

MISSALE ROMANVM

Ex Decreto Sacroſancti Concilii Tridentini reſtitutum.

Pij V. Pont. Max. iuſſu editum.

CVM PRIVILEGIIS.

VENETIIS, Apud Joannem Variſcum, ⁊ Hęredes Bartholomęi Faletti, ⁊ Socios.

PIVS EPISCOPVS SERVVS SERVORVM DEI AD PERPETVAM REI MEMORIAM.

Quo primum tempore ad Apoſtolatus apicem aſſumpti fuimus, ad ea libenter animum, vireſque noſtras intendimus, ⁊ cogitationes omnes direximus, quę ad eccleſiaſticum purum retinendum cultum pertinerent, eaque parare, ⁊ Deo ipſo adiuuante omni, adhibito ſtudio efficere contendimus. Cumq; inter alia ſacri Tridentini Concilij decreta, nobis ſtatuendū eſſet de ſacris libris: Catechiſmo, Miſſali, ⁊ Breuiario edendis atq; emendandis: edito iam Deo ipſo annuente ad populi eruditionem Catechiſmo, ⁊ ad debitas Deo perſoluendas laudes Breuiario caſtigato, omnino, vt Breuiario Miſſale responderet, vti congruum eſt, ⁊ conueniens, (cum vnum in eccleſia Dei pſallendi modum, vnum miſſę celebrandę ritum eſſe maxime deceat) neceſſe iam videbatur, vt quod reliquū in hac parte eſſet, de ipſo nempe miſſali edendo, quam primū cogitaremus. Quare eruditis delectis viris onus hoc demandandum duximus: qui quidem diligenter collatis omnibus cum vetuſtis noſtrę Vaticanę bibliothecę, alijſq; vndiq; conquiſitis, emendatis atq; incorruptis codicibus: necnon veterū conſultis ac probatorum auctorum ſcriptis, qui de ſacro eorundē rituum inſtituto monumenta nobis reliquerunt, ad priſtinam Miſſale ipſum ſanctorū patrū normam ac ritum reſtituerunt. Quod recognitum iam, ⁊ caſtigatum, mature adhibita conſideratione, vt ex hoc inſtituto, cęptoq; labore, fructus, omnes percipiant, Romę quam primū imprimi, atq; impreſſum edi mandauimus, nempe, vt ſacerdotes intelligāt, quibus precibus vti: quos ritus, quaſue cerimonias in miſſarum celebratione retinere poſthac debeant. Vt autem a ſacroſancta Romana eccleſia cęterarum eccleſiarum matre ⁊ magiſtra, tradita vbiq; amplectantur omnes, ⁊ obſeruent, ne in poſterum perpetuis futuris temporibus in omnibus Chriſtiani orbis prouinciarum Patriarchalibus, Cathedralibus, Collegiatis, ⁊ Parochialibus, Secularibus, ⁊ quorumuis ordinum Monaſteriorum, tam virorum quam mulierū, etiam militiarum regularibus, ac ſine cura eccleſijs, vel Cappellis, in quibus miſſa Conuentualis alta voce cum choro, aut demiſſa celebrari iuxta Romanę eccleſię ritum conſueuit, vel debet, alias, quam iuxta Miſſalis a nobis editi formulam decantetur, aut recitetur, etiam ſi eędem eccleſię quouis modo exemptę apoſtolicę ſedis indulto, conſuetudine, priuilegio, etiam iuramento, cōfirmatione apoſtolica, vel alijs quibuſuis facultatibus munitę ſint: niſi ab ipſa prima inſtitutione a ſede apoſtolica approbata, vel conſuetudine, quę vel ipſa inſtitutio ſuper ducentos annos miſſarum celebrandarum in eiſdem eccleſijs aſſidue obſeruata ſit: a quibus, vt pręfatam celebrandi conſtitutionem vel conſuetudinem nequaquam auferimus, ſic ſi Miſſale hoc qđ nunc in lucē edi curauimus, iiſdem magis placeret, de Epiſcopi, vel Pręlati, Capituliq; vniuerſi conſenſu, vt quibuſuis non obſtantibus iuxta illud miſſas celebrare poſſint, permittimus: ex alijs vero omnibus eccleſijs prędictis eorundem Miſſaliū vſum tollendo, illaq; penitus, ⁊ omnino reijciendo, ac huic miſſali noſtro nuper edito, nihil vnquam addendum, detrahendū, aut immutandum eſſe decernendo, ſub indignationis noſtrę pęna, hac noſtra perpetuo valitura cōſtitutione ſtatuimus, ⁊ ordinamus. Mandantes ac diſtricte omnibus, ⁊ ſingulis eccleſiarū prędictarum Patriarchis, Adminiſtratoribus, aliiſq; perſonis quacumq; eccleſiaſtica dignitate fulgentibus, etiam ſi ſanctę Romanę Eccleſię Cardinales, aut cuiuſuis alterius gradus, ⁊ pręeminentię fuerint, illis in virtute ſanctę obedientię pręcipientes, vt cęteris omnibus rationibus, ⁊ ritibus ex alijs miſſalibus quantumuis vetuſtis hactenus obſeruari conſuetis, in poſterum penitus omiſſis, ac plane reiectis, miſſam iuxta ritum, modum, ac normam, quę per miſſale hoc a nobis nunc traditur, decantent, ac legant: neq; in miſſę celebratione alias cerimonias, vel preces, quam quę hoc miſſali continentur, addere vel recitare pręſumant. Atq; vt hoc ipſum miſſale in miſſa decantanda, aut recitanda in quibuſuis eccleſijs abſq; vllo conſcientię ſcrupulo, aut aliquarum pęnarum, ſententiarum, ⁊ cenſurarū incurſu poſthac omnino ſequantur:

eoque libere ⁊ licite vti poſſint ⁊ valeant, auctoritate apoſtolica, tenore pręſentium etiam perpetuo concedimus, ⁊ indulgemus. Ne ve Pręſules, Adminiſtratores, Canonici, Cappellani, ⁊ alij quocunque nomine nuncupati Presbyteri ſeculares, aut cuiuſuis ordinis regulares, ad miſſam aliter, quam a nobis ſtatutum eſt, celebrandam teneantur, neque ad Miſſale hoc immutandum a quolibet cogi, ⁊ compelli, pręſentesve literę vllo vnquam tempore reuocari, aut moderari poſſint, ſed firmę ſemper ⁊ validę in ſuo exiſtant robore, ſimiliter ſtatuimus ⁊ declaramus. Non obſtantibus pręmiſſis, ac conſtitutionibus, ⁊ ordinationibus apoſtolicis, ac in prouincialibus, ⁊ ſynodalibus concilijs editis, generalibus vel ſpecialibus conſtitutionibus, ⁊ ordinationibus: necnon eccleſiarum prędictarum vſu longiſſima ⁊ immemorabili pręſcriptione, non tamen ſupra ducentos annos roborata, ſtatutis, ⁊ conſuetudinibus contrarijs quibuſcunque. Volumus autem, ⁊ eadem auctoritate decernimus, vt poſt huius noſtrę conſtitutionis, ac Miſſalis editionem, qui in Romana adſunt Curia presbyteri poſt menſem: qui vero intra montes, poſt tres, ⁊ qui vltra montes incolunt, poſt ſex menſes, aut cum primum illis miſſale hoc venale propoſitum fuerit, iuxta illud miſſam decantare vel legere teneantur. Quod vt vbiq; terrarum incorruptum ac mendis, ⁊ erroribus purgatum pręſeruetur, omnibus in noſtro ⁊ ſanctę Romanę Eccleſię Dominio mediate, vel immediate ſubiecto commorantibus impreſſoribus, ſub amiſſionis librorum ac centum ducatorum auri Camerę Apoſtolicę ipſo facto applicandorum, alijs vero in quacunque orbis parte conſiſtentibus ſub excommunicationis latę ſententię, ⁊ alijs arbitrij noſtri pęnis, ne ſine noſtra, vel ſpecialis ad id Apoſtolici Commiſſarij in eiſdem partibus a nobis cōſtituendi, ac niſi per eundem Commiſſarium eidem impreſſori miſſalis exemplum, ex quo aliorum imprimendorum ab ipſo impreſſore erit accipienda norma, cum Miſſali in Vrbe ſecundum magnam impreſſionem impreſſo collatum fuiſſe, ⁊ concordare, nec in nullo penitus diſcrepare, prius plena fides facta fuerit, imprimere, vel proponere, vel recipere vllo modo audeant, vel pręſumant, auctoritate apoſtolica, ⁊ tenore pręſentium ſimilibus inhibemus. Verum quia difficile eſſet pręſentes literas ad quęque Chriſtiani orbis loca deferri, ac primo quoque tempore in omnium notitiam perferri, illas ad Baſilicę principis apoſtolorum, ac Cancellarię apoſtolicę, ⁊ in acie Campi Florę de more publicari, ⁊ affigi, ac earundem literarum exemplis etiam impreſſis, manu alicuius publici tabellionis ſubſcriptis, necnon ſigillo perſonę in dignitate eccleſiaſtica conſtitutę munitis, eandem prorſus indubitatam fidem vbique gentium, ⁊ locorum haberi pręcipimus, quę pręſentibus haberetur, ſi oſtenderentur vel exhiberentur. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam noſtrę permiſſionis, ſtatuti, ordinationis, mandati, pręcepti, conceſſionis, indulti, declarationis, voluntatis, decreti, ⁊ inhibitionis infringere, vel ei auſu temerario contraire. Siquis autem hoc attentare pręſumpſerit, indignationem omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri ⁊ Pauli apoſtolorum eius, ſe nouerit incurſurum. Datum Romę apud ſanctum Petrum anno Incarnationis Dominicę, Milleſimo, Quingenteſimo, Septuageſimo. Pridie Idus Iulij, Pontificatus noſtri Anno Quinto.

Cę. Glorierius.

H. Cumyn,

Anno a Natiuitate domini Milleſimo, Quingenteſimo, Septuageſimo, Indictione Decimatertia, die vero Vigeſimanona menſis Iulij, Pontificatus Sanctiſſimi in Chriſto patris, ⁊ Domini noſtri, Domini Pij diuina prouidentia Papę Quinti, anno eius quinto retroſcriptę literę publicatę, ⁊ affixę fuerunt ad valuas Baſilicę principis apoſtolorum ac Cancellarię apoſtolicę, ⁊ acie Campi Florę, vt moris eſt, per nos Ioannem Andream Rogerium, ⁊ Philibertum Cappuis Curſores.

Scipio de Octauianis Magiſter Curſorum.

MOTV proprio ⁊c. Cum nuper nos Breuiarium noſtrum, ac precandi pſallendique formã in omnibus vniuerſi orbis Eccleſijs Monaſterijs, Ordinibus ⁊ locis etiam exemptis, in quibus officium ex more, ac ritu S. R. E. dici debet, aut conſueuit, precepimus obſeruari: operępretiũ eſſe duximus, vt Miſſale, quod in eccleſijs, Monaſterijs, Ordinibus, ⁊ locis prefatis habetur, ita corrigeretur, ⁊ ad veterem illam formam redigeretur, vt in omnibus cum eodem Breuiario (quoad fieri poſſet) concordaret: quã quidem prouinciã ſuſcipientes, adhibitis prudentibus viris, ac ſacrarum literarũ, ⁊ Pontificij Juris doctrina preditis, dedimus operaꝫ quã maxime potuimus, vt cõmode rem ipſam cõficeremus. Cumqꝫ Miſſale huiuſmodi propediem ſit Typis cõmittendũ, omnino duximus prouidenduꝫ, vt quã diligentiſſime ac fideliſſime imprimatur. Itaqꝫ illud in hac alma Urbe potiſſimuꝫ hac prima vice imprimi voluimus, dilecti filij Bartholomei quondã Joannis Faleti Ueneti diligentia, cuius fidem nouimus incorruptã. Quia vero, ſi per alium, quam per ipſuꝫ Bartholomeum, aut ab eo deputandum, vel ſine ipſius Bartholomei licentia, Miſſale ipſum imprimeretur, euenire poſſet, vt non pari fide ac diligentia id fieret: ob hanc cauſam, ⁊ quia etiam indemnitati eiuſdem Bartholomei, ac eius Sociorum, qui in eo imprimendo magnos ſumptus proculdubio facturi ſunt, ⁊ multum laboris ſuſcepturi, conſulere volumus: Motu ſimili, ⁊ ex certa noſtra ſcientia ⁊c. eidem Bartholomeo impreſſionem dicti Miſſalis, ⁊ imprimendi facultatem hac prima vice in vrbe, ⁊ ſucceſſiue, vbi dicto Bartholomeo placuerit, tam in Urbe, q̃ extra, ⁊ tam in Italia q̃ extra Italiam, vbiqꝫ locorum, non tamen prohibitorũ, librosqꝫ ſeu exemplaria imprimenda, ⁊ tunc impreſſa vendendi, ac eius arbitrio diſtrahendi in quacunqꝫ mundi parte per decennium proxime futurum, Ita vt omnes ſumptus propterea faciendi, ⁊ pretia atqꝫ emolumenta, vtilitates ⁊ onera inde prouenientia ad ipſum Bartholomeum, eosqꝫ in hac re per eum aſſumendos participes aut Socios, ſpectent, ⁊ pertineant, Preterea ne Miſſale prefatum, aut illius exemplaria per dictum decenniũ a quocunqꝫ alio, quam ab ipſo Bartholomeo, aut de ipſius Bartholomei expreſſa in ſcriptis licentia imprimi aut vendi aut venalia teneri poſſint, Concedimus ⁊ indulgemus, Inhibentes omnibus, ⁊ ſingulis Chriſti fidelibus vtriuſqꝫ ſexus, taꝫ in dicta Urbe ⁊ intra Italiam, q̃ extra eas, ⁊ vbiqꝫ locorum exiſtentibus, preſertim Bibliopolis ⁊ librorum impreſſoribus ſub excõmunicationis latę ſententię, In terris vero nobis ⁊ S. R. E. mediate, ⁊ immediate ſubiectis, etiam ſub mille ducatorum auri, ⁊ inſuper librorũ ⁊ exemplarium huiuſmodi amiſſionis, toties quoties contrauentũ fuerit, ipſo facto ⁊ abſqꝫ alia declaratione incurrenda pęna, pro vna videlicet eidem Bartholomeo, loco damnorum, ⁊ pro alia fabricę Baſilicę S. Petri Urbis, pro alia vero, partibus Camerę apoſtolicę applicandorum, ⁊ perſoluendorũ, Ne dictum Miſſale, ſeu eius exemplaria, aliaſqꝫ de dicti Bartholomei expreſſa in ſcriptis licentia imprimere, aut venalia tenere, ſeu vendere audeant vel preſumãt. Et premiſſa omnia, cũ infra dicendis valere ⁊ ſeruari, ſuosqꝫ plenos ⁊ integros effectus ſortiri debere: ⁊ ita per quoſcũqꝫ iudices, etiã S. R. E. Cardinales iudicari ⁊c. debere, ſublata ⁊c. irritumqꝫ ⁊c. ſi ſecus ⁊c. Decernimus ⁊ declaramus. Preterea, vt cõmodius ⁊ celerius opus predictum abſolui poſſit, per ſpecialem gratiã eidem Bartholomeo, facere volentes, pro dicto Miſſali ⁊ exemplaribus imprimendis oẽs chartas, item atramentum, ſtãneas literas, ⁊ pelles, ac alia omnia ad vſum dictę impreſſionis facientia, ⁊ cõfectionis librorũ, durante dicto decennio ab omni gabella, datio, pedagio, ⁊ alijs qbuſcũqꝫ impoſitionibus, tam in dicta Urbe, q̃ extra eam, in toto ſtatu eccleſiaſtico, eximimus ⁊ liberamus, liberaqꝫ, immunia, ⁊ exempta facimus, ita vt dictus Bartholomeus, ⁊ quicũqꝫ ſui agentes ⁊ locij ad cuiuſuis gabellę, datij, pedagij vel alicuius cuiuſcunqꝫ impoſitionis ſolutionem, minime teneantur. Et inſuper conſiderantes quod idem Bartholomeus, vltra laborem proprium, non ſine magna impenſa ⁊ nõ abſqꝫ locio vel locijs laboris ⁊ impenſę huiuſmodi opus predictum complere valeat, Ideoq̄ue ne propter obitum aut alium quemcunque caſum, aut impedimentum (quod abſit) eiuſdem Bartholomei heredes, ⁊

ſocij, ꝛ quicunque illorum ſucceſſores damnum aut impedimentum vel moleſtiam pa-
tiantur, quo minus opus perficere huiuſmodi conceſſione, integroque effectu conceſſio-
nis noſtrę huiuſmodi vti, frui, potiri, ꝛ gaudere poſſint, Volumus, declaramus ꝛ ordina-
mus: quod etiam non obſtante obitu, impedimento, ꝛ alio quocunque caſu dicti Bartho-
lomęi, participes, ſocij, ꝛ quicunque ab ipſo Bartholomeo nominandi ꝛ tunc nomi-
nati in ſocios vel participes operis pręfati, ꝛ ab eis cauſam habentes, quos omnes ꝛ ſin-
gulos pro nominatis, eorumque nomina, ꝛ cognomina pro ſufficienter expreſſis, ac ſpe-
cificatis haberi volumus, ꝛ habemus, huiuſmodi noſtra conceſſione, alijſque omnibus
in hoc motu proprio contentis, ꝛ eorum pleno, integroque effectu vti, potiri, frui, ꝛ gau-
dere valeant libere ꝛ ſine aliquo impedimento durante decennio prędicto, ꝛ ex nunc Mo-
tu ꝛ cę. ſimilibus omnes conuentiones per dictum Bartholomęum cum quibuſcunque
perſonis ſibi beneuiſis ſub quibuſuis modis, clauſulis, ꝛ formis faciendas approbamus
ꝛ pleniſſime confirmamus: illaſque ſemper obſeruari mandamus, ꝛ perpetuum illis fir-
mitatis robur adijcimus: Mandantes propterea in virtute ſanctę obedientię ꝛ ſub indi-
gnationis noſtrę eo ipſo incurrenda pęna dilectis filijs noſtris Camerario, Theſaura-
rio, Clericis, Pręſidenti Camerę, ꝛ Vicario Vrbis pręfatę, Necnon Gubernatori,
Senatori, Curięque cauſarum, Camerę apoſtolicę Auditori, ꝛ alijs ipſius Vrbis ordi-
narijs Iudicibus, Necnon quorumcumque locorum ordinarijs, eorumque in Spiri-
tualibus Vicarijs generalibus, Legatis, etiam de latere, Vicelegatis, Gubernatoribus,
Poteſtatibus, ꝛ alijs locorum pręfectis, nunc ꝛ pro tempore, ꝛ cuilibet eorum in ſolidum,
Vt quoties pro parte dicti Bartholomęi, aut ſocij, vel ſociorum eius fuerint requiſiti, ſeu
eorum alter fuerit requiſitus, ipſi Bartholomęo ꝛ ſocijs efficacis defenſionis pręſidio,
aſſiſtendo, pręmiſſa omnia, ꝛ ſingula contra inobedientes, ꝛ rebelles, per executionez cen
ſurarum, ꝛ pęnarum pręedictaruz omni penitus, ꝛ quacumque appellatione remota, etiam
per alias, eccleſiaſticas, ꝛ pecuniarias pęnas, etiam ſępius aggrauando, etiam inuocato
ad hoc (ſi opus fuerit) auxilio Brachij ſecularis, authoritate apoſtolica exequantur.
Quia vero hanc noſtram, noſtri Motus proprij cedulam originalem, ad ſingula loca de-
ferri difficile foret, volumus, ꝛ eadem authoritate apoſtolica decernimus, ipſius tranſum-
ptis, vel exemplis in ipſis Miſſalibus pro tempore impreſſis plenam, ꝛ eandem prorſus
fidem, tam in iudicio, quam extra, quacumqꝫ regula contraria non obſtante, ſeu conſtitutio
ne apoſtolica. Et ita ſemper obſeruari mandamus, ꝛ volumus etiam in vim validi, ꝛ effica
cis inter nos ꝛ Cameram noſtram, ꝛ dictum Bartholomęum, ac Socios, initi cõtractus:
ꝛ quoſcũqꝫ defectus iuris, ꝛ facti etiam ſubſtantiales ſupplemus: Et non obſtantibus cõ-
ſtitutionibus, ꝛ ordinationibus Apoſtolicis, priuilegijs quoque, indultis, ꝛ literis etiam A-
poſtolicis, ꝛ per felicis memorię Pium P P. iiij. prędeceſſorem noſtrum dilecto filio
Paulo Manutio, laico Veneto, ſuper conceſſione ſtampę, atque impreſſionis librorum,
ꝛ illius adminiſtrationis, ꝛ tam Motu proprio ſub datum ſexto Kalend. Maij Pont.
dicti prędeceſſoris noſtri anno quinto, quam alijs omnibus in genere, ac in ſpecie dicto Paulo
ſub quibuſuis clauſulis, modis, ꝛ formis conceſſis, ꝛ omnibus alijs. Quibus omnibus etiam ſi
de illis ꝛ cę. tenores eorum pro inſertis, ꝛ expreſſis habentes hac vice, ad effectum pręmiſ-
ſum derogamus ꝛ ſufficienter derogatum eſſe decernimus, cęteriſque contrarijs quibuſ-
cumque. Fiat Motu proprio. M.

Et cum abſolutione a cenſuris ad effectum ꝛc. ꝛ de conceſſione, ap-
probatione, confirmatione, ſuppletione, decreto, derogatione, alijs
prędictis, quę hic pro ſufficienter etiã ad partem expreſſis, ꝛ repetitis
habeantur, regula quacumque contraria non obſtante. Et quod lite-
rę per Breue noſtrum expediri poſſint. Et citra exemptionem.

Fiat M.

Datum Romę apud S. Petrum ſexto Idus
Februarij Anno quarto.

Ca

Tabula literarum Dominicalium.

A G F D C B A F E D C A G F
E A G B

E C B A G E D C B G F E D B
D F A C

In tabula ſupraſcripta, literã dñicalem ſingulis annis hoc pacto inuenies: Primã literã, que eſt A, tribue anno 1570. ſequẽtez, q̃ eſt G, tribue anno 1571. ſicq; deinceps progredere quouſq; p̃uenias ad numerũ anni, cuius literã ſcire vis: qa litera ſuper quã cadit numerus illius anni, erit litera Dñicalis. Que ſi vnica occurrerit, annũ cõmunez eſſe intelliges: ſi duplex, biſſextilem. Et tũc prior, id eſt, ſuperior vſq; ad feſtũ S. Mathie apoſtoli deſeruiet: inferior autẽ ad reliquã anni partez accõmodabit. Sciendũ autẽ, q̃ finitis 28. annis, redeundum eſt ad principium cum annis tunc currentibus.

Aureus numerus.

xiij. xiiij. xv. xvj. xvij. xviij. xix. j. ij. iij. iiij. v.
vj. vij. viij. ix. x. xj. xij.

Simili modo, vt dictũ eſt de litera dñicali, deprehendes etiam aureũ numerũ in ſupraſcripta numerorũ ſerie. Nã primũ numeruz, qui eſt xiij. tribue anno 1570. ſequentẽ, qui eſt xiiij. tribue anno 1571. & ſic deinceps donec ad annum tuum peruenias, & finitis decem & nouem annis, regredere iterum ad principium.

De Nouilunio.

Aureum numerum in Calendario ſingulis menſibus ita accommodatum inuenies, vt ibi ſemper intelligas eſſe Nouiluniũ, vbi cadit numerus illius anni, cuius Nouiluniũ ſcire deſideras.

De anno, & eius partibus.

Annus Menſes habet duodeciz, hebdomadas duas & quinquaginta, & diez vnũ, Dies vero trecentos ſexagintaquinq;, & ſex horas: tanto enim tẽporis interuallo Sol zodiacũ perluſtrat. Quater autem ſex hore ſingulis quaternis annis diem conſtituunt: hinc annus ille Intercalaris, Biſſextus vel Biſſextilis dicitur.

Elucidatio Calendarij.

In Calendario, locat̃ primo Aureus numerus, deinde litere Dñicales & feriarũ: tertio numerus Calendaruz, Nonarum, & Iduum: quarto dies duodecim Menſium iuxta numerum: vltimo ponuntur feſta Sanctorum.

In ſequenti etiam Calendario, poſt finez vniuſcuiuſq; menſis indicantur incrementa, & diminutiones dierum, ac noctiũ, in decimũ quemq; eiuſdem, per horas duntaxat integras, & quartas hore partes: in q̃bus deſignandis, prepoſito dieruz numero, priori alterorũ, qui ſunt horaruz, hore, altero, quarte ſignificantur. Diem autem hoc in loco appellamus, ab ortu Solis ad occaſum: reliquuz vero totum temporis ſpacium appellamus noctem.

IANVARIVS

xix	A	Calendis		1	Circuncisio Domini, duplex. cuarum.
viij	b	iiij	no.	2	Octa. ſan. Stephani. dup. cū cōme. octa-
	c	iij	no.	3	Octa. ſan. Ioā. dup. cū cō. octa. ſſ. Inno.
xvj	d	Prid. no.		4	Octaua ſanctorum Innocentum, duplex.
v	e	Nonis.		5	Vigilia.
	f	viij	id.	6	Epiphania Domini, duplex.
xiij	g	vij	id.	7	De Octaua Epiphanię.
ij	A	vj	id.	8	De Octaua.
	b	v	id.	9	De Octaua.
x	c	iiij	id.	10	De Octaua.
	d	iij	id.	11	De Octa. ⁊ cō. ſan. Hyginij papę ⁊ mart.
xviij	e	Prid. id.		12	De octaua.
vij	f	Idibus		13	Octaua Epiphanię, duplex.
	g	xix	cal.	14	Hilarij epiſcopi ⁊ confeſſoris. ſemidu. fuit heri, cū cō. ſan. Felicis in pincis marty.
xv	A	xviij	cal.	15	Pauli primi Eremitę, ſemidup. fuit 10. huius, cum cōme. ſan. Mauri abbatis.
iiij	b	xvij	cal.	16	Marcelli Papę ⁊ martyris, ſemiduplex.
	c	xvj	cal.	17	Antonij Abbatis, duplex.
xij	d	xv	cal.	18	Cathedra ſancti Petri Romę. duplex. ⁊ cōme. ſan. Priſcę virginis ⁊ marty.
i	e	xiiij	cal.	19	Marij, Marthę, Audifax, ⁊ Abacum martyrum.
	f	xiij	cal.	20	Fabiani ⁊ Sebaſtiani martyrum, duplex.
ix	g	xij	cal.	21	Agnetis virginis ⁊ martyris, duplex.
	A	xj	cal.	22	Vincentij, ⁊ Anaſtaſij martyrum, ſemidup.
xvij	b	x	cal.	23	Emerentianę virginis ⁊ martyris,
vj	c	ix	cal.	24	Timothei epiſcopi ⁊ martyris.
	d	viij	cal.	25	Conuerſio ſancti Pauli apoſtoli. duplex.
xiiij	e	vij	cal.	26	Polycarpi epiſcopi ⁊ martyris.
iij	f	vj	cal.	27	Ioānis Chryſoſtomi epiſcopi ⁊ cōfe. dup.
xj	g	v	cal.	28	Agnetis ſecundo.
	A	iiij	cal.	29	
xix	b	iij	cal.	30	
viij	c	Prid. cal.		31	

Januarij dies	1	Horas habet	9	1	Nox	14 3
	10		9	2		14 2
	20		9	3		14 1

FEBRVARIVS

	d	Calendis		1	Ignatij epiſcopi ⁊ marty. ſemiduplex.
xvj	e	iiij	no.	2	Purificatio beate Marie. duplex,
v	f	iij	no.	3	Blaſij epiſcopi ⁊ martyris.
	g	Prid. no.		4	
xiij	A	Nonis.		5	Agathe virginis ⁊ martyris, ſemiduplex,
ij	b	viij	id.	6	Dorothee virginis ⁊ martyris.
[illegible]	c	vij	id.	7	
x[illegible]	d	vj	id.	8	
	e	v	id.	9	Apollonie virginis ⁊ martyris.
xviij	f	iiij	id.	10	
vij	g	iij	id.	11	
	A	Prid. id.		12	
xv	b	Idibus		13	
iiij	c	xvj	cal.	14	Ualentini presbyteri ⁊ martyris,
	d	xv	cal.	15	Fauſtini ⁊ Iouite martyrum.
xij	e	xiiij	cal.	16	
j	f	xiij	cal.	17	
	g	xij	cal.	18	Simeonis epiſcopi ⁊ martyris.
ix	A	xj	cal.	19	
	b	x	cal.	20	
xvij	c	ix	cal.	21	
vj	d	viij	cal.	22	Cathedre ſancti Petri Antiochie. dupl.
	e	vij	cal.	23	Uigilia.
xiiij	f	vj	cal.	24	Matthie apoſtoli. duplex.
iij	g	v	cal.	25	
	A	iiij	cal.	26	
xj	b	iij	cal.	27	
	c	Prid. cal.		28	

¶ Anno biſſextili additur vnus dies, ⁊ fit dierum 29. ſed Feſtum S. Matthie celebratur die 25. ⁊ tunc dicitur bis ſexto Calendas. hoc eſt 24. ⁊ 25. die, ⁊ ſic litera Dominicalis mutatur in ſuperiorem, vt ſi ſit D, in C, ſi ſit C, in B, ſimiliter ⁊ in alijs.

Februarij dies	1	Horas habet	10	Nox	14
	10		10 ½		13 ½
	20		11		13

MARTIVS

xix	d	Calendis		1	
viij	e	vj	no.	2	
	f	v	no.	3	
xvj	g	iiij	no.	4	
v	A	iij	no.	5	
	b	Prid. no.		6	
xiij	c	Nonis.		7	Sancti Thome de Aquino cõfeſſoris, duplex. & commemora. ſſ. Perpetue & Felicitatis martyrum.
ij	d	viij	id.	8	
	e	vij	id.	9	Quadraginta martyrum, ſemiduplex.
x	f	vj	id.	10	
	g	v	id.	11	
xviij	A	iiij	id.	12	Gregorij Pape & confeſſoris, & Eccleſie Doctoris, duplex.
vij	b	iij	id.	13	
	c	Prid. id.		14	
xv	d	Idibus		15	
iiij	e	xvij	cal.	16	
	f	xvj	cal.	17	
xij	g	xv	cal.	18	
j	A	xiiij	cal.	19	Joſeph confeſſoris, duplex.
	b	xiij	cal.	20	
ix	c	xij	cal.	21	Benedicti Abbatis duplex.
	d	xj	cal.	22	
xvij	e	x	cal.	23	
vj	f	ix	cal.	24	
	g	viij	cal.	25	Annunciatio beate Marie, duplex.
xiiij	A	vij	cal.	26	
iij	b	vj	cal.	27	
xj	c	v	cal.	28	
	d	iiij	cal.	29	
xix	e	iij	cal.	30	
viij	f	Prid. cal.		31	

Martij dies	[illegible] / 10 / 20	Horas habet	11 [illegible] 2 / 12 / 12 2	Nox	12 2 / 12 / 11 2

APRILIS

	g	Calendis		1	
xvj	A	iiij	no.	2	
v	b	iij	no.	3	
	c	Prid.no.		4	
xiij	d	Nonis.		5	
ij	e	viij	id.	6	
	f	vij	id.	7	
x	g	vj	id.	8	
	A	v	id.	9	
xviij	b	iiij	id.	10	
vij	c	iij	id.	11	Leonis pape ꝛ confeſſoris, duplex.
	d	Prid.id.		12	
xv	e	Idibus.		13	
iiij	f	xviij	cal.	14	Tyburtij, Ualeriani, ꝛ Maximi martyrũ.
	g	xvij	cal.	15	
xij	A	xvj	cal.	16	
j	b	xv	cal.	17	Aniceti Pape, ꝛ martyris.
	c	xiiij	cal.	18	
ix	d	xiij	cal.	19	
	e	xij	cal.	20	
xvij	f	xj	cal.	21	
vj	g	x	cal.	22	Sotheris ꝛ Caij pontificũ ꝛ martyrum. ſemiduplex.
	A	ix	cal.	23	Georgij martyris, ſemiduplex.
xiiij	b	viij	cal.	24	
iij	c	vij	cal.	25	Marci Euangeliſte, duplex.
	d	vj	cal.	26	Cleti, ꝛ Marcellini pontificũ ꝛ martyrum. ſemiduplex.
xj	e	v	cal.	27	
	f	iiij	cal.	28	Uitalis martyris.
xix	g	iij	cal.	29	
viij	A	Prid.cal.		30	

Aprilis dies	1 10 20	Horas habet	13 13 14	2	Nox	11 10 10	2

MAIVS

xvj	b	Calendis		1	Philippi, ꝛ Iacobi apoſtoloꝛum, duplex.
v	c	vj	no.	2	Athanaſij epiſcopi ꝛ confeſſo. duplex.
	d	v	no.	3	Inuentio ſan. Crucis, duplex. ꝛ comemo. ss. Alexádri, Euentij, ꝛ Theoduli martyrum, ac Iuuenalis epiſco. ꝛ confeſſo.
xiij	e	iiij	no.	4	Monicę viduę.
ij	f	iij	no.	5	
	g	Prid. no.		6	Ioannis ante poꝛtam Latinam, duplex.
x	A	Nonis.		7	
	b	viij	id.	8	Apparitio ſan. Michaelis, duplex.
	c	vij	id.	9	San. Gregoꝛij Theologi epiſcopi ꝛ cõfeſſoꝛis. duplex.
xviij	d	vj	id.	10	Goꝛdiani, ꝛ Epimachi martyrum.
vij	e	v	id.	11	
	f	iiij	id.	12	Nerei, Archillei, ꝛ Pancratij martyrum.
xv	g	iij	id.	13	
iiij	A	Prid. id.		14	Bonifacij martyris.
	b	Idibus		15	
xij	c	xvij	cal.	16	
j	d	xvj	cal.	17	
	e	xv	cal.	18	
ix	f	xiiij	cal.	19	Pudentianę virginis.
	g	xiij	cal.	20	
xvij	A	xij	cal.	21	
vj	b	xj	cal.	22	
	c	x	cal.	23	
xiiij	d	ix	cal.	24	
iij	e	viij	cal.	25	Vrbani Papę ꝛ martyris.
xj	f	vij	cal.	26	Eleutherij Papę ꝛ martyris.
	g	vj	cal.	27	Ioannis Papę ꝛ martyris.
	A	v	cal.	28	
xix	b	iiij	cal.	29	
viij	c	iij	cal.	30	Felicis Papę ꝛ martyris.
xvj	d	Prid. cal.		31	Petronillę virginis.

Maij dies		Horas habet			Nox		
	1		14	1		9	3
	10		14	2		9	2
	20		14	3		9	1

IVNIVS

v	e	Calendis		1	
	f	iiij	no.	2	Marcellini. Petri, ⁊ Eraſmi martyrum.
xiij	g	iij	no.	3	
ij	A	Prid. no.		4	
	b	Nonis.		5	
x	c	viij	id.	6	
	d	vij	id.	7	
xviij	e	vj	id.	8	
vij	f	v	id.	9	Primi, ⁊ Feliciani martyrum.
	g	iiij	id.	10	
xv.	A	iij	id.	11	Barnabe apoſtoli, duplex.
iiij	b.	Prid. id.		12	Baſilidis, Cyrini, Naboris, ⁊ Nazarij martyrum.
	c	Idibus		13	
xij	d	xviij	cal.	14	Baſilij Epiſcopi ⁊ confeſſoris, duplex.
j	e	xvij	cal.	15	Uiti, Modeſti, ⁊ Creſcentie martyrum.
	f	xvj	cal.	16	
ix	g	xv	cal.	17	
	A	xiiij	cal.	18	Marci, ⁊ Marcelliani fratrum, martyrum.
xvij	b	xiij	cal.	19	Geruaſij, ⁊ Protaſij martyrum.
vj	c	xij	cal.	20	Silucrij Pape ⁊ martyris.
	d	xj	cal.	21	
xiiij	e	x	cal.	22	Paulini epiſcopi ⁊ confeſſoris.
iij	f	ix	cal.	23	Uigilia.
	g	viij	cal.	24	Natiuitatis ſan. Joan. Baptiſte. duplex.
xj	A.	vij	cal.	25	De octa Natiuitatis ſan. Joãnis Bapti.
	b	vj	cal.	26	Joannis, ⁊ Pauli martyrum, ſemiduplex. cum cõme. Octaue Nati. ſan. Joan.
xix	c	v	cal.	27	De octaua Natiuita. ſan. Joannis.
viij	d	iiij	cal.	28	Leonis ſecundi Pape ⁊ cõfeſſo. ſemidup. cum cõmemora. Octaue, Uigilia.
	e	iij	cal.	29	Petri, ⁊ Pauli apoſtolorum. duplex.
xvj	f	Prid. cal.		30	Cõmemoratio ſan. Pauli apoſtoli, dupl. cum cõmemora. Octaue ſan. Joannis.

Junij dies	1	Horas habet	15	Nox	9
	10		15		9
	20		15		9

M. N. R. b

IVLIVS

v	g	Calendis	1	Oct.s.Ioã.bapt. dup.cũ cõ. octa.apoſt.
	A	vj	no. 2	Viſitatio beate Marie, dup. cũ cõ. octaue Apoſt.⁊ ſſ. Proceſſi,⁊ Martiniani mar.
xiij	b	v	no. 3	De octaua Apoſtolorum.
ij	c	iiij	no. 4	De octaua.
	d	iij	no. 5	De octaua.
x	e	Prid.no.	6	Octaua Apoſto. Petri,⁊ Pauli, duplex.
	f	Nonis.	7	
xviij	g	viij	id. 8	
vij	A	vij	id. 9	
	b	vj	id. 10	Septem fratrum martyrum,⁊ ſſ. Ruffine, ac Secunde virginum ⁊ marty. ſemidu.
xv	c	v	id. 11	Pij Pape ⁊ martyris.
iiij	d	iiij	id. 12	Naboris,⁊ Felicis martyrum.
	e	iij	id. 13	Anacleti Pape ⁊ martyris, ſemiduplex.
xij	f	Prid. id.	14	Bonauenture põt.⁊ cõfeſſo. ſemiduplex.
j	g	Idibus.	15	
	A	xvij	cal. 16	
ix	b	xvj	cal. 17	Alexij confeſſoris.
	c	xv	cal. 18	Symphoroſe cum ſeptem filijs marty.
xvij	d	xiiij	cal. 19	
vj	e	xiij	cal. 20	Margarite virginis ⁊ martyris,
	f	xij	cal. 21	Praxedis virginis,
xiiij	g	xj	cal. 22	Marie Magdalene, duplex.
iij	A	x	cal. 23	Apollinaris epiſcopi ⁊ marty. ſemiduplex,
xj	b	ix	cal. 24	Vigilia, ⁊ cõme. s. Chriſtine virgi. ⁊ mart.
	c	viij	cal. 25	Iacobi apoſto. dup. ⁊ cõme. ſan. Chriſtophori marty. in miſſis priuatis.
xix	d	vij	cal. 26	
	e	vj	cal. 27	Pantaleonis martyris,
viij	f	v	cal. 28	Nazarij, Celſi, ⁊ Victoris pape martyrũ,⁊ Innocentij pape ⁊ cõfeſſ. ſemiduplex.
xvj	g	iiij	cal. 29	Marthe virgi. ſemid.⁊ cõ. ſſ. Felicis Pape, Simplicij, Fauſtini,⁊ Beatricis mar.
v	A	iij	cal. 30	Abdon,⁊ Sennen martyrum.
	b	Prid. cal.	31	

Julij dies	1	Horas habet	14	3	Nox	9	1
	10		14	2		9	2
	20		14	1		9	3

AVGVSTVS

xiij	c	Calendis	1	Petri ad vincula. dup. ꝛ cōme. ſſ. Macha-
ij	d	iiij no.	2	Stephani Papę ꝛ mar. (beorum mar.
	e	iij no.	3	Inuentio s. Stephani protomar. ſemidu.
x	f	Prid. no.	4	Dominici confeſſoris. duplex.
	g	Nonis.	5	Dedicatio s. Marię ad Niues. dupler.
xviij	A	viij id.	6	Trāſfiguratio dñi. dup. ꝛ cōm. ſſ. Xiſti ſe-
				cūdi papę, Feliciſſimi, ꝛ Agapiti marty.
vij	b	vij id.	7	Donati epiſcopi ꝛ martyris.
	c	vj id.	8	Cyriaci, Largi, ꝛ Smaragdi mart. ſemid.
xv	d	v id.	9	Uigilia, ꝛ cōmemo. ſancti Romani mart.
iiij	e	iiij id.	10	Laurentij martyris. duplex.
	f	iij id.	11	De octaua ſancti Laurentij, cū cōmemo.
				ſſ. Tyburtij ꝛ Suſannę martyrum.
xij	g	Prid. id.	12	De oct. ꝛ cō. s. Clarę virg. (Caſſiani mar.
j	A	Idibus	13	De oct. ꝛ cō. s. Hippolyti ꝛ ſociorū eius, ꝛ
	b	xix cal.	14	De octa. cū cō. Uigilię, ꝛ s. Euſebij cōfeſſ.
ix	c	xviij cal.	15	Aſſumptio beatę Marię virgi. dup. (Lau.
	d	xvij cal.	16	De oct. aſſumpt. bea. Ma. cū co. Octa. s.
xvij	e	xvj cal.	17	Octa. s. Lau. dup. ꝛ cō. Octa. Aſſumpt.
vj	f	xv cal.	18	De octa. ꝛ comemo. s. Agapiti marty.
	g	xiiij cal.	19	De octaua.
xiiij	A	xiij cal.	20	Bernardi abbatis, dup. cum cōme. Octa-
iij	b	xij cal.	21	De octaua. (uę Aſſumptio.
	c	xj cal.	22	Octa. Aſſumpti. bea. Marię. dupl. ꝛ co.
				ſſ. Timothei, Hippolyti, ꝛ Symphoria-
xj	d	x cal.	23	Uigilia. (ni martyrum.
xix	e	ix cal.	24	Bartholomęi apoſ. dup. Romę celeb. 25.
	f	viij cal.	25	Ludouici regis Francię confeſſoris.
viij	g	vij cal.	26	Zephyrini Papę ꝛ martyris.
	A	vj cal.	27	
xvj	b	v cal.	28	Auguſtini epiſcopi, cōfeſſo. ꝛ Eccle. Do-
				cto. dup. ꝛ cōme. s. Hermetis marty.
v	c	iiij cal.	29	Decollatio s. Ioānis Baptiſtę. duplex. ꝛ
				cōmemorat. ſanctę Sabinę martyris.
	d	iij cal.	30	Felicis ꝛ Adaucti martyrum.
xiij	e	Prid. cal.	31	

Auguſti dies	10	Horas habet	14		Nox	10	
			13	2		10	2
	20		13			11	

SEPTEMBER

ij	f	Calendis	1	Egidij abbatis. ⁊ cōmemo. Sanctorum martyrum duodecim fratrum.
	g	iiij no.	2	
x	A	iij no.	3	
	b	Prid. no.	4	
xviij	c	Nonis.	5	
vij	d	viij id.	6	
	e	vij id.	7	
xv	f	vj id.	8	Natiuitas beatę Marię. duplex. ⁊ cōmemor. s. Adriani mart. in miſſis priuatis.
iiij	g	v id.	9	De octa. s. Mar. ⁊ cō. s. Gorgonij mar.
	A	iiij id.	10	De octaua.
xij	b	iij id.	11	De oct. ⁊ cō. ſſ. Proti ⁊ Hyacinthi mart.
	c	Prid. id.	12	De octaua.
	d	Idibus	13	De octaua. ⁊ Nat. s. Marię.
ix	e	xviij cal.	14	Exaltatio s. Crucis. dup. cū cōme. Octa.
	f	xvij cal.	15	Octaua natiuitatis beatę Marię, duplex. cum cōmemora. s. Nicomedis marty.
xvij	g	xvj cal.	16	Cornelij, ⁊ Cypriani pont. ⁊ mar. ſemidu. ⁊ cōmemo. ſſ. Eufemię, Lucię, ⁊ Geminiani marty.
vj	A	xv cal.	17	
	b	xiiij cal.	18	
xiiij	c	xiij cal.	19	
iij	d	xij cal.	20	Vigilia, ⁊ cōm. s. Euſtachij, ⁊ ſociorū mar.
xj	e	xj cal.	21	Matthei apoſtoli. duplex.
	f	x cal.	22	Mauricij, ⁊ ſociorum martyrum.
xix	g	ix cal.	23	Lini papę ⁊ mar. ſemiduplex, ⁊ cōmemo. ſan. Theclę virginis ⁊ martyris.
	A	viij cal.	24	
viij	b	vij cal.	25	
	c	vj cal.	26	Cypriani, ⁊ Iuſtinę martyrum.
xvj	d	v cal.	27	Coſmę, ⁊ Damiani mart. ſemiduplex.
v	e	iiij cal.	28	
xiij	f	iij cal.	29	Dedicatio S. Michaelis archangeli. dup.
ij	g	Prid. cal.	30	Hieronymi pſby. cōfe. Eccl. Doct. dup.

Septembris dies	1	Horas habet	1 2	Nox	11 2
	10		12		12
	20		11		13

OCTOBER

	A	Calendis	1	Remigij epiſcopi ⁊ confeſſoꝛis.
x	b	vj no.	2	
	c	v no.	3	
xviij	d	iiij no.	4	Franciſci confeſſoꝛis, duplex.
vij	e	iij no.	5	
	f	Pꝛid. no.	6	
xv	g	Nonis.	7	Sácti Marci Pape ⁊ cófeſſ. ⁊ cõ. ſſ. Sergij, Bacchi, Marcelli, ⁊ Appuleij mart.
iiij	A	viij id.	8	
	b	vij id.	9	Dionyſij, Ruſtici, ⁊ Eleutheri mar. ſemid.
xij	c	vj id.	10	
j	d	v id.	11	
	e	iiij id.	12	
ix	f	iij id.	13	
	g	Pꝛid. id.	14	Calliſti Pape ⁊ martyris. ſemiduplex.
xvij	A	Idibus.	15	
vj	b	xvij cal.	16	
	c	xvj cal.	17	
xiiij	d	xv cal.	18	Luce Euangeliſte, duplex.
iij	e	xiiij cal.	19	
	f	xiij cal.	20	
xj	g	xij cal.	21	Hilarionis Abbatis, ⁊ cõme. ſſ. Urſule, ⁊ ſociarum virginum, ⁊ martyrum.
	A	xj cal.	22	
xix	b	x cal.	23	
viij	c	ix cal.	24	
	d	viij cal.	25	Chꝛyſanthi, ⁊ Darie martyrum.
xvj	e	vij cal.	26	Euariſti Pape, ⁊ martyris.
v	f	vj cal.	27	Uigilia.
	g	v cal.	28	Simonis, ⁊ Jude apoſtoloꝛum, duplex.
xiij	A	iiij cal.	29	
ij	b	iij cal.	30	
	c	Pꝛid. cal.	31	Uigilia.

Octobꝛis dies	1	Hoꝛas habet	11		Nox	13	
	10		10	2		13	2
	20		10			14	

NOVEMBER

	d	Calendis	1	Feſtum omnium ſanctorum. duplex.
	c	iiij no.	2	Cõmemoratio omniũ fidelium defũctorum. dup. ⁊ de octa. omniũ Sanctorũ.
xviij	f	iij no.	3	De octaua.
vij	g	Prid. no.	4	De octa. ⁊ cõmem. ſſ. Vitalis ⁊ Agricole marty.
	A	Nonis.	5	De octaua,
xv	b	viij id.	6	De octaua,
iiij	c	vij id.	7	De octaua.
	d	vj id.	8	Octaua omniũ Sanctorum. dupl. ⁊ cõme. ſſ. Quatuor Coronatorum mar.
xij	e	v id.	9	Dedicatio Baſilice Saluatoris, dup. ⁊ cõme. s. Theodori martyris.
j	f	iiij id.	10	Tryphonis, Reſpicij, ⁊ Nymphe marty.
	g	iij id.	11	Martini epiſcopi ⁊ confeſſoris, duplex. ⁊ cõmemo. ſan. Mene martyris.
ix	A	Prid. id.	12	Martini pape ⁊ martyris, ſemidup.
	b	Idibus.	13	
xvij	c	xviij cal.	14	
vj	d	xvij cal.	15	
	e	xvj cal.	16	
xiiij	f	xv cal.	17	Gregorij Thaumaturgi epiſcopi ⁊ cõfeſſ.
iij	g	xiiij cal.	18	Dedica. Baſilicarũ Petri, ⁊ Pauli. dup.
xj	A	xiij cal.	19	Pontiani pape, ⁊ martyris.
	b	xij cal.	20	
xix	c	xj cal.	21	
viij	d	x cal.	22	Cecilie virginis ⁊ martyris, ſemidupl.
	e	ix cal.	23	Clementis pape, ⁊ martyris. ſemidu. ⁊ cõmemo. ſan. Felicitatis martyris.
xvj	f	viij cal.	24	Chryſogoni martyris.
v	g	vij cal.	25	Catharine virginis ⁊ martyris, duplex.
	A	vj cal.	26	Petri Alexandrini epiſcopi ⁊ martyris.
xiij	b	v cal.	27	
ij	c	iiij cal.	28	
	d	iij cal.	29	Vigilia, ⁊ cõmemo. ſan. Saturnini mart.
x	e	Prid. cal.	30	Andree apoſtoli, duplex.

Nouembris dies.	1	Horas habet	9	3	Nox	14	1
	10		9	2		14	2
	20		9	1		14	3

DECEMBER

	f	Calendis	1	
xviij	g	iiij no.	2	Bibianę virginis ⁊ martyris,
vij	A	iij no.	3	
	b	Prid. no.	4	Barbarę virginis ⁊ martyris, cõmemo.
xv	c	Nonis	5	Sabbę abbatis, cõmemora.
iiij	d	viij id.	6	Nicolai epiſcopi ⁊ cõfeſſoris, ſemiduplex.
	e	vij id.	7	Ambroſij epiſcopi, ⁊ cõf. ⁊ Eccl. doc. dup.
xij	f	vj id.	8	Conceptio beatę Marię, duplex.
j	g	v id.	9	
	A	iiij id.	10	Miltiadis papę ⁊ martyris, cõmemora.
ix	b	iij id.	11	Damaſi papę ⁊ confeſſoris, ſemiduplex.
	c	Prid. id.	12	
xvij	d	Idibus	13	Lucię virginis ⁊ martyris, duplex.
vj	e	xix cal.	14	
	f	xviij cal.	15	
xiiij	g	xvij cal.	16	
iij	A	xvj cal.	17	
	b	xv cal.	18	
xj	c	xiiij cal.	19	
	d	xiij cal.	20	Vigilia.
xix	e	xij cal.	21	Thomę apoſtoli, duplex.
viij	f	xj cal.	22	
	g	x cal.	23	
xvj	A	ix cal.	24	Vigilia.
v	b	viij cal.	25	Natiuitas Dñi noſtri Ieſu Chriſti, dup.
	c	vij cal.	26	Stephani proto. dup. ⁊ cõm. Oct. Nat.
xiij	d	vj cal.	27	Ioãnis apoſ. ⁊ Euãg. dup. ⁊ cõm. Octa.
ij	e	v cal.	28	Sãctorũ Innocẽtiũ mar. dup. ⁊ cõ. Oct.
	f	iiij cal.	29	Thomę Cantuar. epiſcopi ⁊ marty. ſemiduplex, ⁊ cõmemoratio Octauarum.
x	g	iij cal.	30	De Dominica infra Octauã Natiuitatis, vel de Octaua, cũ cõme. Octauarum,
	A	Prid. cal.	31	Sylueſtri papę ⁊ confeſſoris, duplex. cum commemorati. Octauarum.

Decembris dies	1 10 20	Horas habet	9 9 9	Nox	15 15 15

AD maiorem commoditatem inueniendi Feſta mobilia: poſita eſt ſequens tabula in qua: inuenta litera dominicali: et apud eam aureo numero anni currentis: ad rectam lineam eiuſdem Aurei numeri progrediendo: omnia feſta mobilia illius anni: quo die et menſe aduenerint: reperiuntur. In anno autem biſſextili ſemper Septuageſima querenda eſt per primam literam Dominicalem. Quod ſi ipſa Septuageſima venerit ante iiii. idus Februarii: etiam dies Cinerum per ipſam primam literam debet queri. Si vero Septuageſima poſt iiii. idus Februarii venerit: dies Cinerum cum reliquis Feſtis mobilibus querenda eſt per ſecundam literam dominicalem: que mutatur in feſto S. Matthie. Si autem numerus dierum Septuageſime et aliorum feſtorum mobilium ad rectam lineam aurei numeri anni currentis in ſecunda litera aſſignatus ſuperet numerum dierum huiuſmodi ad rectam lineam eiuſdem aurei numeri in primam literam aſſignatum: tunc reliqua feſta mobilia poſt Septuageſimam non erunt ſumenda ad rectam lineam aurei numeri currentis in ſecunda litera: ſed ad rectam lineam Septuageſime: que vnius diei numero minus in ſecunda litera ſignatur. Ut: ſi in litera D: Septuageſima ſignatur 15. Februarii: cineres et reliqua Feſta mobilia ſumuntur ad rectam lineam Septuageſime: que in ſecunda litera C: ponitur 14 Februarii: et in huiuſmodi aliis ſimiliter. Quia numerus dierum in ſecunda litera aſignatus: vno die ſemper in anno Biſſextili minuitur a numero dierum prime litere.

Tabula Perpetua.

Litera Dñicalis.	Aureus numerus.	Septuagesima.	Dies Cinerum.	Dies Pasche.
A	1.4.9.12.	5 Feb.	22 febr.	9 Aprilis
	2.5.13.16.	22 Jan.	8 febr.	26 Martij
	3.6.11.14.17.	12 feb.	1 martij	16 Aprilis
	7.10.15.18.	29 Jan.	15 febr.	2 Aprilis
	8. 19.	19 febr.	8 martij	23 Aprilis
B	1.9.12.17.	6 febr.	23 febr.	10 Aprilis
	2.5.13.16.	23 Janu.	9 febr.	27 Martij
	3.6.11.14.	13 febr.	2 martij	17 Aprilis
	4.7.10.15.18.	30 Jan.	16 febr.	3 Aprilis
	8. 19.	20 febr.	8 febr.	24 Aprilis
c	1.6.9.12.17.	7 febr.	24 febr.	11 Aprilis
	2.5.10.13.16.	24 Jan.	10 febr.	28 martij
	3.11.14.19.	14 febr.	3 martij	18 aprilis
	4.7.15.18.	31 Janu.	17 febr.	4 aprilis
	8.	21 febr.	10 martij	25 aprilis
d	1.6.9.17.	8 febr.	25 febr.	12 Aprilis
	2.5.10.13.	25 ianu.	11 febr.	29 martij
	3.8.11.14.19.	15 febr.	4 martij	19 aprilis
	4.7.12.15.18.	1 febr.	18 febr.	5 aprilis
	16.	18 ianu.	4 febr.	22 martij
e	1.4.7.12.15.	2 febr.	19 febr.	6 Aprilis
	2.10.13.18.	26 ianu.	12 febr.	30 martij
	3.8.11.19.	16 febr.	5 martij	20 aprilis
	5.16.	19 Jan.	5 febr.	23 martij
	6.9.14.17.	9 febr.	26 febr.	13 aprilis
F	1.4.12.15.	3 febr.	20 febr.	7 Aprilis
	2.10.13.18.	27 ianu.	13 febr.	31 martij
	3.6.7.9.14.17.	10 febr.	27 febr.	14 aprilis
	5.16.	20 Jan.	6 febr.	24 martij
	8.11.19.	17 febr.	6 martij	21 aprilis
G	1.4.9.12.15.	4 febr.	21 febr.	8 Aprilis
	2.7.10.18.	28 ianu.	14 febr.	1 aprilis
	3.6.14.17.	11 febr.	28 febr.	15 aprilis
	5.13.16.	21 ianu.	7 febr.	25 martij
	8.11.19.	18 febr.	7 martij	22 aprilis

Tabula perpetua Feſtorum mobilium.

Aſceſio domini.	Dies Pentecoſtes.	Corpus Chriſti.	Dñice poſt pēt.	Aduentus domini.
18 Maij	28 Maij	8 Junij	26	3 Decemb.
4 maij	14 maij	25 Maij	28	3 Decemb.
25 maij	4 Junij	15 iunij	25	3 Decemb.
11 maij	21 maij	1 iunij	27	3 Decemb.
1 Junij	11 Junij	22 iunij	24	3 Decemb.
19 Maij	29 Maij	9 iunij	25	27 Nouemb.
5 maij	15 maij	26 maij	27	27 Nouemb.
26 maij	5 iunij	16 iunij	24	27 Nouemb.
12 maij	22 maij	2 iunij	26	27 Nouemb.
2 Junij	12 iunij	23 iunij	23	27 Nouemb.
20 Maij	30 Maij	10 iunij	25	28 Nouemb.
6 maij	16 maij	27 maij	27	28 Nouemb.
27 maij	6 iunij	17 iunij	24	28 Nouemb.
13 maij	23 maij	3 iunij	26	28 Nouemb.
3 Junij	13 iunij	24 iunij	23	28 Nouemb.
21 Maij	31 maij	11 iunij	25	29 Nouemb.
7 maij	17 maij	28 maij	27	29 Nouemb.
28 maij	7 iunij	18 iunij	24	29 Nouemb.
14 maij	24 maij	4 iunij	26	29 Nouemb.
30 maij	10 maij	2 maij	28	29 Nouemb.
15 maij	25 maij	5 iunij	26	30 Nouemb.
8 maij	18 maij	29 maij	27	30 Nouemb.
29 maij	8 iunij	19 iunij	24	30 Nouemb.
1 maij	11 maij	22 maij	28	30 Nouemb.
22 maij	1 iunij	12 iunij	25	30 Nouemb.
16 maij	26 maij	6 iunij	26	1 Decemb.
9 maij	19 maij	30 maij	27	1 Decemb.
23 maij	2 iunij	13 iunij	25	1 Decemb.
2 maij	12 maij	23 maij	28	1 Decemb.
30 maij	9 iunij	20 iunij	24	1 Decemb.
17 maij	27 maij	7 iunij	26	2 Decemb.
10 maij	20 maij	31 maij	27	2 Decemb.
24 maij	3 iunij	14 iunij	25	2 Decemb.
3 maij	13 maij	24 maij	28	2 Decemb.
31 maij	10 iunij	21 iunij	24	2 Decemb.

An verus Aureus numerus in ſingulis Menſibus.

Notandum eſt, facile cognoſci poſſe, an in ſingulo quoque menſe verus ſit Aureus numerus: Adde poſt vnumquenque numerum octo vſque ad 19. ⁊ qui ex additione octo, euenerit numerus, verus erit Aureus numerus. Quod ſi ſupra 19. addendo octo, euaſeris numerum: qui reliquus fuerit, dempto 19. verus erit numerus.

Ex quot diebus conſtet vnuſquiſque Menſis.

Triginta Aprilis, Iuni, Septemque, Nouemque,
Vno plus alij, viginti Februus octo:
At ſi biſſextus fuerit, ſuperadditur vnus.
Et tunc bis ſexto Marti conſcribe Calendas.

De numero Nonarum, ac Iduum ſingulorum Menſium.

Sex Nonas Maius, October, Iulius, ⁊ Mars.
Quatuor at reliqui: dabit Idus quilibet octo.

Et notandum, primo quoque die menſis dicendū Calendis: Quinto, Nonis: Decimotertio, Idibus, vbi Nonę quatuor. vbi vero ſex, Septimo, Nonis: Decimoquinto, Idibus in caſu ſexto. Reliquis autem diebus, pridie, tertio, quarto Calendas, aut Nonas, aut Idus in caſu quarto, retrorſum numerando vſque ad eum diem, quo aut Calendis, aut Nonis, aut Idibus dicimus, quemadmodum in ſingulis menſibus videre licet.

Quando inchoatur Aduentus Domini.

Aduētus domini inchoatur Dominica proximiori feſto ſancti Andreę, vel ipſa die s. Andreę, ſi in dominica venerit.

Quatuor tempora.

Quatuor tempora celebrantur iiii. ⁊ vj. feria, ac ſabbato poſt tertiam Dominicam Aduentus. Poſt primam Dominicam Quadrageſimę. Poſt pentecoſten. Poſt feſtum Exaltationis Sanctę Crucis.

Nuptię iuxta decretum Concilij Tridentini.

A Dominica prima Aduentus vſque in diem Epiphanię: ⁊ a feria quarta Cinerum vſque in octauam Paſchatis incluſiue, ſancta Synodus ſollemnitates Nuptiarum prohibet. In alijs vero temporibus nuptias ſollemniter celebrare permittit.

Alia tabula perpetua ad inueniendum Feſta Mobilia.

Literę Marty.	Aureus numerꝰ.	Litera dñicalis.	Septuageſima.	Ciñis.	Paſcha.	Aſcẽſio.	Pẽtecoſte.	Corpus domini.
b	5	d	18. Jan.	4. Feb.	22 Mar.	30. April.	10 Maij	21. maij.
		e	19	5	23	1. Maij.	11	22
q	13	f	20	6	24	2	12	23
c	2	g	21	7	25	3	13	24
		A	22	8	26	4	14	25
n	10	b	23	9	27	5	15	26
		c	24	10	28	6	16	27
b	18	d	25	11	29	7	17	28
k	7	e	26	12	30	8	18	29
		f	27	13	31	9	19	30
ſ	15	g	28	14	1. April.	10	20	31
g	4	A	29	15	2	11	21	1. Jun.
		b	30	16	3	12	22	2
p	12	c	31	17	4	13	23	3
d	1	d	1. Feb.	18	5	14	24	4
		e	2	19	6	15	25	5
m	9	f	3	20	7	16	26	6
		g	4	21	8	17	27	7
A	17	A	5	22	9	18	28	8
l	6	b	6	23	10	19	29	9
		c	7	24	11	20	30	10
r	14	d	8	25	12	21	31	11
f	3	e	9	26	13	22	1. Jun.	12
		f	10	27	14	23	2	13
o	11	g	11	28	15	24	3	14
		A	12	1. mar.	16	25	4	15
c	19	b	13	2	17	26	5	16
i	8	c	14	3	18	27	6	17
		d	15	4	19	28	7	18
		e	16	5	20	29	8	19
		f	17	6	21	30	9	20
		g	18	7	22	31	10	21
		A	19	8	23	1. Jun.	11	22
		b	20	9	24	2	12	23
t	16	c	21	10	25	3	13	24

In preſenti tabula quęre Aureum numerum anni currentis, ſub quo literam Dominicalem anni eiuſdem quę prima tibi occurrerit. Nam ex eius directo habebis Feſta mobilia ipſius anni, quoto ſcilicet die menſis celebrentur: qui dies eius menſis eſt, cuius nomen proxime ſupraſcribitur. Uerum in anno Biſſextili ex geminis literis Dominicalibus capienda eſt poſterior: quę ſcilicet poſt Sancti Mathię feſtum anno ſeruit. Sed tunc Septuageſima, ac etiam Quadrageſima, ſi intra Februarium ceciderit, celebranda eſt poſtridie, quam Tabula indicabit.

A ſiniſtro latere eiuſdem tabulę exiſtunt etiam literę Martyrologij, Aureo numero accommodatę, vt eo habito deprehendas e regione literam Martyrologij tali anno debitam. Hoc anno 1570. cum Aureus numerus ſit 13. litera Martyrologij erit Q. Sequenti anno 1571. quia Aureus numerus curret 14 erit litera Martyrologij R. &c. Finitis 19. annis, redeundum eſt ad principium cum annis currentibus.

RVBRICAE GENERALES MISSALIS.

Miſſa quotidie dicitur ſecundum ordinem Officij de Feſto duplici, vel ſemiduplici, vel ſimplici: de Dominica, vel Feria: de vigilia, & de octaua: & extra ordinem Officij, Votiua; vel pro Defunctis.

De duplici.

Miſſa dicitur de Duplici illis diebus quibus in Calẽdario ponit̃ hec nota, **Duplex.** & in feſtis mobilibus, quandocumque Officium ſit duplex. In duplicibus dicitur vna tantum Oratio niſi aliqua commemoratio fieri debeat. Alia omnia dicuntur vt in proprijs miſſis aſſignatum eſt. Quando dici debet, **Gloria in excelſis**, & **Credo**, inferius dicetur in proprijs rubricis.

De Semiduplici, & Simplici.

Miſſa de ſemiduplici dicitur, quando in Calendario ponitur hec vox, **Semiduplex** Preterea, in Dominicis, & diebus infra Octauas. In ſemiduplicibus tam feſtis, quam Dominicis, & infra Octauas dicuntur plures Orationes, vt dicetur in rubrica De oratione: infra Octauam dicitur Miſſa ſicut in die Feſti, niſi propriam Miſſam habuerit: in Dominicis vero ſicut in proprijs locis aſſignatur. De ſimplici dicit̃ Miſſa ſicut de ſemiduplici, vt ſuis locis ponit̃.

De Feria, & Vigilia.

Miſſa de Feria dicitur, quando non occurrit feſtum, vel octaua, vel ſabbatum, in quo ſit officium beate Marie. In ferijs tamen Quadrageſime, Quatuor Temporum, Rogationum, & Vigiliarum, etiã ſi duplex, vel ſemiduplex feſtũ, vel octaua occurrat, in Eccleſijs collegiatis dicuntur due Miſſe, vna de feria, altera principalis de feſto. In Vigilijs autẽ que veniunt infra octauam, miſſa dicitur de vigilia cum commemoratione octaue. Si feſtum habens Vigiliam celebratur feria ſecunda, Miſſa Vigilie dicitur in Sabbato, ſicut etiam ſit officium. Miſſa Vigilie in Aduentu occurrentis, dicitur cum commemoratione de Aduentu, licet de ea non ſit factum officium. Si in Quadrageſima & Quatuor Temporibus occurrat vigilia, dicatur Miſſa de feria cum cõmemoratione vigilie. Toto tempore Paſchali non dicitur Miſſa de Vigilia, niſi in vigilia Aſcenſionis, que tamen non ieiunatur, ſicut nec vigilia Epiphanie.

De miſſis Votiuis S. Marie, & alijs.

IN Sabbatis nõ impeditis feſto duplici, vel ſemiduplici, dicitur Miſſa de Sancta Maria ſecundum varietatem temporum, vt in fine Miſſalis ponitur. Si ſabbatum fuerit impeditum feſto duplici, ſemiduplici, Octaua, Vigilia, Feria Quatuor temporum, & Quadrageſime, Miſſa principalis dicitur ſecundum officium diei. In Aduentu autem licet officium non fiat de Sancta Maria in ſabbato, dicitur tamen Miſſa principalis de ea cum commemoratione de Aduentu, niſi fuerint Quatuor Tempora vt ſupra. Alijs diebus infra Hebdomadam quando officium ſit de feria (exceptis Ferijs Aduentus, Quadrageſime, Quatuor Temporum, Rogationum, & Vigiliarum) dici poteſt aliqua Miſſa Votiua etiam in principali miſſa que dicitur Conuentualis, ſecundum ordinem dierum in fine Miſſalis aſſignatũ. Que tamen Miſſe, & alie quecunque votiue, in Miſſis priuatis dici poſſunt pro arbitrio Sacerdotum, quocunque die officium non eſt duplex. Id vero paſſim non fiat, niſi rationabili de cauſa: &, quoad fieri poteſt, Miſſa cum officio conueniat.

De Miſſis defunctorum.

PRima die cuiuſque menſis (extra tempus Paſchale) nõ impedita officio duplici vel ſemiduplici, dicitur Miſſa principalis generaliter pro defunctis ſacerdotibus, benefactoribus, & alijs. In eccleſijs autem collegiatis dicantur due miſſe, vna pro defunctis, alia de feſto ſimplici ſi occurrit: vel de feria, ſi propriam habeat miſſam, vel reſumẽda ſit miſſa de Dominica, quia Dominica precedens fuit impedita, & infra Hebdomadam non occurrit alius dies in quo reſumi poſſit Miſſa de Dominica. Sed in eccleſijs non collegiatis dicatur miſſa de die cum commemoratione generaliter pro defunctis. Preterea Feria ſecunda cuiuſque hebdomade in qua officium ſit de Feria, miſſa principalis dici poteſt pro defunctis. Si autem fuerit propria miſſa de Feria vel de feſto ſimplici in collegiatis Eccleſijs dicantur due Miſſe, alioquin in miſſa de die fiat commemoratio, (vt dictum eſt) pro defunctis. Excipitur tamẽ totum tempus Paſchale, &, quando per annum officium eſt duplex, vel ſemiduplex: i quibus temporibus non dicitur miſſa principalis pro defunctis niſi in die Depoſitionis defuncti, & in Anniuerſario pro defunctis. Et ſimiliter, niſi fuerit duplex, quocunque die dici poſſunt priuate miſſe pro defunctis, preterquã in Dominicis. In die Commemorationis omnium Defunctorum, & in die Depoſitionis & Anniuerſario defuncti, dicitur vna tantum Oratio: in alijs miſſis, plures, vt in Rubrica de commemorationibus dicetur: Sequentia pro defunctis dicitur in die omnium fidelium defunctorum, & depoſitionis defuncti. In Anniuerſario autem, & Miſſa cõi pro defũctis dicatur pro arbitrio ſacerdotis.

De Tranſlatione Feſtorum.

In dicendis miſſis ſeruetur ordo Breuiarij de Tranſlatione feſtorum duplicium ⁊ ſemiduplicium, quando maiori aliquo feſto, ſeu Dominica impediuntur. In Eccleſijs autem, vbi titulus eſt Eccleſię, vel concurſus populi ad celebrandum Feſtuȝ quod transferri debet, poſſunt cantari duę miſſę, vna de die, alia de feſto: aut ſalteȝ commemoratio fieri de feſto, ſi eo die de feſto in illa eccleſia officiū fieri nō debeat, vt dicitur in ſequēti rubrica.

De Commemorationibus.

Commemorationes in Miſſis, fiunt ſicut in Officio. De feſto ſimplici fit commemoratio in miſſa, quando de eo in officio facta eſt commemoratio in veſperis, Quando autem de eo fit commemoratio tantum ad laudes: in miſſa ſollemni nulla fit commemoratio de eo, ſed in miſſis tantum priuatis. De Dominica fit commemoratio, quando in ea fit de feſto duplici. De octaua fit commemoratio, quando infra octauam fit de aliquo feſto, niſi illud feſtuȝ fuerit de exceptuatis in rubrica officij de Commemorationibus. item quando infra octauam fit de Dominica. De Feria fit commemoratio in Aduentu, Quadrageſima, Quatuor temporibus, Rogationibus, ⁊ Vigilijs, quando miſſa dicenda eſt de feſto duplici vel ſemiduplici illis temporibus occurrente. Sed in eccleſijs Collegiatis vbi plures Sacerdotes quotidie celebrant, in Dominicis, Ferijs, Rogationibus, ⁊ Vigilijs predictis dicuntur duę miſſę, vna de Feſto, alia de Dominica, vel Feria, ⁊ Vigilia predictis, abſque vlla vtrorumque commemoratione. Quando infra Hebdomadam dicuntur miſſę Votiuę, poſt primam orationem ſemper dicatur Oratio eius de quo fit officium. Quando fit commemoratio de Feria Quatuor temporum, pro ferię commemoratione dicitur prima oratio quę concordat cum officio. in faciendis commemorationibus ſeruetur ordo vt in Breuiario, de Dominica ante feſtum ſemiduplex, quod infra octauam celebratur: de feſto ſemiduplici ante octauam: de Octaua ante Ferias predictas: de Ferijs predictis ante feſtuȝ ſimplex, de feſto ſimplici ante orationes votiuas. Si agenda ſit commemoratio pro Defunctis, ſemper ponitur penultimo loco. In alijs commemorationibus predictis ſeruetur dignitas orationum, vt de ſpiritu Sancto ante beatam Mariam, de Angelis ante Apoſtolos, ⁊ ſimiliter in alijs. In miſſis Defunctorum nulla fit commemoratio pro Viuis, etiam ſi oratio eſſet cōis pro viuis ⁊ defunctis. Quando dicuntur plures orationes, prima tantū ⁊ vltima cū ſua concluſione terminant, ⁊ ante primā ⁊ ſecundā orationem tantū dicitur Oremus: ante primā dicitur etiaȝ Dñs vobiſcum. Cum vero dicuntur plures orationes, ⁊ vna oratio eadē ſit cuȝ alia ibidē dicēda, oratio huiuſmodi illa ſcilicet quę eadē eſt, non alię cōmutet cū alia de cōi, vel proprio, quę ſit diuerſa. In concluſione orationū animaduertat, ſi oīo dirigat ad Patrē, concluditur Per dominū noſtrū ⁊ c. Si ad filiū, Qui viuis ⁊ regnas cum Deo patre ⁊ c. Si ī principio oīonis fiat mētio Filij, cōcludit Per eundeȝ. Si in fine orationis, eius fiat mētio, Qui tecum viuit. Si facta ſit mētio Spiritus ſancti, in concluſione dicitur, In vnitate eiuſdē ſpiritus ſancti deus ⁊ c.

De Introitu, ⁊ Kyrieleiſon.

Introitus ſemper eodeȝ modo dicitur cuȝ Gloria patri, vt in Ordinario, preterquaȝ tempore Paſſionis, ⁊ in miſſis Defunctorū, vt etiā ibi annotatum eſt. Kyrie eleiſon dicitur nouies poſt Introitum, alternatim cum miniſtro, id eſt, ter, Kyrie eleiſon. ter. Chriſte eleiſon. ter Kyrie eleiſon.

De Gloria in excelſis.

Gloria in excelſis. dicitur quandocunque in Matutino dictus eſt hymnus Te deuȝ laudamus preterquā in miſſa Ferię v. in Cęna Domini, ⁊ Sabbati ſancti. In miſſis Votiuis nō dicitur, niſi in miſſa Sācte Trinitatis, beatę Marię, ⁊ Angelorum: ⁊ in alijs, quando miſſa Votiua dicenda eſt pro re graui, vel pro publica eccleſię cauſa. Neque etiam dicitur in miſſis Defunctorum.

De Orationibus ⁊ Epiſtola.

In feſtis duplicibus dicitur vna tantū Oratio, niſi facienda ſit aliqua cōmemoratio, vt dictū eſt ſupra. In feſtis ſemiduplicibus occurrentibus ab octaua Pētecoſtes vſqȝ ad Aduētum, ⁊ a Purificatione vſqȝ ad Quadrageſimā dicitur ſecunda oīo, A cunctis: tertia ad libitū. In feſtis ſemidupli. occurrētib[9] ab octaua Epiph. vſqȝ ad Purificationē. dr ij. oīo, De[9] qui ſalutis: tertia, Eccleſię, vel ꝑ Papa. in feſtis ſemiduplicib[9] a Feria quarta Cinerū vſqȝ ad Dñicā Paſſionis, ſecūda, de Feria: tertia, Acūctis. in feſtis ſemiduplicib[9], a Dñica Paſſionis vſqȝ ad Dñicaȝ Palmarū: ſecūda oīo, de Feria, tertia, Eccleſię, vel ꝑ Papa. In feſtis ſemiduplicib[9] ab octaua Paſchę vſqȝ ad Aſcēſionē, ſecūda oīo, de ſancta Maria, Cōcede: tertia, Eccleſię, vel pro Papa. in feſtis ſemiduplicibus infra octauas occurrentibus ſecunda oratio dicitur de octaua, tertia, Eccleſię, vel pro Papa. In infra octauas Paſchę, ⁊ Pentecoſt. quando miſſa dicitur de octaua, dicuntur duę tantum Orationes, vna de die, alia Eccleſię, vel pro Papa. Infra alias octauas, ⁊ in Vigilijs quę ieiunantur (excepta vigilia Natiuitatis Domini ⁊ Pentecoſtes) dicuntur tres, vna de die, ſecunda de ſancta Maria, tertia, Eccleſię vel pro Papa. Sed infra octauas ſanctę Marię, ſecunda oratio dicitur de Spiritu ſācto, alia Eccleſię vel pro Papa. In Dominicis infra octauam occurrentibus, dicuntur duę orationes, vna de Dominica, ſecunda

cunda de Octaua. In die octaua, dicitur vna tantum oratio, nisi aliqua commemoratio agenda sit. In Dominicis dicuntur tres, vt in ordinario assignantur. In festis simplicibus, et ferijs per annum, dicuntur tres, vt in semiduplicibus: possunt etiam dici quinque, vel septem ad libitum. In missis Votiuis quando dicuntur pro re graui vel pro publica ecclesie causa, dicitur tantum vna Oratio: sin aliter, dicuntur plures, vt in festis simplicibus. Si occurrat fieri commemoratio alicuius Sancti, ea ponitur secundo loco, et tertia oratio dicitur que secūdo loco dicenda erat. Post vltimam orationē, dr̄ Epistola: qua finita, a ministris dicitur, Deo gratias. **De Graduali.**

GRaduale, semper dicitur post Epistolam, preterquam Tempore Paschali, cuius loco tunc dicuntur duo versus, vt dicitur in rubrica posita ad missam Sabbati in Albis.

De Alleluia post Graduale vel Epistolam dicendo: et de Euangelio.

POst Graduale, dicuntur duo Alleluia, deinde Versus et post versum, vnū Alleluia. Tempore Paschali quando non dicitur Graduale. dicitur aliud Alleluia post secundū Versū, et qñ dr̄ Sequentia, non dr̄ post vltimum Versum, sed post Sequentiam. A Septuagesima vsque ad Sabbatum sanctum, non dicitur Alleluia: neque dicitur in missis de Feria in Aduentu, Quatuor temporibus, et Vigilijs, excepta Vigilia Natiuitatis Domini si venerit in Dominica, et vigilia Pasche et Pentecostes, ac Quatuor temporibus Pentecostes. Nec dicitur in festo Innocentium, nisi venerit in Dominica. A Septuagesima vsq; ad Pascha, eius loco dr̄ Tractus: Qui Tract⁹ predicto tēpore in aliquib⁹ festis nō dr̄: nec; etiā in Ferijs a Septuagesima vsq; ad Quadragesimā qñ repetitur missa Dominice. Dicto Graduali, seu, Alleluia, seu Tractu: dicitur Euangelium, Et in principio Euangelij dicitur, Dominus vobiscum. ℟. Et cum spiritu tuo: deinde, Sequentia sancti euangelij secundum N. ℟. Gloria tibi domine. In fine Euangelij a ministris dicit, Laus tibi Christe. Postea, si dicendum est, dicitur, Credo.

De Symbolo.

SYmbolum, dicitur post Euangelium in omnibus Dominicis per annum, etiā si in illis fiat de festo, in quo alias non diceretur. In tribus missis de Natiuitate Domini, et deinceps vsque ad octauā beati Ioannis Apostoli inclusiue. In Epiphania, et per octauā. Feria v. in Cena Domini. In Pascbate Resurrectionis, et per octauā. In Ascensione Domini, et per octauā. In Pentecoste, et per octauam. In festo Corporis Christi, et per octauam. In omnibus festis beate Marie, et per octauas. In omnibus festis Apostolorum, et Euangelistarum, et per octauas. In festis quatuor Doctorum, videlicet, Gregorij, Ambrosij, Augustini, et Hieronymi, addito festo sancti Thome de Aquino. Item, Basilij, Athanasij, Gregorij Nazianzeni, et Ioannis Chrysostomi. In vtraq; Cathedra Sancti Petri: et in festo Sancti Petri ad Vincula. In festis Conuersionis, et Commemorationis Sancti Pauli Apostoli. In festo Sancti Ioannis ante portam Latinam. In festis Inuentionis, et Exaltationis sancte Crucis. In festis Angelorum. In festo sancti Barnabe Apostoli. In festo sancte Marie Magdalene. In Transfiguratione domini. In ... octauarum sancti Ioannis Baptiste, et sancti La...entij. In festo omnium sanctorum, et per octauam. In Dedicationibus Sancti Saluatoris, et Sanctorum Apostolorum Petri et Pauli. In Dedicatione proprie Ecclesie, et per octauam. In die Consecrationis Ecclesie, vel Altaris. In festis Sanctorum quibus dedicata est ecclesia: et vbi habetur Corpus vel insignis Reliquia sancti de quo agit. In die Creationis, et Coronationis summi Pontificis, et in Anniuersario eiusdem diei. Item, in omnibus festis, que in Dominicis, et per octauas celebrantur: in quibus ratione Dominice et Octaue dici debet. In festo patroni alicuius loci: vel tituli Ecclesie: et in festis principalibus Ordinum: et per eorum octauas, in ecclesijs tantum illius Ordinis. Item dicit Credo, in missis votiuis, que sollemniter pro re graui vel pro publica Ecclesie causa celebrantur.

De Prefationibus.

PRefationes dicuntur vt in Ordinario ad notatū est, et que in Quadragesima, tēpore Paschali, et infra octauas proprie assignant, dicuntur etiā Dominicis et Festis que illis tēporibus celebrant, nisi illa festa propriā Prefationē habeant. In Missis votiuis dr̄ etiā Prefatio ppria si propriā habeāt. Et qñ aliqua missa votiua pro publica causa sollemniter celebrat, dr̄ in cātu sollemni vt in duplicibus et semidupl.cibus. **De Secretis.**

ORationes secrete, dicunt secundū numerū Orationū que palam dicte sunt: sed ante primā orationē non dicit Dominus vobiscum, nec aliquid aliud: sed dicto Suscipiat dñs sacrificiū, absolute dicunt: neq; etiā ante secundā orationem dicitur Oremus. Terminat autē prima, et vltima oratio, vt dictū est supra in rubrica de orationibus.

De Ite missa est, et Benedicamus domino, et Benedictione.

ITe Missa est, dicitur quandocunque dicitur Gloria in excelsis. Cū non dicitur; eius loco dicitur Benedicamus domino. ℟. Deo gratias. In missis Defunctorum, dicitur Requiescant in pace. ℟. Amē. Dicto Placeat,

datur Benedictio, quę a celebrante ſemper dicitur in miſſa, preterquam in miſſis Defunctorum.

De Euangelio ſancti Joannis dicendo in fine Miſſę.

EUangelium ſancti Joannis, quod incipit In principio: nunquam pretermittitur in miſſa, niſi quando fit de feſto in aliqua Dominica, vel Feria, quę habet Euangelium proprium: tunc enim eius loco dicitur proprium: Et in tertia miſſa de die Natiuitatis Domini: quia tunc dicitur Euangelium de Epiphania, Cum natus eſſet Jeſus.

De ordinanda Miſſa ex ſupradictis rubricis.

SUpradictis rubricis cognitis, ſiquis velit ordinare Miſſam diei, recurrat ad Ordinarium Miſſarum de Tempore, vel de Sanctis ſecundum qualitatem officij. Si proprium non habeat recurrat ad Commune Sanctorum. Si de Feria agendum ſit, ⁊ propria miſſa non fuerit de Feria, dicatur miſſa precedentis Dominicę, omiſſis Gloria in excelſis, ⁊ Symbolo: preterquam tempore Paſchali, in quo ſemper dicitur Gloria in excelſis, ſecundum rubricas ſupradictas. Si dicenda ſit miſſa Votiua, requiratur poſt Commune Sanctorum ſuo loco. Si plures orationes dicendę ſint, requirantur poſt miſſas votiuas, ſuo loco de ſingulis rebus ſingulę. Si pro defunctis dicenda ſit miſſa, habetur poſt miſſas votiuas, cum collectis diuerſis, circa finem Miſſalis. Ordinarium totius Miſſę cum Pręfationibus, Canone, ⁊ alijs dicendis, habetur ſuo loco cum Proprio Miſſarum de Tempore.

DE PRAEPARATIONE SACERDOTIS CELEBRATVRI.

SAcerdos celebraturus, ſeruatis ijs quę ſuperius dicta ſunt, quo ad pręuiam Confeſſionem, ⁊ horas Canonicas, Matutino ſaltem abſoluto, orationi aliquantulum vacet, ⁊ orationes inferius poſitas pro temporis opportunitate dicat. Deinde accedit ad locum in Sacriſtia vel alibi pręparatum, vbi paramēta, aliaque ad celebrationem neceſſaria habentur: accipit Miſſale, perquirit miſſam, perlegit, ⁊ ſignacula ordinat ad ea quę dicturus eſt. Poſtea lauat manus, dicens orationem inferius poſitam. Deinde pręparat calicem, ponens ſuper eius os purificatorium, ⁊ ſuper illud patenam cum hoſtia, quam tegit parua palla, ⁊ velo ſerico: ſuper velo ponit burſam coloris paramentorum intus habens corporale plicatum. Quibus ita diſpoſitis accedit ad paramenta, vbi calceatus pedibus, ⁊ indutus veſtibus ſibi conuenientibus, quarum exterior ſaltem talum pedis attingat: induit ſe, ſi ſit Pręlatus ſecularis, ſupra rochetum: ſi ſit Pręlatus regularis, vel alius Sacerdos ſecularis, ſupra ſuperpelliceum, ſi commode haberi poſſit: alioquin, ſine eo ſupra veſtes communes, dicens ad ſingula ſingulas orationes inferius poſitas. Ac primum accipiens Amictum circa extremitates ⁊ chordulas, oſculatur in medio, ⁊ ponit ſuper caput, ⁊ mox declinat ad collum, ⁊ eo circa veſtium collaria tegens, ducit chordulam ſub brachijs, ⁊ circunducens per dorſum ad ventrem reducit, ⁊ ligat. Tum Alba induitur, caput ſubmittens, deinde manicam dextram brachio dextro, ⁊ ſiniſtram ſiniſtro imponens: albam ipſam corpori adaptat, eleuat ante, ⁊ a lateribus hinc inde, ⁊ Cingulo per miniſtrum a tergo ſibi porrecto, ſe cingit. Miniſter eleuat Albam ſupra cingulum circum circa, vt honeſte dependeat, ⁊ tegat veſtes: ac eius fimbrias diligenter aptat, vt ad latitudinem digiti vel circa ſupra terram ęqualiter fluat. Sacerdos accipit Manipulum, oſculatur crucem in medio, ⁊ imponit brachio ſiniſtro. Deinde ambabus manibus accipiens ſtolam, ſimili modo deoſculatur, ⁊ imponit medium eius collo, ac tranſuerſando eam ante pectus in modum crucis, ducit partem a ſiniſtro humero pendentem ad dexteram, ⁊ partem a dextro humero pendentem ad ſiniſtram. Sicque vtranque partem ſtolę extremitatibus cinguli hinc inde ipſi cingulo coniungit. Si celebrans ſit Epiſcopus, non ducit ſtolam ante pectus in modum crucis, ſed ſinit hinc inde vtraſque extremitates pendere: ⁊ accipit cruciculam a collo ante pectus chordulis pendentem. Poſtremo Sacerdos accipit planetam. Si ſit Epiſcopus, ⁊ ſollemniter celebrat, accipit paramenta, ⁊ alia vt in Pontificali.

De ingreſſu Sacerdotis ad altare.

SAcerdos omnibus paramentis indutus accipit in manu ſiniſtra calicem vt ſupra pręparatum, ⁊ burſam manu dextra ſuper calice tenens, capite cooperto accedit ad altare, miniſtro cum Miſſali, ⁊ alijs ad celebrandum neceſſarijs pręcedente. Procedit autem oculis demiſſis, inceſſu graui, erecto corpore. Si vero contigerit eum tranſire ante altare maius, capite cooperto faciat ad illud reuerentiam: ſi ante locum ſacramenti, genuflectit. Si ante altare vbi celebretur miſſa in qua eleuatur ſacramentum, ſimiliter genuflectat, ⁊ detecto capite illud adoret. Cum peruenerit ad altare, ſtans ante illud in infimo gradu, caput detegat. biretum miniſtro porrigens, ⁊ altari, ſeu imagini crucifixi deſuper poſitę, profunde inclinat. Si autē in eo ſit tabernaculum ſanctiſſimi Sacramenti, genuflectens debitam facit reuerentiam. Tunc aſcendit ad medium altaris, ibi ad cor-

nu Euangelij ſiſtit Calicem: extrahit corporale de burſa, qd extēdit in medio altaris, ⁊ ſuper illud calicem velo coopertum collocat. Si in altari paramenta accepit, hoc idem facit antequā deſcendat ab altari miſſam inchoaturus. Si eſt conſecraturus plures hoſtias pro Communione facienda, quę ob quantitatē ſuper patena manere non poſſint: locet eas ſuper Corporale ante Calicem, aut in aliquo calice vel vaſe mundo cōſecrato eas ponit retro poſt Calicem, ⁊ alia patena cooperit. Collocato calice in altari, accedit ad cornu epiſtolę, Miſſale ſuper cuſſino aperit, reperit miſſā, ⁊ ſignacula ſuis locis accommodat. Deinde rediens ad medium altaris, facta primum Cruci reuerentia, deſcendit ad gradū infimū altaris pro miſſa inchoanda. ¶ In miſſa ſolenni calix, miſſale, ⁊ alia neceſſaria preparantur antequam ſacerdos veniat ad altare. Ipſe autē procedit cum miniſtris: ⁊ cum peruenerint ad infimū gradū altaris, ibi medius inter Diaconum a dextris, ⁊, Subdiaconum a ſiniſtris, antequam aſcendat ad altare, facit cum ipſis (vt infra) Confeſſionē. ¶ In miſſa pōtificali omnia ſeruent, vt in Pontificali ⁊ Cęremoniali Romano ordinatur: cuius Pontificalis ordinem Epiſcopus nunquam pretermittit, quandocunque cum Diacono ⁊ Subdiacono paratis celebrat.

De principio Miſſę, ⁊ Confeſſione facienda.

Sacerdos quamprimum deſcenderit ad infimum gradum altaris, conuertit ſe ad ipſum altare, vbi ſtans ante illud iunctis manibus ante pectus, detecto capite, facta prius Cruci vel altari reuerentia, erectus incipit Miſſam. Si autem celebraturus ſit coram Summo Pontifice, ſiſtit ſe in infimo gradu altaris a cornu euangelij ante ipſum Pontificem, vbi genufleẋus expectat: accepta benedictione erigit ſe, ſtans verſus altare incipit Miſſam. Si autem ſit coram Cardinale, Patriarcha, Archiepiſcopo, vel Epiſcopo in eorum reſidētijs, vel loco iuriſdictionis: ſtans in infimo gradu a cornu euangelij, vt ſupra expectat: dato ſigno facit profundam reuerentiam Prelato, ⁊ verſus ad altare incipit Miſſam. Si autem ſolenniter celebrat coram Summo Pontifice, aut alio ex Prelatis predictis: ſtans a ſiniſtris Prelati, facit cū eo Confeſſionem, ⁊ alia ſeruat vt in Cęrimoniali Romano, ⁊ in Pontificali ordinatur. Stans igitur celebrans in infimo gradu altaris vt ſupra, producens manu dextra a fronte ad pectus ſignum crucis, dicit intelligibili voce, In nomine patris, ⁊ filij, ⁊ ſpiritus ſancti. Amen. Et poſtquam id dixerit, non debet aduertere quemcunque in alio altari celebrantem, etiam ſi ſacramentum eleuet, ſed continuate proſequi miſſam ſuam vſque ad finem. Cū ſeipſum ſignat, ſiniſtrā ponit infra pectus: in alijs benedictionibus cum eſt ad altare, ⁊ ſeipſum non

M. N. R.

benedicit, ponit eam ſuper altari. Seipſum benedicens, vertit ad ſe palmā manus dextrę, ⁊ omnibus illius digitis iunctis ⁊ extenſis, a fronte ad pectus ⁊ ab humero ſiniſtro ad dextrum, ſignū crucis format. Si vero alijs, vel rem aliquam benedicit, paruum digitum vertit ei cui benedicit, ac benedicendo totam manum dextrā extendit, omnibus illius digitis pariter iunctis ⁊ extenſis: quod in omni benedictione obſeruatur. Poſtquam dixerit, In nomine patris ⁊c. vt ſupra: iungit manus ante pectus pronuncians clara voce Antiphonam. Introibo ad altare dei. Miniſter retro poſt eum ad ſiniſtram genufleẋus, ⁊ in miſſa ſolenni miniſtri hinc inde ſtantes, reſpondent: Ad deū qui letificat iuuentutem meam. Deinde Sacerdos eodē modo ſtans incipit, ⁊ proſequitur cum miniſtro vel miniſtris alternatim Pſalmū, Iudica me deus, vſq ad finem, cum Gloria patri. Quo finito repetit Antiphonam Introibo cum miniſtris vt ſupra. Qui Pſalmus, nunquam pretermittitur, niſi in miſſis defunctorū, ⁊ in miſſis de tempore a Dominica paſſionis incluſiue vſque ad ſabbatū ſanctum excluſiue: in quibus ſemel tantum dicta Antiphona Introibo, cum miniſtris vt ſupra, ſacerdos ſtatim ſubiungit ℣. Adiutorium noſtrum ⁊ cętera. vt infra. Cum in fine Pſalmi dicit Gloria patri ⁊c. caput cruci inclinat. Repetita Antiphona, Introibo, dextra manu producens ſignum crucis a fronte ad pectus, dicit ℣. Adiutorium noſtrum in nomine domini ℞. Qui fecit cęlū ⁊ terram. Deinde caput, ſeque profunde altari inclinans, dicit, Confiteor Deo. vt in Ordinario. Et proſequitur eodem modo ſtans capite inclinato, donec a miniſtro vel miniſtris dictum ſit Miſereatur. Cum incipitur a miniſtris Confiteor, caput erigit. Cum dicit, mea culpa, ter pectus dextra manu percutit. Si eſt coram Pontifice, ⁊ Cardinali, ⁊ coram Legato ſedis Apoſtolicę, Patriarcha, Archiepiſcopo, ⁊ Epiſcopo in eorū Prouincia, Ciuitate, vel Diœceſi conſtitutis: vbi dicit Vobis fratres, dicat Tibi pater: ſimiliter in fine. vbi dicit Vos fratres, dicat Te pater: quod dicens ſummo Pontifici genuflectit, alijs Prelatis profunde inclinat. Cū miniſtri, ⁊ qui interſunt (etiam ſi ibi fuerit ſummus Pontifex) reſpondent Confiteor dicunt tibi pater: ⁊ te pater. Facta a circumſtantibus Confeſſione: celebrans ſtans reſpondet: Miſereatur veſtri ⁊ cęte. Deinde producens manu dextra a fronte ad pectus ſignū Crucis, dicit: Indulgentiam ⁊c. Et ſtans capite inclinato proſequitur: Deus tu conuerſus ⁊ quę ſequūtur in Ordinario, clara voce vſque ad orationem Aufer a nobis. ⁊ cętera quam dicit ſecreto. Et tunc ſi coram ſummo Pontifice, aut alijs Prelatis vt ſupra, celebret: facta ſummo Pōtifici genu

flexione, alijs vero Prelatis profunda reuerentia, accedit ad infimum gradum ante medium altaris: ⁊ ibi dicit: Aufer a nobis ⁊c. vt ſupra.

De Introitu: Kyrieleiſon: ⁊ Gloria in excelſis.

Dicto, Aufer a nobis ⁊c. Celebrans iunctis manibus aſcendit ad medium altaris: vbi ſtans capite inclinato, ⁊ iunctis manibus ſuper altare poſitis, ita vt digiti parui duntaxat frontem ſeu medium anterioris partis tabule ſeu menſe altaris tangant, reſiduo manuum inter altare ⁊ ſe retento, pollice dextro ſuper ſiniſtrum in modum crucis poſito, (quod ſemper obſeruatur cum manus iuncte ſuper altare ponunt) ſecreto dicit Oramus te domine ⁊c. Quo dicto oſculatur altare in medio, manibus extenſis hinc inde ſuper altare poſitis: quod in omni deoſculatione altaris ſeruatur: ſed poſt conſecrationem pollices ab indicibus non disiunguntur. Oſculato altari accedit ad cornu ſiniſtrum altaris, id eſt, Epiſtole: vbi ſtans verſus altare, ⁊ producens a fronte ad pectus ſignum crucis, incipit intelligibili voce Introitum miſſe: ⁊ proſequitur iunctis manibus. Cum repetit Introitum, non ſignat ſe vt prius: ⁊ eo repetito iunctis manibus ante pectus accedit ad medium altaris, vbi ſtans verſus illud ſimiliter manibus iunctis: dicit eadem voce ter Kyrieleiſon: ter Chriſteleiſon: ⁊ iterum ter Kyrieleiſon: alternatim cum miniſtris. Si miniſter vel qui interſunt celebranti nõ reſpondeant ipſe ſolus nouies dicit. Dicto vltimo Kyrieleiſon. ſacerdos ibidem vt prius ſtans, ⁊ manus extendẽs, eleuanſque ⁊ iungens, voce predicta incipit, ſi dicendum ſit, Gloria in excelſis. cum dicit, Deo, caput cruci inclinat: quo erecto ſtans iunctis manibus vt prius, proſequitur vſque ad finem. Cum dicit, Adoramus te: Gratias agimus tibi: Ieſu Chriſte: Suſcipe deprecationem noſtram: ⁊ iterum Ieſu Chriſte: caput cruci inclinat. Cum dicit in fine Cum ſancto ſpiritu ſeipſum a fronte ad pectus ſignat, interim perficiens In gloria dei patris. Amen. ¶ In miſſa ſolenni ſacerdos facta Cõfeſſione aſcendit cũ miniſtris ad altare: quo per eum oſculato ponit incenſum in thuribulo, miniſtrante Diacono nauiculam, ⁊ thuriferario thuribulum. Antequam ponat incenſum: illud benedicit, dicens: Ab illo benedicaris ⁊c. Poſtea Diaconus reddita nauicula thuriferario, accipit ab eo thuribulum, ⁊ dat celebranti oſculata prius ei manu: qui facta cruci reuerentia, eam ter incenſat, deinde imagines ⁊ reliquias ſi adſit: poſtea candelabra, ſemel ſingulis thuribulum ducens: primum a cornu epiſtole candelabra, ⁊ illius poſtremam partem inferiorem: deinde ſuperiorem: ⁊ procedens ante crucem, facta ei reuerentia incenſat alia candelabra in cornu euangelij, ⁊ illius poſtremã partem altaris inferiorem ⁊ ſuperiorem: deinde totam anteriorem vſque ad extremum altaris in cornu epiſtole, facta cruci reuerentia cũ ante eam tranſit: ⁊ reddito thuribulo ipſi Diacono, ab eo ipſe ſolus incenſatur. Deinde, cum illis, Diacono a dextris celebrantis, Subdiacono a dextris Diaconi ſtantibus, proſequitur Introitum, ⁊ Kyrieleiſon. Cum vero intonat hymnum, Gloria in excelſis. Diaconus ⁊ Subdiaconus, vnus poſt alium, ſtant a tergo celebrantis, poſtea aſcendunt ad altare, ⁊ hinc inde cum celebrante hymnum ſubmiſſa voce proſequuntur vſque ad finem.

De Oratione.

Dicto hymno Gloria in excelſis, vel, ſi non ſit dicendus, eo omiſſo: celebrãs oſculatur altare in medio manibus hinc inde ſuper illo vt ſupra extenſis: tum iunctis ante pectus manibus, demiſſis ad terram oculis, vertit ſe ad manum ſiniſtrã, hoc eſt, ad latus dextrum verſus populum, ⁊ extendens ac iungens manus ante pectus vt prius, dicit voce predicta, Dominus vobiſcum. ℞. Et cum ſpiritu tuo: iunctis vt prius manibus reuertitur per eandem viam ad librum: vbi extendens ⁊ iungens ante pectus manus: caputque cruci inclinans, dicit Oremus: tum extendit manus ante pectus, ita vt palma vnius manus reſpiciat alteram, digitis ſimul iunctis, quorum ſummitas humerorum altitudinem diſtantiamque nõ excedat: quod in omni extenſione manuum ante pectus ſeruat. Stans autem vt ſupra extenſis manibus, dicit Orationem. Cum dicit, Per dominum noſtrum, iungit manus. Si aliter concluditur Oratio: Qui tecum, vel Qui viuis: cum dicit, In vnitate: iungit manus. Cum nominatur nomen Ieſus: caput verſus crucem inclinat. Cum in oratione nominatur nomen beate Marie, vel Sanctorum, de quibus dicitur Miſſa, vel fit commemoratio, item in Oratione pro Papa quãdo nominatur: caput inclinat. Si plures Orationes ſunt dicende, idem in eis in voce, extenſione manuum, ⁊ capitis inclinatione, quod ſupra dictum eſt, obſeruatur. Si altare ſit ad orientem verſus populum, celebrans verſa facie ad populum, non vertit humeros ad altare, cum dicturus eſt Dominus vobiſcum: Orate fratres: Ite miſſa eſt: vel daturus benedictionem: ſed oſculato altari in medio: ibi expanſis ⁊ iunctis manibus vt ſupra, ſalutat populum.

¶ In quatuor temporibus: vel alias quando dicende ſunt plures Orationes cum Prophetijs: dicto Kyrieleiſon. in medio altaris: reuertitur ad cornu epiſtole: vbi ſtans ante librum extenſis ⁊ iunctis ante pectus manibus: ⁊ caput cruci inclinans: dicit Oremus: Flectamus genua: ⁊ illico manibus ſuper altare extenſis vt ſeipſum ad altare ſuſtineat: genuflectit: ⁊ ſine mora ſurgens: eadem voce dicitur a miniſtro Leuate: ⁊ manibus extenſis dicit Orationem vt ſupra: ⁊ in concluſione iungit. Dum

autem

autem legit Prophetias: manus tenet ſuper librū vel altare poſitas. ¶ In miſſa ſolenni cū dicit Dominus vobiſcum, ⁊ Oratio: Diaconus ⁊ Subdiaconus ſtant retro poſt celebrantē: Flectamus genua dicit a Diacono: a Subdiacono vero, Leuate, illo primū genuflectente: hoc primū ſurgente.

De epiſtola, Graduali, ⁊ alijs vſq ad Offertoriū.

Dictis Orationibus celebrans poſitis ſuper librum vel ſuper altare manibus, ita vt palme librum tangant, vel (vt placuerit) librum tenens, legit epiſtolam intelligibili voce. Si ſolenniter celebret, legat demiſſa voce cum miniſtris: ſimiliter Graduale ⁊ Euangelium. Lecta epiſtola reſpondetur a miniſtris, Deo gratias: ⁊ ſimiliter ſtans vt prius, proſequitur Graduale. Alleluia, ⁊ Tractum, ac Sequentiam, ſi dicenda ſint. Quibus dictis celebrans ſi priuatim celebret, ipſemet portat librum Miſſalis ad alteram partem altaris in cornu euangelij: ⁊ dum tranſit ante medium altaris caput cruci inclinet: ⁊ Miſſale ſic locat, vt poſterior pars libri reſpiciat ipſū cornu altaris, ⁊ nō ad parietem ſiue ad partem eius contra ſe directaꝫ. Locato miſſali in altari, celebrans redit ad mediuꝫ altaris, ⁊ ibi ſtans profunde inclinatus, iūctis manibus ante pectus, leuatiſque ad deum oculis, ſecrete dicit: Munda cor meū, ⁊ Iube domne, ⁊ Dominus ſit in corde meo. vt in Ordinario. Quibus dictis vadit ad librum miſſalis, vbi ſtans verſus illum iunctis manibus ante pectus, dicit intelligibili voce, Dominus vobiſcum. ℞. Et cum ſpiritu tuo. Deinde pollice dextre manus ſigno crucis ſignat, primo librum ſuper principio euangelij, quod eſt dicturus: poſtea ſeipſum in fronte, ore, ⁊ pectore, dicens, Sequentia vel Initium Sancti euangelij ⁊c. ℞. Gloria tibi domine. Tum iūctis iterum vt prius manibus, ſtans vt ſupra proſequit euangelium vſque ad finem. Quo finito miniſtri reſpondent, Laus tibi Chriſte. ⁊ celebrans eleuans parumper librum, oſculatur euangeliū, preter quā in miſſis Defunctorū, in quibus nō oſculatur: ⁊ niſi celebret coram ſummo Pontifice, aut Cardinali, vel corā Patriarcha, Archiepiſcopo, vel Epiſcopo in eorum reſidentijs: quo caſu defertur cuilibet predictorꝫ oſculandus liber, ⁊ ipſe celebrans tunc non oſculatur. Dicto euāgelio ſtans in medio altaris verſus crucē, eleuans ⁊ iungens manus, caputque cruci inclinans incipit (ſi dicendum ſit) Credo. cum dicit. in vnū deum, caput cruci inclinat: quo erecto ſtans ibidē iunctis ante pectus manibus vt prius, proſequitur vſque ad finem. Cum dicit, Ieſum Chriſtum, caput cruci inclinat. Cū dicit, Et incarnatus eſt, vſque ad Homo factus eſt, incluſiue, genuflectit. Cū dicit Et vitam venturi ſeculi. Amen, producit ſibi manu dextra ſignū crucis a frōte ad pectꝰ. ¶ In miſſa ſolenni ſubdiaconus circa finem vltime orationis accipit ambabus manibus librum epiſtolarum, deferens illū ſupra pectus: ⁊ facta altari genuflexione in medio, vadit a parte epiſtole contra altare, ⁊ legit epiſtolam: qua lecta redit ad celebrantem, oſculatur eius manum, ⁊ ab eo benedicitur, preterquam in miſſis Defunctorū. Deinde idē ſubdiaconus accipit miſſale celebrātis, ⁊ defert ad cornu euangelij in altare, ibi miniſtrans celebrāti: qui lecto euāgelio, ⁊ per Diaconū delato libro euāgeliorū ad altare, imponit in cenſum in turibulū. Deinde Diaconus dicit Munda cor meum. genuflexus ante altare: accepto libro euangeliorum de altari, ⁊ benedictione a celebrāte, oſculataqꝫ illius manu, vadit cū Subdiacono a ſiniſtris ad locum euangelij contra altare verſus populum, vbi Subdiacono librum tenente, in medio inter duos acolythos tenentes candelabra accenſa, dicit Dominus vobiſcum. iunctis manibus. Cuꝫ dicit, Sequentia ⁊c. ſignat frontem, os, pectus, ⁊ librum: Poſtea ter librum incenſat, hoc eſt in medio, a dextris, ⁊ a ſiniſtris: ⁊ proſequitur Euangelium iunctis manibus. Interim celebrans ſtat iunctis manibus a cornu epiſtole verſus euangelium. Quo finito oſculatur ſacerdos librum a Subdiacono ſibi delatum: ⁊ a Diacono ter incenſatur. Poſtea ſtās in medio altaris verſus crucem, incipit (ſi dicendum ſit) Symbolū, ſtantibus poſt eū Diacono ⁊ Subdiacono: deinde ad altare accedentibꝰ, ⁊ cū eo pſequētibꝰ, vt dictū eſt ad Gloria in excelſis. Si quandoqꝫ celebrans cantat miſſam ſine Diacono ⁊ Subdiacono, Epiſtolam cantat aliquis lector ſuperpelliceo indutus, qui in fine non oſculatur manum celebrantis. Euangelium autem cantat ipſe celebrans ad cornu Euangelij: qui ⁊ in fine miſſe cantat Ite miſſa eſt: vel Benedicamus domino. pro temporis diuerſitate.

De Offertorio, ⁊ alijs vſque ad Canonem.

Dicto Symbolo, vel ſi non ſit dicenduꝫ, dicto euāgelio celebrans oſculatur altare in medio, ⁊ iunctis manibus ante pectus, ibidē a manu ſiniſtra ad dextrā vertit ſe ad populū, ⁊ extendēs ac iungēs manꝰ dicit, Dñs vobiſcuꝫ, ⁊ iūctis manibꝰ reuertit per eandē viā ad mediū altaris, vbi extendēs ⁊ iūgēs manꝰ, caputqꝫ cruci inclinās, dicit Oremus: tum iunctis vt prius manibus, dicit Offertoriū: ⁊ oia que vſqꝫ ad finē miſſe in medio altaris dicēda ſunt. dicit ibidē ſtās verſus ad altare, niſi vbi aliter ordinatur. Dicto Offertorio diſcooperit calicem, ⁊ ad cornu epiſtole ſiſtit, ⁊ amota parua palla deſuper hoſtiam, accipit patenam cum hoſtia, ⁊ ambabus manibus vſque ad pectus eā eleuatā tenens, oculis eleuatis ad deum dicit, Suſcipe ſancte pater. ⁊c. Si fuerint alie hoſtie nō ſuper patenā, ſed ſuper corporale, vel in alio vaſe pro Cōmunione populi conſecrande, calicē illum ſeu vas

dextra diſcooperit, ⁊ intentionem ſuam etiam ad illas offerendas ⁊ conſecrandas dirigens, dicit vt ſupra. Suſcipe ⁊c. vt in ordinario. Quo dicto, faciens ſignum crucis cum dicta patena, ponit hoſtiã ſuper corporale circa mediũ anterioris partis corporalis ante ſe, ⁊ patenam ad manum dextram aliquantulum ſubtus corporale. Si autẽ adſit vas ſeu calix cum aliis hoſtiis, ipſum cooperit patena ipſa, vel alia palla. Deinde accipit calicem, purificatorio extergit: ⁊ accipiens ampullam vini de manu miniſtri, ponit vinuꝫ in calicem, deinde producit ſignũ crucis ſuper ampullam aque, ⁊ dicit Deus qui humane ſubſtantie ⁊c. imponens parum aque in calice proſequitur, Da nobis per huius aque ⁊ vini myſterium. Si vero celebrat pro defunctis, non facit ſignum crucis ſuper aquam, ſed imponit abſque benedictione, dicens Orationem vt ſupra. Impoſita aqua in calice, ⁊ finita oratione predicta, accipit calicem diſcoopertum, ⁊ ſtans ante medium altaris, ipſum ambabus manibus eleuatum tenens, videlicet, cum ſiniſtra pedem, cum dextera autem nodum infra cuppam, intentis ad deũ oculis offert, dicens Offerimus tibi dñe. ⁊c. qua oratione dicta facit ſignũ crucis cũ calice ſuper corporale, ⁊ ipſuꝫ in medio poſt hoſtiam collocat, ⁊ palla cooperit. Deinde iunctis manibus ſuper altare poſitis, capite inclinato dicit ſecreto, In ſpiritu humilitatis ⁊c. Poſtea eleuans oculos, manuſqꝫ expandens ⁊ ſtatim iungens ante pectus, quod ſemper facit qñ aliquid eſt benedicturus, dicit, Veni ſanctificator ⁊c. cũ dicit, ⁊ benedic, ſignat manu dextra cõmuniter ſuper hoſtiam ⁊ calicem. Tunc iunctis ante pectus manibus accedit ad cornu epiſtole, vbi ſtans miniſtro aquã fundente lauat manus, ideſt extremitates digitorum pollicis ⁊ indicis, dicens Pſalmũ Lauabo inter innocentes, cum Gloria patri, ⁊c. qui ℣. Gloria patri pretermittitur in miſſis defunctorum, ⁊ in miſſis a Dominica de paſſione vſque ad ſabbatũ ſanctum excluſiue. ¶ In miſſa ſolẽni dicto Oremus, Diaconus ⁊ Subdiaconus accedũt ad altare a cornu epiſtole, Diaconus amouet calicẽ, detegit, dat patenã cũ hoſtia celebranti, Subdiacon⁹ extergit calicẽ purificatorio, Diaconus imponit vinũ, Subdiaconus interim ampullã aque oſtendẽs celebranti dicit, Benedicite pater reuerende: qui facto verſus eã ſigno crucis dicit orationẽ, Deus qui humane ⁊c. interim Subdiacon⁹ infundit paulũ aque in calicẽ, Diaconus illuꝫ celebranti dat, ⁊ pedẽ calicis tangens, ſeu brachiũ dextrũ celebrãtis ſuſtentans, cũ eo dicit, Offerimus tibi domine ⁊c. poſtea poſitũ in altari vt ſupra, palla cooperit: ſubdiacono deinde ponit in dextra manu patenã, quaꝫ cooperit extremitate veli ab eius humero pendentis: qui vadit poſt celebrantẽ ante medium altaris, ⁊ ibi ſtat in loco conuenienti. Dicto Veni ſanctificator. vt ſupra, celebrans ponit incenſum in thuribulum, miniſtrante Diacono nauiculã, dicẽs, per interceſſionem ⁊c. vt in ordinario. Deinde accepto thuribulo per manũ Diaconi incenſat oblata, ter ducens thuribulum ſuper calicem ⁊ hoſtiam ſimiliter in modũ crucis. ⁊ ter circũ calicem, ⁊ hoſtiam ſcilicet bis a dextera ad ſiniſtrã, ⁊ ſemel a ſiniſtra ad dextram, diſpenſans verba in qualibet incẽſatione hoc modo. In prima incenſatione, Incenſum iſtud. In ſecunda, a te benedictum. In tertia, aſcendat ad te domine. In quarta, ⁊ deſcendat ſuper nos. In quinta ⁊ ſexta, miſericordia tua. Deinde incenſat altare dicens, Dirigatur domine oratio mea ⁊ cetera. vt in ordinario. Et incenſatur ipſe vt ſupra. Poſtea Diaconus incenſat Chorũ, ⁊ poſtremo Subdiaconum tenentẽ patenã: ⁊ ipſe Diaconus incẽſatur a thuriferario: ⁊ thuriferarius poſtea incenſat populũ. Celebrans lotis manibus eas tergit, ⁊ illis ante pectus iunctis reuertitur ad mediuꝫ altaris, vbi ſtans, oculoſque ad deum eleuans ⁊ ſtatim demittens, manibus iunctis ſuper altare, capiteque inclinato dicit ſecrete, Suſcipe ſancta Trinitas ⁊c. Quo dicto manibus hinc inde extenſis, ⁊ ſuper altare poſitis, oſculatur altare in medio: tum iũctis manibus ante pectus, demiſſiſque oculis ad terrã, a ſiniſtra manu ad dextrã vertit ſe ad populũ, ⁊ verſus eũ extendens ⁊ iungens manus, dicit voce aliquantulum eleuata, Orate fratres ⁊ ſecrete proſequens, vt meum ac veſtrum ſacrificiũ ⁊c. perficit circulũ, reuertens iunctis manibus ante pectus a manu dextra ad medium altaris. Et reſpõſo a miniſtris vel circunſtantibus, Suſcipiat dominus ſacrificium de manibus tuis ⁊c. alioquin per ſeipſum, dicens, Sacrificium de manibus meis. ipſe celebrans manibus ante pectus extenſis vt fit ad, Orationem ſtans in medio altaris verſus librũ dicit abſolute ſine alia interpoſitione Orationem vel Orationes ſecretas: cum dicit Per dominũ, iungit manus: cum dicit Ieſum Chriſtum, caput inclinat, quod facit in prima oratione, ⁊ in vltima ſi plures ſint dicende. Peruento autem in cõcluſione vltime ſecrete ad verba illa, Per omnia ſecula ſeculorũ, excluſiue: celebrans ſtãs in medio altaris, depoſitis ſuper eo manibus hincinde extenſis, dicit cõuenienti ⁊ intelligibili voce Prefationem. Cum dicit, Surſum corda, eleuat manus hincinde extenſas vſque ad pectus. Cum dicit, Gratias agamus domino, iungit manus: cum dicit, Deo noſtro, cruci caput inclinat: Reſponſo Dignum ⁊ iuſtum eſt, eleuatis ⁊ extenſis vt prius manibus, proſequitur Prefationem propriam, vel communem, vt tempus requirit. Cum dicit, Sanctus, iunctis ante pectus manibus ⁊ inclinatus voce mediocri proſequitur. Cum dicit, Benedictus qui venit in nomine domini ⁊c. ſignũ

crucis

crucis ſibi pducit a frõte ad pectus. ¶ In miſſa ſolenni cum dicitur Prefatio, diaconus ⁊ ſubdiaconus ſtant retro poſt celebrantem, ⁊ paulo anteq̃ dicatur Sanctus, accedunt ad altare, vbi cum celebrante hincinde dicunt Sanctus, ⁊ que ſequuntur vſque ad Canonem. Deinde Diaconus accedit ad ſiniſtram celebrantis, ei aſſiſtens dum dicitur Canon, niſi alius ſacerdos aſſiſtat: Subdiaconus vero tunc ſtat poſt celebrantem.

De Canone Miſſe, vſq; ad conſecrationem.

Finita prefatione vt ſupra, celebrans manibus iunctis ſuper altare poſitis, ſtans ante medium altaris verſus ad illud, eleuatis oculis ad deum, ⁊ ſine mora demiſſis, profunde inclinatus incipit Canonem, ſecrete dicens: Te igitur ⁊c. vt in ordinario. Cum dicit, vti accepta habeas, ⁊ benedicas, prius oſculatur ante ſe altare: erigit ſe, ⁊ ſtat iũctis manibus ante pectus. Cum dicit, Hec dona, hec munera, hec ſancta ſacrificia dextra manu ter ſignat communiter ſuper hoſtiam ⁊ calicem. Deinde extẽſis manibus ante pectus proſequitur In primis, que tibi offerimus ⁊c. Vbi dicit vna cum famulo tuo papa noſtro N. exprimit nomen pape. Sede autẽ vacante, verba predicta omittũtur. Vbi dicitur, ⁊ Antiſtite noſtro N. ſpecificatur nomen Patriarche, Archiepiſcopi, vel Epiſcopi ordinarij in ppria Dieceſi: qui ſi eſt vita functus predicta verba omittuntur. Si celebrans eſt Epiſcopus, Archiepiſcopus, vel Patriarcha, omiſſis predictis verbis, eorum loco dicit. Et me indigno ſeruo tuo. Si vero celebrans eſt Papa, omiſſis verbis, vna cum famulo tuo Papa noſtro N. ⁊ Antiſtite noſtro N. dicit, vna cum me indigno famulo tuo, quem gregi tuo preeſſe voluiſti Et continuant omnes vt ſequitur. Et omnibus orthodoxis. ⁊c. Cum dicit, memento domine, eleuans ⁊ iungens manus vſque ad faciem vel pectus, ſic iunctis manibus ſtat paulliſper in quiete, demiſſo aliquantulũ capite, faciens commemorationem viuorum Chriſti fidelium ad ſuam voluntatem, quorum nomina ſi vult ſecrete commemoret: non tamen neceſſe eſt ea exprimere, ſed mente tantũ eorum memoriã habeat. Poteſt etiam celebrans, ſi pro pluribus orare intẽdit, ne circunſtantibus ſit moroſus, ante miſſam in animo proponere ſibi omnes illos tam viuos q̃ defunctos, pro quibus in ipſa miſſa orare intendit: ⁊ hoc loco generaliter vnico contextu ipſorum viuorum commemorationem agere, pro quibus ante miſſam orare propoſuit in miſſa. Commemoratione viuorum facta, demiſſis ⁊ extenſis vt prius manibus, continuat. Et omnium circunſtantium ⁊c. Similiter ſtans proſequitur, Communicantes, cum dicit, Jeſu Chriſti, caput cruci inclinat. In concluſione quando dicit Per eundẽ, iũgit manꝰ. Cum dicit Hanc igitur oblationẽ, extendit manus ſuper oblata, ita vt palme ſint aperte verſus ac ſup calicem ⁊ hoſtiam, quas ſic tenet vſque ad illa verba, Quam oblationẽ tu deus in omnibus queſumus, Per Chriſtum dominum noſtrum tunc enĩ iungit manus ⁊ ſic proſequitur: ⁊ cum dicit, benedictam, adſcriptam, ratam: cõmuniter ſignat ter ſuper hoſtiam ⁊ calicem ſimul. Deinde cum dicit, vt nobis corpus, ſeparatim ſignat ſemel ſuper hoſtiam tantum: ⁊ cum dicit, ⁊ ſanguis, ſemel ſuper calicem tantum: deinde eleuans ⁊ iungens manus ante pectus, proſequitur, fiat dilectiſſimi filij tui domini noſtri Jeſu Chriſti: inclinans caput cruci, ſi opus fuerit, extergit pollices ⁊ indices ſuper corporali, ⁊ dicit ſecrete vt prius. Qui pridie quã pateretur: ⁊ accipiens pollice ⁊ indice dextre manus hoſtiam, ⁊ eam cum illis, ac indice ⁊ pollice ſiniſtre manus tenens, ſtans erectus ante medium altaris, dicit, Accepit panem in ſanctas ac venerabiles manus ſuas: eleuanſque ad celum oculos, ⁊ ſtatim demittens, dicit, ⁊ eleuatis oculis in celum ad te deum patrem ſuum omnipotentem, caputque aliquantulum inclinans dicit, tibi gratias agens, ⁊ tenens hoſtiam inter pollicem ⁊ indicem ſiniſtre manus, dextra producit ſignum crucis ſuper eam dicens, benedixit, fregit, deditque diſcipulis ſuis dicens, Accipite ⁊ manducate ex hoc omnes. Si adſit vas cum alijs hoſtijs conſecrandis diſcooperit manu dextra calicem ſeu vas aliarum hoſtiarũ, ⁊ cubitis ſuper altare poſitis, ſtans capite inclinato diſtincte, reuerenter, ⁊ ſecrete profert verba conſecrationis ſuper hoſtiam, ⁊ ſimul ſuper omnes, ſi plures ſint conſecrande: ⁊ hoſtiam ſuam pollicibꝰ, ⁊ indicibus tantum tenens, attente, deuote, ⁊ continuate profert verba conſecrationis, Hoc eſt enim corpus meum. Quibus prolatis celebrans tenẽs hoſtiam inter pollices ⁊ indices predictos ſuper altare, reliquis manuũ digitis extenſis ⁊ ſimul iũctis (⁊ hoſtiis, ſi plures ſint conſecrate, in loco in quo a principio miſſe ſunt poſite ſuper corporali vel alio vaſe vel calice dimiſſis) genuflexus eam adorat. Tunc ſe erigens, quantum commode poteſt eleuat in altum hoſtiam, ⁊ intentis in eã oculis (quod ⁊ in eleuatione calicis facit) populo reuerenter oſtẽdit adorandam: ⁊ mox ipſam reuerenter ſuper corporale reponit in eodem loco vnde eam leuauit: ⁊ deinceps pollices ⁊ indices non diſiungit, niſi quã do hoſtiam conſecratam tangere vel tractare debet, vſq; ad ablutionem digitorũ poſt cõmunionẽ. Repoſita hoſtia cõſecrata ſuper corporale genuflexus vſque ad terram hoſtiam ipſam veneratur: ſi adſit vas aliarum hoſtiarum, patena cooperit. Interim dum celebrans eleuat hoſtiam, miniſter manu ſiniſtra eleuat fimbrias poſteriores planete, ne ipſum celebrantem impediat in eleuatione brachiorum: quod ⁊ facit in eleuatione calicis. Celebrans adora

to ſacramento ſurgit, et diſcooperit calicem in quem ſi opus ſit extergit digitos, quod ſemper faciat, cum aliquod fragmentum digitis adhereat, et ſtans erectus dicit Simili modo poſtquam cenatum eſt, et ambabus manibus accipiens calicem iuxta nodum infra cuppam, aliquantulumque eleuans, et ſtatim deponens dicit, accipiens et hunc preclarum calicem etc. cum dicit benedixit, ſiniſtra calicem infra cuppam tenens dextera ſignat ſuper eum, et proſequens deditque diſcipulis ſuis etc. ambabus manibus tenens calicem, videlicet ſiniſtra pedem, dextra nodum infra cuppam, cubitis ſuper altare poſitis, et capite inclinato profert ſecrete et deuote vt ſupra verba conſecrationis ſanguinis. Hic eſt enim calix etc. Quibus dictis reponit calicem ſuper corporale: et genuflexus ſanguinem reuerenter adorat. Tunc ſe erigit, et accipiens calicem diſcoopertum cum ſanguine ambabus manibus vt prius, eleuat eum et erectum, quantum commode poteſt, oſtendit populo adorandum, dicens: Hec quotieſcunque feceritis etc. mox ipſum reuerenter reponit ſuper corporale in locum priſtinum, et manu dextra palla cooperit, ac genuflexus ſacramentum veneratur. ¶ In Miſſa ſollemni cum celebrans dicit, Quam oblationem etc. diaconus accedit ad dexteram celebrantis, et ibi in ſuperiori gradu altaris genuflexus, cum ſacramentum eleuatur, fimbrias planete eleuat, et quando opus eſt erigens calicem cooperit, et diſcooperit, et cum celebrante genuflectit. Repoſito calice Diaconus redit ad librum, niſi alius aſſiſtat.

De Canone poſt Conſecrationem, vſque ad Orationem Dominicam.

REpoſito calice, et adorato celebrans ſtans ante altare, extenſis manibus ante pectus dicit ſecreto, Unde et memores etc. iungit manus ante pectus, cum dicit Hoſtiam puram etc. et manu dextra ſignat ter communiter ſuper hoſtiam et calicem, et ſemel ſuper hoſtiam tantum, et ſemel ſuper calicem tantum, dicens panem ſanctum vite eterne et calicem ſalutis perpetue: deinde ſtans vt prius, extenſis manibus proſequitur, ſupra que propitio etc. Cum dicit Supplices te rogamus etc. inclinat ſe ante medium altaris, manibus iunctis ſuper illo poſitis: cum dicit, ex hac altaris participatione, oſculatur altare: cum dicit, ſacroſanctum filij tui iungit manus: et dextra ſignat ſemel ſuper hoſtiam tantum, et ſemel ſuper calicem dicens, corpus et ſanguinem ſumpſerimus. cum dicit, omni benedictione celeſti: ſeipſum ſignat a fronte ad pectus ſigno crucis: cum dicit per eundem, iungit manus. Cum dicit Memento domine famulorum famularumque tuarum, qui nos preceſſerunt cum ſigno fidei, et dormiunt in ſomno pacis N. ſtatim extenſis, et iunctis manibus ante pectus, vel vſque ad faciem eleuatis, et intentis oculis ad ſacramentum ſuper altare, facit commemorationem fidelium defunctorum, de quibus ſibi videtur, eodem modo vt dictum eſt de commemoratione viuorum. Qua commemoratione facta, ſtans vt prius extenſis manibus proſequitur, Ipſis domine et omnibus in Chriſto etc. et in fine ad per eundem. caput inclinat. Cum dicit. Nobis quoque peccatoribus, vocem ad hec tria verba aliquantulum eleuat, et dextra manu pectus ſibi percutit, et proſequitur famulis tuis etc. ſtans vt prius: cum dicit: Per Chriſtum dominum noſtrum: per quem hec omnia domine ſemper bona creas, iungit manus ante pectus: deinde manu dextera ter ſignans communiter ſuper hoſtiam et calicem dicit, Sanctificas, viuificas, benedicis, et preſtas nobis. Poſtea diſcooperit manu dextra calicem, et genuflexus reuerentiam facit ſacramento, tum ſe erigit, et reuerenter accipit hoſtiam inter pollicem et indicem dextre manus, et cum ea ſuper calicem, quem manu ſiniſtra tenet circa nodum infra cuppam, ſignat ter a labio ad labium, dicens, Per ipſum, et cum ipſo, et in ipſo. Et cum hoſtia bis inter ſe et calicem a labio calicis incipiens ſignat dicens: eſt tibi deo patri omnipotenti, in vnitate ſpiritus ſancti omnis honor et gloria. Deinde tenens in manu dextra hoſtiam ſuper calicem, ſiniſtra calicem, eleuat eum aliquantulum ſimul cum calice dicens, omnis honor et gloria, et ſtatim vtrunque deponens hoſtiam collocat ſuper corporali. et digitos ſi fragmentum aliquod illis adhereat extergit in calice, quod ſemper ſi opus ſit faciat, cum hoſtiam ſacram tetigit, ac pollices et indices vt prius iungens, calicem palla cooperit, et genuflexus vſque ad terram ſacramentum veneratur. ¶ In miſſa ſollemni cum celebrans dicit, Per quem hec omnia etc. diaconus facta ſacramento genuflexione accedit ad dextram celebrantis, et quando opus eſt diſcooperit calicem, et cum celebrante adorat: ſimiliter cooperit, et iterum genuflectit. Poſtea vadit retro poſt celebrantem, vbi ſtat dum dicitur oratio Dominica.

De Oratione Dominica, et alijs vſque ad factam Communionem.

CElebrans cooperto adoratoque calice erigit ſe, et more ſolito manibus extenſis hinc inde ſuper altare poſitis, dicit intelligibili voce, Per omnia ſecula ſeculorum etc. Cum dicit, Oremus iungit manus caput ſacramento inclinans. Cum incipit, Pater noſter. extendit manus, et ſtans oculis ad ſacramentum intentis proſequitur vſque ad finem. Reſponſo a miniſtro, Sed libera nos a malo, et a celebrante, Amen. manu dextra, pollice et indice non diſiunctis, patenam accipit inter indicem et medium digitos, quam tenens ſuper altare erectam dicit ſecrete, Libera nos queſumus etc. ¶ In miſſa ſollemni cum in oratione Dominica dicit,

⁊ dimitte nobis debita noſtra. Diaconus retro poſt celebrantem facta altari genuflexione vadit ad dexteram celebrantis, ⁊ ſubdiaconus circa finē orationis Dominicę reuertitur ad altare, ⁊ offert patenam Diacono, qui eam diſcooperit, ⁊ dat celebrāti oſculans eius manum, diſcoperitque ⁊ cooperit calicem quando opus eſt ſimul cum celebrante genuflectens. Antequam celebrans dicit, Da propitius pacem in diebus noſtris, eleuat manu dextra patenam de altari, ⁊ ſe ipſum cum ea ſignat a fronte ad pectus ⁊ dicens, Da propitius pacem in diebus noſtris patenam ipſaȝ oſculatur, ⁊ proſequēs, vt ope miſericordię tuę ⁊c. ſubmittit patenam hoſtię, quam indice ſiniſtro accommodat ſuper patenam, diſcooperit calicem, ⁊ genuflexus in terra ſacramentum adoratum ſe erigens accipit hoſtiam inter pollicem ⁊ indicem dextrę manus, ⁊ cuȝ illis, ac cū pollice ⁊ indice ſiniſtrę manus eam ſuper calicem tenens reuerenter frangit per medium dicēs Per eundem dominuȝ noſtrum Jeſum Chriſtum filium tuum: ⁊ mediam partem quam inter pollicem ⁊ indicem dextrę manus tenet, ponit ſuper patenam: de alia media quam ſiniſtra manu tenet, cum pollice ⁊ indice dextrę manus frangit particulam proſequens, Qui tecum viuit ⁊ regnat quam inter ipſos dextrę manus pollicem ⁊ indicem retinens, partem maiorem quam ſiniſtra tenet adiungit medię ſuper patenam poſitę interim dicens, In vnitate ſpiritus Sancti Deus. ⁊ particulam hoſtię, quam in dextra manu retinuit, tenens ſuper calicē, quē ſiniſtra per nodum infra cuppaȝ retinet, intelligibili voce dicit, Per omnia ſecula ſeculorū. ℟. Amen. ⁊ cū ipſa particula ſignans ter a labio ad labium calicis dicit, Pax domini ſit ſemper vobiſcum. Reſponſo per miniſtros, ⁊ cum ſpiritu tuo. particulam quam dextra manu tenet, ponit in ſanguinem dicens ſecrete, Hęc commiſtio ⁊ cōſecratio corporis ⁊c. Deinde pollices ⁊ indices ſuper calicē aliquantuluȝ tergit ⁊ iungit, calicē palla cooperit, ⁊ genuflexus ſacramentū adorat, ſurgit ⁊ ſtans iunctis manibus ante pectus, capite inclinato verſus ſacramentum, dicit intelligibili voce, Agnus dei qui tollis peccata mūdi, ⁊ dextra percutiens ſibi pectus dicit Miſerere nobis, ⁊ tertio facit, cū dicit dona nobis pacem. Tum manibus iunctis ſuper altare poſitis, capite inclinato, oculiſqȝ ad ſacramentū intētis dicit ſecreto. Domine Jeſu Chriſte, ⁊c. Qua oratione finita, ſi eſt daturus pacē, oſculatur altare in medio, ⁊ ei ſtatim inſtrumentū pacis porrigit a miniſtro iuxta ipſum ad dextrā, hoc eſt in cornu epiſtolę genuflexo. dicit Pax tecum. Si non adſit qui pacē recipiat a celebrante, pax non datur, etiā ſi illius datio miſſę cōueniat: ⁊ nec oſculat altare, ſed dicta pręmiſſa oratione ſtatim ſubiungit alias orationes vt in Ordinario. Si vero celebret pro defunctis, non percutit pectus ad Agnus dei, quia dicit, dona eis requiem. nec dicit primā orationē, Domine Jeſu Chriſte qui dixiſti apoſtolis tuis ⁊c. non dat pacē: ſed dicit duas ſequētes orationes Domine Jeſu Chriſte fili dei viui. ⁊ Perceptio corporis tui. Quibus orationibus dictis genuflectens ſacramentum adorat, ⁊ ſe erigens dicit ſecrete, Paneȝ cęleſtē accipiā. Quo dicto dextra manu accipit de patena reuerenter ambas partes hoſtię, ⁊ collocat inter pollicem ⁊ indicem ſiniſtrę manus, quibus patenā inter eundē indicē ⁊ mediū digitos ſupponit, ⁊ eandē manu ſiniſtra tenēs partes huiuſmodi ſuper patenā, dextera tribus vicibus percutit pectus ſuū, interim etiā tribus vicibus dicens voce aliquantulū eleuata, Domine non ſum dignus, ⁊ ſecrete proſequitur, vt intres ⁊c. Quibus tertio dictis, ex ſiniſtra accipit ambas partes prędictas hoſtię inter pollicē ⁊ indicē dextrę manus, ⁊ cū illa ſupra patenā ſignat ſeipſuȝ ſigno crucis, dicens, Corpus dn̄i noſtri Jeſu Chriſti cuſtodiat animā meā in vitam ęternā. Amen Deinde reuerenter eaſdē ambas partes ſumit, quibus ſumptis deponit patenā ſuper corporale, ⁊ erigens ſe iūctis indicibus, ⁊ pollicibus ambas quoqȝ manus ante faciē iungit, ⁊ aliquantulū quieſcit in meditatione ſanctiſſimi Sacramēti. Deinde depoſitis manibꝰ. dicit ſecreto, Quid retribuam dn̄o pro omnibus quę retribuit mihi, ⁊ diſcooperto calice accipit patenā, ⁊ eam diligenter cum pollice ⁊ indice dextrę manus ſuper calicem extergit, ⁊ ipſos digitos nequid fragmentorū in eis remaneat. Si vero adſint hoſtię conſecratę ſuper corporale poſitę pro alio tēpore conſeruandę, facta prius genuflexione reponit eas in vas ad hoc ordinatum: ⁊ diligenter aduertat, ne aliquod fragmentum, quantuncūqȝ minimum, remaneat ſuper corporale: quod, ſi fuerit, accurate, reponit in calicem: poſt exterſionē patenę iunctis pollicibus ⁊ indicibus iterum genuflectit ſacramento, ſurgit, ⁊ caliceȝ dextera manu infra nodum cuppę accipit dicens, Calicē ſalutaris ⁊c. ⁊ ſignans ſe ſigno Crucis cum calice dicit, Sanguis domini noſtri ⁊c. ⁊ manu ſiniſtra ſupponens patenam calici, ſtans reuerenter ſumit totū ſanguinem cum particula in calice poſita. Quibus ſumptis dicit ſecrete. Quod ore ſumpſimus ⁊ cętera. poſtea ſuper altare porrigit calicem miniſtro ad cornu epiſtolę, quo vinum fundente ſe purificat, deinde abluit pollices ⁊ indices ſuper calicē, quos abſtergit purificatorio, interim dicens, Corpus tuū domine quod ſumpſi ⁊c. ablutionem ſumit, deinde extergit os ⁊ calicem purificatorio, quo facto purificatoriū extendit ſuper calicē, ⁊ deſuper patenam, ac ſuper patena paruam pallam, ⁊ cooperit velo, plicat corporale ⁊ reponit in burſaȝ, quā

ponit ſuper calicē, ⁊ collocat ſuper altare vt prius. Si qui ſunt communicandi in miſſa, eos communicet antequam ſumat purificationem, ⁊ antequam digitos abluat. Quibus cōmunicatis dicit, Quod ore ſumpſimus domine ⁊c. ⁊ deinde ſe ⁊ eos qui communicarunt purificans, dicit, Corpus tuum domine quod ſumpſi, ⁊ alia facit vt ſupra. ¶ In miſſa ſollemni diaconus ſtans retro poſt celebrantem, cum in oratione Dominica dicitur, Et dimitte nobis debita noſtra, facta ibidem genuflexione altari vadit ad dextram celebrantis, ⁊ patenam purificatorio abſtergens dat celebranti, illius manum oſculando, ⁊ quando opus eſt diſcooperit, ⁊ cooperit, ⁊ cum celebrante adorat calicem. Cum dicitur, Pax domini ⁊c. ſubdiaconus retro poſt celebrantem facta altari genuflexione, vadit ad ſiniſtram celebrantis, ⁊ ſimul dicunt Agnus dei: deinde facta ibidem ſacramento genuflexione redit poſt celebrantem. Diaconus vero a dextris genuflexus expectat pacem, ⁊ cum celebrans oſculatur altare, ipſe ſe erigens ſimul oſculatur altare, ⁊ a celebrante cōplexus accipit pacem, reſpondens ei, Et cum ſpiritu tuo. Poſtea iterum ſacramento in altari adorato, vertit ſe ad ſubdiaconū retro poſt celebrantē, qui ſimiliter a diacono accepta pace, facta prius altari genuflexione, comitatus acolutho vadit ad Chorum, ⁊ dat ſimiliter pacem primo cuiuſque ordinis, dignioribus prius, deinde minus dignis, ⁊ reuerſus ad altare dat pacē acolutho qui ipſum comitauerat, qui ⁊ alijs acoluthis circa altare dat pacem: deinde vadit ad dexteram celebrantis, ⁊ quando opus eſt, diſcooperit calicem, accipit ampullā vini, ⁊ infundit quando celebrans vult purificare.

De communione, ⁊ orationibus poſt communionem dicendis

Celebrante purificato, dum calicem collocat in altari, liber Miſſalis defertur per miniſtrum ad cornu Epiſtolę, ⁊ collocat vt in Introitu. ¶ In miſſa ſollemni diaconus defert librū Miſſalis ad cornu Epiſtolę, poſtea vadit retro poſt celebrantē: ſubdiaconus vero vadit ad cornu euangelij, vbi calicem mundat, aptat cum purificatorio, plicat corporalia, reponit in burſam, ⁊ illam ponit ſuper calicem coopertū velo, quem collocat in altari, vel ſuper credentia vt prius: poſtea redit ad locum ſuum retro poſt diaconum. His expeditis celebrans ſtans legit Antiphonam quę dicitur Communio: qua lecta iunctis manibus ante pectus vadit ad mediū altaris, ⁊ eo oſculato vertit ſe ad populum, ⁊ dicit, Dominus vobiſcum, redit ad librū, dicit orationes Poſtcommuniones eiſdem modo, numero, ⁊ ordine, vt ſupra dictę ſunt Collectę. Quibus dictis iungens manus ante pectus reuertitur ad medium altaris, ⁊ eo oſculato vertit ſe ad populum, ⁊ dicit vt ſupra, Dominus vobiſcum. Quo dicto ſtans iunctis manibus ante pectus verſus populum dicit, ſi dicendum eſt, Ite miſſa eſt. Quo dicto per eandem viam reuertitur ad altare. Si vero non ſit dicendum, dicto Dominus vobiſcum: reuertitur eodē modo per eandem viam ad medium altaris, vbi ſtans verſus ad illud iunctis ante pectus manibus dicit, Benedicamus domino. In miſſis autem defunctorum eodem modo ſtans dicit, Requieſcant in pace. ¶ In miſſa ſollemni hęc oīa eodem modo ſtans dicit diaconus: ⁊ cum dicit, Ite miſſa eſt. celebrās quoq; ſtat verſus populum. In Quadrageſima autem, a feria quarta Cinerum vſque ad feriā quartam maioris Hebdomadę, in feriali officio, poſtquā celebrans dixit orationes Poſtcommuniones cū ſuis ſolitis concluſionibus, antequam dicat Dominus vobiſcum, ſtans in eodem loco ante librū dicit Oremus, Humiliate capita veſtra Deo, ⁊ extenſis manibus ſubiungit eadem voce orationem ſuper populum ibidem poſitam: qua finita oſculatur altare, ⁊ vertens ſe ad populum dicit, Dominus vobiſcū, ⁊ alia vt ſupra. ¶ In miſſa ſollemni dicto per celebrantē Oremus, Diaconus ad populum iūctis manibus dicit vt ſupra, Humiliate ⁊ cętera: quo dicto vertit ſe verſus altare a tergo celebrantis, ⁊ celebrans dicit orationem.

De benedictione in fine miſſę, ⁊ euangelio ſancti Ioannis.

Dicto, Ite miſſa eſt, vel Benedicamus domino, vt ſupra, Celebrans ante mediū altaris ſtans iunctis manibus ſuper altare, ⁊ capite inclinato, dicit ſecrete, Placeat tibi ſancta Trinitas ⁊ cętera: quo dicto, extenſis manibus hinc inde ſuper altare poſitis, ipſū in medio oſculatur: tum erigens ſe adhuc ſtans verſus illud, extendit, eleuat, ⁊ iungit manus, caputque cruci inclinans, dicit voce intelligibili, Benedicat vos omnipotens deus, ⁊ iunctis manibus, ac demiſſis ad terram oculis, vertens ſe ad populum extenſa manu dextra, iunctiſque digitis ſemel benedicit populo, dicens, Pater ⁊ filius, ⁊ ſpiritus ſanctus; ⁊ circulum perficiens reuertitur ad cornu euangelij, vbi dicto Dominus vobiſcum. ⁊ Reſponſo, Et cū ſpiritu tuo, pollice dextro ſignans primum ſigno crucis altare, ſeu librum deinde frontem, os, ⁊ pectus, dicit, Initium ſancti euangelij ſecundum Ioannem, vel ſequentia ſancti euangelij, vt dictū eſt in Rubricis generalibus, ⁊ reſpōſo Gloria tibi dñe, iunctis manibus legit euangelium In principio. vel aliud, vt conuenit. Cū dicit, Et verbum caro factum eſt genuflectit, ⁊ ſurgens proſequit̃ vſq; in finē. Si celebrās in altari vertit faciē verſus populū, non vertit ſe, ſed ſtans vt erat, benedicit populū vt ſupra, in medio altaris: deinde accedit ad cornu euāgelij, ⁊ dicit euangeliū

ſancti

ſancti Joannis. Si celebrauit corã ſummo Pontifice, Cardinale, Legato ſedis apoſtolicę, Patriarcha, Archiepiſcopo, ⁊ Epiſcopo in prouincia, ciuitate, dięceſi ſua exiſtente, celebrans dicto Placeat tibi ſancta Trinitas ⁊ cęte. dicit Benedicat vos omnipotens deus ⁊ conuertens ſe ad ſummum Pontificem genuflexus, ad Cardinalem vero Legatum, vel Pręlatum ſuum, capite inclinato quaſi licentiam benedicendi petens, proſequitur, pater ⁊ filius ⁊ ſpiritus ſanctus benedicens aſtantes a parte vbi non adeſt Põtifex, Cardinalis Legatus, aut Pręlatus prędicti. Si autem celebrauit coram Patriarcha, Archiepiſcopo, vel Epiſcopo extra eorum eccleſiam, prouinciam, ciuitatem vel dięceſim conſtitutis, eis abſque alio reſpectu vt cęteris qui interſunt more conſueto benedicit. Si autẽ celebrauit pro defunctis, dicto Placeat tibi ſancta Trinitas vt ſupra, accedit ad cornu euangelij: ⁊ dicit euangelium ſancti Joannis, prętermiſſa benedictione, quę in miſſis defunctorum non datur. Finito euangelio, in fine miſſę ſi celebrauit coram ſummo Pontifice, Cardinale, Patriarcha, Archiepiſcopo, vel Epiſcopo in eorum reſidentijs, eccleſia, vel loco Juriſdictionis eorum: conuertit ſe ad illum, coram quo ex prędictis celebrauit, ⁊ facit reuerentiam conuenientem. Si non celebrauit corã aliquo prędictorum, huiuſmodi reuerentiam prętermittit. Quibus omnibus abſolutis extinguuntur per miniſtrum candelę: interim ſacerdos cooperto capite accipit ſiniſtra calicem, dextram ponens ſuper burſam ne cadat, deſcendit ad infimum gradum altaris, ⁊ ibi in medio vertens ſe ad illud, caput inclinat: ⁊ facta reuerentia, pręcedente miniſtro, eo modo quo venerat redit ad ſacriſtiam, interim dicens Antiphonam, Trium puerorum ⁊ canticum, Benedicite, Si vero ſit dimiſſurus huiuſmodi veſtes ante altare vbi celebrauit, finito euangelio prędicto, ibidem deponit veſtes, ⁊ dicit Antiphonam prędictam, Trium puerorum, cum cantico ⁊ alijs orationibus in ſuo loco ponuntur. ¶ In miſſa ſolemni om̃ia facit vt ſupra, hoc excepto, quod ter populo benedicit, primo a cornu epiſtolę dicens, Pater. ſecundo ante medium altaris dicens, ⁊ filius. tertio a cornu euangelij dicens, ⁊ ſpiritus Sanctus. ⁊ dicto euangelio ſecundũ Joannem, vel alio, vt ſupra, celebrans diſcedit cum miniſtris ordine quo venerat.

De his quę omittuntur in miſſa pro defunctis.

In miſſa pro defunctis ante Confeſſionem non dicit pſalmus Judica me deus. Sed pronunciata antiphona, Introibo ad altare dei. ⁊ reſponſo a miniſtris, Ad deũ qui lętificat ⁊c. dicitur ℣. Adiutoriũ noſtrum ⁊ Confeſſio cũ reliquis vt ſupra. ¶ In miſſa ſolemni poſt confeſſionẽ non incenſatur altare. Cũ celebrans ad altare incipit Introitũ non ſignat ſe, ſed manu dextera extenſa facit ſignum crucis ſuper librum, quaſi aliquem benedicens. Non dicitur Gloria patri, ſed poſt pſalmum repetitur Requiem ęternam ⁊ nec Gloria in excelſis nec Alleluia, nec Jube domne benedicere: nec Dominus ſit in corde meo: nec oſculatur librũ, in fine. ¶ In miſſa ſollemni ſubdiaconus finita Epiſtola nõ oſculatur manum celebrantis nec benedicit: Diaconus non petit benedictionem: nec oſculatur celebrantis manum, non tenentur luminaria ad Euangelium, ſed duo tantum acolythi ſine candelabris tenent medium ſubdiaconum, tenentem librum euangeliorũ. Non incenſatur liber, nec in fine celebrans, nec defertur liber euangeliorum oſculandus. Jtẽ in miſſa defunctorum non dicitur Credo, non benedicitur aqua in calicem fundenda, ſed dicitur Deus qui humanę ſubſtantię ⁊ cę. ¶ In miſſa ſollemni oblata ⁊ altare incenſantur vt ſupra: incenſat ſolus celebrans: ⁊ non incenſantur alij: cũ lauat manus, non dicitur Gloria patri in pſalmo Lauabo inter innocentes. Subdiaconus non tenet patenam poſt celebrantem: ſed tempore eleuationis ſacramenti incenſat ſacramentum. Ad Agnus dei non dicitur, miſerere nobis, cuius loco dicitur, dona eis requiem: nec dona nobis pacem, cuius loco dicitur dona eis requiem ſempiternam: non dicitur prima oratio ante communionem, ſcilicet, Domine Jeſu Chriſte qui dixiſti Apoſtolis tuis ⁊ cętera, nec datur pax. Jn fine non dicitur, Ite miſſa eſt, nec Benedicamus domino. ſed Requieſcant in pace: Et non datur benedictio: ſed dicto Placeat, dicitur vt ſupra, In principio erat verbum ⁊ cę. Alia omnia vt in alijs miſſis. ¶ Finita miſſa, ſi facienda eſt defunctorum abſolutio, celebrans retrahit ſe ad cornu epiſtolę, exuitur caſula, accipit pluuiale nigrum: ſubdiaconus medius inter duos acolythos deferentes candelabra accenſa, defert crucem pręcedentibus duobus alijs acolythis, vno cum thuribulo ⁊ nauicula, alio cum aqua benedicta ⁊ aſperſorio: ſequitur celebrans, ⁊ diaconus a ſiniſtris. Subdiaconus cum cruce ſiſtit ſe in loco parato ad caput contra altare medius inter dictos acolythos deferentes luminaria: celebrans vero ex alia parte verſus altare, a ſiniſtris diaconus, ⁊ alij duo acolythi deferentes vas aquę benedictę, ⁊ thuribulum. Jnterim cantatur Reſponſorium. Cum dicitur Kyrie eleiſon celebrans ponit incenſũ in thuribulũ, miniſtrante diacono nauiculam: dicto Pater noſter accipit aſperſorium de manu diaconi, ⁊ facta altari reuerentia, comitante diacono a dextris ⁊ tenente fimbriam anteriorem pluuialis, aſpergit circuiens locum paratum: cum tranſit ante crucem, profunde

inclinat, diaconus vero genuflectit: ⁊ rediens ad priſtinum locum, de manu eiuſdem diaconi accipit thuribulum, ⁊ eodem modo quo aſperſerat, incenſat. Poſtremo diacono tenente librum orat iunctis manibus dicens, Et ne nos. ⁊ verſus A porta inferi. cum alijs, ⁊ Orationem, Abſolue quęſumus domine ⁊ cętera. vt in Ordinario: ⁊ poſt eam dicens Requiem ęternam ⁊ cętera. facit crucem manu dextra ſuper locum paratum: ⁊ dicto per Cantores Requieſcant in pace, pręcedente cruce redit cum alijs ad ſacriſtiam.

De his quę clara voce aut ſecreto dicenda ſunt in Miſſa.

In miſſa priuata clara voce dicuntur Antiphona ⁊ Pſalmus, ad Introitum: Confeſſio, ⁊ quę ſequuntur, excepta oratione, Aufer a nobis. ⁊ Oramus te domine per merita ſanctorum tuorum ⁊ cętera. Item Introitus, Kyrie eleiſon, Gloria in excelſis, Epiſtola, Graduale, Euangelium, Credo, Offertorium, Pręfatio, Nobis quoque peccatoribus, ſolũ hęc tria verba. Item, Per omnia ſecula, ⁊ cętera cum Pater noſter, Pax domini, Agnus dei, Domine non ſum dignus, Communio, Poſtcommunio, Ite miſſa eſt, vel Benedicamus domino, vel Requieſcant: Euangelium, In principio Alia omnia dicunt ſecrete. ¶ In miſſa ſollemni clara voce a celebrante dicuntur quando intonatur Gloria in excelſis, ⁊ Credo Dominus vobiſcum, Oremus, Oratio, Dominus vobiſcum, Oremus, ante Offertorium. Pręfatio, Pater noſter, ⁊ Oratio poſt cõmunionem. Alia omnia a celebrante dicuntur ſecreto in miſſa ſollemni.

De Hora celebrandi Miſſam.

Miſſa priuata ſaltem poſt Matutinum, quacunque hora ab aurora vſque ad meridiem dici poteſt. Miſſa autem Conuentualis ⁊ ſollemnis, ſequenti ordine dici debet. In feſtis duplicibus, ⁊ ſemiduplicibus, in Dominicis, ⁊ infra octauas, dicta in choro Hora tertia. In feſtis ſimplicibus ⁊ ferijs per annum dicta Sexta. In Aduentu, Quadrageſima, Quatuor temporibus ⁊ vigilijs quę ieiunantur, dicta Nona. Miſſa autem defunctorum dici debet poſt Matutinum ⁊ Primam dici: ⁊ vbi dicuntur eorum vigilię mane poſt matutinum diei, dictis huiuſmodi vigilijs cum Laudibus immediate dici poteſt Miſſa pro defunctis. Excipiuntur ab hoc ordine dicendi miſſam Conuentualem, Miſſę in nocte Natiuitatis domini, quę ſuo loco dicuntur, vel vbi alias ex diſpenſatione Apoſtolica diſponatur.

De ordine ſedendi, ſtandi, ⁊ genuflectendi in miſſa ſollemni.

In miſſa ſollemni celebrans melius inter diaconum ⁊ ſubdiaconum ſedere poteſt a cornu Epiſtolę iuxta altare, cum cantatur Kyrie eleiſon, Gloria in excelſis. ⁊ Credo. alio tempore ſtat ad altare, ⁊ genuflectit quando oportet vt ſupra. Item genuflectit quando legitur euangelium In principio, ad illa verba, ⁊ verbum caro factum eſt. ⁊ euangelium Cum natus eſſet Jeſus, ad illa verba, ⁊ procidentes adorauerunt eum. Item euangelium ferię iiij. poſt Dominicam quartam Quadrageſimę, ad illa verba in fine, ⁊ procidens adorauit eum. Et cum diaconus cantat illa verba, ipſe verſus librum, celebrans ⁊ circunſtantes verſus altare genuflectunt: ſubdiaconus vero tenens librum, ⁊ acolythi candelabra non genuflectunt. Item genuflectit priuate celebrans cum dicit, Flectamus genua: non autem cum ſollemniter celebrat, ſed diaconus, ⁊ ſubdiaconus, ⁊ circunſtantes. Item celebrans ⁊ miniſtri genuflectunt, cum dicitur in Quadrageſima, Adiuua nos deus. Item cum dicitur in miſſa Spiritus ſancti, Veni ſancte Spiritus reple. ⁊ cęt. Item quando legitur Paſſio ad illa verba, expirauit, ⁊ quandocũque fiunt genuflexiones vt ſupra. Circunſtantes autẽ in miſſis priuatis ſemper genuflectunt, pręterquam ad Euangelium. In ſollemnibus autem genuflectitur ab ijs qui non ſunt pręlati ad Confeſſionem cum ſuo pſalmo, ⁊ ab omnibus quando eleuatur ſacramentum, ſed dum cantatur Introitus, Gloria in excelſis, Epiſtola, Graduale, Credo, Offertorium: ⁊ facta Communione, dum cantatur Communio ſedetur, in alijs ſtatur. In miſſis feriarũ Aduentus, Quadrageſimę, Vigiliarum quę ieiunantur, ⁊ Quatuor Temporũ, ac in miſſis defunctorũ circunſtantes genuflectunt ad Confeſſionem cũ ſuo pſalmo, ad Orationes, dicto per celebrantem Sanctus, vſque ad Pax domini, ⁊ ad poſtcommunionẽ, excepta vigilia Paſchę, ⁊ Pentecoſtes, ac Natiuitatis domini,

De coloribus, ⁊ qualitate paramentorum.

Paramenta altaris, celebrantis, ⁊ miniſtrorum ſint coloris conuenientis officio ⁊ miſſę diei, ſecundum vſum Romanę Eccleſię: quę quinque coloribus vti conſueuit, albo, rubeo, viridi, violaceo, ⁊ nigro.

¶ Albo colore vtitur a veſperis vigilię Natiuitatis Domini vſque ad octauam Epiphanię incluſiue, exceptis feſtis Martyrum quę infra eam veniunt. Feria v. in Cęna Domini ⁊ Sabbato ſancto in officio miſſę, ⁊ ab illo die vſque ad ſabbatũ Pentecoſtes excluſiue, in officio de tempore, pręterquam in miſſa Litaniarum ⁊ Rogationum. In feſtis beatę Marię ⁊ per eius octauas, pręterquam in benedictione candelarum, ⁊ proceſſione quę fit in feſto Purificationis eiuſdem. Item

in eius

in eius miſſis votiuis. In miſſa ſanctę Trinitatis. In feſto corporis Chriſti. In feſtis Angelorũ. In feſto ſancti Joannis Baptiſtę. In feſto Omnium ſanctorum. In principali feſto ſancti Joannis Euangeliſtę, quod celebratur infra octauam Natiuitatis. In vtraque Cathedra ſancti Petri. In Conuerſione ſancti Pauli. In feſto Sancti Petri ad vincula. In feſto Transfigurationis Domini. In feſtis Confeſſorum Ponti. ⁊ non Pont. ⁊ Doctorum. In feſtis ſanctarum virginum ⁊ non virginum, dummodo non ſint martyres. In Conſecratione ⁊ Dedicatione Eccleſię, ⁊ per octauas prędictorum feſtorum quę octauas habent, quando fit officium de octaua: ⁊ in Dominicis infra eas per annum occurrentibus.

Rubeo colore vtitur a vigilia Pentecoſtes in Miſſa vſque ad ſabbatum ſequens incluſiue. In feſtis ſanctę Crucis. In feſto ſancti Joannis ante portam Latinam. In Natali Apoſtoloruꝫ Petri ⁊ Pauli, ⁊ in feſtis aliorũ Apoſtolorum: exceptis feſto principali ſancti Joãnis Euangeliſtę poſt Natiuitatem, ⁊ feſto Conuerſionis ſancti Pauli, ⁊ Cathedrę ſancti Petri, ⁊ eius Vinculorum. in feſtis ſanctorum ⁊ ſanctarum martyrum, excepto feſto ſanctorum Innocentium quando non venerĩt in Dominica: ſi autem in Dominica venerit vtitur rubro: ſimiliter in eius die octaua, ⁊ per octauas prędictorum feſtorum quę octauas habent, quando fit de octaua: ⁊ in Dominicis per annum infra eas octauas occurrentibus.

Viridi colore vtitur ab octaua Epiphanię vſque ad Septuageſimam, ⁊ ab octaua Pentecoſtes vſque ad Aduentum excluſiue in officio de tẽpore, excepta Dominica Trinitatis vt ſupra: ac exceptis Dominicis infra octauas occurrentibus, in quibus color octauarum ſeruatur, exceptis etiam Vigilijs, ⁊ Quatuor Temporibus vt infra.

Violaceo colore vtitur a prima Dominica Aduentus vſque ad Miſſam vigilię Natiuitatis Domini incluſiue: ⁊ a Septuageſima vſque ad officium ante Miſſam ſabbati Sancti incluſiue in officio de tempore, excepta Feria quinta in Cena Domini, in qua vtitur albo: ⁊ Feria vj. in Paraſceue, in qua vtitur nigro: vt infra: ⁊ benedictione Cerei, in qua Diaconus illius Prefationem dicens ſolus vtitur albo: ea autem finita violaceo vt prius. Item in Officio vigilię Pentecoſtes ante miſſam facta benedictione fontium incluſiue. In Quatuor Temporibus. In vigilijs, quę ieiunantur: vigilijs, ⁊ Quatuor temporibus Pentecoſtes exceptis. in miſſa Litaniarum ⁊ Rogationum. in feſto ſanctorum Innocentum, quando non venerit in Die Dominica. In benedictione candelarũ in die Purificationis beatę Marię: ⁊ in benedictione palmarum ⁊ ipſa Dominica in palmis: ⁊ in eorundẽ, ac generaliter in omnibus proceſſionibus, exceptis proceſſionibus ſancti Pacramenti, ⁊ quę fiunt in ſollemnibus diebus.

Nigro colore vtitur Feria ſexta in Paraſceue, ⁊ in miſſis Defunctorum.

In officio Miſſę celebrans ſemper vtitur planeta ſuper albam. Si autem ſit Epiſcopus, ⁊ ſollemniter celebrat, ſuper Dalmatica ⁊ Tunicella. Pluuiali vtitur in proceſſionibus, ⁊ benedictionibus quę fiunt in altari. Item in officio Lauduꝫ ⁊ Veſperarum, quando ſollemniter dicuntur. Eodem vtitur aſſiſtens celebranti in Miſſa Pontificali. Item quando celebrans poſt Miſſam defunctorum facit in fine abſolutionem. Cum celebrans vtitur pluuiali, ſemper deponit manipuluꝫ: ⁊ vbi pluuiale haberi non poteſt, in benedictionibus quę fiunt in altari, celebrans ſtat ſine planeta cum Alba ⁊ Stola. Dalmatica ⁊ Tunicella vtuntur Diaconus ⁊ Subdiaconus in miſſa ſollemni, ⁊ proceſſionibus ⁊ benedictionibus, quandocunque Sacerdoti miniſtrant. In diebus vero ieiuniorũ ⁊ in Dominicis Aduentus, ⁊ Quadrageſimę (Dominica Gaudete, ⁊ Lętare exceptis) in Cathedralibus ⁊ pręcipuis Eccleſijs vtuntur planetis plicatis ante pectus: quam planetam diaconus dimittit cum lecturus eſt Euangelium, ⁊ tunc ſuper ſiniſtrum humerum ſuper ſtolam complicatur, aut ponitur aliud genus ſtolę latioris in modum planetę plicatę: ⁊ facta communione reſumit planetaꝫ vt prius. Similiter ſubdiaconus dimittit eam cum lecturus eſt Epiſtolam, quam legit in albis, ⁊ poſtea eam reſumit vt prius. In minoribus autẽ eccleſijs, prędictis diebus ieiunioruꝫ alba tantum amicti miniſtrent: ſubdiaconus cuꝫ manipulo, diaconus etiaꝫ cuꝫ ſtola ab humero dextro ſub ſiniſtrũ pendente.

F I N I S.

De defectibus circa Miſſam occurrentibus.

De defectibus in celebratione Miſſarum occurrentibus.

Sacerdos celebraturus, omneʒ adhibeat diligentiam, ne aliquid ex requiſitis ad ſacramentum Euchariſtię conficiendum deſit. Poteſt autem defectus contingere ex parte formę adhibendę, ⁊ ex parte miniſtri conficientis. Quicquid enim horũ deficit, ſcilicet materia debita, forma cũ intentione, ⁊ ordo ſacerdotalis in conficiente, non conficitur ſacramentũ. Ex his exiſtentibus, quibuſcunq; alijs deficiẽtibus, veritas adeſt ſacramenti. Alij vero ſunt defectus, qui in miſſę celebratione occurrentes, etſi veritatem ſacramenti non impediant, poſſunt tamen aut cuʒ peccato, aut cum ſcandalo contingere.

De defectibus Materie.

Defectus ex parte materię poſſunt contingere, ſi aliquid deſit ex ijs quę ad ipſam requirunt. Requiritur enim, vt ſit panis triticeus, ⁊ vinum de vite: ⁊ vt huiuſmodi materia conſecranda in actu conſecrationis ſit coram ſacerdote.

De defectu panis.

Si panis non ſit triticeus, vel ſi triticeus ſit admiſtus granis alterius generis in tanta quãtitate, vt nõ maneat panis triticeus, vel ſit alioqui corruptus, nõ conficit̃ ſacramentũ. Si ſit cõfectus de aqua roſacea, vel alterius diſtillationis: dubiũ eſt an conficiat̃. Si cęperit corrũpi, ſed non ſit corruptus: ſimiliter ſi nõ ſit azymus ſecundũ morẽ ecclesię Latinę, conficit̃: ſed cõficiens grauiter peccat. Si celebrans ante conſecrationẽ aduerterit hoſtiã eſſe corruptã, aut nõ eſſe triticeã: remota illa hoſtia aliã ponat, ⁊ a Canone iterũ incipiat, ⁊ ꝓſequat̃ Miſſam. Si id aduerterit poſt conſecrationẽ, etiã poſt illius hoſtię ſeu ſanguinis ſumptionem, poſita alia, a cõſecratione incipiat, ſcilicet, ab illis verbis: **Qui pridie quã pateret̃**, ⁊ illã priorẽ ſi nõ ſumpſit, ſumat poſt ſumptionẽ corporis ⁊ ſanguinis, vel alij ſumendã tradat, vel alicubi reuerẽter conſeruet. Si autẽ ſumpſerat, nihilominus ſumat eã quã conſecrauit: quia pręceptũ de perfectione ſacramenti maioris eſt ponderis, quam quod a ieiunis ſumat̃. Aduertendum autem, quod ſi hoc contingat poſt ſumptionem ſanguinis, apponi debet rurſus nouus panis ⁊ vinuʒ cum aqua, factã prius oblatione, ⁊ proſequenda ſunt omnia quę ſequuntur: ne ſacramentuʒ remaneat imperfectum, ⁊ vt debitus ſeruetur ordo. Si hoſtia conſecrata diſpareat, vel caſu aliquo, vt vento, aut miraculo, vel a mure accepta, vel alio animali, ⁊ nequeat reperiri: tunc altera conſecretur (ab eo loco incipiendo, **Qui pridie quam pateretur**: facta eius prius oblatione) ⁊ illud animal ſi capi poteſt, occidatur, ⁊ comburatur, ⁊ cineres ejiciantur in ſacrarium, vel ſub altari.

De defectu vini.

Si vinum ſit factum penitus acetum, vel penitus putridum, vel de vuis acerbis, ſeu non maturis expreſſum, vel admiſtum tantuʒ aquę vt vinum ſit corruptum: non conficitur ſacramentum. Si vinum cęperit aceſcere, vel corrumpi, vel fuerit aliquantum acre, vel muſtuʒ tunc de vuis expreſſum, vel non fuerit admixta aqua, vel fuerit admixta aqua roſacea, ſeu alterius diſtillationis: conficitur ſacramentum, ſed conficiens extra caſum neceſſitatis grauiter peccat. Si celebrans ante conſecrationem ſanguinis, quamuis poſt conſecrationẽ corporis, aduertat aut vinũ, aut aquam, aut vtrunq; non eſſe in calice: debet ſtatim apponere vinum cuʒ aqua, ⁊ conſecrare, incipiendo ab illis verbis: **Simili modo.** ⁊c. Si poſt verba conſecrationis aduertat vinum non fuiſſe poſitum, ſed aquam: depoſita aqua, iterum vinum cum aqua ponat in calice, ⁊ reſumat a verbis prędictis. Si hoc aduertat poſt ſumptionem corporis, vel huiuſmodi aquę: apponat aliam hoſtiam iterum conſecrandam, ⁊ vinum in calice: ⁊ vtrunque conſecret, ⁊ ſumat in fine, quãuis aliam hoſtiã conſecrataʒ, vel aquam ſumpſerit, propter ſacramenti integritatem in celebratione ſeruandam. Siquis percipiat ante conſecrationeʒ vel poſt conſecrationem totum vinuʒ eſſe acetum, vel alias corruptum: idem ſeruetur quod ſupra, ac ſi deprehenderet non eſſe poſitum vinum, vel ſolam aquam fuiſſe appoſitam in calice. Si autem celebrans ante conſecrationem calicis aduertat nõ fuiſſe appoſitam aquam: ſtatim ponat eam, ⁊ proferat verba conſecrationis. Si id aduertat poſt cõſecrationem calicis: nullo modo apponat, quia non eſt de neceſſitate ſacramenti. Si materia quę eſſet apponẽda ratione defectus vel panis vel vini, nõ poſſet vllo modo haberi: ſi id ſit ante cõſecrationẽ corporis, vlterius procedi non debet: ſi poſt conſecrationem corporis aut etiã vini deprehenditur defectus alterius ſpeciei, altera iaʒ cõſecrata: tũc ſi nullo modo haberi poſſit, procedendũ erit, ⁊ miſſa abſoluenda. Quod ſi expectando aliquandiu haberi poſſit: expectandũ erit, ne imperfectũ ſacrificium remaneat.

De defectibus formę.

Defectus ex parte formę poſſunt cõtingere, ſi aliquid deſit ex ijs quę ad integritatẽ verborũ in ipſa cõſecratione requirunt̃. Verba autem cõſecrationis, quę ſunt forma huius ſacramẽti, ſunt hęc. **Hoc eſt enim corpus meum.** Et, **Hic eſt enim calix ſanguinis mei, noui ⁊ ęterni teſtamenti, myſteriũ fidei, qui pro vobis, ⁊ pro multis effundet̃ in remiſſionẽ peccatorũ.** Siquis autẽ aliquid diminueret, vel immutaret de forma conſecrationis corporis ⁊ ſanguinis, ⁊ in ipſa verborũ immutatione verba idẽ nõ ſignificarẽt: nõ cõficeret ſacramentũ. Siquis aliquid adderet ꝙ ſignificationẽ nõ mutaret

taret, conficeret quideʒ, ſed grauiſſime peccaret. Si celebrans non recordetur ſe dixiſſe ea, q̄ in conſecratione cōmuniter dicūtur: nō debet propterea turbari. Si tamē certo ei, vel valde probabiliter cōſtet, ſe omiſiſſe aliquid eorū q̄ ſunt de neceſſitate ſacramenti, id eſt, formę cōſecrationis: reſumat ipſam formaʒ, ⁊ cętera proſequatur per ordinē. Si aūt nō ſunt de neceſſitate ſacramenti: nō reſumat, ſed procedat vlterius.

De defectibus miniſtri.

Defectus ex parte miniſtri, poſſunt contingere quo ad ea quę in ipſo requirūtur. Hęc autē ſunt, in primis intentio, deinde diſpoſitio animę, diſpoſitio corporalis, diſpoſitio veſtimentorum, diſpoſitio in miniſterio ipſo, quo ad ea quę in ipſo poſſunt occurrere.

De defectu intentionis.

Si quis non intendit conficere, ſed deluſorie aliquid agere. Itē ſi alique hoſtię ex obliuione remaneāt in altare, vel aliqua pars vini, vel aliqua hoſtia lateat, cum non intendat conſecrare niſi quas videt. Item ſi quis habeat corā ſe vndecim hoſtias, ⁊ intendat conſecrare ſolū decem, nō determinans quas decem intendit: nō conſecrat, quia requiritur intētio determinata ad certas numeri hoſtias. Secus ſi putans quidem eſſe decem, tamen omnes voluit conſecrare quas coram ſe habebat: nam tunc omnes erunt cōſecratę: atqʒ ideo quilibet ſacerdos talem ſemper intentionem habere deberet, ſcilicet, conſecrandi eas omnes, quas ante ſe ad conſecrandum poſitas habet: Si ſacerdos putans ſe tenere vnam hoſtiam, poſt conſecrationem inuenerit fuiſſe duas ſimul iunctas: in ſumptione ſumat ſimul vtrāque. Quod ſi deprehendat poſt ſumptionem corporis ⁊ ſanguinis, aut etiaʒ poſt ablutionem, reliquias aliquas relictas conſecratas: eas ſumat, ſiue paruę ſint ſiue magnę, quia ad idem ſacrificium ſpectant. Si vero relicta ſit hoſtia integra conſecrata, eaʒ in tabernaculo cum alijs reponat: ſi hoc fieri nequit, ſequenti ſacerdoti ibi celebraturo, in altari ſupra corporalia decenter opertam, ſumendam vna cum altera quam eſt conſecraturus, relinquat: vel ſi neutruʒ horum fieri poſſit, in ipſo calice ſeu patena decenter conſeruet, quouſque vel in tabernaculo reponat, vel ab altero ſumatur: quod ſi non habeat quomodo honeſte conſeruetur, poteſt eam ipſemet ſumere. Si intentio non ſit actualis in ipſa conſecratione propter euagationem mentis, ſed virtualis, cum accedens ad altare intendat facere quod facit eccleſia: conficitur ſacramentuʒ: ⁊ ſi curare debet ſacerdos, vt etiaʒ actualem intentionem adhibeat.

De defectibus diſpoſitionis animę.

Si quis ſuſpenſus, excōmunicatus, ⁊ degradatus celebret, conficit quidem ſacramentū, ſed grauiſſime peccat, tam propter communionem quam indigne ſumit, quam propter executionem Ordinum, quę ſibi erat interdicta. Si quis habens copiam confeſſoris celebret in peccato mortali, grauiter peccat. Si quis autem in caſu neceſſitatis non habens copiam confeſſoris, in peccato mortali abſque contritione celebret: grauiter peccat. Secus ſi conteratur: debet tamen cum primum poterit confiteri. Si in ipſa celebratione miſſę ſacerdos recordetur ſe eſſe in peccato mortali, conteratur cum propoſito confitendi, ⁊ ſatiſfaciendi. Si recordetur ſe eſſe excommunicatum, vel ſuſpenſum, aut locum eſſe interdictum, ſimiliter conteratur cum propoſito petendi abſolutionem: ante conſecrationem autem, ſi non timetur ſcandalum, debet miſſam inceptam deſerere, ſecus ſi eſſet publice excommunicatus, quia tunc omnino dimittenda eſt miſſa.

De defectibus diſpoſitionis corporis.

Si quis nō eſt ieiunus poſt mediā noctē, etiā poſt ſumptionē ſolius aquę, vel alterius potus, aut cibi, per modum etiam medicinę, ⁊ in quantacunque parua quantitate: non poteſt communicare, nec celebrare. Si autem ante mediā nocteʒ cibū, aut potum ſumpſerit, etiam ſi poſtmodum non dormierit, nec ſit digeſtus, non peccat, ſed ob perturbationem mentis, ex qua deuotio tollitur, conſulitur aliquando abſtinendum. Si reliquię cibi remanentes in ore tranſglutiantur, non impediunt communionē, cū nō tranſglutiātur per moduʒ cibi, ſed per modum ſaliuę. Idem dicendum, ſi lauando os, deglutiatur ſtilla aquę pręter intentionem. Si plures miſſas in vna die celebret, vt in nocte Natiuitatis: in vltima tantum miſſa percipiat purificationem. Si pręceſſerit pollutio nocturna, q̄ cauſata fuerit pręcedenti cogitatiōe quę ſit peccatum mortale, vel euenerit propter nimiam crapulam: abſtinendum eſt a communione, ⁊ celebratione. Si dubium eſt, an in pręcedenti cogitatione fuerit peccatum mortale, cōſulitur abſtinendum, extra tamen caſum neceſſitatis. Si autē certū eſt non fuiſſe in illa cogitatione peccatū mortale, vel nullā fuiſſe cogitationē, ſed eueniſſe ex naturali cauſa, aut ex diabolica illuſione: poteſt cōicare ⁊ celebrare, niſi ex illa corporis cōmotione tanta venerit perturbatio mentis, vt abſtinēdū videat.

De defectibus in miniſterio ipſo occurrentibus.

Poſſunt etiā defectus occurrere in miniſterio ipſo, ſi aliquid ex requiſitis ad illud deſit: vt ſi non celebretur in loco ſacro vel deputato ab Epiſcopo: nec in altari conſecrato: nec tribus mappis cooperto. Si non adſint luminaria cerea. Si non ſit tempus debitum celebrandi, quod eſt ab aurora vſque ad meridiem, communiter. Si celebrās ſaltem Matutinum cuʒ Laudibus non dixerit. Si omittat aliquid ex veſtibus ſacerdotalibus, ⁊ mappę non ſint ab Epiſcopo vel ab alio hanc habente poteſtateʒ benedictę. Si non adſit clericus, vel alius deſeruiens in miſſa: vel adſit qui deſeruire non de-

bet, vt mulier. Si nõ adſit calix cum patena conue
niẽs, cuius cuppa debet eſſe aurea, vel argentea, vel
ſtannea: non aũt erea, vel vitrea. Si corporalia non
ſint munda, quę debent eſſe ex lino, nec ſerico in me-
dio ornata, & ab Epiſcopo vel ab alio hanc habente
poteſtatẽ benedicta. Si celebrat capite cooperto ſi
ne diſpenſatione. Si nõ adſit Miſſale, licet memo-
riter ſciret miſſã quã intendit dicere. Si ſacerdote
celebrante violetur eccleſia ante canonẽ, dimittatur
miſſa: ſi poſt canonem, non dimittatur. Si ſacerdos
ante conſecrationẽ grauiter infirmetur, vel in ſinco
pem inciderit, aut moriatur: pretermittitur miſſa.
Si poſt conſecrationẽ corporis tantum ante conſe
crationem ſanguinis, vel vtroq; conſecrato id acci-
dit: miſſa per alium ſacerdotem expleatur ab eo loco,
vbi ille deſijt. Si autem non obierit, ſed fuerit infir
mus, adeo vt poſſit cõmunicari, & non adſit alia ho-
ſtia conſecrata, diuidat hoſtiam, & vnã partem prę-
beat infirmo, aliã ipſe ſumat. Si autem ſemiprolata
forma corporis obijt ſacerdos, aut ſemiprolata for-
ma ſãguinis: tunc alter ſimiliter proſequatur miſſã
& ſuper eandem hoſtiam, ſeu eundẽ calicem repetat in
tegrã formam, ab eo loco. Qui pridie quam patere-
tur, & in ſanguine, ab eo loco, ſimiliter poſtquam ce-
nauit. vel poſſet ſuper alium panẽ & in calice ſimili
ter: cũ ĩ forma calicis defecit, ſup aliũ calicẽ pparatũ
integrã formã proferre, & hoſtiã primi ſacerdotis in
ter reliquias ſeruare, vel eã ſumere poſt ablutionẽ ſan
guinis, ſi conſtat quod nõ ſit cõſecrata: in dubio ve
ro, tutius eſt accipere poſt ſumptionẽ: & idem de ca
lice relicto ſemiconſecrato. Si quis extra huiuſ-
modi caſus neceſſitatis, integra ſacramẽta nõ ſumpſe
rit, grauiſſime peccat. Si muſca, vel aranea, vel ali-
quid aliud ceciderit in calicẽ ante conſecrationem:
proijciat vinũ ſubtus altare, & aliud ponat in calice,
miſceat parũ aquę, offerat, & proſequatur Miſſã. Si
poſt conſecrationẽ ceciderit muſca, aut aliquid eiuſ-
modi, & fiat nauſea ſacerdoti, extrahat eam, & lauet
cum vino: finita miſſa comburat, & combuſtio, ac lo
tio huiuſmodi in ſacrarium proijciatur. Si autem
non fuerit ei nauſea: nec vllum periculum timeat,
ſumat cum ſanguine. Si aliquid venenoſũ cecide-
rit in calicẽ, vel quod prouocaret vomitum: vinum
conſecratum reponendum eſt in alio calice, & aliud
vinum cum aqua apponendum denuo conſecrandũ:
& finita miſſa ſanguis repoſitus, in panno lineo vel
ſtuppa tãdiu ſeruetur, donec ſpecies vini fuerint de
ſiccatę, & tunc comburatur, & combuſtio in ſacrario
proijciatur. Si aliquod venenoſũ tetigerit hoſtiam
conſecratam, tunc alteram conſecret, & ſumat modo
quo dictum eſt: & illa ſeruetur in tabernaculo loco
ſeparato, & animal captum occidatur, & cõburatur,
vt ſupra dictum eſt. Si ſumendo ſanguinem, parti
cula remãſerit in calice: digito ad labium calicis ad
ducat, & ſumat ante purificationem, vel infundat

vinum, & ſumat. Si hoſtia ante conſecrationem in-
ueniatur fracta, niſi populo euidenter appareat, ta-
lis hoſtia cõſecretur. Si autẽ ſcandalũ populo eſſe
poſſit, alia accipiatur: & offeratur: prima, ſi eius iam
facta erat oblatio, poſt oblationẽ ſumatur. Quod ſi
ante oblationem hoſtia appareat cõfracta, accipiat
altera integra, ſi citra ſcãdalũ, aut longã morã fieri
poterit. Si propter frigus vel negligentiã hoſtia
cõſecrata dilabatur in calicem, propterea nihil eſt
reiterandũ, ſed ſacerdos miſſam proſequatur. Si in
hyeme ſanguis congeletur in calice, inuoluatur ca
lix pannis calefactis: ſi id non pficeret, ponatur in
feruenti aqua dũmodo in calicẽ nõ intret, donec li-
queſiat. Si per negligẽtiã aliquid de ſanguine Chri
ſti ceciderit, ſiquidẽ ſuper tabulã, lingua lambatur,
& pars illa tabulę radatur quantũ ſatis eſt. Itẽ ſi nõ
fuerit tabula, locus ipſe radatur, & cõburatur: cinis
vero iuxta altare recondatur. Si vero ſuper lapidẽ
altaris ceciderit, ſorbeat ſacerdos ſtillam, & locus
bene abluatur, & ablutio in ſacrarium proijciatur.
Si ſuper linteũ altaris gutta ceciderit, & vſque ad
ſecundum ſiue tertium linteum peruenerit, tunc ſup-
poſito calice linteorum partes vbi gutta cecidit ab
luantur, & aqua ablutionis in ſacrarium proijciatur,
& partes illę linteorum poſt ablutionẽ abſcindãtur,
& comburantur, & cinis in ſacrario condatur. Quõ
ſi in ipſo ſolũ corporali, aut ſi in veſtib[9] ipſis ſacer-
dotalibus ceciderit: ſatis erit ablui, & ablutio in ſa-
crariũ proijciatur. Si in ſubſtratũ pedibus pannũ
vel tapetum, ablui oportebit, & partem abſcindi, &
comburi, & cineres ſimiliter in ſacrariũ immitti. At
ſi contingat totum ſanguinem poſt conſecrationem
effundi, ſiquidem aliquid vel parũ remanſit, illud ſu-
matur, & de effuſo reliquo ſanguine fiat vt dictum
eſt de ſanguine venenato: Si vero nihil omnino re-
manſit, ponat iterum vinum & aquã, & cõſecret ab eo
loco. ſimiliter poſt quam cenauit. facta prius ta-
mẽ calicis oblatione. Si ſacerdos euomat Eucha-
riſtiam, ſi ſpecies integrę appareant, reuerenter ſu-
mantur: niſi nauſea fiat: alioquin, ſpecies conſecra-
tę caute ſeparentur, & in aliquo loco ſacro reponan-
tur. Quod ſi ſpecies non appareant, comburatur
vomitus, & cineres in ſacrarium proijciantur. Si
hoſtia conſecrata, vel aliqua eius particula dilaba-
tur in terram: reuerenter accipiatur, & locus vbi
cecidit, mundetur, & aliquantum abradatur, & pul-
uis ſeu abraſio huiuſmodi in ſacrarium proijcia-
tur. Si ceciderit extra corporale in mappam, ſeu
alio quouis modo in aliquod linteũ, mappa vel lin
teũ huiuſmodi diligenter lauetur, & lotio ipſa in ſa-
crariũ effundat. Poſſũt etiã defectus in miniſterio
ipſo occurrere, ſi ſacerdos ignoret rit[9] & cęremonias
ipſas in eo ſeruãdas: de qbus omnibus in ſuperiorib[9]
rubricis & ĩ ordinario ipſo miſſarũ copioſe dictũ ẽ.

F. I. N. I. S.

Prefatio

Pꝛeparatio ad Miſſaʒ ꝓ oppoꝛtunitate ſacerdotiſ faciẽda. añ.

Ne reminiſcaris domine delicta noſtra, vel parentum noſtroꝛum, neque vindictam ſumas de peccatis noſtris. Que aña in duplicibus tm̄ duplicat. Deinde dicũr ſequentes pſal. ps.

Quaʒ dilecta tabernacula tua dñe virtutum: cõcupiſcit ⁊ deficit anima mea in atria domini.

Coꝛ meum, ⁊ caro mea, exultauerunt in deum viuum.

Etenim paſſer inuenit ſibi domum: ⁊ turtur nidum, vbi repõnat pullos ſuos.

Altaria tua domine virtutum, rex meus, ⁊ deus meus.

Beati q ambulant in domo tua dñe: in ſcl'a ſcloꝝ laudabũt te.

Beatus vir, cuius eſt auxilium abs te: aſcenſiones in coꝛde ſuo diſpoſuit in valle lacrymarum, in loco quem poſuit.

Etenim benedictioné dabit legiſlatoꝛ: ibũt de vtute in vtuté, videbiť de⁹ deoꝝ in Sion.

Domine deus virtutum exaudi oꝛationem meam: auribus percipe deus Jacob.

Pꝛotectoꝛ noſter aſpice deus: ⁊ reſpice in faciem Chꝛiſti tui.

Quia melioꝛ eſt dies vna in atriꝭ tuis ſuper millia.

Elegi abiectus eſſe in domo dei mei: magis quaʒ habitare in tabernaculis peccatoꝛum.

Quia miſericoꝛdiã ⁊ veritatem diligit deus: gratiam ⁊ gloriam dabit dominus.

Non priuabit bonis eos q ambulãt in innocẽtia: dñe virtutũ, beat⁹ homo q ſperat in te.

Gloꝛia patri, ⁊ filio. Pſalmus.

Benedixiſti dñe terrã tuã: auertiſti captiuitaté Jacob.

Remiſiſti iniquitaté plebiſ tuę: operuiſti oĩa peccata eoꝛum.

Mitigaſti oẽm irani tuã: auertiſti ab ira indignationis tuę.

Conuerte nos deuſ ſalutariſ noſter: ⁊ auerte iraʒ tuã a nobis.

Nunquid in ęternũ iraſcériſ nobis? aut extẽdes irã tuaʒ a generatione in generationem?

Deus tu conuerſus viuificabiſ nos: ⁊ plebs tua letabiť in te.

Oſtẽde nobiſ dñe miſericoꝛdiã tuã: ⁊ ſalutare tuuʒ da nobis.

Audiã quid loquatur in me dominus deus: quoniam loquetur pacem in plebem ſuam.

Et ſuper ſanctos ſuos: ⁊ in eos qui conuertuntur ad coꝛ.

Ueruntamen pꝛope timentes eum ſalutare ipſius: vt inhabitet gloꝛia in terra noſtra.

Miſericoꝛdia ⁊ veritas obuiauerunt ſibi: iuſtitia ⁊ pax oſculatę ſunt.

Ueritas de terra oꝛta eſt: ⁊ iuſtitia de cęlo pꝛoſpexit.

Etenĩʒ dñſ dabit benignitaté: ⁊ terra nr̃a dabit fructũ ſuuʒ.

Juſtitia ante eum ambulabit: ⁊ ponet in via greſſus ſuos.

Gloꝛia patri, ⁊ filio. Pſalmus.

Inclina domine aureʒ tuaʒ, ⁊ exaudi me: quoniam inops ⁊ pauper ſum ego.

Cuſtodi aiam meam, quoniam

ſanctus ſum: ſaluum fac ſeruū
tuū deus meus ſperantē in te.
Miſerere mei domine, quoniā
ad te clamaui tota die: letifica
animam ſerui tui, quoniam ad
te dñe animam meam leuaui.
Quoniam tu domine ſuauis ⁊
mitis: ⁊ multe miſericordie
omnibus inuocantibus te.
Auribus percipe orationē meā: ⁊
intēde voci deprecationis mee.
In die tribulationis mee cla-
maui ad te: quia exaudiſti me.
Non eſt ſimilis tui in diis dñe: ⁊
non eſt ſecundum opera tua.
Omnes gētes quaſcūq; feciſti,
venient, ⁊ adorabunt coram te
dñe: ⁊ glorificabūt nomē tuū.
Quonia magnus es tu, ⁊ faciēs
mirabilia: tu es deus ſolus.
Deduc me dñe in via tua, ⁊ in-
grediar in veritate tua: letetur
cor meū, vt timeat nomē tuū.
Confitebor tibi dñe deus meus
in toto corde meo: ⁊ glorifica-
bo nomen tuum in eternum.
Quia miſericordia tua magna
eſt ſuper me: ⁊ eruiſti animam
meam ex inferno inferiori.
Deus, iniqui inſurrexerunt ſu-
per me: ⁊ ſynagoga potentiū
queſierunt animam meā, ⁊ nō
ppoſuerūt te in cōſpectu ſuo.
Et tu domine deus miſerator
⁊ miſericors: patiens ⁊ mul-
te miſericordie ⁊ verax.
Reſpice in me ⁊ miſerere mei,
da imperiū tuū puero tuo, ⁊
ſaluum fac filium ancille tue.
Fac mecū ſignum in bonū, vt
videant qui oderūt me, ⁊ con-
fundantur: quoniā tu dñe ad-
iuuiſti me, ⁊ cōſolatus es me.
Gloria patri, ⁊ fi. Pſalmus.
Credidi, propter quod lo-
cutus ſum: ego autem hu-
miliatus ſum nimis.
Ego dixi in exceſſu meo: omnis
homo mendax.
Quid retribuam dño, pro om-
nibus que retribuit mihi?
Calicem ſalutaris accipiam: ⁊
nomen domini inuocabo.
Vota mea dño reddā coram om-
ni populo eius: precioſa in cō-
ſpectu dñi mors ſanctorū eius.
O dñe, quia ego ſeruus tuus: ego
ſeruus tuus, ⁊ filius ancille tue.
Dirupiſti vincula mea, tibi ſacri-
ficabo hoſtiam laudis: ⁊ no-
men domini inuocabo.
Vota mea dño reddā in conſpe-
ctu oīs populi eius: in atriis do-
mus dñi, in medio tui hieruſalē.
Gloria patri. Pſalmus.
De profundis clamaui ad te
dñe: dñe exaudi vocem meā.
Fiant aures tue intēdentes: in
vocem deprecationis mee.
Si iniquitates obſeruaueris do-
mine: domine quis ſuſtinebit?
Quia apud te propitiatio eſt: ⁊ pro-
pter legē tuā ſuſtinui te dñe.
Suſtinuit aīa mea in verbo eius:
ſperauit anima mea in dño.
A cuſtodia matutina vſque ad
noctem: ſperet Iſrael in dño.
Quia apud dñm miſericordia:
⁊ copioſa apud eū redēptio.
Et ipſe redimet Iſrael ex om-
nibus iniquitatibus eius.
Gloria patri, ⁊ filio, ⁊ ſpiritui.
Deinde

Deinde repetitur Antiphona.

Ne reminiſcaris domine delicta noſtra, vel parentum noſtrorum: neque vindictam ſumas de peccatis noſtris.

Deinde Sacerdos dicit.

Kyrieeleiſõ. Chriſte eleiſon. K. yrie eleiſõ. Pater noſter. ℣. Et ne nos indu. ℟. Sed libe. ℣. Ego dixi dñe miſerere mei. ℟. Sana animã meã quia peccaui tibi. ℣. Cõuertere dñe aliquãtulũ. ℟. Et deprecare ſuper ſeruos tuos. ℣. Fiat miſericordia tua dñe ſuper nos. ℟. Quẽadmodũ ſperauimus in te. ℣. Sacerdotes tui induantur iuſtitiã. ℟. Et ſancti tui exultẽt. ℣. Ab occultis meis mũda me domine. ℟. Et ab alienis parce ſeruo tuo. ℣. Dñe exaudi. ℟. Et clamor meus. ℣. Dñs vobiſcũ. ℟. Et cum ſpiritu tuo. Oremus.

Aures tue pietatis mitiſſime deus inclina precibus noſtris, & gratia ſãcti ſpiritus illumina cor noſtrum: vt tuis myſterijs digne miniſtrare, teque eterna charitate diligere mereamur.

Deus, cui omne cor patet, & omnis volũtas loquitur, & quẽ nullũ latet ſecretũ, purifica ꝑ infuſionẽ ſãcti ſpiritus cogitationes cordis noſtri: vt te pfecte diligere, & digne laudaꝛ mereamur.

Ure igne ſancti ſpiritus renes noſtros & cor noſtrum dñe: vt tibi caſto corpore ſeruiamus, & mũdo corde placeamus.

Mentes noſtras, q̃ſumus domine, paraclitus, qui a te ꝓcedit, illuminet: & idũcat i omnẽ, ſicut tuus ꝓmiſit filius, veritatẽ.

Adſit nobis, queſumus domine, virtus ſpiritus ſãcti, q̃ & corda noſtra clemẽter expurget, & ab omnib⁹ tueaꝛ aduerſis.

Deus, qui corda fidelium ſancti ſpiritus illuſtratione docuiſti, da nobis in eodem ſpiritu recta ſapere, & de eius ſemper conſolatione gaudere.

Conſcientias noſtras, queſumus domine, viſitando purifica: vt veniẽs dominus noſter Jeſus Chriſtus filius tuus, paratã ſibi in nobis inueniat manſionẽ. Qui tecũ viuit & regnat in vnitate ſpiritus ſancti, Deus, per omnia ſecula ſeculorum. Amen.

Orationes dicende cum Sacerdos induitur ſacerdotalibus paramentis.

Cum lauat manus, dicat.

Da dñe virtutem manibus meis ad abſtergẽdũ omnẽ maculã, vt ſine pollutione mentis & corporis valeã tibi ſeruire.

Ad Amictum, dum ponitur ſuper caput, dicat.

Impone dñe capiti meo galeam ſalutis, ad expugnandos diabolicos incurſus.

Ad Albam, cum ea induitur.

Dealba me dñe, & mũda cor meũ, vt in ſãguine Agni dealbat⁹, gaudijs pfruar ſẽpiternis.

Ad Cingulum, dum ſe cingit.

Precinge me domine cingulo puritatis, & extingue in lumbis meis humorem libidinis: vt maneat in me virtus con-

tinentie, et castitatis.

Ad Manipulum, dum imponitur brachio sinistro.

Merear dñe portare manipulum fletus, et doloris: vt cum exultatione recipiam mercedem laboris.

Ad Stolaʒ, dum imponitur collo.

Redde mihi dñe, stolam immortalitatis, quaʒ pdidi in preuaricatione primi parentis: et quamuis indignus accedo ad tuum sacruʒ mysterium, merear tamen gaudium sempiternum.

Ad Casulaʒ cum assumitur.

Domine, qui dixisti, Jugum meũ suaue est, et onus meuʒ leue: fac, vt istud portare sic valeã, q̃ cõsequar tuã gratiã. Amen.

Gratiarum actio post Missam.

Aña. Trium puerorũ cãtemus hymnum: quẽ cantabãt sancti in camino ignis benedicẽtes dñm.

Que aña in duplicibus tantũ duplicatur. Canticũ triũ puerorũ.

Benedicite oĩa opera domini domino: laudate et superexaltate eum in secula.

Benedicite angeli domini domino: benedicite celi dño.

Benedicite aque omnes, que sup celos sunt dño: benedicite oẽs virtutes domini dño.

Benedicite sol et luna dño: benedicite stelle celi domino.

Benedicite imber et ros dño: benedicite omnis spũs dei dño.

Benedicite ignis et estus dño: benedicite frigus et estas dño.

Bñdicite rores et pruina dño: benedicite gelu et frigus dño.

Bñdicite glacies et niues dño: benedicite noctes et dies dño:

Benedicite lux et tenebre dño: bñdicite fulgura et nubes dño.

Benedicat terra dñm: laudet et superexaltet eum in secula.

Benedicite montes et colles domino: benedicite vniuersa germinantia in terra domino.

Benedicite fontes dño: benedicite maria et flumina dño.

Benedicite cete, et oĩa que mouentur in aquis dño: benedicite omnes volucres celi dño.

Benedicite omnes bestie et pecora domino: benedicite filij hominum domino.

Benedicat Jsrael dñm: laudet et superexaltet eum in secula.

Benedicite sacerdotes dñi domino: bñdicite serui dñi dño.

Benedicite spiritus et anime iustoruʒ domino: benedicite sancti et humiles corde domino.

Bñdicite Anania, Azaria, Misael domino: laudate et superexaltate eum in secula.

Benedicamus patrem et filium cum sancto spiritu: laudemus et superexaltemus eum in sclã.

Bñdictus es dñe i firmamẽto celi: et laudabilis et gloriosus et superexaltatus in secula. Psalm.

Laudate dominum in sanctis eius: laudate eum in firmamento virtutis eius.

Laudate eũ in virtutibus eius: laudate eum secundum multitudinem magnitudinis eius:

Laudate euʒ in sono tube: laudate eũ in psalterio et cithara.

Laudate

Laudate eũ in tympano ⁊ cho-
ro: laudate eum in chordis ⁊
organo.
Laudate eũ in cymbalis bene
ſonantibus: laudate eum in
cymbalis iubilationis: omnis
ſpiritus laudet dominum.
Gloria. Deinde repetitur aña.
Triũ puerorũ cantemus hym-
nũ: quẽ cantabant ſancti in ca-
mino ignis benedicẽtes dñm.
Deinde Sacerdos dicit.
Kyrie eleiſõ. Chriſte eleiſon.
Kyrie eleiſõ. Pater noſter. ℣.
Et ne nos inducas in tẽtationẽ.
℟. Sed libera nos a malo. ℣.
Cõfiteantur tibi dñe oĩa opera
tua. ℟. Et ſancti tui benedicãt
tibi. ℣. Exultabũt ſancti in glo-
ria. ℟. Letabuntur in cubilib⁹
ſuis. ℣. Non nobis dñe, nõ no-
bis. ℟. Sed nomini tuo da glo-
riam. ℣. Dñe exaudi orationem
meã. ℟. Et clamor meus ad te
veniat. ℣. Dñs vobiſcum. ℟.
Et cum ſpiritu tuo. Oremus.
Deus, qui tribus pueris mi-
tigaſti flãmas ignium: con-
cede propitius: vt nos famulos
tuos nõ exurat flãma vitiorum.
Actiones noſtras, q̃ſumus
domine, aſpirãdo preueni:
⁊ adiuuãdo proſequere: vt cũcta
noſtra oratio ⁊ operatio a te ſem
per incipiat, ⁊ per te cepta finiat.
Da nobis, queſumus domi-
ne, vitiorũ noſtrorũ flam
mas extinguere: qui beato Lau
rentio martyri tuo, tribuiſti tor-
mentorum ſuorum incendia ſu-
perare. Per Chriſtum domi.
M. N. R.

Alię orationes pro opportunita
te Sacerdotis ante celebratio-
nem ⁊ Cõmunionem dicendę.
Orõ Sãcti Ambroſij Epiſcopi.
Summe ſacerdos ⁊ vere põ
tifex Ieſu Chriſte, q̃ te ob-
tuliſti Deo patri hoſtiã puram ⁊
immaculatã in ara crucis pro no-
bis miſeris peccatoribus, quiq;
dediſti nobis carnem tuam ad-
manducandum, ⁊ ſanguinẽ tuũ
ad bibendũ, ⁊ poſuiſti myſteriũ
illud in virtute ſpiritus ſancti: di
cens: Hęc quotieſcũq; feceritis,
in mei memoriã facietis. Rogo
te pater per ſanguinẽ tuũ precio
ſũ, magnũ ſalutis noſtrę preciũ.
Rogo per hanc mirabilẽ ⁊ inef
fabilẽ charitatẽ tuã, qua nos mi-
ſeros, ⁊ idignos ſic amare digna-
t⁹ es: vt lauares nos a peccatis no
ſtris i ſãguine tuo. Doce me indi
gnũ ſeruũ tuũ quẽ iter cętera do
na tua ad officiũ ſacerdotale vo-
care dignat⁹ es nullis meis meri
tis, ſed ſola dignatione miſericor
dię tuę: Doce me q̃ſo p ſpũm ſan
ctũ tuũ, tantũ tractare myſteriũ,
ea reuerẽtia, ⁊ timore, q̃b⁹ opor
tet, ⁊ decet. Fac me p gratiã tuã
ſemp illud de tãto myſterio cre-
dere ⁊ intelligere, dicere ⁊ cogita
re, ſentire ⁊ firmiter retinere qđ
tibi placet, ⁊ expedit aĩę meę. In
tret ſpũ tuus bonus in cor meũ,
qui ſonet ibi ſine ſono, ⁊ ſine ſtre
pitu verborũ loquat̃ veritatem
tantorũ myſteriorũ. Profunda
ſũt qppe nimis, ⁊ ſacro tecta vela
mine. Propter magnã clemẽtiã
tuã, Deus, concede mihi miſſa-

ruȝ ſolemnia puro corde ⁊ mūda
mēte celebrare. Libera cor meū
ab immūdis, nefandis, ⁊ noxijs
cogitationib⁹. Muni me beato-
rū angelorū pia ⁊ fida tutela, at-
qȝ fortiſſima cuſtodia, vt hoſtes
omniū bonorū cōfuſi diſcedant.
Per virtutē tanti myſterij ⁊ per
manuȝ ſancti angeli tui repelle a
me ⁊ a cunctis ſeruis tuis diriſſi-
mū ſpiritū ſuperbię ⁊ cenodoxię,
inuidię ⁊ blaſphemię, fornicatio-
nis ⁊ immunditię, dubietatis ⁊
diffidentię. Cōfundantur qui me
pſequūtur: pereant illi qui perde
re cuncta feſtinant. Rex virtutū
amator caſtitatis, ⁊ integritatis
Deus, cęleſti rore benedictionis
tuę extingue in me ⁊ in corpore
meo totū fomitē ardētis libidi-
nis: vt maneat in me tenor to-
tius caſtitatis animę ⁊ corporis.
Mortifica in mēbris meis carnis
ſtimulos, omnesqȝ libidinoſas cō
motiones, ⁊ da mihi verā ⁊ perpe
tuā caſtitateȝ cum cęteris bonis
tuis q̄ tibi placēt in veritate, vt ſa
crificium laudis caſto corpore ⁊
mūdo corde quotidie valeā tibi
offerre. Quāta eniȝ cordis cōtri
tione ⁊ lacrymarū fonte, quanta
reuerētia ⁊ tremore, quāta corpo
ris caſtitate, ⁊ aię puritate hoc di
uinū ⁊ celeſte ſacrificiū eſt celebrā
duȝ, dñe: vbi caro tua in verita-
te ſumitur: vbi ſanguis tuus in
veritate bibitur: vbi ſūmis ima
cōiunguntur: vbi adeſt ſanctorū
pręſentia angelorū: vbi tu es ſa
cerdos, ⁊ ſacrificiū mirabiliter ⁊
ineffabiliter: Quis digne hoc ce-
lebrare myſterium poteſt, niſi tu
Deus omnipotens offerentem
feceris dignuȝ? Scio, ⁊ vere ſcio,
q̄ nō ſuȝ dignus accedere ad tā-
tuȝ myſteriuȝ, propter nimia pec
cata mea, ⁊ infinitas negligen-
tias meas. Sed ſcio, ⁊ veraciter
credo, ⁊ ex toto corde meo ⁊ ore
confiteor, quia tu potes me face
re dignum, qui ſolus potes face-
re mundū de inmūdo conceptū
ſemine, ⁊ de peccatoribus iuſtos
facis, ⁊ ſanctos. Per hanc omni
potentiaȝ tuā te rogo, Concede
mihi peccatori hoc cęleſte ſacrifi-
ciū celebrare cū timore ⁊ tremo-
re, cuȝ cordis puritate, ⁊ lacryma
ruȝ fonte, cum lętitia ſpirituali, ⁊
cęleſti gaudio. Sētiat mens mea
dulcedinem beatiſſimę pręſentię
tuę, ⁊ excubias ſanctoruȝ angelo
ruȝ tuoruȝ in circuitu meo. Ete-
nim memor venerādę paſſionis
tuę accēdo ad altare tuum, licet
peccator, vt offerā tibi ſacrificiū,
qđ tu inſtituiſti, ⁊ offerri pręcepi-
ſti in cōmemoratione tua, pro ſa-
lute noſtra. Peto clementiā tuā,
vt deſcendat ſuper hunc panē ⁊
calicē plenitudo tuę diuinitatis.
Deſcēdat etiā dñe illa ſpūs ſan-
cti tui inuiſibilis, incōprehenſibi
liſqȝ maieſtas, ſicut quondam in
patruȝ hoſtias deſcēdebat: quę
⁊ oblationes noſtras corpus ⁊ ſā
guinē tuuȝ efficiat, ⁊ me indignū
ſacerdoteȝ tuum doceat tantuȝ
tractare myſteriuȝ cū cordis pu-
ritate, ⁊ lacrymaruȝ fonte, cuȝ re
uerētia ⁊ tremore: ita vt placide
⁊ benigne ſuſcipias ſacrificiuȝ de

ma

manibus meis ad ſalutē omniū tā viuorū, quā defūctorū. Rogo te dñe per ipſū ſacro ſanctū ⁊ viuificū myſteriū corporis ⁊ ſāguinis tui, quo quotidie in eccleſia tua paſcimur ⁊ potamur, atq; vnius diuinitatis participes efficimur: da mihi virtutes ſāctas quibus repletus, bona cōſciētia ad altarē tuū accedā, ita vt hec celeſtia ſacramēta efficiātur mihi ſalus ⁊ vita. Tu eni dixiſti ore tuo ſacto ⁊ benedicto: Panis quē ego dabo, caro mea eſt pro mundi vita. Qui manducat me, viuet ꝓpter me: ipſe manet in me, ⁊ ego in eo. Ego ſū panis viuus, qui de celo deſcēdi. Si quis manducauerit ex hoc pane, viuet in eternū. Panis dulciſſime, ſana palatum cordis mei: vt ſentiā ſuauitatē amoris tui. Sana illud ab omni languore, vt nullā preter te ſentiat dulcedinē: nullū preter te querat amorē: nullā preter te amet pulchritudinē. Panis cādidiſſime, habens omne delectamētū, ⁊ omnē ſaporē: q nos de te ſemper reficis: cōedat te cor meū ⁊ dulcedine ſaporis tui repleant viſcera anime mee. Mādūcat te angelus pleno ore ī patria: māducet te peregrinus homo ꝓ modulo ſuo, ne deficere poſſit ī via, tali refectus viatico. Panis ſācte, panis viue, panis pulcher, panis mūde, q deſcēdiſti de celo, ⁊ das vitā mūdo: veni ī cor meū, ⁊ mūda me ab omni ignamēto carnis ⁊ ſpiritus. Intra in animā meā: ſana ⁊ ſāctifica me interius, ⁊ exterius. Eſto tutamē tuū, ⁊ continua ſalus corporis ⁊ aie mee. Repelle a me inſidiātes mihi hoſtes: recedāt procul a potentia preſentie tue: vt foris ⁊ intus munitus, ꝑ recto tramite ad regnū tuū perueniā, vbi non in myſteriis ſicut in hoc tēpore agitur, ſed facie ad faciē te videbimus, cū tradideris regnū deo patri, ⁊ deus erit omnia in omnibus. Tunc enim me de te ſatiabis ſatietate mirifica: ita vt neq; eſuriā neq; ſitiā in eternū. Amē.

Alia Oratio ſancti Ambroſii.

Ad menſā dulciſſimi cōuiuii tui, pie domine Jeſu Chriſte, ego peccator de ꝓpriis meritis nihil preſūmens, ſed de tua cōfidens miſericordia, ⁊ bonitate, accedere vereor ⁊ contremiſco. Nā cor ⁊ corpus habeo multis criminibus maculatū: mētē ⁊ linguā non cautē cuſtoditā. Ergo o pia deitas, o tremēda maieſtas ego miſer inter anguſtias deprehēſus, ad te fontē miſericordie recurro: ad te feſtino ſanandus: ſub tuā protectionē fugio: ⁊ quē iudicem ſuſtinere nequeo, ſaluatorem habere ſuſpiro. Tibi dñe plagas meas oſtēdo: tibi verecūdiā meam dētego. Scio peccata mea multa, ⁊ magna, pro quibus timeo. Spero miſericordias tuas, quarū nō eſt numerus. Reſpice ergo in me oculis miſericordie tue, dñe Jeſu Chriſte, rex eterne, deus ⁊ homo, crucifixus propter hominē. Exaudi me ſperantē in te: miſerere mei plenū miſeriis ⁊ peccatis, tu qui fontē miſe

rationis nūquā manare ceſſabis. Salue ſalutaris victima, pro me ⁊ omni humano genere in patibulo crucis oblata. Salue nobilis ⁊ p̄cioſe ſanguis, de vulnerib⁹ crucifixi dn̄i mei Jeſu Chriſti p̄fluens, ⁊ peccata totius mūdi abluens. Recordare dn̄e creaturę tuę, quā tuo ſanguine redemiſti: penitet me peccaſſe: cupio emendare qd̄ feci. Aufer ergo à me clemētiſſime pater oēs iniq̄tates ⁊ peccata mea: vt purificat⁹ mēte ⁊ corpor̄ digne deguſtar̄ merear ſancta ſanctorū: ⁊ cōcede, vt ſacta prelibatio corporis ⁊ ſanguinis tui, quā ego indignus ſumer̄ intēdo, ſit peccatorum meorū remiſſio, ſit delictorū pfecta purgatio, ſit turpium cogitationū effugatio, bonorūq; ſenſuū regeneratio, operūq; tibi placentiū ſalubris efficacia, animę quoq; ⁊ corporis contra inimicorū meorū inſidias firmiſſima tuitio. Amen.

Oratio ſancti Thomę Aquinatis.

Omnipotēs ſempiterne deus, ecce accedo ad ſacramētū vnigeniti filij tui dn̄i noſtri Jeſu Chriſti. Accedo tanquā infirmus ad medicū vitę, immundus ad fōtē miſericordię, cęcus ad lumē claritatis ęternę, pauper ⁊ egenus ad dn̄m cęli ⁊ terrę. Rogo ergo immenſę largitatis tuę abundantiā, quatenus meā curare digneris infirmitatē, lauare fęditatē, illuminar̄ cęcitatē, ditare paupertatē, veſtire nuditatē: vt panē angelorū, regē regū, dn̄m dominantiū tanta ſuſcipiā reuerentia ⁊ humilitate, tāta contritione ⁊ deuotione, tanta puritate ⁊ fide, tali pposito ⁊ intētione, ſicut expedit ſaluti animę meę. Da mihi q̄ſo dn̄ici corporis ⁊ ſanguinis, nō ſolū ſuſcipere ſacramētū, ſed etiā rem ⁊ virtutē ſacramenti. O mitiſſime deus, da mihi corpus vnigeniti filij tui dn̄i noſtri Jeſu Chriſti, qd̄ traxit de virgine Maria, ſic ſuſciper̄: vt corpori ſuo myſtico merear incorporari, ⁊ inter eius mēbra cōnumerari. O amātiſſime pater, cōcede mihi dilectū filiū tuū, quē nunc velatū in via ſuſcipere ppono, reuelata tandē facie ppetuo cōtēplari. Qui tec.

Alię orationes poſt celebrationem, ⁊ Communionem dicēdę.

Oratio Sancti Thomę.

Gratias tibi ago Dn̄e ſancte, pater omnipotēs, ęterne Deus, q̄ me peccatorem, indignū famulū tuū, nullis meis meritis, ſed ſola dignatione miſericordię tuę ſatiare dignatus es p̄cioſo corpore ⁊ ſanguine filij tui dn̄i noſtri Jeſu Chriſti. Et precor vt hęc ſancta Cōmunio nō ſit mihi reatus ad pęnā, ſed interceſſio ſalutaris ad veniā. Sit mihi armatura fidei, ⁊ ſcutū bonę volūtatis. Sit vitiorū meorū euacuatio, cōcupiſcētię ⁊ libidinis exterminatio, charitatis ⁊ patiētię, humilitatis ⁊ obediētię augmentatio: cōtra inſidias inimicorū omniū, tā viſibiliū, quā inuiſibiliū, firma defēſio: motuū meorū, tā carnaliū, quā ſpiritualiū, perfecta q̄etatio, in te vno ac vero deo

firma

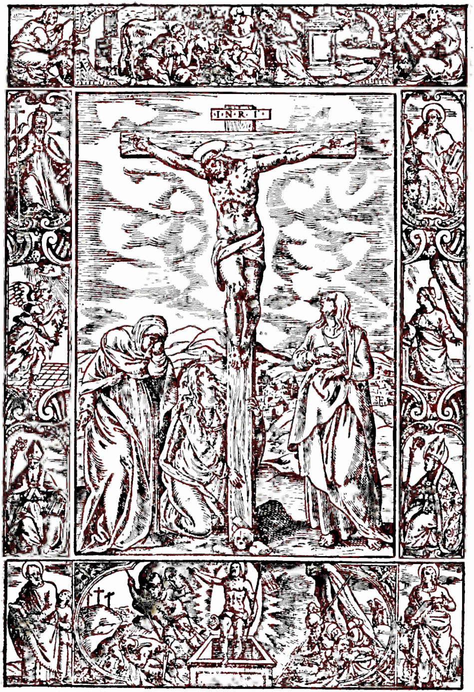
firma adheſio: atq3 finis mei fe-
lix cōſūmatio. Et p̄cor te, vt ad
illud ineffabile cōuiuiū me pecca
torē p̄ducere digneris: vbi tu cū
filio tuo ⁊ Spiritu ſctō, ſāctis tuis
es lux vera, ſatietas plena, gau-
diū ſempiternū, iucūditas cōſū
mata, ⁊ felicitas p̄fecta. Per xp̄3.

Alia Orō Sancti Bonauēture.

TRansfige dulciſſime Dn̄e
Jeſu medullas ⁊ viſcera aīe
mę meę, ſuauiſſimo ac ſaluberri-
mo amoris tui vulnerē, vera, ſere-
naq3, ⁊ apoſtolica ſāctiſſima cha-
ritate, vt langueat ⁊ liq̄fiat anima
mea ſolo ſemper amore, ⁊ deſide
rio tui, te cōcupiſcat, ⁊ deficiat in
atria tua, cupiat diſſolui, ⁊ eſſe te
cū. Da, vt anima mea te eſuriat,
panē angelorū, refectionē anima
rū ſanctarū, panē noſtrum quoti
dianū, ſupſubſtātialē, habentem
oēs3 dulcedinē, ⁊ ſaporez, ⁊ omne
delectamētū ſuauitatis: te, i quē
deſiderāt angeli p̄ſpicere, ſēper
eſuriat, ⁊ comedat cor meū, ⁊ dul
cedine ſaporis tui repleātur viſce
ra animę meę: te ſēper ſitiat fōtē
vitę, fontē ſapientię ⁊ ſcientię, fō
tez ęterni luminis, torrentē volu
ptatis, vbertatē domus Dei, te
ſēper ambiat, te q̄rat, te inueniat,
ad te tendat, ad te perueniat, te
meditetur, te loquatur, ⁊ omnia
operetur in laudē ⁊ gloriā nomi
nis tui, cū humilitate ⁊ diſcretio-
ne, cū3 dilectione ⁊ delectatione,
cū facilitate ⁊ affectu, cū p̄ſeuerā
tia vſq3 in finē: ⁊ tu ſis ſolus ſēper
ſpes mea, tota fiducia mea, diui-
tię meę, delectatio mea, iucūdi-
tas mea, gaudiū meū, qes ⁊ tran
quillitas mea, pax mea, ſuauitas
mea, odor meus, dulcedo mea, ci
b⁹ me⁹, refectio mea, refugiū me
um, auxiliū3 meū, ſapientia mea,
portio mea, poſſeſſio mea, theſau
rus meus, in quo fixa ⁊ firma ⁊
immobiliter ſemper ſit radicata
mens mea, ⁊ cor meum. Amen.

Rithmus Sancti Thomę ad ſacram Eucharistiam.

Adoro te deuotē latens
deitas.
Quę ſub his figuris verē latitas.
Tibi ſe cor meu3 totum ſubijcit.
Quia te contēplans totū deficit.
Viſus, guſt⁹, tactus in te fallitur.
Sed auditu ſolo tutē creditur.
Credo quicquid dixit dei filius,
Nihil veritatis hoc verbo veri⁹.
In cruce latebat ſola deitas,
Sed hic latet ſimul, ⁊ humanitas.
Ambo tamē credēs atq3 cōfitēs,
Peto qd̄ petiuit latro penitens.
Plagas, ſicut Thomas, non
intueor,
Deum tamen meum te cōfiteor.
Fac me tibi ſēper magis credere,
In te ſpem habere, te diligere.
O memoriale mortis Domini,
Panis verus, vitā3 pręſtās hoī.
Pręſta meę menti de te viuere,
Et te illi ſemper dulce ſapere.
Pie pellicane Jeſu domine,
Me imūdū3 mūda tuo ſāguine.
Cuius vna ſtilla ſaluum facere.
Totū mūdū poſſet omni ſcelere.
Jeſu, quē velatum nunc aſpicio,
Quādo fiet illud, quod ta3 ſitio:
Vt te reuelata cernens facie,
Viſu ſis beatus tuę glorię. amē.

I·N·R·I

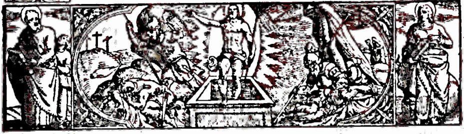

ORDINARIVM
MISSARVM
De Tempore.

¶ Dominica prima de Aduentu. Statio ad ſanctam Mariam maiorem.
Ad Miſſam. Introitus.

pſal. 24 Ad te leuaui animā meā: deus meus in te confido, nō erubeſcā: neq; irrideāt me inimici mei: etenim vniuerſi, qui te expectant, non confundentur. Pſal. Uias tuas dñe demonſtra mihi: & ſemitas tuas edoce me. ℣. Gloria patri, & filio, & ſpiritui ſancto. Sicut erat in principio. Quo finito repetitur Ad te leuaui. vſq; ad Pſal. Hic modus repetendi Introitū ſeruat̃ per totū annum. Nō dicit̃ Gloria in excelſis. ab hac dñica vſq; ad natiuitatē dñi, niſi in feſtis. Oremus. Oratio.

Excita, q̃ſumus dñe, potentiā tuā, & veni: vt ab imminentibus peccatorū noſtrorū periculis te mereamur protegente eripi, te liberante ſaluari. Qui viuis & regnas cū deo pa. Ab hac die vſq; ad vigiliam Natiuitatis dñi, poſt orationē diei dicit̃ orō Deus qui de beate Marię, & Eccleſię tuę. vel Deus omnium

fideliũ. vt infra. Si autem faciẽda ſit cõmemoratio alicuius feſti ſimplicis occurrentis, poſt orationem diei dicitur oratio de ſancto, tertia de ſancta Maria.

Oratio de ſancta Maria.

Deus, qui de beatę Marię virginis utero, verbum tuum, angelo nunciante, carnem ſuſcipere voluiſti: pſta ſupplicibus tuis: vt, qui vere eam genitricem Dei credimus, eius apud te interceſſionibus adiuuemur.

Cõtra pſecutores Eccleſię. oro.

Eccleſię tuę, quęſumus domine, preces placatus admitte: vt, deſtructis aduerſitatibus, ⁊ erroribus vniuerſis, ſecura tibi ſeruiat libertate. Per dominum noſtrũ Jeſum Chriſtum filium tuũ: qui te. Uel pro Papa.

Deus omnium fidelium paſtor ⁊ rector, famulum tuũ N. quem paſtorem Eccleſię tuę pręeſſe voluiſti, propitius reſpice: da ei quęſumus, verbo ⁊ exẽplo, quibus pręeſt, proficere: vt ad vitam vnà cum grege ſibi crẽdito, perueniat ſempiternam. Per dominum noſtrum Jeſum.

Infra hebdomadas Aduentus quando dicitur Miſſa de feſto ſemiduplici, ſecunda oratio erit de Aduẽtu, tertia de ſancta Maria, quę terminatur ſic. Per eundem dominum noſtrum. ⁊c. Si autem dicatur Miſſa de feſto duplici, poſt orationẽ feſti dicitur oratio tãtũ de Aduẽtu. In Aduentu, de feſtis ſimplicibus non dicitur Miſſa conuentualis, ſed eorum fit tantũ cõmemoratio.

Lectio epiſtolę beati Pauli apoſtoli ad Romanos.

Fratres: Scientes, quia ca. 13
hora eſt iam nos de ſomno ſurgere. (Nunc autem propior eſt noſtra ſalus, quam cum credidimus. Nox pręceſſit: dies autem appropinquauit.) Abijciamus ergo opera tenebrarum: ⁊ induamur arma lucis. Sicut in die honeſtè ambulemus. Nõ in comeſſationibus, ⁊ ebrietatibus: non in cubilibus, ⁊ impudicitijs: non in cõtentione, ⁊ ęmulatione, ſed induimini dñm Jeſum Chriſtũ.

Gradua. Uniuerſi, qui te expectant, nõ cõfundentur domine. pſal. 24
℣. Uias tuas domine notas fac mihi: ⁊ ſemitas tuas edoce me.
Alleluia, alleluia. ℣. Oſtende pſal. 84.
nobis domine miſericordiam tuam: ⁊ ſalutare tuum da nobis, alleluia. In ferijs Aduentus quando per hebdomadam reſumitur Miſſa de Dominica, non dicitur Alleluia, nec verſus ſequens, ſed tantum Graduale.

Sequentia ſancti euangelij ſecũdum Lucam. ca. 21

In illo tẽpore: Dixit Jeſus diſcipulis ſuis. Erũt ſigna in ſole, ⁊ luna, ⁊ ſtellis: ⁊ in terris preſſura gentium, prę confuſione ſonitus maris, ⁊ fluctuum: areſcentibus hominibus prę timore, ⁊ expectatione, quę ſuperue-

ſuperuenient vniuerſo orbi. Nā
virtutes celorum mouebuntur.
Et tunc videbunt filium homi-
nis venientem in nube, cum po-
teſtate magna, ⁊ maieſtate. His
autem fieri incipientibus, reſpi-
cite, ⁊ leuate capita veſtra: quo-
niam appropinquat redemptio
veſtra. Et dixit illis ſimilitudi-
nem. Uidete ficulneam, ⁊ omnes
arbores: cum producunt iam ex
ſe fructum, ſcitis quoniam pro-
pe eſt eſtas. Ita ⁊ vos, cum vide
ritis hec fieri, ſcitote, quoniam
prope eſt regnum dei. Amen di-
co vobis: quia non preteribit ge
neratio hec, donec omnia fiant.
Celum ⁊ terra tranſibunt: ver-
ba autem mea non tranſibunt.
Credo. Offerto. Ad te leuaui
pſal⁹. animam meam: Deus meus in
24 te confido, non erubeſcam: ne-
que irrideant me inimici mei: ete-
nim vniuerſi qui te expectant
non confundentur. Secreta.

Hec ſacra nos domine po-
tenti virtute mundatos,
ad ſuum faciant puriores veni-
re principium. Per dominū no.

De ſancta Maria. Secreta.

In mentibus noſtris, que-
ſumus domine, vere fidei
ſacramenta confirma: vt, qui
conceptum de virgine deum ve-
rum ⁊ hominē confitemur, per
eius ſalutifere reſurrectionis po
tentiam, ad eternam mereamur
peruenire letitiam. Contra per-
ſecutores Eccleſie. Secreta.

Protege nos domine tuis
myſterijs ſeruientes: vt, di-
uinis rebus inherentes, ⁊ corpo
re tibi famulemur, ⁊ mente. Per
dominum no. Uel pro Papa.

Oblatis, queſumus domi-
ne, placare muneribus: ⁊
famulum tuum N. quem p. ſto-
rem eccleſie tue preeſſe voluiſti,
aſſidua protectione guberna.
Per do. Cō'o. Dominus da- pſal⁹.
bit benignitatem: ⁊ terra noſtra 84
dabit fructum ſuū. Poſtcōio.

Suſcipiamus domine miſe-
ricordiam tuam in medio
templi tui: vt reparationis no-
ſtre ventura ſolennia congruis
honoribus precedamus. Per
dominum noſtrū Jeſum Chri.

De ſancta Maria. Poſtcōmu.

Gratiam tuam, queſumus
domine, mentibus noſtris
infunde: vt, qui angelo nuncian-
te, Chriſti filij tui incarnationē
cognouimus, per paſſionem eius
⁊ crucem, ad reſurrectionis glo-
riam perducamur. Contra per-
ſecutores Eccleſie. Poſtcōmu.

Queſumus domine Deus
noſter: vt, quos diuina tri-
buis participatione gaudere, hu
manis non ſinas ſubiacere peri-
culis. Per do. Uel pro Papa.

Hec nos, queſumus domi
ne, diuini ſacramenti perce
ptio protegat: ⁊ famulum tuum
N. quem paſtorem Eccleſie tue
preeſſe voluiſti, vnà cū cōmiſſo
ſibi grege, ſaluet ſemper, ⁊ mu-
niat. Per dominum noſtrū. Di-
citur Benedicamus domino.
Et ſic ſeruatur quoties non di-
citur Gloria in excelſis Deo.

¶ Si infra hebdomadas dicēda sit Miſſa de feria, ſemper reſumitur Miſſa de Dominica pręcedē ti niſi propria Miſſa aſſignetur.
¶ Cū in aduentu, Quadrageſima, Quatuor temporibus, Uigilijs, & Rogationibus, dicitur Miſſa de feſto duplici, vel ſemiduplici occurrente, ſemper fit cō memoratio de feria: & pro commemoratione feriarum Aduentus dicitur oratio Dñicę pcedē tis, niſi ſint Quatuor tempora, in quibus habetur oratio propria.
¶ Dominica ij. de Aduentu.
Statio ad ſanctam Crucem in Hieruſalem. Introitus.

Iſa. 30 Populus Sion, ecce dominus veniet ad ſaluandas gentes: & auditam faciet dominus gloriam vocis ſuę in lętitia cordis veſtri. pſalſ.
pſalſ. 79 Qui regis Iſrael intende, qui deducis velut ouem Ioſeph. ℣. Gloria patri, & fil. Non dicitur Gloria in excelſis deo. Oratio.

Excita domine corda noſtra ad pręparandas vnigeniti tui vias: vt per eius aduentum, purificatis tibi mentibus ſeruire mereamur. Qui tecum viuit, & regnat in vnitate ſpiritus ſancti deus: per omnia ſecula ſeculorum. ℟. Amen.

Oratio de ſancta Maria.

Deus, qui de beatę Marię virginis vtero, verbum tuum, angelo nunciante, carnem ſuſcipere voluiſti: pręſta ſupplicibus tuis: vt, qui vere eam genitricem dei credimus, eius apud te interceſſionibus adiuuemur.

Pro Papa. Oratio.

Deus omnium fidelium paſtor, & rector: famulum tuum N. quem paſtorem Eccleſię tuę pręeſſe voluiſti, propitius reſpice: da ei, quęſumus, verbo & exemplo, quibus pręeſt, proficere: vt ad vitam vnā cum grege ſibi credito, perueniat ſempiternam. Per dominū noſtrū Ie.

Uel contra perſecutores Eccleſię Oratio. Eccleſię tuę quęſu. vt in Dominica pręterita.

Lectio epiſtolę beati Pauli Apoſtoli ad Romanos.

Fratres: Quęcunque ſcripta ſunt: ad noſtram doctrinam ſcripta ſunt: vt per patientiam & conſolationem ſcripturarum, ſpem habeamus. Deus autem patientię & ſolatij, det vobis idipſum ſapere in alterutrū ſecundum Ieſum Chriſtum: vt vnanimes vno ore honorificetis Deum, & patrem domini noſtri Ieſu Chriſti. Propter quod ſuſcipite inuicem, ſicut & Chriſtus ſuſcepit vos in honorē dei. Dico enim Chriſtum Ieſum miniſtrum fuiſſe circunciſionis propter veritatem dei, ad confirmā das promiſſiones patrum. Gentes autem ſuper miſericordia honorare deum, ſicut ſcriptum eſt. Propterea confitebor tibi in gentibus domine, & nomini tuo cantabo. Et iterum dicit. Lętamini ca. 1

tamini gentes cum plebe eius. Et iterū. Laudate omnes gentes dominū, ⁊ magnificate eum omnes populi. Et rurſum Iſaias ait. Erit radix Ieſſe: ⁊ qui exurget regere gentes, in eum gentes ſperabunt. Deus autem ſpei repleat vos omni gaudio ⁊ pace in credendo: vt abundetis in ſpe, ⁊ virtute ſpiritus ſancti.

Graduale. Ex Sion ſpecies
pſal. decoꝛis eius: deus manifeſte ve-
49 niet. ℣. Congregate illi ſanctos eius, qui oꝛdinauerunt teſtamentum eius ſuper ſacrificia. Al-
pſal. leluia, alleluia. ℣. Lętatus ſum
121 in his, quę dicta ſunt mihi: in domum domini ibimus. Alleluia.

Sequentia ſancti euangelij ſecundum Mattheum.

ca. 11 In illo tempoꝛe: Cum audiſſet Ioannes in vinculis opera Chꝛiſti, mittens duos ex diſcipulis ſuis, ait illi. Tu es qui venturus es, an alium expectamus? Et reſpondens Ieſus, ait illis: Euntes, renunciate Ioanni quę audiſtis, ⁊ vidiſtis. Ceci vident, claudi ambulant, lepꝛoſi mūdantur, ſurdi audiunt, moꝛtui reſurgūt, pauperes euangelizantur. Et beatus eſt, qui non fuerit ſcandalizatus in me. Illis autem abeuntibus, cepit Ieſus dicere ad turbas de Ioanne. Quid exiſtis in deſertum videre? Arundinem vento agitatam? Sed quid exiſtis videre? Hominem mollibus veſtitum? Ecce qui mollibus veſtiuntur in domibus regum ſunt. Sed quid exiſtis videre? Pꝛophetam? Etiam dico vobis, ⁊ plus quam pꝛophetam. Hic eſt enim de quo ſcriptum eſt. Ecce ego mitto angelum meum ante faciem tuam, qui pręparabit viam tuam ante te. Credo. Of-
fertoꝛium. Deus tu conuertens pſal.
viuificabis nos, ⁊ plebs tua lęta- 84
bitur in te: oſtende nobis dn̄e miſericoꝛdiam tuam, ⁊ ſalutare tuum da nobis. Secreta.

Placare, quęſumus domine, humilitatis noſtrę pꝛecibus ⁊ hoſtijs: ⁊, vbi nulla ſuppetunt ſuffragia meritoꝛum, tuis nobis ſuccurre pręſidijs. Per dominum noſtrum Ieſum Chꝛiſtum filium tuum, qui tecum viuit ⁊ regnat in vnitate ſpiritus.

De ſancta Maria. Secreta.

In mentibus noſtris, quęſumus domine, verę fidei ſacramenta confirma: vt, qui conceptum de virgine deum verum ⁊ hominem confitemur, per eius ſalutiferę reſurrectionis potentiam, ad ęternam mereamur peruenire lętitiam.

Pꝛo Papa. Secreta.

Oblatis, quęſumus domine, placare muneribus: ⁊ famulum tuum N. quem paſtorem Eccleſię tuę pręeſſe voluiſti, aſſidua pꝛotectione guberna. Per d. Uel contra perſecutores Eccleſię. Secre. Pꝛotege.

vt in dñica preterita. Poſtcō.

Baruch. 4 Hieruſalem ſurge, ⁊ ſta in excelſo: ⁊ vide iucunditatem, quę veniet tibi a deo tuo. Poſtcomu.

Repleti cibo ſpiritualis alimonię ſupplices te domine deprecamur: vt, huius participatione myſterij, doceas nos terrena deſpicere, ⁊ amare cęleſtia. Per dominū noſtrum Je.

De ſancta Maria. Poſtcōmu.

Gratiam tuam, quęſumus domine, mentibus noſtris infunde: vt, qui, angelo nunciante, Chriſti filij tui incarnationem cognouimus, per paſſionem eius, ⁊ crucem, ad reſurrectionis gloriam perducamur.

Pro P.ap.a. Poſtcommunio.

Hęc nos, quęſumus domine, diuini ſacramēti perceptio protegat: ⁊ famulum tuum N. quem paſtorem Eccleſię tuę preeſſe voluiſti, vna cum cōmiſſo ſibi grege, ſaluet ſemper, ⁊ muniat. Per dominū noſtrū.

Vel contra perſecutores Eccleſię. Poſtcōm. Quęſumus dñe. vt in dominica preterita.

¶ Dominica iij. de Aduentu. Statio ad ſanctum Petrum. Introitus.

phili. 4 Gaudete in domino ſemper: iterū dico gaudete: modeſtia veſtra nota ſit omnibus hominibus: dominus enim prope eſt: nihil ſolliciti ſitis, ſed in omni oratione petitiones veſtrę innoteſcant apud deum. Pſalm. Benedixiſti domine terram tuam: auertiſti captiuitatem Jacob. psal. 84 ℣. Gloria patri, ⁊ filio. Non dicitur Gloria in excelſis. Oratio.

Aurem tuam, quęſumus domine, precibus noſtris accommoda: ⁊ mentis noſtrę tenebras gratia tuę viſitationis illuſtra. Qui viuis ⁊ regnas cū.

Oratio de ſancta Maria.

Deus, qui de beatę Marię virginis vtero, verbum tuum, angelo nunciante, carnem ſuſcipere voluiſti: preſta ſupplicibus tuis: vt, qui verè eam genitricē dei credimus, eius apud te interceſſionibus adiuuemur.

Contra perſecutores Eccleſię. Oratio.

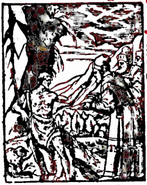
Eccleſię tuę, quęſumus domine, preces placatus admitte: vt, deſtructis aduerſitatibus, ⁊ erroribus vniuerſis, ſecura tibi ſeruiat libertate. Per dominum noſtrum Je. Vel pro Papa. Oratio. Deus omnium fidelium. vt in prima Dominica.

Lectio epiſtolę beati Pauli apoſtoli ad Philippenſes. ca. 4

Fratres. Gaudete in domino ſemper: iterum dico gaudete. Modeſtia veſtra nota ſit omnibus hominibus: dominus enim prope eſt. Nihil ſolliciti ſitis: ſed in omni oratione ⁊ obſecratione, cum gratiarum actione, petitiones veſtrę innoteſcant apud deum. Et pax dei quę exuperat omnem ſenſum, cuſtodiat

cuſtodiat corda veſtra, ⁊ intelli-
gentias veſtras: in Chriſto Je-
ſu domino noſtro. Graduale.
pſal. Qui ſedes dñe ſuper cherubim
79 excita potentiam tuam, ⁊ veni.
℟. Qui regis Iſrael intēde, qui
deducis velut ouem Joſeph.
Alleluia, alleluia. ℣. Excita do-
mine potentiam tuam, ⁊ veni:
vt ſaluos facias nos. Alleluia.

Sequentia ſancti euangelij
ſecundum Joannem.

ca. 1 In illo tēpore: Miſerunt Judei ab Hieroſolymis ſacerdotes ⁊ leuitas ad Joannem, vt interroga-
rent eum: tu quis es? Et con-
feſſus eſt, ⁊ non negauit. Et
confeſſus eſt. quia non ſum ego
Chriſtus. Et interrogauerunt
eum. Quid ergo? Elias es tu?
Et dixit. Non ſum. Propheta
es tu? Et reſpōdit, Non. Dixe-
runt ergo ei. Quis es, vt re-
ſponſum demus his, qui miſe-
rūt nos? Quid dicis de teipſo?
Ait. Ego vox clamantis in de-
ſerto: dirigite viam domini, ſi-
cut dixit Iſaias propheta. Et
qui miſſi fuerant, erant ex pha-
riſeis. Et interrogauerunt eū,
⁊ dixerunt ei. Quid ergo bapti-
zas, ſi tu non es Chriſtus, ne-
que Elias, neq; propheta? Re-
M. N. R.

ſpondit eis Joannes, dicens.
Ego baptizo in aqua: medius
autem veſtrū ſtetit, quem vos
neſcitis. Ipſe eſt, qui poſt me
venturus eſt, qui ante me factus
eſt: cuius ego non ſum dignus
vt ſoluā eius corrigiam calcia-
menti. Hęc in Bethania facta
ſunt trans Jordanem, vbi erat
Joannes baptizans. Credo.
Offertorium. Benedixiſti do- pſal.
mine terram tuam: auertiſti ca- 83
ptiuitatem Jacob: remiſiſti ini-
quitatem plebis tuę. Secreta.
Deuotionis noſtrę tibi,
queſumus dñe, hoſtia iu-
giter immolet: quę ⁊ ſacri per-
agat inſtituta myſterij, ⁊ ſaluta-
re tuum in nobis mirabiliter o-
peretur. Per dominum no.

De ſancta Maria. Secreta.

In mentibus noſtris, quę-
ſumus domine verę fidei
ſacramenta confirma: vt, qui
conceptum de virgine deum ve-
rum, ⁊ hominem confitemur,
per eius ſalutiferę reſurrectio-
nis potentiam, ad ęternam me-
reamur peruenire lętitiam.

Contra perſecutores Eccleſię.
Secreta.

Protege nos domine tuis
myſterijs ſeruientes: vt,
diuinis rebus inhęrentes, ⁊ cor-
pore tibi famulemur, ⁊ mente.
Per dominū. Uel pro Papa.
Secreta. Oblatis. vt in prima
Dominica. Communio. Dicite Iſa.
puſillanimes: confortamini, ⁊ 35
nolite timere: ecce deus noſter
veniet, ⁊ ſaluabit nos. Poſtcō.

IMplorámus, dómine, cle-
mentiam tuam: vt hec di-
uina ſubſidia, a vitijs expiatos
ad feſta ventura nos preparẽt.
Per dóminum noſtrum Ieſuꝫ.
De ſancta Maria. Poſtcom.
GRatiam tuam, queſumus
domine, mẽtibus noſtris
infunde: vt, qui ángelo nunci-
ánte, Chriſti filij tui incarnatiõ-
neꝫ cognóuimus, per paſſióneꝫ
eius, ⁊ cruceꝫ, ad reſurrectiónis
glóriam perducámur. Contra
perſecutores Eccleſie. Poſtcõ.
QUeſumus dómine Deus
noſter: vt, quos diuína
tribuis participatióne gaudére
humánis nõ ſinas ſubiacére peri-
culis. Per dóminum noſtrum.
Uel pro Papa. Poſtcõmunio.
Hec nos. vt i prima dominica.
¶ Feria iiij. quatuor tẽporum
Aduentus. Statio ad ſanctam
Mariam maiorem. Introitus.
Iſa. 45 ROráte celi dé-
ſuper, ⁊ nubes
pluant iuſtuꝫ:
aperiátur ter-
ra, ⁊ gérminet
ſaluatórem.
pſal. 18 pſal. Celi enar-
rant glóriam dei: ⁊ ópera ma-
nuum eius annũciat firmamẽ-
tum. ℣. Glória patri, ⁊. Poſt
Kyrie eléiſon, immediate di-
citur Orémus. Flectámus
génua. Leuáte. Oratio.
PReſta, queſumus, omní-
potens Deus: vt redem-
ptiónis noſtre ventúra ſolémni-
tas, ⁊ preſéntis nobis vite ſub-
ſidia cõferat, ⁊ etérne beatitudi-
nis premia largiátur. Per dñꝫ.
Lectio Iſaie prophete.
IN diébus illis. Dixit I- ca. 2
ſaías prophéta. Erit in-
nouiſſimis diébus preparátus
mons domus dñi in vértice mõ-
tium: ⁊ eleuábitur ſuper colles:
⁊ fluent ad eum omnes gentes:
⁊ ibunt pópuli multi, ⁊ dicent.
Uenite, aſcendámus ad monteꝫ
dómini, ⁊ ad domũ dei Iacob:
⁊ docébit nos vias ſuas: ⁊ am-
bulábimus in ſémitis eius: quia
de Sion exíbit lex, ⁊ verbum
dómini de Hieruſalem. Et iu-
dicábit gentes: ⁊ árguet pópu-
los multos. Et conflabunt glá-
dios ſuos in vómeres, ⁊ lánceas
ſuas in falces. Non leuábit gens
contra gentem gládium: nec ex-
ercebúntur vltra ad prelium.
Domus Iacob veníte, ⁊ am-
bulémus in lúmine Dei noſtri.
Grad. Tollite portas prínci- pſal. 23
pes veſtras: ⁊ eleuámini porte
eternáles: ⁊ introíbit rex glórie.
℣. Quis aſcẽdet in monteꝫ dó-
mini: aut quis ſtabit in loco ſan-
cto eius? innocens mánibus ⁊
mundo corde. Hic dicitur ℣.
Dóminus vobíſcum. Fine Fle-
ctámus génua. Oratio.
FEſtína, queſumus dómi-
ne, ne tardáueris: ⁊ auxiliũ
nobis ſupérne virtútis impén-
de: vt aduéntus tui conſolatió-
nibus ſubleuétur, qui in tua pie-
táte confídunt. Qui viuis ⁊ re-
gnas cum deo patre, in vnitáte.
De ſancta Maria. Oratio.
Deus,

Deus, qui de beátę Marię virginis utero, verbum tuū, ángelo nunciánte, carnem ſuſcipere voluiſti: pſta ſupplicibus tuis: vt, qui veré eā genitricem dei crédimus, eius apud te interceſſiónibus adiuuémur.

Pro Papa. Oratio.

Deus omnium fidelium paſtor, ⁊ rector: fámulum tuum N. quem paſtórē Eccléſię tuę preeſſe voluíſti, propitius réſpice: da ei, quęſumus, verbo ⁊ exémplo, quibus preeſt, proficere: vt ad vitam vna cum grege ſibi crédito, perueniat ſempitérnā. Per dñm no. Vel cōtra pſecutores Eccleſię. Orō. Eccleſię tuę. vt in dñica preterita.

Léctio Iſaię Prophétę.

ca. 7 In diebus illis. Locútus eſt dóminus ad Achāç dicens. Pete tibi ſignum a dómino deo tuo in profundum inférni ſiue in excélſum ſupra. Et dixit Achāç. Non petam, ⁊ non tentabo dóminū. Et dixit. Audíte ergo domus Dauid. Nunquid parum vobis eſt, moléſtos eſſe hominibus, quia moléſti eſtis ⁊ Deo meo? Propter hoc dabit dóminus ipſe vobis ſignum. Ecce virgo concipiet, ⁊ páriet filium: ⁊ vocábitur nomen eius Emmánuel. Butyrū ⁊ mel cómedet: vt ſciat reprobáre malum, ⁊ elígere bonum.

pſal. 144 Graduale. Prope eſt dóminus ómnibus inuocántibus eū, ómnibus qui inuocant eum in veritáte. ℣. Laudē dómini loquétur os meum: ⁊ benedicat omnis caro nomen ſanctū eius.

Sequentia ſancti euangelij ſecundum Lucam.

In illo tē-
pore. Miſ ca. 1
ſus eſt ángelus Gábriel a deo in ciuitáté Galilę́ę cui nomen Nazareth ad vírginē deſpóſatam viro, cui nomen erat Ioſeph, de domo Dauid: ⁊ nomen virginis María. Et ingréſſus ángelus ad eam dixit. Aue grátia plena: dóminus tecum: benedicta tu in muliéribus. Quę cum audiſſet, turbáta eſt in ſermóne eius: ⁊ cogitábat qualis eſſet iſta ſalutátio. Et ait ángelus ei. Ne tímeas María: inueniſti enim grátiam apud deum. Ecce concípies in útero, ⁊ páries filium: ⁊ vocábis nomen eius Ieſum. Hic erit magnus: ⁊ filius altíſſimi vocábitur. Et dabit illi dóminus deus ſedem Dauid patris eius: ⁊ regnábit in domo Iacob in ętérnum: ⁊ regni eius non erit finis. Dixit autem María ad ángelum. Quómodo fiet iſtud, quóniā virum non cognóſco? Et reſpóndens ángelus, dixit ei. Spiritus ſanctus ſuperuéniet in te: ⁊ virtus altíſſimi obumbrábit tibi. Ideóque ⁊ quod naſcétur ex te ſanctum, vocábit filius dei. Et ecce Eliſabéth cognáta tua: ⁊ ipſa con-

cépit filium in ſenectute ſua. Et
hic menſis eſt ſextus illi que vo-
catur ſterilis: quia non erit im-
poſſibile apud deum omne ver-
bum. Dixit autem Maria. Ec-
ce ancilla dómini: fiat mihi ſe-
cũdũ verbuȝ tuum. Offerto-
rium. Confortámini, ⁊ iam no
Iſa. 35 lite timére: ecce enim deus no-
ſter retribuet iudícium: ipſe vé-
niet, ⁊ ſaluos nos fáciet. Secre.
Accépta tibi ſint, queſu-
mus dómine, noſtra ieiú-
nia: que ⁊ expiándo nos tua grá-
tia dignos efficiant, ⁊ ad pro-
miſſa ſempitérna perdúcant.
Per dóminum noſtruȝ Ieſuȝ.
De ſancta Maria, Secreta.
In méntibus noſtris, qué-
ſumus dómine, vere fídei
ſacramenta cõfirma: vt qui con-
céptum de vírgine deuȝ verum
⁊ hóminem confitémur: per e-
ius ſalutífere reſurrectiónis po
téntiam ad etérnam mereámur
peruenire letitiam.
Pro Papa, Secreta.
Oblátis quéſumus dómi-
ne, placáre munéribus: ⁊
fámulum tuũ N. queȝ paſtoreȝ
Eccléſie tue preeſſe voluiſti, aſſí-
dua ꝓtectióne gubérna. Per.
Uel cõtra pſecutores Eccleſie.
Secre. Protege. vt in Dñica
ꝑterita. Cõio. Ecce, virgo cõ-
Iſa. 7 cipiet, ⁊ páriet filium, ⁊ vocabit
nomẽ eius Emmánuel. Poſtcõ.
Salutáris tui dómine mu-
nere ſatiati, ſupplices de-
precámur: vt cuius letámur gu-
ſtu, renouémur effectu. Per

dñm noſtrũ Ieſuȝ Chriſtũ filiũ.
De ſancta Maria. Poſtcóio.
Gratiam tuam, quéſumus
dómine, mẽtibus noſtris
infunde: vt, qui, ángelo nunci-
ánte, Chriſti filij tui incarnatió-
nem cognóuimus: per paſſiónẽ
eius ⁊ crucem, ad reſurrectiónis
glóriam perducámur.
Pro Papa. Poſtcõmunio.
Hec nos, quéſumus dó-
mine, diuini ſacramẽti per
céptio protegat: ⁊ fámulum tu-
um N. quem paſtórem Eccle-
ſie tue eſſe voluiſti, vnà cuȝ com-
miſſo ſibi grege ſalut ſemper,
⁊ múniat. Per dominũ noſtrũ.
Uel contra perſecutores Eccle-
ſie. Poſtcõi. Queſumus. vt in
Dominica preterita.
¶ Feria vj. Statio ad ſanctos
Duodecim apoſtolos.
Introitus.
Prope es tu dó-
mine: ⁊ omnes pſal. 118
vie tue véritas:
initio cognoui
de teſtimónijs
tuis, quia in e-
ternum tu es.
Pſalmus. Beati immaculáti in
via: qui ámbulant in lege dómi-
ni. v. Gloria patri. Oratio.
Excita quéſumus dómine
poténtiam tuam, ⁊ veni:
vt hi, qui in tua pietáte confi-
dunt, ab omni citius aduerſitá-
te liberéntur. Qui viuis ⁊ reg.
De ſancta Maria. Oratio.
Deus, qui de beate Ma-
rie vírginis útero verbuȝ
tuum

tuum angelo nunciante carnem
ſuſcipere voluiſti: preſta ſuppli-
cibus tuis: vt qui vere eam geni
tricē dei credimus, eius apud te
interceſſionibus adiuuemur.
Cōtra pſecutores Eccleſię. ōrō.
Eccleſię tuę, queſumus do
mine, preces placatus ad-
mitte: vt, deſtructis aduerſitati-
bus, ⁊ erroribus vniuerſis, ſecu-
ra tibi ſeruiat libertate. Per do-
minum noſtrum Jeſū. Vel pro
Papa. Deus omnium fideliū.
vt in feria quarta preterita.
Lectio Yſaie Prophetę.
ca.11 Hec dicit dominus deus.
Egredietur virga de radi
ce Jeſſe: ⁊ flos de radice eius a-
ſcendet. Et requieſcet ſuper eū
ſpiritus domini, ſpiritus ſapien-
tię ⁊ intellectus, ſpiritus conſi-
lij ⁊ fortitudinis, ſpiritus ſcien-
tię ⁊ pietatis: ⁊ replebit eum ſpi-
ritus timoris domini. Non ſe-
cundum viſionem oculorum iu-
dicabit: neque ſecundum audi-
tum aurium arguet: ſed indica-
bit in iuſtitia pauperes: ⁊ ar-
guet in ęquitate pro manſuetis
terrę. Et percutiet terram vir-
ga oris ſui: ⁊ ſpiritu labiorum
ſuorum interficiet impium. Et
erit iuſtitia cingulum lumborū
eius: ⁊ fides cinctorium renum
pſal. 84 eius. Graduale. Oſtende no-
bis domine miſericordiā tuam:
⁊ ſalutare tuum da nobis. ℣.
Benedixiſti dñe terram tuam: a-
uertiſti captiuitatem Jacob.
Sequentia ſancti euangelij
ſecundum Lucam.

In illo tem- ca.1
pore: Ex-
urgens Maria
abijt in monta-
na cum feſtina-
tione, in ciuita-
tem Juda, ⁊ in-
trauit in domū
Zacharię, ⁊ ſa-
lutauit Eliſabeth. Et factum
eſt, vt audiuit ſalutationem
Marię Eliſabeth: exultauit in-
fans in vtero eius. Et reple-
ta eſt ſpiritu ſancto Eliſabeth:
⁊ exclamauit voce magna, ⁊ di-
xit. Benedicta tu inter mulie-
res: ⁊ benedictus fructus ven-
tris tui. Et vnde hoc mihi, vt
veniat mater dñi mei ad me?
Ecce enim vt facta eſt vox ſalu-
tationis tuę in auribus meis:
exultauit in gaudio infans in
vtero meo. Et beata quę credi-
diſti: quoniam perficientur ea,
quę dicta ſunt tibi a dño. Et ait
Maria. Magnificat anima mea
dominum. Et exultauit ſpiritus
meus, in Deo ſalutari meo.
Offertorium. Deus tu conuer pſal. 84
tes viuificabis nos: ⁊ plebs tua
lętabitur in te: oſtende nobis do-
mine miſericordiam tuam: ⁊ ſa-
lutare tuū da nobis. Secreta.
Muneribus noſtris, queſu-
mus domine, precibusq;
ſuſceptis: ⁊ cęleſtibus nos mun-
da myſterijs, ⁊ clementer exau-
di. Per dominum noſtrum Je.
De ſancta Maria. Secreta.
In mentibus noſtris, que-
ſumus domine, verę fidei

ſacramenta confirma: vt, qui
conceptum de virgine deum ve
rum ⁊ hominem confitemur,
per eius ſalutifere reſurrectio-
nis potentiam, ad eternam me-
reamur peruenire letitiam.

Contra perſecutoꝛes Eccleſie.

Secreta.

PRotege nos domine, tuis
myſterijs ſeruientes: vt, diui-
nis rebus inherentes, ⁊ coꝛpo-
re tibi famulemur, ⁊ mente.
Per dominum. Uel pro Papa.
Oblatis queſumus. vt in Fe-
ria iiij. preterita. Communio.
Iac. 14 Ecce dominus veniet, ⁊ om-
nes ſancti eius cum eo: ⁊ erit in
die illa lux magna. Poſtcomu.

TUi nos domine ſacramen-
ti libatio ſancta reſtauret:
⁊ a vetuſtate purgatos, in my-
ſterij ſalutaris faciat tranſire con
ſoꝛtium. Per dominum noſtrum.

De ſancta Maria. Poſtcommu.

GRatiam tuam, queſumus
domine, mentibus noſtris
infunde: vt, qui angelo nunci-
ante, Chriſti filij tui incarnatio-
nem cognouimus, per paſſio-
nem eius ⁊ crucem ad reſurrectio-
nis gloꝛiam perducamur.

Contra perſecutoꝛes eccleſie.

Poſtcommunio.

QUeſumus domine, deus
noſter: vt, quos diuina tri-
buis participatione gaudere,
humanis non ſinas ſubiacére pe-
riculis. Per domi. Uel pro Pa-
pa. Poſtcommunio. Hec nos.
vt in feria quarta preterita.

¶ Sabbato Quatuoꝛ tempo-
rum Aduentus, Statio ad ſan
ctum Petrum. Introitus.

VEni, ⁊ oſtende
nobis faciem
tuam dñe, qui
ſedes ſuper che
rubim: ⁊ ſalui
erimus. Pſalm.
Qui regis Iſ- pſal. 79
rael intende: qui deducis velut
ouem Ioſeph. ℣. Gloꝛia patri,
⁊ filio. Poſt Kyrie eleiſon. Dici
tur Oremus. Flectamus ge-
nua. ℟. Leuate. Oratio.

DEus, qui conſpicis, quia
ex noſtra prauitate affligi-
mur: concede propitius: vt, ex
tua viſitatione conſolemur.
Qui viuis ⁊ regnas cum deo pa.

Lectio Iſaie prophete.

IN diebus illis. Clama- ca. 19
bunt ad dominum a facie
tribulantis: ⁊ mittet eis ſaluato-
rem, ⁊ propugnatoꝛem: qui libe-
ret eos. Et cognoſcetur domi-
nus ab Aegypto: ⁊ cognoſcent
Aegyptij dominum in die illa:
⁊ colent eum in hoſtijs ⁊ mune-
ribus: ⁊ vota vouebunt domi-
no, ⁊ ſoluent. Et percutiet do-
minus Aegyptum plaga, ⁊ ſana-
bit eam: ⁊ reuertentur ad do-
minum, ⁊ placabitur eis: ⁊ ſana-
bit eos dominus deus noſter.
Graduale. A ſummo celo egreſ pſal. 18
ſio eius: ⁊ occurſus eius vſque
ad ſummum eius. ℣. Celi enar-
rant gloꝛiam dei, ⁊ opera ma-
nuum eius annunciat firmamen
tum. Oremus. Flectamus
genua. ℟. Leuate. Oratio.

Con-

Concede, queſumus omnipotens deus: vt, qui ſub peccati iugo, ex vetuſta ſeruitute deprimimur, expectata vnigeniti filij tui noua natiuitate liberemur. Per eundem dñm noſt.

Lectio Iſaię prophetę.

ca.35 Hec dicit dominus. Letabitur deſerta ⁊ inuia: ⁊ exultabit ſolitudo: ⁊ florebit quaſi lilium. Germinans germinabit: ⁊ exultabit lętabunda ⁊ laudans. Gloria Libani data eſt ei: decor Carmeli ⁊ Saron. Ipſi videbunt gloriam domini: ⁊ decorem dei noſtri. Confortate manus diſſolutas: ⁊ genua debilia roborate. Dicite puſillanimis. Confortamini, ⁊ nolite timere. Ecce deus noſter vltionē adducet retributionis: deus ipſe veniet, ⁊ ſaluabit nos. Tunc aperientur oculi cęcorum: ⁊ aures ſurdorum patebunt. Tunc ſaliet, ſicut ceruus, claudus: ⁊ aperta erit lingua mutorum: quia ſciſſę ſunt in deſerto aquę, ⁊ torrētes in ſolitudine. Et, quę erat arida, erit in ſtagnum: ⁊ ſitiens in fontes aquarum. Ait dominus omnipotens. Graduale.

psal. 18 In ſole poſuit dominus tabernaculum ſuum, ⁊ ipſe tanquam ſponſus procedens de thalamo ſuo. ℣. A ſummo cęlo egreſſio eius: ⁊ occurſus eius vſque ad ſummum eius. Oremus. Flectamus genua. ℟. Leuate.

Oratio.

Indignos nos, queſumus domine, famulos tuos, quos actionis proprię culpa contriſtat, vnigeniti filij tui aduentu lętifica. Per eundem dñm noſt.

Lectio Iſaię prophetę.

Hec dicit dominus. Su- ca.40
per montem excelſum aſcende tu qui euāgelizas Sion. Exalta in fortitudine vocem tuam, qui euangelizas Hieruſalem. Exalta, noli timere. Dic ciuitatibus Iudę. Ecce deus veſter: ecce dominus deus in fortitudine veniet: ⁊ brachium eius dominabitur. Ecce, merces eius cum eo: ⁊ opus illius coram ipſo. Sicut paſtor, gregem ſuum paſcet: ⁊ in brachio ſuo congregabit agnos: ⁊ in ſinu ſuo leuabit eos dominus deus noſter.

Graduale. Domine deus vir- psal.
tutum conuerte nos: ⁊ oſten- 79
de faciem tuam, ⁊ ſalui erimus. ℣. Excita domine potentiam tuam: ⁊ veni, vt ſaluos facias nos. Oremus. Flectamus genua. ℟. Leuate. Oratio.

Preſta, queſumus, omnipotens deus: vt filij tui ventura ſolemnitas, ⁊ pręſentis nobis vitę remedia conferat, ⁊ pręmia ęterna cōcedat. Per eūdē.

Lectio Iſaię prophetę. ca.45

Hec dicit dominus Chriſto meo Cyro: cuius apprehendi dexteram, vt ſubijciam ante faciem eius gentes, ⁊ dorſa regum vertam, ⁊ aperiam coram eo ianuas, ⁊ portę non claudentur. Ego ante te ibo: ⁊ glorioſos terrę humiliabo. Portas ęreas cōteram: ⁊ vectes

férreos confringam. Et dabo tibi theſauros abſconditos, ꝛ arcana ſecretoꝛum: vt ſcias, quia ego dominus, qui voco nomen tuum, deus Iſrael: pꝛopter Iacob ſeruum meum, ꝛ Iſrael electum meum. Et vocaui te nomine tuo: aſſimilaui te, ꝛ non cognouiſti me. Ego dominus, ꝛ non eſt amplius: extra me nō eſt deus. Accinxi te, ꝛ non cognouiſti me: vt ſciant hi qui ab oꝛtu ſolis, ꝛ qui ab occidente: quoniam abſque me non eſt Deus. Ego dominus, ꝛ non eſt alter: foꝛmans lucem, ꝛ creans tenebꝛas: faciens pacem, ꝛ creans malum. Ego dominus, faciens omnia hęc. Roꝛate cęli deſuper, ꝛ nubes pluant iuſtum: aperiatur terra, ꝛ germinet ſaluatoꝛem: ꝛ iuſtitia oꝛiatur ſimul. Ego dominus creaui eum. Graduale.

pſal. 79 Excita domine potentiam tuam: ꝛ veni, vt ſaluos facias nos. ℣. Qui regis Iſrael, intende: qui deducis, velut ouem, Ioſeph: qui ſedes ſuper Cherubim, appáre coram Ephraim, Beniamin, ꝛ Manaſſe. Oremus. Flectamus genua. ℟. Leuate. Oratio.

Preces populi tui, quęſumus dn̄e, clementer exaudi: vt, qui iuſtè pꝛo peccatis noſtris affligimur, pietatis tuę viſitatione conſolemur. Qui viuis.

ca. 3 Lectio Danielis pꝛophete.

In diebus illis: Angelus domini deſcendit cum Azaria ꝛ ſocijs eius in foꝛnacem: ꝛ excuſſit flammam ignis de foꝛnace: ꝛ fecit medium foꝛnacis quaſi ventum roꝛis flantem. Flāma autem diffuſa eſt ſuper foꝛnacem cubitis quadraginta nouem: ꝛ incendit quos répperit iuxta foꝛnacem de Chaldęis miniſtros regis, qui eam incendebant. Illos autem omnino non tetigit ignis, neque contriſtauit, nec quicquam moleſtię intulit. Tunc hi tres, quaſi ex vno oꝛe laudabant, ꝛ gloꝛificabant, ꝛ benedicebant Deum in foꝛnace, dicentes. Hymnus.

Benedictus es dn̄e Deus Dan. 3
patrum noſtroꝛum. Et laudabilis ꝛ gloꝛioſus in ſecula. Et benedictum nomen gloꝛię tuę: quod eſt ſanctum. Et laudabile ꝛ gloꝛioſum in ſecula. Benedictus es in templo ſancto gloꝛię tuę. Et laudabilis ꝛ gloꝛioſus in ſecula. Benedictus es ſuper thꝛonum ſanctum regni tui. Et laudabilis ꝛ gloꝛioſus in ſecula. Benedictus es ſuper ſceptrum diuinitatis tuę. Et laudabilis ꝛ gloꝛioſus in ſecula. Benedictus es qui ſedes ſuper Cherubim intuens abyſſos. Et laudabilis ꝛ gloꝛioſus in ſecula. Benedictus es, qui ambulas ſuper pennas ventoꝛum, ꝛ ſuper vndas maris. Et laudabilis ꝛ gloꝛioſus in ſecula. Benedicant te omnes angeli, ꝛ ſancti tui. Et laudent te, ꝛ gloꝛificent in ſecula. Benedicant te cęli, terra, mare, ꝛ omnia quę in eis ſunt. Et laudent te, ꝛ gloꝛificent in ſecula. Gloꝛia patri, ꝛ filio, ꝛ ſpiritui ſancto.

ſancto. Et laudabili ⁊ glorioſo in ſecula. Sicut erat in principio, ⁊ nunc, ⁊ ſemper, ⁊ in ſecula ſeculorum, amen. Et laudabilis ⁊ glorioſus in ſecula. Benedictus es dñe deus patruꝫ noſtrorū. Et laudabilis ⁊ glorioſus in ſecula. Hic dicitur ℣. Dñs vobiſcum. ſine Flectamus genua. Oratio.

Deus, qui tribus pueris mitigaſti flammas ignium, concede propitius: vt nos famulos tuos non exurat flamma viciorum. Per dominum noſtrū.

De ſancta Maria. Oratio.

Deus, qui de beatę Marię virginis vtero, verbum tuum, angelo nunciante, carneꝫ ſuſcipere voluiſti: preſta ſupplicibus tuis: vt qui vere eam genitriceꝫ Dei credimus, eius apud te interceſſionibus adiuuemur.

Pro Papa. Oratio.

Deus omnium fidelium paſtor ⁊ rector, famulum tuū N. quem paſtorem Eccleſię tuę preeſſe voluiſti, propitius reſpice: da ei, q̃ſumus, verbo ⁊ exemplo, quibus preeſt, proficere: vt ad vitam vna cum grege ſibi credito perueniat ſempiternam. Per dominum no. Vel contra perſecutores Eccleſię. Eccleſię tuę. vt in feria vj. precedenti.

Lectio epiſtolę beati Pauli apoſtoli ad Theſſalonicenſes.

Theſſa. 2 Fratres: Rogamus vos per aduentum domini noſtri Ieſu Chriſti, ⁊ noſtrę congregationis in ipſum: vt nō cito moueamini a veſtro ſenſu, neqꝫ terreamini, neque per ſpiritum, neque per ſermonem, neque per epiſtolam tanquam per nos miſſaꝫ, quaſi inſtet dies domini. Neqs vos ſeducat vllo modo: quoniaꝫ, niſi venerit diſceſſio primū: ⁊ reuelatus fuerit homo peccati, filius perditionis: qui aduerſatur, ⁊ extollit ſupra omne quod dicitur deus, aut quod colitur: ita vt in templo Dei ſedeat, oſtēdens ſe tanquam ſit deus. Non retinetis, quod cuꝫ adhuc eſſem apud vos, hęc dicebam vobis? Et nunc quid detineat ſcitis: vt reueletur in ſuo tempore. Nam myſterium iam operatur iniquitatis: tantum vt qui tenet, nunc teneat, donec de medio fiat. Et tūc reuelabitur ille iniquus, quē dominus Ieſus interficiet ſpiritu oris ſui: ⁊ deſtruet illuſtratione aduentus ſui. Tractus.

Qui regis Iſrael intende, qui deducis, velut ouem Ioſeph. Pſal. 79
℣. Qui ſedes ſuper Cherubim: appare coram Ephraim, Beniamin, ⁊ Manaſſe. ℣. Excita dñe potentiam tuā, ⁊ veni: vt ſaluos facias nos. Euangeliuꝫ. Anno quintodecimo. vt in ſequenti Miſſa. Offerto. Exulta ſatis Zac. 9 filia Sion: predica filia Hieruſalem: ecce rex tuus venit tibi, ſanctus, ⁊ Saluator. Secreta.

Sacrificiis p̄ſentibus, quęſumus dñe, placatus intende: vt ⁊ deuotioni noſtrę proficiant, ⁊ ſaluti. Per dñm noſtruꝫ.

De ſācta Maria. Secreta.

Tu mentibus noſtris, quę-

ſumus domine, verę fidei ſacramenta confirma: vt, qui cōceptū de virgine deum verum & hominem cōfitemur, per eius ſalutiferę reſurrectionis potentiam, ad ęternā mercamur peruenire lętitiam. Pro Papa. Secreta.

Oblatis, queſumus domine, placare muneribus: & famulum tuum N. quem paſtorem Eccleſię tuę preeſſe voluiſti, aſſidua protectione guberna. Per dñm no. Vel contra perſecutores Eccleſię. Secreta.

Protege. vt in feria vi. precedenti. Cōmunio. Exultauit vt
Psal. 18 gigas ad currendā viam: a ſummo cęlo egreſſio eius, & occurſus eius vſque ad ſummum eius.

Poſtcommunio.

Queſumus domine Deus noſter: vt ſacroſancta myſteria, que pro reparationis noſtrę munimine contuliſti, & preſens nobis remedium eſſe facias & futurum. Per dominum no.

De ſancta Maria. Poſtcōmu.

Gratiam tuam, queſumus domine, mentibus noſtris infunde: vt qui, angelo nunciante, Chriſti filij tui incarnationē cognouimus, per paſſionem eius & crucem, ad reſurrectionis gloriam perducamur.

Pro Papa. Poſtcommunio.

Haec nos, queſumus domine, diuini ſacramenti perceptio protegat: & famulum tuū N. quem paſtorem Eccleſię tuę preeſſe voluiſti, vna cum cōmiſſo ſibi grege, ſaluet ſemper, & muniat. Per dominū noſtrū. Vel contra perſecutores Eccleſię. Poſtcōmunio. Queſumus do. vt in feria vi. precedenti.

¶ Dominica iiij. Aduentus.

Statio ad ſanctos duodecim Apoſtolos. Introitus.

Rorate cęli de- Iſa. 45
ſuper, & nubes pluant iuſtum: aperiat terra, & germinet Saluatorem. Pſal.
Cęli enarrant pſal. 18
gloriam Dei: & opera manuum eius annunciat firmamentum. ℣. Gloria patri, & fil. Oratio.

Excita dñe potentiā tuam, & veni: & magna nobis virtute ſuccurre: vt per auxiliū gratię tuę, quod noſtra peccata prepediūt, indulgētia tuę propitiationis acceleret. Qui viuis & re.

De ſancta Maria. Oratio.

Deus qui de beatę Marię virginis vtero verbū tuū, angelo nunciante, carnem ſuſcipere voluiſti: preſta ſupplicibus tuis: vt, qui vere eam genitricē Dei credimus, eius apud te interceſſionibus adiuuemur.

Contra perſecutores Eccleſię. Oratio.

Eccleſię tuę, queſumus domine, preces placatus admitte: vt deſtructis aduerſitatibus, & erroribus vniuerſis, ſecura tibi ſeruiat libertate. Per dñm noſtrum. Vel pro Papa. Deus omnium fideliū paſtor. vt in Sabbato precedenti.

Lectio

Lectio epiſtole beati Pauli apo
ſtoli ad Corinthios.

1.c.4 FRatres: Sic nos exiſtimet
homo, vt miniſtros Chri-
ſti, ⁊ diſpenſatores myſteriorum
Dei. Hic iam queritur inter di-
ſpenſatores, vt fidelis quis inue-
niatur. Mihi autē pro minimo
eſt, vt à vobis iudicer, aut ab hu-
mano die: ſed neque meipſum iu-
dico. Nihil enim mihi conſcius
ſum: ſed non in hoc iuſtificatus
ſum. Qui autem iudicat me, do-
minus eſt. Itaqꝫ nolite ante tē-
pus iudicare: quoadusqꝫ veniat
dn̄s, qui ⁊ illuminabit abſcondi-
ta tenebrarū, ⁊ manifeſtabit cō-
ſilia cordium. Et tunc laus erit
pſal. vnicuiqꝫ à deo. Grad. Prope
144 eſt dn̄s omnibus inuocantibus
eum, omnibus qui inuocant eū
in veritate. ℣. Laudem dn̄i lo-
quatur os meū, ⁊ benedicat om-
nis caro nomen ſanctum eius.
Alleluia, alleluia. ℣. Ueni domi
ne, ⁊ noli tardare: relaxa facino-
ra plebis tue Iſrael. Alleluia.
Sequen. S. euang. ſm̄ Lucam.

ca.3. ANno quinto-
decimo impe-
rij Tiberij Ceſaris,
procurante Pontio
Pilato Iudeam, te-
trarcha autē Gali-
lee Herode, Philip
po autem fratre eius tetrarcha
Iturеe ⁊ Traconitidis regiōis, ⁊
Lyſania Abiline tetrarcha, ſub
principibus ſacerdotum Anna,
⁊ Caipha: factum eſt verbū do
mini, ſuper Ioannem Zacharie
filiū, in deſerto. Et venit in om
nem regionem Iordanis, predi-
cans baptiſmum penitentie in re
miſſionem peccatorū: ſicut ſcri-
ptum eſt in libro ſermonum Iſa-
ie prophete. Uox clamantis in Iſa.
deſerto. Parate viā dn̄i, rectas 40
facite ſemitas eius. Omnis val-
lis implebitur: ⁊ omnis mons, ⁊
collis humiliabitur. Et erũt pra
ua in directa: ⁊ aſpera in vias pla
nas. Et videbit omnis caro ſalu
tare dei. Credo. Offert. Aue Lu.1
Maria grā plena dn̄s tecū: bene
dicta tu in mulieribus, ⁊ benedi-
ctus fructus ventris tui. Secr.
SAcrificiis preſentibus, q̄s
dn̄e, placatus intende: vt ⁊
deuotioni nr̄e proficiāt, ⁊ ſaluti.
Per d. De ſancta Maria. Sec.
IN mentibus nr̄is, q̄s dn̄e,
vere fidei ſacramenta cōfir
ma: vt, qui cōceptum de virgine
deū verū ⁊ hominē confitemur,
per eius ſalutifere reſurrectionis
potentiā, ad eternā mereamur
peruenire letitiam. Contra
perſecutores Eccleſie. Secreta.
PRotege nos domine tuis
myſteriis ſeruientes: vt di-
uinis rebus inherentes, ⁊ corpo
re tibi famulemur, ⁊ mēte. Per.
Uel p Papa. Sec. Oblatis. vt
in Sabbato precedenti. Cōio. Iſa.
Ecce virgo concipiet, ⁊ pariet 7
filium: ⁊ vocabitur nomen eius
Emanuel. Poſtcommunio.
SUmptis muneribus, que-
ſumus domine: vt cum fre
quentatione myſterij creſcat no
ſtre ſalutis effectus. Per domi.

De ſancta Maria. Poſtcõio.

Gratiam tuã, q̃s dñe, mentibus nr̃is infunde: vt, qui, angelo nũciãte, Chriſti filij tui incarnatiõnẽ cognouim⁹, ꝑ paſſionẽ ei⁹ ⁊ crucẽ, ad reſurrectionis gloriã ꝑducamur. Contra perſecutores Eccleſię. Poſtcõio.

Quęſumus dñe deus nr̃: vt, quos diuina tribuis participatione gaudere, humanis nõ ſinas ſubiacẽre periculis. Per.

Uel pro Papa Poſtcõio. Nec nos. vt in dominica pręcedenti.

¶ Si vigilia Natiuit. dñi venerit in Dñica, totũ offm̃ Miſſę fit de vigilia, cũ cõmemorat. dñicę.

¶ In vig. Nati. dñi. Statio ad ſanctã Mariã maiorẽ. Introit.

Ex. 16 Hodie ſcietis quia veniet dñs, ⁊ ſaluabit nos: ⁊ mane videbitis gloriã eius.
pſal. 23 Pſalmus. Domini eſt terra, ⁊ plenitudo eius: orbis terrarũ, ⁊ vniuerſi qui habitãt in eo. ℣. Gloria patri ⁊ filio, ⁊c. Oratio.

Deus qui nos redemptionis noſtrę annua expectatione lętificas: pręſta, vt vnigenitum tuum, quem redemptorem lęti ſuſcipimus, venientẽ quoq; iudicẽ ſecuri videamus, dñz noſtrũ Ieſũ Chrũm filiũ tuũ. Qui.

Et dicitur hęc oratio tantũ, niſi vigilia venerit in Dominica.

Lectio epiſtolę beati Pauli apoſtoli ad Romanos.

ca. 1. Fratres: Paulus ſeru⁹ Ieſu Chriſti, vocatus apoſtolus, ſegregatus in euangelium Dei, (quod ante promiſerat per prophetas ſuos in ſcripturis ſanctis) de filio ſuo, qui factus eſt ei ex ſemine Dauid ſecundũ carnem: qui prędeſtinatus eſt filius Dei in virtute, ſecundũ ſpiritum ſãctificationis, ex reſurrectione mortuorum Ieſu Chriſti domini noſtri. Per quem accepimus gratiam ⁊ apoſtolatum, ad obediendum fidei in omnibus gentibus pro nomine eius: in quib⁹ eſtis ⁊ vos vocati Ieſu Chriſti domini noſtri.

Graduale. Hodie ſcietis, quia veniet dominus, Ex. 16
⁊ ſaluabit nos: ⁊ mane videbitis gloriam eius. ℣. Qui regis pſal. 79
Iſrael intende: qui deducis velut ouem, Ioſeph: qui ſedes ſuper Cherubim, appare corã Ephraim, Beniamin, ⁊ Manaſſe. Nõ dicitur Alleluia cum ſequẽti verſu. niſi hęc vigil. veneri in Dominica. Alleluia, alleluia. ℣. Craſtina die delebitur iniquitas terrę: ⁊ regnabit ſuper nos Saluator mundi, alleluia.

Sequẽ. ſ. euãg. ſm Mattheũ.

In illo tpe: Cũ eſſet deſponſata mater Ieſu Maria, Ioſeph: antequã conuenirent, inuẽta eſt in vtero habens de ſpiritu ſancto. Ioſeph autẽ vir eius cũ eſſet iuſtus, ⁊ nollet eã traducere: voluit occulte dimittere eã. Hęc autem eo cogitãte, ecce angelus domini in ſomnis apparuit ei, dicens, ca.

cens. Joſeph fili Dauid, noli timere accipere Mariã coniugez tuã. Quod eniz in ea natũ eſt, de ſpiritu ſancto eſt. Pariet autem filiuz, ⁊ vocabis nomen eius Jeſum. Ipſe eniz ſaluũ faciet populũ ſuũ a peccatis eorũ. Offerto.

pſal. 23. Tollite portas principes veſtras, ⁊ eleuamini porte eternales, ⁊ introibit rex glorie. Secr.

Da nobis q̃s omnipotens deus: vt ſicut adorãda filij tui natalitia preuenimus: ſic eius munera capiamus ſẽpiterna gaudentes. Qui. Coio.

Eſa. 40. ℟. euelabitur gloria dñi: ⁊ videbit oĩs caro ſalutare dei noſtri. Poſtcomm.

Da nobis, q̃s dñe, vnigeniti filij tui recenſita Natiuitate reſpirare: cuius celeſti myſterio paſcimur ⁊ potamur. Per eun.

¶ Sacerdos quoniaz in die Natalis dñi celebrat tres Miſſas, in prima ⁊ ſecunda Miſſa, nõ ſumat purificationẽ, ſed in tertia miſſa.

¶ In Natiuitate dñi in prima Miſſa, Statio ad ſcãm Mariaz maiorez ad preſepe. Introit⁹.

pſal. 2

Dominus dixit ad me: filius meus es tu, ego hodie genui te. pſal. Quare fremuerunt gentes: ⁊ populi meditati ſunt inania. ℣. Glor. Oro.

Deus qui hanc ſacratiſſimam noctẽ veri luminis feciſti illuſtratione clareſcere: da queſumus: vt cuius lucis myſteria in terra cognouim⁹: eius quoqz gaudiis in celo perfruamur. Qui tecum viuit ⁊c. Lectio epiſtole beati Pauli apoſtoli ad Titum. ca. 2.

Chariſſime: Apparuit gratia dei Saluatoris noſtri omnibus hominibus, erudiẽs nos: vt abnegantes impietatem, ⁊ ſecularia deſideria: ſobrie, ⁊ iuſte, ⁊ pie viuamus in hoc ſeculo: expectantes beatam ſpem, ⁊ aduẽtum glorie magni dei, ⁊ Saluatoris noſtri Jeſu Chriſti: qui dedit ſemetipſum pro nobis: vt nos redimeret ab omni iniquitate: ⁊ mundaret ſibi populuz acceptabilem, ſectatorem bonorum operum. Hec loquere, ⁊ exhortare: in chriſto Jeſu dño nr̃o. Grad. pſal. 109

Tecũ principiũ in die virtutis tue: in ſplendoribus ſanctorũ ex vtero ante luciferũ genui te. ℣. Dixit dñs dño meo: ſede a dextris meis: donec ponã inimicos tuos ſcabellũ pedũ tuorũ. Alleluia, allã. ℣. Dñs dixit ad me: filius meus es tu, ego hodie genui te, alleluia. Sequentia ſancti euangelij ſecundum Lucam. pſal. 2 c. 2.

In illo tẽpore: Exiit edictum a Ceſare Auguſto, vt deſcriberet vniuerſus orbis. Hec deſcriptio prima, facta eſt a preſi

de Syrię Cyrino. Et ibant om
nes, vt profiterent, ſinguli in ſuã
ciuitatẽ. Aſcẽdit autẽ ⁊ Joſeph
a Galilea de ciuitate Nazareth,
in Judeam, in ciuitatem Dauid,
quę vocatur Bethleẽ: eo quod
eſſet de domo ⁊ familia Dauid:
vt profiteretur cum Maria de-
ſponſata ſibi vxore, pręgnante.
Factum eſt autem: cũ eſſent ibi,
impleti ſunt dies vt pareret. Et
peperit filium ſuum primogeni-
tum: ⁊ pannis eum inuoluit: ⁊ re
clinauit eum in pręſepio: quia nõ
erat ei locus in diuerſorio. Et pa
ſtores erant in regione eadẽ vi-
gilantes, ⁊ cuſtodientes vigilias
noctis ſuper gregẽ ſuũ. Et ecce
angelꝰ dñi ſtetit iuxta illos: ⁊ cla
ritas dei circumfulſit illos: ⁊ ti-
muerũt timore magno. Et dixit
illis angelus. Nolite timere. Ec
ce enim euãgelizo vobis gaudiũ
magnũ, quod erit omni populo:
quia natus eſt vobis hodie ſalua
tor, qui eſt Chriſtus dñs, in ciui-
tate Dauid. Et hoc vobis ſignũ.
Inuenietis infantem pannis in-
uolutum: ⁊ poſitum in pręſepio.
Et ſubito facta eſt cum angelo
multitudo militię cęleſtis, lau-
dantium deum ⁊ dicentiũ Glo
ria in altiſſimis Deo: ⁊ in terra
pax hominibus bonę volũtatis.
pſal. Credo in. Offert. Lętentur
95 celi, ⁊ exultet terra ante faciẽ do
mini: quoniã venit. Secreta.
Accepta tibi ſit dñe, qs, ho
diernę feſtiuitatis oblatio:
vt tua grã largiẽte, per hęc ſacro
ſancta cõmercia, in illo inueniamur

forma, in quo tecũ eſt nr̃a ſubſtã-
tia. Qui tec. Pręfatio. Eterne
Deus. Quia per incarnati. Et
dicit quotidie vſqz ad Epipha-
niam. Infra actionem. Cõmu
nicantes ⁊ noctem ſacratiſſimã
celebrãtes. Et dicitur quotidie
vſqz ad octauam Natiuitatis tã
tum incluſiue. In hac miſſa tan-
tum dicit noctem, deinceps ve-
ro diem. Cõmu. In ſplendori
bus ſanctorum ex vtero ante lu-
ciferum genui te. Poſtcõmu.
Da nobis, qs, dñe Deus no
ſter: vt qui Natiuitatẽ dñi
nr̃i Jeſu Chriſti myſteriis nos fre
quentare gaudemus, dignis cõ-
uerſationibꝰ ad eius mereamur
peruenire conſortium. Qui tec.
¶ Debet Sacerdos ante quã-
libet Miſſam confeſſionem dice
re, ⁊ in fine cuiuſlibet populo be
nedicere, ⁊ Euangeliũ S. Joã
nis, In principio erat verbũ.
legere. Poſt tertiã vero miſſã,
loco prędicti euangelij dr̃ euãge-
liũ. Cũ natus eſſet Jeſus. qd in
die Epiphanię legitur. fol. 22.
¶ In ſecunda miſſa. Statio ad
ſanctam Anaſtaſiã. Introitus.
Lux fulgebit hodie Iſa.
ſuper nos: quia na 9
tus eſt nobis dñs:
⁊ vocabitur admi
rabilis, Deus, prin
ceps pacis, pater
futuri ſeculi: cuius regni non erit
finis. Pſal. Dominꝰ regnauit, pſal.
decorẽ indutus eſt: indutus eſt 92
dominus fortitudinem, ⁊ pręcin
xit ſe. ℣. Gloria patri. Oratio.
Da

DA nobis, queſumus, omni
potens deus, vt qui noua
incarnati verbi tui luce perfũdi-
mur: hoc in nr̃o reſplendeat ope
re, qđ p̄ fidẽ fulget in mẽte. Per.

Pro ſancta Anaſtaſia. Cõme.

DA, q̃ſ, omnipotẽs deus: vt qui bea
te Anaſtaſie martyris tue
ſollemnia colimus, eius apud te
patrocinia ſentiamus. Per do.

L. Eplę B. Pauli apli ad Titũ.

ca.3. Chariſſime: Apparuit beni-
gnitas, ⁊ humanitas Salua
toris noſtri Dei: nõ ex operibus
iuſtitie, que fecimus nos: ſed ſe
cundum ſuam miſericordiam ſal
uos nos fecit. Per lauacrum re-
generationis ⁊ renouationis ſpi
ritus ſancti, quem effudit in nos
abunde per Ieſum Chriſtũ ſal-
uatorẽ noſtrũ: vt iuſtificati gr̃a
ipſius, heredes ſimus ſm̃ ſpẽ vite
eterne, in chriſto Ieſu dño nr̃o.

pſal. 117 Graduale. Benedictus qui ve
nit in nomine dñi: deus dñs, ⁊ il-
luxit nobis. ℣. A domino factũ
eſt iſtud: ⁊ eſt mirabile in oculis
noſtris. Alleluia, allã. ℣. Do-
minus regnauit decorem induit:
induit dominus fortitudinem, ⁊
precinxit ſe virtute. Alleluia.

Seq. S. euange. ſcdm Lucam.

ca.2.

In illo tem
pore: Pa-
ſtores loquebã
tur adinuicem.
Tranſeamus vſ
que Bethleem:
⁊ videamꝰ hoc
verbũ, quod fa
ctũ eſt quod fe-
cit dominus, ⁊ oſtendit nobis.
Et venerunt feſtinantes: ⁊ inue
nerunt Mariam, ⁊ Ioſeph, ⁊ in-
fantem poſitum in preſepio. Vi-
dentes autem, cognouerunt de
verbo, quod dictum erat illis de
puero hoc. Et omnes, qui audie
runt, mirati ſunt, ⁊ de his, que di
cta erant a paſtoribus ad ipſos.
Maria autem conſeruabat om-
nia verba hec, cõferens in corde
ſuo. Et reuerſi ſunt paſtores, glo
rificantes ⁊ laudantes deum in
omnibus que audierant, ⁊ vide-
rãt: ſicut dictũ eſt ad illos. Cre
do. Offerto. Deus enim firma pſal.
uit orbem terre: qui non commo 92
uebitur: parata ſedes tua deus
ex tunc, a ſeculo tu es. Secreta.

Munera noſtra, q̃ſ dñe, Na
tiuitatis hodierne myſte-
riis apta proueniant, ⁊ pacem no
bis ſemper infundãt: vt ſicut ho
mo genitus idem refulſit deus,
ſic nobis hec terrena ſubſtantia
conferat quod diuinũ eſt. Per.

Pro ſancta Anaſtaſia. Secreta.

Accipe, queſumus domine,
munera dignanter oblata,
⁊ beate Anaſtaſie ſuffragãtibus
meritis, ad noſtre ſalutis auxi-
lium peruenire concede. Per.

Prefatio, ⁊, Communicantes.
vt ſupra. Commun. Exulta fi Zac.
lia Sion, lauda filia Hieruſalem: 9
ecce rex tuus venit ſanctus, ⁊
ſaluator mundi. Poſtcõmunio.

Huius nos dñe ſacramenti
ſemper nouitas natalis in-
ſtauret: cuiꝰ natiuitas ſingularis
humanã repulit vetuſtatẽ. Per.

Pro ſancta Anaſtaſia. Poſtcō.
Satiaſti domine familiā tuā muneribus ſacris: eius, q̄ſumus, interuentione nos refoue, cuius ſollēnia celebramus. Per.

¶ Ad tertiā Miſſaꝫ. Statio ad ſanctā Mariā maiorem. Intro.

Iſa. 9 Puer natus eſt nobis, ⁊ filius datus eſt nobis: cuius imperium ſuper humerum eius: ⁊ vocabitur nomen eius magni conſilij angelus. pſal.
pſal. 97 Cātate dn̄o canticū nouū: quia mirabilia fecit. ℣. Gloria. Orō.

Concede, q̄s, op̄s deus: vt nos vnigeniti tui noua per carnem Natiuitas liberet: quos ſub peccati iugo vetuſta ſeruit⁹ tenet. Per. Lectio epiſtole beati Pauli apoſtoli ad Hebreos.

ca. 1. Fratres: Multifariaꝫ multiſque modis olim deus loquens patribus in prophetis nouiſſime diebus iſtis locutus eſt nobis in filio: quē conſtituit heredem vniuerſorum: per quem fecit ⁊ ſecula. Qui cum ſit ſplendor glorie, ⁊ figura ſubſtantie eius, portanſq; omnia verbo virtutis ſue: purgationē peccatorū faciens, ſedet ad dexteram maieſtatis in excelſis: tanto melior angelis effectus, quanto differentius pre illis nomē hereditauit. Cui enim dixit aliquando angelorum: Filius meus es tu, ego hodie genui te. Et rurſuꝫ. Ego ero illi in patrem, ⁊ ipſe erit mihi in filium. Et cum iterum introducit primogenitū in orbem terre, dicit. Et adorent eum omnes angeli dei. Et ad angelos quidem dicit. Qui facit angelos ſuos ſpiritus: ⁊ miniſtros ſuos, flāmā ignis. Ad filiū autem. Thronus tuus deus in ſeculuꝫ ſeculi: virga equitatis, virga regni tui. Dilexiſti iuſtitiam, ⁊ odiſti iniquitatem: propterea vnxit te deus, deus tuus oleo exultationis, pre participibus tuis. Et, tu in principio domine terraꝫ fundaſti: ⁊ opera manuum tuarum ſunt celi. Ipſi peribūt, tu autem permanebis: ⁊ omnes vt veſtimentum veteraſcent. Et velut amictum mutabis eos, ⁊ mutabuntur. Tu autem idem ipſe es, ⁊ anni tui non deficient. Grad. Viderunt omnes fines terre ſalutare dei nr̄i: pſal. 97
iubilate deo omnis terra. ℣. Notum fecit dn̄s ſalutare ſuum: ante conſpectum gentiū reuelauit iuſtitiā ſuā. Alleluia, alle. ℣. Dies ſanctificatus illuxit nobis: venite gētes, ⁊ adorate dn̄m, quia hodie deſcendit lux magna ſuper terram. Alleluia. Initium ſancti euangelij ſecundum Joannem.

ca. 1. In principio erat verbum: ⁊ verbum erat apud deum: ⁊ deus erat verbum. Hoc erat in principio apud deū. Omnia per ipſum facta ſunt: ⁊ ſine ipſo factum eſt nihil, quod factū eſt. In ipſo vita

vita erat: ⁊ vita erat lux homi-
nuꝫ: ⁊ lux in tenebris lucet: ⁊ tene
bꝛe eā non compꝛehenderunt.
Fuit homo miſſus a deo, cui no-
men erat Ioannes. Hic venit in
teſtimonium: vt teſtimoniū per-
hiberet de lumine, vt omnes cre
derent per illum. Non erat ille
lux: ſed vt teſtimonium perhibe-
ret de lumine. Erat lux vera, que
illuminat omnem hominem ve-
nientem in hunc mundum. In
mundo erat: ⁊ mūdus per ipſuꝫ
factus eſt: ⁊ mūdus eū nō cogno
uit. In pꝛopꝛia venit: ⁊ ſui eū nō
receperunt. Quotquot aūt rece
perunt eū, dedit eis poteſtatem
filios dei fieri, his qui credunt in
nomine eius: Qui non ex ſangui
nibus, neqꝫ ex voluntate carnis,
neqꝫ ex volūtate viri, ſed ex Deo
nati ſunt. Et verbuꝫ caro factū
eſt: ⁊ habitauit in nobis (⁊ vidi-
mus gloꝛiam eius, gloꝛiam quaſi
vnigeniti a patre) plenuꝫ gratie
psal. 88 ⁊ veritatis. Credo in. Offert.
Tui ſunt celi, ⁊ tua eſt terra: oꝛ-
bem terrarū ⁊ plenitudinem ei-
us tu fundaſti: iuſtitia ⁊ iudiciuꝫ
pꝛeparatio ſedis tue. Secreta.
Oblata domine munera, no
ua vnigeniti tui Natiuita-
te ſanctifica: noſqꝫ a peccatoꝛuꝫ
noſtroꝛū maculis emunda. Per
eundem dominum. Pꝛefatio, ⁊
psal. 97 Cōicātes. vt in canone. Cōio.
Viderunt omnes fines terre ſa
lutare Dei noſtri. Poſtcōmun.
Pꝛeſta, queſumus, omnipo
tens deus: vt natus hodie
ſaluatoꝛ mundi, ſicut diuine no-

M. N. R.

bis generationis eſt auctoꝛ: ita
⁊ immoꝛtalitatis ſit ipſe largitoꝛ.
Qui tecum viuit ⁊ regnat in vn.

¶ In feſto S. Stephani pꝛoto-
martyris. Statio ad ſanctū Ste-
phanuꝫ in Celio monte. Intro.

Sederunt pꝛinci- psal. 118
pes, ⁊ aduerſū me
loquebātur: ⁊ ini-
qui perſecuti ſunt
me: adiuua me do
mine Deus meus:
qꝛ ſeruus tuus exercebat in tuis
iuſtificationibus. Ps. Beati im-
maculati in via, qui ambulant in
lege dñi. V. Gloꝛia pa. Oratio.
Da nobis, queſumus domi
ne, imitari quod colimus:
vt diſcamus ⁊ inimicos diligere:
quia eius natalitia celebꝛamus,
qui nouit etiam pꝛo perſecutoꝛi-
bus exoꝛare dominum noſtrum
Ieſum Chꝛiſtum filium tuum.
Qui tecum viuit ⁊ regnat in vn.
Et fit cōme. de Natiuita. Oꝛo.
Concede, queſumus, omni
potens deus: vt nos vni-
geniti tui noua pcarnē Natiuitas
liberet, quos ſub peccati iugo ve
tuſta ſeruitus tenet. Per eūdē.
Lectio actuum Apoſtoloꝛum.
In diebus illis: Stephanus ca. 6.
plenus gratia ⁊ foꝛtitudi-
ne, faciebat pꝛodigia ⁊ ſigna ma-
gna in populo. Surrexerunt au-
tem quidā de ſynagoga, que ap-
pellabatur Libertinoꝛum, ⁊ Cy
renenſium, ⁊ Alexandrinoꝛum,
⁊ eoꝛū qui erant a Cilicia ⁊ Aſia,
diſputantes cum Stephano: ⁊
non poterant reſiſtere ſapiētie ⁊

ca.7. ſpiritui: qui loquebatur. Audiē-
tes autē hec, diſſecabantur cor-
dibus ſuis, ⁊ ſtridebant dētibus
in eū. Cum autem eſſet Stepha
nus plenus ſpiritu ſancto, inten
dens in celū vidit gloriam dei, ⁊
Jeſum ſtantē a dextris virtutis
dei, ⁊ ait. Ecce video celos aper
tos: ⁊ filium hominis ſtantem a
dextris virtutis dei. Exclaman-
tes autem voce magna, cōtinue-
runt aures ſuas: ⁊ impetum fece
runt vnanimiter in eum. Et eii-
cientes eum extra ciuitatē, lapi-
dabant. Et teſtes depoſuerunt
veſtimenta ſua ſecus pedes ado
leſcētis, qui vocabatur Saulus.
Et lapidabant Stephanum in-
uocantem, ⁊ dicentem: Domine
Jeſu, accipe ſpiritum meū. Po-
ſitis autem genibus, clamauit vo
ce magna, dicēs. Dn̄e, ne ſtatuas
illis hoc peccatum. Et cum hoc
dixiſſet, obdormiuit in domino.
pſal. Grad. Sederunt principes, ⁊
118. aduerſum me loquebantur: ⁊ ini
qui perſecuti ſūt me. ℣. Adiuua
me domine Deus meus: ſaluum
me fac propter miſericordiā tuā.
Act. Alleluia, alleluia. ℣. Uideo ce-
7 los apertos, ⁊ Jeſum ſtantem a
dextris virtutis dei, Alleluia.
Sequē. S. euāg. ſm Mattheū.
ca.23 In illo tēpore: Dicebat Je-
ſus turbis Judeorū, ⁊ prin
cipibus ſacerdotum. Ecce, ego
mitto ad vos prophetas ⁊ ſapiē
tes ⁊ ſcribas: ⁊ ex illis occidetis ⁊
crucifigetis: ⁊ ex eis flagellabitis
in ſynagogis veſtris: ⁊ perſequē
mini de ciuitate in ciuitatē: vt ve
niat ſuper vos omnis ſanguis iu
ſtus, q effuſus eſt ſuper terram: a
ſāguine Abel iuſti vſq; ad ſāgui-
nē Zacharie filij Barachie, quē
occidiſtis inter templū ⁊ altare.
Amen dico vobis: venient hec
omnia ſuper generationē iſtam.
Hieruſalem hieruſalem, que oc-
cidis prophetas, ⁊ lapidas eos
qui ad te miſſi ſunt: quoties vo-
lui congregare filios tuos, quē-
admodum gallina cōgregat pul
los ſuos ſub alas: ⁊ noluiſti? Ec-
ce, relinquetur vobis domus ve
ſtra deſerta. Dico enim vobis:
non me videbitis amodo, donec
dicatis. Benedictus qui venit in
nomine dn̄i. Credo. Offerto.
Elegerunt apoſtoli Stephanū
leuitā, plenū fide ⁊ ſpiritu ſācto:
quem lapidauerunt Judei oran
tem ⁊ dicentē: dn̄e Jeſu, accipe
ſpiritū meū, alleluia. Secreta.
Suſcipe dn̄e munera ꝓ tuo-
rū commemoratione ſan-
ctorum: vt, ſicut illos paſſio glo-
rioſos effecit, ita nos deuotio red
dat innocuos. Per dominum.
Pro Natiuitate dn̄i. Secreta.
Oblata domine munera, no
ua vnigeniti tui Natiuita-
te ſanctifica: noſq; a peccatorū
noſtrorū maculis emunda. Per
eūdē. Cōio. Uideo celos aper- Act.
tos, ⁊ Jeſum ſtantē a dextris vir 7
tutis dei: domine Jeſu, accipe
ſpiritum meum, ⁊ ne ſtatuas illis
hoc peccatū. Poſtcommunio.
Auxilientur nobis domine
ſumpta myſteria: ⁊ interce-
dēte btō Stephano ꝓtomarty-
re tuo

re tuo, ſempiterna protectione
confirmet. Per dominum no.
Pro Natiuitate. Poſtcõio.
PReſta, queſumus, omnipo
tens Deus: vt natus hodie
Saluator mũdi, ſicut diuine no
bis gñatiõis eſt auctor, ita ⁊ immor
talitatis ſit ipſe largitor. Qui te.

¶ In feſto S. Joãnis apoſtoli
⁊ euangeliſte. Statio ad ſanctã
Mariam maiorem. Introitus.

eccl. 15 IN medio Eccleſie
aperuit os eius: ⁊
impleuit eum do
minus ſpiritu ſa
pientie, ⁊ intelle
ctus: ſtolã glorie
pſal. 91 induit eum. Pſalmus. Bonum
eſt confiteri domino: ⁊ pſallere
nomini tuo altiſſime. ℣. Gloria
patri, ⁊ filio, ⁊ ſpiritui. Oratio.
ECcleſiam tuã domine be
nignus illuſtra: vt beati
Joannis apoſtoli tui ⁊ euange
liſte illuminata doctrinis, ad do
na perueniat ſempiterna. Per
dñm. Pro Natiuitate. Oratio.
COncede, queſumus, om
nipotens Deus, vt nos
vnigeniti tui noua per carnẽ na
tiuitas liberet: quos ſub peccati
iugo vetuſta ſeruitus tenet.
Pro ſancto Stephano. Oro.
DA nobis, queſumus domi
ne, imitari quod colimus:
vt diſcamus ⁊ inimicos diligere:
quia eius natalitia celebramus,
qui nouit etiam pro perſecutori
bus exorare dominum noſtrum
Jeſum Chriſtum filium tuum.
Qui tec. Lectio libri ſapientie.

QUi timet deum, faciet bo- eccl. 15
na: ⁊ qui continens eſt iuſti
tie, apprehendet illã: ⁊ obuiabit
illi quaſi mater honorificata. Ci
babit illũ pane vite ⁊ intellectus:
⁊ aqua ſapiẽtie ſalutaris potabit
illũ. Et firmabitur in illo, ⁊ nõ fle
ctetur: ⁊ continebit illũ, ⁊ non cõ
fundetur: ⁊ exaltabit illũ apud p
ximos ſuos. In medio Eccleſie
aperiet os eius: ⁊ implebit eum
dñs ſpũ ſapientie ⁊ intellectus:
⁊ ſtolã glorie induet eũ. Jucũdi
tatẽ ⁊ exultationẽ theſaurizabit
ſuper eũ: ⁊ nomine eterno here
ditabit illum dñs deus noſter.
Graduale. Exiit ſermo inter Joã. 21
fratres, quod diſcipulus ille non
moritur: ⁊ non dixit Jeſus, non
moritur, ſed ſic eum volo mane
re donec veniam, tu me ſequere.
Alleluia, alleluia. ℣. Hic eſt di
ſcipulus ille, qui teſtimoniũ per
hibet de his: ⁊ ſcimus quia ve
rũ eſt teſtimonium eius, alleluia.
Sequẽ. S. euãg. ſm Joannem.

IN illo tẽ ca. 21
pore: Di
xit Jeſus Pe
tro: ſeq̃re me.
Cõuerſus Pe
trus, vidit illũ
diſcipulũ, quẽ
diligebat Je
ſus, ſequentẽ:
q ⁊ recubuit in cena ſup pectus
eius, ⁊ dixit: Dñe, quis eſt q tra
det te? Hũc ergo cũ vidiſſet Pe
trus, dixit Jeſu. Dñe, hic aũt qd?
Dicit ei Jeſus. Sic eũ volo ma
nere, donec veniã. Quid ad te?

Tu me ſequere. Exiit ergo ſer-
mo iſte inter fratres, quod diſci-
pulus ille non moꝛitur. Et nō di
xit ei Jeſus, quia nō moꝛitur: ſed
ſic eum volo manere donec ve-
niam, quid ad te? Hic eſt diſcipu
lus ille, qui teſtimoniū perhibet
de his: ⁊ ſcripſit hęc. Et ſcimus,
quia verum eſt teſtimoniū eius.
pſal. Credo. Offer. Juſtus vt pal-
91 ma floꝛebit: ſicut cedrus, quę in
libano ē, multiplicabitur. Sec.
Suſcipe domine munera, q̄
in eius tibi ſollennitate de
ferimus: cuius nos confidimus
patrocinio liberari. Per domi.
Pro Natiuitate. Secreta.
Oblata dn̄e munera, noua
vnigeniti tui Natiuitate ſā
ctifica: noſq; per hęc à peccato-
rum noſtroꝛū maculis emunda.
Pro ſancto Stephano. Secre.
Suſcipe dn̄e munera, p̄ tuo-
rū commemoꝛatione ſan-
ctoꝛum: vt, ſicut illos paſſio glo-
rioſos effecit, ita nos deuotio red
dat innocuos. Per dominum.
Joā: Cōmunio. Exiit ſermo inter
21 fratres, quod diſcipulus ille non
moꝛitur: ⁊ non dixit Jeſus, non
moꝛitur, ſed ſic eum volo mane-
re donec veniam. Poſtcōio.
Refecti cibo potuq; cęleſti
Deus noſter, te ſupplices
depꝛecamur: vt in cuius hęc cō-
memoꝛatione percepimus, eius
muniamur ⁊ pꝛecibus.
Pro Natiuitate. Poſtcōio.
Preſta, queſumus, omnipo
tens Deus: vt natus hodie
Saluatoꝛ mūdi, ſicut diuinę no-
bis generationis eſt auctoꝛ, ita ⁊
immoꝛtalitatis ſit ipſe largitoꝛ.
Pro ſācto Stephano. Poſtcō.
Auxilientur nobis domine
ſumpta myſteria: ⁊ interce-
dente beato Stephano pꝛoto-
martyre tuo, ſempiterna pꝛote-
ctione confirmet. Per dominū.
¶ In ſanctoꝛum Innocentiū.
Statio ad S. Paulum. Intro.
Ex oꝛe infantiū de- Pſ. 8
us ⁊ lactentiū per
feciſti laudē pꝛop-
ter inimicos tuos.
Pſ. Dn̄e dn̄s no-
ſter, quā admira-
bile eſt nomen tuum in vniuerſa
terra. ℣ Gloꝛia patri. Non di-
citur Gloꝛia in excelſis. nec Al-
leluia. nec Ite miſſa eſt. niſi hoc
feſtum venerit in Dn̄ica: ſed in
octaua ſemper dicitur. Oꝛatio.
Deus, cuius hodierna die
pꝛeconiū Innocētes mar-
tyres non loquendo, ſed moꝛien
do confeſſi ſunt: omnia in nobis
vitioꝛum mala moꝛtifica: vt fi-
dem tuam, quam lingua noſtra
loquitur, etiam moꝛibus vita fa-
teatur. Per dominum noſtrū.
Pro Natiuitate. Oꝛatio.
Concede, queſumus, om-
nipotens Deus, vt nos
vnigeniti tui noua per carnē na
tiuitas liberet: quos ſub peccati
iugo vetuſta ſeruitus tenet.
Pro ſancto Stephano. Oꝛo.
Da nobis, queſumus domi-
ne, imitari quod colimus:
vt diſcamus ⁊ inimicos diligere:
quia eius natalitia celebramus,
qui

qui nouit etiaꝫ pꝛo perſecutori-
bus exoꝛare dominum noſtrum
Jeſum Chꝛiſtum filium tuum.
Pꝛo ſancto Joanne. Oꝛatio.
EEcleſiam tuaꝫ domine be
nignus illuſtra: vt beati
Joannis apoſtoli tui ⁊ euangeli
ſtę illuminata doctrinis, ad dona
perueniat ſempiterna. Per do.
Lectio libri Apocalypſis beati
Joannis apoſtoli.
c. 14 IN diebus illis: Uidi ſupꝛa
montem Sion agnum ſtan
tem, ⁊ cum eo cētum quadragin
taquatuoꝛ millia habentes no-
men eius ⁊ nomen patris eius
ſcriptum in frōtibus ſuis. Et au
diui vocem de cęlo, tanq̄ꝫ voceꝫ
aquarum multarum: ⁊ tanquaꝫ
vocem tonitrui magni. Et vocē
quam audiui, ſicut citharędoꝛuꝫ
citharizantium in citharis ſuis.
Et cantabant quaſi canticuꝫ no
uum ante ſedem dei, ⁊ ante qua-
tuoꝛ animalia: ⁊ ſenioꝛes. Et ne
mo poterat dicere canticum, niſi
illa centuꝫ quadragintaquatuoꝛ
millia, qui empti ſunt de terra.
Hi ſunt, qui cum mulieribus nō
ſunt coinquinati. Uirgines eniꝫ
ſunt. Hi ſequuntur agnum, quo
cunq̄ꝫ ierit. Hi empti ſunt ex ho
minibus pꝛimitię deo ⁊ agno: ⁊
in oꝛe ipſoꝛum non eſt inuentuꝫ
mendacium. Sine macula enim
ſunt ante thꝛonum dei. Grad.
pſal. 123 ANima nr̄a ſicut paſſer erepta
eſt de laqueo venantium. ℣. La
queus cōtritus eſt, ⁊ nos libera-
ti ſumus: adiutoꝛiū nr̄um in no-
mine dn̄i, qui fecit cęlū ⁊ terram.

ALlā, allā. ℣. Laudate pueri do pſal. 112
minum, laudate nomē dn̄i, allā.
Tractus ſubſcriptus ſemper dr̄
pꝛętermiſſo Allā, niſi hoc feſtuꝫ
venerit in dn̄ica. In octa. vero
nunq̄ꝫ dr̄ Tractus. EFfuderunt pſal. 78.
ſanguinem ſanctoꝛū, velut aquā
in circuitu Hieruſalem. ℟. Et
non erat qui ſepeliret. ℣. Uindi
ca dn̄e ſanguinē ſanctoꝛum tuo-
rū, qui effuſus eſt ſuper terram.
Seq. S. euang. ſm Mattheuꝫ.

IN illo tpe. ca. 2
Angelus
dn̄i apparuit in
ſōnis Joſeph,
dicēs. Surge, ⁊
accipe pueruꝫ ⁊
matrē eius, ⁊ fu
ge in Aegyptū:
⁊ eſto ibi vſque
dū dicā tibi. Futurū eſt enim, vt
Herodes quęrat pueruꝫ ad per
dēdū eū. Qui cōſurgēs accepit
puerum ⁊ matrem eius nocte: ⁊
ſeceſſit in Aegyptuꝫ. Et erat ibi
vſque ad obitum Herodis: vt
adimpleretur quod dictum eſt a
domino per pꝛophetaꝫ dicentē.
Ex Aegypto vocaui filiuꝫ meū.
Tunc Herodes, videns quoniā
illuſus eſſet a Magis, iratus eſt
valde. Et mittens, occidit oēs
pueros qui erant in Bethleem,
⁊ in omnibus finibus eius, a bi-
matu ⁊ infra ſecūdū tēpus quod
exquiſierat a Magis. Tūc adim
pletū eſt quod dictū eſt per Hie
remiam pꝛophetam, dicentem.
Uox in Rama audita eſt, ploꝛa-
tus ⁊ vlulatus multus, Rachel

ploꝛans filios ſuos: ⁊ noluit con
ſolari, quia nō ſunt. Credo in.
pſal. Offerto. Anima noſtra, ſicut
123. paſſer, erepta eſt de laqueo ve-
nantium: laqueus contritus eſt,
⁊ nos liberati ſumus. Secreta.
Sanctoꝛum tuoꝛum domi-
ne nobis pia non deſit oꝛa
tio, quę ⁊ munera noſtra conci-
liet, ⁊ tuam nobis indulgentiam
ſemper obtineat. Per dominū.
Pꝛo natiuitate. Secreta.
Oblata domine munera,
noua vnigeniti tui Natiui
tate ſanctifica: nosq; a peccato-
rum noſtroꝝ maculis emunda.
Pꝛo ſancto Stephano. Secre.
Suſcipe domine munera
pꝛo tuoꝝ commemoꝛatio
ne ſanctoꝛum: vt, ſicut illos paſ-
ſio glorioſos effecit, ita nos de-
uotio reddat innocuos.
Pꝛo ſancto Joanne. Secreta.
Suſcipe domine munera,
quę in eius tibi ſollemnita
te deferimus: cuius nos cōfidi-
mus patrocinio liberari. Per.
Hie Cōio. Uox in Rama audita
re. 31 eſt, ploꝛatus ⁊ vlulatus, Rachel
ploꝛans filios ſuos: ⁊ noluit con
ſolari, quia non ſunt. Poſtcōm.
Uotiua domine dona perce
pimus: quę ſanctoꝛum no
bis pꝛecibus, ⁊ pꝛęſentis quęſu-
mus vitę pariter ⁊ ęternę tribue
conferre ſubſidium. Per dom.
Pꝛo Natiuitate. Poſtcommu.
Pꝛeſta, queſumus, omnipo
tens deus: vt natus hodie
ſaluatoꝛ mundi, ſicut diuinę no-
bis generationis eſt auctoꝛ, ita ⁊
immoꝛtalitatis ſit ipſe largitoꝛ.
Pꝛo ſācto Stephano. Poſtcō.
Auxilietur nobis domine
ſumpta myſteria: ⁊ interce-
dente beato Stephano marty-
re tuo, ſempiterna pꝛotectiōe cō
firmēt. Pꝛo ſctō Joāne. poſtcō.
Refecti cibo potuque cele-
ſti deus noſter, te ſupplices
depꝛecamur: vt in cuius hec cō-
memoꝛatione percepimus, eius
muniamur ⁊ pꝛecibus. Per. Si
feſtum ſancti Thome venerit in
dñica, tráſfert in ſequentē diē.
¶ In feſto ſancti Thomę epiſ-
copi, ⁊ martyris. Introitus.
Gaudeam⁹ omnes
in domino diē fe-
ſtum celebꝛantes
ſub honoꝛe beati
Thomę martyris:
de cuius paſſione
gaudent angeli, ⁊ collaudant fi-
lium dei. Pſal. Exultate iuſti in pſal.
domino: rectos decet collauda- 32
tio. ℣. Gloꝛia patri. Oꝛatio.
Deus, pꝛo cuius eccleſia glo
rioſus pontifex Thomas
gladiis impioꝛum occubuit: pꝛę
ſta q̄s: vt oēs, qui eius imploꝛant
auxilium, petitionis ſuę ſalutarē
conſequantur effectum. Per d.
Pꝛo Natiuitate dñi. Oꝛatio.
Concede quęſumus omni-
potens deus: vt, nos vni-
geniti tui noua per carnem Na-
tiuitas liberet, quos ſub peccati
iugo vetuſta ſeruitus tenet.
Pꝛo ſācto Stephano. Oꝛatio.
Da nobis, quęſumus dñe,
imitari quod colimus: vt,
diſca-

diſcamus ⁊ inimicos diligere: q̃ eius natalitia celebꝛamus, q̃ nouit etiã pꝛo pſecutoꝛibus exoꝛare dñm nr̃m Jeſum Chꝛiſtũ filiũ tuũ. **Pꝛo S. Joanne. Oꝛatio.**

Eccleſiam tuã domine benignus illuſtra: vt beati Joannis apoſtoli tui ⁊ euangeliſte illuminata doctrinis, ad dona perueniat ſempiterna.

Pꝛo Innocentibus. Oꝛatio.

Deus, cuius hodierna die p̃conium Innocẽtes martyres non loquendo ſed moꝛiẽdo confeſſi ſunt: omnia in nobis vitioꝝ mala moꝛtifica: vt fidẽ tuã, quã lingua noſtra loquitur, etiã moꝛibus vita fateatur. Per do.

Lectio epiſtole beati Pauli apoſtoli ad Hebꝛeos.

ca. 5. Fratres. Omnis pontifex ex hominibus aſſumptus, pꝛo hominibus conſtituitur in his que ſunt ad deum: vt offerat dona ⁊ ſacrificia pꝛo peccatis. Qui condolere poſſit his qui ignoꝛant ⁊ errant: quoniã ⁊ ipſe circundatus eſt infirmitate. Et pꝛopterea debet, queadmoduz pꝛo populo, ita etiam pꝛo ſemetipſo offerre pꝛo peccatis. Nec quiſquam ſumit ſibi honoꝛẽ: ſed qui vocatur a Deo, tanquã Aaron. Sic ⁊ Chꝛiſtus nõ ſemetipſuz clarificauit vt põtifex fieret: ſed qui locutus eſt ad eũ, Filius meus es tu: ego hodie genui te. Quemadmodum ⁊ in alio loco dicit. Tu es ſacerdos in eternũ, ſecundũ oꝛdinẽ Melchiſedech. **Graduale.** Ecce ſacerdos magnus, qui in diebus ſuis placuit Deo. **V.** Non eſt inuentus ſimilis illi, qui conſeruaret legem excelſi. Alleluia, alleluia. **V.** Ego ſum paſtoꝛ bonus: ⁊ cognoſco oues meas: ⁊ cognoſcunt me mee. Alleluia. **Sequentia ſancti euangelij ſecundum Joannem.**

In illo tpe. Dixit Jeſus Phariſeis. Ego ſum paſtoꝛ bonus. Bonus paſtoꝛ animam ſuaz dat ꝓ ouibus ſuis. c.10. Mercenarius autẽ, ⁊ qui non eſt paſtoꝛ, cuius non ſunt oues pꝛopꝛie, videt lupum venientem, ⁊ dimittit oues, ⁊ fugit: ⁊ lupus rapit, ⁊ diſpergit oues. Mercenarius autem fugit, quia mercenarius eſt: ⁊ non pertinet ad eum de ouibus. Ego ſum paſtoꝛ bonus: ⁊ cognoſco oues meas: ⁊ cognoſcunt me mee. Sicut nouit me pater, ⁊ ego agnoſco patrem: ⁊ animam meam pono pꝛo ouibus meis. Et alias oues habeo, que non ſunt ex hoc ouili: ⁊ illas opoꝛtet me adducere: ⁊ vocem meam audient: ⁊ fiet vnũ ouile ⁊ vnus paſtoꝛ. **Credo. Offer.** Poſuiſti domine in capite eius coꝛonã psal. 20. de lapide pꝛecioſo: vitaz petiit a te, ⁊ tribuiſti ei, alleluia. **Secre.**

Munera tibi domine dicata ſanctifica, ⁊ intercedente beato Thoma martyre tuo atque pontifice: per eadem nos placatus intende. Per dominũ noſtrum Jeſum Chꝛiſtum filiũ.

Pro Natiuitate. Secreta.

Oblata dñe munera, noua vnigeniti tui natiuitate sāctifica: nosque a peccatorum nostrorum maculis emunda.

Pro sancto Stephano. Secre.

Suscipe domine munera ꝓ tuorum commemoratione sanctorum: vt sicut illos passio gloriosos effécit: ita nos deuotio reddat innócuos.

Pro sancto Joanne. Secreta.

Suscipe domine munera, quę in eius tibi sollennitate deferimus: cuius nos confidimus patrocinio liberari.

Pro Innocentibus. Secreta.

Sanctorum tuorum nobis domine pia non desit oratio: quę ꝛ munera nostra conciliet, ꝛ tuam nobis indulgentiam semper obtineat. Per dominū.

Jo. 10 Cōmunio. Ego sum pastor bonus ꝛ cognosco oues meas, ꝛ cognoscunt me meę. Postcōmun.

Hec nos communio domine purget a crimine: ꝛ intercedente beato Thoma martyre tuo, atque pontifice, cęlestis remédii faciat esse consortes. Per dominum nostrum Jesum.

Pro Natiuitate. Postcommu.

Presta quęsumus omnipotens deus: vt natus hodie Saluator mūdi, sicut diuinę nobis generationis est auctor, ita ꝛ immortalitatis sit ipse largitor.

Pro sācto Stephano. Postco.

Auxilientur nobis domine sumpta mysteria: ꝛ intercedente beato Stephano protomartyre tuo, sempiterna protectione confirment.

Pro sancto Joanne. Postcom.

Refecti cibo potuque cęlesti, Deus noster, te supplices deprecamur: vt in cuius hęc commemoratione percépimus, eius muniamur ꝛ precibus.

Pro Innocen. Postcōi.

Uotiua domine dona percepimus: quę sanctorum nobis precibus, ꝛ presentis quęsumus vitę pariter, ꝛ ęternę tribue conferre subsidium. Per dominum n.

¶ Si festū Natiuitatis dñi, S. Stephani, S. Joannis euange. ꝛ sanctorū Innocentiū, venerit in Dñica, ipsa die nihil fit ð Dñica: sed die proximo post festū sancti Thomę martyris dī Missa de Dñica. Si autem festum sancti Thomę venerit in Dominica, dī Missa de Dñica cū cōmemoratione de octauis ꝛ festū S. Thomę transfertur in secundā feriā. Si vero post festum S. Thomę fuerit Sabbatū, ipsa die Sabbati dicitur Missa de octaua Natiuitatis cum cōmemoratione de aliis octauis. Et in die S. Siluestri fit officium de festo cum commemor. de Dominica ꝛ de octa.

¶ Missa de Dñica inf. octauā Natiuitatis domini. Introitus.

Dum médium silentium tenérent omnia, ꝛ nox in suo cursu médium iter haberet: omnipotens sermo tuus domine, de cęlis a regálibus sédibus Sa. 18

psal. dibus venit. Psal. Dñs regna-
92 uit, decorez indutus eſt: indutus
eſt dominus fortitudinem, ⁊ pre
cinxit ſe. ℣. Gloria pa. Oratio.

O Mnipotẽs ſempiterne de
us, dirige actus noſtros in
beneplacito tuo: vt in nomine di
lecti filij tui, mereamur bonis opi
bus abundare. Per eundem d.

Et fit commemoratio de octa-
uis. Pro Natiuitate. Oratio.

C Oncede, queſumus, omni
potens deus: vt nos vni-
geniti tui noua p carnẽ Natiuitas
liberet, quos ſub peccati iugo ve
tuſta ſeruitus tenet.

Pro ſancto Stephano. Oro.

D A nobis, queſumus domi-
ne, imitari quod colimus:
vt diſcamus ⁊ inimicos diligere:
quia eius natalitia celebramus,
qui nouit etiam pro perſecutori-
bus exorare dominũ noſtrũ Je-
ſum Chriſtum filium tuum.

Pro ſancto Joanne. Oratio.

E Ccleſiam tuã domine be
nignus illuſtra: vt beati
Joannis apoſtoli tui ⁊ euange-
liſte illuminata doctrinis, ad do-
na perueniat ſempiterna.

Pro Innocentibus. Oratio.

D Eus, cuius hodierna die
preconiũ Innocẽtes mar-
tyres non loquendo, ſed morien
do confeſſi ſunt: omnia in nobis
vitiorum mala mortifica: vt fi-
dem tuam, quam lingua noſtra
loquitur, etiam moribus vita fa-
teatur. Per. Lectõ epiſtole bti
Pauli apli ad Galatas.

ca.4 F Ratres: Quãto tpe heres
paruulus eſt, nihil differt a ſeruo,
cum ſit dñs omniũ: ſed ſub tuto
ribus ⁊ actoribꝰ eſt, vſqz ad pre-
finitũ tempus a patre. Ita ⁊ nos
cum eſſemus paruuli, ſub elemẽ-
tis mundi huius eramus ſeruiẽ-
tes. At vbi venit plenitudo tẽ-
poris, miſit deus filiũ ſuũ factũ
ex muliere, factũ ſub lege: vt eos,
q ſub lege erãt, redimeret: vt ado
ptionẽ filioꝝ reciperemus. Quõ
aũt eſtis filij dei, miſit deus ſpiri-
tũ filij ſui in corda veſtra clamã-
tẽ, abba, pater. Itaqz iam nõ eſt
ſeruus: ſed filius. Quod ſi fili-
us: ⁊ heres per deum. Gradua.

S Peecioſus forma pre filiis ho-
minum: diffuſa eſt gratia in la-
bijs tuis. ℣. Eructauit cor meũ
verbum bonum, dico ego ope-
ra mea regi: lingua mea calamus
ſcribe velociter ſcribentis. A l-
leluia, alla. ℣. Dñs regnauit, de- psal.
corẽ induit: induit dñs fortitudi 92
nem, ⁊ precinxit ſe virtute, alla.

Sequen. S. euang. ſm Lucam.

I N illo tẽ- ca.2.
pore: E-
rant Joſeph, ⁊
Maria mr̃ Je-
ſu, mirantes ſu-
per his, que di-
cebãtur de illo.
Et benedixit il-
lis Simeõ, ⁊ di-
xit ad Mariã mr̃em eiꝰ. Ecce po
ſitꝰ ẽ hic in ruinã: ⁊ in reſurrectio
nẽ multoꝝ in Iſrael: ⁊ in ſignũ
cui cõtradicetur: ⁊ tuã ipſius ani
mã pertranſibit gladius: vt re-
uelentur ex multis cordibus co-

gitationes. Et erat Anna pphe-
tiſſa, filia Phanuel, de tribu A-
ſer: hec pceſſerat in diebus mul-
tis, ⁊ vixerat cum viro ſuo annis
ſeptem a virginitate ſua. Et hec
vidua vſq3 ad annos octoginta-
quatuor: q̃ non diſcedebat de tē-
plo, ieiuniis ⁊ obſecrationib⁹ ſer
uiens nocte ac die. Et hec, ipſa
hora ſuperueniens, cōfitebatur
dñō: ⁊ loquebatur de illo omni-
bus qui expectabāt redemptio-
nem Iſrael. Et vt perfecerunt
omnia ſecundum legem dñi, re-
uerſi ſunt in Galileam, in ciuita-
tem ſuam Nazareth. Puer autē
creſcebat, ⁊ cōfortabatur: plen⁹
ſapiētia: ⁊ gratia dei erat in illo.
pſal. 131. Credo. Offertorium. Deus
firmauit orbe3 terre, qui non cō-
mouebit: parata ſedes tua deus,
ex tunc a ſeculo tu es. Secreta.

Concede q̃s, oīps deus: vt
oculis tue maieſtatis mu-
nus oblatum, ⁊ gratiā nobis pie
deuotionis obtineat, ⁊ effectu3
btē perennitatis acqrat. Per d.

Pro Natiuitate. Secreta.

Oblata dñe munera, noua
vnigeniti tui Natiuitate ſā
ctifica: noſq3 per hec a peccato-
rum noſtrorū maculis emunda.

Pro ſancto Stephano. Secre.

Suſcipe domine munera,
pro tuorum commemora-
tione ſanctorum: vt, ſicut illos
paſſio glorioſos effecit, ita nos
deuotio reddat innocuos.

Pro ſancto Ioanne. Secreta.

Suſcipe domine munera, q̃
in eius tibi ſollemnitate de-
ferimus: cuius nos confidimus
patrocinio liberari.

Pro Innocentibus. Secreta.

Sanctorum tuorum domi-
ne nobis pia non deſit ora-
tio, que ⁊ munera noſtra conci-
liet, ⁊ tuam nobis indulgentiam
ſemper obtineat. Per dominū.

Cōio. Tolle puerum ⁊ matre3 mat 2
eius, ⁊ vade in terram Iſrael: de-
functi ſunt enim qui querebant
animam pueri. Poſtcōmunio.

Per huius domine opera-
tionem myſterij, ⁊ vitia no-
ſtra purgentur, ⁊ iuſta deſideria
compleantur. Per dominum.

Pro Natiuitate. Poſtcōio.

Preſta, queſumus, omnipo-
tens deus: vt natus hodie
ſaluator mundi, ſicut diuine no-
bis generationis eſt auctor: ita
⁊ immortalitatis ſit ipſe largitor.

Pro ſacto Stephano. Poſtcō.

Auxilientur nobis domine
ſumpta myſteria: ⁊, intercedē-
te btō Stephano ptomartyre
tuo, ſempiterna ptectione cōfir-
mēt. Pro ſctō Ioāne Poſtcō.

Refecti cibo potuq3 celeſti
Deus noſter, te ſupplices
deprecamur: vt, in cuius hec cō-
memoratione percepimus, eius
muniamur ⁊ precibus.

Pro Innocentibus. Poſtcōio.

Votiua domine dona per-
cepimus: que ſanctorum
nobis precibus, ⁊ preſentis que-
ſumus vite pariter ⁊ eterne tri-
bue conferre ſubſidiū. Per do.

¶ Miſſa de octaua Natiuitatis
domini. Introitus.

Puer

Iſa. 9 Puer natus eſt nobis, ⁊ filius datus eſt nobis, cuius imperiũ ſuper hũmeruȝ eius: ⁊ vocabitur nomẽ eius ma-
pſal. 97 gni conſilij angelus. ps. Cãtate dño canticũ nouuȝ, qꝛ mirabilia fecit. ℣. Gloria patri. Oratio.

Concede, queſumus, omnipotens deus: vt nos vnigeniti tui noua ꝑ carnẽ Natiuitas liberet, quos ſub peccati iugo vetuſta ſeruitus tenet. Per eund.

Pro ſancto Stephano. Orõ:

Da nobis, queſumus domine, imitari quod colimus: vt diſcamus ⁊ inimicos diligere: quia eius natalitia celebramus, qui nouit etiam pro perſecutoribus exorare dominũ noſtrũ Jeſum Chriſtum filium tuum.

Pro ſancto Joanne. Oratio.

Eccleſiam tuaȝ domine benignus illuſtra: vt beati Joannis apoſtoli tui ⁊ euangeliſtę illuminata doctrinis, ad dona perueniat ſempiterna.

Pro Innocentibus. Oratio.

Deus, cuius hodierna die preconiũ Innocẽtes martyres non loquendo, ſed moriendo confeſſi ſunt: oĩa in nobis vitiorũ mala mortifica: vt fidẽ tuã, quã lingua nr̃a loquit̃, etiã moribus vita fateat̃. Per. Lectõ eplę beati Pauli apoſtoli ad Titum.

ca. 3. Chariſſime: Apparuit benignitas ⁊ humanitas ſaluatoris noſtri dei: non ex operibus iuſtitię, quę fecimus nos: ſed ſecundum ſuam miſericordiam ſaluos nos fecit. Per lauacrum regenerationis: ⁊ renouationis ſpiritus ſancti: quem effudit in nos abunde per Jeſum Chriſtum ſaluatorem noſtrum: vt iuſtificati gratia ipſius, heredes ſimus ſecundum ſpem vitę eternę. In Chriſto Jeſu dño noſtro.

Gradua. Viderunt omnes fines pſal. 97
terrę ſalutare dei noſtri: iubilate deo omnis terra. ℣. Notuȝ fecit dñs ſalutare ſuuȝ: ante conſpectũ gentiũ reuelauit iuſtitiam ſuam. Alla, alla. ℣. Dies ſanctificatus illuxit nobis: venite gentes, ⁊ adorate dñm: qꝛ hodie deſcẽdit lux magna ſup̃ terrã, alla.

Sequen. S. euang. ſm Lucam.

In illo tẽ- ca. 2.
pore: Paſtores loquebãtur ad inuicem. Trãſeamus vſque Bethleeȝ: ⁊ videamus hoc verbum: quod factuȝ eſt: quod fecit dominus, ⁊ oſtendit nobis. Et venerunt feſtinantes, ⁊ inuenerunt Mariam, ⁊ Joſeph, ⁊ infantem poſitum in preſepio. Uidentes autem cognouerunt de verbo quod dictum erat illis de puero hoc. Et omnes qui audierunt, mirati ſunt: ⁊ de his quę dicta erant a paſtoribus ad ipſos. Maria autem conſeruabat omnia verba hęc: conferens in corde ſuo. Et reuerſi ſunt paſtores, glorificantes ⁊ laudantes

deum in omnibus que audierāt, ⁊ viderant: ſicut dictum eſt ad illos. Credo in. Offertorium.

pſal. 88 Tui ſunt celi, ⁊ tua eſt terra: orbem terrarum, ⁊ plenitudinem eius tu fundaſti: iuſtitia ⁊ iudiciū preparatio ſedis tue. Secreta.

Oblata domine munera, noua vnigeniti tui Natiuitate ſanctifica: noſqꝫ a peccatoꝛuꝫ noſtroꝛū maculis emūda. Per.

Pro ſancto Stephano. Secre.

Suſcipe domine munera, pro tuoꝛum commemoratione ſanctoꝛum: vt, ſicut illos paſſio glorioſos effecit, ita nos deuotio reddat innócuos.

Pro ſancto Joanne. Secreta.

Suſcipe domine munera, que in eius tibi ſollemnitate deférimus: cuius nos confidimus patrocinio liberari.

Pro Innocentibus. Secreta.

Sanctoꝛuꝫ tuorum dn̄e nobis pia nō deſit oꝛatio: que ⁊ munera noſtra conciliet, ⁊ tuaꝫ nobis indulgentiā ſemper obtineat. Per dominū. Cōmunio.

pſal. 92 Viderunt omnes fines terre ſalutare dei noſtri. Poſtcōio.

Preſta, queſumus, omnipotens Deus: vt natus hodie Saluatoꝛ mūdi, ſicut diuine nobis gn̄atiōis eſt auctoꝛ, ita ⁊ imoꝛtalitatis ſit ipſe largitoꝛ. Qui te.

Pro S. Stephano. Poſtcōio.

Auxilientur nobis domine ſumpta myſteria: ⁊, intercedēte btō Stephano ꝓtomartyre tuo, ſempiterna protectione cōfirmēt. Pro S. Joāne. poſtc.

Refecti cibo potuqꝫ celeſti, Deus noſter, te ſupplices deprecamur: vt, in cuius hec cōmemoꝛatione percepimus, eius muniamur ⁊ precibus. Pro Innocentibus. Poſtcommunio.

Votiua domine dona percepimus: que ſanctoꝛum nobis precibus, ⁊ preſentis queſumus vite pariter ⁊ eterne tribue conferre ſubſidiū. Per do.

¶ Si feſtuꝫ ſancti Sylueſtri venerit in Dn̄ica, dr̄ Miſſa de eo, ⁊ cōmem. de Dn̄ica, ⁊ de octauis.

¶ In die ſancti Sylueſtri Pape ⁊ confeſſoris. Introitus.

Sacerdotes tui domine induāt iuſtitiam, ⁊ ſancti tui exultent: propter David ſeruuꝫ tuū non auertas faciē Chriſti tui. pſal. 92 Ps. Memento dn̄e David, ⁊ omnis manſuetudinis eius. V. Gloria patri. Oratio.

Da, queſumus, ops deus: vt beati Sylueſtri cōfeſſoris tui atqꝫ pontificis veneranda ſollemnitas, ⁊ deuotionem nobis augeat, ⁊ ſalutem. Per d.

Pro Natiuitate. Oratio.

Concede, queſumus, omnipotens Deus, vt nos vnigéniti tui noua per carneꝫ natiuitas liberet: quos ſub peccati iugo vetuſta ſéruitus tenet.

Pro ſancto Stephano. Oratio.

Da nobis, queſumus domine, imitari quod colimus: vt diſcamus ⁊ inimicos diligere: quia eius natalitia celebramus,

qui

qui nouit etiam pro perſecutori-
bus exorare dominum noſtrum
Jeſum Chriſtum filium tuum.
Pro ſancto Joanne. Oratio.
Eccleſiam tuã domine be
nignus illuſtra: vt beati
Joannis apoſtoli tui ⁊ euangeli
ſte illuminata doctrinis: ad do-
na perueniat ſempiterna.
Pro Innocentibus. Oratio.
Deus, cuius hodierna die
preconium Innocentes
martyres non loquendo, ſed mo
riẽdo cõfeſſi ſunt: oĩa in nobis vi
tiorũ mala mortifica: vt fidẽ tuã,
quã lingua nr̃a loquitur, etiã mori-
bus vita fateatur. Per d. Lectio eple
beati Pauli apli ad Timótheũ.
2.c.4 Chariſſime: Teſtificor corã
deo ⁊ Chriſto Jeſu, qui iu-
dicatúrus eſt viuos ⁊ mortuos,
per aduentum ipſius, ⁊ regnum
eius. Predica verbum: inſta op-
portune, importune: argue, obſe
cra, increpa in omni patientia ⁊
doctrina. Erit enim tẽpus, cum
ſaná doctrinã non ſuſtinebunt:
ſed ad ſua deſidéria coaceruabũt
ſibi magiſtros prurientes áuribus:
⁊ à veritate quidẽ auditũ auer
tent, ad fábulas autẽ cõuertent.
Tu vero vigila: in omnibus labó-
ra: opus fac euangeliſte: miniſte-
riũ tuũ imple: ſóbrius eſto. Ego
enim iam delibor, ⁊ tempus mee
reſolutionis inſtat. Bonum cer
tamen certaui: curſũ cõſumma
ui: fidem ſeruaui. In réliquo, re-
poſita eſt mihi corona iuſtitie:
quam reddet mihi dominus in il
la die iuſtus iudex. Non ſolũ au-
tẽ mihi: ſed ⁊ his qui diligunt ad
uentũ eius. Grad. Ecce ſacer eccl. 44
dos magnus, qui in diebus ſuis
placuit deo. ℣. Non eſt inuẽtus
ſimilis illi, qui conſeruaret legẽ
excelſi. Alleluia, alleluia. ℣. In pſal. 88
ueni Dauid ſeruum meum, oleo
ſancto meo vnxi eum, alleluia.
Sequen. S. euang. ſm Lucam.

In illo tẽpore. ca.12
Dixit Jeſus di
ſcipulis ſuis. Sint lũ
bi veſtri precincti ⁊
lucerne ardentes in
manibus veſtris. Et
vos ſimiles homini
bus expectantibus dñm ſuum,
quando reuertátur à nuptijs: vt
cum vénerit ⁊ pulſauerit, confe-
ſtim apériant ei. Beati ſerui illi,
quos cum vénerit dominus, in-
uénerit vigilantes. Amen dico
vobis, ꝙ precinget ſe, ⁊ fáciet il-
los diſcumbere, ⁊ tránſiens mini
ſtrabit illis. Et, ſi vénerit in ſecũ-
da vigilia: ⁊, ſi in tértia vigilia vé
nerit: ⁊ ita inuénerit: beati ſunt
ſerui illi. Hoc autẽ ſcitóte, quó
niam ſi ſciret pater familias, quã
hora fur veniret, vigilaret vtiq;
⁊ nõ ſineret pérfodi domũ ſuã.
Et vos eſtote paráti: quia quã
hora non putatis, filius hominis
veniet. Credo. Offerto. In pſal. 88
uéni Dauid ſeruũ meũ, óleo ſan
cto meo vnxi eum: manus enim
mea auxiliabitur ei, ⁊ brachium
meũ confortabit eũ. Secreta.
Sancti tui nos domine, que
ſumus, vbique letificent:
vt dum eorũ merita recolimus,

patrocinia ſentiamus. Per do.
Pro Natiuitate. Secreta.
OBlata domine munera, no
ua vnigeniti tui Natiuita-
te ſanctifica: nóſq; a peccatorū
noſtrorum maculis emunda.
Pro ſancto Stephano. Secre.
SUſcipe domine munera,
pro tuorum commemora-
tione ſanctorum: vt, ſicut illos
paſſio glorioſos effécit, ita nos
deuotio reddat innócuos.
Pro ſancto Joanne. Secreta.
SUſcipe domine múnera,
quę in eius tibi ſollenni-
tate deférimus: cuius nos confi
dimus patrocinio liberari.
Pro Innocentibus. Secreta.
SAnctorum tuorum domi-
ne nobis pia non deſit ora
tio: quę ⁊ munera noſtra conci-
liet, ⁊ tuam nobis indulgentiam
ſemper obtineat. Per dominū.
mat. 24 Cōmunio. Beatus ſeruus, quē
cum venerit dominus, inuéne-
rit vigilantem: amē dico vobis,
ſuper omnia bona ſua conſtituet
eum. Poſtcommunio.
PReſta, queſumus omnipo
tens deus: vt de perceptis mu-
neribus gratias exhibentes, in-
tercedente beato Syluestro cō-
feſſore tuo, atque pótifice, bene-
ficia potióra ſumamus. Per d.
Pro natiuitate. Poſtcōmunio.
PReſta queſumus omnipo-
tens deus: vt natus hodie
ſaluator mundi, ſicut diuinę no-
bis generationis eſt auctor, ita ⁊
immortalitatis ſit ipſe largitor.
Pro ſācto Stephano. Poſtcō.

SAtientur nobis domine
ſumpta myſteria: ⁊ interce
dente beáto Stéphano proto-
martyre tuo, ſempiterna prote-
ctione confirment. Pro ſancto
Joanne. Poſtcommunio.
REfécti cibo potúque cęle-
ſti deus noſter, te ſuppli-
ces deprecamur: vt in cuius hęc
commemoratione percépimus,
eius muniamur ⁊ précibus.
Pro Innocentibus. Poſtcōio.
VOtiua domine dona per-
cépimus: quę ſanctorum
nobis précibus, ⁊ pręſentis, quę
ſumus, vitę pariter ⁊ ęternę tri-
bue conferre ſubſidium. Per d.
¶ In die Circunciſionis ⁊ in
octa. Natiuitatis dómini. Sta-
tio ad ſanctam Mariam trans
Tyberim. Introitus.
PUer natus eſt no- Iſa. 29
bis, ⁊ filius datus
eſt nobis: cuius im
périū ſuper hume
rū eius: ⁊ vocabi-
tur nomē eius ma
gni coſilij angelus. ps. Cantate pſal. 97
dn̄o cánticū nouū, quia mirabi-
lia fecit. V. Gloria pa. Oratio.
DEus, q̄ ſalutis ęternę bea-
te Marię virginitate fęcū-
da, humano generi p̄mia pręſtiti
ſti: tribue q̄s: vt ipſā ꝓ nobis in-
tercédere ſétiamus, ꝑ quā meruí
mus auctorē vitę ſuſcipere, dn̄m
noſtrū Jeſum Chriſtum filium
tuū. Qui tecū. Lectio epiſtolę
beati Pauli apoſtoli ad Titum.
CAriſſime: Apparuit grá-
tia dei ſaluatoris noſtri
omni-

omnibus hominibus, erudiens
nos: vt abnegantes impietatē,
ꝛ ſecularia deſideria: ſobrie, ꝛ iu-
ſte, ꝛ pie viuamus in hoc ſeculo:
expectantes beatam ſpem, ꝛ ad-
uentū glorie magni dei, ꝛ ſaluato
ris nr̄i Jeſu Chr̄i: q dedit ſemet-
ipſuȝ ꝑ nobis: vt nos redimeret
ab oī iniquitate: ꝛ mūdaret ſibi
populū acceptabilē, ſectatorem
bonorū operū. Hec loquere, ꝛ
exhortare: in Chriſto Jeſu dño
pſal. 67 nr̄o. Grad. Viderūt oēs fines
terre ſalutare dei nr̄i: iubilate do
oīs terra. ℣. Notū fecit dñs ſalu
tare ſuuȝ: ante conſpectum gen-
tium reuelauit iuſtitiam ſuam.
Alla, alla. ℣. Multifarie olim
deus loquens patribus in pro-
phetis, nouiſſime diebus iſtis lo
cutus eſt nobis in filio, alleluia.
Sequen. S. euang. ſm Lucaȝ.
ca. 2. In illo tpe: Poſtquā conſū
mati ſunt dies octo vt cir-
cunciderctur puer: vocatum eſt
nomen eius Jeſus. Quod voca
tū eſt ab angelo: priusquā in vte
ro cōciperet. Credo. Offert.
pſal. 88 Tui ſunt celi, ꝛ tua eſt terra: or-
bem terrarum, ꝛ plenitudinem
eius tu fundaſti: iuſtitia, ꝛ iudiciū
preparatio ſedis tue. Secreta.
Muneribus noſtris, qs dñe,
precibusqꝫ ſuſceptis: ꝛ ce-
leſtibus nos munda myſteriis, ꝛ
clementer exaudi. Per d. Cōio.
pſal. 97 Viderunt oēs fines terre, ſalu-
tare dei noſtri. Poſtcōmunio.
Hec nos communio domi
ne purget a crimine: ꝛ in-
tercedente beata dei genitrice
Maria, celeſtis remedij faciat eſ-
ſe conſortes. Per dominum n.
Si aliqua ex his octauis in Do-
minica venerit, fit officiū de octa
ua: de Dominica vero nihil fit.
¶ In octaua ſancti Stephani
totum officium miſſe dr̄ ſicut in
die, preter orationē que ſequit.
Et dicitur. Credo. Oratio.
Omnipotens ſempiterne
deus, qui primitias marty
rū in beati leuite Stephani ſan-
guine dedicaſti: tribue qs: vt ꝓ
nobis interceſſor exiſtat, qui pro
ſuis etiam perſecutoribus exo-
rauit dominum noſtrum Jeſum
Chriſtum filium tuum. Qui te-
cum. Et fit comme. de ſancto
Joanne, ꝛ de Innocentibus.
¶ In octaua ſancti Joannis of
ficium miſſe dicitur ſicut in feſto
eius. Et dr̄ Credo. Prima orō
de die, ſecūda de Innocentibus.
¶ In octaua ſanctorum Inno.
officiū Miſſe dr̄ ſicut in die, exce
pto quod Gloria in excelſis, Al
leluia, ꝛ Ite miſſa eſt, dicuntur.
¶ In vigilia Epipha. Introit.
Dum medium ſilen ſapi. 18
tium tenerent om
nia, ꝛ nox in ſuo
curſu mediuȝ iter
perageret, omni-
potens ſermo tu⁹
domine, de celis a regalibus ſe-
dibus venit. Pſal. Dñs regna- pſal. 92
uit decorem indutus eſt: indut⁹
eſt dominus fortitudinem, ꝛ pre
cinxit ſe. ℣. Gloria p. Oratio.
Omnipotēs ſempiterne de
us, dirige actus noſtros in

beneplacito tuo: vt in nomine di
lecti filij tui mereamur bonis o-
peribus abundare. Per eundē.
De ſancta Maria. Oratio.
Deus, qui ſalutis eterne,
beate Marie virginitate fe
cunda, humano generi premia
preſtitiſti: tribue queſumus: vt
ipſam pro nobis intercedere ſen
tiamus, per quam meruimus au
ctorē vite ſuſcipere dñm noſtrū
Jeſum Chriſtum filium tuum.
Cōtra perſecutores Ecclie. Orō.
Eccleſie tue, q̄s dñe, preces
placat⁹ admitte: vt deſtru-
ctis aduerſitatibus, ⁊ erroribus
vniuerſis, ſecura tibi ſeruiat liber
tate. Per d. Uel p Papa. orō.
Deus omnium fidelium. vt ſu-
pra. fol. 8. Lectio epiſtole beati
Pauli apoſtoli ad Galatas.
ca. 4 Fratres: Quanto tēpore
heres paruulus eſt, nihil
differt a ſeruo, cū ſit dñs omniū,
ſed ſub tutoribus ⁊ actorib⁹ eſt,
vſqz ad prefinitū tēpus a patre.
Ita ⁊ nos cum eſſēmus paruuli,
ſub elementis mundi huius era-
mus ſeruiētes. At vbi venit ple
nitudo tēporis, miſit deus filiuz
ſuū factū ex muliere, factū ſub le
ge: vt eos qui ſub lege erant, re-
dimeret: vt adoptionē filiorū re
ciperemus. Quoniā autez eſtis
filij dei, miſit deus ſpiritū filij ſui
in corda veſtra clamātem, abba,
pater. Itaque iā non eſt ſeruus.
ſed filius. Quod ſi filius: ⁊ heres
psal. 44 per deum. Gradu. Specioſus
forma pre filijs hominū, diffuſa
eſt gratia i labijs tuis. V. Eructa
uit cor meum verbū bonū, dico
ego opera mea regi: lingua mea
calamus ſcribe velociter ſcriben
tis. Alleluia, alleluia. V. Domi psal. 92
nus regnauit, decorem induit:
induit dominus fortitudinem,
⁊ precinxit ſe virtute. Alleluia.
Seque. S. euāg. ſm Mattheū.

In illo tpe: De- ca. 2
functo Hero-
de, ecce Angelus do
mini apparuit in ſo-
nis Joſeph in Aegy
pto, dicens. Surge,
⁊ accipe puerum, ⁊
matrem eius, ⁊ vade in terram
Iſrael. Defuncti ſunt enim, qui
querebant animam pueri. Qui
conſurgens accepit pueruz ⁊ ma
trez eius: ⁊ venit in terrā Iſrael.
Audiens autē, q Archelaus re-
gnaret in Judea p Herode pa-
tre ſuo, timuit illo ire. Et admo-
nitus in ſonis, ſeceſſit in partes
Galilee. Et veniēs habitauit in
ciuitate, que vocatur Nazareth:
vt adimpleretur qd dictū eſt per
prophetas: qm Nazareus voca
bitur. Offerto. Deus enim fir psal. 92
mauit orbem terre, qui non com
mouebit: parata ſedes tua deus
ex tunc, a ſeculo tu es. Secreta.
Concede q̄s ops deus: vt
oculis tue maieſtatis mun⁹
oblatū, ⁊ gratiā nobis pie deuo-
tionis obtineat, ⁊ effectum bea-
te perennitatis acquirat. Per.
De ſancta Maria. Secreta.
Muneribus noſtris, que ſu-
mus dñe precibuſqz ſuſce
ptis: ⁊ celeſtibus nos munda my
ſterijs

ſtériis, ⁊ clementer exaudi. Cō-
tra perſecutores Eccleſię. Sec.
PRotege nos dñe, tuis my
ſteriis ſeruientes: vt diui-
nis rebus inhęrentes, ⁊ corpore
tibi famulemur, ⁊ mente. Per.
Uel pro Papa. Secreta.
OBlatis quęſumus dñe pla
care muneribus: ⁊ famu-
lum tuū N. quē paſtorem Eccle
ſię tuę pręeſſe voluiſti, aſſidua ꝓ
tectione guberna. Per dñm n.
mat. Cōio. Tolle púerum ⁊ matrē
2 eius, ⁊ vade in terram Iſrael: de
functi ſunt enim qui quęrebant
animam pueri. Poſtcōmunio.
PEr huius domine opera-
tionem myſterij, ⁊ vitia no
ſtra purgentur, ⁊ iuſta deſidéria
compleantur. Per dominū n.
De ſancta Maria. Poſtcōio.
HAec nos communio domi
ne purget a crimine: ⁊ in-
tercedente beata dei genitrice
Maria, cęleſtis remédij faciat eſ-
ſe conſortes. Contra perſecuto
res Eccleſię. Poſtcommunio.
QUeſumus domine deus
noſter: vt quos diuina tri-
buis participatione gaudere, hu
manis nō ſinas ſubiacére pericu
lis. Per. Uel p Papa. Poſtcō.
HAec nos quęſumus domi
ne diuini ſacramenti perce
ptio protegat: ⁊ famulum tuum
N. quem paſtorem Eccleſię tuę
eſſe voluiſti, vnà cum commiſſo
ſibi grege ſaluet ſemper ⁊ mu-
niat. Per dominum noſtrum.
¶ In Epiphania dñi. Statio
ad ſanctū Petrum. Introitus.

ECce aduenit do- Ma-
minator dominꝰ: lach.
⁊ regnū in manu 3.
eius, ⁊ poteſtas, ⁊
impérium. Pſal. pſal.
Deus iudicium tu 71
um regi da, ⁊ iuſtitiam tuam filio
regis. ℣. Gloria patri. Oratio.
DEus, qui hodierna die
vnigenitum tuum génti-
bus ſtella duce reuelaſti: conce-
de propitius: vt, qui iam te ex
fide cognouimus, vſque ad con
templandam ſpéciem tuę celſitu
dinis perducamur. Per eundē
dñm. Lectio Iſaię prophétę.
SUrge, illumináre Hieruſa c. 60
lém: quia venit lumen tuū,
⁊ gloria dñi ſuper te orta eſt. Qr
ecce ténebrę opérient terrā, ⁊ ca
ligo pópulos. Super te autem
oriétur dñs, ⁊ gloria eius in te vi
débitur. Et ambulábūt gétes in
lumine tuo, ⁊ reges in ſplendóre
ortus tui. Leua in circúitu ócu
los tuos, ⁊ vide: omnes iſti con-
gregati ſunt, venérunt tibi. Filij
tui de longe vénient: ⁊ filię tuę
de látere ſurgēt. Tunc videbis,
⁊ áffluēs: ⁊ mirábitur, ⁊ dilatá-
bitur cor tuum, quando conuer-
ſa fuerit ad te multitúdo maris,
fortitúdo géntium venerit tibi.
Inūdatio camelorū opériet te,
Dromedarii Madian, ⁊ Epha.
Omnes de Saba vénient, au-
rum ⁊ thus deferentes: ⁊ laudē
domino annunciantes. Grad.
Omnes de Saba vénient, au- Iſa.
rum ⁊ thus deferentes: ⁊ laudē 60
dñi annunciantes. ℣. Surge, ⁊

illuminare Hieruſalē: quia glo
ria dñi ſuper te orta eſt. Allia al
lia. ℣. Uidimus ſtellā eius in o
riente: ⁊ venimus cū muneribꝫ
adorare dñm, allia. Sequentia
ſancti euange. ſm Mattheum.

ca. 2.

Cum natꝰ
eſſet Ieſꝰ
in Bethleē Iu
dei diebꝫ He
rodis regis: ec
ce Magi ab o
riente venerūt
Hieroſolymā,
dicentes. Ubi
eſt, q natus eſt rex Iudeorū? Ui
dimus enim ſtellā eius in oriēte,
⁊ venimus adorare eū. Audiēs
autē Herodes rex turbatꝰ eſt,
⁊ omnis Hieroſolyma cum illo.
Et congregās omnes principes
ſacerdotū, ⁊ ſcribas populi ſciſci
tabatur ab eis, vbi Chriſtus na
ſceretur. At illi dixerunt ei. In
Bethleē Iude. Sic enim ſcriptū
eſt per prophetam. Et tu Beth
leē terra Iuda, nequaquā mini
ma es in principibus Iuda. Ex
te eniꝫ exiet dux; qui regat popu
lum meum Iſrael. Tunc Hero
des clam vocatis Magis, dili
genter didicit ab eis tempꝰ ſtel
lę, quę apparuit eis. Et mittens
illos in Bethleem, dixit. Ite, ⁊ in
terrogate diligenter de puero: ⁊
cū inueneritis, renunciate mihi:
vt ⁊ ego veniens, adorē eū. Qui
cū audiſſent regē, abierunt. Et
ecce ſtella, quā viderant in orien
te, antecedebat eos, vſqꝫ dū ve
niens, ſtaret ſupra vbi erat puer.

Uidentes autem ſtellam, gauiſi
ſunt gaudio magno valde. Et in
trantes domū, inuenerunt pue
rum cum Maria matre eius: ⁊
procidentes, adorauerunt eum.
Et apertis theſauris ſuis, obtulē
runt ei munera: aurum, thus, ⁊
myrrham. Et reſponſo accepto
in ſomnis ne redirent ad Hero
dem: per aliam viam reuerſi ſunt
in regionem ſuam. Credo in.
Offerto. Reges Tharſis ⁊ in pſal.
ſulę munera offerent: reges Ara 71
bum, ⁊ Saba dona adducent: ⁊
adorabunt eū oēs reges terrę,
oēs gentes ſeruient ei. Secreta.
Eccleſię tuę, quęſumus do
mine, dona propitius in
tuere, quibus non iam aurum,
thus, ⁊ myrrha profertur: ſed
quod eiſdē muneribus declara
tur, immolatur, ⁊ ſumitur. Per
dñm. Prefatio. Aeterne deus.
Quia cum vnigenitus. Infra
actionem. Communicantes,
⁊ diem ſacratiſſimum celebran
tes, quo vnigenitus tuus. vt in
prefationibus fo. 112. Et dicū
tur per octauam. Communio.
Uidimus ſtellam eius in orien mat.
te: ⁊ venimus cum muneribus 2
adorare dominum. Poſtcōio.
Preſta, quęſumus omnipo
tens deus, vt quę ſol
lemni celebramus officio, puri
ficatę mentis intelligentia con
ſequamur. Per. Inf. octa. Epi
phanię fit idē officium, quod in
die: ⁊ poſt orationē dici dicitur
oro. Deus qui ſalutis eter.
⁊ Eccleſię tue. vel pro Pa
pa.

pa. vt in vigilia Epipha: De feſtis duplicib⁹ ꝛ ſemiduplicibus, que inf. octa. veniunt, nihil tunc agitur, niſi in ppria eccleſia, ſed peracta octa. celebrātur: de ſimplicibus autem fit tantū commemoratio. De Dñica infra octa. Epipha. Miſſa dicitur vt infra. Quod ſi feſtū Epipha. in Dñica venerit, ipſa Miſſa Dñice dr̄ in Sabbato infr. octa. ꝛ in octaua Epipha. nihil fit de Dominica.

Dñica inf. octa. Epiph. Intro.

Ecc. In excelſo throno vidi ſedere virū quem adorat multitudo angelorū pſallentes in vnū: ecce cuius imperij nomen eſt in eternum. Ps. Jubilate deo omnis terra: ſeruite do-

psal. 99 mino in letitia. ℣. Glia. Oro.

Vota, queſumus domine, ſupplicantis populi celeſti pietate proſequere: vt, ꝛ que agenda ſunt videant, ꝛ ad implenda q viderint, conualeſcant. Per do.

Pro comem. Epiphanie. Oro.

Deus, q hodierna die vnigenitum tuum gentibus ſtella duce reuelaſti: concede propitius: vt qui iā te ex fide cognouimus, vſque ad contemplandā ſpeciem tue celſitudinis perducamur. Per eū. Lectio epiſtole beati Pauli apli ad Romanos.

c. 12. Fratres: Obſecro vos per miſericordiam dei: vt exhibeatis corpora veſtra hoſtiā viuentem, ſanctam, deo placentē, rationabile obſequium veſtrū. Et nolite conformari huic ſeculo: ſed reformamini in nouitate ſenſus veſtri, vt probetis, que ſit volūtas dei bona, ꝛ beneplacēs, ꝛ perfecta. Dico enī per gratiā dei que data eſt mihi: omnibus qui ſunt inter vos. Non plus ſapere quam oportet ſapere: ſed ſapere ad ſobrietatem. Et vnicuique, ſicut deus diuiſit menſurā fidei. Sicut enī in vno corpore multa membra habemus, omnia autem membra non eundem actum habent: ita multi vnum corpus ſumus in Chriſto, ſinguli autem alter alterius membra. In Chriſto Jeſu domino noſtro. Graduale. Benedictus

psal. 71 dominus deus Iſrael, qui facit mirabilia magna ſolus a ſeculo. ℣. Suſcipiant montes pacem populo tuo: ꝛ colles iuſtitiam.

psal. 99 Alleluia, alleluia. ℣. Jubilate deo omnis terra: ſeruite domino in letitia, alleluia. Sequētia ſancti euāgelij ſecundū Lucam.

ca. 2. Cum factus eſſet Jeſus annorū duodecim, aſcendentibus illis Hieroſolymā ſecundum conſuetudinē diei feſti, conſummatiſq; diebus cum redirent, remanſit puer Jeſus in Hieruſalem, ꝛ non cognouerunt parentes eius. Exiſtimantes autem illum eſſe in comitatu, venerunt iter diei, ꝛ requirebant eum in-

ter cognatos ⁊ notos. Et non
inuenientes, regreſſi ſunt in Hie-
ruſalem, requirentes eum. Et fa
ctum eſt: poſt triduū inuenerūt
illū in templo ſedentē in medio
doctorum, audientem illos, ⁊ in
terrogantem. Stupebant autē
omnes qui eum audiebāt, ſuper
prudentia ⁊ reſpōſis eius. Et vi
dentes admirati ſunt. Et dixit
mater eius ad illū. Fili, quid feci
ſti nobis ſic? Ecce pr̄ tuus ⁊ ego
dolentes querebámus te. Et ait
ad illos. Quid eſt, q̄ me querebá
tis? Neſciebatis, quia in his que
patris mei ſunt, oportet me eſſe?
Et ipſi non intellexerunt verbū,
quod locutus eſt ad illos. Et de
ſcendit cum eis, ⁊ venit Naza-
reth: ⁊ erat ſubditus illis. Et ma
ter eius conſeruabat oīa verba
hec in corde ſuo. Et Ieſus profi
ciebat ſapiéntia ⁊ etate ⁊ gratia
apud deū ⁊ homines. Credo.
pſal. Offer. Iubilate deo oīs terra:
99 ſeruite dn̄o in letitia: intrate in
conſpectu eius in exultatione, q̄
dominus ipſe eſt deus. Secreta.
Oblatum tibi domine ſacri-
ficium viuificet nos ſemper
⁊ muniat. Per dominum nrm̄.
Pro Epiphania. Secreta.
Eccleſie tue, q̄s domine, do
na propitius intuere: qui-
bus non iam aurum, thus, ⁊ myr
rha profertur: ſed qd̄ eiſdē muneri
b⁹ declaratur, immolatur, ⁊ ſumitur.
Lu. Per d. Cōio. Fili, quid feciſti
2 nobis ſic? ego ⁊ pater tuus do-
lentes querebamus te. Et quid
eſt, quod me querebatis? neſcie

batis, quia in his que patris mei
ſunt, oportet me eſſe? Poſtcōio.
Supplices te rogamus om
nipotens deus: vt quos
tuis reficis ſacramentis, tibi etiā
placitis moribus dignanter de-
ſeruire concedas. Per dn̄m no.
Pro Epiphania. Poſtcōio.
Preſta, q̄s, om̄s deus, vt que
ſollemni celebramus offi-
cio, purificate mentis intelligen-
tia conſequamur. Per dominū.
¶ In octa. Epiphanie. Intro.
Ecce aduenit do- mal.
minator domin⁹, 3
⁊ regnū in manu
eius, ⁊ poteſtas, ⁊
imperium. Pſal. pſal.
Deus iudicium tu 71
um regi da, ⁊ iuſtitiā tuā filio re-
gis. ℣. Gloria patri. Oratio.
Deus, cuius vnigenitus in
ſubſtātia noſtre carnis ap-
paruit: preſta q̄s: vt per eū, quē
ſimilē nobis foris agnouimus, in
tus reformari mereamur. Qui
tecum. Lectio Iſaie prophete.
Surge, illuminare Hieru- c. 60.
ſalem: quia venit lumen
tuum, ⁊ gloria domini ſuper te
orta eſt. Quia ecce tenebre opé-
rient terram, ⁊ caligo populos.
Super te autem orietur domi-
nus, ⁊ gloria eius in te videbit̄.
Et ambulabunt gētes in lumine
tuo, ⁊ reges in ſplendore ortus
tui. Leua i circuitu oculos tuos,
⁊ vide: omnes iſti cōgregati ſūt,
venerunt tibi. Filij tui de longe
venient: ⁊ filie tue de latere ſur-
gent. Tunc videbis, ⁊ afflues:
⁊ mi-

τ mirabitur, τ dilatabitur cor tu-
um, quando cõuerſa fuerit ad te
multitudo maris, fortitudo gen-
tium venerit tibi. Inundatio cã-
melorum operiet te, dromedarij
Madiã τ Epha. Oẽs de Saba
venient, aurũ τ thus deferentes:
τ laudẽ dño annũciãtes. Grad.
Iſa. 60 Omnes de Saba venient, aurum τ
thus deferentes, τ laudem dño
annunciantes. ℣. Surge, τ illu-
minare Hieruſalem: quia gloria
mat. 2 domini ſuper te orta eſt. Alle-
luia, alleluia. ℣. Uidimus ſtellã
eius in oriente: τ venimus cum
muneribus adorare dñm. Alla.
Sequẽ. S. euãg. ſm Joannem.

ca. 1. In illo tpe. Ui-
dit Joannes Je-
ſum venientem ad ſe,
τ ait. Ecce agnus
Dei: ecce qui tollit
peccata mũdi. Hic
eſt, dẽ quo dixi. Poſt
me venit vir, qui ante me factus
eſt: quia prior me erat, τ ego ne-
ſciebam eũ. Sed vt manifeſtetur
in Iſrael, propterea veni ego in
aqua baptizãs. Et teſtimonium
phibuit Joannes, dicens. Quia
vidi ſpiritũ deſcendentem quaſi
columbam de cęlo, τ manſit ſu-
per eum. Et ego neſciebam eum:
ſed qui miſit me baptizare in a-
qua, ille mihi dixit. Super quem
videris ſpiritũ deſcendentem, τ
manentem ſup eũ, hic eſt, q bapti-
zat in ſpũ ſcõ. Et ego vidi: τ teſti-
moniũ perhibui: q: hic eſt filius
pſal. 71 dei. Credo. Offerto. Reges
Tharſis τ inſule munera offerẽt:
reges Arabũ τ Saba dona ad-
ducẽt: τ adorabũt eũ oẽs reges
terrę, oẽs gẽtes ſeruiẽt ei. Secr.
Hoſtias tibi dñe pro nati fi-
lij tui apparitione deferi-
mus, ſuppliciter exorantes: vt ſi-
cut ipſe noſtrorum auctor eſt mu-
nerum: ita ſit ipſe miſericors τ ſu-
ſceptor, Jeſus Chriſtus domi-
nus noſter. Qui. Communio.
Uidimus ſtellam eius in orien- mat. 2
te: τ venimus cum muneribus
adorare dominum. Poſtcõio.
Celeſti lumine, qs dñe, ſem-
per τ vbiq; nos preueni:
vt myſteriũ, cuius nos participes
eſſe voluiſti, τ puro cernamus in-
tuitu, τ digno percipiamus affe-
ctu. Per d. ¶ Ab octaua Epi-
pha. vſq; ad Purificationẽ, niſi
fuerit duplex, poſt orõnem dici
dicuntur iſte orones. Deus qui
ſalutis ęternę. τ Eccleſię tuę.
vel Deus omnium fidelium.
¶ Si tempus breue fuerit ab o-
ctaua Epipha. vſq; ad Septua-
geſimã, ita q Dñicalia officia nõ
poſſint expleri ſuis diebus, offi-
cia reſiduarum Dominicarum,
poſt ſecundam Dominicã poſt
Epiphaniam, eo anno omittun-
tur, τ reſumũtur (quo ad oratio-
nem, epiſtolam, τ Euangelium
duntaxat) poſt vigeſimam ter-
tiam Dominicam poſt Pente-
coſten, vt ibi dicitur in rubrica.
¶ Si Dñica ſeptuageſimę vene-
rit ſequenti Dñica poſt octauã
Epiphanię, in precedenti Sab-
bato, ſi non eſt impeditum feſto
duplici vel ſemiduplici, dr Miſ-

ſa de Dñica ſecũda poſt Epipha
niã cũ cõmemoꝛatione feſti ſim-
plicis in eo occurrentis. Si vero
Sabbatum fuerit impeditū fe-
ſto duplici vel ſemiduplici, tunc
pꝛima die poſt octauaꝫ Epipha
nie dicitur Miſſa de ſecunda do
minica, ⁊ feſtum duplex vel ſemi
duplex transfertur in pꝛimam
diem ſimili feſto nõ impeditam.

Dominica ſecunda poſt Epi
phaniam. Introitus.

pſal. 65 Omnis terra adõ-
ret te deus, ⁊ pſal-
lat tibi: pſalmum
dicat nomini tuo
altiſſime. Pſalm.
Iubilate deo om-
nis terra, pſalmũ dicite nomini
eius: date glóꝛiaꝫ laudi eius. ℣.
Gloꝛia p. dicitur Gloꝛia in ex-
celſis. In Dominicis vſque ad
Septuageſimam excluſiue: in fe
rialibus vero diebus, quando
reſumitur Miſſa de Dominica
pꝛeterita nõ dꝛ. Quod ſeruatur
⁊ poſt Pentecoſten. Oꝛatio.

Omnipotẽs ſempiterne de
us, qui celeſtia ſimul ⁊ terrẽ
na moderaris: ſupplicatiões pó
puli tui clemẽter exaudi, ⁊ pacẽ
tuã nr̃is cõcede tẽpoꝛibꝰ. Per.

De ſancta Maria. Oꝛatio.

Deus, q ſalutis eterne, bea-
te Marie virginitate fecũ-
da, humano generi pꝛemia pꝛeſti
tiſti: tribue, q̃s: vt ipſam pꝛo no-
bis intercedere ſentiamus, per
quam meruimus auctoꝛem vite
ſuſcipere, dominum noſtrum Ie
ſum Chꝛiſtum filium. Contra
perſecutoꝛes Eccleſie. Oꝛatio.

Eccleſie tue, queſumus do
mine, pꝛeces placatus ad-
mitte: vt deſtructis aduerſitati-
bus, ⁊ erroꝛibus vniuerſis, ſecu-
ra tibi ſeruiat libertate. Per do
minũ. Vel pꝛo Papa. Oꝛatio.

Deus omnium fidelium pa
ſtoꝛ, ⁊ rectoꝛ, famulū tuũ
N. quẽ paſtoꝛẽ Eccleſie tue pꝛe
eſſe voluiſti, pꝛopitius reſpice: da
ei, queſumus, verbo ⁊ exemplo
quibuſ pꝛeeſt, pꝛoficere: vt ad vi
tã, vna cũ grege ſibi crẽdito, per
ueniat ſempiternam. Per domi
num no. Lectio epiſtole beati
Pauli apoſtoli ad Romanos. ca. 12

Fratres: Habentes dona
tiones, ſm gratiam que da
ta eſt nobis, differẽtes: ſiue pꝛo-
phetiã ſm rationeꝫ fidei, ſiue mi-
niſteriũ in miniſtrando, ſiue qui
docet in doctrina: qui exhoꝛta-
tur in exhoꝛtando, qui tribuit in
ſimplicitate, qui pꝛeeſt in ſolici-
tudine, qui miſeretur in hilaritá
te. Dilectio ſine ſimulatione. O-
dientes malum: adherentes bo
no. Charitateꝫ fraternitatis in-
uicem diligentes: honoꝛe inuicẽ
pꝛeuenientes. Solicitudine nõ
pigri: ſpiritu feruentes: dño ſer-
uientes: ſpe gaudẽtes: in tribula
tione patientes: oꝛationi inſtan
tes: neceſſitatibus ſanctoꝛuꝫ cõi
cantes: hoſpitalitateꝫ ſectantes.
Benedicite perſequẽtibꝰ vos:
benedicite, ⁊ nolite maledicere.
Gaudẽte cum gaudentibus: fle
te cũ flentibus: Idipſum inuiceꝫ
ſentientes. Non alta ſapientes:
ſed

ſed humilibus conſentientes.
pſal. Gra. Miſit dñs verbū ſuū, ⁊ ſa
106 nauit eos: ⁊ eripuit eos de interi
tu eoꝝ. ℣. Cōfiteātur dño miſe
cordię ei⁹: ⁊ mirabilia ei⁹ filijs hoīe
nū. Alla alla. ℣. Laudate dñz
oēs angeli ei⁹: laudate eū omnes
virtutes eius, alla. ¶ Sic dr̄ Al
lia cū verſu poſt graduale, ab o
cta. Epiph. vſqz ad Septu. ⁊ ab
octaua Pētecoſtes vſqz ad Ad
uentū, ēt inf. hebdomadā, quan
do reſumitur Miſſa de Dnica.
Sequē. S. euang. ſm Joannez.

ca. 2.

IN illo tē
pore: Nu
ptię facte ſūt in
Cana Galileę:
⁊ erat mr̄ Jeſu
ibi. Vocat⁹ eſt
autē ⁊ Jeſus ⁊
diſcipuli ei⁹ ad
nuptias. Et de
ficiete vino, dicit mr̄ Jeſu ad eū,
Vinū nō habent. Et dicit ei Je
ſus. Quid mihi ⁊ tibi eſt mulier?
Nōdū venit hora mea. Dicit mr̄
ei⁹ miniſtris. Quodcūqz dixerit
vobis, facite. Erāt autez ibi lapi
deę hydrię ſex poſitę ſm purifica
tionē iudeoꝝ: capientes ſingulę
metrētas binas vel ternas. Dicit
eis Jeſ⁹. Implēte hydrias aqua.
Et impleuerūt eas vſqz ad ſum
mū. Et dicit eis Jeſus. Haurite
nūc, ⁊ ferte Architriclino. Et tu
lerūt. Ut aūt guſtauit architricli
nus aquā vinū factū, ⁊ nō ſciebat
vnde eſſet, miniſtri aūt ſciebant
qui hauſerant aquā: vocat ſpon
ſuz architriclinus, ⁊ dicit ei. Om
nis homo, primū, bonuz vinum
ponit: ⁊ cum inebriati fuerint,
tunc id qđ deterius eſt. Tu autē
ſeruaſti bonū vinū vſqz adhuc.
Hoc fecit initiū ſignoꝝ Jeſus
in cana Galileę: ⁊ manifeſtauit
gloriā ſuā. Et crediderunt in eū
diſcipuli eius. Credo. Offert. pſal.
Jubilāte deo vniuerſa terra: 65
pſalmū dicite nomini eius: veni
te ⁊ audite, ⁊ narrabo vobis oēs
qui timetis deū, quanta fecit do
minus animę meę, alla. Secre.
OBlata dñe munera ſanctifi
ca, noſqz a peccatorum no
ſtroꝝ maculis emūda. Per d.
De ſancta Maria. Secreta.
MUneribus noſtris, q̄s dñe,
precibuſqz ſuſceptis: ⁊ cę
leſtibus nos munda myſterijs, ⁊
clementer exaudi. Contra per
ſecutores Eccleſię. Secreta.
PRotege nos dñe tuis my
ſterijs ſeruiētes: vt diuinis
rebus inhęrentes, ⁊ corpore tibi
famulemur, ⁊ mente. Per dom.
Vel pro Papa. Secreta.
OBlatis, q̄s dñe, placare mu
neribus: ⁊ famulū tuuz N.
quē paſtorez Eccleſię tuę pręeſſe
voluiſti, aſſidua protectione gu
berna. Per d. Cōmunio. Di pſal.
cit dñs, implete hydrias aqua, ⁊ 65
ferte architriclino: duz guſtaſſet
architriclinus aquam vinum fa
ctā, dicit ſponſo, ſeruaſti bonum
vinum vſque adhuc: hoc ſignuz
fecit Jeſus primum coram diſci
pulis ſuis. Poſtcommunio.
AUgeātur in nobis, quęſu
mus dñe, tuę virtutis ope

rātio: vt, diuinis vegetāti ſacra-
mētis, ad eoꝝ ꝓmiſſa capiēda,
tuo muñere ꝓparemur. Per.
Pro ſancta Maria. Poſtcōio.
Hec nos communio do-
mine purget a crimine: ⁊ in-
tercedente beata dei genitrice
Maria, celeſtis remedij faciat eſ-
ſe conſortes. Contra perſecu-
tores Eccleſie. Poſtcōmunio.
Quęſumus dñe deus noſter:
vt quos diuina tribuis par-
ticipatiōe gaudere, humanis nō
ſinas ſubiacēre periculis. Per.
Uel pro Papa. Poſtcōmunio.
Hec nos q̄s dñe diuini ſa-
cramenti perceptio ꝓte-
gat: ⁊ famulum tuum N. quē pa-
ſtorem Eccleſie tue preeſſe volui-
ſti, vnā cū commiſſo ſibi grege,
ſaluet ſemper ⁊ muniat. Per d.
¶ Dñica iij. poſt Epipha. Intr.
pſal. 96 Adorate deum om-
nes angeli eius: au-
diuit, ⁊ lętata eſt
Sion: ⁊ exultaue-
runt filię Iudę.
Pſalmus. Domi-
nus regnauit, exultet terra, lęten-
tur inſulę multę. ℣. Glia. Orō.
Omnipotens ſempiterne
deus, infirmitatem noſtrā
ꝓpitius rēſpice: atque ad ꝓ-
tegendū nos, dexterā tuę maie-
ſtatis extende. Per dominum.
De ſancta Maria. Oratio.
Deus, qui ſalutis ęternę bea-
tę Marię virginitate fęcun-
da, humāno gēneri pręmia prę-
ſtitiſti: tribue quęſumus: vt ip-
ſam pro nobis intercēdere ſen-
tiamus, per quam meruimus au-
ctorem vitę ſuſcipere dominum
noſtrum Ieſum Chriſtum filiū
tuum. Pro Papa. Oratio.
Deus omnium fidelium pa-
ſtor ⁊ rector, famulū tuum
N. quem paſtorem Eccleſię tuę
preeſſe voluiſti, ꝓpitius rēſpi-
ce: da ei, q̄s, verbo ⁊ exēplo qui-
bus preeſt, ꝓficere: vt ad vitā
vnā cū grege ſibi crēdito perue-
niat ſempiternam. Uel contra
perſecutores Eccleſię. Oratio.
Eccleſię tuę. vt in Dominica
precedenti. Lectio epl'ę beati
Pauli apoſtoli ad Romanos.
Fratres: Nolite eſſe pru- ca. 12
dentes apud voſmetipſos.
Nulli malum pro malo redden-
tes. Prouidentes bona non tā-
tum coram deo, ſed etiam corā
omnibus hominibus. Si fieri
poteſt, quod ex vobis eſt, cum
omnibus hominibus pacem ha-
bentes. Non voſmetipſos de-
fendētes, chariſſimi: ſed date lo-
cum irę. Scriptū eſt enī. Mihi
vindictā: ⁊ ego retribuā, dicit
dñs. Sed, ſi eſurierit inimicus tu-
us, ciba illū. Si ſitit, potū da illi.
Hoc enim faciens, carbōnes
ignis cōngeres ſup caput eius.
Noli vinci a malo: ſed vince i bo-
no malum. Gradua. Timebūt pſal.
gentes nomen tuum domine, ⁊ 101.
oēs reges terrę gloriā tuam. ℣.
Quī ędificāuit dñs Sion, ⁊ vidē-
bitur i maieſtate ſua. Alla, alla. pſal.
℣. Dñs regnāuit, exultet terra: 96
lętentur inſulę multę, alla. Se-
quētia S. euang. ſcđm Mattheū.
In

c.8.

IN illo tempore: Cū deſcendiſſet Jeſus de monte, ſecute ſunt eū turbe multe. Et ecce leproſus veniens, adorabat eum, dicens. Dñe, ſi vis, potes me mūdare. Et extēdēs manū Jeſus, tetigit eū, dicēs. Uolo. Mūdare. Et cōfeſtī mundata eſt lepra eius. Et ait illi Jeſus. Uide nemini dixeris: ſed vade, oſtēde te ſacerdoti: ⁊ offer munꝰ, quod precepit Moyſes in teſtimoniū illis. Cū autē introiſſet Capharnaū, acceſſit ad eum Centurio, rogans eum, ⁊ dicens. Domine, puer meus iacet in domo paralyticus, ⁊ male torquetur. Et ait illi Jeſus. Ego veniā, ⁊ curabo eum. Et reſpondens Centurio ait. Domine, non ſum dignus vt intres ſub tectum meū: ſed tantum dic verbo, ⁊ ſanabitur puer meus. Nā ⁊ ego homo ſum ſub poteſtate conſtitutus, habens ſub me milites: ⁊ dico huic, vade, ⁊ vadit: ⁊ alio, veni, ⁊ venit: ⁊ ſeruo meo, fac hoc, ⁊ facit. Audiens autem Jeſus, miratus eſt, ⁊ ſequentibus ſe dixit. Amen dico vobis, non inueni tantam fidem in Jſrael. Dico autem vobis, ꝙ multi ab oriente ⁊ occidente venient, ⁊ recumbent cū Abrahā, Jſaac, ⁊ Jacob in regno celorū: filij autē regni eiicientur in tenebras exteriores. Jbi erit fletus, ⁊ ſtridor dentiū. Et dixit Jeſus Centurioni. Uade: ⁊ ſicut credidiſti, fiat tibi. Et ſanatus eſt puer in illa hora. Credo. Offertor.

Dextera dñi fecit virtutē, pſal. 117.
dextera dñi exaltauit me: dextera dñi fecit vtutē: nō moriar: ſed viuā: ⁊ narrabo opa dñi. Secre.

Hec hoſtia, qͣs dñe, emundet noſtra delicta: ⁊ ad ſacrificiū celebrādū, ſubditoꝝ tibi corpora, mētes qꝫ ſanctificet. Per do. Pro ſancta Maria. Secre.

Muneribus noſtris, que ſumus domine, precibusqꝫ ſuſceptis: ⁊ celeſtibus nos munda myſterijs, ⁊ clemēter exaudi. Pro Papa. Secreta.

Oblatis, qͣs dñe, placare muneribus: ⁊ famulum tuum N. quē paſtorē Eccleſie tue preeſſe voluiſti, aſſidua protectione guberna. Per dominū. Uel cōtra perſecutores Eccleſie. Secreta. Protege. vt in dominica preterita. Cōio. Mirabantur omnes de his, que procedebant de ore dei. Poſtcōmunio.

Quos tantis domine largiris vti myſterijs: queſumꝰ, vt effectibus nos eorum veraciter aptare digneris. Per domi. De ſancta Maria. Poſtcōio.

Hec nos cōmunio dñe purget a crimine: ⁊ intercedente beata dei genitrice Maria, celeſtis remedij faciat eſſe cōſortes. Pro Papa. Poſtcommunio.

Hec nos, qͣs dñe, diuini ſacramēti pceptio protegat: ⁊ famulum tuū N. quē paſtorē Eccleſie tue preeſſe voluiſti, vnā cum commiſſo ſibi grege ſaluet

ſemp ⁊ muniat. Per do. Uel cōtra perſecutores Eccle. Poſtcō. Queſum⁹. vt in dñica p̄terita.

¶ Dñica iiij. poſt Epiph. Intr.

pſal. 96 Adorate deū omnes Angeli eius: audiuit, ⁊ letata eſt Sion: ⁊ exultauerūt filie Jude. Ps. Dominus regnauit, exultet terra, letentur inſule multe. ℣. Gloria p. Oratio.

Deus, qui nos in tantis periculis conſtitutos, pro humana, ſcis, fragilitate non poſſe ſubſiſtere: da nobis ſalutē mentis ⁊ corporis: vt ea, que pro peccatis noſtris patimur, te adiuuāte, vincamus. Per dominum n.

De ſancta Maria. Oratio.

Deus, qui ſalutis eterne, btē Marie virginitate fecūda, humano generi p̄mia preſtitiſti: tribue, q̄s, vt ipſā p nobis intercedere ſentiam⁹: p quā meruim⁹ auctorē vite ſuſcipere dñm noſtrū Jeſum Chriſtū filiū tuum.

Cōtra perſecut. Eccleſie. Orō.

Eccleſie tue, q̄s dñe, preces placat⁹ admitte: vt deſtructis aduerſitatibus, ⁊ erroribus vniuerſis, ſecura tibi ſeruiat libertate. Perd. Uel pro Papa. Deus omnium fidelium. vt in dñica precedenti. Lectō epl'e beati Pauli apoſtoli ad Romanos.

ca. 13 Fratres: Nemini quicquā debeatis: niſi, vt inuicem diligatis. Qui enim diligit proximū, legē impleuit. Nam non adulterabis: non occides: non furaberis: non falſum teſtimoniū dices: nō concupiſces: ⁊, ſi quod eſt aliud mandatū, in hoc verbo inſtauratur: diliges proximū tuū ſicut teipſum. Dilectio proximi, malū non operat. Plenitudo ergo legis, eſt dilectio. Grad. Timebūt gētes nomē tuum dñe, ⁊ pſal 101. oēs reges terre gloriam tuā. ℣. Qm̄ edificauit dñs Sion, ⁊ videbit in maieſtate ſua. Alleluia, all'a.

℣. Dominus regnauit, exultet terra: letentur inſule multe, all'a. pſal 96

Seque. S. euāg. ſm Mattheū.

In illo tpe: Aſcēdēte Jeſu in nauiculā, ca. ſecuti ſunt eū diſcipuli eius. Et ecce, motus magnus factus eſt i mari, ita vt nauicula operiret fluctib⁹. Ipſe vero dormiebat. Et acceſſerūt diſcipuli eius, ⁊ ſuſcitauerūt eū, dicētes. Dñe, ſalua nos, perim⁹. Et dicit eis. Quid timidi eſtis modice fidei? Tunc ſurgens imperauit ventis ⁊ mari: ⁊ facta eſt tranqllitas magna. Porro homines mirati ſunt, dicentes. Qualis eſt hic, quia venti ⁊ mare obediunt ei. Credo.

Offert. Dextera domini fecit virtutem: dextera domini exaltauit me: dextera domini fecit virtutem: non moriar, ſed viuam, ⁊ narrabo opera domini. pſal 117. Secre.

Concede, q̄s om̄ps deus, vt huius ſacrificij mun⁹ oblatū, fragilitatē noſtrā ab oī malo pur-

purget ſemper, ⁊ muniat. Per.

De ſancta Maria. Secreta.

Muneribꝰ noſtris, q̄s dn̄e, precibuſq; ſuſceptis: ⁊ celeſtibus nos munda myſteriis, ⁊ clemēter exaudi. Contra perſecutores Eccleſie. Secreta.

Protege nos dn̄e tuis myſteriis ſeruientes: vt diuinis rebus inherentes, ⁊ corpore tibi famulemur, ⁊ mente. Per dominū. Uel pro Papa. Secre.

Oblatis. vt in Dominica precedenti. Cōmunio.
Lu. 4 Mirabātur omnes de his, que procedēbāt de ore Dei. Poſtcōmunio.

Uera tua nos deus a delectationibus terrenis expediant: ⁊ celeſtibus ſemper inſtaurent alimentis. Per dn̄m.

De ſancta Maria. Poſtcōio.

Hec nos cōmunio domine purget a crimine: ⁊ intercedente beata dei genitrice Maria, celeſtis remedij faciat eſſe conſortes. Contra perſecutores Eccleſie. Poſtcommunio.

Queſumus dn̄e deꝰ noſter: vt, quos diuina tribuis participatiōe gaudere, humanis nō ſinas ſubiacere periculis. Per.

Uel pro Papa. Poſtcōio. Hec nos. vt in Dominica preterita.

¶ Dominica Quinta poſt Epiphaniam. Introitus.

pſal. 96 Adorate deum omnes angeli eius: audiuit, ⁊ letata eſt Sion: ⁊ exultauerūt filie Jude. ps. Dominus regnauit, exultet terra: letentur inſule multe. V. Gloria pat. Oratio.

M. R. N.

Familiā tuam, q̄s dn̄e, cōtinua pietate cuſtodi: vt que in ſola ſpe gr̄e celeſtis innititur, tua ſemp protectione muniat. Per. De ſancta Maria. Oratio.

Deus, q ſalutis eterne, beate Marie virginitate fecūda, humano generi premia preſtitiſti: tribue, q̄s: vt ipſam pro nobis intercedere ſentiamus, per quam meruimus auctorem vite ſuſcipere, dominum noſtrum Jeſum Chriſtum filium tuum.

Pro Papa. Oratio.

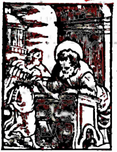
Deus omnium fidelium paſtor, ⁊ rector, famulū tuū N. quē paſtorē Eccleſie tue preeſſe voluiſti, propitius reſpice: da ei, queſumus, verbo ⁊ exemplo quibus preeſt, proficere: vt ad vitā, vnā cū grege ſibi credito, perueniat ſempiternam. Per dom.

vel Eccleſie tue. vt in Dominica preceden. Si autem hec Dominica venerit poſt feſtum Purificationis dr̄ ſecūda orō. A cūctis nos q̄s dn̄e mun. vt infr. in dn̄ica Septuageſime. Et tertia oratio ad libitum ſacerdotis.

Lectio epiſtole beati Pauli apoſtoli ad Coloſſenſes.

Fratres. Induite vos, ſicut electi Dei ſancti, ⁊ dile- ca. 3.
cti viſcera miſericordie, benignitatem, humilitatem, modeſtiā, patientiā, ſupportātes inuicē: et donantes vobiſmetipſis, ſi quis aduerſus aliquem habet querēlā. Sicut et dn̄s donauit vobis:

ita ⁊ vos. Super omnia autem
hec, charitatem habentes, quod
eſt vinculũ perfectionis. Et pax
Chriſti exultet in cordibus ve-
ſtris, in qua ⁊ vocati eſtis in vno
corpore: ⁊ grati eſtote. Verbum
Chriſti habitet in vobis abun-
danter, in omni ſapientia: docen
tes ⁊ cõmonentes voſmetipſos,
in pſalmis, hymnis, ⁊ canticis
ſpiritualibus, in gratia cantantes
in cordibus veſtris dño. Omne
quodcunq; facitis in verbo aut
in opere: omnia in nomine dñi
noſtri Jeſu Chriſti facite, gra-
tias agentes deo ⁊ patri, per Je
ſum Chriſtum dñm noſtrum.
pſal. 101. Grad. Timebunt gẽtes nomẽ
tuum dñe, ⁊ oẽs reges terre glo
riam tuã. ℣. Quoniã edificauit
dñs Sion: ⁊ videbitur in maie-
pſal. 96 ſtate ſua. Alleluia, alleluia. ℣ Dñs re
gnauit, exultet terra: letentur in
ſule multe. Alleluia. Sequentia
ſancti euange. ſm. Matthеum.
ca. 13

In illo tẽ-
pore: Di-
xit Jeſus diſci-
pulis ſuis para-
bolã hanc. Si
mile factum eſt
regnum celorũ
homini, q ſemi-
nauit bonũ ſe-
mẽ in agro ſuo. Cũ autẽ dormi
rent homines, venit inimicus e-
ius, ⁊ ſuperſeminauit zizania in
medio tritici, ⁊ abiit. Cũ aũt cre
uiſſet herba, ⁊ fructũ feciſſet: tũc
apparuerunt ⁊ zizania. Accedẽ-
tes autẽ ſerui patris familias, di
xerũt ei. Dñe, nõnne bonũ ſemẽ
ſeminaſti in agro tuo? Unde er-
go habet zizania? Et ait illis. In
imicus homo hoc fecit. Serui
autẽ dixerũt ei. Vis imus, ⁊ colli
gimus ea? Et ait. Non: ne forte
colligentes zizania, eradicetis cũ
eis ſimul ⁊ triticũ. Sinite utraq;
creſcere vſq; ad meſſem: ⁊ in tẽ-
pore meſſis dicã meſſoribꝰ. Col
ligite primũ zizania, ⁊ alligate ea
in faſciculos ad cõburendũ: triti
cũ autem cõgregate in horreum
meũ. Credo. Offer. Dextera
dñi fecit virtutem, dextera dñi
exaltauit me, dextera dñi fecit
virtutẽ: nõ moriar, ſed viuam: ⁊
narrabo opera domini. Secre.
Hoſtias tibi dñe placatio-
nis offerimus: vt, delicta
noſtra miſeratus abſoluas, ⁊ nu
tantia corda tu dirigas. Per d.
De ſancta Maria. Secreta.
Muneribus noſtris, queſu-
mus domine precibusq;
ſuſceptis: ⁊ celeſtibus nos mun
da myſterijs, ⁊ clemẽter exaudi.
Pro Papa. Secreta.
Oblatis, qſ dñe, placare mu
neribus: ⁊ famulũ tuũ N.
quẽ paſtorẽ Eccleſie tue preeſſe
voluiſti, aſſidua protectione gu-
berna. Per d. Uel contra perſe
cutores Eccleſie. Secreta.
Protege nos. vt in precedenti Lu. 4
Dominica. Communio. Mira
bantur omnes de his, que proce-
debant de ore Dei. Poſtcõio.
Quesumus omnipotẽs de-
us, vt illius ſalutaris capia-
mus effectum: cuius per hec my
ſteria

ſteria pignus accepimus. Per.

De sancta Maria. Poſtcõio.

Hec nos cõmunio dñe purget à crimine: ⁊ intercedente beata dei genitrice Maria, celeſtis remedij faciat eſſe cõſortes.

Cõtra ꝑſecuto. Eccleſie. Poſtco.

Queſumus dñe deus noſter: vt, quos diuina tribuis participatione gaudere, humanis non ſinas ſubiacere periculis.

Uel pro Papa. Poſtcõmunio.

Hec nos, q̄s dñe, diuini ſacramẽti ꝑceptio protegat: ⁊ famulum tuũ N. quẽ paſtorez Eccleſie tue preeſſe voluiſti, vnà cum commiſſo ſibi grege ſaluet ſemper ⁊ muniat. Per dominũ.

¶ Dñica vj. poſt Epiph. Intr.

Adorate Deũ omnes angeli eius: audiuit, ⁊ letata eſt Sion: ⁊ exultauerũt filie Jude. Ps. Dominus regnauit, exultet terra: letentur inſule multe. ℣. Gloria pat. Oratio.

Preſta q̄s omnipotens deus: vt ſemper rationabilia meditantes, q̄ tibi ſunt placita, ⁊ dictis exequamur, ⁊ factis. Per.

De ſancta Maria. Oratio.

Deus, q̄ ſalutis eterne, beate Marie virginitate fecũda, humano generi premia preſtitiſti: tribue queſumus: vt ipſaz ꝓ nobis intercedere ſentiamus, per quam meruimus auctorem vite ſuſcipere dominum noſtruz Jeſum Chriſtum filium tuum.

Cõtra ꝑſecutores Eccleſie. Orõ.

Eccleſie tue, queſumus domine, preces placatus admitte: vt deſtructis aduerſitatibus, ⁊ erroribus vniuerſis, ſecura tibi ſeruiat libertate. Per dominũ. Uel pro Papa. Oratio.

Deus omnium fideliuz paſtor. vt in Dominica precedenti.

Lectio epiſtole beati Pauli apoſtoli ad Theſſalonicenſes.

Fratres: Gratias agimus
deo ſemper pro omnibus 1.c.1.
vobis: memoriam veſtri facientes in orationibus noſtris, ſine intermiſſione, memores opis fidei veſtre, ⁊ laboris, ⁊ charitatis, ⁊ ſuſtinentie ſpei domini noſtri Jeſu Chriſti. Scientes fratres dilecti, à deo electionem veſtrã: quia euangeliũ noſtruz non fuit ad vos in ſermone tantũ, ſed ⁊ in virtute, ⁊ in ſpiritu ſãcto, ⁊ in plenitudine multa: ſicut ſcitis quales fuerimus in vobis propter vos: Et vos imitatores noſtri facti eſtis, ⁊ dñi: excipientes verbũ in tribulatione multa cum gaudio ſpiritus ſancti: ita vt facti ſitis forma omnibus credentibus in Macedonia ⁊ in Achaia. A vobis eniz diffamatus eſt ſermo domini: non ſolum in Macedõnia ⁊ in Achaia, ſed ⁊ in omni loco fides veſtra, que eſt ad deum, ꝑfecta eſt, ita vt nõ ſit nobis neceſſe quicquam loqui. Jpſi enim de nobis annunciant qualez introitum habuerimus ad vos: ⁊ quomodo conuerſi eſtis ad deũ à ſimulacris, ſeruire Deo viuo ⁊ vero: ⁊ expectare filium eius

beneplacito tuo: vt in nomine di
lecti filij tui mereamur bonis o-
peribus abundare. Per eundē.

De ſancta Maria. Oratio.

Deus, qui ſalutis eterne,
beate Marie virginitate fe
cunda, humano generi premia
preſtitiſti: tribue queſumus: vt
ipſam pro nobis intercedere ſen
tiamus, per quam meruimus au
ctorē vite ſuſcipere dñm noſtrū
Jeſum Chriſtum filium tuum.

Cōtra perſecutores Ecclie. Orō.

Eccleſie tue, qs dñe, preces
placat⁹ admitte: vt deſtru-
ctis aduerſitatibus, ⁊ erroribus
vniuerſis, ſecura tibi ſeruiat liber
tate. Per d. Uel p Papa. orō.
Deus omnium fidelium. vt ſu-
pra. fol s. Lectio epiſtole beati
Pauli apoſtoli ad Galatas.

ca. 4 Fratres: Quanto tēpore
heres paruulus eſt, nihil
differt a ſeruo, cū ſit dñs omniū,
ſed ſub tutoribus ⁊ actorib⁹ eſt,
vſq3 ad prefinitū tēpus a patre.
Ita ⁊ nos cum eſſēmus paruuli,
ſub elementis mundi huius era-
mus ſeruiētes. At vbi venit ple
nitudo tēporis, miſit deus filiū
ſuū factū ex muliere, factū ſub le
ge: vt eos qui ſub lege erant, re-
dimeret: vt adoptionē filiorū re
ciperemus. Quoniā autē eſtis
filij dei, miſit deus ſpiritū filij ſui
in corda veſtra clamātem, abba,
pater. Itaque iā non eſt ſeruus.
ſed filius. Quod ſi filius: ⁊ heres
psal. 44 per deum. Gradu. Specioſus
forma pre filijs hominū, diffuſa
eſt gratia i labijs tuis. V. Eructā
uit cor meum verbū bonū, dico
ego opera mea regi: lingua mea
calamus ſcribe velociter ſcriben
tis. Alleluia, alleluia. V. Domi psal.
nus regnauit, decorem induit: 92
induit dominus fortitudinem,
⁊ precinxit ſe virtute. Alleluia.

Sequē. S. euāg. ſm Mattheū.

In illo tpe: De- ca. 2
functo Hero-
de, ecce Angelus do
mini apparuit in ſō-
nis Joſeph in Aegy
pto, dicens. Surge,
⁊ accipe puerum, ⁊
matrem eius, ⁊ vade in terram
Iſrael. Defuncti ſunt enim, qui
querēbant animam pueri. Qui
conſurgens accēpit puerū ⁊ ma
trē eius: ⁊ venit in terrā Iſrael.
Audiens autē, q Archelaus re-
gnaret in Judea p Herode pa-
tre ſuo, timuit illo ire. Et admo-
nitus in ſōnis, ſeceſſit in partes
Galilee. Et veniēs habitauit in
ciuitate, que vocatur Nazareth:
vt adimpleretur qd dictū eſt per
prophetas: qm Nazareus voca
bitur. Offerto. Deus enim fir psal.
mauit orbem terre, qui non com 92
mouebit: parata ſedes tua deus
ex tunc, a ſeculo tu es. Secreta.

Concēde qs ops deus: vt
oculis tue maieſtatis mun⁹
oblatū, ⁊ gratiā nobis pie deuo-
tionis obtineat, ⁊ effectum bea-
te perennitatis acquirat. Per.

De ſancta Maria. Secreta.

Muneribus noſtris, queſu-
mus dñe precibus q3 ſuſce
ptis: ⁊ celeſtibus nos munda my
ſterijs

ſtériis, ⁊ clementer exaudi. Cōtra perſecutores Eccleſię. Sec.

Protege nos dñe, tuis myſteriis ſeruientes: vt diuinis rebus inherentes, ⁊ corpore tibi famulemur, ⁊ mente. Per.

Vel pro Papa. Secreta.

Oblatis quęſumus dñe placare muneribus: ⁊ famulum tuū N. quē paſtorem Eccleſię tuę preeſſe voluiſti, aſſidua protectione guberna. Per dñm n.

mat. 2 Cōio. Tolle púerum ⁊ matrē eius, ⁊ vade in terram Iſrael: defuncti ſunt enim qui quęrebant animam pueri. Poſtcomunio.

Per huius domine operationem myſterij, ⁊ vitia noſtra purgentur, ⁊ iuſta deſidéria compleantur. Per dominū n.

De ſancta Maria. Poſtcōio.

Hec nos communio domine purget a crimine: ⁊ intercedente beata dei genitrice Maria, cęleſtis remedij faciat eſſe conſortes. Contra perſecutores Eccleſię. Poſtcommunio.

Queſumus domine deus noſter: vt quos diuina tribuis participatione gaudere, humanis nō ſinas ſubiacére periculis. Per. Vel p Papa. Poſtcō.

Hec nos queſumus domine diuini ſacramenti perceptio protegat: ⁊ famulum tuum N. quem paſtorem Eccleſię tuę eſſe voluiſti, vnà cum commiſſo ſibi grege ſaluet ſemper ⁊ muniat. Per dominum noſtrum.

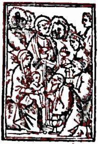
¶ In Epiphania dñi. Statio ad ſanctū Petrum. Introitus.

Ecce aduenit dominator dominus: Mala. 3.
⁊ regnū in manu eius, ⁊ poteſtas, ⁊ imperium. Pſal. pſal. 71.
Deus iudicium tuum regi da, ⁊ iuſtitiam tuam filio regis. V. Gloria patri. Oratio.

Deus, qui hodierna die vnigenitum tuum géntibus ſtella duce reuelaſti: concede propitius: vt, qui iam te ex fide cognouimus, vſque ad contemplandam ſpéciem tuę celſitudinis perducamur. Per eundē dñm. Lectio Iſaię prophétę.

Surge, illumináre Hieruſalem: c. 60
quia venit lumen tuū, ⁊ gloria dñi ſuper te orta eſt. Quia ecce ténebrę opérient terrā, ⁊ caligo pópulos. Super te autem orietur dñs, ⁊ gloria eius in te videbitur. Et ambulábūt gétes in lumine tuo, ⁊ reges in ſplendore ortus tui. Leua in circuitu oculos tuos, ⁊ vide: omnes iſti congregati ſunt, venérunt tibi. Filij tui de longe vénient: ⁊ filię tuę de látere ſurgét. Tunc videbis, ⁊ afflues: ⁊ mirábitur, ⁊ dilatabitur cor tuum, quando conuerſa fuerit ad te multitudo maris, fortitudo géntium venerit tibi. Inūdatio camelorū opériet te, Dromedarii Madian, ⁊ Epha. Omnes de Saba vénient, aurum ⁊ thus deferentes: ⁊ laudē domino annunciantes. Grad.

Omnes de Saba vénient, aurum ⁊ thus deferentes: ⁊ laudē Iſa. 60
dñi annunciantes. V. Surge, ⁊

illuminare Hieruſaleȝ: quia glo
ria dñi ſuper te orta eſt. Alleluia al
leluia. ℣. Vidimus ſtellaȝ eius in o
riente: ⁊ venimus cũ muneribus
adorare dñm, alleluia. Sequentia
ſancti euange. ſm Mattheum.
ca. 2.
Cum nat⁹
eſſet Jeſ⁹
in Bethleẽ Iu
dee diebus He
rodis regis: ec
ce Magi ab o
riente venerũt
Hieroſolymã,
dicentes. Ubi
eſt, q natus eſt rex Judeorũ? Ui
dimus enim ſtellã eius in oriẽte,
⁊ venimus adorare eũ. Audiẽs
autẽ Herodes rex turbatus eſt,
⁊ omnis Hieroſolyma cum illo.
Et congregãs omnes principes
ſacerdotũ, ⁊ ſcribas populi ſciſci
tabatur ab eis, vbi Chriſtus na
ſceretur. At illi dixerunt ei. In
Bethleẽ Jude. Sic enim ſcriptũ
eſt per prophetam. Et tu Beth
leeȝ terra Juda, nequaquã mini
ma es in principibus Juda. Ex
te eniȝ exiet dux, qui regat popu
lum meum Iſrael. Tunc Hero
des clam vocatis Magis, dili
genter didicit ab eis tempus ſtel
le, que apparuit eis. Et mittens
illos in Bethleem, dixit. Ite, ⁊ in
terrogate diligenter de puero: ⁊
cũ inueneritis, renunciate mihi:
vt ⁊ ego veniens, adoreȝ eũ. Qui
cuȝ audiſſent regẽ, abierunt. Et
ecce ſtella, quã viderant in orien
te, antecedebat eos, vſq3 dũ ve
niens, ſtaret ſupra vbi erat puer.

Videntes autem ſtellam, gauiſi
ſunt gaudio magno valde. Et in
trantes domũ, inuenerunt pue
rum cum Maria matre eius: ⁊
procidentes, adorauerunt eum.
Et apertis theſauris ſuis, obtule
runt ei munera: aurum, thus, ⁊
myrrham. Et reſponſo accepto
in ſomnis ne redirent ad Hero
dem: per aliam viam reuerſi ſunt
in regionem ſuam. Credo in.
Offerto. Reges Tharſis ⁊ in pſal.
ſule munera offerent: reges Ara 71
bum, ⁊ Saba dona adducent: ⁊
adorabunt euȝ oẽs reges terre,
oẽs gentes ſeruient ei. Secreta.
Eccleſie tue, queſumus do
mine, dona propitius in
tuere, quibus non iam aurum,
thus, ⁊ myrrha profertur: ſed
quod eiſdẽ muneribus declara
tur, immolatur, ⁊ ſumitur. Per
dñm. Prefatio. Eterne deus.
Quia cum vnigenitus. Infra
actionem. Communicantes,
⁊ diem ſacratiſſimum celebran
tes, quo vnigenitus tuus. vt in
prefationibus fo. 112. Et dicũ
tur per octauam. Communio.
Vidimus ſtellam eius in orien mat.
te: ⁊ venimus cum muneribus 2
adorare dominum. Poſtcõio.
Preſta, queſumus omnipo
tens deus, vt que ſol
lemni celebramus officio, puri
ficate mentis intelligentia con
ſequamur. Per. Inf. octa. Epi
phanie fit ideȝ officium, quod in
die: ⁊ poſt orationẽ diei dicũtur
orones: Deus qui ſalutis eter
⁊ Eccleſie tue. vel pro Pa
pa.

pa. vt in vigilia Epipha: De feſtis duplicib⁹ ⁊ ſemiduplicibus, que inf. octa. veniunt, nihil tunc agitur, niſi in ppria eccleſia, ſed peracta octa. celebrátur: de ſimplicibus autem fit tantũ commemoratio. De Dñica infra octa. Epipha. Miſſa dicitur vt infra. Quod ſi feſtũ Epipha. in Dñica venerit, ipſa Miſſa Dñice dr in Sabbato infr. octa. ⁊ in octaua Epipha. nihil fit de Dominica.

Dñica inf. octa. Epiph. Intro.

Ecc. In excelſo throno vidi ſedére viꝛuꝫ quem adórat multitudo angelóꝛuꝫ pſallentes in vnũ: ecce cuius impérij nomen eſt in eternum. Ps. Iubilate deo omnis terra: ſeruite domino in letitia. ℣. Glia. Oro.

psal. 99

Ota, queſumus domine, ſupplicantis pópuli celeſti pietáte proſequere: vt, ⁊ que agẽda ſunt videant, ⁊ ad implenda q̃ viderint, conualeſcant. Per do.

Pro cõmem. Epiphanie. Oro.

Eus, q hodierna die vnigenitum tuum gentibus ſtella duce reuelaſti: cõcede propitius: vt qui iã te ex fide cognóuimus, vſque ad contemplandã ſpeciem tue celſitúdinis perducamur. Per eũ.

Lectio epiſtole beati Pauli apli ad Romanos.

c. 12. Ratres: Obſecro vos per miſericóꝛdiam dei: vt exhibeátis córpora veſtra hóſtiaꝫ viuentem, ſanctam, deo placenteꝫ, rationabile obſequium veſtruꝫ. Et nolite conformari huic ſeculo: ſed reformámini in nouitáte ſenſus veſtri, vt probétis, que ſit volũtas dei bona, ⁊ beneplacẽs, ⁊ perfecta. Dico eniꝫ per gratiaꝫ dei que data eſt mihi: omnibus qui ſunt inter vos. Non plus ſápere quàm opoꝛtet ſápere: ſed ſápere ad ſobrietatem. Et vnicuique, ſicut deus diuiſit menſuram fidei. Sicut eniꝫ in vno corpore multa membra habémus, omnia autem membra non eundem actum habent: ita multi vnum corpus ſumus in Chriſto, ſinguli autem alter altérius mẽbra. In Chriſto Ieſu domino noſtro.

Graduale. Benedictus dominus deus Iſrael, qui facit mirabilia magna ſolus à ſeculo. psal. 71

℣. Suſcipiant montes pacem populo tuo: ⁊ colles iuſtitiam.

Alleluia, alleluia. ℣. Iubilate deo omnis terra: ſeruite domino in letitia, alleluia. psal. 99

Sequẽtia ſancti euãgelij ſecundũ Lucam.

Um factus eſſet Ieſus annóꝛuꝫ duódecim, aſcẽdentibus illis Hieroſolymaꝫ ſecundum conſuetúdineꝫ diei feſti, conſummatiſq; diebus cum redirent, remanſit puer Ieſus in Hieruſalém, ⁊ non cognouerunt parentes eius. Exiſtimantes autem illum eſſe in comitátu, venerunt iter diei, ⁊ requirébant eum in- ca. 2.

ter cognatos ⁊ notos. Et non
inuenientes, regreſſi ſunt in Hie-
ruſalem, requirentes eum. Et fa
ctum eſt: poſt triduū inuenerūt
illū in templo ſedentē in medio
doctorum, audientem illos, ⁊ in
terrogantem. Stupebant autē
omnes qui eum audiebāt, ſuper
prudentia ⁊ reſpōſis eius. Et vi
dentes admirati ſunt. Et dixit
mater eius ad illū. Fili, quid feci
ſti nobis ſic? Ecce pr̄ tuus ⁊ ego
dolentes quęrebámus te. Et ait
ad illos. Quid eſt, ꝙ me quęrebá
tis? Neſciebatis, quia in his quę
patris mei ſunt, oportet me eſſe?
Et ipſi non intellexerunt verbū,
quod locutus eſt ad illos. Et de
ſcendit cum eis, ⁊ venit Naza-
reth: ⁊ erat ſubditus illis. Et ma
ter eius conſeruabat oīa verba
hęc in corde ſuo. Et Jeſus profi
ciebat ſapientia ⁊ ętate ⁊ gratia
apud deū ⁊ homines. Credo.
pſal. 99 Offer. Jubilate deo oīs terra:
ſeruite dn̄o in letitia: intrate in
conſpectu eius in exultatione, q2
dominus ipſe eſt deus. Secreta.
Oblatum tibi domine ſacri-
ficium viuificet nos ſemper
⁊ muniat. Per dominum nrū.
Pro Epiphania. Secreta.
Eccleſię tuę, q̄s domine, do
na propitius intuere: qui-
bus non iam aurū, thus, ⁊ myr
rha profert: ſed qđ eiſdē muneri
bꝰ declarat, immolat, ⁊ ſumitur.
Lu. 2 Per d. Cōio. Fili, quid feciſti
nobis ſic? ego ⁊ pater tuus do-
lentes quęrebamus te. Et quid
eſt, quod me quęrebatis? neſcie
batis, quia in his quę patris mei
ſunt, oportet me eſſe? Poſtcōio.
Supplices te rogamus om
nipotens deus: vt quos
tuis reficis ſacramentis, tibi etiā
placitis moribus dignanter de-
ſeruire concedas. Per dn̄m no.
Pro Epiphania. Poſtcōio.
Preſta, q̄s, ōps deus, vt quę
ſollemni celebramus offi-
cio, purificatę mentis intelligen-
tia conſequamur. Per dominū.
¶ In octa. Epiphanię. Intro.
Ecce aduenit do- mal. 3
minator dominꝰ,
⁊ regnū in manu
eius, ⁊ poteſtas, ⁊
imperium. Pſal. pſal. 71
Deus iudicium tu
um regi da, ⁊ iuſtitiā tuā filio re-
gis. V. Gloria patri. Oratio.
Deus, cuius vnigenitus in
ſubſtātia noſtrę carnis ap-
paruit: prę̄ſta q̄s: vt per eū, quē
ſimilē nobis foris agnouimus, in
tus reformari mereamur. Qui
tecum. Lectio Iſaię prophetę.
Surge, illuminare Hieru- c. 60.
ſalem: quia venit lumen
tuum, ⁊ gloria domini ſuper te
orta eſt. Quia ecce tenebrę opé-
rient terram, ⁊ caligo populos.
Super te autem orietur domi-
nus, ⁊ gloria eius in te videbit.
Et ambulabunt gētes in lumine
tuo, ⁊ reges in ſplendore ortus
tui. Leua ī circuitu oculos tuos,
⁊ vide: omnes iſti cōgregati ſūt,
venerunt tibi. Filij tui de longe
venient: ⁊ filię tuę de latere ſur-
gent. Tunc videbis, ⁊ afflues:
⁊ mi-

⁊ mirabitur, ⁊ dilatabitur cor tu
um, quando cõuerſa fuerit ad te
multitudo maris, fortitudo gen
tium venerit tibi. Inundatio cã
melorum operiet te, dromedarij
Madiã ⁊ Epha. Oẽs de Saba
venient, aurũ ⁊ thus deferentes:
⁊ laudẽ dño annũciãtes. Grad.
Iſa. O ẽs de Saba venient, aurũ ⁊
60 thus deferentes, ⁊ laudem dño
annunciantes. ℣. Surge, ⁊ illu
minare Hieruſalem: quia gloria
mat. domini ſuper te orta eſt. Alle
2 luia, alleluia. ℣. Vidimus ſtellã
eius in oriente: ⁊ venimus cum
muneribus adorare dñm. Alla.
Sequẽ. S. euãg. ſm Ioannem.

ca. 1.

In illo tpe. Vi
dit Ioanes Ie
ſũ venientẽ ad ſe,
⁊ ait. Ecce agnus
Dei: ecce qui tollit
peccata mũdi. Hic
eſt, d quo dixi. Poſt
me venit vir, qui ante me factus
eſt: quia prior me erat, ⁊ ego ne
ſciebã eũ. Sed vt manifeſtetur
in Iſrael, propterea veni ego in
aqua baptizãs. Et teſtimonium
phibuit Ioannes, dicens. Quia
vidi ſpiritũ deſcendentem quaſi
columbam de cęlo, ⁊ manſit ſu
per eum. Et ego neſciebam eũ:
ſed qui miſit me baptizare in a
qua, ille mihi dixit. Super quem
videris ſpiritũ deſcendentẽ, ⁊
manentẽ ſup eũ, hic eſt, q bapti
zat in ſpũ ſcõ. Et ego vidi: ⁊ teſti
moniũ perhibui: q2 hic eſt filius
pſal. dei. Credo. Offerto. Reges
71 Tharſis ⁊ inſulę munera offerẽt:
reges Arabũ ⁊ Saba dona ad
ducẽt: ⁊ adorabũt eũ oẽs reges
terrę, oẽs gẽtes ſeruiẽt ei. Secr.
Hoſtias tibi dñe pro nati fi
lij tui apparitione deferi
mus, ſuppliciter exorantes: vt ſi
cut ipſe noſtrorũ auctor eſt mu
nerum: ita ſit ipſe miſericors ⁊ ſu
ſceptor, Ieſus Chriſtus domi
nus noſter. Qui. Communio.
Vidimus ſtellam eius in orien mat.
te: ⁊ venimus cum muneribus 2
adorare dominum. Poſtcõio.
Cœleſti lumine, q̃s dñe, ſẽ
per ⁊ vbiq; nos preueni:
vt myſteriũ, cuius nos participes
eſſe voluiſti, ⁊ puro cernamus in
tuitu, ⁊ digno percipiamus affe
ctu. Per d. ¶ Ab octaua Epi
pha. vſq; ad Purificationẽ, niſi
fuerit duplex, poſt orõnem dici
dicuntur iſtę orõnes. Deus qui
ſalutis ęternę. ⁊ Eccleſię tuę.
vel Deus omnium fidelium.
¶ Si tempus breue fuerit ab o
ctaua Epipha. vſq; ad Septua
geſimã, ita q Dñicalia officia nõ
poſſint expleri ſuis diebus, offi
cia reſiduarum Dominicarum,
poſt ſecundam Dominicã poſt
Epiphaniam, eo anno omittun
tur, ⁊ reſumũtur (quo ad oratio
nem, epiſtolam, ⁊ Euangelium
duntaxat) poſt vigeſimam ter
tiam Dominicam poſt Pente
coſten, vt ibi dicitur in rubrica.
¶ Si Dñica ſeptuageſimę vene
rit ſequenti Dñica poſt octauã
Epiphanię, in precedenti Sab
bato, ſi non eſt impeditum feſto
duplici vel ſemiduplici, dr Miſ

ſa de Dñica ſecũda poſt Epiphaniã cũ cõmemoratione feſti ſimplicis in eo occurrentis. Si vero Sabbatum fuerit impeditũ feſto duplici vel ſemiduplici, tunc prima die poſt octauã Epiphanię dicitur Miſſa de ſecunda dominica, ⁊ feſtum duplex vel ſemiduplex transfertur in primam diem ſimili feſto nõ impeditam.

Dominica ſecunda poſt Epiphaniam. Introitus.

pſal. 65 Omnis terra adóret te deus, ⁊ pſallat tibi: pſalmum dicat nómini tuo altiſſime. Pſalm. Jubilate deo omnis terra, pſalmũ dicite nomini eius: date gloriã laudi eius. ℣. Gloria p. dicitur Gloria in excelſis. In Dominicis vſque ad Septuageſimam excluſiue: in ferialibus vero diebus, quando reſumitur Miſſa de Dominica preterita nõ dr̃. Quod ſeruatur ⁊ poſt Pentecoſten. Oratio.

Omnipotẽs ſempiterne deus, qui cęleſtia ſimul ⁊ terrẽna moderáris: ſupplicatiões pópuli tui clemẽter exaudi, ⁊ pacẽ tuã nr̃is cõcede tẽporibꝰ. Per.

De ſancta Maria. Oratio.

Deus, q̃ ſalutis ęternę, beatę Marię virginitate fecũda, humano géneri premia preſtituiti: tribue, q̃s: vt ipſam pro nobis intercédere ſentiamus, per quam meruimus auctorem vitę ſuſcipere, dominum noſtrum Jeſum Chriſtum filium. Contra perſecutores Eccleſie. Oratio.

Eccleſię tuę, quęſumus domine, preces placátus admitte: vt deſtructis aduerſitatibus, ⁊ erroribus vniuerſis, ſecura tibi ſéruiat libertate. Per dominũ. Vel pro Papa. Oratio.

Deus omnium fidelium paſtor, ⁊ rector, fámulũ tuũ N. quẽ paſtorẽ Eccleſię tuę preeſſe voluiſti, propitius réſpice: da ei, quęſumus, verbo ⁊ exemplo quibus preeſt, proficere: vt ad vitã, vna cũ grege ſibi crédito, perueniat ſempiternam. Per dominum no. Lectio epiſtolę beati Pauli apoſtoli ad Romanos. ca. 12

Fratres: Habentes donationes, ſm gratiam quę data eſt nobis, differẽtes: ſiue prophetiã ſm rationẽ fidei, ſiue miniſtériũ in miniſtrando, ſiue qui docet in doctrina: qui exhortátur in exhortando, qui tribuit in ſimplicitáte, qui preeſt in ſolicitúdine, qui miſerétur in hilaritáte. Dilectio ſine ſimulatione. Odientes malum: adhęrentes bono. Charitatẽ fraternitatis inuicem diligentes: honore inuicẽ preuenientes. Solicitudine nõ pigri: ſpiritu feruentes: dño ſeruientes: ſpe gaudẽtes: in tribulatione patientes: orationi inſtantes: neceſſitatibus ſanctorũ cõicantes: hoſpitalitatẽ ſectantes. Benedicite perſequẽtibꝰ vos: benedicite, ⁊ nolite maledicere. Gaudéte cum gaudentibus: flete cũ flentibus: Jdipſum inuicẽ ſentientes. Non alta ſapientes: ſed

ſed humilibus conſentientes.
pſal. 106 Gra. Miſit dñs verbũ ſuũ, ⁊ ſa
nauit eos: ⁊ eripuit eos de interi
tu coꝝ. ℣. Cõfiteãtur dño miſi
cordię eiꝰ: ⁊ mirabilia eiꝰ filijs hoi
nũ. Alľa alľa. ℣. Laudate dñz
oẽs angeli eiꝰ: laudate eũ omnes
virtutes eius, alľa. ¶ Sic dr̃ Al
lľa cũ verſu poſt graduale, ab o-
cta. Epiph. vſqꝫ ad Septu. ⁊ ab
octaua Pẽtecoſtes vſqꝫ ad Ad-
uentũ, et inf. hebdomadã, quan
do reſumitur Miſſa de Dñica.
Sequẽ. S. euang: ſm Joannez.

ca. 2.

In illo tẽ-
poꝛe: Nu
ptię facte ſũt in
Cana Galileę:
⁊ erat mr̃ Jeſu
ibi. Vocatꝰ eſt
autẽ ⁊ Jeſus ⁊
diſcipuli eiꝰ ad
nuptias. Et de
ficiete vino, dicit mr̃ Jeſu ad eũ,
Vinũ nõ habent. Et dicit ei Je-
ſus. Quid mihi ⁊ tibi eſt mulier?
Nõdũ venit hoꝛa mea. Dicit mr̃
eiꝰ miniſtris. Quodcũqꝫ dixerit
vobis, facite. Erãt autez ibi lapi
deę hydrię ſex poſitę ſm purifica
tionẽ iudeoꝝ: capientes ſingulę
metretas binas vel ternas. Dicit
eis Jesꝰ. Implete hydrias aqua.
Et impleuerũt eas vſqꝫ ad ſum-
mũ. Et dicit eis Jeſus. Haurite
nũc, ⁊ ferte Architriclino. Et tu
lerũt. Vt aũt guſtauit architricli
nus aquã vinũ factũ, ⁊ nõ ſciebat
vnde eſſet, miniſtri aũt ſciebant
qui hauſerant aquã: vocat ſpon
ſuz architriclinus, ⁊ dicit ei. Om
nis homo, pꝛimũ, bonuz vinum
ponit: ⁊ cum inebriati fuerint,
tunc id qđ deterius eſt. Tu autẽ
ſeruaſti bonũ vinũ vſqꝫ adhuc:
Hoc fecit initiũ ſignoꝛuz Jeſus
in cana Galileę: ⁊ manifeſtauit
gloꝛiã ſuã. Et crediderunt in eũ
diſcipuli eius. Credo. Offert. pſal.
Iubilate deo vniuerſa terra: 65
pſalmũ dicite nomini eius: veni-
te ⁊ audite, ⁊ narrabo vobis oẽs
qui timetis deũ, quanta fecit do
minus animę meę, alľa. Secre.
Oblata dñe munera ſanctifi
ca, noſqꝫ a peccatoꝛum no
ſtroꝛuz maculis emũda. Per d.
De ſancta Maria. Secreta.
Muneribus noſtris, q̃s dñe,
pꝛecibuſqꝫ ſuſceptis: ⁊ cę
leſtibus nos munda myſterijs, ⁊
clementer exaudi. Contra per-
ſecutoꝛes Eccleſię. Secreta.
PRotege nos dñe tuis my-
ſterijs ſeruiẽtes: vt diuinis
rebus inhęrentes, ⁊ coꝛpoꝛe tibi
famulemur, ⁊ mente. Per dom.
Vel pꝛo Papa. Secreta.
Oblatis, q̃s dñe, placare mu
neribus: ⁊ famulũ tuuz N.
quẽ paſtoꝛez Eccleſię tuę pꝛeeſſe
voluiſti, aſſidua pꝛotectione gu- pſal.
berna. Per d. Cõmunio. Di- 65
cit dñs, implete hydrias aqua, ⁊
ferte architriclino: duz guſtaſſet
architriclinus aquam vinum fa-
ctã, dicit ſponſo, ſeruaſti bonum
vinum vſque adhuc: hoc ſignuz
fecit Jeſus pꝛimum coꝛam diſci-
pulis ſuis. Poſtcommunio.
Augeatur in nobis, queſu-
mus dñe, tuę virtutis ope

ratio: vt, diuinis vegetati ſacra-
mētis, ad eorū promiſſa capiēda,
tuo munere preparemur. Per.
Pro ſancta Maria. Poſtcōio.
Hec nos communio do-
mine purget a crimine: ⁊ in
tercedente beata dei genitrice
Maria, celeſtis remedii faciat eſ
ſe conſortes. Contra perſecu-
tores Eccleſie. Poſtcōmunio.
Queſumus dñe de⁹ noſter:
vt quos diuina tribuis par
ticipatióe gaudere, humanis nō
ſinas ſubiacére periculis. Per.
Uel pro Papa. Poſtcōmunio.
Hec nos qs dñe diuini ſa-
cramenti perceptio prote-
gat: ⁊ famulum tuum N. quē pa
ſtorem Eccleſie tue preeſſe volui
ſti, vnà cū commiſſo ſibi grege,
ſaluet ſemper ⁊ muniat. Per d.
¶ Dñica iij. poſt Epipha. Intr.
pſal. 96 Adorate deum om
nes angeli eius: au
diuit, ⁊ letata eſt
Sion: ⁊ exultaue-
runt filie Iude.
Pſalmus. Domi-
nus regnauit, exultet terra, leten
tur inſule multe. V. Glia. Oro.
Omnipotens ſempiterne
deus, infirmitatem noſtrā
propitius reſpice: atque ad pro
tegendū nos, dexteram tue maie
ſtatis extende. Per dominum.
De ſancta Maria. Oratio.
Deus, qui ſalutis eterne bea
te Marie virginitate fecun
da, humano géneri premia pre-
ſtitiſti: tribue queſumus: vt ip-
ſam pro nobis intercédere ſen-
tiamus, per quam meruimus au
ctorem vite ſuſcipere dominum
noſtrum Jeſum Chriſtum filiū
tuum. Pro Papa. Oratio.
Deus omnium fidelium pa
ſtor ⁊ rector, famulū tuum
N. quem paſtorem Eccleſie tue
preeſſe voluiſti, propitius reſpi-
ce: da ei, qs, verbo ⁊ exéplo qui-
bus preeſt, proficere: vt ad vitá
vnà cū grege ſibi crédito peruē-
niat ſempiternam. Uel contra
perſecutores Eccleſie. Oratio.
Eccleſie tue, vt in Dominica
precedenti. Lectio epl'e beati
Pauli apoſtoli ad Romanos.
Fratres: Nolite eſſe pru- ca. 12
dentes apud voſmetipſos.
Nulli malum pro malo redden-
tes. Prouidentes bona non tā-
tum coram deo, ſed etiam corā
omnibus hominibus. Si fieri
poteſt, quod ex vobis eſt, cum
omnibus hominibus pacem ha
bentes. Non voſmetipſos de-
fendétes, chariſſimi: ſed date lo-
cum ire. Scriptū eſt enī. Mihi
vindictā: ⁊ ego retribuā, dicit
dñs. Sed, ſi eſurierit inimicus tu
us, ciba illū. Si ſitit, potū da illi.
Hoc enim faciens, carbónes
ignis cóngeres ſup caput eius.
Noli vinci à malo: ſed vince i bo
no malum. Gradua. Timebūt pſal. 101.
gentes nomen tuum dominé, ⁊
oēs reges terre gloriā tuam. V.
Qm̄ edificauit dñs Sion, ⁊ vidé
bitur i maieſtate ſua. Alla, alla. pſal. 96
V. Dñs regnauit, exultet terra:
letentur inſule multe, alla. Se
quētia S. euang. ſm̄ Mattheū.
In

c.8.

IN illo tempore: Cũ deſcendiſſet Jeſus de monte, ſecute ſunt eũ turbe multe. Et ecce leproſus veniens, adorabat eum, dicens. Dñe, ſi vis, potes me mũdare. Et extẽdẽs manuʒ Jeſus, tetigit eũ, dicẽs. Volo. Mũdare. Et cõfeſtiʒ mundata eſt lepra eius. Et ait illi Jeſus. Vide nemini dixeris: ſed vade, oſtẽde te ſacerdoti: ⁊ offer mun⁹, quod precepit Moyſes in teſtimoniũ illis. Cũ autẽ introiſſet Capharnauʒ, acceſſit ad eum Centurio, rogans eum, ⁊ dicens. Domine, puer meus iacet in domo paralyticus, ⁊ male torquetur. Et ait illi Jeſus. Ego veniaʒ, ⁊ curabo eum. Et reſpondens Centurio ait. Domine, non ſum dignus vt intres ſub tectum meuʒ: ſed tantum dic verbo, ⁊ ſanabitur puer meus. Naʒ ⁊ ego homo ſum ſub poteſtate conſtitutus, habens ſub me milites: ⁊ dico huic, vade, ⁊ vadit: ⁊ alio, veni, ⁊ venit: ⁊ ſeruo meo, fac hoc, ⁊ facit. Audiens autem Jeſus, miratus eſt, ⁊ ſequentibus ſe dixit. Amen dico vobis, non inueni tantam fidem in Jſrael. Dico autem vobis, ꝙ multi ab oriente ⁊ occidente venient, ⁊ recumbent cũ Abrahaʒ, Jſaac, ⁊ Jacob in regno celorũ: filij autẽ regni eiicientur in tenebras exteriores. Ibi erit fletus, ⁊ ſtridor dentiũ. Et dixit Jeſus Centurioni. Vade: ⁊ ſicut credidiſti, fiat tibi. Et ſanatus eſt puer in illa hora. Credo. Offertor.

Dextera domini fecit virtutem, psal. 117.
dextera dñi exaltauit me: dextera dñi fecit vtutẽ: nõ moriar: ſed viuã: ⁊ narrabo opa dñi. Secre.

Hec hoſtia, qs dñe, emundet noſtra delicta: ⁊ ad ſacrificiũ celebrãdũ, ſubditoꝝ tibi corpora, mẽteſqʒ ſanctificet. Per do. Pro ſancta Maria. Secre.

Muneribus noſtris, que ſumus domine, precibuſqʒ ſuſceptis: ⁊ celeſtibus nos munda myſteriis, ⁊ clemẽter exaudi. Pro Papa. Secreta.

Oblatis, qs dñe, placare muneribus: ⁊ famulum tuum N. quẽ paſtorẽ Eccleſie tue preeſſe voluiſti, aſſidua protectione guberna. Per dominũ. Vel cõtra perſecutores Eccleſie. Secreta. Protege. vt in dominica preterita. Cõio. Mirabantur omnes de his, que procedebant de ore dei. Poſtcõmunio.

Vos tantis domine largiris vti myſteriis: queſum⁹, vt effectibus nos eorum veraciter aptare digneris. Per domi. De ſancta Maria. Poſtcõio.

Hec nos cõmunio dñe purget a crimine: ⁊ intercedente beata dei genitrice Maria, celeſtis remedij faciat eſſe cõſortes. Pro Papa. Poſtcommunio.

Hec nos, qs dñe, diuini ſacramẽti pceptio protegat: ⁊ famulum tuũ N. quẽ paſtorez Eccleſie tue preeſſe voluiſti, vna cum commiſſo ſibi grege ſaluet

ſemp ꝛ muniat. Per do. Uel cō-
tra perſecutores Eccle. Poſtcō.
Queſum⁹. vt in dñica pterita.
¶ Dñica iiij. post Epiph. Intr.
psal. 96 ADorate deū om-
nes Angeli eius:
audiuit, ꝛ letata eſt
Sion: ꝛ exultaue-
rūt filie Jude. Ps.
Dominus regna-
uit, exultet terra, letentur inſu-
le multe. ℣. Gloria p. Oratio.
DEus, qui nos in tantis pe-
riculis conſtitutos, pro hu-
mana, ſcis, fragilitate non poſſe
ſubſiſtere: da nobis ſalutē men-
tis ꝛ corporis: vt ea, que pro pec-
catis noſtris patimur, te adiuuā-
te, vincamus. Per dominum n.
De ſancta Maria. Oratio.
DEus, qui ſalutis eterne, btē
Marie virginitate fecūda,
humano generi pmia preſtitiſti:
tribue, qs, vt ipſam p nobis inter-
cedere ſentiam⁹: p quā meruim⁹
auctorem vite ſuſcipere dñm no-
ſtrū Jeſum Chriſtū filiū tuum.
Cōtra perſecut. Eccleſie. Orō.
ECcleſie tue, qs dñe, preces
placat⁹ admitte: vt deſtru-
ctis aduerſitatibus, ꝛ erroribus
vniuerſis, ſecura tibi ſeruiat liber-
tate. Per d. Uel pro Papa. De-
us omnium fidelium, vt in dñi-
ca precedenti. Lctō eple beati
Pauli apoſtoli ad Romanos.
ca. 13 FRatres: Nemini quicquā
debeatis: niſi, vt inuicem
diligatis. Qui enim diligit pro-
ximū, legē impleuit. Nam non a-
dulterabis: non occides: non fu-
raberis: non falſum teſtimoniū
dices: nō concupiſces: ꝛ, ſi quod
eſt aliud mandatū, in hoc verbo
inſtauratur: diliges proximū tuū
ſicut teipſum. Dilectio proximi,
malū non operat. Plenitudo er-
go legis, eſt dilectio. Grad. Ti- psal
mebūt gētes nomē tuum dñe, ꝛ 101.
oēs reges terre gloriam tuā. ℣.
Qm̄ edificauit dñs Sion, ꝛ vide-
bit in maieſtate ſua. Alleluia, allā.
℣. Dominus regnauit, exultet psal
terra: letentur inſule multe, allā. 96
Seque. S. euāg. ſm Mattheū.

IN illo tpe: ca.
Aſcēdēte
Jeſu ī nauiculā,
ſecuti ſunt eū di-
ſcipuli eius. Et
ecce, motus ma-
gnus factus eſt
ī mari, ita vt na-
uicula operiret
fluctib⁹. Jpſe vero dormiebat.
Et acceſſerūt diſcipuli eius, ꝛ ſu-
ſcitauerūt eū, dicētes. Dñe, ſalua
nos, perim⁹. Et dicit eis. Quid
timidi eſtis modice fidei? Tunc
ſurgens imperauit ventis ꝛ ma-
ri: ꝛ facta eſt tranqllitas magna.
Porro homines mirati ſunt, di-
centes. Qualis eſt hic, quia ven-
ti ꝛ mare obediunt ei. Credo.
Offert. Dextera domini fecit psal
virtutem: dextera domini exalta 117.
uit me: dextera domini fecit vir-
tutem: non moriar, ſed viuam, ꝛ
narrabo opera domini. Secre.
COncede, qs ops deus, vt
huius ſacrificij mun⁹ obla-
tū, fragilitatē noſtram ab oi malo
pur-

purget ſemper, ꝛ muniat. Per.

De ſancta Maria. Secreta.

Muneribꝰ noſtris, q̄s dn̄e, precibuſq; ſuſceptis: ꝛ celeſtibus nos munda myſteriis, ꝛ clemēter exaudi. Contra perſecutores Eccleſie. Secreta.

Protege nos dn̄e tuis myſteriis ſeruientes: vt diuinis rebus inherentes, ꝛ corpore tibi famulemur, ꝛ mente. Per dominū. Vel pro Papa. Secre.

Oblatis. vt in Dominica pre-
Lu. 4 cedenti. Cōmunio. Mirabantur omnes de his, que procedebāt de ore Dei. Poſtcōmunio.

Munera tua nos deus a delectationibus terrenis expediant: ꝛ celeſtibus ſemper inſtaurent alimentis. Per dn̄m.

De ſancta Maria. Poſtcōio.

Hec nos cōmunio domine purget a crimine: ꝛ intercedente beata dei genitrice Maria, celeſtis remedij faciat eſſe conſortes. Contra perſecutores Eccleſie. Poſtcommunio.

Queſumus dn̄e deꝰ noſter: vt, quos diuina tribuis participatiōe gaudere, humanis nō ſinas ſubiacere periculis. Per.

Vel pro Papa. Poſtcōio. Hec nos. vt in Dominica preterita.

¶ Dominica Quinta poſt Epiphaniam. Introitus.

pſal. 96 Adorate deum omnes angeli eius: audiuit, ꝛ letata eſt Sion: ꝛ exultauerūt filie Jude. ps. Dominus regnauit, exultet terra: letentur inſule multe. ℣. Gloria pat. Oratio.

M. R. R.

Familiā tuam, q̄s dn̄e, cōtinua pietate cuſtodi: vt que in ſola ſpe gr̄e celeſtis innititur, tua ſemp protectione muniatur. Per. De ſācta Maria. Oratio.

Deus, q ſalutis eterne, beate Marie virginitate fecūda, humano generi premia preſtitiſti: tribue, q̄s: vt ipſam pro nobis intercedere ſentiamus, per quam meruimus auctorem vite ſuſcipere, dominum noſtrum Jeſum Chriſtum filium tuum.

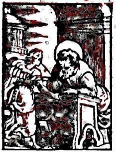
Pro Papa. Oratio.

Deus omnium fideliū paſtor, ꝛ rector, famulū tuū N. quē paſtorē Eccleſie tue preeſſe voluiſti, propitius reſpice: da ei, queſumus, verbo ꝛ exemplo quibus preeſt, proficere: vt ad vitā, vnā cū grege ſibi credito, perueniat ſempiternam. Per dom. vel Eccleſie tue. vt in Dominica preceden. Si autem hec Dominica venerit poſt feſtum Purificationis dī ſecūda orō. A cūctis nos q̄s dn̄e men. vt infr. in dn̄ica Septuageſime. Et tertia oratio ad libitum ſacerdotis.

Lectio epiſtole beati Pauli apoſtoli ad Coloſſenſes.

Fratres. Induite vos, ſi ca. 3.
cut electi Dei ſancti, ꝛ dilecti viſcera miſericordie, benignitatem, humilitatem, modeſtiā, patientiā, ſupportātes inuicē: et donantes vobiſmetipſis, ſi quis aduerſus aliquem habet querelā. Sicut et dn̄s donauit vobis:

ita ⁊ vos. Super omnia autem
hec, charitatem habentes, quod
eſt vinculũ perfectionis. Et pax
Chriſti exultet in cordibus ve-
ſtris, in qua ⁊ vocati eſtis in vno
corpoꝛe: ⁊ grati eſtote. Verbum
Chriſti habitet in vobis abun-
danter, in omni ſapientia: docen
tes ⁊ cõmonentes voſmetipſos,
in pſalmis, hymnis, ⁊ canticis
ſpiritualibus, in gratia cantantes
in cordibus veſtris dño. Omne
quodcunqꝫ facitis in verbo aut
in opere: omnia in nomine dñi
noſtri Jeſu Chriſti facite, gra-
tias agentes deo ⁊ patri, per Je
ſum Chriſtum dñm noſtrum.
pſal. Grad. Timebunt gẽtes nomẽ
101. tuum dñe, ⁊ oẽs reges terre glo
riam tuã. ℣. Quoniã edificauit
dñs Sion: ⁊ videbitur in maie-
pſal. ſtate ſua. Allia, allia. ℣. Dñs re
96 gnauit, exultet terra: letentur in
ſule multe, Alleluia. Sequentia
ſancti euange. ſm. Mattheum.
ca. 13

In illo tẽ-
poꝛe: Di-
xit Jeſus diſci-
pulis ſuis para-
bolaꝫ hanc. Si
mile factum eſt
regnum celoꝛũ
homini, q ſemi-
nauit bonuꝫ ſe-
mẽ in agro ſuo. Cũ autẽ doꝛmi
rent homines, venit inimicus e-
ius, ⁊ ſuperſeminauit zizania in
medio tritici, ⁊ abijt. Cũ aũt cre
uiſſet herba, ⁊ fructũ feciſſet: tũc
apparuerunt ⁊ zizania. Accedẽ-
tes autẽ ſerui patris familias, di

xerũt ei. Dñe, nõnne bonũ ſemẽ
ſeminaſti in agro tuo? Unde er-
go habet zizania? Et ait illis. In
imicus homo hoc fecit. Serui
autẽ dixerũt ei. Uis imus, ⁊ colli
gimus ea? Et ait. Non: ne forte
colligentes zizania, eradicetis cũ
eis ſimul ⁊ triticũ. Sinite vtraqꝫ
creſcere vſqꝫ ad meſſem: ⁊ in tẽ-
poꝛe meſſis dicã meſſoꝛibꝰ. Col
ligite primũ zizania, ⁊ alligate ea
in faſciculos ad cõburendũ: triti
cũ autem cõgregate in hoꝛreum
meũ. Credo. Offer. Dextera
dñi fecit virtutem, dextera dñi
exaltauit me, dextera dñi fecit
virtutẽ: nõ moriar, ſed viuam: ⁊
narrabo opera domini. Secre.
Hoſtias tibi dñe placatio-
nis offerimus: vt, delicta
noſtra miſeratus abſoluas, ⁊ nu
tantia coꝛda tu dirigas. Per d.
De ſancta Maria. Secreta.
Muneribus noſtris, queſu-
mus domine precibuſqꝫ
ſuſceptis: ⁊ celeſtibus nos mun
da myſterijs, ⁊ clemẽter exaudi.
Pro Papa. Secreta.
Oblatis, qſ dñe, placare mu
neribus: ⁊ famulũ tuũ N.
quẽ paſtoꝛeꝫ Eccleſie tue preeſſe
voluiſti, aſſidua pꝛotectione gu-
berna. Per d. Uel contra perſe
cutores Eccleſie. Secreta.
Protege nos. vt in precedenti
Dominica. Communio. Mira Lu.
bantur omnes de his, que pꝛoce- 4
debant de oꝛe Dei. Poſtcõio.
Queſumus omnipotẽs de-
us, vt illius ſalutaris capia-
mus effectum: cuius per hec my
ſteria

ſteria pignus accepimus. Per.
De ſancta Maria. Poſtcõio.
Hec nos cõmunio dñe pur-
get a crimine: ⁊ intercedẽ-
te beata dei genitrice Maria, ce-
leſtis remedij faciat eſſe cõſortes.
Cõtra perſecuto. Eccleſie. Poſtco.
Queſumus dñe deus noſter:
vt, quos diuina tribuis par-
ticipatione gaudere, humanis
non ſinas ſubiacere periculis.
Uel pro Papa. Poſtcõmunio.
Hec nos, q̃s dñe, diuini ſa-
cramẽti pceptio protegat:
⁊ famulum tuũ N. quẽ paſtorẽ
Eccleſie tue preeſſe voluiſti, vnã
cum commiſſo ſibi grege ſaluet
ſemper ⁊ muniat. Per dominũ.
¶ Dñica vj. poſt Epiph. Intr.
psal. 96 Adorate Deũ om-
nes angeli eius: au-
diuit, ⁊ letata eſt
Sion: ⁊ exultaue-
rũt filie Iude. Ps.
Dominus regna-
uit, exultet terra: letentur inſule
multe. ℣. Gloria pat. Oratio.
Preſta q̃s omnipotens de-
us: vt ſemper rationabilia
meditantes, q̃ tibi ſunt placita, ⁊
dictis exequamur, ⁊ factis. Per.
De ſancta Maria. Oratio.
Deus, q ſalutis eterne, bea-
te Marie virginitate fecũ-
da, humano generi premia pre-
ſtitiſti: tribue queſumus: vt ipſã
p nobis intercedere ſentiamus,
per quam meruimus auctorem
vite ſuſcipere dominum noſtrũ
Ieſum Chriſtum filium tuum.
Cõtra perſecutores Eccleſie. Orõ.
M. N. R.

Eccleſie tue, queſumus do-
mine, preces placatus ad-
mitte: vt deſtructis aduerſitati-
bus, ⁊ erroribus vniuerſis, ſecu-
ra tibi ſeruiat libertate. Per do-
minũ. Uel pro Papa. Oratio.
Deus omnium fideliũ paſtor.
vt in Dominica precedenti.
Lectio epiſtole beati Pauli apo
ſtoli ad Theſſalonicenſes.
Fratres: Gratias agimus 1.C.1.
deo ſemper pro omnibus
vobis: memoriam veſtri facien-
tes in orationibus noſtris, ſine
intermiſſione, memores opis fi-
dei veſtre, ⁊ laboris, ⁊ charitatis,
⁊ ſuſtinentie ſpei domini noſtri
Ieſu Chriſti. Scientes fratres
dilecti, a deo electionem veſtrã:
quia euangeliũ noſtrũ non fuit
ad vos in ſermone tantũ, ſed ⁊ in
virtute, ⁊ in ſpiritu ſcto, ⁊ in ple
nitudine multa: ſicut ſcitis qua-
les fuerimus in vobis propter
vos: Et vos imitatores noſtri fa
cti eſtis, ⁊ dñi: excipientes verbũ
in tribulatione multa cum gau-
dio ſpiritus ſancti: ita vt facti ſi-
tis forma omnibus credentibus
in Macedonia ⁊ in Achaia. A
vobis enim diffamatus eſt ſermo
domini: non ſolum in Macedõ-
nia ⁊ in Achaia, ſed ⁊ in omni lo-
co fides veſtra, que eſt ad deum,
pfecta eſt, ita vt nõ ſit nobis ne-
ceſſe quicquam loqui. Ipſi enim
de nobis annunciant qualẽ in-
troitum habuerimus ad vos: ⁊
quomodo conuerſi eſtis ad deũ
a ſimulacris, ſeruire Deo viuo
⁊ vero: ⁊ expectare filium eius

de cęlis (quem ſuſcitauit ex mor-
tuis) Jeſum, qui eripuit nos ab
pſal. ira ventura. Grad. Timebunt
101. gentes nomen tuũ dñe, ⁊ oẽs re
ges terrę gloriã tuã. ℣. Quĩ edi
ficauit dñs Sion, ⁊ videbitur in
maieſtate ſua. Alleluia, allã. ℣.
pſal. Dominus regnauit, exultet ter-
96 ra: lętentur inſulę multę. Allia.
Seq̃uẽ. S. euãg. ẜm Mattheũ.

ca. 13

In illo tẽ-
pore: Di-
xit Jeſus turbis
parabolaʒ hãc.
Simile eſt re-
gnum celorum
grano ſinapis:
quod accipiens
homo ſemina-
uit in agro ſuo: quod minimum
quidẽ eſt omnibus ſeminibus:
cum autem creuerit, maius eſt
omnibus oleribus: ⁊ fit arbor,
ita vt volucres cęli veniant, ⁊ ha
bitent in ramis eius. Aliam pa-
rabolam locutus eſt eis. Simile
eſt regnum celorum fermento:
quod acceptum mulier abſcon-
dit in farinę ſatis tribus, donec
fermentatum eſt totum. Hęc o-
mnia locutus eſt Jeſus in para-
bolis ad turbas: ⁊ ſine parabo-
lis non loquebatur eis: vt imple
retur quod dictum eſt per pro-
phetam dicentem. Aperiam in
parabolis os meum: eructabo
abſcondita à conſtitutione mun
di. Credo in vnum. Offerto.
pſal. Dextera domini fecit virtuteʒ,
117. dextera dñi exaltauit me: dexte-
ra dñi fecit vtutẽ: nõ moriar: ſed
viuã: ⁊ narrabo opa dñi. Secre.
Hęc nos oblatio deus mũ
det, quęſumus, ⁊ renouet,
gubernet, ⁊ protegat. Per dñʒ.
De ſancta Maria. Secreta.
Muneribus noſtris, quęſu-
mus domine, precibusq̃ʒ
ſuſceptis: ⁊ cęleſtibus nos mun-
da myſteriis, ⁊ clemẽter exaudi.
Cõtra perſecutores Ecclę. Sec.
Protege nos domine tuis
myſteriis ſeruientes: vt di-
uinis rebus inhęrentes, ⁊ corpo
re tibi famulemur, ⁊ mente.
Uel pro Papa. Secreta.
Oblatis, q̃s dñe, placare mu
neribus: ⁊ famulum tuum
N. quẽ paſtorẽ Eccleſię tuę pre-
eſſe voluiſti, aſſidua protectione
guberna. Per dominũ. Com.
Mirabãtur omnes de his, quę Lu
procedebãt de ore dei. Poſtco. 4
Cęleſtibus domine paſti
deliciis, quęſumus: vt ſem-
per eadem, per quę veraciter vi-
uimus, appetamus. Per dñm.
De ſancta Maria. Poſtcom.
Hęc nos communio domi
ne purget à crimine: ⁊ inter
cedente beata dei genitrice Ma
ria, cęleſtis remedii faciat eſſe cõ-
ſortes. Contra perſecutores
Eccleſię. Poſtcommunio.
Quęſumus domine deus
noſter: vt, quos diuina tri-
buis participatione gaudere:
humanis nõ ſinas ſubiacere peri-
culis. Per dominum. Uel pro
Papa. Poſtcommunio. Hęc
nos. vt in Dominica pręterita.
¶ Dominica in Septuageſima.
Statio

Statio ad ſanctum Laurentiuz
extra muros. Introitus.

pſal. 17 Circundederũt me
gemitus mortis:
dolores inferni cir
cundederunt me:
⁊ in tribulatione
mea inuocaui do-
minũ, ⁊ exaudiuit de templo ſan
cto ſuo vocē meā. ps. Diligā te
dñe fortitudo mea, dñs firmamē
tū meū, ⁊ refugium meū, ⁊ libera
tor meus. ℣. Gloria p. Non dici
tur Gloria in excelſis. a Dñica
Septuageſime vſqz ad Paſcha,
exceptis feria v. in cena Dñi, ⁊
Sabbato ſancto, ⁊ quando dici-
tur Miſſa de aliquo feſto. Oro.

Preces populi tui, qs dñe,
clementer exaudi: vt qui iu
ſte pro peccatis nr̄is affligimur
p tui nominis glia miſericorditer
liberemur. Per. Ad poſcenda
ſuffragia ſanctorum. Oratio.

ACunctis nos, qs dñe, men
tis ⁊ corporis defende pe-
riculis: ⁊ intercedēte beata ⁊ glo
rioſa ſemperqz virgine dei geni-
trice Maria, cū beatis apoſtolis
tuis Petro, ⁊ Paulo, atqz beato
N. ⁊ omnibus ſanctis, ſalutem
nobis tribue benignus ⁊ pacez:
vt deſtructis aduerſitatibus ⁊ er
roribus vniuerſis, Eccleſia tua
ſecura tibi ſeruiat libertate.

Tertia oratio dicitur ad libitum
ſacerdotis. Sic dr̄ ſecunda ⁊ ter
tia oratio a feſto Purificationis
vſque ad feriā quartam Cinerū
excluſiue, quando nō eſt duplex.
¶ Si Dominica Septuageſime
venerit ante feſtum Purificatio
nis, vel in ipſa die Purificatiō
nis, dicantur orationes ſicut in
Dñica ij. poſt Epipha. de ſācta
Maria, cōtra pſecutores Eccle,
vel p Papa. Simili modo fiat i
Sexageſima, ⁊ Quinquageſima.
L. eple B. Pauli apli ad Corin. 1.C.9

FRatres: Neſcitis quod hi
qui in ſtadio currunt, om-
nes quidez currunt: ſed vnus ac
cipit brauium. Sic currite, vt cō
prehēdatis. Omnis autē qui in
agone cōtendit: ab omnibus ſe
abſtinet. Et illi quidez, vt corru-
ptibilem coronaz accipiant: nos
autem incorruptaz. Ego igitur
ſic curro, non quaſi in incertū: ſic
pugno, non quaſi aerem verbe-
rans: ſed caſtigo corpus meum,
⁊ in ſeruitutem redigo: ne forte
cū aliis predicauerim, ipſe repro
bus efficiar. Nolo eniz vos igno
rare fratres: qm̄ patres nr̄i oēs
ſub nube fuerūt, ⁊ oēs mare trā-
ſierunt, ⁊ oēs in Moyſe baptiza
ti ſūt in nube ⁊ i mari. Et oēs eā
dē eſcā ſpiritualē māducauerūt,
⁊ oēs eundē potuz ſpiritualē bi-
berunt. Bibebant autē de ſpiri-
tuali, cōſequente eos, petra: Pe
tra autē erat Chriſtus. Sed nō
in pluribus eorū beneplacitū eſt ps.9
deo. Grad. Adiutor in oppor-
tunitatibus, in tribulatione: ſpe
rent in te, q nouerunt te: qm̄ nō
derelinquis querentes te dñe.
℣. Qm̄ nō i finē obliuio erit pau
peris: patientia pauperum non
peribit in eternum: exurge dñe,
non preualeat homo. Tractus.

psal. 129 De pfũdis clamaui ad te dñe, dñe exaudi vocẽ meã. ℣. Fiant aures tue intendẽtes in orõnẽ ſerui tui. ℣. Si iniqtates obſeruaueris dñe, dñe qs ſuſtinebit? ℣. Quia apud te propitiatio eſt, ⁊ ꝑpter legẽ tuã ſuſtinui te dñe.

¶ A Septuageſima vſqȝ ad feriã iiij. Cinerũ Trac. dr̃ tantũ in dñicis ⁊ feſtis: in ferijs autẽ nõ repetitur. Miſſa de Dominica non dicitur, ſed tãtũ Graduale. Sequẽ. S. euãg. ſm Matthẽũ.

c.20. In illo tẽpore: Dixit Jeſus diſcipulis ſuis parabolã hanc. Simile eſt regnũ celorũ homini patrifamilias, qui exiit primo mane cõducere operarios in vineam ſuam. Conuẽtione autẽ facta cum operariis ex denario diurno, miſit eos in vineam ſuã. Et egreſſus circa horam tertiã, vidit alios ſtantes in foro ocioſos, ⁊ dixit illis. Ite ⁊ vos in vineam meam: ⁊ quod iuſtum fuerit dabo vobis. Illi aũt abierũt. Iterũ aũt exiit circa ſextã ⁊ nonã horã: ⁊ fecit ſimiliter. Circa vndecimã vero exiit, ⁊ inuẽnit alios ſtãtes, ⁊ dicit illis. Quid hic ſtatis tota die ocioſi? Dicũt ei. Quia nemo nos cõduxit. Dicit illis. Ite ⁊ vos i vineã meã. Cũ ſero aũt factũ eſſet, dicit dñs vinee ꝓcuratori ſuo. Uoca opa̛rios, ⁊ redde illis mercedẽ, incipiẽs a nouiſſimis vſqȝ ad primos. Cũ veniſſẽt ergo q circa vndecimã horã venerãt, acceperũt ſingulos denarios. Uenientes aũt ⁊ primi, arbitrati ſunt ꝙ plus eſſẽt accepturi, acceperunt aũt ⁊ ipſi ſingulos denarios. Et accipiẽtes, murmurabant aduerſus patrẽfamilias, dicẽtes. Hi nouiſſimi vna hora fecerũt: ⁊ pares illos nobis feciſti, q portauim⁹ põdus diei, ⁊ eſtus? At ille reſpondẽs, vni eorũ dixit. Amice, non facio tibi iniuriam. Nõne ex denario cõueniſti mecũ? Tolle qđ tuũ eſt, ⁊ vade. Uolo autẽ ⁊ huic nouiſſimo dare, ſicut ⁊ tibi. Aut nõ licet mihi, qđ volo, facere? An ocul⁹ tu⁹ neqȝ ẽ, q: ego bon⁹ ſũ? Sic erũt nouiſſimi, primi: ⁊ primi, nouiſſimi. Multi eni ſũt vocati: pauci vero electi. Cre

psal. 91 do. Offe. Bonũ ẽ cõfiteri dño, ⁊ pſallere nomini tuo altiſſime.

Muneribus nr̃is, qs Secre. dñe, ꝓcibus qȝ ſuſceptis, ⁊ celeſtib⁹ nos mũda myſterijs, ⁊ clementer exaudi. Per. Alia Secr.

Exaudi nos de⁹ ſalutaris nr̃: vt ꝑ huius ſacramẽti virtutẽ, a cũctis nos mẽtis ⁊ corporis hoſtib⁹ tuearis, gratiã tribuẽs i pſenti, ⁊ gloriã in futuro. Cõio.

Illumina faciẽ tuam ſuper ſeruum tuũ: ⁊ ſaluũ me fac in tua miſericordia: dñe non confundar, quoniaȝ inuocaui te. Poſtcõio. psal. 101 ⁊.30.

Fideles tui deus per tua dona firmentur: vt eadem ⁊ percipiendo requirant, ⁊ querẽdo ſine fi..e percipiant. Per dominum. Alia poſtcommunio.

M Undet ⁊ muniat nos, q̄s
dñe, diuini ſacramenti mu
nus oblatū: ⁊ intercedēte beata
virgine dei genitrice Maria, cū
beatis aplis tuis Petro ⁊ Pau-
lo, atq; beato N. ⁊ oībus ſāctis:
a cunctis nos reddat ⁊ peruerſi-
tatibus expiatos, ⁊ aduerſitati-
bus expeditos. Benedicamus
dño. R. Deo gratias. ¶ Do-
minica in Sexageſima, Statio
ad ſanctum Paulū. Introitus.

psal. 43 E Xurge, quare ob-
dormis dñe: exur
ge, ⁊ ne repellas in
finē: quare faciē
tuā auertis, obliui
ſceris tribulatio-
nē noſtrā? adheſit in terra venter
noſter: exurge dñe, adiuua nos, ⁊
libera nos. ps. Deus, auribus
nr̄is audiuimus: p̄res nr̄i annun
ciauerūt nobis. V. Gloria. Oro.

D Eus, qui cōſpicis q̄ ex nul
la nr̄a actione confidimus,
cōcede ꝓpitius: vt cōtra aduer-
ſa oīa, doctoris gentiū protectio
ne muniamur. Per d. Ad poſcē
da ſuffragia ſanctorū. Oratio.

A Cunctis nos, q̄s dñe, men
tis ⁊ corporis defende pi-
culis: ⁊ intercedēte btā glorioſa
ſēperq; v̄gine dei genitrice Ma
ria, cū beatis aplis tuis Petro ⁊
Paulo, atq; btō N. ⁊ oībus ſan
ctis: ſalutem nobis tribue beni-
gnus ⁊ pacē: vt deſtructis aduer
ſitatibus ⁊ erroribus vniuerſis,
Eccleſia tua ſecura tibi ſeruiat li
bertate. Lectio epiſtole beati
Pauli apoſtoli ad Corinthios.

F Ratres: Libēter ſuffertis 2. ca.
inſipientes: cū ſitis ipſi ſa- 11. ⁊
pientes. Suſtinetis enim, ſiquis, 12.
vos in ſeruitutē redigit, ſiqs de-
uorat, ſiqs accipit, ſiquis extolli-
tur: ſiquis in faciē vos cedit. Se
cundū ignobilitatem dico, quaſi
nos infirmi fuerimus in hac par
te. In quo quis audet: (in inſipiē
tia dico) audeo ⁊ ego. Hebrei
ſunt: ⁊ ego. Iſraelite ſunt: ⁊ ego.
Semen Abrahe ſunt: ⁊ ego. Mi
niſtri Chriſti ſūt, ⁊ ego: vt minus
ſapiēs dico, plus ego. In labori-
bus plurimis, in carceribus abū
dātius, in plagis ſupra modū: in
mortibus frequēter. A Iudeis,
qnquies, quadragenas vna mi-
nus accepi. Ter virgis ceſus ſū,
ſemel lapidatꝰ ſū, ter naufragiū
feci nocte, ⁊ die in profundū ma
ris fui. In itineribus ſepe, piculis
fluminū, periculis latronū, peri
culis ex genere, periculis ex gēti-
bus, periculis in ciuitate, pericu
lis in ſolitudine, piculis in mari,
periculis in falſis fratribus. In
labore ⁊ erumna, in vigilus mul-
tis: in fame ⁊ ſiti: in ieiuniis mul-
tis: in frigore ⁊ nuditate. Preter
illa, q̄ extrinſecus ſunt: inſtantia
mea quotidiana, ſolicitudo oīū
eccleſiarū. Quis infirmat, ⁊ ego
nō infirmor? Quis ſcādalizatur,
⁊ ego nō vror? Si gloriari opor-
tet: q̄ infirmitatis mee ſūt, gloria
bor. Deꝰ ⁊ pr̄ dñi nr̄i Ieſu Chri,
qui eſt bn̄dictus in ſecula, ſcit q̄
nō mentior. Damaſci, ꝑpoſitus
gentis Arete regis, cuſtodiebat
ciuitatē Damaſcenorū, vt cōpre

hęderet: ⁊ p feneſtrā in ſporta de
miſſus ſū p murū: ⁊ ſic effugi man⁹
ei⁹. Si gloriari oportet nō expe-
dit qdē. Ueniā autē ad viſiones
⁊ reuelationes dñi. Scio homi-
nē in Chřo ante annos quatuor
decim, ſiue in corpore, ſiue extra
corpus neſcio, De⁹ ſcit: raptū hu
iuſmodi vſq; ad tertiū celū. Et
ſcio huiuſmodi hoiez, ſiue in cor
pore, ſiue extra corp⁹, neſcio, De-
us ſcit: quoniā rapt⁹ eſt in para-
diſū: ⁊ audiuit arcāna verba, q̄
nō licet homini loq. Pro huiuſ-
modi gliabor: pme aūt nihil glo
riabor, niſi in infirmitatib⁹ meis.
Nā ⁊ ſi voluero gliari, nō ero inſi
piēs. Ueritatē eniz dicā. Parco
autē: ne qs me exiſtimet ſupra id
qđ videt ī me, aut audit aliqd ex
me. Et ne magnitudo reuelatio
nū extollat me, datus eſt mihi ſti
mulus carnis meę angelus ſata-
nę, qui me colaphizet. Propter
quod, ter dñz rogaui, vt diſcede-
ret a me: ⁊ dixit mihi. Sufficit ti-
bi grātia mea. Nam virtus in in-
firmitate perficitur. Libēter igi
tur gloriabor in infirmitatibus
meis: vt inhabitet in me virtus
pſal. Chriſti. Grad. Sciant gentes,
82 qm nomen tibi deus: tu ſolus al
tiſſimus ſuper oēm terrā. ℣. De
us meus pone illos vt rotā, ⁊ ſi-
cut ſtipulā ante faciē venti. Tra
pſal. ctus. Cōmouiſti dñe terrā, ⁊ cō
59 turbaſti eam. ℣. Sana contritio
nes eius, quia mota eſt. ℣. Ut
fugiant a facie arcus: vt liberen
tur electi tui. Sequentia ſan-
cti euangelij ſecundum Lucam.

In illo tpe. Cū ca. 8.
turba plurima
cōueniret, ⁊ đ ciuita
tib⁹ pperarēt ad Ie
ſuz, dixit p ſimilitudi
nez. Exijt q ſeminat
ſeminare ſemē ſuuz.
Et dū ſeminat, aliud cecidit ſec⁹
viā, ⁊ cōculcatū eſt: ⁊ volucres ce
li comederūt illud. Et aliud ceci
dit ſupra petrā: ⁊ natuz aruit, qr
non habebat humorē. Et aliud
cecidit inter ſpinas: ⁊ ſimul exor
tę ſpinę ſuffocauerūt illud. Et a-
liud cecidit in terrā bonā: ⁊ ortū,
fecit fructū centuplū. Hęc dicēs
clamabat. Qui habet aures au
diendi, audiat. Interrogabant
aūt eū diſcipuli eius, quę eſſet hęc
parabola. Quib⁹ ipſe dixit. Uo
bis datū eſt noſſe myſteriū regni
Dei: cęteris aūt in parabolis, vt
videntes nō videāt, ⁊ audiētes
nō intelligāt. Eſt autē hęc parā
bola. Semē, eſt verbū Dei. Qđ
aūt ſecus viā: hi ſunt qui audiūt,
deinde venit diabolus, ⁊ tollit
verbū đ corde eorū, ne credētes
ſalui fiant. Nā qđ ſupra petrā, hi
ſunt, qui cū audierint, cū gaudio
ſuſcipiūt verbuz: ⁊ hi radices nō
habent: qr ad tēpus credūt, ⁊ in
tpe tentationis recedūt. Quod
aūt in ſpinis cecidit: hi ſunt, qui
audierūt, ⁊ a ſolicitudinibus, ⁊ di
uitijs, ⁊ voluptatibus vitę, eūtes,
ſuffocātur, ⁊ nō referūt fructuz.
Qđ aūt in terrā bonā: hi ſūt, qui
in corde bono ⁊ optimo, audien
tes, verbū retinent, ⁊ fructū afte pſal.
rūt in patientia. Offer. Perfice 16
greſ-

greſſus meos i ſemitis tuis, vt nõ
moueãtur veſtigia mea: inclina
aurẽ tuã, ⁊ exaudi v̓ba mea, miri
fica miſericordias tuas, q ſaluos fa
cis ſperãtes in te dñe. Secreta.

OBlatũ tibi dñe ſacrificium
viuificet nos ſemper, ⁊ mu
niat. Per domi. Alia Secreta.

EXaudi nos deus ſalutaris
nr̃: vt per huius ſacramen
ti virtutẽ, a cũctis nos mẽtis ⁊ cor
poris hoſtibus tuearis, gratiã tri
buens in preſenti ⁊ gloriã in futu
pſal. ro. Coio. Introibo ad alta
42 re Dei, ad Deũ, qui letificat iu
uentutem meã. Poſtcõmunio.

SUpplices te rogamus ops
deus: vt, quos tuis reficis ſa
cramentis, tibi etiã placitis mori
bus dignanter deſeruire conce
das. Per d. Alia poſtcõmunio.

MUndet ⁊ muniat nos, que
ſumus domine diuini ſa
cramenti munus oblatum: ⁊ in
tercedente beata virgine dei ge
nitrice Maria, cum beatis apo
ſtolis tuis. ⁊c. vt in Domini
ca precedenti. Benedicamus
domino. ℟. Deo gratias.

¶ Dñica Quinquageſime, Sta
tio ad ſanctũ Petrũ. Introitus.

pſal. ESto mihi in deũ
30 protectorẽ ⁊ in lo
cũ refugij, vt ſaluũ
me facias: qm̃ fir
mamẽtũ meũ, ⁊ re
fugiũ meũ es tu: ⁊
ꝓpter nomẽ tuũ dux mihi eris,
⁊ enutries me. ps. In te dñe ſpe
raui, nõ cõfũdar in eternũ: i iuſti
tia tua libera me. ℣. Glia. oro.

PReces noſtras, qs dñe, cle
menter exaudi: atq3 a pec
catorum noſtrorum vinculis ab
ſolutos, ab omni nos aduerſita
te cuſtodi. Per do. Ad poſcen
da ſuffragia ſanctorũ. Oratio.

ACunctis nos, qs dñe, mẽtis
⁊ corporis defende pericu
lis: ⁊ intercedẽte beata ⁊ glorio
ſa ſemperq3 virgine dei genitri
ce Maria, cum beatis aplis tuis
Petro ⁊ Paulo, atque btõ N. ⁊
oibus ſctis: ſalutẽ nobis tribue
benignus ⁊ pacẽ: vt deſtructis
aduerſitatibus ⁊ erroribus vni
uerſis, eccleſia tua ſecura tibi ſer
uiat libertate. Per c. Lctõ eple
beati Pauli apli ad Corinthios.

FRatres: Si linguis homi 1. ca.
num loquar, ⁊ Angelo 13
rum: charitatem autem non ha
beam: factus ſum velut es ſo
nans, aut cymbalum tinniẽs. Et
ſi habuero prophetiam, ⁊ noue
rim myſteria omnia, ⁊ omnem
ſcientiam: ⁊, ſi habuero omnem
fidem, ita vt montes transferã,
charitatem autem non habue
ro: nihil ſũ: Et, ſi diſtribuero in
cibos pauperum omnes faculta
tes meas, ⁊, ſi tradidero corpus
meum ita vt ardeam, charitatem
autem non habuero: nihil mihi
prodeſt. Charitas patiens eſt:
benigna eſt. Charitas non emu
latur, nõ agit perperam: non in
flatur, non eſt ambitioſa: nõ que
rit que ſua ſunt: nõ irritatur: nõ
cogitat malum: nõ gaudet ſuper
iniquitatem, congaudet autem
veritati. Omnia ſuffert, omnia

credit, oīa ſperat, oīa ſuſtinet.
charitas nunq̄ excidit: ſiue pro-
phetie euacuabūtur, ſiue lingue
ceſſabunt, ſiue Sciētia deſtruet.
Ex parte eniz cognoſcimus, & ex
parte pphetamus. Cū aūt vene
rit qđ perfectū eſt, euacuabit qđ
ex parte eſt. Cū eſſē paruulus, lo
quebar vt paruulus, ſapiebā vt
paruulus, cogitabā vt paruulus.
Quādo aūt factus ſū vir: euacua
ui q̄ erāt paruuli. Uidemus nūc
per ſpeculū in enigmate: tūc aūt
facie ad faciē. Nūc cognoſco ex
parte: tūc aūt cognoſcā ſicut & co
gnitus ſū. Nunc autē manēt, fi-
des, ſpes, charitas, tria hec: maior
autē horū eſt charitas. Gradu.
pſal. 76 Tu es deus, qui facis mirabilia
ſolus: notā feciſti in gentibus vir
tutē tuā. ℣. Liberaſti i brachio
tuo populuz tuū, filios Iſrael, &
pſal. 99 Ioſeph. Tract. Iubilate deo
oīs terra: ſeruite dño i letitia. ℣.
Intrate i cōſpectu eius in exulta
tiōe: ſcitote, q dñs ipſe eſt deus.
℣. Ipſe fecit nos, & nō ipſi nos:
Nos aūt pplus ei⁹, & oues paſcue
eius. Seque. S. euan. ſm Luc a.

c.18. In illo tpe: Aſ-
ſumpſit Ieſus
duodeciz diſcipulos
ſuos ſecreto, & ait il-
lis. Ecce aſcēdimus
Hieroſolymā: & cō-
ſummabūtur oīa que
ſcripta ſunt p prophetas de filio
hoīs. Tradet enim gētibus, & il
ludētur, & flagellabitur, & cōſpue
tur. Et poſtq̄ flagellauerint, oc
cident euz: & die tertia reſurget.
Et ipſi nihil horū intellexerunt.
Erat aūt verbū iſtud abſconditū
ab eis: & nō intelligebāt q̄ dicebā
tur. Factū eſt aūt, cuz appropin
quaret Iericho, cecus qdā ſedē
bat ſecus viā, mendicās. Et cuz
audiret turbā pretereuntē, inter
rogabat qđ hoc eſſet. Dixerunt
aūt ei, q Ieſus Nazarenus trāſi
ret. Et clamauit dicens. Ieſu fi-
li Dauid miſerere mei. Et q p̄et
bāt, increpabāt eū, vt taceret. Ip
ſe vero multo magis clamabat.
Fili Dauid miſerere mei. Stans
aūt Ieſus, iuſſit illū adduci ad ſe.
Et cū appropinquaſſet, interro-
gauit illū dicēs. Quid tibi vis fa
ciā? At ille dixit. Dñe, vt videaz.
Et dixit illi Ieſus. Reſpice. Fi-
des tua te ſaluū fecit. Et cōfeſtiz
vidit, & ſequebatur illuz, magnifi
cās deū. Et oīs plebs vt vidit, de
dit laudē Deo. Offe. Benedict⁹ pſal. 118.
es dñe, doce me iuſtificationes
tuas: in labiis meis pronūciaui
omnia iudicia oris tui. Secre.
Hec hoſtia, q̄s dñe, emūdet
nra delicta: & ſacrificiū cele
brādū ſubditoꝝ tibi corpora mē
teſq̄ ſanctificet. Per. Alia ſecr.
Exaudi nos deus ſalutaris
nr: vt p huius ſacramēti vir
tutē, a cūctis nos mētis & corpo
ris hoſtib⁹ tuearis, grāz tribuēs
in preſenti, & gloriam in futuro.
Per. Cōio. Manducauerūt, & ſa pſal. 77.
turati ſūt nimis, & deſideriū eo
rū attulit eis dñs: non ſunt frau
dati a deſiderio ſuo. Poſtcōio.
Queſum⁹ ops de⁹: vt q cele
ſtia alimēta pcepim⁹: p hec
con-

contra omnia aduerſa muniamur. Per do. **Alia poſtcõmunio.**

M Andet ⁊ muniat nos, q̃s dñe, diuini ſacramenti munus oblatũ: ⁊ intercedẽte beata virgine dei genitrice Maria, cũ beatis aplis tuis Petro ⁊ Paulo, atq; beato N. ⁊ oĩbus ſ͂ctis, q͂ cũctis nos reddat ⁊ ꝑuerſitatibus expiatos, ⁊ aduerſitatibꝰ expeditos. Per. B enedicamus dño. ℟. Deo grãs. ¶ **Feria iiij. Cinerũ ante miſſã benedicunt cineres facti de ramis oliue benedictis preteriti anni, hoc modo. Primo cantatur Antiphona.**

pſal. 68 E Xaudi nos dñe: q̃m benigna eſt miſericordia tua: ⁊ ſcḋm multitudinẽ miſerationũ tuarũ reſpice nos dñe. **Ps.** Saluũ me fac deus: q̃m intrauerũt aque vſq; ad animã meã. ℣. Gloria. Exaudi nos dñe. **Deinde dicit** D ominus vobiſcũ. ℟. Et cum ſpiritu tuo. O remus.

O Mnipotẽs ſempiterne deus, parce penitẽtibꝰ, ꝓpitiare ſupplicãtibus: ⁊ mittere digneris ſ͂ctũ angelũ tuũ de celis, qui bene ✠ dicat, ⁊ ſ͂cti ✠ ficet hos cineres: vt ſint remediũ ſalubre oĩbus nomẽ ſ͂ctũ tuũ humiliter implorãtibꝰ: ac ſemetipſos ꝑ conſciẽtia delictoꝝ ſuoꝝ accuſãtibꝰ: atq; ante cõſpectũ diuine clemẽtie tue facinora ſua deplorãtibus: vel ſereniſſimã pietatẽ tuã ſuppliciter obnixẽq; flagitãtibꝰ: ⁊ preſta per inuocationẽ ſanctiſſimi nominis tui: vt, quicũq; eos ſuper ſe aſperſerint, ꝓ redẽptione peccatoꝝ ſuoꝝ corporis ſanitatẽ, ⁊ anime tutelã ꝑcipiãt. Per Chriſtũ dñm. O remus.

D Eus, qui nõ mortẽ, ſed penitentiã deſideras peccatorũ: fragilitatẽ conditionis humane benigniſſime reſpice: ⁊ hos cineres, quos cauſa ꝓferẽde humilitatis, atq; ꝓmerẽde venie, capitibꝰ nr̃is imponi decernimꝰ, bene ✠ dicere ꝓ tua pietate dignare: vt, qui nos cinerem eſſe, ⁊ ob prauitatis nr̃e meritũ i puluerẽ reuerſuros cognoſcimus: peccatoꝝ oĩũ veniã, ⁊ premia, miſericorditer conſequi mereamur. Per Chriſtum dominũ. O remus.

D Eus, qui humiliatione flecteris, ⁊ ſatiſfactione placaris: aurẽ tue pietatis inclina precibus noſtris: ⁊ capitibꝰ ſeruoꝝ tuoꝝ, horũ cinerũ aſperſione attactis: effunde ꝓpitius gratiam tue bene ✠ dictiõis: vt eos, ⁊ ſpiritu cõpũctionis repleas, ⁊ q̃ iuſte poſtulauerint, efficaciter tribuas: ⁊ conceſſa perpetua ſtabilitate intactos manere decernas. Per Chriſtum do. O remus.

O Mnipotẽs ſempiterne deus, qui Niniuitis, in cinere ⁊ cilicio penitentibus, indulgentie tue remedia preſtitiſti, cõcede ꝓpitius: vt ſic eos imitemur habitu, quatenꝰ venie ꝓſequamur obtẽtu. Per. **Cõpleta benedictione, primo imponitur cinis ſacerdoti celebrato miſſã ab alio ſacerd. ſi adeſt: alioq̃n ſacerd. ipſe**

genibus flexis coram altari ſibi-
ipſi cineres imponit: ⁊ cantatur
ſtatim a choro. Antiphona.

Immutemur habitu, in ci-
nere ⁊ cilicio: ieiunemus, ⁊
ploremus ante dñm: quia multū
miſericors eſt dimittere peccata
noſtra deus noſter. Alia Aña.

Iuxta veſtibulum ⁊ altare plo-
rabunt ſacerdotes miniſtri do-
mini, ⁊ dicēt: parce domine, par-
ce populo tuo: ⁊ ne diſſipes ora
canentiū te domine. Sequitur.
℟. cum ℣. ⁊ Gloria p. ℟. Emē-
demus in melius, quę ignoran-
ter peccauimus: ne ſubito preoc
cupati die mortis, queramus ſpa
tiū penitentię, ⁊ inuenire nō poſ
ſimus. Attende dñe, ⁊ miſerere:
quia peccauimus tibi. ℣. Adiu-
ua nos deus ſalutaris noſter: ⁊
propter honorem nominis tui
dñe libera nos. Attende dñe.
℣. Gloria. Sacerdos vero dū
cantantur añe, ⁊ reſponſorium:
primo, miniſtris ſtantibus geni-
bus flexis coram altari, imponit
cinerem, dicens. Memento ho
mo quia puluis es, ⁊ in puluerē
reuerteris. Poſtea veniunt alij,
⁊ genibus flexis ante altare reci-
piunt cineres a ſacerdote, vt di-
ctū eſt de miniſtris. Cōpleta ci-
nerum datione dr. Dominus
vobiſcum. Oremus. Oratio.

Concede nobis dñe preſi-
dia militię Chriſtianę ſan-
ctis inchoare ieiunijs: vt contra
ſpirituales nequitias pugnaturi
continentię muniamur auxilijs.
Per Chriſtū dñm nřm. ℟. Amē.

¶ Deinde dicitur Miſſa. Sta-
tio ad ſanctā Sabinā. Introit⁹.

Miſereris omnium sapi. 11
domine, ⁊ nihil o-
diſti eorum quę fe
ciſti: diſſimulans
peccata hominū
propter peniten-
tiam: ⁊ parcens illis, quia tu es
dominus deus noſter. Pſalm.
Miſerere mei de⁹, miſerere mei:
quoniam in te confidit anima
mea. ℣. Gloria pat. Oremus.

Preſta domine fidelibus
tuis: vt ieiuniorum vene-
randa ſollemnia, ⁊ congrua pie-
tate ſuſcipiant, ⁊ ſecura deuotio-
ne percurrant. Per dominum.

¶ Ab hac die vſque ad domi-
nicam de paſſione, poſt oratio-
nem diei dicuntur duę ſequen-
tes orationes. Ad poſcenda
ſuffragia ſanctorum. Oratio.

A cunctis nos, qs dñe, men
tis ⁊ corporis defende pe-
riculis: ⁊ intercedēte beata ⁊ glo
rioſa ſemperq; virgine dei geni
trice Maria, cū beatis aplīs tuis
Petro ⁊ Paulo, atq; beato N.
⁊ omnibus ſanctis, ſalutē nobis
tribue benignus, ⁊ pacem: vt de
ſtructis aduerſitatibus ⁊ erro-
ribus vniuerſis, eccleſia tua ſecu
ra tibi ſeruiat libertate. Oratio.

Omnipotēs ſempiterne de
us, qui viuorum domina-
ris ſimul ⁊ mortuorū, omniū que
miſereris, quos tuos fide ⁊ ope-
re futuros eſſe prenoſcis: te ſup-
plices exoramus: vt pro quibus
effundere preces decreuimus,
quos-

quosq;, vel pręſens ſeculum ad-
huc in carne retinet, vel futuruʒ
iaʒ exutos corpore ſuſcepit: inter
cedentibus omnibus ſanctis tu-
is: pietatis tuę clementia, omniũ
delictorum ſuorum veniam con-
ſequantur. Per dominum noſt.

Lectio Joelis prophetę.

ca. 2. H Aec dicit dñs. Conuerti-
mini ad me in toto corde
veſtro: in ieiunio, ⁊ fletu, ⁊ plan-
ctu: ⁊ ſcindite corda veſtra ⁊ nõ
veſtiméta veſtra. Et cõuertimi-
ni ad dominum deum veſtrum:
quia benignus ⁊ miſericors eſt:
patiens ⁊ multę miſericordię: ⁊
pręſtabilis ſuper malitia. Quis
ſcit, ſi conuertatur, ⁊ ignoſcat de-
us: ⁊ relinquat poſt ſe bñdictio-
nem, ſacrificium ⁊ libamẽ domi-
no deo noſtro. Canite tuba in
Siõ: ſanctificate ieiuniũ: vocate
cętum: cõgregate populum: ſan-
ctificate eccleſiam: coadunate ſe-
nes: congregate paruulos, ⁊ ſu-
gentes vbera. Egrediatur ſpon
ſus de cubili ſuo: ⁊ ſponſa de tha-
lamo ſuo. Inter veſtibulum ⁊ al
tare plorabunt ſacerdotes mini-
ſtri domini, ⁊ dicent. Parce do-
mine, parce populo tuo: ⁊ ne des
hereditateʒ tuam in opprobriũ,
vt dominent eis nationes. Qua-
re dicunt in populis: vbi eſt deus
eorũ? Zelatus eſt dominus ter-
ram ſuã: ⁊ pepercit populo ſuo.
Et reſpõdit dñs, ⁊ dixit populo
ſuo. Ecce ego mittam vobis fru
mentum, ⁊ vinum, ⁊ oleũ: ⁊ reple
bimini in eis: ⁊ non dabo vos vl
tra opprobriũ in gentibus: dicit

dominus omnipotẽs. Gradu.
M iſerere mei deꝰ, miſerere mei: psal.
quoniã in te cõfidit anima mea. 56
℣. Miſit de cęlo, ⁊ liberauit me:
dedit in opprobrium conculcan
tes me. Tractus. D omine non psal.
ſecundum peccata noſtra, quę fe 102
cimus nos: neque ſecundum ini-
quitates noſtras retribuas no-
bis. ℣. Dñe, ne memineris ini- psal.
quitatum noſtrarum antiquaꝝ: 78
cito anticipent nos miſericordię
tuę, qꝛ pauperes facti ſumus ni-
mis. Cum dicitur ſequens ver-
ſus genuflectitur ℣. Adiuua
nos deus ſalutaris noſter: ⁊ pro
pter gloriam nominis tui dñe li-
bera nos: ⁊ propitius eſto pecca
tis noſtris propter nomen tuũ.
Supradictus tractus ad hac die
dicitur ij. iiij. ⁊ vj. feria vſque ad
feriam quartam maioris hebdo
madę, niſi proprius aſſignetur.

Sequentia ſancti euangelij
ſecundum Mattheum.

I N illo tẽpore: ca. 6.
Dixit Jeſus di
ſcipulis ſuis. Cum
ieiunatis, nolite fie-
ri, ſicut hypocritę, tri
ſtes. Exterminant
enim facies ſuas: vt
appareãt hominibus ieiunãtes.
Amẽ dico vobis: receperũt mer
cedem ſuã. Tu autẽ cuʒ ieiunas,
vnge caput tuũ, ⁊ faciem tuaʒ la-
ua: ne videaris hominibus ieiu-
nans: ſed patri tuo, qui eſt in ab-
ſcondito. Et pater tuus, qui vi-
det in abſcondito, reddet tibi.
Nolite theſaurizare vobis the-

ſauros in terra: vbi erugo ⁊ ti-
nea demolitur: ⁊ vbi fures effo-
diunt ⁊ furantur. Theſaurizate
autem vobis theſauros in celo:
vbi neque erugo neque tinea de-
molitur: ⁊ vbi fures non effodi-
unt, nec furantur. Ubi eſt enim
theſaurus tuus, ibi eſt ⁊ cor tuū.
pſal. 62 Offerto. Exaltabo te domine,
quoniā ſuſcepiſti me, nec delecta-
ſti inimicos meos ſup me: dñe cla
maui ad te, ⁊ ſanaſti me. Secre.
Hac nos, q̄s dñe, his mune-
ribus offerendis conueniē-
ter aptari, quibus ipſius venera-
bilis ſacramēti celebramus exor
dium. Per domin. Alię ſecretę
vſque ad dominicam paſſionis.
Exaudi nos deus ſalutaris
nr̄: vt p huius ſacramēti vir
tutē, a cūctis nos mētis ⁊ corpo-
ris hoſtibꝰ tuearis, grāꝫ tribuēs
in preſenti, ⁊ gloriam in futuro.
Deus, cui ſoli cognitus eſt
numerus electorū in ſuper-
na felicitate locādus: tribue q̄s:
vt, intercedētibus omnibus ſan
ctis tuis, vniuerſorum, quos in
oratione commendatos ſuſcepi
mus, ⁊ nomina omnium fideliū
beatę predeſtinationis liber aſcri
pta retineat. Per dominum no.
Prefatio. Qui corporali ieiu-
nio. 120. Et dicitur quotidie vſ-
que ad Dominicam paſſionis:
etiam in Miſſa de feſto, quando
propriam non habuerit. Cōio.
ps. 1 Qui meditabitur in lege domi-
ni die ac nocte, dabit fructū ſuū
in tēpore ſuo. Poſtcōio.
Percepta nobis dñe preb

ant ſacramenta ſubſidium: vt ti-
bi grata ſint noſtra ieiunia, ⁊ no-
bis proficiant ad medelam. Per
dñm. Alię poſtcommuniones
vſque ad Dominicaꝫ paſſionis.
Mundet, ⁊ muniat nos, q̄s
dñe, diuini ſacramenti mu
nus oblatū: ⁊ intercedente bea-
ta virgine dei genitrice Maria,
cuꝫ beatis apoſtolis tuis Petro
⁊ Paulo, atque beato N. ⁊ om-
nibus ſanctis: a cunctis nos red
dat ⁊ peruerſitatibus expiatos,
⁊ aduerſitatibus expeditos.
Purificēt nos, q̄s ops ⁊ mi-
ſericors deus, ſacramenta
q̄ ſumpſimus: ⁊ intercedentibus
oībus ſanctis tuis preſta: vt hoc
tuū ſacramentū nō ſit nobis rea
tus ad penaꝫ, ſed interceſſio ſalu
taris ad veniam: ſit ablutio ſcele
rū, ſit fortitudo fragilium, ſit con
tra oīa mundi pericula firmamē-
tū, ſit viuorū atqꝫ mortuorum fi-
delium, remiſſio omniuꝫ delicto-
rum. Per dominum noſtrum.
Deinde ſacerdos abſolute dicit.
Oremus. Poſtea diaconus (ſi
in officio diaconatus ſeruiat) di
cit. Humiliate capita vr̄a deo.
Alioquin ipſemet ſacerdos. Se
quitur ſuper populum. Oratio.
Inclinātes ſe domine maie
ſtati tuę, propitiatus inten-
de: vt, qui diuino munere ſūt re-
fecti, celeſtibus ſemper nutriant
auxiliis. Per. Et hic modus di-
cēdi orōnē ſup populū ſeruat tā-
tūmodo i miſſa de feria vſqꝫ ad
iiij. feriā maioris hebdom. Be-
nedicamus dño. R. Deo gras.

Feria

¶ Feria v. Statio ad ſanctum Georgium. Introitus.

psal. 54 Um clamarem ad dñm, exaudiuit vocem meam ab his qui propinquant mihi: ⁊ humiliauit eos, qui eſt ante ſecula, ⁊ manet in eternuꝫ: iacta cogitatū tuum in dño, ⁊ ipſe te enutriet. Pſal. Exaudi deus orationem meam, ⁊ ne deſpexeris deprecationem meā: intende mihi, ⁊ exaudi me. ℣. Gloria. Oro.

Eus, qui culpa offenderis, penitentia placaris, preces populi tui ſupplicantis propiti⁹ reſpice: ⁊ flagella tue iracundie, que pro peccatis noſtris meremur, auerte. Per d. Ad poſcenda ſuffragia ſanctoruꝫ. Oratio.

Cunctis nos, q̄s dñe, mentis ⁊ corporis defende periculis: ⁊ intercedēte beata ⁊ glorioſa ſemperqꝫ virgine dei genitrice Maria, cū beatis apoſtolis tuis Petro ⁊ Paulo, atqꝫ beato N. ⁊ oībus ſanctis, ſalutē nobis tribue benignus ⁊ pacem: vt deſtructis aduerſitatibus ⁊ erroribus vniuerſis, eccleſia tua ſecura tibi ſeruiat libertate. Oratio.

Mnipotēs ſempiterne deus, qui viuorū dominaris ſimul ⁊ mortuorū, omniūqꝫ miſereris, quos tuos fide ⁊ opere futuros eſſe prenoſcis: te ſupplices exoramus: vt pro quibus effundere preces decreuimus, quoſque vel preſens ſeculuꝫ adhuc in carne retinet, vel futurū iaꝫ exutos corpore ſuſcepit: intercedētibus oībus ſanctis tuis: pietatis tue clementia oīuꝫ delictorū ſuorū veniā conſequātur. Per dominum. Lectio Yſaie prophete.

In diebus illis: Egrotauit c.38.
Ezechias vſqꝫ ad mortē: ⁊ introiuit ad eū Yſaias fili⁹ Amos propheta, ⁊ dixit ei. Hec dicit dñs. Diſpone domui tue: q2 morieris tu, ⁊ nō viues. Et cōuertit Ezechias faciē ſuā ad parietē, ⁊ orauit ad dñm, ⁊ dixit. Obſecro dñe, memēto, q̄ſo, quō ambulauerim corā te in veritate ⁊ in corde perfecto: ⁊ qđ bonū eſt in oculis tuis fecerim. Et fleuit Ezechias fletu magno. Et factū eſt verbum domini ad Yſaiam, dicens. Vade, ⁊ dic Ezechie. Hec dicit dñs deus Dauid patris tui. Audiui orationem tuā: ⁊ vidi lacrymas tuas. Ecce, ego adijciā ſuper dies tuos quindecim annos: et de manu regis Aſſyriorū eruaꝫ te, ⁊ ciuitatem iſtā: et protegā eā. Ait dñs omnipotens. Gradu.

Iacta cogitatū tuū in dño, ⁊ ip psal. 54
ſe te enutriet. ℣. Dū clamarē ad dñm exaudiuit vocē meā ab his, qui appropinquāt mihi. Sequētia ſancti euāg. ſm Mattheum.

In illo tē ca.8.
pore. Cū introiſſet Ieſus Capharnaum, acceſſit ad eum Centurio, rogans eum, et dicens. Domine, puer meus iacet

in domo paralyticus, ⁊ male tor-
quetur. Et ait illi Ieſus. Ego ve-
niã: ⁊ curabo eum. Et reſpõdẽs
Centurio, ait. Domine non ſũ
dignus, vt intres ſub tectum me-
um: ſed tantum dic verbo, ⁊ ſa-
nabitur puer meus. Nam ⁊ ego
homo ſum ſub poteſtate cõſtitu-
tus, habens ſub me milites: ⁊ di-
co huic: Uade, ⁊ vadit. Et alio:
veni, ⁊ venit. Et ſeruo meo: fac
hoc, ⁊ facit. Audiens autem Ie-
ſus, miratus eſt: ⁊ ſequentibus ſe
dixit. Amen dico vobis: nõ inuẽ-
ni tantã fidẽ in Iſrael. Dico autẽ
vobis, q multi ab oriente ⁊ occi-
dente venient, ⁊ recũbẽt cũ Abra-
ham, Iſaac, ⁊ Iacob in regno ce-
lorum: filij aũt regni eijcientur in
tenebras exteriores: ibi erit fle-
tus ⁊ ſtridor dentium. Et dixit
Ieſus Centurioni. Uade: ⁊ ſicut
credidiſti, fiat tibi. Et ſanatus eſt
psal. puer in illa hora. Offert. Ad te
24 dñe leuaui animam meam: deus
meus in te confido, non erube-
ſcam: neq; irrideant me inimici
mei: etenim vniuerſi, qui te expe-
ctãt, non cõfundẽtur. Secreta.
Sacrificiis preſentib⁹ dñe,
qs, intende placatus: vt ⁊
deuotioni noſtre proficiant, ⁊ ſa-
luti. Per dom. Alie ſecrete.
Exaudi nos deus ſalutaris
noſter: vt per huius ſacra-
menti virtutem, a cunctis nos
mentis ⁊ corporis hoſtibus tueã-
ris: gratiam tribuens in preſen-
ti, ⁊ gloriam in futuro.
Deus, cui ſoli cognitus eſt
numerus electorum in ſu-
perna felicitate locandus: tri-
bue qs: vt, intercedẽtibus oĩbus
ſanctis tuis, vniuerſorũ, quos in
oratione commendatos ſuſcepi-
mus, ⁊ nomina omniũ fidelium
beate predeſtinationis liber a-
ſcripta retineat. Per do. Cõio.
Acceptabis ſacrificiũ iuſtitie, o- psal.
blationes, ⁊ holocauſta, ſuper al- 50
tare tuum domine. Poſtcõio.
Celeſtis doni benedictio-
ne percepta, ſupplices te
de⁹ oĩps deprecamur: vt hoc idẽ
nobis, ⁊ ſacramẽti cauſa ſit, ⁊ ſa-
lutis. Per d. Alie poſtcõiones.
Mundet, ⁊ muniat nos, qs
dñe, diuini ſacramenti mu-
nus oblatũ: ⁊ intercedente bea-
ta virgine dei genitrice Maria,
cũ beatis apoſtolis tuis Petro
⁊ Paulo, atque beato N. ⁊ om-
nibus ſanctis: a cunctis nos red-
dat ⁊ peruerſitatibus expiatos,
⁊ aduerſitatibus expeditos.
Purificent nos, qs oĩps ⁊ mi-
ſericors deus, ſacramenta
q ſumpſimus: ⁊ intercedẽtibus
oĩbus ſanctis tuis preſta: vt hoc
tuũ ſacramentũ nõ ſit nobis reã
tus ad penã, ſed interceſſio ſalu-
taris ad veniam: ſit ablutio ſcele-
rũ, ſit fortitudo fragilium, ſit con-
tra oĩa mundi pericula firmamẽ-
tũ, ſit viuorũ atq; mortuorum fi-
delium, remiſſio omnium deli-
ctorum. Per dominum noſtrũ.
Super populum. Oremus.
Humiliate capita veſtra deo.
Parce domine, parce po-
pulo tuo: vt dignis flagel-
lationibus caſtigatus, in tua mi-
ſeratio-

ſeratione reſpiret. Per domin.
¶ Feria vj. Statio ad ſanctos
Ioannem, ⁊ Paulum. Introit.
pſal. 29 Adiuit dominus,
⁊ miſertus eſt mi-
hi: dn̄s factus eſt
adiutoꝛ meus. Ps.
Exaltabo te dn̄e,
quoniam ſuſcepi-
ſti me: nec delectaſti inimicos
meos ſuper me. ℣. Glia. Oꝛo.
Inchoata ieiunia, q̄s dn̄e,
benigno fauoꝛe proſeque-
re: vt obſeruantiam, quam coꝛ-
poꝛaliter exhibemus, mentibus
etiam ſynceris exercere valea-
mus. Per dominū. Alie oꝛatio
nes, vt in feria quarta Cinerū.
Lectio Iſaie prophete.
c. 58. Haec dicit dn̄s deus. Cla-
ma, ne ceſſes: quaſi tuba,
exalta vocem tuam, ⁊ annuncia
populo meo ſcelera eoꝛum, ⁊ do-
mui Jacob peccata eoꝛum. Me
etenim de die in diem querunt,
⁊ ſcire vias meas volunt: quaſi
gens que iuſtitiam fecerit, ⁊ que
iudiciuʒ dei ſui nō dereliquerit.
Rogant me iudicia iuſtitie: ⁊ ap
propinquare deo volunt. Qua-
re ieiunauimus, ⁊ non aſpexiſti:
humiliauimus animas noſtras,
⁊ neſciſti? Ecce, in die ieiunii ve-
ſtri inuenitur voluntas veſtra: ⁊
omnes debitoꝛes veſtros repe-
titis. Ecce, ad lites ⁊ contentio-
nes ieiunatis: ⁊ percutitis pu-
gno impie. Nolite ieiunare ſicut
vſque ad hanc diem, vt audiatur
in excelſo clamoꝛ veſter. Nun-
quid tale eſt ieiunium quod ele-
gi, per dieʒ affligere hominē ani
mā ſuam? Nunquid, cōtoꝛquere
quaſi circulum caput ſuum, ⁊ ſac
cuʒ ⁊ cinerem ſternere? Nūquid
iſtud vocabis ieiunium ⁊ dieʒ ac
ceptabileʒ dn̄o? Nonne, hoc eſt
magis ieiuniuʒ, quod elegi? Diſ-
ſolue colligationes impietatis:
ſolue faſciculos deprimētes. Di
mitte eos, qui confracti ſunt, li-
beros: ⁊ omne onus diſrumpe.
Frange eſurienti panem tuuʒ: ⁊
egenos vagoſqʒ induc in domū
tuā. Cum videris nudum, operi
eum: ⁊ carnem tuam ne deſpexe-
ris. Tunc erumpet quaſi mane
lumen tuum: ⁊ ſanitas tua citius
oꝛietur: ⁊ anteibit faciem tuā iu-
ſtitia tua: ⁊ gloꝛia dn̄i colliget te.
Tūc inuocabis, ⁊ dn̄s exaudiet:
clamabis, ⁊ dicet: ecce adſum.
Quia miſericoꝛs ſum dominus
deus tuus. Grad. Unaʒ petij
a domino, hanc requiram: vt in-
habitem in domo domini. ℣.
Ut videam voluptatem domi-
ni, ⁊ protegar a templo ſancto
eius. Trac. Domine non ſecun pſal. 102
duʒ peccata noſtra, que fecimus
nos: neque ſecundum iniquita-
tes noſtras retribuas nobis. ℣.
Domine, ne memineris iniquita pſal. 78
tum noſtrarum antiquarū: cito
anticipent nos miſericoꝛdie tue,
quia pauperes facti ſumus ni-
mis. ℣. Adiuua nos deus ſalu-
taris noſter: ⁊ propter gloꝛiā no
minis tui dn̄e libera nos: ⁊ pro-
pitius eſto peccatis noſtris, pro-
pter nomen tuū. Sequentia ſan
cti euangelij ſecundū Mattheū.

ca. 5. 76

IN illo tpe: Dixit Jeſus diſcipulis ſuis. Audiſtis, quia dictum eſt antiquis. Diliges proximum tuum: ⁊ odio habebis inimicū tuum. Ego autem dico vobis. Diligite inimicos veſtros: benefacite his qui oderunt vos: ⁊ orate pro perſequentibus ⁊ calumniatibus vos: vt ſitis filij patris veſtri qui in celis eſt: q ſolē ſuum oriri facit ſuper bonos ⁊ malos, ⁊ pluit ſuper iuſtos ⁊ iniuſtos. Si enim diligitis eos q vos diligūt, quā mercedē habebitis? Nōne ⁊ publicani hoc faciunt? Et, ſi ſalutaueritis fratres veſtros tm̄, qd amplius facitis? Nōne ⁊ ethnici hoc faciūt? Eſtote ergo vos perfecti, ſicut ⁊ pater veſter celeſtis perfectus eſt. Attendite, ne iuſtitiam veſtram faciatis coram hominibus, vt videamini ab eis: alioquin mercedem non habebitis apud patrē veſtrum qui in celis eſt. Cū ergo facis elemoſynam, noli tuba canere ante te, ſicut hypocrite faciunt in ſynagogis ⁊ in vicis, vt honorificentur ab hominibus. Amē dico vobis receperunt mercedē ſuā. Te autem faciente elemoſynā, neſciat ſiniſtra tua, quid faciat dextera tua: vt ſit elemoſyna tua in abſcondito. Et pater tuus, qui videt in abſcondito, reddet tibi.

pſal. 118. Offertorium. Domine, viuifica me ſecundum eloquium tuum: vt ſciam teſtimonia tua. Secreta.

Sacrificium dñe obſeruantie quadrageſimalis quod offerimus, preſta, qs, vt tibi ⁊ mētes noſtras reddat acceptas, ⁊ cōtinentie promptioris nobis tribuat facultatē. Per. Alie ſecre. vt in feria iiij. Cinerum. Cōio.

pſal. 2 Seruite domino in timore, ⁊ exultate ei cum tremore: apprehendite diſciplinam, ne pereatis de via iuſta. Poſtcōmunio.

Spiritū nobis dñe tue charitatis infunde: vt, quos vno pane celeſti ſatiaſti, tua facias pietate concordes. Per d. Alie Poſtcōiones, vt in feria iiij. Cinerū. Sup populum. Oremus. Humiliate capita veſtra deo.

Tuere domine populum tuum: ⁊ ab omnibus peccatis clementer emunda: quia nulla ei nocebit aduerſitas, ſi nulla ei dominetur iniquitas. Per d.

¶ Sabbato. Statio ad ſanctum Triphonem. Introitus.

pſal. 26 Adiuit dñs, ⁊ miſertus eſt mihi: dominus factus eſt adiutor meus. Ps. Exaltabo te dñe, qm̄ ſuſcepiſti me: nec delectaſti inimicos meos ſuper me. V. Gloria. Oremus.

Adeſto dñe ſupplicationibus noſtris, ⁊ concede, vt hoc ſollemne ieiunium, quod animis, corporibuſq; curādis ſalubriter inſtitutū eſt, deuoto ſeruitio celebremus. Per. Alie orōnes, vt in feria quarta Cinerum.

Lectio Iſaie prophete.

c.58. Hec dicit dñs deus. Si ab
ſtuleris de medio tui cate-
nā, ⁊ deſieris digitū extēdere, ⁊
loq̄ qđ nō ꝓdeſt: cū effuderis eſu
rienti animā tuā, ⁊ aīam afflictā re
pleueris: tūc orietur in tenebris lux
tua, ⁊ tenebre tue erūt ſicut meri
dies. Et requiem dabit tibi dñs
deus tu⁹ ſemper: ⁊ implebit ſplē
doribus animā tuā: ⁊ oſſa tua li-
berabit. Et eris quaſi hortus ir
riguus: ⁊ ſicut fons aquarum, cu
ius nō deficiēt aque. Et edifica-
buntur in te deſerta ſeculorū: fū
damenta ḡnationis ⁊ generatio
nis ſuſcitabis. Et vocaberis edi
ficator ſepium, conuertens ſemi
tas in quietē: Si auerteris a ſab-
bato pedē tuū, facere voluntatē
tuā in die ſancto meo: ⁊ vocaue
ris ſabbatū delicatū, ⁊ ſanctum
dñi glorioſū: ⁊ glorificaueris eū
dū nō facis vias tuas, ⁊ nō inueni
tur voluntas tua, vt loquaris ſer
monem: tunc delectaberis ſuper
dño: ⁊ ſuſtollā te ſuper altitudi-
nem terre: ⁊ cibabo te hereditate
te Jacob patris tui. Os enim do
pſal. mini locutum eſt. Grad. Ne nā
26 petij a domino, hanc requirā, vt
inhabitem in domo dñi. ℣. Ut
videā voluptatē dñi: ⁊ protegar
a templo ſancto eius. Sequen.
ſancti euange. ſecundū Marcū.

ca.6. In illo tpe. Cū
ſero eēt factū,
erat nauis in medio
mari, ⁊ Jeſus ſolus
in terra. Et vidit di
ſcipulos ſuos labo-
rātes in remigādo.
Erat enim ventus cōtrarius eis.
Et circa quartā vigiliā noctis ve
nit ad eos ambulās ſupra mare,
⁊ volebat preterire eos. At illi
vt viderunt eū ambulantē ſupra
mare, putauerunt phantaſma eſ
ſe: ⁊ exclamauerunt. Oēs enim
eū viderunt: ⁊ conturbati ſunt.
Et ſtatim locutus eſt cū eis: ⁊ di
xit illis. Confidite. Ego ſum: no
lite timere. Et aſcendit ad illos
in nauim: ⁊ ceſſauit ventus. Et
plus magis intra ſe ſtupebant.
Nō enim intellexerunt de pani-
bus. Erat enim cor illorū obce
catū. Et cū transfretaſſent, venē
rūt in terrā Geneſareth: ⁊ appli
cuerūt. Cumq̄ egreſſi eſſent de
naui, continuo cognouerunt eū.
Et percurrentes vniuerſam re-
gionem illā, ceperunt in grabā-
tis eos qui ſe male habebant cir
cumferre, ubi audiebant eū eſſe.
Et quocunque introibat, in vi-
cos, vel in villas, aut in ciuitates:
in plateis ponebant infirmos, ⁊
deprecabantur eum, vt vel fim-
briam veſtimenti eius tangerēt.
Et quotquot tangebant eū, ſal
ui fiebant. Offerto. Uie viuifi pſal.
ca me ſecundū eloquiū tuū, vt 18
faciam teſtimonia tua. Secreta.
Suſcipe dñe ſacrificium, cu-
ius te voluiſti dignāter im
molatione placari: pſta q̄s: vt hu
ius operatione myſterij munda
ti, beneplacitum tibi nr̄e mentis
offeramus affectū. Per. Alie
ſecrete, vt in feria iiij. Cinerum.
Cōio. Seruite dño in timore, pſal.
⁊ exultate ei cum tremore: appre 2

hendite diſciplinam, ne pereatis de via iuſta. Poſtcommunio.

Oceleſtis vite munere vegetati, qs dñe: vt qđ eſt nobis in preſenti vita myſteriū, fiat eternitatis auxiliū. Per. Alie poſt cōmu. vt in feria iiij. Cinerum. Super populum. Oremus. Humiliate capita veſtra deo.

Fideles tui deus per tua dona firmentur: vt eadē ₇ percipiendo requirant, ₇ querendo ſine fine percipiant. Per dñm.

¶ Dominica j. in quadrageſima. Statio ad ſanctum Joannē in Laterano. Introitus.

psal. 90 Invocabit me, ₇ ego exaudiam eū: eripiam eū, ₇ glorificabo eū: longitudine dierum adimplebo eū. Ps. Qui habitat in adiutorio altiſſimi: in protectione dei celi cōmorabitur. ℣. Gloria. Oremus.

Deus q eccleſiā tuā annua quadrageſimali obſeruatione purificas: pſta familie tue: vt, quod a te obtinere abſtinendo nititur: hoc bonis operibus exequatur. Per d. Ad poſcēda ſuffragia ſanctorum. Oratio.

A cunctis nos, qs dñe, mētis ₇ corporis defende periculis: ₇ intercedēte beata ₇ glorioſa ſemperq; virgine dei genitrice Maria, cum beatis aplis tuis Petro ₇ Paulo, atque btō N. ₇ oibus ſctis: ſalutē nobis tribue benignus ₇ pacē: vt deſtructis aduerſitatibus ₇ erroribus vniuerſis, eccleſia tua ſecura tibi ſeruiat libertate. Per eū. Oratio.

Omnipotēs ſempiterne deus, qui viuorum dominaris ſimul ₇ mortuorū, omniumque miſereris, quos tuos fide ₇ opere futuros eſſe prenoſcis: te ſupplices exoramus: vt pro quibus effundere preces decreuimus, quoſque vel preſens ſeculū adhuc in carne retinet, vel futurum iam exutos corpore ſuſcepit: intercedentibus omnibus ſanctis tuis: pietatis tue clementia, omnium delictorum ſuorum veniam conſequantur. Per dominum noſtrum Jeſū.

Lectio epiſtole beati Pauli apoſtoli ad Corinthios.

Fratres: Hortamur vos, ne in vacuū gratiam dei recipiatis. ca. 6. Ait enim. Tempore accepto exaudiui te: ₇ in die ſalutis adiuui te. Ecce, nunc tempus acceptabile: ecce, nunc dies ſalutis. Nemini dantes vllam offenſionē: vt non vituperetur miniſterium noſtrum. Sed in omnibus exhibeamus noſmetipſos, ſicut dei miniſtros, in multa patiētia, in tribulationibus, in neceſſitatibus, in anguſtijs, in plagis, in carceribus, in ſeditionibus, in laboribus, in vigilijs, in ieiunijs, in caſtitate, in ſcientia, in lōganimitate, in ſuauitate, in ſpiritu ſancto: in charitate non ficta, in verbo veritatis, in virtute dei, per arma iuſtitie a dextris ₇ a ſiniſtris: per gloriam ₇ ignobilitatē: per infamiam ₇ bonā famā: vt ſeductores

ctores τ veraces: ſicut qui igno-
ti τ cogniti: quaſi morientes, τ ec
ce viuimus: vt caſtigati τ nō mor
tificati: quaſi triſtes, ſemper au-
tem gaudentes: ſicut egentes,
multos autem locupletantes:
tanquam nihil habentes, τ om-
nia poſſidentes. Graduale.
pſal. 60 Angelis ſuis deus mandauit
de te, vt cuſtodiant te in omni-
bus vijs tuis. ℣. In manibus
portabunt te, ne vnquam offen-
das ad lapidem pedem tuum.
pſal. 90 Tractus. Qui habitat in ad-
iutorio altiſſimi, in protectione
dei celi commorabitur. Dicet
domino ſuſceptor meus es tu, τ
refugium meum: deus meus ſpe
rabo in eum. Quoniam ipſe li-
berabit me de laqueo venātiū, τ
a verbo aſpero. Scapulis ſuis
obumbrabit tibi, τ ſub pennis
eius ſperabis. Scuto circunda
bit te ueritas eius: non timebis
a timore nocturno. A ſagitta uo
lante per diem, a negocio peram
bulante in tenebris, a ruina τ de
monio meridiano. Cadent a
latere tuo mille, τ decem millia a
dextris tuis: tibi autem non ap-
propinquabit. Quoniam angelis ſuis
mandauit de te, ut cuſtodiant te
in omnibus uijs tuis. In mani
bus portabunt te, ne unquā of-
fendas ad lapidem pedem tuū.
Super aſpidem τ baſiliſcū am
bulabis, τ conculcabis leonem τ
draconem. Quoniā in me ſperauit,
liberabo eum: protegā eum, quiā
cognouit nomen meū. Inuo-
cabit me, τ ego exaudiā eum: cū
ipſo ſum in tribulatione. Eri-
piā eum, τ glorificabo eum: lōgi-
tudine dierū adimplebo eū: τ o-
ſtendā illi ſalutare meū. Sequē.
ſancti euangelij ſm Mattheum.

In illo tpe. Du- ca. 4
ctus eſt Jeſus
in deſertū a ſpiritu,
vt tentaretur a dia-
bolo. Et cū ieiunaſ-
ſet quadraginta die
bus, τ quadraginta
noctibus, poſtea eſuriit. Et acce
dens tentator, dixit ei. Si filius
dei es, dic ut lapides iſti panes
fiāt: Qui reſpondens dixit. Scri
ptū eſt: Nō in ſolo pane uiuit ho
mo: ſed in omni uerbo, quod p-
cedit de ore dei. Tunc aſſumpſit
eum diabolus in ſanctam ciuita-
tem: τ ſtatuit eū ſupra pinnacu-
lum templi, τ dixit. Si filius dei
es, mitte te deorſum. Scriptum
eſt enim. Quia angelis ſuis manda
uit de te, τ in manibus tollent te,
ne forte offendas ad lapidē pe-
dem tuū. Ait illi Jeſus rurſum.
Scriptū eſt. Non tentabis dn̄m
deū tuū. Iterū aſſumpſit eū dia-
bolus in montē excelſū ualde:
τ oſtendit ei omnia regna mūdi,
τ gloriā eorum: τ dixit illi. Hec
omnia tibi dabo, ſi cadens ado-
raueris me. Tunc dixit ei Je-
ſus. Uade ſatana, ſcriptum eſt
enim. Dn̄m deum tuum adora-
bis: τ illi ſoli ſeruies. Tunc reli-
quit eum diabolus: τ ecce angeli
acceſſerunt, τ miniſtrabant ei.
Credo in. Offerto. Scapulis pſal. 90
ſuis obumbrabit tibi dn̄s, τ ſub

pennis eius ſperabis, ſcuto cir-
cundabit te veritas eius. Secr.

S Acrificiū quadrageſima-
lis initij ſollemniter immo
lamus, te domine deprecantes:
vt cum epularū reſtrictione car
nalium, a noxijs quoque volu-
ptatibus temperemur. Per do-
minum noſtrum. Alie Secrete.

E Xaudi nos deus ſalutaris
nr̄: vt per huius ſacramen-
ti virtutē, a cūctis nos mētis ⁊ cor
poris hoſtibus tuearis, gratiā tri
buēs in pſēti, ⁊ gloriā in futuro.

D Eus, cui ſoli cognitus eſt
numerus electorum in ſu-
perna felicitate locandus: tri-
bue queſumus: vt, intercedenti
bus omnibus ſanctis tuis, vni-
uerſorum, quos in oratione com
mendatos ſuſcepimus, ⁊ omni-
na omnium fidelium beate pre-
deſtinationis liber aſcripta reti-
neat. Per dominum. Commu
nio. S capulis ſuis obumbra-
bit tibi dominus, ⁊ ſub pennis
eius ſperabis: ſcuto circundabit
te veritas eius. Poſtcōmunio.

T Ui nos domine ſacramen-
ti libatio ſancta reſtauret:
⁊ a vetuſtate purgatos, in myſte
rij ſalutaris facias tranſire con-
ſortium. Per dominum noſtrū
Jeſum. Alie poſtcōmuniones.

M Undet ⁊ muniat nos, que
ſumus domine, diuini ſa-
cramenti munus oblatum: ⁊ in-
tercedente beata virgine dei ge
nitrice Maria, cum beatis apo-
ſtolis tuis Petro ⁊ Paulo, atq3
btō N. ⁊ oībus ſanctis: a cūctis
nos reddat ⁊ puerſitatibus expia
tos, ⁊ aduerſitatibus expeditos.

P Urificent nos, queſumus,
omnipotens ⁊ miſericors
deus, ſacramenta que ſumpſi-
mus: ⁊ intercedentibus omni-
bus ſanctis tuis preſta: vt hoc
tuum ſacramentū nō ſit nobis
reatus ad penam, ſed interceſſio
ſalutaris ad veniam: ſit ablutio
ſcelerum, ſit fortitudo fragiliū,
ſit contra omnia mundi pericu-
la firmamentū, ſit viuorū atq3
mortuorum fideliū remiſſio om
nium delictorum. Per dominū.

¶ Feria ij. Statio ad ſanctum
Petrū ad vincula. Introitus.

S Icut oculi ſeruo- pſal. 122.
rum in manibus
dominorum ſuo-
rum: ita oculi no-
ſtri ad dominum
deum noſtrū, do-
nec miſereatur noſtri: miſerere
noſtri domine, miſerere noſtri.
Pſalmus. Ad te leuaui oculos
meos, qui habitas in celis. V.
Gloria patri ⁊ filio ⁊c. Oratio.

C Onuerte nos deus ſaluta-
ris noſter: ⁊ vt nobis ieiu-
nium quadrageſimale proficiat,
mētes noſtras celeſtibus inſtrue
diſciplinis. Per dñm. Alie ora-
tiones, vt in Dñica precedenti.

Lectio Ezechielis prophete.

H Ec dicit dominus deus. c.34.
Ecce, ego ipſe requiram
oues meas: ⁊ viſitabo illas. Si-
cut viſitat paſtor gregem ſuum
in die quando fuerit in medio
ouium ſuarum diſſipatarum: ſic
viſita-

viſitabo oues meas, ⁊ liberabo
eas de omnibus locis in quibus
diſperſę fuerāt in die nubis ⁊ ca-
liginis. Et educam eaſ de popu
lis: ⁊ congregabo eas de terris:
⁊ inducam eas in terram ſuam: ⁊
paſcam eas in montibus Iſraël,
in riuis, ⁊ in cunctis ſedibus ter
rę. In paſcuis vberrimis paſcā
eas: ⁊ in mōtibus excelſis Iſrael
erūt paſcua earum. Ibi requie-
ſcēt in herbiſ virentibuſ: ⁊ in pa-
ſcuis pinguibus paſcētur ſuper
mōteſ Iſrael. Ego paſcam oues
meaſ: ⁊ ego eaſ accubare faciā, di
cit dn̄s deuſ. Quod perierat, re-
quirā: ⁊ quod abiectū erat, redu
cā: ⁊ quod confractū fuerat, alli
gabo: ⁊ quod infirmū fuerat, cō-
ſolidabo: ⁊ quod pingue ⁊ forte,
cuſtodiam. Et paſcam illas in iu-
dicio, dicit dominus omnipo-
pſal. 83 tens. Graduale. Protector
noſter aſpice deus, ⁊ reſpice ſu-
per ſeruos tuoſ. ℣. Domine de-
us virtutū exaudi preceſ ſeruo
pſal. 102 rum tuorum. Trac. Domine,
non ſecundum peccata noſtra,
quę fecimus nos: neque ſecun-
dum iniquitates noſtras retri-
pſal. 78 buas nobis. ℣. Domine, ne me
mineris iniquitatum noſtrarum
antiquarū: cito anticipent nos
miſericordię tuę, quia pauperes
facti ſumus nimis. ℣. Adiuua
nos deus ſalutaris noſter, ⁊ pro
pter gloriam nominis tui dn̄e li-
bera nos: ⁊ propitius eſto pecca
tis noſtris propter nomen tuū.
Sequentia ſancti euangelij ſe-
cundum Matthęum.
M. R. N.

In illo tpe: c. 25.
Dixit Ie-
ſus diſcipulis ſuis.
Cū venerit filius
hominis in ma-
ieſtate ſua, ⁊ oēſ
angeli eius cum
eo: tunc ſedebit
ſup ſedē maieſta
tis ſuę. Et cōgregabuntur ante
eū oēſ gētes: ⁊ ſeparabit eos ab
inuicē: ſicut paſtor ſegregat oueſ
ab hędis. Et ſtatuet oueſ quidē
a dextris ſuiſ: hędoſ aūt a ſiniſtriſ.
Tūc dicet rex his q a dextris eius
erunt. Venite benedicti patris
mei: poſſidete paratū vobis re-
gnū a cōſtitutione mūdi. Eſuri-
ui enim, ⁊ dediſtiſ mihi māduca-
re. Sitiui: ⁊ dediſtiſ mihi bibere.
Hoſpeſ erā: ⁊ collegiſtiſ me. Nu
dus: ⁊ operuiſtis me. Infirmus:
⁊ viſitaſtis me. In carcere erā:
⁊ veniſtis ad me. Tūc responde
būt ei iuſti dicētes. Dn̄e, quādo
te vidimus eſurientē, ⁊ pauimuſ
te: ſitientem, ⁊ dedimus tibi po-
tū: Quando aūt te vidimus ho-
ſpitē, ⁊ collegimus te: aut nudū,
⁊ cooperuimus te: Aut qn̄ te vi
dimus infirmū, aut in carcere: ⁊
venimuſ ad te: Et reſpōdēſ rex,
dicet illis. Amē dico vobis: quā
diu feciſtis vni de his fratribus
meis minimiſ, mihi feciſtiſ. Tūc
dicet ⁊ his, q a ſiniſtriſ eius erūt.
Diſcedite a me maledicti, in ignē
ęternū, qui paratus eſt diabolo,
⁊ angelis eiuſ. Eſuriui enim: ⁊ nō
dediſtis mihi māducare. Sitiui:
⁊ nō dediſtiſ mihi potū. Hoſpeſ

crã: ⁊ nõ collegiſtis me. Nudus: ⁊ nõ operuiſtis me. Infirmus, ⁊ in carcere: ⁊ nõ viſitaſtis me. Tūc reſpondebunt ei ⁊ ipſi, dicentes. Dñe, quando te vidim⁹ eſurientē, aut ſitientē, aut hoſpitem, aut nudū, aut infirmum, vel in carcere: ⁊ nō miniſtrauim⁹ tibi? Tunc reſpondebit illis, dicens. Amen dico vobis: quandiu non feciſtis vni de minoribus his, nec mihi feciſtis. Et ibunt hi in ſuppliciū eternum: iuſti autem, in vitam

pſal. eternam. Offer. Leuabo ocu-
118. los meos ⁊ conſiderabo mirabilia tua dñe, vt doceas me iuſtitias tuas: da mihi intellectum, ⁊ diſcam mandata tua. Secreta.

Munera tibi dñe oblata ſanctifica, nóſq; à peccatorū noſtrorū maculis emunda. Per dñm. Alie ſecrete, vt in Dñica

mat. precedenti. Cōio. Amen dico
25 vobis: quod vni ex minimis meis feciſtis, mihi feciſtis: venite benedicti patris mei, poſſidete paratum vobis regnum ab initio ſeculi. Poſtcommunio.

Salutaris tui dñe munere ſatiati, ſupplices exoram⁹: vt cuius letamur guſtu, renouemur effectu. Per dñm. Alie poſt cōiones, vt in dominica precedēti. Super populum. Oremus. Humiliate capita veſtra deo.

Abſolue, queſumus dñe, noſtrorum vincula peccatorum: ⁊ quicquid pro eis meremur, propitiatus auerte. Per.

¶ Feria tertia. Statio ad ſanctam Anaſtaſiam. Introitus.

Domine refugiū fa- pſal.
ctus es nobis à ge- 89
neratione in generationē: à ſeculo ⁊ i ſeculū tu es. ps. Priuſquā mōtes fierēt, aut formaretur terra ⁊ orbis, à ſeculo ⁊ vſq; in ſeculū tu es deus. ℣. Gloria pa. Oratio.

Reſpice dñe familiam tuā, ⁊ preſta: vt apud te mens noſtra tuo deſiderio fulgeat, que ſe carnis maceratione caſtigat. Per dominum noſtrū. Alie orationes, vt in Dominica precedēti. Lectio Iſaie prophete.

In diebus illis: Locutus c. 55.
eſt Iſaias propheta, dicēs. Querite dñm, dū inueniri poteſt: inuocate eū, dū prope eſt. Derelinquat impius viā ſuā, ⁊ vir iniquus cogitationes ſuas: ⁊ reuertatur ad dñm, ⁊ miſerebitur eius: ⁊ ad deum noſtrum, quoniā multus eſt ad ignoſcendū. Nō enim cogitationes mee, cogitationes veſtre, neq; vie veſtre, vie mee, dicit dñs. Or ſicut exaltātur celi à terra: ſic exaltate ſunt vie mee à vijs veſtris, ⁊ cogitationes mee à cogitationib⁹ veſtris. Et quomodo deſcēndit imber ⁊ nix de celo, ⁊ illuc vltra nō reuertit: ſed inebriat terram, ⁊ infundit eā, ⁊ germinare eam facit, ⁊ dat ſemē ſerenti, ⁊ panem comedēti. Sic erit verbū meum qđ egredietur de ore meo: non reuertetur ad me vacuum, ſed faciet quecunq; volui, ⁊ proſperabitur in his ad que miſi illud, ait dñs oīpotens.

Gradu.

psal. 140 Gradu. Dirigatur oratio mea, ſicut incenſum in conſpectu tuo domine. ℣. Eleuatio manuum mearum ſacrificium veſpertinū. Sequē. S. euāg. ſm Matthęū.

ca. 21

In illo tempore. Cū intraſſet Jeſus Hieroſolymā, commota eſt vniuerſa ciuitas, dicēs. Quis eſt hic? Populi autem dicebant. Hic eſt Jeſus propheta, a Nazareth Galilęe. Et intrauit Jeſus in templū Dei: ⁊ eijciebat oēs vēdentes ⁊ ementes in tēplo: ⁊ mēſas numulariorum, ⁊ cathedras vendentiū colūbas, euertit. Et dixit eis. Scriptū ē. Dom⁹ mea domus orationis vocabit: vos autē feciſtis illā ſpeluncam latronū. Et acceſſerunt ad eū cęci, ⁊ claudi in templo: ⁊ ſanauit eos. Uidentes autē principes ſacerdotum, ⁊ ſcribę, mirabilia quę fecit, ⁊ pueros clamantes in tēplo, ⁊ dicentes, hoſanna filio Dauid: indignati ſunt, ⁊ dixerūt ei. Audis quid iſti dicunt? Jeſus autē dixit eis. Utiqz. Nunquam legiſtis, q: ex ore infantium ⁊ lactentium perfeciſti laudem? Et relictis illis, abijt foras extra ciuitatem in Bethaniam: ibiqz māſit.

psal. 39 Offerto. In te ſperaui dñe: dixi, tu es deus meus, in manibus tuis tempora mea. Secreta.

Oblatis, qs dñe, placare muneribus: ⁊ a cūctis nos defende periculis. Per dom. Alię orationes, vt in dominica pręcedenti. Cōio. Cum inuocarem te, exaudiſti me, deus iuſtitię meę: in tribulatione dilataſti me: miſerere mihi dñe, ⁊ exaudi orationem meam. psal. 14 Poſtcōmunio.

Preſta, qs, ops deus: vt illius ſalutaris capiamus effectū, cuius per hęc myſteria pignus accepim⁹. Per. Alię poſtcōiones, vt in dñica pręcedenti. Super populum. Oremus. Humiliate capita veſtra deo.

Aſcendant ad te dñe preces noſtrę: ⁊ ab eccleſia tua cunctā repelle nequitiam. Per do.

¶ Feria quarta Quatuor temporum. Statio ad ſanctam Mariam maiorem. Introitus.

psal. 24 Reminiſcere miſerationum tuarum dñe, ⁊ miſericordię tuę, q̄ a ſeculo ſunt: ne vnquam dominentur nobis inimici noſtri: libera nos deus Iſrael, ex omnibus anguſtijs noſtris. Ps. Ad te dñe leuaui animā meam: deus meus in te confido, nō erubeſcam. ℣. Gloria. poſt. Kyrie eleiſon. dicitur Oremus. Flectamus genua. ℟. Leuate.

Preces noſtras, quęſumus domine, clementer exaudi: ⁊ contra cuncta nobis aduerſantia, dexteram tuę maieſtatis extende. Per dominum noſtrum Jeſum. Lectio libri Exodi.

In diebus illis: Dixit dominus ad Moyſen: Aſcen- c. 24.

de ad me in montē, ⁊ eſto ibi: da
boq; tibi duas tabulas lapideas:
⁊ legem, ac mandata que ſcripſi:
vt doceas filios Iſrael. Surre-
xerunt Moyſes, ⁊ Joſue mini-
ſter eius: aſcendenſq; Moyſes
in montem dei, ſenioribus ait. Ex
pectate hic donec reuertamur
ad vos. Habetis Aaron ⁊ Hur
vobiſcum. Siquid natū fuerit
queſtionis, referetis ad eos. Cū
que aſcēdiſſet Moyſes, operuit
nubes montem: ⁊ habitauit glo
ria domini ſuper Sinai, tegens il
lum nube ſex diebus. Septimo
autem die vocauit eum domin⁹
de medio caliginis. Erat autem
ſpecies glorie dñi, quaſi ignis ar
dens ſuper verticem montis, in
cōſpectu filiorū Iſrael. Ingreſ-
ſuſque Moyſes medium nebu-
le, aſcendit in montem. Et fuit ibi
quadraginta diebus, ⁊ quadra-
psal. ginta noctibus. Grad. Tribu-
24 lationes cordis mei dilatate ſūt:
de neceſſitatibus meis erue me
domine. ℣. Vide humilitatē me
am, ⁊ laborē meū: ⁊ dimitte om-
nia peccata mea. Hic dicit Do-
minus vobiſcum. Oremus.

Devotionē populi tui, que
ſumus dñe, benign⁹ inten-
de, vt, qui per abſtinētiā macerā-
tur in corpore, per fructum boni
operis reficiātur in mēte. Per.
Alie orationes, vt in Dñica pre-
cedenti. Lectio libri Regum.

3. ca. In dieb⁹ illis: Venit Elias
19 in Berſabee Juda: ⁊ dimi-
ſit ibi puerum ſuū: ⁊ perrexit in
deſertū viam vnius diei. Cum
que veniſſet, ⁊ ſederet ſubter v-
nam Juniperum: petiuit anime
ſue vt moreretur: ⁊ ait. Sufficit
mihi domine: tolle animā meā.
Neq; enim melior ſum, quā pa-
tres mei. Proiecitq; ſe, ⁊ obdor
miuit in vmbra iuniperi. Et ec-
ce, angelus dñi tetigit eum, dixit
q; illi. Surge, comede. Et reſpe
xit, ⁊ ecce ad caput ſuū ſubcineri-
cius panis, ⁊ vas aque. Come-
dit ergo, ⁊ bibit: ⁊ rurſū obdor-
miuit reuerſuſq; eſt angelus dñi
ſecundo, ⁊ tetigit eū: dixitq; illi.
Surge, comede: grādis enim ti-
bi reſtat via. Qui cū ſurrexiſſet,
comedit, ⁊ bibit, ⁊ ambulauit in
fortitudine cibi illius quadragin
ta dieb⁹ ⁊ quadraginta noctib⁹,
vſq; ad mōtē dei Horeb. Tra-
ctus. De neceſſitatibus meis psal.
eripe me dñe: vide humilitatem 24
meam ⁊ laborem meū, ⁊ dimitte
omnia peccata mea. ℣. Ad te
dñe leuaui animam meam, deus
meus in te confido, non erube-
ſcā: neq; irrideāt me inimici mei.
℣. Etenim vniuerſi qui te expe-
ctant, nō confundentur: confun
dantur omnes facientes vana.
Sequē. S. euāg. ſm Mattheū.

In illo tpe. Ac c. 12.
ceſſerūt ad Je-
ſum ſcribe ⁊ phari-
ſei, dicentes. Magi
ſter, volumus a te ſi-
gnū videre. Qui re-
ſpondens ait illis.
Generatio mala, ⁊ adultera ſi-
gnum querit: ⁊ ſignum non dabi
tur ei, niſi ſignum Jone prophe
te.

te. Sicut enim fuit Jonas in ven
tre ceti tribus diebꝰ ⁊ tribus no
ctibus: ſic erit filius hominis in
corde terre tribus diebꝰ ⁊ tribꝰ
noctibus. Uiri Niniuite ſurgent
in iudicio cū generatione iſta, ⁊ con-
dēnabunt eā: qꝛ penitentiā egē-
rūt in predicatione Jone. Et ec-
ce plus, quā Jonas, hic. Regina
Auſtri ſurget in iudicio cū gene-
ratione iſta, ⁊ condēnabit eā: qꝛ
venit a finibus terre audire ſapiē
tiā Salomonis. Et ecce plus, q̄
Salomon, hic. Cum autē immū
dus ſpiritus exierit ab homine,
ambulat per loca arida, querens
requiem, ⁊ non inuenit. Tunc di
cit. Reuertar in domū meā, vn
de exiui. Et veniens, inuenit eā
vacantem, ſcopis mundatā, ⁊ or
natam. Tunc vadit, ⁊ aſſumit ſe-
ptem alios ſpiritus ſecū nequio
res ſe, ⁊ intrantes habitant ibi:
⁊ fiunt nouiſſima hominis illius
peiora prioribus. Sic erit ⁊ gene
rationi huic peſſime. Adhuc eo
loquente ad turbas: ecce, mater
eius ⁊ fratres ſtabant foris, q̄rē-
tes loqui ei. Dixit autem ei qui-
dam. Ecce, mater tua ⁊ fratres
tui foris ſtant, querentes te. At
ipſe reſpondens dicenti ſibi, ait.
Que eſt mater mea, ⁊ q ſunt fra-
tres mei? Et extendens manū in
diſcipulos ſuos, dixit. Ecce ma-
ter mea, ⁊ fratres mei. Quicūq3
enī fecerit voluntatē patris mei
q in celis eſt: ipſe meus frater ⁊ ſo
psal. ror ⁊ mr̄ eſt. Offe. Meditabor
118. in mandatis tuis, que dilexi val-
de: ⁊ leuabo manus meas ad mā
data tua, que dilexi. Secreta.

Hoſtias tibi dn̄e placatio-
nis offerimus: ⁊, vt delicta
nr̄a miſeratus abſoluas, ⁊ vt nu
tantia corda tu dirigas. Per d.
Alie ſecr. vt in Dn̄ica precedēti.
Cōio. Intellige clamorē meū: psal. 5
intende voci orationis mee, rex
meus ⁊ deus meus: quoniā ad te
orabo domine. Poſtcōmunio.

Tui dn̄e perceptione ſacra-
menti, ⁊ a noſtris munde-
mur occultis, ⁊ ab hoſtium libe-
remur inſidiis. Per d. Alie poſt
cōiones, vt in Dn̄ica precedenti.
Super populum. Oremus.
Humiliate capita veſtra deo.

Mentes noſtras, queſumus
dn̄e, lumine tue claritatis
illuſtra: vt videre poſſimus que
agēda ſunt: ⁊ que recta ſunt age
re valeamus. Per dominum n.

¶ Feria quinta. Statio ad ſan-
ctum Laurentium in Panceper-
na. Introitus.

Confeſſio, ⁊ pul- psal. 95
chritudo in cōſpe-
ctu eius: ſanctitas
⁊ magnificentia in
ſanctificatione ei-
us. Pſal. Cātate
domino canticum nouum: can-
tate domino omnis terra. V.
Gloria patri, ⁊ filio. Oremus.

Deuotionē populi tui, que
ſumus domine, benignus
intende: vt, qui per abſtinentiā
macerantur in corpore, per fru-
ctum boni operis reficiantur in
mente. Per dominum noſtrum
Jeſum Chriſtum fili. Alie ora-

tiones, vt in Dñica precedenti.

Lectio Ezechielis prophete.

ca. 18 In diebꝰ illis. Factus eſt ſermo domini ad me, dicens. Quid eſt, quod inter vos parabolam vertitis in prouerbium iſtud in terra Iſrael, dicẽtes: patres comederũt vuam acerbã, ⁊ dentes filiorũ obſtupeſcunt? Viuo ego, dicit dominus deus: ſi erit vobis vltra parabola hec in prouerbium in Iſrael. Ecce, omnes anime, mee ſunt: vt anima patris, ita ⁊ anima filij, mea eſt. Anima que peccauerit, ipſa morietur. Et vir ſi fuerit iuſtus ⁊ fecerit iudicium ⁊ iuſtitiam: in montibus non comederit, ⁊ oculos ſuos non leuauerit ad idola domus Iſrael: ⁊ vxorẽ proximi ſui non violauerit: ⁊ ad mulierem menſtruatã non acceſſerit: ⁊ hominẽ non contriſtauerit: pignus debitori reddiderit: per vim nihil rapuerit: panem ſuum eſuriẽti dederit: ⁊ nudum operuerit veſtimento: ad vſuram non commodauerit, ⁊ amplius non accẽperit: ab iniquitate auerterit manum ſuam: ⁊ iudicium verum fecerit inter virum ⁊ virũ: ⁊ in preceptis meis ambulauerit, ⁊ iudicia mea cuſtodierit, vt faciat veritatẽ: hic iuſtus eſt. Vita viuet, ait dominus deus. Graduale.

psal. 16 Cuſtodi me domine vt pupillã oculi: ſub vmbra alarum tuarũ protege me. ℣. De vultu tuo iudicium meum prodeat: oculi tui videant equitatem. Sequentia ſancti euange. ſm Mattheum.

In illo tẽpe. ca. 15 Egreſſus Ieſus ſeceſſit in partes Tyri ⁊ Sidonis. Et ecce, mulier Chananea a finibꝰ illis egreſſa clamauit dicẽs ei. Miſerere mei dñe fili Dauid: filia mea male a demonio vexatur. Qui non reſpõdit ei verbũ. Et accedentes diſcipuli eius, rogabant eũ dicentes. Dimitte eam: quia clamat poſt nos. Ipſe autem reſpõdens, ait. Non ſum miſſus, niſi ad oues, que perierunt, domus Iſrael. At illa venit: ⁊ adorauit eũ, dicens. Dñe, adiuua me. Qui reſpondens, ait. Non eſt bonũ ſumere panem filiorum, ⁊ mittere canibus. At illa dixit. Etiã dñe. Nã ⁊ catelli edunt de micis, que cadunt de menſa dñorum ſuorũ. Tunc reſpõdẽs Ieſus, ait illi. O mulier, magna eſt fides tua. Fiat tibi, ſicut vis. Et ſanata eſt filia eius ex illa hora. Offe. Immittet psal. 33
angelus dñi in circuitu timẽtiũ eũ, ⁊ eripiet eos: guſtate, ⁊ videte, qm̃ ſuauis eſt dñs. Secre. Sacrificia dñe, q̃s, propitiꝰ iſta nos ſaluẽt, q̃ medicinalibus ſũt inſtituta ieiuniis. Per. Alie ſecr. vt in dñica precedẽti. Cõio. Panis quẽ ego dedero, ca Io. 6
ro mea eſt pro ſeculi vita. Poſtcõ. Tuorum nos domine largitate donorum ⁊ temporalibus attolle preſidiis, ⁊ renoua ſempiternis. Per dominum no.

Super

Super populum. Oremus.
Humiliate capita veſtra deo.

DA, q̄s dñe, populis chriſtia
nis: ⁊ que profitētur agno
ſcere: ⁊ celeſte munus diligere,
quod frequentant. Per dñm n.

¶ Feria vj. Statio ad ſanctos
duodecim apoſtolos. Introit⁹.

DE neceſſitatibus
meis eripe me do-
mine: vide humili
tatem meam, ⁊ la-
borem meum: ⁊ di
mitte omnia pec-
cata mea. Pſalm. Ad te domi-
ne leuaui animam meam: deus
meus in te confido, non erube-
ſcam. ℣. Gloria pa. Oremus.

ESto dñe propitius plebi
tue: ⁊ quā tibi facis eſſe de
uotā, benigno rēfoue miſeratus
auxilio. Per dñm. Alie oratio-
nes, vt in Dominica precedenti.
Lectio Ezechielis prophete.

c. 18. HAec dicit dominus deus.
Anima que peccauerit, ip-
ſa morietur. Filius non portabit
iniquitātem patris: ⁊ pater non
portabit iniquitātem filij. Iuſti-
tia iuſti ſuper eū erit: ⁊ impietas
impij erit ſuper eū. Si autē impi
us ēgerit penitētiā ab omnibus
peccatis ſuis que operātus eſt, ⁊
cuſtodierit vniuerſa p̄cepta mea,
⁊ fecerit iudiciū ⁊ iuſtitiā: vita vi
uet, ⁊ non morietur. Omniū ini-
quitatū eius, quas operātus eſt,
non recordabor. In iuſtitia ſua,
quā operatus eſt, viuet. Nunqd
voluntātis mee eſt mors impij,
dicit dominus deus, ⁊ non vt cō
uertātur a vijs ſuis, ⁊ viuat? Si
autē auerterit ſe iuſtus à iuſtitia
ſua, ⁊ fecerit iniquitatem ſm oēs
abominationes quas operari ſo
let impius: nunquid viuet? Om
nes iuſtitie eius quas fēcerat, nō
recordabūtur. In preuaricatio-
ne ſua qua preuaricatus eſt, ⁊ in
peccato ſuo quod peccauit, in ip
ſis morietur. Et dixiſtis. Nō eſt
equa via dñi. Audite ergo do-
mus Iſrael. Nūquid via mea nō
eſt equa, ⁊ non magis vie veſtre
praue ſunt? Cū enim auērterit
ſe iuſtus à iuſtitia ſua, ⁊ fecerit ini
quitatē: morietur in eis. In iniu
ſtitia quā operat⁹ eſt, morietur.
Et cū auērterit ſe impius ab im-
pietate ſua quam operātus eſt, ⁊
fecerit iudicium ⁊ iuſtitiam: ipſe
animam ſuam viuificabit. Con-
ſiderans enim, ⁊ auērtens ſe ab
oībus iniquitātibus ſuis quas
operātus eſt: vita viuet ⁊ nō mo
rietur, ait dominus ops. Grad.
SAluum fac ſeruum tuū deus pſal.
meus ſperātē in te. ℣. Auribus 85
percipe dñe orationem meam.
Tractus. Domine non ſecun- pſal.
dū peccata noſtra, que fecimus 102
nos: neq; ſm iniqtates noſtras
retribuas nobis. ℣. Dñe, ne me pſal.
mineris iniquitatū noſtrarū an- 78
tiquarum: cito anticipēt nos mi
ſericordie tue, q: pāuperes facti
ſumus nimis. ℣. Adiuua nos de
us ſalutaris noſter: ⁊ ꝓpter glo-
riā nominis tui dñe libera nos:
⁊ propitius eſto peccatis nr̄is,
propter nomen tuū. Sequētia
ſancti euangelij ſm Joannem.

ca.5.

In illo tpē: Erat dies feſtus Iudeoꝛū: & aſcendit Ieſ⁹ Hieroſolymā. Eſt autē Hieroſolymis Pꝛobatica piſcina, que cognominatur hebꝛaice Bethſaida, quinque poꝛticus habens. In his iacebat multitudo magna languētiū, cecoꝛū, claudoꝛū, aridoꝛū, expectantium aque motū. Angelus autem dñi ſecundū tempus deſcendebat in piſcinā: & mouebatur aqua. Et qui pꝛioꝛ deſcendiſſet in piſcinam poſt motionē aque, ſanus fiebat a quacunq; detinebatur infirmitate. Erat aūt quidā homo ibi, triginta & octo annos habēs in infirmitate ſua. Hunc cum vidiſſet Ieſus iacentē: & cognouiſſet, q: iā multū tēpus haberet, dixit ei. Uis ſanus fieri? Reſpondit ei languidus. Dñe, hominē nō habeo, vt cum turbata fuerit aqua, mittat me i piſcinā. Dū venio enī ego, alius ante me deſcēdit. Dicit ei Ieſus. Surge: tolle grabatū tuū, & ambula. Et ſtatim ſanus factus eſt homo ille: & ſuſtulit grabatū ſuū, & ambulabat. Erat aūt ſabbatū in illa die. Dicebant ergo Iudei, illi, qui ſanus factus fuerat. Sabbatum eſt, non licet tibi tollere grabatum tuū. Reſpondit eis. Qui me ſanum fecit, ille mihi dixit. Tolle grabatum tuum, & ambula. Interrogauerūt ergo eū. Quis eſt ille homo, q dixit tibi: tolle grabatum tuum, & ambula.

Is autem, qui ſanus fuerat effectus, neſciebat quis eſſet. Ieſus aūt declinauit a turba cōſtituta in loco. Poſtea inuenit eum Ieſus in tēplo, & dixit illi. Ecce ſan⁹ factus es: iam noli peccare, ne deterius tibi aliqd cōtingat. Abijt ille homo: & nunciauit iudeis, q: Ieſus eſſet, qui fecit eum ſanū.

Offer. Benedic anima mea do psal.
mino, & noli obliuiſci oēs retri- 102
butiones eius: & renouabitur ſicut aquila iuuētus tua. Secre.

Suſcipe, qs dñe, munera noſtris oblata ſeruitiis: & tua pꝛopitius dona ſanctifica. Per.

Alie ſecr. vt in dñica pꝛecedēti.

Cōio. Erubeſcant, & conturbē psal.
tur omnes inimici mei: auertan- 6
tur retroꝛſum, & erubeſcant valde velociter. Poſtcommunio.

Per huius domine operationem myſterij, & vitia noſtra purgentur, & iuſta deſideria cōpleantur. Per d. Alie poſtcōiones, vt in dñica pꝛecedenti. Super populum. Oremus. Humiliate capita veſtra deo.

Exaudi nos miſericoꝛs deus: & mentibus noſtris gratie tue lumen oſtende. Per do.

¶ Sabbato. Statio ad ſanctum Petrum. Introitus.

Intret oꝛatio mea psal.
in conſpectu tuo: 87
inclina aurem tuā ad pꝛecem meam domine. Pſalm⁹. Dñe deus ſalutis mee: in die clamaui, & nocte corā te. ℣. Gloꝛia patri. poſt Kyrie eleiſon.

eleiſon. dicitur Oremus. Fle-
ctamus genua. ℞. Leuate.
Populum tuum, quęſumus
domine, pꝛopitius reſpice:
atque ab eo flagella tuę iracun-
dię clementer auerte. Per dñm.

Lectio libꝛi Deuteronomij.

c.26. In diebus illis: Locutus
eſt Moyſes ad dominum,
dicens. Reſpice domine de ſan-
ctuario tuo, ⁊ de excelſo cęloꝝ
habitaculo: ⁊ benedic populo
tuo Iſrael, ⁊ terrę quam dediſti
nobis, ſicut iuraſti patribus no-
ſtris, terrę lacte ⁊ melle manāti.
Audi Iſrael. Hodie dominus
deus tuus pꝛęcepit tibi, vt facias
mandata eius atq; iudicia: ⁊ cu-
ſtodias ⁊ impleas ex toto coꝛde
tuo, ⁊ ex tota anima tua. Domi-
nū elegiſti hodie, vt ſit tibi deus:
⁊ ambules in vijs eius: ⁊ cuſtodi
as ceremonias illius, ⁊ mandata
atq; iudicia: ⁊ obedias eius im-
perio. En, dñs elegit te hodie,
vt ſis ei populus peculiaris, ſicut
locutus eſt tibi: ⁊ cuſtodias om-
nia pꝛęcepta illius: ⁊ faciet te ex-
celſioꝛē cunctis gentibus, quas
creauit in laudē, ⁊ nomen, ⁊ glo
riā ſuā: vt ſis populus ſanctus
dñi dei tui, ſicut locutus eſt tibi.
pſal. Grad. Pꝛopitius eſto dñe pec
78 catis noſtris: nequādo dicāt gē
tes, vbi eſt deus eoꝛum: ℣. Ad-
iuua nos deus ſalutaris noſter:
⁊ pꝛopter honoꝛem nominis tui
dñe libera nos. Oremus. Fle-
ctamus genua. ℞. Leuate.
Protectoꝛ noſter aſpice de
us: vt, qui maloꝛū noſtro-
rum pondere pꝛemimur, perce-
pta miſericoꝛdia tua, libera tibi
mente famulemur. Per domi.

Lectio libꝛi Deuteronomij.

In diebus illis: Dixit Moy ca.11
ſes filijs Iſrael. Si cuſto-
dieritis mandata, quę ego pꝛęci-
pio vobis, ⁊ feceritis ea, vt di-
ligatis dñm deum veſtrū, ⁊ am
buletis in omnibus vijs eius ad-
hęrentes ei: diſperdet dñs oēs
gentes iſtas ante faciem veſtrā,
⁊ poſſidebitis eas quę maioꝛes
⁊ foꝛtioꝛes vobis ſunt. Omnis
locus, quē calcauerit pes veſter,
veſter erit. A deſerto, ⁊ Libano,
⁊ flumine magno Euphꝛate, vſ-
q; ad mare occidētale, erunt ter
mini veſtri. Nullus ſtabit cōtra
vos. Terroꝛē veſtrū ⁊ foꝛmidi-
nē dabit dominus deus veſter
ſuper omnem terram quam cal-
caturi eſtis: ſicut locutus eſt vo-
bis dñs deus veſter. Gradua.
Pꝛotectoꝛ noſter aſpice deus; pſal.
⁊ reſpice ſuper ſeruos tuos. ℣. 83
Domine deus virtutum exaudi
preces ſeruoꝝ tuoꝝ. Oremus.
Flectamus genua. ℞. Leuate.
Adeſto qs dñe ſupplicatio-
nib⁹ noſtris: vt eſſe, te lar-
giēte, mereamur ⁊ inter pſpera
humiles, ⁊ inter aduerſa ſecuri.
Per. Lcō libꝛi Machabęoꝝ.

In diebus illis: Oꝛationē 2.ca.1.
faciebant ſacerdotes, dum
offerrent ſacrificiū pꝛo populo
Iſrael, Ionatha inchoante, cęte
ris autē reſpōdentibus, ⁊ dicen
tibus. Benefaciat vobis deus: ⁊
meminerit teſtamenti ſui, quod

locutus eſt ad Abraam, Iſaac, ⁊ Jacob, ſuorũ ſuorũ fideliũ. Et det vobis cor omnibus: vt colatis eum, ⁊ faciatis eius voluntatem corde magno ⁊ animo volenti. Adaperiat cor veſtrũ in lege ſua ⁊ in preceptis ſuis: ⁊ faciat pacem. Exaudiat orationes veſtras: ⁊ reconcilietur vobis, nec vos deſerat in tempore malo,
pſal. 98 dñs deus veſter. Grad. Conuertere dñe aliquantulum, ⁊ deprecare ſuper ſeruos tuos. ℣. Dñe, refugium factus es nobis a generatione in generationem. Oremus. Flectamus genua. ℟. Leuate.

Preces populi tui, queſumus domine, clementer exaudi: vt qui iuſte pro peccatis noſtris affligimur, pro tui nominis gloria miſericorditer liberemur. Per. Lectio libri ſapientie.

eccl. 36 Miſerere noſtri deus omnium, ⁊ reſpice nos: ⁊ oſtende nobis lucem miſerationũ tuarum: ⁊ immitte timorem tuum ſuper gentes que non exquiſierunt te: vt cognoſcant, quia nõ eſt deus niſi tu: vt enarrent magnalia tua. Alleua manum tuã ſuper gentes alienas: vt videant potentiam tuã. Sicut enim in conſpectu eorum ſanctificatus es in nobis: ſic in conſpectu noſtro magnificaberis in illis: vt cognoſcant te, ſicut ⁊ nos cognouimus, quia nõ eſt deus preter te domine. Innoua ſigna, ⁊ immuta mirabilia. Glorifica manum, ⁊ brachium dextrum. Excita furorem, ⁊ effunde iram. Tolle aduerſarium, ⁊ affli ge inimicum. Feſtina tempus, ⁊ memento finis: vt enarrent mirabilia tua, domine deus noſter. Grad. Dirigatur oratio mea, ſicut incenſum in conſpectu tuo domine. ℣. Eleuatio manuũ mearũ ſacrificiũ veſpertinum. Oremus. Flectamus genua. ℟. Leuate.

Actiones noſtras, quæſumus dñe, aſpirando preueni, ⁊ adiuuando proſequere: vt cuncta noſtra oratio ⁊ operatio ſemper a te incipiat, ⁊ per te cepta finiatur. Per.

Lectio Danielis prophete.

In diebus illis: Angelus ca. 3.
domini deſcendit cum Azaria, ⁊ ſociis eius in fornacem: ⁊ excuſſit flammam ignis de fornace: ⁊ fecit medium fornacis, quaſi ventum roris flantem. Flamma autem diffuſa eſt ſuper fornacem cubitis quadraginta nouem: ⁊ incendit quos reperit iuxta fornacem de Chaldeis miniſtros regis, qui eam incendebant. Illos autem omnino non tetigit ignis, neque contriſtauit, nec quicquam moleſtie intulit. Tunc hi tres, quaſi ex vno ore, laudabant, ⁊ glorificabant, ⁊ benedicebant deũ in fornace, dicentes. Hym.

Benedictus es domine deus patrum noſtrorum. Et laudabilis, ⁊ glorioſus in ſecula. Et benedictum nomen glorie tue, quod eſt ſanctum. Et laudabile, ⁊ glorioſum in ſecula. Benedictus es in templo ſancto glorie tue. Et laudabilis ⁊ glorioſus in ſecula. Benedictus es ſuper thronũ ſanctum regni tui. Et lauda-

laudabilis ⁊ glorioſus in ſecula.
Benedictus es ſuper ſceptrum
diuinitatis tuę. Et laudabilis,
⁊ glorioſus in ſecula. Benedi-
ctus es q ſedes ſuper cherubim,
intuēs abyſſos. Et laudabilis,
⁊ glorioſus in ſecula. Benedi-
ctus es qui ambulas ſuper pen-
nas ventorū, ⁊ ſuper vndas ma-
ris. Et laudabilis, ⁊ glorioſus
in ſecula. Benedicant te omnes
angeli, ⁊ ſancti tui. Et laudent
te, ⁊ glorificent in ſecula. Bene-
dicant te cęli, terra, mare, ⁊ om-
nia quę in eis ſunt. Et laudent
te, ⁊ glorificent in ſecula. Gloria
patri, ⁊ filio, ⁊ ſpiritui ſancto.
Et laudabili, ⁊ glorioſo in ſecu-
la. Sicut erat in principio, ⁊ nūc
⁊ ſemper, ⁊ in ſecula ſeculorum.
Amen. Et laudabilis ⁊ glioſus
in ſecula. Benedictus es dñe de
us patrū noſtrorū. ℟. Et lauda
bilis, ⁊ glorioſus in ſecula. Hic
dr ℣. Dñs vobiſcū. Non dicitur
Flectamus genua. Oremus.
Deus, qui tribus pueris mi
tigaſti flāmas ignium: con-
cede propitius: vt nos famulos
tuos non exurat flamma vitio-
rum. Per dominū. Alię oratio-
nes, vt in Dominica precedenti.
Lectio epiſtolę beati Pauli apo
ſtoli ad Theſſalonicenſes.
1. c. 5 Fratres: Rogamus vos,
corripite inquiétos, cōſola
mini puſillánimes, ſuſcipite infir-
mos, patientes eſtote ad omnes.
Uidete ne quis malum pro malo
alicui reddat: ſed ſemper quod
bonum eſt ſectámini in inuicem, ⁊
in omnes. Semper gaudete. Si
ne intermiſſione orate. In omni
bus grátias ágite. Hęc eſt enim
voluntas dei in Chriſto Ieſu in
omnibus vobis. Spiritum noli
te extinguere. Prophetias noli-
te ſpérnere. Omnia autem pro-
báte: quod bonū eſt tenéte. Ab
omni ſpecie mala abſtinéte vos.
Ipſe autē deus pacis ſanctificet
vos per omnia: vt integer ſpiri-
tus veſter, ⁊ anima, ⁊ corpus ſi-
ne querela, in aduētu dñi noſtri
Ieſu Chriſti ſeruetur. Tractus.
Laudate dominū omnes gen- pſal.
tes: ⁊ collaudate eū omnes popu 116.
li. ℣. Qm̄ cōfirmata eſt ſup nos
miſericordia eius: ⁊ veritas dñi
manet in ęternū. Euangelium.
In illo tpe: Aſſumpſit Ieſus
Petrum ⁊ Iacobū. quęre in ſe-
quenti dñica. Offer. Domine deus pſal.
ſalutis meę, in die clamaui ⁊ no- 87
cte coram te: intret oratio mea in
conſpectu tuo domine. Secre.
Preſentibus ſacrificiis, qs
domine, ieiunia noſtra ſan-
ctifica: vt, quod obſeruātia nr̄a
profitetur extérius, interius ope
retur. Per. Alię ſecre. vt in dñi
ca precedēti. Cōmunio. Domi pſal.
ne deus in te ſperaui, libera me 7
ab omnibus perſequētibus me,
⁊ éripe me. Poſtcommunio.
Sanctificationibus tuis om
nipotens deus, ⁊ vitia no-
ſtra curentur, ⁊ remedia nobis
ęterna proueniant. Per d. Alię
poſtcōiones, vt in dñica pcedē.
Super populum. Oremus.
Humiliate capita veſtra deo.

F Ideles tuos deus benedictio deſiderata confirmet: ꝗ eos, ⁊ a tua volūtate nūquā faciat diſcrepare, ⁊ tuis ſēp indulgeat beneficiis gratulari. Per.

¶ Dominica ſecunda in Quadrageſima. Statio ad ſanctam Mariam in Dominica. Introit.

psal. 24

R Eminiſcere miſerationum tuarum dñe: ⁊ miſericordię tuę, quę a ſeculo ſunt, ne vnquā dñentur nobis inimici noſtri: libera nos de⁹ Iſrael ex oībus anguſtiis noſtris. ps. Ad te dñe leuaui animā meam, deus meus in te cōfido, non erubeſcam. ℣. Gloria. Oremus.

D Eus, q cōſpicis oī nos virtute deſtitui: intérius, exteriusque cuſtodi: vt ab oībus aduerſitatibus muniámur in corpore, ⁊ a prauis cogitationibus mūdémur in mēte. Per. Ad poſcēda ſuffragia ſanctoꝝ. Oratio.

A Cunctis nos, qs dñe, mētis ⁊ corporis defende periculis: ⁊ intercedēte beata ⁊ glorioſa ſemperq; virgine dei genitrice Maria, cum beatis aplis tuis Petro ⁊ Paulo, atque btō N. ⁊ oībus ſctīs: ſalutē nobis tribue benignus ⁊ pacē: vt deſtructis aduerſitatibus ⁊ erroribus vniuerſis, eccleſia tua ſecura tibi ſeruiat libertate. Per eundem do.

O Mnipotēs ſempiterne deus, qui viuorum dominaris ſimul ⁊ mortuoꝝ, omniumque miſeréris, quos tuos fide ⁊ ópere futuros eſſe prenoſcis: te ſupplices exorámus: vt, pro quibus effúndere preces decréuim⁹, quoſque vel preſens ſeculū adhuc in carne retinet, vel futurū iam exutos corpore ſuſcepit: intercedentibus oībus ſanctis tuis: pietatis tuę cleméntia, omnium delictorum ſuorum veniam conſequantur. Per dominum noſt.

Lectio epiſtolę beati Pauli apoſtoli ad Theſſalonicenſes.

F Ratres: Rogamus vos: 1.c.4
⁊ obſecramus in domino Ieſu: vt, quemadmodū accepiſtis a nobis, quō vos oporteat ambulare, ⁊ placere deo: ſic ⁊ ambulétis, vt abūdetis magis. Scitis enim ꝗ precepta dederim vobis, per dūm Ieſum. Hęc eſt enim volūtas dei, ſanctificatio veſtra: vt abſtineatis vos a fornicatione: vt ſciat vnuſquiſque veſtrum vas ſuū poſſidere in ſanctificatione ⁊ honore: nō in paſſione deſiderij, ſicut ⁊ gentes quę ignorāt deū. Et nequis ſupergrediatur, neq; circūueniat in negócio fratrem ſuum: quoniam vindex eſt dñs de his omnibus, ſicut prediximus vobis, ⁊ teſtificati ſumus. Non enim vocauit nos deus in immunditiam: ſed in ſanctificationem: In Chriſto Ieſu domino noſtro. Grad. Tribulatio- psal. 24
nes cordis mei dilatatę ſunt: de neceſſitatibus meis éripe me domine. ℣. Vide humilitatē meā, ⁊ laborem meum: ⁊ dimitte omnia peccata mea. Trac. Confi- psal. 105
témini domino, qm̄ bonus: quoniam

niam in ſeculū miſericordia eius.
℣. Quis loquet potentias dñi:
auditas faciet oēs laudes eius?
℣. Beati qui cuſtodiunt iudiciū,
⁊ faciūt iuſtitiā in oi tpe. ℣. Me
mēto nr̄i dñe in beneplacito po-
puli tui: viſita nos ī ſalutari tuo.
Seque. ſcti euāg. ſm Mattheū.
ca. 7.
IN illo tem-
pore. Aſ-
ſumpſit Jeſus
Petrum ⁊ Ja-
cobum ⁊ Joan-
nē fratrē eius,
⁊ duxit illos in
montē excelſū
ſeorſum: ⁊ trāſfi-
guratus eſt ante eos. Et reſplē-
duit facies eius ſicut ſol: veſtimē-
ta aūt eiꝰ facta ſūt alba ſicut nix.
Et ecce, apparuerūt illis Moy-
ſes ⁊ Elias cū eo loquētes. Re-
ſpōdēs aūt Petrus, dixit ad Je-
ſum. Dñe, bonū eſt nos hic eſſe.
Si vis, faciamꝰ hic tria taberná-
cula: tibi vnū, Moyſi vnū, ⁊ Elię
vnū. Adhuc eo loquēte, ecce nu-
bes lucida obūbrauit eos. Et ec-
ce vox de nube, dicēs. Hic eſt fi-
lius meus dilectus, in quo mihi
bene cōplacui, ipſum audite. Et
audientes diſcipuli, ceciderūt in
faciē ſuā, ⁊ timuerūt valde. Et
acceſſit Jeſus, ⁊ tētigit eos, dixit-
q̄ eis. Surgite, ⁊ nolite timere.
Leuātes autē oculos ſuos, nemi-
nem viderunt, niſi ſolum Jeſū.
Et deſcendentibus illis de mon-
te, pręcepit eis Jeſus dicēs. Ne-
mini dixeritis viſionē: donec fi-
lius hominis à mortuis reſurgat.
M. R. N.

Credo. Offer. Meditabor in pſal.
mandatis tuis, quę dilexi valde: 181.
⁊ leuabo manus meas ad man-
data tua, quę dilexi. Secreta.
SAcrificiis pręſētibus dñe,
q̄s, intēde placatus: vt ⁊ de-
uotioni noſtrę proficiant, ⁊ ſalu-
ti. Per dominū. Alię Secretę.
EXaudi nos deus ſalutaris
noſter: vt per huius ſacra-
menti virtutem, à cunctis nos
mentis ⁊ corporis hoſtibus tuea-
ris, gratiam tribuens in pręſen-
ti, ⁊ gloriam in futuro.
DEus, cui ſoli cognitus eſt
numerus electorum in ſu-
perna felicitate locādus: tribue
quęſumus: vt, intercedentibus
omnibus ſanctis tuis, vniuerſo-
rū, quos in oratione cōmēdatos
ſuſcepimus, ⁊ nomina omnium
fidelium beatę prędeſtinationis
liber aſcripta retineat. Per do.
Cōio. Intellige clamorem me- ps. 5
um: intende voci orationis meę,
rex meus, ⁊ Deus meus: quoniā
ad te orabo domine. Poſtcōio.
SUpplices te rogamus ops
deꝰ: vt quos tuis reficis ſa-
cramētis, tibi ēt placitis moribꝰ
dignanter deſeruire concedas.
Per do. Alię poſtcōmuniones.
MUndet, ⁊ muniat nos, quę-
ſumus dñe, diuini ſacra-
menti munus oblatum: ⁊ interce-
dente beata virgine dei genitri-
ce Maria, cum beatis aplīs tuis
Petro ⁊ Paulo, atq̄ beato N.
⁊ omnibus ſanctis: à cunctis nos
reddat ⁊ peruerſitatibus expia-
tos, ⁊ aduerſitatibus expeditos.

Purificent nos, q̃s, oĩps ⁊ miſericors deꝰ, ſacramenta que ſumpſimus: ⁊ intercedẽtibꝰ omnibus ſanctis tuis, preſta: vt hoc tuum ſacramentũ nõ ſit nobis reatus ad penã, ſed intercẽſſio ſalutaris ad veniam: ſit ablutio ſcelerum, ſit fortitudo fragiliũ, ſit contra omnia mundi pericula firmamentum, ſit viuorũ atque mortuorum fidelium, remiſſio omnium delictorũ. Per do.

¶ Feria ſecunda. Statio ad ſanctum Clementem. Introitus.

pſal. 25 Redime me dñe, ⁊ miſerere mei, pes enim meꝰ ſtetit in via recta: in eccleſijs benedicã dñm. Ps. Judica me domine, q̃m ego in innocẽtia mea ingreſſus ſũ: ⁊ in dño ſperans, non infirmabor. ℣. Gloria. Orem.

Preſta, q̃s, oĩps deus: vt familia tua, que ſe affligendo carnem ab alimentis abſtinet: ſectando iuſtitiam a culpa ieiunet. Per dominum no. Alie orationes, vt in Dominica precedenti.

Lectio Danielis prophete.

ca. 9 In diebus illis. Orauit Daniel dominum, dicens. Domine deus noſter, qui eduxiſti populum tuũ de terra Aegypti in manu forti, ⁊ feciſti tibi nomẽ ſecundum diem hanc: peccauimus, iniquitatem fecimus. Domine in omnem iuſtitiam tuam, auertatur obſecro ira tua, ⁊ furor tuus a ciuitate tua Hieruſalem, ⁊ a monte ſancto tuo. Propter peccata enim noſtra, ⁊ iniquitates patrum noſtrorũ, Hieruſalẽ ⁊ populus tuus in opprobriũ ſunt omnibus per circuitum noſtrum. Nunc ergo exaudi domine deus noſter orationem ſerui tui, ⁊ preces eius: ⁊ oſtende faciẽ tuam ſuper ſanctuarium tuum quod deſertum eſt. Propter temetipſum inclina deus meus aurẽ tuã, ⁊ audi: aperi oculos tuos, ⁊ vide deſolationem noſtram, ⁊ ciuitatem ſuper quam inuocatum eſt nomen tuum. Neq; enim in iuſtificationibus noſtris proſternimus preces ante faciem tuam: ſed in miſerationibus tuis multis. Exaudi domine, placare domine: attende ⁊ fac, ne moreris propter temetipſum deus meus: quia nomen tuum inuocatũ eſt ſuper ciuitatem, ⁊ ſuper populũ tuum, domine deus noſter. Graduale. Adiutor meus, ⁊ liberator meus eſto: domine ne tardaueris. pſal. 69 ℣. Confundantur, ⁊ reuereantur inimici mei, qui querunt animam meam. Tractus.

pſal. 78 Domine non ſecundum peccata noſtra, que fecimus nos, neque ſecundum iniquitates noſtras retribuas nobis. pſal. 102 ℣. Dñe ne memineris iniquitatũ noſtrarum antiquarum: cito anticipẽt nos miſericordie tue, q̃ pauperes facti ſumus nimis. ℣. Adiuua nos deus ſalutaris noſter: ⁊ propter gloriã nominis tui dñe libera nos: ⁊ propitius eſto peccatis noſtris, propter nomẽ tuũ. Sequen. S. euang. ſm Joãnẽ.

In

ca. 8.

In illo tp̄e. Dixit Jeſus turbis Judeorum. Ego vado, ⁊ queretis me: ⁊ in peccato vr̄o moriemini. Quo ego vado, vos nō poteſtis venire. Dicebant ergo Judei. Nunquid interficiet ſemetipſū, q: dicit: quo ego vado, vos nō poteſtis venire? Et dicebat eis. Vos de deorſū eſtis: ego de ſupernis ſū. Vos de mūdo hoc eſtis: ego nō ſum de hoc mūdo. Dixi ergo vobis: q: moriemini in peccatis veſtris. Si enim non credideritis, q: ego ſum: moriemini in peccato veſtro. Dicebāt ergo ei. Tu quis es? Dixit eis Jeſus. Principiū: qui ⁊ loquor vobis. Multa habeo de vobis loqui, ⁊ iudicare. Sed q miſit me, verax eſt: ⁊ ego, q̄ audiui ab eo, hec loquor in mundo. Et nō cognouerunt, q: patrem eius dicebat deum. Dixit ergo eis Jeſus. Cum exaltaueritis filium hominis, tunc cognoſcetis q: ego ſū, ⁊ a meipſo facio nihil: ſed ſicut docuit me Pater, hec loquor. Et q me miſit, mecū eſt: ⁊ nō reliquit me ſolum, q: ego que placita ſunt ei, facio ſemper. Offert.

pſal. 15 Benedicā dn̄m, qui tribuit mihi intellectū: prouidebā dn̄m in cōſpectu meo ſemp: qm̄ a dextris eſt mihi, ne cōmouear. Secreta.

Hec hoſtia dn̄e placationis ⁊ laudis, tua nos protectione dignos efficiat. Per do. Alię lectę. vt in dn̄ica precedenti.

Cōio. O dn̄e dn̄s noſter, quā admirabile eſt nomen tuum in vniuerſa terra. pſal. 8 Poſtcommunio.

Hec nos communio domine purget a crimine: ⁊ celeſtis remedij faciat eſſe cōſortes. Per dominum. Alię poſtcōmuniones, vt in Dominica precedēti. Super populum. Oremus. Humiliate capita veſtra deo.

Adeſto ſupplicationib⁹ noſtris ops deus: ⁊ quibus fiduciam ſperande pietatis indulges, cōſuete miſericordie tribue benignus effectum. Per domi.

¶ Feria iij. Statio ad ſanctam Balbinam. Introitus.

Tibi dixit cor meū, q̄ſiui vultū tuū: vultū tuū dn̄e requirā: ne auertas faciem tuam a me. pſal. 26 Pſal. Dn̄s illuminatio mea, ⁊ ſalus mea: quem timebo? ℟. Gloria patri ⁊ fil. Oremus.

Perfice, q̄s dn̄e, benignus, in nobis obſeruantie ſancte ſubſidium: vt que te auctore facienda cognouimus, te operā te impleamus. Per d. Alię orationes, vt in Dominica precedēti. Lectio libri Regum.

In diebus illis. Factus eſt ſermo domini ad Eliam c. 17. Theſbitem, dicens. Surge ⁊ vade in Sarephthā Sidoniorū, ⁊ manebis ibi. Precepi enim ibi mulieri vidue, vt paſcat te. Surrexit, ⁊ abijt in Sarephthā. Cūque veniſſet ad portā ciuitatis, apparuit ei mulier vidua colli-

gens ligna, & vocauit eã, dixitq;
ei. Da mihi paululũ aquę in vaſe,
vt bibã. Cumq; illa pgeret vt af
ferret, clamauit poſt tergũ eius,
dicẽs. Affer mihi obſecro & buc
cellã panis in manu tua. Quę re
ſpõdit. Viuit dñs deus tuus, q2
nõ habeo panẽ, niſi quãtũ pugil
lus capere põt farinę in hydria, &
paululũ olei in lecytho. En colli
go duo ligna: vt ingrediar, & fa
ciam illud mihi, & filio meo: vt co
medam⁹ & moriamur. Ad quã
Elias ait. Noli timere: ſed vade,
& fac ſicut dixiſti. Veruntamẽ mi
hi primũ fac de ipſa farinula ſub
cinericiũ panẽ paruulũ, & affer ad
me: tibi autẽ & filio tuo facies po
ſtea. Hęc autẽ dicit dñs deus Iſ
rael. Hydria farinę nõ deficiet:
nec lecythus olei minuetur, vſq;
in diẽ in qua daturus eſt dñs plu
uiã ſuper faciẽ terrę. Quę abijt,
& fecit iuxta verbũ Elię. Et co
medit ipſe, & illa, & domus eius.
Et ex illa die, hydria farinę nõ d
fecit: & lecythus olei nõ eſt immi
nutus, iuxta verbũ dñi, qđ locu
tus fuerat in manu Elię. Grad.
pſal. 54 Iacta cogitatũ tuũ in dño, & ip
ſe te enutriet. V. Dũ clamarẽ ad
dominũ, exaudiuit vocem meã
ab his qui appropinquãt mihi.
Sequẽ. S. euãg. ſm Mattheũ.

c. 23 In illo tpe: Lo
cut⁹ eſt Ieſus
ad turbas, & ad diſci
pulos ſuos, dicens.
Super Cathedram
Moyſi ſederũt Scri
bę & phariſei. Oĩa er
go, quęcumq; dixerint vobis, ſer
uate, & facite: ſecundũ vero ope
ra eorum nolite facere. Dicunt
enim, & non faciunt. Alligant e
nim onera grauia & importabi
lia, & imponũt in humeros homi
nũ: digito autẽ ſuo nolũt ea mo
uere. Omnia vero opera ſua fa
ciũt, vt videãtur ab hominibus.
Dilatant eñi phylacteria ſua, &
magnificant fimbrias. Amãt au
tẽ primos recubitus in cęnis, &
primas cathedras in ſynagogis,
& ſalutatiões in foro, & vocari ab
hominibus rabbi. Vos aũt noli
te vocari rabbi. Vn⁹ eſt eñi ma
giſter veſter: oẽs aũt vos fratres
eſtis. Et patrẽ nolite vocare vo
bis ſuper terrã: vnus eſt eñi pa
ter veſter qui eſt in cęlis. Nec vo
cemini magiſtri: q2 magiſter ve
ſter, vnus eſt Chrĩs. Qui maior
ẽ vrũ, erit miniſter veſter. Qui
aũt ſe exaltauerit, humiliabitur:
& q ſe humiliauerit, exaltabitur.
Offerto. Miſerere mei dñe ſm pſal. 50
magnã miſericordiã tuã: dele do
mine iniquitatem meã. Secre.
Sanctificationem tuam no
bis domine his myſterijs
operare placatus: quę nos & a
terrenis purget vitijs: & ad cęle
ſtia dona perducat. Per domi.
Alię ſecretę, vt in Dominica pre
cedenti. Communio. Narrabo pſal. 9
omnia mirabilia tua: lętabor &
exultabo in te: pſallam nomini
tuo altiſſime. Poſt communio.
Ve ſacris domine redda
mur digni muneribus, fac
nos tuis, quęſumus, ſemper obe
dire

dire mandatis. Per. Alię poſtcõiones, vt in Dñica pręcedenti. Super populum. Oremus. Humiliate capita veſtra deo.

Propitiare dñe ſupplicatiõnibus noſtris, ⁊ aĩarum noſtrarũ medére languoribus: vt, remiſſione percepta, in tua ſemp benedictione lętémur. Per do.

¶ Feria quarta. Statio ad ſanctam Ceciliam. Introitus.

pſal. 37 Ne derelinquas me dñe deus meus, ne diſcedas à me: intende in adiutorium meum, dñe virtus ſalutis meę. Pſal. Dñe ne in furóre tuo arguas me, neque in ira tua corripias me. ℣. Gloria. Oremus.

Populũ tuum domine propitius réſpice: ⁊, quos ab eſcis carnalibus pręcipis abſtinére, à noxijs quoque vitijs ceſſare concede. Per dominum n. Alię orationes, vt in Dominica pręcedenti. Lectio libri Heſter.

ca. 13 In diebus illis: Orauit Mardocheus ad dñm, dicens. Domine deus rex omnipotens, in ditióne tua cuncta ſunt pó ſita: ⁊ non eſt qui poſſit tuę reſiſtere voluntati. Si decreueris ſaluáre nos, continuò libe rábimur. Tu enim domine feciſti cęlum ⁊ terram, ⁊ quicquid cęli ambitu continetur. Tu es dominus omnium: ⁊ non eſt qui reſiſtat maieſtati tuę. Et nunc domine rex regum, deus Abraham, miſerére populo tuo: quia volunt nos inimici noſtri pérdere, ⁊ hereditatem tuam delére. Ne deſpicias partem tuam, quam redemiſti tibi: ſed exaudi deprecationem noſtram, ⁊ propitius eſto ſorti ⁊ funiculo hereditatis tuę. Et conuerte luctum noſtrum in gaudium: vt viuẽtes laudemus nomẽ tuum: ⁊ ne claudas ora canẽtium te, dñe deus noſter. Grad.

pſal. 27 Saluum fac pópulum tuum domine, ⁊ benedic hereditáti tuę. ℣. Ad te domine clamaui, deus meus ne ſileas à me, ⁊ ero ſimilis deſcendentibus in lacum. Tractus.

pſal. 102. Domine, nõ ſecundum peccata noſtra quę fécimus nos, neque ſecundum iniquitates noſtras retríbuas nobis. ℣. Dñe, ne memíneris
pſal. 78 iniquitatum noſtrarum antiquarum: cito anticipent nos miſericordię tuę, quia pauperes facti ſumus nimis. ℣. Adiuua nos deus ſalutáris noſter, ⁊ propter glóriam nominis tui domine libera nos, ⁊ propitius eſto peccatis noſtris propter nomẽ tuum.

Sequẽ. S. euãg. ſm Matthęũ.

ca. 28 In illo tpe: Aſcendens Ieſus Hieroſolymam, aſſúmpſit duodecim diſcipulos ſuos ſecreto, ⁊ ait illis. Ecce aſcẽdimus Hieroſolymã, ⁊ filius hominis tradetur principibus ſacerdotũ, ⁊ ſcribis: ⁊ condẽnábunt eũ morte. Et tradent eum gentibus ad illudendum, ⁊ flagellandum, ⁊ crucifigendum: ⁊ die tertia reſurget. Tunc acceſ

ſit ad eum mater filiorum Zebe-
dei cum filijs ſuis, adorans ⁊ pe-
tens aliquid ab eo. Qui dixit ei.
Quid vis? Ait illi. Dic, vt ſedeant
hi duo filij mei, vnus ad dexteram
tuã, ⁊ vnus ad ſiniſtram, in regno
tuo. Reſpondens autem Jeſus,
dixit. Neſcitis quid petatis. Po-
teſtis bibere calicem, quem ego
bibiturus ſum? Dicunt ei. Poſ-
ſumus. Ait illis. Calicem quidẽ
meum bibetis: ſedere autem ad
dexteram meam vel ad ſiniſtram,
non eſt meum dare vobis: ſed qui-
bus paratum eſt a patre meo. Et
audientes decem, indignati ſunt
de duobus fratribus. Jeſus au-
tẽ vocauit eos ad ſe: ⁊ ait. Scitis,
ꝗ principes gentium dominan-
tur eorum: ⁊ qui maiores ſunt, po-
teſtatem exercent in eos. Nõ ita
erit inter vos. Sed quicunqꝫ vo-
luerit inter vos maior fieri, ſit ve-
ſter miniſter: ⁊ qui voluerit inter
vos primus eſſe, erit veſter ſer-
uus. Sicut filius hominis nõ ve-
nit miniſtrari: ſed miniſtrare, ⁊
dare animam ſuam redemptio-
pſal. 24 nem pro multis. Offert. Ad te
domine leuaui animam meam,
deus meus in te cõfido, nõ erube-
ſcam: neqꝫ irrideant me inimici
mei: etenim vniuerſi, qui te expe-
ctant, non cõfundentur. Secr.
Hoſtias, q̄s dñe, quas tibi of-
ferimus propitius reſpice:
⁊ per hec ſancta commercia, vin-
cula peccatorum noſtrorũ abſol-
ue. Per. Alie ſecrete, vt in dñica
pſal. 10 precedenti. Cõio. Juſtus dñs,
⁊ iuſtitiam dilexit: equitatem vi-
dit vultus eius. Poſtcõmunio.
Sumptis dñe ſacramentis,
ad redẽptionis eterne, q̄s,
proficiam⁹ augmẽtũ. Per. Alie
poſtcõiones, vt in Dñica prece.
Super populum. Oremus.
Humiliate capita veſtra deo.
Deus innocentie reſtitutor
⁊ amator, dirige ad te tuo-
rum corda ſeruorum: vt ſpiritus
tui feruore concepto, ⁊ in fide in-
ueniantur ſtabiles, ⁊ in opere ef-
ficaces. Per dñm. in vni. eiuſdem.
¶ Feria v. Statio ad ſanctam
Mariã trans Tyberim. Intro. pſal. 69
Deus in adiutoriũ
meũ intende, dñe
ad adiuuandũ me
feſtina: cõfundan-
tur, ⁊ reuereantur
omnes inimici mei
qui querunt animam meam.
Pſalmus. Auertantur retror-
ſum, ⁊ erubeſcant qui volunt mi-
hi mala. ℣. Gloria. Oremus.
Preſta nobis, queſumus
domine, auxiliũ gratie tue:
vt ieiunijs ⁊ orationibus conue-
nienter intenti liberemur ab ho-
ſtib⁹ mẽtis ⁊ corporis. Per. Alie
orationes, vt in Dñica preceden-
ti. Lectio Hieremie prophete.
Haec dicit dominus deus. c.17.
Maledictus homo qui cõ-
fidit in homine, ⁊ ponit carnem
brachium ſuum: ⁊ a domino re-
cedit cor eius. Erit enim quaſi
myrice in deſerto, ⁊ non videbit
cũ venerit bonum: ſed habitabit
in ſiccitate in deſerto in terra ſal-
ſuginis, ⁊ inhabitabili. Benedi-
ctus

ctus vir qui confidit in domino,
⁊ erit dominus fiducia eius. Et
erit quaſi lignū quod tranſplan
tatū ſuper aquas, quod ad humo-
rē mittit radices ſuas: ⁊ nō timē
bit cū venerit ęſtus. Et erit foliū
eius, viride: ⁊ in tempore ſiccita-
tis nō erit ſolicitū: nec aliquan
do deſinet facere fructum. Praui
um eſt cor hominis ⁊ inſcruta-
bile: quis cognoſcet illud? Ego
dñs ſcrutans corda, ⁊ probans
renes: qui do vnicuiq; iuxta viā
ſuam, ⁊ iuxta fructum adinuen-
tionum ſuarum. Dicit dominus
pſal. 78 omnipotens. Gradu. Propi-
tius eſto peccatis noſtris dñe, ne
quādo dicant gentes, vbi eſt de-
us eorum? V. Adiuua nos deus
ſalutaris noſter, ⁊ propter honō
rē nominis tui dñe libera nos.
Sequē. S. euāgelij ſm Lucam.
ca. 16 In illo tempore: Dixit Je-
ſus diſcipulis ſuis. Homo
quidā erat diues, ⁊ induebatur
purpura ⁊ byſſo: ⁊ epulabatur
quotidie ſplendide. Et erat qui
dā mendicus nomine Lazarus,
qui iacebat ad ianuam eius, vlcē
ribus plenus: cupiēs ſaturari dę
micis quę cadebant de menſa di
uitis, ⁊ nemo illi dabat. Sed ⁊ ca
nes veniebant, ⁊ lingebant vlce-
ra eius. Factū eſt autem, vt mo-
reretur mendicus, ⁊ portaretur
ab angelis in ſinū Abrahę. Mor
tuus eſt autem ⁊ diues: ⁊ ſepul-
tus eſt in inferno. Eleuans autē
oculos ſuos, cum eſſet in tormē-
tis, vidit Abraham a lōge, ⁊ La
zarū in ſinu eius. Et ipſe clamās
dixit. Pater Abraham miſerere
mei: ⁊ mitte Lazarum vt intin-
gat extremum digiti ſui in aquā,
vt refrigeret linguam meam: qꝛ
crucior in hac flamma. Et dixit
illi Abraham. Fili, recordare qꝛ
recepiſti bona in vita tua, ⁊ La-
zarus ſimiliter mala: nūc autem
hic cōſolatur, tu vero cruciaris.
Et in his omnibus, inter nos ⁊
vos chaos magnum firmatum
eſt: vt hi, qui volunt hinc tranſi-
re ad vos, non poſſint: neque in-
de huc tranſmeare. Et ait. Ro-
go ergo te pater, vt mittas eum
in domum patris mei. Habeo
enim quinque fratres, vt teſte-
tur illis, ne ⁊ ipſi veniant in hunc
locum tormentorum. Et ait il-
li Abraham. Habent Moyſen,
⁊ prophetas: audiant illos. At il
le dixit. Non pater Abrahā: ſed
ſiquis ex mortuis ierit ad eos, pę
nitentiam agent. Ait autem il-
li. Si Moyſen ⁊ prophetas non
audiunt: neque, ſiquis ex mor-
tuis reſurrexerit, credent. Offer
torium. Precatus eſt Moyſes Ex. 32.
in conſpectu domini dei ſui, ⁊ di-
xit: quare domine iraſceris in po
pulo tuo? parce irę animę tuę: me
mento Abrahā, Iſaac, ⁊ Jacob:
quibus iuraſti dare terram fluen
tem lac, ⁊ mel: ⁊ placatus eſt do
minus de malignitate, quam di
xit facere populo ſuo. Secreta.
Preſenti ſacrificio nomini
tuo nos domine ieiunia di-
cata ſanctificent: vt quod obſer-
uantia noſtra profitetur exteri-
us, iterius opētur effectu. Per d.

Alie ſecr. vt in Dñica precedenti. Cõmunio.
Io.6 Qui manducat meam carnem, et bibit meum ſanguinem: in me manet, et ego in eo, dicit dominus. Poſtcõmunio.

Gratia tua nos, queſumus domine, non derelinquat: que et ſacre nos deditos faciat ſeruituti, et tuã nobis opem ſemper acquirat. Per. Alie poſtcõmuniones, vt in Dominica precedẽti. Super populum. Oremus. Humiliate capita veſtra deo.

Adeſto domine famulis tuis, et perpetuam benignitatem largire poſcentibus: vt his, qui te auctore, et gubernatore gloriantur, et congregata reſtaures, et reſtaurata cõſerues. Per.

¶ Feria ſexta. Statio ad ſanctum Vitalem. Introitus.

pſal. 16. Ego autem cum iuſtitia apparebo in conſpectu tuo: ſatiabor, dum manifeſtabit gloria tua. pſal. Exaudi dñe iuſtitiã meã: intende deprecationem meã. ℣. Gloria. Oremus.

Da, quẽs, omnipotens deus, vt ſacro nos purificante ieiunio, ſynceris mentibus ad ſancta ventura facias peruenire. Per do. Alie orationes, vt in Dominica precedenti. Lectio libri Geneſis.

ca.37 In diebus illis: Dixit Ioſeph fratribus ſuis. Audite ſomniũ meũ, quod vidi. Putabã nos ligare manipulos in agro: et quaſi conſurgere manipulum meum, et ſtare, veſtroſque manipulos circũſtãtes adorare manipulũ meum. Reſpõderunt fratres eius. Nunquid rex noſter eris: aut ſubijciemur ditioni tue? Hec ergo cauſa ſomniorum atque ſermonũ, inuidie et odij fomitẽ miniſtrauit. Aliud quoque ſomniũ vidit, quod narrãs fratribus, ait. Vidi per ſomniũ quaſi ſolẽ, et lunã, et ſtellas vndecim adorare me. Quod cũ patri ſuo, et fratribus retuliſſet, increpauit eũ pater, et dixit. Quid ſibi vult hoc ſomniũ, quod vidiſti? Nunquid ego, et mater tua, et fratres tui adorabimus te ſuper terrã? Inuidebãt igitur ei fratres ſui: pater vero rẽ tacitus cõſiderabat. Cumque fratres illius in paſcẽdis gregibus patris morarentur in Sichẽ, dixit ad eum Iſrael. Fratres tui paſcũt oues in Sichimis: veni, mittã te ad eos. Quo reſpõdẽte, preſto ſum: ait. Vade, et vide, ſi cũcta proſpera ſint erga fratres tuos, et pecora: et renũcia mihi quod agatur. Miſſus de valle Hebron, venit in Sichẽ. Inuenitque eũ vir errantem in agro: et interrogauit quid quereret. At ille reſpõdit. Fratres meos quero: indica mihi vbi paſcãt greges. Dixit ei vir. Receſſerunt de loco iſto. Audiui autem eos dicentes. Eamus in Dothain. Perrexit ergo Ioſeph poſt fratres ſuos, et inuenit eos in Dothain. Qui cum vidiſſent eum procul, antequam accederet ad eos, cogitauerunt illum occidere. Et mutuo loquebant. Ecce ſomniator venit: venite occidamus eũ, et mittamus eum in ciſter-

ciſternã veterẽ: dicemuſq3, fera
peſſima deuoꝛauit eũ. Et tũc ap
parebit, qd illi pꝛoſint ſõnia ſua.
Audiẽs autẽ hec Rubẽ, niteba-
tur liberare eũ de manibus eoꝝ,
ꝛ dicebat. Nõ interficiamus ani
mã eius, nec effundamus ſangui
nẽ: ſed pꝛoijcite eũ in ciſternam
hãc, que eſt in ſolitudine: manuſq3
que veſtras ſeruate innoxias.
Hoc aũt dicebat, volens eripe-
re eũ de manibus eoꝝ, ꝛ reddere
psal. patri ſuo. Grad. Ad dñm cum
119 tribularer clamaui, ꝛ exaudiuit
me. ℣. Dñe libera animã meã a
labiis iniquis, ꝛ a lingua doloſa.
psal. Trac. Dñe, non ſm peccata no-
102 ſtra, que fecimus nos: neque ſm
iniqtates noſtras retribuas no-
psal. bis. ℣. Dñe, ne memineris iniq-
78 tatũ noſtrarũ antiquarũ, cito an
ticipẽt nos miſericoꝛdie tue: qꝛ
pauperes facti ſumus nimis. ℣.
Adiuua nos de⁹ ſalutaris noſter
ꝛ pꝓter gloꝛiã nominis tui dñe li
bera nos: ꝛ pꝛopitius eſto pecca
tis noſtris pꝛopter nomen tuũ.
Sequẽ. S. euãg. ſm Mattheũ.

ca. 21 In illo tpe:
Dixit Je-
ſus turbis Ju-
deoꝝ parabo-
lã hanc. Homo
qdã erat pater-
familias, q plan
tauit vineã, ꝛ ſe-
pẽ circundedit
ei, ꝛ fodit in ea toꝛcular, ꝛ edifica
uit turrim, ꝛ locauit eã agricolis:
ꝛ peregre pꝛofectus eſt. Cũ aũt
tempus fructuũ appꝛopinquaſ-
ſet, miſit ſeruos ſuos ad agrico-
las, vt acciperent fructus eius.
Et agricole, appꝛehenſis ſeruis
eius, aliũ ceciderunt, aliũ oc-
ciderunt, aliũ vero lapidauerũt.
Iterũ miſit alios ſeruos plures
pꝛioꝛib⁹: ꝛ fecerũt illis ſimiliter.
Nouiſſime autẽ miſit ad eos filiũ
ſuũ, dicens: verebuntur foꝛte fi-
liũ meũ. Agricole aũt videntes fi-
lium, dixerũt intra ſe. Hic eſt he-
res: venite, occidamus eũ, ꝛ ha-
bebimus hereditatẽ eius. Et ap
pꝛehenſum eum, eiecerunt extra
vineam, ꝛ occiderunt. Cũ ergo
venerit dominus vinee, quid fa-
ciet agricolis illis: Aiũt illi. Ma-
los male perdet: ꝛ vineam ſuam
locabit aliis agricolis, q reddant
ei fructum tempoꝛibus ſuis. Di-
cit illis Jeſus. Nunquã legiſtis
in ſcripturis, lapidem quẽ repꝛo-
bauerunt edificantes, hic factus
eſt in caput anguli: A dño factũ
eſt iſtud: ꝛ eſt mirabile i oculis no
ſtris. Ideo dico vobis, qꝛ aufe-
retur a vobis regnũ dei, ꝛ dabit
genti facienti fructus eius. Et q
ceciderit ſuper lapidẽ iſtum, con
fringetur. Super quem vero ce
ciderit, conteret eum. Et cũ au
diſſent pꝛincipes ſacerdotum ꝛ
phariſei parabolas eius: cogno-
uerũt quod de ipſis diceret. Et
querentes eum tenere, timuerũt
turbas: quoniam ſicut pꝛophe-
tam eũ habebant. Offer. Dñe, psal.
in auxilium meũ reſpice: confun- 39
dantur, ꝛ reuereãtur qui querũt
animam meam, vt auferant eã:
dñe in auxiliũ meũ reſpice. Sec.

HAec in nobis ſacrificia, deus, ⁊ actióne permaneant, ⁊ operatione firmentur. Per d.
Alie ſecre. vt in dñica precedéti.
pſal. 11. Coio. Tu dñe ſeruabis nos, ⁊ cuſtodies nos a generatione hac in eternum. Poſtcommunio.

HAc nos, qs dñe, accepto pignore ſalútis eterne, ſic téndere congruenter, vt ad eã peruenire poſſimus. Per do. Alie poſtcoiones, vt in dñica precedẽti. Super populum. Oremus.
Humiliate capita veſtra deo.

OA, qs dñe, populo tuo ſalutem mentis ⁊ corporis: vt bonis operibus inherendo, tue ſemper virtutis mereatur protectione defendi. Per dominum.

¶ Sabbato. Statio ad ſanctos Marcellinũ ⁊ Petrũ. Introit⁹.

pſal. 17 LEx dñi irreprehẽſibilis, conuertens animas: teſtimónium dñi fidele, ſapientiam preſtans paruulis. Pſalm. Celi enarrant gloriam dei, ⁊ ópera manuum eius annunciat firmamentũ. ℣. Gloria. Orem⁹.

DA, qs dñe, noſtris effectuz ieiunijs ſalutarem: vt caſtigatio carnis aſſumpta, ad noſtrarum vegetatiónem tranſeat animarum. Per dominum noſtrũ.
Alie orationes, vt in Dominica pcedenti. Lectio libri Geneſis.
ca. 17 IN diebus illis: Dixit Rebécca filio ſuo Jacób. Audiui patrem tuũ loquentem cuz Eſau fratre tuo, ⁊ dicentem ei. Affer mihi de venatione tua, ⁊ fac cibos vt cómedam, ⁊ benedicaz tibi corã dño anteq̃z móriar. Nunc ergo fili mi, acquieſce cõſilijs meis: ⁊ pergens ad gregez affer mihi duos hedos óptimos, vt faciã ex eis eſcas patri tuo, quibus libenter véſcitur: quas cum intuleris, ⁊ coméderit, benedicat tibi priuſquaz moriatur. Cui ille reſpõdit. Noſti, q Eſau frater meus hõ piloſus ſit, ⁊ ego leuis: ſi attrectauerit me pr̃ meus, ⁊ ſenſerit, timeo ne putet me voluiſſe ſibi illúdere, ⁊ inducat ſup me maledictioneẽ p benedictióne. Ad quẽ mr̃: in me ſit, ait, iſta maledictio fili mi: tantum áudi vocem meam, ⁊ pergens, affer que dixi. Abijt, ⁊ áttulit, dẽditq̃z matri ſue. Parauit illa cibos, ſicut nóuerat velle patrẽ illi⁹. Et véſtib⁹ Eſau valde bonis, quas apud ſe habébat domi, induit eũ: pelliculáſq̃z hedórũ circúndedit mánibus, ⁊ colli nuda protexit. Deditq̃z pulmẽtũ: ⁊ panes quos cóxerat, trádidit. Quibus illatis, dixit. Pater mi? At ille reſpõdit. Audio. Quis es, fili mi? Dixitq̃z Jacób. Ego ſuz Eſau primogénit⁹ tu⁹: feci, ſicut pcepiſti mihi. Surge, ſede, ⁊ cómede d venatióne mea, vt benedicat mihi aĩa tua. Rurſúmq̃z Jſaac ad filium ſuũ. Quómodo inquit, tã cito inuenire potuiſti, fili mi? Qui reſpondit. Volũtas dei fuit, vt cito mihi occúrreret quod volébam. Dixitque Jſaac. Accede huc, vt tãgaz te fili mi: ⁊ probẽ vtrum tu ſis filius

meus

meus Eſau, an nõ? Acceſſit ille
ad patrẽ: ⁊ palpato eo, dixit Iſa-
ac. Vox quidẽ, vox Iacob ẽ: ſed ma
nꝰ, manꝰ ſũt Eſau. Et nõ cognõ
uit eũ, q2 piloſę manus ſimilitudi
nẽ maioris expreſſerãt. Bñdicẽs
ergo illi, ait. Tu es filius meus E
ſau? Reſpõdit. Ego ſũ. At ille.
Affer, inqt, mihi, cibos de vena-
tione tua fili mi: vt bñdicat tibi
aĩa mea. Quos cũ oblatos come
diſſet: obtulit ei etiã vinũ. Quo
hauſto, dixit ad eum. Accẽde ad
me: ⁊ da mihi oſculũ fili mi. Ac-
ceſſit, ⁊ oſculatꝰ eſt eũ. Statimq3
vt ſenſit veſtimentoꝝ illius fra-
grãtiã, benedicẽs ait. Ecce odor
filij mei, ſicut odor agri pleni, cui
benedixit dñs. Det tibi deus de
rore celi, ⁊ de pinguedine terrę, a-
bundãtiam frumẽti, vini, ⁊ olei.
Et ſeruiant tibi populi, ⁊ adorẽt
te tribꝰ. Eſto dñs fratrũ tuorũ:
⁊ incuruentur ante te filij matris
tuę. Qui maledixerit tibi, ſit ille
maledictꝰ: ⁊ q bñdixerit tibi, bñ-
dictionibꝰ repleat̃. Vix Iſaac ſer
monẽ iplẽuerat: ⁊ egreſſo Iacob
foras, venit Eſau, coctosq3 de ve
natione cibos, intulit prĩ, dicẽs.
Surge pater mi, ⁊ comede de ve
natione filij tui: vt bñdicat mihi
aĩa tua. Dixitq3 illi Iſaac. Quis
enim es tu? Qui rñdit. Ego ſum
filius tuus primogẽnitus Eſau.
Expauit Iſaac ſtupore vehemẽti:
⁊ vltra q3 credi põt, admirãs, ait.
Quis ergo ille eſt, q dudũ captã
venationẽ attulit mihi, ⁊ comẽ-
di ex omnibus priuſquam tu ve-
nires? benedixiq3 ei, ⁊ erit bene-
dictꝰ. Auditis Eſau ſermõnibꝰ
patris, irrugijt clamore magno:
⁊ cõſternãtus ait. Benedic etiã
⁊ mihi pater mi. Qui ait. Venit
germanus tuus fraudulenter, ⁊
accepit benedictionẽ tuã. At ille
ſubiũxit. Iuſte vocatũ eſt nomẽ
eius Iacob. Supplantãuit enim
me en altera vice. Primõgenita
mea ante tulit, ⁊ nũc ſecũdo ſurri
puit bñdictionẽ meã. Rurſum-
que ad patrẽ. Nunqd nõ reſer-
uaſti, ait, ⁊ mihi benedictionem?
Reſpõdit Iſaac. Dñm tuũ illũ
cõſtitui, ⁊ oẽs fratres eius ſeruitũ
ti illiꝰ ſubiugãui. Frumẽto, vino,
⁊ oleo ſtabiliui eũ: ⁊ tibi poſt hęc
fili mi, vltra qd faciã? Cui Eſau.
Nũ vnã, inqt, tantũ bñdictionẽ
habes pr̃? Mihi quoq3 obſecro
vt benedicas. Cũq3 eiulatu ma-
gno fleret, motus Iſaac dixit ad
eũ. In pinguẽdine terrę, ⁊ in ro
re celi dẽſup erit benedictio tua.
Gra. Bonũ eſt confiteri dño, ⁊ pſal.
pſallere nõmini tuo altiſſime. V. 91
Ad annũciandũ mane miſericor
diã tuã, ⁊ veritatẽ tuã p noctẽ.
Sequẽtia ſcti euãgelij ſm Lucã.

In illo tpe: Di-
xit Ieſus diſci ca. 15
pulis ſuis parabo-
lam hanc. Homo
quidam habuit du-
os filios: ⁊ dixit a-
doleſcentior ex illis,
patri. Pater da mihi portionẽ
ſubſtantię, quę me contingit. Et
diuiſit illis ſubſtantiam. Et nõ
poſt multos dies, congregatis
omnibus adoleſcẽtior filius pe-

regre profectus eſt in regionem
longinquã: ⁊ ibi diſſipauit ſubſtã
tiã ſuã viuẽdo luxurioſe. Et poſt
quã conſummaſſet oĩa, facta eſt
fames valida in regione illa: ⁊ ip
ſe cepit egere. Et abiit, ⁊ adheſit
vni ciuiũ regionis illius. Et mi
ſit illũ in villã ſuã, vt paſceret por
cos. Et cupiebat implere ventrẽ
ſuũ de ſiliquis quas porci mãdu
cabant: ⁊ nemo illi dabat. In ſe
aũt reuerſus dixit. Quãti merce
narij in domo patris mei abun
dãt panibus: ego autẽ hic fame
pereo. Surgã, ⁊ ibo ad patrem
meũ, ⁊ dicã ei. Pater peccaui in
celũ ⁊ corã te: iã non ſum dignus
vocari filius tuus: fac me ſicut v
nuz de mercenarijs tuis. Et ſur
gens venit ad patrẽ ſuũ. Cũ au
tez adhuc lõge eſſet, vidit illũ pa
ter ipſius: ⁊ miſericordia motus
eſt. Et accurrens cecidit ſuper
collũ eius, ⁊ oſculatus eſt eũ. Di
xitqz ei filius. Pater, peccaui in
celum, ⁊ coram te: iam non ſuz di
gnus vocari filius tuus. Dixit au
tem pater ad ſeruos ſuos. Cito
proferte ſtolam primam, ⁊ indui
te illum: ⁊ date anulum in manu
eius, ⁊ calceamẽta in pedes eius:
⁊ adducite vitulum ſaginatum,
⁊ occidite, ⁊ manducemus ⁊ epu
lemur: quia hic filius meus mor
tuus erat, ⁊ reuixit: perierat, ⁊ in
uentus eſt. Et ceperũt epulari.
Erat autẽ filius eius ſenior in a
gro. Et cũ veniret, ⁊ appropin
quaret domui, audiuit ſymphe
niã ⁊ chorũ. Et vocauit vnũ de ſer
uis: ⁊ interrogauit q̃ hec eſſent.
Iſqz dixit illi. Frater tu⁹ venit:
⁊ occidit pr̃ tuus vitulũ ſaginã
tũ, q2 ſaluũ illũ recepit. Indigna
t⁹ eſt aũt, ⁊ nolebat introire. Pr̃
ergo illius egreſſus cepit rogare
eũ. At ille reſpõdens, dixit patri
ſuo. Ecce tot annis ſeruio tibi: ⁊
mãdatũ tuum nunq̃z preteriui: ⁊
nunquã dediſti mihi hedũ, vt cũ
amicis meis epularer. Sed poſt
quã filius tuus hic, q deuorauit
ſubſtantiã ſuã cuz meretricibus,
venit: occidiſti vitulũ ſaginatuz.
At ipſe dixit illi. Fili, tu ſemp me
cũ es: ⁊ oĩa mea, tua ſunt. Epulã
ri autẽ, ⁊ gaudere oportebat, q2
frater tuus hic, mortuus erat, ⁊
reuixit: perierat, ⁊ inuentus eſt.
Offer. Illumina oculos meos, pſal.
ne vnquã obdormiam in morte: 12.
nequando dicat inimicus meus,
preualui aduerſus eum. Secre.
His ſacrificijs dñe concede
placatus: vt, q proprijs ora
mus abſolui delictis, non graue
mur externis. Per. Alie ſecr. vt
in dñica pcedenti. Cõio. O por
tet te fili gaudere: q2 frater tuus
mortuus fuerat: ⁊ reuixit: perie
rat, ⁊ inuentus eſt. Poſtcõio.
Sacramenti tui dñe diuina
libatio penetralia nr̃i cor
dis infũdat: ⁊ ſui nos participes
potẽter efficiat. Per. Alie poſt
cõiones, vt in dominica precedẽ
ti. Super populum. Oremus.
Humiliate capita veſtra deo.
Familiã tuã, q̃s dñe, cõtinua
pietate cuſtodi: vt q̃ in ſola
ſpe gratie celeſtis innitit, celeſti
et protectione muniatur. Per.
¶ Do-

¶ Dominica iij. in Quadrageſima. Statio ad ſanctũ Laurẽtium extra muros. Introitus.

pſal. 24 Oculi mei ſemper ad dñm: q2 ipſe euellet d laqueo pedes meos: reſpice in me, & miſerere mei, quoniam vnicus, & pauper ſum ego. Pſal. Ad te domine leuaui animã meam: deus meus in te confido, non erubeſcam. ℣. Gloria. Oremus.

Queſumus, oĩps deus, vota humiliũ reſpice: atq3 ad defenſionem noſtraȝ, dexteram tue maieſtatis extẽde. Per. Ad poſcenda ſuffragia ſanctorũ. Oro.

A Cunctis nos, qſ dñe, mentis & corporis defende periculis: & intercedente btã & glorioſa ſemperq3 virgine dei genitrice Maria, cũ beatis apoſtolis tuis Petro & Paulo, atque btõ N. & oibus ſanctis, ſalutem nobis tribue benignus & pacem: vt, deſtructis aduerſitatibus & erroribus vniuerſis, eccleſia tua ſecura tibi ſeruiat libertate. Oratio.

Omnipotẽs ſempiterne deus, qui viuorũ dominaris ſimul & mortuorũ, omniũq3 miſereris, quos tuos fide & opere futuros eſſe prenoſcis: te ſupplices exoramus: vt, pro qbus effundere preces decreuimus, quos q3 vel preſens ſeculuȝ adhuc in carne retinet, vel futurum iã exutos corpore ſuſcepit: intercedentibus oibus ſanctis tuis, pietatis tue clementia, omniũ delictoruȝ ſuorũ veniã conſequantur. Per d.

Lectio epiſtole beati Pauli apoſtoli ad Epheſios.

Fratres: Eſtote imitatores dei: ſicut filii chariſſimi: & ambulate in dilectione, ſicut & Chriſtus dilexit nos: & tradidit ſemetipſuȝ pro nobis oblationẽ & hoſtiam deo in odoreȝ ſuauitatis. Fornicatio autẽ & omnis immunditia, aut auaritia, nec nominetur in vobis, ſicut decet ſctõs: aut turpitudo, aut ſtultiloquiuȝ, aut ſcurrilitas, q̃ ad rẽ non pertinet: ſed magis gratiarũ actio. Hoc autẽ ſcitote intelligentes: q2 ois fornicator, aut imũdus, aut auarus, qd eſt idoloruȝ ſeruitus, nõ habet hereditatẽ in regno Chri ſti & dei. Nemo vos ſeducat inanibus verbis. Propter hec eniȝ venit ira dei in filios diffidentie. Nolite ergo effici participes eorũ. Eratis enim aliquando tenebre: nũc aũt lux in dño. Ut filij lucis ambulate. Fructus enim lucis eſt in oĩ bonitate, & iuſtitia, & veritate. ca. 5.

Grad. Exurge dñe, non preualeat homo: iudicentur gentes in cõſpectu tuo. ℣. In cõuertendo inimicũ meũ retrorſuȝ, infirmabuntur, & peribunt a facie tua. pſal. 9.

Trac. Ad te leuaui oculos meos, q habitas in celis. ℣. Ecce ſicut oculi ſeruoruȝ in manibus dominorũ ſuorũ. ℣. Et ſicut oculi ancille in manibus dñe ſue, ita oculi noſtri ad dñȝ deũ nrũȝ, donec miſereatur nri. ℣. Miſerere nobis dñe, miſerere nobis. pſal. 122

Sequen. S. euang. ſm Lucam.

c. ii.

IN illo tpe: Erat Jeſus eiiciēs demoniū: ⁊ illud erat mutū. Et cū eieciſſet demonium, locutus eſt mutꝰ: ⁊ admirate ſunt turbe. Quidā aūt ex eis dixerūt. In beelzebub principe demoniorū eiicit demonia. Et alij tentantes, ſignū de celo q̄rebant ab eo. Ipſe aūt vt vidit cogitationes eoꝝ, dixit. Oē regnū in ſeipſuz diuiſuz, deſolabit: ⁊ domus ſupra domū cadet. Si aūt ⁊ ſatanas i ſeipſum diuiſus eſt: q̄ō ſtabit regnuz ipſius, q: dicitis in beelzebub eiicere me demonia? Si aūt ego in beelzebub eiicio demonia: filij vr̄i i quo eiiciunt? Ideo ipſi, iudices veſtri erunt. Porrò ſi in digito dei eiicio demonia: profecto peruénit in vos regnum dei. Cum fortis armatus cuſtodit atrium ſuuz: in pace ſunt omnia que poſſidet. Si aūt fortior illo ſuperueniens vicerit euz: vniuerſa arma eius auferet, in q̄bus cōfidebat: ⁊ ſpolia eius diſtribuet. Qui nō eſt mecū, aduerſum me eſt: ⁊, qui non cólligit mecum, diſpergit. Cuz immundus ſpiritus exierit ab homine, perámbulat per loca inaquoſa, querens requiem. Et non inueniens dicit. Reuertar in domum meaz, vnde exiui. Et cū vénerit, inuenit eā ſcopis mūdatam ⁊ ornatā. Et tunc vadit, ⁊ aſſúmit ſecum ſeptem alios ſpiritus nequiores ſe: ⁊ ingreſſi hábitāt ibi. Et fiunt nouiſſima hominis illius peiora prioribꝰ. Factū eſt aūt: cū hec diceret, extóllēs vocē quedā mulier de turba dixit illi. Beatꝰ vēter q̄ te portauit: ⁊ vbera que ſuxiſti. At ille dixit. Quinimmo, beati q̄ audiunt verbum dei, ⁊ cuſtodiunt illud. Et dicitur Credo. Offertor.

Iuſtitie domini recte, letificantes corda: ⁊ iudicia eius dulciora ſuper mel ⁊ fauum: nam ⁊ ſeruus tuus cuſtodit ea. Secreta. pſal. 18

HAec hoſtia, queſumus domine, emundet noſtra delicta, ⁊ ad ſacrificium celebrandū, ſubditorū tibi corpora, mētes q̄z ſanctificet. Per d. Alie ſecrete.

EXaudi nos deꝰ ſalutaris nr̄: vt, per huiꝰ ſacramēti virtutē, a cunctis nos mentis ⁊ corporis hoſtibus tuearis, gratiam tribuēs in p̄ſenti, ⁊ gloriā in futuro.

DEus, cui ſoli cognitus eſt numerus electorum in ſuperna felicitate locādus: tribue queſumus: vt, intercedentibus omnibus ſanctis tuis, vniuerſorū, quos in oratione cōmēdatos ſuſcépimus, ⁊ nomina omnium fidelium beate predeſtinationis liber aſcripta retineat. Per do.

Cōio. Paſſer iuénit ſibi domū ⁊ turtur nidum, vbi repónat pullos ſuos: altaria tua dn̄e virtutū, rex meus ⁊ deus meus: beati qui hábitant in domo tua, in ſeculū ſeculi laudabunt te. Poſtcōio. pſal. 83

ACūctis nos, queſumus domine, reátibus ⁊ periculis propitiatus abſolue, quos tanti myſterij tribuis eſſe participes. Per

Per domi. **Alie poſtcōiones.**

Gaudeat, ⁊ muniat nos, que
ſumus dn̄e, diuini ſacra-
menti munus oblatum: ⁊ interce
dente beata virgine dei genitri-
ce Maria, cum beatis apl'is tuis
Petro ⁊ Paulo, atq; beato N.
⁊ omnibus ſanctis: a cunctis nos
reddat ⁊ peruerſitatibus expia-
tos, ⁊ aduerſitatibus expeditos.
Purificent nos, q̄s ops̄ ⁊ mi
ſericors deus, ſacramēta q̄
ſumpſimus ⁊ intercedentibus oi
bus ſanctis tuis preſta: vt hoc tu
um ſacramentū nō ſit nobis rea
tus ad penā, ſed interceſſio ſalu-
taris ad veniam: ſit ablutio ſcele
rū, ſit fortitudo fragiliū, ſit cōtra
oīa mūdi pericula firmamētū, ſit
viuor atque mortuor fideliū re
miſſiō omnium delictorū. Per.

¶ **Feria ſecunda. Statio ad ſan ctum Marcum. Introitus.**

pſal. 55 In Deo laudabo
verbū: in dn̄o lau-
dabo ſermonē: in
deo ſperabo: nō ti
mēbo, quid faciat
mihi homo. **pſal.**
Miſerere mei deus, qm̄ cōculca
uit me homo, tota die bellās tri-
bulauit me. **℣.** Gloria. **O**rem.
Cordibus noſtris, q̄s dn̄e,
gratiā tuā benignus infun
de: vt ſicut ab eſcis carnalibus ab
ſtinemus, ita ſenſus quoq; nr̄os
a noxiis retrahamus exceſſibus.
Per do. **Alie orōnes vt in dnī-
ca precedēti. Lcō libri Regum.**
4.c.5 In diebus illis. Naaman
princeps militie regis Sy-
rie, erat vir magnus apud domi
num ſuum, ⁊ honoratus. Per il-
lum enim dedit dominus ſalutē
Syrie. Erat autem vir fortis, ⁊
diues: ſed leproſus. Porro de
Syria egreſſi fuerāt latrunculi:
⁊ captiuā duxerant de terra Iſ
rael puellā paruulā, que erat in
obſequio vxoris Naaman: que
ait ad dominā ſuā. Utinam fuiſ-
ſet dn̄s meus ad prophetam qui
eſt in Samaria: profecto curaſ-
ſet eum a lepra quam habet. In
greſſus eſt itaque Naaman ad
dn̄m ſuū, ⁊ nunciauit ei, dicens.
Sic ⁊ ſic locuta eſt puella de terra
Iſrael. Dixitq; ei rex Syrie. Ua
de, ⁊ mittā literas ad regē Iſra-
el. Qui cū profectus eſſet, ⁊ tuliſ
ſet ſecū decē talēta argenti, ⁊ ſex
millia aureos, ⁊ decē mutatoria
veſtimētor: detulit literas ad re
gē Iſrael, in hec verba. Cū accē-
peris epiſtolā hāc, ſcito q̄ miſeri
ad te Naamā ſuū meū: vt cures
eū a lepra ſua. Cūq; legiſſet rex
Iſrael literas, ſcidit veſtimenta
ſua, ⁊ ait. Nūqd deus ſū ego, vt
occidere poſſim, ⁊ viuificare, q̄
iſte miſit ad me, vt curē hominē
a lepra ſua? Animaduertite, ⁊ vi
dēte: q̄ occaſiones querat aduer
ſum me. Quod cum audiſſet Eli
ſeus vir dei: ſcidiſſe videlicet re-
gem Iſrael veſtimēta ſua: miſit
ad eum, dicens. Cur ſcidiſti veſti
menta tua? Ueniat ad me, ⁊ ſciat
prophetam eſſe in Iſrael. Uenit
ergo Naaman cum equis ⁊ curri
bus, ⁊ ſtetit ad oſtiū domus Eli
ſei: miſitque ad eum Eliſeus nun

eũ, dicẽs. Uade, ⁊ lauáre ſépties
in Jordáne: ⁊ recipiet ſanitatem
caro tua, atque mũdaberis. Ira
tus Naamán, recedebat dicẽs,
Putábã q egrederétur ad me: ⁊
ſtans inuocaret nomen domini
dei ſui, ⁊ tangeret manu ſua locũ
lepre, ⁊ curaret me. Nunquid nõ
melio res ſũt Abana, ⁊ Parphar
fluuij Damaſci, omnibus aquis
Iſrael, vt lauer in eis, ⁊ munder?
Cũ ergo vertiſſet ſe, ⁊ abiret in-
dignãs: acceſſerũt ad eũ ſerui ſui,
⁊ locuti ſunt ei. Pater, ⁊ ſi rẽ grá-
dẽ dixiſſet tibi prophéta, certe fa
cere debúeras: quáto magis, q2
nunc dixit tibi: lauare, ⁊ mũdabe
ris? Deſcéndit: ⁊ lauit in Jorda-
ne ſépties, iuxta ſermonem viri
dei: ⁊ reſtitúta eſt caro eius, ſicut
caro púeri paruuli: ⁊ mundatus
eſt. Reuerſúſque ad virũ dei cũ
vniuerſo comitatu ſuo, venit, ⁊
ſtetit corã eo, ⁊ ait. Uere ſcio, q
non ſit álius deus in vniuerſa ter
ra, niſi tantum dñs deus Iſrael.
pſal. 55 Grad. Deus vitam meã annuu
ciaui tibi, poſuiſti lacrymas meas
in conſpectu tuo. ℣. Miſerére
mei domine, qñ conculcauit me
homo: tota die bellãs tribulauit
pſal. 102. me. Trac. Dñe non ſm pecca-
ta noſtra, que fécimus nos, ne-
que ſecundum iniquitates no-
ſtras retribuas nobis. ℣. Dñe
pſal. 78 ne memíneris iniquitatũ noſtra
rum antiquarum: cito anticipẽt
nos miſericordie tue, q2 páupe-
res facti ſumus nimis. ℣ Adiu-
ua nos deus ſalutaris noſter: ⁊
propter gloriã nominis tui dñe
libera nos: ⁊ ꝓpitius eſto pecca
tis noſtris, propter nomẽ tuũ.
Sequẽ. S. euang. ſm Lucam.

In illo tpe: Dixérũt phariſei c. 4.
ad Jeſũ. Quãta au
diuim⁹ facta in Ca-
pharnaum: fac ⁊ hic
in pátria tua. Ait au
tem. Amen dico vo
bis, quia nemo prophéta accép-
tus eſt in patria ſua. In veritate
dico vobis: multe vidue erãt in
dieb⁹ Elie in Iſrael, qñ clauſũ eſt
celũ annis tribus ⁊ menſib⁹ ſex,
cũ facta eſſet fames magna i om
ni terra: ⁊ ad nullã illarũ miſſus
eſt Elias, niſi in Sarephtã Sido
nie, ad mulierẽ viduã. Et multi
leproſi erãt in Iſrael ſub Eliſeo
prophéta: ⁊ nemo eorũ mũdat⁹
ẽ, niſi Naamán Syrus. Et replé-
ti ſũt oẽs in ſynagóga, ira, hec au
dientes. Et ſurrexérunt, ⁊ eiece-
rũt eũ extra ciuitatẽ: ⁊ duxerunt
illũ vſq3 ad ſupercilium montis,
ſuper quem ciuitas eorum erat
edificata, vt precipitárent eum.
Ipſe autẽ tranſiens per mediũ
illorũ, ibat. Offer. Exaudi deus pſal.
oratiõẽ meam, ⁊ ne deſpéxeris 54
deprecatiónem meam: intende
in me, ⁊ exáudi me. Secreta.
Unus, quod tibi domine
noſtre ſeruitútis offérimus
tu ſalutáre nobis pérfice ſacra-
mentũ. Per d. Alie ſecre. vt in
Dñica pcedẽt. Cõmunio. Quis pſal.
dabit ex Siõ ſalutáre Iſrael? cũ 13.
auérterit dñs captiuitatẽ plebis
ſue, exultábit Jacob, ⁊ letabitur
Iſrael.

Iſrael. **Poſtcommunio.**
PReſta, queſumus, omnipotens ⁊ miſericoꝛs deus: vt quod oꝛe cõtingimus, pura mẽte capiamus. Per. *Alię poſtcõmuniones, vt in dñica pꝛecedenti.* *Super populum.* Oꝛemus. Humiliate capita veſtra deo.
SUbueniat nobis dñe miſericoꝛdia tua: vt, ab imminẽtibus peccatoꝛũ noſtroꝛuꝫ periculis, te mereamur protegẽte eripi, te liberante ſaluari. Per do.

¶ *Feria tertia. Statio ad ſanctam Potentianaꝫ. Introitus.*

psal. 16 EGo clamaui, qm̃ exaudiſti me deus: inclina aurẽ tuã, ⁊ exaudi verba mea: cuſtodi me dñe vt pupillaꝫ oculi: ſub vmbꝛa alarum tuarum pꝛotege me. *Pſal.* Exaudi dñe iuſtitiam meam: intende depꝛecationem meam. ℣. Gloꝛia p. Oꝛemus.
EXaudi nos omnipotens ⁊ miſericoꝛs deus: ⁊ continẽtię ſalutaris pꝛopitius nobis dona concede. Per dominum no. *Alię orationes vt in Dominica pꝛecedenti.* *Lectio libꝛi Regũ.*
4. ca. 4 IN diebus illis: Mulier quedam clamabat ad Eliſeum pꝛophetam, dicẽs. Seruus tuus vir meus moꝛtuus eſt: ⁊ tu noſti quia ſeruus tuus fuit, timens deuꝫ. Et ecce creditoꝛ venit, vt tollat duos filios meos ad ſeruiendũ ſibi. Cui dixit Eliſeus. Quid vis vt faciam tibi? Dic mihi, qd habes in domo tua? At illa reſpõdit. Non habeo ancilla tua quicquã in domo mea, niſi parũ olei quo vngar. Cui ait. Uade, pete mutuo ab oĩbus vicinis tuis vaſa vacua non pauca. Et ingredere, ⁊ claude oſtiũ tuũ, cum intrinſecus fueris tu ⁊ filij tui: ⁊ mitte inde in omnia vaſa hęc: ⁊ cum plena fuerint, tolles. Iuit itaqꝫ mulier, ⁊ clauſit oſtium ſuper ſe ⁊ ſuper filios ſuos: illi offerebant vaſa, ⁊ illa infundebat. Cũqꝫ plena fuiſſent vaſa, dixit ad filiũ ſuum. Affer mihi adhuc vas. Et ille reſpõdit. Non habeo. Stetitque oleum. Uenit autẽ illa, ⁊ indicauit homini dei. Et ille. Uade, inquit, vende oleuꝫ, ⁊ redde creditoꝛi tuo: tu aũt ⁊ filij tui viuite de reliquo. *Gꝛa.* Ab occultis meis psal. 18
mũda me dñe: ⁊ ab alienis parce ſeruo tuo. *℣.* Si mei nõ fuerint dominati, tũc immaculatus ero: ⁊ emũdaboꝛ a delicto maximo.
Sequẽ. S. euãg. ſm. Mattheũ.

IN illo tẽpoꝛe: Dixit Jeſus diſcipulis ſuis. Si peccauerit in te frater tuus: vade, ⁊ coꝛripe eum inter te ⁊ ipſum ſoluꝫ. Si te audierit: lucratus eris fratreꝫ tuum. Si autem te non audierit: adhibe tecum adhuc vnum vel duos, vt in oꝛe duoꝝ vel triũ teſtiũ ſtet omne verbum. Quod ſi nõ audierit eos: dic eccleſię. Si autẽ eccleſiaꝫ non audierit: ſit tu- ca. 18

bi ſicut ethnicus ⁊ publicanus. Amen dico vobis: quecunque
alligaueritis ſuper terram, erunt
ligata ⁊ in celo: ⁊ quecunque ſolueritis ſuper terram, erunt ſoluta ⁊ in celo. Iterum dico vobis:
quia ſi duo ex vobis cõſenſerint
ſuper terram: de omni re quancunq̃ petierint, fiet illis a patre
meo q̃ in celis eſt. Ubi enim ſunt
duo vel tres congregati in nomine meo: ibi ſum in medio eorum.
Tunc accedens ad eum Petrus
dixit. Domine quoties peccabit
in me frater meus, ⁊ dimittam ei?
Uſque ſepties? Dixit illi Jeſus.
Non dico tibi vſque ſepties: ſed
vſque ſeptuagies ſepties. Offer
psal. torium. Dextera domini fecit vir
117. tutem: dextera domini exaltauit
me: non moriar, ſed viuam, ⁊ nar
rabo opera domini. Secreta.
Per hec veniat, q̃s dñe, ſacramenta, noſtre redẽptio
nis effectus: qui nos ⁊ ab huma
nis retrahat ſemper exceſſibus:
⁊ ad ſalutaria dona perducat.
Per d. Alie ſecr. vt in dñica pre
psal. cedenti. Coio. Dñe, quis habi
114 tabit in tabernaculo tuo? aut qs
requieſcet in monte ſancto tuo?
qui ingreditur ſine macula, ⁊ ope
ratur iuſtitiam. Poſtcõmunio.
Sacris dñe myſterijs expia
ti, ⁊ veniã, q̃s, cõſequamur,
⁊ gratiam. Per d. Alie poſtcõ
muniones, vt in dñica precedenti. Super populum. Oremus.
Humiliate capita veſtra deo.
Tua nos domine protectio
ne defende, ⁊ ab oĩ ſemper
iniquitate cuſtodi. Per dñm no.

¶ Feria iiij. Statio ad ſanctum Sixtum. Introitus.

Ego autẽ in dño psal.
ſperabo: exultabo 30
⁊ letabor in tua mi
ſericordia: quia re
ſpexiſti humilita
tem meam. Pſalmus. In te domine ſperaui,
non confundar in eternum: in
iuſtitia tua libera me, ⁊ eripe me.
℣. Gloria patri, ⁊ fi. Oremus.
Preſta nobis, queſumus
domine, vt, ſalutaribus ieiunijs eruditi, a noxijs quoque
vitijs abſtinẽtes, propitiationem
tuam facilius impetremus. Per.
Alie orationes, vt in dominica
precedenti. Lectio libri Exodi.
Hec dicit dominus deus. c.20.
Honora patrem tuum ⁊
matrẽ tuam: vt ſis longeuus ſup
terram, quam dñs deus tuus dabit tibi. Non occides. Non mechaberis. Nõ furtũ facies. Non
loqueris cõtra proximum tuũ falſum teſtimoniũ. Nõ concupiſces
domum proximi tui, nec deſiderabis vxorem eius: nõ ſeruum, non
ancillam, non bouem, nõ aſinũ: nec
omnia que illius ſunt. Cunctus
autẽ populus audiebat voces, ⁊
videbat lampades, ⁊ ſonitũ buccine, mõtemq̃ fumigãtem: ⁊ pterriti
ac pauore cõcuſſi, ſteterũt procul,
dicentes Moyſi. Loquere tu
nobis, ⁊ audiemus. Non loquat
nobis dominus: ne forte moriamur. Et ait Moyſes ad populum. Nolite timere. Ut enim proba
ret

ret vos, venit deus, ⁊ vt terror il
lius eſſet i vobis, ⁊ nō peccaretis.
Stetitqȝ populus de lōge. Moy
ſes autē acceſſit ad caliginem, in
qua erat deus. Dixitqȝ preterea
dñs ad Moyſen. Hec dices filiis
Iſrael. Vos vidiſtis, ꝙ de celo
locutus ſuȝ vobis. Non facietis
deos argenteos: nec deos aure-
os facietis vobis. Altare de ter
ra facietis mihi: ⁊ offeretis ſuper
illud holocauſta, ⁊ pacifica ve-
ſtra: oues veſtras ⁊ boues, in om
ni loco, in quo memoria fuerit
pſal. nominis mei. Gradua. Miſe-
6 rere mei domine, qm̄ infirmus
ſum: ſana me domine. ℣. Cōtur
bata ſunt omnia oſſa mea: ⁊ ani-
ma mea turbata eſt valde. Tra.
pſal. Domine, nō ſecundum peccata
102. noſtra que fecimus nos, neqȝ ſe-
cundum iniquitates noſtras re-
pſal. tribuas nobis. ℣. Dñe, ne memi
78 neris iniquitatum noſtraruȝ an-
tiquaruȝ: cito anticipent nos mi
ſericordie tue, qꝛ pauperes facti
ſumus nimis. ℣. Adiuua nos
deus ſalutaris noſter, ⁊ propter
gloriam nominis tui domine li-
bera nos, ⁊ propitius eſto pecca
tis noſtris propter nomē tuum.
Sequē. S. euāg. ſm̄ Mattheū.
ca. 15 In illo tpe: Acceſſerunt ad
Ieſum ab Hieroſolymis
ſcribe, ⁊ phariſei, dicētes. Quare
diſcipuli tui tranſgrediūtur tra-
ditiones ſeniorū? Nō eniȝ lauāt
manus ſuas, cū panē mādūcant.
Ipſe aūt reſpōdēs, ait illis. Qua
re ⁊ vos trāſgredimini mādatuȝ
dei propter traditionem veſtrā?

Nam deus dixit. Honora patrē
⁊ matrē: ⁊, qui maledixerit patri
vel matri, morte moriatur. Vos
autē dicitis. Quicunqȝ dixerit
patri, vel matri: munus quodcū
qȝ eſt ex me, tibi ꝓderit: ⁊ nō ho
norificabit patrē ſuū, aut matrē
ſuā: ⁊ irritū feciſtis mandatū dei
propter traditionē veſtrā. Hy-
pocrite, bene prophetauit de vo
bis Iſaias dicēs. Pop'lus hic,
labiis me honorat: cor autē eoꝝ
lōge eſt à me. Sine cauſa autem
colunt me docentes doctrinas,
⁊ mandata hominum. Et con-
uocatis ad ſe turbis, dixit eis. Au
dite, ⁊ intelligite. Non quod in-
trat in os coinquinat hominē:
ſed quod procedit de ore, hocco
inquinat hominem. Tunc acce-
dentes diſcipuli eius, dixerunt
ei: Scis, quia phariſei, audito
hoc verbo, ſcandalizati ſunt? At
ille reſpondens ait. Omnis plan
tatio, quā nō plantauit pater me
us celeſtis, eradicabitur. Sinite
illos. Ceci ſunt, ⁊ duces cecorū.
Cecus autem ſi ceco ducatum
preſtet, ambo in foueam cadūt.
Reſpondens autem Petrus di
xit ei. Ediſſere nobis parabolā
iſtam. At ille dixit. Adhuc ⁊ vos
ſine intellectu eſtis? Non intelli-
gitis, quia oē quod in os intrat,
in ventrē vadit, ⁊ in ſeceſſū emit
titur? Que autem procedunt de
ore, de corde exeūt: ⁊ ea coinqui
nant hominem. De corde enim
exeunt cogitationes male, homi
cidia, adulteria, fornicationes,
furta, falſa teſtimonia, blaſphe-

ca. 4

IN illo tẽpe:
Surgẽs Je
ſus dẽ ſynagoga,
introiuit in do-
muz Simõnis.
Socrus aũt Si-
monis tenebat
magnis febrib⁹.
Et rogauerũt il
lũ p ea. Et ſtans ſup illã, imperã-
uit febri: ⁊ dimiſit illam. Et cõti-
nuo ſurgẽs, miniſtrabat illis. Cũ
ſol aũt occidiſſet: oẽs, qui habẽ-
bãt infirmos varijs lãguoribus,
ducebãt illos ad Jeſum. At ille
ſingulis manus imponẽs, curã-
bat eos. Exibãt aũt demõnia a
multis, clamãtia ⁊ dicentia: q: tu
es fili⁹ Dei. Et increpãs nõ ſinẽ-
bat ea loq, q: ſciebant ipſum eſſe
Chr̃m. Facta aũt die egreſſus
ibat in deſertũ locũ: ⁊ turbe req-
rẽbãt eũ: ⁊ venẽrũt vſq3 ad ipſũ,
⁊ detinẽbãt illũ ne diſcẽderet ab
eis. Quib⁹ ille ait. Q: ⁊ alijs ciui-
tatibus oportet me euãgelizare
regnũ dei: q: ideo miſſus ſuz. Et
erat predicans in ſynagogis Ga-
psal. lilee. Offer. Si ambulauero in
137 medio tribulationis, viuificabis
me dñe: ⁊ ſuper iram inimicoruz
meorum extẽdes manum tuã: ⁊
ſaluũ me fecit dextera tua. Sec.
IN tuorũ dñe precioſa mor
te iuſtorũ ſacrificiũ illud of
ferimus, de quo martyriũ ſum-
pſit oẽ principium. Per d. Alie
ſecrete, vt in dñica precedenti.
psal. Cõio. Tu mãdaſti mãdata tua
118 cuſtodiri nimis: vtinam dirigan
tur vie mee ad cuſtodiendas iu-
ſtificationes tuas. Poſtcomm.
SIt nobis dñe ſacramẽti
tui certa ſalutatio: que cum
beatorum martyruz tuorũ Coſ-
me ⁊ Damiani meritis implorã-
tur. Per domi. Alie poſtcõio-
nes, vt in Dominica preceden-
ti. Super populum. Oremus.
Humiliate capita veſtra deo.
SUbiectum tibi populum,
queſumus dñe, propitiatio
celeſtis amplificet: ⁊ tuis ſemper
faciat ſeruire mãdatis. Per do.
¶ Feria vj. Statio ad ſanctum
Laurẽtiũ in Lucina. Introit⁹.
FAc mecum domi- psal.
ne ſignuz in bonũ 85
vt videant qui me
oderunt, ⁊ confun
dantur: quoniam
tu domine adiuui
ſti me, ⁊ conſolatus es me. Pſal.
Inclina dñe aurem tuam, ⁊ exau
di me: quoniam inops ⁊ pauper
ſum ego. V. Gloria. Oremus.
IEiunia noſtra, queſumus
domine, benigno fauore
proſequere: vt ſicut ab alimẽtis
abſtinemus in corpore: ita a vi-
tijs ieiunemus in mente. Per d.
Alie orationes, vt in Dominica
precedenti. Lectio libri Numeri.
IN diebus illis: Conuenẽ- c. 20.
runt filij Iſrael aduerſus
Moyſen ⁊ Aarõ: ⁊ verſi in ſedi-
tionem, dixerunt. Date nobis a-
quam, vt bibamus. Ingreſſiq3
Moyſes ⁊ Aaron dimiſſa mul-
titudine, in tabernaculum fede-
ris, corruerunt proni in terram:
clamaueruntq3 ad dominũ, atq3

dixerunt. Dñe deus exaudi cla-
morem populi huius: ⁊ aperi eis
theſaurum tuũ fontem aque vi-
ue: vt ſatiati, ceſſet murmuratio
eorũ. Et apparuit gloria dñi ſu-
per eos. Locutuſq́ȝ eſt dñs ad
Moyſen, dicens. Tolle virgã:
⁊ congrega populũ tu ⁊ Aaron
frater tu⁹: ⁊ loquimini ad petrã
corã eis: ⁊ illa dabit aquas. Cũ
que eduxeris aquam de petra, bi
bet omnis multitudo ⁊ iumẽta
eius. Tulit igitur Moyſes vir-
gam, que erat in conſpectu dñi, ſi
cut preceperat ei, cõgregata mul
titudine ante petram: dixitq́ȝ
eis. Audite rebelles: ⁊ increduli.
Num de petra hac vobis aquã
poterimus eijcere? Cumq́ȝ ele-
uaſſet Moyſes manũ, percutiẽs
virga bis ſilicẽ, egreſſe ſunt aque
largiſſime, ita vt populus bibe-
ret ⁊ iumenta. Dixitq́ȝ dñs ad
Moyſen ⁊ Aaron. Qꝛ nõ credi-
diſtis mihi, vt ſanctificaretis me
corã filijs Iſrael: non introducẽ-
tis hos populos in terrã, quam
dabo eis. Hec eſt aqua contradi
ctionis, vbi iurgati ſunt filij Iſra
el contra dñm, ⁊ ſanctificatus eſt
psal. in eis. Grad. In deo ſperauit
27 cor meũ, ⁊ adiutus ſũ: ⁊ refloruit
caro mea: ⁊ ex volũtate mea cõfi-
tebor illi. ℣. Ad te dñe clamaui:
deus meus ne ſileas, ne diſcedas
psal. a me. Tract. Dñe non ſecundũ
102 peccata noſtra, que fecimus nos:
neq́ȝ ſecundum iniquitates no-
psal. ſtras retribuas nobis. ℣. Dñe, ne
78 memineris iniquitatũ noſtrarũ
antiquarum, cito anticipent nos
miſericordie tue: quia pauperes fa-
cti ſumus nimis. ℣. Adiuua nos
De⁹ ſalutaris noſter: ⁊ ꝓpter glo
riã nominis tui dñe libera nos: ⁊
propitius eſto peccatis noſtris
propter nomen tuũ. Sequen.
ſancti euangelij ſm Ioannem.

In illo tpe. Ue- ca. 4
nit Ieſus in ci-
uitatẽ Samarie, q̃
dicit Sichar: iuxta
prediũ, quod dedit
Iacob Ioſeph filio
ſuo. Erat autem ibi
fons Iacob. Ieſus ergo fatigã-
tus ex itinere, ſedebat ſic ſup fon
tẽ. Hora erat quaſi ſexta. Uenit
mulier de Samaria haurire aquã.
Dicit ei Ieſus. Da mihi bibere.
Diſcipuli autẽ eius abierãt in ci-
uitatem, vt cibos emerẽt. Dixit
ergo ei mulier illa Samaritana.
Quõ tu, Iudeus cũ ſis, bibere ã
me poſcis, que ſũ mulier Samari
tana. non enim coutuntur Iudei
Samaritanis. Reſpõdit Ieſus,
⁊ dixit ei. Si ſcires donũ dei, ⁊ quis
eſt qui dicit tibi, da mihi bibere:
tu forſitã petiſſes ab eo, ⁊ dediſ-
ſet tibi aquã viuã. Dicit ei muli-
er. Dñe, neq́ȝ in quo haurias ha
bes, ⁊ puteus alt⁹ eſt: vnde ergo
habes aquã viuã? Nunquid tu ma
ior es patre noſtro Iacob, qui de
dit nobis puteũ iſtũ: ⁊ ipſe ex eo
bibit, ⁊ filij eius, ⁊ pecora eius?
Reſpõdit Ieſus, ⁊ dixit ei. Om-
nis qui biberit ex aqua hac, ſitiet
iterũ. Qui autẽ biberit ex aqua,
quã ego dabo ei, nõ ſitiet in eter-
num: ſed aqua, quam ego dabo
ei,

ei,fiet in eo fons aque ſalientis
in vitam eternam. Dicit ad eum
mulier. Domine,da mihi hanc
aquam: vt non ſitiam: neque ve-
niam huc haurire. Dicit ei Je-
ſus. Uade, voca virum tuum,⁊
veni huc. Reſpondit mulier,⁊
dixit. Non habeo virum. Dicit
ei Jeſus. Bene dixiſti, quia non
habeo virum. Quinque enim vi
ros habuiſti:⁊ hunc queꝫ habes,
non eſt tuus vir. Hoc vere dixi-
ſti. Dicit ei mulier. Domine, vt
video, propheta es tu. Patres
noſtri in mōte hoc adorauerūt:
⁊ vos dicitis, quia Hieroſoly-
mis eſt locus, vbi adorare opor-
tet. Dicit ei Jeſus. Mulier crede
mihi,quia venit hora,quando ne
que in monte hoc, neqꝫ in Hie-
roſolymis adorabitis patrem.
Uos adoratis,quod neſcitis:nos
adoramus,quod ſcimus:quia ſa
lus ex Judeis eſt. Sed venit ho-
ra, ⁊ nunc eſt, quando veri ado-
ratores adorabunt patreꝫ in ſpi-
ritu ⁊ veritate. Nam ⁊ pater ta-
les querit,qui adorent euꝫ. Spi-
ritus eſt deus:⁊ eos qui adorant
eum, in ſpiritu ⁊ veritate opor-
tet adorare. Dicit ei mulier. Scio,
quia Meſſias venit, qui dicitur
Chriſtus. Cum ergo venerit,il-
le nobis annunciabit omnia. Di
cit ei Jeſus. Ego ſuꝫ qui loquor
tecum: Et continuo venerunt
diſcipuli eius:⁊ mirabantur,quia
cum muliere loquebatur. Nemo
tamē dixit,quid queris,aut quid
loqueris cum ea? Reliquit ergo
hydriam ſuam mulier: ⁊ abiit in
ciuitatem, ⁊ dicit illis homini-
bus. Uenite,⁊ videte hominem,
qui dixit mihi omnia quecūque
feci. Nunquid ipſe eſt Chriſtus?
Exierunt ergo de ciuitate:⁊ ve-
niebant ad eum. Interea rogā-
bant eū diſcipuli, dicentes. Rab
bi, manduca. Ille autem dixit
eis. Ego cibum habeo mandu-
care, quem vos neſcitis. Dice-
bāt ergo diſcipuli eius adinuicē.
Nūquid aliqs attulit ei māduca
re? Dicit eis Jeſus. Meus cibus
eſt,vt faciā volūtatē eius qui mi-
ſit me: vt perficiam opus eius.
Nonne vos dicitis,quod adhuc
quatuor menſes ſūt,⁊ meſſis ve-
nit? Ecce dico vobis: leuate ocu
los veſtros,⁊ videte regiones,qꝛ
albe ſunt iaꝫ ad meſſeꝫ. Et q me
tit,mercedē accipit,⁊ congregat
fructum in vitā eternaꝫ:vt ⁊ qui
ſeminat ſimul gaudeat,⁊ q metit.
In hoc enim eſt verbuꝫ verū:qꝛ
alius eſt qui ſeminat, ⁊ alius eſt q
metit. Ego miſi uos metere qd
uos non laboraſtis:alij laboraue
rūt,⁊ uos in labores eorū introi-
ſtis. Ex ciuitate aūt illa multi cre
diderūt in eū Samaritanoꝝ,pro
pter uerbū mulieris teſtimoniū
perhibētis,qꝛ dixit mihi oīa que
cūqꝫ feci. Cū ueniſſēt ergo ad il-
lū Samaritani, rogauerūt eū ut
ibi maneret. Et manſit ibi duos
dies. Et multo plures credide-
runt in eum propter ſermonem
eius. Et mulieri dicebant. Quia
nō iaꝫ propter tuam loquelā cre
dimus. Ipſi enīꝫ audiuimus,⁊ ſci
mus qꝛ hic eſt uere ſaluator mū-

pſal. 5 di. Offer. Intende voci oratio
nis mee, rex meus ⁊ deus meus:
quoniã ad te orabo, dñe. Secre.
Reſpice queſumus domine
propitius ad munera que
ſacramus: vt tibi grata ſint, ⁊ no
bis ſalutaria ſemper exiſtant. Per.
Alie ſec. vt in dñica precę. Cõio.
Jo. 4 Qui biberit aquã, quã ego dabo
ei, dicit dñs, fiet in eo fons aque
ſalientis in vitã eternã. Poſtcõ.
Huius nos domine perce-
ptio ſacramenti mundet a
crimine: ⁊ ad celeſtia regna per-
ducat. Per dñm. Alie poſtcõmu-
niones, vt in dominica precedẽ-
ti. Super populum. Oremus.
Humiliate capita veſtra deo.
Preſta, q̃s oĩps deus: vt qui
in tua protectione confidi-
mus, cuncta nobis aduerſantia,
te adiuuante, vincamus. Per d.
¶ Sabbato. Statio ad ſanctã
Suſannam. Introitus.
Ps. 5 Verba mea aurib⁹
percipe dñe: intel
lige clamorẽ meũ:
intende voci ora-
tionis mee, rex
meus ⁊ deus me-
us. Pſal. Quoniã ad te orabo
dñe: mane exaudies vocẽ meã.
℣. Gloria patri, ⁊ filii. Oratio.
Preſta, q̃s oĩps deus: vt qui
ſe, affligendo carnem, ab a-
limentis abſtinent: ſectando iu-
ſtitiam, a culpa ieiunent. Per d.
Alie orõnes, vt in dñica preceden
ti. Lectio Danielis prophete.
c. 13. In diebus illis: Erat vir in
Babylone, ⁊ nomen eius
Joachĩ. Et accepit vxorẽ noĩe
Suſannã filiã Helchię, pulchrã
nimis, ⁊ timentem deũ. Parẽ-
tes enim illius cũ eſſent iuſti, eru-
dierunt filiã ſuã ſm legẽ Moyſi.
Erat aũt Joachim diues valde:
⁊ erat ei pomeriũ vicinũ domui
ſue. Et ad ipſũ confluebãt Judei:
eo q̃ eſſet honorabilior oĩum.
Et conſtituti ſunt duo ſenes iu-
dices in anno illo, de quibus lo-
cutus eſt dñs. Quia egreſſa eſt
iniquitas de Babylone a ſenio-
ribus iudicibus, q̃ videbãtur re-
gere populum. Jſti frequẽtabãt
domũ Joachim: ⁊ veniebant ad
eos omnes q̃ habebant iudicia.
Cum autẽ populus reuertiſſet
per meridiẽ, ingrediebatur Suſã
na, ⁊ deambulabat in pomerio viri
ſui. Et videbant eã ſenes quoti-
die ingredientẽ, ⁊ deambulãtẽ:
⁊ exarſerunt in concupiſcentiã e-
ius. Et euerterũt ſenſũ ſuũ, ⁊ de
clinauerũt oculos ſuos, vt nõ vi
derent celum, neque recordarẽ-
tur iudiciorum iuſtorũ. Factum
eſt autem, cũ obſeruarent diẽ a-
ptum quando eam poſſent inue
nire ſolam, ingreſſa eſt aliquãdo
ſicut heri, ⁊ nudiuſtertius, cum
duabus ſolis puellis: voluitq; la
uari in pomerio. Aeſtus quippe
erat. Et non erat ibi quiſquam,
preter duos ſenes abſconditos,
⁊ contemplantes eã. Dixit ergo
puellis. Afferte mihi oleum ⁊
ſmigmata: ⁊ oſtia pomerij claudi
te, vt lauer. Cũ autem egreſſe eſ
ſent puelle: ſurrexerunt duo ſe-
nes, ⁊ accurrerunt ad eam, ⁊ di-
xerunt.

xerunt. Ecce oſtia pomerij clau-
ſa ſunt, ⁊ nemo nos videt, ⁊ in cō
cupiſcentia tui ſumus: quamob-
rem aſſentire nobis, ⁊ commiſcē-
re nobiſcū. Quod ſi nolueris, di-
cēm⁹ teſtimoniū cōtra te, quod
fuerit tecum iuuenis: ⁊ ob hanc
cauſam emiſeris puellas a te. In
gemuit Suſanna, ⁊ ait. Anguſtię
mihi ſunt undiq;. Si enim hoc
egero, mors mihi eſt: ſi autē non
egero, non effugiam manus ve-
ſtras. Sed melius eſt mihi abſq;
opere incidere in manus veſtras,
q̄ peccare in cōſpectu dn̄i. Et ex
clamauit voce magna Suſanna:
exclamauerūt autē ⁊ ſenes aduer
ſus eā. Et cucurrit vnus, ⁊ apuit
oſtia pomerij. Cū autē audiſſēt
clamorem in pomerio famuli do
mus, irruerūt p poſticū, vt vidē
rent qd nā eſſet. Poſtquā autem
ſenes locuti ſunt, erubuerūt ſui
vehemēter: q nunquam dictus
fuerat ſermo huiuſcemodi d̄ Su
ſanna. Et facta eſt dies craſtina.
Cūq; veniſſet populus ad viruꝫ
eius Joachim, venerūt ⁊ duo ſe
niores pleni iniqua cogitatione
aduerſus Suſannā, vt interfice-
rēt eā. Et dixerūt corā populo.
Mittite ad Suſānā filiā Helchię
vxorē Joachim. Et ſtatim miſē-
rūt. Et venit cū parētib⁹, ⁊ filijs,
⁊ vniuerſis cognatis ſuis. Flebāt
igitur ſui, ⁊ oēs qui nouerant eā.
Cōſurgentes autē duo ſeniores
in medio populi, poſuerunt ma-
nus ſuas ſuper caput eius. Quę
flens ſuſpexit ad cęlū. Erat eniꝫ
cor eius fiduciā habens in dn̄o.

Et dixerūt ſeniores. Cū deam-
bularem⁹ in pomerio ſoli, ingreſ
ſa eſt hęc cū duab⁹ ſolis puellis:
⁊ clauſit oſtia pomerij: ⁊ dimiſit
a ſe puellas. Venitq; adoleſcēs
ad eā, q erat abſconditus, ⁊ cōcu
buit cū ea. Porro nos cū eſſem⁹
in angulo pomerij, videntes ini-
qtatē: cucurrimus ad eos, ⁊ vidi
mus eos pariter cōmiſceri. Et il
lū quidē nequiuimus cōprehēde
re, q fortior nobis erat: ⁊ aperto
oſtio exiliuit. Hanc autē cū appre
hēdiſſemus, interrogauimus qſ
nā eſſet adoleſcens: ⁊ noluit indi
care nobis. Huius rei teſtes ſu-
m⁹. Credidit eis multitudo qua
ſi ſenioribus ⁊ iudicibus populi: ⁊
cōdēnauerunt eā ad mortē. Ex-
clamauit autē voce magna Suſā
na, ⁊ dixit. Deus ęterne, q abſcō
ditorū es cognitor, q noſti oīa an
tequā fiāt: tu ſcis qm̄ falſum teſti
moniū tulerunt cōtra me: ⁊ ecce
morior, cum nihil horū fecerim
quę iſti malitioſe compoſuerunt
aduerſum me. Exaudiuit autem
dn̄s vocem eius. Cumque duce
retur ad mortem, ſuſcitauit dn̄s
ſpiritum pueri iunioris, cui no-
men Daniel: ⁊ exclamauit voce
magna, ⁊ dixit. Mūdus ego ſum
a ſanguine huius. Et conuerſus
omnis populus ad eum, dixit.
Quis eſt ſermo iſte quē tu locut⁹
es? Qui cum ſtaret in medio eo-
rum, ait. Sic, fatui filij Iſrael, nō
iudicantes, neque quod verū eſt
cognoſcentes, condemnaſtis fi-
liam Iſrael? Reuertimini ad iu-
diciū: quia falſum teſtimoniū lo-

cuti ſunt aduerſus eã. Reuerſus
eſt ergo populus cũ feſtinatione.
Et dixit ad eos Daniel. Separa
te eos ab inuicẽ procul: ⁊ diiudi-
cabo eos. Cũ ergo diuiſi eſſent
alter ab altero, vocauit vnum ex
eis, ⁊ dixit ad eũ. Inueterate diẽ
rũ malorũ, nũc venerunt peccata
tua q̃ prius opabaris, iudicãs iu-
dicia iniuſta, innocentes oppri-
mens, ⁊ dimittens noxios, dicẽ-
te dño: innocentẽ ⁊ iuſtũ non in-
terficies. Nũc ergo ſi vidiſti eã,
dic ſub qua arbore videris eos
colloquentes ſibi. Qui ait. Sub
ſchino. Dixit aũt Daniel. Recte
mẽtitus es i caput tuũ. Ecce enĩ
angelus dñi, accepta ſententia ab
eo, ſcindet te mediũ. Et amoto
eo, iuſſit venire aliũ, ⁊ dixit ei. Se
mẽ Chanaã, ⁊ nõ Juda: ſpecies
decepit te, ⁊ cõcupiſcẽtia ſubuer
tit cor tuũ. Sic faciebatis filiab⁹
Iſrael, ⁊ illę timẽtes loquebãtur
vobis. Sed non filia Juda ſuſti-
nuit iniq̃tatẽ veſtrã. Nunc ergo
dic mihi, ſub qua arbore cõprehẽ
deris eos loquentes ſibi? Qui
ait. Sub prino. Dixit aũt ei Da-
niel. Recte mentitus es ⁊ tu in
caput tuũ. Manet enĩ angelus
dñi gladiũ habẽs, vt ſecet te me-
diũ: ⁊ interficiat vos. Exclama-
uit itaq̃ oĩs cetus voce magna:
⁊ bñdixerũt deũ, q ſaluat ſperan
tes in ſe. Et cõſurrexerũt aduer
ſus duos ſeniores. (Conuicerat
enĩ eos Daniel ex ore ſuo falſũ
dixiſſe teſtimoniũ.) Feceruntq̃
eis ſicut male egerant aduerſus
proximum, ⁊ interfecerunt eos.

Et ſaluatus eſt ſanguis innoxi⁹
in die illa. Grad. Si ambulem pſal. 22
in medio vmbrę mortis, non ti-
mebo mala: quoniam tu mecum
es domine. ℣. Virga tua, ⁊ bacu-
lus tuus, ipſa me conſolata ſunt.
Seque. ſ. euang. ſm Joannẽ

In illo tempore: Perrexit Jeſ⁹ ca. 8.
in montẽ oliueti, ⁊ di-
luculo iterum venit
in templum. Et om
nis populus venit
ad eum: ⁊ ſedens
docebat eos. Adducunt autem
ſcribę ⁊ phariſei mulierẽ depre-
hẽſã in adulterio: ⁊ ſtatuerũt eã
in medio, ⁊ dixerũt ei. Magiſter
hęc mulier modo deprehenſa eſt
in adulterio. In lege autẽ Moy
ſes mandauit nobis huiuſmodi
lapidare. Tu ergo quid dicis?
Hoc autem dicebant tentantes
eum: vt poſſent accuſare eum.
Jeſus autẽ inclinãs ſe deorſum,
digito ſcribebat in terra. Cum
autem perſeuerarẽt interrogan
tes eum: erexit ſe, ⁊ dixit eis. Qui
ſine peccato eſt veſtrum, primus
in illam lapidẽ mittat. Et iterũ
inclinans ſe, ſcribebat in terra.
Audientes autẽ hęc, vnus poſt
vnũ exibant, incipientes a ſenio
ribus. Et remanſit Jeſus ſolus
⁊ mulier in medio ſtans. Erigẽs
autem ſe Jeſus, dixit ei. Mulier,
vbi ſunt qui te accuſabant? Ne-
mo te condemnauit? Quę dixit,
Nemo domine. Dixit autem
Jeſus. Nec ego te condemna-
bo. Vade, ⁊ iã amplius noli pec
care.

pſal. care. Offertorium. Greſſus
118. meos dirige ſecundum eloquiū
tuum: vt nō dominētur mei om-
nis iniuſtitia, domine. Secreta.

C Oncéde, quęſumus omni-
potens deus: vt huius ſa-
crificij munus oblatuȝ, fragilitá-
tem noſtram ab omni malo pur-
get ſemper, ⁊ múniat. Per dñm.
Alię ſecretę, vt in dominica prę-
Jo. 8 cedenti. Cōmu. Nemo te con-
demnáuit mulier? nemo dñe: nec
ego te condemnabo: iam am-
plius noli peccare. Poſtcomu.

Q Ueſumus omnipotens de-
us: vt inter eius membra
numerémur, cuius córpori com-
municamus, ⁊ ſánguini. Qui te-
cuȝ viuit. Alię poſt communio-
nes, vt in Dominica pręcedenti.
Super populum. Oremus.
Humiliate capita veſtra deo.

P Retende dñe fidelibus tu-
is dexteram cęléſtis auxi-
lij: vt te toto corde perquirant:
⁊ quę digne poſtulant cónſequi
mereántur. Per dominum.

¶ Dñica iiij. in Quadrageſima.
Statio ad ſanctam Crucem in
Hieruſalem. Introitus.

Eſa. 66 L Aetáre hieruſaleȝ
⁊ conuéntum fáci-
te omnes qui dili-
gitis eam: gaudéte
cū letitia qui in tri-
ſtitia fuiſtis: vt ex-
ultétis, ⁊ ſatiemini ab vberibus
conſolationis veſtrę. Pſal. Le-
pſal. 121. tatus ſū in his, quę dicta ſūt mi-
hi: in domum domini ibimus. ℣.
Gloria patri, ⁊ filio. Oremus.

C Oncede, quęſumus om-
nipotens deus: vt, qui ex
mérito noſtrę actionis affligi-
mur, tuę gratię conſolatióne re-
ſpiremus. Per dominū. Ad po-
ſcenda ſuffragia ſanctorū. Orō.

A Cunctis nos, quęſumus
dñe, mentis ⁊ corporis defé-
de periculis: ⁊ intercedente bea-
ta ⁊ glorioſa ſemperqȝ virgine
Dei genitrice Maria, cū beatis
apoſtolis tuis Petro, ⁊ Paulo,
atqȝ beato N. ⁊ omnibꝰ ſanctis,
ſalutē nobis tribue benignus ⁊
pacē: vt deſtructis aduerſitatibꝰ
⁊ erroribꝰ vniuerſis, eccleſia tua
ſecura tibi ſeruiat libertate. Orō.

O Mnipotēs ſempiterne de-
us, qui viuorum domina-
ris ſimul ⁊ mortuorum, omniū
que miſeréris, quos tuos fide ⁊
ope futúros eſſe pnoſcis: te ſup-
plices exorámus: vt pro qbus effū-
dere preces decreuimus, quoſqȝ
vel preſens ſeculum adhuc in car-
ne retinet, vel futurū iaȝ exutos
córpore ſuſcepit: intercedentibꝰ
omnibus ſanctis tuis, pietatis
tuę clementia, omniū delictoruȝ
ſuorum véniam conſequantur.
Per do. Lectio epiſtolę beati
Pauli apoſtoli ad Galatas.

F Ratres: Scriptuȝ eſt, quo- ca. 4
niam Abrahaȝ duos filios
habuit: vnum de ancilla, ⁊ vnum
de libera. Sed qui de ancilla, ſe-
cundū carnem natus eſt: qui au-
teȝ de libera, per repromiſſioné:
quę ſunt per allegoriam dicta.
Hęc enim ſunt duo teſtamenta.
Vnum quidem in monte Sina,

psal. 138 Offer. Laudate dñm, q2 benignus eſt: pſallite nõi eius, quoniã ſuaue eſt: oĩa quecunque võluit fecit, in celo ⁊ in terra. Secr.

Sacrificijs preſentibus domine, queſumus, intende placatus: vt ⁊ deuotioni noſtre proficiãt, ⁊ ſaluti. Per. Alie ſec.

Exaudi nos deus ſalutaris noſter: vt per huius ſacramenti virtutem, a cunctis nos mentis ⁊ corporis hoſtibus tuearis, gratiam tribuens in preſenti, ⁊ gloriam in futuro.

Deus, cui ſoli cognitus eſt numerus electorum in ſuperna felicitate locãdus: tribue queſumus: vt, intercedentibus omnibus ſanctis tuis, vniuerſorũ, quos in oratione cõmẽdatos ſuſcépimus, ⁊ nomina omnium fidelium beate predeſtinationis liber aſcripta retineat. Per do.

121. Coio. Ieruſalẽ, que edificat
psal. vt ciuitas, cuius participatio ei⁹ in idipſu3: illuc enim aſcenderũt tribus, tribus dñi, ad cõfitendũ nomini tuo dñe. Poſtcomunio.

Da nobis queſumus miſericors deus: vt ſancta tua, quibus inceſſanter explémur, ſynceris tractémus obſequiis, ⁊ fideli ſemper mente ſumamus. Per dominum n. Alie poſtcõiones.

Mundet, ⁊ muniat nos, que ſumus dñe, diuini ſacramenti munus oblatum: ⁊ intercedente beata virgine dei genitrice Maria, cum beatis aplis tuis Petro ⁊ Paulo, atq3 beato N. ⁊ omnibus ſanctis: a cunctis nos reddat ⁊ peruerſitatibus expiatos, ⁊ aduerſitatibus expeditos.

Purificent nos, qs, ops ⁊ miſericors de⁹, ſacramenta que ſumpſimus: ⁊ intercedẽtib⁹ omnibus ſanctis tuis, preſta: vt hoc tuum ſacramentu3 nõ ſit nobis reatus ad penam, ſed interceſſio ſalutaris ad véniam: ſit ablutio ſcelerum, ſit fortitudo fragiliu3, ſit contra omnia mundi pericula firmamentum, ſit viuorũ atque mortuorum fidelium, remiſſio omnium delictorũ. Per dominum noſtrum Ieſum Chriſt.

¶ Feria ij. Statio ad ſactos quatuor Coronatos. Introitus.

Deus in nomine tuo ſaluum me fac, ⁊ in psal. 53
virtute tua libera me: deus exaudi orationem mea3. Pſalmus. Auribus pércipe verba oris mei. V. Gloria patri ⁊ filio. Oratio.

Preſta, qs ops de⁹, vt obſeruationes ſacras ãnua deuotione recolẽtes, ⁊ corpore tibi placeamus, ⁊ mẽte. Per. Alie orones, vt in dñica precedenti.

Lectio libri Regum.

In diebus illis. Venérunt iij.
due mulieres meretrices ca.3.
ad regẽ Salomonẽ: ſtetérũtque corã eo. Quarum vna ait. Obſecro mi dñe, ego ⁊ mulier hec habitabámus in domo vna: ⁊ péperi apud eã in cubiculo. Tertia vero die poſtquam ego péperi, péperit ⁊ hec. Et eram⁹ ſimul, nulluſq3 ali⁹ in domo nobiſcũ, exce-

ptis nobis duabus. Mortuus ē
autē filius mulieris hui⁹ nocte.
Dormiens quippe oppreſſit eū.
Et conſurgens intempeſte no-
ctis ſilentio, tulit filium meū de
latere meo ancille tuę dormiētis,
⁊ collocauit in ſinu ſuo: ſuū autē
filiū, q erat mortuus, poſuit in ſi-
nu meo. Cūq; ſurrexiſſē mane,
vt darem lac filio meo: apparuit
mortu⁹. Quē diligētius intuēs
clara luce, deprehēdi nō eſſe meū
quē genuerā. Reſponditq; alte
ra mulier. Nō eſt ita: ſed filius tu
us mortu⁹ eſt, meus autē viuit. E
cōtrario illa dicēbat. Mētiris: fi
lius quippe me⁹ viuit, ⁊ filius tu-
us mortuus eſt. Atq; in hūc mo
dū cōtēdēbāt corā rege. Tūc rex
ait. Hęc dicit: filius meus viuit,
⁊ filius tuus mortuus eſt: ⁊ iſta re
ſpōdet, nō, ſed filius tu⁹ mortu⁹,
ē, ⁊ filius meus viuit. Dixit ergo
rex. Afferte mihi gladiū. Cum
q; attuliſſent gladiū corā rege:
Diuidite, inquit, infantē viuum
in duas partes: ⁊ date dimidiā
partē vni, ⁊ dimidiam partem
alteri. Dixit autē mulier, cuius fi
lius erat viuus, ad regē. (Cōmo
ta ſunt quippe viſcera eius ſuper
filio ſuo.) Obſecro domine, da
te illi infantē viuum, ⁊ nolite in
terficere eū. E contrario illa di-
cebat. Nec mihi, nec tibi: ſed di-
uidatur. Reſpōdit rex, ⁊ ait. Da
te huic infantē viuum, ⁊ nō occi-
datur: hęc eſt enim mater eius.
Audiuit itaq; oīs Iſrael iudiciū
quod iudicaſſet rex: ⁊ timuerūt
regē, vidētes ſapiētiā dei eſſe in
eo ad faciendū iudiciū. Gradu.
Eſto mihi in deū protectorē, ⁊ pſal. 30
i locū refugij: vt ſaluū me facias.
℣. Deus in te ſperaui: dñe nō cō
fundar in ęternum. Tract. Do- pſal. 102
mine non ſecundum peccata no-
ſtra, quę fecimus nos: neque ſm
iniqtātes noſtras retribuas no-
bis. ℣. Dñe, ne memineris iniq- pſal. 78
tātū noſtrarū antiquarū, cito an
ticipēt nos miſericordię tuę: q2
pauperes facti ſumus nimis. ℣.
Adiuua nos de⁹ ſalutaris noſter:
⁊ ppter gloriā nominis tui dñe li
bera nos: ⁊ propitius eſto pecca
tis noſtris propter nomen tuū.
Sequē. S. euāg. ſm Joannem.

In illo tēpore: ca. 2.
Prope erat pa
ſcha Judeorū, ⁊ aſcē
dit Jeſus Hieroſo-
lymā. Et inuenit in
tēplo vēdētes oues,
⁊ boues, ⁊ colūbas,
⁊ numularios ſedētes. Et cū fe-
ciſſet quaſi flagellū de funiculis,
oēs eiecit de tēplo, oues quoq;
⁊ boues: ⁊ numulariorū effudit
ęs, ⁊ mēſas ſubuertit. Et his, q
columbas vendēbant, dixit. Au
ferte iſta hinc: ⁊ nolite facere do
mum patris mei domum nego-
ciationis. Recordati vero ſūt di
ſcipuli eius: q2 ſcriptū eſt: zelus
domus tuę comēdit me. Reſpō
derūt ergo Judei: ⁊ dixerunt ei.
Quod ſignū oſtendis nobis: q2
hęc facis? Reſpondit Jeſus, ⁊ di
xit eis. Soluite templū hoc: ⁊ in
tribus diebus excitabo illud. Di
xerunt ergo Judei. Quadragin
ta ⁊

ta ⁊ ſex annis ędificatū eſt tēplū
hoc: ⁊ tu in tribꝰ diebꝰ excitabis
illud? Ille autē dicebat de tēplo
coꝛpoꝛis ſui. Cū ergo reſurrexiſ
ſet à moꝛtuis, recoꝛdati ſūt diſci-
puli eiꝰ qꝛ hoc dicēbat de coꝛpo-
re ſuo. Et crediderūt ſcripturę, ⁊
ſermóni quē dixit Ieſus. Cū au-
tē eſſet Hieroſolymis in paſcha
in die feſto, multi crediderunt in
nomine eius, vidētes eius ſigna
quę faciébat. Ipſe autem Ieſus
non crédebat ſemetipſum eis:
eo ꝙ ipſe noſſet omnes: ⁊ quia
opus ei nō erat, vt qs teſtimoni-
uꝫ perhibēret de homine. Ipſe
enim ſciébat, quid eſſet in homi-
pſal. 66 ne. Offer. Iubiláte deo omnis
terra: ſeruite dño in lętitia: intrá
te in cōſpectu eiꝰ in exultatione:
quia dñs ipſe eſt deus. Secreta.
OBlatum tibi domine ſacri
ficium viuificet nos ſem-
per, ⁊ muniat. Per dominum.
Alię ſecretę, vt in dominica pre-
pſal. 18 cedēti, Cōio. Ab occultis meis
munda me domine: ⁊ ab aliénis
parce ſeruo tuo. Poſtcōmunio.
SVmptis domine ſalutari-
bus ſacramentis, ad redē-
ptionis ęternę, quęſumus, pꝛofi-
ciamus augmētū. Per do. Alię
poſtcōiones, vt in dñica pꝛęcedē
ti. Super populum. Oꝛemus.
Humiliate capita veſtra deo.
DEpꝛecationē noſtram, qs,
dñe benignus exaudi: ⁊ qui
bus ſupplicādi pſtas effectū, tri-
bue defenſionis auxilium. Per.
¶ Feria iiij. Statio ad ſanctum
Laurentiū in Damaſo. Introi.
M. R. N.

EXaudi deus oꝛa- pſal.
tionem meā, ⁊ ne 54
deſpexeris depꝛe-
cationē meam: in-
tende in me, ⁊ exau
di me. Pſal. Con
triſtátus ſum in exercitatione
mea: ⁊ conturbatus ſum à voce
inimici, ⁊ à tribulatione peccato
ris. V. Gloꝛia patri. Oꝛemus.
SAcrę nobis, qs dñe, obſer
uatiōis ieiunia: ⁊ pię cōuer
ſationis augmentū, ⁊ tuę pꝛopi-
tiationis continuū pꝛęſtent auxi
liū. Per. Alię oꝛōnes vt dñica
pꝛęcedenti. Lectio libri Exodi.
IN diebꝰ illis: Locutus eſt c. 32.
dñs ad Moyſen, dicēs. De
ſcende de monte: qꝛ peccáuit po
pulus tuus quē eduxiſti de terra
Aegypti. Receſſérūt cito de via
quā oſtēdiſti eis: fecerūtq; ſibi vi
tulū cōflatilē, ⁊ adoꝛauérūt, atq;
immolántes ei hoſtias dixérūt.
Iſti ſunt dij tui Iſrael, qui te edu
xerunt de terra Aegypti. Rur-
ſumq; ait dñs ad Moyſen. Cer
no ꝙ populus iſte, durę ceruicis
ſit: dimitte me, vt iraſcatur furoꝛ
meus cōtra eos, ⁊ deleam eos: fa
ciamq; te in gētē magnā. Moy-
ſes autem oꝛabat dominū deū
ſuum, dicens. Cur dñe iraſcitur
furoꝛ tuus contra populū tuū:
quē eduxiſti de terra Aegypti in
foꝛtitudine magna, ⁊ in manu ro
buſta? Ne, qſo, dicāt ęgyptij: cal-
lide eduxit eos, vt interficeret in
mōtibꝰ, ⁊ deléret de terra. Quié-
ſcat ira tua: ⁊ eſto placábilis ſu-
per nequitia pópuli tui. Recoꝛ-

dare Abraham, Iſaac, ⁊ Iſrael
ſeruorum tuorum, quibus iura-
ſti per temetipſum, dicens. Mul
tiplicabo ſemen veſtrū ſicut ſtel
las celi: ⁊ vniuerſam terrā hanc,
de qua locutus ſū, dabo ſemini
veſtro: ⁊ poſſidebitis eā ſemper.
Placatuſque eſt dominus, ne fa
ceret malum, quod locutus fue-
rat aduerſus populum ſuū. Et
miſertus eſt populo ſuo domi-
pſal. nus deus noſter. Gradu. Exur
43 ge domine, fer opem nobis: ⁊ li
bera nos propter nomē tuū. ℣.
Deus auribus noſtris audiui-
mus: patres noſtri annūciauerūt
nobis opus, qđ operatus es in die
bus eorū, ⁊ in diebus antiquis.
Sequen. S. euang. ſm Ioannē.

ca. 7

In illo tem
pore: Iam
die feſto media
te aſcendit Ie-
ſus in templum,
⁊ docebat. Et
mirabantur Iu
dei, dicentes.
Quomodo hic
literas ſcit, cum non didicerit?
Reſpōdit eis Ieſus, ⁊ dixit. Mea
doctrina nō eſt mea: ſed eius qui
miſit me. Si quis voluerit volun
tatem eius facere: cognoſcet de
doctrina, vtrū ex deo ſit, an ego
a meipſo loquar. Qui a ſemeti-
pſo loquitur, gloriā propriā que
rit. Qui autē querit gloriā eius
qui miſit illum: hic verax eſt, ⁊
iniuſtitia in illo non eſt. Nonne
Moyſes dedit vobis legē: ⁊ ne
mo ex vobis facit legem? Quid
me queritis interficere? Reſpō
dit turba, ⁊ dixit. Demonium ha
bes: quis te querit interficere?
Reſpondit Ieſus, ⁊ dixit eis.
Unum opus feci: ⁊ omnes mira
mini. Propterea Moyſes dedit
vobis circunciſionem: non quia
ex Moyſe eſt, ſed ex patribus.
Et in ſabbato circunciditis ho-
minē. Si circunciſionem accipit
homo in ſabbato, vt non ſolua-
tur lex Moyſi: mihi indignami-
ni, quia totum hominem ſanum
feci in ſabbato? Nolite iudica-
re ſm faciē: ſed iuſtum iudiciū iu-
dicate. Dicebant ergo quidā ex
Hieroſolymis. Nonne hic eſt,
quē qrūt interficere? Ecce palā
loqtur, ⁊ nihil ei dicūt. Nūqđ ve
re cognouerūt principes, qꝛ hic
eſt Chriſtus? Sed hūc ſcimꝰ vn-
de ſit: Chrꝭs aūt cū venerit, nemo
ſcit vnde ſit. Clamabat ergo do-
cēs in tēplo Ieſus, ⁊ dicens. Et
me ſcitis, ⁊ vnde ſim ſcitis: ⁊ a me
ipſo non veni: ſed eſt verus qui
miſit me, quē vos neſcitis. Ego
ſcio eū: ⁊, ſi dixero qꝛ neſcio eum,
ero ſimilis vobis mendax. Sed
ſcio eum, qꝛ ab ipſo ſū, ⁊ ipſe me
miſit. Querebant ergo eū appre
hendere: ⁊ nemo miſit in illū ma
nus: qꝛ nōdū venerat hora eius.
De turba aūt, multi crediderūt i
eum. Offer. Expectans expe- pſal.
ctaui dñm, ⁊ reſpexit me: ⁊ exau- 39
diuit deprecationē meā: ⁊ immi-
ſit in os meū canticum nouum,
hymnum deo noſtro. Secreta.
Hec hoſtia, queſumus do-
mine, emundet noſtra deli-
cta:

cta: ⁊ ad ſacrificium celebrandū, ſubditorū tibi corpora, méteſq; ſanctificet. Per dominum noſt. Alię ſecretę, vt in Dominica precedēti. Cōmunio. Letabimur in ſalutari tuo: ⁊ in nomine dei noſtri magnificabimur. Poſtcōio. (pſal. 19)

Hauius nos domine percéptio ſacramenti mundet a crimine: ⁊ ad celeſtia regna perducat. Per dom. Alię poſtcōiones, vt in dominica precedenti. Super populum. Orémus. Humiliate capita veſtra deo.

Miſerére domine pópulo tuo: ⁊ continuis tribulatiónibus laborantem, propitius, reſpirare concede. Per domi.

¶ Feria iiij. Statio ad ſanctum Paulum. Introitus.

Ez. 36 Cum ſanctificatus fuero in vobis, cōgregabo vos de vniuerſis terris: ⁊ effundā ſuper vos aquam mundam, ⁊ mundabimini ab omnibus inquinamentis veſtris: ⁊ dabo vobis ſpiritum nouum. Pſalmus. (pſal. 33.) Benedicam dominum in omni tépore: ſemper laus eius in ore meo. ℣. Gloria. poſt Kyrie el. dicitur Orémus. Flectamus genua. ℟. Leuate. Oratio.

Deus, q inſtis premia meritorum, ⁊ peccatoribus per ieiuniū veniā prębes: miſerére ſupplicib⁹ tuis: vt reatus noſtri confeſſio indulgentiam valeat percipere delictorum. Per domin. Lectio Ezechielis prophetę.

Hec dicit dñs deus: Sāctificabo nomē meū magnū: vt ſciāt gētes, q: ego dñs. Cū ſanctificatus fuero in vobis corā eis: tollā quippe vos de gētibus: ⁊ congregabo vos de vniuerſis terris: ⁊ adducam vos in terrā veſtrā. Et effundam ſuper vos aquā mundā: ⁊ mundabimini ab omnibus inquinamentis veſtris: ⁊ ab vniuerſis idolis veſtris mundabo vos. Et dabo vobis cor nouum: ⁊ ſpiritum nouū ponam in médio veſtri. Et auferā cor lapideum de carne veſtra: ⁊ dabo vobis cor carneū. Et ſpiritum meum ponā in médio veſtri: ⁊ faciam vt in preceptis meis ambuletis, ⁊ iudicia mea cuſtodiatis, ⁊ operemini. Et habitabitis in terra quā dedi patribus veſtris: ⁊ éritis mihi in populum, ⁊ ego ero vobis in deū, dicit dñs ops. (c.36.) Grad. Venite filij, audite me: timorē dñi docebo vos. ℣. Accédite ad eū, ⁊ illuminamini: ⁊ facies veſtrę non confundentur. (pſal. 33.) Hic dicitur Dñs vobiſcū. ſine Flectamus genua. Orem.

Preſta, qs ops de⁹: vt, quos ieiúnia votiua caſtigāt, ipſa quoq; deuotio ſancta lętificet: vt terrénis affectibus mitigatis, facilius celéſtia capiamus. Per domi. Lectio Iſaię prophetę.

Hec dicit dominus. Lauamini, mundi eſtote, auferte malum cogitationū veſtrarū ab óculis meis. Quieſcite agere perverſe, diſcite benefácere. Querite iudiciū, ⁊ ſubuenite oppreſſo, (ca.1.)

iudicate pupillo, defendite vi-
duā. Et venite, ⁊ arguite me, di
cit dominus. Si fuerint peccata
veſtra vt coccinum: quaſi nix de-
albabuntur. Et, ſi fuerint rubra
quaſi vermiculus: velut lana al-
ba erunt. Si volueritis, ⁊ audie-
ritis me: bona terre comedetis.
pſal. 32 Dicit dñs oṗs. Gradu. Beata
gens cuius dñs eſt deus eorum:
populus quem elegit dominus
in hereditatē ſibi. ℣. Verbo do-
mini celi firmati ſunt: ⁊ ſpū oris
eius oīs virtus eorum. Tract⁹.
pſal. 102 Domine, non ſecundum pecca-
ta noſtra, que fecimus nos: ne-
que ſecundū iniquitates noſtras
pſal. 78 retribuas nobis. ℣. Dñe, ne me-
mineris iniquitatum noſtrarum
antiquarum: cito anticipent nos
miſericordie tue: qꝛ pauperes fa
cti ſumus nimis. ℣. Adiuua nos
deus ſalutaris noſter: ⁊ propter
gloriam nominis tui domine li-
bera nos: ⁊ propitius eſto pecca
tis noſtris propter nomen tuū.
Sequē. ſ. euāg. ſm Ioannem.

ca. 9 In illo tpe. Pre-
teriens Ieſus,
vidit hominē cecū
a natiuitate. Et in-
terrogauerunt eum
diſcipuli eius. Rab-
bi: qs peccauit, hic,
aut parentes eius, vt cecus naſce-
retur? Reſpondit Ieſus. Neq3
hic peccauit, neq3 parentes eius:
ſed vt manifeſtētur opera dei in
illo. Me oportet operari opera
eius qui miſit me, donec dies eſt.
Venit nox; quādo nemo poteſt
operari. Quandiu in mundo ſū,
lux ſum mundi. Hec cum dixiſ-
ſet, expuit in terram, ⁊ fecit lutū
ex ſputo: ⁊ liniuit lutum ſuper o-
culos eius, ⁊ dixit ei. Vade, laua
in natatoria Siloe, qđ interpre-
tatur miſſus. Abijt ergo, ⁊ lauit:
⁊ venit videns. Itaq3 vicini, ⁊ qui
viderant eū prius, qꝛ mendicus e-
rat, dicebant. Nonne hic eſt qui
ſedebat, ⁊ mendicabat? Alij dice-
bant, qꝛ hic eſt. Alij autē, nequa-
quā, ſed ſimilis ei⁹ eſt. Ille vero
dicebat, qꝛ ego ſum. Dicebāt er-
go ei. Quō aperti ſūt tibi oculi?
Reſpondit. ille homo qui dicit'
Ieſus, lutū fecit: ⁊ vnxit oculos
meos, ⁊ dixit mihi. Vade ad na-
tatoriā Siloe, ⁊ laua. Et abij, ⁊ la-
ui, ⁊ vidi. Dixerūt ergo ei. Vbi ē
ille? Ait. Neſcio. Adducūt eū ad
phariſeos q cecus fuerat. Erat
aūt ſabbatū quādo lutū fecit Ie
ſus, ⁊ aperuit oculos eius. Iterū
ergo interrogabant eū phariſei,
quomodo vidiſſet. Ille autē di
xit eis. Lutū poſuit mihi ſuper
oculos, ⁊ laui: ⁊ video. Dicebāt
ergo ex phariſeis quidam. Non
eſt hic homo a deo, qui ſabbatū
non cuſtodit. Alij autē dicebāt.
Quomodo poteſt homo pecca-
tor hec ſigna facere? Et ſchiſma
erat inter eos. Dicūt ergo ceco
iterū. Tu, qd dicis de eo qui ape
ruit oculos tuos? Ille aūt dixit.
quia propheta eſt. Non credide
runt ergo Iudei de illo, quia ce-
cus fuiſſet, ⁊ vidiſſet: donec voca
uerunt parētes eius qui viderat;
⁊ interrogauerunt eos, dicētes,
Hic

Hic eſt filius veſter, quē vos dici
tis q; cęcus natus eſt? Quō ergo
nunc videt? Reſpōderūt eis pa-
rētes eius, ⁊ dixerūt. Scimus q;
hic eſt filius nr̄, ⁊ q; cęcus natus
eſt: quō autem nunc videat neſci
mus, aut quis eius apėruit ocu-
los, nos neſcimus. Ipſū interro
gate: ętatem habet, ipſe de ſe lo-
quatur. Hęc dixėrunt parentes
eius, q; timėbant Iudęos. Iam
enim conſpirauėrant Iudęi, vt
ſiquis eum cōfiterėtur Chriſtū,
extra ſynagógam fieret. Propte
rea parėntes eius dixėrunt: quia
ętatem habet, ipſum interrogā-
te. Uocauėrunt ergo rurſū ho-
minem qui fúerat cęcus, ⁊ dixė-
rūt ei. Da glóriam Deo. Nos ſci
m⁹ q; hic homo peccator eſt. Di
xit ergo ille. Si peccator ē, neſcio:
vnū ſcio, q; cū cęcus eſſē, modó
video. Dixerunt ergo illi. Quid
fecit tibi? Quō apėruit tibi ocu-
los? Reſpōdit eis. Dixi vobis iā,
⁊ audiſtis: quid iterum vultis au
dire? Nunqd ⁊ vos vultis diſci-
puli eius fieri? Maledixerunt er
go ei, ⁊ dixėrunt. Tu diſcipulus
eius ſis: nos autē Móyſi diſcipu
li ſumus. Nos ſcimus, q; Moyſi
locútus eſt deus: hunc autē neſci
mus vnde ſit. Reſpōdit ille ho-
mo, ⁊ dixit eis. In hoc enim mirā
bile eſt, q; vos neſcitis vnde ſit:
⁊ apėruit óculos meos. Scimus
aūt, q; peccatóres deus nō audit:
ſed ſiqs cultor dei eſt, ⁊ volunta-
tē eius facit, hūc exáudit. A ſecu
lo non eſt auditum, quia apėruit
quis óculos cęci nati. Niſi eſſet

hic a deo, nō póterat fácere quic
quam. Reſpondėrūt, ⁊ dixerūt
ei. In peccatis natus es totus:
⁊ tu doces nos? Et eiecėrunt eū
foras. Audiuit autem Ieſus, q;
eiecėrunt eum foras: ⁊ cum inue
niſſet eum, dixit ei. Tu credis in
filium dei? Reſpondit ille, ⁊ di-
xit. Quis eſt dn̄e, vt credā in eū?
Dixit ei Ieſus. Et vidiſti eum, ⁊
qui loquitur tecum ipſe eſt. At il
le ait. Credo dn̄e. Et procidens
adoráuit eū. Offert. Benedici- pſal. 65
te gentes dn̄m deum noſtrum, ⁊
obaudite vocē laudis eius: qui
póſuit animā meā ad vitā, ⁊ non
dedit cōmouėri pedes meos: be-
nedictus dominus, qui nō amó-
uit deprecationem meam: ⁊ miſe
ricordiam ſuam a me. Secreta.
Supplices te rogamus om
nipotēs deus: vt his ſacri-
ficijs peccata noſtra mundentur
q; tunc verā nobis tribuis ⁊ mē
tis ⁊ corporis ſanitatē. Per. Alię
ſecre. vt in dn̄ica precedēti. Cō-
mu. Lutum fecit ex ſputo domi Io. 9
n⁹, ⁊ liniuit óculos meos: ⁊ abij, ⁊
laui, ⁊ vidi, ⁊ credidi deo. Poſtc.
Sacramenta, q̄ ſumpſimus,
dn̄e deus nr̄, ⁊ ſpiritualib⁹
nos rėpleant alimētis ⁊ corpora
libus tueantur auxilijs. Per d.
Alię poſtcō. vt in dn̄ica preced.
Super populum. Oremus.
Humiliate capita veſtra deo.
Pateant aures miſericordię
tuę, domine, precibus ſup-
plicantium: ⁊ vt petentibus de-
ſiderata concedas: fac eos, quę
tibi ſunt plácita, poſtulare. Per.

¶ Feria v. Statio ad ſanctum
Sylueſtrũ ⁊ Martinũ. Introi.
pſal. 104 LEtetur coꝛ que-
rentiũ dñm: queri
te dñm, ⁊ cõfirma-
mini: querite faciẽ
eius ſemper. pſal.
Cõfitémini dño,
⁊ inuocate nomen eius: annũcia-
te inter gentes ópera eius. ℣.
Gloria patri, ⁊ filio. Oremus.
PReſta q̃s oṗs deꝰ: vt, quos
ieiunia votiua caſtigát, ipſa
quoqȝ deuótio ſancta letificet:
vt terrénis affectibus mitigatis,
facilius celeſtia capiamus. Per.
Alie oꝛõnes vt in Dñica pꝛeced.
Lectio libꝛi Regum.
iiij ca. 4 IN diebus illis: Venit mu-
lier Sunamitis ad Eliſéuȝ
in monteȝ Carméli. Cumqȝ vi-
diſſet eã vir dei de contra, ait ad
Giezi puerum ſuum. Ecce Su-
namitis illa. Vade ergo in occur
ſum eius, ⁊ dic ei. Recte ne agi-
tur circa te, ⁊ circa virum tuum, ⁊
circa filium tuum? Que reſpon-
dit, Recte. Cũqȝ veniſſet ad vi
rum dei in montem, appꝛehẽdit
pedes eius: ⁊ acceſſit Giezi vt a-
moueret eam. Et ait homo dei.
Dimitte illaȝ: anima eniȝ eius in
amaritudine eſt: ⁊ dominus cela
uit à me, ⁊ nõ indicauit mihi. que
dixit illi. Nunquid petiui filium
à domino meo? Nunquid non
dixi tibi, ne illudas me? Et ille ait
ad Giezi. Accinge lũbos tuos:
⁊ tolle báculũ meũ in manu tua:
⁊ vade. Si occurrerit tibi homo,
non ſalutes eum: ⁊, ſi ſalutauerit
te quiſpiã, nõ reſpõdeas illi: ⁊ po
nes báculũ meũ ſuper faciẽ pue-
ri. Poꝛro mater pueri ait. Viuit
dñs, ⁊ viuit anima tua: nõ dimit
tam te. Surrexit ergo, ⁊ ſecutus
eſt eã. Giezi aũt pꝛeceſſerat ante
eos, ⁊ poſuerat baculuȝ ſuper fa
ciem pueri: ⁊ non erat vox, neqȝ
ſenſus. Reuerſuſqȝ eſt Giezi in
occurſum eius: ⁊ nunciauit ei, di
cens. Non ſurrexit puer. Ingreſ
ſus eſt ergo Eliſéus domuȝ. Et
ecce puer moꝛtuus iacébat in lé-
ctulo eius. Ingreſſuſque clauſit
óſtium ſuper ſe, ⁊ ſuper puerum:
⁊ oꝛauit ad dominum. Et aſcen-
dit: ⁊ incubuit ſuper puerum: po
ſuitque os ſuum ſuper os eius, ⁊
óculos ſuos ſuper oculos eius, ⁊
manus ſuas ſuper manus eius:
⁊ incuruauit ſe ſuper eum: ⁊ cale
facta eſt caro pueri. At ille reuer
ſus, deambulauit in domo ſemel
huc atque illuc: ⁊ aſcendit, ⁊ incu
buit ſuper eum: ⁊ oſcitauit puer
ſéptics, aperuitqȝ óculos. At il-
le vocauit Giezi, ⁊ dixit ei. Voca
Sunamitidem hanc. Que voca
ta, ingreſſa eſt ad eum. Cui ait.
Tolle filium tuũ. Venit autem il
la, ⁊ coꝛruit ad pedes eius: ⁊ ado
rauit ſuper terram. Tulitque fi-
lium ſuum, ⁊ egreſſa eſt. Eliſéus
vero reuerſus eſt in Gálgala.
Gꝛadu. Reſpice domine in te- pſal.
ſtamentum tuum: ⁊ animas pau 73
perum tuoꝛum ne obliuiſcaris
in finem. ℣. Exurge domine, ⁊
iudica cauſam meam: memoꝛ
eſto oppꝛobꝛij ſeruoꝛum tuoꝝ.
Sequen. S. euang. ſm Lucam.
In

ca. 7

IN illo tempo-
re: Ibat Ieſus
in ciuitatem, que vo-
catur Naim: ⁊ ibant
cu͠ illo diſcipuli ei⁹,
⁊ turba copioſa. Cu͠
autẽ appropinqua
ret porte ciuitatis: ecce defunct⁹
efferebatur, filius vnicus matris
ſue. Et hec, vidua erat: ⁊ turba
ciuitatis multa cum illa. Quam
cum vidiſſet dn̄s miſericordia
motus ſuper eam, dixit illi. Noli
flere. Et acceſſit, ⁊ tetigit loculu͠.
Hi autẽ qui portabãt, ſteteru͠t.
Et ait. Adoleſcens, tibi dico ſur
ge. Et reſedit q̄ erat mortuus: ⁊
cepit loq. Et dedit illu͠ matri ſue.
Accepit autẽ omnes timor: ⁊ ma
gnificabant deu͠, dicẽtes. Quia
propheta magnus ſurrexit in no
bis: ⁊ q̄r deus viſitauit plebem
pſal. ſuam. Offer. Domine ad adiu-
69 uandum me feſtina: cõfundantur
omnes aduerſum me, qui cogi-
tant ſeruis tuis mala. Secreta.
Purifica nos miſericors de-
us: vt, eccleſie tue preces
que tibi grate ſunt, pia munera
deferentes, fiant expiatis men-
tibus gratiores. Per. Alie ſec.
vt in dn̄ica precedẽti. Cõio. Do
pſal. mine memorabor iuſtitie tue ſo-
70 lius: deus docuiſti me a iuuẽtute
mea: ⁊ vſq͡ in ſenectã, ⁊ ſeniu͠: de
us ne derelinquas me. Poſtcõ.
Celeſtia dona capientib⁹,
q̄s dn̄e, nõ ad iudiciu͠ ꝑue-
nire patiaris, que fidelibus tuis
ad remediu͠ ꝑuidiſti. Per. Alie
poſtcõiones, vt in dn̄ica precedẽ

ti. Super populum. Oremus.
Humiliate capita veſtra deo.
Populi tui deus inſtitutor,
⁊ rector: peccata, quibus
impugnatur, expelle: vt ſemper
tibi placitus, ⁊ tuo munimine ſit
ſecurus. Per dominum noſtr.
¶ Feria vj. Statio ad ſanctum
Euſebium Introitus.
Meditatio cordis pſal.
mei in conſpectu 81
tuo ſemper: domi
ne adiutor meus,
⁊ redemptor me-
us. Pſalmus. Ce
li enarrãt gloriã dei, ⁊ opera ma-
nuum eius annunciat firmamen
tum. ℣. Gloria pat. Oremus.
Deus, qui ineffabilib⁹ mun
dum renouas ſacramẽtis:
preſta q̄s: vt eccleſia tua ⁊ eternis
proficiat inſtitutis, ⁊ tẽporalib⁹
non deſtituatur auxilijs. Per d.
Alie orationes, vt in dominica
precedenti. Lectio libri Regu͠.
In diebus illis: Aegrota- iij. r.
uit filius mulieris matris fa 17
milias: ⁊ erat lãguor fortiſſimus
ita vt non remaneret in eo hali-
tus. Dixit ergo ad Eliam. Quid
mihi, ⁊ tibi vir dei? Ingreſſus es
ad me, vt rememoraretur iniqui
tates mee: ⁊ interficeres filium
meum? Et ait ad eam Elias. Da
mihi filium tuum. Tulitq͡ eu͠ de
ſinu illius: ⁊ portauit in cenaculu͠
vbi ipſe manebat: ⁊ poſuit ſuper
lectulum ſuum: ⁊ clamauit ad do
minum, ⁊ dixit. Dn̄e deus meus,
etiamne viduam, apud quã ego
vtcumque ſuſtentor, afflixiſti: vt

interficeres filiū eius? Et expan
dit ſe, atq3 menſus eſt ſuper pue
rum tribus vicibus: clamauitq3
ad dñm, ⁊ dixit. Dñe deus meus:
reuertatur (obſecro) anima pue
ri huius in viſcera eius. Exaudi
uit autem dñs vocem Elię: ⁊ re
uerſa eſt anima pueri intra eum,
⁊ reuixit. Tulitq3 Elias puerū:
⁊ depoſuit eum de cenaculo in in
ferioꝛem domū: ⁊ tradidit matri
ſuę. Et ait illi. En viuit filius tu
us. Dixitq3 mulier ad Eliā. Nūc
in iſto cognoui, qm̄ vir dei es tu:
⁊ verbū dñi, in oꝛe tuo verū eſt.
pſal. Grad. Bonum eſt confidere in
117. dño, quā confidere in homine.
℣. Bonum eſt ſperare in domi
no, quā ſperare in pꝛincipibus.
pſal. Trac. Dñe, non ſm̄ peccata no
102. ſtra, q̄ fecimus nos: neq3 ſm̄ ini
qtates nr̄as retribuas nobis. ℣.
pſal. Dñe, ne memineris iniqtatū no
78 ſtrarꝫ antiquarꝫ: cito āticipēt nos
miſericoꝛdię tuę: q2 pauperes fa
cti ſumus nimis. ℣. Adiuua nos
deus ſalutaris noſter: ⁊ pꝛopter
gloꝛiā nominis tui domine libe
ra nos: ⁊ propitius eſto peccatis
noſtris pꝛopter nomen tuum.
Sequē. S. euang. ſm̄ Joannē.
ca. 2

In illo tpe:
Erat qui
dā languens La
zarus a Betha
nia, de caſtello
Marię ⁊ Mar
thę ſoroꝛum ei
us. (Maria au
tē erat, quę vn
xit dñm vnguento, ⁊ extērſit pe
des eius capillis ſuis: cuius fra
ter Lazarus infirmabatur.) Mi
ſerunt ergo ſoroꝛes eius ad eū
dicentes. Dñe, ecce quē amas, in
firmatur. Audiens autē Jeſus,
dixit eis. Infirmitas hęc nō eſt
ad moꝛtem, ſed pꝛo gloꝛia dei: vt
gloꝛificētur filius dei per eā. Dili
gēbat aūt Jeſus Marthā, ⁊ ſoꝛo
rem eius Mariā, ⁊ Lazarū. Ut
ergo audiuit q2 infirmabat, tūc
quidē manſit in eodē loco duo
bus diebus. Deinde poſt hęc di
xit diſcipulis ſuis. Eamus in Ju
deam iterū. Dicunt ei diſcipuli.
Rabbi, nunc quęrebāt te Judęi
lapidare: ⁊ iterum vadis illuc?
Reſpondit Jeſus. Nonne duo
decim hoꝛę ſunt diei. Si quis am
bulauerit in die, non offendit: q2
lucem huius mundi videt. Si au
tem ambulauerit in nocte, offen
dit: q2 lux non eſt in eo. Hęc ait.
Et poſt hęc dicit eis. Lazarus
amicus nr̄ doꝛmit: ſed vado, vt
a ſomno excitē eū. Dixerūt ergo
diſcipuli eius. Dñe, ſi doꝛmit ſal
uus erit. Dixerat autē Jeſus de
moꝛte eius: illi aūt putauērūt q2
de doꝛmitione ſomni diceret. Tūc
ergo dixit eis Jeſus manifeſte.
Lazarus moꝛtuus eſt: ⁊ gaudeo
pꝛopter vos, vt credatis, qm̄ nō
erā ibi. Sed eamus ad eū. Dixit
ergo Thomas, qui dicitur Didy
mus, ad cōdiſcipulos. Eamus ⁊
nos, ⁊ moꝛiamur cū eo. Uenit ita
que Jeſus: ⁊ inuēnit eū quatuoꝛ
dies iā in monumento habētē.
(Erat aūt Bethania iuxta Hie
roſolymā quaſi ſtadiis qndecim.)
Multi

Multi aũt ex Judeis vénerãt ad Martbã ⁊ Mariã, vt conſolarẽtur eas de fratre ſuo. Martba ergo vt audiuit q: Jeſus venit, occurrit illi: Maria autẽ domi ſedebat. Dixit ergo Martba ad Jeſuz. Dñe ſi fuiſſes bic, frater meus nõ fuiſſet mortuꝰ. Sed ⁊ nũc ſcio, q: quecunque popoſceris à deo, dabit tibi deus. Dicit illi Jeſus. Reſurget frater tuus. Dicit ei Martba. Scio q: reſurget in reſurrectione, in nouiſſimo die. Dicit ei Jeſus. Ego ſum reſurrectio ⁊ vita. Qui credit in me: etiã ſi mortuus fuerit, viuet. Et oĩs q viuit, ⁊ credit in me: nõ morietur in eternuz. Credis boc? Ait illi. vtique dñe: ego credidi q: tu es Chriſtus filius dei viui, q in bũc mundũ veniſti. Et cũz bec dixiſſet, abiit, ⁊ vocauit Mariam ſororem ſuaz ſilẽtio, dicens. Magiſter adeſt, ⁊ vocat te. Jlla autez, vt audiuit, ſurrexit cito, ⁊ venit ad eũ. Nondũ enim vénerat Jeſus in caſtellũ: ſed erat adbuc ĩ loco illo, vbi occurrerat ei Martba. Judei ergo, qui erant cũz ea in domo, ⁊ cõſolabãtur eã, cũ vidiſſent Mariã, q: cito ſurrexit ⁊ exiit, ſecuti ſunt eã dicentes. Q: vadit ad monumentũ, vt ploret ibi. Maria ergo cuz veniſſet vbi erat Jeſus: videns eũ, cécidit ad pedes eius, ⁊ dixit ei. Dñe ſi fuiſſes bic, nõ eſſet mortuus frater meus. Jeſus ergo vt vidit eã plorantẽ, ⁊ Judeos qui vénerãt cũ ea, plorantes: infremuit ſpiritu, ⁊ turbauit ſemetipſum, ⁊ dixit:

Ubi poſuiſtis eũ? Dicũt ei. Dñe, veni ⁊ vide. Et lacrymatus ẽ Jeſus. Dixerũt ergo Judei. Ecce quõ amabat eum. Quidã aũt ex ipſis dixerunt. Nõ poterat bic, qui apéruit óculos ceci nati, facere, vt ⁊ bic nõ moreretur? Jeſus ergo rurſum fremens in ſemetipſo, venit ad monumentuz. Erat autem ſpelunca: ⁊ lapis ſuperpoſitus erat ei. Ait Jeſus. Tollite lapidem. Dicit ei Martba ſoror eius qui mórtuus fuerat. Domine, iam fetet: quatriduanus eniz eſt. Dicit ei Jeſus. Nonne dixi tibi, quoniam ſi credideris, vidébis gloriã dei? Tulerunt ergo lapidẽ. Jeſus autẽ eleuãtis oculis ſurſum dixit. Pater, gratias ago tibi, quoniaz audiſti me. Ego autem ſciébam quia ſemper me audis, ſed propter pópuluz qui circunſtat, dixi: vt credant quia tu me miſiſti. Hec cuz dixiſſet, voce magna clamauit. Lazare, veni foras. Et ſtatim pródiit qui fuerat mórtuus, ligatus manus ⁊ pedes inſtitis: ⁊ facies illius ſudario erat ligata. Dixit eis Jeſus. Soluite eum, ⁊ ſinite abire. Multi ergo ex Judeis, qui vénerant ad Mariam ⁊ Martbã, ⁊ viderant q̃ fecit Jeſus, crediderunt in eũ.

Offer. Pópulũ bumilem ſaluũ facies domine: ⁊ óculos ſuperborum bumiliabis: quoniã quis deus preter te domine? psal. 17

Secre. Muncra nos domine, queſumus, obláta purificẽt: ⁊ te nobis iugiter faciãt eſſe placatũ. Per d. Alie ſecrete, vt in Domi

Jo. 11. nica precedenti. Cōio. Uidés
dn̄s flentes ſorores Lazari ad
monumentū lacrymatus eſt co-
ram Judeis, ⁊ exclamauit, Laza-
re veni foras: ⁊ prodijt ligatis ma-
nibus ⁊ pedibus, qui fuerat qua-
triduanus mortuus. Poſtcōio.
HEc nos, queſumus domi-
ne, participatio ſacramen-
ti, ⁊ a proprijs reatibus indeſiné-
ter expédiat: ⁊ ab omnibus tueá-
tur aduerſis. Per. Alie poſtcō-
muniones, vt in dn̄ica preceden-
ti. Super populum. Oremus.
Humiliate capita veſtra deo.
OA nobis, queſumus omni-
potens deus: vt, qui infir-
mitatis noſtre conſcij de tua vir-
tute confidimus, ſub tua ſemper
pietate gaudeamus. Per dom.
¶ Sabbato. Statio ad ſanctū
Nicolaum in carcere. Introit⁹.
pſal. 55 SItiétes venite ad
aquas, dicit domi-
nus: ⁊ qui non ha-
bétis précium, ve-
nite, ⁊ bibite cū le-
titia. Pſalm. At-
téndite pópule meus legem me-
am: inclinate aurem veſtram in
verba oris mei. V. Glia. Orō.
FIat, q̄s dn̄e, per gratiā tuā
fructuóſus noſtre deuotio-
nis affectus: qz tunc nobis pro-
derūt ſuſcépta ieiunia, ſi tue ſint
plácita pietati. Per dominum.
Lectio Iſaie prophete.
c. 49 HEc dicit dn̄s. In tpe pla-
cito exaudiui te: ⁊ in die ſa-
lutis auxiliatus ſū tibi. Et ſeruá-
ui te: ⁊ dedi te in fedus populi: vt
ſuſcitares terram: ⁊ poſſidéres
hereditátes diſſipátas: vt dice-
res his qui vincti ſunt, exite: ⁊ his
qui in tenebris ſunt, reuelamini.
Super vias paſcentur: ⁊ in omni-
bus planis paſcua eorum. Non
eſurient, neqz ſitient: ⁊ non per-
cutiet eos eſtus ⁊ ſol: qz miſera-
tor eorum reget eos: ⁊ ad fontes
aquarum portabit eos. Et po-
nam omnes montes meos in vi-
am: ⁊ ſémite mee exaltabuntur.
Ecce iſti de longe venient: ⁊ ec-
ce illi ab aquilóne ⁊ mari: ⁊ iſti de
terra auſtrali. Laudáte celi, ⁊ ex-
ulta terra, iubilate montes lau-
dem: qz conſolatus eſt dominus
populum ſuum, ⁊ pauperum ſuo-
rum miſerébitur. Et dixit Syó.
Dereliquit me dn̄s: ⁊ dn̄s obli-
tus eſt mei. Nūquid obliuiſci po-
teſt mulier infanté ſuū, vt nō mi-
ſereatur filio vteri ſui? Et ſi illa
oblita fuerit: ego tamen nō obli-
uiſcar tui, dicit dn̄s omnipotés.
Graduale. Tibi dn̄s derelictus ps. 9
eſt pauper: pupillo tu eris adiu-
tor. V. Utquid domine receſſi-
ſti lóge, déſpicis in opportunitá-
tibus in tribulatione? Dū ſuper-
bit impius, incénditur pauper.
Sequen. S. euang. ſm Joanné.

IN illo tépore: ca. 8
Dicebat Jeſus
turbis Judeorum:
Ego ſū lux mundi.
Qui ſequit me, non
ambulat in tene-
bris: ſed habébit lu-
men vite. Dixérunt ergo ei Pha-
riſei. Tu de teipſo teſtimonium
perhi-

perhibes: testimoniū tuū nō est
verū. Respōdit Jesus, ⁊ dixit eis,
Et si ego testimoniū perhibeo d
meipso, verū est testimoniuʒ me-
um: qꝛ scio vnde veni, ⁊ quo va-
do. Uos aūt nescitis vnde venio,
aut quo vado. Uos sm carnē iu-
dicatis: ego nō iudico quenquā.
Et si ego iudico, iudiciū meū ve-
rū est: qꝛ solus nō sum, sed ego ⁊
qui misit me pater. Et in lege ve-
stra scriptū est: qꝛ duoꝛum homi-
num testimonium verum est. E-
go sum, qui testimonium perhi-
beo de meipso: ⁊ testimoniū per-
hibet de me, qui misit me, pater.
Dicebant ergo ei. Ubi est pater
tuus? Respondit Jesus. Neque
me scitis: neqʒ patrem meuʒ. Si
me sciretis: foꝛsitan ⁊ patrē meū
sciretis. Hec verba locutus est
Jesus in Gazophylacio, docēs
in templo. Et nemo apprehēdit
eū: qꝛ nondū venerat hoꝛa eius.
psal. Offe. Factus est dñs firmamē-
17 tum meū, ⁊ refugium meū, ⁊ libe-
ratoꝛ meus: sperabo in eū. Sec.
Oblationibus nostris, qs
dñe, placare susceptis: ⁊ ad
te nostras etiam rebelles cōpelle
propitius voluntates. Per do.
Alie secr. vt in Dñica precedēti.
psal. Cōio. Dñs regit me, ⁊ nihil mi-
22 hi deerit: in loco pascue ibi me
collocauit: super aquaʒ refectio-
nis educauit me. Postcōmunio.
Tua nos, qs dñe, sancta pu-
rificent: ⁊ operationis sue
remedio, tibi faciāt cē placatos.
Per. Super populū. Oremus.
Humiliate capita vestra deo.

Deus, qui sperātib⁹ in te mi-
sereri potius eligis, quā ira-
sci: da nobis digne flere mala, q̄
fecimus, vt tue cōsolationis gra-
tiā inuenire mereamur. Per d.
¶ Dñica de passione. Statio
ad sanctum Petrū. Introitus.
Iudica me deus, ⁊ psal.
discerne causam 42
meaʒ de gente nō
sancta: ab homine
iniquo, ⁊ doloso
eripe me: quia tu
es deus meus, ⁊ fortitudo mea.
Psalmus. Emitte lucem tuam,
⁊ veritatem tuam: ipsa me dedu-
xerunt, ⁊ adduxerunt in monteʒ
sanctum tuum, ⁊ in tabernacula
tua. Iudica. Nō dicitur Glo-
ria patri, ad introitum vsque ad
pascha, nisi in missa de festo si oc-
currerit: sed finito psalmo, abso-
lute repetitur introit. Oratio.
Quesumus omnipotens de-
us, familiam tuam propi-
tius respice: vt te largiēte regā-
tur in coꝛpoꝛe: ⁊ te seruante cu-
stodiatur in mente. Per domi.
nostrū. Ab hac die vsque ad fe-
riam v. cene domini, post oratio-
nem diei dicitur vel Contra per-
secutoꝛes ecclesie. Oratio.
Ecclesie tue, quesumus do-
mine, preces placatus ad-
mitte: vt, destructis aduersitati-
bus ⁊ erroꝛibus vniuersis, secu-
ra tibi seruiat libertate. Per do-
minuʒ. Uel pro Papa. Oratio.
Deus omnium fidelium pa-
stoꝛ ⁊ rectoꝛ: famulum tuū
N. quem pastoꝛem ecclesie tue

preeſſe voluiſti, propitius réſpi-
ce: da ei queſumus, verbo ⁊ exē-
plo, quibus preeſt, proficere: vt
ad vitam vna cum grege ſibi cre
dito perueniat ſempiternam.
Per domi. Tertia oratio non
dicitur. Lectio epiſtole beati
Pauli apoſtoli ad Hebreos.
ca. 9 FRatres: Chriſtus aſſiſtens
pontifex futurorum bono
rum, per amplius ⁊ perfectus ta-
bernaculum non manu factum,
ideſt non huius creationis: neq;
per ſanguinem hircorum aut vi-
tulorum, ſed per propriū ſangui
nē introiuit ſemel in Sancta, eter
na redemptione inuēta. Si enim
ſanguis hircorum, ⁊ taurorum,
⁊ cinis vitule aſpérſus, inquina-
tos ſanctificat ad emundationē
carnis: quanto magis ſanguis
Chriſti, qui per ſpiritū ſanctū ſe-
metipſum obtulit immaculatum
deo, emūdabit cōſcientiā noſtrā
ab opéribus mortuis ad ſeruien
dū deo viuenti? Et ideo noui te
ſtamēti mediator eſt: vt morte in
tercedēte in redēptionē earum
preuaricationū que erāt ſub prio
ri teſtamēto, repromiſſionē acci-
piant qui vocati ſunt, eterne he-
reditatis. In Chriſto Jeſu dño
psal. noſtro. Grad. Eripe me dñe de
142 inimicis meis: doce me facere vo
psal. luntatē tuā. ℣. Liberator meus
17 dñe de gētibus iracūdis: ⁊ ab in
ſurgētibus in me exaltabis me:
a viro iniquo eripies me. Trac.
psal. Sepe expugnauerūt me a iuuē-
128 tute mea. ℣. Dicat nūc Iſrael, ſe
pe expugnauerūt me a iuuētute
mea. ℣. Etenim nō potuérunt
mihi: ſupra dorſum meū fabrica-
uérūt peccatores. ℣. Prolonga
uérūt iniquitates ſuas: dñs iuſtꝰ
concidet ceruices peccatorum.
Sequē. S. euāg. ſm Joannem.

IN illo tem ca. 9
pore: Di-
cebat Jeſus tur
bis Judeorum.
⁊ principibus ſa
cerdotū. Quis
ex vobis arguet
me de peccato?
Si veritatem di
co: quare non créditis mihi?
Qui ex deo eſt, verba dei audit.
Propterea vos non auditis: q2
ex deo non eſtis. Reſpōderunt
igitur Judei, ⁊ dixérunt ei. Non-
ne bene dicimus nos quia Sama
ritanus es tu, ⁊ demoniū habes?
Reſpondit Jeſus. Ego demo-
niū nō habeo: ſed honorifico pa-
trē meū, ⁊ vos inhonoraſtis me.
Ego autē nō quero gloriā meā:
eſt qui querat, ⁊ iudicet. Amen
amen dico vobis: ſiquis ſermo-
nē meum ſeruauerit, mortem nō
videbit in eternū. Dixérūt ergo
Judei. Nunc cognouimus quia
demonium habes. Abrahā mor
tuus eſt, ⁊ prophete: ⁊ tu dicis: ſi-
quis ſermonem meū ſeruauerit,
mortem non guſtabit in eternū.
Nunquid tu maior es patre no-
ſtro Abraham, qui mortuus eſt?
Et prophete mortui ſunt. Quē
teipſum facis? Reſpondit Je-
ſus. Si ego glorifico meipſum,
gloria mea nihil eſt. Eſt pater
meus

meus, qui glorificat me, quē vos dicitis q2 deus vester est: ⁊ nō cognouistis eum: ego autem noui eum. Et, si dixero q2 nō scio eū: ero similis vobis, mendax. Sed scio eum, ⁊ sermonē eius seruo. Abrahā pater vester exultauit vt videret diē meū: vidit, ⁊ gauisus est: Dixerunt ergo Iudei ad eū. Quinquaginta annos nōdū habes, ⁊ Abrahā vidisti? Dixit eis Jesus. Amen amen dico vobis: antequam Abraham fieret, ego sum. Tulerunt ergo lapides, vt iacerent in eū. Jesus autem abscondit se: ⁊ exiuit de templo. Et dicitur Credo. Et p̄fatio de Cruce: ⁊ dicitur vsq3 ad feriā v. in cena domini inclusiue.

psal. 118 Offert. Confitebor tibi domine in toto corde meo: retribue seruo tuo, vt viuā, ⁊ custodiā sermones tuos: viuifica me secundum verbum tuum domine. Secre.

Hec munera, quesumus domine, ⁊ vincula nostre prauitatis absoluant: ⁊ tue nobis misericordie dona concilient. Per domin. Altera secreta, vel contra persecutores ecclesie.

Protege nos domine tuis mysteriis seruientes: vt diuinis rebus inherentes, ⁊ corpore tibi famulemur, ⁊ mente. Per dominum. Uel pro Papa.

Oblatis, q̄s dn̄e, placare muneribus: ⁊ famulum tuum N. quem pastorē ecclesie tue preesse voluisti, assidua protectione guberna. Per d. Communio.

1.co. 11. Hoc corpus, quod p̄ vobis tradetur, hic calix noui testamēti est in meo sanguine, dicit dn̄s: hoc facite, quotiescūq3 sumitis, in meam cōmemorationem. Postcō.

Adesto nobis domine deus noster: ⁊ quos tuis mysteriis recreasti, perpetuis defende subsidiis. Per do. Altera oro. vel contra persecutores ecclesie.

Quesumus dn̄e deus nr̄: vt, quos diuina tribuis participatione gaudere, humanis nō sinas subiacere periculis. Per dominum nost. Uel pro Papa.

Hec nos, q̄s domine, diuini sacramenti perceptio p̄tegat: ⁊ famulum tuum N. quē pastorem ecclesie tue esse voluisti: vna cum commisso sibi grege saluet semp̄, ⁊ muniat. Per do.

¶ Feria iij. Statio ad sanctum Chrysogonum. Introitus.

Miserere mihi, dn̄e, quoniam conculcauit me homo: tota die bellās tribulauit me. psal. 55 Psalmus. Cōculcauerunt me inimici mei tota die: q̄m multi bellantes aduersum me: Miserere mihi do. Oremus.

Sanctifica, quesumus domine, nostra ieiunia: ⁊ cunctarum nobis indulgentiā propitius largire culparū. Per dominum nostrum. postea Ecclesie tue. vel Deus omnium. vt supra in dominica passionis.

Lectio Jone prophete.

In diebus illis. Factum est ca. 3.
verbum domini ad Jonā

prophetā ſecundo, dicens. Sur-
ge, ⁊ vade in Niniue ciuitatē ma-
gnam: ⁊ predica in ea predicatio
neʒ, quam ego loquor ad te. Et
ſurrexit Jonas, ⁊ abijt in Niniue
iuxta verbum domini: ⁊ Niniue
erat ciuitas magna itinere dierū
trium. Et cepit Jonas introire
ciuitatem itinere diei vnius: ⁊ cla
mauit, ⁊ dixit. Adhuc quadragi-
ta dies, ⁊ Niniue ſubuertetur.
Et crediderunt viri Niniuitę in
dominum: ⁊ predicauerunt ieiu
nium: ⁊ veſtiti ſunt ſaccis a maio
re vſque ad minorem. Et peruē
nit verbum ad regem Niniue.
Et ſurrexit de ſolio ſuo: ⁊ abiecit
veſtimentum ſuū a ſe: ⁊ indutus
eſt ſacco: ⁊ ſedit in cinere. Et cla-
mauit, ⁊ dixit in Niniue ex ore re
gis ⁊ principum eius dicēs. Ho
mines, ⁊ iumēta, ⁊ boues, ⁊ pe-
cora nō guſtent quicquā: nec pa-
ſcantur, ⁊ aquam non bibāt. Et
operiantur ſaccis homines ⁊ iu-
mēta: ⁊ clamēt ad dñm in fortitu
dine. Et cōuertatur vir a via ſua
mala, ⁊ ab iniquitate q̄ eſt in ma-
nibus eorum. Quis ſcit, ſi cōuer
tatur, ⁊ ignoſcat deus: ⁊ reuer-
tatur a furore irę ſuę, ⁊ nō peribi
mus? Et vidit deus opera eoꝝ,
q2 cōuerſi ſunt de via ſua mala: ⁊
miſertus eſt populo ſuo domi-
psal. 53 nus deus noſter. **Gradua.** De
us exaudi orationem meam: au-
ribus percipe verba oris mei. ℣.
Deus in noie tuo ſaluū me fac:
psal. 102 ⁊ in virtute tua libera me. **Trac.**
Domine, nō ſecundum peccata
noſtra, que fecimus nos, neqʒ ſe-
cundum iniquitates noſtras, re-
tribuas nobis. ℣. Dñe, ne memi psal. 78
neris iniquitatum noſtrarū an-
tiquarū: cito anticipent nos mi
ſericordię tuę, q2 pauperes facti
ſumus nimis. ℣. Adiuua nos
deus ſalutaris noſter, ⁊ propter
gloriam nominis tui domine li-
bera nos, ⁊ propitius eſto pecca
tis noſtris propter nomē tuum.

Sequē. ſācti euāg. ſm Joannē.

In illo tempo- ca. 7
re. Miſerunt
principes ⁊ phariſei
miniſtros, vt appre-
henderent Jeſum.
Dixit ergo eis Je-
ſus. Adhuc modi-
cum tempus vobiſcum ſum: ⁊
vado ad eum qui miſit me. Quę
retis me, ⁊ non inuenietis: ⁊ vbi
ſum ego, vos non poteſtis veni-
re. Dixerunt ergo Judei ad ſe-
metipſos. Quo hic iturus eſt, q2
non inueniemus eū? Nunquid
in diſperſionem gentium iturus
eſt, ⁊ docturus gentes? Quis eſt
hic ſermo quem dixit: quęretis
me, ⁊ non inuenietis: ⁊ vbi ego
ſum, vos non poteſtis venire? In
nouiſſimo autem die magno fe-
ſtiuitatis, ſtabat Jeſus: ⁊ clama
bat, dicēs. Si quis ſitit, veniat ad
me, ⁊ bibat. Qui credit in me, ſi-
cut dicit ſcriptura, flumina de vē
tre eius fluēt aquę viuę. Hoc au
tē dixit de ſpiritu, quē accepturi
erant credentes in eū. **Offerto.**
Domine cōuertere, ⁊ eripe ani- ps. 6
mam meā: ſaluū me fac propter
miſericordiam tuam. **Secreta.**
Con-

Concede nobis domine de-
us noſter: vt hec hoſtia ſa-
lutaris, ⁊ noſtrorum fiat purga-
tio delictorum: ⁊ tue propitiatio
maieſtatis. Per dominum. vel
Protege. vel Oblatis. Com-
psal. munio. Dominus virtutum ip
23 ſe eſt rex glorie. Poſtcõmunio.
Sacramenti tui, queſumus
domine, participatio ſalu-
taris, ⁊ purificationem nobis tri
buat, ⁊ medelam. Per dom. vel
Queſumus dñe. vel Hec nos,
qs. Super populum. Oremus.
Humiliate capita veſtra deo.
Da, queſumus domine, po-
pulo tuo ſalutem mentis, ⁊
corporis: vt bonis operibus in-
herendo, tua ſemper mereatur
protectione defendi. Per do.
¶ Feria tertia. Statio ad ſan-
ctum Cyriacum. Introitus.
psal. Expecta dñm, viri-
26 liter age: ⁊ confor-
tetur cor tuum, ⁊
ſuſtine dominum.
Pſalmus. Dñs il
luminatio mea, ⁊
ſalus mea: quem timebo? Expe-
cta dominum viriliter. Oremus.
Noſtra tibi, queſumus do-
mine, ſint accepta ieiunia:
que nos, ⁊ expiando, gratia tua
dignos efficiant: ⁊ ad remedia
perducant eterna. Per. vel Ec-
cleſie tue. vel Deus omnium.
Lectio Danielis prophete.
c.14. In diebus illis: Congrega-
ti ſunt Babylonij ad regem,
⁊ dixerunt ei. Trade nobis Da-
nielem, qui Bel deſtruxit, ⁊ dra-
conem interfecit: alioquin inter-
ficiemus te, ⁊ domum tuam. Vi-
dit ergo rex quod irruerent in eũ
vehementer: ⁊ neceſſitate com-
pulſus tradidit eis Danielem.
Qui miſerunt eum in lacum leo-
num: ⁊ erat ibi ſex diebus. Porro
in lacu erant leones ſeptem, ⁊ da-
batur eis quotidie duo corpora,
⁊ due oues: ⁊ tunc non data ſunt
eis, vt deuorarent Danielem. Erat
autem Habacuc propheta in Iu-
dea, ⁊ ipſe coxerat pulmentum, ⁊
intriuerat panes in alueolo: ⁊ ibat
in campũ, vt ferret meſſoribus.
Dixitque angelus domini ad Ha-
bacuc. Fer prandiũ quod habes,
Danieli in Babylonem, qui eſt in
lacu leonum. Et dixit Habacuc.
Domine, Babylonem non vidi: ⁊
lacũ neſcio. Et apprehendit eum
angelus domini in vertice eius, ⁊
portauit eum capillo capitis ſui:
poſuitque eum in Babylone ſu-
per lacum in impetu ſpiritus ſui.
Et clamauit Habacuc, dicens.
Daniel ſerue dei, tolle prandium,
quod miſit tibi deus. Et ait Da-
niel. Recordatus es mei domi-
ne deus meus: ⁊ non dereliquiſti
diligentes te. Surgensque Daniel
comedit. Porro angelus domi-
ni reſtituit Habacuc confeſtim
in locum ſuũ. Venit ergo rex die
ſeptimo, vt lugeret Danielem:
⁊ venit ad lacum, ⁊ introſpexit:
Et ecce Daniel ſedens in medio
leonum. Et exclamauit rex vo-
ce magna, dicens. Magnus es
domine deus Danielis. Et ex-
traxit eum de lacu. Illos autem

qui perditionis eius cauſa fue-
rant, intromiſit in lacum: ⁊ de-
uorati ſunt in momento coram
eo. Tunc rex ait. Paueant om-
nes habitantes in vniuerſa ter-
ra deum Danielis: quia ipſe eſt
ſaluator, faciens ſigna ⁊ mirabi-
lia in celo ⁊ in terra: qui liberauit
Danielem de lacu leonum. Gra
psal. duale. Diſcerne cauſam meam
42 domine: ab homine iniquo, ⁊ do
loſo eripe me. ℣. Emitte lucem
tuam ⁊ veritatem tuam: ipſa me
deduxerunt, ⁊ adduxerūt in mō
tem ſanctum tuuʒ. Sequentia
ſancti euāgelij ſecūdū Joannē.

ca. 7 In illo tpe: Am
bulabat Jeſus
in Galileam. Nō e-
nim volebat in Ju-
deam ambulare: qꝛ
querebant eum Ju-
dei interficere. Erat
autē in proximo dies feſtus Ju-
deorū, ſcenophegia. Dixerūt au
teʒ ad eum fratres eius. Tranſi
hinc, ⁊ vade in Judeā: vt ⁊ diſci
puli tui videant opera tua que
facis. Nemo quippe in occulto
quicquā facit, ⁊ querit ipſe in pa
lam eſſe. Si hec facis, manifeſta
teipſum mundo. Neque enī fra
tres eius credebant in eū. Dixit
ergo eis Jeſus. Tempus meum
nondum aduenit: tempus auteʒ
veſtruʒ ſemper eſt paratum. Nō
poteſt mundus odiſſe vos. Me
autem odit: qꝛ ego teſtimonium
perhibeo de illo, quia opera eius
mala ſunt. Vos aſcendite ad diē
feſtum hunc. Ego autē nō aſcen
dam ad diem feſtum iſtum: qꝛ tē
pus meū nondum impletuʒ eſt.
Hec cum dixiſſet, ipſe manſit in
Galilea. Vt autem aſcenderunt
fratres eius, tunc ⁊ ipſe aſcendit
ad diem feſtū, non manifeſte, ſed
quaſi in occulto. Judei ergo que
rebant eū in die feſto, ⁊ dicebāt.
Vbi eſt ille? Et murmur multuʒ
erat de eo in turba. Quidā enim
dicebāt, qꝛ bonus eſt. Alij autē
dicebāt, nō: ſed ſeducit turbas.
Nemo tamē palā loquebatur de
illo, propter metū Judeorū. Of
fer. Sperent in te oēs qui noue ps. 9
runt nomen tuum domine: quo-
niam nō derelinquis querentes
te: pſallite domino qui habitat
in Sion: quoniā non eſt oblitus
orationes pauperum. Secreta.
Hoſtias tibi dn̄e deferimus
immolandas: que tēpora-
lē cōſolationē ſignificent: vt pro
miſſa nō deſperemus eterna. Per.
vel Protege nos. vel Oblatis. psal.
Cōio. Redime me, deꝰ Iſrael, 24
ex oībꝰ anguſtijs meis. Poſtcō.
Da, q̄s oīps deus: vt, que di
uina ſunt, iugiter exequen-
tes, donis mereamur celeſtibus
ppinquare. Per. vel Queſumꝰ
dn̄e. vel Hec nos, queſumus.
Super populum. Oremus.
Humiliate capita veſtra deo.
Da nobis, q̄s dn̄e, perſeue-
rantē in tua voluntate fa-
mulatuʒ: vt in diebus noſtris, ⁊
merito ⁊ numero, populus tibi
ſeruiens augeatur. Per domi.
¶ Feria quarta. Statio ad ſan-
ctum Marcellum. Introitus.

Li-

psal. 17 LIberatoꝛ meus de gentibus iracundis: ab inſurgentibus in me exaltabis me: a viro iniquo eripies me domine. Pſal. Diligam te domine foꝛtitudo mea: dominus firmamētum meum, et refugium meum, et liberatoꝛ meus. Oratio.

Sanctifica to hoc ieiunio, deus, tuoꝛum coꝛda fidelium miſeratoꝛ illuſtra: et quibus deuotionis pꝛeſtas affectum, pꝛebe ſupplicantibus pium benignus auditum. Per dominum noſtrum Jeſum Chꝛi. vel Ecclesie tue. vel Deus omnium.

Lectio libꝛi Leuitici.

ca. 19 In diebus illis: Locutus eſt dominus ad Moyſen dicens. Loquere ad vniuerſū cetū filioꝛum Iſrael, et dices ad eos. Ego dominus deus veſter. Nō facietis furtū. Non mentiemini nec decipiet vnuſquiſque pꝛoximū ſuum. Non periurabis in nomine meo, nec pollues nomē dei tui. Ego dominus. Non facies calumniam pꝛoximo tuo: nec vi oppꝛimes eum. Non moꝛabitur opus mercenarij tui apud te vſque mane. Nō maledices ſurdo nec coꝛam ceco pones offendiculum: ſed timebis dominum deum tuum, quia ego ſum dominus. Non facies quod iniquum eſt: nec iniuſte iudicabis. Non cōſideres perſonam pauperis: nec honoꝛes vultum potentis. Iuſte iudica pꝛoximo tuo. Nō eris criminatoꝛ: nec ſuſurro in populis. Nō ſtabis contra ſanguinem pꝛoximi tui. Ego dominus. Nō oderis fratrem tuū in coꝛde tuo: ſed publice argue eum, ne habeas ſuper illo peccatum. Non queras vltionē: nec memoꝛ eris iniurie ciuium tuoꝛū. Diliges amicum tuū ſicut teipſū. Ego dominus: Leges meas cuſtodite. Ego enim ſum dominus deus veſter. Gra.

psal. 29 Exaltabo te domine, quoniā ſuſcepiſti me: nec delectaſti inimicos meos ſuper me. V. Domine deus meus clamaui ad te, et ſanaſti me: domine abſtraxiſti ab inferis animam meam: ſaluaſti me a deſcendentibus in lacum. Tract.

psal. 102 Domine, nō ſecundum peccata noſtra, que fecimus nos: neque ſecundū iniquitates noſtras retribuas nobis. V. Domine ne memineris iniquitatū noſtrarum (psal. 78) antiquarum: cito anticipent nos miſericoꝛdie tue: quia pauperes facti ſumus nimis. V. Adiuua nos deus ſalutaris noſter: et pꝛopter gloꝛiā nominis tui domine libera nos: et pꝛopitius eſto peccatis noſtris pꝛopter nomen tuum.

Seq. ſan. euange. ſcdm Joanē.

ca. 10 In illo tēpoꝛe: Facta ſunt Encenia in Hieroſolymis: et hyems erat. Et ambulabat Jeſus in templo, in poꝛticu Salomō-

nis. Circundederūt ergo eū Iu-
dei, ⁊ dicebāt ei. Quouſq; animā
noſtrā tollis? Si tu es Chriſtus,
dic nobis palā. Reſpondit eis
Ieſus. Loquor vobis: ⁊ nō cre-
ditis. Opera q̄ ego facio i nomi-
ne patris mei, hec teſtimoniū per
hibēt de me. Sed vos nō credi-
tis, q: non eſtis ex ouibus meis.
Oues mee vocē meā audiunt: ⁊
ego cognoſco eas, ⁊ ſequūt me:
⁊ ego vitā eternā do eis: ⁊ nō pe
ribunt in eternū: ⁊ nō rapiet eas
qſq; de manu mea. Pater me
us, qd dedit mihi, maius omnib⁹
eſt: ⁊ nemo pōt rapere de manu
pr̄is mei. Ego ⁊ pater vnū ſum⁹.
Suſtulerunt ergo lapides Iudei
vt lapidarent eū. Reſpondit eis
Ieſus. Multa bona opera oſten
di vobis ex patre meo: propter
quod eorum opus me lapidatis?
Reſponderunt ei Iudei. De bo
no opere non lapidamus te, ſed
de blaſphemia: ⁊ quia tu homo
cum ſis, facis teipſum deum. Re
ſpondit eis Ieſus. Nōnne ſcri-
ptū eſt in lege veſtra: ego dixi, dij
eſtis? Si illos dixit deos, ad quos
ſermo dei factus eſt, ⁊ non poteſt
ſolui ſcriptura: quem pater ſan-
ctificauit ⁊ miſit in mundū, vos
dicitis, quia blaſphemas: q: di-
xi, filius dei ſum? Si non facio ope
ra patris mei: nolite credere mi-
hi. Si autē facio: ⁊ ſi mihi nō vul
tis credere, operibus credite: vt
cognoſcatis ⁊ credatis, q: in me
eſt pater, ⁊ ego in patre. Offer.
pſal. 58 Eripe me de inimicis meis de-
us meus: ⁊ ab inſurgentibus in
me libera me domine. Secreta.
Hanc nobis miſericors de-
us: vt hoſtias placationis
⁊ laudis, ſyncero tibi deferamus
obſequio. Per dominū noſtrū.
Protege nos. vel Oblatis.
Coio. Lauabo inter innocen- pſal. 25
tes manus meas, ⁊ circundabo
altare tuum domine: vt audiam
vocem laudis tue, ⁊ enarrem vni
uerſa mirabilia tua. Poſtcomu.
Celeſtis doni benedictio-
ne percepta: ſupplices te de
us omnipotens deprecamur: vt
hoc idē nobis ⁊ ſacramēti cauſa
ſit, ⁊ ſalutis. Per. vel Queſum⁹
domine. vel Rege nos, queſu-
mus. Super populū. Orem⁹.
Humiliate capita veſtra deo.
Adeſto ſupplicationibus no
ſtris omnipotens deus: ⁊
quibus fiduciā ſperande pietatis
indulges, conſuete miſericordie
tribue benignus effectum. Per.

¶ Feria v. Statio ad ſanctum
Apollinarem. Introitus.

Omnia que feci-
ſti nobis domi-
ne, in vero iudi-
cio feciſti: quia
peccauimus ti-
bi, ⁊ mandatis
tuis non obedi
uimus: ſed da gloriam nomini
tuo, ⁊ fac nobiſcum ſecundum
multitudinem miſericordie tue.
Pſal. Beati immaculati in via,
qui ambulant in lege domini.
Omnia que feciſti. Oremus.
Preſta queſumus omnipo-
tens deus: vt dignitas con
ditionis

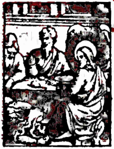
ditionis humane per immoderantiam ſauciata, medicinalis parſimonie ſtudio reformetur. Per dominum noſtrum Jeſum Chriſtum filium tuum, qui tecum. vel Eccleſie tue. vel Deus omnium.

Lectio Danielis prophete.

ca. 3 In diebus illis: Orauit Daniel dominum dicens. Domine deus noſter, ne, queſumus, tradas nos in perpetuum propter nomen tuum: et ne diſſipes teſtamentum tuum: neque auferas miſericordiam tuam a nobis, propter Abraham dilectum tuum, et Iſaac ſeruum tuum, et Iſrael ſanctum tuum: quibus locutus es, pollicens quod multiplicares ſemen eorum ſicut ſtellas celi, et ſicut arenam, que eſt in littore maris. Quia domine imminuti ſumus plus quam omnes gentes: ſumuſque hodie humiles in vniuerſa terra propter peccata noſtra. Et non eſt in tempore hoc princeps, et propheta, et dux, neque holocauſtum, neque ſacrificium, neque oblatio, neque incenſum, neque locus primitiarum coram te, vt poſſimus inuenire miſericordiam tuam: ſed in animo contrito, et ſpiritu humilitatis ſuſcipiamur. Sicut in holocauſto arietum, et taurorum: et ſicut in milibus agnorum pinguium: ſic fiat ſacrificium noſtrum in conſpectu tuo hodie, vt placeat tibi: quoniam non eſt confuſio confidentibus in te. Et nunc ſequimur te in toto corde: et timemus te: et querimus faciem tuam. Ne confundas nos: ſed fac nobiſcum iuxta manſuetudinem tuam, et ſecundum multitudinem miſericordie tue. Et erue nos in mirabilibus tuis: et da gloriam nomini tuo domine. Et confundantur omnes qui oſtendunt ſeruis tuis mala: confundantur in omnipotentia tua: et robur eorum conteratur. Et ſciant, quia tu es dominus deus ſolus, et glorioſus ſuper omnem terram, domine deus noſter.

Graduale. Tollite hoſtias, et in psal.
troite in atria eius: adorate dominum 95
in aula ſancta eius. ℣. Reuela-
bit dominus condenſa: et in tem- psal.
plo eius omnes dicent gloriam. 28

Seq. ſancti euan. ſecundum Lucam.

In illo tempore: Rogabat Jeſum quidam phariſeus, vt manducaret cum illo. Et ingreſſus domum phariſei, diſcubuit. ca 7 Et ecce mulier que erat in ciuitate peccatrix, vt cognouit quod Jeſus accubuit in domo phariſei attulit alabaſtrum vnguenti: et ſtans retro ſecus pedes eius, lacrymis cepit rigare pedes eius: et capillis capitis ſui tergebat: et oſculabatur pedes eius: et vnguento vngebat. Uidens autem phariſeus qui vocauerat eum, ait intra ſe dicens. Hic ſi eſſet propheta, ſciret vtique que et qualis eſſet mulier que tangit eum: quia peccatrix eſt. Et reſpondens Jeſus dixit ad illum. Simon, habeo tibi aliquid dicere. At ille ait. Magiſter, dic. Et reſpondens Jeſus dixit. Duo debitores

erant cuidã feneratori: vnus de
bebat denarios quingẽtos, ⁊ ali
us quinquaginta. Non habenti
bus illis vnde redderent, dona
uit vtriſque. Quis ergo eũ plus
diligit? Reſpondens Simon di
xit. Aeſtimo, quia is cui plus do
nauit. At ille dixit ei. Recte iudi
caſti. Et conuerſus ad mulierẽ,
dixit Simoni. Uides hanc mulie
rẽ? Intraui in domum tuã, aquã
pedibus meis nõ dediſti: hec au
tẽ lacrymis rigauit pedes meos,
⁊ capillis ſuis terſit. Oſculũ mihi
nõ dediſti: hec autẽ ex quo intra
ui, nõ ceſſauit oſculari pedes me
os. Oleo caput meũ non vnxi
ſti: hec autem vnguẽto vnxit pe
des meos. Propter quod dico
tibi. Remittunt ei peccata mul
ta, quoniam dilexit multũ. Cui
autẽ minus dimittitur, minus di
ligit. Dixit autẽ ad illam. Remit
tuntur tibi peccata tua. Et cepe
runt qui ſimul accũbebant, dice
re intra ſe. Quis eſt hic, qui etiã
peccata dimittit? Dixit autẽ ad
mulierem. Fides tua te ſaluam
fecit: vade in pace. Offertorium.
psal. 163 Super flumina Babylonis il
lic ſedimus, ⁊ fleuimus: dum re
cordaremur tui Sion. Secreta.
Domine deus noſter, qui in
his potius creaturis, quas
ad fragilitatis noſtre ſubſidium
condidiſti, tuo quoque nomini
munera iuſſiſti dicãda conſtitui:
tribue queſumus: vt ⁊ vite nobis
preſentis auxilium, ⁊ eternitatis
efficiant ſacramentum. Per do
minum. Protege. Communio.

Memento verbi tui ſeruo tuo psal. 118
domine, in quo mihi ſpem dedi
ſti: hec me conſolata eſt in humi
litate mea. Poſtcommunio.
Quod ore ſumpſimus do
mine pura mẽte capiam⁹:
⁊ de munere temporali fiat no
bis remedium ſempiternũ. Per
dominum noſtrum Jeſum Chri
ſtum filiũ. Queſumus domine.
Super populum. Oremus.
Humiliate capita veſtra deo.
Eſto, queſumus domine,
propitius plebi tue: vt, que
tibi non placent, reſpuentes, tuo
rum repleantur delectationibus
mandatorum. Per dominum
noſtrum Jeſum Chriſtum filiũ.

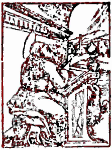
¶ Feria ſexta. Statio ad ſan
ctum Stephanum in Celio
monte. Introitus.

Miſerere
mei dñe, psal. 30
qm̃ tribulor: li
bera me, ⁊ eripe
me de manibus
inimicorũ meo
rũ: ⁊ a perſequẽ
bus me: dñe
non cõfundar,
qm̃ inuocaui te. ps. In te dñe
ſperaui: nõ confundar in eternũ:
in iuſtitia tua libera me. Miſere
re mei domine. Oremus.
Cordibus noſtris, queſu
mus domine, gratiam tuã
benignus infunde: vt peccata
noſtra caſtigatione volũtaria co
hibẽtes, tẽporaliter potius ma
ceremur, quã ſupplicijs depute
mur eternis. Per. Eccleſie tue.
Lectio

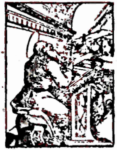
Lectio Hieremię prophetę.

ca. In diebuſ illis: dixit Hiere
17 mias. Domine, omnes qui
te derelinquunt, confundentur:
recedentes à te in terra ſcriben-
tur: quoniam dereliquerunt ve-
nam aquarum viuentium domi-
num. Sana me domine, ⁊ ſana-
bor: ſaluum me fac, ⁊ ſaluus ero:
quoniaꝫ laus mea tu es. Ecce ip
ſi dicunt ad me. Ubi eſt verbum
domini? Ueniat. Et ego non ſũ
turbatus, te paſtorem ſequens:
⁊ diem hominis non deſideraui,
tu ſcis. Quod egreſſum eſt de la-
bijs meis, rectum in conſpectu
tuo fuit. Non ſis mihi tu formi-
dini: ſpes mea tu in die afflictio-
nis. Confundantur qui me per-
ſequuntur, ⁊ nõ confundar ego:
paueant illi, ⁊ non paueam ego.
Induc ſuper eos diem afflictio-
nis: ⁊ duplici cõtritione contere
eos, dñe deus noſter. **Gradua.**
pſal. Pacifice loquebantur mihi ini-
34 mici mei: ⁊ in ira moleſti erant mi
hi. **℣.** Uidiſti domine: ne ſileas:
pſalꝫ. ne diſcedas à me. **Tra.** Domine, nõ
102 ſecundum peccata noſtra, quę fe
cimus nos: neque ſecundum ini
quitates noſtras retribuas no-
bis. **℣.** Domine, ne memineris
iniquitatum noſtrarum antiqua
rum: cito anticipent nos miſeri
cordię tuę: q͞a pauperes facti ſu-
mus nimiſ. **℣.** Adiuua noſ deuſ
ſalutariſ noſter: ⁊ propter gloriã
nominis tui domine libera nos:
⁊ propitius eſto peccatis noſtriſ
propter nomen tuum.
Seq̃uẽ. ſancti euãgelij ſcđꝫ Ioã.

In illo tẽ- ca.
pore: Col 11
legerunt ponti-
fices ⁊ phariſei
conciliuꝫ aduer
ſus Ieſum: ⁊ di
cebãt. Quid fa-
cimus: quia hic
homo multa ſi-
gna facit? Si dimittimus euꝫ ſic:
omneſ credent in eum. Et veni-
ent Romani, ⁊ tollent noſtrũ lo-
cũ, ⁊ gentem. Unus autem ex ip-
ſis, Caiphas nomine, cũ eſſet põ
tifex anni illius, dixit eis. Uos
neſcitis quicquã, nec cogitatis:
quia expedit vobis, vt vnuſ mo-
riatur homo pro populo: ⁊ nõ to
ta gens pereat. Hoc autẽ à ſeme
tipſo non dixit: ſed cuꝫ eſſet põti
fex anni illius, prophetauit, q͞r Ie
ſuſ moriturus erat pro gẽte: ⁊ nõ
tantuꝫ pro gente, ſed vt filioſ dei
qui erant diſperſi, cõgregaret in
vnuꝫ. Ab illo ergo die cogitaue
rũt: vt interficerent eum. Ieſus
ergo iam non in palam ambula-
bat apud Iudęos: ſed abijt in re
gionem iuxta deſertuꝫ, in ciuita-
tem quę dicitur Ephrem: ⁊ ibi
morabatur cum diſcipulis ſuis.
Offerto. Benedictus es domi- pſalꝫ.
ne, doce me iuſtificationes tuas: 118
⁊ nõ tradas calumniantibuſ me
ſuperbis: ⁊ reſpondebo exprobrantibus mihi verbuꝫ. **Secre.**
Preſta nobis miſericorſ de
us: vt digne tuiſ ſeruire ſẽ-
per altaribus mereamur: ⁊ eorũ
perpetua participatione ſaluari. pſalꝫ.
Per do. **Protege. Cõmu.** Ne 26

tradideris me domine in animas
perſequentium me: quoniam in-
ſurrexerunt in me teſtes iniqui: ⁊
mētita eſt iniqtas ſibi. Poſtcō.
SUmpti ſacrificij domine p
petua nos tuitio nō derelin
quat: ⁊ noxia ſēper a nobis cūcta
depellat. Per do. Queſumus
dñe. Super populū. Oremus.
Humiliate capita veſtra deo.
COncede queſumus omni-
potens deus: vt, qui prote
ctionis tue gratiam querimus,
liberati a malis omnibus, ſecura
tibi mente ſeruiamus. Per dñs.
¶ Sabbato. Statio ad ſanctū
Joānē ante portā latinā. Intro.
psal. 30 MIſerere mihi dō
ne, quoniā tri-
bulor: libera
me, ⁊ eripe me
de manibus ini
micorū meorū,
a pſequentibus
me: dñe nō cōfundar, quoniā in-
uocaui te. ps. In te dñe ſperaui
nō cōfūdar ī eternū: ī iuſtitia tua
libera me. Miſerere. Oremus.
PRoficiat, qſumus domine,
plebs tibi dicata pie deuo-
tionis affectu: vt ſacris actiōib⁹
[illegible]lita, quanto maieſtati tue ſit
gratior, tanto donis potioribus
augeat. Per do. Eccleſie tue.
Lectio Hieremie prophete.
ca. 11 IN diebus illis. Dixerunt
impij Judei ad inuicē. Ve
nite, cogitemus contra iuſtū co
gitationes. Non enī peribit lex
a ſacerdote, nec conſiliū a ſapien-
te, nec ſermo a ꝓpheta. Venite,
percutiamus eū lingua: ⁊ non at
tendamus ad vniuerſos ſermo-
nes eius. Attende dñe ad me: ⁊
audi vocē aduerſariorū meorū.
Nūquid redditur pro bono ma-
lum, quia foderūt foueam ani-
me mee? Recordare, quod ſtete-
rim in conſpectu tuo, vt loquerer
pro eis bonū: ⁊ auerterē indigna
tionem tuam ab eis. Propterea
da filios eorum in famē: deduc
eos in manus gladij. Fiant vxo-
res eorū abſque liberis, ⁊ vidue,
⁊ viri earū interficiantur morte:
iuuenes eorū cōfodiantur gla-
dio in prelio: Audiatur clamor
de domibus eorum: adduces
enī ſuper eos latronē repente:
quia foderunt foueā vt caperēt
me, ⁊ laqueos abſcōderunt pedi
bus meis. Tu autē domine ſcis
omne conſiliū eorum aduerſū
me in mortē. Ne propitieris ini-
quitati eorū: ⁊ peccatum eorū
a facie tua nō deleatur. Fiant cor
ruentes in conſpectu tuo, in tem
pore furoris tui abutere eis, dñe
deus noſter. Gradu. Pacifice psal. 34
loquebātur mihi inimici mei: ⁊ in
ira moleſti erāt mihi. ℣. Vidiſti
dñe, ne ſileas: ne diſcedas a me.
Seq. ſan. euāgelij ſcdm Joānē.

IN illo tem ca. 11
pore. Co-
gitauerunt prin
cipes ſacerdotū
vt ⁊ Lazarū in
terficeret: quia
multi propter il
lum abibant ex
Judeis, ⁊ crede
bant

bant in Jeſum. In craſtinum autē turba multa, que venerat ad diem feſtū, cum audiſſent quia venit Jeſus Hieroſolymā: acceperunt ramos palmarum, ⁊ proceſſerunt obuiā ei, ⁊ clamabant. Hoſanna, benedictus qui venit in nomine domini, rex Iſrael. Et inuenit Jeſus aſellū, ⁊ ſedit ſuper eū, ſicut ſcriptū eſt. Noli timere filia Sion: ecce rex tuus venit ſedēs ſuper pullū aſine. Hec non cognouerunt diſcipuli eius primū: ſed quādo glorificatus eſt Jeſus, tunc recordati ſunt quia hec ſcripta erāt de eo, ⁊ hec fecerūt ei. Teſtimoniū ergo perhibebat turba, que erat cū eo quando Lazarū vocauit de monumēto, ⁊ ſuſcitauit eum a mortuis. Propterea ⁊ obuiā venit ei turba: quia audierūt eū feciſſe hoc ſignū. Phariſei ergo dixerunt ad ſemetipſos. Videtis: quia nihil proficimus? Ecce mundus totus poſt ipſū abit. Erant autē quidam gentiles ex his qui aſcenderant, vt adorarent in die feſto. Hi ergo acceſſerunt ad Philippum, qui erat a Bethſaida Galilee: ⁊ rogabant eum dicentes. Domine, volumus Jeſum vidēre. Venit Philippus, ⁊ dicit Andree. Andreas rurſum ⁊ Philippus dixerunt Jeſu. Jeſus autē reſpondit eis, dicens. Venit hora, vt clarificetur filius hominis. Amen amen dico vobis: niſi granum frumenti cadens in terrā, mortuum fuerit: ipſum ſolum manet. Si autem mortuum fuerit, multum fructum affert. Qui amat animam ſuam, perdet eā. Et qui odit animā ſuam in hoc mundo, in vitam eternam cuſtodit eam. Siquis mihi miniſtrat, me ſequatur. Et vbi ego ſum: illic ⁊ miniſter meus erit. Siquis mihi miniſtrauerit, honorificabit eum Pater meus. Nunc anima mea turbata eſt: Et quid dicam? Pater clarifica me ex hac hora. Sed propterea veni in horā hanc. Pater, clarifica nomē tuum. Venit ergo vox de celo, dicens. Et clarificaui: ⁊ iterum clarificabo. Turba ergo que ſtabat ⁊ audierat, dicebat tonitruū factum eſſe. Alij dicebant: angelus ei locutus eſt. Reſpondit Jeſus, ⁊ dixit. Non propter me venit hec vox, ſed ꝓpter vos. Nūc iudicium eſt mundi: nunc princeps huius mūdi eijcietur foras. Et ego ſi exaltatus fuero a terra omnia trahā ad meipſum. (Hoc autem dicebat, ſignificans qua morte eſſe moriturus.) Reſpondit ei turba. Nos audiuimus ex lege, quia Chriſtus manet in eternum: ⁊ quomodo tu dicis, oportet exaltari filiū hominis. Quis eſt iſte filius hominis? Dixit ergo eis Jeſus. Adhuc modicū lumen in vobis eſt: Ambulate dum lucem habetis: vt non tenebre vos comprehendant. Et qui ambulat in tenebris, neſcit quo vadat. Dum lucē habetis, credite in lucē, vt filij lucis ſitis. Hec locutus eſt Jeſus: ⁊ abijt, ⁊ abſcondit ſe ab eis. Offertoriū.

psal. 110 Benedictus es domine, doce me iuſtificationes tuas: ⁊ non tradas calumniantibus me ſuperbis, ⁊ reſpondebo exprobrãtibus mihi verbum. Secreta.

Hiſ cunctis nos, queſumus domine, reatibus, ⁊ periculis propitiatus abſolue: quos tanti myſterij tribuis eſſe conſortes. Per dominum noſtrum. vel Protege nos domine tuis. vel Oblatis. Communio.

psal. 26 Ne tradideris me domine in animas perſequentium me, quoniam inſurrexerunt in me teſtes iniqui: ⁊ mentita eſt iniquitas ſibi. Poſtcommunio.

Diuini muneris largitate ſatiati, queſumus domine deus noſter: vt huius ſemp participatione viuamus. Per dñz. Queſumus domine. Super populum. Oremus. Humiliate capita veſtra deo.

Tueatur, qſumus domine, dextera tua populũ deprecantez, ⁊ purificatum dignanter erudiat: vt cõſolatione preſenti ad futura bona pficiat. Per do.

¶ In die palmarum completa tertia, ⁊ aſperſione aque, more ſolito facta: ſacerdos procedit indut⁹ pluuiali violaceo, ⁊ miniſtri cuz indumentis eiuſdez coloris, ⁊ ramis in medio ante altare, vel ad cornu Epiſtole poſitis: a choro cantatur antiphona. Hoſanna filio Dauid: benedictus qui venit in nomine domini. O rex Iſrael: Hoſanna in excelſis. Deinde dicit ſacerdos. Dominus vobiſcum. ℟. Et cum ſpiritu tuo. In tono feriali. Oratio.

Deus, quez diligere ⁊ amare, iuſtitia eſt: ineffabilis gratie tue in nobis dona multiplica: ⁊ qui feciſti nos in morte filij tui ſperare que credimus: fac nos eodez reſurgente peruenire quo tendimus. Qui tecuz viuit, ⁊ regnat in vnitate ſpiritus ſan. Subſcripta lectio legit̃ in tono Epiſtole. Lectio libri Exodi.
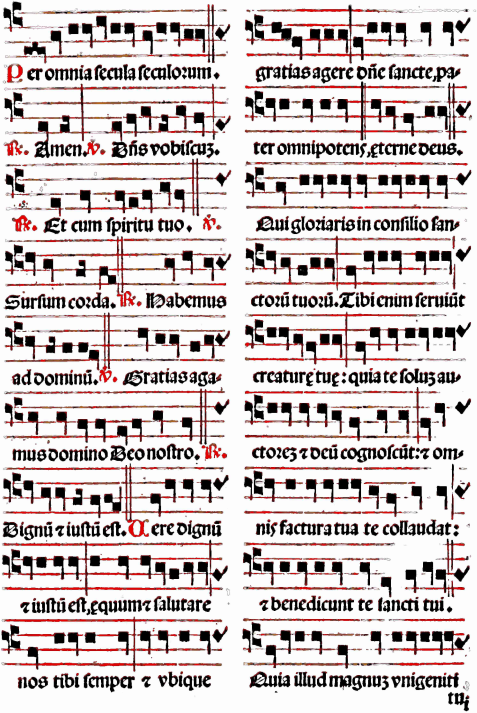
In diebus illis, Venerunt
filij Iſrael in Elim, vbi erãt ca.
duodecim fontes aquarum, ⁊ ſe 15
ptuaginta palme: ⁊ caſtrametati
ſunt iuxta aquas. Profectique
ſunt de Eliz: ⁊ venit omnis multi ca.
tudo filioꝝ Iſrael i deſertũ Sin 16
qđ eſt inter Eliz ⁊ Sinai: quintodecimo die menſis ſecundi, poſtquã egreſſi ſunt de terra Aegypti. Et murmurauit omnis congregatio filiorum Iſrael cõtra Moyſẽ ⁊ Aarõ in ſolitudine. Dixerũtq; ad eos filij Iſrael. Utinã mortui eſſemus p manum dñi in terra Aegypti, quando ſedebamus ſuper ollas carniũ, ⁊ comedebam⁹ panẽ in ſaturitate. Cur induxiſtis nos in deſertuz iſtud, vt occideretis omnẽ multitudinẽ fame? Dixit autẽ dominus ad Moyſẽ. Ecce ego pluam vobis panẽ de celo. Egrediatur populus, ⁊ colligat q̃ ſufficiunt p ſingulos dies: vt tentez eum, vtrũ ambulet in lege mea, an nõ. Die autem ſexto parent quod inferãt:
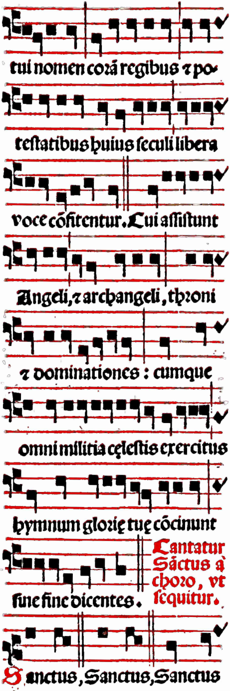
⁊

⁊ fit duplum quám colligere ſole-
bát per ſingulos dies. Dixerunt
que Moyſes ⁊ Aarō ad omnes
filios Iſrael. Veſperę ſcietis quod
dominus eduxerit vos de terra
Aegypti: ⁊ mane videbitis glo-
riā eius. Deinde cātať ꝑ gradu.
Ioā. 11 R. Collegerūt pōtifices ⁊ pha-
riſęi cōcilium, ⁊ dixerūt: qd faci-
mus, qa hic homo multa ſigna fa-
cit? ſi dimittimus euꝫ ſic, oēs cre-
dent in euꝫ. Et veniēt Romani,
⁊ tollent noſtrū locuꝫ ⁊ gentem.
V. Unus autē ex illis Caiphas
nomine, cuꝫ eſſet pōtifex anni il-
lius, ꝓphetauit, dicēs. Expedit
vobis, vt vnus moriať homo ꝓ
populo, ⁊ non tota gens pereat.
Ab illo ergo die cogitauerunt
interficere eum, dicentes. Et ve-
nient. Vel aliud R. In monte
Ma. 26 oliueti orauit ad patreꝫ: pater ſi
fieri poteſt, tranſeat a me calix
iſte. Spiritus quideꝫ promptus
eſt, caro auteꝫ infirma, fiat volun-
tas tua. V. Vigilate, ⁊ orate, vt
non intretis in tentationē. Spi-
ritus quidē prōptus eſt, caro au-
tē infirma: fiat volūtas tua. Po-
ſtea legitur euāgeliuꝫ. Sequen-
tia ſan. euang. ſcđm Mattheuꝫ.
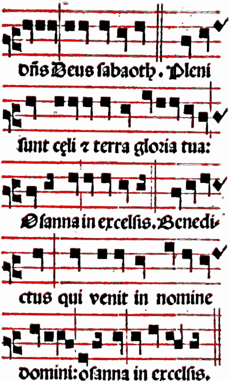

ca. 21 In illo tēpo-
re. Cum ap-
propinquaſſet Ie-
ſus Hieroſolymis
⁊ veniſſet Beth-
phage ad mōtem
oliueti, tunc miſit
duos diſcipulos
ſuos, dicēs eis. Ite
in caſtellū qđ cōtra vos eſt: ⁊ ſta-
tim inuenietis aſinā alligatam, ⁊
pulluꝫ cū ea. Soluite, ⁊ adducite
mihi. Et ſiquis vobis aliqd dixe-
rit: dicite, quia dñs his opus ha-
bet: ⁊ cōfeſtiꝫ dimittet eos. Hoc
aūt totū factū eſt: vt adimplere-
tur quod dictuꝫ eſt per prophe-
taꝫ, dicentē. Dicite filię Sion, ec-
ce rex tuus venit tibi māſuetus,
ſedens ſuper aſinā, ⁊ pulluꝫ, filiū
ſubiugalis. Euntes aūt diſcipu-
li, fecerunt ſicut pręceperat illis
Ieſus. Et adduxerunt aſinam ⁊
pullum: ⁊ impoſuerūt ſuper eos
veſtimēta ſua, ⁊ eū deſup ſedēre
fecerūt. Plurima aūt turba ſtra-
uerunt veſtimenta ſua in via. A-
lij autem cędebant ramos de ar-
boribus, ⁊ ſternebāt in via. Tur-
bę autem quę pręcedebāt, ⁊ quę
ſequebantur, clamabant, dicen-
tes. Oſanna filio Dauid, bene-
dictus qui venit in nomine dñi.
Poſt hęc benedicuť rami: ⁊ tūc
dicit ſacerdos. Dñs vobiſcum.
R. Et cum ſpū tuo. Oremus.
AUge fidem in te ſperantiuꝫ
Deus, ⁊ ſupplicum preces
clementer exaudi: veniat ſuper
nos multiplex miſericordia tua:
bene✠dicantur ⁊ hi palmites
palmarū ſeu oliuarū: ⁊ ſicut in fi-
gura eccleſię multiplicaſti Noe
egredientem de arca, ⁊ Moyſen
exeunteꝫ de Aegypto cum filijs
Iſrael: ita nos portātes palmas
⁊ ramos oliuarū, bonis actibus
occurramus obuiam Chriſto: ⁊
per ipſuꝫ in gaudiū introeamus
ęternū. Qui tecū viuit ⁊ regnat
in vnitate ſpiritus ſancti Deus.
Per

Per omnia ſecula ſeculoꝛum.
℟. Amen. ℣. Dñs vobiſcuz.
℟. Et cum ſpiritu tuo. ℣.
Surſum coꝛda. ℟. Habemus
ad dominū. ℣. Gratias aga-
mus domino Deo noſtro. ℟.
Dignū ⁊ iuſtū eſt. Uere dignū
⁊ iuſtū eſt, ęquum ⁊ ſalutare
nos tibi ſemper ⁊ vbique
gratias agere dñe ſancte, pa-
ter omnipotens, ęterne deus.
Qui gloriaris in conſilio ſan-
ctoꝛū tuoꝛū. Tibi enim ſeruiūt
creaturę tuę: quia te ſoluz au-
ctoꝛez ⁊ deū cognoſcūt: ⁊ om-
nis factura tua te collaudat:
⁊ benedicunt te ſancti tui.
Quia illud magnuz vnigeniti
tui

Cantatur Sãctus a choro, vt ſequitur.

Sequitur Dñs vobiſcum. ℟. Et cum ſpiritu tuo. Oremus.

Petimus, dñe ſancte, pater omnipotens, eterne deus: vt hanc creaturã oliue, quã ex ligni materia prodire iuſſiſti, quã que columba rediens ad arcam proprio pertulit ore: bene✠dicere, ⁊ ſancti✠ficare digneris: vt quicunque ex ea receperint, accipiant ſibi protectionem anime ⁊ corporis: fiatque, domine, noſtrę ſalutis remediũ, tuę gratię ſacramentum. Per Chriſtũ dñm. ℟. Amen. Oremus.

Deus, qui diſperſa congregas, ⁊ congregata conſeruas: qui populis obuiã Ieſu ramos portantibus benedixiſti:

bene✠dic etiā ⁊ hos ramos pal
me ⁊ oliue, quos tui famuli ad ho
norē nominis tui fideliter ſuſci-
piūt: vt i quēcūq3 locū itroducti
fuerīt, tuā bñdictionē habitato
res loci illius cōſequātur: ⁊ oī ad
uerſitate effugata, dextera tua p
tegat quos redemit Jeſus Chriſ
filius tuus dñs noſter. Qui tecū
vi. ⁊ re. in ſe. ſe. amē. Oremus.
Deus, qui miro diſpoſitio-
nis ordine, ex rebus etiā in-
ſenſibilibus, diſpēſationē noſtre
ſalutis oſtēdere voluiſti: da que-
ſumus: vt deuota tuoꝝ turba fi
deliū, ſalubriter intelligat, qcq́d
myſtice deſignat in facto, que ho
die celeſti lumine afflata, redem-
ptori obuiā procedens, palmarū
atq3 oliuarū ramos veſtigijs eius
ſubſtrauit. Palmarū igitur rami
de mortis principe triūphos ex-
pectant, ſurculi vero oliuarū, ſpi
ritualem vnctionē aduenīſſe quo-
dāmodo clamāt. Intellexit enī3
iam tūc illa hominū beata multi
tudo prefigurari: quia redēptor
noſter humanis condolēs miſe-
rijs, pro totius mūdi vita cū mor
tis principe eſſet pugnaturus, ac
moriendo triumphaturus. Et
ideo talia obſequēs adminiſtra-
uit, que in illo ⁊ triumphos victo
rie, ⁊ miſericordie pinguedinē de
clararent. Quod nos quoq3 plena
fide, ⁊ factum ⁊ ſignificatum reti
nentes, te dñe ſancte, pater omni
potens, eterne deus, per eundē
dñm noſtrū Jeſum Chriſtū ſup-
pliciter exoramus, vt in ipſo atq3
per ipſū, cuius nos membra fieri
voluiſti, de mortis imperio victo
riā reportantes, ipſius glorioſe
reſurrectionis participes eſſe me
reamur. Qui tecum. Oremus.
Deus, qui per oliue ramum
pacē terris columbā nun-
ciare voluiſti: preſta queſumus:
vt hos oliue, ceterarumq3 arbo
rū ramos, celeſti bene✠dictio-
ne ſanctifices: vt cuncto populo
tuo proficiant ad ſalutem. Per
Chriſtum dominū. Oremus.
Bene✠dic, q́s domine, hos
palmarum ſeu oliuarum ra
mos: ⁊ preſta, vt, quod populus
tuus in tuā veneratione hodier-
na die corporaliter agit, hoc ſpi-
ritualiter ſumma deuotione per
ficiat, de hoſte victoriā reportā
do, ⁊ opus miſericordie ſūmope
re diligēdo. Per Chrm dñū no.
Hic rami aſpergunt aqua bñdi-
cta, dicēdo añaꝫ Aſperges me.
ſine cātu, ⁊ ſine pſalmo: ⁊ incēſan
tur oliue. Deinde dicit ſacerdos.
Dñs vobiſcum. Oremus.
Deus qui filium tuū Jeſum
Chriſtum dñm noſtrum,
pro ſalute nr̄a in hūc mundū mi-
ſiſti: vt ſe humiliaret ad nos, ⁊
nos reuocaret ad te: cui etiā dū
Hieruſalem veniret, vt adimple
ret ſcripturas, credētiū populo-
rū turba, fideliſſima deuotione
veſtimenta ſua cū ramis palma-
rū in via ſternebant: preſta que-
ſumus: vt illi fidei viam prepare-
mus: de qua, remoto lapide of-
fenſionis ⁊ petra ſcandali, fron-
deant apud te opera noſtra iuſti
tie ramis: vt eius veſtigia ſequi
merea-

mereamur. Qui tecum. Poſtea
ſacerdos ſtãs ante altare verſus
ad populũ diſtribuit ramos pri-
mo clericis, deinde laicis: ⁊ inte-
rim a choro cantant antiphone.
Pueri hebreorũ portantes ra-
mos oliuarũ obuiauerunt dño,
clamantes, ⁊ dicentes: O ſanna
in excelſis. Alia antipho. Pue-
ri hebreorum veſtimenta proſter-
nebãt in via: ⁊ clamabant dicen-
tes: O ſanna filio Dauid: benedi-
ctus q venit in nomine domini.
Que ſi nõ ſufficiant, repetantur
quouſque ramorum diſtributio
finiatur. Deinde dicit Sacerdos
℣. Dominus vobiſcum. ℟. Et
cum ſpiritu tuo. Oremus.
Omnipotẽs ſempiterne de-
us, qui dñm noſtrũ Ieſum
Chriſtum, ſuper pullum aſine ſe-
dere feciſti: ⁊ turbas populorũ
veſtimenta vel ramos arborum
in via ſternere, ⁊ oſanna decanta-
re in laudem ipſius docuiſti: da
queſumus: vt illorũ innocentiã
imitari poſſimus, ⁊ eorum meri-
tũ cõſequi mereamur. Per eun-
dem Chriſtum. ℟. Amen. Po-
ſtea fit proceſſio: ⁊ cãtantur añe
ſequẽtes, vel omnes, vel alique,
quouſque durat proceſſio. Aña.
Cũ appropinquaret dñs Hie-
roſolymam, miſit duos ex diſci-
pulis ſuis, dicẽs. Ite in caſtellũ,
quod eſt contra vos: ⁊ inuenie-
tis pullum aſine alligatum, ſuper
quem nullus hominũ ſedit: ſol-
uite, ⁊ adducite mihi. Siqs vos
interrogauerit, dicite: opus dño
eſt. Soluẽtes adduxerũt ad Ie-
ſum: ⁊ impoſuerunt illi veſtimen-
ta ſua, ⁊ ſedit ſuper eum: alij ex-
pandebant veſtimẽta ſua in via:
alij ramos de arboribus ſterne-
bant: Et qui ſequebãtur, clama-
bant, O ſanna, benedictus qui
venit in nomine dñi: benedictũ
regnum patris noſtri Dauid:
O ſanna in excelſis: miſerere no-
bis fili Dauid. Alia aña. Cum
audiſſet populus, quia Ieſus ve-
nit Hieroſolymã, acceperunt ra-
mos palmarũ: ⁊ exierũt ei obuiã,
⁊ clamabãt pueri dicentes: Hic
eſt, qui venturus eſt in ſalutẽ po-
puli. Hic eſt ſalus noſtra, ⁊ redẽ-
ptio Iſrael. Quantus eſt iſte, cui
throni, ⁊ dñationes occurrunt:
Noli timere filia Siõ: ecce rex tu⁹
venit tibi, ſedens ſuper pullũ aſi-
ne: ſicut ſcriptum eſt. Salue rex
fabricator mũdi, qui veniſti redi-
mere nos. Alia aña. Ante ſex di-
es ſollemnis paſche, quando ve-
nit dñs in ciuitatem Hieruſalẽ,
occurrerunt ei pueri: ⁊ in mani-
bus portabant ramos palmarũ:
⁊ clamabant voce magna, dicen-
tes: O ſanna in excelſis: benedi-
ctus q veniſti in multitudine mi-
ſericordie tue: O ſãna in excelſis.
Alia aña. Occurrunt turbe cũ
floribus ⁊ palmis redẽptori ob-
uiam: ⁊ victori triumphanti di-
gna dant obſequia. Filiũ dei ore
gentes predicant: ⁊ in laudem
Chriſti voces tonãt per nubila:
O ſanna in excelſis. Alia aña.
Cum angelis ⁊ pueris, fideles
inueniamur triumphatori mor-
tis clamãtes: O ſanna in excelſis.
Alia

Alia antiphona. Turba multa, que conuenerat ad diem feſtum, clamabat domino: benedictus qui venit in nomine domini: Oſanna in excelſis. ¶ In reuerſione proceſſionis ad eccleſiam: duo vel quatuor cãtores intrãt, et clauſo oſtio ſtantes verſa facie ad proceſſionem, incipiunt ℣. Gloria laus. Et totum decantant vſque Iſrael es tu rex. Sacerdos vero cum alijs ſtantibus extra eccleſiã, repetit illud idem. Deinde ſtantes intus, cantant verſus ſequentes: vel omnes, vel partem: pro diſpoſitione cantoris. Et ſtantes extra, reſpondét ad quoſlibet duos ℣. Gloria laus. ſicut à principio ℣.

Gloria, laus, et honor, tibi ſit rex Chriſte redemptor.
Qui puerile decus prompſit oſanna pium.
Iſrael es tu rex, et Dauidis inclyta proles.
Nomine qui in domini, rex benedicte venis. ℟. Gloria, laus, et honor, tibi ſit rex Chriſte redemptor.
Cetus in excelſis te laudat celicus omnis.
Et mortalis homo, cuncta creata ſimul. ℟. Gloria, laus, et honor, tibi ſit.
Plebs hebrea tibi cum palmis obuia venit.
Cum prece, voto, hymnis, adſumus ecce tibi. ℟. Gloria, laus, et honor.
Hi tibi paſſuro ſoluebant munia laudis.
Nos tibi regnãti pãgimus ecce melos. ℟. Glia, la⁹, et honor.
Hi placuere tibi, placeat deuotio noſtra.
Rex bone, rex clemens, cui bona cuncta placent. ℟. Gloria, laus, et honor.
Fecerat Hebreos hos gloria ſanguinis almi:
Nos facit Hebreos tranſitus ecce pius. ℟. Gloria, laus, et honor, tibi.
Sis pius aſcenſor tu, et nos ſimus aſellus.
Tecū nos capiat vrbs venerãda dei. ℟. Glia, la⁹, et honor.
Ceſtis apoſtolice rutilo fulgore tegamur.
Te bene docta, vt ea, noſtra caterua vehat. Reſpon. Gloria, laus, et honor.
Tegmine ſic anime ſternamus corpora noſtra.
Quo per nos ſemper ſit via tuta tibi. ℟. Gloria, laus, et honor, tibi ſit.
Sit pia pro palme nobis victoria ramis.
Vt tibi victrici forte canamus ita. ℟. Gloria, laus, et honor.

Poſtea intrat proceſſio eccleſiã cantando ℟. Ingrediente domino in ſanctam ciuitatem, Hebreorum pueri reſurrectionem vite pronunciantes, Cum ramis palmarum Oſanna clamabant in excelſis. ℣. Cum audiſſet populus, quod Ieſus veniret Hieroſolymã: exierũt obuiã ei. Cũ ramis. Et non dr. Gloria patri.

¶ Dominica in palmis. Statio

ad

ad ſanctum Joannem in Laterano. Introitus.

pſal. 21

Omine ne longe faciaſ auxiliuꝫ tuū a me; ad defenſionē me am aſpice: libera me de ore leonis, ⁊ a cornibus vnicornium humilitateꝫ meā. Pſal. Deus deus meus reſpice in me, quare me dereliqſti: lōge a ſalute mea verba delictorū meorum. Dñe ne longe facias auxi. Oremus.

Omnipotens ſempiterne deus: qui humano generi ad imitanduꝫ humilitatis exemplum Saluatorem noſtrum carnem ſumere, ⁊ crucem ſubire feciſti: concede propitius: vt ⁊ patientię ipſius habere documenta, ⁊ reſurrectionis cōſortia mereamur. Per eundem dominū.

Et hec oratio tantum dicitur.

Lectio epiſtolę beati Pauli apoſtoli ad Philippenſes.

ca. 2 Fratres: Hoc enim ſentite in vobis, quod ⁊ in Chriſto Jeſu. Qui cum in forma dei eſſet, non rapinaꝫ arbitratus eſt eſſe ſe ęqualem deo: ſed ſemetipſum exinaniuit formam ſerui accipiens, in ſimilitudinem hominum factus, ⁊ habitu inuētus vt homo. Humiliauit ſemetipſū factus obediens vſque ad mortem: mortem auteꝫ crucis. Propter quod ⁊ deus exaltauit illū: ⁊ donauit illi nomen, quod eſt ſuper omne nomen: vt in nomine Jeſu omne genuflectatur, celeſtiuꝫ, terreſtrium, ⁊ infernorum: ⁊ omnis lingua confiteatur, quia dominus Jeſus Chriſtus in gloria eſt dei patris. Graduale.

pſal. 72 Tenuiſti manum dexteram meam: ⁊ in voluntate tua deduxiſti me: ⁊ cum gloria aſſumpſiſti me. ℣. Quam bonus Iſrael deus rectis corde: mei auteꝫ pene moti ſunt pedes: pene effuſi ſunt greſſus mei, quia zelaui in peccatoribus, paceꝫ peccatorum videns.

pſal. 21 Tract. Deus deus meus reſpice in me: quare me dereliquiſti: ℣. Longe a ſalute mea verba delictorū meorum. ℣. Deus meus clamabo per diem, nec exaudies: in nocte, ⁊ non ad inſipientiā mihi. ℣. Tu autem in ſancto habitas, laus Iſrael. ℣. In te ſperauerūt patres noſtri: ſperauerūt, ⁊ liberaſti eos. ℣. Ad te clamauerunt, ⁊ ſalui facti ſunt: in te ſperauerūt, ⁊ non ſunt cōfuſi. ℣. Ego autem ſum vermis, ⁊ non homo: opprobriuꝫ hominū ⁊ abiectio plebis. ℣. Omnes qui videbāt me, aſpernabantur me: locuti ſunt labijs, ⁊ mouerunt caput. ℣. Sperauit in domino, eripiat eum, ſaluum faciat euꝫ, quoniam vult eum. ℣. Ipſi vero cōſiderauerunt ⁊ cōſpexerunt me: diuiſerūt ſibi veſtimenta mea, ⁊ ſup veſtem meā miſerunt ſorteꝫ. ℣. Libera me de ore leonis: ⁊ a cornibus vnicorniū humilitateꝫ meā. ℣. Qui timetis dominum, laudate eum: vniuerſum ſemen Jacob magnificate eum. ℣. Annū-

ciabitur

ciabitur domino generatio ven
tura: ⁊ annunciabunt celi iuſti-
tiam eius. ℣. Populo qui na-
ſcetur, quem fecit dominus.
¶ Paſſio domini incipitur ab-
ſolute: nõ dicit Munda cor meũ,
non petitur benedictio, nõ defe-
runtur luminaria, nec incẽſum: nõ
dĩ Dñs vobiſcũ, nec reſpondet
Gloria tibi dñe. Peruẽto tamẽ
ad partẽ illam que in tono euan-
gelij legitur, dĩ Mũda cor meũ.
petitur benedictio, ⁊ incenſatur
liber. Quod ⁊ in alijs diebus ſer
uatur, quando legitur Paſſio.
In paraſceue autem nec petitur
benedictio, nec incenſatur liber.
¶ Paſſio dñi noſtri Jeſu Chri-
ſti ſecundum Mattheum.

ca. 26 In illo tem
pore dixit
Jeſus diſcipulis
ſuis. ✠ Scitis
q̃a poſt biduum
paſcha fiet: ⁊ fili
us hominis tra-
detur, vt crucifi
gatur. ℂ. Tũc
congregati ſunt principes ſacer-
dotum, ⁊ ſeniores populi, in a-
trium principis ſacerdotum, qui
dicebatur Caiphas: ⁊ concili-
um fecerunt, vt Jeſum dolo te-
nerent, ⁊ occiderent. Dicebant
autem. S. Non in die feſto, ne
forte tumultus fieret in populo.
ℂ. Cum autem eſſet Jeſus in
Bethania in domo Simonis le-
proſi, acceſſit ad eum mulier ha-
bens alabaſtrum vnguenti pre-
cioſi, ⁊ effudit ſuper caput ipſius
recumbentis. Videntes autẽ di
ſcipuli, indignati ſunt, dicentes.
S. Vt quid perditio hec? Potuit
enim vnguentum iſtud venun-
dari multo, ⁊ dari pauperibus.
ℂ. Sciens autem Jeſus, ait illis.
✠ Quid moleſti eſtis huic mulie
ri? Opus enim bonũ operata eſt
in me. Nam ſemper pauperes ha-
bebitis vobiſcum: me autem non
ſemper habebitis. Mittẽs enim
hec vnguentũ hoc in corpus me
um: ad ſepeliendum me, fecit. A
men dico vobis: vbicunque pre-
dicatum fuerit hoc euangelium
in toto mundo, dicetur ⁊ quod
hec fecit in memoriam eius. ℂ.
Tunc abiit vnus de duodecim, q̃
dicitur Judas Iſcariotes, ad prin
cipes ſacerdotum: ⁊ ait illis. S.
Quid vultis mihi dare, ⁊ ego eũ
vobis tradam? ℂ. At illi conſti
tuerunt ei triginta argẽteos.
Et exinde querebat opportuni-
tatem, vt eũ traderet. Prima au
tem die azymorum acceſſerunt
diſcipuli ad Jeſum, dicentes. S.
Vbi vis paremus tibi comedere
paſcha? ℂ. At Jeſus dixit. ✠
Ite in ciuitatem ad quendam: ⁊
dicite ei. Magiſter dicit. Tem-
pus meum prope eſt: apud te fa-
cio paſcha cum diſcipulis meis.
ℂ. Et fecerunt diſcipuli, ſicut
conſtituit illis Jeſus: ⁊ paraue-
runt paſcha. Veſpere autem fa-
cto, diſcumbebat cum duodecim
diſcipulis ſuis. Et edentibus il-
lis, dixit. ✠ Amen dico vobis:
quia vnus veſtrum me traditu-
rus eſt. ℂ. Et contriſtati valde,
cepe-

ceperunt ſinguli dicere. S Nū-
quid ego ſuz dñe? C At ipſe re-
ſpondēs, ait. ✠ Qui intingit me
cū manū in paropſide, hic me tra
det. Filius quidē hominis vadit
ſicut ſcriptū eſt de illo. Ve autez
homini illi, per quez filius homi-
nis tradetur. Bonū erat ei, ſi na-
tus nō fuiſſet homo ille. C Re
ſpondens autē Iudas qui tradi-
dit eū, dixit. S Nūqd ego ſū rab
bi? C Ait illi. ✠ Tu dixiſti. C
Cenantibus autē eis, accepit Je
ſus panez: & benedixit: ac fregit,
deditqz diſcipulis ſuis: & ait. ✠
Accipite, & comedite. Hoc eſt
corpus meum. C Et accipiens
calicem, gratias egit: & dedit illis,
dicēs. ✠ Bibite ex hoc omnes.
Hic eſt enim ſanguis meus noui
teſtamenti, qui pro multis effun-
detur in remiſſionem peccato-
rum. Dico autem vobis: non bi-
bam amodo de hoc genimine vi
tis, vſqz in diem illum, cum illud
bibam vobiſcum nouum, in re-
gno patris mei. C Et hymno
dicto exierunt in montem oliue
ti. Tūc dicit illis Jeſus. ✠ Om-
nes vos ſcandalum patiemini in
me, in iſta nocte. Scriptum eſt
enim. Percutiam paſtorem, & di
ſpergentur oues gregis. Poſt-
quam autem reſurrexero, precē-
dam vos in Galileam. C Re-
ſpondens autez Petrus, ait illi.
S Etſi omnes ſcandalizati fue-
rint in te, ego nunquā ſcandaliza
bor. C Ait illi Jeſus. ✠ Amen
dico tibi: quia in hac nocte, ante
quam gallus cantet, ter me nega

bis. C Ait illi Petrus. S Eti-
am ſi oportuerit me mori tecū,
non te negabo. C Similiter &
omnes diſcipuli dixerunt. Tūc
venit Jeſus cum illis in villam
que dicitur Gethſemani, & di-
xit diſcipulis ſuis. ✠ Sedete hic
donec vadam illuc, & orem. C
Et aſſumpto Petro, & duobus
filijs Zebedei, cepit contriſtari
& meſtus eſſe. Tunc ait illis. ✠
Triſtis eſt anima mea vſque ad
mortem. Suſtinete hic, & vigila-
te mecum. C Et progreſſus pu
ſillum, procidit in faciem ſuam,
orans, & dicens. ✠ Pater mi, ſi
poſſibile eſt, tranſeat a me calix
iſte. Verūtamē nō ſicut ego vo
lo, ſed ſicut tu. C Et venit ad di
ſcipulos ſuos, & inuēnit eos dor
mientes: & dicit Petro. ✠ Sic?
Nō potuiſtis vna hora vigilare
mecum? Vigilate, & orate: vt nō
intretis in tentationem: Spiri-
tus quidem promptus eſt, caro au
tem infirma. C Iterum ſecūdo
abijt, & orauit, dicens. ✠ Pater
mi, ſi nō poteſt hic calix tranſire,
niſi bibam illū: fiat voluntas tua.
C Et venit iterū, & inuenit eos
dormientes. Erant enim oculi
eorum grauati. Et relictis illis,
iterum abijt, & orauit tertio, eun
dem ſermonem dicens. Tunc ve
nit ad diſcipulos ſuos, & dicit il-
lis. ✠ Dormite iam, & requieſci-
te. Ecce appropinquauit hora:
& filius hominis tradetur in ma-
nus peccatorum. Surgite, ea-
mus: ecce appropinquauit qui
me tradet. C Adhuc eo loquē-

te, ecce Judas vnus de duode-
cim venit, ⁊ cum eo turba multa
cum gladijs ⁊ fuſtibus, miſſi a
principibus ſacerdotū ⁊ ſenio-
rib⁹ populi. Qui autem tradidit
eum, dedit illis ſignū, dicens. S
Quecunque oſculatus fuero, ip-
ſe eſt: tenete eū. C Et cōfeſtim
accedens ad Jeſū dixit. S Aue
rabbi. C Et oſculatus eſt eū.
Dixitq; illi Jeſus. ✠ Amice, ad
quid veniſti? C Tūc acceſſerūt,
⁊ manus iniecerunt in Jeſū: ⁊ te
nuerunt eū. Et ecce vnus ex his
qui erant cū Jeſu, extendens ma
num, exēmit gladiū ſuū: ⁊ percu
tiens ſeruum principis ſacerdo-
tum, amputauit auriculam eius.
Tunc ait illi Jeſus. ✠ Conuer-
te gladium tuum in locum ſuū.
Omnes enī qui acceperint gla-
diū, gladio peribunt. An putas
quia non poſſum rogare patrē
meum: ⁊ exhibebit mihi modo
pluſquā duodecī legiones an-
gelorū? Quomodo ergo imple-
buntur ſcripture? quia ſic opor-
tet fieri. C In illa hora dixit Je
ſus turbis. ✠ Tanquam ad la-
tronem exiſtis cum gladijs ⁊ fu-
ſtibus cōprehendere me? Quo-
tidie apud vos ſedebam docēs
in templo: ⁊ non me tenuiſtis. C
Hoc autem totū factum eſt, vt
adimplerentur ſcripture prophe
tarum. Tunc diſcipuli omnes,
relicto eo, fugerunt. At illi tenē-
tes Jeſum, duxerunt ad Caiphā
principem ſacerdotum, vbi ſcri-
be ⁊ ſeniores conuenerant. Pe-
trus autem ſequebatur eum a
longe, vſque in atrium principis
ſacerdotum. Et ingreſſus intro
ſedebat cū miniſtris: vt videret
finem. Principes autē ſacerdo
tum, ⁊ omne concilium, quere-
bant falſū teſtimonium contra
Jeſū: vt eum morti traderent:
⁊ non inuenerunt, cū multi falſi
teſtes acceſſiſſent. Nouiſſime au
tem venerunt duo falſi teſtes: ⁊
dixerunt. S Hic dixit. Poſſū
deſtruere templum dei, ⁊ poſt tri
duum reedificare illud. C Et
ſurgens princeps ſacerdotum,
ait illi. S Nihil reſpondes ad ea
que iſti aduerſum te teſtifican-
tur? C Jeſus autem tacebat.
Et princeps ſacerdotum ait illi.
S Adiuro te per deum viuum,
vt dicas nobis, ſi tu es Chriſtus
filius Dei. C Dicit illi Jeſus.
✠ Tu dixiſti. Veruntamen di-
co vobis: amodo videbitis fili-
um hominis ſedentem a dextris
virtutis dei, ⁊ venientem in nu-
bibus celi. C Tunc princeps
ſacerdotum ſcidit veſtimenta
ſua, dicens. S Blaſphemauit.
Quid adhuc egemus teſtibus?
Ecce nūc audiſtis blaſphemiā.
Quid vobis videtur? C At il-
li reſpondētes dixerunt. S Re
us eſt mortis. C Tūc expuerūt
in faciem eius: ⁊ colaphis eum ce
ciderunt. Alij autem palmas in
faciem eius dederunt, dicentes.
S Prophetiza nobis Chriſte:
quis eſt qui te percuſſit? C Pe
trus vero ſedebat foris, in atrio.
Et acceſſit ad eū vna ancilla, di-
cens. S Et tu cum Jeſu Gali-
leo

leo eras. ℂ At ille negauit corã
omnibus dicẽs. S Neſcio quid
dicis. ℂ Exeũte autẽ illo ianu-
am, vidit euʒ alia ancilla: ⁊ ait his
qui erant ibi. S Et hic erat cuʒ
Ieſu Nazareno. ℂ Et iterum
negauit cum iuramento, quia nõ
noui hominẽ. Et poſt puſillum
acceſſerunt qui ſtabant: ⁊ dixe-
runt Petro. S Uere ⁊ tu ex illis
es: nam ⁊ loquela tua manifeſtũ
te facit. ℂ Tunc cepit deteſtari
⁊ iurare: quia nõ nouiſſet homi-
nẽ. Et cõtinuo gallus cantauit.
Et recordatus eſt Petrus verbi
Ieſu, quod dixerat: priusquam
gallus cãtet, ter me negabis. Et
egreſſus foras, fleuit amare. Ma
ne autem facto conſilium inierũt
omnes principes ſacerdotum ⁊
ſeniores populi aduerſus Ie-
ſum, vt euʒ morti traderent. Et
vinctum adduxerunt eum, ⁊ tra
diderunt Pontio Pilato preſi-
di. Tunc videns Iudas qui tra-
didit euʒ, quod damnatus eſſet:
penitentia ductus, retulit trigin
ta argenteos principibus ſacer-
dotum ⁊ ſenioribus, dicens. S
Peccaui, tradens ſanguinem iu
ſtũ. ℂ At illi dixerũt. S Quid
ad nos? Tu videris. ℂ Et pro
iectis argenteis in templo, receſ-
ſit: ⁊ abiens laqueo ſe ſuſpendit.
Principes autem ſacerdotum
acceptis argenteis, dixerũt. S
Non licet eos mittere in corbo-
nam: quia preciuʒ ſanguinis eſt.
ℂ Conſilio auteʒ inito emerũt
ex illis agrum figuli, in ſepultu-
ram peregrinorum. Propter

hoc vocatus eſt ager ille, Hacel-
dema, hoc eſt, ager ſanguinis, vſ-
que in hodiernũ diẽ. Tũc imple
tum eſt quod dictum eſt per Hie
remiam prophetã, dicenteʒ. Et
acceperunt triginta argenteos
preciuʒ appreciati, quem appre-
ciauerũt a filijs Iſrael: ⁊ dederũt
eos in agrum figuli, ſicut conſti-
tuit mihi dominus. Ieſus auteʒ
ſtetit ante preſidem. Et interro-
gauit eum preſes, dicens. S Tu
es rex Iudeorum? ℂ Dicit ei
Ieſus. ✠ Tu dicis. ℂ Et cum
accuſaretur a principibus ſacer-
dotum ⁊ ſenioribus, nihil reſpõ-
dit. Tunc dicit illi Pilatus. S
Non audis quanta aduerſum te
dicunt teſtimonia? ℂ Et non
reſpondit ei ad vllum verbum:
ita vt miraretur preſes vehemẽ-
ter. Per diem autem ſollẽnnem
cõſueuerat preſes dimittere po-
pulo vnũ vinctum, quem voluiſ-
ſent. Habebat autem tunc vin-
ctum inſignem, qui dicebatur
Barrabas. Cõgregatis autem
illis, dixit Pilatus. S Quem
vultis dimittam vobis: Barra
bam, an Ieſum qui dicitur Chri
ſtus? ℂ Sciebat eniʒ quod per
inuidiam tradidiſſent eum. Se-
dente autẽ illo pro tribunali, mi-
ſit ad illum vxor eius, dicens. S
Nihil tibi ⁊ iuſto illi: multa enim
paſſa ſũ per viſuʒ hodie propter
eum. ℂ Principes autem ſacer
dotum ⁊ ſeniores perſuaſerunt
populis, vt peterent Barrabaʒ,
Ieſuʒ vero perderent. Reſpon-
dens autem preſes, ait illis. S

Quem vultis vobis de duobus
dimitti? C At illi dixerunt. S
Barrabam. C Dicit illis Pila-
tus. S Quid igitur faciam de
Jeſu, qui dicitur Chriſtus? C
Dicunt omnes. S Crucifigatur.
C Ait illis preſes. S Quid enim
mali fecit? C At illi magis cla-
mabant, dicentes. S Crucifigatur.
C Videns autem Pilatus quia ni-
hil proficeret, ſed magis tumul-
tus fieret: accepta aqua, lauit
manus coram populo, dicens. S
Innocens ego ſum a ſanguine iu-
ſti huius. Vos videritis. C Et
reſpondens vniuerſus populus,
dixit. S Sanguis eius ſuper nos,
et ſuper filios noſtros. C Tunc
dimiſit illis Barrabam: Jeſum au-
tem flagellatum tradidit eis vt cru-
cifigeretur. Tunc milites preſidis
ſuſcipientes Jeſum in pretorio,
congregauerunt ad eum vniuer-
ſam cohortem. Et exuentes eum,
chlamydem coccineam circundede-
runt ei. Et plectentes coronam de
ſpinis poſuerunt ſuper caput eius:
et arundinem in dextera eius. Et
genuflexo ante eum illudebant ei,
dicentes. S Aue rex Judeorum.
C Et expuentes in eum, acce-
perunt arundinem, et percutie-
bant caput eius. Et poſtquam il-
luſerunt ei, exuerunt eum chlamy-
dem: et induerunt eum veſtimen-
tis eius, et duxerunt eum vt cru-
cifigerent. Exeuntes autem, in-
uenerunt hominem Cyreneum
nomine Simonem. Hunc anga-
riauerunt, vt tolleret Crucem eius.
Et venerunt in locum, qui dicitur
Golgotha: quod eſt, Caluarie
locus. Et dederunt ei vinum bi-
bere cum felle mixtum. Et cum gu-
ſtaſſet, noluit bibere. Poſtquam
autem crucifixerunt eum, diuiſerunt
veſtimenta eius, ſortem mittentes:
vt adimpleretur quod dictum eſt
per prophetam dicentem. Diuiſe-
runt ſibi veſtimenta mea: et ſuper
veſtem meam miſerunt ſortem. Et
ſedentes ſeruabant eum. Et im-
poſuerunt ſuper caput eius cau-
ſam ipſius ſcriptam: Hic eſt Je-
ſus rex Judeorum. Tunc crucifi-
xi ſunt cum eo duo latrones: vnus
a dextris, et vnus a ſiniſtris. Pre-
tereuntes autem blaſphemabant eum
mouentes capita ſua, et dicentes.
S Vah qui deſtruis templum dei,
et in triduo reedificas illud. Sal-
ua temetipſum. Si filius dei es,
deſcende de cruce. C Similiter
et principes ſacerdotum illuden-
tes cum ſcribis et ſenioribus, dice-
bant. S Alios ſaluos fecit: ſeip-
ſum non poteſt ſaluum facere. Si
rex Jſrael eſt, deſcendat nunc de
Cruce, et credimus ei. Confidit
in deo: liberet eum nunc ſi vult: di-
xit enim quia filius dei ſum. C
Idipſum autem et latrones qui cru-
cifixi erant cum eo, impropera-
bant ei. A ſexta autem hora, tene-
bre facte ſunt ſuper vniuerſam ter-
ram, vſque ad horam nonam. Et circa
horam nonam clamauit Jeſus vo-
ce magna dicens. ✠ Eli, Eli, la-
maſabacthani? C Hoc eſt. ✠
Deus meus, deus meus, vt quid
dereliquiſti me? C Quidam au-
tem illic ſtantes et audientes, di-
cebant

cebant. S Eliam vocat iſte. C Et cõtinuo currens vnus ex eis acceptam ſpõgiã implévit acéto: ⁊ impóſuit arúndini, ⁊ dabat ei bibere. Cęteri vero dicébant. S Sine, videámus an véniat Elias liberans eum. C Jeſus autem iterum clamans voce magna, emiſit ſpiritum. Hic pauſatur aliquantulũ, ⁊ genuflectitur. Et ecce velum templi ſciſſum eſt in duas partes, à ſummo vſque deorſũ. Et terra mota eſt, ⁊ petrę ſciſſę ſunt, ⁊ monumẽta aperta ſunt: ⁊ multa córpora ſactorũ qui dormierát, ſurrexérunt. Et exeuntes de monumẽtis poſt reſurrectiónẽ eius, venérunt in ſanctam ciuitatem: ⁊ apparuérunt multis. Centurio autẽ ⁊ qui cũ eo erant cuſtodientes Jeſũ, viſo terrę motu ⁊ his q̃ fiebát, timuérunt valde dicentes. S Verẽ filius Dei erat iſte. C Erant autem ibi mulieres multę à longe, quę ſecutę erant Jeſum à Galilęa, miniſtrãtes ei: inter quas erat Maria Magdalene, ⁊ Maria Jacobi, ⁊ Joſeph mater: ⁊ mater filiorũ Zebedęi. Cũ ſero autẽ factũ eſſet, venit quidã homo diues ab Arimathia, nomine Joſeph: qui ⁊ ipſe diſcipulus erat Jeſu. Hic acceſſit ad pilatũ, ⁊ petijt corpus Jeſu. Tunc Pilatus iuſſit reddi corpus. Et accepto córpore, Joſeph inuoluit illud in ſindone mũda: ⁊ poſuit illud in monumento ſuo nouo qđ exciderat in petra. Et aduóluit ſaxum magnum ad oſtiũ monumenti, ⁊ abijt. Erant autem ibi Maria magdalénę, ⁊ altera Maria, ſedentes contra ſepulcrum.

Hic datur benedictio, defertur incenſum ſine luminaribus, non dicitur Dñs vobiſcum. ⁊ cantatur in tono euãgelij. Quę omnia in alijs paſſionibus ſeruantur.

ALtera autem die, quę eſt poſt paraſceuen, conuenérunt principes ſacerdotũ, ⁊ pharisęi ad Pilátum, dicéntes. Dñe, recordati ſumus, quia ſeductor ille dixit adhuc viuens, poſt tres dies reſúrgam. Jube ergo cuſtodiri ſepulcrum vſq; in diẽm tertiũ: ne forte véniát diſcipuli eius, ⁊ furentur eũ: ⁊ dicant plebi, ſurrexit à mortuis. Et erit nouiſſimus error peior priore. Ait illis Pilatus. Habétis cuſtódiã: ite cuſtodite ſicut ſcitis. Illi autem abeũtes, muniérunt ſepulcrum: ſignãtes lápidẽ, cũ cuſtódibus.

Et dicitur Credo. Offerto.

Improperium expéctauit cor pſal.
meum, ⁊ miſériam: ⁊ ſuſtinui qui 68
ſimul mecum contriſtaretur, ⁊ non fuit: conſolantem me quęſiui, ⁊ non inuẽni: ⁊ dedérunt in eſcam meam fel, ⁊ in ſiti mea potauerunt me acéto. Secreta.

COncéde, quęſumus domine: vt óculis tuę maieſtátis munus oblatum, ⁊ gratiam nobis deuotionis obtineat, ⁊ effectum beátę perennitátis acquirat. Per dñm nrm. Cõmunio.

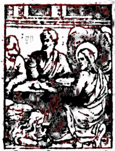
Pater, ſi non poteſt, hic calix Mat.
tranſire, niſi bibam illum: fiat vo 26
luntas tua. Poſtcommunio.

PEr huius domine opera-
tionem myſterij: ⁊ vitia no-
ſtra purgentur: ⁊ iuſta deſideria
compleantur. Per do. ¶ Feria
ij. maioris hebdomade. Statio
ad ſanctã Praxedẽ. Introitus.
pſal. 34 Iudica domine
nocẽtes me: ex-
pugna impu-
gnãtes me: ap-
prehẽde arma
⁊ ſcutũ, ⁊ exur-
ge in adiutoriũ
meum, domine virtus ſalutis
mee. Pſal. Effunde frameã,
⁊ conclude aduerſus eos qui per-
ſequuntur me: dic anime mee,
ſalus tua ego ſum. Iudica do-
mine nocentes me. Oremus.
DA, queſumus omnipotens
deus: vt, qui in tot aduer-
ſis ex noſtra infirmitate defici-
mus, intercedente vnigeniti filij
tui paſſione reſpiremus. Per eũ-
dem dñm no. vel Eccleſie tue.
vel Deus omnium fide.

Lectio Iſaie prophete.

IN diebus illis, Dixit Iſa-
ca. 50 ias. Dominus deus ape-
ruit mihi aurem: ego autem non
contradico, retrorſum non abij,
Corpus meum dedi percutienti
bus, ⁊ genas meas vellentibus.
Faciem meam non auerti ab in-
crepantibus, ⁊ conſpuentibus.
Dominus deus auxiliator meus,
⁊ ideo nõ ſum confuſus: ideo po
ſui faciem meam vt petram du-
riſſimam, ⁊ ſcio quoniam nõ con
fundar. Iuxta eſt q iuſtificat me:
quis contradicet mihi? Stemus
ſimul: quis eſt aduerſarius meus?
Accedat ad me. Ecce dominus
deus auxiliator meus: quis eſt
qui condemnet me? Ecce, om-
nes quaſi veſtimentum cõteren-
tur, tinea comedet eos. Quis ex
vobis timens deum, audiens vo
cẽ ſerui ſui? Quis ambulauit in
tenebris, ⁊ nõ eſt lumen ei? Spe
ret in nomine domini, ⁊ innitatur
ſuper dominũ deum ſuũ. Gra-
dua. Exurge domine, ⁊ intende pſal. 34
iudicio meo deus meus, ⁊ domi-
nus meus in cauſam meam. ℣.
Effunde frameam, ⁊ conclude
aduerſus eos qui me perſequun
tur. Tractus. Domine, non ſe- pſal. 102
cundũ peccata noſtra, que feci-
mus nos: neque ſecundũ iniqui-
tates noſtras retribuas nobis.
℣. Dñe, ne memineris iniquitatũ pſal. 78
noſtrarum antiquarũ: cito
anticipent nos miſericordie tue:
quia pauperes facti ſumus ni-
mis. ℣. Adiuua nos deus ſalu-
taris noſter: ⁊ propter gloriam
nominis tui domine libera nos:
⁊ propitius eſto peccatis no-
ſtris propter nomen tuum.

Seq. ſan. euang. ſcdm Ioannẽ.

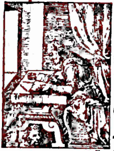
ANte ſex di- ca. 12
es paſche
venit Ieſus Be
thaniam, vbi
Lazarus fuerat
mortuus, quẽ
ſuſcitauit ieſus.
Fecerunt autẽ
ei cenam ibi: ⁊
Martha miniſtrabat. Lazarus
vero vnus erat ex diſcumbenti-
bus

bus cū eo. Maria ergo accepit li
bram vnguenti nardi piſtici pre-
cioſi: et vnxit pedes Jeſu, et exter
ſit capillis ſuis pedes eius: et do-
mus impleta eſt ex odore vnguē
ti. Dixit ergo vnus ex diſcipulis
eius Judas Jſcariotes, qui erat
eū traditurus: Quare hoc vnguē
tum non venijt trecentis dena-
rijs, et datū eſt egenis: Dixit au
tē hoc, non quia de egenis perti
nebat ad eum: ſed quia fur erat,
et loculos habens, ea que mitte-
bantur portabat. Dixit ergo Je
ſus. Sine illam, vt in diem ſepul-
ture mee ſeruet illud. Pauperes
enim ſemper habebitis vobiſcū:
me autē non ſemper habebitis.
Cognouit ergo turba multa ex
Judeis, quia illic eſſet: et vene-
runt, non propter Jeſum tantū:
ſed vt Lazarum viderent, quē
ſuſcitauit a mortuis. Offertori.
pſal. Eripe me de inimicis meis do-
142 mine: ad te confugi: doce me
facere voluntatem tuam: quia
deus meus es tu. Secreta.
Haec ſacrificia nos omnipo
tens deus potenti virtute
mundatos, ad ſuū faciant purio
res venire principium. Per do.
vel. Protege. vel Oblatis que-
pſal. ſumus. Comu. Erubeſcant, et
34 reuereantur ſimul, qui gratulan
tur malis meis: induantur pudo
re, et reuerentia, qui maligna lo-
quuntur aduerſū me. Poſtcō.
Praebeant nobis domine
diuinum tua ſancta feruo-
rem: quo eorum pariter et actu
delectemur, et fructu. Per dnū.
M. N. R.

vel Queſum9 dñe. vel Nec nos
qſum9. Super populū. Oremus.
Humiliate capita veſtra deo.
Adiuua nos deus ſalutaris
noſter: et ad beneficia reco-
lenda, quibus nos inſtaurare di
gnatus es, tribue venire gaudē
tes. Per dominum noſtrum.
¶ Feria iiij. Statio ad ſanctam
Priſcam. Introitus.
Nos autem glo- Ga. 6
riari oportet in
cruce dñi noſtri
Jeſu Chriſti: in
quo eſt ſalus, vi
ta, et reſurrectio
noſtra, per quē
ſaluati, et liberati ſumus. Pſal.
Deus miſereatur noſtri, et bene- pſal.
dicat nobis: illuminet vultum 66
ſuum ſuper nos, et miſereatur no
ſtri. Nos autē glo. Oremus.
Omnipotens ſempiterne
deus: da nobis ita domini
ce paſſionis ſacramenta perage-
re: vt indulgentiā percipere merea
mur. Per eundē. vel Eccleſie
tue. vel Deus omnium.
Lectio Hieremie prophete.
In diebus illis: Dixit Hie ca.
remias. Domine demōſtra 11
ſti mihi, et cognoui: tu oſtendiſti
mihi ſtudia eorum. Et ego qua-
ſi agnus manſuetus, qui porta-
tur ad victimam: et non cogno-
ui quia cogitauerunt ſuper me
conſilia dicentes. Venite, mit-
tamus lignum in panē eius, et era
damus eum de terra viuentiū, et
nomen eius non memoretur am
plius. Tu autē domine ſabaoth,

qui iudicas iuſte, ⁊ pꝛobas renes
⁊ coꝛda, videam vltionē tuā ex
eis: tibi enim reuelaui cauſā me
am: domine deus meus. Grad.
pſal. 34 E go autem dum mihi moleſti
eſſent, induebam me cilicio, ⁊ hu
miliabam in ieiunio animam me
am, ⁊ oꝛatio mea in ſinu meo con
uertetur. ℣. Judica domine no
cētes me, ⁊ expugna impugnan-
tes me: appꝛehēde arma ⁊ ſcutū,
⁊ exurge in adiutoꝛium mihi.

C Paſſio Domini noſtri Jeſu Chriſti ſecundum Marcum.

ca. 14 I N illo tem
poꝛe. C
Erat paſcha ⁊
açyma poſt bi-
duum: ⁊ quere-
bant ſummi ſa-
cerdotes, ⁊ ſcri-
be quómodo
Jeſum dolo te-
nerent ⁊ occiderent. Dicebant
autem. S Non in die feſto: ne
foꝛte tumultus fieret in popu-
lo. C Et cū eſſet Jeſus Betha
nie in domo Simonis lepꝛoſi, ⁊
recumberet: venit mulier habēs
alabaſtrū vnguenti nardi ſpica-
ti pꝛecioſi: ⁊ fracto alabaſtro, effu
dit ſuper caput eius: Erant autē
quidā indigne ferentes intra ſe-
metipſos, ⁊ dicētes. S Ut quid
perditio iſta vnguenti facta eſt?
Poterat enī vnguentū iſtud ve
nundari plus quā trecentis de-
narijs, ⁊ dari pauperibꝰ. C Et
fremebant in eam. Jeſus autem
dixit. ✠ Sinite eā. Quid illi mo
leſti eſtis? Bonū opus operata
eſt in me. Sēper enim pauperes
habebitis vobiſcū: ⁊ cū volueri-
tis, poteſtis illis benefacere: me
autē nō ſemꝑ habebitis. Quod
habuit hec, fecit: preuenit vnge-
re coꝛpus meum in ſepulturam.
Amē dico vobis: vbicunq̄ pre-
dicatū fuerit Euangeliū iſtud in
vniuerſo mundo, ⁊ qđ hec fecit,
narrabitur in memoꝛiā eius. C
Et Judas Iſcariotes vnus de
duodecī abijt ad ſummos ſacer
dotes, vt pꝛoderet eū illis. Qui
audiētes gauiſi ſunt: ⁊ pꝛomiſe-
runt ei pecuniam ſe daturos. Et
querebat quomodo illū oppoꝛ-
tune traderet. Et pꝛimo die açy
moꝛum quando paſcha immola
bāt, dicunt ei diſcipuli. S Quo
vis eamus, ⁊ paremus tibi vt mā
duces paſcha? C Et mittit du-
os ex diſcipulis ſuis: ⁊ dicit eis.
✠ Jte in ciuitatē: ⁊ occurret vo-
bis homo lagenā aque baiulās,
ſequimini eum: ⁊ quocunque in
troierit, dicite domino domus,
quia magiſter dicit. Ubi eſt refe-
ctio mea, vbi paſcha cū diſcipu
lis meis manducem? Et ipſe vo-
bis demōſtrabit cenaculū gran
de ſtratum: ⁊ illic parate nobis.
C Et abierunt diſcipuli eius, ⁊
venerunt in ciuitatem: ⁊ inuene-
runt ſicut dixerat illis, ⁊ paraue-
runt paſcha. Veſpere autē facto
venit cū duodecim. Et diſcum
bentibus eis ⁊ manducantibus,
ait Jeſus. ✠ Amen dico vobis:
quia vnus ex vobis tradet me q
manducat mecum. C At illi ce
perunt contriſtari, ⁊ dicere ei ſin
gilatim.

gilatim. S. Nunquid ego? C.
Qui ait illis. ✠ Unus ex duode
cim qui intingit mecum manum
in catino. Et filius quideʒ homi
nis vadit ſicut ſcriptuʒ eſt de eo.
Ue autem homini illi, per queʒ fi
lius hominis tradétur. Bonum
erat ei, ſi non eſſet natus homo il
le. C. Et manducantibus illis,
accepit Jeſus panem: ⁊ benedi
cens fregit, ⁊ dedit eis, ⁊ ait. ✠
Súmite: hoc eſt corpus meū. C.
Et accepto calice, gratias agens
dedit eis. Et bibérūt ex illo om-
nes. Et ait illis. ✠ Hic eſt ſan-
guis meus noui teſtamenti, qui
pro multis effundetur. Amē di-
co vobis: quòd iaʒ non bibā de
genímine vitis vſque in diē illū,
cúm illud bibaʒ nouuʒ in regno
dei. C. Et hymno dicto, exie-
rūt in montē oliuarum. Et ait il
lis Jeſus. ✠ Omnes ſcandali-
zabimini in me in nocte iſta, quia
ſcriptum eſt. Percutiaʒ paſtorē,
⁊ diſpergentur oues. Sed poſt-
quam reſurréxero, pręcédaʒ vos
in Galilęam. C. Petrus auteʒ
ait illi. S. Etſi omnes ſcandali-
zati fuerint, ſed non ego. C. Et
ait illis Jeſus. ✠ Amen dico ti-
bi, quia tu hodie in nocte hac,
prius quàm gallus bis voceʒ dē
derit, ter me es negaturus. C.
At ille amplius loquebatur. S.
Etſi oportuerit me ſimul cóm-
mori tibi, non te negabo. C. Si
militer auteʒ ⁊ omnes dicebant.
Et veniunt in pręedium, cui no-
men Gethſémani: ⁊ ait diſcipu-
lis ſuis. ✠ Sedéte hic donec

orem. C. Et aſſúmit Petrum ⁊
Jacobuʒ, ⁊ Joánem ſecum, ⁊ cę-
pit pauere, ⁊ tędére. Et ait illis.
✠ Triſtis eſt anima mea vſque
ad mortem. Suſtinete hic, ⁊ vigi
late. C. Et cuʒ proceſſiſſet pau-
lulum, prócidit ſuper terram: ⁊
orabat: vt, ſi fieri poſſet, tranſiret
ab eo hora: ⁊ dixit. ✠ Abba pa-
ter, omnia tibi poſſibilia ſūt, trāſ-
fer calicē hunc à me. Sed nō qđ
ego volo: ſed quod tu. C. Et
venit, ⁊ inuénit eos dormiētes.
Et ait Petro. ✠ Simon dor-
mis? Nō potuiſti vna hora vigi-
lare mecuʒ? Uigilate, ⁊ orate, vt
non intretis in tentationē. Spi-
ritus quideʒ promptus eſt, caro
autem infirma. C. Et iteruʒ ábi
ens orauit, eundeʒ ſermonem di
cens. Et reuerſus, dénuo inuē-
nit eos dormientes (erant enim
oculi eoruʒ grauati) ⁊ ignorabāt
quid reſpondérent ei. Et venit
tertio: ⁊ ait illis. ✠ Dormite iā,
⁊ requieſcite. Sufficit. Uenit ho
ra. Ecce tradétur filius hominis
in manus peccatorū. Surgite, eá
mus: ecce, qui me tradet, propē
eſt. C. Et adhuc eo loquēte, ve
nit Judas Iſcariotes vnus de
duodecim, ⁊ cum illo turba mul-
ta cuʒ gládijs ⁊ lignis, miſſi à ſum
mis ſacerdotibus, ⁊ ſcribis, ⁊ ſe-
nioribus. Déderat autem trádi
tor eis ſignum, dicens. S. Quē-
cunque oſculatus fuero, ipſe eſt:
tenéte eum, ⁊ ducite caute. C.
Et cum veniſſet, ſtatiʒ accedens
ad eum, ait. S. Rabbi. C. Et
oſculatus eſt Jeſum. At illi ma-
nus

nus iniecerunt in Jeſum, ⁊ tenue
runt eū. Unus autē de circunſtā
tibus educens gladiū, percuſſit
ſeruum ſummi ſacerdotis: ⁊ am-
putauit illi auriculaꝫ. Et reſpon
dens Jeſus, ait illis. ✠ Tanquā
ad latronem exiſtis cuꝫ gladijs ⁊
linguis cōprehendere me: Quo
tidie apud vos eram in templo
docens, ⁊ non me tenuiſtis. Sed
vt impleantur ſcripture. C
Tunc diſcipuli eius relinquentes
eum, omnes fugerunt. Adole-
ſcens autem quidaꝫ ſequebatur
eum amictus ſindone ſuper nu
do: ⁊ tenuerunt eum. At il-
le reiecta ſindone, nudus profu-
git ab eis. Et adduxerunt Jeſū
ad ſummum ſacerdotem: ⁊ con-
uenerunt omnes ſacerdotes, ⁊
ſcribe, ⁊ ſeniores. Petrus autē à
longe ſecutus eſt euꝫ vſqꝫ intro
in atrium ſummi ſacerdotis, ⁊ ſe-
debat cum miniſtris, ⁊ calefacie-
bat ſe ad ignē. Sūmi vero ſacer-
dotes ⁊ omne conciliū, querebāt
aduerſus Jeſūꝫ teſtimonium, vt
euꝫ morti traderent: nec inuenie
bant. Multi enim teſtimonium
falſum dicebant aduerſus eum:
⁊ conuenientia teſtimonia non
erant. Et quidam ſurgentes, fal
ſum teſtimoniuꝫ ferebant aduer
ſus euꝫ dicentes. S Quoniam
nos audiuimus eum dicentem.
Ego diſſoluaꝫ templuꝫ hoc ma-
nufactum: ⁊ poſt triduum, aliud
non manufactum edificabo. C
Et nō erat conueniens teſtimo-
nium illorum. Exurgens autem
ſummus ſacerdos in medium, in

terrogauit Jeſum, dicens. S
Non reſpōdes quicquam ad ea,
que tibi obijciuntur ab his? C
Ille autēꝫ tacebat, ⁊ nihil reſpon
dit. Rurſum ſummus ſacerdos
interrogabat eum: ⁊ dixit ei. S
Tu es Chriſtus filij dei benedi-
cti? C Jeſus autem dixit illi. ✠
Ego ſū. Et videbitis filiū homi
nis ſedentem à dextris virtutis
dei, ⁊ venientē cum nubibus ce-
li. C Summus autem ſacerdos
ſcindens veſtimenta ſua, ait. S
Quid adhuc deſideramꝰ teſtes?
Audiſtis blaſphemiaꝫ. Quid vo
bis videtur? C Qui omnes con
demnauerunt euꝫ eſſe reum mor
tis. Et ceperunt quidam con-
ſpuere eum, ⁊ velare faciem eius,
⁊ colaphis eum cedere, ⁊ dicere
ei. S Prophetiza. C Et mini
ſtri alapis eum cedebant. Et cuꝫ
eſſet Petrus in atrio deorſum,
venit vna ex ancillis ſummi ſacer
dotis: ⁊ cum vidiſſet Petrum ca
lefacientem ſe, aſpiciens illum
ait. S Et tu cum Jeſu Nazarē
no eras. C At ille negauit, di-
cens. S Neque ſcio, neque no-
ui quid dicas. C Et exijt foras
ante atrium: ⁊ gallus cantauit.
Rurſus autem cuꝫ vidiſſet illuꝫ
alia ancilla, cepit dicere circunſtā
tibus: quia hic ex illis eſt. At ille
iterum negauit. Et poſt puſil-
lum rurſus qui aſtabant, dice-
bant Petro. S Vere ex illis es:
nam ⁊ Galileus es. C Ille au-
tem cepit anathematizare, ⁊ iu-
rare: quia neſcio hominem iſtuꝫ
quem dicitis. Et ſtatim iterum
gal-

gallus cantauit. Et recordatus eſt Petrus verbi, quod dixerat ei Jeſus: priuſquam gallus cantet bis, ter me negabis. Et cepit flere. Et confeſtim, mane conſilium facientes ſummi ſacerdotes cū ſenioribus ⁊ ſcribis ⁊ vniuerſo concilio, vincientes Jeſū, duxerunt ⁊ tradiderunt Pilato. Et interrogauit eū Pilatus. S Tu es Rex Judęorū? C At ille reſpondēs, ait illi. + Tu dicis. C Et accuſabāt eū ſummi ſacerdotes in multis. Pilatus autem rurſum interrogauit eū, dicens. S Non reſpondes quicquā? Uide in quantis te accuſant. C Jeſus autē amplius nihil reſpōdit: ita vt miraretur Pilatus. Per diem autē feſtum ſolebat illis dimittere vnū ex vinctis, quēcūq petiiſſent. Erat autem qui dicēbatur Barrabas, qui cū ſeditioſis erat vinctus, q in ſeditione fecerat homicidiū. Et cū aſcendiſſet turba, cepit rogar, ſicut ſemp faciebat illis. Pilatus autem reſpondit eis, ⁊ dixit. S Uultis dimittā vobis regē Judęorū? C Sciebat enim quod per inuidiā tradidiſſent eū ſummi ſacerdotes. Pōtifices autē cōcitauerūt turbam, vt magis Barrabam dimitteret eis. Pilatus autem iterum reſpondens, ait illis. S Quid ergo vultis faciam regi Judęorū? C At illi iterum clamauerunt. S Crucifige eum. C Pilatus vero dicebat eis. S Quid enim mali fecit? C At illi magis clamabāt. S Crucifige eū. C Pilatus autē volens populo ſatiſfacere, dimiſit illis Barrabam: ⁊ tradidit Jeſū flagellis ceſū vt crucifigeretur. Milites autē duxerunt eū intro in atrium prętorij, ⁊ conuocant totam cohortem: ⁊ induūt eum purpura, ⁊ imponunt ei plectentes ſpineā coronam. Et ceperūt ſalutare eū: aue Rex Judęorū. Et percutiebant caput eius arūdine: ⁊ conſpuebant eū: ⁊ ponētes genua, adorabant eum. Et poſtquam illuſerunt ei, exuerūt illū purpura: ⁊ induerūt eū veſtimentis ſuis: ⁊ educunt illum vt crucifigerent eum. Et angariauerunt prętereuntem quempiā Simonem Cyreneum venientem de villa, patrem Alexandri ⁊ Rufi, vt tolleret crucem eius. Et perducunt eū in Golgotha locum: quod eſt interpretatum, Caluarię locus. Et dabant ei bibere myrrhatū vinū: ⁊ non accepit. Et crucifigentes eum diuiſerunt veſtimēta eius, mittentes ſortem ſuper eis, quis quid tolleret. Erat autē hora tertia: ⁊ crucifixerūt eū. Et erat titulus cauſe eius inſcriptus, Rex Judęorum. Et cū eo crucifixerunt duos latrones: vnum a dextris, ⁊ alium a ſiniſtris. Et impleta eſt ſcriptura, quę dicit: ⁊ cum iniquis reputatus eſt. Et prętereuntes blaſphemabant eum, mouentes capita ſua, ⁊ dicentes. S Uah, q deſtruis templū dei, ⁊ in tribus diebus reedificas: ſaluū fac temetipſum deſcendens de cruce. C

C Similiter & ſummi ſacerdotes illudentes, ad alterutrum cum ſcribis dicebant. S Alios ſaluos fecit, ſeipſum nō poteſt ſaluum facere. Chriſtus Rex Iſrael deſcendat nunc de Cruce: vt videamus, & credamus. C Et qui cū eo crucifixi erāt, cōuiciabātur ei. Et facta hora ſexta, tenebre facte ſūt ſup totā terrā, vſq; in horam nonā. Et hora nona exclamauit Jeſus voce magna, dicēs. ✠ Eloi, Eloi: lāma ſabacthani? C Quod eſt interpretatū. ✠ Deus meus, deus meus, vt quid dereliquiſti me? C Et quidam de circunſtantibus audientes dicēbāt. S Ecce, Eliam vocat. C Currens autem vnus, & implens ſpongiam aceto, circūponens que calamo, potū dabat ei, dicēs. S Sinite: videamus ſi veniat Elias ad deponēdū eū. C Jeſus autē emiſſa voce magna expirauit.

Hic pauſatur aliquantulum, & genuflectitur. Et velum templi ſciſſum eſt in duo, ā ſūmo vſq; deorſum. Uidens autem Centurio qui ex aduerſo ſtabat, quia ſic clamans expiraſſet, ait. S Uere hic homo filius dei erat. C Erant autem & mulieres de longe aſpicientes: inter quas erat Maria Magdalene, & Maria Jacobi minoris & Joſeph mater, & Salome: & cum eſſet in Galilea, ſequebantur eum, & miniſtrabant ei: & alie multe, que ſimul cum eo aſcenderant Hieroſolymam.

Hic cantatur in tono euangelij: & alia fiunt vt ſupra.

C Et cum iam ſero eſſet factū: (quia erat paraſceue, quod eſt ante ſabbatum) venit Joſeph ab Arimathia nobilis decurio, qui & ipſe erat expectans regnum dei. Et audacter introiuit ad Pilatū, & petijt corpus Jeſu. Pilatus autem mirabatur, ſi iam obijſſet. Et accerſito Centurione, interrogauit eum ſi iam mortuus eſſet. Et cum cognouiſſet ā centurione: donauit corpus Joſeph. Joſeph autē mercatus eſt ſindonem, & deponens eum inuoluit ſindone, & poſuit eum in monumento, quod excīſum erat de petra, & aduoluit lapidem ad oſtium monumenti. Offertor.

Cuſtodi me domine de manu peccatoris: & ab hominibus iniquis eripe me. pſal. 139

Secreta.

Sacrificia nos, queſumus domine, propenſius iſta reſtaurēt, que medicinalibus ſunt inſtituta ieiunijs. Per. vel Protege. vel Oblatis. Cōmunio.

Aduerſum me exercebantur qui ſedēbant in porta, & in me pſallēbant qui bibēbant vinum: ēgo vero orationem meam ad te domine: tempus beneplaciti deus: in multitudine miſericordie tue exaudi me. pſal. 68

Poſtcōmun.

Sanctificationibus tuis, omnipotens deus, & vitia noſtra curentur, & remedia nobis ſempiterna proueniant. Per dominum noſtrum. vel Queſumus, vel Hec nos queſumus. Super populum. Oremus. Humiliate cāpita veſtra deo.

Tua

Tua nos misericordia de-
us, ⁊ ab omni surreptione
vetustatis expurget, ⁊ capaces sa
cte nouitatis efficiat. Per dñm.

Feria iiij. Statio ad sanctam
Mariam maiorem. Introitus.

phil. 2 In nomine do-
mini omne ge-
nu flectatur, ce-
lestium, terre-
strium, ⁊ infer-
norum: quia do-
minus factus
est obediens vsque ad mortem,
mortem autem crucis: ideo dñs
psal. 101 Jesus Christus in gloria est Dei
patris. ps. Dñe exaudi orationē
meā: ⁊ clamor meus ad te veniat.
In nomine. post Ky. rieeleison,
dicitur Oremus. Flectamus
genua. ℟. Leuate. Oratio.

Presta, quesumus omnipo
tens deus: vt, qui pro no-
stris excessibus incessanter affligi
mur, p vnigeniti tui passionē libe
remur. Qui tecū viuit ⁊ regnat.

Lectio Isaie prophete.

ca. 62 Hec dicit dominus deus,
Dicite filie Sion. Ecce sal
⁊ 63 uator tuus venit: ecce merces e-
ius cū eo. Quis est iste qui venit
de Edom, tinctis vestibus de
Bosra? Iste formosus in stola
sua gradiens in multitudine for-
titudinis sue. Ego qui loquor iu
stitiam: ⁊ propugnator sum ad sal
uandum. Quare ergo rubrū est
indumentum tuum, ⁊ vestimenta
tua sicut calcantium in torculari?
Torcular calcaui solus: ⁊ de gen
tibus non est vir mecum. Calca-
uique cos in furore meo: ⁊ conculcaui
cos in ira mea. Et aspersus est
sanguis eorum super vestimenta
mea: ⁊ omnia indumenta mea in
quinaui. Dies enim vltionis in
corde meo: annus retributionis
mee venit. Circumspexi, ⁊ non
erat auxiliator: quesiui, ⁊ nō fuit
qui adiuuaret. Et saluauit mihi
brachiū meum: ⁊ indignatio mea
ipsa auxiliata est mihi. Et concul
caui populos in furore meo: ⁊ ine
briaui eos in indignatione mea;
⁊ detraxi in terram virtutem eo
rum. Miserationum domini re-
cordabor: laudem domini super
omnibus que reddidit nobis do
minus deus noster. Grad. Ne psal. 68
auertas faciem tuam a puero tuo,
quoniam tribulor: velociter exau
di me. ℣. Saluum me fac deus;
quoniā intrauerunt aque vsque
ad animā meam: infixus sum in li-
mo profundi, ⁊ nō est substantia.
Hic dicitur Dominus vobiscum
sine Flectamus genua. Oratio.

Deus qui pro nobis filium
tuū Crucis patibulum subi-
re voluisti, vt inimici a nobis ex-
pelleres potestatē, concede nobis
famulis tuis: vt resurrectionis
gratiā consequamur. Per eū. vel
Ecclesie tue. vel Deus omniū.

Lectio Isaie prophete.

In diebus illis. Dixit Isa-
ias. Domine, quis credidit ca. 53
auditui nostro? ⁊ brachium do-
mini cui reuelatum est? Et ascen-
det sicut virgultum coram eo: ⁊ si
cut radix de terra sitienti. Non est
species ei, neque decor. Et vidi-
mus

mus eũ, ⁊ nõ erat aſpectus, ⁊ deſiderauimus eũ: deſpectũ, ⁊ nouiſſimũ virorũ, virũ dolorũ, ⁊ ſciẽtẽ infirmitatẽ. Et quaſi abſcõdit⁹ vultus eius, ⁊ deſpectus: vnde nec reputauimus eum. Uere languores nr̃os ipſe tulit: ⁊ dolores nr̃os ipſe portauit. Et nos putauimus eũ quaſi leproſũ, ⁊ percuſſũ a deo, ⁊ humiliatũ. Ipſe autẽ vulneratus eſt propter iniquitates nr̃as: attritus eſt pp̄ ſcelera nr̃a. Diſciplina pacis nr̃ę ſup eũ: ⁊ liuore eius ſanati ſumus. Oẽs nos quaſi oues errauimus, vnuſquiſqȝ in viã ſuã declinauit: ⁊ poſuit dñs in eo iniquitatẽ omniũ nr̃m. Oblatus eſt, quia ipſe voluit: ⁊ non aperuit os ſuũ. Sicut ouis ad occiſionẽ ducet: ⁊ quaſi agnus corã tondẽte ſe, obmuteſcet: ⁊ non aperiet os ſuũ. De anguſtia ⁊ de iudicio ſublatus eſt. Generationẽ eius qs enarrabit? Quia abſciſſus eſt de terra viuẽtium. Propter ſcelus populi mei pcuſſi eũ. Et dabit impios pro ſepultura, ⁊ diuites p morte ſua: eo q iniquitatẽ non fecerit, nec dolus inuẽtus fuerit in ore eius. Et dñs voluit cõterere eũ in infirmitate. Si poſuerit pro pctõ aiam ſuã, videbit ſemẽ lõgeuũ, ⁊ volũtas dñi in manu ei⁹ diriget. Pro eo q laborauit aia eius, videbit, ⁊ ſaturabit. In ſcia ſua iuſtificabit ipſe iuſtus ſeruus meus multos, ⁊ iniqtates eorũ ipſe portabit. Ideo diſpertiam ei plurimos, ⁊ fortium diuidet ſpolia, pro eo quod tradidit in mortẽ animaȝ ſuã, ⁊ cũ ſceleratis reputatus eſt. Et ipſe peccata multorũ tulit: ⁊ p traſgreſſoribus rogauit. Tract. Domine exaudi ora pſal. 101
tionem meam, ⁊ clamor meus ad te veniat. ℣. Ne auertas faciem tuam a me: in quacunque die tribulor, inclina ad me aurem tuam. ℣. In quacunque die inuocauero te, velociter exaudi me. ℣. Quia defecerunt ſicut fumus dies mei: ⁊ oſſa mea ſicut in frixorio confrixa ſunt. ℣. Percuſſus ſum ſicut fenum, ⁊ aruit cor meum, quia oblitus ſum manducare panem meũ. ℣. Tu exurgẽs domine miſereberis Sion: quia venit tempus miſerendi eius.

¶ Paſſio domini noſtri Jeſu Chriſti ſecundum Lucam.

In illo tẽpore. ✠ ca. 22
Appropinquabat dies feſtus azymorum, qui dicitur paſcha: ⁊ querebãt principes ſacerdotũ ⁊ ſcribę, quomodo Jeſum interficerent: timebant vero plebem. Intrauit autem ſatanas in Judam, qui cognominabatur Iſcariotes, vnum de duodecim: ⁊ abijt, ⁊ locutus eſt cum principibus ſacerdotum ⁊ magiſtratibus, quemadmodum illum traderet eis. Et gauiſi ſunt: ⁊ pacti ſunt pecuniam illi dare. Et ſpopondit. Et querebat opportunitatem, vt traderet illum ſine turbis. Uenit autem

autem dies azymorum, in qua ne
ceſſe erat occidi paſcha. Et mi
ſit Petrum ⁊ Joannem, dicens.
✠ Euntes parate nobis paſcha,
vt manducemus. ℂ At illi dixe
runt. S Ubi vis paremus? ℂ
Et dixit ad eos. ✠ Ecce intro
euntibus vobis in ciuitatem, occur
ret vobis homo amphoram a
que portans: ſequimini eum in
domum, in quam intrat, ⁊ dicetis
patrifamilias domus. Dicit ti
bi magiſter: Ubi eſt diuerſorium,
vbi paſcha cũ diſcipulis meis mã
ducem? Et ipſe vobis oſtendet
cenaculum magnum ſtratum: ⁊ ibi
parate. ℂ Euntes autem inue
nerunt ſicut dixit illis Jeſus: ⁊ pa
rauerũt paſcha. Et cum facta eſ
ſet hora diſcubuit, ⁊ duodecim a
poſtoli cum eo, ⁊ ait illis. ✠ Deſi
derio deſideraui hoc paſcha mã
ducare vobiſcũ, antequã patiar.
Dico enim vobis: quia ex hoc nõ
manducabo illud donec implea
tur in regno dei. ℂ Et accepto
calice, gratias egit, ⁊ dixit. ✠ Ac
cipite, ⁊ diuidite inter vos. Dico
enim vobis: quod nõ bibam de
generatione vitis donec regnum
dei veniat. ℂ Et accepto pane,
gratias egit, ⁊ fregit: ⁊ dedit eis,
dicẽs. ✠ Hoc eſt corpus meum,
qđ pro vobis datur. Hoc facite
in meam cõmemorationem. ℂ
Similiter ⁊ calicem, poſtquã cena
uit dicens. ✠ Hic calix nouũ te
ſtamentum eſt in ſanguine meo, q
pro vobis effundetur. Ueruntã
men ecce manus tradentis me,
mecum eſt in menſa. Et quidem fi
lius hominis, ſecundum quod di
finitum eſt, vadit: veruntamen ve
homini illi per quem tradetur.
ℂ Et ipſi ceperunt querere in
ter ſe, quis eſſet, qui hoc factu
rus eſſet. Facta eſt autẽ ⁊ contẽ
tio inter eos, quis eorum videre
tur eſſe maior. Dixit autẽ eis. ✠
Reges gentium dominantur eo
rum: ⁊ qui poteſtatem habent ſu
per eos: benefici vocantur. Uos
autẽ non ſic: ſed qui maior eſt in
vobis, fiat ſicut minor: ⁊ qui pre
ceſſor eſt, ſicut miniſtrator. Nam
quis maior eſt, qui recumbit, an
qui miniſtrat? Nonne qui recũ
bit? Ego autem in medio veſtrũ
ſum, ſicut qui miniſtrat: vos autem
eſtis qui permãſiſtis mecũ in tẽ
tationibus meis. Et ego diſpo
no vobis ſicut diſpoſuit mihi pa
ter meus regnum: vt edatis ⁊ bi
batis ſuper menſam meam in re
gno meo: ⁊ ſedeatis ſuper thro
nos iudicantes duodecim tribus
Jſrael. ℂ Ait autem dñs Simõ
ni. ✠ Simon, ecce ſatanas expe
tiuit vos, vt cribraret ſicut triti
cum. Ego autẽ rogaui pro te, vt
nõ deficiat fides tua: ⁊ tu aliquã
do conuerſus, confirma fratres
tuos. ℂ Qui dixit ei. S Domi
ne, tecum paratus ſum ⁊ in carce
rem ⁊ in mortem ire. ℂ At ille
dixit. ✠ Dico tibi Petre, non
cantabit hodie gallus, donec ter
abneges noſſe me. ℂ Et dixit
eis. ✠ Quãdo miſi vos ſine ſac
culo, ⁊ pera, ⁊ calciamentis: nũ
quid aliqđ defuit vobis? ℂ At
illi dixerũt. S Nihil. ℂ Dixit
ergo

ergo eis. ✠ Sed nūc qui habet ſacculū, tollat ſimiliter ⁊ perā. Et qui non habet, vēdat tunicā ſuam, ⁊ emat gladiū. Dico enim vobis, quoniā adhuc hoc qđ ſcriptū eſt, oportet impleri in me. Et cū iniquis deputatus eſt. Etenim ea que ſcripta ſūt de me, finē habēt. C At illi dixerūt. S Domine, ecce gladij duo hic. C At ille dixit eis. ✠ Satis eſt. C Et egreſſus ibat ſecundum conſuetudinem in montem oliuarum. Secuti ſunt autē illū ⁊ diſcipuli ei⁹. Et cū perueniſſet ad locū, dixit illis. ✠ Orate ne intretis in tentationē. C Et ipſe auulſus eſt ab eis quantū iactus eſt lapidis: ⁊ poſitis genibus orabat, dicens. ✠ Pater, ſi vis, tranſfer calicē iſtū a me. Veruntamen non mea volūtas, ſed tua fiat. C Apparuit autē illi angelus de celo, confortans eum. Et factus in agonia, prolixius orabat. Et factus eſt ſudor eius, ſicut gutte ſanguinis decurrentis in terrā. Et cum ſurrexiſſet ab oratione, ⁊ veniſſet ad diſcipulos ſuos, inuenit eos dormiētes pre triſtitia: ⁊ ait illis. ✠ Quid dormitis? Surgite, orate, ne intretis in tētationē. C Adhuc eo loquēte, ecce turba: ⁊ qui vocabatur Judas, vnus de duodecim antecedebat eos: ⁊ appropinquauit Jeſu, vt oſcularetur eum. Jeſus autē dixit illi. ✠ Juda, oſculo filiū hominis tradis? C Videntes autē hi qui circa ipſū erant, quod futurum erat, dixerunt ei. S Dñe ſi percutimus in gladio? C Et percuſſit vnus ex eis ſeruū principis ſacerdotū: ⁊ amputauit auriculā eius dexterā. Reſpondēs autem Jeſus, ait. ✠ Sinite vſq; huc. C Et cū tetigiſſet auriculā eius, ſanauit eū. Dixit autē Jeſus ad eos q venerāt ad ſe, principes ſacerdotū ⁊ magiſtratus templi, ⁊ ſeniores. ✠ Quaſi ad latronē exiſtis cū gladijs ⁊ fuſtibus? Cū quotidie vobiſcū fuerī in templo, nō extendiſtis manus in me. Sed hec eſt hora veſtra, ⁊ poteſtas tenebrarū. C Cōprehendentes autem eum, duxerunt ad domū principis ſacerdotū. Petrus vero ſequebatur eum a longe. Accenſo autē igne in medio atrij, ⁊ circunſedentibus illis, erat Petrus in medio eorum. Quē cū vidiſſet ancilla quedā ſedentē ad lumen, ⁊ cum fuiſſet intuita, dixit. S Et hic cum illo erat. C At ille negauit eū, dicens. S Mulier non noui illum. C Et poſt puſillum alius videns eum, dixit. S Et tu de illis es. C Petrus vero ait. S O homo non ſum. C Et interuallo facto, quaſi hore vnius: alius quidam affirmabat dicens. S Vere ⁊ hic cū illo erat. Nā ⁊ Galileus eſt. C Et ait Petrus. S Homo neſcio quid dicis. C Et continuo adhuc illo loquente, cantauit gallus. Et conuerſus dominus reſpexit Petrū. Et recordatus eſt Petrus verbi dñi, ſicut dixerat: quia priuſ quā gallus cantet, ter me negabis. Et egreſſus foras

Petrus

Petrus fleuit amare. Et viri q
tenébát Jeſuz, illudébant ei, cę-
dentes. Et velauérunt eũ: ⁊ per
cutiébant faciem eius: ⁊ interro
gabát euz dicentes. S Prophe
tiza, quis eſt qui te percuſſit? C
Et alia multa blaſphemantes di
cebant in eum. Et vt factus eſt
dies, conuenérunt ſeniores ple-
bis ⁊ principes ſacerdotũ ⁊ ſcri-
bę, ⁊ duxerunt illum in conciliuz
ſuuz, dicentes. S Si tu es Chri
ſtus, dic nobis. C Et ait illis. ✠
Si vobis dixero, nõ credétis mi
hi: ſi autẽ ⁊ interrogáuero, nõ re
ſpondebitis mihi, neqz dimitte-
tis. Ex hoc autẽ erit filius homi
nis ſedens à dextris virtutis dei.
C Dixerunt autem omnes. S
Tu ergo es filius dei? C Qui
ait. ✠ Vos dicitis quia ego ſuz.
C At illi dixerunt. S Quid ad-
huc deſideramus teſtimonium?
Ipſi eniz audiuimus de ore eius.
C Et ſurgens omnis multitu-
do eorũ, duxerũt illũ ad Pilatũ.
Cęperunt autẽ accuſare illuz, di-
cẽtes. S Hũc inuénimus ſub-
uertentem gentem noſtrá: ⁊ pro
hibentez tributa dari Cęſari: ⁊
dicentem ſe Chriſtuz regez eſſe.
C Pilatus autez interrogauit
eũ, dicens. S Tu es rex Judęo
rum? C At ille reſpódens ait.
✠ Tu dicis. C Ait autez Pila
tus ad principes ſacerdotũ ⁊ tur
bas. S Nihil inuenio cauſę in
hoc homine. C At illi inualeſce
bant, dicentes. S Cõmóuit po
pulũ, docens per vniuerſaz Ju-
dęaz, incipiens à Galilęa vſque
M. N. R.

huc. C Pilatus autez audiens
Galilęaz, interrogauit ſi homo
Galilęus eſſet. Et vt cognouit,
q de Herodis poteſtate eſſet, re
miſit eũ ad Herodem, qui ⁊ ipſe
Hieroſolymis erat illis diebus.
Herodes autez viſo Jeſu, gaui-
ſus eſt valde. Erat enim cupiens
ex multo tempore vidére illũ, eo
qđ audierat multa de illo: ⁊ ſpe-
rabat ſignuz aliquod vidére ab
eo fieri. Interrogabat autez illũ
multis ſermonibus. At ipſe ni-
hil illi reſpódebat. Stabant aũt
principes ſacerdotũ ⁊ ſcribę con
ſtáter accuſantes eũ. Spreuit au
tem illũ Herodes cum exercitu
ſuo: ⁊ illuſit idutũ veſte alba, ⁊ re
miſit ad Pilatũ. Et facti ſũt ami
ci Heródes ⁊ pilatus in ipſa die:
nã antea inimici erát adinuicez.
Pilatus autez cõuocatis princi-
pibus ſacerdotum, ⁊ magiſtra-
tibus, ⁊ plebe, dixit ad illos. S
Obtuliſtis mihi hunc hominez,
quaſi auertentem populum: ⁊ ec
ce ego coram vobis interrogás,
nullam cauſam inuénio in homi-
ne iſto ex his, in quibus eum ac-
cuſatis. Sed neque Heródes.
Nam remiſi vos ad illum: ⁊ ecce,
nihil dignum me teactum eſt ei.
Emendatum ergo illum dimit-
tam. C Neceſſe autem habébat
dimittere eis per diem feſtum
vnum. Exclamauit autem ſimul
vniuerſa turba, dicens. S Tol-
le hunc, ⁊ dimitte nobis Barra-
bam. C Qui erat propter ſedi-
tionem quandam factam in ciui-
tate, ⁊ homicidium, miſſus in car-

cerem. Iterum autem Pilatus
locutus eſt ad illos, volẽs dimit-
tere Ieſū. At illi ſucclamabant,
dicentes. S Crucifige, Cruci-
fige eum. C Ille autẽ tertio di
xit ad illos. S Quid enim mali
fecit iſte? Nullam cauſā mortis
inuenio in eo. Corripiam ergo
illum, ⁊ dimittā. C At illi inſta
bãt vocibus magnis poſtulãtes
vt crucifigeretur: ⁊ inualeſcebãt
voces eorum. Et Pilatus adiu
dicauit fieri petitionem eorum.
Dimiſit autem illis eū qui pro-
pter homicidiū ⁊ ſeditionē miſ-
ſus fuerat in carcerẽ quem petẽ
bant: Ieſum vero tradidit volū
tati eorum. Et cū ducerent eū,
apprehenderunt Simonē quẽ-
dam Cyreneuſem venientē de
villa: ⁊ impoſuerunt illi crucem
portare poſt Ieſum. Sequebat̃
autem illū multa turba populi, ⁊
mulierū: quę plangebãt ⁊ lamẽ-
tabantur eū. Cõuerſus autem
Ieſus ad illas, dixit. ✠ Filię hie
ruſalē, nolite flere ſuper me: ſed
ſuper vos ipſas flete, ⁊ ſup filios
veſtros: Quoniam ecce venient
dies, in quibus dicent. Beatę ſte
riles, ⁊ ventres qui non genue-
runt, ⁊ vbera quę nõ lactauerũt.
Tũc incipient dicere montibus,
cadite ſuper nos: ⁊ collibus, ope
rite nos. Quia ſi in viridi ligno
hęc faciũt: in arido quid fiet? C
Ducebantur autẽ ⁊ alij duo ne-
quam cū eo, vt interficerentur.
Et poſtquã venerunt in locum
qui vocatur Caluarię, ibi crucifi
xerunt eū: ⁊ latrones, vnum a de
xtris, ⁊ alterum a ſiniſtris. Ieſus
aũt dicebat. ✠ Pater, dimitte
illis: nõ enim ſciũt quid faciunt.
C Diuidẽtes vero veſtimenta
eius, miſerunt ſortes. Et ſtabat
populus ſpectans, ⁊ deridebant
eum principes cū eis, dicentes.
S Alios ſaluos fecit: ſe ſaluū fa
ciat, ſi hic eſt Chriſt⁹, dei electus.
C Illudebant autẽ ei ⁊ milites
accedentes, ⁊ acetum offerentes
illi, ⁊ dicẽtes. S Si tu es rex Iu
deorum, ſaluum te fac. C Erat
autem ⁊ ſuperſcriptio ſcripta ſu-
per eū literis grecis, ⁊ latinis, ⁊
hebraicis: Hic eſt rex Iudeorū.
Unus autẽ de his qui pendebãt
latronibus, blaſphemabat eū, di
cens. S Si tu es Chriſtus, ſal
uum fac temetipſum, ⁊ nos. C
Reſpondens autem alter, incre-
pabat eum dicens. S Neq; tu
times deū, qui in eadem dãnatio
ne es? Et nos quidem iuſte, nā
digna factis recipimus: hic vero
nihil mali geſſit. C Et dicebat
ad Ieſum. S Domine, memen-
to mei, cū veneris in regnū tuū.
C Et dixit illi Ieſus. ✠ Amen
dico tibi: hodie mecū eris in pa
radiſo. C Erat autē fere hora
ſexta: ⁊ tenebrę factę ſunt in vni-
uerſā terrā, vſque in horā no-
nā. Et obſcuratus eſt Sol: ⁊ ve
lū templi ſciſſum eſt mediū. Et
clamãs Ieſus voce magna, ait.
✠ Pater, in manus tuas cõmen
do ſpiritum meū. C Et hęc di-
cens, expirauit. Hic pauſatur ali
quantulum, ⁊ genuflectitur. Ui-
dens autem Centurio qđ factū
fue-

fuerat, glorificauit deū, dicens.
V. Vere hic homo iuſtus erat.
C. Et omnis turba eorū qui ſi-
mul aderāt ad ſpectaculū iſtud,
⁊ videbāt que fiebant: percutiē-
tes pectora ſua, reuertebantur.
Stabant autē omnes noti eius
a longe: ⁊ mulieres, que ſecute
erant eū a Galilea, hec vidētes.
Hic legitur in tono euangelij:
⁊ alia fiunt vt ſupra.

ET ecce vir nomine Joſeph
qui erat decurio: vir bo-
nus, ⁊ iuſtus: hic non cōſenſerat
conſilio ⁊ actibus eorum: ab Ari
mathia ciuitate Judee: qui expe-
ctabat ⁊ ipſe regnū dei. Hic ac-
ceſſit ad Pilatū, ⁊ petijt corpus
Jeſu. Et depoſitū inuoluit ſin-
done: ⁊ poſuit eū in monumēto
exciſo, in quo nondum quiſquā
poſitus fuerat. Offert. Domi-
pſalꝫ. 101 ne exaudi orationem meā, ⁊ cla-
mor meus ad te peruenat: ne auer
tas faciem tuam a me. Secreta.

SVſcipe queſumus dñe mu-
nus oblatum, ⁊ dignanter
operare: vt qđ paſſionis filij tui
domini noſtri myſterio gerimꝰ,
pijs affectibꝰ cōſequamur. Per
eundē dn̄. Protege. vel Obla
pſal. 101 tis. Cōmunio. Potum meum
cum fletu temperabam: quia ele
uans alliſiſti me: ⁊ ego ſicut fenū
arui: tu autem dñe in eternū per-
manes: tu exurgens miſereberis
Sion, quia venit tempus miſe-
rendi eius. Poſtcommunio.

LArgire ſenſibus noſtris o-
mnipotens deus: vt, per tē-
poralem filij tui mortē, quā my-
ſteria veneranda teſtantur, vitā
te nobis dediſſe perpetuam con
fidamus. Per eundē. vel Que
ſumus. vel Hec nos q̄ſumus.
Super populum. Oremus.
Humiliate capita veſtra deo.

REſpice, queſumus domi-
ne, ſuper hanc familiā tuā:
pro qua dominus noſter Jeſus
Chriſtus non dubitauit manibꝰ
tradi nocentiū, ⁊ Crucis ſubire
tormentum. Qui tecum viuit ⁊c.

¶ Feria quinta in cena domini.
Statio ad ſanctum Joannem in
Laterano. Introitus.

NOs autē gloriari o- Gal. 6
portet in
Cruce do-
mini no-
ſtri Jeſu
Chriſti, in quo eſt ſalus, vita, ⁊ re
ſurrectio noſtra: per quem ſalua
ti, ⁊ liberati ſumus. Pſalmus.
Deus miſereatur noſtri, ⁊ bene- pſalꝫ. 66
dicat nobis: illuminet vultum
ſuum ſuper nos, ⁊ miſereatur no
ſtri. Nos autem gloriari. Dicit
Gloria in excelſis. Oratio.

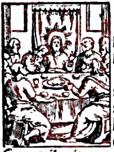
DEus a quo ⁊ Judas rea-
tus ſui penam, ⁊ confeſſio-
nis ſue latro premium ſumpſit:
concede nobis tue propitiatio-
nis effectum: vt ſicut in paſſione
ſua Jeſus Chriſtus dñs noſter,
diuerſa vtriſq; intulit ſtipendiū
meritorū: ita nobis, ablato vetu
ſtatis errore, reſurrectionis ſue
gratiā largiatur. Qui tecū viuit.
Et hec oratio tantum dicitur.

Lectio Epiſtole beati Pauli apoſtoli ad Corinthios.

1.ca. 11 FRatres: Conuenientibus vobis in vnum, iam nõ eſt dominicam cenam manducare. vnuſquiſqꝫ enim cenam ſuã preſumit ad manducandũ. Et alius quidem eſurit: alius autẽ ebrius eſt. Nũquid domos nõ habetis ad manducandum ⁊ bibendũ? Aut eccleſiam dei contemnitis: ⁊ cõfunditis eos qui nõ habent? Quid dicã vobis? Laudo vos. In hoc non laudo. Ego enim accepi a domino, qđ ⁊ tradidi vobis: quoniam dominus Jeſus in qua nocte tradebatur, accepit panẽ: ⁊ grãs agens fregit, ⁊ dixit. Accipite, ⁊ manducate: hoc eſt corpus meum qđ pro vobis tradetur. Hoc facite in meam commemorationem. Similiter ⁊ calicem, poſtquam cenauit, dicens. Hic calix nouum teſtamentum eſt in meo ſanguine. Hoc facite, quotieſcunque bibitis, in meam cõmemorationem. Quotieſcunque enim manducabitis panem hunc, ⁊ calicem bibetis: mortem domini annunciabitis, donec veniat. Itaque quicunque manducauerit panem, ⁊ biberit calicem domini indigne: reus erit corporis ⁊ ſanguinis domini. Probet autem ſeipſum homo: ⁊ ſic, de pane illo edat, ⁊ de calice bibat. Qui enim manducat, ⁊ bibit indigne: iudicium ſibi manducat ⁊ bibit, non diiudicans corpus domini. Ideo inter vos multi infirmi ⁊ imbecilles: ⁊ dormiunt multi. Quod ſi noſmetipſos diiudicaremus: non vtique iudicaremur. Dũ iudicamur autem: a domino corripimur, vt non cũ hoc mundo damnemur. Gradua.

Chriſtus factus eſt pro nobis obediẽs vſque ad mortẽ, mortẽ phil. 2 autẽ crucis. ℣. Propter quod ⁊ deus exaltauit illũ: ⁊ dedit illi nomẽ, qđ eſt ſuper omne nomẽ.

Seq. ſan. euãg. ſcđm Joannẽ.

Ante diem Joh. 13 feſtum paſche, ſciens Jeſus q͞a venit hora eius vt trãſeat ex hoc mũdo ad patrẽ: cũ dilexiſſet ſuos, qui erãt in mũdo, in finẽ dilexit eos. Et cena facta, cũ diabolus iã miſiſſet in cor: vt traderet eũ Judas Simonis Iſcariotes: ſciens quia omnia dedit ei pater in manus, ⁊ quia a deo exiuit, ⁊ ad deum vadit: ſurgit a cena, ⁊ ponit veſtimẽta ſua. Et cum accepiſſet linteũ, precinxit ſe. Deinde miſit aquam in peluim, ⁊ cepit lauare pedes diſcipulorũ, ⁊ extergere linteo quo erat precinctus. Venit ergo ad Simonem Petrũ. Et dicit ei Petrus. Domine, tu mihi lauas pedes? Reſpondit Jeſus, ⁊ dixit ei. Quod ego facio, tu neſcis modo: ſcies autem poſtea. Dicit ei Petrus. Non lauabis mihi pedes in eternũ. Reſpondit ei Jeſus. Si non lauero te, non habebis partem mecum. Dicit ei Si-

mon

mon Petrus. Domine, non tantum pedes meos, ſed ⁊ manus ⁊ caput. Dicit ei Jeſus. Qui lotus eſt, non indiget niſi vt pedes lauet, ſed eſt mūdus totus. Et vos mundi eſtis, ſed nō omnes. Sciebat enim quiſnā eſſet qui traderet eū: propterea dixit, non eſtis mundi omnes. Poſtquā ergo lauit pedes eorū, accepit veſtimēta ſua. Et cū recubuiſſet iterū, dicit eis. Scitis quid fecerim vobis? Vos vocatis me magiſter ⁊ domine: ⁊ bene dicitis. Sū etenim. Si ergo ego laui pedes veſtros, dominus ⁊ magiſter: ⁊ vos debētis alter alterius lauare pedes. Exemplum enim dedi vobis, vt quemadmodum ego feci vobis, ita ⁊ vos faciatis. Et dicitur Credo in. Offertoriū. Dextera domini fecit virtutem: dextera domini exaltauit me. Dextera domini fecit virtutem: non moriar, ſed viuam: ⁊ narrabo opera domini. Secreta.

Ipſe tibi quęſumus, domine ſancte, pater omnipotēs, ęterne deus, ſacrificium noſtrū reddat acceptum, qui diſcipulis ſuis in ſui cōmemoratione hoc fieri hodierna traditione monſtrauit, Jeſus Chriſtus filius tuus, dominus noſter. Qui tecū viuit ⁊ regnat. In vnitate ſpūs.

Prefatio de Cruce. Infra actio.

Communicantes, ⁊ diem ſacratiſſimum celebrantes, quo dominus noſter Jeſus Chriſtus pro nobis eſt traditus. Sed ⁊ memoriam venerantes, in primis glorioſę ſemperque virginis Marię, genitricis dei, ⁊ domini noſtri Jeſu Chriſti. Sed ⁊ beatorum apoſtolorum ac martyrum tuorum Petri ⁊ Pauli, Andreę, Jacobi, Joannis, Thomę, Jacobi, Philippi, Bartholomei, Matthei, Simonis, ⁊ Thadei: Lini, Cleti, Clementis, Xiſti, Cornelij, Cypriani, Laurentij, Chryſogoni, Joannis ⁊ Pauli, Coſmę, ⁊ Damiani, ⁊ omnium ſanctorum tuorum: quorum meritis, precibuſque concedas: vt in omnibus protectionis tuę muniamur auxilio. Per eundem Chriſtum dominum noſtrum.

Alia infra actionem.

Hanc igitur oblationem ſeruitutis noſtrę, ſed ⁊ cunctę familię tuę, quam tibi offerimus ob diem, qua dominus noſter Jeſus Chriſtus tradidit diſcipulis ſuis corporis ⁊ ſanguinis ſui myſteria celebranda: quęſumus dñe, vt placatus accipias: dieſq; noſtros in tua pace diſpōnas: atque ab ęterna damnatione nos eripi: ⁊ in electorum tuorum iubeas gregę numerari. Per eundem Chriſtū dñm noſtrū. Amē.

Quam oblationem tu deus in omnibus, q̄ſumus: Benedictam ✠ aſcriptam ✠ Ratam ✠ Rationabilē, acceptabilemq; facere digneris. vt nobis Corpus ✠ ⁊ ſanguis ✠ fiat dilectiſſimi filij tui dñi noſtri Jeſu Chriſti. Alia infra actionem.

Qui pridie, quā pro noſtra omniumque ſalute patere-

tur, hoc eſt, hodie: accépit panẽ in ſanctas ac venerabiles manus ſuas: ⁊ eleuatis óculis in cęlum ad te. ⁊c. Agnus dei. dicit: ſed Pax non datur. Hodie reſeruat ſacerdos in loco honeſto ⁊ cõuenienti vnã hoſtiã conſecratam pro die ſequenti in quo non conficitur; vel etiam plures ſi neceſſe fuerit, pro infirmis: ſanguinem vero totum ſumit. Deinde fiat cõio: ⁊ poſtea cõpletur miſſa. Cõio. Dñs Jeſus poſtquã cęnauit cũ diſcipulis ſuis, lauit pedes eorum, ⁊ ait illis: ſcitis quid fécerim vobis ego dominus ⁊ magiſter: exemplũ dedi vobis vt ⁊ vos ita faciatis. Poſtcom.

Refecti vitalibus alimẽtis quęſumus dñe deus noſter vt quod tempore noſtrę mortalitatis cultu exéquimur, tuę immortalitatis múnere conſequamur. Per dñm. Et dicitur Ite miſſa eſt. Finita miſſa, accédunt intorticia, ⁊ fit proceſſio more ſolito. Celebrans genuflectit ante altare, imponit incenſum in duobus thuribulis, ⁊ cũ altero incenſat ter ſacramẽtũ: deinde de manu diaconi accepto calice cum ſacramento, ⁊ cooperto extremitatibus veli quo teguntur humeri, procedit medius inter diaconum a dextris, ⁊ ſubdiaconũ a ſiniſtris ſub baldachino, duobus acoluthis ſacramentũ continue incenſantibus vſque ad locum preparatũ vbi pro craſtino ſeruandum eſt. Interea cantatur hymnus. Pange lingua glorioſi. Repoſito ſacramento, ⁊ rurſus incenſato, in choro dicantur veſperę: ⁊ ſacerdos cũ miniſtris denudet altaria legendo antipho. Diuiſérunt ſibi veſtimenta mea: ⁊ ſuper veſtẽ meam miſerunt ſortem. Cũ toto pſalmo. Deus deus meus reſpice in me.

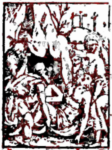
¶ Poſt denudationẽ altariũ, hora competenti, facto ſigno cum tabula, conueniunt Clerici ad faciendum mandatũ. Superior abluit pedes inferioribus: tergit, ⁊ oſculatur. Et interim hęc ſubſcripta cantãtur: vel omnia vel in parte pro diſpoſitione cantorum. Antiphona. Mandatum nouum do vobis: vt diligãtis inuicem, ſicut dilexi vos, dicit dominus. Ps. Beati immaculati in via, qui ámbulãt in lege domini. Et repetitur immediate antipho. Mandatum nouũ. Et ſic alię antiphonę, quę habent pſalmos, vel ℣. repetuntur. Et de quolibet pſalmo non dicitur niſi vnus ℣. Antiphona. Poſtquam ſurrexit dominus a cęna, miſit aquã in peluim, ⁊ cępit lauare pedes diſcipulorum ſuorum: hoc exemplum reliquit eis. Pſalmus. Magnus dominus, ⁊ laudabilis nimis in ciuitate Dei noſtri, in monte ſancto eius. Antiphona. Dominus Jeſus poſtquã cęnauit cum Joã 13
diſcipulis ſuis, lauit pedes eorum, ⁊ ait illis: ſcitis quid fécerim vobis ego dominus ⁊ magiſter: exemplum dedi vobis: vt ⁊ vos ita faciatis. Pſalmus. Benedixiſti

nedixiſti domine terram tuam: auertiſti captiuitaté Jacob. Antiph. Dñe tu mihi lauas pedes? reſpondit Jeſus, ⁊ dixit ei: ſi nõ lauero tibi pedes, non habebis partem mecum. ℣. Uenit ergo ad Simonem Petrum, ⁊ dixit ei Petrus. Et repetitur antipho. Dñe, tu mihi lauas pedes? reſpõdit Jeſus, ⁊ dixit ei: ſi non lauero tibi pedes, non habebis partem mecũ. ℣. Quod ego facio tu neſcis modo: ſcies autem poſtea. Tertio repetitur antipho. Domine, tu mihi lauas pedes? reſpondit Jeſus, ⁊ dixit ei: ſi nõ lauero tibi pedes, non habebis partem mecum. ℣. Si ego dominus, ⁊ magiſter veſter laui vobis pedes: quanto magis debetis alter alterius lauare pedes? Pſal. Audite hec omnes gentes: auribus percipite qui habitatis orbem. Añã. In hoc cognoſcẽt oẽs, q2 mei eſtis diſcipuli: ſi dilectionẽ habueritis adinuicem. ℣. Dixit Jeſus diſcipulis ſuis. Antipho. Maneant in vobis fides, ſpes, charitas, tria hec: maior autem horum eſt charitas. ℣. Nunc autem manent fides, ſpes, charitas, tria hec: maior autẽ horum eſt charitas. Antipho Benedicta ſit ſancta Trinitas, atque indiuiſa vnitas: confitebimur ei, quia fecit nobiſcũ miſericordiã ſuam. ℣. Benedicamus patrẽ, ⁊ filium, cum ſancto ſpiritu. Ps. Quam dilecta tabernacula tua domine virtutum, concupiſcit ⁊ deficit anima mea in atria domini. Añã. Ubi charitas ⁊ amor, deus ibi eſt. ℣. Cõgregauit nos in vnũ Chriſti amor. ℣. Exultemus, ⁊ in ipſo iucundemur. ℣. Timeamus, ⁊ amẽmus deum viuum. ℣. Et ex corde diligamus nos ſyncero. Et repetitur añã. Ubi charitas ⁊ amor deus ibi eſt. ℣. Simul ergo cum in vnum cõgregamur. ℣. Ne nos mente diuidamur, caueamus. ℣. Ceſſent iurgia maligna, ceſſent lites. ℣. Et in medio noſtri ſit Chriſtus deus. Et repetit añã. Ubi charitas ⁊ amor, deus ibi eſt. ℣. Simul quoq; cũ beatis videamus. ℣. Glorianter vultum tuum Chriſte deus. ℣. Gaudiũ, quod eſt immenſum, atque probũ. ℣. Sécula per infinita ſeculorum. Amen. Poſt lotionem, qui alijs abluit pedes, capite detecto dicit. Pater noſter. ℣. Et ne nos. ℟. Sed libera. ℣. Tu mandaſti mãdata tua domine. ℟. Cuſtodiri nimis. ℣. Tu lauaſti pedes diſcipulorũ tuorum. ℟. Opera manuum tuarum, ne deſpicias. ℣. Dñe exaudi orationem meã. ℟. Et clamor me⁹ ad te veniat. ℣. Dñs vobiſcum. ℟. Et cum ſpiritu tuo. Oremus. Oratio.

Adeſto dñe, queſumus, officio ſeruitutis noſtre: ⁊ quia tu diſcipulis tuis pedes lauare dignatus es, ne deſpicias opera manuum tuarum, que nobis retinenda mandaſti: vt ſicut hic nobis ⁊ a nobis exteriora abluũtur inquinamẽta: ſic a te omniũ noſtrũ interiora lauentur pecca-

tã. Quod ipſe preſtare digneris,
qui viuis ⁊ regnas deus, per om
nia ſecula ſeculoꝝ. ℞. Amen.

¶ Feria vi. in Paraſceue. Sta-
tio ad ſanctam Crucem in
Hieruſalem.

Hora nona, ſacer-
dos ⁊ miniſtri in
duti veſtimentis
nigri coloris, pro-
cedunt ſine lumi
naribus, ⁊ incen-
ſo: ⁊ ante altare
proſtrati aliqua-
diu orant. Interim acolythi
vnam tantum tobaleam exten-
dunt ſuper altare. Sacerdos
cum miniſtris facta oratione ac-
cedit ad altare: deinde ſubdia-
conus procedit ad legendum,
⁊ ſine titulo incipit prophetiam.

Hec dicit dominus. In tri
Oſe. bulatione ſua mane cõſur-
6 gent ad me. Uenite, reuertamur
ad dominum: quia ipſe cepit, ⁊
ſanabit nos: percutiet, ⁊ curabit
nos. Uiuificabit nos poſt duos
dies, ⁊ in die tertio ſuſcitabit nos,
⁊ viuemus in cõſpectu eius. Scie
mus, ſequemurq́ꝫ, vt cognoſca-
mus dñm. Quaſi diluculũ prepa
ratus eſt egreſſus eius: ⁊ veniet
quaſi imber nobis temporane-
us ⁊ ſerotinus terre. Quid faciã
tibi Ephraim? Quid faciaꝫ tibi
Iuda? Miſericordia veſtra qua
ſi nubes matutina: ⁊ quaſi ros
mane pertranſiens. Propter hoc
dolaui in prophetis: ⁊ occidi eos
in verbis oris mei. Et iudicia
tua, quaſi lux, egredietur. Quia
miſericordiam volui, ⁊ non ſacri
ficiũ: ⁊ ſcientiã dei pluſquam ho-
locauſta. Trac. Dñe, audiui au- Abac.
ditum tuum, ⁊ timui: conſidera- 3
ui opera tua, ⁊ expaui. ℣. In me
dio duorum animalium innoteſ-
ces: dũ appropinquauerint an
ni, cognoſceris: dũ aduenerit tẽ
pus, oſtenderis. ℣. In eo, dum
cõturbata fuerit anima mea: in
ira, miſericordie memor eris. ℣.
Deus a Libano veniet, ⁊ ſanctus
de monte vmbroſo, ⁊ condenſo.
℣. Operuit celos maieſtas eius:
⁊ laudis eius plena eſt terra. Fi-
nito tractu ſacerdos dicit Ore-
mus. diaconus Flectamus ge-
nua. ⁊ ſubdiaconus. Leuate.

Deus, a quo ⁊ Iudas pro-
ditor reatus ſui penam, ⁊
confeſſionis ſue latro premium
ſumpſit: concede nobis tue pro-
pitiationis effectum: vt ſicut in
paſſione ſua Ieſus Chriſtus do
minus noſter diuerſa vtriſque in
tulit ſtipendia meritoꝝ: ita no-
bis, ablato vetuſtatis errore, re-
ſurrectionis ſue gratiaꝫ largiat̃.
Qui tecum viuit ⁊ regnat in vni
tate ſpiritus ſancti deus: per om
nia ſecula ſeculoꝝ. ℞. Amen.

In diebus illis. Dixit dñs Exo.
ad Moyſen ⁊ Aaron in ter 12
ra Egypti. Menſis iſte, vobis
principiũ menſiũ: primus erit in
menſibus anni. Loquimini ad
vniuerſum cetum filioꝝ Iſrael,
⁊ dicite ei. Decima die menſis
huius tollat vnuſquiſque agnuꝫ
per familias, ⁊ domos ſuas. Sin
autem

autem minor eſt numerus, vt ſufficere poſſit ad veſcenduꝫ agnũ: aſſumet vicinũ ſuuꝫ, qui iunctus eſt domui ſue: iuxta numerũ animarũ que ſufficere poſſunt ad eſuꝫ agni. Erit autẽ agnus abſqꝫ macula, maſculus anniculus: iuxta quẽ ritũ tollẽtis ⁊ hedũꝫ. Et ſeruabitis eũ vſqꝫ ad quartãdecimã dieꝫ menſis huius. Immolabitqꝫ euꝫ vniuerſa multitudo filiorũ Iſrael ad veſperã. Et ſumẽt de ſanguine eius: ac ponent ſuper vtrunque poſtẽ, ⁊ in ſuper liminaribus domorũ, in quibus comedẽt illũ. Et edẽt carnes nocte illa aſſas igni, ⁊ azimos panes cũ lactucis agreſtibus. Non comedẽtis ex eo crudũ quid, nec coctũ aqua ſed aſſum tantum igni. Caput cũ pedibus eius ⁊ inteſtinis vorabitis: ⁊ os eius nõ cõfringetis: nec remanebit ex eo quicquam vſque mane. Siquid reſiduum fuerit, igni cõburetis. Sic autem comedetis illum. Renes veſtros accingẽtis: ⁊ calciamenta habebitis in pedibus: tenentes baculos in manibus: ⁊ comedetis feſtinanter. Eſt enim phaſe (ideſt tranſitus) domini. Tra.

pſal. Eripe me domine ab homine
139 malo: a viro iniquo libera me. ℣ Qui cogitauerũt malitias in corde tota die conſtituebant prelia. ℣. Acuerunt linguas ſuas ſicut ſerpentes: venenum aſpidũ ſub labijs eorũ. ℣. Cuſtodi me dñe de manu peccatoris: ⁊ ab hominibus iniquis libera me. ℣. Qui cogitauerunt ſupplantare greſſus meos: abſconderunt ſuperbi laqueũ mihi. ℣. Et funes extenderunt in laqueũ pedibus meis: iuxta iter ſcandaluꝫ poſuerunt mihi. ℣. Dixi domino, deus meus es tu: exaudi dñe vocẽ orationis mee. ℣. Domine virtus ſalutis mee: obumbra caput meum in die belli. ℣. Ne tradas me a deſiderio meo peccatori: cogitauerunt aduerſum me: ne derelinquas me: ne vnquam exaltentur. ℣. Caput circuitus eorum: labor labiorum ipſorum operiet eos. ℣. Veruntamen iuſti confitebuntur nomini tuo ⁊ habitabunt recti cum vultu tuo. Finito tractu, paſſio ſuper nudum pulpitum dicitur.

¶ Paſſio domini noſtri Jeſu Chriſti ſecundum Joannem.

In illo tempore. ca. 18 Egreſſus eſt Jeſus cum diſcipulis ſuis trans torrentẽ Cedron, vbi erat hortus in quem introiuit ipſe ⁊ diſcipuli eius. Sciebat autem ⁊ Judas qui tradebat eum, locum: quia frequenter Jeſus conuenerat illuc cum diſcipulis ſuis. Judas ergo cum accepiſſet cohortem, ⁊ a pontificibus ⁊ phariſeis miniſtros: venit illuc cum laternis, ⁊ facibus, ⁊ armis. Jeſus itaqꝫ ſciens omnia, que ventura erant ſuper euꝫ: proceſſit, ⁊ dixit eis. ✠ Queꝫ queritis? ¶ Reſponde-

ſponderunt ei. S Jeſum Naza-
renum. C Dixit eis Jeſus. ✠
Ego ſum. C Stabat autem ⁊
Judas, qui tradebat eum, cum
ipſis. Ut ergo dixit eis, ego ſum:
abierunt retrorſū, ⁊ ceciderunt
in terram. Iterum ergo eos in-
terrogauit. ✠ Quem queritis?
C Illi autem dixerunt. S Je-
ſum Nazarenum. C Reſpon-
dit Jeſus. ✠ Dixi vobis, quia
ego ſum. Si ergo me queritis, ſi-
nite hos abire. C Ut implere-
tur ſermo quem dixit: quia, quos
dediſti mihi, non perdidi ex eis
quenquam. Simō ergo Petrus
habens gladium, eduxit eum: ⁊
percuſſit pontificis ſeruum: ⁊ ab
ſcidit auriculam eius dexteram.
Erat autem nomen ſeruo Mal-
chus. Dixit ergo Jeſus Petro.
✠ Mitte gladium tuum in vagi
nam. Calicem quem dedit mihi
pater, non vis vt bibam illum?
C Cohors ergo ⁊ tribunus ⁊
⁊ miniſtri Judeorum cóprehen-
derunt Jeſum, ⁊ ligauerunt eū:
⁊ adduxerunt eum ad Annam
primum. Erat enim ſocer Cai-
phe, qui erat pótifex anni illius.
Erat autem Caiphas, qui conſi
lium dederat Judeis: quia expe-
dit vnum hominē mori pro po-
pulo. Sequebatur autem Jeſū
Simon Petrus, ⁊ alius diſcipu-
lus. Diſcipulus autem ille, erat
notus pontifici: ⁊ introiuit cum
Jeſu in atrium pontificis. Pe-
trus autem ſtabat ad oſtium fo-
ris. Exiuit ergo diſcipulus ille q
erat notus pontifici: ⁊ dixit oſtia
rie: ⁊ introduxit Petrū. Dixit er
go Petro ancilla oſtiaria. S Nū
quid ⁊ tu ex diſcipulis es homi-
nis iſtius? C Dicit ille. S Non
ſum. C Stabant autem ſerui ⁊
miniſtri ad prunas, quia frigus
erat, ⁊ calefaciebant ſe. Erat au-
tem cum eis ⁊ Petrus ſtans ⁊ ca
lefaciens ſe. Pótifex ergo inter-
rogauit Jeſum de diſcipulis ſuis
⁊ de doctrina eius. Reſpondit
ei Jeſus. ✠ Ego palā locutus
ſum mundo. Ego ſemper docui
in ſynagoga, ⁊ in téplo, quo om-
nes Judei conueniunt: ⁊ in oc-
culto locutus ſum nihil. Quid
me interrogas? Interroga eos,
qui audierunt quid locutus ſum
ipſis. Ecce, hi ſciunt que dixerim
ego. C Hec autem cum dixiſ-
ſet, vnus aſſiſtens miniſtrorum
dedit alapam Jeſu, dicens. S
Sic reſpondes pontifici? C Re
ſpondit ei Jeſus. ✠ Si male lo-
cutus ſum, teſtimoniū perhibe
de malo: ſi autem bene, quid me
cedis? C Et miſit eum Annas
ligatum ad Caipham pontifi-
cem. Erat autem Simon Pe-
trus ſtans ⁊ calefaciens ſe. Di-
xerunt ergo ei. S Nūquid ⁊ tu
ex diſcipulis eius es? C Nega-
uit ille, ⁊ dixit. S Non ſum.
C Dicit ei vnus ex ſeruis pon-
tificis, cognatus eius cuius ab-
ſcidit Petrus auriculam. S
Nonne ego te vidi in horto cum
illo? C Iterum ergo negauit
Petrus: ⁊ ſtatim gallus canta-
uit. Adducūt ergo Jeſum a Cai
pha in pretorium. Erat autem
mane.

mane. Et ipſi non introierũt in
pretorium, vt non contaminarẽ
tur: ſed vt manducarent paſcha.
Exiuit ergo Pilatus ad eos fo-
ras, ꝛ dixit. S Quam accuſatio
nem affertis aduerſus hominẽ
hunc? C Reſponderunt, ꝛ dixe
runt ei. S Si non eſſet hic ma-
lefactor, non tibi tradidiſſemus
eum. C Dixit ergo eis Pilatus.
S Accipite eum vos, ꝛ ſecun-
dum legem veſtram iudicate eũ.
C Dixerunt ergo ei Judei. S
Nobis nõ licet interficere quen
quam. C Ut ſermo Jeſu imple
retur, quẽ dixit: ſignificans qua
morte eſſet moriturus. Introi-
uit ergo iterum Pilatus preto-
rium, ꝛ vocauit Jeſũ, ꝛ dixit ei.
S Tu es rex Judeorũ? C Re-
ſpondit Jeſus. ✠ A temetipſo
hoc dicis, an alij tibi dixerũt de
me? C Reſpõdit Pilatus. S
Nũquid ego Judeus ſũ? Gẽs
tua, ꝛ põtifices tui tradiderunt
te mihi. Quid feciſti? C Reſpõ
dit Jeſus. ✠ Regnum meum
non eſt de hoc mũdo. Si ex hoc
mundo eſſet regnum meum mi-
niſtri mei vtique decertarent, vt
non traderer Judeis. Nunc au-
tem regnũ meũ non eſt hinc. C
Dixit itaque ei Pilatus. S Er-
go rex es tu? C Reſpondit Je-
ſus. ✠ Tu dicis, quia Rex ſum
ego. Ego in hoc natus ſum, ꝛ ad
hoc veni in mundum, vt teſtimo
nium perhibeam veritati. Om-
nis qui eſt ex veritate, audit vo-
cem meam. C Dicit ei Pilatus.
S Quid eſt veritas? C Et cũ
hoc dixiſſet, iterum exiuit ad Ju
deos, ꝛ dicit eis. S Ego nullã
inuenio in eo cauſam. Eſt autẽ
conſuetudo vobis, vt vnum di-
mittam vobis in paſcha. Uultis
ergo dimittam vobis regẽ Ju-
deorum? C Clamauerunt rur-
ſum omnes, dicentes. S Non
hunc, ſed Barrabam. C Erat
autem Barrabas latro. Tunc
ergo apprehendit Pilatus Je-
ſum, ꝛ flagellauit. Et milites ple
ctentes coronam de ſpinis, im-
poſuerũt capiti eius: ꝛ veſte pur-
purea circundederunt eum. Et
veniebant ad eum, ꝛ dicebant.
S Aue Rex Judeorũ. C Et
dabant ei alapas. Exiuit iterum
Pilatus foras, ꝛ dicit eis. S Ec
ce adduco eum vobis foras: vt
cognoſcatis, quia in eo nullam
cauſã inuenio. C Exiuit ergo
Jeſus portans ſpineam coronã,
ꝛ purpureũ veſtimentum. Et di
cit eis. S Ecce homo. C Cũ
ergo vidiſſent eum pontifices ꝛ
miniſtri, clamabãt, dicentes. S
Crucifige, crucifige eum. C Di
cit eis Pilatus. S Accipite eũ
vos, ꝛ crucifigite. Ego enim nõ
inuenio in eo cauſam. C Re-
ſponderunt ei Judei. S Nos le
gem habemus: ꝛ ſecundum legẽ
debet mori, quia filium dei ſe fe-
cit. C Cum ergo audiſſet Pila
tus hũc ſermonẽ, magis timuit.
Et ingreſſus eſt pretoriũ iterũ:
ꝛ dicit ad Jeſũ. S Unde es tu?
C Jeſus autẽ reſponſũ nõ de
dit ei. Dicit ergo ei Pilatus. S
Mihi non loqueris? Neſcis, quia
po-

poteſtateꝫ habeo crucifigere te, ⁊ poteſtatē habeo dimittere te? C. Reſpondit Ieſus. ✠ Non haberes poteſtatem aduerſum me vllam, niſi tibi datuꝫ eſſet deſuper. Propterea qui me tradidit tibi, maius peccatum habet. C. Et exinde querebat Pilatus dimittere eum. Iudei autem clamabant, dicentes. S. Si hunc dimittis, non es amicus Ceſaris. Omnis enim qui ſe regeꝫ facit, contradicit Ceſari. C. Pilatus autem cum audiſſet hos ſermones, adduxit foras Ieſum: ⁊ ſedit pro tribunali, in loco qui dicitur Lithoſtrotos, hebraice autem Gabbatha. Erat autem paraſceue paſche, hora quaſi ſexta. Et dicit Iudeis. S. Ecce rex veſter. C. Illi autem clamabāt. S. Tolle, tolle, crucifige eū. C. Dicit eis Pilatus. S. Regeꝫ veſtruꝫ crucifigam? C. Reſponderunt pontifices. S. Nō habemus regem, niſi Ceſarem. C. Tunc ergo tradidit eis illum, vt crucifigeretur. Suſceperunt autem Ieſum: ⁊ eduxerunt. Et baiulans ſibi crucem, exiuit in eum qui dicitur Caluarie locum: hebraice autem Golgotha: vbi eū crucifixerunt: ⁊ cū eo alios duos hinc ⁊ hinc, mediū autem Ieſuꝫ. Scripſit autem ⁊ titulum Pilatus, ⁊ poſuit ſuper cruceꝫ. Erat autem ſcriptum, Ieſus Nazarenus rex Iudeorum. Hunc ergo titulum multi legerunt Iudeorum: quia prope ciuitatem erat locus, vbi crucifixus eſt Ieſus. Et erat ſcriptū hebraice, grece, ⁊ latine. Dicebant ergo Pilato pontifices Iudeorum. S. Noli ſcribere rex Iudeorum: ſed quia ipſe dixit: Rex ſum Iudeorū. C. Reſpondit Pilatus. S. Quod ſcripſi, ſcripſi. C. Milites ergo cuꝫ crucifixiſſēt eum, acceperunt veſtimenta eius (⁊ fecerunt quatuor partes, vnicuique militi partem) ⁊ tunicam. Erat autem tunica inconſutilis, deſuper contexta per totum. Dixerūt ergo ad inuicem. S. Non ſcindamus eā, ſed ſortiamur de illa cuius ſit. C. Ut ſcriptura impleretur, dicens. Partiti ſunt veſtimenta mea ſibi: ⁊ in veſtem meā miſerunt ſortem. Et milites quidem hec fecerunt. Stabant autem iuxta crucem Ieſu mater eius, ⁊ ſoror matris eius, Maria Cleophe, ⁊ maria Magdalene. Cuꝫ vidiſſet ergo Ieſus matrem ⁊ diſcipulum ſtantem quem diligebat, dicit matri ſue. ✠ Mulier, ecce filius tuus. C. Deinde dicit diſcipulo. ✠ Ecce mater tua. C. Et ex illa hora accepit eam diſcipulus in ſuaꝫ. Poſtea ſciens Ieſus quia iaꝫ omnia cōſummata ſunt, vt conſummaretur ſcriptura, dixit. ✠ Sitio. C. Uas ergo poſituꝫ erat aceto plenū. Illi autem ſpongiam plenam aceto, hyſſopo circumponentes, obtulerūt ori eius. Cum ergo accepiſſet Ieſus acetum, dixit. ✠ Conſummatum eſt. C. Et inclinato capite tradidit ſpiritū. Hic pauſatur aliquantulū, ⁊ genuflectitur.

Iudei

Judei ergo, quoniam paraſceue erat; vt nō remanerent in cruce corpora ſabbato, (erat enim magnus dies ille ſabbati) rogauérunt Pilatum vt frangerentur eorū crura, ⁊ tollerentur. Venérunt ergo milites: ⁊ primi qdem fregérunt crura, ⁊ alterius qui crucifixus eſt cum eo. Ad Jeſuʒ autem cum veniſſent, vt viderūt eum iam mortuuʒ, non fregerūt eius crura, ſed vnus militum lāncea latus eius aperuit, ⁊ cōtinuō exiuit ſanguis ⁊ aqua. Et qui vidit, teſtimonium perhibuit: ⁊ verum eſt teſtimoniuʒ eius. Et ille ſcit quia vera dicit: vt ⁊ vos credatis. Facta ſunt enim hec, vt ſcriptura impleretur. Os non comminuetis ex eo. Et iterum alia ſcriptura dicit. Videbunt in quem tranſfixerūt. Hic legitur in tono euangelij ſine incenſo ⁊ luminaribus ⁊ benedictione.

Poſt hec autē Rogauit Pilatum Joſeph ab Arimathia, (eo quod eſſet diſcipulꝰ Jeſu, occultus aūt propter metum Judeorum) vt tolleret corpus Jeſu. Et pmiſit Pilatus. Venit ergo, ⁊ tulit corpus Jeſu. Venit autē ⁊ Nicodemus, qui venerat ad Jeſuʒ nocte primū, ferens mixturā myrrhe ⁊ aloes, quaſi libras centū. Accepérunt ergo corpus Jeſu, ⁊ ligauérūt illud linteis cū aromatibus, ſicut mos eſt Judeis ſepelire. Erat autem in loco vbi crucifixus eſt, hortus: ⁊ in horto monumentum nouum, in quo nōdū quiſquā poſitus erat. Ibi ergo propter paraſceuen Judeorum, quia iuxta erat monumentum, poſuérunt Jeſum.

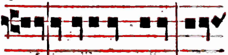
Deinde ſacerdos ſtans in cornu epiſtole, incipit abſolute.

Oremus, dilectiſſimi nobis

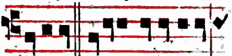
pro eccleſia ſancta dei: vt eam

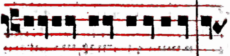
deus ⁊ dominus noſter, paci-

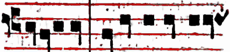
ficare, adunare, ⁊ cuſtodire

dignetur: toto orbe terrarum

ſubijciens ei principatus ⁊

poteſtates: detq; nobis quie-

tam ⁊ trāquillā vitā degenti-bus

bus, glorificare deū patrem

omnipotentem. Oremus.

Diaconus. Flectamus genua.

Subdiaconus ℟. Leuate.

Oratio cantatur in tono orationis miſſe. Hic modus ſeruatur in ſubſequentibus.

Omnipotens ſempiterne Deus: qui gloriam tuam omnibus in Chriſto gentibus reuelaſti: cuſtodi opera miſericordie tue: vt eccleſia tua toto orbe diffuſa, ſtabili fide in confeſſione tui nominis perſeueret. Per eundem dn̄m noſtrum Ieſum Chriſtum filium tuum: qui tecum viuit ⁊ regnat, in vnitate ſpiritus ſancti deus: Per omnia ſecula ſeculorum. ℟. Amen.

Oremus ⁊ pro beatiſſimo Papa noſtro .N. vt Deus ⁊ dominus noſter, qui elegit eũ in ordine epiſcopatus, ſaluum atq; incolumem cuſtodiat eccleſie ſue ſancte, ad regendum populum ſanctum dei. Oremus. Flectamus genua. ℟. Leuate.

Omnipotens ſempiterne Deus; cuius iudicio vniuerſa fundantur: reſpice propitius ad preces noſtras: ⁊ electum nobis antiſtitem tua pietate conſerua: vt Chriſtiana plebs, que te gubernatur auctore, ſub tanto pontifice credulitatis ſue meritis augeatur. Per dominum noſtrum. Reſponſio. Amen.

Oremus ⁊ pro omnibus epiſcopis, preſbyteris, diaconibus, ſubdiaconibus, acolythis, exorciſtis, lectoribus, oſtiarijs, confeſſoribus, virginibus, viduis: ⁊ pro omni populo ſancto Dei. Oremus. Flectamus genua. ℟. Leuate.

Omnipotens ſempiterne deus, cuius ſpiritu totum corpus eccleſie ſanctificatur, ⁊ regitur: exaudi nos pro vniuerſis ordinibus ſupplicantes: vt gratie tue munere ab omnibus tibi gradibus fideliter ſeruiatur. Per dn̄m noſtrum. ℟. Amen.

Oremus ⁊ pro Chriſtianiſſimo Imperatore noſtro .N. vt Deus ⁊ dominus noſter, ſubditas illi faciat omnes barbaras nationes, ad noſtram perpetuam pacem. Oremus. Flectamus genua. ℟. Leuate.

Omnipotens ſempiterne deus, in cuius manu ſunt omnium poteſtates, ⁊ omnium iura regnorum: reſpice ad Romanum benignus imperium: vt gentes que in ſua feritate confidunt, potentie tue dextera comprimantur. Per dn̄m noſtrum. ℟. Amen.

Ore-

Oremus ⁊ pro catechumenis noſtris: vt Deus ⁊ dominus noſter adaperiat aures precordiorū ipſorū, ianuamq; miſericordię: vt per lauacrum regenerationis, accepta remiſſione omnium peccatorum, ⁊ ipſi inueniantur in Chriſto Jeſu domino noſtro. Oremus. Flectamus genua. R. Leuate.

Omnipotens ſempiterne deus: qui eccleſiam tuā noua ſemper prole fecūdas: auge fidem ⁊ intellectū catechumenis noſtris: vt renati fōte baptiſmatis, adoptionis tuę filijs aggregētur. Per dñm nrm. R. Amen.

Oremus, dilectiſſimi nobis, deum patrem omnipotentem, vt cunctis mundum purget erroribus: morbos auferat: famem depellat: aperiat carceres: vincula diſſoluat: peregrinantibus reditum: infirmantibus ſanitatē: nauigantibus portū ſalutis indulgeat. Oremus. Flectamus genua. R. Leuate.

Omnipotens ſempiterne deus, męſtorum cōſolatio, laborantiū fortitudo: perueniāt ad te preces de quacunq; tribulatione clamantiū: vt omnes ſibi in neceſſitatibus ſuis miſericordiā tuā gaudeant affuiſſe. Per dominum noſtrum. R. Amen.

Oremus ⁊ pro hereticis, ⁊ ſchiſmaticis: vt deus ⁊ dominus noſter eruat eos ab erroribus vniuerſis: ⁊ ad ſanctam matrem eccleſiam catholicam atque apoſtolicam reuocare dignetur. Oremus. Flectamus genua. R. Leuate.

Omnipotens ſempiterne deus, qui ſaluas omnes, ⁊ neminem vis perire: reſpice ad animas diabolica fraude deceptas: vt omni heretica prauitate depoſita, errantium corda reſipiſcant: ⁊ ad veritatis tuę redeant vnitatem. Per dominum noſtrum. Reſponſo. Amen.

Oremus ⁊ pro perfidis iudeis: vt deus ⁊ dñs noſter auferat velamen de cordibus eorum: vt ⁊ ipſi agnoſcāt Jeſum chriſtū dñm noſtrū. Non reſpōdetur Amen. ſed ſtatim dicitur.

Omnipotens ſempiterne deus, qui etiam iudaicam perfidiam a tua miſericordia nō repellis: exaudi preces noſtras, quas pro illius populi obcęcatione deferimus: vt agnita veritatis tuę luce, quę Chriſtus eſt, a ſuis tenebris eruantur. Per eundem dñm no. R. Amen.

Oremus ⁊ pro paganis: vt deus omnipotēs auferat iniquitatem a cordibus eorum: vt relictis idolis ſuis, cōuertantur ad Deum viuum ⁊ verum, ⁊ vnicum filium eius Jeſum Chriſtum Deum ⁊ dominum noſtrū: cum quo viuit ⁊ regnat cum ſpiritu ſancto Deus, Per omnia ſecula ſeculorum. Non reſpondetur. Amen. Oremus. Flectamus genua. R. Leuate.

Omnipotens ſempiterne deus, qui non mortem peccatorum, ſed vitā ſemper inquiris,

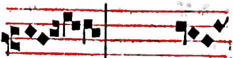
ris: ſuſcipe propitius orationeꝫ noſtram: ꝛ libera eos ab idolorum cultura: ꝛ aggrega eccleſie tue ſancte, ad laudeꝫ ꝛ gloriā nominis tui. Per dominuꝫ no. R. Amē. ¶ Cōpletis orōnibus ſacerdos, depoſita caſula, procedit ad cornu epiſtole, ꝛ ibi in poſteriori parte anguli altaris accipit crucē a miniſtris ſibi [illegible]ratā: quā verſa facie ad [illegible] ſūmitate parū diſcooperit, [illegible]piens ſolus antiphonaꝫ. Ecce lignum crucis. [illegible]b illo loco [illegible] antea iuuatur in cantu a miniſtris vſq[illegible] ad Uenite adoremus. Choro vero cantante Uenite adoremus. omnes ſe proſternunt. Deinde procedit ad anteriorem par[illegible]n anguli eiuſdeꝫ cornu epiſtole: ꝛ diſcooperiens amplius crucem, eleuans eam paululiſper altius, quāꝫ primo, incipit Ecce lignum. Alijs cantātibus ꝛ adorātibus, vt ſupra. Deinde ſacerdos procedit ad mediū altaris: ꝛ diſcooperiens crucē totaliter ac eleuando eā tertio, altius incipit. Ecce lignū. Alijs cātātibus ꝛ adorantibus, vt ſupra. Poſtea ſacerdos deponit cruceꝫ in loco ad hoc preparato ante altare.

Ecce li gnum cru cis,

in quo ſalus mun di pe-

pendit. Chorus R. Ue-

ni te a dore mus.

Deinde deponit calciamenta: ꝛ accedit ad adorandū, ter genua flectē[illegible]nte deoſculationeꝫ crucis. [illegible]oc facto, reuertitur, ꝛ accipit [illegible]menta, ꝛ caſulaꝫ. Poſtmodū miniſtri altaris: deinde alij; ter genibus flexis, vt dictuꝫ eſt, cruceꝫ adorant. Interim cātant improperia, ꝛ alia que ſequūtur totaliter, vel in parte, prout multitudo adorātiū vel paucitas requirit hoc modo. Duo cātores cantant in medio chori V. Popule me⁹. vſqꝫ ad Agios o theos. V. Popule meus qd feci tibi: aut in quo contriſtaui te? reſponde mihi. V. Quia duxi te de terra Aegypti: paraſti cruceꝫ ſaluatori tuo. Unus chorus cātat, Agios o theos. Alius chorus reſpōdet. Sāctus deus. Primus chorus. Agios iſchyros. Secūdus chorus. Sanctus fortis. Primus chorus. Agios athanatos eleiſon imas. Secūdus chorus. Sāctus ꝛ immortalis miſerere nobis. Poſtea duo de ſecūdo choro cātant V. Quia eduxi te per deſertuꝫ quadraginta annis: ꝛ manna cibaui te, ꝛ introduxi te in terrā ſatis optimā. Chori reſpōdent alternatim. Agios o theos

theos ꝛc. Sanctus deus, ꝛc.
Ita tamen, q̄ primus chorus
ſemper repetit Agios. Deinde
duo de primo choro cantant ℣.
Quid vltra debui facere tibi, ꝛ
non feci: Ego quidē plātaui te
vineam meā ſpecioſiſſimam: ꝛ tu
facta es mihi nimis amara: ace-
to nanq̄ ſitim meā potaſti: ꝛ lan
cea pforaſti latus ſaluatori tuo.
Ite chori alternatiꝫ reſpondent
Agios o theos. Sanctus ꝛc.
¶ Verſus ſequētis improperij
a duobus cātoribꝰ alternatim cā
tantur, vtroq̄ choro ſimul repe
tēte poſt quēlibet verſum. Po-
pule meus. vſq̄ Qꝛ eduxi te de
terra Aegypti, paraſti crucem.
¶ Incipiunt improperia. Duo
de ſecūdo choro cantāt ℣. Ego
propter te flagellaui Aegyptū
cū primogenitis ſuis: ꝛ tu me fla
gellatū tradidiſti. Chorus repe
tit. Popule meus. Duo de pri-
mo choro, ℣. Ego eduxi te de
Aegypto, demerſo Pharaone
in mare rubrū: ꝛ tu me tradidiſti
principibꝰ ſacerdotū. Chorus.
Popule meus. Duo de ſecūdo
choro, ℣. Ego āte te aperui ma-
re: ꝛ tu aperuiſti lācea latus meū.
Chorꝰ. Popule meus. Duo de
primo choro, ℣. Ego añ te prę-
ui in colūna nubis: ꝛ tu me duxi-
ſti ad prętoriū Pilati. Chorus.
Popule meus. Duo de ſecūdo
choro, ℣. Ego te paui māna per
deſertū: ꝛ tu me cecidiſti alapis,
ꝛ flagellis. Chorꝰ. Popule meꝰ.
Duo de primo choro, ℣. Ego
te potaui aqua ſalutis de petra:
ꝛ tu me potaſti felle, ꝛ aceto. Cho
rus. Popule meus. Duo de ſecū
do choro, ℣. Ego propter te Ca
naneorum reges percuſſi: ꝛ tu
percuſſiſti arundine caput meū.
Chorus. Popule meꝰ. Duo de
primo choro, ℣. Ego dedi tibi
ſceptrū regale: ꝛ tu dediſti capiti
meo ſpineā coronā. Chorꝰ. Po
pule meus. Duo de ſecūdo cho-
ro, ℣. Ego te exaltaui magna
virtute: ꝛ tu me ſuſpendiſti in pa
tibulo crucis. Chorus. Popu-
le meus. Hec añā. Crucē tuam
adoramus. cū pſalmo. Deus mi
ſereatur noſtri. cātatur coiter: ꝛ
repetitur imediate añā poſt ℣.
Añā. Crucē tuā adoramus dñe:
ꝛ ſanctā reſurrectionē tuā lauda
mus, ꝛ glorificamus. Ecce enim
propter lignū venit gaudium in
vniuerſo mundo. Ps. Deus mi-
ſereat noſtri, ꝛ benedicat nobis:
illuminet vultū ſuū ſup nos, ꝛ mi
ſereat nři. Deinde hym. Crux fi
delis. Cū verſibus hymnorū ſe-
quentiū. Pāge lingua. Luſtris
ſex quiaꝫ. Et cū repetitionibus
ſcdm q̄ inferius ponuntur pro
diſpoſitione cātorum, hymnus.
¶ Crux fidelis, inter omnes ar-
bor vna nobilis: nulla ſylua talē
profert fronde, flore, germine.
Dulce lignū, dulces clauos, dul
ce pondus ſuſtinet. Hymnus.
Pange lingua glorioſi prelium
certaminis, ꝛ ſuper crucis tro-
pheo dic triumphum nobilem,
qualiter redēptor orbis immo-
latus vicerit. Repetitur Crux
fidelis. vſq̄ Dulce lignū. Et ſic

fit quoties repetitur Crux fidelis. ℣. De parentis protoplaſti fraude factor condolens: quando pomi noxialis morſu in mortem corruit: ipſe lignum tunc notauit, damna ligni vt solueret. Repetit᷑ Dulce lignũ. ℣. Hoc opus noſtre ſalutis ordo depopoſcerat, multiformis proditoris ars vt artem falleret: ⁊ medelam ferret inde, hoſtis vnde leſerat. Repetit᷑ Crux fidelis. ℣. Quãdo venit ergo ſacri plenitudo tẽporis, miſſus eſt ab arce patris natus, orbis conditor: atq; vẽtre virginali caro factus prodijt. Repetit᷑ Dulce lignum. ℣. Uagit infãs inter arcta cõditus p̄ſepia: mẽbra pãnis inuoluta virgo mr̃ alligat, ⁊ manus, pedeſq; crura ſtricta cingit faſcia. Repetit᷑ Crux fidelis. Alius hymn⁹.

Luſtris ſex qui iã peractis, tempus implẽs corporis: ſe volente natus ad hoc, paſſioni deditus: agnus in cruce leuatur, immolandus ſtipite. Repetitur Dulce lignuz. ℣. Hic acetũ, fel, arundo, ſputa, claui, lancea: mite corpus p̄foratur: ſanguis, vnda profluit: terra, pontus, aſtra, mundus, quo lauantur flumine. Repetitur Crux fidelis. ℣. Flecte ramos arbor alta: tenſa laxa viſcera: ⁊ rigor lenteſcat ille, quem dedit natiuitas: vt ſuperni membra regis miti tendas ſtipite. Repetitur Dulce lignum. ℣. Gloria ⁊ honor deo vſquequaq; altiſſimo, vna patri, filioque, inclito paraclito, cui laus eſt ⁊ poteſtas per eterna ſecula. Amen.

¶ Circa finẽ adorationis Crucis, accenduntur candele ſuper altare: ⁊ Diaconus, accipiẽs burſam corporalium, extendit corporale more ſolito: ⁊ finita adoratione, Crucez reuerenter accipit, ⁊ reportat ad altare. Poſtea ordinatur proceſſio ad locũ, vbi p̄die Sacramentum repoſituz fuerat. Precedit crux inter duos acoluthos deferentes candelabra cũ cereis accenſis, ⁊ Clerus per ordinem, vltimus Sacerdos cum miniſtris. Cum peruentum fuerit ad locum Sacramenti, accendunt᷑ intortitia, que nõ extinguantur niſi poſt ſumptionem Sacramenti: ⁊ ſacerdos genufle ctit ante Sacramentũ, ⁊ orat aliquantulum: diaconus interim aperit capſulaz, in qua reconditũ eſt corpus Domini: poſtea Sacerdos imponit incenſuz in duobus thuribulis, diacono nauiculam miniſtrante, ⁊ genuflexus incenſat Sacramentum: Deinde diaconus extrahẽs calicem cum Sacramento de capſula, dat ad manus Sacerdotis, ⁊ tegit extremitatibus veli qđ humeros ſacerdotis circũdat: ⁊ procedũt ordine quo venerũt: defert baldachinũ ſup Sacramentũ: ⁊ duo acoluthi cũ thuribulis cõtinue ſacramẽtũ incenſant: interiz cãtat᷑ hymnus Uexilla regis prodeũt. Cũ venerit Sacerdos ad altare, poſito ſup illud Sacramẽto, genuflexus, rurſus incenſat, ⁊ accedens ponit hoſtiã ſuper patenã; quã

quā diaconus tenet: deinde accipiens patenaꝫ cū ſacramento de manu diaconi, hoſtiaꝫ ſacraꝫ ponit ſup corporale nihil dicens: interim diaconus imponit vinū in calicē, ⁊ ſubdiaconus aquā: ſacerdos accipiēs calicē a diacono, ponit ſup altare nihil dicēs, ⁊ diaconus illū cooperit: deinde iponēs incēſuꝫ in thuribulo, incēſat oblata ⁊ altare more ſolito, dicens.

Incenſum iſtud a te benedictum, aſcendat ad te dñe: ⁊ deſcendat ſup nos miſericordia tua. Cum incenſat altare, dicit.
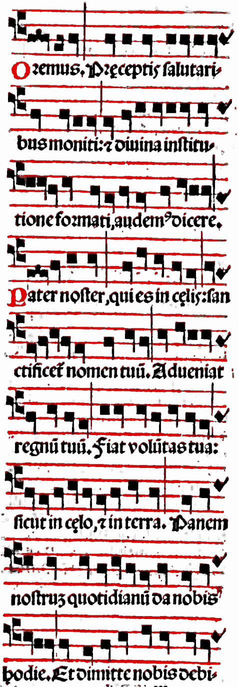
Dirigatur domine oratio mea ſicut incenſum in conſpectu tuo: eleuatio manuū mearum ſacrificium veſpertinū. Pone domine cuſtodiam ori meo, ⁊ oſtium circunſtantię labijs meis: vt non declinet os meum in verba malitię, ad excuſandas excuſationes in peccatis. Quādo reddit thuribulum diacono, dicit.

Accēdat in nobis dñs ignē ſui amoris, ⁊ flāmam ęternę charitatis. Amen. Poſtea lauat manus, nihil dicens: deinde in medio altaris inclinatus, dicit.

In ſpiritu humilitatis ⁊ in animo cōtrito ſuſcipiamur domine a te: ⁊ ſic fiat ſacrificium noſtrum in cōſpectu tuo hodie, vt placeat tibi domine Deus. Deinde verſus ad populū, dicit.

Orate fratres, vt meum ac veſtrum ſacrificium, acceptabile fiat apud Deum patrem omnipotentem. Conſequenter, omiſſis alijs, dicit.

M. N. R.

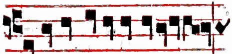

ta noſtra: ſi cu: ⁊ nos dimitti-

mus debitoribus noſtris. Et

ne nos inducas in tentationē.

℟. Sed libera nos à malo.

Sacerdos ſub ſilētio dicto amē. in eadem voce qua dixit Pater noſter, abſolute ſine Oremus, in tono orationis miſſę dicit.

Libera nos, quęſumus domine, ab omnibus malis, pręteritis, pręſentibus, ⁊ futuris: ⁊ intercedente beata ⁊ glorioſa, ſemper virgine dei genitrice Maria, cum beatis apoſtolis tuis Petro ⁊ Paulo, atque Andrea ⁊ omnibus ſanctis: da propitius pacem in diebus noſtris: vt ope miſericordię tuę adiuti, ⁊ à peccato ſimus ſemp liberi, ⁊ ab omni pturbatione ſecuri. Per eundē.

Tunc celebrās facta reuerentia vſq; ad terrā, ſacramentū in dexterā accipit, ⁊ eleuat vt videri poſſit à populo: ⁊ ſtatim diuidit in tres partes, quarū vltimā mittit in calicē more ſolito, nihil dicens. Pax dñi. non dr̄, nec Agnus dei, neq; pacis oſculū dat. Poſtmodū ptermiſſa oratione Dñe Jeſu Chriſte qui dixiſti. q̄ facit mentionē de pace: ⁊ oratione Dñe Jeſu Chriſte fili dei viui. q̄ facit mentionē de ſanguine: dicit tantū orōnem ſequentem.

Perceptio corporis tui domine Jeſu Chriſte, quod ego indignus ſumere preſumo, non mihi proueniat in iudicium ⁊ condemnationem: ſed pro tua pietate proſit mihi ad tutamentum mentis ⁊ corporis, ⁊ ad medelam percipiendam. Qui viuis ⁊ regnas cum deo patre, in vnitate ſpiritus ſancti deus: per omnia ſecula ſeculorū. Accipit patenam cum corpore Chriſti: ⁊ cū maxima humilitate ⁊ reuerentia dicit. Panem cęleſtem accipiam, ⁊ nomen dñi inuocabo. Percutiat pectus ſuum, ter dicens. Domine, non ſum dignus, vt intres ſub tectum meum: ſed tantū dic verbo, ⁊ ſanabitur anima mea. Poſtea ſignat ſe ſacramento, dicens. Corpus dñi noſtri Jeſu Chriſti, cuſtodiat animā meā in vitā ęternā. Amen. Tunc ſumit corpus reuerēter. Deinde omiſſis omnibus quę dici ſolent ante ſumptionem calicis: immediate particulam hoſtię cū vino reuerenter ſumit de calice. Poſtea, more ſolito facta ablutione digitorū, in medio altaris inclinatus, dicit. Quod ore ſumpſimus, domine, pura mēte capiamus: ⁊ de munere temporali fiat nobis remediū ſempiternū. Non dicitur

Cor-

Corpus tuū domine, nec Poſt cōmunio, nec Placeat tibi, nec datur benedictio: ſed facta purificatione, Sacerdos cum miniſtris diſcedit: ⁊ dicūtur veſperę ſine cantu: ⁊ denudatur altare.

¶ Sabbato ſancto. Statio ad San. Joannem in Lateranо.

Hora competēti cooperiunt altaria, ⁊ dicūtur horę. Interim excutitur ignis, de lapide, ⁊ accēditur. Dicta vero Nona, ſacerdos indutus amictu, alba, cingulo, ſtola, ⁊ pluuiali violaceo, aſtātib⁹ ſibi miniſtris cū cruce, aqua benedicta, ⁊ incenſo, benedicit nouū ignem, dicens. ℣. Dñs vobiſcū. ℟. Et cū ſpiritu tuo. Oremus.

Deus, qui per filium tuum, angularem ſcilicet lapidē, claritatis tuę fidelibus ignem cōtuliſti productū ex ſilice, noſtris profuturū vſibus: nouum hunc ignem ſan✠ctifica: ⁊ cōcede nobis: ita per hęc feſta paſchalia, cęleſtibus deſiderijs inflāmari: vt ad perpetuę charitatis, puris mentibus, valeamus feſta ꝑtingere. Per eundem chriſtū dñm noſt. ℟. Amen. Oremus. Oratio.
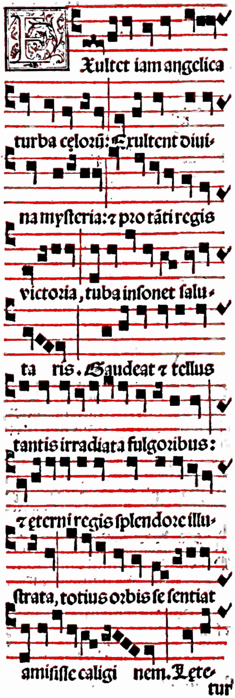
Domine deus, pater omnipotens, lumen indeficiens, ⁊ ſancte cōditor omniū luminū: bene✠dic hoc lumē, quod a te ſanctificatū atq; benedictū eſt: q̄ illuminaſti oēm mundū, vt ab eo lumine accendamur, atq; illuminemur igne claritatis tuę: vt ſicut illuminaſti Moyſen exeūtē de Aegypto: ita illumines corda ⁊ ſenſus nr̄os: vt ad vitā ęternā mereamur ꝑuenire. Per Chriſtū dñm nr̄m. ℟. Amē. Oremus.

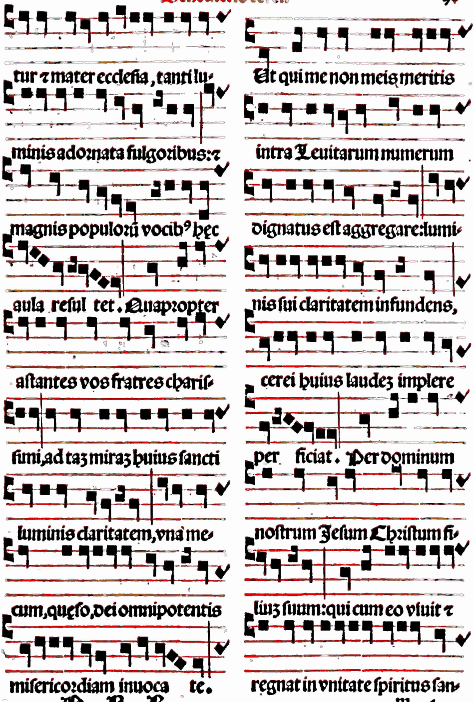
Domine ſancte, pater omnipotens, ęterne deus: benedicētibus nobis hūc ignē in nomine tuo, ⁊ vnigeniti filij tui, dei ac dñi noſtri Jeſu Chriſti, ⁊ ſpūs ſancti, cooperari digneris: ⁊ adiuua nos. Qui viuis ⁊ regnas cū eodem vnigenito tuo ⁊ ſpūſan. deus. Deinde benedicit quinq; grana incenſi ponenda in cereo: dicens hanc orationē. Oratio.

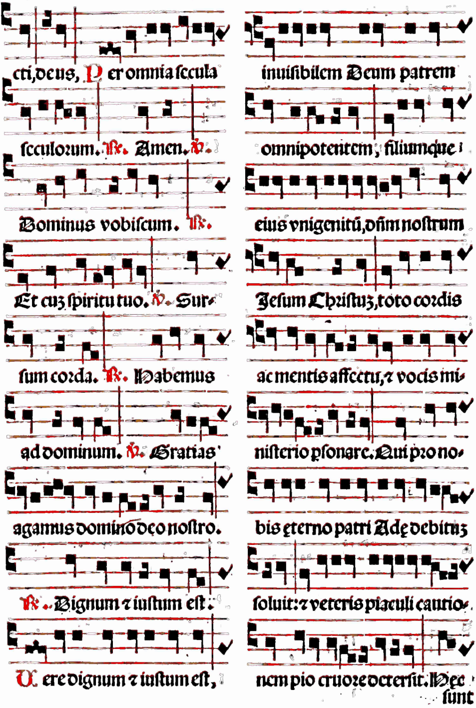
Veniat, q̄s, omnipotens deus, ſuper hoc incenſum larga tuę bene✠dictionis infuſio: ⁊ hunc nocturnū ſplendorē inuiſibilis regenerator accēde: vt nō ſolū ſacrificiū quod hac nocte litatū eſt, arcana luminis tui admiſtione refulgeat: ſed in quocūq; loco ex huius ſctificationis myſterio fuerit deportatū, expulſa diabolicę fraudis neq̄tia, virtus tuę maieſtatis aſſiſtat. Per Chriſtum dñm noſtrum. ℟. Amen.
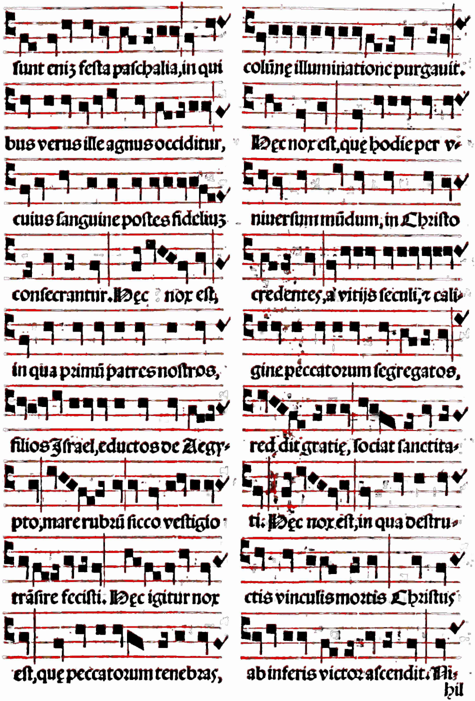
Dum bñdicit incēſū, acolythus aſſumēs de carbonib⁹ bñdictis ponit in thuribulo. Finita vero bñdictione incēſi, ſacerdos incēſū ⁊ ignē bñdictū aſpergit aqua bñdicta: ⁊ de nauicula poſito incenſo in thuribulo, inde adolet prędicta grana incenſi ⁊ ignē benedictū. Interim omnia luminaria eccleſię extinguūt, vt de igne
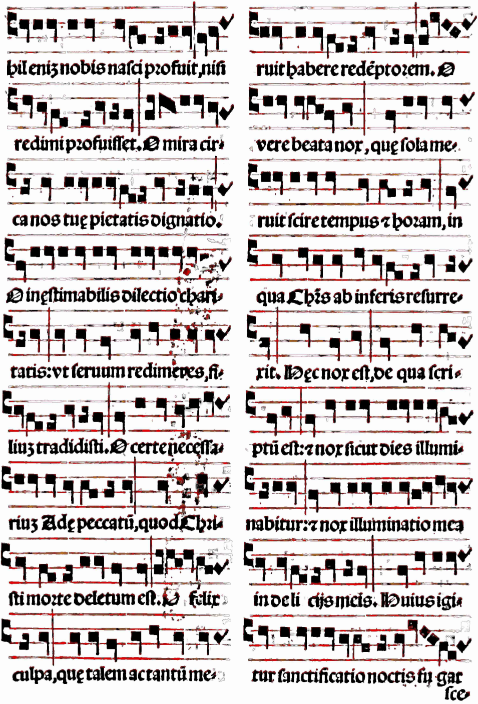
benedicto poſtmodū accēdant.
¶ Deinde Diaconus indutus
dalmatica albi coloris, accipit a-
rūdinē cū tribus cādelis in ſum
mitate illius triāgulo diſtinctis.
Precedit thuriferarius cū acolu-
tho deferente in vaſe quinq; gra-
na incēſi. Sequit Subdiaconus
cū cruce, ⁊ clerus per ordinē: de-
inde Diaconus cū arūdine, poſt
cū Celebrans. Cū Diaconus in
greſſus eſt eccleſiam, inclinat arū
dinem, ⁊ acoluthus deferens cā-
delā accenſam de nouo igne, ac-
cendit vnā ex illis tribus cādelis
deſuper poſitis: ⁊ Diaconus ele-
uans arundinē genuflectit, ſimili
ter ⁊ oēs alij cū eo: ⁊ cātat ſolus.
Lumen Chriſti. ℟. **Deo gra-
tias.** Procedens deinde ad me-
diū Eccleſie, ibi accenditur alia
candela: ⁊ iterū genuflexus vt ſu
pra, altius cātat **Lumen Chriſti.**
℟. **Deo gratias.** Tertio proce-
dit ante altare, vbi accēditur ter
tia candela, ⁊ rurſus genuflexus
vt prius, adhuc altius dicit. **Lu-
men Chriſti.** ℟. **Deo gratias.**
Deinde dat arūdinē vni Acolu
tho: ⁊ accipiens libꝛū, petit a cele
brante benedictionem, vt fit ad
Euangeliū: poſtea vadit ad pul-
pitū, ⁊ ponit ſuper eo librum, ⁊
incenſat. A dextris Diaconi ſtēt
Subdiaconus cū cruce, ⁊ Thuri
ferarius: a ſiniſtris duo Acolu-
thi, ille qui tenet arūdinē, ⁊ alius
tenens in vaſe quinq; illa grana
incēſi benedicti figēda in cereo.
Tunc ſurgentibus ⁊ ſtantibus
omnibus, Diaconus cantat.
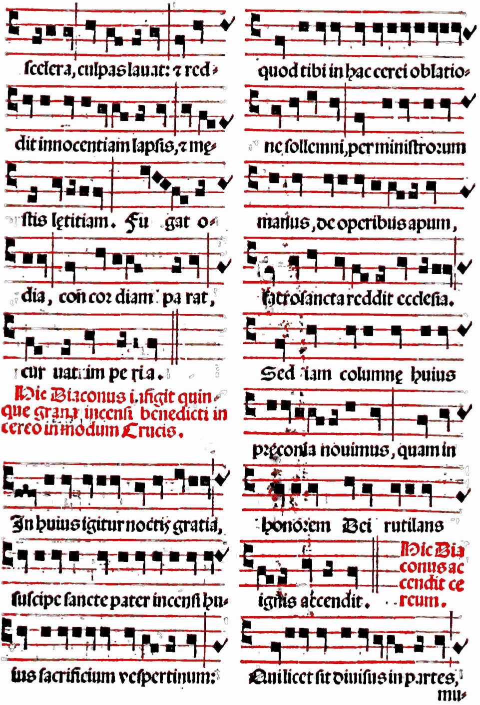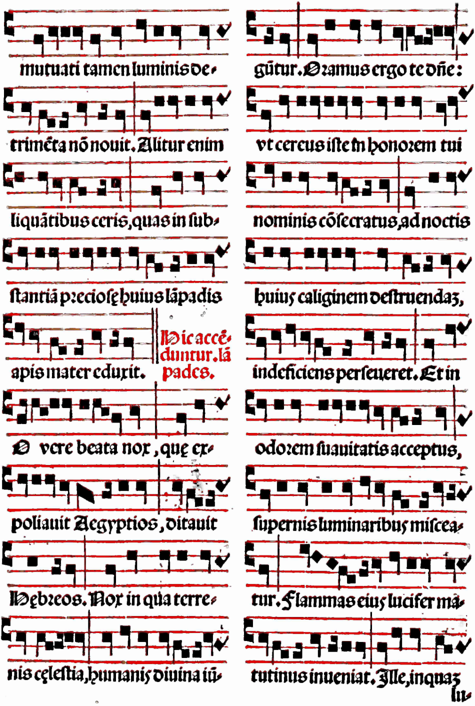

tur ⁊ mater eccleſia, tanti lu-
minis adoꝛnata fulgoꝛibus: ⁊
magnis populoꝛũ vocib⁹ hęc
aula reſul tet. Quapꝛopter
aſtantes vos fratres chariſ-
ſimi, ad taꝫ miraꝫ huius ſancti
luminis claritatem, vnà me-
cum, queſo, dei omnipotentis
miſericoꝛdiam inuoca te.
M. R. R.
Ut qui me non meis meritis
intra Leuitarum numerum
dignatus eſt aggregare: lumi-
nis ſui claritatem infundens,
cerei huius laudeꝫ implere
per ficiat. Per dominum
noſtrum Jeſum Chꝛiſtum fi-
liuꝫ ſuum: qui cum eo viuit ⁊
regnat in vnitate ſpiritus ſan-
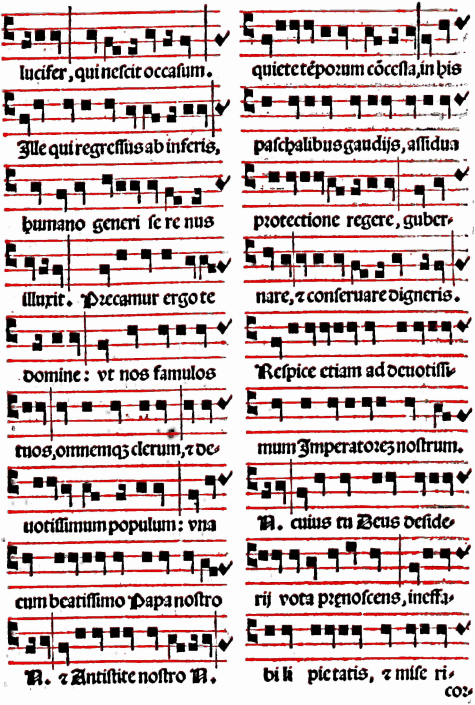

cti, deus, Per omnia ſecula
ſeculorum. ℟. Amen. ℣.
Dominus vobiſcum. ℟.
Et cũ ſpiritu tuo. ℣. Sur-
ſum corda. ℟. Habemus
ad dominum. ℣. Gratias
agamus domino deo noſtro.
℟. Dignum ⁊ iuſtum eſt.
Vere dignum ⁊ iuſtum eſt,
inuiſibilem Deum patrem
omnipotentem, filiumque
eius vnigenitũ, dñm noſtrum
Jeſum Chriſtũ, toto cordis
ac mentis affectu, ⁊ vocis mi-
niſterio pſonare. Qui pro no-
bis ęterno patri Adę debitũ
ſoluit: ⁊ veteris piaculi cautio-
nem pio cruore deterſit. Hec
ſunt
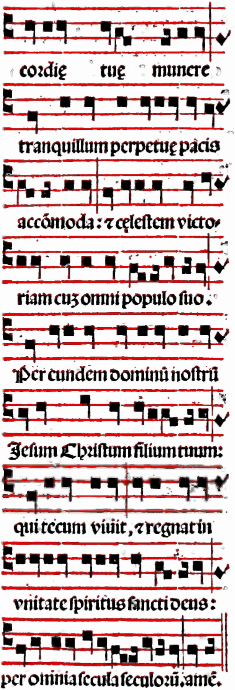

ſunt eniʒ feſta paſchalia, in qui
bus verus ille agnus occiditur,
cuius ſanguine poſtes fideliuʒ
conſecrantur. Hęc nox eſt,
in qua primū patres noſtros,
filios Iſrael, eductos de Aegy-
pto, mare rubrū ſicco veſtigio
trāſire feciſti. Hęc igitur nox
eſt, quę peccatorum tenebras,
colūnę illuminatione purgauit.
Hęc nox eſt, quę hodie per v-
niuerſum mūdum, in Chriſto
credentes, a vitijs ſeculi, ⁊ cali-
gine peccatorum ſegregatos,
reddit gratię, ſociat ſanctita-
ti. Hęc nox eſt, in qua deſtru-
ctis vinculis mortis Chriſtus
ab inferis victor aſcendit. Ni-
hil

hil eniʒ nobis naſci profuit, niſi
redimi profuiſſet. O mira cir-
ca nos tuę pietatis dignatio.
O ineſtimabilis dilectio chari-
tatis: vt ſeruum redimeres, fi-
liuʒ tradidiſti. O certe neceſſa-
riuʒ Adę peccatū, quod Chri-
ſti morte deletum eſt. O felix
culpa, que talem ac tantū me-
ruit habere redéptorem. O
vere beata nox, que ſola me-
ruit ſcire tempus ⁊ horam, in
qua Chrs ab inferis reſurre-
xit. Hec nox eſt, de qua ſcri-
ptū eſt: ⁊ nox ſicut dies illumi-
nabitur: ⁊ nox illuminatio mea
in deli cijs meis. Huius igi-
tur ſanctificatio noctis fu gat
ſce-

ſcelera, culpas lauat: ⁊ red-
dit innocentiam lapſis, ⁊ me-
ſtis letitiam. Fu gat o-
dia, con cor diam pa rat,
cur uat im pe ria.
Hic Diaconus infigit quinque grana incenſi benedicti in cereo in modum Crucis.
In huius igitur noctis gratia,
ſuſcipe ſancte pater incenſi hu-
ius ſacrificium veſpertinum:
quod tibi in hac cerei oblatio-
ne ſollemni, per miniſtrorum
manus, de operibus apum,
ſacroſancta reddit eccleſia.
Sed iam columne huius
preconia nouimus, quam in
honorem Dei rutilans
ignis accendit.
Hic Diaconus accendit cereum.
Qui licet ſit diuiſus in partes,
mu-

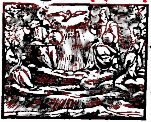

mutuati tamen luminis de-
trimēta nō nouit. Alitur enim
liquātibus ceris, quas in ſub-
ſtantiā p̄cioſe huius lāpadis
apis mater eduxit.
Hic accē-
dūtur. lā-
pades.
O vere beata nox, quę ex-
poliauit Aegyptios, ditauit
Hebreos. Nox in quā terre-
nis cęleſtia, humanis diuina iū-
gūtur. Oramus ergo te dn̄e:
vt cereus iſte in honorem tui
nominis cōſecratus, ad noctis
huiuꝫ caliginem deſtruendaꝫ,
indeficiens perſeueret. Et in
odorem ſuauitatis acceptus,
ſupernis luminaribuꝫ miſcea-
tur. Flammas eiuꝫ lucifer ma-
tutinus inueniat. Ille, inquaꝫ
lu-

lucifer, qui neſcit occaſum.
Ille qui regreſſus ab inferis,
humano generi ſe re nus
illuxit. Precamur ergo te
domine: vt nos famulos
tuos, omnemq; clerum, & de-
uotiſſimum populum: vna
cum beatiſſimo Papa noſtro
N. & Antiſtite noſtro N.
quiete tẽporum cõceſſa, in his
paſchalibus gaudijs, aſſidua
protectione regere, guber-
nare, & conſeruare digneris.
Reſpice etiam ad deuotiſſi-
mum Imperatorem noſtrum.
N. cuius tu Deus deſide-
rij vota prænoſcens, ineffa-
bili pietatis, & miſe ri-
cor-

¶ Completa benedictione cerei, Diaconus depoſita Dalmatica alba, ſumit violaceam, ꝛ vadit ad altare. Poſtea leguntur prophetię ſine titulo: ꝛ in fine prophetiarum dicuntur orationes modo ſubſcripto.

¶ Prophetia prima.

In principio creauit deus cęlum, ꝛ terrã. Gen. ca. 1 Terra autem erat inanis, ꝛ vacua: ꝛ tenebrę erant ſuper faciem abyſſi: ꝛ ſpiritus domini ferebatur ſuper aquas. Dixitque Deus. Fiat lux. Et facta eſt lux. Et vidit deus lucem, ꝙ eſſet bona: ꝛ diuiſit lucẽ a tenebris. Appellauitq; lucẽ, diem: ꝛ tenebras, noctem. Factumq; eſt veſpere, ꝛ mane dies vnus. Dixit quoque deus. Fiat firmamentum in medio aquarum: ꝛ diuidat aquas ab aquis. Et fecit deus firmamentum: diuiſitq; aquas, quę erant ſub firmamento, ab his, quę erãt ſuper firmamentum. Et factum eſt ita. Uocauitq; deus firmamẽtum, cęlum. Et factum eſt veſpere, ꝛ mane, dies ſecundus. Dixit vero deus. Cõgregentur aquę, quę ſub cęlo ſunt, in locum vnũ: ꝛ appareat arida. Factumq; eſt ita. Et vocauit deus aridam, terram: congregationeſq; aquarũ appellauit maria. Et vidit deus, quod eſſet bonum: ꝛ ait. Germinet terra herbam virentem, ꝛ facien-

cientem ſemen: ⁊ lignum pomife
rū faciēs fructū iuxta genus ſuū,
cuius ſemen in ſemetipſo ſit ſu-
per terram. Et factū eſt ita. Et
protulit terra herbā virentē, ⁊ af
ferentē ſemen iuxta genus ſuū,
lignumq; faciēs fructū, ⁊ habēs
vnumquodque ſementem ſcōm
ſpeciem ſuā. Et vidit deus ꝙ eſ-
ſet bonū. Factumq; eſt veſpere,
⁊ mane, dies tertius. Dixit autē
deus. Fiant luminaria in firma-
mento cęli, ⁊ diuidant diē ac no
ctem: ⁊ ſint in ſigna ⁊ tempora, ⁊
dies ⁊ annos: vt luceant in firma
mento celi, ⁊ illuminent terram.
Et factum eſt ita. Fecitq; deus
duo luminaria magna: luminare
maius, vt pręeſſet diei: ⁊ luminarē
minꝰ, vt pręeſſet nocti: ⁊ ſtellas.
Et poſuit eas in firmamento cę-
li: vt lucerent ſuper terrā, ⁊ prę-
eſſent diei ac nocti, ⁊ diuiderent
lucē ac tenebras. Et vidit deus
quod eſſet bonum. Et factū eſt
veſpere, ⁊ mane, dies quartus.
Dixit etiam deus. Producant a-
quę reptile animę viuentis, ⁊ vo
latile ſuper terrā, ſub firmamen-
to cęli. Creauitq; deus cete grā
dia, ⁊ omnē animā viuentē atq;
motabilem, quam produxerant
aquę in ſpecies ſuas: ⁊ omne vola
tile ſcōm genus ſuum. Et vidit
Deus quod eſſet bonū: benedi
xitq; eis, dicens. Creſcite, ⁊ mul
tiplicamini, ⁊ replete aquas ma-
ris: auesq; multiplicentur ſuper
terram. Et factum eſt veſpere, ⁊
mane, dies q̄ntus. Dixit quoq;
deus. Producat terra aiā viuē-
tem in genere ſuo: iumenta, ⁊ re-
ptilia, ⁊ beſtias terrę ſcōm ſpe-
cies ſuas. Factumq; eſt ita. Et
fecit deus beſtias terrę iuxta ſpe
cies ſuas: ⁊ iumenta, ⁊ omne rēpti
le terrę, i genere ſuo. Et vidit deꝰ
ꝙ eſſet bonum: ⁊ ait. Faciamus
hominē ad imaginem ⁊ ſimilitu-
dinem noſtram: ⁊ pręſit piſcibus
maris, ⁊ volatilibus cęli, ⁊ be-
ſtijs, vniuerſęque terrę, omniq;
reptili quod mouetur in terra.
Et creauit deus hominē ad ima
ginem ⁊ ſimilitudinem ſuam: ad
imaginem dei creauit illum: ma-
ſculum ⁊ feminam creauit eos.
Benedixitque illis deus: ⁊ ait.
Creſcite, ⁊ multiplicamini: ⁊ re-
plete terram, ⁊ ſubijcite eam: ⁊
dominamini piſcibus maris, ⁊
volatibus cęli, ⁊ vniuerſis ani-
mantibus, quę mouentur ſuper
terram. Dixitque Deus. Ecce
dedi vobis omnem herbam af-
ferentem ſemen ſuper terram:
⁊ vniuerſa ligna quę habent in
ſemetipſis ſementē generis ſui:
vt ſint vobis in eſcam ⁊ cunctis
animātibus terrę, omnique vo-
lucri cęli, ⁊ vniuerſis quę mouen
tur in terra, ⁊ in quibus eſt ani-
ma viuens: vt habeant ad ve-
ſcendum. Et factum eſt ita. Vi-
ditque deus cuncta quę fecerat:
⁊ erant valde bona. Et factum
eſt veſpere, ⁊ mane dies ſextus.
Igitur perfecti ſunt cęli ⁊ terra,
⁊ omnis ornatus eorum. Com-
pleuitq; deus die ſeptimo opus
ſuum quod fecerat: ⁊ requieuit
die ſeptimo ab vniuerſo opere
quod

dum genus ſuũ: bina de omnib⁹
ingredientur tecũ, vt poſſint vi-
uere. Tolles igitur tecũ ex omni
bus eſcis que mãdi poſſunt, ⁊ cõ-
portabis apud te: ⁊ erunt tã tibi
quàm illis in cibum. Fecit ergo
Noe omnia que preceperat illi
Deus. Eratq; ſexcentorũ anno
rũ, quãdo diluuij aque inũdaue
rũt ſuper terram. Rupti ſunt au
tẽ omnes fontes abyſſi magne
⁊ cataracte celi aperte ſunt: ⁊ fa-
cta eſt pluuia ſuper terrã quadra
ginta diebus ⁊ quadraginta no-
ctibus. In articulo diei illius in-
greſſus eſt Noe, Sem, Cham, ⁊
Japheth filij eius, vxor illius, ⁊
vxores filiorum eius cum eo in
arcam: ipſi ⁊ omne animal ſecun
dum genus ſuũ, vniuerſaq; iu-
menta in genere ſuo, ⁊ omne qđ
mouetur ſuper terram in gene-
re ſuo, cunctumq; volàtile ſecun
dum genus ſuum. Porro arca
ferebatur ſuper aquas. Et aque
preualuerunt nimis ſuper terrã:
opertiq́ue ſunt omnes montes
excelſi ſub vniuerſo celo. Quin-
decim cúbitis fuit altior aqua ſu
per mõtes quos operúerat. Cõ
ſumptaq́ue eſt omnis caro, que
mouebatur ſuper terram, volu-
crum, animantium, beſtiarũ, om-
niumq; reptiliũ que reptãt ſup
terram. Remanſit autem ſolus
Noe, ⁊ qui cum eo erant, in arca.
Obtinueruntq; aque terrã cen-
tũ quinquaginta diebus. Recor
datus autem dñs Noe, cuncto-
rumq; animantiũ, ⁊ omnium iu-
mentorum que erant cũ eo in ar-
ca: adduxit ſpiritum ſuper terrã
⁊ imminute ſunt aque. Et clauſi
ſunt fontes abyſſi, ⁊ cataracte ce
li: ⁊ prohibite ſũt pluuie de celo.
Reuerſeque ſunt aque de terra
euntes ⁊ redeuntes: ⁊ ceperunt
minui poſt centũ quinquaginta
dies. Cumq; tranſiſſent quadra
ginta dies, apériens Noe fene-
ſtrã arce quã fécerat, dimiſit cor
uum. Qui egrediebatur, ⁊ non
reuertebatur, donec ſiccarentur
aque ſuper terrã. Emiſit quoq;
columbam poſt eũ, vt vidéret ſi
iam ceſſaſſent aque ſuper faciem
terre. Que cum nõ inueniret vbi
requieſceret pes eius, reuerſa eſt
ad eum in arcã. Aque enĩ erãt
ſuper vniuerſam terram. Extẽ-
ditque manũ, ⁊ apprehenſã in-
tulit in arcam. Expectátis autẽ
vltra ſeptem diebus alijs, rurſũ
dimiſit columbã ex arca. At illa
venit ad eũ ad veſperã, portãs
ramũ oliue virentibus folijs in
ore ſuo. Intellexit ergo Noe, ꝙ
ceſſaſſent aque ſuper terrã. Ex-
pectauitque nihilóminus ſeptẽ
diebus alijs: ⁊ emiſit columbã,
que non eſt vltra reuerſa ad eũ.
Locutus eſt autẽ dominus ad
Noe dicens. Egrédere de arca
tu ⁊ vxor tua, filij tui ⁊ vxores fi-
liorum tuorum tecum. Cuncta
animantia que ſunt apud te, ex
omni carne tã in volatilibus q̃
in beſtijs ⁊ vniuerſis reptilibus
que reptant ſuper terram, educ
tecum, ⁊ ingredimini ſuper ter-
ram. Creſcite, ⁊ multiplicamini
ſuper eã. Egreſſus eſt ergo Noe

M. N. R.

⁊ filij eius: vxoꝛ illius, ⁊ vxoꝛes fi-
lioꝛum eius cum eo. Sed ⁊ om-
nia animãtia, iumenta, ⁊ reptilia
quę reptant ſuper terram ſecun-
dum genus ſuuȝ, de arca egreſſa
ſunt. Aedificauit autem Noe al-
tare domino: ⁊ tollens de cũctis
pecoꝛibus ⁊ volucribus mũdis,
obtulit holocauſta ſuper altare.
Odoꝛatusq; eſt dominus odo-
rẽ ſuauitatis. Oremus. Flecta-
mus genua. ℟. Leuate. Oꝛo.

Deus incõmutabilis virtus,
⁊ lumen ęternum: reſpice
pꝛopitius ad totius eccleſię tuę
mirabile ſacramentum, ⁊ opus
ſalutis humanę, perpetuę diſpo-
ſitionis effectu trãquillius ope-
rare: totusq; mundus experia-
tur, ⁊ videat: deiecta erigi, inue-
terata renouari, ⁊ per ipſum redi-
re omnia in integruȝ, a quo ſum-
pſere pꝛincipium. Per dñm no.

Pꝛophetia tertia.

Gen. 22 In diebus illis: Tentauit
deus Abꝛaham, ⁊ dixit ad
eum. Abꝛaham. Abꝛaham. At
ille reſpondit. Adſum. Ait illi.
Tolle filium tuũ vnigenitũ quẽ
diligis Iſaac, ⁊ vade in terrã viſio
nis: ⁊ offeres cuȝ ibi in holocau-
ſtũ ſuper vnum montiũ, queȝ mõ
ſtrauero tibi. Igitur Abꝛahã de
nocte conſurgens, ſtrauit aſinuȝ
ſuũ: ducens ſecũ duos iuuenes,
⁊ Iſaac filiũ ſuũ. Cumq; cõcidiſ
ſet ligna in holocauſtuȝ: abijt ad
locũ quẽ pręceperat ei deus. Die
autẽ tertio, eleuatis oculis, vidit
locũ pꝛocul: dixitq; ad pueros ſu
os. Expectate hic cuȝ aſino: ego
⁊ puer illuc vſq; pꝛoperãtes, poſt-
quã adoꝛauerimus, reuertemur
ad vos. Tulit quoq; ligna holo-
cauſti, ⁊ impoſuit ſuper Iſaac fili
um ſuum: ipſe vero poꝛtabat in
manibus ignẽ ⁊ gladiũ. Cumq;
duo pergerent ſimul, dixit Iſaac
patri ſuo. Pater mi. At ille re-
ſpondit. Quid vis fili? Ecce (in-
quit) ignis ⁊ ligna: vbi eſt victi-
ma holocauſti? Dixit Abꝛaham.
Deus pꝛouidebit ſibi victimã ho
locauſti, fili mi. Pergebant ergo
pariter: veneruntq; ad locũ quẽ
oſtenderat ei deus: in quo ędifi-
cauit altare, ⁊ deſuper ligna com
poſuit. Cumq; colligaſſet Iſaac
filiũ ſuũ, poſuit eum in altare ſu-
per ſtruem lignoꝛũ. Extenditq;
manũ, ⁊ arripuit gladiũ, vt immo
laret filiũ ſuuȝ. Et ecce angelus
dñi de cęlo clamauit dicẽs. Abꝛa
hã, Abꝛahã. Qui reſpondit. Ad
ſuȝ. Dixitq; ei. Ne extendas ma-
nũ tuaȝ ſuper puerũ: neq; facies
illi quicquã. Nũc cognoui quod
timeas deuȝ: ⁊ nõ pepercisti filio
tuo vnigenito pꝛopter me. Le-
uauit Abꝛaham oculos: viditq;
poſt tergũ arieteȝ inter vepꝛes,
hęrentẽ coꝛnibus: quẽ aſſumens
obtulit holocauſtũ pꝛo filio. Ap
pellauitq; nomen loci illius, Do
minus videt. Unde vſq; hodie
dicitur, In mõte Dñs videbit.
Uocauit autem angelus domini
Abꝛahã ſecũdo de cęlo, dicens.
Per memetipſuȝ iuraui, dicit do
minus: quia feciſti reȝ hanc, ⁊ nõ
pepercisti vnigenito filio tuo pꝛo-
pter me: benedicens benedicaȝ
tibi,

tibi, ꝛ multiplicabo ſemen tuū ſi-
cut ſtellas celi, ꝛ velut arenā que
eſt in litore maris. Poſſidebit
ſemen tuū portas inimicorū ſuo-
rū: ꝛ benedicentur in ſemine tuo
omnes gentes terre, quia obedi-
ſti voci mee. Reuerſuſq; eſt A-
braham ad pueros ſuos: abie-
runtq; Berſabee ſimul, ꝛ habi-
tauit ibi. Oremus. Flectamus
genua. ℞. Leuate. Oratio.
Deus fidelium pater ſum-
me: qui in toto orbe terra-
rum, promiſſionis tue filios diſ-
fuſa adoptionis gratia multipli-
cas, ꝛ per paſchale ſacramentū,
Abraham puerum tuum vniuer-
ſarum, ſicut iuraſti gentium effi-
cis patrem: da populis tuis di-
gne ad gratiam tue vocationis
introire. Per dominū noſtrū.

Prophetia quarta.

Exo. 14 In diebus illis: Factum eſt
in vigilia matutina, ꝛ ecce
reſpiciēs dñs ſuper caſtra Aegy-
ptiorū per columnā ignis ꝛ nu-
bis, interfecit exercitū eorū: ꝛ ſub-
uertit rotas curruū, ferebantur
q; in profundū. Dixerunt ergo
Aegyptij. Fugiamus Iſraelē:
dñs enim pugnat pro eis contra
nos. Et ait dñs ad Moyſē. Ex-
tende manū tuā ſuper mare: vt
reuertantur aque ad Aegyptios
ſuper currus ꝛ equites eorum.
Cumq; extendiſſet Moyſes ma-
num contra mare, reuerſum eſt
primo diluculo ad priorem locū.
Fugiētibuſq; Aegyptijs occur-
rerunt aque: ꝛ inuoluit eos Do-
minus in medijs fluctibus. Re-
uerſeq; ſunt aque, ꝛ operuerunt
currus ꝛ equites cūcti exercitus
Pharaonis, q ſequētes ingreſſi
fuerant mare: nec vnus quidē ſu-
perfuit ex eis. Filij autē Iſrael p-
rexerunt per mediū ſicci maris:
ꝛ aque eis erāt quaſi p muro a
dextris ꝛ a ſiniſtris. Liberauitq;
dñs in die illo Iſrael de manu
Aegyptiorū. Et viderūt Aegy-
ptios mortuos ſuper littus maris,
ꝛ manū magnā quā exercuerat
dñs contra eos. Timuitque po-
pulus dominum: ꝛ crediderunt
dño, ꝛ Moyſi ſeruo eius. Tunc
cecinit Moyſes, ꝛ filij Iſrael, car-
men hoc dño, ꝛ dixerunt. Tra-
ctus. Cantemus dño: glorioſe Exo.
enim honorificatus eſt: equū ꝛ 15
aſcenſorē proiecit in mare: adiu-
tor ꝛ protector factus eſt mihi in
ſalutem. ℣. Hic eſt deus meus,
ꝛ honorificabo eū: deus patris
mei, ꝛ exaltabo eum. ℣. Domi-
nus cōterens bella: dominus no-
men eſt illi. Oremus. Flecta-
mus genua. ℞. Leuate. Oratio.
Deus, cuius antiqua mira-
cula etiam noſtris ſeculis
coruſcare ſentimus: dum quod
vni populo, a perſecutione egy-
ptiaca liberādo, dextere tue po-
tentia cōtuliſti: id in ſalutem gen-
tium per aquam regenerationis
operaris: preſta: vt in Abrahe
filios, ꝛ in Iſraeliticam dignita-
tem, totius mundi tranſeat ple-
nitudo. Per dominum noſtrū.

Prophetia quinta.

Hec eſt hereditas ſeruorū Iſa.
dñi, ꝛ iuſtitia eorum apud ca.
me, 55

me, dicit dominus. Omnes ſitiē
tes venite ad aquas: ⁊ qui nō ha
betis argentū, properate, emite,
⁊ comedite. Venite, emite abſq;
argento, ⁊ abſq; vlla cōmutatio
ne vinum ⁊ lac. Quare appendi-
tis argentū non in panibus, ⁊ la-
borē veſtrum nō in ſaturitate?
Audite audientes me, ⁊ comedi
te bonū: ⁊ delectabitur in craſſi-
tudine anima veſtra. Inclinate
aurem veſtrā, ⁊ venite ad me: au
dite, ⁊ viuet anima veſtra: ⁊ feriā
vobiſcū pactum ſempiternū, mi
ſericordias Dauid fideles. Ecce
teſtē populis dedi eū, ducē ac pre
ceptorē gentibus. Ecce, gentē
quā neſciebas, vocabis: ⁊ gētes
quę nō cognouerūt te, ad te cur-
rent propter dnm deū tuū, ⁊ ſan-
ctum Iſrael: quia glorificauit te.
Querite dnm dum inueniri po-
teſt: inuocate eū dum prope eſt.
Derelinquat impius viam ſuā,
⁊ vir iniquus cogitationes ſuas:
⁊ reuertatur ad dominū, ⁊ miſe-
rebitur eius, ⁊ ad deum noſtrū,
quoniā multus eſt ad ignoſcen
dū. Nō enim cogitationes meę,
cogitationes veſtrę: neque vię
meę, vię veſtrę, dicit dñs. Quia ſi
cut exaltant cęli a terra: ſic exal-
tatę ſunt vię meę a vijs veſtris, ⁊
cogitationes meę a cogitationi-
bus veſtris. Et quomodo deſcē
dit imber, ⁊ nix de celo, ⁊ illuc vl-
tra non reuertitur, ſed inebriat
terram, ⁊ infundit eam, ⁊ germi-
nare eam facit, ⁊ dat ſemen ſerē
ti, ⁊ panem comedenti. Sic erit
verbum meū quod egredietur
de ore meo. Non reuertetur ad
me vacuum, ſed faciet quecunq;
volui, ⁊ proſperabitur in his ad
quę miſi illud: dicit dominus om
nipotēs. Oremus. Flectamus
genua. ℟. Leuate. Oratio.
Omps ſempiterne Deus,
multiplica in honorem no
minis tui quod patrū fidei ſpo
pondiſti: ⁊ promiſſionis filios ſa
cra adoptione dilata: vt, quod
priores ſancti non dubitauerūt
futurum, eccleſia tua iam ex par-
te cognoſcat impletū. Per do.

Prophetia tertia.

Audi Iſrael mandata vitę: Ba-
auribus pércipe, vt ſcias ruc.
prudentiam. Quid eſt Iſrael: ꝙ ca. 3
in terra inimicorum es? Inuete-
raſti in terra aliena: coinquina-
tus es cū mortuis: deputatus es
cū deſcendentibus in infernum.
Dereliquiſti fontē ſapiētię. Nā
ſi in via dei ambulaſſes, habitaſ-
ſes vtiq; in pace ſup terrā. Diſce
vbi ſit ſapiētia, vbi ſit virtus, vbi
ſit prudentia, vbi ſit intellectus:
vt ſcias ſimul vbi ſit lōgiturnitas
vitę ⁊ victus, vbi ſit lumē oculo-
rū ⁊ pax. Quis inuēnit locū eius?
Et quis introiuit in theſauros
eius? Ubi ſunt principes gentiū,
⁊ qui dominātur ſuper beſtias q
ſunt ſuper terrā? Qui in auibus
celi ludunt, qui argentū theſau-
rizant, ⁊ aurum in quo confidūt
homines: ⁊ non eſt finis acquiſi-
tionis eorū? Qui argentū fabri-
cant, ⁊ ſoliciti ſunt: nec eſt inuen-
tio operum illorū? Exterminati
ſunt, ⁊ ad inferos deſcenderunt:

⁊ alij

⁊ alij in locum eorū ſurrexerūt. Iuuenes viderunt lumen: ⁊ habitauerunt ſuper terram. Uiam autem diſcipline neſcierūt, neq₃ intellexerunt ſemitas eius, neq₃ ſuſceperunt eam filij eorū. A facie eorū lōge facta eſt. Nō eſt audita in Canaan: neq₃ viſa eſt in Theman. Filij quoq₃ Agar, qui exquirunt prudentiā que de terra eſt, negociatores terre, ⁊ Theman: ⁊ fabulatores, ⁊ exquiſitores prudentie ⁊ intelligentie: viā autē ſapientie neſcierunt: neq₃ meminerūt ſemitarū eius. O Iſrael, quàm magna eſt domus dei ⁊ ingens locus poſſeſſionis eius? Magnus, ⁊ non habet conſūmationē: excelſus ⁊ immenſus. Ibi fuerunt gigantes nominati illi qui ab initio fuerunt, ſtatura magna, ſciētes bellū. Nō hos elegit dñs: neq₃ viā diſcipline dedit illis: propterea perierūt. Et quoniā nō habuerunt ſapientiam, interierunt propter ſuam inſipientiā. Quis aſcendit in celum, ⁊ accepit eam, ⁊ eduxit eam de nubibus? Quis tranſfretauit mare, ⁊ inuenit eā, ⁊ attulit eā ſuper aurū electum? Non eſt, qui ſciat viam eius, neq₃ qui excogitet ſemitas eius. Sed qui ſcit vniuerſa, nouit illam: ⁊ adinuenit eā prudentia ſua. Qui perfecit terram in eterno tempore: ⁊ adimpleuit eā pecudibus. Uocauitq₃ eā: ⁊ obaudiuit ei in tremore. Stelle aūt dederunt lumē in cuſtodijs ſuis, ⁊ letate ſunt. Uocate ſunt, ⁊ dixerunt, adſumus. Et luxerūt ei cū iocūditate, q fecit illas. Hic eſt deus noſter: ⁊ non eſtimabit̄ alius ad eū. Hic adinuenit omnem viam diſcipline: ⁊ dedit illā Iacob puero ſuo, ⁊ Iſrael dilecto ſuo. Poſt hec ſuper terram viſus eſt: ⁊ cum hominibus conuerſatus eſt. Oremus. Flectamus genua. ℟. Leuate. Oro.

Deus, qui eccleſiam tuam ſemper gentium vocatione multiplicas: concede propitius: vt, quos aqua baptiſmatis abluis, continua protectione tuearis. Per dñm noſtrum.

Prophetia ſeptima.

In diebus illis: Facta eſt ſuper me manus domini, ⁊ eduxit me in ſpiritu domini: ⁊ dimiſit me in medio cāpi qui erat plenus oſſib⁹: ⁊ circūduxit me per ea in gyrū. Erāt autē multa valde ſuper faciē campi, ſiccaq₃ vehementer. Et dixit ad me. Fili hominis, putás ne viuēt oſſa iſta? Et dixi. Dñe deus, tu noſti. Et dixit ad me. Uaticinare de oſſib⁹ iſtis: ⁊ dices eis. Oſſa arida audite verbū dñi. Hec dicit domin⁹ deus oſſibus his. Ecce ego intromittā in vos ſpiritū. Et viuetis: ⁊ dabo ſuper vos neruos, ⁊ ſuccreſcere faciā ſuper vos carnes, ⁊ ſuperextendā in vobis cutē: ⁊ dabo vobis ſpiritū, ⁊ viuetis: ⁊ ſcietis qa ego dñs. Et prophetaui ſicut pceperat mihi. Factus eſt aūt ſonitus prophetāte me, ⁊ ecce cōmotio. Et acceſſerunt oſſa ad oſſa: vnūquodq₃ ad iūcturam ſuā. Et vidi: ⁊ ecce ſu-

Eze. 37

per ea nerui, ⁊ carnes aſcẽderũt:
⁊ extenta eſt in eis cutis deſuper:
⁊ ſpiritum nõ habebãt. Et dixit
ad me. Uaticinare ad ſpiritum,
vaticinare fili hominis, ⁊ dices ad
ſpiritũ. Hec dicit dñs deus. A
quatuoꝛ ventis veni ſpiritus, ⁊ in-
ſuffla ſuper interfectos iſtos, ⁊ re
uiuiſcant. Et pꝛophetaui, ſicut
pꝛeceperat mihi. Et ingreſſus eſt
in ea ſpiritus, ⁊ vixerũt: ⁊ ſteterũt
ſuper pedes ſuos exercitus gran
dis nimis valde. Et dixit ad me.
Fili hominis, oſſa hec vniuerſa,
domus Iſrael eſt. Ipſi dicũt: arue-
runt oſſa noſtra, perijt ſpes no
ſtra, ⁊ abſciſſi ſumus. Propterea
vaticinare, ⁊ dices ad eos. Hec di
cit dñs deus. Ecce ego aperiam
tumulos veſtros, ⁊ educam vos
de ſepulcris veſtris populus me-
us: ⁊ inducã vos in terrã Iſrael.
Et ſcietis, quia ego dñs, cũ ape-
ruero ſepulcra veſtra, ⁊ eduxero
vos de tumulis veſtris popule
meus: ⁊ dedero ſpiritũ meum in
vobis, ⁊ vixeritis: ⁊ requieſcere
vos faciam ſuper humũ veſtram, di
cit dñs oĩpotẽs. Oremus. Flecta
mus genua. ℟. Leuate. Oꝛo.

Deus, qui nos ad celebꝛan-
dum paſchale ſacramentum
vtriuſque teſtamenti paginis in
ſtruis: da nobis intelligere miſe-
ricoꝛdiam tuam: vt ex perceptio-
ne pꝛeſentium munerũ, firma ſit
expectatio futuroꝛum. Per dñm.

Pꝛophetia octaua.

Iſa. 4 Apꝛehendent ſeptem mu
lieres virum vnum in die
illa, dicentes: Panem noſtrum
comedemus, veſtimentis no-
ſtris operiemur: tantummodo
inuocetur nomẽ tuũ ſuper nos:
aufer oppꝛobꝛium noſtrum. In
die illa erit germẽ domini in ma-
gnificentia, ⁊ in gloꝛia: ⁊ fructus
terre ſublimis: ⁊ exultatio his
qui ſaluati fuerint de Iſrael. Et
erit omnis qui relictus fuerit in
Sion, ⁊ reſiduus in Hieruſalem:
ſanctus vocabitur, omnis q ſcri-
ptus eſt in vita in hieruſalem. Si
abluerit dominus ſoꝛdes filiarũ
Sion: ⁊ ſanguinem Hieruſalem
lauerit de medio eius in ſpiritu
iudicij ⁊ ſpiritu ardoꝛis. Et crea
uit dominus deus ſuper omnem
locum montis Sion, ⁊ vbi inuo-
catus eſt, nubem per diem, ⁊ fu-
mum, ⁊ ſplendoꝛem ignis flam-
mantis in nocte. Super omnem
enim gloꝛiã pꝛotectio. Et taber-
naculum erit in vmbꝛaculũ diei
ab eſtu: ⁊ in ſecuritatem ⁊ abſcõ-
ſionẽ a turbine ⁊ a pluuia. Trac-
tus. Uinea facta eſt dilecto in
coꝛnu, in loco vberi. ℣. Et ma- Iſa. 5
ceriam circũdedit, ⁊ circũfodit:
⁊ plantauit vineam Sorec, ⁊ edi-
ficauit turrim in medio eius. ℣.
Et toꝛcular fodit in ea: vinea e-
nim domini ſabaoth, domus Iſ-
rael eſt. Oremus. Flectamus
genua. ℟. Leuate. Oratio.

Deus, qui in omnibus ec-
cleſie tue filijs, ſanctoꝛum
pꝛophetarum voce manifeſtaſti,
in omni loco dominationis tue,
ſatoꝛem te bonoꝛum ſeminum:
⁊ electoꝛum palmitum eſſe culto
rem: tribue, queſumus, populis
tuis:

tuis: qui ⁊ vinearum apud te no
mine cenſentur ⁊ ſegetum: vt ſpi
narum ⁊ tribulorum ſqualore re
ſecato, digna efficiantur fruge
fecundi. Per dominum noſtrū.

Prophetia nona.

Exo. In diebus illis: Dixit domi
nus ad Moyſen ⁊ Aaron
12 in terra Aegypti. Menſis iſte,
vobis principium menſium: pri
mus erit in menſibus anni. Lo
quimini ad vniuerſum cetū filio
rum Iſrael, ⁊ dicite eis. Decima
die mēſis huius, tollat vnuſqſqz
agnū per familias ⁊ domos ſuas.
Sin autē minor eſt numerus, vt
ſufficere poſſit ad veſcendum a
gnum: aſſumet vicinū ſuū qui iū
ctus eſt domui ſue, iuxta nume
rū animarū que ſufficere poſſūt
ad eſum agni. Erit autē agnus
abſqz macula, maſculus, annicu
lus: iuxta quem ritum tolletis ⁊
hedū. Et ſeruabitis eū vſqz ad
quartādecimā diē mēſis huius.
Immolabitqz eū vniuerſa mul
titudo filiorū Iſrael ad veſperā.
Et ſument de ſanguine eius: ac
ponent ſuper vtrunqz poſtē, ⁊
in ſuperliminaribus domorū, in
qbus comedent illum. Et edent
carnes nocte illa aſſas igni: ⁊ azy
mos panes, cum lactucis agreſti
bus. Non comedetis ex eo cru
dum quid, nec coctū aqua: ſed aſ
ſum tantum igni. Caput cū pe
dibus eius ⁊ inteſtinis vorabi
tis: ⁊ os eius non confringetis.
Nec remanebit ex eo qcqz vſqz
mane. Si qd reſiduū fuerit, igni
comburetis. Sic autem comede
tis illum. Renes veſtros accin
getis: ⁊ calciamenta habebitis
in pedibus, tenentes baculos in
manibus: ⁊ comedetis feſtinan
ter. Eſt enim phaſe (id eſt tran
ſitus) domini. Oremus. Flecta
mus genua. R. Leuate. Oro.

Omnipotēs ſempiterne de
us, qui in omniū operū tuo
rū diſpenſatione mirabilis es: in
telligant redēpti tui, nō fuiſſe ex
cellentius, quod initio factus eſt
mundus, quā quod in fine ſecu
lorū paſcha noſtrū immolat⁹ eſt
Chriſt⁹. Qui tecū viuit ⁊ regnat
in vnitate.

Prophetia decima.

In diebus illis. Factum eſt Ione.
verbum domini ad Ionā 3
prophetā ſecūdo, dicēs. Surge,
⁊ vade in Niniuen ciuitatem ma
gnā: ⁊ predica in ea predicationē
quā ego loquar ad te. Et ſurre
xit Ionas, ⁊ abijt in Niniuē iuxta
verbū domini. Et Niniue erat
ciuitas magna itinere dierū triū.
Et cepit Ionas introire ciuitatē
itinere diei vnius: ⁊ clamauit, ⁊
dixit. Adhuc quadraginta dies, ⁊
Niniue ſubuertetur. Et credide
rūt viri Niniuite in domino: ⁊ p
dicauerunt ieiuniū, ⁊ veſtiti ſunt
ſaccis a maiore vſqz ad minorē.
Et peruēnit verbū ad regē Nini
ue: ⁊ ſurrexit de ſolio ſuo, ⁊ abie
cit veſtimētū ſuū a ſe, ⁊ indut⁹ eſt
ſacco, ⁊ ſedit in cinere. Et clama
uit, ⁊ dixit in Niniue ex ore regis
⁊ principū eius, dicens. Homi
nes, ⁊ iumenta, ⁊ boues, ⁊ pecora
nō guſtēt quicquā, nec paſcātur,
⁊ aquā nō bibant. Et operiātur

ſaccis homines ⁊ iumenta, ⁊ cla-
ment ad dominum in fortitudi-
ne: ⁊ cõuertatur vir a via ſua ma-
la, ⁊ ab iniquitate que eſt in manib⁹
eorum. Quis ſcit ſi cõuertatur,
⁊ ignoſcat deus: ⁊ reuertatur a
furore irę ſuę, ⁊ non peribimus?
Et vidit deus opera eorũ qa cõ-
uerſi ſunt de via ſua mala: ⁊ miſer
tus eſt populo ſuo, domin⁹ deus
noſter. Oremus. Flectamus
genua. ℞. Leuate. Oratio.
Deus, qui diuerſitatem gen-
tiũ in confeſſione tui nomi
nis adunaſti: da nobis ⁊ velle ⁊
poſſe q̃ pcipis: vt populo ad ęter
nitatẽ vocato, vna ſit fides mẽ
tiũ, ⁊ pietas actionũ. Per dñm.
Prophetia vndecima.
Deu. 31 In diebus illis. Scripſit
Moyſes canticũ: ⁊ docuit
filios Iſrael. Pręcepitq; dñs Io
ſue filio Nun: ⁊ ait. Cõfortare ⁊
eſto robuſtus. Tu enim introdu
ces filios Iſrael in terrã quã pol
licitus ſum eis: ⁊ ego ero tecum.
Poſtquã ergo ſcripſit Moyſes
verba legis huius in volumine,
atq; cõpleuit: pręcepit leuitis qui
portabant arcã fęderis domini
dicens. Tollite librum iſtũ, ⁊ po-
nite eũ in latere arcę fęderis do
mini dei veſtri: vt ſit ibi cõtra te
in teſtimonium. Ego enim ſcio
contentionem tuam: ⁊ ceruicem
tuam duriſſimam. Adhuc viuen
te me ⁊ ingrediẽte vobiſcũ, ſem
per cõtentioſe egiſtis contra do
minum: quanto magis cum mor
tuus fuero? Congregate ad me
omnes maiores natu per tribus
veſtras, atq; doctores: ⁊ loquar
audientibus eis ſermones iſtos:
⁊ inuocabo contra eos cęlum, ⁊
terram. Noui enim quod poſt
mortem meam inique agetis: ⁊
declinabitis cito de via quã prę
cepi vobis. Et occurrent vobis
mala in extremo tempore: quan-
do feceritis malum in conſpectu
domini, vt irritetis eum per ope
ra manuum veſtrarũ. Locutus
eſt ergo Moyſes, audiente vni-
uerſo cętu filiorum Iſrael verba
carminis huius: ⁊ ad finem vſq;
compleuit. Tractus. Attende Deu. 32
cęlum, ⁊ loquar: ⁊ audiat terra
verba ex ore meo. ℣. Expectet
ſicut pluuia eloquium meũ: ⁊ de-
ſcendãt ſicut ros verba mea. ℣.
Sicut imber ſuper gramen: ⁊ ſi-
cut nix ſuper fęnũ: quia nomen do
mini inuocabo. ℣. Date magni-
tudinem deo noſtro: deus vera
opera eius, ⁊ omnes vię eius iu-
dicia. ℣. Deus fidelis, in quo nõ
eſt iniquitas: iuſtus ⁊ ſanctus do
minus. Oremus. Flectamus
genua. ℞. Leuate. Oratio.
Deus celſitudo humilium,
⁊ fortitudo rectorum: qui
per ſanctum Moyſẽ puerum tu-
um, ita erudire populum tuum
ſacri carminis tui decantatione
voluiſti: vt illa legis iteratio fie-
ret etiam noſtra directio: excita
in omnem iuſtificatarum gentiũ
plenitudinem potentiam tuam,
⁊ da lętitiam mitigando terro-
rem: vt omnium peccatis tua
remiſſione deletis: quod denun-
ciatum eſt in vltionem, tranſeat
in

in ſalutem. Per dominum no.

Prophetia duodecima.

Dan. 3 In diebus illis. Nabucho-
donoſor rex fecit ſtatuam
auream, altitudine cubitorum ſe-
xaginta, latitudine cubitorū ſex:
⁊ ſtatuit eam in campo Dura pro
uincię Babylonis. Itaqꝫ Nabu
chodonoſor rex miſit ad congre
gandos ſatrapas, magiſtratus, ⁊
iudices: duces ⁊ tyrannos: opti
mates ⁊ pręfectos, oēſqꝫ princi-
pes regionū: vt conuenirent ad
dedicationē ſtatuę, quā erexerat
Nabuchodonoſor rex. Tūc cō-
gregati ſūt ſatrapę, magiſtratus
⁊ iudices, duces ⁊ tyranni, ⁊ opti
mates qui erant in poteſtatibus
cōſtituti, ⁊ vniuerſi principes re-
gionū: vt cōuenirent ad dedica-
tionem ſtatuę quā erexerat Na-
buchodonoſor rex. Stabant au
tem in cōſpectu ſtatuę quam po-
ſuerat Nabuchodonoſor rex: ⁊
pręco clamabat valenter. Uo-
bis dicit populis, tribubus, ⁊ lin
guis: In hora qua audieritis ſo-
nitū tubę, ⁊ fiſtulę, ⁊ citharę, ſam-
bucę, ⁊ pſalterij, ⁊ ſymphonię, ⁊
vniuerſi generis muſicorum: ca-
dentes adorate ſtatuam auream
quā cōſtituit Nabuchodonoſor
rex. Siquis autem nō proſtratus
adorauerit, eadem hora mittetur
in fornacem ignis ardentis. Poſt
hec igitur ſtatim vt audierunt om-
nes populi ſonitum tubę, fiſtulę,
⁊ citharę, ſambucę, ⁊ pſalterij, ⁊
ſymphonię, ⁊ omnis generis mu
ſicorū: cadentes oēs populi, tri-
bus, ⁊ linguę adorauerunt ſtatuā
au-

aureā quam conſtituerat Nabu
chodonoſor rex. Statimqꝫ in ip
ſo tempore accedētes viri Chal
dęi accuſauerunt Iudęos, dixe-
runtqꝫ Nabuchodonoſor regi.
Rex in ęternum viue. Tu rex po-
ſuiſti decretum: vt oīs homo qui
audierit ſonitum tubę, fiſtulę ⁊ ci-
tharę, ſambucę, ⁊ pſalterij, ⁊ ſym-
phonię, ⁊ oīs generis muſicorū,
proſternat ſe, ⁊ adoret ſtatuā au-
ream. Siquis autem non procī-
dens adorauerit, mittatur in for
nacē ignis ardentis. Sunt ergo
viri Iudęi, quos cōſtituiſti ſuper
opera regionis Babylonię, Si-
drach, Miſach, ⁊ Abdenago. Ui
ri iſti cōtempſerunt rex decretum
tuū: deos tuos non colunt, ⁊ ſta-
tuā aureā quam erexiſti nō ado-
rant. Tūc Nabuchodonoſor rex
in furore ⁊ ira pcepit, vt adduce-
rent Sidrach, Miſach, ⁊ Abdē-
nago: q cōfeſtim adducti ſunt in
cōſpectu regis. Pronūciāſqꝫ Na
buchodonoſor rex, ait eis. Uere
ne Sidrach, Miſach, ⁊ Abdena
go deos meos non colitis, ⁊ ſta-
tuā aureā quā cōſtitui, nō adora-
tis? Nūc ergo ſi eſtis parati, qua
cunqꝫ hora audieritis ſonitum
tubę, fiſtulę, citharę, ſambucę, ⁊
pſalterij, ⁊ ſymphonię, omniſqꝫ
generis muſicorum, proſternite
vos, ⁊ adorate ſtatuā quam feci.
Quod ſi non adoraueritis, eadē
hora mittemini in fornacē ignis
ardentis. Et quis eſt deus, qui
eripiat vos de manu mea? Re-
ſpondentes Sidrach, Miſach, ⁊
Abdenago, dixerūt Nabucho-
donoſor

donoſoꝛ regi. Non opoꝛtet nos de hac re reſpondére tibi. Ecce enim deus noſter quez colimus, poteſt nos eripere de camino ignis ardentis, ⁊ de manibus tuis, o rex, liberare. Quod ſi noluerit, notum ſit tibi rex: quia deos tuos non colimus, ⁊ ſtatuaz auream, quã erexiſti, non adoꝛamus. Tunc Nabuchodonoſoꝛ repletus eſt furoꝛe: ⁊ aſpectus faciei illius immutatus eſt ſup Sidrach, Miſach, ⁊ Abdénago. Et precepit vt ſuccéderetur foꝛnax ſeptuplũ, q̃ȝ ſuccendi conſueuerat. Et viris foꝛtiſſimis de exercitu ſuo iuſſit: vt ligatis pedib9 ſydrach, Miſach, ⁊ Abdénago, mitterẽt eos in foꝛnacem ignis ardentis. Et cõfeſtim viri illi vincti cũ braccis ſuis, ⁊ tiaris, ⁊ calceamentis, ⁊ veſtibus miſſi ſunt in medium foꝛnacis ignis ardẽtis. Nã iuſſio regis vrgebat. Foꝛnax autẽ ſuccenſa erat nimis. Poꝛro viros illos qui miſerant Sidrach, Miſach, ⁊ Abdénago, interfecit flamma ignis. Uiri autem hi tres, id eſt, Sidrach, Miſach, ⁊ Abdénago ceciderunt in medio camino ignis ardentis, colligati. Et ambulabãt ĩ medio flãme laudãtes deũ, ⁊ benedicẽtes dño. Dicitur: Flectamus genua. Oꝛo.

O Mnipotens ſempiterne Deus, ſpes vnica mundi, qui pꝛophetarũ tuoꝛũ pꝛeconio pꝛeſẽtiũ tẽpoꝛũ declaraſti myſteria: auge populi tui vota placatus: q̃a in nullo fideliũ niſi ex tua inſpiratione pꝛoueniũt q̃rũlibet incremẽta virtutũ. Per do.

His expletis, ſi Eccleſia habuerit fontem baptiſmalem, ſacerdos benedicturus fontem, accipit pluuiale violaceũ, ⁊ procedit vſq; ad fontẽ, precedentibus miniſtris cũ cruce, ⁊ cereo bñdicto accenſo. Interea, duȝ deſcendit ad fontẽ, cãtat ſequẽs Tractus.

Sicut ceruus deſiderat ad fontem aquarũ: ita deſiderat anima mea ad te deus. ℣. Sitiuit anima mea ad deũ fonteȝ viuũ: quãdo veniã, ⁊ apparebo ante faciẽ dei? ℣. Fuerunt mihi lacryme mee panes dies ac nocte: duȝ dicit mihi p ſingulos dies, vbi eſt deus tuus? Deinde ſacerdos antequã intret ad benedictionẽ fõtis, dicat hanc oꝛationem ibi iuxta fontẽ. ℣. Dominus vobiſcũ. ℟. Et cum ſpũ tuo. Oꝛemus. pſal. 41

O Mnipotẽs ſempiterne deus, reſpice propiti9 ad deuotionẽ populi renaſcentis, qui, ſicut ceruus, aquarũ tuarũ expetit fontẽ: ⁊ cõcede propitius: vt fidei ipſius ſitis, baptiſmatis myſterio aĩam coꝛpuſq; ſanctificet. Per dñm. ℟. Amen. Poſtea procedit ad bñdictiones fontis, dicẽs ℣. Dñs vobiſcuȝ. ℟. Et cũ ſpiritu tuo. Oꝛemus. Oꝛo.

O Mnipotẽs ſempiterne deus, adeſto magne pietatis tue myſterijs, adeſto ſacramentis: ⁊ ad recreãdos nouos popu los quos tibi fons baptiſmatis parturit, ſpiritum adoptionis emitte: vt quod noſtre humilitatis gerendũ eſt miniſterio, virtutis
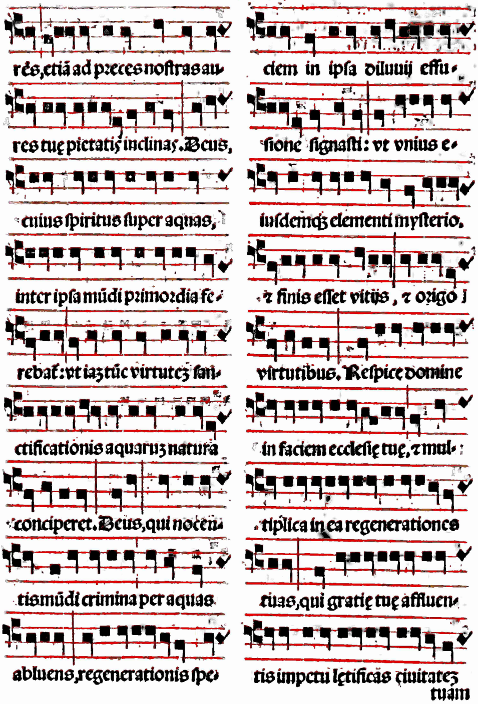
ris tuę impleatur effectu. Per dñm nrm̃ Jeſuꝫ chriſtū filiū tuū: qui tecū viuit ⁊ re. Eleuãs vocē in modū Prefationis pꝛoſequit.

Per omnia ſecula ſeculorū. ℟. Amen. ℣. Dñs vobiſcuꝫ. ℟. Et cū ſpiritu tuo.

℣. Surſuꝫ corda. ℟. Habemus ad dominū. ℣. Gratias agamus domino deo noſtro.

℟. Dignum ⁊ iuſtum eſt.

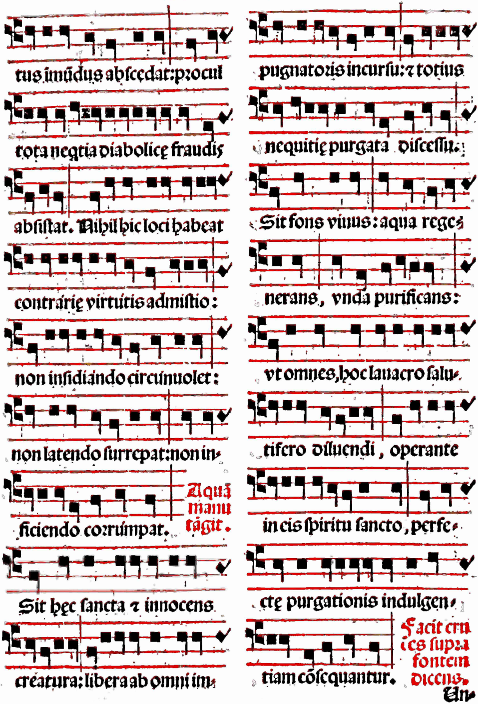
Vere dignū ⁊ iuſtū eſt, equum ⁊ ſalutare: nos tibi ſemper ⁊ vbiqꝫ gratias agere, domine, ſancte pater omnipotēs, eterne deus. Qui inuiſibili potentia ſacramētorū tuorū mirabiliter operaris effectum. Et licet nos tātis myſteriis exequendis ſimus indigni: tu tamen gratię tuę dona nō deſerens
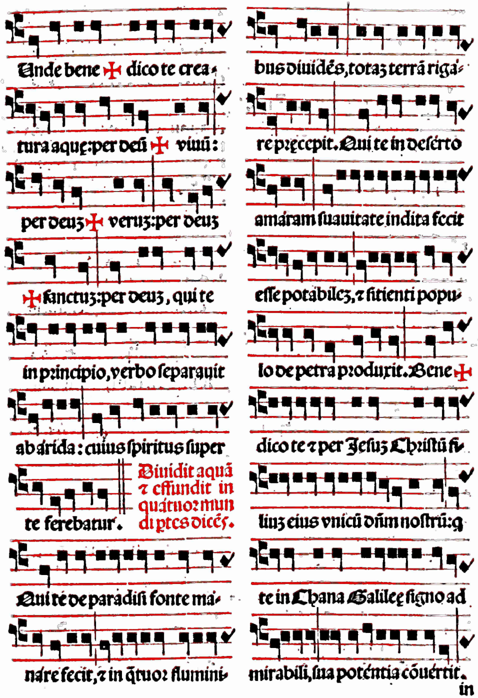

rés, etiã ad preces noſtras au-
res tue pietatis inclinas. Deus,
cuius ſpiritus ſuper aquas,
inter ipſa mũdi primordia fe-
rebat: vt iaʒ tũc virtuteʒ ſan-
ctificationis aquaruʒ natura
conciperet. Deus, qui nocen-
tis mũdi crimina per aquas
abluens, regenerationis ſpe-
ciem in ipſa diluuij effu-
ſione ſignaſti: vt vnius e-
iuſdemq; elementi myſterio,
ꝛ finis eſſet vitiis, ꝛ origo
virtutibus. Reſpice domine
in faciem eccleſie tue, ꝛ mul-
tiplica in ea regenerationes
tuas, qui gratie tue affluen-
tis impetu letificas ciuitateʒ
tuam

tuã, fontemq; baptiſmatis a-
peris toto orbe terrarũ gẽti-
bus innouãdis: vt tuę maieſta-
tis imperio, ſumat vnigeniti
tui gratiam de ſpiritu ſancto.

Sacerdos diuidit aquã manu in modum crucis, dicẽs.

Qui hãc aquã re-
generãdis hominibus pręparatam, arcana ſui numinis ad-
miſtione fęcundet: vt ſanctifi-
catione concepta, ab imma-
culato diuini fontis vtero, in-
nouã renata creaturam, pro-
genies cęleſtis emergat. Et
quos aut ſexus in corpore, aut
ętas diſcernit in tẽpore, omnes
in vnã pariat gratiam mater
infantiã. Procul ergo hinc
iubente te dñe, omnis ſpiri-
tus

tus inmũdus abſcedat: pꝛocul
tota neq̃tia diabolicę fraudis
abſiſtat. Nihil hic loci habeat
contrarię virtutis admiſtio:
non inſidiando circũuolet:
non latendo ſurrepat: non in-
ficiendo coꝛrúmpat.
Aquã manu tãgit.
Sit hęc ſancta ⁊ innocens
creatura: libera ab omni im-
pugnatoꝛis incurſu: ⁊ totius
nequitię purgata diſceſſu.
Sit fons viuus: aqua rege-
nerans, vnda purificans:
vt omnes, hoc lauacro ſalu-
tifero diluendi, operante
in eis ſpiritu ſancto, perfe-
ctę purgationis indulgen-
tiam cõſequantur.
Facit cruces ſupꝛa fontem dicens.
An-

Unde bene ✠ dico te crea-
tura aque: per deū ✠ viuū:
per deū ✠ verū: per deū
✠ ſanctū: per deū, qui te
in principio, verbo ſeparauit
ab arida: cuius ſpiritus ſuper
te ferebatur.
Diuidit aquā ꝛ effundit in quatuor mun di ptes dicēs.
Qui te de paradiſi fonte ma-
nare fecit, ꝛ in quatuor flumini-
bus diuidēs, totā terrā riga-
re precepit. Qui te in deſerto
amaram ſuauitate indita fecit
eſſe potabilē, ꝛ ſitienti popu-
lo de petra produxit. Bene ✠
dico te ꝛ per Ieſū Chriſtū fi-
liū eius vnicū dn̄m noſtrū: q
te in Chana Galilee ſigno ad
mirabili, ſua potentia cōuertit.
in

in vinū. Qui pedibꝰ ſup te am-

bulauit, ⁊ a Joāne in Jordā-

ne in te baptizatus eſt. Qui te

vna cū ſanguine de latere ſuo

ꝓduxit, ⁊ diſcipulis ſuis iuſſit,
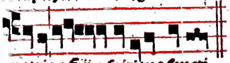

vt credētes baptizarent in te,

dicens. Ite, docete oēs gētes,

baptizantes eos, In nomine

patris, ⁊ filij, ⁊ ſpiritus ſancti.

Mutat vocem, ⁊ proſequitur in modum lectionis.

Hec nobis precepta ſeruātibus, tu deus omnipotēs. clemēs adeſto: tu benignus aſpira. Halat ter in aquas in modū crucis, dicēs. Tu has ſimplices aquas tuo ore bñdicito: vt preter naturalē emūdationē, quā lauādis poſſunt adhibere corpibꝰ, ſint etiā purificādis mentibus efficaces. Hic ſacerdos ponit cereū parum intus in aquā: ⁊ reſumens tonum prefationis dicit.

Deſcendat in hāc plenitudinē

fontis virtus ſpiritus ſancti.

Deinde extractū cereū de aqua iterū pfundius mergit, aliquāto altius repetēs, Deſcēdat in hāc. Poſtea extractū rurſus cereū de aqua, tertio īmergens vſq; ad fūdū, altiori adhuc voce repetit, Deſcēdat, vt ſupra. Et deinde ſufflās ter in aquā, proſequitur.

Totamque huius aque

ſubſtantiam regenerandi

fe-

fecūdet effe ctu.

Hic tollitur cereus de aqua, ⁊ pſequit.

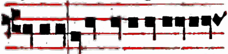

Hic, omnium peccatorum macule deleantur:

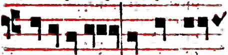

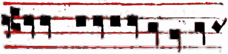
hic, natura ad imaginez tuaz

cōdita, ⁊ ad honorez ſui refor-

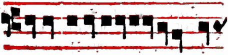
mata principij, cunctis vetu-

ſtatis ſqualoribus emunde-

tur: vt omnis homo ſacramē-

tū hoc regenerationis ingreſ-

M. N. R.

ſus, in vere innocentie no-

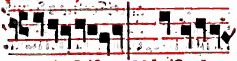
uam infantiam renaſcatur.

Sequentia dicit legendo. Per dn̄m nr̄m Jeſū chriſtū filiū tuuz, q vētur⁹ eſt iudicarē viuos ⁊ mortuos, ⁊ ſeculū p ignē. ℟. Amē. Deinde per aſſiſtentes ſacerdotes ſpargitur de ipſa aqua benedicta ſuper populū. Et interim vnus ex miniſtris eccleſie, accipit in vaſe aliquo de eadez aqua, ad ſpargendum in domibus, ⁊ alijs locis. Hijs peractis ſacerdos qui benedixit fontez, infundit de oleo Catechumenorum in aquā, in moduz crucis, intelligibili voce dicēs. Sanctificetur ⁊ fecundetur fons iſte oleo ſalutis renaſcentibus ex eo, in vitā eternam. ℟. Amen. Deinde infundit de Chriſmate, modo quo ſupra, dicēs. Infuſio Chriſmatis domini noſtri Jeſu Chriſti, ⁊ ſpiritus ſancti paracliti, fiat in nomine ſancte Trinitatis. ℟. Amen. Poſtea accipit ambas ampullas dicti olei ſancti ⁊ chriſmatis, ⁊ de vtroq; ſimul in modū crucis infundēdo dicit. Commiſtio chriſmatis ſcificationis, ⁊ olei vnctionis, ⁊ aque baptiſmatis, pariter fiat, in nomine pa✠tris, ⁊ fi✠lij, ⁊ ſpiritus ✠ ſancti. ℟. Amē. Tunc miſcet ipſum oleum cum

o

aqua, ꝛ ſpargit cuꝫ manu ſua per omnem fontem. Si adfuerunt baptizandi, baptizat, more conſueto. Deinde dicuntur litanie. Poſtea rediens, preparat ſe pro Miſſa ſollemniter celebranda.

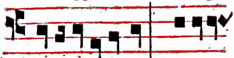
¶ Ubi vero nō ſunt fontes baptiſmales, finita vltima prophetia cū ſua oratione, celebrans caſula depoſita, cuꝫ miniſtris ante altare procūbit: ꝛ aliis oībus genuflexis, cantatur Litanie in medio chori a duobus cātoribus, vtroqꝫ choro ideꝫ ſimul reſpōdēte. Cum auteꝫ peruentuꝫ fuerit ad illud. Peccatores, te rogamus, audi nos. Sacerdos ꝛ miniſtri ad ſacrarium redeunt, ꝛ induūtur veſtib⁹ albi coloris: interim accendātur luminaria circa altare. In fine Litaniarū, cātantur ſollēniter Kyrie eleiſō. ꝛ replicantur, vt in miſſa moris eſt.

Kyrie eleiſon. Chriſte eleiſon.

Chriſte audi nos.

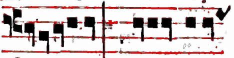
Chriſte exaudi nos. Pater de

celis, deus, miſerere nobis.

Fili redēptor mūdi, deus, mi

ſerere nobis. Spiritus ſācte,

deus, miſerere nobis. Sācta

Trinitas vn⁹ de⁹: miſerere no

bis. Sctā Maria: ora pro nobis.
Sancta Dei genitrix, ora.
Sancta virgo virginum, ora.
Sancte Michael. ora.
Sancte Gabriel ora.
Sancte Raphael ora.
Omnes ſancti angeli ꝛ archangeli, orate pro nobis.
Omnes ſancti beatorum ſpirituum ordines, orate.
Sancte Joannes baptiſta ora.
Omnes ſancti patriarche ꝛ prophete, orate pro nobis.
Sancte Petre ora.
Sancte Paule ora.
Sancte Joannes. ora.
Omnes ſancti apoſtoli ꝛ euangeliſte, orate pro nobis.
Oēs ſancti diſcipuli dñi; orate.
Sancte

Sancte Stephane ora.
Sancte Laurenti ora.
Sancte Uincenti ora.
Omnes ſancti Martyres, orate pro nobis.
Sancte Sylueſter ora.
Sancte Gregori ora.
Sancte Auguſtine ora.
Sancte Hieronyme ora.
Sancte Ambroſi ora.
Omnes ſancti pontifices ⁊ cōfeſſores, orate pro nobis.
Omnes ſancti doctores, orate.
Sancte Benedicte ora.
Sancte Dominice ora.
Sancte Franciſce ora.
Omnes ſancti ſacerdotes ⁊ leuitę, orate pro nobis.
Omnes ſancti Monachi ⁊ Eremitę, orate pro nobis.
Scta Maria Magdalena, ora.
Sancta Agnes ora.
Sancta Agatha ora.
Sancta Anaſtaſia ora.
Omnes ſanctę virgines ⁊ viduę, orate pro nobis.
Omnes ſancti ⁊ ſanctę Dei, intercēdite pro nobis.

Propitius eſto: pce nobis dn̄e.
Propiti⁹ eſto, exaudi nos dn̄e.
Ab omni malo libera nos dn̄e.
Ab oi peccato, libera nos dn̄e.
A morte perpetua, libera nos.
Per myſterium ſanctę incarnationis tuę, libera nos dn̄e.
Per aduentum tuum, libera.
Per natiuitatē tuā, libera nos.
Per baptiſmum ⁊ ſanctum ieiunium tuum, libera nos dn̄e.
Per crucē ⁊ paſſionem tuam, libera nos domine.
Per mortē ⁊ ſepulturam tuā, libera nos domine.
Per ſanctam reſurrectionē tuam, libera nos domine.
Per admirabilem aſcenſionem tuam, libera nos domine.
Per aduentum ſpiritus ſancti paracleti, libera nos domine.
In die iudicij, libera nos dn̄e.

Pctōres, te rogamus audi nos.

Ut nobis pcas, te rog. au. nos.
Ut eccleſiā tuā ſanctam regere ⁊ cōſeruare digneris, te roga.
Ut domnum apoſtolicū ⁊ omnes eccleſiaſticos ordines in ſancta religione cōſeruare digneris, te rogamus audi nos.
Ut inimicos ſanctę Eccleſię humiliare digneris, te roga. au.
Ut regibus ⁊ principibus chriſtianis pacem ⁊ verā concordiā donare digneris: te rog.
Ut noſmetipſos in tuo ſancto ſeruitio confortare ⁊ conſeruare digneris: te roga. audi.
Ut omnibus benefactoribus noſtris ſempiterna bona retribuas: te rogamus audi nos.
Ut fructus terrę dare ⁊ conſeruare digneris: te roga. audi.

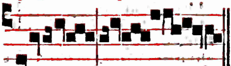
Ut omnibus fidelibus defun-
ctis requiem ęternam donare
digneris: te rogamus audi.
Ut nos exaudire digneris: te ro.

Agnus Dei, qui tollis peccata

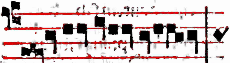
mundi: parce nobis domine.
Agnus Dei, qui tollis peccata
mundi, exaudi nos domine.
Agnus Dei, qui tollis peccata
mundi, miſerere nobis.
Chriſte audi nos. Chriſte ex-
audi nos. Hic cantores ſollem-
niter incipiunt Kyrie eleiſon.
Chriſte eleiſon. Kyrie eleiſō.
⁊ ter ſingula repetūtur. Interī
procedēs ſacerdos cū miniſtris
indutis paramentis albis de ſa-
crario, cum thuriferarijs, ⁊ duo-
bus acoluthis cereos accenſos
deferētibus, accedit ad altare, ⁊
facit cōfeſſionem vt moris eſt in
loco cōſueto: deinde aſcendens,
oſculatur altare, incēſat more ſo-
lito, ⁊ finitis a choro Kyrie elei.
incipit ſolēniter Gloria in excel-
ſis Deo, ⁊ pulſantur campanę.
Quo finito dicit Dñs vobiſcū.
℟. Et cum ſpū tuo. Oremus.
Deus, qui hanc ſacratiſſi-
mam noctē gloria Dñicę
reſurrectionis illuſtras: cōſerua
in noua familię tuę ꝓgenie ado-
ptionis ſpiritū quem dediſti: vt
corpore ⁊ mēte renouati, purā
tibi exhibeāt ſeruitutē. Per do-
minum no. in vnitate eiuſdem.
Lectio epiſtolę beati Pauli apo-
ſtoli ad Colloſſenſes.
Fratres: Si conſurrexiſtis ca. 3
cū Chriſto: q̄ ſurſum ſunt q̄rite,
vbi Chriſtus eſt in dextera Dei
ſedens. Quę ſurſum ſunt ſapite:
non q̄ ſuper terrā. Mortui enim
eſtis: ⁊ vita veſtra abſcōdita eſt
cū Chriſto in Deo. Cū aūt Chri-
ſtus apparuerit vita veſtra: tūc ⁊ vos
apparebitis cum ipſo in gloria.
Finita epiſtola celebrans verſus
populum incipit.

Alle lu ia.
Et totum decantat ter, eleuan-
do vocem gradatim: ⁊ Chorus
poſt quālibet vicem, in eadē vo-
ce repetit illud idē. Poſtea i cho-
ro proſequit̄ ℣. Cōfitemini dño
quoniā bonus: quoniā in ſeculū
miſericordia eius. Deinde dicit
Tract⁹. Laudate dñm omnes
gentes, ⁊ collaudate eū omnes
populi. ℣. Quoniā cōfirmata eſt
ſup nos miſericordia eius, ⁊ ve-
ritas domini manet in ęternum.
Non portantur candelabra cū
cereis ad Euangeliū: ſed tantū
incenſum: ⁊ petitur benedictio.
Seq. ſan. euag. ſcdm Matthęū.
Veſpere autē ſabbati, quę
luceſcit in prima ſabbati:
venit Maria Magdalene, ⁊ al-
tera Maria videre ſepulcrum.
Et ecce, terremotus factus eſt
ma-

magnus. Angelus enim domini deſcendit de celo: ⁊ accedens, reuoluit lapidem, ⁊ ſedebat ſup eũ. Erat aũt aſpectus eius, ſicut fulgur: ⁊ veſtimentũ eius, ſicut nix. Pre timore aũt eius, exterriti ſunt cuſtodes: ⁊ facti ſũt velut mortui. Rñdens autẽ angelus, dixit mulieribus. Nolite timere vos. Scio enim ꝙ Jeſum, qui crucifixus eſt, queritis. Non eſt hic. Surrexit enim, ſicut dixit. Venite, ⁊ videte locũ, vbi poſitus erat dñs. Et cito eũtes dicite diſcipulis eius q; ſurrexit. Et ecce, pcedet vos in Galileã. Ibi eũ videbitis. Ecce, pdixi vobis. Nõ dr Credo. ſed finito Euãgelio dicit ſacerdos, Dñs vobiſcũ. ℟. Et cũ ſpiritu tuo. ⁊ poſtea, Oremus. Nõ dicit Offerto. Secre.

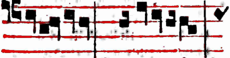
Suſcipe domine, qſumus, preces populi tui, cũ oblationibus hoſtiarũ: vt paſchalib⁹ initiata myſterijs, ad eternitatis nobis medelã te operante proficiant. Per dominũ. Prefatio.

Per omnia ſecula ſeculorũ. ℟.

Amẽ. Dñs vobiſcũ. ℟. Et cũ

ſpiritu tuo. Surſũ corda. ℟.

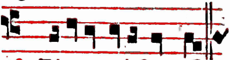
M. N. R.

Habemus ad dñm. Gratias a-

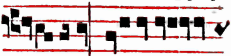
gamus dño deo noſtro.

℟. Dignum ⁊ iuſtum eſt.

Vere dignũ ⁊ iuſtũ eſt, equũ

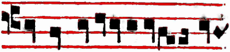
⁊ ſalutare: Te qdẽ dñe omni

ni tempore, ſed in hac potiſſi-

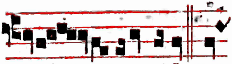
mũ nocte glorioſius pdicare,

cũ paſcha nrm̃ imolatus eſt

xp̃s. Ipſe enim ver⁹ eſt agnus,

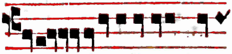
qui abſtulit peccata mūdi. Qui

moꝛtē nr̄aꝫ moꝛiēdo deſtruxit,

⁊ vi tā reſurgēdo reparauit.

Et ideo, cū angelis ⁊ archan-

gelis, cū thꝛonis ⁊ dominatio-

nib⁹, cūqꝫ omni militia cele-

ſtis exercitus, hymnū gloꝛię

tuę canim⁹, ſi ne fine dicētes.

Infra actionem.

Communicantes, ⁊ noctē ſacratiſſimam celebꝛātes reſurrectionis domini noſtri Jeſu Chꝛiſti ſecundū carnem, ſed ⁊ memoꝛiam venerantes, ⁊c.

Alia infra actionem.

Hanc igitur oblationē ſeruitutis noſtrę, ſed ⁊ cunctę familię tuę, quā tibi offerimus: pꝛo his quoqꝫ quos regenerare dignatus es ex aqua ⁊ ſpiritu ſancto, tribuens eis remiſſionem omnium peccatoꝛū, quęſumus domine, vt placatus accipias ⁊c. Dicitur, Pax domini ſit ſemper vobiſcum: ſed pacis oſculū nō datur: nec Agnus Dei, nec Poſtcōmunio, dicuntur. Poſt ſumptionem ſacramenti, pꝛo veſperis in Choꝛo cantatur Aña. Alleluia, alleluia, alleluia. ⁊ pſal. Laudate dominū omnes gentes: poſt quem repetitur eadem Antiphona. Non dicitur Capitulū, nec hymnus, nec Verſus: ſed ſtatim, ſacerdos cantu incipit Añam ad Magnificat.

Veſpere autem ſab bati,

Deinde pꝛoſequitur choꝛus: quę luceſcit in pꝛima ſabbati, venit Maria Magdalene, ⁊ altera Maria, videre ſepulcrū, alleluia. Deinde cantatur Magnificat: ⁊ replicata Antipho. ſacerdos dicit Dominus vobiſcum. R̄. Et cum ſpiritu tuo. Oremus.

Spiritū nobis, domine, tuę charitatis infūde: vt, quos ſacramētis paſchalibus ſatiaſti, tua facias pietate concoꝛdes.

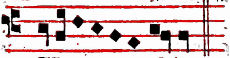
Per

Per dominum. in vnitate eiuſdem ſpiritus ſancti deus, per omnia ſecula ſeculorum. Amen. Deinde dicit Dominus vobiſcum. ℟. Et cum ſpiritu tuo.

Poſtea Diaconus cantat.

Ite miſſa eſt: Alleluia,

Alle luia.

℟. Deo gratias, Alleluia, allia.

Sacerdos cum ingreditur ad altare, ſignans ſe ſigno crucis, clara voce dicat.

In nomine patris ⁊ filij ⁊ ſpũs ſancti, Amen. Deinde iunctis manib⁹ ante pectuſ dicit ℣. Introibo ad altare Dei. ℟. Ad deũ qui letificat iuuentutẽ meã. Poſtea alternatiꝫ cũ miniſtris dicat ſequentẽ Pſalmuꝫ.

Iudica me deus, ⁊ diſcerne cauſam meã de gente nõ ſancta: ab hoīe iniquo ⁊ doloſo érue me.

Quia tu es deus fortitudo mea: quare me repuliſti: ⁊ quare triſtis incedo dũ affligit me inimicus?

Emitte lucem tuam, ⁊ veritatem tuam: ipſa me deduxerunt ⁊ adduxerunt in montem ſanctũ tuum, ⁊ in tabernacula tua.

Et introibo ad altare dei: ad deũ qui letificat iuuentutem meam.

Confitebor tibi in cithara deus Deus meus: quare triſtis es anima mea: ⁊ quare conturbas me?

Spera in Deo, quoniam adhuc confitebor illi, ſalutare vultus mei ⁊ Deus meus. Gloria patri, ⁊ filio, ⁊ ſpiritui ſãcto. Sicut.

In miſſis mortuorum, ⁊ a Dominica de paſſione vſqꝫ ad Sabbatum ſanctum incluſiue omittitur prefatus Pſalmus, ⁊ poſt In nomine patris, ſtatim dicitur vt ſequitur. ℣. Introibo ad altare dei. ℟. Ad deũ q letificat iuuentutem meam. Signat ſe dicens ℣. Adiutorium noſtrum in nomine domini. ℟. Qui fecit celũ ⁊ terram. Deinde iunctis manibus inclinatus facit cõfeſſionẽ.

Confiteor deo omnipotenti, beate Marie ſemper virgini, beato Michaeli archãgelo, beato Joanni Baptiſte, ſanctis apoſtolis Petro, ⁊ Paulo, omnibus ſanctis, ⁊ vobis, fratres: quia peccaui nimis cogitatione, verbo, ⁊ opere, percutit ſibi pectus dicens mea culpa, mea culpa, mea maxima culpa. Ideo precor beatam Mariam ſemper virginem, beatum Michaelem archangelum, beatum Joannem Baptiſtam, ſanctos apoſtolos Petrum ⁊ Paulum, omnes ſanctos, ⁊ vos, fratres, orare pro me ad dominum Deum noſtrum.

Miniſtri reſpondent.

Miſereatur tui omnipotẽs deus, ⁊ dimiſſis omnibus peccatis tuis, perducat te ad vitã eternã. Sacerdos dicit, amẽ. Deinde miniſtri repetũt Cõfeſſionẽ: ⁊ vbi ſacerdote dicebat

donoſor regi. Non oportet nos de hac re reſpondere tibi. Ecce enim deus noſter quem colimus, poteſt nos eripere de camino ignis ardentis, et de manibus tuis, o rex, liberare. Quod ſi noluerit, notum ſit tibi rex: quia deos tuos non colimus, et ſtatuam auream, quam erexiſti, non adoramus. Tunc Nabuchodonoſor repletus eſt furore: et aſpectus faciei illius immutatus eſt ſuper Sidrach, Miſach, et Abdenago. Et precepit ut ſuccenderetur fornax ſeptuplum, quam ſuccendi conſueuerat. Et viris fortiſſimis de exercitu ſuo iuſſit: ut ligatis pedibus Sydrach, Miſach, et Abdenago, mitterent eos in fornacem ignis ardentis. Et confeſtim viri illi vincti cum bracis ſuis, et tiaris, et calceamentis, et veſtibus miſſi ſunt in medium fornacis ignis ardentis. Nam iuſſio regis vrgebat. Fornax autem ſuccenſa erat nimis. Porro viros illos qui miſerant Sidrach, Miſach, et Abdenago, interfecit flamma ignis. Viri autem hi tres, id eſt, Sidrach, Miſach, et Abdenago ceciderunt in medio camino ignis ardentis, colligati. Et ambulabant in medio flamme laudantes deum, et benedicentes domino. Dic non dicit Flectamus genua. Oro.

Omnipotens ſempiterne Deus, ſpes vnica mundi, qui prophetarum tuorum preconio preſentium temporum declaraſti myſteria: auge populi tui vota placatus: quia in nullo fidelium niſi ex tua inſpiratione proueniunt quarumlibet incrementa virtutum. Per do.

His expletis; ſi Eccleſia habuerit fontem baptiſmalem; ſacerdos benedicturus fontem, accipit pluuiale violaceum, et procedit vſque ad fontem, precedentibus miniſtris cum cruce; et cereo benedicto accenſo. Interea, dum deſcendit ad fontem, cantat ſequens Tractus.
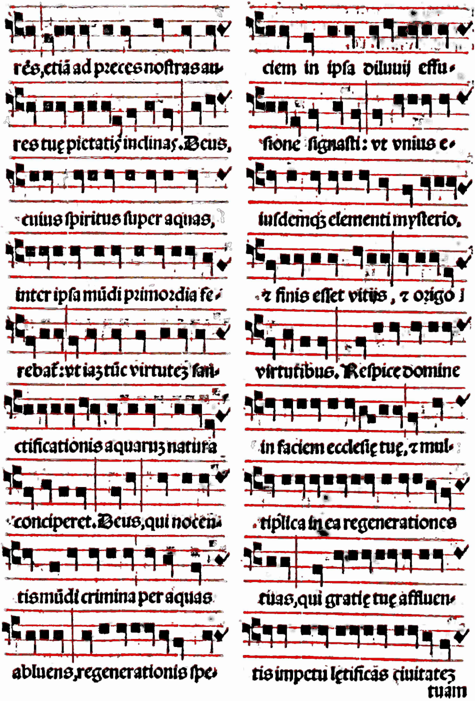
Sicut ceruus deſiderat ad fontem aquarum: ita deſiderat anima mea ad te deus. ℣. Sitiuit anima mea ad deum fontem viuum: quando veniam, et apparebo ante faciem dei? ℣. Fuerunt mihi lacryme mee panes dies ac nocte: dum dicitur mihi per ſingulos dies, vbi eſt deus tuus? Deinde ſacerdos antequam intret ad benedictionem fontis, dicit hanc orationem ibi iuxta fontem. ℣. Dominus vobiſcum. ℟. Et cum ſpiritu tuo. Oremus. psal. 41
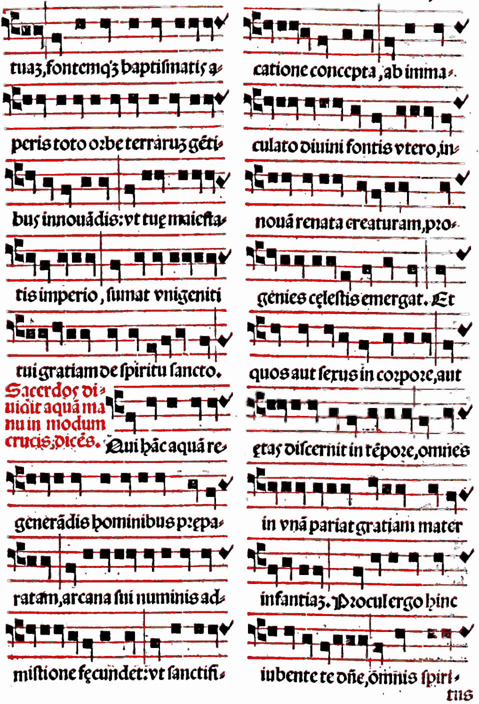
Omnipotens ſempiterne deus, reſpice propitius ad deuotionem populi renaſcentis, qui, ſicut ceruus, aquarum tuarum expetit fontem: et concede propitius: vt fidei ipſius ſitis, baptiſmatis myſterio animam corpuſque ſanctificet. Per dominum. ℟. Amen. Poſtea procedit ad benedictionem fontis, dicens. ℣. Dominus vobiſcum. ℟. Et cum ſpiritu tuo. Oremus. Oro.

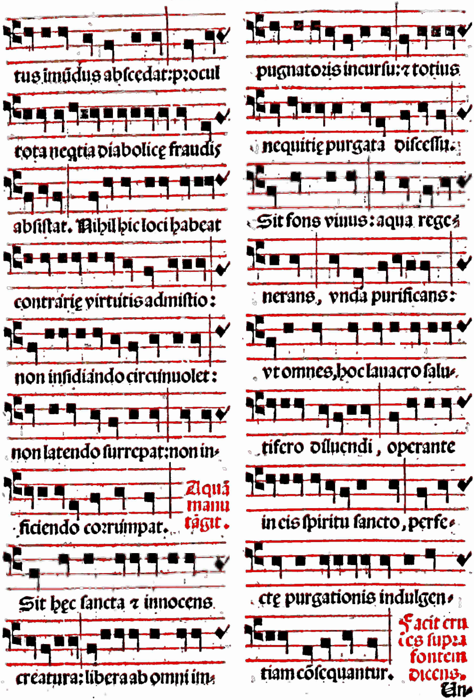
Omnipotens ſempiterne deus, adeſto magne pietatis tue myſteriis, adeſto ſacramentis: et ad recreandos nouos populos quos tibi fons baptiſmatis parturit, ſpiritum adoptionis emitte: vt quod noſtre humilitatis gerendum eſt miniſterio, virtutis
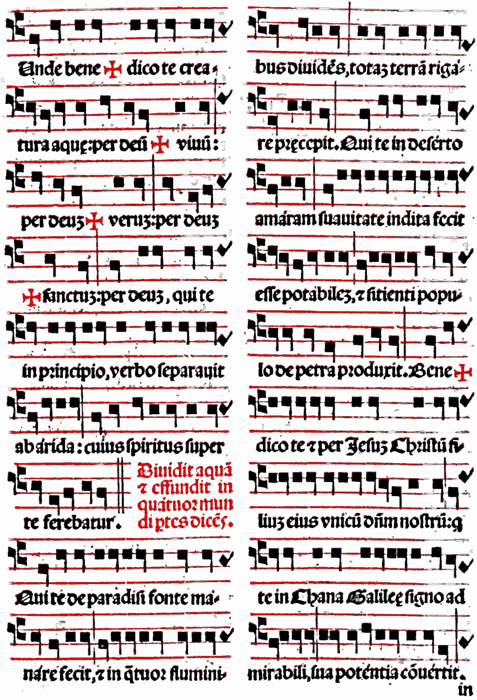
tis tuę impleatur effectu. Per dñm nrm̄ Jeſuʒ chriſtū filiū tuū, qui tecū viuit ꝛ re. Eleuās vocē in modū p̄fationiſ p̄ſequit̄.

P Er omnia ſecula ſeculo-
rū. R. Amen. V. Dñs vo-
biſcū. R. Et cū ſpiritu tuo.
V. Surſuʒ corda. R. Habe-
mus ad dominū. V. Gratias
agamus domino deo noſtro.
R. Dignum ꝛ iuſtum eſt.
V Ere dignū ꝛ iuſtū eſt, equum
ꝛ ſalutare: nos tibi ſemper ꝛ
vbiqʒ gratias agere, domine,
ſancte pater omnipotēs, eter-
ne deus. Qui inuiſibili poten-
tia ſacramētoꝝ tuoꝝ mira-
biliter operaris effectum.
Et licet nos tātis myſterijs exe-
quendis ſimus indigni: tu ta-
men gratię tuę dona nō deſe-
rens

rés, etiā ad preces noſtras au-
res tuę pietatiſ inclinaſ. Deus,
cuius ſpiritus ſuper aquas,
inter ipſa mūdi primordia fe-
rebat: vt iaʒ tūc virtuteʒ ſan-
ctificationis aquaruʒ natura
conciperet. Deus, qui nocen-
tis mūdi crimina per aquas
abluens, regenerationis ſpe-
ciem in ipſa diluuij effu-
ſione ſignaſti: vt vnius e-
iuſdemq; elementi myſterio,
⁊ finis eſſet vitiis, ⁊ origo
virtutibus. Reſpice domine
in faciem eccleſię tuę, ⁊ mul-
tiplica in ea regenerationes
tuas, qui gratię tuę affluen-
tis impetu lętificas ciuitateʒ
tuam

tuaꝫ, fontemqꝫ baptiſmatis a-
peris toto orbe terraruꝫ gẽti-
bus innouãdis: vt tuę maieſta-
tis imperio, ſumat vnigeniti
tui gratiam de ſpiritu ſancto.
Sacerdos di-
uidit aquã ma-
nu in modum
crucis, dicẽs.
Qui hãc aquã re-
generãdis hominibus pręepa-
ratam, arcana ſui numinis ad-
miſtione fecundet: vt ſanctifi-
catione concepta, ab imma-
culato diuini fontis vtero, in
nouã renata creaturam, pro-
genies cęleſtis emergat. Et
quos aut ſexus in corpore, aut
ętas diſcernit in tẽpore, omnes
in vnã pariat gratiam mater
infantiaꝫ. Procul ergo hinc
iubente te dñe, omnis ſpiri-
tus

tus imũdus abſcedat: procul
tota neqtia diabolicę fraudis
abſiſtat. Nihil hic loci habeat
contrarię virtutis admiſtio:
non inſidiando circuīuolet:
non latendo ſurrepat: non in-
ficiendo corrumpat.
Aquā manu tāgit.
Sit hęc ſancta et innocens
creatura: libera ab omni im-
pugnatoris incurſu: et totius
nequitię purgata diſceſſu.
Sit fons viuus: aqua rege-
nerans, vnda purificans:
vt omnes, hoc lauacro ſalu-
tifero diluendi, operante
in eis ſpiritu ſancto, perfe-
ctę purgationis indulgen-
tiam cõſequantur.
Facit cruces ſupra fontem dicens.
Un-

Unde bene ✠ dico te crea-
tura aquę: per deũ ✠ viuũ:
per deuꝫ ✠ veruꝫ: per deuꝫ
✠ ſanctuꝫ: per deuꝫ, qui te
in pꝛincipio, verbo ſeparauit
ab arida: cuius ſpiritus ſuper
te ferebatur.
Diuidit aquã ꝛ effundit in quatuoꝛ mundi ptes dicẽs.
Qui te de paradiſi fonte ma-
nare fecit, ꝛ in q̃tuoꝛ flumini-
bus diuidẽs, totaꝫ terrã riga-
re pꝛecepit. Qui te in deſerto
amaram ſuauitate indita fecit
eſſe potabileꝫ, ꝛ ſitienti popu-
lo de petra pꝛoduxit. Bene ✠
dico te ꝛ per Jeſuꝫ Chꝛiſtũ fi-
liuꝫ eius vnicũ dñm noſtrũ: q
te in Chana Galileę ſigno ad
mirabili, ſua potẽtia cõuertit.
in

in vinū. Qui pedib⁹ ſup te ambulauit, ⁊ a Joāne in Jordāne in te baptizatus eſt. Qui te vna cū ſanguine de latere ſuo pduxit, ⁊ diſcipulis ſuis iuſſit, vt credētes baptizarent in te, dicens. Jte, docete oēs gētes, baptizantes eos, Jn nomine patris, ⁊ filij, ⁊ ſpiritus ſancti.

Mutat vocem, ⁊ proſequitur in modum lectionis.

Hec nobis precepta ſeruātibus, tu deus omnipotēs. clemēs adeſto: tu benignus aſpira. Halat ter in aquas in modū crucis, dicēs. Tu has ſimplices aquas tuo ore bndicito: vt pter naturalē emūdationē, quā lauādis poſſunt adhibere corpib⁹, ſint etiā purificādis mentibus efficaces. Hic ſacerdos ponit cereū parum intus in aquā: ⁊ reſumens tonum prefationis dicit.

Deſcendat in hāc plenitudinē fontis virtus ſpiritus ſancti.

Deinde extractū cereū de aqua iterū pfundius mergit, aliquāto altius repetēs, Deſcēdat in hāc. Poſtea extractū rurſus cereū de aqua, tertio inmergens vſq; ad fūdū, altiori adhuc voce repetit, Deſcēdat, vt ſupra. Et deinde ſufflās ter in aquā, proſequitur.

Totamque huius aque ſubſtantiam regenerandi fe-

ſecundet eſſe cru.

Hic tollitur cereus de aqua, & proſequitur.

Hic, omnium pec-

catorum macule deleantur:

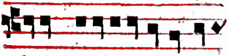
hic, natura ad imaginem tuam

condita, & ad honorem ſui refor-

mata principii, cunctis vetu-

ſtatis ſqualoribus emunde-

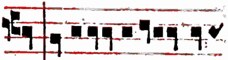

tur: vt omnis homo ſacramen-

tum hoc regenerationis ingreſ-

M. N. R.

ſus, in vere innocentie no-

uam infantiam renaſcatur.

Sequenti dicit legendo. Per dominum noſtrum Jeſum chriſtum filium tuum, qui venturus eſt iudicare viuos & mortuos, & ſeculum per ignem. R. Amen.

Deinde per aſſiſtentes ſacerdotes ſpargitur de ipſa aqua benedicta ſuper populum. Et interim vnus ex miniſtris eccleſie, accipit in vaſe aliquo de eadem aqua, ad ſpargendum in domibus, & aliis locis. His peractis ſacerdos qui benedixit fontem, infundit de oleo Catechumenorum in aquam, in modum crucis, intelligibili voce dicens. Sanctificetur & fecundetur fons iſte oleo ſalutis renaſcentibus ex eo, in vitam eternam. R. Amen. Deinde infundit de Chriſmate, modo quo ſupra, dicens. Infuſio Chriſmatis domini noſtri Jeſu Chriſti, & ſpiritus ſancti paracliti, fiat in nomine ſancte Trinitatis. R. Amen.

Poſtea accipit ambas ampullas dicti olei ſancti & chriſmatis, & de vtroque ſimul in modum crucis infundendo dicit. Commiſtio chriſmatis ſanctificationis, & olei vnctionis, & aque baptiſmatis, pariter fiat, in nomine pa✠tris, & fi✠lii, & ſpiritus ✠ ſancti. R. Amen.

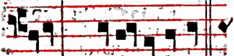
Tunc miſcet ipſum oleum cum

aqua, ⁊ ſpargit cuꝫ manu ſua per omnem fontem. Si aderunt baptizandi, baptizat, more conſueto. Deinde dicitur litanie. Poſteà rediēs, preparat ſe pro Miſſa ſollemniter celebranda.

¶ Ubi verò nō ſunt fontes baptiſmales, finita vltima prophetia cū ſua oratione, celebrans caſula depoſita, cuꝫ miniſtris ante altare procūbit: ⁊ alijs oībus genuflexis, cantātur Litanie in medio chori a duobus cātoribus, vtroqꝫ choro ideꝫ ſimul reſpōdēte. Cum auteꝫ peruentuꝫ fuerit ad illud. Peccatores, te rogamus, audi nos. Sacerdos ⁊ miniſtri ad ſacrarium redeunt, ⁊ induūtur veſtib⁹ albi coloris: interim accendātur luminaria circa altare. In fine Litaniarū, cātantur ſollēniter Kyrie eleiſō. ⁊ replicantur, vt in miſſa moris eſt.

Kyrie eleiſon. Chriſte eleiſon.

Chriſte audi nos.

Chriſte exaudi nos. Pater de

celis, deus, miſerere nobis.

Fili redēptor mūdi, deus, miſerere nobis.

Spiritus ſacte,

deus, miſerere nobis. Sancta

Trinitas vn⁹ de⁹: miſerere nobis.

Sctā Maria: ora p nobis.
Sancta Dei genitrix, ora.
Sancta virgo virginum, ora.
Sancte Michael ora.
Sancte Gabriel ora.
Sancte Raphael ora.
Omnes ſancti angeli ⁊ archangeli, orate pro nobis.
Omnes ſancti beatorum ſpirituum ordines, orate.
Sancte Joannes baptiſta ora.
Omnes ſancti patriarche ⁊ prophete, orate pro nobis.
Sancte Petre ora.
Sancte Paule ora.
Sancte Joannes ora.
Omnes ſancti apoſtoli ⁊ euangeliſte, orate pro nobis.
Oēs ſancti diſcipuli dñi, orate.
Sancte

Sancte Stephane ora.
Sancte Laurenti ora.
Sancte Uincenti ora.
Omnes ſancti Martyres, orate pro nobis.
Sancte Sylueſter ora.
Sancte Gregori ora.
Sancte Auguſtine ora.
Sancte Hieronyme ora.
Sancte Ambroſi ora.
Omnes ſancti pontifices ⁊ cōfeſſores, orate pro nobis.
Omnes ſancti doctores, orate.
Sancte Benedicte ora.
Sancte Dominice ora.
Sancte Franciſce ora.
Omnes ſancti ſacerdotes ⁊ leuitę, orate pro nobis.
Omnes ſancti Monachi ⁊ Eremitę, orate pro nobis.
Scta Maria Magdalena, ora.
Sancta Agnes ora.
Sancta Agatha ora.
Sancta Anaſtaſia ora.
Omnes ſanctę virgines ⁊ viduę, orate pro nobis.
Omnes ſancti ⁊ ſanctę Dei, intercedite pro nobis.

Propitius eſto: pce nobis dñe.
Propiti⁹ eſto, exaudi nos dñe.
Ab omni malo libera nos dñe.
Ab oi peccato, libera nos dñe.
A morte perpetua, libera nos.
Per myſterium ſanctę incarnationis tuę, libera nos dñe.
Per aduentum tuum, libera.
Per natiuitatē tuā, libera nos.

Per baptiſmum ⁊ ſanctum ieiunium tuum, libera nos dñe.
Per crucē ⁊ paſſionem tuam, libera nos domine.
Per mortē ⁊ ſepulturam tuā, libera nos domine.
Per ſanctam reſurrectionē tuam, libera nos domine.
Per admirabilem aſcenſionem tuam, libera nos domine.
Per aduentum ſpiritus ſancti paracleti, libera nos domine.
In die iudicij, libera nos dñe.

Peccatores, te rogamus audi nos.

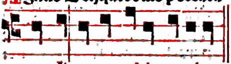

Ut nobis pcas, te rog. au. nos.
Ut eccleſiā tuā ſanctam regere ⁊ cōſeruare digneris, te roga.
Ut domnum apoſtolicū ⁊ omnes eccleſiaſticos ordines in ſancta religione cōſeruare digneris, te rogamus audi nos.
Ut inimicos ſanctę Eccleſię humiliare digneris, te roga. au.
Ut regibus ⁊ principibus chriſtianis pacem ⁊ verā concordiā donare digneris: te rog.
Ut noſmetipſos in tuo ſancto ſeruitio confortare ⁊ conſeruare digneris: te roga. audi.
Ut omnibus benefactoribus noſtris ſempiterna bona retribuas: te rogamus audi nos.
Ut fructus terrę dare ⁊ conſeruare digneris: te roga. audi.

Ut omnibus fidelibus defun-
ctis requiem eternam donare
digneris: te rogamus audi.
Ut nos exaudire digneris: te ro.

Agnus Dei, qui tollis peccata

mundi: parce nobis domine.
Agnus Dei, qui tollis peccata
mundi, exaudi nos domine.
Agnus Dei, qui tollis peccata
mundi, miſerere nobis.
Chriſte audi nos. Chriſte ex-
audi nos. Hic cantores ſollem-
niter incipiunt Kyrie eleiſon,
Chriſte eleiſon. Kyrie eleiſō.
et ter ſingula repetūtur. Interī
procedēs ſacerdos cū miniſtris
indutis paramentis albis de ſa-
crario, cum thuriferariys, et duo-
bus acoluthis cereos accenſos
deferētibus, accedit ad altare, et
facit cōfeſſionem vt moris eſt in
loco cōſueto: deinde aſcendens,
oſculatur altare, incēſat more ſo-
lito, et finitis a choro Kyrie elei,
incipit ſolēniter Gloria in excel-
ſis Deo. et pulſantur campane.
Quo finito dicit Dñs vobiſcū.
℟. Et cum ſpū tuo. Oremus.
Deus, qui hanc ſacratiſſi-
mam noctē gloria Dñice
reſurrectionis illuſtras: cōſerua
in noua familie tue pgenie ado-
ptionis ſpiritū quem dediſti: vt
corpore et mēte renouati, purā
tibi exhibeāt ſeruitutē. Per do-
minum no. in vnitate eiuſdem.
Lectio epiſtole beati Pauli apo
ſtoli ad Colloſſenſes.
Fratres: Si conſurrexiſtis ca. 3
cū Chriſto: q̄ ſurſum ſunt q̄rite,
vbi Chriſtus eſt in dextera Dei
ſedens. Que ſurſum ſunt ſapite:
non q̄ ſuper terrā. Mortui enim
eſtis: et vita veſtra abſcōdita eſt
cū Chriſto in Deo. Cū aūt Chrs
apparuerit vita veſtra: tūc et vos
apparēbitis cum ipſo in gloria.
Finita epiſtola celebrans verſus
populum incipit.

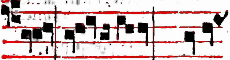
Alle lu ia.
Ter totum decantat ter, eleuan-
do vocem gradatim: et Chorus
poſt quālibet vicem, in eadē vo-
ce repetit illud idē. Poſtea i cho-
ro proſequitur ℣. Cōfitemini dño
quoniā bonus: quoniā in ſeculū
miſericordia eius. Deinde dicit
Tract. Laudate dñm omnes
gentes, et collaudate eū omnes
populi. ℣. Quoniā cōfirmata eſt
ſup nos miſericordia eius, et ve-
ritas domini manet in eternum.
Non portantur candelabra cū
cereis ad Euangeliū: ſed tantū
incenſum: et petitur benedictio.
Seq. ſan. euag. ſcdm Mattheū.
Veſpere autē ſabbati, que
luceſcit in prima ſabbati:
venit Maria Magdalene, et al-
tera Maria videre ſepulcrum.
Et ecce, terremotus factus eſt
ma-

magnus. Angelus enim domi-
ni deſcendit de celo: ⁊ accedens,
reuoluit lapidem, ⁊ ſedebat ſup
eũ. Erat aũt aſpectus eius, ſicut
fulgur: ⁊ veſtimentũ eius, ſicut
nix. Pre timore aũt eius, exterri-
ti ſunt cuſtodes: ⁊ facti ſũt velut
mortui. Rñdens autẽ angelus,
dixit mulieribus. Nolite timere
vos. Scio enim ꝙ Jeſum, qui cru
cifixus eſt, queritis. Non eſt hic.
Surrexit enim, ſicut dixit. Veni-
te, ⁊ videte locũ, vbi poſitus erat
dñs. Et cito euntes dicite diſcipu
lis eius qꝛ ſurrexit. Et ecce, precē
det vos in Galileã. Ibi eũ vide-
bitis. Ecce, pdixi vobis. Nõ di
Credo. ſed finito Euãgelio di-
cit ſacerdos, Dñs vobiſcũ. ℟.
Et cũ ſpiritu tuo. ⁊ poſtea, Ore
mus. Nõ dicit Offerto. Secre.

Suſcipe domine, qſumus,
preces populi tui, cũ obla
tionibus hoſtiarũ: vt paſchalibꝰ
initiata myſterijs, ad eternitatis
nobis medelã te operante proſi-
ciant. Per dominũ. Prefatio.

Per omnia ſecula ſeculorũ. ℟.

Amẽ. Dñs vobiſcũ. ℟. Et cũ

ſpiritu tuo. Surſũ corda. ℟.

M. N. R.

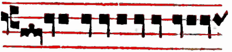
Habemus ad dñm. Gratias a-

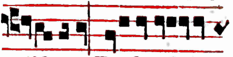
ga mus dño deo noſtro.

℟. Dignum ⁊ iuſtum eſt.

Vere dignũ ⁊ iuſtũ eſt, equũ

⁊ ſalutare: Te qdẽ dñe om-

ni tempore, ſed in hac potiſſi-

mũ nocte glorioſius pdicare,

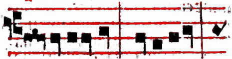
cũ paſcha nrm imolatus eſt

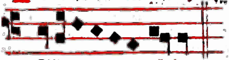
xps. Ipſe enim verꝰ eſt agnus.

Per dominum. in vnitate eiuſdem ſpiritus ſancti deus, per omnia ſecula ſeculorum. Amen. Deinde dicit Dominus vobiſcum. ℟. Et cum ſpiritu tuo.

Poſtea Diaconus cantat.

Ite miſſa eſt: Alleluia,

Alle luia.

℟. Deo gratias, Alleluia, allia.

Sacerdos cum ingreditur ad altare, ſignans ſe ſigno crucis, clara voce dicat.

In nomine patris ⁊ filij ⁊ ſpūs ſancti, Amen. Deinde iunctis manibꝰ ante pectus dicit ℣. Introibo ad altare Dei. ℟. Ad deū qui letificat iuuentutē meā. Poſtea alternatī cū miniſtris dicit ſequentē Pſalmū.

Iudica me deus, ⁊ diſcerne cauſam meā de gente nō ſancta: ab hoīe iniquo ⁊ doloſo erue me. Quia tu es deus fortitudo mea: quarē me repuliſti: ⁊ quare triſtis incedo dū affligit me inimicus? Emitte lucem tuam, ⁊ veritatem tuam: ipſa me deduxerunt ⁊ adduxerunt in montem ſanctū tuum, ⁊ in tabernacula tua. Et introibo ad altare dei: ad deū qui letificat iuuentutem meam. Confitebor tibi in cithara deus Deus meus: quare triſtis es anima mea: ⁊ quare conturbas me? Spera in Deo, quoniam adhuc confitebor illi, ſalutare vultus mei ⁊ Deus meus. Gloria patri, ⁊ filio, ⁊ ſpiritui ſancto. Sicut.

In miſſis mortuorum, ⁊ a Dominica de paſſione vſqz ad Sabbatum ſanctum excluſiue omittitur prefatus Pſalmus, ⁊ poſt In nomine patris, ſtatim dicitur vt ſequitur ℣. Introibo ad altarē dei. ℟. Ad deū q̄ letificat iuuentutem meam. Signat ſe dicens ℣. Adiutorium noſtrum in nomine domini. ℟. Qui fecit celū ⁊ terram. Deinde iunctis manibus inclinatus facit cōfeſſionē.

Confiteor deo omnipotenti, beate Marie ſemper virgini, beato Michaeli archāgelo, beato Joanni Baptiſte, ſanctis apoſtolis Petro, ⁊ Paulo, omnibus ſanctis, ⁊ vobis, fratres: quia peccaui nimis cogitatione, verbo, ⁊ opere, percutit ſibi pectus dicens mea culpa, mea culpa, mea maxima culpa. Ideo precor beatam Mariam ſemper virginem, beatum Michaelem archangelum, beatum Joannem Baptiſtam, ſanctos apoſtolos Petrum ⁊ Paulum, omnes ſanctos, ⁊ vos, fratres, orare pro me ad dominum Deum noſtrum.

Miniſtri reſpondent.

Miſereatur tui omnipotēs deus, ⁊ dimiſſis omnibus peccatis tuis, perducat te ad vitā eternā. Sacerdos dicit, amē. Deinde miniſtri repetūt Cōfeſſionē: ⁊ vbi a ſacerdote dicebatur

Vobis fratres, ⁊ Vos fratres, a miniſtris dicit, Tibi pater, ⁊ Te pater. Poſtea ſacerdos iunctis manib⁹ facit abſolutionē, dicēs:

Miſereatur veſtri omnipotens deus, ⁊ dimiſſis omnibus peccatis veſtris, perducat vos in vitā eternā. ℟. Amen.

Signat ſe ſigno crucis dicens:

Indulgentiam, abſolutionem, ⁊ remiſſionem omniū peccatorum noſtrorum, tribuat nobis omnipotens ⁊ miſericors dominus. ℟. Amen. Inclinatus proſequitur ℣. Deus tu cōuerſus viuificabis nos. ℟. Et plebs tua letabitur in te. ℣. Oſtende nobis domine miſericordiam tuam. ℟. Et ſalutare tuū da nobis. ℣. Dn̄e exaudi orationem meā. ℟. Et clamor meus ad te veniat. ℣. Dn̄s vobiſcum. ℟. Et cum ſpiritu tuo. Aſcendens ad altare dicit. Oremus.

Aufer a nobis, queſumus domine, cunctas iniquitates noſtras: vt ad ſancta ſanctorum, puris mereamur mentibus introire. Per Chriſtū dn̄m noſtrū. Amen. Manibus iunctis ſuper altare, inclinatus dicit:

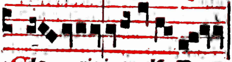
Oramus te domine per merita ſanctorum tuorum, oſculatur altare dicens, quorū reliquie hic ſunt ⁊ omnium ſanctorum: vt indulgēre digneris omnia peccata mea. Amen. In miſſa ſollemni, celebrans antequam legat introitū, benedicit incenſū, dicens. Ab illo bene✠dicaris, in cuius honore cremabe-ris. Amen. Et accepto thuribulo a diacono incenſat altare, dicēs. Dirigatur dn̄e oratio mea ſicut incenſū in conſpectu tuo: eleuatio manuum mearū ſacrificium veſpertinum. Pone domine cuſtodiam ori meo, ⁊ oſtiū circunſtantie labijs meis: vt non declinet cor meum in verba malitie, ad excuſandas excuſationes in peccatis. Deinde diaconus recepto thuribulo a celebrante, incenſat illum tantum. Poſtea ſignās ſe ſigno crucis, incipit Introitū: quo finito iūctis manib⁹ alternatim cum miniſtris dicit:

Kyrie eleiſon, Kyrie eleiſon, Kyrie eleiſ. Chriſte eleiſ. Chriſte ele. Chriſte ele. Kyrie eleiſ. Kyrie eleiſon, Kyrie eleiſon. Poſtea ad mediū altaris extendens ⁊ iungēs manus, caputque aliquantulū inclinans, dicit ſi dicendum eſt: Gloria in excelſis deo: ⁊ proſequitur iunctis manibus: cum dicit, Adoramus te. ⁊ Ieſu Chriſte, ⁊ Suſcipe deprecationem, inclinat caput: ⁊ in fine dicens Cum ſancto ſpiritu, ſignat ſe. In duplicibus ⁊ ſollemnibus diebus.

Gloria in excelſis De o.

In miſſis beate Marie.

Glo ria in excelſis De o.

In

In Dominicis feſtis ſemiduplicibus, ⁊ infra octauas.

Gloria in excelſis deo.

In feſtis ſimplicibus.

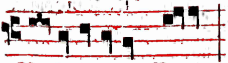
Gloria in excelſis Deo.

Gloria in excelſis deo. Et in terra pax hominibꝰ bone voluntatis. Laudamus te. Benedicimus te. Adoramus te. Glorificamus te. Gratias agimus tibi propter magnā gloriam tuam. Domine deus, rex celeſtis, deus pater omnipotēs. Domine fili vnigenite Ieſu chriſte. Dn̄e deus, agnus Dei, filius patris. Qui tollis peccata mundi, miſerere nobis. Qui tollis peccata mundi, ſuſcipe deprecationē noſtrā. Qui ſedes ad dexteram patris, miſerere nobis. Quoniam tu ſolus ſanctus. Tu ſolus dominus. Tu ſolus altiſſimus Ieſu Chriſte. Cum ſancto ſpiritu, in gloria Dei patris. Amen. Sic dicitur Gloria in excelſis Deo, etiam in miſſis beate Marie. Deinde oſculatur altare in medio, ⁊ verſus populum dicit ℣. Dominus vobiſcum. ℟. Et cum ſpiritu tuo. poſtea dicit Oremus. Deinde Orationes, vnā aut plures: ſequitur Epiſtola, Graduale, Alla, vel Tractus, Sequentia, vt tempus poſtulat. His finitis: ſi eſt miſſa ſolennis, Diaconus deponit librum euangelio: ſuper altare, ⁊ benedicto incenſo vt ſupra, genuflexus manibꝰ iunctis ante medium altaris dicit.

Munda cor meum ac labia mea omnipotens Deus: qui labia Iſaie prophete calculo mundaſti ignito: ita me tua grata miſeratione dignare mundare, vt ſanctum euangelium tuum digne valeā nunciare. Per Chriſtum dominum noſtrū. Amen. Deinde accipit librum, ⁊ rurſus genuflexus petit benedictionē a ſacerdote dicens: Iube domne bn̄dicere. Sacerdos r̄ndet.

Dominus ſit in corde tuo ⁊ in labijs tuis, vt digne ⁊ competenter annuncies euangelium ſuum: in nomine patris ⁊ filij ✠ ⁊ ſpiritus ſancti. Deinde accepta benedictione oſculatur manum ſacerdotis: ⁊ cum alijs miniſtris, incenſo, ⁊ luminaribus accedens ad locū euangelij, ſtās, iunctis manibus dicit ℣. Dominus vobiſcum. ℟. Et cum ſpiritu tuo. Pronuncians Sequentia ſancti euangelij ſecundum N. Pollice dextre manus ſignat librum euangelij, deinde frontē, labia, ⁊ pectus: ⁊ omnes miniſtri reſpondent, Gloria tibi domine, incenſat ter librum, poſtea dicit euangelium iunctis manibus. Quo finito, Subdiaconus defert librum ſacerdoti, qui oſculatur euangeliū, dicens, Per euangelica dicta deleantur noſtra delicta:

licta: deinde a diacono ſacerdos incenſatur. Si vero ſacerdos ſine diacono ⁊ ſubdiacono celebrat, delato libro ad aliud cornu altaris, ſtans ad medium altaris iunctis manibus, ⁊ aliquantulū inclinatus, dicit Munda cor meum, ⁊ Jube domne benedicere, vt ſupra, ⁊ Dominus ſit in corde meo ⁊ in labijs meis, vt digne ⁊ competenter annunciem euangelium ſuum. Deinde ad librū conuerſus iunctis manibus dicit ℣. Dominus vobiſcum. ℟. Et cū ſpiritu tuo: ⁊ pronuncians Initiū, ſiue Sequētia ſancti euāgelij ⁊c. ſignat ſe, ⁊ legit euangelium, vt dictum eſt. Quo finito reſpondent miniſtri. Laus tibi Chriſte: ⁊ ſacerdos oſculatur euangelium, vt ſupra. In miſſis defunctorū dicitur Munda cor meum: ſed non petitur benedictio, non deferuntur luminaria, nec oſculatur liber. Deinde ad medium altaris extendens, ⁊ iungens manus, dicit ſi dicendū eſt: Credo in vnum deum: ⁊ proſequitur iunctis manibus. Quando autem ventū eſt ad illud, Et incarnatus eſt, genuflectit vſq̄ dum dicitur, Crucifixus etiam pro nobis. In fine ad Et vitam venturi, ſignat ſe ſigno crucis.

Credo in vnum Deum. Patrem omnipotentem, factorem celi ⁊ terre, viſibilium omnium ⁊ inuiſibilium. Et in vnū dominum Jeſum Chriſtū, filium dei vnigenitum. Et ex patre natū, ante omnia ſecula. Deū de deo, lumen de lumine, deum verum de deo vero. Genitum, non factum, cōſubſtantialem patri: per quē omnia facta ſunt. Qui propter nos homines, ⁊ propter noſtrā ſalutem deſcendit de celis. Et incarnatus eſt de ſpiritu ſancto ex Maria virgine: ⁊ homo factus eſt. Crucifixus etiā pro nobis ſub Pōtio Pilato, paſſus ⁊ ſepultus eſt. Et reſurrexit tertia die, ſecundū ſcripturas. Et aſcendit in celum: ſedet ad dexteram patris. Et iterum venturus eſt cū gloria iudicare viuos ⁊ mortuos: cuius regni non erit finis. Et in ſpiritum ſanctū dominum ⁊ viuificantē: qui ex patre filioq̄ procedit. Qui cū patre ⁊ filio ſimul adoratur, ⁊ conglorificatur: qui locutus eſt per prophetas. Et vnā ſanctam catholicā ⁊ apoſtolicam eccleſiā. Confiteor vnum baptiſma in remiſſionem peccatorū. Et expecto reſurrectionem mortuorū. Et vitam venturi ſeculi. Amen. Deinde oſculatur altare, ⁊ verſus populū dicit ℣. Dominus vobiſcum. ℟. Et cum ſpiritu tuo. Poſtea dicit Oremus, Offertorium. Quo dicto, ſi eſt miſſa ſollennis, diaconus porrigit patenā celebranti: ſi priuata, ſacerdos ipſe accipit patenam cū hoſtia, quā offerēs dicit.

Suſcipe, ſancte pater omnipotens,

potens, eterne Deus, hanc immaculatam hoſtiam: quam ego indignus famulus tuus offero tibi deo meo viuo ⁊ vero, pro innumerabilibus peccatis ⁊ offenſionibus ⁊ negligentijs meis, ⁊ pro omnibus circunſtātibus, ſed ⁊ pro omnibus fidelibus Chriſtianis viuis atqꝫ defunctis: vt mihi ⁊ illis proficiat ad ſalutem in vitam eternam. Amen. Deinde repoſita hoſtia ſuper corporale, miniſtrat diaconus vinuꝫ, ſubdiaconus vero aquam in calice: vel, ſi priuata eſt miſſa, vtrunque infundit ſacerdos; ⁊ aquam miſcendā in [illegible] benedicit dicēs.

Deus, qui humane ſubſtantie dignitatem mirabiliter condidiſti, ⁊ mirabilius reformaſti: da nobis per huius aque ⁊ vini myſterium, eius diuinitatis eſſe cōſortes, qui humanitatis noſtre fieri dignatus eſt particeps, Jeſus Chriſtus filius tuus dominus noſter. Qui tecum viuit ⁊ regnat, in vnitate ſpiritus ſancti, deus: per omnia ſecula ſeculorum. Amen. In miſſis pro defunctis dicitur predicta oratio: ſed aqua non benedicitur. Accipiens calicē, offert dicens.

Offerimus tibi domine calicem ſalutaris, tuā deprecantes clementiam: vt in conſpectu diuine maieſtatis tue pro noſtra ⁊ totius mundi ſalute cū odore ſuauitatis aſcendat. Amē. Deinde poſito calice ſup corporale, ⁊ palla coopto, iunctis manibus aliquātulū inclinatus dicit.

In ſpiritu humilitatis, ⁊ in animo cōtrito ſuſcipiamur a te domine: ⁊ ſic fiat ſacrificium noſtruꝫ in conſpectu tuo hodie, vt placeat tibi dn̄e Deus. Erectus expādit manꝰ, eaſqꝫ in altū porrectas iungens, eleuatis ad celū oculis, ⁊ ſtatiꝫ demiſſis, dicit.

Veni ſanctificator, omnipotens eterne Deus: benedicit oblata proſequendo: ⁊ bene ✠ dic hoc ſacrificium tuo ſancto nomini preparatum. Poſtea, ſi ſollemniter celebrat, benedicit incenſum, dicens.

Per interceſſionē beati Michaelis archangeli ſtantis a dextris altaris incenſi, ⁊ omniū electorū ſuorū, incenſuꝫ iſtud dignetur dominus bene ✠ dicere, ⁊ in odorem ſuauitatis accipere. Per Chriſtum dominuꝫ noſtrū. Amen. ⁊ accepto thuribulo a diacono, incēſat oblata, dicens.

Incēſum iſtud a te benedictū, aſcēdat ad te dn̄e: ⁊ deſcēdat ſup nos miſericordia tua. Deinde incenſat altare, dicens.

Dirigatur domine oratio mea ſicut incenſum in conſpectu tuo; eleuatio manuum mearum ſacrificiuꝫ veſpertinuꝫ. Pone dn̄e cuſtodiam ori meo, ⁊ oſtium circunſtātie labijs meis; vt non declinet cor meuꝫ in verba malitie ad excuſandas excuſationes in peccatis. Cum reddit thuribulum diacono, dicit.

Accēdat in nobis dominus ignem ſui amoris, ⁊ flammam eterne charitatis. Amen.

Po-

Poſtea incenſatur ſacerdos a diacono, deinde alij per ordinem. Interim ſacerdos lauat manus, dicens.

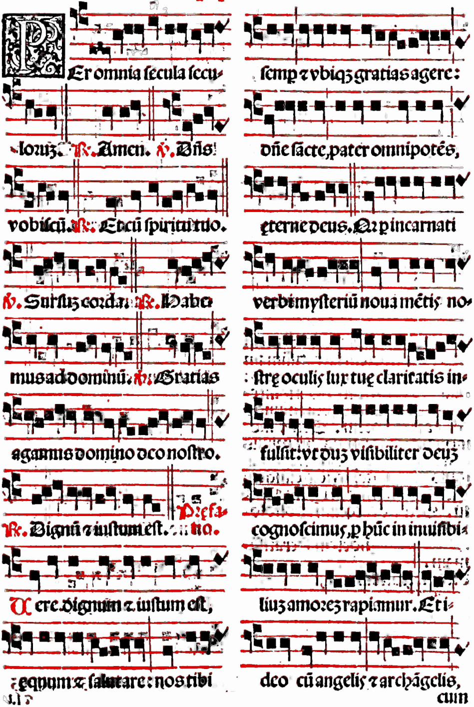
Lauabo inter innocentes manus meas: ⁊ circundabo altare tuum domine. Ut audiam vocem laudis: ⁊ enarrem vniuerſa mirabilia tua. Domine dilexi decorem domus tue, ⁊ locum habitationis glorie tue. Ne perdas cum impijs animam meam: ⁊ cum viris ſanguinum vitam meam. In quorũ manibus iniquitates ſunt: dextera eorum repleta eſt muneribus. Ego autem in innocentia mea ingreſſus ſum: redime me, ⁊ miſerere mei. Pes meus ſtetit in directo: in eccleſijs benedicam te domine. Gloria patri, ⁊ filio, ⁊ ſpiritui ſancto. Sicut erat in principio, ⁊ nunc ⁊ ſemper, ⁊ in ſecula ſeculorum. Amen. In miſſis pro defunctis. Et a dominica de paſſione vſque ad Sabbatum ſanctum excluſiue, omittitur Gloria patri, ⁊ filio. Deinde ad medium altaris, ⁊ aliquantulum inclinatus iunctis manibus, dicit.

Suſcipe, ſancta Trinitas, hanc oblationem, quam tibi offerimus ob memoriam paſſionis, reſurrectionis, ⁊ aſcẽſionis Jeſu Chriſti domini noſtri: ⁊ in honore beate Marie ſemp virginis, ⁊ beati Joannis Baptiſte, ⁊ ſanctorum apoſtolorum Petri ⁊ Pauli, ⁊ iſtorum, ⁊ omnium ſanctorum: vt illis proficiat ad honorem, nobis autem ad ſalutem: ⁊ illi pro nobis intercedere dignentur in celis, quorum memoriam agimus in terris. Per Chriſtum dominum noſtrum. ℟. Amen. Poſtea oſculatur altare, ⁊ verſus populum, dicit.

Orate fratres: vt meum ac veſtrum ſacrificiũ, acceptabile fiat apud deũ patrem omnipotentem. Circumſtantes reſpõdet: alioquin ipſemet ſacerdos.

Suſcipiat dominus ſacrificium de manibus tuis vel meis, ad laudem ⁊ gloriam nominis ſui: ad vtilitatem quoque noſtram, totiuſque eccleſie ſue ſancte. Miniſt. Amen. Deinde manibus extenſis abſolute ſubiungit orationes ſecretas. Quibus dictis, cum peruentum fuerit ad concluſionem, clara voce dicit. Per omnia ſecula ſeculorum. cum Prefatione, vt in ſequentibus. Prefatio incipitur ambabus manibus poſitis hinc ⁊ inde ſuper altare: quas aliquantulum eleuat, cum dicit Surſum corda. Jungit manus ⁊ caput inclinat, cum dicit Gratias agamus domino deo noſtro. Deinde diſiungit manus, ⁊ diſiunctas tenet vſque ad finem Prefationis, ⁊ iterum iungit cum dicit Sanctus ⁊c.

Sequens Prefatio cum ſuo cantu dicitur a Natiuitate Domini; vſque ad Epiphaniam, Et in Purificatione Beate Marie virginis, Et in feſto Corporis Chriſti, ⁊ per octauam.

Per omnia ſecula ſecu-
lorū. ℟. Amen. ℣. Dñs
vobiſcū. ℟. Et cū ſpiritu tuo.
℣. Surſū corda. ℟. Habe-
mus ad dominū. ℣. Gratias
agamus domino deo noſtro.
℟. Dignū ⁊ iuſtum eſt.
Prefatio.
Vere dignum ⁊ iuſtum eſt,
equum ⁊ ſalutare: nos tibi
ſemꝑ ⁊ vbiq; gratias agere:
dñe ſancte, pater omnipotēs,
eterne deus. Quia ꝑ incarnati
verbi myſteriū noua mētis no-
ſtre oculis lux tue claritatis in-
fulſit: vt dū viſibiliter deū
cognoſcimus, ꝑ hūc in inuiſibi-
liū amorē rapiamur. Et i-
deo cū angelis ⁊ archāgelis,
cum

cũ thronis ⁊ dominationib⁹,
cũq; omni militia celeſtis exer-
citus, hymnũ glorie tue ca-
nimus, ſi ne fine dicentes:
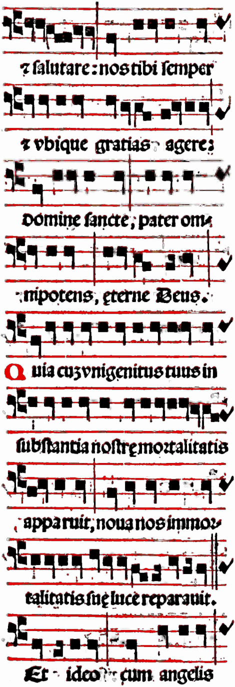
Infra actionem.
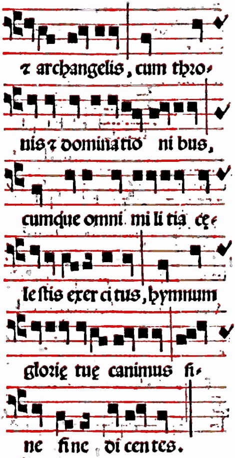
Communicantes ⁊ diem vel noctem ſacratiſſimam vel ſacratiſſimum celebrantes: qua vel quo beate Marie intemerata virginitas, huic mundo edidit ſaluatorem. Sed ⁊ memoriam venerantes, in primis eiuſdem glorioſe ſemperque virginis Marie genitricis eiuſdem Dei ⁊ domini noſtri Jeſu Chriſti. Sed ⁊ beatorum apoſtolorum, ⁊c. In prima Miſſa dumtaxat dicitur noctem ſacratiſſimam. Deinde ſemper dicitur diem ſacratiſſimum, vſque ad octauam Natiuitatis Domini incluſiue, ⁊ non vltra.

Sequens Prefatio cum ſuo cantu dicitur in Epiphania Domini, ⁊ per octauam.

Per omnia ſecula ſecu-
lorũ. ℟. Amen. ℣. Dñs vo-
biſcũ. ℟. Et cum ſpiritu
tuo. ℣. Sur ſum corda. ℟.
Ha[...]mus ad dominum. ℣.
Grati as aga mus do-
mi no Deo noſtro. ℟.
Di gnum ⁊ iuſtũ eſt. Prefatio.

Vere dignũ ⁊ iuſtũ eſt, equũ ⁊ ſa-

Infra actionem.

Communicantes, ꝛ diem ſacratiſſimum celebrantes: quo vnigenitus tuus in tua tecuꝫ gloria coeternus in veritate carnis noſtre viſibiliter corporalis apparuit: Sed ꝛ memoriã venerantes, in primis glorioſe ſemperq; virginis Marie, genitricis eiuſdeꝫ dei, ꝛ dñi noſtri Jeſu Chriſti: Sed ꝛ beatoꝝ aploꝝ, ac martyꝝ tuoꝝ Petri ꝛ pauli, ꝛc.

Et dicitur per totam octauam.
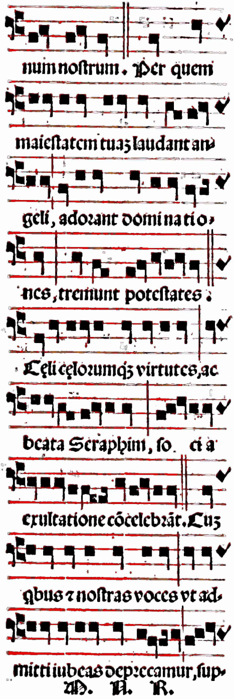
Sequens Prefatio cum ſuo cantu dicitur in Dominicis, ⁊ in feſtis duplicib. ⁊ ſemiduplicib. Quadrage. vſqꝫ ad Dñicam Paſſionis, niſi in feſtis propria aſſignet.

Per omnia ſecula ſeculorum. ℟. Amen. ℣. Dñs vobiſcum. ℟. Et cum ſpiritu tuo. ℣. Surſum corda. ℟. Habemus ad dominum. ℣. Gratias agamus domino Deo noſtro. ℟. Dignum ⁊ iuſtum eſt.

Prefatio.
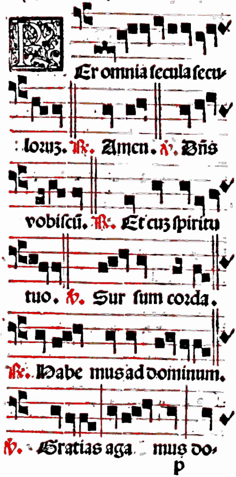
Vere dignum ⁊ iuſtum eſt; equum ⁊ ſalutare: nos tibi ſemper ⁊ vbique gratias agere: domine ſancte, pater omnipotens, eterne deus.
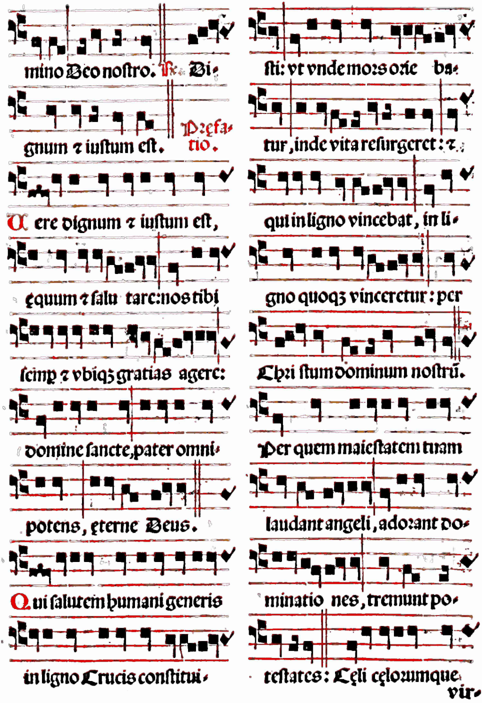
Qui corporali ieiunio vitia comprimis, mentem eleuas, virtutem largiris ⁊ premia; per Chriſtum dominum

Sequens Prefatio cuʒ ſuo cantu dicitur in Dominicis Paſſionis, in Dominica Palmarum, in Feria quinta in Cena domini, ꝛ in feſtis duplicib. ꝛ ſemiduplici. co tempore occurrẽtibus, niſi in feſtis propria aſſignetur: Et in ſollemnitatibus ſancte Crucis.

mino Deo noſtro. ℟. Di-
gnum ⁊ iuſtum eſt.
Pꝛęfatio.
Vere dignum ⁊ iuſtum eſt,
ęquum ⁊ ſalu tare: nos tibi
ſemꝑ ⁊ vbiqȝ gratias agere:
domine ſancte, pater omni-
potens, ęterne Deus.
Qui ſalutem humani generis
in ligno Crucis conſtitui-
ſti: vt vnde moꝛs oꝛie ba-
tur, inde vita reſurgeret: ⁊
qui in ligno vincebat, in li-
gno quoqȝ vinceretur: per
Chꝛiſtum dominum noſtrū.
Per quem maieſtatem tuam
laudant angeli, adoꝛant do-
minatio nes, tremunt po-
teſtates: Cęli cęloꝛumque
vir-
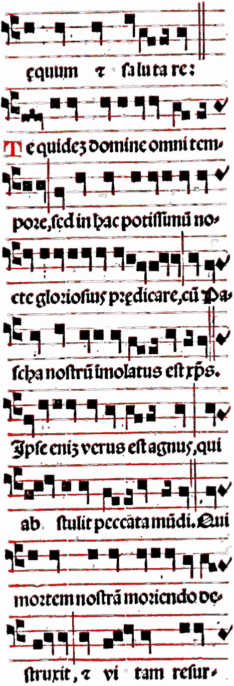
virtutes, ac beata Sera-
phim, ſo cia exultatione
concelebrant. Cum quibus
& noſtras voces, vt admitti
iubeas deprecamur, ſup-
plici confeſſione dicentes.
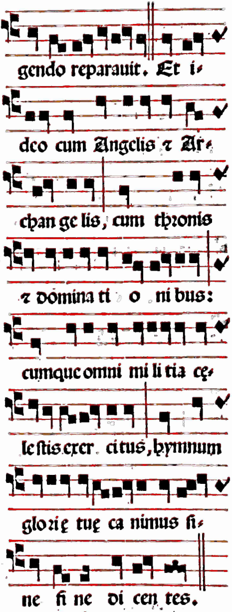
Sequens Prefatio cum ſuo cantu dicitur a vigilia Paſche vſq; ad octauam: & in Dominicis vſque ad Aſcenſionem: & in feſtis duplicibus, & ſemiduplicib. niſi propria in feſtis aſſignetur. Et in miſſa ſabbati ſancti dicitur In hac potiſſimum nocte: In die paſche vſq; ad ſabbatum in Albis incluſiue dicitur In hac potiſſimum die: Deinceps dicitur. In hoc potiſſimum.

M. N. R.

PEr omnia ſecula ſecu-
loꝝ. ℟. Amen. ℣. Dñs
vobiſcū. ℟. Et cū ſpiritu
tuo. ℣. Surſum corda.
℟. Habemus ad dominum.
℣. Gratias aga mus domi-
no Deo noſtro. ℟. Di-
gnum & iuſtum eſt. Prefatio.

Vere dignum & iuſtum eſt,

Infra actionem.
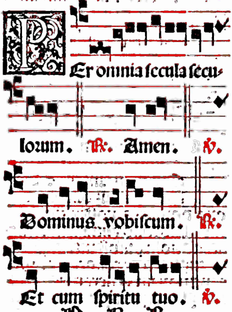
Communicantes ⁊ diem ſacratiſſimum celebꝛantes Reſurrectionis domini noſtri Je-

Jeſu Chriſti ſecundum carnem. Sed ⁊ memoriã venerantes in primis glorioſe ſemperque virginis Marie genitricis eiuſdem dei ⁊ domini noſtri Jeſu Chriſti: Sed ⁊ beatorum apoſtolorum, ⁊c. ſequitur deinde.
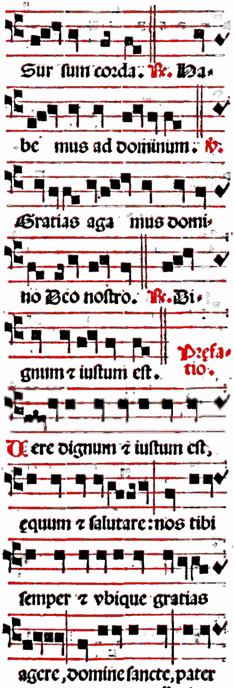
Hanc igitur oblationem ſeruitutis noſtre: ſed ⁊ cuncte familie tue, quam tibi offerimus, pro his quoque quos regenerare dignatus es ex aqua ⁊ Spiritu ſancto, tribuens eis remiſſionem omnium peccatorum: queſumus domine, vt placatus, ⁊c.
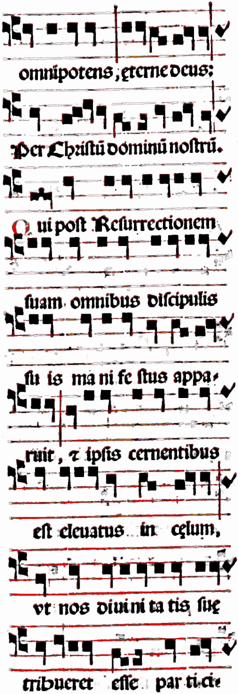
Sic dicitur a vigilia Paſche vſque ad ſabbatum in albis incluſiue, ⁊ non vltra.
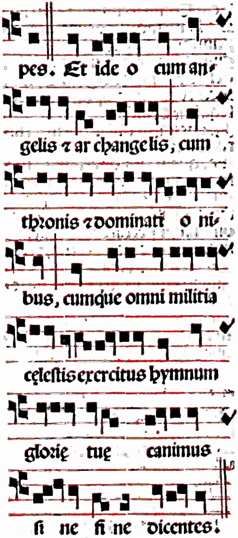
Sequens Prefatio cum ſuo cantu dicitur a die Aſcenſionis, vſque ad vigiliam Pente. excluſiue, ⁊ in feſtis tunc occurrentibus.

M. N. R.
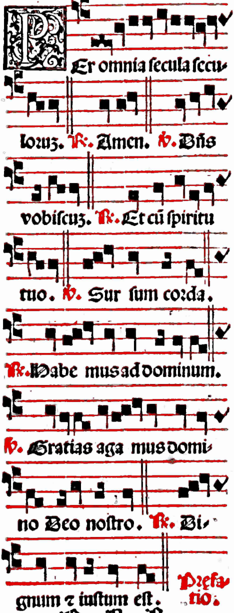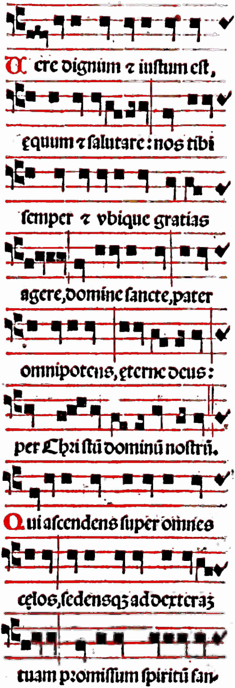

Infra actionem.
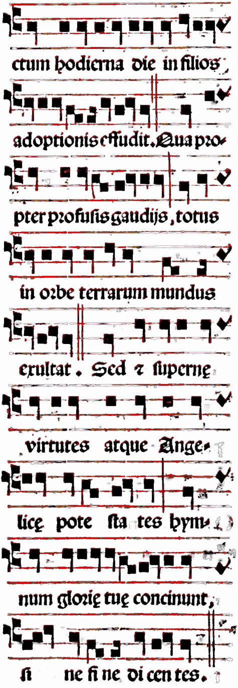
Communicantes, ⁊ diem ſacratiſſimum celebrantes: quo dominus noſter vnigenitus filius tuus vnitam ſibi fragilitatis noſtrę ſubſtantiam, in glorię tuę dextera collocauit. Sed ⁊ memoriam venerantes, in primis glorioſę ſemperq; virgi. ⁊c.

Et

Et dr̄ p totā octauā, ⁊ nō vltra. Sequens Pꝛefatio cū ſuo cantu dicit a vigilia Pentecoſtes vſq; ad ſequēs ſabbatum incluſiue.
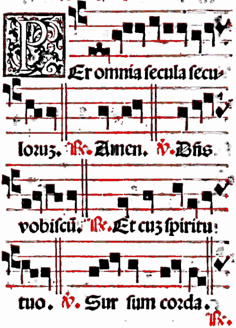

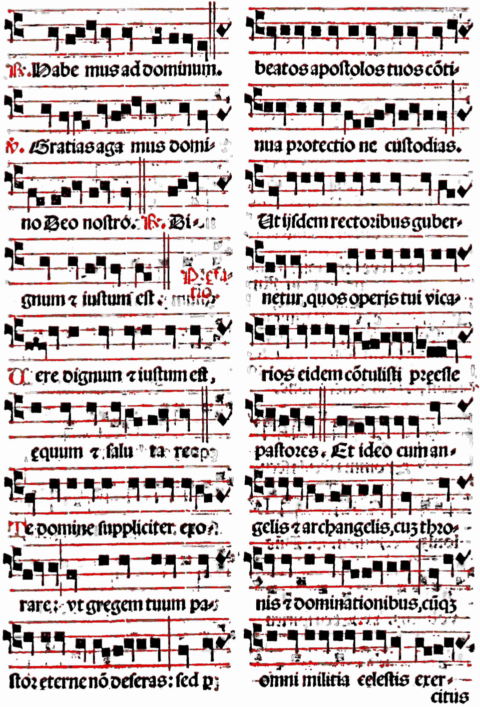
Infra actionem.

Communicantes, ⁊ diem ſacratiſſimum Pentecoſtes celebꝛantes: quo ſpiritus ſanctus apoſtolis innumeris linguis apparuit. Sed ⁊ memoriam ⁊ cę. Sequitur.

Hanc igitur oblationem ſeruitutis noſtrę: ſed ⁊ cunctę familię tuę quam tibi offerimus: pꝛo his quoque quos regenerare dignatus es ex aqua ⁊ ſpiritu ſancto, tribues eis remiſſionez omnium peccatoꝛum, quęſumus domine vt placatus accipias, ⁊ cę. Et dicitur vſque ad ſequens Sabbatum incluſiue.

Sequens Pꝛefatio cum ſuo cantu dicitur in feſtis Apoſtoloꝛum ⁊ Euangeliſtarum, ⁊ per octauas eoꝛum, ⁊ in feſtis infra eas occurrentibus, niſi pꝛopꝛia aſſignetur.

℟. Habe mus ad dominum.
℣. Gratias aga mus domi-
no deo noſtro. ℟. Di-
gnum ⁊ iuſtum eſt. Prefatio.
Vere dignum ⁊ iuſtum eſt,
equum ⁊ ſalu ta re
Te domine ſuppliciter exo-
rare: vt gregem tuum pa-
ſtoꝛ eterne nō deſeras: ſed p
beatos apoſtolos tuos cōti-
nua pꝛotectio ne cuſtodias.
Et iiſdem rectoꝛibus guber-
netur, quos operis tui vica-
rios eidem cōtuliſti pꝛeeſſe
paſtoꝛes. Et ideo cum an-
gelis ⁊ archangelis, cū thꝛo-
nis ⁊ dominationibus, cūq3
omni militia celeſtis exer-
citus
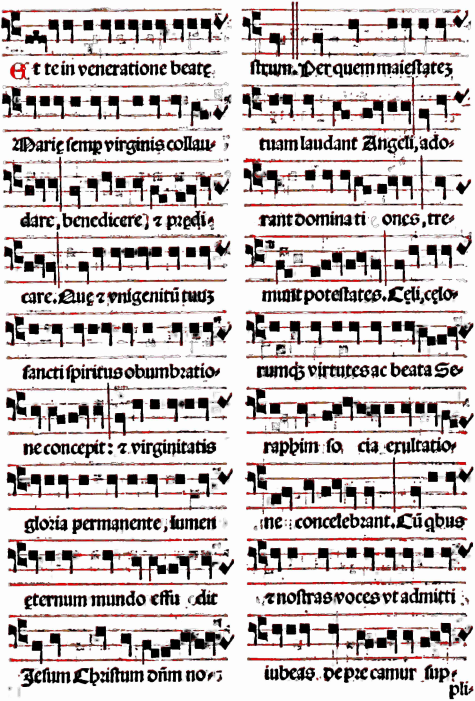
citus, hymnū glorie tue canimus ſine fine dicentes.
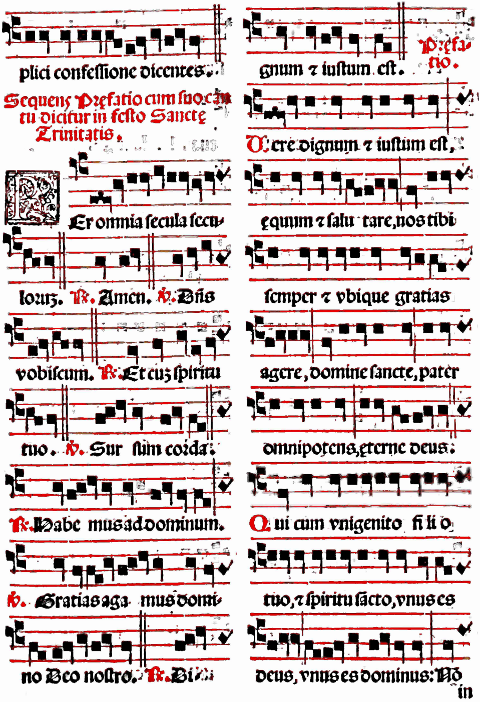
Sequens Pꝛefatio cum ſuo cantu dicitur in feſtis ſan. Marie ꝛ per eius octauas (excepto feſto Purificationis, in quo dicitur de Natiuitate) ꝛ in Miſſis votiuis de bea. Maria, in quibus dicitur, ꝛ te in veneratione: in feſtis autem dicitur, ꝛ te in Anūciatione, vel Uiſitatione, vel Aſſumptione, vel Natiuitate, vel Conceptione, ſecūdum denominationem feſti, pꝛeter feſtū ſan. Marie ad Niues, in quo dicitur, ꝛ te in veneratione.
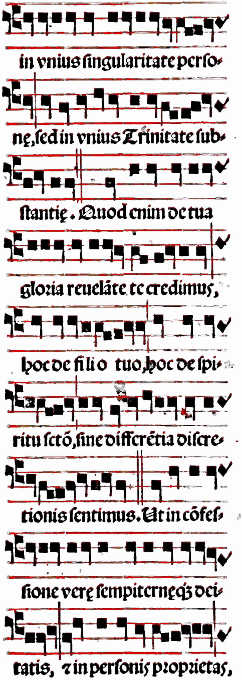
PEr omnia ſecula ſeculoꝛuʒ. ℟. Amen. ℣. Dn̄s vobiſcuʒ. ℟. Et cū ſpiritu tuo. ℣. Surſum coꝛda. ℟. Habemus ad dominum. ℣. Gratias agamus domino Deo noſtro. ℟. Dignum ꝛ iuſtum eſt.
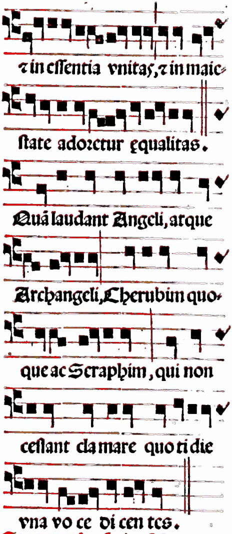
Pꝛefatio.

Vere dignum ꝛ iuſtum eſt, equuʒ ꝛ ſalutare, nos tibi ſemꝑ ꝛ vbiqʒ gratias agere, domine ſancte, pater omnipotens, eterne Deus. Et
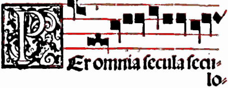

Et te in veneratione beatę
Marię ſemp virginis collau-
dare, benedicere, ⁊ predi-
care. Que ⁊ vnigenitũ tuũ
ſancti ſpiritus obumbratio-
ne concepit: ⁊ virginitatis
gloria permanente, lumen
eternum mundo effu dit
Jeſum Chriſtum dñm no-
ſtrum. Per quem maieſtatē
tuam laudant Angeli, ado-
rant dominati ones, tre-
munt poteſtates. Celi, celo-
rumq; virtutes ac beata Se-
raphim ſo cia exultatio-
ne concelebrant. Cũ qbus
⁊ noſtras voces vt admitti
iubeas deprecamur ſup-
pli-

plici confeſſione dicentes.
Sequens Prefatio cum ſuo cantu dicitur in feſto Sancte Trinitatis.
P Er omnia ſecula ſecu-
loruꝫ. R. Amen. V. Dñs
vobiſcum. R. Et cuꝫ ſpiritu
tuo. V. Sur ſum corda.
R. Habe mus ad dominum.
V. Gratias aga mus domi-
no deo noſtro. R. Di...
gnum et iuſtum eſt. Prefatio.
Vere dignum et iuſtum eſt,
equum et ſalu tare, nos tibi
ſemper et vbique gratias
agere, domine ſancte, pater
omnipotens, eterne deus:
Qui cum vnigenito filio
tuo, et ſpiritu ſacto, vnus es
deus, vnus es dominus: Non
in

Sequens Prefatio cū ſuo cantu dicit in omnibus feſtis duplicib. ⁊ per octauas eorū, ⁊ in omnibus ſemiduplicibus, ⁊ dominicis diebus, vbi propria non habetur.

⁊ noſtras voces vt admitti iubeas deprecamur, ſup pli- ci confeſſione dicentes.

Sactus, Sactus, Sactus Dñs Deus ſabaoth. Pleni ſunt cęli ⁊ terra gloria tua. Oſana in excelſis. Benedictus q venit in nomine dñi. Oſanna in excelſis.

Sequens Prefatio cum ſuo cantu dicitur in diebus ferialibus Quadrageſimę, a quarta feria Cinerum vſq3 ad ſabbatũ ante Dominica3 paſſionis incluſiue.
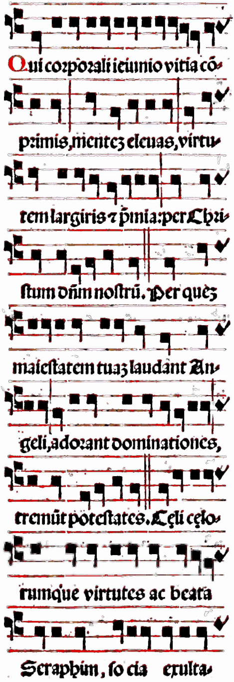
Per omnia ſecula ſecu- lorū. ℟. Amen. ℣. Dñs vobiſcū. ℟. Et cū ſpiritu tuo. ℣. Surſum corda.
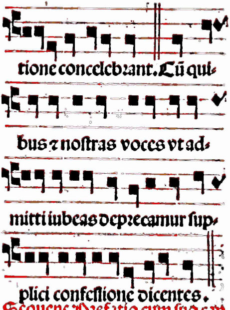
℟. Habemus ad dominum.

℣. Gratias agamus domi- no Deo noſtro. ℟. Di- gnum ⁊ iuſtum eſt.
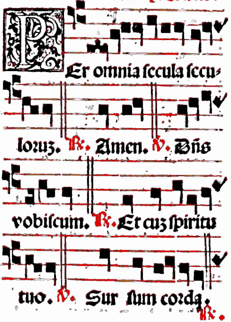
Prefatio.
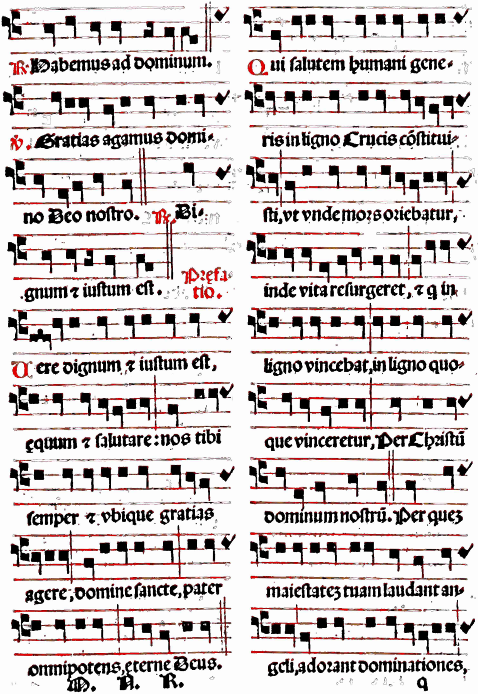
Vere dignum ⁊ iuſtum eſt, ęquum ⁊ ſalutare, nos tibi ſemper ⁊ vbiq3 gratias age- re, domine ſancte, pater omnipotens, ęterne deus. Qui

Sequens Prefatio cum ſuo can-
tu dicit in diebus ferialib9 a do-
minica Paſſionis vſq3 ad feriaꝫ
quintam in Cena domini. Et in
Miſſis votiuis ſancte Crucis.
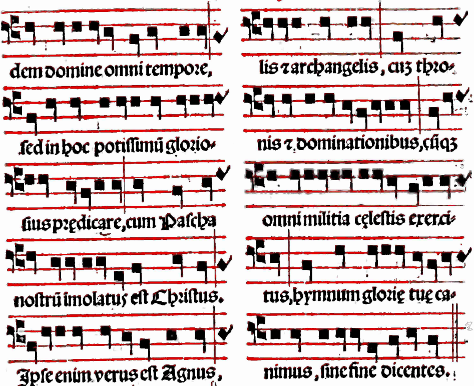

℟. Habemus ad dominum.
℣. Gratias agamus domi-
no Deo noſtro. ℟. Di-
gnum & iuſtum eſt. Prefatio.
Vere dignum & iuſtum eſt,
equum & ſalutare: nos tibi
ſemper & vbique gratias
agere, domine ſancte, pater
omnipotens, eterne Deus.
M. N. R.
Qui ſalutem humani gene-
ris in ligno Crucis cõſtitui-
ſti, vt vnde mors oriebatur,
inde vita reſurgeret, & q in
ligno vincebat, in ligno quo-
que vinceretur, Per Chriſtũ
dominum noſtrũ. Per quē
maieſtatē tuam laudant an-
geli, adorant dominationes,

tremunt poteſtates. Celi ce-
loꝛumq; virtutes, ac beata
Seraphim, ſocia exultatio-
ne cōcelebꝛant. Cū quibus
& noſtras voces, vt admitti
iubeas depꝛecamur, ſup pli-
ci confeſſione dicentes.
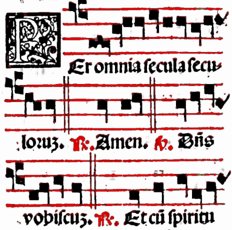
Sequens Pꝛefatio cū ſuo cantu dicitur in diebus ferialibus ab octaua Paſche vſq; ad Aſcēſionem Domini. Et in feſtis ſimplicibus eo tēpoꝛe occurrentibus.

Per omnia ſecula ſecu-
loꝛū. ℟. Amen. ℣. Dñs
vobiſcū. ℟. Et cū ſpiritu
tuo. ℣. Sur ſum coꝛda.
℟. Habe mus ad dominum.
℣. Gratias aga mus domi-
no Deo noſtro. ℟. Di-
gnum & iuſtum eſt. Pꝛefatio.

Vere dignum & iuſtum eſt,
equum & ſalutare: Te qui-
dem
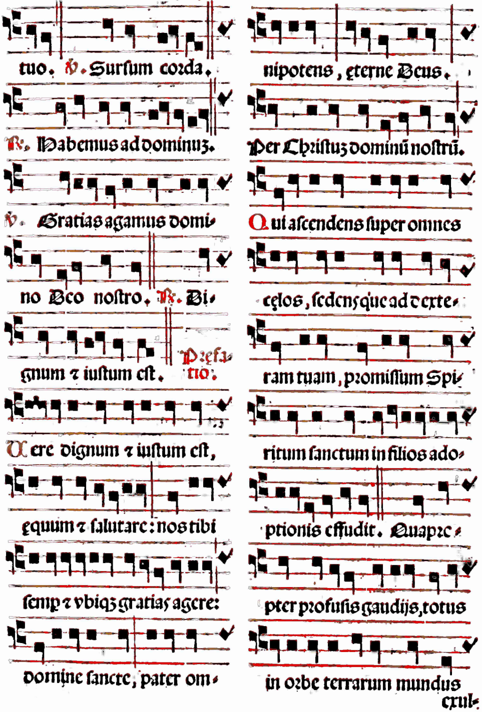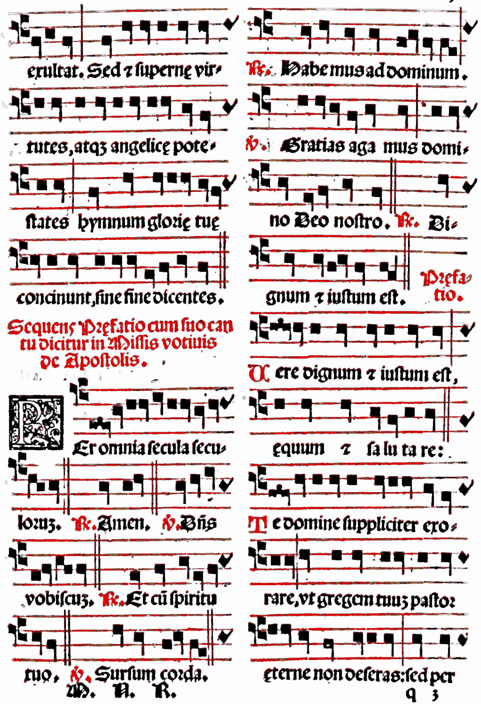

Sequens Prefatio cum ſuo cantu dicitur in Miſſis votiuis de Spiritu Sancto.
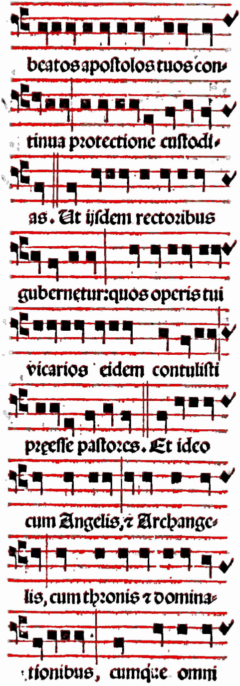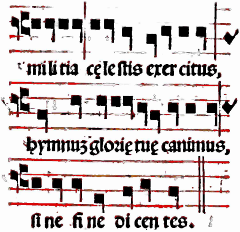

M. N. R.

q 2
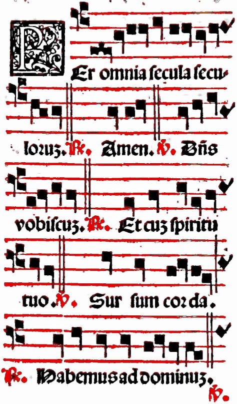

tuo. ℣. Surſum corda.
℟. Habemus ad dominuꝫ.
℣. Gratias agamus domi-
no Deo noſtro. ℟. Di-
gnum ⁊ iuſtum eſt.
Prefa-
tio.
Vere dignum ⁊ iuſtum eſt,
ęquum ⁊ ſalutare: nos tibi
ſemp ⁊ vbiqꝫ gratias agere:
domine ſancte, pater om-
nipotens, ęterne Deus.
Per Chriſtuꝫ dominū noſtrū.
Qui aſcendens ſuper omnes
cęlos, ſedenſque ad dexte-
ram tuam, promiſſum Spi-
ritum ſanctum in filios ado-
ptionis effudit. Quapre-
pter profuſis gaudijs, totus
in orbe terrarum mundus
exul-

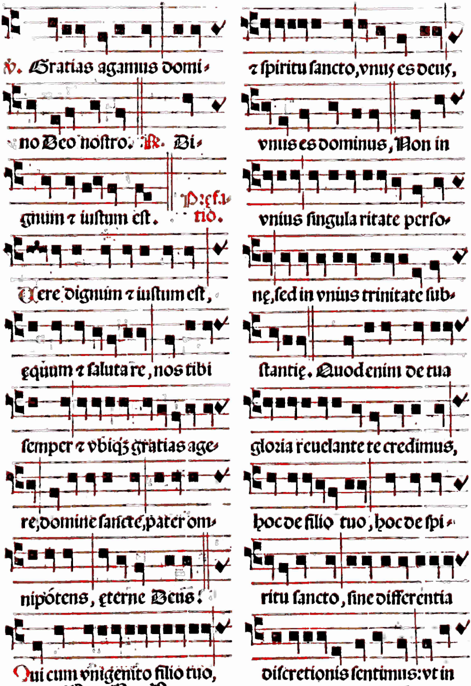

exultat. Sed ꝛ ſuperne vir-
tutes, atqꝫ angelicę pote-
ſtates hymnum glorię tuę
concinunt, ſine fine dicentes.
Sequens Pręfatio cum ſuo cantu dicitur in Miſſis votiuis de Apoſtolis.
PEr omnia ſecula ſecu-
lorū. ℟. Amen. ℣. Dñs
vobiſcū. ℟. Et cū ſpiritu
tuo. ℣. Surſum corda.
M. N. R.
℟. Habemus ad dominum.
℣. Gratias aga mus domi-
no Deo noſtro. ℟. Di-
gnum ꝛ iuſtum eſt. Pręfatio.
Vere dignum ꝛ iuſtum eſt,
ęquum ꝛ ſa lu ta re:
Te domine ſuppliciter exo-
rare, vt gregem tuū paſtor
ęterne non deſeras: ſed per
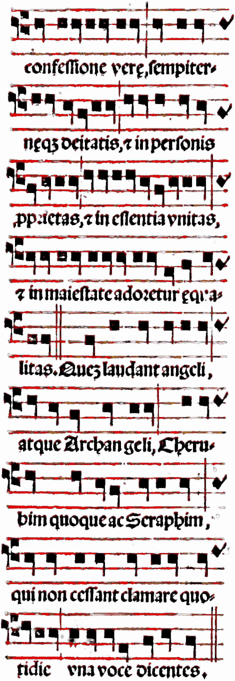

Sequens Prefatio cum ſuo cantu dicitur in Miſſis votiuis de ſancta Trinitate.
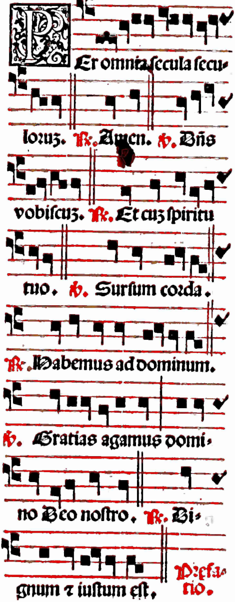

℣. Gratias agamus domi-
no Deo noſtro. ℟. Di-
gnum & iuſtum eſt. Prefa-tio.
Vere dignum & iuſtum eſt,
ęquum & ſalutare, nos tibi
ſemper & vbiq; gratias age-
re, domine ſancte, pater om-
nipotens, ęterne Deus:
Qui cum vnigenito filio tuo,
& ſpiritu ſancto, vnus es deus,
vnus es dominus, Non in
vnius ſingularitate perſo-
nę, ſed in vnius trinitate ſub-
ſtantię. Quod enim de tua
gloria reuelante te credimus,
hoc de filio tuo, hoc de ſpi-
ritu ſancto, ſine differentia
diſcretionis ſentimus: vt in

M. N. R.

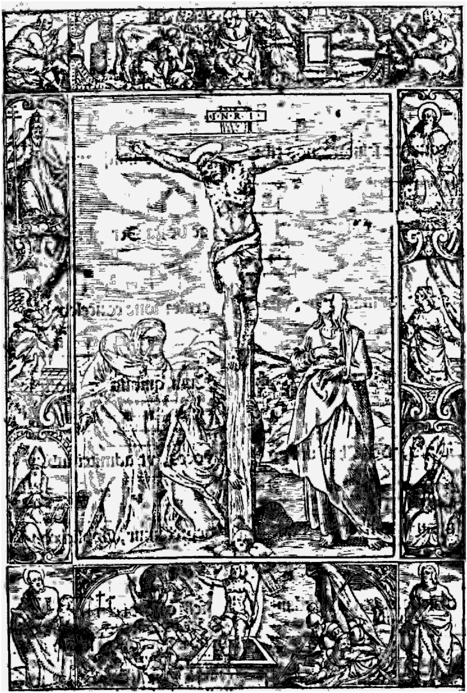

Sequens Pꝛefatio cum ſuo cantu dicitur in feſtis ſimplicibus; ꝛ diebus ferialibus, vbi pꝛopꝛia non habetur.

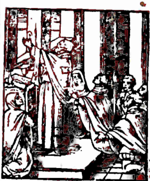
Vere dignum ⁊ iuſtum eſt, ęquum ⁊ ſalutare, nos tibi ſemper ⁊ vbique gratias agere, domine ſancte, pa- ter omnipotens, ęterne Deus, Per Chriſtum do- minum noſtrum. Per quem maieſtatem tuam laudant angeli, adorant dominatio- nes, tremunt poteſtates. Cęli cęlorumque virtutes, ac beata Seraphim, ſocia exultatione concelebrant. Cum quibus ⁊ noſtras voces, vt admitti iubeas deprecamur, ſupplici con- feſſione dicentes.

Sãctus, Sãctus, Sãctus dñs Deus ſabaoth. Pleni ſunt cęli, ⁊ terra gloria tua. Oſanna in excelſis. Bñdictus q̃ venit in nomine dñi. Oſanna in excelſis.

I·N·R·I

SACERDOS

extendens ⁊ iungens manus, eleuans ad cęlum oculos ⁊ ſtatim demittens, inclinatus ante altare dicit.

Te igitur clemẽtiſſime Pater, per Jeſum Chriſtũ filium tuum dominum noſtrum, ſupplices rogamus, ac petimus, Oſculatur altare, Uti accepta habeas, ⁊ benedicas, Ter ſignet ſuper oblata. Hęc ✠ dona, hęc ✠ munera, hęc ✠ ſancta ſacrificia illibata. Extenſis manibus proſequitur. In primis quę tibi offerimus pro Ec

clesia tua ſancta catholi-
ca: quam pacificare; cu-
ſtodire: adunare, ⁊ rege-
re digneris toto orbe ter-
rarum: vna cum famulo
tuo Papa noſtro N. ⁊
antiſtite noſtro N. ⁊ om-
nibus orthodoxis: atque
catholicę ⁊ apoſtolicę fi-
dei cultoribus.

Commemora. pro viuis.

Memento domine fa-
mulorum famula-
rumque tuarum N. iun-
git manus: orat aliquãtu
lum pro quibus orare in-
tendit: ⁊ extenſis manib⁹
proſequitur. Et omnium
circunſtantiũ: quorũ tibi
fides cognita eſt: ⁊ nota
deuotio: pro quibus tibi
offerimus: vel qui tibi of
ferunt hoc ſacrificium lau
dis: pro ſe, ſuiſque om-
nibus: pro redemptione
animarũ ſuarum: pro ſpe
ſalutis ⁊ incolumitatis
ſuę tibi reddunt vota ſua
ęterno deo viuo ⁊ vero.

Infra actionem.

Communicantes: ⁊
memoriã venerantes: in
primis glorioſę ſemp̃ vir
ginis Marię, genitricis
dei ⁊ dñi noſtri Jeſu Chri
ſti. Sed ⁊ beatorũ apoſto
lorũ: ac martyrũ tuorum:
Petri ⁊ pauli, Andree, Ja
cobi, Joãnis, Thome, Ja-
cobi, Philippi, Bartho-
lomei, Matthei, Simõis,
⁊ Thadei, Lini, Cleti, Cle-
mentis, Xiſti, Cornelii, Cy-
priani, Laurentii, Chryſo
goni, Joãnis ⁊ Pauli, Coſ
mę ⁊ Damiani. Et omniũ
ſanctorũ tuorũ: quorũ me-
ritis precibuſq; cõcedas,
vt in omnibus protectio-
nis tuę muniamur auxi-
lio. iũgit manus. Per eũ-
dem Chriſtũ dñm noſtrũ.

Tenens manus extenſas
ſuper oblata dicit.

Hanc igitur oblatio-
nem ſeruitutis no-
ſtrę, ſed ⁊ cunctę familię
tuę, quęſumus domine,
vt placatus accipias: di-
eſq; noſtros in tua pace
diſponas, atque ab ęter-
na damnatione nos eripi,

⁊ in

⁊ in electorum tuorum iubeas grege numerari. iungit manus. Per chriſtum dominum noſtrum.

Quam oblationem tu deus in omnibus, quęſumus, ſignat ter ſuper oblata. bene ✠ dictam, aſcri ✠ ptam, ra ✠ tam, rationabilē, acceptabilēque facere digneris, ſignat ſemel ſuper hoſtiam, ⁊ ſemel ſuper calicem. ut nobis cor ✠ pus, ⁊ ſan ✠ guis fiat dilectiſſimi filii tui dñi noſtri Jeſu Chriſti.

Qui pridie, quam pateretur, accipit hoſtiam, accepit panem in ſanctas ac venerabiles manus ſuas, eleuat oculos ad celum. Et eleuatis oculis in celum ad te Deum patrem ſuum omnipotentem, tibi gratias agens, ſignat ſuper hoſtiam, bene ✠ dixit, fregit, deditque diſcipulis ſuis dicens, accipite ⁊ mäducate ex hoc omnes. Tenens ambabus manibus hoſtiam: profert verba conſecrationis diſtincte, ſecrete, ⁊ attente.

Hoc eſt enim corpus meum.

Prolatis verbis conſecrationis, ſtatim hoſtiam conſecratā genuflexus adorat, ſurgit, oſtendit populo, reponit ſuper corporale, iterum adorat, ⁊ non diſiungit pollices ⁊ indices, niſi quando hoſtia tractanda eſt, uſque ad ablutionem digitorū, Tūc detecto calice dicit.

Simili modo poſtquam cenatum eſt, ambabus manibus accipit calicem, accipiens ⁊ hunc preclarum calicem in ſanctas ac venerabiles manus ſuas, item tibi gratias agens, ſiniſtra tenens calicem, dextra ſignat ſuper eum. Bene ✠ dixit, deditque diſcipulis ſuis, dicens. Accipite ⁊ bibite ex eo omnes. Profert verba cōſecrationis

ſuper calicem tenens illum parum eleuatum.

Hic eſt enim calix ſanguinis mei: noui ⁊ eterni teſtamenti: myſterium fidei: qui pro vobis ⁊ pro multis effundetur in remiſſionem peccatorum.

Prolatis verbis cõſecrationis, deponit calicez ſuper corporale, ⁊ genuflexus adorat: ſurgit, ⁊ oſtendit populo, dicens. Hec quotieſcunqz feceritis, in mei memoriam facietis. Deponit, cooperit, ⁊ iterum adorat. Deinde diſiunctis manibus dicit.

Unde ⁊ memores domine nos ſerui tui, ſed ⁊ plebs tua ſãcta, eiuſdem Chriſti filii tui domini noſtri, taz beate paſſionis, necnon ⁊ ab inferis Reſurrectionis, ſed ⁊ in celos glorioſe Aſcenſionis, offerimus preclare maieſtati tue, de tuis donis ac datis, ſignat ter ſuper hoſtiam ⁊ calicem ſimul. hoſtiam ✠ puram, hoſtiam ✠ ſanctam, hoſtiam ✠ immaculatam, ſignat ſemel ſuper hoſtiam, ⁊ ſemel ſuper calicem. panem ✠ ſanctum vite eterne, ⁊ calicem ✠ ſalutis perpetue. extenſis manibus proſequitur.

Supra que propitio ac ſereno vultu reſpicere digneris, ⁊ accepta habere: ſicuti accepta habere dignatus es munera pueri tui iuſti Abel, ⁊ ſacrificium patriarche nr̃i Abrahe: ⁊ qđ tibi obtulit ſummus ſacerdos tuus Melchiſedec, ſãctũ ſacrificium, imaculatã hoſtiã. Profunde inclinatus iunctis manibus dicit.

Supplices te rogamus omnipotens Deus: iube hec perferri per manus ſancti Angeli tui in ſublime altare tuuz in conſpectu diuine maieſtatis tue. Ut quotquot oſculatur altare, ex hac altaris participatione, ſacro-

croſanctum filii tui, ſignat ſemel ſuper hoſtiã, et ſemel ſuper calicem. Cor ✠ pus et ſan ✠ guinem ſumpſerimus, omni benedictione celeſti et gratia repleamur.. Per eundem Chriſtum dominum noſtrum. Amen.

Commemoratio pro defunctis.

Memento etiam domine famulorũ famularumque tuarum: qui nos preceſſerunt cũ ſigno fidei, et dormiunt in ſomno pacis. N. iungit manus, orat aliquantulum pro his defunctis; pro quibus orare intendit: et extenſis manibus proſequitur. Ipſis domine, et omnibus in Chriſto quieſcentibus, locum refrigerii, lucis, et pacis, vt indulgeas, deprecamur. Per eundẽ Chriſtũ dominũ noſtrũ. Amen. Percutit pectus elata parum voce dicens. Nobis quoque peccatoribus famulis tuis, de multitudine miſerationum tuarum ſperantibus, partem aliquam et ſocietatem donare digneris, cum tuis ſanctis apoſtolis et martyribus: cũ Joanne, Stephano, Mathia, Barnaba, Ignatio, Alexandro, Marcellino, Petro, Felicitate, Perpetua, Agatha, Lucia, Agnete, Cecilia, Anaſtaſia: et omnibus ſanctis tuis. Intra quorum nos conſortium, non eſtimator meriti, ſed venie, q̃ſumus, largitor admitte. Per Chriſtum dominum noſtrũ.

Per quem hec omnia domine ſemper bona creas: ſignat ter ſuper hoſtiam et calicem ſimul dicens. San ✠ ctificas: viui ✠ ficas: bene ✠ dicis, et preſtas nobis, diſcooperit calicem, genuflectit, accipit ſacramentum dextera, tenens ſiniſtra calicem: ſignat cum hoſtia ter a labio ad labium calicis dicens. Per ip ✠ ſum, et cum ip ✠ ſo, et in ip ✠ ſo: bis ſignat inter pectus et calicem. eſt tibi Deo patri ✠ omnipotenti, in vnitate ſpiritus ✠ ſancti, ele-

uans

inducas in tentationem.

℟. Sed libera nos a malo.

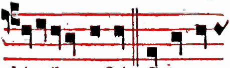
Sacerdos ſecrete reſpondet. Amen. Sequens cãtus dicitur in feſtis ſimplicibus, ⁊ ferialibus diebus.

Per omnia ſecula ſeculorum. ℟. Amen.

Oremus. Pręceptis ſalutaribus moniti, ⁊ diuina inſtitutione formati audemus dicere.

M. N. R.

Pater noſter, qui es in cęlis: Sanctificetur nomen tuum. Adueniat regnum tuum. Fiat voluntas tua, ſicut in cęlo ⁊ in terra. Panem noſtrū quotidianum da nobis hodie. Et dimitte nobis debita noſtra, ſicut ⁊ nos dimittimus de-

bitoribus noſtris. Et ne nos

inducas in tentationem.

℟. Sed libera nos a malo.

Sacerdos ſubmiſſa voce dicit Amē. Deinde accipit patenā inter indicē ⁊ mediū digitos, ⁊ dicit.

Libera nos, queſumus, domine, ab omnibus malis, preteritis, preſentibus, ⁊ futuris: ⁊ intercedente beata ⁊ glorioſa ſemper virgine Dei genitrice Maria, ⁊ ſanctis apoſtolis tuis Petro ⁊ Paulo, atque Andrea cum omnibus ſanctis: ſignet ſe cum patena a fronte ad pectus. Da propitius pacem in diebus noſtris: vt ope miſericordie tue adiuti, ⁊ a peccato ſimus ſemp liberi, ⁊ ab omni perturbatione ſecuri. Submittit patenam hoſtie, diſcooperit calicē, genuflectit, ſurgit, accipit hoſtiam, frangit eam ſuper calicem per mediū, dicens. Per eundē dñm noſtrum Jeſum Chriſtum filium tuū. Partē que in dextera eſt, ponit ſuper patena. Deinde ex parte, que in ſiniſtra remanſerat, frangit particulā dicens. Qui tecum viuit ⁊ regnat in vnitate ſpiritus ſancti deus. Aliam mediam partē cum ipſa ſiniſtra ponit ſuper patenam, ⁊ dextera tenens particulam paruam ſuper calice, ſiniſtra calicem, dicit.

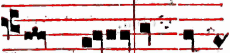

Per omnia ſecula ſecu-

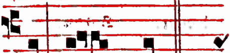

lorum. ℟. Amen.

Cum ipſa particula ſignat ter ſuper calicem, dicens.

Pax ✠ domini, ſit ✠ ſem-

per vobiſ ✠ cum. ℟.

Et cum ſpiritu tuo.

Particulam ipſam imponit in calicem, dicens ſecrete.

Hec commiſtio ⁊ conſecratio corporis ⁊ ſanguinis domini noſtri Jeſu Chriſti, fiat accipientibus nobis in vitam eternam. Amen. cooperit calicem, genuflectit, ſurgit, ⁊ inclinatus ſacramento, iunctis manibus, ⁊ ter pectus percutiēs dicit.

Agnus Dei, qui tollis peccata mun-

mundi, miſerere nobis.

Agnus Dei, qui tollis peccata mundi, miſerere nobis.

Agnus Dei, qui tollis peccata mundi, dona nobis pacem.

In miſſis pro defunctis, omiſſo miſerere nobis, dicitur, Dona eis requiē: ⁊ tertio additur ſépiterná. Tunc iunctis manibus inclinatus dicit ſequētes orationes.

Domine Jeſu Chriſte, qui dixiſti apoſtolis tuis: Pacem relinquo vobis, pacem meam do vobis: ne reſpicias peccata mea, ſed fidem eccleſie tue, eamque ſecundum voluntatem tuam pacificare ⁊ coadunare digneris. Qui viuis ⁊ regnas deus: per om. ſi danda eſt pax, oſculatur altare, ⁊ dans pacem dicit. Pax tecum. ℟. Et cum ſpiritū tuo. In miſſis defunctorum non datur pax, neque dicitur precedens Oratio.

Domine Jeſu Chriſte, fili dei viui, qui ex volūtate patris cooperante ſpiritu ſancto, per mortem tuam mundum viuificaſti: libera me per hoc ſacroſanctum corpus, ⁊ ſanguinem tuum, ab omnibus iniquitatibus meis, ⁊ vniuerſis malis: ⁊ fac me tuis inherere mandatis, ⁊ a te nunquam ſeparari permittas. Qui cum eodem deo patre ⁊ ſpiritu ſancto viuis ⁊ regnas deus in ſecula ſeculorum. Amen.

Perceptio corporis ⁊ ſanguinis tui dñe Jeſu Chriſte, quod ego indignus ſumere preſumo, non mihi proueniat in iudicium ⁊ condemnationem, ſed pro tua pietate proſit mihi ad tutamentum mentis ⁊ corporis, ⁊ ad medelam percipiendaꝫ. Qui viuis ⁊ regnas cum deo patre, in vnitate ſpiritus ſancti deus: per omnia ſecula ſeculorum. Amé. genuflectit, ſurgit, ⁊ dicit.

Panem celeſteꝫ accipiam, ⁊ nomen domini inuocabo. accipit ambas partes hoſtie inter pollicem, ⁊ indicem ſiniſtre manus, ⁊ patenam inter eundeꝫ indicem ⁊ medium, ⁊ dextera percutiens pectus, dicit ter.

Domine non ſum dignus, vt intres ſub tectum meuꝫ: ſed tantū dic verbo, ⁊ ſanabitur anima mea. Poſtea dextera ſe ſignās cū hoſtia ſup patena, dicit.

Corpus domini noſtri Jeſu Chriſti cuſtodiat animā meam in vitam eternam. Amé. ſumit ambas partes hoſtie, iungit manus, ⁊ quieſcit aliquantulū. Deinde diſcooperit caliceꝫ, genuflectit, extergit patenam ſuper illum, ⁊ dicit.
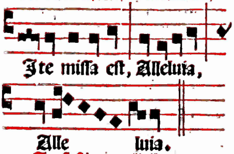
Quid retribuā dño pro omnibus, que retribuit mihi? Calicem ſalutaris accipiam, ⁊ nomen domini inuocabo. Laudans inuocabo dominum, ⁊ ab inimicis meis ſaluus ero. accipit Calicem, ⁊ eo ſe ſignans dicit.

Sanguis domini noſtri Jeſu Chriſti cuſtodiat animam meam in vitam eternam. Amen. Sumit totum ſanguinem cum particula. Quo ſumpto, ſi qui ſunt communicandi,
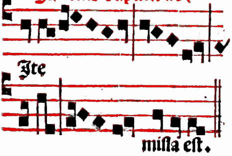
eos communicet, antequam ſe purificet. Poſtea dicit.

Quod ore ſumpſimus Domine, pura mente capiamus: & de munere temporali fiat nobis remedium ſempiternum. Interim porrigit calicem miniſtro, qui infūdit ei parū vini, quo ſe purificat: deinde proſequitur.
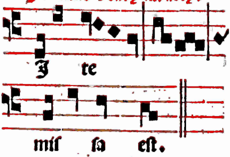
Corpus tuū, domine, quod ſumpſi, & ſanguis quem potaui, adhęreat viſceribus meis, & pręſta: vt in me non remaneat ſcelerum macula: quem pura & ſancta refecerunt ſacramenta. Qui viuis & regnas in ſecula ſeculorū. Amen. Sumit ablutionez, extergit, & operit calicez more ſolito, & proſequitur Miſſam. Tempore Paſchali, hoc eſt, à Miſſa ſabbati ſancti vſque ad ſabbatū in Albis incluſiue.
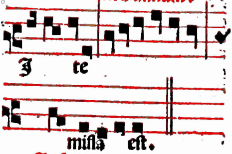

In feſtis duplicibus.

In miſſis beatę Marię.
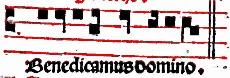

In feſtis ſemiduplicibus: infra octauas: & Dominicis diebus infra annum.

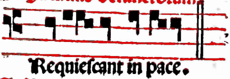
In feſtis ſimplicibus.
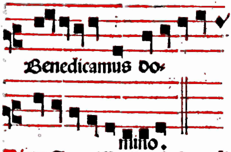

In ferijs.

In miſſis defunctorum.

In Dominicis diebus tempore Aduentus & Quadrageſimę.

Dicto Ite miſſa eſt, vel Benedicamus domino, inclinat ſe ante medium Altaris, ⁊ dicit.

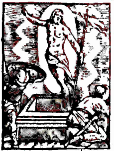
Placeat tibi ſancta Trinitas obſequium ſeruitutis meę, ⁊ preſta: vt ſacrificiū, quod oculis tuę maieſtatis indignus obtuli, tibi ſit acceptabile, mihique, ⁊ omnibus pro quibus illud obtuli, ſit te miſerante propitiabile. Per Chriſtum dominum noſtrum. Amen. Deinde benedicit populum. Benedicat vos omnipotēs Deus, pa ✠ ter: ⁊ fi ✠ lius: ⁊ Spiritus ✠ ſanctus. Deinde proſequitur.

ca. 1 Initiū ſancti euang. ſm Ioanē.

In principio erat verbum: ⁊ verbum erat apud Deum: ⁊ Deus erat verbum. Hoc erat in principio apud deū. Omnia per ipſum facta ſunt: ⁊ ſine ipſo factum eſt nihil, quod factū eſt. In ipſo vita erat: ⁊ vita erat lux hominū. Et lux in tenebris lucet: ⁊ tenebrę eā non comprehenderunt. Fuit homo miſſus a Deo, cui nomen erat Ioannes. Hic venit in teſtimonium, vt teſtimoniū perhiberet de lumine, vt omnes crederent per illum. Non erat ille lux: ſed vt teſtimonium perhiberet de lumine. Erat lux vera, quę illuminat omnem hominem venientē in hunc mundū. In mundo erat: ⁊ mundus per ipſum factus eſt: ⁊ mundus eum non cognouit. In propria venit, ⁊ ſui eum nō receperunt. Quotquot autē receperunt eū, dedit eis poteſtatem filios Dei fieri: his qui credunt in nomine eius. Qui nō ex ſanguinibus, neque ex voluntate carnis, neque ex voluntate viri, ſed ex Deo nati ſunt. Et verbum caro factū eſt, ⁊ habitauit in nobis (⁊ vidimus gloriam eius, gloriam quaſi vnigeniti a patre) plenum gratię ⁊ veritatis.

¶ Dominica reſurrectionis Domini. Statio ad ſanctam Mariā maiorem. Introitus.

Reſurrexi, pſal. 138 ⁊ adhuc tecū ſum, alleluia: poſuiſti ſuper me manū tuā, Alleluia: mirabilis facta eſt ſcientia tua, Alleluia, alleluia.

Pſalmus. Domine probaſti me: ⁊ cognouiſti me: tu cognouiſti ſeſſionem meam ⁊ reſurrectionem meam. ℣. Gloria patri, ⁊ filio, ⁊ ſpiritui ſancto. Sicut. Oratio.

Deus, qui hodierna die, per vnigenitum tuum, ęterni-

tatis nobis aditum deuicta mor
te reſeraſti: vota noſtra, quę prę
ueniendo aſpiras, etiã adiuuan
do proſequere. Per eundem do
minum noſtrũ Jeſum Chriſtũ.

Lectio epiſtolę beati Pauli
apoſtoli ad Corinthios.

1. ca. Fratres. Expurgate vetus
5 fermentũ: vt ſitis noua cõ
ſperſio, ſicut eſtis azymi. Etenim
paſcha noſtrũ imolatꝰ eſt Chrs.
Itaque epulemur, non in fermẽ
to veteri, neque in fermento ma
litię & nequitię: ſed in azymis ſyn
ceritatis & veritatis. Graduale.
pſal. Hęc dies quam fecit dominus,
117 exultemus & letemur in ea. ℣.
Confitemini domino, quoniam
bonus: quoniam in ſeculum mi
ſericordia eius. Alleluia, alleluia.
℣. Paſcha noſtrum immolatus
eſt Chriſtus. Sequentia.

Victimę paſchali laudes im
molẽt Chriſtiani. Agnus
redemit oues: Chriſtus innocẽs
patri reconciliauit peccatores.
Mors, & vita, duello conflixere
mirando: dux vitę mortuus re
gnat viuus. Dic nobis Maria,
quid vidiſti in via? Sepulcrum
Chriſti viuẽtis & gloriã vidi re
ſurgẽtis. Angelicos teſtes, ſu
dariũ, & veſtes. Surrexit Chri
ſtus ſpes mea: pcedet vos in Ga
lileã. Scimus Chriſtũ ſurrexiſ
ſe à mortuis vere: tu nobis victor
rex miſerere. Amen. Alleluia.
Sequentia dicitur vſque ad ſab
batũ in albis incluſiue.

Sequentia ſancti euangelij
ſecundum Marcum.

In illo tem ca.
pore: Ma 16
ria Magdalẽ
ne, & Maria Ja
cobi, & Salõme,
emerũt aroma
ta: vt venientes
vngerent Jeſũ.
Et valde mane
vna ſabbathorũ, veniunt ad mo
numentum orto iam ſole. Et di
cebant ad inuicem. Quis reuol
uet nobis lapidem ab oſtio mo
numenti? Et reſpicientes, vide
rũt reuolutũ lapidẽ. Erat quip
pe magnus valde. Et introeun
tes in monumentũ, viderunt iu
uenẽ ſedentẽ in dextris, cooper
tũ ſtola candida: & obſtupuerũt.
Qui dixit illis. Nolite expaueſce
re. Jeſũ quęritis Nazarenũ, cru
cifixum: ſurrexit, non eſt hic: ec
ce locus, vbi poſuerunt eũ. Sed
ite, dicite diſcipulis eiꝰ, & Petro:
quia pręcedet vos in Galileam.
Ibi eum videbitis: ſicut dixit vo
bis. Credo. Offer. Terra tre
muit, & quieuit, dũ reſurgeret in
iudicio Deus, Alleluia. Secre.

Suſcipe, quęſumus domi
ne, preces populi tui cum
oblationibus hoſtiarum: vt pa
ſchalibus initiata myſterijs, ad
ęternitatis nobis medelã te ope
rante proficiant. Per dominũ.
Cõio. Paſcha noſtrum immo
latus eſt Chriſtus, Alleluia: ita
que epulemur in azymis ſynceri
tatis & veritatis, Alleluia, alleluia,
alleluia. Poſtcommunio.

Spiritum nobis domine
tuę

tuę charitatis infunde: vt quos
ſacramentis paſchalibus ſatiaſti,
tua facias pietate concordes.
Per dñm. in vnitate eiuſdem.
Poſt, Dñs vobiſcū, dicitur Ite
miſſa eſt, alleluia allá. ℟. Deo
gratias, alleluia allá. Sic dicit vſ
que ad ſabbatū in Albis incluſi
ue. Infra octauā paſchę non fit
de aliquo feſto duplici vel ſemi
duplici, ſed poſt octauā celebra
tur. De ſimplici autem fit tantū
commemoratio poſt triduum.

¶ Feria ij. Statio ad ſanctum Petrum. Introitus.

INtroduxit vos
dominus in ter
ram fluentem
lac et mel, Alle
luia: et vt lex do
mini ſemper ſit
in ore veſtro Al
pſal. 104 leluia, alleluia. pſal. Confitemi
ni domino, et inuocate nomen
eius: annūciate inter gentes ope
ra eius. ℣. Gloria patri. Oro.

DEus, qui ſollemnitate pa
ſchali mundo remedia con
tuliſti: populum tuū, quęſumus,
cęleſti dono proſequere: vt et per
fectam libertatem conſequi me
reamur: et ad vitam proficiat ſem
piternam. Per dominum noſt.

Lectio actuum apoſtolorum.

ca 10 IN diebus illis: Stans Pe
trus in medio plebis, dixit.
Viri fratres, vos ſcitis quod fa
ctum eſt verbum per vniuerſam
Iudęam: incipiens enim a Gali
lęa, poſt baptiſmū quod prędi
cauit Ioānes, Ieſū a Nazareth:
quomodo vnxit eū deus ſpiritu
ſancto et virtute: qui pertranſijt
benefaciendo, et ſanando omnes
oppreſſos a diabolo: quoniam
Deus erat cū illo. Et nos teſtes
ſumus omnium quę fecit in re
gione Iudęorum et Hieruſalē:
quem occiderunt ſuſpendentes
in ligno. Hunc deus ſuſcitauit
tertia die: et dedit eū manifeſtū
fieri, non omni populo: ſed teſti
bus pręordinatis a deo, nobis
qui manducauimus et bibimus
cū illo poſtquam ſurrexit a mor
tuis. Et pręcepit nobis prędi
care populo et teſtificari: quia ip
ſe eſt qui conſtitutus eſt a deo
iudex viuorum et mortuorum.
Huic omnes prophetę teſtimo
nium perhibent, remiſſionē pec
catorū accipere ꝑ nomē eius oēs
qui credunt in eū. Gradu. Hęc
dies, quā fecit dñs: exultemus: pſal.
et lętemur in ea. ℣. Dicat nūc Iſ 117
rael quoniam bonus, quoniā in
ſeculū miſericordia eius. Allelu
ia, alleluia. ℣. Angelus domini
deſcendit de cęlo: et accedens re
uoluit lapidē, et ſedebat ſuper eū.

Seq. ſancti euange. ſm Lucam.

IN illo tem ca.
pore: Duo 24
ex diſcipulis Ie
ſu ibāt ipſa die i
caſtellum, quod
erat in ſpatio
ſtadiorum ſexa
ginta ab Hieru
ſalem, nomine
Emmaus. Et ipſi loquebantur
adinuicem de his omnibus quę

accideránt. Et factum eſt: dum fabularentur ⁊ ſecū querèrent, ⁊ ipſe Jeſus appropinquans ibat cum illis. Oculi autem eorum tenebantur, ne eū agnoſcerent. Et ait ad illos. Qui ſunt hi ſermones, quos confertis adinuicē ambulantes, ⁊ eſtis triſtes? Et reſpondens vnus, cui nomen Cleophas, dixit ei. Tu ſolus peregrinus es in Hieruſalē, ⁊ non cognouiſti que facta ſunt in illa, his diebus? Quibus ille dixit. Que? Et dixerunt. De Jeſu Nazareno, qui fuit vir propheta, potens in opere ⁊ ſermone coram deo ⁊ omni populo. Et quomodo tradiderunt eū ſummi ſacerdotes ⁊ principes noſtri in dānationem mortis: ⁊ crucifixerunt eū. Nos aūt ſperabamus, quia ipſe eſſet redempturus Iſrael. Et nunc ſuper hec omnia, tertia dies eſt hodie ꝙ hec facta ſūt. Sed ⁊ mulieres quedā ex noſtris, terruerunt nos, que ante lucem fuerūt ad monumentū: ⁊ nō inuēto corpore eius, venerunt, dicentes ſe etiā viſionē angelorum vidiſſe, qui dicunt eū viuere. Et abierūt quidā ex noſtris ad monumētū: ⁊ ita inuenerūt, ſicut mulieres dixerunt: ipſū vero nō inuenerūt. Et ipſe dixit ad eos. O ſtulti, ⁊ tardi corde ad credendum in oībus q̄ locuti ſunt prophete. Nōne hec oportuit pati Chriſtum, ⁊ ita intrare in gloriā ſuam? Et incipiens à Moyſe ⁊ omnibus prophetis, interpretabatur illis in oibus ſcripturis que de ipſo erāt. Et appropinquauerunt caſtello quò ibant: ⁊ ipſe finxit ſe longius ire. Et coegerunt illū dicentes. Mane nobiſcum, qm̄ adueſperaſcit, ⁊ inclinata eſt iā dies. Et intrauit cum illis. Et factū eſt: dū recūberet cū illis, accepit panē, ⁊ benedixit, ac fregit, ⁊ porrigebat illis. Et aperti ſunt oculi eorū, ⁊ cognouerunt eū: ⁊ ipſe euanuit ex oculis eorum. Et dixerunt ad inuicem. Nonne cor noſtrum ardens erat in nobis, dum loqueretur in via, ⁊ aperiret nobis ſcripturas? Et ſurgentes eadem hora regreſſi ſunt in Hieruſalem: ⁊ inuenerunt congregatos vndecim, ⁊ eos qui cum ipſis erant, dicentes: quia ſurrexit dominus vere, ⁊ apparuit Simoni. Et ipſi narrabant que geſta erāt in via: ⁊ quomodo cognouerunt eū in fractione panis. **Offertorium.** Angelus dn̄i deſcendit de celo, ⁊ dixit mulieribus: quē queritis, ſurrexit, ſicut dixit, All'a. Mat. 28 **Secre.**

Suſcipe, queſumus domine, preces populi tui cum oblationibus hoſtiarum: vt paſchalibus initiata myſterijs, ad eternitatis nobis medelā te operāte proficiāt. Per dn̄m. **Coio.** Surrexit dn̄s, ⁊ apparuit Petro, Alleluia. **Poſtcommunio.**

Spiritū nobis dn̄e tue charitatis infunde: vt quos ſacramentis paſchalibus ſatiaſti, tua facias pietate concordes. Per dominū. in vnitate eiuſdē.

¶ **Feria iij. Statio ad ſanctum Paulum. Introitus.**

Aqua

Au. AQua ſapientie
20 potauit eos,
Eccl. Alleluia: firma-
15 bitur in illis, ⁊
non flectet, Al-
leluia: ⁊ exalta-
pſal. uit eos in eter-
104 nũ, Alleluia, Alleluia. ps. Con-
fitemini dño, ⁊ inuocate nomen
eius: annũciate inter gẽtes opa
eius. ℣. Gloria patri. Oratio.

DEus, qui eccleſiam tuam
nouo ſemper fetu multipli-
cas: concede famulis tuis: vt ſa-
cramentũ viuẽdo teneant, quod
fide perceperunt. Per dominũ.

Lectio actuum apoſtolorũ.

ca. IN diebus illis. Surgens
13 Paulus, ⁊ manu ſilentiũ in
dicens, ait. Uiri fratres, filij gene-
ris Abraham, ⁊ qui in vobis ti-
ment deũ: vobis verbũ ſalutis
huius miſſũ eſt. Qui enim habi-
tant Hieruſalẽ, ⁊ principes eius
ignorantes Jeſum, ⁊ voces pro-
phetarum, que per omne ſabba-
tum leguntur, iudicantes imple-
uerunt: ⁊ nullam cauſam mortis
inuenientes in eo, petierũt a Pila-
to, vt interficerẽt eũ. Cumq; cõ-
ſummaſſent omnia que de eo ſcri-
pta erãt: deponẽtes eũ de ligno
poſuerunt eum in monumento.
Deus autẽ ſuſcitauit eum a mor-
tuis tertia die. Qui viſus eſt per
dies multos his, qui aſcenderãt
ſimul cum eo de Galilea in Hie-
ruſalem. qui vſque nunc ſunt te-
ſtes eius ad plebem. Et nos vo-
bis annunciamus eã, que ad pa-
tres noſtros repromiſſio facta
eſt: quoniam hanc deus adimple-
uit filijs veſtris, reſuſcitans Je-
ſum Chriſtũ dominum noſtrũ.
Graduale. Hec dies quam fe- pſal.
cit dominus: exultemus ⁊ lete- 117
mur in ea. ℣. Dicant nunc qui
redempti ſunt a dño: quos rede-
mit de manu inimici: ⁊ de regio-
nibus congregauit eos. Allia,
Allia. ℣. Surrexit dñs de ſepul-
cro, q pro nobis pepẽdit ĩ ligno.

Sequentia ſancti euangelij
ſecundum Lucam.

IN illo tempore. Stetit Je- ca
ſus in medio diſcipulorum 24
ſuorum, ⁊ dixit eis. Pax vobis.
Ego ſũ: nolite timere. Contur-
bati vero ⁊ conterriti, exiſtima-
bant ſe ſpiritũ videre. Et dixit
eis. Quid turbati eſtis, ⁊ cogita-
tiones aſcendũt in corda veſtra?
Uidete manus meas ⁊ pedes me-
os: quia ego ipſe ſũ. Palpate ⁊
videte: quia ſpiritus carnem ⁊ oſ-
ſa non habet, ſicut me videtis ha-
bere. Et cũ hoc dixiſſet, oſtẽdit
eis manus ⁊ pedes. Adhuc autẽ
illis non credentibus, ⁊ mirãtib⁹
pre gaudio dixit. Habetis hic a-
liquid quod manducetur? At il-
li obtulerunt ei partẽ piſcis aſſi, ⁊
fauũ mellis. Et cũ manducaſſet
corã eis, ſumens reliquias dedit
eis. Et dixit ad eos. Hec ſũt ver-
ba que locutus ſũ ad vos: cũ ad-
huc eſſẽ vobiſcũ: quoniã neceſ-
ſe eſt impleri omnia q ſcripta ſũt
in lege Moyſi, ⁊ pphetis, ⁊ pſal-
mis de me. Tunc aperuit illis ſen-
ſum, vt intelligerent ſcripturas.
Et dixit eis. Quoniã ſic ſcriptũ eſt,
⁊ ſic

⁊ ſic oportebat Chriſtum pati, ⁊ reſurgere a mortuis die tertia: ⁊ predicari in nomine eius penitentiam ⁊ remiſſionem peccatorum in omnes gentes. Credo.

pſal. 17 Offerto. Intonuit de celo dominus: ⁊ altiſſimus dedit vocē ſuam: ⁊ apparuerunt fontes aquarum, Alleluia. Secreta.

Suſcipe domine fideliū preces cum oblationibus hoſtiarum: vt per hec pie deuotionis officia, ad celeſtem gloriam

Col. 3 tranſeamus. Per dominum noſtrū. Cōmu. Si conſurrexiſtis cū Chriſto, que ſurſum ſunt querite, vbi Chriſtus eſt in dextera dei ſedens, Alleluia, que ſurſum ſunt ſapite, Alleluia. Poſtcōio.

Concede, queſumus omnipotens deus: vt paſchalis perceptio ſacramēti, cōtinua in noſtris mentibus perſeuēret. Per.

Feria iiij. Statio ad ſanctum Laurentium extra muros. Introitus.

Mat. 25 Venite benedicti patris mei: percipite regnū, Alleluia: qd vobis paratū eſt ab origine mūdi, Alleluia, Al-

pſal. 95 leluia, alleluia. Ps. Cātate dn̄o canticū nouū: cātate dn̄o omnis terra. ℣. Gloria patri. Oratio.

Deus qui nos reſurrectionis dominice annua ſollemnitate letificas: concede propitius: vt per temporalia feſta que agimus, peruenire ad gaudia eterna mereamur. Per eundem do. Ab hac die vſq; ad octauā, poſt orōnem diei dr̄ vna ex ſequentibus orationibus tantū. Cōtra perſecutores eccleſie. Oratio.

Eccleſie tue, queſumus dn̄e, preces placatus admitte: vt deſtructis aduerſitatibus, ⁊ erroribus vniuerſis, ſecura tibi ſeruiat libertate. Per. Vel p papa.

Deus omnium fidelium paſtor, ⁊ rector, famulum tuū N. quē paſtorē eccleſie tue preeſſe voluiſti, propitius reſpice: da ei, qſumus, verbo ⁊ exemplo quibus preeſt, proficere: vt ad vitā, vna cum grege ſibi credito, perueniat ſempiternam. Per dn̄m.

Lectio actuum apoſtolorum.

In diebus illis. Aperiēs ca. 3 Petrus os ſuū, dixit. Viri Iſraelite, ⁊ qui timetis deum, audite. Deus Abrahā, ⁊ de' Iſaac, ⁊ deus Iacob, deus patrum noſtrorum glorificauit filium ſuum Ieſum, quē vos quidem tradidiſtis ⁊ negaſtis ante faciē Pilati, iudicante illo dimitti. Vos autē ſanctum ⁊ iuſtum negaſtis, ⁊ petiſtis virum homicidā donari vobis: authorē vero vite interfeciſtis, quem deus ſuſcitauit a mortuis, cuius nos teſtes ſumus. Et nunc fratres ſcio quia per ignorantiam feciſtis, ſicut ⁊ principes veſtri. Deus autem qui prenunciauit per os omniū prophetarū pati Chriſtum ſuū impleuit ſic. Penitemini igitur, ⁊ couertimini: vt deleantur peccata veſtra. Graduale. Hec dies quam fecit. pſal. 117

cit dominus: exultemus, ⁊ lęte-
mur in ea. ℣. Dextera domini fe-
cit virtutẽ: dextera domini exal-
tauit me: dextera dñi fecit virtu-
tẽ. Alleluia, alleluia. ℣. Surrexit
dñs vere: ⁊ apparuit Petro.
Seq. ſancti euange. ſm Joãnẽ.

ca. 24

In illo tem-
pore. Ma-
nifeſtauit ſe ite-
rum Jeſus di-
ſcipulis ſuis ad
mare Tiberia-
dis. Manifeſta-
uit autem ſic.
Erant ſimul Si-
mon Petrus, ⁊ Thomas qui di-
citur Didymus, ⁊ Nathanael q
erat à Cana Galileę, ⁊ filij Zebe-
dei, ⁊ alij ex diſcipulis eius duo.
Dicit eis Simõ Petrus. Vado
piſcari. Dicũt ei. Venimus ⁊ nos
tecum. Et exierũt ⁊ aſcenderunt
in nauiꝫ: ⁊ illa nocte nihil prendi-
derũt. Mane autem facto, ſtetit
Jeſus in litoꝛ: nõ tamẽ cognoue-
runt diſcipuli quia Jeſus eſt. Di-
cit ergo eis Jeſus. Pueri, nun-
quid pulmẽtarium habetis? Re-
ſponderũt ei: Non. Et dixit eis.
Mittite in dexteram nauigij re-
te: ⁊ inuenietis. Miſerũt ergo:
⁊ iam non valebant illud trahe-
re prę multitudine piſciuꝫ. Dicit
ergo diſcipulus ille quem dilige-
bat Jeſus, Petro. Dñs eſt: Si-
mon ergo Petrus cum audiſſet
quia dominus eſt: tunicã ſuccin-
xit ſe, (erat eniꝫ nudus) ⁊ miſit ſe
in mare. Alij autem diſcipuli na-
uigio venerunt (non eniꝫ longe
erant à terra, ſed quaſi cubitiꝫ du-
centis) trahẽtes rete piſciuꝫ. Ut
ergo deſcenderunt in terram, vi-
derunt prunas poſitas, ⁊ piſcem
ſuperpoſitum, ⁊ paneꝫ. Dicit eis
Jeſus. Afferte de piſcibus quos
prendidiſtis nunc. Aſcendit Si-
mon petrus, ⁊ traxit rete in ter-
raꝫ plenũ magnis piſcibus, centũ
quinquaginta tribus. Et cũ tan-
ti eſſent, non eſt ſciſſuꝫ rete. Dicit
eis Jeſus. Venite, prandẽte. Et
nemo audebat diſcumbentium
interrogare eũ, Tu quis es? ſciẽ-
tes quia dñs eſt. Et venit Jeſus,
⁊ accepit panẽ, ⁊ dabat eis: ⁊ pi-
ſceꝫ ſimiliter. Hoc iaꝫ tertio ma-
nifeſtatus eſt Jeſus diſcipulis ſu-
is, cum reſurrexiſſet à mortuis.
Credo. Offerto. Portas cęli
aperuit dominus: ⁊ pluit illis mã- pſal. 77
na vt ederent: panem cęli dedit
eis: panem angelorum manduca-
uit homo, Alleluia. Secreta.

Sacrificia domine paſchali-
bus gaudijs immolamus:
quibus eccleſia tua mirabiliter ⁊
paſcitur ⁊ nutritur. Per domi-
num noſtruꝫ Jeſũ. Alia ſecreta.

Protege nos dñe tuis my-
ſterijs ſeruientes: vt diui-
nis rebus inhęrentes, ⁊ corpore
tibi famulemur, ⁊ mente. Per
dominuꝫ noſtrũ. Uel pro papa.

Oblatis, quęſumus, domi-
ne, placare muneribus: ⁊
famulũ tuum N. quem paſtorẽ
eccleſię tuę eſſe voluiſti, aſſidua
protectione guberna. Per do.
Cõmu. Chriſtus reſurgens ex Ro. 6
mortuis, iã non moritur, alleluia:
mors

moꝛs illi vltra non dominabitur,
Alleluia, Alleluia. Poſtcōmu.
AB omni nos, queſumus do
mine, vetuſtate purgatos,
ſacramenti tui venerāda perce-
ceptio in nouā transferat creatu
rā. Qui viuis ⁊. Alia poſtcōio.
QUeſumus domine deus no
ſter, vt quos diuina tribuis
participatione gaudere, huma-
nis nō ſinas ſubiacere periculis.
Per dominum. Uel pꝛo papa.
HAec nos, queſumus domi
ne, diuini ſacramenti perce
ptio pꝛotegat: ⁊ famulū tuū N.
quē paſtoꝛē eccleſie tue eſſe volui
ſti, vna cuꝫ cōmiſſo ſibi grege, ſal-
uet ſemper ⁊ muniat. Per dñꝫ.
¶ Feria v. Statio ad ſanctos
duodecim apoſtolos. Introi.
Sap. 10 VIctricem ma-
num tuam do-
mine laudaue-
rūt pariter, Al-
leluia: qꝛ ſapien
tia aperuit os
mutū, ⁊ linguas
infantiū fecit diſertas, Alleluia,
pſalꝫ. alleluia. ps. Cantate domino
97 canticum nouūꝫ: quia mirabilia
fecit. ℣. Gloꝛia patri. Oꝛatio.
DEus, qui diuerſitatem gen
tium in confeſſione tui no-
minis adunaſti: da, vt renatis fō
te baptiſmatis, vna ſit fides mē
tiū, ⁊ pietas actionuꝫ. Per dñꝫ.
vel Eccleſie tue. vel Deus om
nium. Ut in feria pꝛecedenti.
Lectio actuum apoſtoloꝛum.
ca. 8 IN diebus illis. Angelus
domini locutus eſt ad Phi
lippuꝫ, dicens. Surge, ⁊ vade cō
tra meridianum, ad viam que
deſcendit ab Hieruſalem in Ga
zam: hec eſt deſerta. Et ſurgens
abijt. Et ecce, vir ethiops eunu-
chus, potens Candacis regine
Aethiopū, qui erat ſuper omnes
gazas eius, venerat adoꝛare in
Hieruſalēꝫ: ⁊ reuertebatꝰ ſedēs
ſuper currū ſuuꝫ, legensque Iſa-
iam pꝛophetam. Dixit autēꝫ ſpi-
ritus Philippo. Accede, ⁊ adiū-
ge te ad currum iſtū. Accurrens
autem Philippus, audiuit illum
legentem Iſaiā pꝛophetam: ⁊ di
xit. Putas ne intelligis q̄ legis?
Qui ait. Et quomodo poſſum,
ſi non aliquis oſtenderit mihi?
Rogauitqꝫ Philippum, vt aſcē-
deret, ⁊ ſederet ſecum. Locus au
tem ſcripture, quam legebat, hic
erat. Tanquam ouis ad occiſionē
ductus eſt: ⁊ ſicut agnus coꝛam
tondente ſe, ſine voce, ſic nō ape-
ruit os ſuum. In humilitate iudi
cium eius ſublatum eſt. Genera
tionē eius quis enarrabit? Quo
niam tolletur de terra vita eius.
Reſpondens autem eunuchus
Philippo, dixit. Obſecro te, de
quo pꝛopheta dicit hoc: de ſe, an
de alio aliquo? Aperiens autem
Philippus os ſuum, ⁊ incipiens
à ſcriptura iſta, euangelizauit illi
Ieſum. Et dum irent per viā, ve
nerunt ad quandam aquaꝫ: ⁊ ait
eunuchus. Ecce aqua, quis pꝛo-
hibet me baptizari? Dixit auteꝫ
Philippꝰ. Si credis ex toto coꝛ-
de, licet. Et reſpondēs, ait. Cre-
do filiuꝫ dei eſſe Ieſuꝫ Chꝛiſtū.

Et iuſſit ſtare currum: ⁊ deſcen-
derunt vterq; in aquam, Philip
pus ⁊ eunuchus: ⁊ baptizauit eū.
Cum autē aſcendiſſent de aqua,
Spiritus dn̄i rapuit Philippū,
⁊ amplius non vidit eum eunu-
chus. Ibat autem per viam ſuā
gaudens. Philippus autem in-
uentus eſt in Azoto. Et pertran
ſiens euāgelizabat ciuitatibus cū
ctis, donec veniret Ceſareā, no-
men dn̄i Ieſu Chriſti. Gradua.
pſal. Hec dies quam fecit dominus:
117 exultemus ⁊ letemur in ea. V.
Lapidē quem reprobauerunt
edificātes, hic factus eſt in caput
anguli: a domino factū eſt iſtud:
⁊ eſt mirabile in oculis noſtris.
Alleluia, alleluia. V. Surrexit
Chriſtus, qui creauit omnia: ⁊
miſertus eſt humano generi.
ca. Seq. ſancti euang. ſm Ioānē.
20

In illo tempore. Maria ſtabat ad monumentum foris, plorās. Dū ergo fleret, inclinauit ſe, ⁊ pſpexit in monumētū. Et vidit duos angelos in albis, ſedētes, vnū ad caput ⁊ vnū ad pedes, vbi poſitū fuerat corpus Ieſu. Dicūt ei illi. Mulier, quid ploras? Dicit eis. Quia tulerunt dn̄m meū: ⁊ neſcio vbi poſuerūt eū. Hec cū dixiſſet, conuerſa eſt retrorſum, ⁊ vidit Ieſū ſtātē: ⁊ nō ſciebat q2 Ieſus eſt. Dicit ei Ieſus. Mulier quid ploras? Quē queris? Illa exiſtimās quia hortulanus eſſet, dicit ei. Dn̄e, ſi tu ſuſtuliſti eū, dicito mihi vbi poſuiſti eū, ⁊ ego eū tollā. Dicit ei Ieſus. Maria. Cōuerſa illa, dicit ei. Rabboni, qđ dicitur magiſter. Dicit ei Ieſus. Noli me tangere. Nondum enim aſcendi ad patrem meum. Uade autem ad fratres meos, ⁊ dic eis. Aſcendo ad patrē meū ⁊ patrem veſtrum, deum meum ⁊ deum veſtrum. Uenit Maria Magdalene annuncians diſcipulis, quia vidi dn̄m, ⁊ hec dixit mihi. Credo. Offertori.
In die Exo.
ſollemnitatis veſtre, dicit domi- 13
nus, inducā vos in terram fluen-
tem lac ⁊ mel, Alleluia. Secreta.

Suſcipe, queſumus dn̄e, munera populorum tuorum propitius: vt confeſſione tui nominis, ⁊ baptiſmate renouati ſēpiternā beatitudinē conſequantur. Per dominum noſtrum Ieſum Chriſtū. vel Protege nos. vel Oblatis. vt in feria precedēti. Cōio.
Populus acquiſitio- 1. pet.
nis annunciate virtutes eius, al- 2
leluia: qui vos de tenebris voca-
uit in admirabile lumen ſuum,
Alleluia. Poſtcommunio.

Exaudi dn̄e preces noſtras: vt redemptionis noſtre ſacroſancta commercia, ⁊ vite nobis conferant preſentis auxiliū, ⁊ gaudia ſempiterna concilient. Per dominum no. vel Queſumus domine. vel Nec nos. vt in feria precedenti. Feria. vj.

Statio ad ſanctam Mariam rotundam. Introitus.

Eduxit

psal. 77 EDuxit eos dñs in ſpe, alleluia: ⁊ inimicos eorū operuit mare, alleluia, alleluia alleluia. ps. Attendite popule meus legem meam: inclinate aurem veſtram in verba oris mei. V. Gloria patri. Oratio.

OMnipotens ſempiterne deus qui paſchale ſacramentū in reconciliationis humane fędere cōtuliſti: da mentibus noſ[tris], vt quod profeſſione celebram[us], imitemur effectu. Per dominū noſtrum Je. vel Eccleſię tue. vel Deus omnium. vt in iiij. feria precedenti. Lectio epiſtole beati Petri apoſtoli.

1.ca.3 CHariſſimi. Chriſtus ſemel pro peccatis noſtris mortuus eſt, iuſtus pro iniuſtis: vt nos offerret deo, mortificatos quidem carne, viuificatos autē ſpiritu. In quo ⁊ his qui in carcere erant ſpiritibus, veniēs prędicauit: qui increduli fuerant aliquando, quādo expectabant dei patientiā in diebus Noe, cum fabricaretur arca: in qua pauci, id eſt octo aię ſalue facte ſūt per aquā. Quod ⁊ vos nunc ſimilis formę ſaluos facit baptiſma: nō carnis depoſitio ſordiū, ſed conſcientię bonę interrogatio in deum, per reſurrectionem Jeſu Chriſti domini noſtri, qui eſt in dextera dei. Graduale. Hec dies quā fecit dominus: exultemus ⁊ letemur in ea. V. Benedictus qui venit in nomine domini: deus dominus ⁊ illuxit nobis. Alleluia alleluia. V. Dicite in gentibus: quia dominus regnauit a ligno. Seq. ſancti euang. ſc̄d'm Mattheū.

IN illo tempore. Undecim diſcipuli abierunt in Galileam, in montem vbi conſtituerat illis Jeſus. Et videntes eū adorauerunt: quidam autem dubitauerunt. Et accedens Jeſus locutus eſt eis, dicens. Data eſt mihi omnis poteſtas in celo ⁊ in terra. Euntes ergo, docete oēs gentes, baptizantes eos in nomine patris ⁊ filij ⁊ ſpiritus ſancti, docentes eos ſeruare omnia quecunque mandaui vobis. Et ecce ego vobiſcū ſum omnibus diebus, vſque ad conſummationem ſeculi. Credo. Offertorium. ca. 28

Erit vobis hec dies memorialis, Alleluia: ⁊ diem feſtū celebrabitis ſollēnē dño in progenies veſtras: legitimū ſempiternum diē, Alleluia, alleluia, alleluia. Secr. Leui. 23

HOſtias, queſumus dñe, placatus aſſume: quas ⁊ pro renatorū expiatione peccati deferimus, ⁊ pro acceleratione celeſtis auxilij. Per dñm noſtrum Jeſū. vel Protege nos. vel Oblatis. vt in iiij. feria precedenti. Cōio. Data eſt mihi omnis poteſtas in celo ⁊ in terra, alleluia, eūtes docete omnes gentes, baptizantes eos, in nomine patris ⁊ filij ⁊ ſpiritus ſancti, Alleluia. Poſtcōio.

REſpice, queſumus domine, populum tuum: ⁊, quē eternis dignatus es renouare my-

myſterijs a temporalibus culpis dignanter abſolue. Per dñm. vel Queſumus dñe. vel Ex nos. Ut in iiij. feria precedenti.

¶ Sabbato in albis. Statio ad ſanctū Joānē in Later. Intro.

pſal. 104 Eduxit dominus populum ſuum in exultatione, Alleluia: et electos ſuos in leticia, Alleluia, alleluia. ps. Confitemini dño, et inuocate nomen eius: annunciate inter gētes opera eius. ℣. Gloria patri. Oro.

Concede queſumus omnipotens deus: vt, qui feſta paſchalia venerādo egimus, per hec cōtingere ad gaudia eterna mereamur. Per dominū noſt. vel Eccleſie tue. vel Deus omnium. vt in iiij. feria precedenti.

Lectio epiſtole beati Petri apli.

1.ca. 2 Chariſſimi: Deponentes omnē malitiā, et omnē dolū, et ſimulationes, et inuidias, et oēs detractiones: ſicut modo geniti infātes, rationabiles, ſine dolo, lac cōcupiſcite: vt in eo creſcatis in ſalutē: ſi tamē guſtatis, quoniā dulcis eſt dominus. Ad quē accedentes, lapidē viuūm, ab hominibus quidē reprobatum, a deo autem electum et honorificatū, et ipſi tanquā lapides viui ſuperedificamini, domus ſpiritualis, ſacerdotiū ſanctū, offerētes ſpirituales hoſtias, acceptabiles deo per Jeſum Chriſtum: Propter quod continet ſcriptura. Ecce ponā in Sion lapidē ſummum angularem, probatū, electum, precioſū. Et qui crediderit in illū, nō confundetur. Uobis igitur honor credentibus. Nō credētibus autē, lapis quē reprobauerūt edificantes, hic factus eſt in caput anguli: et lapis offēſionis et petra ſcādali, his qui offendūt verbo, nec credunt, in quo et poſiti ſunt. Uos autē genus electū, regale ſacerdotiū, gēs ſancta, populus acquiſitionis: vt virtutes eius annūcietis q de tenebris vos vocauit in admirabile lumen ſuū. Qui aliquando nō populus: nunc autem populus Dei. Qui nō conſecuti miſericordiā: nunc autē miſericordiā conſecuti.

¶ Ab hac die vſq ad octauā Pētecoſtes, tam in officio de tempore, quā in de ſanctis, nō dicitur Graduale: ſed eius loco dicuntur duo verſus cū quatuor Alleluia, ordine infraſcripto: preterquam in miſſis Rogationū, et vigilie Pentecoſtes, in quibus dicitur vnū Alleluia, cū vno verſu: ſimiliter et poſt quamlibet prophetiā in ſabbato Quatuor tēporū poſt Pent. Alio tempore vſq ad Septuageſimā, quando dicitur Graduale, dicuntur tria Alleluia, poſt Graduale bis ante verſū, et ſemel poſt verſū, cū aūt dicitur Sequentia Alleluia, quod dicendum eſt poſt verſum, dicitur poſt Sequentiam.

Alleluia, alleluia. ℣. Hec dies quam fecit dominus: exultemus et letemur in ea. Alleluia. ℣. Laudate

date pueri dñm, laudate nomen dñi. Uictime paſchali, ꝛ in fine Alleluia. Sequentia ſancti euangelij ſecundum Joannem.

ca. 20

IN illo tempore. Una ſabbati, Maria Magdalene venit mane cũ adhuc tenebrę eſſent, ad monumẽtũ: ꝛ vidit lapidẽ ſublatũ a monumẽto. Cucurrit ergo, ꝛ venit ad Simonẽ Petrũ, ꝛ ad aliũ diſcipulũ quẽ diligebat Jeſus: ꝛ dicit eis. Tulerũt dñm de monumẽto: ꝛ neſcimus vbi poſuerunt eum. Exijt ergo Petrus ꝛ ille alius diſcipulus: ꝛ venerũt ad monumentum. Currebant autem duo ſimul: ꝛ ille alius diſcipulus pcucurrit citi9 Petro, ꝛ venit primus ad monumẽtũ. Et cũ ſe inclinaſſet, vidit linteamina poſita: non tamẽ introiuit. Uenit ergo Simon Petrus ſequẽs eũ, ꝛ introiuit in monumentum: ꝛ vidit linteamina poſita, ꝛ ſudariũ qđ fuerat ſuper caput eius, nõ cũ linteaminibus poſitum, ſed ſeparatim inuolutũ in vnum locũ. Tũc ergo introiuit ꝛ ille diſcipulus q venerat primus ad monumentum: ꝛ vidit, ꝛ credidit. Nondũ enim ſciebant ſcripturas, quia oportebat eum a mortuis reſur-

pſal. 117 gere. Credo. Offerto. Benedictus qui venit in nomine domini: benediximus vobis de domo domini: deus dñs ꝛ illuxit nobis, Alleluia, alleluia. Secreta.

COncede, queſumus domine, ſemper nos per hęc ſacramyſteria paſchalia gratulari: vt continua noſtrę reparationis operatio, ppetuę nobis fiat cauſa letitię. Per do. vel Protege. vel Oblatis. vt in feria pcedenti. Cõio. Omnes qui in Chri- gala.
ſto baptizati eſtis, Chriſtum induiſtis, Alleluia. Poſtcommunio.

REdemptionis noſtrę munere vegetati, queſumus dñe: vt hoc perpetuę ſalutis auxilio, fides ſemper vera pficiat. Per. vel Queſumus dñe. vel Hec nos. vt in feria precedẽti.

¶ Dominica in octaua Paſchę. Statio ad ſanctum Pancratium. Introitus.

QUaſi modo geniti infantes, alleluia: rationabiles ſine dolo, lac concupiſcite, Alleluia, Alleluia. Pſalm. 1.pe

Exultate deo adiutori noſtro: iubilate deo Jacob. ℣. Glia. Oro. pſal. 80

PReſta queſumus omnipotens deus: vt qui paſchalia feſta peregimus: hęc te largiẽte moribus ꝛ vita teneamus. Per dominum noſtrum Je. Lectio epiſtolę beati Joannis apoſtoli.

CHariſſimi. Omne quod natũ eſt ex deo: vincit mũdũ. Et hęc eſt victoria quę vincit mundum: fides noſtra. Quis eſt autẽ, qui vincit mundum: niſi qui credit, quoniam Jeſus eſt filius 1.ca

filius Dei. Hic eſt, qui venit per
aquam ⁊ ſanguinem Jeſus Chri
ſtus. Non in aqua ſolum: ſed in
aqua ⁊ ſanguine. Et ſpiritus eſt,
qui teſtificatur, quoniam Chri-
ſtus eſt veritas. Quoniã tres ſũt
qui teſtimoniũ dãt in celo: pater,
verbum, ⁊ ſpiritus ſanctus: ⁊ hi
tres, vnũ ſunt. Et tres ſunt, qui
teſtimoniũ dãt in terra: ſpiritus,
aqua, ⁊ ſanguis: ⁊ hi tres, vnum
ſunt. Si teſtimoniũ hominũ ac-
cipimus: teſtimoniũ Dei maius
eſt. Quoniam hoc eſt teſtimo-
nium dei quod maius eſt: quia
teſtificatus eſt de filio ſuo. Qui
credit in filiũ dei: habet teſtimo
Mat. nium dei in ſe. Alleluia, alleluia.
28 ℣. In die reſurrectionis mee, di
cit dominus, precedã vos in Ga
Joã. lileam. Alleluia. ℣. Poſt dies
20 octo, ianuis clauſis, ſtetit Jeſus
in medio diſcipulorum ſuorum,
⁊ dixit: pax vobis. Alleluia.

Seq. ſan. euang. ſcdm Joãnem.

Jo. 20
In illo tem
pore. Cum
eſſet ſero die il-
la, vna ſabbato-
rum, ⁊ fores eſ-
ſent clauſe, vbi
erant diſcipuli
congregati pro
pter metum Ju
deorũ: venit Jeſus, ⁊ ſtetit in me-
dio eorũ, ⁊ dicit eis. Pax vobis.
Et cum hoc dixiſſet, oſtendit eis
manus ⁊ latus. Gauiſi ſunt er-
go diſcipuli viſo dño. Dixit ergo
eis iterũ. Pax vobis. Sicut mi-
ſit me pater, ⁊ ego mitto vos.
M. H. R.

Hec cũ dixiſſet, inſufflauit: ⁊ dicit
eis. Accipite ſpiritum ſanctum:
quorũ remiſeritis peccata, remit
tuntur eis: ⁊ quorũ retinueritis:
retenta ſunt. Thomas autẽ vnus
de duodecim, q dicit Didymus,
nõ erat cũ eis, quando venit Je-
ſus. Dixerunt ergo ei alij diſcipu
li. Vidimus dñm. Jlle autẽ dixit
eis. Niſi videro in manibus eius
fixuram clauorũ, ⁊ mittã digitum
meũ in locũ clauorum, ⁊ mittam
manũ meam in latus eius: nõ cre-
dam. Et poſt dies octo, iterum e-
rant diſcipuli eius intus: ⁊ Tho
mas cum eis. Venit Jeſus ianu-
is clauſis, ⁊ ſtetit in medio, ⁊ di-
xit. Pax vobis. Deinde dicit
Thome. Infer digitũ tuũ huc, ⁊
vide manus meas, ⁊ affer manum
tuã, ⁊ mitte in latus meum: ⁊ noli
eſſe incredulus, ſed fidelis. Reſpõ
dit Thomas, ⁊ dixit ei: Dñs me-
us, ⁊ deus meus. Dicit ei Jeſus.
Quia vidiſti me Thoma, credidi-
ſti: beati q nõ viderũt, ⁊ credide-
rũt. Multa quidem ⁊ alia ſigna fe-
cit Jeſus in conſpectu diſcipulo-
rũ ſuorũ, que non ſunt ſcripta in
libro hoc. Hec autẽ ſcripta ſunt,
vt credatis quia Jeſus eſt filius dei:
⁊ vt credentes, vitam habeatis in
noĩe eius. Credo. Offer. An-
gelus dñi deſcendit de celo, ⁊ di- mat.
xit mulieribus: quem queritis, ſur 28
rexit, ſicut dixit, Alleluia. Secre.

Suſcipe munera, queſumus
dñe, exultantis eccleſie: ⁊
cui cauſam tãti gaudij preſtitiſti, ꝑ
petue fructũ ꝯcede letitie. Per.
Cõmu. Mitte manũ tuã, ⁊ co- Joã.
20

gnoſce loca clauorum, alleluia: ⁊ noli eſſe incredulus, ſed fidelis, alleluia, alleluia. Poſtcõmunio.

Queſumus domine Deus noſter: vt ſacroſancta myſteria, quę pro reparationis noſtrę munimine cõtuliſti, ⁊ pręſens nobis remedium eſſe facias, ⁊ futurũ. Per do. ¶ A feria ij. poſt octa. Paſchę, vſqȝ ad Aſcẽ. poſt orationẽ diei dicunt orationes ſequẽtes, ſi non eſt feſtũ duplex.

De beata virgine Oratio.

Concede nos famulos tuos, quęſumus domine deus, perpetua mentis ⁊ corporis ſanitate gaudere: ⁊ glorioſa beatę Marię ſemper virginis interceſſione, a pręſenti liberari triſtitia, ⁊ ęterna perfrui lętitia. Per.

Contra perſecutores Eccleſię.

Eccleſię tuę, quęſumus domine, preces placatus admitte: vt, deſtructis aduerſitatibus ⁊ erroribus vniuerſis, ſecura tibi ſeruiat libertate. Per dominum noſtruȝ. Uel pro Papa.

Deus omnium fidelium paſtor ⁊ rector, famulũ tuum N. quẽ paſtoreȝ eccleſię tuę pręeeſſe voluiſti, propitius reſpice: da ei q̃ſumus, verbo ⁊ exemplo, quibus pręeſt, proficere: vt ad vitaȝ, vna cum grege ſibi credito, perueniat ſempiternam. Per dñm.

De beata virgine. Secreta.

Tua dñe propitiatione, ⁊ beatę Marię ſemper virginis interceſſione, ad perpetuã atque pręſenteȝ, hęc oblatio nobis proficiat, proſperitateȝ ⁊ paceȝ.

Cõtra perſecutores eccleſię. Secr.

Protege nos domine tuis myſterijs ſeruientes: vt, diuinis rebus inhęrentes, ⁊ corpore tibi famulẽmur, ⁊ mente. Per dominũ noſtrũ. Uel pro Papa.

Oblatis, quęſumus domine, placare muneribus: ⁊ famulũ tuuȝ N. quem paſtorem eccleſię tuę pęeſſe voluiſti, aſſidua protectione guberna. Per do.

De beata virgine. Poſtcõmu.

Sumptis domine ſalutis noſtrę ſubſidijs, da q̃ſumus, beatę Marię ſemꝑ virginis patrocinijs nos vbiqȝ protegi: in cuius veneratione, hęc tuę obtulimus maieſtati. Contra perſecutores Eccleſię. Poſtcõmun.

Queſumus dñe deus noſter: vt, quos diuina tribuis participatione gaudere, humanis nõ ſinas ſubiacere periculis. Per dominum. Uel pro Papa.

Haec nos, quęſumus dñe, diuini ſacramenti pceptio protegat: ⁊ famulũ tuũ N. queȝ paſtoreȝ eccleſię tuę pęeſſe voluiſti, vna cuȝ cõmiſſo ſibi grege, ſaluet ſemper ⁊ muniat. Per dñm.

¶ Dominica ſecunda poſt Paſcha. Introitus.

Miſericordia domini plena eſt terra, alleluia: verbo dñi celi firmati ſunt, alleluia, alleluia. pſal 32

Pſal. Exultate iuſti in dño: rectos decet collaudatio. V. Gloria pat. Oratio.

Deus,

Deus, qui in filii tui humilitate, iacentē mundū erexiſti: fidelibus tuis perpetuā cōcede letitiā: vt, quos ꝑpetue mortis eripuiſti caſibus, gaudiis faciās ſempiternis perfrui. Per eun. Et dicitur Concede nos famulos tuos. Eccleſie tue. vel Deus omniū fidelium paſtor. vt in dnica in octaua paſche. Lectio epiſtole beati Petri apoſtoli.

i. pe. 2 Chariſſimi: Chriſtus paſſus eſt pro nobis, vobis relinquens exemplū, vt ſequamini veſtigia eius. Qui peccatū nō fecit: nec inuētus eſt dolus in ore eius. Qui cū malediceretur, non maledicebat. Cū pateretur, nō cōminabatur. Tradebat autem iudicanti ſe iniuſte. Qui peccata noſtra ipſe ꝑtulit in corpore ſuo ſuper lignū: vt peccatis mortui iuſtitie viuamus. Cui' liuore ſanati eſtis. Eratis enim ſicut oues errantes: ſed conuerſi eſtis nunc ad paſtorē & epiſcopum animarum veſtrarū. Alleluia, alleluia.

Luc. 24 ℣. Cognouerunt diſcipuli dominū Jeſum in fractione panis. Alleluia. ℣. Ego ſum paſtor bonus, & cognoſco oues meas, & cognoſcunt me mee. Alleluia. Seq. ſancti euang. ſm Joannē.

ca. 10 In illo tēpore: Dixit Jeſus phariſeis. Ego ſum paſtor bonus. Bonus paſtor animā ſuā dat pro ouib' ſuis. Mercenari' autē, & qui non eſt paſtor, cuius non ſunt oues proprie, videt lupū venientē, & dimittit oues, & fugit: & lupus rapit, & diſpgit oues. Mercenarius autē fugit, quia mercenarius eſt: & nō pertinet ad eū de ouibus. Ego ſum paſtor bonus, & cognoſco oues meas, & cognoſcunt me mee. Sicut nouit me pater, & ego agnoſco patrē: & animā meā pono pro ouibus meis. Et alias oues habeo, que nō ſunt ex hoc ouili: & illas oportet me adducere, & vocē meam audient: & fiet vnum ouile & vnus paſtor. Credo. Offer. Deus deus me' ad te de luce vigilo: & in noīe tuo leuabo man' meas, allā. pſal. 62

Benedictionē nobis Secr. domine conferat ſalutarē ſacra ſemper oblatio: vt, qđ agit myſterio virtute perficiat. Per. Tua dñe. Protege. vel Oblatis. vt in dominica in octaua Paſche. Cōio. Ego ſum paſtor bonus, Alleluia: & cognoſco oues meas, & cognoſcunt me mee, alleluia, alleluia. Jo. 10 Poſtcommunio.

Preſta nobis, queſumus omnipotens deus, vt viuificationis tue gratiam conſequētes, in tuo ſemper munere gloriemur. Per dominum noſtrum. Sumptis dñe. Queſumus. vel Hec nos queſumus. vt in Dominica in octaua Paſche.

Dominica tertia poſt paſcha. Introitus.

Jubilate deo omnis terra, alleluia: pſalmū dicite nomini eius, allā: date gloriam laudi eius, alleluia. pſal. 65

alleluia. Pſalmus. Dicite deo
quam terribilia ſunt opera tua
domine: in multitudine virtutis
tue mentientur tibi inimici tui.
ỽ. Gloria patri, et filio. Oratio.
DEus, qui errantibus, vt in
viam poſſint redire iuſtitie,
veritatis tue lumen oſtendis: da
cunctis, q chriſtiana profeſſione
cenſentur, et illa reſpuere que huic
inimica ſunt nomini, et ea que ſunt
apta ſectari. Per do. Et dicitur
Concede nos. Eccleſie: vel
Deus omnium fidelium, vt in
Dominica in octaua Paſche.
Lectio epiſtole beati Petri apoſto.
1. ca. 2 Chariſſimi: Obſecro vos
tanquam aduenas, et pere
grinos, abſtinere vos a carnali
bus deſiderijs que militant ad
uerſus animam, conuerſationem
veſtram inter gentes habentes
bonam: vt in eo quod detrectant
de vobis tanquam de malefacto
ribus: ex bonis operibus vos con
ſiderantes, glorificent deum in
die viſitationis. Subiecti igitur
eſtote omni humane creature p
pter deum: ſiue regi, quaſi precel
lenti: ſiue ducibus, tanquam ab
eo miſſis ad vindictam malefa
ctorum, laudem vero bonorum:
quia ſic eſt voluntas dei, vt bene
facientes obmuteſcere faciatis
imprudentium hominum ignoran
tiam: quaſi liberi, et non quaſi ve
lamen habentes malitie liberta
tem, ſed ſicut ſerui dei. Omnes
honorate. Fraternitatem diligi
te. Deum timete. Regem honori
ficate. Serui, ſubditi eſtote in
omni timore dominis, non tan
tum bonis et modeſtis, ſed etiam
dyſcolis. Hec eſt enim gratia:
in Chriſto Jeſu domino noſtro.
Alleluia, alleluia. ỽ. Redemptionem pſal.
miſit dominus populo ſuo. Alle 110
luia. ỽ. Oportebat pati Chri Luc.
ſtum, et reſurgere a mortuis: et ita 24
intrare in gloriam ſuam, alleluia.
Seq. ſancti euang. ſm Joannem.
IN illo tempore: Dixit Je ca.
ſus diſcipulis ſuis. Modi 16
cum et iam non videbitis me: et ite
rum, modicum et videbitis me: quia
vado ad patrem. Dixerunt ergo
ex diſcipulis eius ad inuicem. Quid
eſt hoc quod dicit nobis: Modicum
et non videbitis me: et iterum modi
cum, et videbitis me, et quia vado ad
patrem? Dicebant ergo: Quid eſt
hoc quod dicit nobis: Modicum?
Neſcimus quid loquitur. Cogno
uit autem Jeſus quia volebant eum in
terrogare: et dixit eis. De hoc que
ritis inter vos, quia dixi: Modi
cum, et non videbitis me: et iterum
modicum, et videbitis me. Amen
amen dico vobis, quia plorabitis et
flebitis vos, mundus autem gaude
bit: vos vero contriſtabimini, ſed
triſtitia veſtra vertetur in gaudi
um. Mulier cum parit, triſtitiam ha
bet, quia venit hora eius: cum autem
peperit puerum, iam non meminit
preſſure propter gaudium, quia na
tus eſt homo in mundum. Et vos
igitur nunc quidem triſtitiam ha
betis. Iterum autem videbo vos, et
gaudebit cor veſtrum: et gaudi
um veſtrum nemo tollet a vo
bis. Credo in vnum deum pa.
Offer.

pſal. Offerto. Lauda anima mea
145 dominum: laudabo dominum in vita mea: pſallã deo meo quandiu ero, alleluia. Secreta.

His nobis domine myſterijs conferatur, quo terrena deſideria mitigantes, diſcamus amare cęleſtia. Per domi. Tua dñe. Protege, vel Oblatis. vt in dñica in octaua paſchę.

Ioã. Cõmu. Modicuꝫ ⁊ non videbi
16 tis me, alla: iteruꝫ modicum, ⁊ videbitis me, quia vado ad patreꝫ alleluia, alleluia. Poſtcomunio.

Sacramenta quę ſumpſimus, queſumus dñe, ⁊ ſpiritualibus nos inſtaurent alimẽtis, ⁊ corporalibus tueãtur auxilijs. Per do. Sumptis domine. Queſumus. vel Hęc nos. vt in dominica in octaua paſchę.

¶ Dominica quarta poſt paſcha. Introitus.

pſal. Cantate domi-
97 no canticuꝫ nouum, alleluia: quia mirabilia fecit dominus, alleluia: ante conſpectũ gentium reuelauit iuſtitiam ſuam, alleluia, alleluia, alleluia. Pſal. Saluauit ſibi dextera eius, ⁊ brachium ſanctum eius. ℣. Gloria patri, ⁊ filio, ⁊ ſpiritui. Oratio.

Deus, qui fidelium mentes vnius efficis voluntatis: da populis tuis id amare quod pręcipis, id deſiderare quod promittis: vt inter mundanas varietates ibi noſtra fixa ſint corda, vbi vera ſunt gaudia. Per dominum noſtruꝫ Ieſum Chri. Et dicitur Concede. Eccleſię. vel Omnium, vt in dñica in octaua paſchę. Lectio epiſtolę beati Iacobi apoſtoli.

Chariſſimi. Omne datũ opti- ca. 1
mũ, ⁊ omne donum perfectum deſurſum eſt, deſcendens a patre luminum: apud quem non eſt tranſmutatio, nec viciſſitudinis obumbratio. Voluntarie enim genuit nos verbo veritatis: vt ſimus initium aliquod creaturę ei⁹. Scitis fratres mei dilectiſſimi. Sit autẽ omnis homo velox ad audienduꝫ, tardus autem ad loquendum, ⁊ tardus ad iraꝫ. Ira eniꝫ viri, iuſtitiaꝫ dei non operatur. Propter quod abijcientes omneꝫ immunditiã, ⁊ abundantiam malitię, in manſuetudine ſuſcipite inſitum verbum, quod poteſt ſaluare ani-
mas veſtras. Alleluia, allia. ℣. pſal. 117
Dextera domini fecit virtutem: dextera dñi exaltauit me, dextera domini fecit virtutem, Allia. ℣. Chriſtus reſurgens ex mortuis, iam non moritur: mors illi vltra non dominabitur, alleluia. Seq. ſancti euang. ſm̃ Ioanneꝫ.

In illo tem- ca.
pore. Di- 16
xit Ieſus diſcipulis ſuis. Vado ad eum, qui miſit me: ⁊ nemo ex vobis interrogat me, quo vadis?

Sed, quia hec locutus ſum vobis, triſtitia impleuit cor veſtrũ. Sed ego veritatem dico vobis, expedit vobis, vt ego vadã. Si enim non abiero, paraclitus nõ veniet ad vos. ſi autẽ abiero, mittã eũ ad vos. Et cũ venerit ille, arguet mundũ de peccato, & de iuſtitia, & de iudicio. De peccato quidẽ: quia non crediderũt in me. De iuſtitia vero: quia ad patrem vado: & iam nõ videbitis me. De iudicio autẽ: quia princeps huius mundi iã iudicatus eſt. Adhuc habeo multa vobis dicere: ſed non poteſtis portare modo. Cũ autẽ venerit ille ſpiritus veritatis docebit vos omnẽ veritatẽ. Non enim loquetur a ſemetipſo: ſed quecunq̃ audiet, loquetur: & que ventura ſunt annunciabit vobis. Ille me clarificabit: q: de meo accipiet, & annunciabit vobis. Credo. Offertori. Iu-
pſal. 65 bilate deo omnis terra, iubilate deo vniuerſa terra: pſalmũ dicite nomini eius: venite, & audite & narrabo vobis omnes qui timetis deum, quanta fecit dominus anime mee, alleluia. Secreta.

Deus, qui nos per huius ſacrificii venerãda commercia, vnius, ſummeq̃ diuinitatis participes eſſe feciſti: preſta queſumus: vt ſicut tuam cognouimus veritatem, ſic eam dignis moribus aſſequamur. Per dominũ noſtrum Ieſum Chriſtũ filium. Tua domine. Protege, vel Oblatis, vt in dominica in octaua paſche. Cõmunio.

Cum venerit paraclitus ſpiri- Io. 16
tus veritatis, ille arguet mundũ de peccato, & de iuſtitia, & de iudicio, alleluia, alleluia. Poſtcõmu.

Adeſto nobis domine deus noſter: vt per hec, que fideliter ſumpſimus, & purgemur a vitiis, & a periculis omnibus eruamur. Per do. Sumptis domine. Queſumus, vel Nec nos; vt in dñica in octaua Paſche.

¶ Dominica quinta poſt paſcha. Introitus.

Vocem iucunditatis annunciate, & audiatur alleluia: annunciate vſque ad extremum terre: liberauit dominus populum ſuum, alleluia,
alleluia. Pſal. Iubilate deo om- pſal. 65
nis terra, pſalmum dicite nomini eius, date gloriam laudi eius. ℣. Gloria patri & filio. Oratio.

Deus, a quo bona cuncta procedunt: largire ſupplicibus tuis: vt cogitemus te inſpirante que recta ſunt: & te gubernante, eadẽ faciamus. Per do. Et dicitur Concede nos famulos tuos. Eccleſie, vel Deus omnium fidelium paſtor. vt in Dominica in octaua paſche.

Lc. epiſtole beati Iacobi Apl. ca. 1

Chariſſimi: Eſtote factores verbi, & non auditores tantum fallentes voſmetipſos: Quia ſiquis auditor eſt verbi, & non factor: hic comparabitur viro conſideranti vultum natiuitatis

uitatis ſuę in ſpeculo. Conſide-
rauit enim ſe, ⁊ abijt, ⁊ ſtatim o-
blitus eſt qualis fuerit. Qui au-
tem perſpéxerit in lege perfectę
libertatis, ⁊ permánſerit in ea,
non auditoꝛ obliuioſus factus,
ſed factoꝛ óperis: hic beatus in
facto ſuo erit. Siquis autem pu-
tat ſe religioſum eſſe, non refrę-
nans linguam ſuam, ſed ſedu-
cens coꝛ ſuum: huius vana eſt re
ligio. Religio munda ⁊ imma-
culata apud deum ⁊ patrem, hęc
eſt. Uiſitare pupillos ⁊ viduas
in tribulatione eoꝛū: ⁊ immacula
tum ſe cuſtodire ab hoc ſeculo.
Joã. Alleluia, alleluia. ℣. Surrexit
19 Chꝛiſtus, ⁊ illuxit nobis, quos
redémit ſanguine ſuo. Alleluia.
℣. Exiui à patre, ⁊ veni in mun-
dum: iterum relinquo mundū,
⁊ vado ad patrem, Alleluia.
Seq. ſancti euang. ſm Joannē.
ca.
16

In illo tem-
poꝛe: Di-
xit Jeſus diſci-
pulis ſuis. Amē
amen dico vo-
bis: ſiquid pe-
tiéritis patrem
in nomine meo,
dabit vobis.
Uſque modo non petiſtis quic-
quam in nomine meo. Pétite, ⁊
accipietis: vt gaudiū veſtrū ſit
plenū. Hęc in pꝛouerbijs locu-
tus ſū vobis. Uenit hoꝛa cū iā
nō in ꝓuerbijs loquar vobis, ſed
palā de Patre annunciabo vo
bis. Jllo die in nomine meo pe-
tetis. Et nō dico vobis, quia ego
rogabo patrem de vobis. Jpſe
enī pater amat vos, q̃a vos me
amaſtis, ⁊ credidiſtis quia à deo
exiui. Exiui à patre, ⁊ veni in mū
dum, iterum relinquo mundum
⁊ vado ad patrem. Dicunt ei di-
ſcipuli eius. Ecce, nunc palam
lóqueris, ⁊ pꝛouerbium nullum
dicis. Nunc ſcimus quia ſcis om
nia, ⁊ non eſt opus tibi vt quis te
intérroget. Jn hoc crédimus,
quia à deo exiſti. Credo. Of-
fer. Benedicite gentes dñm deū psal.
noſtrum, ⁊ obaudite vocem lau 65
dis eius: qui poſuit animā meā
ad vitā, ⁊ non dedit cómoueri pe
des meos: benedictus dñs q nō
amouit depꝛecationē meā, ⁊ mi
ſericoꝛdiā ſuā à me, allā. Secre.
Suſcipe domine fidelium
pꝛeces cum oblationibus
hoſtiarum: vt per hęc pię deuo-
tionis officia, ad cęleſtem gloꝛiā
tranſeamus. Per do. Tua dñe.
Pꝛotege, vel Oblatis, vt in
Dominica in octaua paſchę.
Communio. Cantate domi-
no, alleluia, cantate domino, ⁊
benedicite nomini eius: bene
nunciate de die in diem saluta-
re eius, allā, alleluia. Poſtcōmu.
Tribue nobis domine cę-
leſtis menſę virtute ſatia-
tis, ⁊ deſiderare quę recta ſunt,
⁊ deſiderata percipere. Per do-
minum noſtrum. Sumptis do
mine. Quęſumus. vel Hęc nos.
vt in dominica in octa. Paſchę.
¶ Jn litanijs maioꝛibus. Sta
tio ad ſanctū Petrum. Et in mi-
noꝛibus. Feria ij. Rogationum

Statio ad ſanctam Mariā Ma
iorem. Feria iij. Ad ſanctum
Joannē in Laterano. Feria iiij.
Ad ſanctum Petrum. Introit.
pſal. 77 [E]Xaudiuit de tē
plo ſancto ſuo
vocem meam,
alleluia: ⁊ cla-
mor meus in cō
ſpectu eius in-
troiuit in aures
eius, alleluia, alleluia. Pſal. Di
ligam te domine fortitudo mea:
dominus firmamentum meum
⁊ refugium meum ⁊ liberator
meus. ℣. Gloria patri. In hac
Miſſa non dicitur Gloria in ex
celſis: neque Credo. Oratio.

[P]Reſta, queſumus omnipo-
tens deus: vt, qui in afflictio-
ne noſtra de tua pietate confidi-
mus, contra aduerſa omnia, tua
ſemper protectione muniamur.
Per do. Et dicitur Concede
nos famulos. Eccleſie. vel De
us omnium fidelium, vt in Do-
minica in octaua paſche.

Lectio epiſtole beati Ja-
cobi apoſtoli.

ca. 5 [C]Hariſſimi: Confitemini
alterutrū peccata veſtra:
⁊ orate pro inuicem vt ſaluēmi-
ni. Multum enim valet depre-
catio iuſti aſſidua. Elias, homo
erat ſimilis nobis paſſibilis: ⁊ ora
tione orauit vt nō plueret ſuper
terram, ⁊ non pluit annos tres ⁊
menſes ſex. Et rurſum orauit:
⁊ celum dedit pluuiā, ⁊ terra de-
dit fructum ſuū. Fratres mei, ſi
quis ex vobis errauerit a verita
te, ⁊ cōuerterit quis eū: ſcire de
bet quoniā qui conuerti fecerit
peccatorem ab errore vie ſue, ſal
uabit animā eius a morte, ⁊ ope
riet multitudinem peccatorum.
Alleluia. ℣. Confitemini do-
mino quoniam bonus: quoniā
in ſeculum miſericordia eius.

Seq. ſancti euang. ſm Lucam.

[I]N illo tem ca. 11
pore: Di-
xit Jeſus diſci-
pulis ſuis. Quis
veſtrum habe-
bit amicū, ⁊ ibit
ad illum media
nocte, ⁊ dicet il-
li. Amice, accō-
moda mihi tres panes: quoniā
amicus meus venit de via ad me,
⁊ non habeo quod ponam ante
illum. Et ille deintus reſpondēs
dicat, Noli mihi moleſtus eſſe: iā
oſtiū clauſum eſt, ⁊ pueri mei me
cū ſunt in cubili: non poſſū ſur
gere ⁊ dare tibi. Et ſi ille perſeue
rauerit pulſans: dico vobis, ⁊ ſi
non dabit illi ſurgens eo quod a-
micus eius ſit, propter improbi-
tatē tamen eius ſurget, ⁊ dabit
illi quotquot habet neceſſarios.
Et ego dico vobis: Petite, ⁊ da
bitur vobis: querite, ⁊ inuenietis:
pulſate, ⁊ aperietur vobis. Om-
nis enim qui petit, accipit: ⁊ qui
querit, inuenit: ⁊ pulſanti aperie-
tur. Quis autem ex vobis pa-
trem petit panem, nunquid lapi-
dem dabit illi? Aut piſcem: nun-
quid pro piſce ſerpentem dabit
illi? Aut ſi petierit ouum: nun-
quid

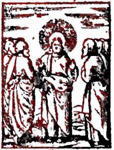
quid porriget ei ſcorpionem? Si
ergo vos cū ſitis mali, noſtis bo-
na data dare filijs veſtris: quan-
to magis pater veſter de celo da
bit ſpiritū bonū petentibus ſe.
pſal. Offerto. Confitebo: domino
108 nimis in ore meo: & in medio mul
torum laudabo eum, qui aſtitit
à dextris pauperis, vt ſaluam
faceret à perſequentibus ani-
mam meam, alleluia. Secreta.
Hec munera, queſumus
domine, & vincula noſtre
prauitatis abſoluant, & tue no-
bis miſericordie dona conciliēt.
Per dominum noſtrum Ieſuz.
Tua domine. Protege, vel
Oblatis, vt in Dominica in o-
ctaua paſche. Communio.
Lu. Petite, & accipietis: querite, &
11 inuenientis: pulſate, & aperietur
vobis: omnis enim qui petit, ac
cipit: & qui querit, inuenit, & pul-
ſanti aperietur, alleluia. Poſtco.
Vota noſtra, queſumus do-
mine, pio fauore proſeque-
re: vt dum dona tua in tribula-
tione percipimus, de conſolatio
ne noſtra in tuo amore creſca-
mus. Per dominum noſtrum
Ieſum Chriſtum filium tuum.
Sumptis domine. Queſu-
mus, vel Hec nos, vt in Domi
nica in octaua paſche.
¶ In vigilia Aſcenſionis. ſi ho-
die occurrat feſtum ſimplex, fit
de ipſo tantum commemoratio
in miſſa. Si occurrat feſtum du-
plex, vel ſemiduplex, miſſa dici-
tur de feſto cū commemoratio-
ne vigilie. Introitus.

Vocem iucundi-
tatis annuncia-
te, & audiatur,
alleluia: annun-
ciate vſque ad
extremū terre:
liberauit dn̄s
populū ſuū, alleluia, alleluia. Ps.
Iubilate deo omnis terra: pſal-
mū dicite nomini eius, date glori pſal.
am laudi eius. ℣. Gloria patri. 65
Et dicit Gloria in excelſis. oro.
Deus, à quo bona cuncta
procedunt, largire ſupplici
bus tuis: vt cogitemus te inſpirā
te que recta ſunt, & te guberna
te eadem faciamus. Per domi.
Secunda oratio de rogationi-
bus. Preſta queſumus. tertia
de ſancta Maria. Concede nos
famulos tuos. Vbi autē in Ec-
cleſijs collegiatis dicit alia quo-
que Miſſa de Rogationibus: ſe-
cunda oratio erit de ſancta Ma
ria: tertia contra perſecutores
eccleſie, vel pro Papa. vt in Do-
minica in octaua Paſche.

Lectio epiſtole beati Pauli
apoſtoli ad Epheſios.

Fratres. Vnicuique no- ca. 4
ſtrum data eſt gratia ſecun
dum menſurā donationis Chri
ſti. Propter quod dicit: Aſcen-
dens in altum, captiuā duxit ca
ptiuitatem: dedit dona homini-
bus. Quod autē aſcendit: quid
eſt, niſi quia & deſcendit primum
in inferiores partes terre? Qui
deſcendit: ipſe eſt & qui aſcendit
ſuper omnes celos, vt adimple-
ret omnia. Et ipſe dedit quoſ-
dam

dam quidem Apoſtolos, quoſ-
dam autẽ Prophetas, alios ve-
ro Euãgeliſtas, alios autem pa-
ſtores ⁊ doctores ad cõſumma-
tionem ſanctorum, in opus mini
ſterij, in edificationem corporis
Chriſti, donec occurramus om
nes in vnitatem fidei ⁊ agnitio
nis filij dei: in virum perfectum,
in menſuraȝ etatis plenitudinis
Jo. Chriſti. Alleluia, all'a. ℣. Sur-
19 rexit Chriſtus, ⁊ illuxit nobis,
quos redemit ſanguine ſuo. Al-
leluia. ℣. Exiui a patre, ⁊ veni in
mundum: iteruȝ relinquo mun-
duȝ, ⁊ vado ad patrem, alleluia.
Seq. ſancti euang. ſm Joannẽ.

ca. In illo tem-
17 pore: Sub-
leuatis Jeſus
oculis in celum
dixit. Pater ve-
nit hora, clarifi-
ca filium tuum,
vt filius tuus
clarificet te, ſi-
cut dediſti ei poteſtatem omnis
carnis: vt omne quod dediſti
ei, det eis vitã eternam. Hec eſt
autem vita eterna; Vt cogno-
ſcant te, ſolum deum verum, ⁊
quem miſiſti Jeſum Chriſtum.
Ego te clarificaui ſuper terraȝ:
opus conſummaui, quod dedi-
ſti mihi vt faciam. Et nunc cla-
rifica me tu pater apud temetip-
ſum claritate quam habui, priuſ-
quam mundus fieret, apud te.
Manifeſtaui nomen tuuȝ homi-
nibus, quos dediſti mihi de mũ-
do. Tui erant: ⁊ mihi eos dediſti:
⁊ ſermonem tuum ſeruauerunt.
Nunc cognouerunt q̄a omnia q̄
dediſti mihi, abs te ſunt: q̄a verba
que dediſti mihi, dedi eis. Et ip
ſi acceperunt: ⁊ cognouerũt vere
q̄a a te exiui: ⁊ crediderũt, quia tu
me miſiſti. Ego pro eis rogo.
Nõ pro mũdo rogo, ſed pro his
quos dediſti mihi: quia tui ſunt.
Et mea oia, tua ſunt: ⁊ tua, mea
ſunt: ⁊ clarificatus ſuȝ in eis. Et
iã nõ ſum in mũdo: ⁊ hi in mun-
do ſunt: ⁊ ego ad te venio. Dici-
tur Prefatio de paſcha. Offert. Pſal.
Benedicite gentes dominum 65
deum noſtrum: ⁊ obaudite vo-
cem laudis eius, qui poſuit ani-
mam meam ad vitam: ⁊ non de-
dit commoueri pedes meos: be-
nedictus dominus, qui nõ amo-
uit deprecationem meam, ⁊ mi-
ſericordiã ſuaȝ a me, all'a. Secre.
Suſcipe domine fidelium
preces cum oblationibus
hoſtiarum: vt per hec pie deuo-
tionis officia, ad celeſtẽ gloriam
tranſeamus. Per dominum no-
ſtrum. Vna domine. Prote-
ge, vel Oblatis, vt in Domini-
ca in octaua paſche. Cõmunio.
Cantate domino, alleluia: can- Pſal.
tate domino, ⁊ benedicite nomi- 95
ni eius, alleluia, alleluia. Poſtco.
Tribue domine celeſtis me
ſe virtute ſatiatis, ⁊ deſide-
rare que recta ſunt, ⁊ deſiderata
percipere. Per d. Sũptis dñe.
Queſumus, vel Hec nos,
vt in Dnica in octaua paſche.
¶ Jn die Aſcenſionis. Statio
ad ſanctũ Petrum. Introitus.
Viri

Act. i

Viri galilei, quid admiramini aſpicientes in celum: alleluia: quemadmodũ vidiſtis eum aſcendentem in celũ, ita veniet, alleluia, alleluia, alleluia. Pſal. Omnes gentes plaudite manibus: iubilate deo in voce exultationis. ℣. Gloria patri, ⁊ filio. Oratio.

Concede, queſumus, omnipotens deus: vt qui hodierna die vnigenitũ tuũ redẽptorẽ noſtrũ ad celos aſcendiſſe credimus, ipſi quoq; mente in celeſtibꝰ habitemus. Per eundẽ do. Lectio actuum apoſtolorũ.

ca. i Primum quidẽ ſermonẽ feci de omnibus, o Theophile, que cepit Jeſus facere, ⁊ docere, vſque in diem qua precipiens apoſtolis per ſpiritum ſanctum, quos elegit aſſumptus eſt: quibus ⁊ prebuit ſeipſũ viuum poſt paſſionem ſuã in multis argumentis, per dies quadraginta apparens eis, ⁊ loquẽs de regno dei. Et conueſcens, precepit eis, ab Hieroſolymis ne diſcederẽt, ſed expectarent promiſſionẽ patris, quã audiſtis (inquit) per os meum: quia Joannes quidem baptizauit aqua, vos autem baptizabimini ſpiritu ſancto non poſt multos hos dies. Igitur q̃ conuenerant, interrogabant eũ dicentes. Domine, ſi in tempore hoc reſtitues regnũ Iſrael? Dixit autẽ eis. Non eſt veſtrũ noſſe tempora vel momenta, que pater poſuit in ſua poteſtate: ſed accipietis virtutem ſuperuenientis Spiritꝰ ſancti in vos, ⁊ eritis mihi teſtes in Hieruſalem, ⁊ in omni Judea, ⁊ Samaria, ⁊ vſque ad vltimũ terre. Et cũ hoc dixiſſet, videntibus illis eleuatus eſt: ⁊ nubes ſuſcepit eũ ab oculis eorum. Cũq; intuerẽtur in celũ euntẽ illũ, ecce duo viri aſtiterunt iuxta illos in veſtibus albis, qui ⁊ dixerunt: Viri galilei, quid ſtatis aſpicientes in celũ? Hic Jeſus, qui aſſumptus eſt a vobis in celũ, ſic veniet, quemadmodũ vidiſtis eum euntem in celum. Alleluia, alleluia. ℣. Aſcendit deus in iubilatione: ⁊ dominus in voce tube. Alleluia. ℣. Dominus in Sina, in ſancto, aſcendens in altũ, captiuam duxit captiuitatẽ. alleluia. Seq. ſancti euang. ſcd̃m Marcũ.

In illo tempore: Recumbentibus vndecim diſcipulis, apparuit illis Jeſus: ⁊ exprobrauit incredulitatẽ eorũ ⁊ duritiam cordis, quia his qui viderant eum reſurrexiſſe, nõ crediderunt. Et dixit eis. Euntes in mundũ vniuerſum, predicate euangeliũ omni creature. Qui crediderit, ⁊ baptizatus fuerit, ſaluus erit. Qui vero non crediderit: condemnabitur. Signa autem eos qui crediderint ca. 17

diderint, hec ſequentur. In nomine meo demonia eijcient, Linguis loquentur nouis, Serpētes tollent, Et ſi mortiferū quid biberint, nō eis nocebit, Super egros manus imponēt, ⁊ bene habebunt. Et dominus quidē Jeſus, poſtquam locutus eſt eis, aſſumptus eſt in celū, ⁊ ſedet a dextris dei. Illi autē profecti, predicauerunt vbiqȝ: domino cooperante, ⁊ ſermonem confirmante, ſequentibus ſignis. ¶ Dicto euangelio extinguit cereus paſchalis, nec amplius accenditur. ¶ Credo. Offertoriū. Aſcendit deus in iubilatione, ⁊ dominus in voce tube, alleluia. Secreta.

Suſcipe domine munera, que pro filij tui glorioſa Aſcenſione deferimus: ⁊ cōcede propitius: vt a preſentibus periculis liberemur, ⁊ ad vitam perueniamus eternā. Per eū. Prefatio.

Per Chriſtū dn̄m noſtrū. Qui poſt reſurrectionē ſuā. Et dicitur vſqȝ ad vigiliā pentecoſtes excluſiue. Infra actionē. Communicantes, ⁊ diem ſacratiſſimū
pſal. 67 celebrantes. Et dicitur per octauā tantū. Cōmunio. Pſallite dn̄o, qui aſcendit ſuper celos celorū ad orientē, alleluia. Poſtcō.

Preſta nobis, queſumus omnipotens ⁊ miſericors deus: vt, que viſibilibus myſterijs ſumenda percepimus, inuiſibili conſequamur effectu. Per.

¶ Infra octauam Aſcenſionis quotidie dicitur miſſa de Aſcenſione, niſi feſtum duplex vel ſemiduplex occurrat, de quo fit: ⁊ fit cum cōmemoratione octaue: de ſimplici autem fit tantū cōmemoratio. Poſt orationem diei dicitur ſecūda oratio de ſancta Maria. Concede nos famu. tertia. Eccleſie, vel pro Papa: vt in Dominica in octa. Paſche.

¶ Dn̄ica infra octauam Aſcenſionis introitus.

Exaudi domine vocem meam, qua clamaui ad te: alleluia: tibi dixit cor meum, queſiui vultum tuum, vultum tuum domine requirā: ne auertas faciem tuam a me, alleluia, alleluia. pſal. 26. Pſal. Dominus illuminatio mea, ⁊ ſalus mea: quē timebo? ℣. Gloria. Oro.

Omnipotens ſempiterne deus, fac nos tibi ſemper ⁊ deuotam gerere voluntatē, ⁊ maieſtati tue ſyncero corde ſeruire. Per dominum noſtrum. Et fit commemoratio de Aſcenſione. Concede queſumus. Le. epiſtole beati Petri apoſto.

Chariſſimi. Eſtote prudentes: ⁊ vigilate in orationibus. 1. ca. 4 Ante omnia autem, mutuā in vobiſmetipſis charitatē cōtinuā habētes: quia charitas operit multitudinem peccatorum. Hoſpitales inuicē ſine murmuratione. Vnuſquiſque ſicut accepit gratiam, in alterutrū illā adminiſtrātes: ſicut boni diſpēſatores multiformis gratie dei. Si quis

quis loquitur quaſi ſermones dei. Siquis miniſtrat: tanquā ex virtute, quā adminiſtrat deus. Ut in omnib9 honorificetur deus per Jeſū Chriſtū dn̄m noſtrū.
pſal. 46 Alleluia, alleluia. ℣. Regnauit dominus ſuper omnes gentes: deus ſedet ſuper ſedem ſanctam ſuā, all'a. ℣. Non vos relinquam orphanos: vado, et venio ad vos: et gaudebit cor veſtrū, all'a.
ca. 15 16 Seq. ſancti euang. ſm̄ Joannē.

In illo tempore: Dixit Jeſus diſcipulis ſuis. Cū venerit paraclitus, quem ego mittam vobis a patre, ſpiritū veritatis, qui a patre procedit: ille teſtimoniū perhibebit de me. Et vos teſtimoniū perhibebitis: quia ab initio mecum eſtis. Hec locutus ſum vobis, vt non ſcandalizemini. Abſque ſynagogis facient vos. Sed venit hora, vt omnis qui interficit vos, arbitretur obſequiū ſe preſtare deo. Et hec facient vobis: quia non nouerūt patrē, neque me. Sed hec locutus ſum vobis: vt cū venerit hora eorū reminiſcamini, quia ego dixi vobis.
pſal. 46 Credo. Offertoriū. Aſcendit deus in iubilatione: et dominus in voce tube, alleluia. Secreta.

Sacrificia nos domine immaculata purificent, et mentibus noſtris ſuperne gratie dēt vigorem. Per dominum. Pro Aſcenſione. Suſcipe domine munera. Communio. Pater cum eſſem cū eis, ego ſeruabam eos, quos dediſti mihi, all'a: nunc autē ad te venio: nō rogo vt tollas eos de mundo: ſed vt ſerues eos a malo, all'a, alleluia. Poſtcō.

Repleti dn̄e muneribus ſacris, da quęſumus, vt in gratiarū ſemper actione maneamus. Per do. Pro Aſcenſione. Preſta nobis. ¶ Die veneris poſt octauā Aſcenſionis ſi feſtū duplex, vel ſemiduplex non fuerit, miſſa d' dn̄ica preterita, de ſimplici fit tantū commemoratio.

¶ In vigilia Pētecoſtes. Statio ad ſanctū Joannē in Latera.

Hora competenti dicit Nona. Qua finita, ſacerdos et miniſtri induti veſtimētis violaceis facta reuerētia an altar, in locis ſuis ſedent: poſtea legitur ꝓphetię ſine titulo. In fine propheciarū dicunt orationes ſine Flectamus genua.

Prophetia prima. In diebus illis. Tentauit deus Abraham: vt in ſabbato ſacto. fo. 97. qua finita ſacerdos dicit. Oremus.

Deus, qui in Abrahe famuli tui opere, humano generi obedientię exempla prebuiſti: concede nobis, et noſtrę voluntatis prauitatem frangere, et tuorum preceptorum rectitudinem in omnibus adimplere. Per do. Pro

Prophetia ſecūda. In diebus illis. Factū eſt in vigilia matutina. vt in ſabbato ſancto. fol.98.

Exo. 15 Tract. Cantemus dño, glorioſe enim honorificatus eſt: equū & aſcenſorē proiecit in mare: adiutor & protector factus eſt mihi in ſalutē. ℣. Hic deus me⁹, & honorificabo eū, deus patris mei, & exaltabo eū. ℣. Dns cōterēs bella: dñs nomē eſt illi. Oremus.

Deus, qui in primis temporibus impleta miracula noui teſtamenti luce reſeraſti, vt & mare rubrū forma ſacri fontis exiſteret, & liberata plebs ab Aegyptiaca ſeruitute, Chriſtiani populi ſacramēta proferret: da, vt oēs gentes, Iſraelis priuilegium merito fidei conſecute, ſpiritus tui participatione regenerentur. Per dominum noſtrū. in vnitate eiuſdē. Prophetia tertia. In diebus illis. Scripſit Moyſes canticum, & docuit filios Iſrael. vt in ſabbato ſancto. fo.100.

Deu. 32 Tractus. Attende cęlum, & loquar: & audiat terra verba ex ore meo. ℣. Expectetur ſicut pluuia eloquiū meū: & deſcendat ſicut ros verba mea. ℣. Sicut imber ſuper gramen, & ſicut nix ſuper fenum: quia nomen domini inuocabo. ℣. Date magnitudinem deo noſtro: deus verax: opera eius, & omnes vię eius iudicia. ℣. Deus fidelis, in quo nō eſt iniquitas: iuſtus & ſanctus dominus. Oremus.

Deus glorificatio fidelium, & vita iuſtorū, qui p Moyſen famulum tuum nos quoque modulatione ſacri carminis erudiſti: vniuerſis gentibus miſericordię tuę munus operare, tribuendo beatitudinem, auferendo terrorem: vt quod pronunciatum eſt ad ſuppliciū, in remedium transferatur ęternū. Per dominum. Prophetia quarta. Apprehendent ſeptē mulieres virum vnū in die illa dicētes. vt in ſabbato ſancto. fol.99.

Iſa. 5 Trac. Vinea facta eſt dilecto meo in cornu in loco vberi. ℣. Et maceriam circundedit, & circunfodit, & plantauit vineā Sorech, & ędificauit turrim in medio eius. ℣. Et torcular fodit in ea: vinea enim domini ſabaoth, domus Iſrael eſt. Oremus.

Omnipotens ſempiterne deus, qui per vnicum filiū tuum eccleſię tuę demonſtraſti te eſſe cultorem: vt omnem palmitem, fructum in eodem Chriſto tuo, qui vera vitis eſt, afferētē, clementer excolens, fructus afferat ampliores: fidelibus tuis, quos velut vineā ex Aegypto, per fontem baptiſmi tranſtuliſti nullę peccatorum ſpinę pręualeant: vt ſpiritus tui ſanctificatione muniti, perpetua fruge ditentur. Per eundē. in vnitate eiuſ. Prophetia quinta. Audi Iſrael mandata vitę: auribus percipe, vt ſcias pru. vt in ſabbato ſacto. fo.98. Oremus.

Deus, qui nobis p prophetarum ora pręcepiſti temporalia relinquere, atque ad ęter

na feſtinare: da famulis tuis, vt, que a te iuſſa cognouimus, implere celeſti inſpiratione valeamus. Per dominum noſtrum. Prophetia ſexta. In diebus illis. Facta eſt ſuper me manus domini. vt in ſabbato ſancto. folio. 99. Oremus.

Domine deus virtutũ, qui collapſa reparas, ⁊ reparata conſeruas, auge populos in tui nominis ſanctificatione renouandos: vt omnes, qui ſacro baptiſmate diluuntur, tua ſemper inſpiratione dirigantur. Per do. His finitis, deſcendendo ad
pſal͡s. fontes cantat̃ Trac. Sicut cer-
41 uus deſiderat ad fontes aquarũ: ita deſiderat anima mea ad te deus. ℣. Sitiuit anima mea ad deũ fontem viuum: quando veniã, ⁊ apparebo ante faciem dei mei? ℣. Fuerunt mihi lacryme mee panes die ac nocte, dum dicitur mihi per ſingulos dies, vbi eſt deus tuus? Deinde ad fontes, antequam ſacerdos intret ad benedictionem fontium, dicit Dominus vobiſcum. Oremus.

Concede queſumus omnipotens deus: vt, qui ſolennitatem doni ſancti ſpiritus colimus, celeſtibus deſiderijs accenſi, fontes vite ſitiamus. Per do. in vni. eiuſ. Deinde proceditur ad benedictionem fontiũ. vt in ſabbato ſancto. ¶ Ubi vero non fuerint fontes, Tractus, Sicut ceruus. ⁊ oratio ſequẽs tractum, ⁊ fontium benedictio, pretermittuntur: ſed finita oratione, Domine deus virtutũ, ſacerdos caſula depoſita, cũ miniſtris ante altare procũbit: ſimiliter ⁊ alij omnes in locis ſuis, ⁊ cãtantur litanie a duobus cantoribus in medio chori, vtroque choro idẽ ſimul reſpõdente. Peruẽto autẽ ad Peccatores te rogam⁹, audi nos: ſacerdos ⁊ miniſtri, ſolemniter induuntur veſtimentis rubeis, ⁊ accenduntur luminaria circa altare. Peruento autem ad Kyrie eleiſon Litaniarũ, Kyrie eleiſon pro miſſa a cantorib⁹ ſolemniter incipitur. Quo incepto, ſacerdos cum miniſtris facit cõfeſſionem: ⁊ aſcendens ad altare, finito Kyrie eleiſ. incipit ſolẽniter Gloria in excelſis Deo. Et campane pulſantur, Oratio.

Preſta, queſumus omnipotens deus, vt claritatis tue ſuper nos ſplendor effulgeat: ⁊ lux tue lucis, corda eorum qui per gratiam tuam renati ſunt, ſancti ſpiritus illuſtratione confirmet. Per do. in vnitate eiuſ. Lectio actuum apoſtolorum.

In diebus illis. Factum eſt ca. 19
cum Apollo eſſet Corinthi, vt Paulus peragrãtis ſuperioribus partib⁹ veniret Epheſum, ⁊ inueniret quoſdam de diſcipulis: dixitque ad eos. Si ſpiritum ſanctum accepiſtis credentes? At illi dixerunt ad eum. Sed neque ſi ſpiritus ſanctus eſt, audiuimus. Ille vero ait. In quo ergo baptizati eſtis? Quid dixerũt. In Joannis baptiſmate. Dixit autem Paulus. Joannes baptizauit

nibus, ⁊ litanijs vt ſupra: Miſſa abſolute incipitur ab Introitu, vt infra. Introi.

Eze. 36. Cum ſanctificatus fuero in vobis: congregabo vos de vniuerſis terris: ⁊ effundam ſuper vos aquam mundam, ⁊ mundabimini ab omnibus inquinamētis veſtris: ⁊ dabo vobis ſpiritū nouum. Pſalm. Benedicā dn̄m

Ps. in omni tempore: ſemper laus

73. eius in ore meo. ℣. Gloria pat.

deinde dicitur Kyrie eleiſon. Gloria in excel. ⁊ alia vt ſupra.

¶ In die Penteceſtes. Statio ad ſanctum Petrum. Introitus.

Sap. 1. Spiritus domini repleuit orbē terrarum, alleluia: ⁊ hoc, quod cōtinet omnia, ſcientiā habet vocis, alleluia, alleluia, alleluia. pſal. Exurgat Deus, ⁊ diſſipent inimici eius: ⁊ fugiant q oderūt eū a facie eius. ℣. Gloria. Oro.

Deus qui hodierna die corda fidelium ſancti ſpiritus illuſtratione docuiſti: da nobis, in eodem ſpiritu recta ſapere, ⁊ de eius ſemper conſolatione gaudere. Per dn̄m. in vnitate eiuſ.

Lectio actuum Apoſtolorum.

c. 2. In diebus illis. Dum complerentur dies Pentecoſtes, erant omnes diſcipuli pariter in eodē loco. Et factus eſt repente de celo ſonus, tāquā aduenientis ſpiritus vehemētis, ⁊ repleuit totam domū vbi erant ſedentes. Et apparuerūt illis diſpertite lingue tanquam ignis, ſeditque ſupra ſingulos eorum. Et repleti ſunt omnes ſpiritu ſancto, ⁊ ceperunt loqui varijs linguis, prout ſpiritus ſanctus dabat eloqui illis. Erant autem in Hieruſalem habitantes Iudei, viri religioſi ex omni natione q ſub celo eſt. Facta aūt hac voce conuenit multitudo: ⁊ mente cōfuſa eſt, quoniam audiebat vnuſquiſque lingua ſua illos loquentes. Stupebāt aūt omnes, ⁊ mirabantur, dicētes. Nonne, ecce, omnes iſti qui loquuntur Galilei ſunt? Et quomodo nos audiuimus vnuſquiſque linguam noſtrā, in qua nati ſumus? Parthi, ⁊ Medi, ⁊ Aelamite, ⁊ q habitāt Meſopotamiam, Iudeā, ⁊ Cappadociam, Pontum, ⁊ Aſiam, Phrygiam, ⁊ Pamphiliā, Aegyptū, ⁊ partes Libye que eſt circa Cyrenē, ⁊ aduene Romani: Iudei quoque, ⁊ Proſelyti, Cretes, ⁊ Arabes: audiuimus eos loquentes noſtris linguis magnalia dei. Alleluia, alleluia. ℣. Emitte ſpiritum tuum, ⁊ creabuntur: ⁊ re- Ps.

nouabis faciem terre. Alleluia. 103.

℣. Ueni ſancte ſpiritus, reple tuorum corda fidelium, ⁊ tui amoris in eis ignem accende.

Sequentia.

Ueni ſancte ſpiritus, ⁊ emitte celitus lucis tue radium.

Ueni pater pauperum, veni dator munerum, veni lumen cordium. Conſolator optime, dulcis hoſpes anime, dulce refrigerium. In labore requies, in eſtu temperies, in fletu ſolatium. O lux beatiſſima, reple cordis intima tuorū fideliū. Sine tuo numine, nihil eſt in hoīe, nihil eſt innoxiū. Laua qđ eſt ſordidū, riga qđ eſt aridum, ſana qđ eſt ſauciū. Flecte qđ eſt rigidū, foue quod eſt frigidū, rege quod eſt deuium. Da tuis fidelibus, in te confidentibus, ſacrum ſeptenarium. Da virtutis meritum, da ſalutis exitū, da perenne gaudium. Amen. Alleluia. Et dicitur quotidie per totā octauam.

c. 14. Seq. ſancti euang. ſm Joannē.

In illo tēpore: Dixit Jeſus diſcipulis ſuis. Siquis diligit me, ſermonem meum ſeruabit: ⁊ Pater meus diliget eum, ⁊ ad eum veniēmus, ⁊ manſionem apud eum faciēmus. Qui nō diligit me, ſermones meos non ſeruat. Et ſermonē quē audiſtis, non eſt meus: ſed eius qui miſit me, patris. Hec locutus ſum vobis, apud vobis manēs. Paraclitus autē, ſpiritus ſanctus, quē mittet pater in nomine meo: ille vos docebit oīa, ⁊ ſuggeret vobis omnia quecūque dixero vobis. Pacē relinquo vobis: pacē meā do vobis. Nō quōmodo mundus dat, ego do vobis. Nō turbetur cor veſtrū, neqꝫ formidet. Audiſtis quia ego dixi vobis: Uado ⁊ venio ad vos. Si diligeretis me, gauderetis vtiqꝫ, qꝛ vado ad patrē: quia pater maior me eſt. Et nunc dixi vobis priuſquā fiat: vt, cū factū fuerit, credatis. Jā non multa loquar vobiſcū. Uenit enim princeps mūdi huius, ⁊ in me non habet quicquam. Sed vt cognoſcat mundus, quia diligo patrē: ⁊, ſicut mādatū dedit mihi pater, ſic facio.

Credo in. Offerto. Confirma hoc deus, quod operatus es in nobis a templo tuo, quod eſt in Hieruſalem: tibi offerent reges munera, alleluia. Ps. 67. Secreta.

Munera, queſumus domine, oblata ſanctifica: ⁊ corda noſtra ſancti ſpiritus illuſtratione emunda. Per dominum. in vnitate eiuſdem ſpi. Communio.

Factus eſt repente de celo ſonus tanquā aduenientis ſpiritus vehemētis, vbi erant ſedētes, alleluia: ⁊ repleti ſunt omnes ſpiritu ſancto, loquentes magnalia dei, alleluia, alleluia. Act. 2 Poſtcōmu.

Sancti ſpiritus domine corda noſtra mundet infuſio: ⁊ ſui roris intima aſperſione fecūdet. Per do. in vnitate eiuſdē.

Infra octa. pent. non fit de aliquo feſto dup. vel ſemidup. ſed poſt octa. celebratur: de ſimplici fit commemoratio poſt triduū.

¶ Feria ij. Statio ad ſanctum Petrū ad vincula. Introitus.

Ciba-

Ps. 80. Cibauit eos ex adipe frumenti, alleluia: ⁊ de petra melle ſaturauit eos, alleluia, alleluia, alleluia. Pſal. Exultate deo adiutoꝛi nr̃o: iubilate deo Jacob. V. Gloꝛia. Oꝛo.

Deus, q apoſtolis tuis ſanctū dediſti ſpiritū: cōcede plebi tue pie petitionis effectū: vt quibus dediſti fidem, largiaris ⁊ pacē. Per do. in vnit. eiuſ.

Lectio actuum Apoſtoloꝛum.

c. 10. In diebus illis: Aperiens Petrus os ſuū, dixit. Uiri fratres, ⁊ patres: nobis pꝛecepit dominus pꝛedicare populo, ⁊ teſtificari, quia ipſe eſt, qui conſtitutus eſt a deo iudex viuoꝛum ⁊ moꝛtuoꝛum. Huic omnes pꝛophete teſtimoniū perhibent: remiſſionem peccatoꝛum accipere ꝑ nomen eius omnes qui credūt in eū. Adhuc loquente Petro verba hec, cecidit ſpiritus ſanctus ſup omnes qui audiebāt verbū. Et obſtupuerunt ex circunciſione fideles qui venerant cū Petro: quia ⁊ in nationes gratia ſpiritus ſancti effuſa eſt. Audiebāt enim illos loquentes linguis, ⁊ magnificantes deum. Tunc reſpondit Petrus. Nūquid aquā quis pꝛohibere poteſt, vt nō baptizentur hi, qui ſpiritū ſanctū acceperūt, ſicut ⁊ nos? Et iuſſit eos baptizari in nomine domini Jeſu Chꝛiſti. Alleluia, allā. V. Loquebantur varijs linguis apoſtoli magnalia dei. Alleluia. V. Ueni ſancte ſpiritus: reple tuoꝛum coꝛda fidelium: ⁊ tui amoris in eis ignē accende, alleluia.

Seq. ſancti euang. ſm Joannē. ca. 3.

In illo tempoꝛe: Dixit Jeſus Nicodemo. Sic deus dilexit mundum, vt filium ſuum vnigenitum daret: vt omnis qui credit in ipſum, non pereat: ſed habeat vitā eternā. Non enim miſit deus filiū ſuum in mundū, vt iudicet mundum: ſed vt ſaluetur mundus per ipſum. Qui credit in eum non iudicatur. Qui autem non credit, iam iudicatus eſt: quia non credit in nomine vnigeniti filij dei. Hoc eſt autem iudicium: quia lux venit in mundū: ⁊ dilexerunt homines magis tenebꝛas, quā lucē. Erant enī eoꝛum mala opera. Omnis enī qui male agit, odit lucem, ⁊ non venit ad lucē, vt nō arguantur opera eius. Qui autē facit veritatē, venit ad lucē, vt manifeſtentur opera eius: quia in deo ſunt facta. Credo. Offert. Intonuit de celo dñs: ⁊ altiſſimus de- Ps.
dit vocē ſuā: ⁊ apparuerunt fon- 17.
tes aquarum, alleluia. Secreta.

Propitius, domine queſumus, hec dona ſanctifica: ⁊ hoſtie ſpiritalis oblatione ſuſcepta, noſmetipſos tibi perfice munus eternū. Per dominum no.

Communio. Spiritus ſanctus Joā.
docebit vos, alleluia, quecunq; 14.
dixero vobis, allā, allā. Poſtco.

Adeſto, queſumus domine, populo tuo: ⁊ quem myſte-

riis celeſtibus imbuiſti, ab hoſtiū furore defende. Per dominū.

¶ Feria iii. Statio ad ſanctam Anaſtaſiam. Introitus.

Joā. 2. Accipite iucunditatem glorie veſtre, alleluia: gratias agētes deo, alleluia: q vos ad celeſtia regna vocauit, alleluia, alleluia, alleluia. Ps. At-
ps. tēdite popule meus legem meā:
77. inclinate aurem veſtrā in verba oris mei. ℣. Gloria p. Oratio.

Adſit nobis, queſumus domine, virtus ſpiritus ſancti: que ⁊ corda noſtra clementer expurget, ⁊ ab omnibus tueatur aduerſis. Per dominū noſtrū. in vnitate eiuſdē ſpiritus ſancti.

ca. 8. Lectio actuum Apoſtolorum.

In diebus illis. Cum audiſſent apoſtoli qui erant Hieroſolymis, quia recepiſſet Samaria verbum dei: miſerunt ad eos Petrum ⁊ Joannem. Qui cum veniſſent, orauerūt pro ipſis, vt acciperent ſpiritū ſanctū. Nondum enim in quenquam illorum venerat, ſed baptizati tantum erant in nomine dn̄i Jeſu. Tunc imponebant manus ſuper illos, ⁊ accipiebant ſpiritum ſanctum.

Joā. Alleluia, alleluia. ℣. Spiritus
4. ſanctus docebit vos, quecunq; ego dixero vobis. Alleluia ℣. Veni ſancte ſpiritus, reple tuorum corda fidelium: ⁊ tui amoris in eis ignem accende, alleluia.

Seq. ſancti euang. ſm̄ Joannē.

In illo tēpore. Dixit Jeſus Phariſeis. Amē dico vobis: q nō intrat per oſtiū in ouile ouium, ſed aſcendit aliunde: ille fur eſt ⁊ latro. Qui autē intrat per oſtium: paſtor eſt ouium. Huic oſtiarius aperit: ⁊ oues vocē eius audiunt: ⁊ proprias oues vocat nominatim, ⁊ educit eas. Et cum proprias oues emiſerit, ante eas vadit: ⁊ oues illum ſequuntur, quia ſciunt vocem eius. Alienū autē non ſequuntur, ſed fugiūt ab eo: quia non nouerunt vocē alienorum. Hoc prouerbium dixit eis Jeſus. Illi autem non cognouerunt quid loqueretur eis. Dixit ergo eis iterum Jeſus. Amen amen dico vobis, quia ego ſū oſtiū ouiū. Omnes quotquot venerūt, fures ſunt ⁊ latrones: ſed non audierūt eos oues. Ego ſum oſtium. Per me ſi quis introierit, ſaluabitur: ⁊ ingredietur ⁊ egredietur, ⁊ paſcua inueniet. Fur non venit, niſi vt furetur, ⁊ mactet, ⁊ perdat. Ego veni, vt vitam habeant: ⁊ abundantius habeāt. Credo. Offerto. c. 10.

Portas celi aperuit dominus: ⁊ ps.
pluit illis manna, vt ederent: pa- 77.
nē celi dedit eis: panē angelorū māducauit homo, alleluia. Sec.

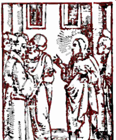
Purificet nos, queſumus domine, muneris preſentis oblatio: ⁊ dignos ſacra participatio-

patione efficiat. Per dominuz.
Joã. Cõio. Spiritus qui à patre pro
15.7 cedit, alleluia, ille me clarificabit,
16 alleluia, alleluia. Poſtcõmunio.
Mentes noſtras, quęſumus
domine, ſpiritus ſanctus
diuinis reparet ſacramentis: qa
ipſe eſt remiſſio omnium pecca-
torum. Per do. in vnitate eiuſ.
¶ Feria iiij. Statio ad ſanctam
Mariam Maiorez. Introitus.
Deus dum egre
dereris coram
populo tuo, al-
leluia, iter faci-
ens eis, habi-
tans in illis, al-
leluia: terra mo
ta eſt, cęli diſtillauerunt, alla alla.
Ps. Exurgat deus, 7 diſſipetur
inimici eius: 7 fugiant qui ode-
runt euz à facie eius. ℣. Gloria
pa. dicto Kyrie eleiſon. dicitur
Oremus. Et nõ dr̃ Flecta.ge.
Mentes noſtras, quęſumus
domine, paraclitus, qui à
te procedit, illuminet: 7 inducat
in oẽm, ſicut tuus promiſit filius,
veritatem. Qui tecuz. in vni. ei.
c.2. Lectio actuum Apoſtolorum.
In diebus illis. Stans Pe-
trus cum vndecim, leuauit
vocem ſuaz, 7 locutus eſt eis. Ui-
ri Judei, 7 qui habitatis Hieru
ſalem vniuerſi: hoc vobis notuz
ſit, 7 auribus pcipite verba mea.
Non enim, ſicut vos exiſtimatis,
hi ebrij ſunt cum ſit hora diei ter
tia: ſed hoc eſt quod dictum eſt
per prophetam Joel. Et erit, in
nouiſſimis diebus, dicit dñs, ef-

fundaz de ſpiritu meo ſuper om-
nem carnem, 7 prophetabunt fi-
lij veſtri 7 filię veſtrę: iuuenes ve
ſtri viſiones videbunt, 7 ſeniores
veſtri ſomnia ſomniabunt. Et q
dẽ ſuper ſeruos meos, 7 ſup an-
cillas meas in diebus illis effun-
dam de ſpiritu meo, 7 propheta-
bunt. Et dabo prodigia in cęlo
ſurſum, 7 ſigna in terra deorſuz,
ſanguinem, 7 ignem, 7 vaporem
fumi. Sol conuertetur in tene-
bras, 7 luna in ſanguinem, ante-
quam veniat dies domini ma-
gnus 7 manifeſtus. Et erit: Om
nis quicunque inuocauerit no-
men domini, ſaluus erit. Alle-
luia. ℣. Uerbo domini cęli firma Ps.
ti ſunt: 7 ſpiritu oris eius omnis 32.
virtus eorum. Hic dicitur Glo
ria in excelſis. Poſtea dicitur
Dominus vobiſcum. Oratio.
Preſta, quęſumus, omnipo
tens 7 miſericors deus: vt
ſpiritus ſanctus adueniens, tem
plum nos glorię tuę dignanter
inhabitando perficiat. Per do-
minuz noſtrũ. in vnitate eiuſdẽ.
¶ Ab hac die vſque ad domini-
cam ſequentem, poſt orationem
diei dicitur Eccleſię tuę quęſu.
vel Deus omnium. vt in feria
iiij. Dominicę reſurrectionis.
Lectio actuum Apoſtolorum. ca.5.
In diebus illis. Per manus
autem apoſtolorum fiebãt
ſigna 7 prodigia multa in plebe.
Et erant vnanimiter omnes in
porticu Salomonis. Ceterorũ
autem nemo audebat ſe coniun-
gere illis: ſed magnificabat eos

populus. Magis autē augeba
tur credentium in dño multitu-
do virorum ac mulierum: ita vt
in plateis eijcerent infirmos: ⁊
ponerent in lectulis ⁊ grabatis:
vt veniente Petro ſaltem vm-
bra illius obumbraret quenquā
illorum, ⁊ liberarentur omnes
ab infirmitatibus ſuis. Concur
rebat autem ⁊ multitudo vicina
rum ciuitatum, Hieruſalem, af-
ferentes ęgros ⁊ vexatos à ſpiri
tibus immundis: qui curaban-
tur omnes. Alleluia, alleluia. ℣.
Ueni ſancte ſpiritus, reple tuo-
rum corda fidelium: ⁊ tui amoris
in eis ignem accende, alleluia.

Sequentia ſancti euangelij
ca. 6. ſecundum Joannem.

In illo tē-
pore. Di-
xit Jeſus turbis
Judęorū. Ne-
mo poteſt veni
re ad me, niſi pa
ter, q miſit me,
traxerit eum: ⁊
ego reſuſcita-
bo eū in nouiſſimo die. Eſt ſcri-
ptū in prophetis. Et erunt oēs
docibiles dei. Omnis qui audi-
uit à patre, ⁊ didicit: venit ad me.
Non quia patrē vidit quiſquā,
niſi is qui eſt à deo: hic vidit pa-
trē. Amen, amen dico vobis: q
credit in me habet vitā ętērnā.
Ego ſum panis vitę. Patres ve
ſtri manducauerūt manna in de-
ſerto: ⁊ mortui ſunt. Hic eſt pa-
nis de cęlo deſcendens: vt ſiquis
ex ipſo manducauerit, non mo-
riatur. Ego ſum panis viuus, q
de cęlo deſcendi. Siquis mādu
cauerit ex hoc pane, viuet in ęter
nū. Et panis, quē ego dabo, ca-
ro mea eſt pro mundi vita. Cre
do. Offertoriū. Meditabor in Ps. 118.
mandatis tuis: quę dilexi valde:
⁊ leuabo manus meas ad māda
ta tua quę dilexi, alleluia. Secr.

Accipe, quęſumus domine,
munus oblatum: ⁊ dignan
ter operare: vt quod myſterijs
agimus, pijs effectibus celebre-
mus. Per dominum noſtrum.
vel Protege nos. vel Obla-
tis, vt in feria iiij. Dominicę re-
ſurrectionis. Communio.
Pacem relinquo vobis, Alle- Joā. 14.
luia: pacem meam do vobis, alle
luia, alleluia. Poſtcommunio.
Sumentes domine cęleſtia
ſacramenta, quęſumus cle-
mentiam tuam, vt quod tempo-
raliter gerimus, ęternis gaudijs
conſequamur. Per dominū no-
ſtrū. vel Quęſumus domine.
vel Hęc nos quęſumus. vt in fe
ria iiij. Dominicę reſurrectiōis.

¶ Feria v. Statio ad ſanctum
Laurentium foris murum.

Introitus.

Spiritus domi- Sa. 1.
ni repleuit or-
bem terrarum,
alleluia: ⁊ hoc
quod continet
omnia, ſcientiā
habet vocis, al
leluia, alleluia, alleluia. Pſalm.
Emitte ſpiritum tuum, ⁊ crea-
buntur: ⁊ renouabis faciem ter-
rę.

re. ℟. Gloria patri, ꝛc. Oratio.

DEus, qui hodierna die coꝛda fidelium ſancti ſpiritus illuſtratione docuiſti: da nobis in eodem ſpiritu recta ſapere, ꝛ de eius ſemper conſolatione gaudere. Per dominum noſtrum. in vnitate eiuſdem. vel E ccleſie tue. vel D eus omnium. vt in feria iiij. Dnice reſurrectionis.

ca. 8. Lectio actuum Apoſtoloꝛum.

IN diebus illis. Philippus deſcendens in ciuitatē Samarie, pꝛedicabat illis Chꝛiſtū. Intendebant autem turbe his que dicebantur a Philippo: vnanimiter audientes ꝛ videntes ſigna que faciebat. Multi enim eoꝛum qui habebant ſpiritus immundos, clamātes voce magna exibant. Multi aūt paralytici ꝛ claudi curati ſunt. Factum eſt ergo gaudiū magnū i illa ciuitate. Alleluia, alleluia. ℣. Emitte ſpi
ps. 103. ritum tuum, ꝛ creabuntur: ꝛ renouabis faciem terre. Alleluia.
℣. Ueni ſancte ſpiritus, reple tuorum coꝛda fidelium, ꝛ tui amoꝛis in eis ignem accende, alleluia.

Sequentia ſancti euangelij
c. 9. ſecundum Lucam.

IN illo tempoꝛe. Cōuocatis Jeſus duodecim apoſtolis, dedit illis virtutem ꝛ poteſtatem ſuper omnia demonia: ꝛ vt languores curarent. Et miſit illos pꝛedicare regnū dei: ꝛ ſanare infirmos. Et ait ad illos. Nihil tuleritis in via: neque virgam, neq; perā, neq; panem, neque pecuniā, neque duas tunicas habeatis. Et in quamcunque domum intraueritis, ibi manete: ꝛ inde ne exeatis. Et quicunque non receperint vos: exeuntes de ciuitate illa, etiam puluerem pedū veſtroꝛum excutite in teſtimoniū ſupꝛa illos. Egreſſi autem circuibant per caſtella e. angelizātes, ꝛ curantes vbiq; . C redo in vnum deū. Offertoꝛium. C onfirma hoc deus, quod operatus
es in nobis: a templo tuo, quod ps. 67.
eſt in Hieruſa'em, tibi offerent reges munera, alleluia. Secret.

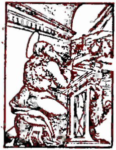
MUnera, queſumus domine, oblata ſanctifica: ꝛ coꝛda noſtra ſancti ſpiritu s illuſtratione emūda. Per dūm noſtrū. in vnitate eiuſdem. vel P rotege. vel O blatis. vt in feria iiij. Dominice reſurrectionis. Cōi.

FActus eſt repente de celo ſo- Act.
nus aduenientis ſpiritus vehe- 2
mentis, vbi erant ſedentes, alleluia: ꝛ repleti ſunt omnes ſpiritu ſancto, loquentes magnalia dei, alleluia, alleluia. Poſtcōmunio.

SAncti ſpiritus domine coꝛda noſtra mundet infuſio: ꝛ ſui roꝛis intima aſperſione fecūdet. Per dominum noſtrū. in vnitate eiuſdem. vel Q ueſumus. vel H ec nos. vt in feria iiij. Dominice reſurrectionis.

¶ Feria vj. Statio ad ſanctos duodecim apoſtolos. Introitus.

ps. 70. Repleat᷑ os me-
um laude tua,
alleluia: vt poſ-
ſim cantare, al-
leluia: gaude-
būt labia mea,
dum cantaue-
ro tibi, alleluia, alleluia. Pſalꝰ.
In te domine ſperaui, non con-
fundar in eternū: in iuſtitia tua
libera me, ⁊ eripe me. ℣. Gloria
patri, ⁊ filio, ⁊ ſpiritui. Oratio.
DA, queſumus, eccleſie tue
miſericors deus: vt ſpiritu
ſancto congregata, hoſtili nulla-
tenus incurſione turbetur. Per
dominum noſtrū in vnitate eiuſ-
dem ſpiritus. vel Eccleſie tue.
vel Deus omnium. vt in feria
iiij. Dominice reſurrectionis.
Lectio Joelis prophete.
ca. 2. Hec dicit dominus deus.
Exultate filie Syō, ⁊ letami
ni in domino deo veſtro: quia de
dit vobis doctorem iuſtitie, ⁊ de-
ſcendere faciet ad vos imbrem
matutinum ⁊ ſerotinum ſicut in
principio. Et implebuntur aree
frumento, ⁊ redundabunt torcu
laria vino ⁊ oleo. Et comedetis
veſcentes, ⁊ ſaturabimini: ⁊ lau-
dabitis nomen domini dei ve-
ſtri, qui fecit vobiſcū mirabilia:
⁊ non confundetur populus me
us in ſempiternum. Et ſcietis,
quia in medio Iſrael ego ſum:
⁊ ego dominus deus veſter, ⁊ nō
eſt amplius: ⁊ non confundetur
populus meus in eternum. Ait
Sa. 1. dominus omnipotens. Alleluia,
alleluia. ℣. O quā bonus ⁊ ſua
uis eſt, dn̄e, ſpiritus tuꝰ in nobis.
Alleluia. ℣. Ueni ſancte ſpiritꝰ,
reple tuorum corda fideliū, ⁊ tui
amoris in eis ignē accēde, allia.
Seq. ſancti euang. ſm Lucam. ca. 5.

In illo tē-
pore. Fa-
ctum eſt in vna
dierū, ⁊ Ieſus
ſedebat docēs.
Et erant phari
ſei ſedentes ⁊ le
giſdoctores, q
venerāt ex om-
ni caſtello Galilee, ⁊ Judee, ⁊
Hieruſalē: ⁊ virtus dn̄i erat ad
ſanandum eos. Et ecce viri por
tantes in lecto hominē qui erat
paralyticus: ⁊ querebant eū in-
ferre, ⁊ ponere ante illū. Et non
inuenientes qua parte illum in-
ferrent pre turba, aſcenderunt
ſupra tectū, ⁊ per tegulas ſubmi
ſerunt illum cum lecto in mediū,
ante Jeſum. Quorum fidem vt
vidit, dixit. Homo, remittūtur
tibi peccata tua. Et ceperunt co
gitare ſcribe ⁊ phariſei, dicētes,
Quis eſt hic, qui loquit᷑ blaſphe-
mias? Quis poteſt dimittere pec
cata, niſi ſolus deus? Ut cogno-
uit aūt Jeſus cogitationes eorū,
reſpōdens dixit ad illos. Quid
cogitatis in cordibus veſtris?
Quid ē facilꝰ, dicere dimittunt᷑
tibi peccata tua: an dicere, Sur-
ge, ⁊ ambula? Ut aūt ſciatis quia
filius hominis habet poteſtatē
in terra dimittendi peccata, ait
paralytico. Tibi dico, ſurge, tol-
le lectū tuū, ⁊ vade in domū tuā.

Et

Et confeſtim ſurgens coꝛaʒ illis,
tulit lectũ in quo iacebat: ⁊ abijt
in domũ ſuã, magnificans deuʒ.
Et ſtupoꝛ appꝛehendit omnes:
⁊ magnificabant deũ. Et reple-
ti ſunt timoꝛe, dicentes: q2 vidi-
mus mirabilia hodie. Credo.
Ps. Offertoꝛiũ. Lauda anima mea
dominum: laudabo dominum
145. in vita mea: pſallã deo meo quã-
diu ero, alleluia. Secreta.
Sacrificia domine tuis ob-
lata conſpectibus, ignis ille diui
nus aſſumat, q diſcipuloꝛũ Chꝛi
ſti filij tui per ſpiritũ ſanctũ coꝛ-
da ſuccẽdit. Per eũ. in vni. eiuſ.
vel Pꝛotege nos domine, vel
Oblatis queſumus. vt in feria
iiij. Dominice reſurrectionis.
Cõio. Nõ vos relinquã oꝛpha
Joã. nos: veniã ad vos iteruʒ, allia, ⁊
14. gaudebit coꝛ veſtrũ, allia. Poſt.
Sumpſimus domine ſacri
dona myſterij humiliter
depꝛecantes: vt, que in tui cõme
moꝛatione nos facere pꝛecepi-
ſti, in noſtre pꝛoficiant infirmita-
tis auxilium. Qui viuis ⁊ regnas
cum. vel Queſumus domine,
vel Hec nos queſumus. vt in
feria iiij. Dominice reſurrectio.
¶ Sabbato. Statio ad ſanctuʒ
Ps. Petrum. Introitus.
102. Charitas Dei
diffuſa eſt i coꝛ-
dibus noſtris,
alleluia, per in-
habitanteʒ ſpi-
rituʒ eius in no
bis, alleluia, alle
luia. Ps Benedic anima mea do

mino, ⁊ omnia que intrã me ſunt
nomini ſancto eius. V. Gloꝛia
pa. Orationes ſubſcripte dicun
tur ſine Flectamus ge. Oꝛem9.
Mentibus noſtris, queſu-
mus domine, ſpiritum ſan
ctum benignus infunde: cuius ⁊
ſapientia conditi ſumus, ⁊ pꝛoui
dentia gubernamur. Per domi
num. in vnitate eiuſdẽ ſpiritus.
Lectio Joelis pꝛophete. cap.
Hec dicit dominus deus. 2.
Effundam ſpiritum meũ
ſuper omnem carnem: ⁊ pꝛophe
tabunt filij veſtri, ⁊ filie veſtre.
Senes veſtri ſõnia ſomniabunt:
⁊ iuuenes veſtri viſiones vide-
bunt. Sed ⁊ ſuper ſeruos meos
⁊ ancillas meas, in diebus illis ef
fundam ſpiritum meum. Et da
bo pꝛodigia in celo ſurſum, ⁊ ſi-
gna in terra deoꝛſuʒ: ſanguineʒ,
⁊ ignem, ⁊ vapoꝛeʒ fumi. Sol cõ
uertetur in tenebꝛas, ⁊ Luna in
ſanguinem: antequam veniat di
es domini magnus, ⁊ hoꝛribilis.
Et erit. Omnis, quicunque in-
uocauerit nomẽ domini, ſaluus
erit. Alleluia. V. Spiritus eſt, Joã.
qui viuificat: caro autẽ non pꝛo- 16.
deſt quicquam. Oꝛatio.
Illo nos igne queſumus
domine, ſpiritus ſanctus inflam
met, quẽ dominus noſter Jeſus
Chꝛiſtus miſit in terrã: ⁊ voluit
vehementer accendi. Qui tecuʒ
viuit ⁊ regnat: in vnitate eiuſdẽ.
Lectio libꝛi Leuitici.
In diebus illis. Locutus c. 23.
eſt dominus ad Moyſen:
dicens. Loquere filijs Iſrael: ⁊
dices

dices ad eos. Cum ingreſſi fue-
ritis terram quam ego dabo vo
bis, ⁊ meſſueritis ſegetem: fere-
tis manipulos ſpicarum pꝛimi-
tias meſſis veſtre ad ſacerdotẽ.
Qui eleuabit faſciculũ coꝛã dño,
vt acceptabile ſit pꝛo vobis alta
ro die ſabbati: ⁊ ſãctificabit illũ.
Numerabitis ergo ab ipſo die
ſabbati, i quo obtuliſtis manipu
los pꝛimitiarũ, ſeptẽ hebdoma
das plenas vſq; ad alterã diẽ ex
pletionis hebdomade ſeptime.
Et ſic offeretis ſacrificiũ nouũ
dño ex omnibus habitaculis ve-
ſtris: panes pꝛimitiarum duos
de duabus decimis ſimile, quos
eleuabit ſacerdos coꝛam domi-
no. Cumque eleuauerit eos ſa-
cerdos cum panibus pꝛimitia-
rum coꝛã domino, cedent in vſũ
eius. Et vocabitis hunc diẽ ce-
leberrimũ, atq; ſanctiſſimũ. Oẽ
opus ſeruile non facietis in eo.
Legitimũ ſempiternum erit in
cunctis habitaculis, ⁊ generatio
nibus veſtris: dicit dominus om
Joã. 26. nipotẽs. Alleluia. ℣. Spiritus
eius oꝛnauit celos. Oꝛatio.

Deus, qui ad animarũ me-
delã ieiunij deuotione ca-
ſtigari coꝛpoꝛa pꝛecepiſti: conce-
de nobis pꝛopitius: ⁊ mente ⁊
coꝛpoꝛe tibi ſemper eſſe deuo-
tos. Per dominum noſtrum.

C. 26 Lectio libꝛi Deuteronomij.

In diebus illis. Dixit Moy
ſes filijs Iſrael. Audi Iſra-
el que ego pꝛecipio tibi hodie.
Cum intraueris terram; quam
dominus deus tuus daturus eſt
tibi poſſidendam, ⁊ obtinueris
eam, atq; habitaueris in ea: tol-
les de cunctis frugibus tuis pꝛi-
mitias, ⁊ pones in cartallo: per-
ges que ad locum, quẽ dominus
deus tuus elegerit, vt ibi inuoce
tur nomẽ eius. Accedes q; ad ſa-
cerdotem, qui fuerit in diebus il-
lis, ⁊ dices ad eũ. Pꝛofiteoꝛ ho
die coꝛam domino deo tuo, qui
exaudiuit nos, ⁊ reſpexit humili
tatẽ noſtrã, ⁊ laboꝛẽ atq; angu-
ſtias: ⁊ eduxit nos de Aegypto
in manu foꝛti, ⁊ bꝛachio extento,
in ingenti pauoꝛe, in ſignis atq;
poꝛtentis: ⁊ introduxit ad locũ
iſtũ, ⁊ tradidit nobis terrã lacte,
⁊ melle manãtẽ. Et idcirco nũc
offero pꝛimitias frugum terre,
quam dominus dedit mihi. Et
dimittes eas in conſpectu domi
ni dei tui. Et adoꝛato domino
deo tuo, epulaberis in omnibus
bonis, que dominus deus tuus
dederit tibi. Alleluia. ℣. Dũ cõ-
plerentur dies Pẽtecoſtes, erãt Act. 2.
omnes pariter ſedentes. Oꝛo.

Preſta, queſumus, omnipo
tens deus: vt ſalutaribus
ieiunijs eruditi, ab omnibus etiã
vitijs abſtinentes, pꝛopitiationẽ
tuam facilius impetremus. Per
dominum noſtrum Jeſũ Chꝛi.

Lectio libꝛi Leuitici.

In diebus illis. Dixit domi C. 26.
nus ad Moyſen. Loque-
re filijs Iſrael, ⁊ dices ad eos. Si
in pꝛeceptis meis ambulaueritis,
⁊ mandata mea cuſtodieritis, ⁊
feceritis ea: dabo vobis pluuiã
tempoꝛibus ſuis, ⁊ terra gignet
germen

germen ſuũ: ⁊ pomis arbores re
plebuntur. Apprehẽdet meſſiũ
tritura vindemiam, ⁊ vindẽmia
occupabit ſementem: ⁊ comedé
tis panem veſtrum in ſaturitate,
⁊ abſq; pauore habitabitis i ter
ra veſtra. Dabo pace; in finibus
veſtris: dormietis, ⁊ nõ erit qui
exterreat. Auferã malas beſtias:
⁊ gladius non tranſibit termi-
nos veſtros. Perſequemini ini-
micos veſtros: ⁊ corruent cora;
vobis. Perſequentur quinque
de veſtris centum alienos, ⁊ cen
tum de vobis decẽ millia: cadẽt
inimici veſtri gladio in cõſpectu
veſtro. Reſpiciam vos, ⁊ creſce-
re faciam: multiplicabimini, ⁊ fir
mabo pactum meum vobiſcu;.
Comedetis vetuſtiſſima veterũ,
⁊ vetera nouis superuenientibus
proijcietis. Ponam tabernacu-
lum meu; in medio veſtri, ⁊ non
abijciet vos vltra anima mea.
Ambulabo inter vos, ⁊ ero ve-
ſter deus, voſque eritis populus
meus: dicit dominus omnipo-
tẽs. Alleluia. ℣. Ueni ſancte ſpi-
ritus, reple tuorum corda fide-
lium: ⁊ tui amoris in eis ignem
accende. Oremus. Oratio.

Preſta, q̃s omnipotens de-
us, ſic nos ab epulis carna-
libus abſtinere: vt a vitijs irruen
tibus pariter ieiunemus. Per d.

Lectio Danielis prophete.

cap. 3. In diebus illis. Angelus do
mini deſcendit cum Azaria
⁊ ſocijs eius in fornacem: ⁊ excuſ
ſit flammã ignis de fornace: ⁊ fe-
cit mediũ fornacis quaſi ventu;
roris flantem. Flãma autem dif
fuſa eſt ſuper fornacem, cubitis
quadragintanouẽ: ⁊ icẽdit quos
repperit iuxta fornacẽ de Chal-
deis miniſtros regis qui eã incẽ
debant. Illos aũt omnino nõ tẽ
tigit ignis: neq; cõtriſtauit: nec
quicquam moleſtie intulit. Tũc
hi tres quaſi ex vno ore lauda-
bant, ⁊ glorificabant, ⁊ benedice
bãt deũ in fornace, dicẽtes. Al-
leluia. ℣. Benedictus es domi-
ne deus patrum noſtroru;, ⁊ lau
dabilis in ſecula. Finito verſu, di
citur Gloria in excelſis. Sequit
Dñs vo. ℟. Et cũ ſpi. Oratio.

Deus, qui tribus pueris mi
tigaſti flãmas ignium, con-
cede propitius: vt nos famulos
tuos non exurat flamma vitio-
rum. Per dominum noſtrum.

Pro Papa. Oratio.

Deus omnium fidelium pa
ſtor ⁊ rector, famulu; tuu;
N. quem paſtorem eccleſie tue
preeſſe voluiſti, ꝓpitius reſpice:
da ei, queſumus, verbo ⁊ exem-
plo quibus preeſt, proficere: vt
ad vitã vna cum grege ſibi credi
to, perueniat ſempiternã. Per.
vel Eccleſie tue. vt in feria iiij.

Dominice reſurrectionis.

Lectio epiſtole beati Pauli
apoſtoli ad Romanos. ca. 5.

Fratres. Iuſtificati igitur
ex fide, pace; habeamus ad
deum per Ieſum Chriſtum do-
minum noſtrum: per quem ⁊ ac-
ceſſum habemus per fidẽ in gra-
tiam iſtam, in qua ſtamus, ⁊ glo-
riamur in ſpe glorie filioru; dei.
Non

Non ſolum autem: ſed ⁊ gloria-
mur in tribulationibus, ſcientes
quod tribulatio patientiam ope
ratur: patientia autem probatio
nem: probatio vero ſpeȝ. Spes
autem non confundit: quia cha-
ritas dei diffuſa eſt in cordibus
noſtris per ſpiritum ſanctuȝ, qui
datus eſt nobis. Tractus. Lau
ps. 116. date dominum omnes gentes:
⁊ collaudate eum omnes popu-
li. ℣. Quoniam confirmata eſt
ſuper nos miſericordia eius: ⁊ ve
ritas domini manet in eternum.

c. 4. Seq. ſancti euang. ſm Lucam.

In illo tē-
pore: Sur
gens Jeſus de
ſynagoga, in-
troiuit in do-
muȝ Simonis.
Socrus autem
Simonis tene-
batur magnis
febribus: ⁊ rogauerunt illuȝ pro
ea. Et ſtans ſuper illam, impera-
uit febri: ⁊ dimiſit illam. Et con
tinuo ſurgens, miniſtrabat illis.
Cum ſol autem occidiſſet, om-
nes qui habebant infirmos va-
riis languoribus, ducebant illos
ad Jeſuȝ. At ille ſingulis manus
imponens, curabat eos. Exibāt
autem demonia a multis, clamā
tia ⁊ dicētia: quia tu es filius dei.
Et increpans, non ſinebat ea lo-
qui, quia ſciebant ipſuȝ eſſe Chri
ſtum. Facta autem die, egreſſus
ibat in deſertum locum: ⁊ turbę
requirebant eum, ⁊ venerunt vſ
que ad ipſum: ⁊ detinebant illū,
ne diſcederet ab eis. Quibus ille
ait. Quia ⁊ aliis ciuitatibus opor
tet me euangelizare regnuȝ dei:
quia ideo miſſus ſum. Et erat
prędicans in ſynagogis Galilee.
Credo in vnum. Offertorium.
Domine deus ſalutis mee, in ps. 87.
die clamaui ⁊ nocte coram te: in-
tret oratio mea in cōſpectu tuo
domine, alleluia. Secreta.
Et accepta tibi ſint domine
noſtra ieiunia, pręſta nobis, quę
ſumus, huius munere ſacramen
ti, purificatum tibi pectus offer-
re. Per dominum no. Altera ſe
creta, vel Oblatis quęſumus do
mine. vel Protege. vt in feria
iiii. Dñicę reſurrectionis. Cōio.
Spiritus, vbi vult, ſpirat: ⁊ vo- Joā. 3.
cem eius audis, alleluia, alleluia:
ſed neſcis vnde veniat, aut quo
vadat, alleluia, allā, allā. Poſtcō.
Prebeāt nobis domine di-
uinum tua ſancta feruorem,
quo eorum pariter ⁊ actu dele-
ctemur ⁊ guſtu. Per dominum.
Altera poſtcō. vel Hęc nos qs.
vel Quęſumus domine. vt in fe
ria iiii. Dominicę reſurrectiōis.

¶ In feſto ſanctę Trinitatis.
Introitus.

Benedicta ſit ſā-
cta Trinitas, at
que īdiuiſa vni
tas, confitebi-
mur ei, quia fe-
cit nobiſcuȝ mi
ſericordiā ſuā.
ps. Domine domin⁹ noſter quā
admirabile eſt nomen tuū in vni
uerſa terra. ℣. Gloria. Oratio.
Om-

OMnipotens ſempiterne deus, qui dediſti famulis tuis in confeſſione vere fidei eterne Trinitatis gloriam agno- ſcere, ⁊ in potentia maieſtatis a- doꝛare vnitatem: queſumus, vt eiuſdem fidei firmitate ab omni bus ſemper muniamur aduer- ſis. Per d. Deinde fit cōmemo- ra. de Dñica j. poſt Pentc. Oꝛo vt infra habet̄ in eius miſſa. Lcō epl'e beati Pauli apli ad Roma.

ca.2. FRatres. O altitudo divi- tiarum ſapientie ⁊ ſcientie dei: quàm inincōpꝛehenſibilia ſunt iudicia eius ⁊ inueſtigabi- les vie eius. Quis enim cogno- uit ſenſuꝫ domini? Aut quis cō- ſiliari⁹ eius fuit? Aut quis prioꝛ dedit illi, ⁊ retribuetur ei? Quo- niam ex ipſo, ⁊ per ipſum, ⁊ in ip- ſo ſunt omnia. Ipſi honoꝛ, ⁊ glo ria, in ſecula ſeculoꝛum. Amen. Graduale. Benedictus es do mine, qui intueris abyſſos, ⁊ ſe- des ſuper cherubim. ℣. Bene- dictus es domine in firmamen- to celi, ⁊ laudabilis in ſecula. Al leluia, alleluia. ℣. Benedictus es domine deus patruꝫ noſtro- rum, ⁊ laudabilis in ſecula, all'a. Seq. ſancti euang. ſm Matthe.

c.26.

IN illo tē- pore. Di- xit Jeſus diſci- pulis ſuis. Da- ta eſt mihi om- nis poteſtas in celo ⁊ in terra. Euntes ergo docēte omnes gentes, baptizantes eos, in no- mine patris, ⁊ filij, ⁊ ſpiritus ſan- cti: docentes eos ſeruare omnia quecunque mandaui vobis. Et ecce, ego vobiſcum ſum vſqꝫ ad cōſummationē ſeculi. Credo. Offert. Bñs ſit deus pr̄, vnige- nitus q̄ dei fili⁹, ſcūs quoqꝫ ſpūs: q2 fecit nobiſcū miſericoꝛdiā ſuā.

SAnctifica, q̄s do- mine deus noſter, per tui ſancti nominis inuocationem, huius oblationis hoſtiam: ⁊ per eā noſmetipſos tibi perfice mu- nus eternum. Per dominuꝫ no. Secre. Prefatio. Qui cum vnigenito. Cōmunio. Benedicimus deuꝫ celi, ⁊ coꝛaꝫ omnibus viuētibus confitebimur ei: quia fecit nobiſ cum miſericoꝛdiā ſuaꝫ. Poſtcō.

PRoficiat nobis ad ſaluteꝫ coꝛpoꝛis ⁊ anime, domine deus noſter, huius ſacramenti ſuſceptio: ⁊ ſempiterne ſancte Trinitatis, eiuſdémque indiui- due vnitatis confeſſio. Per do.

¶ Dominica prima poſt Pente coſten. Introitus.

DOmine in tua miſericoꝛdia ſperaui: exulta- uit coꝛ meuꝫ in ſalutari tuo: cā- tabo domino, qui bona tri- buit mihi. Pſalmus. Uſquequo domine obliuiſceris me in finē? vſquequo auertis faciem tuam a me? ℣. Gloria patri. Oratio. ps. 12.

DEus in te ſperantium foꝛ- titudo, adeſto propitius in uo-

uocationibus noſtris: ⁊ quia ſine te nihil poteſt mortalis infirmitas, preſta auxiliuꝫ gratie tue: vt in exequẽdis mandatis tuis, ⁊ volũtate tibi, ⁊ actione placeamus. Per dominum noſtrum.

Ad poſcenda ſuffragia ſanctorum. Oratio.

A Cunctis nos, queſumus domine, mentis ⁊ corporis defende periculis: ⁊ intercedente glorioſa virgine dei genitrice Maria, cum beatis Apoſtolis tuis Petro, ⁊ Paulo, atque beato N. ⁊ omnibus ſanctis: ſalutẽ nobis tribue benignus ⁊ paceꝫ: vt deſtructis aduerſitatibus ⁊ erroribus vniuerſis, eccleſia tua ſecura tibi ſeruiat libertate. Per eundem dñm noſtrum Jeſum.

¶ Et dr̃ in miſſa tam de tempore, quã de ſancto vſque ad aduentum, niſi ſit duplex, vel infra octauam. Tertia vero oratio dicatur ad libitum ſacerdotis.

Lectio epiſtole beati Joannis apoſtoli.

1.c.4 Chariſſimi. Deus charitas
eſt. In hoc apparuit charitas dei in nobis: quoniam filiuꝫ ſuum vnigenitum miſit deus in mundum, vt viuamus per eum. In hoc eſt charitas: non quaſi nos dilexerimus deum: ſed quoniam ipſe prior dilexit nos, ⁊ miſit filium ſuuꝫ propitiatoreꝫ pro peccatis noſtris. Chariſſimi, ſi deus dilexit nos, ⁊ nos debemus alterutrũ diligere. Deũ nemo vidit vnquam. Si diligimus inuicẽ, deus in nobis manet, ⁊ charitas eius in nobis perfecta eſt. In hoc cognoſcimus, quoniaꝫ in eo manemus, ⁊ ipſe in nobis: qm̃ de ſpiritu ſuo dedit nobis. Et nos vidimus, ⁊ teſtificamur: quoniã pater miſit filium ſuuꝫ ſaluatorẽ mundi. Quiſquis confeſſus fuerit, quoniã Jeſus eſt filius dei: deus in eo manet, ⁊ ipſe in deo. Et nos cognouimus, ⁊ credidimus charitati, quaꝫ habet deus in nobis. Deus charitas eſt: ⁊ qui manet in charitate, in deo manet, ⁊ deus in eo. In hoc pfecta eſt charitas dei nobiſcum, vt fiduciam habeamus in die iudicij: quia ſicut ille eſt, ⁊ nos ſumus in hoc mũdo. Timor non eſt in charitate: ſed perfecta charitas foras mittit timorem: quoniam timor penã habet. Qui autem timet, non eſt perfectus in charitate. Nos ergo diligamus deũ: quoniaꝫ deus prior dilexit nos. Siquis dixerit quoniã diligo deum: ⁊ fratrem ſuum oderit: mendax eſt. Qui enim nõ diligit fratrem ſuum, quem videt: deũ, quem non videt, quomodo poteſt diligere? Et hoc mandatuꝫ habemus a deo: vt qui diligit deum, diligat ⁊ fratrem ſuum. Graduale.

Ego dixi dñe, miſerere mei: ſa-
na animam meam, quia peccaui Ps.
tibi. V. Beatus vir, qui intelli- 40.
git ſuper egenum, ⁊ pauperem:
in die mala liberabit eum dñs.
Alleluia, alleluia. V. Verba mea
auribus percipe domine: intelli- Ps.
ge clamorem meum, alleluia. 5.

Seq. ſancti euang. ſm Lucam.

In

C. 6.

In illo tēpore. Dixit Jeſus diſcipulis ſuis. Eſtote miſericordes, ſicut ⁊ pater veſter miſericors eſt. Nolite iudicare, ⁊ non iudicabimini. Nolite cōdemnare, ⁊ non condemnabimini. Dimittite, ⁊ dimittemini. Date, ⁊ dabitur vobis. Menſuram bonam, ⁊ confertam, ⁊ coagitatam, ⁊ ſupereffluentem dabunt in ſinum veſtrum. Eadem quippe menſura, qua menſi fueritis, remetietur vobis. Dicebat autem illis ⁊ ſimilitudinem. Nunquid poteſt cecus cecū ducere? Nonne ambo in foueā cadunt? Non eſt diſcipulus ſuper magiſtrū. Perfectus aūt omnis erit, ſi ſit ſicut magiſter eius. Quid aūt vides feſtucam in oculo fratris tui: trabem autem, que in oculo tuo eſt, non conſideras? Aut quomodo potes dicere fratri tuo: frater, ſine eijciā feſtucam de oculo tuo: ipſe trabē in oculo tuo non videns? Hypocrita, eijce primum trabē de oculo tuo: ⁊ tunc perſpicies vt educas feſtucam de oculo fratris tui. Credo in vnū. **Offert.**

Intende voci orationis mee,
ps. rex meus, ⁊ deus meus: quoniā
5. ad te orabo domine. **Secreta.**

Hoſtias noſtras, qs domine, tibi dicatas placatus aſſume, ⁊ ad perpetuum nobis tribue prouenire ſubſidium. Per dominum noſtrum Jeſum Chri.

Ad poſcenda ſuffragia ſanctorum. Secreta.

Exaudi nos deus ſalutaris noſter: vt per huius ſacramenti virtutem, a cunctis nos mentis ⁊ corporis hoſtibus tuearis: gratiā tribuens in preſenti, ⁊ gloriam in futuro. Per dominum noſtrū Jeſum. in vnit. eiuſ.

Communio. Narrabo omnia ps.
mirabilia tua: letabor, ⁊ exulta- 9.
bo in te: pſallam nomini tuo altiſſime. **Poſtcommunio.**

Tantis domine repleti muneribus, preſta, queſumus: vt ⁊ ſalutaria dona capiamus, ⁊ a tua laude nunquam ceſſemus. Per dominum. **Ad poſcenda ſuffragia ſanctorū. Poſtcommunio.**

Mundet ⁊ muniat nos, queſumus domine, diuini ſacramenti munus oblatum: ⁊ intercedente beata virgine dei genitrice Maria, cum beatis apoſtolis tuis Petro ⁊ Paulo, atq; beato **N.** ⁊ omnibus ſanctis: a cunctis nos reddat ⁊ peruerſitatibus expiatos, ⁊ aduerſitatibus expeditos. Per eundem domi.

¶ In ſollemnitate ſacratiſſimi Corporis Chriſti. Introitus. ps. 80.

Cibauit eos ex adipe frumēti, alleluia, ⁊ de petra melle ſaturauit eos, alleluia, alleluia, all'ia. **Pſalmus.** Exultate deo adiutori

tori noſtro: iubilate deo Iacob. ℣. Gloria patri, ꝛ filio. Oratio.

Deus, qui nobis ſub ſacramento mirabili paſſionis tuę memoriam reliquiſti: tribue, queſumus, ita nos corporis ꝛ ſanguinis tui ſacra myſteria venerari: vt redemptionis tuę fructum in nobis iugiter ſentiamus. Qui viuis ꝛ regnas cum deo patre.

Lectio epiſtolę beati Pauli apoſtoli ad Corinthios.

I. C. 11. Fratres. Ego enim accepi a domino quod ꝛ tradidi vobis: quoniam dominus Ieſus in qua nocte tradebatur, accepit panē, ꝛ gratias agens, fregit, ꝛ dixit. Accipite, ꝛ manducate: Hoc eſt corpus meū, quod pro vobis tradet. Hoc facite in meam cōmemorationem. Similiter ꝛ calicem poſtquam cęnauit, dicens: Hic calix nouum teſtamentū eſt in meo ſanguine. Hoc facite quotieſcunq; bibetis, in meam commemorationē. Quotieſcunque enim manducabitis panē hunc, ꝛ calicē bibetis: mortem domini annunciabitis donec veniat. Ita que quicunq; manducauerit panem, ꝛ biberit calicem domini indigne: reus erit corporis ꝛ ſanguinis domini. Probet autē ſe ipſum homo: ꝛ ſic de pane illo edat, ꝛ de calice bibat. Qui enim manducat ꝛ bibit indigne: iudicium ſibi manducat ꝛ bibit, non dijudicans corpus dñi. Grad.

Ps. 44. Oculi omnium in te ſperant domine: ꝛ tu das illis eſcam in tempore opportuno. ℣. Aperis tu manum tuam: ꝛ imples omne animal benedictione. Alleluia, alleluia. ℣. Caro mea vere eſt cibus: ꝛ ſanguis meus vere eſt potus: qui manducat meam carnē, ꝛ bibit meum ſanguinem, in me manet, ꝛ ego in eo. Sequentia.

Lauda Sion Saluatorem, lauda ducem ꝛ paſtorem, in hymnis, ꝛ canticis. Quantum potes, tantum aude: quia maior omni laude, nec laudare ſufficis. Laudis thema ſpecialis, panis viuus ꝛ vitalis, hodie proponitur. Quem in ſacrę menſa cęnę, turbę fratrum duodenę, datum non ambigitur. Sit laus plena, ſit ſonora, ſit iucunda, ſit decora mentis iubilatio. Dies enim ſollemnis agitur, in qua menſe primo recolitur huius inſtitutio. In hac menſa noui regis, nouum paſcha nouę legis, phaſe vetus terminat. Vetuſtatem nouitas, vmbram fugat veritas, noctem lux eliminat. Quod in cęna Chriſtus geſſit, faciendum hoc expreſſit in ſui memoriam. Docti ſacris inſtitutis, panem vinum in ſalutis conſecramus hoſtiam. Dogma datur chriſtianis, quod in carnem tranſit panis, ꝛ vinum in ſanguinem. Quod nō capis, quod non vides, animoſa firmat fides, prēter rerum ordinem. Sub diuerſis ſpeciebus, ſignis tantum, ꝛ non rebus, latent res eximię. Caro cibus, ſanguis potus: manet Chriſtus tamen totus ſub vtraque ſpecie. A ſumente non conciſus, nō con-

confractus, nō diuiſus: integer accipitur. Sumit vnus, ſumūt mille: quantū iſti, tantum ille: nec ſumptus cōſumitur. Sumunt boni, ſumūt mali: ſoꝛte tamen inequali, vitę vel interitus. Moꝛs eſt malis, vita bonis: vide, paris ſumptionis quā ſit diſpar exitus. Fracto demū ſacramēto, ne vacilles: ſed memento, tantum eſſe ſub fragmento, quantum toto tegitur. Nulla rei fit ſciſſura: ſigni tantum fit fractura: qua nec ſtatus, nec ſtatura ſignati minuitur. Ecce panis angeloꝛum factus cibus viatoꝛum: verè panis filioꝛū, non mittendus canibus. In figuris pręſignatur, cum Iſaac immolatur: agnus paſchę deputatur: datur manna patribus. Bone paſtoꝛ, panis vere, Jeſu noſtri miſerere: tu nos paſce, nos tuére: tu nos bona fac videre, in terra viuentiū. Tu qui cuncta ſcis ⁊ vales: qui nos paſcis hic moꝛtales: tuos ibi commenſales cohęredes ⁊ ſodales fac ſanctoꝛū ciuiū. Amen. Allia.

Seque. S. euang. ſm Joanné.

C. 16.

IN illo tēpoꝛe. Dixit Jeſus turbis Judęoꝛū. Caro mea, verè eſt cibus: ⁊ ſanguis meus verè eſt potus. Qui manducat meā carnem, ⁊ bibit meum ſanguinē: in me manet, ⁊ ego in illo. Sicut miſit me viuēs pater, ⁊ ego viuo propter patrem, ⁊ qui manducat me, ⁊ ipſe viuet propter me. Hic eſt panis qui de cęlo deſcendit. Nō ſicut manducauerūt patres veſtri mānā: ⁊ moꝛtui ſunt. Qui manducat hunc panem, viuet in ęternum. Credo in vnum deū.

Offert. Sacerdotes domini incenſum ⁊ panes offerunt deo: ⁊ ideo ſancti erunt deo ſuo, ⁊ non pollueṫ nomē eius, allia. Le. 21.

Secr. ECcleſię tuę, quęſumus domine, vnitatis ⁊ pacis propitius dona cōcede: quę ſub oblatis muneribus myſticé deſignantur. Per dominum noſtrū Jeſum. Pręfatio. Quia per incarnati. Et dicitur p tota octauam. Communio. Quotieſcunque manducabitis panem hūc, ⁊ calicem bibetis, moꝛtem domini annunciabitis, donec veniat. itaque quicunque manducauerit panem, ⁊ biberit calicem domini indignè, reus erit coꝛpoꝛis ⁊ ſāguinis dñi, alleluia. Poſtcō. HAc nos, quęſumus domine, diuinitatis tuę ſempiterna fruitione repleri: quā precioſi coꝛpoꝛis ⁊ ſanguinis tui tēpoꝛalis perceptio pręfigurat. Qui viuis ⁊ regnas in vnitate.

¶ Jnf. octa. nō fit de aliquo ſancto, niſi fuerit duplex: die octauę nō fit niſi de feſto S. Joānis Baptiſtę, ⁊ ſanctoꝝ apoſtoloꝛū Petri ⁊ Pauli, ſi occurrat: ⁊ tunc fit de feſto cū cōmemoꝛatione octauę. Secunda oꝛatio infra octauam, de ſancta Maria. Concede. tertia Eccleſię. vel p Papa.

¶ Dñica ij. poſt Pente: Intro.

psal. 17 F Actus eſt dominus protector meus: ⁊ eduxit me in latitudine3: ſaluũ me fecit: quonia3 voluit me. Pſal. Diligam te domine fortitudo mea: dominus firmamentũ meum, ⁊ refugium meum, ⁊ liberator meus. ℣. Gloria. Oratio.

S Ancti nominis tui domine timorem pariter ⁊ amore3 fac nos habere perpetuu3: quia nunquam tua gubernatione deſtituis, quos in ſoliditate tue dilectionis inſtituis. Per dominũ noſtrum Jeſum. Deinde fit cõmemoratio de octaua corporis Chriſti. Deus q nobis. vt ſup.

Lctõ eple btĩ Joannis apoſtoli.

1.c.3. C Ariſſimi: Nolite mirari, ſi odit vos mundus. Nos ſcimus, quonia3 tranſlati ſumus de morte ad vitã: qm̃ diligimus fratres. Qui nõ diligit: manet in morte. Omnis qui odit fratrem ſuu3: homicida eſt. Et ſcitis, quonia3 omnis homicida non habet vitam eternã in ſe manente3. In hoc cognouimus charitatẽ dei; qm̃ ille pro nobis animã ſuã poſuit: ⁊ nos debemus pro fratribus animas ponere. Qui habuerit ſubſtantiam huius mundi, ⁊ viderit fratrem ſuum neceſſitatem habere, ⁊ clauſerit viſcera ſua ab eo: quomodo charitas dei manet in eo? Filioli mei, non diligamus verbo, neque lingua: ſed opere ⁊ veritate. Graduale.

A d dominum cũ tribularer clamaui, ⁊ exaudiuit me. ℣. Domine, libera animam meam a labiis iniquis, ⁊ a lingua doloſa. Alleluia, allia. ℣. Dñe deus in te ſperaui, ſaluũ me fac ex oĩbus perſequentibus me, ⁊ libera me, allia. psal. 119.

Sequentia ſancti euangelij ſecundum Lucam. c.14.

I N illo tẽpore. Dixit Jeſus diſcipulis ſuis parabolam hanc. Homo quidam fecit cenam magnã: ⁊ vocauit multos. Et miſit ſeruum ſuum hora cene dicere inuitatis vt venirẽt: quia iam parata ſunt omnia. Et ceperunt omnes ſimul excuſare. Primus dixit ei. Villam emi: ⁊ neceſſe habeo exire, ⁊ videre illa3. Rogo te, habe me excuſatum. Et alter dixit. Juga boum emi quinque: ⁊ eo probare illa. Rogo te, habe me excuſatũ. Et ali⁹ dixit. Uxorem duxi: ⁊ ideo non poſſu3 venire. Et reuerſus ſeruus nunciauit hec domino ſuo. Tunc irat⁹ paterfamilias, dixit ſeruo ſuo. Exi cito in plateas ⁊ vicos ciuitatis: ⁊ paupes ac debiles, ⁊ cecos ⁊ claudos introduc huc. Et ait ſeruus. Domine factu3 eſt vt imperaſti: ⁊ adhuc locus eſt. Et ait dñs ſeruo. Exi in vias ⁊ ſepes: ⁊ cõpelle intrare, vt impleatur domus mea. Dico autem vobis, quod nemo viroru3 illorum qui vocati ſunt, guſtabit cena3 meã. ps

Credo in. Offertoriũ. Domine conuertere, ⁊ eripe animam meam: ſaluu3 me fac propter miſericordiam tuam. Secreta.

Obla-

OBlatio nos, queſumus domine, tuo nomini dicanda purificet: ⁊ de die in diem ad celeſtis vite tránſferat actionem. Per dominum n. Communio. psal. 12. Cantabo domino, qui bona tribuit mihi: ⁊ pſallam nomini domini altiſſimi. Poſtcommunio. Sumptis muneribꝰ ſacris, queſumus domine, vt cuȝ frequentatione myſterij, creſcat noſtre ſalutis effectuſ. Per do.

¶ Dominica tertia poſt Pentecoſten. Introitus.

psal. 24 Reſpice in me, ⁊ miſerere mei dñe: quoniam vnicus, ⁊ pauper ſum ego: vide humilitatem meaȝ ⁊ laborē meum: ⁊ dimitte oīa peccata mea deus meꝰ. ps. Ad te dñe leuaui animā meam: deus meus in te cōfido, non erubeſcā. ℣. Gloria p. Oratio.

Protector in te ſperantiū deus, ſine quo nihil eſt validum, nihil ſanctuȝ: multiplica ſuper nos miſericordiam tuam: vt te rectore, te duce, ſic tranſeamꝰ per bona temporalia, vt nō amittamus eterna. Per dominum noſtrum Ieſum Ch. A cunctis nos queſumus domi. vt in prima Dominica poſt Pentecoſt.

Lectio epiſtole bti Petri apli.

1. c. 5 Chariſſimi: Humiliamini ſub potenti manu Dei, vt vos exaltet in tempore viſitationis. Omnem ſolicitudinem veſtram proiicientes in eum: quoniam ipſi eſt cura de vobis. Sobrij eſtote, ⁊ vigilate: qꝛ aduerſarius veſter diabolus, tanquam leo rugiens, circuit querens quē deuoret. Cui reſiſtite fortes in fide: ſcientes eandem paſſionem ei que in mundo eſt, veſtre fraternitati fieri. Deus autem omnis gratie, qui vocauit nos in eternam ſuam gloriaȝ in Chriſto Ieſu, modicuȝ paſſos ipſe perficiet, cōfirmabit, ſolidabitq3, Ipſi gloria, ⁊ imperium in ſecula ſeculorum. Amen. Gra. Iacta cogitatum tuum in dño: ⁊ ipſe te enutriet. psal. 54 ℣. Dum cla.narem ad dominum, exaudiuit vocē meaȝ ab his, qui appropinquant mihi.

Alleluia, alleluia. ℣. Deus iuſtus, fortis, ⁊ patiens, nūquid iraſcetur ꝑ ſingulos dies? alleluia. ps. 7

Sequen. S. euang. ſm Lucam.

In illo tempore: Erant appropinquantes ad Ieſum publicani ⁊ peccatores, vt audirent illum. c. 15. Et murmurabant phariſei ⁊ ſcribe, dicentes. Quia hic peccatores rēcipit, ⁊ manducat cum illis. Et ait ad illos parabolam iſtam dicens. Quis ex vobis homo qui habet centum oues: ⁊, ſi perdiderit vnam ex illis, nōnne dimittit nonagintanouem in deſerto, ⁊ vadit ad illam que perierat, donec inueniat illam? Et cū inuēnerit eam, imponit in humeros ſuos gaudēs: ⁊ veniens do-

mum, cõuocat amicos ⁊ vici-
nos, dicens illis. Congratulami
ni mihi, quia inueni ouem meam
que perierat. Dico vobis, quod
ita gaudium erit in celo ſuper v-
no peccatore penitentiam agen-
te, quã ſupra nonagintanouē
iuſtis, qui non indigent peniten
tia. Aut que mulier habēs drach
mas decem: ſi perdiderit drach-
mam vnā, nonne accendit lucer
nam, ⁊ euerrit domum, ⁊ querit
diligenter, donec inueniat eam?
Et cum inuenerit, cõuocat ami
cas ⁊ vicinas, dicens. Congratu-
lamini mihi: quia inueni drachmā
quam perdideram. Ita, dico vo-
bis, gaudium erit corã angelis
dei ſuper vno peccatore peniten
tiam agente. Credo. Offerto.
ps.9 Sperent in te omnes, qui noue
runt nomen tuum domine: quo
niam non derelinquis queren-
tes te: pſallite domino: qui habi-
tat in Sion: quoniã non eſt obli
tus orationē pauperū. Secreta.
Reſpice, queſumus domi-
ne, munera ſupplicantis ec-
cleſie: ⁊ ſaluti credentium perpe-
tua ſanctificatione ſumenda cõ-
cede. Per do. Exaudi nos de⁹
ſalutaris. vt iii. Dominica. Cõ-
Lu. munio. Dico vobis, gaudiū eſt
15 angelis dei ſuper vno peccatore
penitētiam agente. Poſtcõmu.
Sancta tua domine nos
ſumpta viuificent: ⁊ miſe-
ricordie ſempiterne preparent
expiatos. Per dominū. Mun
det, ⁊ muniat. vt iii. dominica.
Dñica iiii. poſt Pente. Introi.

Dominus illumina tio mea, ⁊ ſal⁹ mea, pſal. 26
quē timebo? do-
minus defenſor vi
te mee, a quo tre-
pidabo? qui tri-
bulant me inimici mei, ipſi infir-
mati ſunt, ⁊ ceciderunt. Pſal.
Si conſiſtant aduerſum me ca-
ſtra, non timebit cor meum. V.
Gloria patri, ⁊ filio, ⁊c. Oratio.
Da nobis, queſumus domi-
ne, vt ⁊ mundi curſus paci-
fice nobis tuo ordine dirigatur:
⁊ eccleſia tua tranquilla deuotio
ne letetur. Per dñm. A cunctis
nos. vt in prima Dominica.

Lectio epiſtole beati Pauli
apoſtoli ad Romanos

Fratres: Exiſtimo, quod ca. 8
non ſunt condigne paſſio-
nes huius temporis, ad futurā
gloriam, que reuelabitur in no-
bis. Nam expectatio creature,
reuelationem filiorum dei expe-
ctat. Vanitati enim creatura ſub-
iecta eſt, non volens, ſed propter
eum qui ſubiecit eam in ſpe: quia ⁊
ipſa creatura liberabitur a ſerui-
tute corruptionis, in libertatem
glorie filiorū dei. Scimus enim,
quod omnis creatura ingemi-
ſcit, ⁊ parturit vſque adhuc. Nō
ſolum autem illa, ſed ⁊ nos ipſi pri-
mitias ſpiritus habentes, ⁊ ipſi
intra nos gemimus, adoptionē
filiorū dei expectantes, redēptio
nē corporis noſtri. In Chriſto
Ieſu domino noſtro. Gradua.
Propitius eſto domine pecca- pſal.
tis noſtris: nequando dicant 87
gen-

gentes, vbi eſt deus eorum? ℣. Adiuua nos deus ſalutaris noſter, ⁊ propter honorem nominis tui domine libera nos. Alleluia, alleluia. ℣. Deus, qui ſedes ſuper thronum, ⁊ iudicas equitatem, eſto refugium pauperum in tribulatione, alleluia. Sequẽ. S. euange. ſm Lucam.

ca. 5.

In illo tempore. Cũ turbe irruerent in Ieſum, vt audirent verbũ dei: ⁊ ipſe ſtabat ſecus ſtagnũ Geneſareth. Et vidit duas naues ſtãtes ſecus ſtagnum. Piſcatores autem deſcẽderant, ⁊ lauabant retia. Aſcẽdens autẽ in vnam nauim que erat Simonis, rogauit eum a terra reducere puſillum. Et ſedens, docebat de nauicula turbas. Ut autem ceſſauit loqui, dixit ad Simonem. Duc in altũ, ⁊ laxate retia veſtra in capturam. Et reſpondens Simon, dixit illi. Preceptor, per totam noctem laborantes, nihil cepimus: in verbo autem tuo laxabo rete. Et cum hoc feciſſent, concluſerunt piſcium multitudinem copioſam. Rumpebatur autem rete eorũ. Et annuerũt ſociis, qui erant in alia naui: vt venirẽt, ⁊ adiuuarẽt eos. Et venerũt, ⁊ impleuerunt ambas nauiculas: ita vt pene mergerentur. Quod cũ vidẽret Simõ petrus, procidit ad genua Ieſu, dicens. Exi a me, quia homo

peccator ſum, dñe. Stupor enim circundederat eum, ⁊ omnes qui cum illo erant, in captura piſcium quam ceperant. Similiter autem ⁊ Iacobum ⁊ Ioannem filios Zebedei, qui erant ſocii Simonis. Et ait ad Simonem Ieſus. Noli timere: ex hoc iã eris homines capiẽs. Et ſubductis ad terram nauibus, relictis oĩbus ſecuti ſunt eum. Credo. Offertor. pſal. 12.

Illumina oculos meos, ne vnquam obdormiam in morte: nequando dicat inimicus meus, preualui aduerſus eum. Secreta.

Oblationibus nr̃is, qs dñe placare ſuſceptis: ⁊ ad te noſtras etiam rebelles cõpelle propitius voluntates. Per domi. Exaudi n. vt in j. dñica. Cõio.

Dñs firmamentũ meum, ⁊ refugium meum, ⁊ liberator meus, adiutor meus. Poſtcõmunio. pſal. 17

Myſteria nos, dñe, qs, ſumpta purificent: ⁊ ſuo munere tueantur. Per. Mundet ⁊ muniat. vt in prima dominica.

¶ Dñica v. poſt Pent. Introi.

Exaudi domine vocẽ meã, qua clamaui ad te: adiutor meus eſto, ne derelinquas me: neque deſpicias me deus ſalutaris meus. pſal. Dñs illuminatio mea, ⁊ ſalus mea: quẽ timebo? ℣. Gloria pa. Oratio. pſal. 26

Deus, qui diligentibus te bona inuiſibilia preparaſti, infũde cordibus noſtris tui amoris affectum: vt te in omnibus ⁊

ſuper omnia diligentes: promiſ-
ſiones tuas, que omne deſideriū
ſuperant, conſequamur. Per do
minum noſtrum. A cunctis nos
queſumus dñe. vt in j. dñica.
Lectio epiſtole beati Petri apli.
1.c.3 Chariſſimi: Omnes vna-
nimes in oratione eſtote,
compatiētes, fraternitatis ama
tores, miſericordes, modeſti, hū
miles. Nō reddentes malū pro
malo: nec maledictum pro male-
dicto, ſed econtrario, benedicen
tes: quia in hoc vocati eſtis, vt
benedictionem hereditate poſ-
ſideatis. Qui enim vult vitaꝫ di-
ligere, ⁊ dies vidēre bonos, coer
ceat linguam ſuam a malo, ⁊ la-
bia eius ne loquantur dolum.
Declinet a malo, ⁊ faciat bonū:
inquirat pacem, ⁊ ſequatur eaꝫ.
Quia oculi domini ſuper iuſtos:
⁊ aures eius in preces eorum.
Uultus autem domini ſuper fa-
cientes mala. Et quis eſt, qui vo
bis noceat, ſi boni emulatores
fueritis? Sed ⁊ ſi quid patimi-
ni propter iuſtitiaꝫ, beati. Timo
rē autem eorum ne timueritis,
vt non conturbemini. Dominū
autem Jeſum Chriſtum ſanctifi
cate in cordibus veſtris. Grad.
pſal. Protector noſter aſpice deus,
83 ⁊ reſpice ſuper ſeruos tuos. ℣.
Domine deus virtutum exaudi
preces ſeruorum tuorum. Alle
pſal. luia, alleluia. ℣. Domine in vir-
20 tute tua letabitur rex: ⁊ ſuper ſalu-
tare tuum exultabit vehemēter,
alleluia. Sequentia ſancti euan
gelij ſecundum Mattheum.

In illo tpe: ca.3.
Dixit Jeſus diſcipulis ſu
is. Amen dico
vobis: niſi abū-
dauerit iuſtitia
veſtra pluſquā
ſcribarū ⁊ pha
riſeorū, non in
trabitis i regnū celoꝝ. Audiſtis,
qꝛ dictū eſt antiquis. Non occi-
des: qui aūt occiderit, reus erit
iudicio. Ego auteꝫ dico vobis:
qꝛ omnis qui iraſcitur fratri ſuo,
reus erit iudicio. Qui autē dixe
rit fratri ſuo, raca: reus erit con-
cilio. Qui autem dixerit fatue, re
us erit gehēne ignis. Si ergo of
fers munus tuū ad altare, ⁊ ibi re
cordatus fueris qꝛ frater tuꝰ ha
bet aliqd aduerſum te: relinque
ibi munus tuuꝫ ante altare, ⁊ va-
de prius reconciliari fratri tuo:
⁊ tunc veniens offeres munus
tuum. Credo. Offer. Benedi pſal.
cam dominū, qui tribuit mihi in 15
tellectū, prouidebā deū in cōſpe
ctu meo ſemp: quoniā a dextris
eſt mihi, ne commouear. Secre.
Propitiare domine ſuppli-
cationibus noſtris: ⁊ has
oblationes famulorum, famula
rumque tuarum benignus aſſu-
me: vt, quod ſinguli obtulerunt
ad honorem nominis tui, cun-
ctis proficiat ad ſaluteꝫ. Per d.
Exaudi nos. vt in j. dominica.
Communio. Unam petij a do- pſal.
mino, hanc requiram: vt inhabi- 26
tem in domo domini omnibus
diebus vite mee. Poſtcommu.
Quos

Quos domine cęleſti dono ſatiaſti: pręſta quęſumus: vt a noſtris mundemur occultis: ⁊ ab hoſtium liberemur inſidiis. Per dominum noſtrum Jeſum Chriſtum filium tuum, qui tecū viuit ⁊ regnat in vn. Mundet ⁊ muniat. vt in prima Dominica.

¶ Dominica ſexta poſt Pentecoſten. Introitus.

pſal. 77 Dominus fortitudo plebis ſuę: ⁊ protector ſalutarium Chriſti ſui eſt: ſaluum fac populū tuum domine, ⁊ bñdic hereditati tuę, ⁊ rege eos vſq; in ſeculum. Pſalmus. Ad te domine clamabo: deus meus ne ſileas a me: nequando taceas a me: ⁊ aſſimilabor deſcendentibus in lacum. ℣. Gloria. Oro.

Deus virtutum, cuius eſt totū, qđ eſt optimū, inſere pectoribus noſtris amorem tui nominis: ⁊ pręſta i nobis religionis augmentum: vt quę ſunt bona nutrias: ac pietatis ſtudio, quę ſunt nutrita, cuſtodias. Per dominum noſtrū. A cunctis n. vt in prima Dominica. Lectio epiſtolę btī Pauli apłi ad Roman.

ca. 6. Fratres: Quicunque baptizati ſumus in Chriſto Jeſu, in morte ipſius baptizati ſumus. Conſepulti enim ſumus cum illo per baptiſmum in mortem: vt quomodo ſurrexit Chriſtus a mortuis per gloriam patris, ita ⁊ nos in nouitate vitę ambulemus. Si enim complantati facti ſumus ſimilitudini mortis eius: ſimul ⁊ reſurrectionis erimus. Hoc ſcientes, q; vetus homo noſter ſimul crucifixus eſt: vt deſtruatur corpus peccati, vt vltra non ſeruiamus peccato. Qui enim mortuus eſt, iuſtificatus eſt a peccato. Si autem mortui ſumus cum Chriſto: credimus q; ſimul etiā viuemus cū illo. Sciētes, q; Chrs reſurgens ex mortuis, iam non moritur: mors illi vltra non dominabitur. Quod enim mortuus eſt, peccato mortuus eſt ſemel: quod autē viuit, viuit deo. Ita ⁊ vos exiſtimate, vos mortuos quidem eſſe peccato: viuentes autem deo in Chriſto Jeſu domino noſtro. Grad.

Conuertere dñe aliquantulū: pſal. 89
⁊ deprecare ſuper ſeruos tuos. ℣. Dñe refugium factus es nobis, a generatione in generationem. Alleluia, alla. ℣. In te dñe ſperaui, non confundar in ęternum: in iuſtitia tua libera me, ⁊ eripe me: inclina ad me aurem tuā: accelera: vt eripias me, alleluia. Sequē. S. euang. ſm Marcū.

In illo tempore. ca. 8.
Cum turba multa eſſet cum Jeſu, nec haberent qđ manducarent: conuocatis diſcipulis ſuis, ait illis. Miſereor ſup turbam: quia ecce iam triduo ſuſtinent me, nec habent quod manducent. Et, ſi dimiſero eos ieiunos in domū ſuam, deficient in

via. Quidā enim ex eis de lōge venerunt. Et responderunt ei diſcipuli ſui. Unde iſtos pōterit quis hic ſaturare panibus in ſolitudine? Et interrogauit eos. Quot panes habetis? Qui dixerunt. Septē. Et precepit turbe diſcumbere ſuper terram. Et accipiens ſeptem panes, gratias agens fregit, et dabat diſcipulis ſuis, vt apponerent: et appoſuerunt turbe. Et habebant piſciculos paucos: et ipſos benedixit, et iuſſit apponi. Et manducauerunt, et ſaturati ſunt. Et ſuſtulerunt quod ſuperauerat de fragmentis, ſeptem ſportas. Erant aūt qui māducauerāt, quaſi quatuor millia: et dimiſit eos. C re-

pſal. 16 do. Offer. Perfice greſſus meos in ſemitis tuis, vt non moueātur veſtigia mea: inclina aurē tuā et exaudi verba mea: mirifica miſericordias tuas, q ſaluos facis ſperantes in te domine. Secre.

Propitiare domine ſupplicationibus noſtris: et has populi tui oblationes benignus aſſume: et vt nullius ſit irritum votū, nullius vacua poſtulatio, preſta queſumus: vt, quod fideliter petimus, efficaciter conſequamur. Per dominū noſtrū. Exaudi nos deus ſalutaris. vt in prima Dominica. Cōmunio.

pſal. 26 Circuibo, et immolabo in tabernaculo eius hoſtiā iubilationis: cantabo, et pſalmum dicam domino. Poſtcommunio.

Repleti ſumus domine muneribus tuis: tribue queſumus: vt eorum mundemur effectu, et muniamur auxilio. Per dominum noſtrū. Munda et muniat nos. vt in prima Dominica.

¶ Dominica ſeptima poſt Pentecoſten. Introitus.

Omnes gētes plaudite manibus: iubilate deo in voce exultationis. pſalmus. Quoniam dominus excelſus, terribilis, rex magnus ſuper omnem terrā. ℣. Gloria. Oratio. pſal. 46

Deus, cuius prouidentia in ſui diſpoſitione nō fallitur: te ſupplices exoramus: vt noxia cuncta ſubmoueas: et omnia nobis profutura cōcedas. Per dominum no. A cunctis nos queſumus. vt in prima Dominica.

Lectio epiſtole beati Pauli apoſtoli ad Romanos.

Fratres: Humanum dico propter infirmitatem carnis veſtre. Sicut enim exhibuiſtis membra veſtra ſeruire immūditie et iniquitati ad iniquitatē: ita et nunc exhibete membra veſtra ſeruire iuſtitie, in ſactificationem. Cum enim ſerui eſſetis peccati, liberi fuiſtis iuſtitie. Quem ergo fructum habuiſtis tunc in illis, in quibus nunc erubeſcitis? Nam finis illorū, mors eſt. Nūc vero liberati a peccato, ſerui autem facti deo, habetis fructū veſtrum in ſanctificationem, finem vero vitam eternam. Stipendia enim peccati mors. Gratia autē dei, vita eterna, in Chriſto Jeſu ca. 6.

domino

domino noſtro. Graduale.
psal. Venite filij, audite me: timorez
33. domini docebo vos. ℣. Accedi
te ad euz, ⁊ illuminamini: ⁊ facies
veſtre non confundentur. Alle
psal. luia, alleluia. ℣. Omnes gen
46 tes plaudite manibus, iubilate
deo in voce exultationis, allia.
Seque. ſcti euãg. ſm Mattheũ.
ca. 7.

In illo tẽpore: Dixit Jeſus diſcipulis ſuis. Attẽdite a falſis prophetis, qui veniunt ad vos in veſtimẽtis ouium, intrinſecus autẽ ſunt lupi rapaces. A fructibus eorũ, cognoſcetis eos. Nũquid colligunt de ſpinis vuas, aut de tribulis ficus? Sic, omnis arbor bona, bonos fructus facit: mala autem arbor malos fructus facit. Non poteſt arbor bona malos fructus facere: neque arbor mala, fructus bonos facere. Omnis arbor, que non facit fructum bonum, excidetur, ⁊ in ignez mittetur. Igitur ex fructibus eorũz cognoſcetis eos. Nõ omnis qui dicit mihi, Domine domine intrabit in regnum celorum: ſed qui facit voluntatez patris mei qui in celis eſt, ipſe intrabit in regnum celorũz. Credo
dan. in Offerto. Sicut in holocau
3. ſtis arietum ⁊ taurorum, ⁊ ſicut in millibus agnorum pinguium: ſic fiat ſacrificium noſtrũz in conſpectu tuo hodie, vt placeat tibi,

M. N. R.

quia non eſt confuſio confidentibus in te domine. Secreta.

Deus, qui legalium differẽtiam hoſtiarum vnius ſacrificij perfectione ſanxiſti: accipe ſacrificium a deuotis tuis famulis: ⁊ pari benedictione, ſicut munera Abel, ſanctifica: vt, qđ ſinguli obtulerũt ad maieſtatis tue honorem, cunctis proficiat ad ſalutem. Per dominum noſtrum. Exaudi nos deus. vt in prima Dominica. Communio.

Inclina aurem tuam, accelera, psal.
vt eruas me. Poſtcommunio. 30

Tua nos domine medicinalis operatio, ⁊ a noſtris peruerſitatibus clemẽter expediat, ⁊ ad ea que ſunt recta perducat. Per dominuz. Mundet ⁊ mu. vt in prima Dominica.

Dominica octaua poſt Pentecoſten. Introitus.

Suſcepimus deus psal.
miſericordiam tu 47
am in medio templi tui: ſecundum nomen tuum deus, ita ⁊ laus tua in fines terre: iuſtitia plena eſt dextera tua. Pſal. Magnus dominus, ⁊ laudabilis nimis: in ciuitate dei noſtri, in mõte ſancto eius. ℣. Gloria patri, ⁊ filio. Oratio.

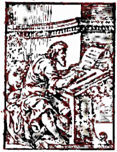
Largire nobis, queſumus domine, ſemper ſpiritum cogitandi que recta ſunt propitius ⁊ agendi: vt, qui ſine te eſſe non poſſumus, ſecundũ te viuere valeamus. Per d. Ut cunctis nos queſ. vt in prima Dominica.

Lectio epiſtole beati Pauli apo
ſtoli ad Romanos.
ca. 8. F Ratres. Debitores ſum⁹:
nō carni, vt ſecundū car-
nem viuamus. Si enim ſecundū
carnem vixeritis: moriemini. Si
autem ſpiritu facta carnis mor-
tificaueritis: viuetis. Quicunqȝ
enim ſpiritu dei aguntur: hi filij
dei ſunt. Nō enim accepiſtis ſpi-
ritum ſeruitutis iterum in timo-
re: ſed accepiſtis ſpiritum ado-
ptionis filiorum, in quo clama-
mus, Abba, pater. Ipſe eniȝ ſpi
ritus teſtimonium reddit ſpiri-
tui noſtro, quod ſumus filij dei.
Si autem filij: ⁊ heredes. Here-
des quidem dei: coheredes au-
pſal. tem Chriſti. Gradua. E ſto mi
30 hi in deū protectorem, ⁊ in locuȝ
refugij, vt ſaluum me facias. ℣.
Deus in te ſperaui dn̄e non con-
fundar in eternum. A lleluia, al
pſal. leluia. ℣. Magnus dn̄s, ⁊ lauda
47 bilis valde, in ciuitate dei noſtri,
in monte ſancto eius, alleluia.
Sequen. S. euang. ſm̄ Lucam.
c. 16.

I N illo tē-
pore: Di-
xit Jeſus diſci-
pulis ſuis pa-
rabolam hanc.
Homo quidaȝ
erat diues, qui
habebat villi-
cum: ⁊ hic dif-
famatus eſt apud illum, quaſi diſ
ſipaſſet bona illius. Et vocauit
illum, ⁊ ait illi. Quid hoc audio
de te? Redde rationeȝ villicatio
nis tue: iam enim non poteris vil
licare. Ait autez villicus intra ſe.
Quid faciam, quia dominus me-
us aufert a me villicationem?
Fodere non valeo: mendicare
erubeſco. Scio quid faciam: vt
cum amotus fuero a villicatio-
ne, recipiant me in domos ſuas.
Conuocatis itaqȝ ſingulis debi-
toribus domini ſui, dicebat pri-
mo. Quantum debes domino
meo? At ille dixit. Centuȝ cados
olei. Dixitqȝ illi. Accipe cautio-
nē tuā: ⁊ ſede cito, ⁊ ſcribe quin
quaginta. Deinde alio dixit. Tu
vero quantum debes? Qui ait.
Centum coros tritici. Ait illi.
Accipe literas tuas, ⁊ ſcribe o-
ctoginta. Et laudauit dominus
villicum iniquitatis, qꝛ pruden-
ter feciſſet: quia filij huius ſeculi
prudentiores filijs lucis in gene-
ratione ſua ſunt. Et ego dico vo
bis. Facite vobis amicos de mā-
mōna iniquitatis: vt cum defe-
ceritis, recipiant vos in eterna
tabernacula. Credo. Offerto.
P opulum humilem ſaluum fa- pſal.
cies domine, ⁊ oculos ſuperbo- 17.
rum humiliabis: quoniam quis
deus preter te domine? Secre.
S Uſcipe, queſumus domi-
ne, munera, que tibi de tua
largitate deferimus, vt hec ſacro
ſancta myſteria, gratie tue ope-
rāte virtute, ⁊ preſentis vite nos
conſeruatione ſanctificent, ⁊ ad
gaudia ſempiterna perducant.
Per dominū noſtrum. E xau-
di nos deus. vt in j. Dominica.
Communio. G uſtate, ⁊ vide- pſal.
te, quoniam ſuauis eſt dn̄s: bea- 33.
tus

tus vir qui ſperat in eo. Poſtcō.
S It nobis domine repara-
tio mentis ⁊ corporis cele-
ſte myſterium: vt, cuius exequi-
mur cultum, ſentiamus effectū.
Per dominum noſtrum. M un
det ⁊ muniat. vt in j. Dominica.
¶ Dominica nona poſt Pen
tecoſten. Introitus.
psal. 53 Ecce deus adiuuat
me: ⁊ dominus ſu
ſceptor eſt anime
mee: auerte mala
inimicis meis: ⁊ in
veritate tua diſp-
de illos protector meus domi-
ne. Pſal. Deus ī nomine tuo ſa-
luum me fac: ⁊ in virtute tua libe
ra me. ℣. Gloria pa. Oratio.
P Ateant aures miſericordie
tue domine precibus ſup-
plicantium: ⁊, vt petentibus de-
ſiderata concedas, fac eos que
tibi ſunt placita poſtulare. Per
dominum noſt. A cunctis nos
queſum⁹. vt in prima dominica.
Lectio epiſtole beati Pauli apo
ſtoli ad Corinthios.
1.ca. 10 F Ratres: Non ſcimus con-
cupiſcentes malorū, ſicut
⁊ illi cōcupierunt. Neqȝ idolola-
tre efficiamini, ſicut quidaȝ ex ip-
ſis: quemadmodum ſcriptuȝ eſt.
Sedit populus manducare ⁊ bi
bere, ⁊ ſurrexerunt ludere. Ne-
que fornicemur: ſicut quidam ex
ipſis fornicati ſunt, ⁊ ceciderunt
vna die vigintitria millia. Neqȝ
tentemus Chriſtum: ſicut quidā
eorum tentauerunt, ⁊ à ſerpenti-
bus perierunt. Neqȝ murmura-
ueritis: ſicut quidā eorū murmu
rauerunt, ⁊ perierūt ab extermi-
natore. Hec autē omnia in figu
ra contingebant illis: ſcripta ſūt
autem ad correptionē noſtrā, in
quos fines ſeculorū deuenerūt.
Itaque qui ſe exiſtimat ſtare, vi-
deat ne cadat. Tentatio vos nō
apprehendat, niſi humana. Fide
lis autē deus eſt, qui non patie-
tur vos tentari ſupra id quod po
teſtis: ſed faciet cum tentatione
etiam prouentum: vt poſſitis ſu
ſtinēre. Gradua. D omine do- ps.9
minus noſter, quàm admirabi-
le eſt nomen tuum in vniuerſa
terra. ℣. Quoniam eleuata eſt
magnificentia tua ſuper celos.
A lleluia, allā. ℣. Eripe me de psal. 17
inimicis meis deus meus, ⁊ ab in
ſurgētibus in me libera me, allā.
Sequen. S. euang. ſm Lucam.

I N illo tem c.19.
pore: Cū
appropinqua-
ret Ieſus Hie-
ruſalem, videns
ciuitatē, fleuit
ſuper illam, di-
cens. Quia ſi co
gnouiſſes, ⁊ tu:
⁊ quidē in hac die tua, que ad pa
cem tibi. Nunc autem abſcondi
ta ſunt ab oculis tuis. Quia ve-
nient dies in te: ⁊ circundabunt
te inimici tui vallo: ⁊ circunda-
bunt te, ⁊ coanguſtabunt te vn-
diqȝ: ⁊ ad terram proſternēt te,
⁊ filios tuos qui in te ſunt: ⁊ non
relinquent in te lapidē ſuper la-
pidē: eo quod non cognoueris

tempus viſitationis tuę. Et in-
greſſus in templum cępit eijcere
vendentes in illo ⁊ ementes, di-
cens illis. Scriptū eſt: q̄ domus
mea domus orationis eſt. Vos
autem feciſtis illam ſpeluncam la
tronū. Et erat docens quotidie
in templo. Credo. Offertoriū.
psal. 18 Iuſtitię domini rectę, letifican-
tes corda, ⁊ iudicia eius dulciora
ſuper mel ⁊ fauum: nam ⁊ ſeruus
tuus cuſtodit ea. Secreta.
Concede nobis, quęſumus
domine, hec digne frequē-
tare myſteria: quia quoties hui⁹
hoſtię commemoratio celebra-
tur, opus noſtrę redemptionis
exercetur. Per do. Exaudi nos
deus ſalutaris. vt in prima Do-
minica. Cōmunio. Qui mandu
Jo. 6 cat meā carnem, ⁊ bibit meū ſan-
guineꝫ, in me manet, ⁊ ego in eo,
dicit dominus. Poſtcomunio.
Tui nobis, quęſumus do-
mine, communio ſacramen
ti, ⁊ purificationem conferat, ⁊
tribuat vnitatē. Per do. Mun-
det ⁊ muniat. vt in prima dñica.

¶ Dominica x. poſt Penteco.
Introitus.

psal. 54 Dum clamarem ad
dominum, exaudi-
uit vocem meam
ab his qui appro-
pinquant mihi: ⁊
humiliauit eos qui
eſt ante ſecula: ⁊ manet in ęter-
num: iacta cogitatum tuum in
domino, ⁊ ipſe te enutriet. Pſal
mus. Exaudi deus orationem
meam: ⁊ ne deſpexeris dep̄ca-
tionem meam: intende mihi, ⁊
exaudi me. ℣. Gloria patri, ⁊ fi-
lio, ⁊ ſpiritui ſancto. Oratio.
Deus, qui omnipotentiam
tuam parcendo maxime ⁊
miſerando manifeſtas: multipli
ca ſuper nos gratiam tuam: vt,
ad tua promiſſa currentes, cęle-
ſtium bonorum facias eſſe con-
ſortes. Per dominum noſtrum
Jeſum Chriſtū. A cunctis nos
quęſumus. vt in prima Dñica.
Lectio epiſtolę beati Pauli apo
ſtoli ad Corinthios.
Fratres: Scitis quoniam 1.ca.
cum gentes eſſetis, ad ſimu 1
lacra muta prout ducebamini,
euntes. Ideo notum vobis fa-
cio, quod nemo in ſpiritu dei lo-
quens, dicit anathema Jeſu. Et
nemo poteſt dicere, dominus Je
ſus: niſi in ſpiritu ſancto. Diui-
ſiones vero gratiarum ſunt, idē
autem ſpiritus. Et diuiſiones
miniſtrationum ſunt: idem au-
tem dominus. Et diuiſiones o-
perationum ſunt: idem vero de
us, qui operatur omnia in omni-
bus. Unicuiqꝫ autem datur ma-
nifeſtatio ſpiritus, ad vtilitateꝫ.
Alij quidem per ſpiritum datur
ſermo ſapientię: alij auteꝫ ſermo
ſcientię, ſecundum eundem ſpiri
tum. Alteri fides in eodem ſpiri
tu: alij gratia ſanitatum in vno
ſpiritu: alij operatio virtutum:
alij prophetia: alij diſcretio ſpiri
tuum: alij genera linguarum: alij
interpretatio ſermonum. Hęc
autem omnia operatur vnus at
que idem ſpiritus, diuidens ſin-
gulis

pſal. 61 gulis prout vult. Gradua. Cuſtodi me domine vt pupillā oculi: ſub vmbra alarum tuarum protege me. ℣. De vultu tuo iudicium meum prodeat: oculi tui videant equitatem. Alleluia, alleluia. ℣. Te decet hymnus deus in Sion: & tibi reddetur votum in Hieruſalem, alleluia. Sequē. ſancti euāgelij ſecundum Lucā.

c.18.

In illo tempore: Dixit Jeſus ad quoſdā qui in ſe confidebant tanquam iuſti, & aſpernabantur ceteros, parabolam iſtam. Duo homines aſcenderunt in templum vt orarent: vnus Phariſeus, & alter Publicanus. Phariſeus ſtans, hec apud ſe orabat. Deus, tibi gratias ago, quia non ſum ſicut ceteri hominum: raptores, iniuſti, adulteri: velut etiam hic Publicanus. Jeiuno bis in ſabbato: decimas do omniū que poſſideo. Et Publicanus a longe ſtans nolebat nec oculos ad celum leuare, ſed percutiebat pectus ſuum, dicens. Deus propitius eſto mihi peccatori. Amen dico vobis: deſcendit hic iuſtificatus in domum ſuam ab illo. Quia omnis qui ſe exaltat humiliabitur, & qui ſe humiliat exaltabitur. Credo. Offertor.

pſal. 24 Ad te domine leuaui animam meam: deus meus in te confido, nō erubeſcam: neq; irrideant me inimici mei: etenim vniuerſi qui te expectāt non confundentur. Secre.

Tibi domine ſacrificia dicata reddātur: que ſic ad honorem nominis tui deferenda tribuiſti: vt eadem, remedia fieri noſtra preſtares. Per dominū. Exaudi nos deus. vt in prima Dominica. Communio.

pſal. 30 Acceptabis ſacrificiū iuſtitie, oblationes, & holocauſta, ſuper altare tuum, domine. Poſtcommunio.

Queſumus domine deus noſter: vt quos diuinis reparare non deſinis ſacramentis, tuis non deſtituas benignus auxilijs. Per dominum noſtrum Jeſum Chriſtum filium tuū, qui tecum viuit & regnat in vnitate ſpiritus ſancti deus. Mundet & muniat. vt in prima Dominica.

¶ Dominica xij. poſt Pentecoſten. Introitus.

pſal. 67 Deus in loco ſancto ſuo: deus, qui inhabitare facit vnanimes in domo: ipſe dabit virtutē & fortitudinē plebi ſue. Pſalmus. Exurgat deus & diſſipentur inimici eius: & fugiant, qui oderunt eum, a facie eius. ℣. Gloria patri. Oratio.

Omnipotens ſempiterne deus: qui abundantia pietatis tue, & merita ſupplicum excedis, & vota: effunde ſuper nos miſericordiam tuam: vt dimittas que cōſcientia metuit: & adijcias quod oratio non preſumit. Per dominum noſtrum

uocationibus noſtris: ⁊ quia ſine te nihil poteſt mortalis infirmitas, preſta auxiliū gratie tue: vt in exequēdis mandatis tuis, ⁊ volūtate tibi, ⁊ actione placeā mus. Per dominum noſtrum.

Ad poſcenda ſuffragia ſanctorum. Oratio.

A Cunctis nos, queſumus domine, mentis ⁊ corporis defende periculis: ⁊ intercedente glorioſa virgine dei genitrice Maria, cum beatis Apoſtolis tuis Petro, ⁊ Paulo, atque beato .N. ⁊ omnibus ſanctis: ſalutē nobis tribue benignus ⁊ pacē: vt deſtructis aduerſitatibus ⁊ erroribus vniuerſis, eccleſia tua ſecura tibi ſeruiat libertate. Per eundem dñm noſtrum Jeſum.

¶ Et dr̄ in miſſa tam de tempore, quā de ſancto vſque ad aduentum, niſi ſit duplex, vel infra octauam. Tertia vero oratio dicatur ad libitum ſacerdotis.

Lectio epiſtole beati Joannis apoſtoli.

1.c.4 Chariſſimi. Deus charitas eſt. In hoc apparuit charitas dei in nobis: quoniam filiū ſuum vnigenitum miſit deus in mundum, vt viuamus per eum. In hoc eſt charitas: non quaſi nos dilexerimus deum: ſed quoniam ipſe prior dilexit nos, ⁊ miſit filium ſuū propitiatorē pro peccatis noſtris. Chariſſimi, ſi deus dilexit nos, ⁊ nos debemus alterutrū diligere. Deū nemo vidit vnquam. Si diligimus inuicē, deus in nobis manet, ⁊ charitas eius in nobis perfecta eſt. In hoc cognoſcimus, quoniā in eo manemus, ⁊ ipſe in nobis: qm̄ de ſpiritu ſuo dedit nobis. Et nos vidimus, ⁊ teſtificamur: quoniā pater miſit filium ſuū ſaluatorē mundi. Quiſquis confeſſus fuerit, quoniā Jeſus eſt filius dei: deus in eo manet, ⁊ ipſe in deo. Et nos cognouimus, ⁊ credidimus charitati, quā habet deus in nobis. Deus charitas eſt: ⁊ qui manet in charitate, in deo manet, ⁊ deus in eo. In hoc pfecta eſt charitas dei nobiſcum, vt fiduciam habeamus in die iudicij: quia ſicut ille eſt, ⁊ nos ſumus in hoc mundo. Timor non eſt in charitate: ſed perfecta charitas foras mittit timorem: quoniam timor penā habet. Qui autem timet, non eſt perfectus in charitate. Nos ergo diligamus deū: quoniā deus prior dilexit nos. Siquis dixerit quoniā diligo deum: ⁊ fratrem ſuum oderit: mendax eſt. Qui enim nō diligit fratrem ſuum, quem videt: deū, quem non videt, quomodo poteſt diligere? Et hoc mandatū habemus à deo: vt qui diligit deum, diligat ⁊ fratrem ſuum. Graduale.

Ego dixi dñe, miſerere mei: ſana animam meam, quia peccaui Ps.
tibi. ℣. Beatus vir, qui intelli- 40.
git ſuper egenum, ⁊ pauperem: in die mala liberabit eum dñs.

Alleluia, alleluia. ℣. Verba mea
auribus percipe domine: intelli- Ps.
ge clamorem meum, alleluia. 5.

Seq. ſancti euang. ſm̄ Lucam.

c.6.

IN illo tē-
pore. Di-
xit Jeſus diſcipu
lis ſuis. Eſtote
miſericordes, ſi-
cut ⁊ pater ve-
ſter miſericors
eſt. Nolite iudi-
care, ⁊ non iudi-
cabimini. Nolite cōdemnare, ⁊
non condemnabimini. Dimitti-
te, ⁊ dimittemini. Date, ⁊ dabi-
tur vobis. Menſuram bonam,
⁊ confertam, ⁊ coagitatam, ⁊ ſu-
pereffluentem dabunt in ſinum
veſtrum. Eadem quippe menſu
ra, qua menſi fueritis, remetietur
vobis. Dicebat autem illis ⁊ ſi-
militudinem. Nunquid poteſt
cecus cecuꝫ ducere? Nonne am-
bo in foveaꝫ cadunt? Non eſt di-
ſcipulus ſuper magiſtrū. Perfe-
ctus aūt omnis erit, ſi ſit ſicut ma
giſter eius. Quid aūt vides feſtu
cam in oculo fratris tui: trabem
autem, que in oculo tuo eſt, non
conſideras? Aut quomodo po-
tes dicere fratri tuo: frater, ſine
eijciā feſtucam de oculo tuo: ipſe
trabē in oculo tuo non videns?
Hypocrita, eijce primum trabē
de oculo tuo: ⁊ tunc perſpicies
vt educas feſtucam de oculo fra-
tris tui. Credo in vnū. Offert.
Intende voci orationis mee,
ps. 5. rex meus, ⁊ deus meus: quoniaꝫ
ad te orabo domine. Secreta.
Hoſtias noſtras, qs domi-
ne, tibi dicatas placatus aſ
ſume, ⁊ ad perpetuum nobis tri
bue provenire ſubſidium. Per
dominum noſtrum Jeſuꝫ Chri.
Ad poſcenda ſuffragia ſancto-
rum. Secreta.
Exaudi nos deus ſalutaris
noſter: vt per huius ſacra-
menti virtutem, a cunctis nos
mentis ⁊ corporis hoſtibus tueā
ris: gratiaꝫ tribuens in preſenti,
⁊ gloriam in futuro. Per domi-
num noſtrū Jeſum. in vnit. eius.
Communio. Narrabo omnia ps. 9.
mirabilia tua: letabor, ⁊ exulta-
bo in te: pſallam nomini tuo al-
tiſſime. Poſtcommunio.
Mentis domine repleti mu-
neribus, preſta, queſumus: vt ⁊
ſalutaria dona capiamus, ⁊ a tua
laude nunquam ceſſemus. Per
dominum. Ad poſcenda ſuffra
gia ſanctoruꝫ. Poſtcommunio.
Mundet ⁊ muniat nos, que-
ſumus domine, diuini ſa-
cramenti munus oblatum: ⁊ in-
tercedente beata virgine dei ge
nitrice Maria, cum beatis apo-
ſtolis tuis Petro ⁊ Paulo, atqꝫ
beato N. ⁊ omnibus ſanctis: a
cunctis nos reddat ⁊ peruerſita
tibus expiatos, ⁊ aduerſitatibus
expeditos. Per eundem domi.
¶ In ſollemnitate ſacratiſſimi
Corporis Chriſti. Introitus. ps. 80.

Ciba
uit
eos ex adi
pe frumē-
ti, alleluia,
⁊ de petra
melle ſatu
rauit eos, alleluia, alleluia, allīa.
Pſalmus. Exultate deo adiu-
tori

tori noſtro:iubilate deo Jacob. ℣. Gloria patri,⁊ filio. Oratio.

DEus,qui nobis ſub ſacramento mirabili paſſionis tuę memoriam reliquiſti:tribue, queſumus,ita nos corporis ⁊ ſanguinis tui ſacra myſteria venerari:vt redemptionis tuę fructum in nobis iugiter ſentiamus. Qui viuis ⁊ regnas cum deo patre.

1.C.11 Lectio epiſtolę beati Pauli apoſtoli ad Corinthios.

FRatres. Ego enim accepi a domino quod ⁊ tradidi vobis:quoniaꝫ dominus Jeſus in qua nocte tradebatur,accepit panē,⁊ gratias agens,fregit,⁊ dixit. Accipite,⁊ manducate:Hoc eſt corpus meū,quod pro vobis tradet. Hoc facite in meam cōmemorationeꝫ. Similiter ⁊ calicem poſtquam cęnauit,dicens: Hic calix nouum teſtamentū eſt in meo ſanguine. Hoc facite quotieſcunqꝫ bibetis,in meam commemorationē. Quotieſcunque enim manducabitis panē hunc, ⁊ calicē bibetis: morteꝫ domini annunciabitis donec veniat. Jta que quicunqꝫ manducauerit panem,⁊ biberit calicem domini indigne: reus erit corporis ⁊ ſanguinis domini. Probet autē ſeipſum homo: ⁊ ſic de pane illo edat,⁊ de calice bibat. Qui enim manducat ⁊ bibit indigne: iudicium ſibi manducat ⁊ bibit,non diiudicans corpus dñi. Grad.

ps. 44. Oculi omniuꝫ in te ſperant domine:⁊ tu das illis eſcam in tempore opportuno. ℣. Aperis tu manum tuam:⁊ imples omne animal benedictione. Alleluia,alleluia. ℣. Caro mea vere eſt cibus:⁊ ſanguis meus vere eſt potus:qui manducat meam carnē, ⁊ bibit meum ſanguinem, in me manet,⁊ ego in eo. Sequentia.

LAuda Sion Saluatorem, lauda ducem ⁊ paſtorem, in hymnis, ⁊ canticis. Quantum potes,tantum aude:quia maior omni laude,nec laudare ſufficis. Laudis thema ſpecialis, panis viuus ⁊ vitalis, hodie proponitur. Quem in ſacrę menſa cęnę, turbę fratrum duodenę,datum non ambigitur. Sit laus plena,ſit ſonora, ſit iucunda, ſit decora mentis iubilatio. Dies enim ſollemnis agitur,in qua menſę primo recolitur huius inſtitutio. In hac menſa noui regis, nouum paſcha nouę legis, phaſe vetus terminat. Vetuſtatem nouitas,vmbram fugat veritas, noctem lux eliminat. Quod in cena Chriſtus geſſit, faciendum hoc expreſſit in ſui memoriam. Docti ſacris inſtitutis, panem vinuꝫ in ſalutis conſecramus hoſtiaꝫ. Dogma datur chriſtianis, quod in carnem tranſit panis,⁊ vinum in ſanguinem. Quod nō capis, quod non vides,animoſa firmat fides, pręter rerum ordinem. Sub diuerſis ſpeciebus, ſignis tantum, ⁊ non rebus,latent res eximię. Caro cibus, ſanguis potus:manet Chriſtus tamen totus ſub vtraque ſpecie. A ſumente non conciſus,nō con-

confractus,nō diuiſus: integer
accipitur. Sumit vnus, ſumūt
mille: quantū iſti,tantum ille: nec
ſumptus cōſumitur. Sumunt
boni,ſumūt mali: ſorte tamen in-
equali,vite vel interitus. Mors
eſt malis,vita bonis: vide,paris
ſumptionis quā ſit diſpar exitus.
Fracto demū ſacramēto,ne va
cilles: ſed mēmento, tantum eſſe
ſub fragmento; quantum toto
tegitur. Nulla rei fit ſciſſura: ſi-
gni tantum fit fractura: qua nec
ſtatus,nec ſtatura ſignati minui-
tur. Ecce panis angelorum fa-
ctus cibus viatorum: vere panis
filiorū,non mittendus canibus.
In figuris preſignatur, cum I-
ſaac immolatur: agnus paſche
deputatur: datur manna patri-
bus. Bone paſtor, panis vere;
Ieſu noſtri miſerere: tu nos pa-
ſce,nos tuere: tu nos bona fac vi
dere,in terra viuentium. Tu qui
cuncta ſcis ⁊ vales: qui nos pa-
ſcis hic mortales: tuos ibi com-
menſales coheredes ⁊ ſodales
fac ſanctorū ciuiū. Amen. Allia.
Seque. S. euang. ſm Ioannē.

c.16.

In illo tē-
pore. Di-
xit Ieſus turbis
Iudeorum. Ca-
ro mea, vere eſt
cibus : ⁊ ſan-
guis meus vere
eſt potus. Qui
manducat meā
carnem, ⁊ bibit meum ſanguinē:
in me manet, ⁊ ego in illo. Sicut
miſit me viuēs pater, ⁊ ego viuo
propter patrem, ⁊ qui manducat
me, ⁊ ipſe viuet propter me. Hic
eſt panis qui de celo deſcendit:
Non ſicut manducauerūt patres
veſtri mānā: ⁊ mortui ſunt. Qui
manducat hunc panem, viuet in
eternum. Credo in vnum deū.
Offert. Sacerdotes domini in- Le. 21.
cenſum ⁊ panes offerunt deo: ⁊
ideo ſancti erunt deo ſuo, ⁊ non
polluēt nomē eius, allia. Secr.
Eccleſie tue, queſumus do-
mine, vnitatis ⁊ pacis pro-
pitius dona cōcede: que ſub ob-
latis muneribus myſticē deſi-
gnantur. Per dominum noſtrū
Ieſum. Prefatio. Quia per in-
carnati. Et dicitur p tota octa-
uam. Communio. Quotieſcun
que manducabitis panem hūc,
⁊ calicem bibetis, mortem domi
ni annunciabitis, donec veniat.
itaque quicunque manducaue-
rit panem, ⁊ biberit calicem do-
mini indignē, reus erit corporis
⁊ ſāguinis dni, alleluia. Poſtcō.
Hac nos, queſumus domi-
ne, diuinitatis tue ſempi-
terna fruitione repleri: quā pre-
cioſi corporis ⁊ ſanguinis tui tē-
poralis perceptio prefigurat.
Qui viuis ⁊ regnas in vnitate.
¶ Inf. octa. nō fit de aliquo ſan
cto, niſi fuerit duplex: die octaue
nō fit niſi de feſto S. Ioānis Ba
ptiſte, ⁊ ſanctorū apoſtolorū Pe
tri ⁊ Pauli, ſi occurrat: ⁊ tunc fit
de feſto cū cōmemoratione octa
ue. Secunda oratio infra octa-
uam, de ſancta Maria. Conce-
de. tertia Eccleſie. vel p Papa.

¶ Dñica ij. poſt Pente. Intro.

pſal. 17 Factus eſt dominus protector meus: ⁊ eduxit me in latitudinē: ſaluū me fecit: quoniā voluit me. Pſal. Diligam te domine fortitudo mea: dominus firmamentū meum, ⁊ refugium meum, ⁊ liberator meus. ℣. Gloria. Oratio.

Sancti nominis tui domine timorem pariter ⁊ amorē fac nos habere perpetuū: quia nunquam tua gubernatione deſtituis, quos in ſoliditate tuę dilectionis inſtituis. Per dominū noſtrum Jeſum. Deinde fit cōmemoratio de octaua corporis Chriſti. Deus q nobis. vt ſup. Lctō eplę btī Joannis apoſtoli.

1.c.3. Chariſſimi: Nolite mirari, ſi odit vos mundus. Nos ſcimus, quoniā tranſlati ſumus de morte ad vitā: qm̄ diligimus fratres. Qui nō diligit: manet in morte. Omnis qui odit fratrem ſuū: homicida eſt. Et ſcitis, quoniā omnis homicida non habet vitam ęternā in ſe manentē. In hoc cognouimus charitatē dei; qm̄ ille pro nobis animā ſuā poſuit: ⁊ nos debemus pro fratribus animas ponere. Qui habuerit ſubſtantiam huius mundi, ⁊ viderit fratrem ſuum neceſſitatem habere, ⁊ clauſerit viſcera ſua ab eo: quomodo charitas dei manet in eo? Filioli mei, non diligamus verbo, neque lingua: ſed opere ⁊ veritate. Graduale.

Ad dominum cū tribularer clamaui, ⁊ exaudiuit me. ℣. Domine, libera animam meam à labiis iniquis, ⁊ à lingua doloſa. Alleluia, allia. ℣. Dñe deus in te ſperaui, ſaluū me fac ex oībus perſequentibus me, ⁊ libera me, allia. pſal. 119.

Sequentia ſancti euangelij ſecundum Lucam. C.14.

In illo tēpore. Dixit Jeſus diſcipulis ſuis parabolam hanc. Homo quidam fecit cęnam magnā: ⁊ vocauit multos. Et miſit ſeruum ſuum hora cęnę dicere inuitatis vt venirēt: quia iam parata ſunt omnia. Et cęperunt omnes ſimul excuſare. Primus dixit ei. Uillam emi: ⁊ neceſſe habeo exire, ⁊ videre illā. Rogo te, habe me excuſatum. Et alter dixit. Juga boum emi quinque: ⁊ eo probare illa. Rogo te, habe me excuſatū. Et ali⁹ dixit. Uxorem duxi: ⁊ ideo non poſſū venire. Et reuerſus ſeruus nunciauit hęc domino ſuo. Tunc irat⁹ paterfamilias, dixit ſeruo ſuo. Exi cito in plateas ⁊ vicos ciuitatis: ⁊ paupes ac debiles, ⁊ cęcos ⁊ claudos introduc huc. Et ait ſeruus. Domine factū eſt vt imperaſti: ⁊ adhuc locus eſt. Et ait dñs ſeruo. Exi in vias ⁊ ſepes: ⁊ cōpelle intrare, vt impleatur domus mea. Dico autem vobis, quod nemo virorum illorum qui vocati ſunt, guſtabit cęnā meā. ps.

Credo in. Offertoriū. Domine conuertere, ⁊ eripe animam meam: ſaluū me fac propter miſericordiam tuam. Secreta. Obla-

OBlatio nos, queſumus do
mine, tuo nomini dicanda
purificet: ⁊ de die in diem ad cęle
ſtis vitę transferat actionem.
Per dominum n. **Communio.**
psal. 12. Cantabo domino, qui bona tri
buit mihi: ⁊ pſallam nomini do-
mini altiſſimi. **Poſtcommunio.**
SUmptis muneribꝰ ſacris,
queſumus domine, vt cuȝ
frequentatione myſterij, creſcat
noſtrę ſalutis effectus. Per do.

¶ Dominica tertia poſt Pentecoſten. Introitus.

psal. 24 REſpice in me, ⁊ mi
ſerere mei dñe: qm̄
vnicus, ⁊ pauper
ſum ego: vide hu-
militatem meã ⁊
laborẽ meum: ⁊ di
mitte oĩa peccata mea deus meꝰ.
Ps. Ad te dñe leuaui animã me-
am: deus meus in te cõfido, non
erubeſcã. ℣. Gloria p. **Oratio.**
PRotector in te ſperantiū
deus, ſine quo nihil eſt vali
dum, nihil ſanctū: multiplica ſu
per nos miſericordiam tuam: vt
te rectore, te duce, ſic tranſeamꝰ
per bona temporalia, vt nõ amit
tamus ęterna. Per dominum
noſtrum Ieſum Ch. A cunctis
nos queſumus domi. vt in pri-
ma Dominica poſt Pentecoſt.
Lectio epiſtolę bti Petri apli.
1.c.5 CHariſſimi: Humiliamini
ſub potenti manu Dei, vt
vos exaltet in tempore viſitatio
nis. Omnem ſollicitudinem ve-
ſtram proiicientes in eum: quo-
niam ipſi eſt cura de vobis. So-
brij eſtote, ⁊ vigilate: quia aduerſa-
rius veſter diabolus, tanquam
leo rugiens, circuit querens quẽ
deuoret. Cui reſiſtite fortes in fi
de: ſcientes eandem paſſionem
ei quę in mundo eſt, veſtrę frater
nitati fieri. Deus autem omnis
gratię, qui vocauit nos in ęter-
nam ſuam gloriaȝ in Chriſto Ie
ſu, modicuȝ paſſos ipſe perficiet,
cõfirmabit, ſolidabitq;, Ipſi glo
ria, ⁊ imperium in ſęcula ſęculo-
rum. Amen. **Gra.** Iacta cogi- psal.
tatum tuum in dño: ⁊ ipſe te enu 54
triet. ℣. Dum clamarem ad do-
minum, exaudiuit vocẽ meaȝ ab
his, qui appropinquant mihi.
Alleluia, alleluia. ℣. Deus iu- ps.7
ſtus, fortis, ⁊ patiens, nũquid ira
ſcetur p ſingulos dies: alleluia.
Sequen. S. euang. ſm Lucam.

IN illo tem c.15.
pore: E-
rant appropin-
quantes ad Ie
ſum publicani ⁊
peccatores, vt
audirent illum.
Et murmura-
bant phariſei ⁊
ſcribę, dicentes. Quia hic pecca
tores recipit, ⁊ manducat cum
illis. Et ait ad illos parabolam
iſtam dicens. Quis ex vobis ho
mo qui habet centum oues: ⁊, ſi
perdiderit vnam ex illis, nónne
dimittit nonagintanouem in de
ſerto, ⁊ vadit ad illam quę perie-
rat, donec inueniat illam? Et cũ
inuenerit eam, imponit in hume
ros ſuos gaudẽs: ⁊ veniens do-

mum, cõuocat amicos ⁊ vici-
nos, dicens illis. Congratulami
ni mihi, quia inueni ouem meam
que perierat. Dico vobis, quod
ita gaudium erit in celo ſuper v-
no peccatore penitentiam agen-
te, quam ſupra nonagintanouem
iuſtis, qui non indigent peniten
tia. Aut que mulier habẽs drach
mas decem: ſi perdiderit drach-
mam vnam, nonne accendit lucer
nam, ⁊ euerrit domum, ⁊ querit
diligenter, donec inueniat eam?
Et cum inuenerit, cõuocat ami
cas ⁊ vicinas, dicens. Congratu-
lamini mihi: quia inueni drachmam
quam perdideram. Ita, dico vo-
bis, gaudium erit coram angelis
dei ſuper vno peccatore peniten
tiam agente. Credo. Offerto.
ps. 9 Sperent in te omnes, qui noue
runt nomen tuum domine: quo
niam non derelinquis queren-
tes te: pſallite domino: qui habi-
tat in Sion: quoniam non eſt obli
tus orationẽ pauperũ. Secreta.
Reſpice, queſumus domi-
ne, munera ſupplicantis ec-
cleſie: ⁊ ſaluti credentium perpe-
tua ſanctificatione ſumenda cõ-
cede. Per do. Exaudi nos de⁹
ſalutaris. vt in i. Dominica. Cõ-
Lu. 15 munio. Dico vobis, gaudiũ eſt
angelis dei ſuper vno peccatore
penitẽtiam agente. Poſtcõmu.
Sancta tua domine nos
ſumpta viuificent: ⁊ miſe-
ricordie ſempiterne preparent
expiatos. Per dominũ. Mun
det, ⁊ muniat. vt in i. dominica.
Dñica iiij. poſt Pente. Introi.

Dominus illumina- pſal. 26
tio mea, ⁊ ſal⁹ mea,
quem timebo? Do-
minus defenſor vi
te mee, a quo tre-
pidabo? qui tri-
bulant me inimici mei, ipſi infir-
mati ſunt, ⁊ ceciderunt. Pſal.
Si conſiſtant aduerſum me ca-
ſtra, non timebit cor meum. ℣.
Gloria patri, ⁊ filio, ⁊c. Oratio.
Da nobis, queſumus domi-
ne, vt ⁊ mundi curſus paci-
fice nobis tuo ordine dirigatur:
⁊ eccleſia tua tranquilla deuotio
ne letetur. Per dñm. A cunctis
nos. vt in prima Dominica.

Lectio epiſtole beati Pauli
apoſtoli ad Romanos

Fratres: Exiſtimo, quod ca. 8
non ſunt condigne paſſio-
nes huius temporis, ad futuram
gloriam, que reuelabitur in no-
bis. Nam expectatio creature,
reuelationem filiorum dei expe-
ctat. Uanitati enim creatura ſub-
iecta eſt, non volens, ſed propter
eum qui ſubiecit eam in ſpe: quia ⁊
ipſa creatura liberabitur a ſerui-
tute corruptionis, in libertatem
glorie filiorũ dei. Scimus enim,
quod omnis creatura ingemi-
ſcit, ⁊ parturit vſque adhuc. Nõ
ſolum autem illa, ſed ⁊ nos ipſi pri-
mitias ſpiritus habentes, ⁊ ipſi
intra nos gemimus, adoptionem
filiorũ dei expectantes, redẽptio
nem corporis noſtri. In Chriſto
Jeſu domino noſtro. Gradua.
Propitius eſto domine pecca- pſal. 87
tis noſtris: nequando dicant
gen-

gentes, vbi eſt deus eorum? ℣. Adiuua nos deus ſalutaris noſter, ⁊ propter honorem nominis tui domine libera nos. Alleluia, alleluia. ℣. Deus, qui ſedes ſuper thronum, ⁊ iudicas equitatem, eſto refugium pauperum in tribulatione, alleluia.

Sequẽ. S. euangẽ. ſm̃ Lucam.

ca. 5.

In illo tempore. Cũ turbe irruerent in Ieſum, vt audirent verbũ dei: ⁊ ipſe ſtabat ſecus ſtagnũ Geneſareth. Et vidit duas naues ſtãtes ſecus ſtagnum. Piſcatores autem deſcẽderant, ⁊ lauabant retia. Aſcẽdens autẽ in vnam nauim que erat Simonis, rogauit eum a terra reducere puſillum. Et ſedens, docebat de nauicula turbas. Ut autem ceſſauit loqui, dixit ad Simonem. Duc in altũ, ⁊ laxate retia veſtra in capturam. Et reſpondens Simon, dixit illi. Preceptor, per totam noctem laborantes, nihil cepimus: in verbo autem tuo laxabo rete. Et cum hoc feciſſent, concluſerunt piſcium multitudinem copioſam. Rumpebatur autem rete eorũ. Et annuerũt ſociis, qui erant in alia naui: vt venirẽt, ⁊ adiuuarẽt eos. Et venerũt, ⁊ impleuerunt ambas nauiculas: ita vt pene mergerentur. Quod cũ videret Simõ petrus, procidit ad genua Ieſu, dicens. Exi a me, q2 homo peccator ſum, dñe. Stupor enim circundederat eum, ⁊ omnes qui cum illo erant, in captura piſcium quam ceperant. Similiter autem ⁊ Iacobum ⁊ Ioannem filios Zebedei, qui erant ſocii Simonis. Et ait ad Simonem Ieſus. Noli timere: ex hoc iã eris homines capiẽs. Et ſubductis ad terram nauibus, relictis oĩbus ſecuti ſunt eum. Credo. Offertor.

Illumina oculos meos, ne vnquam obdormiam in morte: ne pſal. 12.
quando dicat inimicus meus, preualui aduerſus eum. Secreta.

Oblationibus nr̃is, qs dñe placare ſuſceptis: ⁊ ad te noſtras etiam rebelles cõpelle propitius voluntates. Per domi. Exaudi n. vt in i. dñica. Cõio.

Dñs firmamentũ meum, ⁊ refu pſal.
gium meum, ⁊ liberator meus, 17
adiutor meus. Poſtcõmunio.

Myſteria nos, dñe, qs, ſumpta purificent: ⁊ ſuo munere tueantur. Per. Mundet ⁊ muniat. vt in prima dominica.

¶ Dñica v. poſt Pent. Introi.

Exaudi domine vo pſal.
cẽ meã, qua clama 26
ui ad te: adiutor meus eſto, ne derelinquas me: neque deſpicias me deus ſalutaris meus. pſal. Dñs illuminatio mea, ⁊ ſalus mea: quẽ timebo? ℣. Gloria pa. Oratio.

Deus, qui diligentibus te bona inuiſibilia preparaſti, infũde cordibus noſtris tui amoris affectum: vt te in omnibus ⁊

ſuper omnia diligentes: promiſ-
ſiones tuas, que omne deſideriũ
ſuperant, conſequamur. Per do
minum noſtrum. A cunctis nos
queſumus dñe. vt in i. dñica.
Lectio epiſtole beati Petri apli.
1.c.3 Chariſſimi: Omnes vna-
nimes in oratione eſtote,
compatiẽtes, fraternitatis ama
tores, miſericordes, modeſti, hu
miles. Nõ reddentes malũ pro
malo: nec maledictum pro male-
dicto, ſed econtrario, benedicen
tes: quia in hoc vocati eſtis, vt
benedictionem hereditate poſ-
ſideatis. Qui enim vult vitã di-
ligere, ⁊ dies videre bonos, coer
ceat linguam ſuam a malo, ⁊ la-
bia eius ne loquantur dolum.
Declinet a malo, ⁊ faciat bonũ:
inquirat pacem, ⁊ ſequatur eã.
Quia oculi domini ſuper iuſtos:
⁊ aures eius in preces eorum.
Vultus autem domini ſuper fa-
cientes mala. Et quis eſt, qui vo
bis noceat, ſi boni emulatores
fueritis? Sed ⁊ ſi quid patimi-
ni propter iuſtitiã, beati. Timo
rẽ autem eorum ne timueritis,
vt non conturbemini. Dominũ
autem Jeſum Chriſtum ſanctifi
cate in cordibus veſtris. Grad.
pſal. 83 Protector noſter aſpice deus,
⁊ reſpice ſuper ſeruos tuos. ℣.
Domine deus virtutum exaudi
preces ſeruorum tuorum. Alle
pſal. 20 luia, alleluia. ℣. Domine in vir-
tute tua letabitur rex: ⁊ ſuper ſalu-
tare tuum exultabit vehemẽter,
alleluia. Sequentia ſancti euan
gelij ſecundum Mattheum.

In illo tẽpore: ca.3.
Dixit Je-
ſus diſcipulis ſu
is. Amen dico
vobis: niſi abũ-
dauerit iuſtitia
veſtra pluſquã
ſcribarum ⁊ pha
riſeorum, non in
trabitis in regnũ celorũ. Audiſtis,
quia dictũ eſt antiquis. Non occi-
des: qui autẽ occiderit, reus erit
iudicio. Ego autẽ dico vobis:
quia omnis qui iraſcitur fratri ſuo,
reus erit iudicio. Qui autẽ dixe
rit fratri ſuo, raca: reus erit con-
cilio. Qui autem dixerit fatue, re
us erit gehẽne ignis. Si ergo of
fers munus tuũ ad altare, ⁊ ibi re
cordatus fueris quia frater tuus ha
bet aliqd aduerſum te: relinque
ibi munus tuum ante altare, ⁊ va-
de prius reconciliari fratri tuo:
⁊ tunc veniens offeres munus
tuum. Credo. Offer. Benedi pſal.
cam dominũ, qui tribuit mihi in 15
tellectũ, prouidebã deũ in cõſpe
ctu meo ſemp: quoniã a dextris
eſt mihi, ne commouear. Secre.
Propitiare domine ſuppli-
cationibus noſtris: ⁊ has
oblationes famulorum, famula
rumque tuarum benignus aſſu-
me: vt, quod ſinguli obtulerunt
ad honorem nominis tui, cun-
ctis proficiat ad ſalutẽ. Per d.
Exaudi nos. vt in i. dominica.
Communio. Vnam petij a do- pſal.
mino, hanc requiram: vt inhabi- 26
tem in domo domini omnibus
diebus vite mee. Poſtcommu.
Quos

Quos domine cęleſti dono ſatiaſti: pręſta quęſumus: vt a noſtris mundemur occultis: ⁊ ab hoſtium liberemur inſidiis. Per dominum noſtrum Jeſum Chriſtum filium tuum, qui tecū viuit ⁊ regnat in vn. (I) vndet ⁊ muniat. vt in prima Dominica.

¶ Dominica ſexta poſt Pentecoſten. Introitus.

psal. 77 Dominus fortitudo plebis ſuę: ⁊ protector ſalutarium Chriſti ſui eſt: ſaluum fac populum tuum domine, ⁊ benedic hereditati tuę, ⁊ rege eos vſq; in ſeculum. Pſalmus. Ad te domine clamabo: deus meus ne ſileas a me: nequando taceas a me: ⁊ aſſimilabor deſcendentibus in lacum. ℣. Gloria. Oro. Deus virtutum, cuius eſt totū, qđ eſt optimū, inſere pectoribus noſtris amorem tui nominis: ⁊ pręſta i nobis religionis augmentum: vt quę ſunt bona nutrias: ac pietatis ſtudio, quę ſunt nutrita, cuſtodias. Per dominum noſtrū. Hunc cunctis n. vt in prima Dominica. Lectio epiſtole btī Pauli apłi ad Roman.

ca. 6. Fratres: Quicunque baptizati ſumus in Chriſto Jeſu, in morte ipſius baptizati ſumus. Conſepulti enim ſumus cum illo per baptiſmum in mortem: vt quomodo ſurrexit Chriſtus a mortuis per gloriam patris, ita ⁊ nos in nouitate vitę ambulemus. Si enim complantati facti ſumus ſimilitudini mortis eius: ſimul ⁊ reſurrectionis erimus. Hoc ſcientes, qꝛ vetus homo noſter ſimul crucifixus eſt: vt deſtruatur corpus peccati, vt vltra non ſeruiamus peccato. Qui enim mortuus eſt, iuſtificatus eſt a peccato. Si autem mortui ſumus cum Chriſto: credimus qꝛ ſimul etiā viuemus cū illo. Scientes, qꝛ Chriſtus reſurgens ex mortuis, iam non moritur: mors illi vltra non dominabitur. Quod enim mortuus eſt, peccato mortuus eſt ſemel: quod autem viuit, viuit deo. Ita ⁊ vos exiſtimate, vos mortuos quidem eſſe peccato: viuentes autem deo in Chriſto Jeſu domino noſtro. Grad.

Conuertere dn̄e aliquantulum: psal. 89 ⁊ deprecare ſuper ſeruos tuos. ℣. Dn̄e refugium factus es nobis a generatione in generatione. Alleluia, alleluia. ℣. In te dn̄e ſperaui, non confundar in eternum: in iuſtitia tua libera me, ⁊ eripe me: inclina ad me aurem tuam: accelera: vt eripias me, alleluia. Sequē. S. euang. ſm Marcum.

In illo tempore. ca. 8. Cum turba multa eſſet cum Jeſu, nec haberent qđ manducarent: conuocatis diſcipulis ſuis, ait illis. Miſereor ſup turbam: quia ecce iam triduo ſuſtinent me, nec habent quod manducent. Et, ſi dimiſero eos ieiunos in domum ſuam, deficient in

via. Quidaꝫ enim ex eis de lõge
venerunt. Et reſponderunt ei
diſcipuli ſui. Unde iſtos poterit
quis hic ſaturare panibus in ſoli
tudine? Et interrogauit eos.
Quot panes habetis? Qui dixe
runt. Septeꝫ. Et pꝛecepit turbe
diſcumbere ſuper terram. Et ac
cipiens ſeptem panes, gratias
agens fregit, ⁊ dabat diſcipulis
ſuis, vt apponerent: ⁊ appoſue
runt turbe. Et habebant piſci
culos paucos: ⁊ ipſos benedixit,
⁊ iuſſit apponi. Et manducaue
runt, ⁊ ſaturati ſunt. Et ſuſtule
runt quod ſuperauerat de frag
mentis, ſeptem ſpoꝛtas. Erant
aũt qui manducauerãt, quaſi qua
tuoꝛ millia: ⁊ dimiſit eos. C. re
psal. 16 do. Offer. Perfice greſſus me
os in ſemitis tuis, vt non mouea
tur veſtigia mea: inclina aurẽ tuã
⁊ exaudi verba mea: mirifica mi
ſericoꝛdias tuas, q ſaluos facis
ſperantes in te domine. Secre.
Propitiare domine ſuppli
cationibus noſtris: ⁊ has
populi tui oblationes benignus
aſſume: ⁊ vt nullius ſit irritum
votuꝫ, nullius vacua poſtulatio,
pꝛeſta queſumus: vt, quod fide
liter petimus, efficaciter conſe
quamur. Per dominũ noſtruꝫ.
Exaudi nos deus ſalutaris. vt
in pꝛima Dominica. Cõmunio.
psal. 26 Circuibo, ⁊ immolabo in taber
naculo eius hoſtiaꝫ iubilationis:
cantabo, ⁊ pſalmum dicam do
mino. Poſtcommunio.
Repleti ſumus domine mu
neribus tuis: tribue queſu
mus: vt coꝛum mundemur effe
ctu, ⁊ muniamur auxilio. Per do
minum noſtruꝫ. Mundet ⁊ mu
niat nos. vt in pꝛima Dominica.

¶ Dominica ſeptima poſt Pen
tecoſten. Introitus.

Omnes gẽtes plau psal. 46
dite manibus: iu
bilate deo in voce
exultationis. pſal
mus. Quoniam
dominus excelſus,
terribilis, rex magnus ſuper om
nem terrã. ℣. Gloꝛia. Oratio.
Deus, cuius pꝛouidentia in
ſui diſpoſitione nõ fallitur:
te ſupplices exoꝛamus: vt noxia
cuncta ſubmoueas: ⁊ omnia no
bis pꝛofutura cõcedas. Per do
minum no. A cunctis nos que
ſumus. vt in pꝛima Dominica.
Lectio epiſtole beati Pauli apo
ſtoli ad Romanos.
Fratres: Humanum dico ca. 6.
pꝛopter infirmitatem car
nis veſtre. Sicut enim exhibui
ſtis membꝛa veſtra ſeruire immũ
ditie ⁊ iniquitati ad iniquitateꝫ:
ita ⁊ nunc exhibete membꝛa ve
ſtra ſeruire iuſtitie in ſanctificatio
nem. Cum enim ſerui eſſetis pec
cati, liberi fuiſtis iuſtitie. Quem
ergo fructum habuiſtis tunc in
illis, in quibus nunc erubeſcitis?
Nam finis illoꝛũ moꝛs eſt. Nũc
vero liberati a peccato, ſerui au
tem facti deo, habetis fructũ ve
ſtrum in ſanctificationem, finem
vero vitam eternam. Stipendia
enim peccati moꝛs. Gratia autẽ
dei, vita eterna, in Chꝛiſto Jeſu
domino

domino noſtro. Graduale.
pſal. 33. Venite filij, audite me: timoreꝫ
domini docebo vos. ℣. Accedi
te ad euꝫ, ⁊ illuminamini: ⁊ facies
veſtre non confundentur. Alle
pſal. luia, alleluia. ℣. Omnes gen-
46 tes plaudite manibus, iubilate
deo in voce exultationis, alla.
Sequē. ſcti euāg. ſm Mattheū.

ca. 7. In illo tē
pore: Di-
xit Ieſus diſci-
pulis ſuis. Attē
dite a falſis pro
phetis, qui ve-
niunt ad vos in
veſtimētis oui-
um, intrinſecus
autē ſunt lupi rapaces. A fructi-
bus eorū, cognoſcetis eos. Nū-
quid colligunt de ſpinis vuas,
aut de tribulis ficus? Sic, omnis
arbor bona, bonos fructus fa-
cit: mala autem arbor malos fru
ctus facit. Non poteſt arbor bo
na malos fructus facere: neque
arbor mala, fructus bonos face-
re. Omnis arbor, que non facit
fructum bonum, excidetur, ⁊ in
igneꝫ mittetur. Igitur ex fructi-
bus eoruꝫ cognoſcetis eos. Nō
omnis qui dicit mihi, Domine
domine intrabit in regnum celo
rum: ſed qui facit voluntateꝫ pa-
tris mei qui in celis eſt, ipſe intra
bit in regnum celoruꝫ. Credo
Dan. in Offerto. Sicut in holocau-
3. ſtis arietum ⁊ taurorum, ⁊ ſicut
in millibus agnorum pinguium:
ſic fiat ſacrificium noſtruꝫ in con
ſpectu tuo hodie, vt placeat tibi,
M. N. R.

quia non eſt confuſio confiden-
tibus in te domine. Secreta.
Deus, qui legalium differē-
tiam hoſtiarum vnius ſa-
crificij perfectione ſanxiſti: acci-
pe ſacrificium a deuotis tuis fa-
mulis: ⁊ pari benedictione, ſicut
munera Abel, ſanctifica: vt, qđ
ſinguli obtulerūt ad maieſtatis
tue honorem, cunctis proficiat
ad ſalutem. Per dominum no-
ſtrum. Exaudi nos deus. vt in
prima Dominica. Communio.
Inclina aurem tuam, accelera, pſal.
vt eruas me. Poſtcommunio. 30
Tua nos domine medicina
lis operatio, ⁊ a noſtris per
uerſitatibus clemēter expediat,
⁊ ad ea que ſunt recta perducat.
Per dominuꝫ. Mundet ⁊ mu.
vt in prima Dominica.

¶ Dominica octaua poſt Pen-
tecoſten. Introitus.

Suſcepimus deus pſal.
miſericordiam tu- 47
am in medio tem-
pli tui: ſecundum
nomen tuum de-
us, ita ⁊ laus tua in
fines terre: iuſtitia plena eſt dex-
tera tua. Pſal. Magnus domi-
nus, ⁊ laudabilis nimis: in ciuita-
te dei noſtri, in mōte ſancto eius.
℣. Gloria patri, ⁊ filio. Oratio.
Largire nobis, queſumus
domine, ſemper ſpiritum
cogitandi que recta ſunt propi-
tius ⁊ agendi: vt, qui ſine te eſſe
non poſſumus, ſecundū te viue-
re valeamus. Per d. A cunctis
nos queſ. vt in prima dominica.

**Lectio epiſtole beati Pauli apo-
ſtoli ad Romanos.**

ca.8. Fratres. Debitores ſumus:
nõ carni, vt ſecundum car-
nem viuamus. Si enim ſecundũ
carnem vixeritis: moriemini. Si
autem ſpiritu facta carnis mor-
tificaueritis: viuetis. Quicunqꝫ
enim ſpiritu dei aguntur: hi filij
dei ſunt. Nõ enim accepiſtis ſpi-
ritum ſeruitutis iterum in timo-
re: ſed accepiſtis ſpiritum ado-
ptionis filiorum, in quo clama-
mus, Abba, pater. Ipſe enim ſpi-
ritus teſtimonium reddit ſpiri-
tui noſtro, quod ſumus filij dei.
Si autem filij: ⁊ heredes. Here-
des quidem dei: coheredes au-
pſal. tem Chriſti. Gradua. Eſto mi-
30 hi in deũ protectorem, ⁊ in locuꝫ
refugij, vt ſaluum me facias. ℣.
Deus in te ſperaui dñe non con-
fundar in eternum. Alleluia, al-
pſal. leluia. ℣. Magnus dñs, ⁊ lauda-
47 bilis valde, in ciuitate dei noſtri,
in monte ſancto eius, alleluia.

Sequen. S. euang. ſm Lucam.

c.16. In illo tem-
pore: Di-
xit Jeſus diſci-
pulis ſuis pa-
rabolam hanc.
Homo quidaꝫ
erat diues, qui
habebat villi-
cum: ⁊ hic dif-
famatus eſt apud illum, quaſi diſ-
ſipaſſet bona illius. Et vocauit
illum, ⁊ ait illi. Quid hoc audio
de te? Redde rationeꝫ villicatio-
nis tue: iam enim non poteris vil-
licare. Ait auteꝫ villicus intra ſe.
Quid faciam, quia dominus me-
us aufert a me villicationem?
Fodere non valeo: mendicare
erubeſco. Scio quid faciam: vt
cum amotus fuero a villicatio-
ne, recipiant me in domos ſuas.
Conuocatis itaqꝫ ſingulis debi-
toribus domini ſui, dicebat pri-
mo. Quantum debes domino
meo? At ille dixit. Centuꝫ cados
olei. Dixitqꝫ illi. Accipe cautio-
nẽ tuaꝫ: ⁊ ſede cito, ⁊ ſcribe quin-
quaginta. Deinde alio dixit. Tu
vero quantum debes? Qui ait.
Centum coros tritici. Ait illi.
Accipe literas tuas, ⁊ ſcribe o-
ctoginta. Et laudauit dominus
villicum iniquitatis, q2 pruden-
ter feciſſet: quia filij huius ſeculi
prudentiores filijs lucis in gene-
ratione ſua ſunt. Et ego dico vo-
bis. Facite vobis amicos de mã-
mona iniquitatis: vt cum defe-
ceritis, recipiant vos in eterna
tabernacula. Credo. Offerto.
Populum humilem ſaluum fa- pſal.
cies domine, ⁊ oculos ſuperbo- 17.
rum humiliabis: quoniam quis
deus preter te domine? Secre.
Suſcipe, queſumus domi-
ne, munera, que tibi de tua
largitate deferimus, vt hec ſacro-
ſancta myſteria, gratie tue ope-
rãte virtute, ⁊ preſentis vite nos
conſeruatione ſanctificent, ⁊ ad
gaudia ſempiterna perducant.
Per dominũ noſtrum. Exau-
di nos deus. vt in j. Dominica.
Communio. Guſtate, ⁊ vidẽ- pſal.
te, quoniam ſuauis eſt dñs: bea- 33.
tus

tus vir qui ſperat in eo. Poſtcō.
Sit nobis domine reparatio mentis ⁊ corporis celeſte myſterium: vt, cuius exequimur cultum, ſentiamus effectū. Per dominum noſtrum. Mundet ⁊ muniat. vt in j. dominica.

¶ Dominica nona poſt Pentecoſten. Introitus.

pſal. 53 Ecce deus adiuuat me: ⁊ dominus ſuſceptor eſt anime mee: auerte mala inimicis meis: ⁊ in veritate tua diſperde illos protector meus domine. Pſal. Deus in nomine tuo ſaluum me fac: ⁊ in virtute tua libera me. ℣. Gloria pa. Oratio.

Pateant aures miſericordie tue domine precibus ſupplicantium: ⁊, vt petentibus deſiderata concedas, fac eos que tibi ſunt placita poſtulare. Per dominum noſt. A cunctis nos queſum⁹. vt in prima dominica.

Lectio epiſtole beati Pauli apoſtoli ad Corinthios.

1. ca. 10 Fratres: Non ſimus concupiſcentes malorū, ſicut ⁊ illi cōcupierunt. Neq; idololatre efficiamini, ſicut quidā ex ipſis: quemadmodum ſcriptū eſt. Sedit populus manducare ⁊ bibere, ⁊ ſurrexerunt ludere. Neque fornicemur: ſicut quidam ex ipſis fornicati ſunt, ⁊ ceciderunt vna die vigintitria millia. Neq; tentemus Chriſtum: ſicut quidā eorum tentauerunt, ⁊ a ſerpentibus perierunt. Neq; murmuraueritis: ſicut quidā eorū murmurauerunt, ⁊ perierūt ab exterminatore. Hec autē omnia in figura contingebant illis: ſcripta ſūt autem ad correptionē noſtrā, in quos fines ſeculorū deuenerūt. Itaque qui ſe exiſtimat ſtare, videat ne cadat. Tentatio vos nō apprehendat, niſi humana. Fidelis autē deus eſt, qui non patietur vos tentari ſupra id quod poteſtis: ſed faciet cum tentatione etiam prouentum; vt poſſitis ſu-
ſtinere. Gradua. Domine dominus noſter, quàm admirabile eſt nomen tuum in vniuerſa terra. ℣. Quoniam eleuata eſt magnificentia tua ſuper celos. ps. 9
Alleluia, allā. ℣. Eripe me de inimicis meis deus meus, ⁊ ab inſurgētibus in me libera me, allā. pſal. 17

Sequen. S. euang. ſm Lucam.

In illo tempore: Cū̄ appropinquaret Ieſus Hieruſalem, videns ciuitatē, fleuit ſuper illam, dicens. Quia ſi cognouiſſes, ⁊ tu: ⁊ quidē in hac die tua, que ad pacem tibi. Nunc autem abſcondita ſunt ab oculis tuis. Quia venient dies in te: ⁊ circundabunt te inimici tui vallo: ⁊ circundabunt te, ⁊ coanguſtabunt te vndiq;: ⁊ ad terram proſternēt te, ⁊ filios tuos qui in te ſunt: ⁊ non relinquent in te lapidē ſuper lapidē: eo quod non cognoueris c. 19

gulis prout vult. Gradua. psal. 61 Custodi me domine vt pupillā oculi: sub vmbra alarum tuarum protege me. ℣. De vultu tuo iudicium meum prodeat: oculi tui videant equitatem. Alleluia, alleluia. ℣. Te decet hymnus deus in Sion: ⁊ tibi reddetur votum in Hierusalem, alleluia. Sequē. sancti euāgelij secundum Lucā.

c.18.

In illo tempore: Dixit Iesus ad quosdā qui in se confidebant tanquam iusti, ⁊ aspernabantur ceteros, parabolam istam. Duo homines ascenderunt in tēplum vt orarent: vnus Phariseus, ⁊ alter Publicanus. Phariseus stans, hec apud se orabat. Deus, tibi gratias ago, quia non sum sicut ceteri hominum: raptores, iniusti, adulteri: velut etiam hic Publicanus. Ieiuno bis in sabbato: decimas do omniū que possideo. Et Publicanus a longe stans nolebat nec oculos ad celum leuare, sed percutiebat pectus suum, dicens. Deus propitius esto mihi peccatori. Amen dico vobis: descendit hic iustificatus in domum suam ab illo. Quia omnis qui se exaltat humiliabit, ⁊ qui se humiliat exaltabitur. Credo. Offertor. psal. 24 Ad te domine leuaui animam meam: deus meus in te confido, nō erubescam: neq; irrideant me inimici mei: etenim vniuersi qui te expectāt non confundentur. Secr.

Tibi domine sacrificia dicata reddantur: que sic ad honorem nominis tui deferenda tribuisti: vt eadem, remedia fieri nostra prestares. Per dominū. Exaudi nos deus. vt in prima Dominica. Communio. psal. 50 Acceptabis sacrificiū iustitie, oblationes, ⁊ holocausta, super altare tuum, domine. Postcommunio.

Quesumus domine deus noster: vt quos diuinis reparare non desinis sacramentis, tuis non destituas benignus auxilijs. Per dominum nostrum Iesum Christum filium tuū, qui tecum viuit ⁊ regnat in vnitate spiritꝰ sancti deus. Mundet ⁊ muniat. vt in prima Dominica.

¶ Dominica xij. post Pentecosten. Introitus.

psal. 67 Deus in loco sancto suo: deus, qui inhabitare facit vnanimes in domo: ipse dabit virtutē ⁊ fortitudinē plebi sue. Psalmus. Exurgat deus ⁊ dissipentur inimici eius: ⁊ fugiant, qui oderunt eum, a facie eius. ℣. Gloria patri. Oratio.

Omnipotens sempiterne deus: qui abundantia pietatis tue, ⁊ merita supplicum excedis, ⁊ vota: effunde super nos misericordiam tuam: vt dimittas que cōscientia metuit: ⁊ adijcias quod oratio non presumit. Per dominum nostrum

Jeſum Chriſtum filium A cun-
ctis nos. vt in prima Dominica.
Lectio epiſtole beati Pauli apo
ſtoli ad Corinthios.
1.ca. Fratres: Notum vobis fa-
15. cio euangelium, quod pre-
dicaui vobis, quod ⁊ accepiſtis,
in quo ⁊ ſtatis, per quod ⁊ ſalua-
mini: qua ratione predicauerim
vobis, ſi tenetis, niſi fruſtra cre-
didiſtis. Tradidi enim vobis in
primis quod ⁊ accepi: quoniam
Chriſtus mortuus eſt pro pecca
tis noſtris ſecundū ſcripturas:
⁊ quia ſepultus eſt: ⁊ quia reſur-
rexit tertia die, ſecundū ſcriptu
ras: ⁊ quia viſus eſt Cephe: ⁊
poſt hoc, vndecim. Deinde viſus
eſt pluſquam quingentis fratri-
bus ſimul: ex quibus multi ma-
nent vſque adhuc, quidam autē
dormierūt. Deinde viſus eſt Ja
cobo: deinde Apoſtolis omni-
bus. Nouiſſime autem omnium,
tanquam abortiuo, viſus eſt ⁊ mi
hi. Ego enim ſum minimus apo
ſtolorum: qui nō ſum dignus vo
cari Apoſtolus, quoniam perſe-
cutus ſum eccleſiam dei. Gratia
autē dei, ſum id quod ſum: ⁊ gr̄a
eius in me vacua non fuit. Gra-
pſal. dua. In deo ſperauit cor meū,
27 ⁊ adiutus ſum: ⁊ refloruit caro
mea: ⁊ ex voluntate mea confite
bor illi. ℣. Ad te domine clama-
ui: deus meus ne ſileas: ne diſce-
das a me. Alleluia, alleluia. ℣.
Exultate deo adiutori nr̄o: iubi
late deo Jacob: ſumite pſalmū
iocundum cum cithara, alleluia.
Sequen. S. euang. ſm̄ Marcū.

In illo tem- ca.7.
pore: Exi-
ens Jeſus de fi
nibus Tyri ve-
nit per Sido-
nē ad mare Ga
lilee, inter me-
dios fines De-
capoleos. Et
adducunt ei ſurdum ⁊ mutum: ⁊
deprecabantur eū, vt imponat
illi manū. Et apprehendens eū
de turba ſeorſum, miſit digitos
ſuos in auriculas eius: ⁊ expuēs
tetigit linguam eius. Et ſuſpi-
ciens in celū, ingemuit: ⁊ ait illi.
Ephphetha, quod eſt, adaperi-
re. Et ſtatim aperte ſunt aures
eius: ⁊ ſolutum eſt vinculum lin-
gue ei⁹, ⁊ loquebatur recte. Et
precepit illis, ne cui dicerent.
Quanto autem eis precipiebat,
tanto magis plus predicabant:
⁊ eo amplius admirabantur, di-
centes: Bene omnia fecit: ⁊ ſur-
dos fecit audire, ⁊ mutos loqui.
Credo in vnū. Offertorium.
Exaltabo te domine, quoniam pſal.
ſuſcepiſti me: nec delectaſti ini- 29
micos meos ſuper me: domine
clamaui ad te, ⁊ ſanaſti me. Sec.
Reſpice, domine, queſum⁹,
ad noſtram propitius ſer-
uitutem: vt, quod offerimus, ſit
tibi munus acceptum: ⁊ ſit no-
ſtre fragilitatis ſubſidium. Per
dominum noſtrū Jeſum Chri-
ſtum filium tu. Exaudi nos de.
vt in j. Dominica. Communio.
Honora dominum de tua ſub- pro.
ſtantia, ⁊ de primitijs frugum 3.
tua-

tuarum: ⁊ implebuntur aree tue ſaturitate, ⁊ vino torcularia redundabunt. Poſtcommunio.

Sentiamus, queſumus domine, tui perceptione ſacramenti, ſubſidium mētis ⁊ corporis: vt in vtroq; ſaluati, celeſtis remedij plenitudine gloriemur. Per dominum. Mundet ⁊ muniat. vt in prima Dominica

¶ Dominica xij. poſt Penthecoſten. Introitus.

pſal. 69 Deus in adiutorium meū intēde: domine ad adiuuandū me feſtina: cōfundantur ⁊ reuereantur inimici mei, qui querunt animā meam. Pſal. Auertantur retrorſum ⁊ erubeſcant, qui volunt mihi mala. ℣. Gloria patri ⁊. Oratio.

Omnipotens ⁊ miſericors deus: de cuius munere venit, vt tibi a fidelibus tuis digne ⁊ laudabiliter ſeruiatur: tribue nobis, queſumus: vt ad promiſſiones tuas, ſine offenſione curramus. Per dominum noſtrū. A cunctis nos. vt i prima dnica. Lectio epiſtole beati Pauli apoſtoli ad Corinthios.

2. c. 3 Fratres: Fiduciam talem habemus per Chriſtū ad deum: non quod ſufficientes ſimus cogitare aliquid a nobis, quaſi ex nobis: ſed ſufficientia noſtra ex deo eſt. Qui ⁊ idoneos nos fecit miniſtros noui teſtamenti: non litera, ſed ſpiritu. Litera enim occidit: ſpiritus autē viuificat. Quod ſi miniſtratio mortis literis deformata in lapidibus, fuit in gloria, ita vt non poſſent intendere filij Iſrael in faciem Moyſi, propter gloriam vultus eius, que euacuatur: quomodo non magis miniſtratio ſpiritus erit in gloria? Nam ſi miniſtratio damnationis in gloria eſt, multo magis abundat miniſterium iuſtitie in gloria. Gradual.

Benedicam dominum in omni pſal.
tēpore: ſemper laus in ore meo. 33.
℣. In dño laudabit anima mea: audiant manſueti, ⁊ letentur.
Alleluia, alleluia. ℣. Domine pſal.
deus ſalutis mee, in die clamaui 87
⁊ nocte coram te, alleluia.

Sequentia ſancti euangelij ſecundū Lucam.

In illo tempore. Dixit Ieſus diſcipulis ſuis. Beati oculi, qui vident que vos videtis. Dico enim vobis, quod multi prophete ⁊ reges voluerunt videre que vos videtis, ⁊ nō viderunt: ⁊ audire que auditis, ⁊ nō audierūt. c. 10.

Et ecce, quidam legiſperitus ſurrexit tentans illū, ⁊ dicēs. Magiſter, quid faciendo vitam eternam poſſidebo? At ille dixit ad eum. In lege quid ſcriptum eſt? Quomodo legis? Ille reſpondens, dixit. Diliges dominum deum tuum ex toto corde tuo, ⁊ ex tota anima tua, ⁊ ex omnibus

viribus tuis, ⁊ ex omni mente tua: ⁊ proximum tuū ſicut teipſum. Dixitque illi. Recte reſpondiſti: hoc fac, ⁊ vives. Ille autem volens iuſtificare ſeipſum, dixit ad Ieſum. Et quis eſt meus proximus? Suſpiciens autem Ieſus, dixit. Homo quidam deſcendebat ab Hieruſalem in Iericho, ⁊ incidit in latrones, qui etiam deſpoliauerunt eum, ⁊ plagis impoſitis abierunt ſemiuiuo relicto. Accidit aūt, vt ſacerdos quidam deſcenderet eadē via: ⁊ viſo illo preterijt. Similiter ⁊ leuita, cum eſſet ſecus locū, ⁊ videret eū, pertranſijt. Samaritanus autem quidā, iter faciens, venit ſecus eū: ⁊ videns eū, miſericordia motus eſt. Et appropians, alligauit vulnera eius, infundēs oleum, ⁊ vinū: ⁊ imponens illū in iumentū ſuum, duxit in ſtabulum, ⁊ curā eius egit. Et altera die protulit duos denarios, ⁊ dedit ſtabulario, ⁊ ait. Curam illius habe: ⁊ quodcūq; ſupererogaueris, ego cū rediero, reddam tibi. Quis horum trium videtur tibi proximus fuiſſe illi qui incidit in latrones? At ille dixit. Qui fecit miſericordiam in illū. Et ait illi Ieſus. Uade, ⁊ tu fac ſimiliter. Credo in. Offertor.

Precatus eſt Moyſes in conſpectu domini dei ſui, ⁊ dixit: quare domine iraſceris in populo tuo? parce ire anime tue: memento Abrahā, Iſaac, ⁊ Iacob, quibus iuraſti dare terram fluentem lac ⁊ mel: ⁊ placatus eſt dominus de malignitate, quam dixit facere populo ſuo. Secreta.

Hoſtias, queſumus domine, propitius intende, quas ſacris altaribus exhibemus: vt nobis indulgentiam largiendo, tuo nomini dent honorē. Per dominum noſtrum Ieſum Chriſtum filium. Exaudi nos deus. vt in j. dominica. Communio.

De fructu operum tuorum domine ſatiabitur terra, vt educas panem de terra, ⁊ vinum letificet cor hominis: vt exhilaret faciem in oleo, ⁊ panis cor hominis confirmet. Poſtcommunio. psal. 103.

Uiuificet nos queſum⁹ domine, huius participatio ſancta myſterij: ⁊ pariter nobis expiationē tribuat, ⁊ munimen. Per dominum. Mundet ⁊ muniat. vt in prima dominica.

¶ Dominica xiiij. poſt Pentecoſt. Introitus.

Reſpice domine in teſtamentum tuum, ⁊ animas pauperum tuorum ne derelinquas in finem: exurge domine, ⁊ iudica cauſam tuam: ⁊ ne obliuiſcaris voces querentium te. Pſalmus. Ut quid deus repuliſti in finem: iratus eſt furor tuus ſuper oues paſcue tue? ℣. Gloria patri, ⁊ filio. Oratio. psal. 73

Omnipotēs ſempiterne deus: da nobis fidei, ⁊ ſpei, ⁊ charitatis augmentum: ⁊, vt mereamur aſſequi quod promittis, fac nos amare quod precipis. Per

Per dominum noſtrum Jeſum
Chriſtum. A cunctis nos que-
ſumus. vt in prima Dominica.
Lectio epiſtole beati Pauli apo
ſtoli ad Galathas.

ca.3. FRatres: Abrahe dicte ſũt
promiſſiones: ⁊ ſemini ei⁹.
Nõ dicit, Et ſeminibus quaſi in
multis: ſed quaſi in vno, Et ſemi
ni tuo, qui eſt Chriſtus. Hoc au
tem dico, teſtamentuz confirma-
tuz à deo: que poſt quadringen-
tos ⁊ triginta annos facta eſt
lex, non irritum facit ad euacuã-
dam promiſſionem. Nam ſi ex le
ge hereditas, iam non ex promiſ
ſione. Abrahe autem per repro-
miſſionem donauit deus. Quid
igitur lex? Propter tranſgreſſio
nez poſita eſt, donec veniret ſe-
mẽ cui promiſerat: ordinata per
angelos in manu mediatoris.
Mediator autem, vnius non eſt:
deus autem vnus eſt. Lex ergo
aduerſus promiſſa dei? Abſit.
Si enim data eſſet lex que poſſet
viuificare: verè ex lege eſſet iuſti-
tia. Sed concluſit ſcriptura om-
nia ſub peccato, vt promiſſio ex
fide Jeſu Chriſti daretur credẽ-
psal. tibus. Gradua. Reſpice domi
89 ne in teſtamentũ tuum: ⁊ animas
pauperum tuorum ne obliuiſca-
ris in finem. ℣. Exurge domi-
ne, ⁊ iudica cauſam tuaz: memor
eſto opprobrii ſeruorũ tuorum.
Alleluia, alleluia. ℣. Domine
refugium factus es nobis à ge-
neratione in generatione, allia.

Sequentia ſancti euangelij
ſecundum lucam.
M. R. N.

IN illo tem- c.17.
pore: Dũ
iret Jeſus in
Hieruſalez, trã-
ſibat per medi-
am Samariam
⁊ Galileaz. Et
cum ingrede-re-
tur quoddaz ca
ſtellũ, occurrerunt ei decẽ viri le-
proſi. Qui ſteterunt à longe: ⁊ le
uauerunt vocem dicentes. Jeſu
preceptor, miſerere nr̃i. Quos
vt vidit, dixit. Jte, oſtendite vos
ſacerdotibus. Et factum eſt: dũ
irent, mundati ſunt. Vnus au-
tem ex illis, vt vidit quia munda
tus eſt, regreſſus eſt, cum magna
voce magnificans deum: ⁊ céci-
dit in faciem ante pedes eius,
gratias agens. Et hic erat Sa-
maritanus. Reſpondens autem
Jeſus, dixit. Nõnne decem mũ-
dati ſunt? ⁊ nouem vbi ſunt? Nõ
eſt inuentus qui rediret, ⁊ daret
gloriam deo, niſi hic alienigena.
Et ait illi. Surge, vade: quia fi-
des tua te ſaluuz fecit. Credo.
Offerto. In te ſperaui domine: psal.
dixi, tu es deus meus, in mani- 30
bus tuis tempora mea. Secre.
PRopitiare, queſumus do-
mine, populo tuo, propitia
re muneribus: vt hac oblatione
placatus, ⁊ indulgentiã nobis tri
buas, ⁊ poſtulata cõcedas. Per
domi. Exaudi nos. vt in i. Do
minica. Cõio. Panẽ de celo de Sa.
diſti nobis dñe, habentem omne 16
delectamentum, ⁊ omnem ſapo
rem ſuauitatis. Poſtcõmunio.

Sumptis domine celeſtibꝰ ſacramentis, ad redẽptionis ęternę, quęſumus, proficiamus augmentum. Per domi. Mundet ⁊ mun. vt in j. Dñica.

¶ Dominica xiiii. poſt Pentecoſten. Introitus.

psal. 83 Protector noſter
aſpice deus ⁊ reſpi
ce in faciem Chriſti tui: quia melior eſt dies vna in atrijs tuis ſup millia. Pſal. Quã dilecta tabernacula tua domine virtutum: concupiſcit, ⁊ deficit anima mea in atria dñi. ℣. Gloria. Oratio.

Cuſtodi, quęſumus domine, eccleſiam tuam propitiatione perpetua: ⁊ quia ſine te labitur humana mortalitas, tuis ſemp auxilijs ⁊ abſtrahatur a nociuis, ⁊ ad ſalutaria dirigatur. Per dominum. A cunctis nos quęſumus. vt in prima Dñica.

Lectio epiſtolę beati Pauli apoſtoli ad Galathas.

ca.5. Fratres: Spiritu ambula-
te, ⁊ deſideria carnis non perficietis. Caro enim concupiſcit aduerſus ſpiritum: ſpiritus autem aduerſus carnem. Hęc enim ſibi inuicem aduerſantur: vt non quęcunque vultis, illa faciatis. Quod ſi ſpiritu ducimini: non eſtis ſub lege. Manifeſta autem ſunt opera carnis, quę ſunt, fornicatio, immunditia, impudicitia, luxuria, idolorum ſeruitus, veneficia, inimicitię, contentiones, ęmulationes, irę, rixę, diſſenſiones, ſectę, inuidię, homicidia, ebrietates, comeſſationes, ⁊ his ſimilia. Quę prędico vobis, ſicut prędixi: quoniam qui talia agunt, regnum dei non conſequentur. Fructus autem ſpiritus eſt, charitas, gaudium, pax, patientia, longanimitas, bonitas, benignitas, manſuetudo, fides, modeſtia, continentia, caſtitas. Aduerſus huiuſmodi non eſt lex. Qui autem ſunt Chriſti, carnem ſuam crucifixerunt cum vitijs, ⁊ concupiſcentijs. Gradua. Bonum eſt con-
fidere in domino, quam confide psal. 117.
re in homine. ℣. Bonũ eſt ſperare in domino, quam ſperare in
principibus. Alleluia, alleluia. psal. 94
℣. Venite exultemus domino: iubilemus deo ſalutari noſtro. alleluia. Sequentia ſancti euangelij ſecundum Matthęum.

In illo tempo- ca.6.
re: Dixit Ieſus diſcipulis ſuis. Nemo poteſt duobus dominis ſeruire. Aut enim vnum odio habebit, ⁊ alterum diliget: aut vnum ſuſtinebit, ⁊ alterum contemnet. Non poteſtis deo ſeruire, ⁊ mammonę. Ideo dico vobis: ne ſoliciti ſitis animę veſtrę quid manducetis, neque corpori veſtro quid induamini. Nonne anima plus eſt, quam eſca? ⁊ corpus plus, quam veſtimentum? Reſpicite volatilia cęli, quoniam non ſerunt, neque metunt, neque congregant in horrea: ⁊ pater veſter cęleſtis paſcit illa.

Nonne vos magis pluris eſtis il
lis? Quis autem veſtrum cogi-
tans, poteſt adijcere ad ſtaturã
ſuam cubitum vnum? Et de ve-
ſtimento quid ſoliciti eſtis? con-
ſiderate lilia agri quomodo cre-
ſcunt: non laborant, neq; nent.
Dico autem vobis, quoniã nec
Salomon in omni gloria ſua coo
pertus eſt ſicut vnum ex iſtis. Si
autem fenum agri, quod hodie
eſt, & cras in clibanum mittitur,
deus ſic veſtit: quãto magis vos
modicę fidei? Nolite ergo ſolici-
ti eſſe, dicentes. Quid manduca
bimus? aut qd bibemus? aut quo
operiemur? Hęc enim omnia gẽ
tes inquirũt. Scit enim pater ve-
ſter cęleſtis, q; his omnibus indi
gẽtis. Querite ergo primum re-
gnũ dei, & iuſtitiã eius: & hęc oĩa
adiicientur vobis. Credo. Of
pſal. 33. ferto. Immittit angelus domi
ni in circuitu timentiũ eum, & eri-
piet eos: guſtate, & videte, quo-
niam ſuauis eſt dominus. Secr.
Concede nobis, quęſumus
domine, vt hęc hoſtia ſalu-
taris, & noſtrorũ fiat purgatio de
lictorum, & tuę propitiatio pote
ſtatis. Per dominum noſtrum
Jeſum Chriſtũ filium tuũ, qui.
Exaudi nos. vt in j. dominica.
mat. 6 Communio. Primum querite
regnũ dei: & omnia adijcientur
vobis, dicit dñs. Poſtcõmunio.
Purificent ſemper, & mu-
niant tua ſacramenta nos
deus: & ad perpetuę ducant ſal
uationis effectum. Per domi-
num noſtrũ Jeſum. Mundet &
muniat nos. vt in j. Dominica.

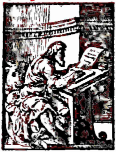
¶ Dominica xv. poſt Penteco
ſten. Introitus.

Inclina dñe aurẽ pſal. 85
tuã ad me, & exau-
di me: ſaluum fac
ſeruum tuum de-
us meus ſperantẽ
in te: miſerere mi-
hi domine, quoniam ad te clama
ui tota die. Pſalmus. Letifica
animam ſerui tui: quia ad te do
mine animam meam leuaui. ℣.
Gloria patri, & filio &c. Oratio.
Eccleſiam tuã domine mi-
ſeratio cõtinuata mundet
& muniat: & quia ſine te non po-
teſt ſalua conſiſtere, tuo ſemper
munere gubernetur. Per domi
num noſtrum Jeſum Chriſtum
filium tuum, qui tecum viuit & re
gnat in vnitate ſpiritus ſancti,
deus: per omnia ſecula ſeculorũ.
Lectio epiſtolę beati Pauli apo
ſtoli ad Galathas.
Fratres. Si ſpiritu viuimꝰ: ca. 5. & 6.
ſpiritu & ambulemus. Nõ
efficiamur inanis glorię cupidi:
inuicem prouocantes, inuicẽ in
uidentes. Fratres, & ſi preoccu-
patus fuerit homo in aliquo de-
licto: vos, q ſpirituales eſtis, hu-
iuſmodi inſtruite in ſpiritu lenita
tis: conſiderans teipſum, ne & tu
tenteris. Alter alteriꝰ onera por
tate: & ſic adimplebitis legẽ Chri
ſti. Nam ſiquis exiſtimat ſe aliqd
eſſe, cũ nihil ſit: ipſe ſe ſeducit. O-
pus autẽ ſuũ probet vnuſquiſq;:
& ſic, in ſemetipſo tantum gloriã
habebit, & non in altero. Vnuſ-

quiſque enim onus ſuum portabit. Communicet autem is qui catechizatur verbo ei, qui ſe catechizat, in omnibus bonis. Nolite errare. Deus non irridetur. Que enim ſeminauerit homo: hec ⁊ metet. Quoniam qui ſeminat in carne ſua: de carne ⁊ metet corruptionem. Qui autē ſeminat in ſpiritu: de ſpiritu metet vitam eternam. Bonum autem facientes, non deficiamus: tempore enim ſuo metemus, nō deficientes. Ergo, dum tempus habemus, operemur bonum ad omnes: maxime autem ad domeſticos fidei. Grad. Bonū eſt

pſal. 91 confiteri dño: ⁊ pſallere nomini tuo, altiſſime. ℣. Ad annunciandum mane miſericordiam tuā, ⁊ veritatem tuam per noctem. Alleluia, alleluia. ℣. Quoniam deus magnus, dñs, ⁊ rex magnꝰ ſuper omnem terram, alleluia.

Sequē. S. euang. ſm Lucam.

ca. 7. In illo tēpore: Ibat Ieſus in ciuitatē que vocatur Naim: ⁊ ibant cū illo diſcipuli eiꝰ, ⁊ turba copioſa. Cū autē appropinquaret porte ciuitatis: ecce defūctus efferebatur, filius vnicꝰ matri ſue: ⁊ hec vidua erat: ⁊ turba ciuitatis multa cum illa. Quam cum vidiſſet dominus, miſericordia motus ſuper eam, dixit illi. Noli flere. Et acceſſit, ⁊ tetigit loculum. Hi autē qui portabāt, ſteterunt. Et ait. Adoleſcens, tibi dico, ſurge. Et reſedit q̄ erat mortuus, ⁊ cepit loqui. Et dedit illum matri ſue. Accepit autem omnes timor: ⁊ magnificabant deū, dicentes. Qr propheta magnus ſurrexit in nobis: ⁊ qr deus viſitauit plebem ſuam. Credo.

Offert. Expectans expectaui pſal. 39
dominum, ⁊ reſpexit me: ⁊ exaudiuit deprecationem meam, ⁊ immiſit in os meum canticum nouum, hymnū deo noſtro. Secr.

Tua nos domine ſacramenta cuſtodiant: ⁊ contra diabolicos ſemper tueantur incurſus. Per do. Exaudi nos de. vt in j. Dominica. Communio.

Panis, quem ego dedero, caro Io. 6
mea eſt pro ſeculi vita. Poſtcō.

Mentes noſtras ⁊ corpora poſſideat, queſumus domine, doni celeſtis operatio: vt non noſter ſenſus in nobis, ſed iugiter eius preueniat effectus. Per dominum noſt. Mundet, ⁊ muniat nos. vt in j. dominica.

¶ Dominica xvj. poſt Pentecoſten. Introitus.

Miſerere mei domi pſal. 85
ne, quoniam ad te clamaui tota die: qr tu domine ſuauis ac mitis es, ⁊ copioſus in miſericordia omnibus inuocantibus te. Pſalm. Inclina domine aurem tuam mihi, ⁊ exaudi me: quoniam inops ⁊ pauper ſum ego. ℣. Gloria patri, ⁊ filio. Oratio.

Tua

Tua nos, queſumus domi-
ne, gratia ſemp preueniat
⁊ ſequatur: ac bonis operibus
iugiter preſtet eſſe intētos Per.
A cunctis nos. vt in prima Do-
minica. Lectio epiſtole beati
Pauli apoſtoli ad Epheſios.
ca.3. Fratres: Obſecro vos, ne
deficiatis in tribulationib⁹
meis pro vobis, que eſt gloria ve
ſtra. Huius rei gratia, flecto gē-
nua mea ad patrē dñi noſtri Jeſu
Chriſti, ex quo omnis paternitas
in celis ⁊ in terra nominatur: vt
det vobis ſecundū diuitias glo-
rie ſue, virtutē, corroborari per
ſpiritū eius in interiori homine:
habitare Chriſtum per fidem in
cordibus veſtris: in charitate ra
dicati ⁊ fundati, vt poſſitis com-
prehendere cum omnibus ſan-
ctis, que ſit latitudo, longitudo,
ſublimitas, ⁊ profundum: ſcire
etiam ſupereminentem ſcientie
charitatem Chriſti, vt impleami
ni in omnem plenitudinem dei.
Ei aūt, qui potens eſt omnia fa-
cere ſuperabūdāter quā petim⁹
aut intelligimus, ſecundum vir-
tutem que operatur in nobis:
ipſi gloria in eccleſia, ⁊ in Chriſto
Jeſu in omnes generationes ſe-
culi ſeculorum. Amen. Gradu.
pſal. Timebunt gentes nomen tu-
101. um domine: ⁊ omnes reges ter-
re gloriam tuam. ℣. Quoniam
edificauit dominus Sion: ⁊ vi-
debitur in maieſtate ſua.
pſal. Alleluia, alleluia. ℣. Cantate
97 domino canticum nouum: quia
mirabilia fecit dominus, alleluia.
M. R. N.

Sequen. S. euang. ſm Lucam.

In illo tē- c.14.
pore. Cū
intraret Jeſus
in domū cuiuſ-
dam principis
phariſeorū ſab-
bato manduca-
re panem: ⁊ ip-
ſi obſeruabant
eum. Et ecce, homo quidam hy-
dropicus erat ante illum. Et re-
ſpondens Jeſus dixit ad legiſpe
ritos ⁊ phariſeos. Si licet ſab
bato curare? At illi tacuerūt. Ip
ſe vero apprehenſū ſanauit eū:
ac dimiſit. Et reſpōdēs ad illos,
dixit. Cuius veſtrum aſinus aut
bos in puteū cadet: ⁊ non conti-
nuo extrahet illū die ſabbati? Et
nō poterant ad hec reſpondere
illi. Dicebat autē ⁊ ad inuitatos
parabolā, intendens quomodo
primos accubit⁹ eligerēt, dicens
ad illos. Cum inuitatus fueris
ad nuptias, nō diſcumbas in pri-
mo loco, ne forte honoratior te
ſit inuitatus ab illo: ⁊ veniens is
qui te ⁊ illum vocauit, dicat tibi.
Da huic locum: ⁊ tūc incipias cū
rubore nouiſſimum locum tenē-
re. Sed cum vocatus fueris, va-
de, ⁊ recūbe in nouiſſimo loco:
vt cum venerit qui te inuitauit,
dicat tibi. Amice, aſcende ſupē-
rius. Tunc erit tibi gloria corā
ſimul diſcumbentibus. Quia
omnis qui ſe exaltat, humiliabi-
tur: ⁊ qui ſe humiliat, exaltabi-
tur. Credo in. Offertorium.
Domine in auxilium meum rē- pſal.
39

ſpice: confundantur, ⁊ reuereantur qui querunt animam meam, vt auferant eam: domine in auxilium meum reſpice. **Secreta.**

Munda nos, quęſumus domine, ſacrificij pręſentis effectu, ⁊ perfice miſeratus in nobis: vt eius mereamur eſſe participes. Per. Exaudi nos. vt in
psal. j. dñica. **Communio.** Domine,
79 memorabor iuſtitię tuę ſoli⁹: de⁹ docuiſti me a iuuentute mea: ⁊ vſque in ſenectam ⁊ ſenium, deus ne derelinquas me. **Poſtcõio.**

Purifica, quęſumus domine, mentes noſtras benignus, ⁊ renoua cęleſtibus ſacramentis: vt conſequēter ⁊ corporum pręſens pariter ⁊ futurū capiamus auxiliū. Per. Mundet ⁊ muniat. vt in prima dominica.

¶ Dominica xvij. poſt Pentecoſten. Introitus.

psal. 118 Iuſtus es domine ⁊ rectum iudiciuꝫ tuum: fac cum ſeruo tuo ſecundum miſericordiam tuam. **Pſalmus.** Beati immaculati in via, qui ambulant in lege domini. ℣. Gloria patri ⁊ filio ⁊ ſpirit. **Oratio.**

Da quęſumus domine, populo tuo diabolica vitare contagia: ⁊ te ſolum deum pura mente ſectari. Per d. A cunctis nos quę. vt in prima dominica.

Lectio epiſtolę beati Pauli apoſtoli ad Epheſios.

c. 4 Fratres: Obſecro vos ego vinctus in domino: vt digne ambuletis vocatione qua vocati eſtis, cum omni humilitate, ⁊ manſuetudine, cum patientia, ſupportantes inuicem in charitate, ſoliciti ſeruare vnitatem ſpiritus in vinculo pacis. Unum corpus, ⁊ vnus ſpiritus: ſicut vocati eſtis in vna ſpe vocationis veſtrę. Unus dominus, vna fides, vnum baptiſma. Unus de⁹ ⁊ pater omniū, qui eſt ſuper omnes, ⁊ per omnia, ⁊ in omnib⁹ nobis. Qui eſt benedictus in ſecula ſeculorum. Amen. **Gradua.**

Beata gens, cuius eſt dominus psal. 32.
deus eorum: populus, quē elegit
dñs in hęreditatem ſibi. ℣. Uer psal. 101.
bo domini cęli firmati ſunt, ⁊ ſpiritu oris eius omnis virtus eorum. Alleluia, alleluia. ℣. Dñe exaudi orationem meam: ⁊ clamor meus ad te perueniat, alleluia.

Sequentia ſancti euangelij ſecundum Mattheum.

In illo tempore: Acceſſerūt ad Jeſum phariſei: ⁊ interrogauit eum vnus ex eis legis doctor, tentans eum. c. 22.
Magiſter, quod eſt mandatum magnū in lege? Ait illi Jeſus. Diliges dominū deuꝫ tuum ex toto corde tuo, ⁊ ex tota anima tua, ⁊ ex tota mēte tua. Hoc eſt maximum, ⁊ primum mandatum. Secundum autem ſimile eſt huic. Diliges proximum tuum ſicut teipſum. In his duobus mandatis vniuerſa lex pendet, ⁊ prophetę. Congregatis

gatis autem phariſeis, interro-
gauit eos Ieſus, dicens. Quid
vobis videtur de Chriſto? Cu-
ius filius eſt? Dicunt ei: Dauid:
Ait illis. Quomodo ergo Da-
uid in ſpiritu vocat eum domi-
num, dicens? Dixit dominus
domino meo, ſede a dextris me-
is, donec ponam inimicos tuos
ſcabellū pedum tuorū? Si ergo
Dauid vocat eum dominū: quō
modo filius eius eſt? Et nemo po
terat reſpondere ei verbum: ne-
que auſus fuit quiſquam ex illa
die eum amplius interrogare.
Da. 9 C redo. Offertorium. Oraui
dominum deum meum ego Da
niel, dicens: exaudi domine pre-
ces ſerui tui: illumina faciem tuā
ſuper ſanctuarium tuum: ⁊ pro-
pitius intende populum iſtum,
ſuper quem inuocatum eſt no-
men tuum, deus. Secreta.
M Aieſtatē tuā domine ſup
pliciter deprecamur: vt hec
ſancta que gerimus, ⁊ a preteri-
tis delictis nos eruāt, ⁊ futuris.
Per dominum noſtrum Ieſū.
E xaudi nos. vt in j. dominica.
pſal. 75 Communio. V ouete, ⁊ reddi-
te dn̄o deo vr̄o oēs, q̄ i circuitu ei⁹
affertis munera: terribili, ⁊ ei q̄ au
fert ſpūs principū terribili apud
oēs reges terre. Poſtcommunio.
S Anctificationibus tuis om
nipotens deus, ⁊ vitia no-
ſtra curentur, ⁊ remedia nobis
eterna proueniant. Per domi-
num noſtrum Ieſum Chriſtum
filium tuum, qui tecū. M undet
⁊ muniat. vt in prima dominica.

M. N. R.

¶ Feria iiij. quatuor temporū
mēſis Septēbris. Statio ad ſan
ctā Mariam Maiorē. Introit.
E Xultate deo adiu- pſal. 80
tori noſtro, iubi-
late Deo Iacob:
ſumite pſalmum
iucundum cum ci-
thara: canite ini-
tium menſis tuba, quia precep-
tū in Iſrael eſt, ⁊ iudicium deo
Iacob. Pſalmus. Teſtimoniū
in Ioſeph poſuit illud, cum exi-
ret de terra Aegypti: linguam
quam non nouerat, audiuit. V.
Gloria patri, ⁊ fil. dicto Kyrie
eleiſon. dicitur O remus. Fle-
ctamus genua. R. Leuate.
M Iſericordie tue remediis,
queſumus domine, fragi-
litas noſtra ſubſiſtat: vt, que ſua
cōditione atteritur, tua clemen-
tia reparetur. Per dominum n.

Lectio Amos prophete.

H Aec dicit dn̄s deus. Ecce ca. 9.
dies veniunt: ⁊ comprehē-
det arator meſſorem, ⁊ calcator
vue mittentem ſemen: ⁊ ſtilla-
bunt montes dulcedinem, ⁊ om
nes colles culti erunt. Et con-
uertam captiuitatem populi mei
Iſrael: ⁊ edificabunt ciuitates
deſertas, ⁊ inhabitabunt: ⁊ plan
tabunt vineas, ⁊ bibent vinum
earum: ⁊ facient hortos, ⁊ cō-
medent fructus eorum. Et plan
tabo eos ſuper humum ſuam: ⁊
non euellam eos vltra de terra
ſua, quam dedi eis: dicit domi-
nus omnipotens. Graduale.
Q uis ſicut dn̄s deus nr̄ qui in pſal. 112.

altis habitat: ⁊ humilia reſpicit
i celo ⁊ in terra. ℣. Suſcitãs a ter
ra inopem: ⁊ de stercoꝛe erigens
pauperem. Sequitur Dñs vo-
biſcũ. ſine Flectamus. Oratio.
Preſta, queſumus domine,
familie tue ſupplicanti: vt
dum a cibis coꝛpoꝛalibus ſe ab-
ſtinet, a vitiis quoque mente ie-
iunet. Per dominum noſtrum.
H cunctis nos. vt iiij. Dñica.
Lectio libꝛi Eſdre.
Nehe. vel 2 eſd. ca. 8. In diebus illis: Congrega
tus eſt omnis populus qua-
ſi vir vnus ad plateam que eſt an
te poꝛtam aquarum: ⁊ dixerunt
Eſdre ſcribe, vt afferret libꝛum
legis Moyſi, quã pꝛeceperat do
minus Iſraeli. Attulit ergo Eſ-
dras ſacerdos legem corã multi
tudine viroꝛũ ac mulierũ, cũctiſ-
qꝫ qui poterãt intelligere, in die
pꝛima mẽſis ſeptimi. Et legit in
eo aperte in platea que erat ante
poꝛtam aquarum, de mane vſqꝫ
ad mediam diem in conſpectu vi
roꝛum ac mulierum, ⁊ ſapientiũ.
Et aures omnis populi, erant e-
recte ad libꝛum. Stetit autẽ Eſ-
dras ſcriba ſuper gradum ligne-
um, quem fecerat ad loquendũ:
⁊ ſteterunt leuite iuxta eum. Et
aperuit Eſdras libꝛum corã om
ni populo. Et benedixit Eſdras
domino Deo voce magna. Et
reſpõdit omnis populus. Amẽ,
amen: eleuans manus ſuas. Et
incuruati ſunt: ⁊ adoꝛauerũt De-
um pꝛoni in terram. Poꝛro leui
te ſilentium faciebant in populo
ad audiendam legem: populus
aũt ſtabat in gradu ſuo. Et lege-
runt in libꝛo legis dei diſtincte, ⁊
appoſite ad intelligendũ. Dixit
aũt Nehemias, ⁊ Eſdras ſacer-
dos ⁊ ſcriba, ⁊ leuite interpꝛetan
tes vniuerſo populo. Dies ſancti
ficatus eſt dño deo noſtro: noli-
te lugere, ⁊ nolite flere. Et dixit
eis: Ite, comedite pinguia, ⁊ bibi
te mulſum, ⁊ mittite partes eis q
nõ pꝛeparauerũt ſibi, qꝛ ſctũs di-
es dñi eſt, ⁊ nolite cõtriſtari. Gau
dium etenim domini eſt foꝛtitu-
do nr̃a. Gra. Beata gẽs, cuius
eſt dñs, deus eoꝛũ: populus, quẽ
elegit dñs in hereditatẽ ſibi. ℣.
Uerbo dñi celi firmati ſunt: ⁊ ſpi
ritu oꝛis eius omnis virtus eoꝛ.
Sequẽ. S. euang. ſm Marcũ.

In illo tempo ca. 9.
re: Reſpon-
dens vnus de tur-
ba, dixit ad Ieſum.
Magiſter attuli fi-
lium meum ad te,
habentem ſpiritũ
mutũ: qui vbicun-
qꝫ eũ appꝛehenderit, allidit eũ, ⁊
ſpumat, ⁊ ſtridet dẽtibꝰ, ⁊ areſcit:
⁊ dixi diſcipulis tuis vt eiicerent
illum, ⁊ non potuerunt. Qui re-
ſpondens eis, dixit. O genera-
tio incredula, quandiu apud vos
ero? quandiu vos patiar? affer-
te illũ ad me. Et attulerunt eũ.
Et cum vidiſſet illum, ſtatim ſpi-
ritus conturbauit eum: ⁊ eliſus
in terram, volutabatur ſpumãs.
Et interrogauit patrem eius.
Quantũ tempoꝛis eſt, ex quo ei
hoc accidit? At ille ait. Ab infan
tia: ⁊

tia: ⁊ frequenter eum in ignem ⁊
in aquam miſit, vt euꝫ perderet.
Sed ſiquid poteſ, adiuua nos mi
ſertus noſtri. Jeſus autē ait illi.
Si potes credere, omnia poſſibi
lia ſunt credenti. Et cōtinuo ex-
clamans pater pueri, cum lacry-
mis aiebat. Credo domine: adiu
ua incredulitatem meam. Et cū
videret Jeſus concurrenteꝫ tur
bam, comminatus eſt ſpiritui im
mundo, dicens illi. Surde ⁊ mu-
te ſpiritus, ego precipio tibi, exi
ab eo: ⁊ amplius ne introeas in
eum. Et exclamans, ⁊ multuꝫ di
ſcerpens eum, exiit ab eo: ⁊ fact⁹
eſt ſicut mortuus, ita vt multi di-
cerent, quia mortuus eſt. Jeſus
autem tenens manum eius, ele-
uauit eum: ⁊ ſurrexit. Et cum in
troiſſet in domum, diſcipuli eius
ſecreto interrogabant eū. Qua-
re nos non potuimus eiicere il-
luꝫ? Et dixit illis. Hoc genus in
nullo poteſt exire, niſi in oratio-
ne ⁊ ieiunio. Offert. Medita-
bor in mandatis tuis que dilexi
valde: ⁊ leuabo manus meas ad
mandata tua que dilexi. Secre.
Hec hoſtia, queſumus do-
mine, emundet noſtra deli
cta: ⁊ ad ſacrificium celebrandū,
ſubditoruꝫ tibi corpora, menteſ-
que ſanctificet. Per dominum.
Exaudi nos deus. vt in prima
Ne- dominica. Cōmunio. Come-
he. dite pinguia ⁊ bibite mulſum: ⁊
vel 2 mittite partes eis qui non prepa
eſd. rauerunt ſibi: ſanctus enim dies
ca. 8 domini eſt, nolite cotriſtari: gau
dium etenim domini eſt fortitu-

do noſtra. Poſtcommunio.
Sumentes domine dona ce
leſtia, ſuppliciter deprecā-
mur: vt que ſedula ſeruitute do-
nante te gerimus, dignis ſenſib⁹
tuo munere capiamus. Per do-
minum noſtrum Jeſum Chriſt.
Mundet ⁊ muni. vt iiij. dn̄ica.

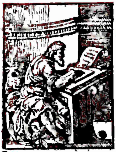
¶ Feria vj. Statio ad ſanctos duodecim apoſtolos. Introit.

Letetur cor quē-
rentium domini:
querite dominuꝫ,
⁊ confirmamini:
querite faciem ei-
us ſemper. Pſal.
Confitemini dn̄o, ⁊ inuocate no
mē eius: annūciate inter gentes
opera eius. V. Gloria. Oratio.
Preſta queſumus omnipo
tens deus: vt, obſeruatio-
nes ſacras annua deuotione re-
colentes, ⁊ corpore tibi placea-
mus, ⁊ mente. Per dominum.
A cunctis nos. vt iiij. dn̄ica.

Lectio Oſee prophete.

Hec dicit dominus deus:
Conuertere Iſrael ad do- C.14.
minum deum tuum: quoniā cor-
ruiſti in iniquitate tua. Tollite
vobiſcuꝫ verba: ⁊ conuertimini
ad dominum, ⁊ dicite ei. Omnē
aufer iniquitatem, ⁊ accipe bo-
num: ⁊ reddemus vitulos labio
rum noſtrorum. Aſſur nō ſalua-
bit nos, ſuper equos non aſcen-
demus: nec dicemus vltra, dij
noſtri opera manuum noſtrarū:
quia eius qui in te eſt, miſerebe-
ris pupilli. Sanabo contritio-
nes eorum, diligam eos ſpontā-

nec: qꝛ auerſus eſt furoꝛ meus ab
eis. Ero quaſi ros Iſrael, germi
nabit quaſi lilium: ⁊ erũpet radix
eius, vt Libani. Ibunt rami ei⁹,
⁊ erit quaſi oliua gloꝛia eius: ⁊ o
doꝛ eius, vt Libani. Cõuerten
tur ſedẽtes in vmbꝛa eius: viuẽt
tritico, ⁊ germinabunt quaſi vi
nea: memoꝛiale eius ſicut vinum
Libani. Ephꝛaim, qd mihi vltra
idola? Ego exaudiã, ⁊ dirigã eũ,
ego vt abietẽ virentẽ: ex me fru
ctus tu⁹ inuẽtus eſt. Quis ſapiẽs:
⁊ intelliget iſta? intelligẽs, ⁊ ſciet
hec: quia recte vie dñi, ⁊ iuſti am
bulabunt in eis: pꝛeuaricatoꝛes
vero coꝛruent in eis. Gradua.
pſal. 89 Conuertere dñe aliquãtulꝫ,
⁊ depꝛecare ſuper ſeruos tuos.
V. Dñe refugiũ factus es nobis,
a generatione in generatione.
Sequen. S. euang. ſm Lucam.

ca. 7.

In illo tpe: Rogabat
Ieſuꝫ qdã pha
riſeus, vt mãdu
caret cũ illo. Et
ingreſſus domũ
phariſei, diſcũ
buit. Et ecce
mulier, que erat
i ciuitate peccatrix: vt cognouit,
q Ieſus accubuit in domo pha
riſei, attulit alabaſtrum vnguẽti:
⁊ ſtans retro ſecus pedes eius,
lacrymis cepit rigare pedes ei
us: ⁊ capillis capitis ſui tergẽbat:
⁊ oſculabatur pedes eius: ⁊ vn
guento vngebat. Uidens autꝫ
phariſeus qui vocauerat euꝫ, ait
intra ſe, dicens. Hic ſi eſſet pꝛo
pheta, ſciret vtique que, ⁊ qualis
eſſet mulier que tangit eum, quia
peccatrix eſt. Et reſpondens Ie
ſus, dixit ad illuꝫ. Simon, habeo
tibi aliqd dicere. At ille ait. Ma
giſter, dic. Duo debitoꝛes erant
cuidã feneratoꝛi: vnus debebat
denarios quingentos, ⁊ alius qn
quaginta. Non habentibus illis
vnde redderẽt, donauit vtriſqꝫ.
Quis ergo eũ plus diligit? Re
ſpõdens Simon, dixit. Aeſtimo
qꝛ is cui plus donauit. At ille di
xit ei. Recte iudicaſti. Et cõuer
ſus ad mulierem, dixit Simoni.
Uides hanc mulierem? Intraui
in domum tuam. Aquam pedi
bus meis non dediſti: hec autꝫ
lacrymis rigauit pedes meos, ⁊
capillis ſuis terſit. Oſculuꝫ mihi
non dediſti: hec autem ex quo in
trauit, nõ ceſſauit oſculari pedes
meos. Oleo caput meũ nõ vnxi
ſti: hec autẽ vnguento vnxit pe
des meos. Propter quod dico
tibi. Remittũtur ei peccata mul
ta, quoniam dilexit multuꝫ. Cui
autem minus dimittitur, minus
diligit. Dixit autem ad illaꝫ. Re
mittũtur tibi peccata tua. Et ce
perunt qui ſimul accumbebant,
dicere intra ſe. Quis eſt hic, qui
etiã peccata dimittit? Dixit autẽ
ad mulierem. Fides tua te ſaluã
fecit: vade in pace. Offertoꝛii.
Benedic anima mea domino: ⁊ pſal. 102.
noli obliuiſci omnes retributio
nes eius: ⁊ renouabitur ſicut ã
quile iuuentus tua. Secreta.
Accepta tibi ſint, dñe, que
ſumus, noſtri dona ieiunij:
que

que ⁊ expiando nos tua gratia di
gnos efficiāt, ⁊ ad ſempiterna p
miſſa perducant. Per dominuz
noſ. Exaudi nos. vt in j. dñica.
pſal. Cōio. Aufer a me opprobriū ⁊
118. contemptuz: qꝛ mandata tua ex-
quiſiui dñe: nā teſtimonia tua, me
ditatio mea eſt. Poſtcommunio.
Queſumus omnipotens de
us: vt de perceptis mune-
ribus gratias exhibentes, bene-
ficia potiora ſumamus. Per d.
Gaudete ⁊m. vt in j. Dominica.
¶ Sabbato. Statio ad ſanctuz
Petrum. Introitus.
pſal. Venite adoremus
94 deum, ⁊ procida-
mus ante domi-
num, ploremus an
te eum, qui fecit
nos: quia ipſe eſt
dominus deus noſter. Pſal. Ve
nite exultemus dño, iubilemus
deo ſalutari noſtro. ℣. Gloria
patri, ⁊ filio. dicto Kyrie eleiſō.
dicitur. Oremus. Flectamus
genua. ℟. Leuate. Oratio.
Omnipotens ſempiterne
deus: qui per continentiaz
ſalutarem ⁊ corporibus medē-
ris ⁊ mentibus: maieſtatem tu-
am ſupplices exoramus: vt pia
ieiunantium deprecatione placa
tus, ⁊ preſentia nobis ſubſidia tri
buas, ⁊ futura. Per dominum.
Lectio libri Leuitici.
In diebus illis: Locutus
c. 23. eſt dominus ad Moyſen
dicens. Decimo die menſis hu-
ius ſeptimi, dies expiationū erit
celeberrimus, ⁊ vocabitur ſan-
ctus: affligetisq; animas veſtras
in eo, ⁊ offeretis holocauſtū do-
mino. Omne opus ſeruile nō fa-
cietis in tēpore diei huius: qꝛ di-
es propitiationis eſt, vt propitie
tur vobis dñs deus veſter. Ois
anima que afflicta non fuerit die
hac, peribit de populis ſuis: ⁊
que operis quippiam fecerit, de
lebo eam de populo ſuo. Nihil
ergo operis facietis in eo: legi-
timum ſempiternum erit vobis
in cunctis generationibus ⁊ ha-
bitationibus veſtris: ſabbatum
requietionis eſt: affligetisq; ani
mas veſtras. Die nono menſis
a veſpera vſque ad veſperam ce-
lebrabitis ſabbata veſtra. Dicit
dominus omnipotens. Grad.
Propitius eſto domine pecca-
tis noſtris: nequādo dicant gen- pſal.
tes, Vbi eſt deus eorū. ℣. Adiu- 78
ua nos deus ſalutaris noſter: ⁊
propter honorem nominis tui
domine libera nos. Oremus.
Flectamus gen. ℟. Le. Orō.
Da nobis, queſumus omni-
potens deus: vt ieiunan-
do tua gratia ſatiemur, ⁊ abſti-
nendo cunctis efficiamur hoſti-
bus fortiores. Per dominuz n.
Lectio libri Leuitici.
In dieb9 illis: Locutus eſt c. 23.
dñs ad Moyſen, dicēs. A
qintodecimo die mēſis ſeptimi,
qñ congregaueritis oēs fructus
terre veſtre, celebrabitis ferias
dñi ſeptē diebus. Die primo, ⁊
die octauo erit ſabbatum, ideſt,
requies. Sumetisque vobis die
primo fructus arboris pulcher-

rine, ſpatulaſque palmarum, ꝛ
ramos ligni denſarum frondiū,
ꝛ ſalices de toꝛrente: ꝛ letabimi-
ni coꝛam domino deo veſtro: ce-
lebꝛabitisque ſollemnitatē eius
ſeptem diebus per annum. Le-
gitimum ſempiternum erit in ge
nerationibus veſtris. Menſe ſe-
ptimo feſta celebꝛabitis, ꝛ habi-
tabitis in vmbꝛaculis ſepteꝫ die
bus. Omnis qui de genere Iſra
el eſt, manebit in tabernaculis:
vt diſcant poſteri veſtri, quod in
tabernaculis habitare fecerim fi
lios Iſrael, cum educerē eos de
terra Aegypti. Ego dñs deus
pſal. 83 veſter. Gradua. Protectoꝛ no
ſter aſpice deus: ꝛ reſpice ſuper
ſeruos tuos. ℣. Domine deus
virtutum exaudi pꝛeces ſeruoꝝ
tuoꝛum. Oremus. Flectamus
genua. ℟. Leuate. Oꝛatio.
Tuere, qs dñe, familiā tuaꝫ:
vt ſalutis eterne remedia,
que te inſpirante requirimus, te
largiente conſequamur. Per d.

Lectio Michee pꝛophete.

ca. 7 Domine deus noſter, paſce
populum tuū in virga tua,
gregeꝫ hereditatis tue, habitan
tes ſolos in ſaltu, iuxta dies anti
quos. Uidebunt gentes, ꝛ con-
fundentur ſuper omni foꝛtitudi
ne. Quis deus ſimilis tui, qui au-
fers iniquitatem, ꝛ tranſfers pec
catum reliquiarum hereditatis
tue? Non immittet vltra furoꝛē
ſuum, qm̄ volens miſericoꝛdiaꝫ
eſt. Reuertetur, ꝛ miſerebitur
noſtri. Deponet iniqtates nr̄as:
ꝛ pꝛoiiciet in pꝛofundum maris
oīa peccata noſtra. Dabis verita
tem Iacob, miſericoꝛdiā Abꝛa-
ham, que iuraſti patribus noſtris
a diebus antiquis: dñe deus no
ſter. Grad. Conuertere domi pſal. 89
ne aliquātulū: ꝛ depꝛecare ſuper
ſeruos tuos. ℣. Dñe refugiū fa-
ctus eſt nobis, a generatione in
generatione. Oremus. Flecta-
mus genua. ℟. Leuate. Oꝛo.
Preſta, queſumus domine,
ſic nos ab epulis carnalibꝰ
abſtinere: vt a vitijs irruentibus
pariter ieiunemus. Per domi.

Lectio Zacharie pꝛophete.

In diebus illis: Factum eſt ca. 8.
verbum domini ad me, di-
cens. Hec dicit dñs deus exerci
tuum. Sicut cogitaui vt affige-
rem vos, cum ad iracundiaꝫ me
pꝛouocaſſent patres veſtri, ꝛ nō
ſum miſertus: ſic conuerſus cogi
taui in diebus iſtis, vt benefaciā
domui Iuda ꝛ Ieruſaleꝫ: nolite
timere. Hec ſunt ergo verba que
facietis. Loquimini veritatem
vnuſquiſqꝫ cū pꝛoximo ſuo. Ue-
ritatē, ꝛ iudiciū pacis iudicate in
poꝛtis veſtris. Et vnuſquiſque,
malū contra amicum ſuū ne cogi
tetis in coꝛdibus veſtris, ꝛ iura-
mentū mēdax ne diligatis. Om-
nia enim hec ſunt, que odi, dicit
dñs. Et factū eſt verbū domini
exercituum ad me, dicēs. Hec di
cit dominus exercituuꝫ. Ieiuniū
quarti, ꝛ ieiunium quinti, ꝛ ieiuni
um ſeptimi, ꝛ ieiuniū decimi, erit
domui Iude in gaudium ꝛ leti-
tiaꝫ, ꝛ in ſolemnitates pꝛeclaras.
Ueritatem tantum ꝛ pacem dili-
gite:

pſal. 140 gite: dicit dominus exercituum. Graduale. Dirigatur oratio mea, ſicut incenſum, in cõſpectu tuo domine. ℣. Eleuatio manuum mearum ſacrificium veſpertinum. Oremus. Flectamus genua. ℟. Leuate. Oratio.

Ut nobis, domine, tribuis ſollẽnne tibi deferre ieiunium: ſic nobis, quęſumus, indulgentię pręſta ſubſidium. Per d.

Lectio Danielis prophetę.

ca.3. In diebus illis: Angelus domini deſcendit cũ Azaria ⁊ ſociis eius in fornacem. Et excuſſit flammã ignis de fornace: ⁊ fecit mediũ fornacis quaſi ventum roris flantem. Flãma autem diffuſa eſt ſuper fornacẽ cubitis quadraginta nouẽ: ⁊ incendit quos reperit iuxta fornacẽ de Chaldęis miniſtros regis: qui eam incendebant. Illos autem omnino non tetigit ignis: neque cõtriſtauit, nec quicquam moleſtię intulit. Tũc hi tres, quaſi ex vno ore, laudabant ⁊ glorificabant, ⁊ benedicebant Deum in fornace, dicentes. Hymnus.

Benedictus es domine deus patrum noſtrorum. Et laudabilis, ⁊ glorioſus in ſecula. Et benedictum nomen glorię tuę, quod eſt ſanctum. Et laudabile ⁊ glorioſum in ſecula. Benedictus es in templo ſancto glorię tuę. Et laudabilis ⁊ glorioſus in ſecula. Benedictus es ſup thronum ſanctum regni tui. Et laudabilis ⁊ glorioſus in ſecula. Benedictus es ſuper ſceptrum diuinitatis tuę. Et laudabilis, ⁊ glorioſus in ſecula. Benedictus es qui ſedes ſuper cherubiʒ, intuẽs abyſſos. Et laudabilis, ⁊ glorioſus in ſecula. Benedictus es, qui ambulas ſuper pennas ventorum, ⁊ ſuper vndas maris. Et laudabilis, ⁊ glorioſus in ſecula. Benedicant te omnes angeli, ⁊ ſancti tui. Et laudent te, ⁊ glorificent in ſecula. Benedicant te celi, terra, mare, ⁊ omnia, quę in eis ſũt. Et laudent te, ⁊ glorificent in ſecula. Gloria patri, ⁊ filio, ⁊ ſpiritui ſancto. Et laudabilis, ⁊ glorioſus in ſecula. Sicut erat in principio ⁊ nunc ⁊ ſemp: ⁊ in ſecula ſeculorum. Amen. Et laudabilis ⁊ glorioſus in ſecula. Benedictus es dñe deus patrũ noſtrorum. Et laudabilis ⁊ glorioſus in ſecula. Hic dicitur ℣. Dominus vobiſcum. ſine Flectamus genua. Oratio.

Deus, qui tribus pueris mitigaſti flammas igniũ, concede propitius: vt nos famulos tuos non exurat flamma vitiorum. Per dominum noſtrũ Ieſum Chriſtum filium tuum, qui tecum viuit ⁊c. A cunctis nos quęſumus. vt in prima Dñica.

Lectio epiſtolę beati Pauli apoſtoli ad Hebręos.

Fratres: Tabernaculum factum eſt primum in quo ca.9. erant candelabra, ⁊ menſa, ⁊ propoſitio panum: quę dicitur Sancta. Poſt velamentum autem ſecundum tabernaculum, quod dicitur Sancta ſanctorum, aureum habens thuribulum: ⁊ arcaʒ

teſtamenti circuntectam ex omni parte auro, in qua, vrna aurea habens manna, ⁊ virga Aaron quę frõduerat, ⁊ tabulę teſtamẽti: ſuperqꝫ eam erant cherubim glorię obumbrantia propitiatoriuꝫ: de quibus non eſt modo dicendum per ſingula. His vero ita compoſitis, in priori quidem tabernaculo ſemper introibant ſacerdotes, ſacrificiorum officia conſummantes: in ſecundo vero ſemel in anno ſolus pontifex: nõ ſine ſanguine, quem offerret pro ſua ⁊ populi ignorantia: hoc ſignificante ſpiritu ſancto, nondũ propalatam eſſe ſanctorum viã, adhuc priore tabernaculo habẽte ſtatum: quę parabola eſt temporis inſtantis: iuxta quam munera ⁊ hoſtię offeruntur, quę nõ poſſunt iuxta conſcientiam perfectum facere ſeruientem, ſolummodo in cibis, ⁊ in potibus, ⁊ in varijs baptiſmatibus, ⁊ iuſtitiis carnis vſque ad tempus correctionis impoſitis. Chriſtus aũt aſſiſtens põtifex futuroruꝫ bonorum, per amplius ⁊ perfectius tabernaculũ non manu factum, id eſt, non huius creationis: neqꝫ per ſanguinem hircorum aut vitulorum, ſed per propriũ ſanguinem introiuit ſemel in Sancta, ęterna redẽptione inuẽta. Trac.

psal. 116. Laudate dominũ omnes gentes: ⁊ collaudate eum omnes populi. ℣. Quoniam confirmata eſt ſuper nos miſericordia eius: ⁊ veritas dñi manet in ęternum.

Sequẽ. ſcti euang. ſm Lucam.

In illo tempore: Dicebat ca. 13
Jeſus turbis ſimilitudinem hanc. Arborem fici habẽbat quidam plantatam in vinea ſua: ⁊ venit querens fructum in illa, ⁊ non inuenit. Dixit autem ad cultorem vineę. Ecce, anni tres ſũt, ex quo venio querens fructum in ficulnea hac: ⁊ non inuenio. Succide ergo illam: vt quid etiam terraꝫ occupat? At ille reſpondens, dicit illi. Domine dimitte illam, ⁊ hoc anno, vſque dum fõdiam circa illam, ⁊ mittam ſtercora. Et ſiquidem fẽcerit fructum: ſin autem, in futurum ſuccides eaꝫ. Erat autem docens in ſynagõga eorum, ſabbatis. Et ecce mulier, quę habebat ſpiritum infirmitatis annis decem ⁊ octo: ⁊ erat inclinata, nec omnino põterat ſurſum reſpicere. Quam cum videret Jeſus, vocauit eam ad ſe, ⁊ ait illi. Mulier, dimiſſa es ab infirmitate tua. Et impoſuit illi manus, ⁊ confeſtim erecta eſt, ⁊ glorificabat deum. Reſpondens autem archiſynagogus indignans quia ſabbato curaſſet Jeſus, dicẽbat turbę. Sex dies ſunt, in quibus oportet operari. In his ergo venite, ⁊ curamini: ⁊ non in die ſabbati. Reſpondens autem ad illum dominus, dixit. Hypocritę, vnuſquiſque veſtrum ſabbato non ſoluit bouem ſuum, aut aſinum a pręſepio, ⁊ ducit adaquare? Hanc autẽ filiam Abrahę,

he,quam alligauit ſatanas, ecce,
decem ⁊ octo annis, non opoꝛ-
tuit ſolui a vinculo iſto die ſabba
ti?Et cū hec diceret,erubeſcebāt
omnes aduerſarij eius: ⁊ omnis
populus gaudebat in vniuerſis
que glorioſe fiebant ab eo. Of-
pſal. fertoꝛium. D omine, deus ſa-
97 lutis mee,in die clamaui, ⁊ nocte
coꝛam te:intret oꝛatio mea in cō
ſpectu tuo domine. Secreta.
C Oncede,queſumus omni-
potens deus:vt oculis tue
maieſtatis munus oblatū,⁊ gra
tiā nobis deuotionis obtineat,
⁊ effectum beate perennitatis ac
quirat. Per dominum noſtrum
Jeſum. E xaudi nos. vt in pri-
leu. ma dominica. Cōio. M enſe
23 ſeptimo feſta celebꝛabitis,cū in
tabernaculis habitare fecerim fi
lios Jſrael,cum educerē eos de
terra Aegypti,ego dominus de
us veſter. Poſtcommunio.
P Erficiāt in nobis,dn̄e, que
ſumus,tua ſacramēta quod
continent:vt, que nunc ſpe geri-
mus,rerum veritate capiamus.
Per dominum n. M undet, ⁊
muniat nos. vt in j. dominica.

Dominica xviij. poſt Pentecoſt. Introitus.

eccl. D A pacem domine
29 ſuſtinentibus te,
vt pꝛophete tui fi-
deles inueniātur,
exaudi pꝛeces ſer-
ui tui,⁊ plebis tue
pſal. Jſrael. ps. Letatus ſū in his q̄
21 dicta ſunt mihi:in domū dn̄i ibi-
mus. ꝟ. Gloꝛia patri. Oꝛatio.

D Irigat coꝛda noſtra, que-
ſumus domine,tue miſera
tionis operatio:q2 tibi ſine tepla
cére non poſſumus. Per domi-
num no. A cunctis nos queſu-
mus. vt in pꝛima dominica.

Lectio epiſtole beati Pauli apo
ſtoli ad Coꝛinthios.

F Ratres: Gratias ago deo 1.c.1
meo ſemper pꝛo vobis, in
gratia dei,que data eſt vobis in
Chꝛiſto Jeſu. Quia in omnibus
diuites facti eſtis in illo,in omni
verbo, ⁊ in omni ſcientia,ſicut te
ſtimonium Chꝛiſti confirmatū
eſt in vobis:ita vt nihil vobis de
ſit in vlla gratia, expectantibus
reuelationem domini noſtri Je-
ſu Chꝛiſti,qui ⁊ confirmabit vos
vſque in finē ſine crimine,in die
aduentus domini noſtri Jeſu
Chꝛiſti. Gradua. L etatus ſū pſal.
in his que dicta ſunt mihi:in do- 121.
mum domini ibimus. ꝟ. Fiat
pax in virtute tua, ⁊ abūdātia in
turribus tuis. A lleluia,alleluia. pſal.
ꝟ. Timebunt gentes nomen tu 101.
um domine ⁊ omnes reges ter-
re gloꝛiam tuam, alleluia.

Sequē.ſcti euāg.ſm Mattheū.

I N illo tē- ca.9.
poꝛe: A-
ſcendens Jeſus
in nauiculam,
tranſfretauit,⁊
venit in ciuita-
tem ſuam. Et
ecce offerebant
ei paralyticū ia-
centem in lecto. Videns autem
Jeſus fidem illoꝛum, dixit para-

lytico. Confide fili. Remittun-
tur tibi peccata tua. Et ecce, qui
dam de ſcribis dixerunt intra ſe.
Hic blaſphemat. Et cum vidiſ-
ſet Jeſus cogitationes eorū, di
xit. Ut qd cogitatis mala in cor-
dibus veſtris? Quid eſt facilius,
dicere, Dimittuntur tibi pecca-
ta tua: an dicere, Surge ꝛ ambu-
la? Ut autem ſciatis quia filius
hominis habet poteſtatē in ter-
ra dimittendi peccata: tunc ait
paralytico. Surge, tolle lectum
tuum, ꝛ vade in domum tuam.
Et ſurrexit, ꝛ abiit in domum ſu-
am. Videntes autem turbe ti-
muerunt: ꝛ glorificauerunt de-
um, qui dedit poteſtatem talem
hominibus. Credo. Offerto.
Sanctificauit Moyſes altare
domino, offerens ſuper illud ho
locauſta: ꝛ immolans victimas,
fecit ſacrificium veſpertinum in
odorem ſuauitatis domino deo,
in conſpectu filiorū Iſrael. Sec.
Deus, qui nos per huius ſa-
crificii veneranda commer
cia, vnius ſummeque diuinitatis
participes efficis: preſta, queſu-
mus: vt ſicut tuam cognoſcimus
veritatem, ſic eam dignis mori-
bus aſſequamur. Per dominū.
pſal. Exaudi nos. vt in i. dominica.
95 Cōio. Tollite hoſtias, ꝛ introi-
te in atria eius: adorate dnm in
aula ſancta eius. Poſtcōmunio.
Gratias tibi referimus do
mine ſacro munere vegeta
ti, tuam miſericordiam deprecā-
tes: vt dignos nos eius partici-
patione perficias. Per domin.

Mundet ꝛ muni. vt in i. Dnica.

¶ Dominica xx. poſt Penteco
ſten. Introitus.

Salus populi ego ps
ſum, dicit domi- 71
nus: de quacun-
que tribulatione
clamauerint ad
me, exaudiam eos:
ꝛ ero illorum dominus in perpe-
tuum. Pſalmus. Attendite po
pule meus legem meam: inclina-
te aurem veſtram in verba oris
mei. V. Gloria patri. Oratio.
Omnipotens ꝛ miſericors
deus, vniuerſa nobis ad-
uerſantia propitiatus exclude:
vt mente ꝛ corpore pariter expe
diti, que tua ſunt, liberis menti-
bus exequamur. Per dominum
noſtrum Jeſum. A cunctis nos
queſumus. vt in prima Dnica.
Lectio epiſtole beati Pauli apo
ſtoli ad Epheſios.
Fratres. Renouamini ſpi- ca. 4
ritu mētis veſtre: ꝛ induite
nouū hominem, qui ſecundū de-
um creatus eſt in iuſtitia, ꝛ ſancti
tate veritatis. Propter quod de
ponentes mendacium, loquimi-
ni veritatem vnuſquiſque cum
proximo ſuo: quoniam ſumus in
uicem membra. Iraſcimini, ꝛ no
lite peccare. Sol non occidat ſu-
per iracundiam veſtram. Nolite
locū dare diabolo. Qui furabať,
iā nō furetur: magis aūt laboret,
operādo manibus ſuis quod bo
num eſt, vt habeat vnde tribuat
neceſſitatem patienti. Gradua. pſal.
Dirigatur oratio mea, ſicut in- 140
cen-

cenſum in conſpectu tuo dñe. ℟.
Eleuatio manuum mearũ, ſacrifi-
cium veſpertinum. Alleluia, alle-
pſal. 104 luia. ℣. Cõfitemini dño, ⁊ inuo-
cate nomen eius: annunciate in-
ter gentes opera eius, alleluia.

Seq. ſan. euag. ſcđm Mattheũ.

ca. 22

In illo tẽ-
pore: Lo-
quebatur Je-
ſus principibus
ſacerdotum, ⁊
phariſeis in pa-
rabolis, dicens.
Simile factum
eſt regnum celo-
rũ homini regi, qui fecit nuptias
filio ſuo. Et miſit ſeruos ſuos vo-
care inuitatos ad nuptias: ⁊ no-
lebant venire. Iterũ miſit alios
ſeruos, dicens. Dicite inuitatis:
ecce prandium meum paraui, tau-
ri mei, ⁊ altilia occiſi ſunt, ⁊ om-
nia parata: venite ad nuptias. Il-
li autem neglexerunt: ⁊ abierũt,
alius in villam ſuam, alius vero
ad negociationem ſuam: reliqui
vero tenuerunt ſeruos eius, ⁊ cõ-
tumelijs affectos, occiderunt.
Rex autem cum audiſſet, iratus
eſt: ⁊ miſſis exercitibus ſuis, per-
didit homicidas illos, ⁊ ciuitatẽ
illorum ſuccendit. Tunc ait ſer-
uis ſuis. Nuptie quidem parate
ſunt: ſed qui inuitati erant, non
fuerũt digni. Ite ergo ad exitus
viarum: ⁊ quoſcunque inueneri-
tis, vocate ad nuptias. Et egreſ-
ſi ſerui eius in vias, congregaue-
runt oẽs quos inuenerunt, ma-
los ⁊ bonos: ⁊ implete ſunt nu-

ptie diſcumbentiũ. Intrauit au-
tem Rex vt videret diſcũbẽtes:
⁊ vidit ibi hominem non veſtitũ
veſte nuptiali. Et ait illi. Amice,
quomodo huc intraſti non ha-
bens veſtem nuptialem? At ille
obmutuit. Tunc dixit Rex mini-
ſtris. Ligatis manibus ⁊ pedi-
bus eius, mittite eum in tene-
bras exteriores. Ibi erit fletus
⁊ ſtridor dentium. Multi enim
ſunt vocati, pauci vero electi.

Credo in vnum. Offertorium. pſal.
Si ambulauero in medio tribu- 137
lationis, viuificabis me domine:
⁊ ſuper iram inimicorum meorũ
extendes manum tuam: ⁊ ſaluum
me fecit dextera tua. Secreta.

Hec munera, q̃s dñe, que
oculis tue maieſtatis offe-
rimus, ſalutaria nobis eſſe cõce-
de. Per do. Exaudi nos deus.
vt in prima Dominica. Cõmu. pſal.
Tu mandaſti mandata tua cu- 118
ſtodiri nimis: vtinam dirigãtur
vie mee, ad cuſtodiendas iuſtifi-
cationes tuas. Poſtcõmunio.

Tua nos domine medicina-
lis operatio, ⁊ à noſtris per-
uerſitatibus clemẽter expediat:
⁊ tuis ſemper faciat inherere mã-
datis. Per dominũ. Mundet,
⁊ muniat. vt in prima dominica.

¶ Dñica xx. poſt Pẽte. Intro.

Omnia que feci- Dan.
ſti nobis domi- 3
ne, in vero iudi-
cio feciſti: quia
peccauimus ti-
bi, ⁊ mandatis
tuis nõ obediui-
mus:

mus: ſed da gloriã nomini tuo,
⁊ fac nobiſcum ſecundum multi-
tudinem miſericordię tuę. pſal.
pſal. 118 Beati immaculati in via: qui am
bulant in lege domini. ℣. Glo-
ria patri, ⁊ filio, ⁊ ſpiri. Oratio.
Largire, quęſumus domi-
ne, fidelibus tuis indulgen
tiam placatus ⁊ pacem: vt pari-
ter ab omnibus mundentur of-
fenſis, ⁊ ſecura tibi mente deſer-
uiant. Per dominum noſtrum.
A cunctis nos. vt in j. domini.
Lectio epiſtolę beati Pauli
apoſtoli ad Epheſios.
ca. 5 Fratres: Uidete itaq; quo
modo caute ambuletis: nõ
quaſi inſipientes, ſed vt ſapien-
tes: redimentes tempus, quoniã
dies mali ſunt. Propterea noli-
te fieri imprudentes: ſed intelli-
gentes, q̃ ſit voluntas dei. Et no
lite inebriari vino in quo eſt luxu
ria, ſed implemini ſpiritu ſancto,
loquẽtes vobiſmetipſis in pſal-
mis, ⁊ hymnis, ⁊ canticis ſpiri-
tualibus, cantantes, ⁊ pſallentes
in cordibus veſtris domino: gra
tias agentes ſemper pro omni-
bus, in nomine domini noſtri Je
ſu Chriſti, Deo, ⁊ Patri. Subie-
cti inuicem: in timore Chriſti.
pſal. 144 Gradua. Oculi omnium in te
ſperant domine: ⁊ tu das illis eſ-
cam in tempore opportuno. ℣.
Aperis tu manum tuam, ⁊ im-
ples omne animal benedictio-
pſal. 107 ne. Alleluia, alleluia. ℣. Pa-
ratum cor meum Deus, para-
tum cor meum: cantabo, ⁊ pſal-
lam tibi, gloria mea, alleluia.

Seq. ſan. euang. ſcdm Joãnem.

In illo tem- ca. 4
pore: E-
rat quidam re-
gulus, cuius fi-
lius infirmaba-
tur Capharna-
um. Hic cum
audiſſet, quia
Jeſus veniret
a Judęa in Galilęam, abijt ad
eum, ⁊ rogabat eũ vt deſcende-
ret ⁊ ſanaret filiũ eius. Incipie-
bat enim mori. Dixit ergo Je-
ſus ad eum. Niſi ſigna ⁊ prodi-
gia videritis, non creditis. Di-
cit ad eum regulus. Domine,
deſcende priuſquam moriatur
filius meus. Dicit ei Jeſus. Ua-
de, filius tuus viuit. Credidit
homo ſermoni quem dixit ei Je-
ſus, ⁊ ibat. Jam autem eo deſcẽ-
dente, ſerui occurrerunt ei: ⁊ nũ-
ciauerunt dicentes, quia filius
eius viueret. Interrogabat er-
go horam ab eis, in qua melius
habuerit. Et dixerũt ei, quia he-
ri hora ſeptima reliquit eum fe-
bris. Cognouit ergo pater, quia
illa hora erat in qua dixit ei Je-
ſus: filius tuus viuit. Et credi-
dit ipſe, ⁊ domus eius tota.
Credo. Offertorium. Super pſal. 136
flumina Babylonis illic ſedi-
mus, ⁊ fleuimus, dum recorda-
remur tui Sion. Secreta.
Celeſtem nobis prębeant
hęc myſteria, quęſumus
domine, medicinam: ⁊ vitia no-
ſtri cordis expurgent. Per do.
Exaudi nos. vt in prima dñic.
Cõio.

Ps. 118. Cōio. Memento verbi tui ſeruo tuo domine, in quo mihi ſpez dediſti: hęc me cōſolata eſt in humilitate mea. Poſtcommunio.

Vt ſacris domine reddamur digni muneribus: fac nos, quęſumus, tuis ſemper obedire mandatis. Per dominum. Mundet τ muniat. vt in j. dñi.

Heſt. 13. ¶ Dominica xxj. poſt Pentecoſt. Introitus.

In voluntate tua domine vniuerſa ſunt poſita: τ non eſt, qui poſſit reſiſtere voluntati tuę: tu enim feciſti omnia, cęlum, τ terram, τ vniuerſa, quę cęli ámbitu continentur: dominus vniuerſorum tu es. pſal. Beati immaculati in via, qui ambulant in lege dñi. ℣. Gloria p.

Familiam tuam, Oratio. quęſumus domine, continua pietate cuſtodi: vt á cunctis aduerſitatibus, te protegēte, ſit libera: τ in bonis actibuſ tuo nomini ſit deuota. Per dominum. A cūctis nos. vt in j. dominica.

c. 6. Lectio epiſtolę beati Pauli apoſtoli, ad Epheſios.

Fratres: Confortamini in domino, τ in potentia virtutis eius. Induite vos armaturam dei: vt poſſitis ſtare aduerſus inſidias diaboli. Quoniam non eſt nobis colluctatio aduerſus carnem τ ſanguinem: ſed aduerſus principes τ poteſtates, aduerſus mundi rectores tenebrarum harum, contra ſpiritualia nequitię, in cęleſtibus. Propterea accipite armaturam dei: vt poſſitis reſiſtere in die malo, τ in omnibus perfecti ſtare. State ergo ſuccincti lumbos veſtros in veritate, τ induti loricam iuſtitię, τ calciati pedes in preparationem euangelij pacis. In omnibus ſumentes ſcutum fidei, in quo poſſitis omnia tela nequiſſimi ignea extinguere. Et galeam ſalutis aſſúmite: τ gladium ſpiritus quod eſt verbū dei. Grad.

Dñe refugiū factus es nobis á generatione in generatione. ℣. Priuſquam montes fierent, aut formaretur terra τ orbis: á ſeculo τ vſq; in ſeculum tu es deus. Alleluia, alleluia. ℣. In exitu Iſrael de Aegypto, domus Iacob de populo barbaro. allia. Seq. ſancti euang. ſm Matthę.

c. 18. In illo tēpore: Dixit Ieſus diſcipulis ſuis parabolā hāc. Simile eſt regnū cęlorū homini regi, qui voluit rationem pónere cū ſeruiſ ſuis. Et cū cepiſſet rationē pónere, oblatus eſt ei vnus, q debebat ei decē millia taléta. Cum aūt nō haberet vnde redderet, iuſſit eum dñs eius venūdari, τ vxorē eius, τ filios, τ omnia quę habebat, τ reddi. Procidēs aūt ſeruus ille, rogabat eum, dicens. Patientiam habe in me, τ omnia

nia reddam tibi. Miſertus autē dominus ſerui illius, dimiſit eū: ⁊ debitum dimiſit ei. Egreſſus autem ſeruus ille, inuēnit vnum de conſeruis ſuis, qui debebat ei centū denarios: ⁊ tenens ſuffocabat eū, dicens. Redde quod debes. Et procidens conſeruus eius rogabat eū dicens. Patiētiam habe in me, ⁊ omnia reddā tibi. Ille autem noluit: ſed abijt: ⁊ miſit eum in carcerem, donec rédderet debitū. Uidentes autē conſerui eius que fiebant, contriſtati ſunt valde: ⁊ venerunt, ⁊ narrauerūt dn̄o ſuo omnia que facta fuerant. Tunc vocauit illū dominus ſuus: ⁊ ait illi. Serue nequam, omne debitum dimiſi tibi, quoniam rogaſti me: nonne ergo oportuit ⁊ te miſereri conſerui tui, ſicut ⁊ ego tui miſertus ſum? Et iratus dominus eius, tradidit eum tortoribus, quoadusque rédderet vniuerſū debitum. Sic ⁊ pater meus celeſtis faciet vobis, ſi non remiſeritis vnuſquiſque fratri ſuo de cordibus veſtris. Credo. Offerto.

Job 1. Uir erat in terra Hus nomine Job, ſimplex ⁊ rectus, ac timens deum: quem Satan petijt vt temptaret: ⁊ data eſt ei poteſtas a domino in facultate ⁊ in carne eius: perdiditqꝫ omnem ſubſtantiam ipſius, ⁊ filios: carnē quoqꝫ eius graui vlcere vulnerauit. Secre.

Suſcipe domine propitius hoſtias, quibus ⁊ te placari voluiſti, ⁊ nobis ſalutem potēti pietate reſtitui. Per dominū.

Exaudi nos deus. vt in j. dn̄ica. Ps. 118. Communio. In ſalutari tuo anima mea, ⁊ in verbum tuum ſperaui: quādo facies de perſequentibus me iudicium: iniqui perſecuti ſunt me, adiuua me domine deus meus. Poſtcommunio.

Immortalitatis alimoniam conſecuti, queſumus domine, vt quod ore percepimus, pura mente ſectemur. Per domi. Mundet ⁊ muniat. vt in j. dn̄ica.

Dn̄ica xxij. poſt Pentec. Intro. Ps. 129.

Si iniquitates obſeruaueris dn̄e: dn̄e quis ſuſtinebit? quia apud te propitiatio eſt, deus Iſrael. Ps. De profundis clamaui ad te domine: domine exaudi vocem meam. ℣. Gloria patri. Oratio.

Deus refugium noſtrum, ⁊ virtus: adeſto pius eccleſie tue precibus, auctor ipſe pietatis, ⁊ preſta: vt quod fideliter petimus, efficaciter conſequamur. Per dominum. A cunctis nos queſumus. vt in prima domini.

Lectio epiſtole beati Pauli apoſtoli ad Philippenſes. ca. i.

Fratres: Confidimus in domino Ieſu: quia, qui cepit in vobis opus bonum, perficiet vſque in diem Chriſti Ieſu. Sicut eſt mihi iuſtum, hoc ſentire pro omnibus vobis: eo quod habeam vos in corde ⁊ in vinculis meis, ⁊ in defenſione ⁊ confirmatione euangelij, ſocios gaudij mei

mei omnes voſ eſſe. Teſtiſ enim
mihi eſt deuſ, quomodo cupiam
omnes vos in viſceribus Jeſu
Chriſti. Et hoc oro, vt charitas
veſtra magis ac magis abundet
in ſcientia ⁊ in omni ſenſu: vt pro
betis potiora, vt ſitis ſynceri ⁊ ſi
ne offenſa in diem Chriſti, reple
ti fructu iuſtitię per Jeſum Chri
ſtũ, in gloriã ⁊ laudẽ dei. Grad.
Ecce, quàm bonum ⁊ quàm iu-
cundũ, habitare fratres in vnũ.
℣. Sicut vnguentum in capite,
quod deſcendit in barbam, bar-
ps. bam Aaron. Alleluia, alleluia.
113. ℣. Qui timẽt dñm, ſperẽt in eo:
adiutor ⁊ protector eoꝝ eſt, allã.
Sequentia ſancti euangelij
cap. ſecundum Mattheum.
22.

In illo tẽ-
pore. Ab-
euntes phari-
ſęi, conſiliũ iniẽ-
runt, vt cape-
rent Jeſum in
ſermone. Et
mittunt ei diſci
pulos ſuos cuꝫ
Herodianis, dicentes. Magi-
ſter, ſcimus, quia verax es, ⁊ viaꝫ
dei in veritate doceſ, ⁊ non eſt ti
bi cura de aliquo. Non enim rẽ-
ſpicis perſonam hominum. Dic
ergo nobis, quid tibi videtur, li-
cet cenſum dari Cęſari, an non?
Cognita autem Jeſus nequitia
eorum, ait. Quid me tentatiſ hy
pócritę? Oſtẽndite mihi numiſ-
ma cenſus. At illi obtulerunt ei
denarium. Et ait illis Jeſus.
Cuius eſt imágo hęc, ⁊ ſuperſcri
ptio? Dicunt ei, Cęſaris. Tunc
ait illis. Rẽddite ergo quę ſunt
Cęſaris, Cęſari: ⁊ quę ſunt dei,
deo. Credo. Offertorium.
Recordare mei domine omni- heſt.
potentatui dominans: ⁊ da ſer- 14.
monem rectum in os meum, vt
placeant verba mea in conſpe-
ctu principis. Secreta.
Da miſericors Deuſ: vt hęc
ſalutaris oblatio, ⁊ à proprijs
nos reatibus indeſinenter expe-
diat, ⁊ ab omnibus tueatur ad-
uerſis. Per do. Exaudi nos.
vt in prima dominica. Cõmun.
Ego clamaui, quoniã exaudiſti ps.
me deus: inclina aurem tuam, ⁊ 16.
exaudi verba mea. Poſtcomu.
Sumpſimus domine ſacri
dona myſterij, humiliter
deprecantes: vt, quę in tui com-
memoratione nos facere pręce-
piſti, in noſtrę proficiant infirmi-
tatis auxilium. Qui viuis ⁊ re-
gnas cum deo patre in vnitate.
Mundet ⁊ muniat. vt in j. dñic.
¶ Dominica xxiij. poſt pente-
coſt. Introitus.
Dicit dominus,
ego cogito co- hie.
gitationes pa- 29.
cis, ⁊ non affli-
ctionis: inuoca
bitis me, ⁊ ego
exaudiam voſ:
⁊ reducam captiuitatem veſtraꝫ
de cunctis locis. Pſalmus. Be
nedixiſti domine terram tuam, ps.
auertiſti captiuitateꝫ Jacob. ℣. 84.
Gloria patri, ⁊. Oratio.
Abſolue, quęſumus domi-

ne, tuorum delicta populorum:
vt a peccatorum noſtrorum ne-
xibus, que pro noſtra fragilitate
contraximus, tua benignitate li-
beremur. Per dominū noſtrū.
Jeſum. A cunctis nos queſu-
mus do. vt in prima dominica.

ca.3. Lectio epiſtole beati Pauli apo
ſtoli ad Philippenſes.

Fratres: Imitatores mei
eſtote: ⁊ obſeruate eos qui
ita ambulant, ſicut habetis for-
mam noſtram. Multi enim am-
bulant, quos ſepe dicebam vo-
bis (nunc autem ⁊ flens dico) ini
micos crucis Chriſti: quorum fi
nis interitus: quorum deus, vē-
ter eſt: ⁊ gloria in confuſione ip-
ſorum, qui terrena ſapiunt. No-
ſtra autē conuerſatio in celis eſt:
vnde etiam ſaluatorem expecta-
mus dominum noſtrum Jeſum
Chriſtum, qui reformabit corp⁹
humilitatis noſtre, configuratū
corpori claritatis ſue, ſecūdū ope
rationem virtutis ſue, qua poſſit
etiam ſubijcere ſibi omnia. Ita-
c.4. que fratres mei chariſſimi ⁊ deſi
deratiſſimi, gaudium meū ⁊ co-
rona mea: ſic ſtate ī domino cha-
riſſimi. Euodiam rogo, ⁊ Syn-
tychen deprecor, idipſum ſape-
re in domino. Etiam rogo ⁊ te
germane compar, adiuua illas,
que mecum laborauerunt in euā
gelio cum Clemente, ⁊ ceteris
adiutoribus meis, quorum no-
mina ſunt in libro vite. Gradu.
ps. Liberaſti nos domine ex affli
43. gentibus nos, ⁊ eos qui nos o-
derunt, confudiſti. ℣. In deo
laudabimur tota die, ⁊ in nomi-
ne tuo confitebimur in ſecula.
Alleluia, alleluia. ℣. De profun ps.
dis clamaui ad te domine, domi 129.
ne exaudi vocē meam, alleluia.

Sequentia ſancti euangelij
ſecundum Mattheum. c.9.

In illo tē-
pore: Lo-
quente Jeſu ad
turbas, ecce pri
ceps vnus acceſ
ſit, ⁊ adorabat
eū dicens. Do
mine filia mea
modo defuncta
eſt: ſed veni, impone manum tuā
ſuper eam, ⁊ viuet. Et ſurgēs Je
ſus, ſequebatur eum, ⁊ diſcipuli
eius. Et ecce mulier, que ſangui-
nis fluxum patiebatur annis duo
decim, acceſſit retro, ⁊ tetigit fim
briam veſtimenti eius. Dicebat
enim intra ſe. Si tetigero tātum
veſtimentum eius: ſalua ero. At
Jeſus conuerſus ⁊ videns eam,
dixit. Confide filia: fides tua te
ſaluā fecit. Et ſalua facta eſt mu
lier ex illa hora. Et cum veniſſet
Jeſus in domum principis, ⁊ vi-
diſſet tibicines ⁊ turbam tumul
tuantem, dicebat. Recedite: nō
eſt enim mortua puella, ſed dor-
mit. Et deridebant eum. Et cū
eiecta eſſet turba: intrauit, ⁊ tē-
nuit manū eius. Et ſurrexit puel
la. Et exijt fama hec in vniuerſaꝫ
terram illam. Credo. Offert.
De profūdis clamaui ad te dñe, ps.
dñe exaudi orationē meā, de pro 129.
fūdis clamaui ad te dñe. Secre.
Pro

Pro noſtre ſeruitutis augmento ſacrificium tibi domine laudis offerimus: vt, quod immeritis contuliſti, propitius exequaris. Per dominum nrm. Exaudi nos deus ſalutaris no. vt in prima Dominica. Cõmu.
Mat. 11 Amẽ dico vobis, quicquid orãtes petitis, credite q: accipietis, & fiet vobis. Poſtcommunio.

Queſumus omnipotens deus: vt quos diuina tribuis participatione gaudere, humanis non ſinas ſubiacere periculis. Per dominũ no. Munde & muniat. vt in prima dominica.

¶ Si dominice poſt Penthecoſten fuerint plures vigintiquatuor, tunc poſt vigeſimamtertiã reſumantur (quo ad Orationes, Epiſtolas, & Euangelia) miſſe Dominicarum, que ſuper fuerũt poſt Epiphaniam, hoc ordine. Si dominice fuerint vigintiquinque, in dominica vigeſimaquarta dicit miſſa dominice vj. poſt Epiphaniam. Si fuerint vigintiſex, in dominica vigeſima quarta dicitur miſſa dominice quinte poſt Epiphaniam: & in vigeſima quinta dicitur miſſa dñice vj. Si fuerint vigintiſeptem, in dominica vigeſimaquarta dicit miſſa dominice iiij. poſt Epiphaniam: in vigeſimaquinta, dominice v. & in vigeſimaſexta, dominice vj. Si fuerint vigintiocto, in dominica vigeſimaquarta dicit miſſa dominice iij. poſt Epiphaniã: in vigeſimaquinta, dominice iiij. in vigeſimaſexta, dominice v. in dominica vigeſimaſeptima, dominice ſexte. Et vltimo loco ſemper dicitur miſſa dominice vigeſime quarte poſt Pentecoſten.

¶ Introitus autẽ, Graduale, Offertoriũ, & Poſtcommunio in predictis dominicis, ſemper dicunt vt in dñi. vigeſimatertia.

¶ Dñica xxiiij. poſt Pẽte. Oro.

Excita, queſumus domine, tuorum fidelium voluntates: vt, diuini operis fructũ propenſius exequẽtes, pietatis tue remedia maiora percipiant. Per do. Acunctis nos queſumus domine. vt in prima Dominica.

Lectio epiſtole beati Pauli apoſtoli ad Coloſſenſes.

Fratres: Nõ ceſſamus pro vobis orantes & poſtulantes, vt impleamini agnitione voluntatis dei, in omni ſapientia & intellectu ſpirituali: vt ambuletis digne, deo per omnia placentes: in omni opere bono fructificantes, & creſcentes in ſcientia dei: in omni virtute cõfortati ſecundũ potentiã claritatis eius: in omni patientia & longanimitate: cum gaudio gratias agentes Deo & patri, qui dignos nos fecit in partem ſortis ſanctorũ, in lumine: qui eripuit nos de poteſtate tenebrarum, & tranſtulit in regnum filij dilectionis ſue: in quo habemus redemptionem, & remiſſionem peccatorum. In Chriſto Jeſu domino noſtro. ca. 1

Sequentia ſancti euangelij ſecundum Mattheum.

PROPRIVM MISSARVM

De Sanctis.

¶ In vigilia ſancti Andreę Apoſtoli. Introitus.

Die. 29 Nou.

Dominus ſecus mare Galileę vidit duos fratres, Petrum ⁊ Andream, ⁊ vocauit eos: venite poſt me: faciam vos fieri piſcatores hominū. Pſal. Celi enarrant gloriam dei, ⁊ opera manuum eius annunciat firmamentū. ℣. Gloria pa. Oratio.

Quęſumus omnipotens deus, vt beatus Andreas apoſtolus, tuum pro nobis imploret auxilium: vt, a noſtris reatibus abſoluti, a cunctis etiam periculis eruamur. Per do.

¶ Pro commemoratione ſancti Saturnini martyris. Oratio.

Deus, qui nos beati Saturnini martyris tui concedis natalitio perfrui: eius nos tribue meritis adiuuari. Per dominum.

Si vigilia S. Andreę venerit in Aduentu, miſſa dr̄ de vigilia, ⁊ ſecunda Oratio erit de Aduentu, tertia de ſancto Saturnino. Si feſtum

dei: tu es rex Iſrael. Rñdit Jeſus, ꝛ dixit ei. Quia dixi tibi, vidi te ſub ficu, credis: maius his videbis. Et dicit ei. Amen, amen dico vobis: videbitis celũ apertum, ꝛ angelos dei aſcendentes, ꝛ deſcendentes ſupra filiũ hoīs. Offer. Gloria ꝛ honore coronaſti eũ: ꝛ conſtituiſti eũ ſuper opera manuũ tuarũ dñe. Secreta.

Sacrandũ tibi dñe munus offerimus: quo beati Andreę ſollemnia recolentes, purificationem quoqꝫ noſtris mentibus imploramus. Per dñm.

Pro cōmemoratione ſancti Saturnini martyris. Secreta.

Munera tibi dñe dicata ſanctifica: ꝛ, intercedente beato Saturnino martyre tuo, per hęc eadem nos placatus intende. Per. Cōio. Dixit Andreas Simoni fratri ſuo: inuenimus meſſiam, qui dicitur Chriſtus: ꝛ adduxit eum ad Jeſum. Poſtcō.

Perceptis dñe ſacramentis ſuppliciter exoramus: vt, intercedente beato Andrea apoſtolo tuo, q̄ pro illius veneranda gerimus paſſione, nobis proficiant ad medelam. Per dominũ.

Pro cōmemoratione ſancti Saturnini. Poſtcommunio.

Sanctificet nos, quęſumus dñe, tui pceptio ſacramenti: ꝛ interceſſione ſctorũ tuorũ tibi reddat acceptos. Per dñm.

Si ſequens feſtũ ſancti Andreę venerit in dominica, transfertur in ſequentem diem duplici feſto non impeditam: quod ꝛ de aliis feſtis duplicibus ꝛ ſemiduplicibus, in dominicis Aduentus occurrentibus, ſeruatur. De ſimplicibus autem toto Aduentu fit tantum commemoratio.

¶ In feſto ſancti Andreę apoſtoli. Introitus.

Mihi autē nimis honorati ſunt amici tui deus: nimis confortatus eſt principatus eorũ. pſal. Domine pbaſti me, ꝛ cognouiſti me: tu cognouiſti ſeſſionē meã, ꝛ reſurrectionem meã. ℣. Gloria. Oratio. die. 30

Maieſtatē tuã domine ſuppliciter exoramus: vt, ſicut eccleſię tuę beatus Andreas apoſtolus extitit prędicator ꝛ rector, ita apud te ſit pro nobis ppetuus interceſſor. Per dominum noſtrum Jeſum Chriſtũ.

Lectio epiſtolę beati Pauli apoſtoli ad Romanos.

Fratres. Corde creditur ad iuſtitiam: ore autē, confeſſio fit ad ſalutem. Dicit enim ſcriptura. Omnis, qui credit in illum, non confundetur. Non enim eſt diſtinctio Judęi ꝛ Gręci. Nam idē dominus omnium, diues in omnes qui inuocant illum. Omnis enim quicunqꝫ inuocauerit nomē domini: ſaluus erit. Quomodo ergo inuocabunt, in quē non crediderunt? Aut quomodo credent ei, quē non audierunt? Quomodo autem audient ſine prędicante. ca. 10

Quomodo vero prędicabunt, niſi mittantur? Sicut ſcriptum eſt. Quàm ſpecioſi pedes euangelizantium pacem, euangelizantium bona. Sed non omnes obediunt euangelio. Iſaias enim dicit, Domine, quis credidit auditui noſtro? Ergo fides, ex auditu: auditus autem, per verbum Chriſti. Sed dico, nunquid non audierunt? Et quidem in omnẽ terram exiuit ſonus eorum: ⁊ in fines orbis terrę verba eorum. Gra. Conſtitues eos principes ſuper omnẽ terram: memores erũt nominis tui dñe. ℣. Pro patribꝰ tuis nati ſunt tibi filij: propterea populi cõfitebũtur tibi. Alleluia, alleluia. ℣. Dilexit Andream dñs in odorem ſuauitatis, Alleluia. Seq. ſancti euãg. ſm Mattheũ.

ca.4 In illo tẽpore. Ambulans Ieſus iuxta mare Galileę, vidit duos fratres: Simonẽ qui vocatur Petrus, ⁊ Andream fratrẽ eiꝰ, mittẽtes rete ĩ mare: (erãt enĩ piſcatores) ⁊ ait illis: Venite poſt me: ⁊ faciã vos fieri piſcatores hominum. At illi continuò, relictis retibus, ſecuti ſunt eum. Et procẽdẽs inde, vidit alios duos fratres, Iacobum Zebedęi, ⁊ Ioannem fratrem eius in naui, cum Zebedęo patre eorum, reficientes retia ſua: ⁊ vocauit eos. Illi autem, ſtatim relictis retibus ⁊ patre, ſecuti ſunt eum. Dicitur Credo. Offertorium. Mihi autem nimis honorificati ſunt amici tui Deus: nimis confortatus eſt principatus eorum. Secreta.

Sacrificium noſtrum tibi Domine, quęſumus, beati Andreę apoſtoli tui precatio ſacra conciliet: vt, in cuius honore ſollenniter exhibetur, eius meritis efficiatur acceptum. Per dominum noſtrum Ieſum Chri.

Prefatio de apoſtolis.

Cõmunio. Venite poſt me, faciam vos fieri piſcatores hominum: at illi, relictis retibus ⁊ naui, ſecuti ſunt dñm. Poſtcõmu. Sumpſimus domine diuina myſteria, beati Andreę feſtiuitate lętãtes: quę ſicut tuis ſanctis ad gloriam, ita nobis, quęſumus, ad veniam prodeſſe perficias. Per dominum noſtrum Ieſum Chriſtum filium tuum.

¶ Feſta Decembris.

¶ Pro cõmemo. ſanctę Bibianę virginis ⁊ martyris, Oratio. die.2 Indulgentiam. cum ſua Secreta, ⁊ poſtcommuni. de communi virginum. folio. 250.

¶ Pro cõmemo. Sanctę Barbarę virginis ⁊ martyris. Oro. die.4 Deus qui inter cętera. cum ſua Secreta, ⁊ poſtcommunio. de communi virginum. folio 249.

¶ Pro commemorati. ſancti Sabbę Abbatis. Oratio. Interceſſio nos, quęſumus dñe, beati Sabbę Abbatis commendet: vt quod noſtris meritis non valemus, eius patrocinio

cinio aſſequamur. Per. Secre.

Sacris altaribus domine hoſtias ſuperpoſitas ſanctus Sabbas, quęſumus, in ſalutem nobis prouenire depoſcat. Per dominum. Poſtcōio.

Protegat nos domine cū tui perceptione ſacramenti beatus Sabbas pro nobis intercedendo: vt ⁊ conuerſationis eius experiamur inſignia, ⁊ interceſſionis ipſius percipiamus ſuffragia. Per dominum noſt.

Die. 6 ¶ In feſto ſancti Nicolai epiſcopi ⁊ confeſſoris. Introitus.

Statuit ei dn̄s teſtamētū pacis: ⁊ principem fecit eū: vt ſit illi ſacerdotij dignitas in ęternum. pſalm. Memento dn̄e Dauid: ⁊ omnis māſuetudinis eius. ℣. Gloria patri, ⁊ filio. Oratio.

Deus, qui beatum Nicolaum pontificem tuum innumeris decoraſti miraculis: tribue, quęſumus: vt eius meritis ⁊ precibus, à gehennę incendijs liberemur. Per dominum no. Epiſtola. Mementote prepoſitorū. de cōi cōfeſſ. pont. fo. 246. Gradua. Inueni Dauid ſeruū meū: oleo ſancto meo vnxi eū: manus enim mea auxiliabit ei: ⁊ brachiū meū cōfortabit eum. ℣. Nihil proficiet inimicus in eo: ⁊ filius iniquitatis non nocebit ei. Alleluia, alleluia. ℣. Iuſtus vt palma florebit, ſicut cedrus Libani multiplicabitur: Alleluia. Euangelium. Homo quidam peregre proficiſcens. de cōmuni confeſſ. pont. fo. 245. Offer. Ueritas mea, ⁊ miſericordia mea cum ipſo: ⁊ in nomine meo exaltabitur cornu eius. Secre.

Sanctifica, quęſumus dn̄e deus, hęc munera: quę in ſollēnitate ſancti antiſtitis tui Nicolai offerimus: vt per ea, vita noſtra inter aduerſa ⁊ proſpera vbique dirigatur. Per dn̄m. Cōio. Semel iuraui in ſancto meo: ſemen eius in ęternū manebit: ⁊ ſedes eius ſicut ſol ī cōſpectu meo: ⁊ ſicut luna perfecta in ęternū, ⁊ teſtis in cęlo fidelis. Poſtcōmu.

Sacrificia, quę ſumpſimus dn̄e pro ſollēnitate ſancti pōtificis tui Nicolai, ſempiterna nos ꝓtectione cōſeruent. Per.

¶ In feſto ſancti Ambroſij epiſcopi, ⁊ confeſſoris, ac doctoris Eccleſię. Introitus. Die. 7

In medio eccleſię aperuit os eius: ⁊ impleuit eū dominꝰ ſpiritu ſapiētię ⁊ intellectꝰ: ſtolā glorię induit eum. Pſal. Bonum eſt confiteri domino, ⁊ pſallere nōi tuo altiſſime. ℣. Gloria pa. Oratio.

Deus, qui populo tuo ęternę ſalutis beatū Ambroſium miniſtrum tribuiſti: preſta quęſumus: vt, quem doctorem vitę habuimus in terris, interceſſorē habere mereamur in cęlis. Per dominum noſtrum Ieſū. Epiſtola. Teſtificor corā Deo. de communi Doctorū. fo. 247.

Graduale. Ecce ſacerdos magnus, qui in diebus ſuis placuit Deo. ℣. Nõ eſt inuentus ſimilis illi, qui conſeruaret legẽ excelſi. Alleluia, alleluia. ℣. Iurauit dominus, ⁊ non penitebit eum: tu es ſacerdos in eternum ſecundum ordinem Melchiſedech. Alleluia. Euangelium. Uos eſtis ſal terre. De communi Doctorum. folio 247. Et dicit Credo. Offertorium. Ueritas mea, ⁊ miſericordia mea cum ipſo: ⁊ in nomine meo exaltabit cornu eius. Secreta.

Omnipotens ſempiterne Deus, munera tue maieſtati oblata, per interceſſionẽ beati Ambroſij confeſſoris tui atq; põtificis, ad perpetuã nobis fac prouenire ſalutem. Per dñm. Commu. Semel iuraui in ſancto meo: ſemen eius in eternum manebit: ⁊ ſedes eius ſicut ſol in conſpectu meo: ⁊ ſicut luna perfecta in eternum: ⁊ teſtis in celo fidelis. Poſtcommunio.

Sacramenta ſalutis noſtre ſuſcipiens, concede, queſumus omnipotens Deus: vt beati Ambroſij confeſſoris tui atq; põtificis nos vbiq; oratio adiuuet: in cuius veneratione hec tue obtulimus maieſtati. Per dñs.

¶ In conceptione B. Marie
Die. 8 dicitur miſſa de eius Natiuitate, que habetur mẽſe Septẽbris, fo. 223. mutato noĩe Natiuitatis in Conceptionẽ. ¶ Pro cõme.
Die. 10 ſancti Miltiadis Pape ⁊ mart. Oratio. Infirmitatem. cũ ſua ſecreta, ⁊ poſtcõmunio. De communi vnius marty. pont. fo. 236.

¶ In feſto ſancti Damaſi Pape ⁊ confeſſoris. Introitus. Die. 11

Sacerdotes tui domine induãt iuſtitiam: ⁊ ſancti tui exultent: propter Dauid ſeruũ tuũ non auertas faciem Chriſti tui. Pſal. Memento domine Dauid, ⁊ omnis manſuetudinis eius. ℣. Gloria patri, ⁊ filio, ⁊ ſpiritui ſancto. Oro.

Exaudi dñe preces noſtras: ⁊ intercedente beato Damaſo confeſſore tuo atq; pontifice, indulgentiam nobis tribue placatus, ⁊ pacem. Per domi. Epiſtola. Plures facti ſunt ſacerdotes. De communi confeſſ. pontific. folio 245. Gradua. Ecce ſacerdos magnus, qui in diebus ſuis placuit Deo. ℣. Non eſt inuentus ſimilis illi, qui conſeruaret legem excelſi. Alleluia, alleluia. ℣. Tu es ſacerdos in eternũ ſecundũ ordinẽ Melchiſedech, Alleluia. Euangel. Uigilate quia neſcitis. De eodem coi. fol. 246. Offer. Inueni Dauid ſeruũ meum, oleo ſancto meo vnxi eum: manus enim mea auxiliabitur ei, ⁊ brachium meum confortabit eum. Secre.

Accepta tibi ſit, q̃ſum⁹ dñe, ſacrate plebis oblatio, pro tuorũ honore ſanctorũ: quorũ ſe meritis percepiſſe de tribulatione cognoſcit auxiliũ. Per do.

Com

Cōm. Dñe quinque talenta tradidiſti mihi, ecce alia quinque ſuperlucratus ſuz: euge ſerue fidelis, q2 in pauca fuiſti fidelis, ſupra multa te conſtituaz: intra in gaudium domini tui. Poſtcommun.

O A, queſumus domine, fidelibus populis, ſanctorum tuorum ſemper veneratione letari: ⁊ eorum perpetua ſupplicatione muniri. Per dominuz nr̄.

¶ In feſto ſancte Lucie virginis ⁊ martyris. Introitus. Die. 13

Dilexiſti iuſtitiaz, ⁊ odiſti iniquitatez: propterea vnxit te deus deus tuus oleo letitie, pre conſortibus tuis. Pſal. Eructauit cor meum verbum bonum: dico ego opera mea regi. ℣. Gloria patri, ⁊ filio. Oratio.

Exaudi nos Deus ſalutaris noſter: vt, ſicut de beate Lucie virginis ⁊ martyris tue, feſtiuitate gaudem⁹: ita pie deuotionis erudiamur affectu. Per. Epiſtola. Qui gloriatur, in domino glorietur. De communi virg. folio 251. Graduale. Dilexiſti iuſtitiam, ⁊ odiſti iniquitatem. ℣. Propterea vnxit te deus deus tuus oleo letitie. Alleluia, alleluia. ℣. Diffuſa eſt gratia in labijs tuis, propterea benedixit te Deus in eternum, Alleluia. Euangelium. Simile eſt regnuz celorum theſauro abſcondito. De communi virg. ⁊ martyris. folio 251. Offertorium. Afferentur regi virgines poſt eam, proxime eius afferentur tibi. Secreta.

Accepta tibi ſit domine ſacrate plebis oblatio, pro tuorum honore ſanctorum: quorum ſe meritis percepiſſe de tribulatione cognoſcit auxilium. Per dominuz nr̄. Communio. Principes perſecuti ſunt me gratis, ⁊ a verbis tuis formidauit cor meuz: letabor ego ſuper eloquia tua, quaſi qui inuenit ſpolia multa. Poſtcommunio.

Satiaſti domine familiam tuam muneribus ſacris: eius, queſumus, ſemper interuētione nos refoue, cuius ſollemnia celebramus. Per dominū noſtrum Ieſum Chriſtum filiū. Die. 20

¶ In vigilia S. Thome dicitur miſſa. Ego autem ſicut oliua. de vigilia vnius apoſtoli. fo. 236. cum commemo. de Aduentu: ⁊ in ea ſeruet rubrica i vigilia S. Andree poſita. Si autē hec vigilia venerit in quatuor tēporib⁹, de ea fit tantum cōmemoratio.

¶ In feſto ſancti Thome apoſtoli. Introitus. Die. 21

Mihi aūt nimis honorati ſunt amici tui deus: nimis confortatus eſt principatus eorum. Ps. Dñe, pbaſti me. ⁊ cognouiſti me: tu cognouiſti ſeſſionez meam, ⁊ reſurrectionē meam. ℣. Gloria patri. Orō.

Da nobis, queſumus domine, beati apoſtoli tui Thome ſolemnitatibus gloriari: vt,

eius ſemper ⁊ patrociniis ſuble-
uemur, ⁊ fidem congrua deuo-
tione ſectemur. Per dominum.

Lectio epiſtole beati Pauli
apoſtoli ad Epheſios.

ca. 2 Fratres: Iam non eſtis hoſ-
pites ⁊ aduene, ſed eſtis
ciues ſanctorū ⁊ domeſtici dei
ſuperedificati ſupra fundamen-
tū apoſtolorum ⁊ prophetarū,
ipſo ſūmo angulari lapide Chri-
ſto Jeſu. In quo omnis edifica-
tio cōſtructa: creſcit in templum
ſanctum in domino. In quo ⁊
vos coedificamini in habitaculū
dei in Spiritu ſancto. Gradu.
Nimis honorati ſunt amici tui
Deus: nimis cōfortatus eſt prin
cipatus eorū. ℣. Dinumerabo
eos: ⁊ ſuper arenam multiplicabū
tur. Alleluia, alleluia. ℣. Gau-
dete iuſti in domino: rectos de
cet collaudatio. Alleluia.

ca. 20 Seq. ſancti euang. ſm Joannē.

In illo tē-
pore. Tho
mas vnus de
duodecim, qui
dicit Didym⁹,
nō erat cum eis
quādo venit Je
ſus. Dixerūt er
go ei alij diſci-
puli. Uidim⁹ dominū. Ille autē
dixit eis. Niſi videro in manib⁹
eius fixuram clauorum, ⁊ mittā
digitum meum in locum clauo-
rū, ⁊ mittā manum meā in latus
eius: non credā. Et poſt dies o-
cto, iterū erant diſcipuli eius in-
tus: ⁊ Thomas cum eis. Uenit
Jeſus ianuis clauſis, ⁊ ſtetit in
medio, ⁊ dixit. Pax vobis. De-
inde dicit Thome: Infer digi-
tum tuum huc, ⁊ vide manus me
as, ⁊ affer manum tuam, ⁊ mitte
in latus meum, ⁊ noli eſſe incre-
dulus, ſed fidelis. Reſpondit
Thomas, ⁊ dixit ei. Dominus
meus, ⁊ deus meus. Dicit ei Je
ſus. Quia vidiſti me, Thoma:
credidiſti. Beati qui non vide-
runt, ⁊ crediderunt. dicitur
Credo. Offert. In oēm ter-
ram exiuit ſonus eorū: ⁊ in fines
orbis terre verba eorū. Secre.
Debitum tibi domine no-
ſtre reddimus ſeruitutis,
ſuppliciter exorantes: vt ſuffra-
gijs beati Thome apoſtoli tui,
in nobis tua munera tuearis: cu
ius honorāda cōfeſſione, laudis
tibi hoſtias immolamus. Per.
Prefatio de Apoſtolis. Cōio.
Mitte manum tuam, ⁊ cogno-
ſce loca clauorum: ⁊ noli eſſe in-
credulus, ſed fidelis. Poſtcōm.
Adeſto nobis miſericors
deus: ⁊ intercedente pro
nobis beato Thoma apoſtolo
tuo, tua circa nos propitiat⁹ do
na cuſtodi. Per dominum no.

¶ Feſta Januarij. Die.

¶ Pro cōmemoratione S. Hy- 11
gini Pape ⁊ marty. Oratio.
Infirmitatē. cum ſua Secre-
ta, ⁊ Poſtcommuni. de com-
muni vnius mar. ponti. fo. 236.

¶ In feſto ſancti Hilarij epiſco Die.
pi ⁊ confeſſoris. Miſſa. 14
In medio eccleſie. de commu-
ni

ni Doctorum. folio 246. ⁊ in ca
ſit ſequens commemoratio.

¶ Pro cõmemoratione ſancti
Felicis in Pincis mar. Oratio.

C Oncede, q̃ſumus, om-
nipotens deus: vt ad
meliorem vitam, ſan-
ctorum tuorum exem-
pla nos prouocent: quatenus,
quorum ſollemnia agimus, etiã
actus imitemur. Per. Secreta.

H Oſtias tibi domine beati
Felicis martyris tui dica-
tas meritis benignus aſſume: ⁊
ad perpetuum nobis tribue pro-
uenire ſubſidiũ. Per. Poſtcõ.

Q Ueſumus domine, ſaluta-
ribus repleti myſterijs: vt
beati Felicis martyris tui, cuius
ſolemnia celebramus, orationi-
bus adiuuemur. Per dominum.

Si contingat feſtum ſancti Hila
rij transferri in alium diem, non
tamẽ prędicta commemoratio
transfertur, ſed de ea fit ſuo die:
quod ⁊ in alio ſequenti feſto, ⁊
in ſimilibus ſemper ſeruatur.

Die. 15 ¶ In feſto ſancti Pauli primi
Eremitę. Introitus.

I Uſtus, vt palma flo-
rebit: ſicut cedrus Liba
ni, multiplicabitur: plã-
tatus in domo dñi, in
atrijs domus dei no
ſtri. Pſal. Bonum eſt confiteri
Domino: ⁊ pſallere nomini tuo
altiſſime. ℣. Gloria. Oratio.

D Eus, qui nos beati Pauli
confeſſoris tui annua ſolẽ-
nitate lętificas: concede propi-
tius: vt, cuius natalitia colimus,
etiã actiones imitemur. Per d.

Pro commemoratione ſancti
Mauri abbatis. Oratio.

I Nterceſſio nos, quęſumus
domine, beati Mauri ab-
batis cõmendet: vt, quod noſtris
meritis non valemus, eius patro
cinio aſſequamur. Per dñm no.

Epiſt. Quę mihi fuerũt lucra.
de cõi confeſſ. nõ ponti. fo. 248.
Gradua. Iuſtus, vt palma flo
rebit: ſicut cedrus Libani, multi
plicabitur in domo Dñi. ℣. Ad an
nunciandum mane miſericordiam
tuam, ⁊ veritatem tuã per noctẽ.
Alleluia, alleluia. ℣. Iuſtus ger
minabit ſicut lilium: ⁊ florebit in
ęternum ante Dñm, Alleluia.
Euangelium. Confiteor tibi
pater. de communi plurimorum
martyrum. folio 244. Offerto.
In virtute tua domine lętabi-
tur iuſtus: ⁊ ſuper ſalutare tuum
exultabit vehementer: deſide-
riũ animę eius tribuiſti ei. Secr.

L Audis tibi dñe hoſtias im-
molamus, in tuorum cõme
moratione ſanctorum: quibus
nos ⁊ pręſentibus erui malis cõ
fidimus, ⁊ futuris. Per dñm no.

Pro cõmemorati. ſancti Mau
ri Abbatis. Secreta.

P Reſta nobis, quęſumus,
omnipotens deus: vt no-
ſtrę humilitatis oblatio, ⁊ ꝓ tuo-
rũ tibi grata ſit honore ſancto-
rũ, ⁊ nos corpore pariter ⁊ mẽte
purificet. Per dominũ noſtrũ.

Communio. Lętabitur iuſtus
in dño, ⁊ ſperabit in eo: ⁊ lauda-
buntur oẽs recti corde. Poſtcõ.

Refecti

Refecti cibo potuque cele-
ſti, deus noſter, te ſupplices
exoramus: vt, in cuius hęc cōme
moratione percepimus, eius mu
niamur & precibus. Per dñm.
Pro commemora. ſancti Mau
ri Abbatis. Poſtcommunio.
Protegat nos domine cū
tui perceptione ſacramen-
ti, beatus Maurus Abbas pro
nobis intercedendo: vt & con-
uerſationis eius experiamur in-
ſignia, & interceſſionis ipſius per-
cipiamus ſuffragia. Per domi.
Die. 16 ¶ In feſto ſancti Marcelli Pa
pę & martyris. Introitus.
Statuit ei dominus te-
ſtamentū pacis, & prin-
cipem fecit eum: vt ſit
illi ſacerdotij dignitas
in ęternū. pſal. Memento do-
mine Dauid, & omnis manſue-
tudinis eius. ℣. Gloria. Oro.
Preces populi tui, quęſu-
mus domine, clementer ex-
audi: vt beati Marcelli mar-
tyris tui atque pontificis meri-
tis adiuuemur, cuius paſſione lę
tamur. Per dominum noſtrū.
Epiſtola. Benedictus deus.
de cōi vnius mar. pont. fol. 237.
Graduale. Inueni Dauid ſer-
uum meū: oleo ſancto meo vnxi
eū: manus enim mea auxiliabitur
ei: & brachiū meū cōfortabit eū.
℣. Nihil proficiet inimicus in eo:
& filius iniquitatis nō nocebit ei.
Alleluia, alleluia. ℣. Tu es ſa-
cerdos in ęternum, ſecūdum or-
dinem Melchiſedech. Alleluia.
Euangelium. Si quis vult ve-
nire poſt me. de eodē cōi. f. 237.
Offerto. Veritas mea, & miſeri-
cordia mea cū ipſo: & in noīe meo
exaltabitur cornu eius. Secre.
Suſcipe, quęſumus domi-
ne, munera dignāter obla-
ta: & beati Marcelli ſuffraganti-
bus meritis, ad noſtrę ſalutis au
xilium prouenire concede. Per
dominū. Coīo. Domine quin-
que talenta tradidiſti mihi: ecce
alia quinque ſuperlucratus ſum:
euge ſerue bone & fidelis: quia
in pauca fuiſti fidelis, ſupra mul-
ta te conſtituam: intra in gaudiū
domini tui. Poſtcommunio.
Satiaſti domine familiam
tuam muneribus ſacris: e-
ius, quęſumus, ſemper interuen
tione nos refoue, cuius ſollem-
nia celebramus. Per dominū.
¶ In feſto S. Antonij Abba- Die. 17
tis Miſſa. Os iuſti. de cōi Ab-
batū. f. 246. cū euāgelio. Sint
lumbi veſtri pręcincti. de com-
muni confeſſ. non pont. fo. 248.
¶ In feſto Cathedrę S. Petri, Die. 18
qua Romę primū ſedit. Intro.
Statuit ei do-
minus teſtamē
tū pacis, & prin-
cipem fecit eū:
vt ſit illi ſacer-
dotij dignitas
in ęternū. Pſ.
Memēto dñe Dauid, & omnis
manſuetudinis ei⁹. ℣. Glia. Oro.
Deus, qui beato Petro a-
poſtolo tuo, collatis claui-
bus regni cęleſtis, animas ligan
di, atq; ſoluendi pontificiū tra-
di-

didiſti:cōcede: vt intercesſionis
eius auxilio, a peccatorū noſtro-
ruʒ nexibus liberemur. Qui vi.
Et fit comme. de ſancto Paulo
ante quaſcunque commemora.
etiam dominice: quod ⁊ ſerua-
tur in comme. ſancti Petri, que
fit in feſto ſancti Pauli. Oratio.

DEus, qui multitudineʒ gen
tiuʒ bti Pauli apoſtoli pdi
catiōe docuiſti: da nobis q̄ſum⁹:
vt cui⁹ cōmemorationeʒ colim⁹,
eius apud te patrocinia ſētiam⁹.
Pro commemora. ſancte Pri-
ſce virg. ⁊ marty. Oratio.

DA, queſumus, omnipo
tens deus: vt, qui bea-
te Priſce virginis ⁊
martyris tue natalitia
colimus, ⁊ annua ſolemnitate
letemur, ⁊ tante fidei proficia-
mus exemplo. Per dominum
noſtrum Jeſum Chriſtum filiū.
Lec. epiſtole bti Petri apoſtoli.
ca. 1 PEtrus, apoſtol⁹ Jeſu chri
ſti, electis aduenis diſperſio
nis Pōti, Galatie, Cappadocie,
Aſie, ⁊ Bithynie: ſecūdū preſci-
entiaʒ dei patris, in ſanctificatio-
nem Spiritus, in obedientiā ⁊ aſ
perſionem ſanguinis Jeſu Chri
ſti; gratia vobis; ⁊ pax multiplice-
tur. Benedictus deus ⁊ Pater
dn̄i noſtri Jeſu Chriſti, qui ſecū
duʒ magnam miſericordiaʒ ſuaʒ
regenerauit nos in ſpem viuam,
per reſurrectionem Jeſu Chri-
ſti ex mortuis; in hereditateʒ in-
corruptibilem, ⁊ incontamina-
tam, ⁊ immarceſcibilem, conſer-
uataʒ in celis in vobis, qui in vir-
tute dei cuſtodimini per fidem,
in ſalutem paratam reuelari in
tempore nouiſſimo, in quo exul-
tabitis: modicū nūc, ſi oportet
cōtriſtari in varijs tētationib⁹:
vt probatio veſtre fidei, multo p̄
cioſior auro (quod per ignē pro
bat) inueniatur in laudeʒ, ⁊ glo-
riā, ⁊ honorē, in reuelationē Je-
ſu Chriſti dn̄i noſtri. Grad. Exal
tent eū in eccleſia plebis, ⁊ in ca-
thedra ſeniorū laudent eum. ℣.
Confiteantur dn̄o miſericordie
eius, ⁊ mirabilia eius filijs ho-
minum. Si feſtum Cathedre
venerit ante Septuageſimam,
poſt Graduale, ſtatim dicitur
Alleluia, alleluia. ℣. Tu es Pe-
trus, ⁊ ſuper hanc petram edifi
cabo eccleſiam meam. Alleluia.
Si autem venerit poſt Septua-
geſimam, omiſſo Alleluia ⁊ ver-
ſu, dicit̄ ſequens Tractus. Tu
es Petrus, ⁊ ſup hāc petrā edifi-
cabo eccleſiā meaʒ. ℣. Et porte
inferi nō preualebunt aduerſus
eā: ⁊ tibi dabo claues regni celo-
rum. ℣. Quodcunqʒ ligaueris
ſuper terrā, erit ligatuʒ ⁊ in celis.
℣. Et quodcunqʒ ſolueris ſup
terram, erit ſolutum ⁊ in celis.
Sequentia ſancti euangelij ſecū-
dum Mattheū.

ca. 16 IN illo tem
pore. Ve-
nit Jeſus in par
tes Ceſaree
Philippi: ⁊ in-
terrogabat di-
ſcipulos ſuos
dicens. Quem
dicunt

dicũt homines eſſe filium homi-
nis? At illi dixerunt. Alij Joan-
nem Baptiſtã: alij autem Eliã:
alij vero Hieremiã: aut vnũ ex
prophetis. Dicit illis Jeſus.
Vos autem quẽ me eſſe dicitis?
Reſpondens Simon Petrus
dixit. Tu es Chriſtus filius dei
viui. Reſpondens autem Je-
ſus dixit ei. Beatus es Simon
Bar Jona: quia caro ⁊ ſanguis
non reuelauit tibi, ſed pater me-
us qui in celis eſt. Et ego dico
tibi quia tu es Petrus: ⁊ ſuper
hãc petrã ędificabo eccleſiã me-
am: ⁊ portę inferi non preuale-
bunt aduerſus eam. Et tibi da-
bo claues regni celorũ. Et quod
cunqȝ ligaueris ſuper terrã, erit
ligatum ⁊ in celis. Et, quodcun-
qȝ ſolueris ſuper terrã, erit ſo-
lutũ ⁊ in celis. Credo. Offer.
Tu es Petrus, ⁊ ſuper hanc pe-
tram ędificabo eccleſiam meam:
⁊ portę inferi non preualebunt
aduerſus eam: ⁊ tibi dabo cla-
ues regni celorum. Secreta.
Eccleſię tuę, quęſumus do-
mine, preces ⁊ hoſtias bea-
ti apoſtoli tui Petri cõmendet
oratio: vt, qd pro illius gloria celebra-
mus, nobis proſit ad veniã. Per.
Pro ſancto Paulo. Secreta.
Apoſtoli tui Pauli precibus
domine, plebis tuę dona
ſanctifica: vt, quę tibi tuo grata
ſunt inſtituto, gratiora fiant pa-
trocinio ſupplicantis.
Pro comme. S. Priſcę. Secre.
Hoſtia, quęſumus domine,
quam in ſanctorum tuorũ
natalitijs recẽſentes offerimus,
⁊ vincula noſtrę prauitatis abſol-
uat, ⁊ tuę nobis miſericordię do-
na conciliet. Per do. Prefatio
de apoſtolis. Cõmu. Tu es Pe-
trus: ⁊ ſuper hanc petram ędifica-
bo eccleſiam meã. Poſtcomu.
Laetificet nos dñe munus
oblatum: vt ſicut in apoſto-
lo tuo Petro te mirabilẽ prędi-
camus, ſic per illũ tuę ſumamus
indulgentię largitatẽ. Per dñm.
Pro ſancto Paulo. Poſtcom.
Sanctificati dñe ſalutari
myſterio, quęſumus: vt pro
nobis eius nõ deſit oratio, cuius
nos donaſti patrocinio guberna-
ri. Per. Pro commemo. San-
ctę Priſcę. Poſtcommunio.
Quęſumus, domine, ſaluta-
ribus repleti myſterijs: vt
cuius ſollemnia celebramus, eius
orationibus adiuuemur. Per.
¶ Sanctorum martyrum Ma-
rij, Marthę, Audifacis, ⁊
Abacum. Introitus. Die. 19
Juſti epulentur, ⁊ exul-
tent in conſpectu dei,
⁊ delectentur in lęti-
tia. pſal. Exurgat de-
us, ⁊ diſſipentur inimici eius: ⁊
fugiant, qui oderunt eũ, a facie
eius. ℣. Gloria patri. Oratio.
Exaudi dñe populum tuũ,
cum ſanctorum martyrũ
tuorũ patrocinio ſupplicantẽ: vt,
⁊ temporalis vitę nobis tribuas
pace gaudere, ⁊ ęternę reperire
ſubſidium. Per do. Epiſtola. Re-
memoramini priſtinos dies. De
communi pluri. marty. fo. 24.
Juſto-

Juſtorum animę in manu Dei ſunt: ⁊ non tanget illos tormentum malitię. ℣. Viſi ſunt oculis inſipientium mori: illi autē ſunt in pace. Alleluia, alleluia. ℣. Mirabilis deus noſter in ſanctis ſuis. Alleluia. Si hoc feſtū venerit poſt Septuageſimā, dicitur Tractus de cōi. Quod ⁊ ſeruat in ſequentibus feſtis venientibus poſt Septuag. vſq; ad Domini cā Palmarū: niſi proprius Tractus aſſignetur. Euangelium. Sedente Jeſu ſuper montē oliueti. De eodē cōmuni. fo. 243. Offertor. Anima noſtra, ſicut paſſer, erepta eſt de laqueo venantium: laqueus contritus eſt, ⁊ nos liberati ſumus. Secreta. Preces domine tuorum reſpice, oblationeſque fidelium: vt, ⁊ tibi grata ſint pro tuorū feſtiuitate ſanctorum, ⁊ nobis conferant tuę propitiationis auxilium. Per dn̄ē no. Cōmunio. Dico autē vobis amicis meis: ne terreamini ab his, qui vos perſequuntur. Poſtcomunio. Sanctorum tuorum domine interceſſione placatus, preſta queſumus: vt, quę tempo- ali celebramus actione, perpetua ſaluatione capiamus. Per dn̄ē.

die. 20 ¶ In feſto ſanctorum martyrū Fabiani ⁊ Sebaſtiani. Introit⁹. Intret in cōſpectu tuo dn̄e gemitus cōpeditorū: redde vicinis noſtris ſeptuplū in ſinu eorū: vindica ſanguinem ſanctorū tuorum: qui effuſus eſt. Pſalm. Deus venerunt gentes in hereditatem tuam: polluerunt templum ſanctū tuū poſuerunt Hieruſalem in pomorum cuſtodiā. ℣. Gloria patri, ⁊ filio. Oratio. Infirmitatem noſtrā reſpice omnipotens deus: ⁊ q; pondus proprię actionis grauat: beatorum martyrum tuorū Fabiani ⁊ Sebaſtiani interceſſio glorioſa nos protegat. Per dn̄m. Epiſto. Sancti per fidem. De cōi plurimorū marty. folio 244. Gradu. Glorioſus deus in ſanctis ſuis: mirabilis in maieſtate, faciens prodigia. ℣. Dextera tua domine glorificata eſt in virtute: dextera manus tua confregit inimicos. Alleluia, alleluia. ℣. Sācti tui domine benedicēt te: gloriā regni tui dicent. Allia. Euang. Deſcendēs Jeſus de mōte. De eodē cōmuni. fo. 242. Offertorium. Letamini in domino, ⁊ exultate iuſti: ⁊ gloriamini omnes recti corde. Secreta. Hoſtias tibi, domine, beatorū martyrū tuorū Fabiani ⁊ Sebaſtiani dicatas meritis benignus aſſume: ⁊ ad ppetuū nobis tribue prouenire ſubſidiū. Per dn̄ē. Cōio. Multitudo languentium, ⁊ qui vexabantur a ſpiritibus immundis, veniebant ad eum: quia virtus de illo exibat, ⁊ ſanabat oēs. Poſtcōm. Refecti participatione muneris ſacri, q̄ſumus, domine deus noſter: vt, quorum exequimur cultum, ſentiamus effectum. Per dominum noſtrum.

In fe-

¶ In feſto ſancte Agnetis virginis ⁊ martyris. Introitus. Die. 21

ME expectauerunt peccatores, vt perderent me: teſtimonia tua domine intellexi: omnis conſūmationis vidi finē: latum mandatū tuū nimis. ps. Beati immaculati in via, q̄ ambulant in lege domini. ℣. Gloria. Oro.

OMnipotēs ſempiterne deus, qui infirma mundi eligis, vt fortia queq̧ confundas: concede propitius: vt, qui beate Agnetis virginis ⁊ martyris tue ſollemnia colimus, eius apud te patrocinia ſentiamus. Per do. Epiſtola. COnfitebor tibi domine rex. de cōmuni virginum ⁊ martyrum. fo. 250. Gradua. DIffuſa eſt gratia in labijs tuis: propterea benedixit te deus in eternū. ℣. Propter veritatem, ⁊ māſuetudinē, ⁊ iuſtitiā: ⁊ deducet te mirabiliter dextera tua. Alleluia, alleluia. ℣. Quinque prudentes virgines acceperunt oleum in vaſis ſuis cum lampadibus: media aūt nocte clamor factus eſt: ecce, ſpōſus venit: exite obuiam Chriſto domino. Alleluia. Euangeliū. Simile eſt regnū celorū decē virginibus. de eodem cōmu. fo. 250. Offer. AFferentur regi virgines poſt eā: proxime eius afferētur tibi in letitia, ⁊ exultatione: adducētur in templum regi domino. Secr. HOſtias dn̄e, quas tibi offerimus, propitius ſuſcipe: ⁊ intercedēte beata Agnete virgine ⁊ martyre tua, vincula peccatorū noſtrorū abſolue. Per do. Cōmu. QUinq̧ prudētes virgines acceperunt oleū in vaſis ſuis cum lampadibus: media autem nocte clamor factus eſt: ecce, ſponſus venit: exite obuiā Chriſto domino. Poſtcommu. REfecti cibo potuq̧ celeſti, deus noſter, te ſupplices exoramus: vt, in cuius hec cōmemoratione percepimus, ei⁹ muniamur ⁊ precibus. Per dn̄m.

¶ In feſto ſanctorum martyrū Uincentij, ⁊ Anaſtaſij. Miſſa. Die. 22

Intret in cōſpectu tuo. de cōi plurimo. mart. fo. 241. excepta oratione, que dr̄ vt infra. Oro. ADeſto, q̄s dn̄e, ſupplicationibus noſtris: vt, qui ex iniquitate nr̄a reos nos eſſe cognoſcimus, beatorū martyrum tuorum Uincentij ⁊ Anaſtaſij interceſſione liberemur. Per. Secr. MUneribus noſtris, queſumus domine, precibuſq̧ ſuſceptis: ⁊ celeſtibus nos mūda myſterijs, ⁊ clementer exaudi. Per dominum. Poſtcommu. QUeſumus omnipotens deus: vt, qui celeſtia alimenta percepim⁹, intercedētibus beatis martyribus tuis Uincentio ⁊ Anaſtaſio, p̄ hec cōtra omnia aduerſa muniamur. Per dn̄m.

¶ Sancte Emerentiane virginis ⁊ martyris, dr̄ miſſa Me expectauerūt peccatores. vt in cōmuni virginum ⁊ mart. fo. 250. Die. 23

¶ Sancti Timothei epiſcopi ⁊ martyris. Introitus. Die. 24

Statuit ei dominus te
ſtamentuꝫ pacis, ⁊ prin
cipem fecit eum: vt ſit
illi ſacerdotij dignitas
in ęternuꝫ. pſal. Memento do
mine Dauid, ⁊ omnis manſuetu
dinis eius. ℣. Gloria. Oratio.
Infirmitatem noſtram re
ſpice omnipotens deus: ⁊
quia pondus proprię actionis
grauat, beati Timothei marty
ris tui atqꝫ po͂tificis interceſſio
glorioſa nos protegat. Per do.
Lectio epiſtolę beati Pauli apo
ſtoli ad Timotheum.
1.ca.6 Chariſſimi: Sectare iuſti
tiam, pietatem, fidem, chari
tateꝫ, patientiaꝫ, manſuetudine͂.
Certa bonuꝫ certamen fidei, ap
prehe͂de vitaꝫ ęterna͂, in qua vo
catus es, ⁊ co͂feſſus bona͂ co͂feſſio
neꝫ cora͂ multis teſtibus. Preci
pio tibi cora͂ deo, q viuificat om
nia: ⁊ Chriſto Jeſu, q teſtimoniu͂
reddidit ſub Pontio Pilato bo
na͂ confeſſione͂, vt ſerues manda
tum ſine macula, irreprehenſibi
le vſque in aduentuꝫ domini no
ſtri Jeſu Chriſti. Queꝫ ſuis tem
poribus oſtendet beatus ⁊ ſolus
potens, rex regu͂ ⁊ dominus do
minantium: qui ſolus habet im
mortalitatem, ⁊ luce͂ habitat in
acceſſibilem: quem nullus homi
nuꝫ vidit, ſed nec videre poteſt:
cui honor ⁊ imperium ſempiter
nuꝫ. Amen. Graduale. Inue
ni Dauid ſeruuꝫ meum, oleo ſan
cto meo vnxi eum, manus enim
mea auxiliabitur ei: ⁊ brachium
meum confortabit eum. ℣. Ni
hil proficiet inimicus in eo: ⁊ fi
lius iniquitatis non nocebit ei.
Alleluia, alleluia. ℣. Tu es Sa
cerdos in ęternu͂ ſecunduꝫ ordi
neꝫ Melchiſedech. Allia. Si di
cendus ſit tractus, requiratur in
co͂muni vnius marty. pon. De
ſideriu͂ animę. fo. 236. Eua͂. Si
quis venit ad me. de co͂muni v
nius mart. pont. fo. 236. Offer.
Ueritas mea, ⁊ miſericordia
mea cum ipſo: ⁊ in nomine meo
exaltabitur cornu eius. Secreta.
Hoſtias tibi domine beati
Timothei martyris tui
atque pontificis dicatas meri
tis benignus aſſume: ⁊ ad perpe
tuu͂ nobis tribue prouenire ſub
ſidium. Per dominum noſtruꝫ.
Communio. Semel iuraui in
ſancto meo: ſemen eius in ęter
num manebit: ⁊ ſedes eius, ſicut
ſol in conſpectu meo, ⁊ ſicut lu
na perfecta, in ęternum: ⁊ teſtis
in cęlo fidelis. Poſtcommunio.
Refecti participatione mu
neris ſacri, quęſumus, do
mine deꝰ noſter: vt beati Timo
thei martyris tui atque pontifi
cis, cuius exequimur cultuꝫ, ſen
tiamus effectuꝫ. Per dominuꝫ.
¶ In Co͂uerſione ſancti Pauli Die 25
apoſtoli Introitus
Scio, cui credi
di, ⁊ certus ſuꝫ,
quia potens eſt
depoſitum me
um ſeruare in il
lum dieꝫ, iuſtus
iudex. pſal. Do
mine probaſti me, ⁊ cognouiſti
me:

me: tu cognouiſti ſeſſionem me-
am, ⁊ reſurrectionem meam. ℣.
Gloria patri ⁊ filio, ⁊c. Oratio.

DEus, qui vniuerſum mun-
dum beati Pauli Apoſtoli
prędicatione docuiſti: da nobis,
queſumus: vt, q eius hodie con-
uerſionem colimus, per eius ad
te exempla gradiamur. Per
dominum noſtrum Jeſuꝫ Chri.

Et fit commemoratio de ſan-
cto Petro. Oratio.

DEus, qui beato Petro a-
poſtolo tuo, collatis claui-
bus regni cęleſtis, animas ligan-
di, atqꝫ ſoluendi pontificiuꝫ tra-
didiſti: cōcede: vt interceſſionis
eius auxilio, à peccatorū noſtro-
rum nexibus liberemur. Qui vi-
uis ⁊ regnas cum deo patre.

Lectio Actuum apoſtolorum.

ca. 9 IN dieb⁹ illis: Saulus ad-
huc ſpirans minarū ⁊ cędis
in diſcipulos domini, acceſſit ad
principem ſacerdotum, ⁊ petijt
ab eo epiſtolas in Damaſcuꝫ ad
ſynagogas: vt, ſi quos inueniſſet
huius vię viros ac mulieres, vin
ctos perduceret in Hieruſaleꝫ.
Et cum iter faceret, contigit vt
appropinquaret Damaſco, ⁊ ſubi
to circunfulſit eū lux de cęlo: ⁊
cadens in terrā, audiuit vocē di-
centē ſibi. Saule, Saule, quid me
perſequeris? Qui dixit. Quis es
dñe? Et ille. Ego ſuꝫ Jeſus, quē
tu perſequeris. Durū eſt tibi cō-
tra ſtimulum calcitrare. Et tre-
mens ac ſtupens, dixit. Dñe quid
me vis facere? Et dominus ad
eū. Surge, ⁊ ingrédere ciuitatē:
⁊ dicetur tibi quid te oporteat
facere. Viri autē illi qui comita-
bantur cuꝫ eo, ſtabāt ſtupefacti,
audientes quideꝫ vocem, nemi-
nem autem videntes. Surrexit
autem Saulus de terra, apertiſ-
que oculis nihil videbat. Ad ma
nus autem illum trahentes, in-
troduxerunt Damaſcū. Et erat
ibi tribus diebus non videns: ⁊
non manducauit, neque bibit.
Erat autē quidā diſcipulus Da-
maſci, nomine Ananias: ⁊ dixit
ad illum in viſu dñs. Anania. At
ille ait. Ecce ego, domine. Et do
minus ad illum. Surge, ⁊ vade
in vicum qui vocatur Rectus: ⁊
quęre in domo Judę Sauluꝫ no
mine Tharſenſem. Ecce enim
orat. (Et vidit viruꝫ Ananiam
nomine, introeunteꝫ, ⁊ imponen
tem ſibi manus, vt viſum reci-
piat.) Reſpōdit autē Ananias.
Domine, audiui à multis de vi-
ro hoc quanta mala ſanctis tuis
fecerit in Hieruſaleꝫ. Et hic ha
bet poteſtatem à principibus ſa-
cerdotū, alligandi oēs, qui inuo
cant nomen tuum. Dixit autem
ad euꝫ dominus. Vade, quoniā
vas electiōis mihi eſt iſte, vt por-
tet nomen meū coram gētibus,
⁊ régibus, ⁊ filijs Jſrael. Ego
enim oſtendaꝫ illi, quanta opor-
teat eum pro nomine meo pati.
Et abijt Ananias, ⁊ introiuit in
domū: ⁊ impónens ei manus, di-
xit. Saule frater, dñs Jeſus mi-
ſit me, qui apparuit tibi in via,
qua veniebas: vt videas, ⁊ im
plearis ſpiritu ſancto. Et confe
ſtim

ſtim ceciderunt ab oculis eius tanquã ſquame: ⁊ viſũ recepit. Et ſurgens baptizatus eſt. Et cũ accepiſſet cibũ, confortatus eſt. Fuit autem cũ diſcipulis qui erãt Damaſci, per dies aliquot. Et cõtinuo ingreſſus in ſynagogas, predicabat Jeſum: quoniã hic eſt filius dei. Stupebant autem omnes qui eũ audiebant, ⁊ dicebant. Nonne hic eſt, qui expugnabat in Hieruſalẽ eos, qui inuocabant nomen iſtud? ⁊ huc ad hoc venit, vt vinctos illos duceret ad principes ſacerdotum. Saulus autẽ multo magis conualeſcebat, ⁊ confundebat Judeos qui habitabant Damaſci, affirmans quoniã hic eſt Chriſtus. Gradual. Qui operatus eſt Petro in apoſtolatu, operatus eſt ⁊ mihi inter gentes: ⁊ cognouerunt gratiam dei, que data eſt mihi. ℣. Gratia dei in me vacua non fuit: ſed gratia eius ſemper in me manet. Alleluia, alleluia. ℣. Tu es vas electionis, ſancte Paule apoſtole: ora pro nobis. Alleluia. Tractus ſequẽs dicitur: ſi hoc feſtũ venerit poſt Dominicam Septuageſime.

Tu es vas electionis ſãcte Paule apoſtole: vere digne es glorificandus. ℣. Predicator veritatis, ⁊ doctor gentiũ in fide, ⁊ veritate. ℣. Per te omnes gentes cognouerunt gratiam dei. ℣. Intercede pro nobis ad deum, qui te elegit.

Sequentia ſancti Euangelij ſecundum Mattheum.

In illo tẽpore: Dixit Simon Petrus ad Jeſum. C.19.
Ecce, nos reliquimus omnia, ⁊ ſecuti ſumus te: quid ergo erit nobis? Jeſus autem dixit illis. Amen dico vobis, quod vos qui ſecuti eſtis me, in regeneratione cum ſederit filius hominis in ſede maieſtatis ſue, ſedebitis ⁊ vos ſuper ſedes duodecim, iudicantes duodecim tribus Iſrael. Et omnis qui reliquerit domum, vel fratres, aut ſorores, aut patrẽ, aut matrẽ, aut vxorẽ, aut filios, aut agros, propter nomẽ meũ: centuplũ accipiet, ⁊ vitã eternã poſſidebit. dicitur Credo. Offert. Mihi autẽ nimis honorificati ſunt amici tui deus: nimis cõfortatus eſt principatus eorũ. Sec.

Apoſtoli tui Pauli precibus, domine, plebis tue dona ſanctifica: vt, que tibi tuo grata ſunt inſtituto, gratiora fiant patrocinio ſupplicantis. Per do.

Pro ſancto Petro. Secreta.

Eccleſie tue, queſumus domine, preces ⁊ hoſtias beati apoſtoli tui Petri commẽdet oratio: vt, quod pro illius gloria celebramus, nobis proſit ad veniam. Per d. Prefatio de aplis. Cõio. Amen dico vobis: quod vos qui reliquiſtis omnia, ⁊ ſecuti eſtis me, centuplum accipietis, ⁊ vitam eternam poſſidebitis.

Poſtcommunio.

Sanctificati domine ſalutari myſterio, queſumus: vt pro nobis eius non deſit oratio, cuius nos donaſti patrocinio gubernari. Per dominum noſtrū.

Pro ſancto Petro Poſtcom.

Letificet nos domine munus oblatū: vt, ſicut in apoſtolo tuo Petro, te mirabilē predicamus: ſic per illum, tue ſumamus indulgentie largitatē. per.

¶ Sancti Polycarpi epiſcopi ⁊ mart. Introit.

Dic. 26 Sacerdotes dei benedicite dominū: ſancti ⁊ humiles corde laudate deum. pſal. Benedicite omnia opera dn̄i dn̄o: laudate, ⁊ ſuperexaltate eum in ſecula. ℣. Gloria patri, ⁊ filio. Oratio.

Deus, qui nos beati Polycarpi martyris tui atq; pontificis, annua ſollemnitate letificas: concede propitius: vt, cuius natalitia colimus, de eiuſdē etiā protectione gaudeamus. Per.

Lectio epiſtole btī Joānis apl̄i.

1.c.3. Chariſſimi: Omnis qui nō eſt iuſtus, non eſt ex deo, ⁊ qui non diligit fratrem ſuum. Quoniam hec eſt annunciatio, quam audiſtis ab initio: vt diligatis alterutrū. Nō ſicut Cain qui ex maligno erat: ⁊ occidit fratrem ſuū. Et propter quid occidit eum? Quoniam opera eius maligna erant: fratris autem eius, iuſta. Nolite mirari fratres, ſi odit vos mundus. Nos ſcimus, quoniā tranſlati ſumus de morte ad vitā: quoniā diligimus fratres. Qui nō diligit: manet in morte. Omnis qui odit fratrē ſuū: homicida eſt. Et ſcitis, quoniā omnis homicida non habet vitā eternā in ſe manentem. In hoc cognouimus charitatem dei: quoniam ille animā ſuā pro nobis poſuit: ⁊ nos debemus ꝑ fratribus animas ponere. Gradua. Gloria ⁊ honore coronaſti eū. ℣. Et conſtituiſti eum ſuper opera manuum tuarum dn̄e. Alleluia, alleluia. ℣. Hic eſt ſacerdos, quē coronauit dn̄s, allia. Tractus ſi dicendus ſit, de communi. Beatus vir. folio 238. Euangel. Si quis vult venire poſt me. de cōmunis martyris pontifi. folio 237. Offertoriū. Inueni Dauid ſeruum meum: oleo ſancto meo vnxi eū: manus enim mea auxiliabit ei: ⁊ brachiū meū confortabit eum. Secre.

Munera tibi domine dicata ſanctifica: ⁊ intercedente beato Polycarpo martyre tuo atque pontifice, per eādem nos placatus intēde. Per dominū. Cōmunio. Poſuiſti domine in capite eius coronam de lapide precioſo. Poſtcommunio.

Hec nos communio dn̄e, purget a crimine: ⁊, intercedente beato Polycarpo martyre tuo atq; pontifice, celeſtis remedij faciat eſſe conſortes. Per.

¶ In feſto ſancti Joānis Chryſoſtomi epī ⁊ cōfeſſoris. Introi.

In

die. 27. IN medio eccleſie aperuit os eius, ⁊ impleuit eũ dominus ſpiritu ſapientie ⁊ intellectus: ſtolã glorie induit eum. pſal. Bonum eſt confiteri dño: ⁊ pſallere nomini tuo altiſſime. ℣. Gloria patri, ⁊. Oratio.

Eccleſiam tuam, queſumus domine, gratia celeſtis amplificet: quam beati Joannis Chryſoſtomi cõfeſſoris tui atqꝫ pontificis, illuſtrare voluiſti glorioſis meritis, ⁊ doctrinis. Per dom. Epiſto. Teſtificor. de cõi doctorum. folio 247. Gradua. Ecce ſacerdos magnus, qui in diebus ſuis placuit deo. ℣. Nõ eſt inuentus ſimilis illi, qui conſeruaret legem excelſi. Alleluia, alleluia. ℣. Beatus vir, qui ſuffert tentationẽ: qm̃ cum probatus fuerit, accipiet coronam vite. alleluia. Poſt Septuageſimam, Tractus. Beatus vir, qui timet dñm. de cõi doct. fo. 247. Euang. Vos eſtis ſal terre. de eodem communi. folio 247. Offerto. Iuſtus, vt palma, florebit: ſicut cedrus, que in Libano eſt, multiplicabitur. Secreta.

Sancti pontificis tui Joannis Chryſoſtomi nobis domine pia non deſit oratio: que ⁊ munera noſtra conciliet, ⁊ tuam nobis indulgentiam ſemper obtineat. Per dominũ. Comunio. Fidelis ſeruus ⁊ prudens, quẽ conſtituit dominus ſuper familiam ſuam: vt det illis in tempore tritici menſuram. Poſtcomun.

Ut nobis domine tua ſacrificia dent ſalutem: beatus Joannes Chryſoſtomus pontifex tuus, ⁊ doctor egregius, q̃s, precator accedat. Per dominũ.

¶ Sancte Agnetis ſecundo. die. 28.

Introitus.

Ultum tuum deprecabunt omnes diuites plebis, adducentur regi virgines poſt eam: proxime eius adducentur tibi in letitia, ⁊ exultatione. pſal. Eructauit cor meum verbum bonum: dico ego opera mea regi. ℣. Gloria. Oratio.

Deus, qui nos annua beate Agnetis virginis ⁊ martyris tue ſollemnitate letificas: da, queſumus: vt, quam veneramur officio, etiam pie conuerſationis ſequamur exẽplo. Per d. Epiſt. Qui gloriatur. de communi virginũ. fol. 251. Graduale. Specie tua ⁊ pulchritudine tua: intende, proſpere procede, ⁊ regna. ℣. Propter veritatem, ⁊ manſuetudinẽ, ⁊ iuſtitiã: ⁊ deducet te mirabiliter dextera tua. Alleluia, alleluia. ℣. Adducent regi virgines poſt eam: proxime eius afferent tibi in letitia. alla. Poſt ſeptuageſimam Tractus. Audi filia. de cõi virgi. fol. 251. Euang. Simile eſt regnũ celorũ theſauro abſcondito in agro. de eodem cõi. fol. 251. Offert.

D iffuſa eſt gratia in labijs tuiſ: pꝛopterea benedixit te deus in eternũ, ⁊ in ſeculũ ſeculi. Secre.

S Uper has, queſumus domine, hoſtias benedictio copioſa deſcendat: que ⁊ ſanctificationem nobiſ clementer operetur: ⁊ de martyrum nos ſollẽnitate letificet. Per dominum. Cõmunio. S imile eſt regnum celoꝛuȝ homini negotiatoꝛi querenti bonas margaritas: inuenta vna pꝛecioſa margarita, dedit oĩa ſua, ⁊ cõparauit eã. Poſtcõ.

S Umpſimus domine celebꝛitatis annue votiua ſacramenta: pꝛeſta queſumus: vt ⁊ tempoꝛalis vite nobis remedia pꝛebeant, ⁊ eterne. Per domin.

¶ Feſta Februarij.

die. ¶ In feſto ſancti Ignatij epiſcopi ⁊ martyris. Introitus.

1. M Ihi autem abſit gloriari niſi in cruce domini noſtri Jeſu Chꝛiſti: ꝑ queȝ mihi mundus crucifixus eſt, ⁊ ego mũdo. pſal. Memento domine Dauid, ⁊ omnis manſuetudinis eius. ℣. Gloꝛia pa. Orõ.

D Eus, qui nos beati Ignatij martyris tui atqȝ pontificiſ annua ſollẽnitate letificas: concede pꝛopitius: vt cuius natalitia colimus, de eiuſdem etiaȝ ꝓtectione gaudeamuſ. Per d.

ca.8. Lectio epiſtole beati Pauli apoſtoli ad Romanos.

F Ratres: Quis nos ſeparabit à charitate Chꝛiſti? Tribulatio? an anguſtia? an fames? an nuditas? an periculum? an perſecutio? an gladius? (Sicut ſcriptum eſt: Quia pꝛopter te moꝛtificamur tota die, eſtimati ſum⁹ ſicut oues occiſioniſ.) Sed ĩ his omnibus ſuperámus ꝑꝑ euȝ qui dilexit nos. Certus ſuȝ enim, qꝛ neqȝ moꝛs, neqȝ vita, neqȝ angeli, neqȝ pꝛincipatus, neque virtutes, neqȝ inſtantia, neqȝ futura, neqȝ foꝛtitudo, neque altitudo, neqȝ pꝛofundum, neqȝ creatura alia póterit nos ſeparare à charitate dei, que eſt in Chꝛiſto Jeſu domino noſtro. Gradu. E cce ſacerdos magnus, qui in diebus ſuis plácuit deo. ℣. Non eſt inuentus ſimiliſ illi, qui conſeruaret legeȝ excelſi. A lleluia, allia. ℣. Chꝛiſto confixus ſum cruci: viuo ego, iam nõ ego, viuit vero in me Chꝛiſtus. Alleluia.

Poſt ſeptuageſimam Tractus. D eſiderium anime eius. vt in cõi mar. pont. fol. 236. Euang. N iſi granũ. de cõi mar. fo. 239. Offert. G loꝛia, ⁊ honoꝛe coronaſti eũ: ⁊ conſtituiſti eum ſuper opera manuũ tuarũ dñe. Secr.

M Unera tibi domine dicata ſanctifica: ⁊ intercedente beato Ignatio martyre tuo atque pontifice, per eadeȝ nos placatus intende. Per dominum noſtrum. Cõmunio. F rumentum Chꝛiſti ſum, dentibus beſtiarum molar, vt paniſ munduſ inueniar. Poſtcõmunio.

H Aec nos communio domine

ne purgata crimine: ꝛ intercedēte beato Ignatio martyre tuo atq; pontifice, celeſtis remedij faciat eſſe conſortes. Per domin.

Die. ¶ In feſto Purificationis bea-
2. tę Marię. (Si hoc feſtum venerit in dominicis Septuageſimę, Sexageſimę, ꝛ Quinquageſimę, fiat tantum candelarum benedictio, diſtributio, ꝛ proceſſio. ꝛ dicitur miſſa de dominica: Miſſa vero feſti transfertur in ſequentem diem.) Finita tertia, Sacerdos indutus pluuiali violaceo, vel ſine caſula, cū miniſtris indutis procedit ad benedicendū cādelas in medio ante altare poſitas, dicendo. Dominus vo. ℟. Et cum ſpiritu tuo. Oremus.

Domine ſancte, pater omnipotens, ęterne deus, qui omnia ex nihilo creaſti: ꝛ iuſſu tuo per opera apum, hunc liquorem ad perfectionem cerei euenire feciſti: ꝛ q hodierna die petitionem iuſti Simeonis impleſti: te humiliter deprecamur: vt has candelas ad vſus hominū, ꝛ ſanitatem corporum, ꝛ animarū, ſiue in terra, ſiue in aquis, per inuocationē tui ſanctiſſimi nominis, ꝛ per interceſſionem beatę Marię ſemper virginis, cuius hodie feſta deuote celebrantur: ꝛ per preces omnium ſanctorū tuorū, bene ✠ dicere, ꝛ ſanctifi ✠ care digneris: ꝛ huius plebis tuę, quę illas honorifice in manibus deſiderat portare, teq; cantando laudare, exaudias voces de cęlo ſancto tuo, ꝛ de ſede ma-

ieſtatis tuę: ꝛ propitius ſis omnibus clamantibus ad te: quos redemiſti precioſo ſanguine filij tui. Qui tecum viuit ꝛ regnat in vni. ℟. Amē. Oremus. Oro.

Omnipotēs ſempiterne deus, q hodierna die vnigenitum tuū vlnis ſancti Simeonis in tēplo ſancto tuo ſuſcipiendū preſentaſti: tuam ſupplices deprecamur clementiā: vt has candelas, quas nos tui famuli, in tui nominis magnificentia ſuſcipiētes, geſtare cupimus luce accenſas: bene ✠ dicere, ꝛ ſancti ✠ ficare, atq; lumine ſupernę benedictionis accēdere digneris: quatenus eas tibi domino deo noſtro offerendo, digni, ꝛ ſancto igne dulciſſimę charitatis tuę ſuccenſi, in templo ſancto glorię tuę repreſentari mereamur. Per eūdem do. no. ℟. Amē. Oremꝰ.

Domine Ieſu Chriſte, lux vera, qui illuminas omnes homines venientē in hunc mundū: effunde bene ✠ dictionē tuam ſuper hos cereos: ꝛ ſancti ✠ fica eos lumine gratię tuę: ꝛ concede propitius: vt ſicut hęc luminaria igne viſibili accēſa, nocturnas depellunt tenebras: ita corda noſtra inuiſibili igne, id eſt, ſancti ſpiritus ſplēdore, illuſtrata, omnium vitiorum cęcitate careāt: vt purgato mentis oculo, ea cernere poſſimus, quę tibi ſunt placita, ꝛ noſtrę ſaluti ſunt vtilia: quatenus poſt huius ſęculi caliginoſa diſcrimina, ad lucem indeficientē peruenire me-

reamur: Per te Chriſte Jeſu ſalvatoꝛ mũdi, qui in Trinitate perfecta vivis ꝛ regnas, deus poꝛ ſcl'a ſeculoꝝ. ℟. Amē. Oremꝰ.

Omnipotēs ſempiterne deus, qui per Moyſen famulum tuum, puriſſimũ olei liquorē, ad luminaria ante conſpectũ tuum iugiter cõcinnanda pꝛepa rari iuſſiſti: bene ✠ dictionis tue gratiā ſup hos cereos benignus infũde: quatenus ſic adminiſtrēt lumen exterius, vt te donāte, lumen ſpũs tui, nꝛis nõ deſit mentibus interius. Per dñm. in vnit. eiuſdē. ℟. Amen. Oremus.

Domine Jeſu Chriſte: qui hodierna die in noſtre carnis ſubſtantia inter homines apparens, a parentibus in templo es pꝛeſentatus: quem Simeon venerabilis ſenex, lumine ſpiritus tui irradiatus, agnouit, ſuſcepit, ꝛ benedixit: pꝛeſta pꝛopitiꝰ: vt, eiuſdē ſpiritus ſancti gratia illuminati, atque edocti, te veraciter agnoſcamus, ꝛ fideliter diligamus: Qui cum deo patre in vnitate eiuſ. ſpir. ꝛc. ℟. Amen.

¶ Completa benedictione, celebꝛans aſpergit candelas aqua bñdicta, ꝛ adolet incẽſo: deinde dignioꝛ ex clero accedit ad altare, ꝛ ab eo celebꝛans accipit candelā accenſam non genuflectēs, nec oſculās manũ illius. Poſtea celebꝛās diſtribuit candelas accēſas: pꝛimũ digniori a quo ipſe acceperat: deinde Diacono ꝛ Subdiacono paratis, ꝛ alijs per oꝛdinē: omnibus genuflectentibus, ꝛ manũ celebꝛātis oſculantibus, exceptis plātis, vbi adert. Et cum inceperit diſtribuere, a choꝛo cantatur Antiphona.

Lumen ad revelationem gentium: ꝛ gloriā plebis tue Iſrael. Canticum. Nunc dimittis. Ita quod poſt quemlibet verſũ Cantici, ꝛ poſt Gloria pa. ꝛ Sicut erat. repetatur tota añã. His expletis cantatur Antiph.

Exurge domine, adiuva nos: ꝛ libera nos, pꝛpter nomē tuũ. pſal's. Deus auribus noſtris audiuimus: patres noſtri annunciaverunt nobis. ℣. Gloria patri, ꝛ filio, ꝛ ſpi. Item repetitur Exurge domine. Deinde dicat ſacerdos. Oremus. Et diaconus. Flectamus genua. ℟. Levate: ſi tamen intra Septuageſimam euenerit. Oratio.

Exaudi, quęſumus domine, plebem tuam: ꝛ que extrinſecus annua tribuis devotione venerari, interius aſſequi gratie tue luce concede. Per Chriſtum dominum noſtrum. ℟. Amē. Deinde fit pꝛoceſſio: ꝛ cãtantur antiphone ſequētes. Antiphona.

Adoꝛna thalamum tuum Siõ, ꝛ ſuſcipe regem Chriſtum: amplectere Mariam, que eſt celeſtis poꝛta: ipſa enim poꝛtat regē glorie noui luminis: ſubſiſtit virgo, adducens manibus filium, ante Luciferum genitũ: quem accipiēs Simeõ in vlnas ſuas, pdicauit pplis, dñm eũ eſſe vite ꝛ moꝛtis, ꝛ ſaluatoꝛē mundi. Alia añã.

℟. Reſponſum accepit Simeon a Spiritu ſancto, non viſurum ſe mortem, niſi videret Chriſtum domini: ⁊ cum inducerent puerum in templum, accepit eum in vlnas ſuas: ⁊ benedixit deum, ⁊ dixit, Nūc dimittis ſeruuʒ tuuʒ domine in pace. ℣. Cum inducerent puerum Ieſum parentes eius, vt facerent ſecundum conſuetudinem legis pro eo: ipſe accepit eum in vlnas ſuas. Et ingrediendo eccleſiam, cantatur. ℟. Obtulerunt pro eo, domino par turturum: aut duos pullos columbaruʒ. Sicut ſcriptuʒ eſt in lege domini. ℣. Poſtquā impleti ſunt dies purgationis Marie, ſecundum legem Moyſi, tulerunt illum in Hieruſaleʒ: vt ſiſterent eum domino. Sicut ſcriptum. ℣. Gloria patri, ⁊ fil.

D.e. 2. ¶ In die Purificationis ad miſſam. Introitus.

Suſcepimus deus miſericordiam tuam, in medio templi tui: ſecundum nomen tuum deus, ita ⁊ laus tua in fines terre: iuſtitia plena eſt dextera tua. pſal. Magnus dominus ⁊ laudabilis nimis: in ciuitate Dei nr̄i, in mōte ſācto eius. ℣. Gloria. Oro.

Omnipotēs ſempiterne deus, maieſtatē tuam ſupplices exoramus, vt, ſicut vnigenitus filius tuus hodierna die cuʒ noſtre carnis ſubſtantia in templo eſt preſentatus, ita nos facias purificatis tibi mētibus preſentari. Per eundem dominuʒ.

M. N. R.

Lectio Malachie prophete. ca. 3.

Hec dicit dominus deus. Ecce, ego mitto angelum meum: ⁊ preparabit viā ante faciem meaʒ. Et ſtatim veniet ad templum ſanctuʒ ſuum dominator, quem vos queritis: ⁊ angelus teſtamenti, queʒ vos vultis. Ecce venit, dicit dominus exercituū. Et quis poterit cogitare diem aduētus eius: Et quis ſtabit ad videndum eū: Ipſe enim quaſi ignis conflans, ⁊ quaſi herba fullonū. Et ſedebit cōflans, ⁊ emundans argentuʒ: ⁊ purgabit filios Leui: ⁊ colabit eos quaſi auruʒ ⁊ quaſi argentū ⁊ erunt domino offerentes ſacrificia in iuſtitia. Et placebit domino ſacrificium Iuda ⁊ Hieruſalem, ſicut dies ſeculi, ⁊ ſicut anni antiqui. Dicit dominus omnipotens. Graduale. Suſcepimus deus miſericordiam tuam in medio templi tui: ſecundum nomē tuuʒ deus, ita ⁊ laus tua in fines terre. ℣. Sicut audiuimus, ita ⁊ vidimus in ciuitate dei noſtri, in monte ſancto eius. Alleluia, alla. ℣. Senex puerū portabat: puer autem ſenem regebat. Alleluia. Sequens tractus dicitur, ſi hoc feſtum venerit poſt dominicaʒ Septuageſime. Tractus.

Nunc dimittis ſeruum tuū domine, ſecundum verbū tuum, in pace. ℣. Quia viderunt oculi mei ſalutare tuum. ℣. Quod paraſti ante faciē oīum populorū. ℣. Lumē ad reuelationē gētiū, ⁊ gloriam plebis tue Iſrael.

ca. 2 **Sequentia ſancti euangelij ſecundum Lucam.**

In illo tēpore: Poſtquam impleti ſunt dies purgatiōis Marie ſecunduz legez Moyſi: tulerunt Jeſuz in Hieruſalez, vt ſiſterent eum dño, (ſicut ſcriptū eſt in lege dñi, Quia omne maſculinuz adaperiens vuluam, ſanctū dño vocabitur.) Et vt darent hoſtiam ſecundum quod dictuz eſt in lege domini, par turturuz, aut duos pullos columbarum. Et ecce, homo erat in Hieruſalez, cui nomen Simeon: ⁊ homo iſte iuſtus ⁊ timoratus, expectās conſolationē Iſrael: ⁊ Spiritus ſanctus erat in eo. Et reſponſuz acceperat à Spiritu ſācto, nō viſurum ſe mortem, niſi prius vidēret Chriſtuz Domini. Et venit in ſpiritu in templum. Et cuz inducerent puerum Jeſum parentes eius, vt facerent ſecundum conſuetudinez legis pro eo: ⁊ ipſe accepit euz in vlnas ſuas: ⁊ benedixit deum, ⁊ dixit. Nunc dimittis ſeruum tuum domine, ſecundum verbum tuum, in pace. Quia viderunt oculi mei, ſalutare tuum. Quod paraſti ante faciem omnium populorum. Lumen ad reuelationem gentiū, ⁊ gloriā plebis tuę Iſrael. Dicitur Credo. **Offertorium.** Diffuſa eſt gratia in labijs tuis: propterea benedixit te deus in ęternū, ⁊ in ſeculum ſeculi. **Secreta.**

Exaudi domine preces noſtras: ⁊ vt digna ſint munera, quę oculis tuę maieſtatis offerimus, ſubſidiuz nobis tuę maieſtatis impende. Per dominū. **Prefatio. de Natiuitate dñi.** **Cōmu.** Reſponſuz accepit Simeon à ſpiritu ſancto, non viſurum ſe mortez, niſi vidēret Chriſtum domini. **Poſtcommunio.**

Queſumus domine deus noſter: vt ſacroſancta myſteria, quę pro reparationis noſtrę munimine contuliſti, intercedente beata Maria ſemper virgine, ⁊ preſens nobis remediuz eſſe facias, ⁊ futurum. Per do.

¶ **Sācti Blaſij epiſcopi ⁊ martyris, Miſſa.** Sacerdotes dei. vt in cōi vnius mar. pōt. fo. 237. Die. 3

¶ **In feſto ſanctę Agathę virginis ⁊ martyris. Introitus.** Die. 5

Gaudeam⁹ omnes in domino, diem feſtū celebrātes, ſub honore beatę Agathę martyris: de cuius paſſione gaudent angeli, ⁊ collaudant filium dei. **Pſal's.** Eructauit cor meum verbum bonum: dico ego opera mea regi. ℣. Gloria patri, ⁊ filio, ⁊c. **Oratio.**

Deus, qui inter cętera potētię tuę miracula, etiaz in ſexu fragili victoriam martyrij cōtuliſti: concede propitius: vt, qui beatę Agathę virginis ⁊ martyris

riſtuę natalitia colimus, per eius ad te exẽpla gradiamur. Per d.

1.ca. Lectio epiſtolę beati Pauli apoſtoli ad Corinthios.

FRatres: Videte vocationem veſtram: quia nõ multi ſapientes ſecundum carnem, non multi potentes, non multi nobiles: ſed quę ſtulta ſunt mundi elegit deus, vt confundat fortia: ⁊ ignobilia mundi, ⁊ contemptibilia elegit deus, ⁊ ea quę nõ ſunt, vt ea quę ſunt deſtrueret: vt non glorietur omnis caro in conſpectu eius. Ex ipſo autem vos eſtis in Chriſto Ieſu: qui factus eſt nobis ſapiẽtia, ⁊ iuſtitia, ⁊ ſanctificatio, ⁊ redemptio: vt, quemadmoduʒ ſcriptuʒ eſt, qui gloriatur, in domino glorietur. Graduale. Adiuuabit eam deus vultu ſuo: deus in medio eius non commouebitur. ℣. Fluminis impetus letificat ciuitatem dei: ſactificauit tabernaculũ ſuũ altiſſimus. Trac. Qui ſeminat in lacrymis, in gaudio metent. ℣. Euntes ibant ⁊ flebant, mittentes ſemina ſua. ℣. Venientes autem venient cum exultatione, portantes manipulos ſuos.

ca. 19 Seq. ſcti Euãge. ſʒ Matth. IN illo tẽpore: Acceſſerunt ad Ieſum Phariſei, tentantes euʒ, ⁊ dicentes. Si licet homini dimittere vxorem ſuã ex quacũqʒ cauſa? Qui reſpondens, ait eis. Non legiſtis: quia qui fecit hominem ab initio, maſculum ⁊ feminam fecit eos? Et dixit. Propter hoc, dimittet homo patreʒ ⁊ matreʒ, ⁊ adherebit vxori ſuę: ⁊ erunt duo in carne vna. Itaqʒ iam non ſunt duo: ſed vna caro. Quod ergo deus coniunxit, homo nõ ſeparet. Dicũt illi. Quid ergo Moyſes mandauit dari libelluʒ repudij, ⁊ dimittere? Ait illis. Quoniam Moyſes ad duritiam cordis veſtri permiſit vobis dimittere vxores veſtras: ab initio autem non fuit ſic. Dico autem vobis: quia quicunque dimiſerit vxorem ſuam, niſi ob fornicationem, ⁊ aliam duxerit, męchatur: ⁊ qui dimiſſam duxerit, męchatur. Dicunt ei diſcipuli eius. Si ita eſt cauſa hominis cum vxore, non expedit nubere. Qui dixit illis. Non omnes capiunt verbum iſtud: ſed quibus datum eſt. Sunt enim eunuchi, qui de matris vtero ſic nati ſunt: ⁊ ſunt eunuchi, qui facti ſunt ab hominibus: ⁊ ſunt eunuchi, qui ſeipſos caſtrauerunt propter regnum celorum. Qui poteſt capere, capiat. Offertorium. Afferentur regi virgines poſt eam: proxime eius afferẽtur tibi. Secre. SVſcipe domine munera, quę in beatę Agathę virginis ⁊ martyris tuę ſollemnitate deferimus: cuius nos confidimus patrocinio liberari. Per do. Co. Qui me dignatus eſt ab omni plaga curare, ⁊ mamillã meam

meã in meo pectori reſtituere: ip
ſuʒ inuoco deuʒ viuuʒ. Poſtcõ.
HAuriliẽtur nobis domine
ſumpta myſteria: ⁊ inter-
cedente beata Agatha virgine
⁊ martyre tua ſempiterna pro-
tectione confirment. Per dñm.
¶ Sãcte Dorothee virginis ⁊
die. martyris. Miſſa. **M**e expecta-
6. uerũt. vt in cõi vir. ⁊ mar. f.254.
¶ Sancte Apollonie virginis
die. ⁊ martyris Miſſa. **L**oquebar
9. de teſtimonijs tuis. in commu-
ni virginis ⁊ martyris. fol.249.
¶ Sãcti Valentini presbyteri ⁊
die. mar. miſſa. **I**n virtute tua dñe.
14. de cõi vnius mar. fol.237. peter
orationeʒ que dr̃ vt infra. Orõ.

PReſta q̃ſumus omnipotẽs
deus: vt, qui beati Valẽtini
martyris tui natalitia colimus, a
cũctis malis imminẽtibꝰ, eius inter-
ceſſione liberemur. Per. Secr.
OBlatis, queſumus dñe, pla
cere muneribus: ⁊ interce-
dente beato Valentino marty-
re tuo, a cunctis nos defende pe
riculis. Per dñm. Poſtcõmu.
SIt nobis dñe reparatio
mentis ⁊ corporis celeſte
myſterium: vt, cuius exequimur
actionẽ, ſẽtiamus effectũ. Per d.
¶ Sanctorũ marty. Fauſtini ⁊
die. Iouite Miſſa. **S**alus autẽ Iu-
15. ſtorũ. vt in cõi pluri. mar. f.242.
¶ Sancti Simeonis epi ⁊ mar-
die. tyris Miſſa. **S**tatuit ei dñs.
18. de cõi vnius mar. pon. fol.237.
¶ In Cathedra Antiochena
die. ſancti Petri apoſtoli, omnia di-
22. cuntur ſicut in feſto Cathedre
Romane. vt ſupra. folio 84.
¶ In Vigilia ſancti Mathie, die.
Miſſa. **E**go autem ſicut oliua. 23.
in cõmuni Apoſtolorũ. fol.236. vel
Si hec vigilia venerit in Qua- 24.
drageſima, fit de ea tantũ cõme.
¶ In feſto ſancti Mathie die.
apoſtoli. Introitus. 24.
MIhi aũt nimis vel
honorati ſunt 25.
amici tui deus:
nimis conforta
tus eſt principa
tus eorũ. pſal.
Domine pba-
ſti me, ⁊ cognouiſti me: tu cogno
uiſti ſeſſionem meã ⁊ reſurrectio
nem meaʒ. ℣. Gloria. Oratio.
DEus, qui beatuʒ Mathiã
apoſtolorum tuorum col-
legio ſociaſti: tribue, queſumus:
vt eius interuentione, tue circa
nos pietatis ſemper viſcera ſen
tiamus. Per dominum noſtrũ.
Lectio Actuum apoſtolorum. ca. 1.
IN diebus illis: Exurgens
Petrus in medio fratruʒ,
dixit. (Erat autem turba homi-
num ſimul, ferè centuʒ viginti.)
Viri fratres, oportet impleri ſcri
pturam, quaʒ predixit Spiritus
ſanctus per os Dauid, de Iuda,
qui fuit dux eorum qui compre-
henderunt Ieſuʒ: qui connume
ratus erat in nobis, ⁊ ſortitus eſt
ſortem miniſterij huius. Et hic
quidem poſſedit agrum de mer-
cede iniquitatis: ⁊ ſuſpenſus cre
puit medius, ⁊ diffuſa ſunt om-
nia viſcera eius. Et notum fa-
ctum eſt omnibus habitantibus
Hie-

Hieruſalem:ita vt appellaretur ager ille, lingua eorum Haceldema, hoc eſt, ager ſanguinis. Scriptum eſt enim in libro Pſalmorum. Fiat commoratio eius deſerta: ⁊ non ſit qui habitet in ea, ⁊ epiſcopatum eius accipiat alter. Oportet ergo ex his viris qui nobiſcum ſunt congregati, in omni tempore quo intrauit ⁊ exiuit inter nos dominus Jeſus, incipiens à baptiſmate Joannis vſque in diem qua aſſumptus eſt à nobis, teſtem reſurrectionis eius nobiſcũ fieri vnum ex iſtis. Et ſtatuerunt duos, Joſeph qui vocabatur Barſabas, qui cognominatus eſt iuſtus: ⁊ Mathiã. Et orantes dixerunt. Tu domine qui noſti corda omniũ, oſtende quem elegeris ex his duobus vnum, accipere locum miniſterij huius ⁊ apoſtolat⁹, de quo preuaricatus eſt Judas vt abiret in locum ſuum. Et dederunt ſortes eis: ⁊ cecidit ſors ſuper Mathiam, ⁊ annumeratus eſt cum vndecim Apoſtolis. Gradua. Nimis honorati ſunt amici tui deus: nimis confortatus eſt principatus eorum. ℣. Dinumerabo eos: ⁊ ſuper arenam multiplicabunt. Tractus. Deſiderium anime eius tribuiſti ei: ⁊ voluntate labiorum eius non fraudaſti eum. ℣. Quoniam preueniſti eum in benedictionibus dulcedinis. ℣. Poſuiſti in capite eius coronã de lapide precioſo. Sequentia ſancti euangelij ſecundum Mattheum.

In illo tempore reſpondẽs Jeſus dixit. Cõfiteor tibi pater, dñe celi ⁊ terre: qa abſcondiſti hec à ſapientibus ⁊ prudentibus: ⁊ reuelaſti ea paruulis. Jta pater: quoniã ſic placitum fuit ante te. Omnia mihi tradita ſunt à patre meo. Et nemo nouit filium, niſi pater: neq3 patrem quis nouit, niſi filius, ⁊ cui voluerit filius reuelare. Uenite ad me oẽs qui laboratis, ⁊ onerati eſtis: ⁊ ego reficiã vos. Tollite iugũ meũ ſuper vos: ⁊ diſcite à me, quia mitis ſum ⁊ humilis corde: ⁊ inuenietis requiẽ animabus veſtris. Jugũ enim meũ ſuaue eſt: ⁊ on⁹ meũ leue. Dicit Credo in. Off. Conſtitues eos principes ſuper omnem terram: memores erũt nominis tui dñe, in omni progenie ⁊ generatione. Secre. Hoſtias tibi domine, quas nomini tuo ſacrandas offerim⁹, ſancti Mathie proſequatur oratio: per quam nos expiari facias, ⁊ defendi. Per dominum noſt. Prefatio de apoſtolis. Cõmu. Uos, qui ſecuti eſtis me, ſedebitis ſuper ſedes: iudicantes duodecim tribus Jſrael. Poſtcõio. Preſta, queſumus omnipotens deus: vt per hec ſancta que ſumpſimus, interueniẽte beato Mathia apoſtolo tuo, veniã cõſequamur, ⁊ pacẽ. Per d.

Feſta

¶ Feſta Martij.

dic. 7. ¶ In feſto ſancti Thome de Aquino. Introitus.

In medio eccleſie aperuit os eius, ⁊ impleuit eum dominus ſpiritu ſapientie, ⁊ intellectus: ſtolam glorie induit eum. pſal's. Bonum eſt confiteri domino: ⁊ pſallere nomini tuo altiſſime. ℣. Gloria patri, ⁊ filio, ⁊c. Oratio.

Deus, qui eccleſiam tuā beati Thome confeſſoris tui mira eruditione clarificas, ⁊ ſancta operatione fecundas: da nobis, queſumus, ⁊ que docuit, intellectu cōſpicere, ⁊ que egit, imitatione complere. Per domi. Pro cōmemo. ſanctaru₃ mart. Perpetue ⁊ Felicitatis. Oro.

Da nobis, queſumus domine, ſanctarum martyrum tuarum Perpetue ⁊ Felicitatis palmas inceſſabili veneratione venerari: vt, quas dignamente non poſſumus celebrare, humilibus ſaltem frequentemus obſequijs. Per dominum noſtru₃. Epiſto. Iuſtus cor ſuum tradidit. de cōmuni doctorū. fo. 247. Gradua. Os iuſti meditabitur ſapientiam: ⁊ lingua eius loquetur iudicium. ℣. Lex dei eius in corde ipſius: ⁊ non ſupplantabūtur greſſus eius. Trac. Beatus vir, qui timet dominum: in mandatis eius cupit nimis. ℣. Potens in terra erit ſemen eius: generatio rectorum benedicetur. ℣. Gloria, ⁊ diuitie in domo ei⁹: ⁊ iuſtitia eius manet in ſeculum ſeculi. Euangelium. Vos eſtis ſal terre. de eodem communi. folio 247. Credo. Offertoriū.

Iuſtus, vt palma florebit: ſicut cedrus, que in Libano eſt, multiplicabitur. Secreta.

Sancti Thome confeſſoris tui atq₃ doctoris nobis domine pia non deſit oratio: que ⁊ munera noſtra conciliet, ⁊ tuam nobis indulgentiam ſemper obtineat. Per dominum noſtrum. Pro cōmemo. ſanctarum mart. Perpetue ⁊ Felicitatis. Secre.

Intēde queſumus dñe munera, altaribus tuis pro ſanctarum martyrum tuaru₃ Perpetue ⁊ Felicitatis feſtiuitate ꝓpoſita: vt, ſicut per hec beata myſteria illis gloriam contuliſti, ita nobis indulgentiam largiaris. Per dominum. Communio.

Fidelis ſeruus, ⁊ prudēs: que₃ conſtituit dominus ſuper familiam ſua₃: vt det illis in tempore tritici menſurā. Poſtcōmunio.

Ut nobis domine tua ſacrificia dent ſalutem: beatus Thomas confeſſor tuus, ⁊ doctor egregius, queſumus, precator accedat. Per dominu₃ noſt. Pro cōme. ſanctarum martyrū Perpetue ⁊ Felicitatis. Poſtc.

Preſta nobis, queſumus domine, intercedentibus ſanctis martyribus tuis Perpetua ⁊ Felicitate: vt quod ore contingimus, pura mente capiamus. Per dominum noſtrum Jeſu₃.

¶ In feſto ſanctorum Quadraginta martyrum. Introitus.

Cla

die. 9. Clamauerunt iuſti, ⁊ dñs exaudiuit eos: ⁊ ex omnibus tribulationibus eorum liberauit eos. pſal's. Benedicam dñm in omni tempore: ſemper laus eius in ore meo. ℣. Gloria. Oratio.

PReſta, queſumus omnipotens deus: vt, qui glorioſos martyres, fortes in ſua confeſſione cognouimus, pios apud te in noſtra interceſſione ſentiamus. Per do. Epiſt. Sancti p fidem. de cõi pluri. mar. fo. 244. Gradual. Ecce quàm bonum, ⁊ quàm iucundum, habitare fratres in vnum. ℣. Sicut vnguentum in càpite: quod deſcendit in barbã, barbã Aaron. Tractus. Qui ſeminant in lacrymis: in gaudio metẽt. ℣. Euntes ibãt, ⁊ flebant: mittentes ſemina ſua. ℣. Venientes autẽ venient cum exultatione, portantes manipulos ſuos. Euangel. Deſcendẽs Jeſus de monte. de eodem cõi. fo. 242. Offer. Letamini in domino, ⁊ exultate iuſti: ⁊ gloriamini omnes recti corde. Secreta.

SAcrificijs preſentibus, q̃s domine, intende placatus: vt, intercedentibus ſanctis martyribus tuis, ⁊ deuotioni noſtre proficiant, ⁊ ſaluti. Per dominũ noſtrum Jeſum. Communio. Quicunque fecerit voluntatẽ patris mei, q in celis eſt: ipſe meus frater, ⁊ ſoror, ⁊ mater eſt, dicit dominus. Poſtcommunio.

QVeſumus, omnipotẽs deus: vt illius ſalutaris capiamus effectum: cuius per hec myſteria pignus accepimus. Per.

¶ In feſto ſancti Gregorij Pape ⁊ cõfeſſoris, doctoris eccleſie. Introitus. die. 21.

SAcerdotes dei benedicite dominum: ſancti ⁊ humiles corde laudate deum. pſal's. Benedicite omnia opera domini domino: laudate ⁊ ſuperexaltate eũ in ſecula. ℣. Gloria patri, ⁊ filio, ⁊. Oratio.

DEus, qui anime famuli tui Gregorij, eterne beatitudinis premia contuliſti: concede propitius: vt, qui peccatorũ noſtrorũ pondere premimur, eius apud te precibus ſubleuemur. Per dominũ noſtrum. Epiſto. Teſtificor coram deo. de cõmuni doctorum. fo. 247. Gra. Iurauit dominus, ⁊ non penitebit eum: tu es ſacerdos in eternum, ſecundum ordinem Melchiſedec. ℣. Dixit dominus domino meo: ſede à dextris meis. Tractus. Beatus vir qui timet dominum: in mandatis eius cupit nimis. ℣. Potens in terra erit ſemen eius: generatio rectorũ benedicetur. ℣. Gloria, ⁊ diuitie in domo eius: ⁊ iuſtitia eius manet in ſeculũ ſeculi. Euang. Vos eſtis ſal terre. de eodẽ cõi. fol. 247. dicit Credo. Offert. Veritas mea ⁊ miſericordia mea cum ipſo: ⁊ in nomine meo exaltabitur cornu eius. Secret. Annue

Annue nobis, queſumus domine: vt, interceſſione beati Gregorij hec nobis ꝓſit oblatio, quã immolando totius mũdi tribuiſti relaxari delicta. Per. Cõio. Fidelis ſeruus ꝛ prudẽs, quẽ conſtituit dominus ſuper familiam ſuam: vt det illis in tẽpore tritici menſuram. Poſtcõio. Deus, qui beatum Gregorium pontificem tuũ, ſanctorum tuorum meritis coequaſti: concede propitius: vt, qui cõmemorationis eius feſta recolimus, vite quoque imitemur exẽpla. Per dominum noſtrũ Je.

die. 19. ¶ In feſto ſancti Joſeph confeſſoris. Introitus.

Iuſtus, vt palma florebit: ſicut cedrus libani, multiplicabitur: plantatus in domo domini, in atrijs domus dei noſtri. Pſalmus. Bonũ eſt confiteri domino: ꝛ pſallere nomini tuo altiſſime. ℣. Gloria patri, ꝛ filio, ꝛ ſpiritui ſan. Oratio. Sanctiſſime genitricis tue ſponſi, queſumus domine, meritis adiuuemur: vt, qđ poſſibilitas noſtra non obtinet, eius nobis interceſſione donet. Qui viuis ꝛ regnas. Epiſtola. Dilectus deo. de communi Abba. fo. 249. Grad. Domine preueniſti eũ in benedictionibus dulcedinis: poſuiſti in capite eius coronã de lapide precioſo. ℣. Vitam petijt a te, ꝛ tribuiſti ei longitudinem dierum, in ſeculũ ſeculi. Tractus. Beatus vir, qui timet dñm: in mandatis eius cupit nimis. ℣. Potens in terra erit ſemen eius: generatio rectorũ benedicetur. ℣. Gloria ꝛ diuitie in domo eius: ꝛ iuſtitia eius manet i ſeculũ ſeculi. Poſt paſcha. Alla, alla. ℣. Amauit eũ dñs, ꝛ ornauit eũ: ſtolã glorie induit eũ. Alleluia. ℣. Iuſtus germinabit ſicut lilium: ꝛ florebit in eternũ ante dñm. Alleluia. Euangeliũ. Cũ eſſet deſponſata. vt in vig. Natiuitatis dñi. fol. 10. Offerto. Veritas mea ꝛ miſericordia mea cũ ipſo: ꝛ i nomine meo exaltabitur cornu eius. Secre. Debitũ tibi dñe noſtre redimus ſeruitutis, ſuppliciter exorãtes: vt, ſuffragijs beati Joſeph ſpõſi genitricis filij tui Jeſu Chriſti dñi noſtri, in nobis tua munera tuearis: ob cuius venerandã feſtiuitatẽ, laudis tibi hoſtias immolamus. Per. Cõio. Joſeph fili Dauid, noli timere accipere Mariã coniugẽ tuã: qđ enim in ea natũ eſt, de ſpũ ſcõ eſt. Poſtc. Adeſto nobis, qs miſericors deꝰ: ꝛ intercedẽte ꝓ nobis btõ Joſeph ꝯfeſſore tuo, tua circa nos ꝓpitiatꝰ dona cuſtodi. P.

¶ In feſto ſancti Benedicti abbatis miſſa, Os iuſti. de communi abbatum. fol. 249. die. 21.

¶ De feſtis duplicibus ꝛ ſemiduplicibus, que veniunt a dominica palmarum vſque ad octauam Paſche, nihil fit: ſed poſt octauam celebrantur: ꝛ tunc in fine Introitus ante pſalmus dicuntur duo Alle-

Alleluia: in fine Offertorij, ⁊ Cōmunionis vnum Alleluia. Poſt epiſtolam non dicit Graduale, ſed tantū Alleluia dicuntur cū ſuis verſibus. Et hoc idem obſeruatur in oībus feſtis, que celebrantur inter Paſcha ⁊ Pētec.

¶ In feſto Annunciationis beate Marie virginis. Introitus.

Die. 25. Vultum tuū deprecabūtur omnes diuites plebis: adducētur regi virgines poſt eam: proxime eius adducentur tibi in letitia, ⁊ exultatione. Ps. Eructauit cor meū verbum bonū: dico ego opera mea regi. ℣. Gloria patri. Oratio.

Deus, qui de beate Marie virginis vtero, verbū tuum, Angelo nunciante, carnem ſuſcipere voluiſti: preſta ſupplicibus tuis: vt, qui vere eam dei genitricē credimus, eius apud te interceſſionibus adiuuemur. Per.

Lectio Iſaie prophete.

ca. 7. In diebus illis. Locutus eſt dominus ad Achaz, dicens. Pete tibi ſignū a dño deo tuo, in profundū inferni: ſiue in excelſum ſupra. Et dixit Achaz. Non petā, ⁊ non tentabo dñm. Et dixit. Audite ergo domus Dauid. Nūquid parū vobis eſt, moleſtos eſſe hominibus, quia moleſti eſtis ⁊ deo meo? Propter hoc dabit dñs ipſe vobis ſignum. Ecce, virgo concipiet, ⁊ pariet filium: ⁊ vocabitur nomē eius Emmanuel. Butyrum ⁊ mel cōmedet: vt ſciat reprobare malum, ⁊ eligere bonū. Grad. Diffuſa eſt gratia in labijs tuis: propterea benedixit te deus in eternum. ℣. Propter veritatē, ⁊ manſuetudinem, ⁊ iuſtitiam: ⁊ deducet te mirabiliter dextera tua. Tractus. Audi filia, ⁊ vide, ⁊ inclina aurem tuam: quia cōcupiuit rex ſpeciē tuā. ℣. Vultū tuum deprecabuntur omnes diuites plebis: filie regū in honore tuo. ℣. Adducentur regi virgines poſt eam: proxime eius afferentur tibi. ℣. Adducētur in letitia ⁊ exultatione: adducentur in templum regis. Poſt paſcha, dimiſſis graduali ⁊ tractu, dicit. Alleluia, alleluia. ℣. Aue Maria gratia plena: dominus tecū: benedicta tu in mulieribus. Alleluia. ℣. Virga Ieſſe floruit: virgo deū ⁊ hominem genuit: pacem deus reddidit, in ſe reconcilians ima ſummis, alleluia.

Sequentia ſancti euangelij ſecundum Lucam.

In illo tēpore: Miſſus eſt angelus Gabriel a deo, in ciuitatē Galilee, cui nomen Nazareth, ad virginem deſponſatam viro, cui nomen erat Ioſeph, de domo Dauid: ⁊ nomē virginis, Maria. Et ingreſſus angelus, ad eam dixit. Aue gratia plena: dñs cap. 1.

dñs tecum: benedicta tu in mu-
lieribus. Que, cum audiſſet, tur-
bata eſt in ſermone ei⁹: ⁊ cogita-
bat qualis eſſet iſta ſalutatio. Et
ait angelus ei. Ne timeas Ma-
ria: inueniſti enim gratiam apud
deum. Ecce, concipies in vtero:
⁊ paries filium: ⁊ vocabis nomē
eius Jeſum. Hic erit magnus: ⁊
filius altiſſimi vocabitur: ⁊ dabit
illi dominus deus ſedem Dauid
patris eius: ⁊ regnabit in domo
Jacob in eternum: ⁊ regni eius
non erit finis. Dixit autem Ma
ria ad angelum. Quómodo fiet
iſtud: quoniam virum non co-
gnoſco? Et reſpondens ange-
lus, dixit ei. Spiritus ſanctus ſu-
perueniet in te: ⁊ virtus altiſſimi
obumbrabit tibi. Ideóque, ⁊
quod naſcetur ex te ſanctum, vo
cabitur filius Dei. Et ecce Eliſa
beth cognata tua: ⁊ ipſa concé-
pit filiū in ſenectute ſua. Et hic
menſis eſt ſextus illi, que voca-
tur ſterilis: quia non erit impoſſi
bile apud Deum omne verbū.
Dixit autem Maria. Ecce ancil
la domini: fiat mihi ſecundū ver
bum tuū. dicit Credo. Offer-
torium. Aue Maria gratia ple-
na: dominus tecum: benedicta
tu in mulieribus: ⁊ benedictus
fructus ventris tui. Secreta.
In mentibus noſtris, queſu
mus domine, vere fidei ſa-
cramenta confirma: vt, qui con-
ceptum de virgine deum verum
⁊ hominem confitemur, per eiuſ
dem ſalutifere reſurrectionis po
tentiam, ad eternam mereamur
peruenire letitiam. Per d. Pre-
fatio. Et te in annunciatione.
Cōio. Ecce, virgo concipiet, ⁊
pariet filium: ⁊ vocabitur nomē
eius Emmanuel. Poſtcōio.
Gratiam tuā domine men-
tibus noſtris infunde: vt,
qui angelo nunciante, Chriſti fi-
lij tui incarnationem cognoui-
mus, per paſſionem eius ⁊ crucē,
ad reſurrectionis gloriā perdu
camur. Per eundem dominū.

¶ Feſta Aprilis.

¶ In feſto ſancti Leonis pa-
pe ⁊ confeſſoris. Introitus.

Statuit ei domi- die
nus teſtamētum 11.
pacis: ⁊ princi-
pem fecit eum:
vt ſit illi ſacer-
dotij dignitas
in eternum. Pſ.
Memēto dñe Dauid, ⁊ oīs mā-
ſuetudinis eius. ℣. Gloria pa.
Exaudi, q̄s dñe, Oratio.
preces noſtras, quas in bea
ti Leonis confeſſoris tui atque
pōtificis ſollēnitate defērimus:
⁊, qui tibi digne méruit famula-
ri, eius intercedētibus meritis,
ab omnibus nos abſolue pecca
tis. Per dominū. Epiſtola. Ec
ce ſacerdos magnus. de cōmu-
ni confeſſ. pont. fo. 245. Grad.
Ecce ſacerdos magnus, qui in
diebus ſuis placuit deo. ℣. Nō
eſt inuētus ſimilis illi, q̄ cōſerua-
ret legē excelſi. Trac. Beat⁹ vir
qui timet dñū. de cōi confeſ. pōt.
fo. 245. Poſt paſcha. Alla, allā.
℣. Tu es ſacerdos in eternū ſe-
cundum

cundu3 ordine3 Melchiſedech. Alleluia. ℣. Hic eſt ſacerdos, quem coronauit dominus, alleluia. Euangeliũ. Venit Jeſus in ptes Ceſaree. vt ſupra in Cathe. fo. 182. Offertoriũ. Inueni Dauid ſeruũ meum, oleo ſancto meo vnxi eum: manus enim mea auxiliabitur ei, ⁊ brachium meum confortabit eum. Secre.

Sancti Leonis confeſſoris tui atque pontificis, queſumus domine, annua ſollennitas pietati tue nos reddat acceptos: vt, per hec pie placationis officia, ⁊ illum beata retributio comitet, ⁊ nobis gratie tue dona conciliet. Per domi. Cõio. Beatus ſeruus, quem cum venerit dñs, inuenerit vigilantem: amen dico vobis, ſuper oia bona ſua conſtituet eum. Poſtcõ.

Deus fidelium remunerator animarum, preſta: vt, beati Leonis cõfeſſoris tui atq3 põtificis, cuius venerandam celebramus feſtiuitatem, precibus indulgentiã cõſequamur. Per.

¶ Sanctorum martyrum Tyburtij, Ualeriani, ⁊ Maximi. Si venerint ante paſcha, ⁊ voluerit quis de eis miſſa3 celebrare, omnia dicantur de communi plurimorum martyrũ extra tempus paſchale. Si autẽ venerint poſt paſcha, dr̃ ſequens miſſa. Quod ⁊ in ſimilib9 ſeruat. Introitus.

Sancti tui domine benedicent te: gloria3 regni tui dicent: alleluia, alleluia. Pſal. Exaltabo te deus meus rex, ⁊ benedicam nomini tuo in ſeculum, ⁊ in ſeculu3 ſeculi. ℣. Gloria patri, ⁊ filio, ⁊ ſpiritui ſancto. Oratio. Die. 14

Preſta, queſumus, omnipotens deus: vt, qui ſanctorũ martyrum tuorũ Tyburtij, Ualeriani, ⁊ Maximi ſollennia colimus, eorum etiam virtutes imitemur. Per do. Epiſtola. Stabũt iuſti. de cõi mart: tẽpore paſchali. fo. 239. Alleluia, allia. ℣. Sãcti tui dñe florebunt ſicut liliũ: ⁊ ſicut odor balſami erũt ante te. Allã. ℣. Precioſa in cõſpectu dñi, mors ſanctorũ eius, alleluia. Euang. Ego ſu3 vitis vera. de eodẽ comuni. fo. 240. Offerto. Letamini in domino, ⁊ exultate iuſti: ⁊ gloriamini omnes recti corde, alleluia, alleluia. Secreta.

Hec hoſtia, queſumus domine, quam in ſanctorum tuoru3 natalitijs recenſentes offerimus, ⁊ vincula noſtre prauitatis abſoluat, ⁊ tue nobis miſericordie dona conciliet. Per do. Cõmu. Gaudete iuſti in domino, alleluia: rectos decet collaudatio, alleluia. Poſtcommunio.

Sacro munere ſatiati, ſupplices te domine deprecamur: vt, quod debite ſeruitutis celebramus officio, ſaluationis tue ſentiamus augmentũ. Per.

¶ Sancti Aniceti Pape ⁊ martyris. Miſſa de communi vnius martyris tempore paſchali, cum oratione. Deus qui nos beati. fo. 239. ⁊ euãg. Amen amen dico vobis quia plorabitis. fo. 241. Die. 17

Die. 22 ¶ In feſto ſanctorum martyrū & pontificū Sotheris & Caij, Miſſa de cōi plurimorū martyrū tēpore paſchali, cū oratione. Beatorū martyrū tuorū pariterq; pōtificū. fo. 240. & epiſt. Poſt hec ego Joānes. fol. 241.

Die. 23 ¶ In feſto ſancti Georgij martyris. Introitus.

Proteriſti me deus a conuētu malignātium, alleluia: a multitudine operantiū iniquitatem, alleluia alleluia. Pſalmus. Exaudi deus orationem meam cum deprecor: a timore inimici eripe animam meam. ℣. Gloria patri, & filio, & ſpiri. Oratio. Deus, qui nos beati Georgij martyris tui meritis & interceſſione lętificas: concede propitius: vt, qui tua per eū beneficia poſcimus, dono tuę gratię cōſequamur. Per dominum. Epiſto. Memor eſto. de communi vnius martyris extra tempus paſchale. fo. 238. Alleluia, alleluia. ℣. Confitebuntur celi mirabilia tua domine: etenim veritatem tuam in eccleſia ſanctorum, alleluia. ℣. Poſuiſti domine ſuper caput eius coronam de lapide precioſo, alleluia. Euangelium. Ego ſum vitis vera. de communi tempore paſchali. fo. 240. Offertorium. Confitebuntur celi mirabilia tua domine: & veritatem tuam in eccleſia ſanctorū, allia, alla. Secre. Munera domine oblata ſanctifica: & intercedente beato Georgio martyre tuo, nos per hec a peccatorum noſtrorum maculis emunda. Per dominum no. Coio. Letabitur iuſtus in domino, & ſperabit in eo: & laudabuntur omnes recti corde, alleluia, alleluia. Poſtcommunio. Supplices te rogamus omnipotens deus: vt, quos tuis reficis ſacramentis, intercedente beato Georgio martyre tuo, tibi etiā placitis moribus diguāter tribuas deſeruire. Per.

Die. 25 ¶ In feſto ſancti Marci euangeliſtę. Introitus.

Proteriſti me deus a conuentu malignantium, alleluia: a multitudine operantium iniquitatē, alleluia, alleluia. Pſal. Exaudi deus orationem meā cum deprecor: a timore inimici eripe animā meam. ℣. Gloria patri, &. Oratio. Deus, qui beatum Marcū euangeliſtam tuum, euangelicę prędicationis gratia ſublimaſti: tribue, quęſum⁹: eius nos ſemper & eruditione proficere, & oratione defendi. Per dominū. Lectio ezechielis prophetę. Ca.

Similitudo vultus quatuor animalium, facies hominis: & facies Leonis a dextris ipſorum quatuor: facies autē Bouis, a ſiniſtris ipſorum quatuor: & facies Aquilę deſuper ipſorum quatuor. Et facies eorū, & pennę

ne coꝛū extēte desuper: due pen-
ne ſingulorū iungebantur, ⁊ due
tegebant coꝛpoꝛa eoꝛum. Et
vnumquodq; eoꝛū coꝛam facie
ſua ambulabat. Ubi erat impe-
tus ſpiritus, illuc gradiebantur:
nec reuertebantur cum ambula-
rent. Et ſimilitudo animaliū, ⁊
aſpectus eoꝛū, quaſi carbonum
ignis ardentiū, ⁊ quaſi aſpectus
lāpadarū. Hec erat viſio diſcur-
rēs in medio animaliū: ſplendoꝛ
ignis, ⁊ de igne fulgur egrediēs.
Et aīalia ibāt, ⁊ reuertebātur in
ſimilitudinē fulguris coꝛuſcātis.
Alleluia, alleluia. ℣. Cōfitebun
tur celi mirabilia tua dn̄e: ⁊ eteni;
veritatem tuā in eccleſia ſancto-
rum. Alleluia. ℣. Poſuiſti do-
mine ſuper caput eius coꝛonam
de lapide pꝛecioſo. Alleluia.
Seq. ſancti euang. ſm Lucam.

ca. 10

In illo tem-
poꝛe: Deſi-
gnauit Dominus
⁊ alios ſeptua-
gintaduos: ⁊ mi
ſit illos binos
ante faciē ſuā
in omnem ciui-
tatē ⁊ locū, quo
erat ipſe venturus. Et dicebat
illis. Meſſis quidē multa: opera
rij autē pauci. Rogate ergo dn̄m
meſſis, vt mittat operarios in
meſſem ſuā. Ite. Ecce, ego mit-
to vos ſicut agnos inter lupos.
Nolite poꝛtare ſacculū, neq; pe-
rā, neq; calceamenta, ⁊ nēminē
per viā ſalutaueritis. In quan-
cūq; domū intraueritis, pꝛimū
M. N. R.

dicite: Pax huic domui. Et, ſi
ibi fuerit filius pacis, requieſcet
ſuper illū pax veſtra: ſin autē, ad
vos reuertetur. In eadē autem
domo manete edētes ⁊ bibētes
que apud illos ſunt. Dignus eſt
enim operarius mercede ſua. No
lite trāſire de domo in domum.
Et in quācunq; ciuitatē intra-
ueritis, ⁊ ſuſceperint vos: mādu
cate que apponūtur vobis: ⁊ cu
rate infirmos q in illa ſunt: ⁊ dici
te illis. Appꝛopiquauit in vos re
gnum dei. Cre. Credo. Offerto.
Confitebunt celi mirabilia tua
dn̄e: ⁊ veritatem tuā in eccleſia
ſanctoꝛū. Alleluia, allia. Secre.
Beati Marci euāgeliſte tui
ſollēnitate, tibi munera de-
ferentes, queſumus domine: vt,
ſicut illum pꝛedicatio euangelica
fecit glorioſum: ita nos eius in-
terceſſione, ⁊ verbo ⁊ opere tibi
reddat acceptos. Per dominū.
Pꝛefatio de apoſtolis. Commu.
Letabitur iuſtus in dn̄o, ⁊ ſpera
bit in eo: ⁊ laudabuntur oēs re
cti coꝛde. Alla, alleluia. Poſtcō.
Tribuāt nobis, queſumus
domine, continuū tua ſan-
cta pꝛeſidium: quo beati Marci
euangeliſte tui pꝛecibus, nos ab
omnibus ſemper tueantur ad-
uerſis. Per dominum noſtrum.
¶ In feſto ſanctoꝛum Cleti ⁊ Die. 26
Marcellini pont. ⁊ mart. miſſa.
Sancti tui dn̄e benedicent te.
f. 240. de cōi plur. mar: tempoꝛe
paſchali, excepta oꝛatione que
dicitur vt infra. Oꝛatio.
Beatoꝛum martyrum, pa-

riterq; pontificum Cleti & Marcellini nos domine foueat precioſa confeſſio: & pia iugiter interceſſio tueatur. Per do. Secreta.

Feſto domine ſupplicationibus noſtris, quas in ſanctorum tuorum cõmemoratione deferimus: vt, qui noſtre iuſtitie fiduciam non habemus, eorum qui tibi placuerunt meritis adiuuemur. Per dominum no.

Poſtcommunio.

Queſumus domine ſalutaribus repleti myſterijs: vt quorũ ſollẽnia celebramus, corũ orationibꝰ adiuuemur. Per d.

Die. 28 Sancti Vitalis martyris.
Miſſa de cõi vnius marty. tempore paſchali. folio. 239. Oro.
Preſta qs omps deus, vt q bti.

Feſta Maij.

In feſto ſanctorũ apoſtolorũ Philippi & Jacobi. Introitus.

Clamauerunt ad te domine in tempore afflictionis ſue: & tu de celo exaudiſti eos, Alleluia, alleluia. pſal. Exultate iuſti in domino: rectos decet collaudatio. V. Gloria. Oro

Deus qui nos annua apoſtolorum tuorum Philippi & Jacobi ſollennitate letificas: preſta queſumus: vt, quorum gaudemus meritis, inſtruamur exemplis. Per dominum.

Lectio libri ſapientie.

ca.6 Stabunt iuſti in magna cõſtantia aduerſus eos qui ſe anguſtiauerunt: & qui abſtulerũt labores eorũ. Uidentes turbabuntur timore horribili, & mirabuntur in ſubitatione inſperate ſalutis, dicentes intra ſe penitentiam agentes, & pre anguſtia ſpiritus gementes. Hi ſunt, quos aliquãdo habuimus in deriſum, & in ſimilitudinem improperij. Nos inſenſati, vitam illorum eſtimabamus inſaniam: & finem illorum ſine honore. Ecce, quomodo cõputati ſunt inter filios dei: & inter ſanctos ſors illorum eſt. Alleluia, alleluia. V. Cõfitebuntur celi mirabilia tua dñe: etenim veritatem tuam in eccleſia ſanctorum. Alleluia. V. Tanto tempore vobiſcũ ſum, & non cognouiſtis me? Philippe, qui videt me, videt & patrẽ meũ, Alleluia.

Seq. ſancti euang. ſm Joannẽ. ca. 14

In illo tempore: Dixit Jeſus diſcipulis ſuis. Non turbetur cor veſtrum. Creditis in Deũ: & in me credite. In domo patris mei, manſiones multe ſunt. Si quo minus: dixiſſem vobis, q: vado parare vobis locũ. Et, ſi abiero, & preparauero vobis locũ: iterum veniã, & accipiã vos ad meipſum: vt vbi ego ſum, & vos ſitis. Et quo ego vado, ſcitis, & viã ſcitis. Dicit ei Thomas. Domine, neſcimus quo vadis: & quomodo poſſumus viã ſcire? Dicit ei Jeſus.

ſuꝭ. Ego ſum via, veritas, ⁊ vita.
Nemo venit ad patrem, niſi per
me. Si cognouiſſetis me, ⁊ pa-
trem meum vtique cognouiſſe-
tis: ⁊ amodo cognoſcetis eum,
⁊ vidiſtis eum. Dicit ei Philip-
pus. Dñe, oſtende nobis patrē:
⁊ ſufficit nobis. Dicit ei Jeſus.
Tanto tempore vobiſcū ſum: ⁊
non cognouiſtis me? Philippe,
qui videt me: videt ⁊ patrē. Et
quomodo tu dicis: oſtende no-
bis patrem? Non credis qꝛ ego
in patre: ⁊ pater in me eſt? Uer-
ba que ego loquor vobis, a me
ipſo nō loquor. Pater autem in
me manēs, ipſe facit opera. Nō
creditis quia ego in patre: ⁊ pa-
ter in me eſt? Alioquin propter
opera ipſa credite. Amen, amen
dico vobis: q credit in me, ope-
ra que ego facio ⁊ ipſe faciet: ⁊
maiora horū faciet, quia ego ad
patrem vado. Et quodcunque
petieritis patrē in nomine meo,
hoc faciam. dicitur Credo.
Offerto. Confitebuntur celi
mirabilia tua domine: ⁊ verita-
tem tuam in eccleſia ſanctorum,
alleluia, alleluia. Secreta.
Munera, dñe, que pro apo-
ſtolorum tuorū Philippi
⁊ Jacobi ſollēnitate deferimus,
propitius ſuſcipe: ⁊ mala omnia
que meremur auerte. Per dñꝫ.
Prefatio de apoſtolis. Cōmu.
Tanto tempore vobiſcum ſuꝫ,
⁊ nō cognouiſtis me? Philippe,
qui videt me, videt ⁊ patrem
meum, alleluia: non credis quia
ego in patre, ⁊ pater in me eſt?
Alleluia, alleluia. Poſtcōmun.
Queſumus domine, saluta-
ribus repleti myſterijs: vt,
quorū ſolēnia celebramus, corū
orationibus adiuuemur. Per.
¶ In feſto ſancti Athanaſij epi- die.2
ſcopi ⁊ cōfeſſo. Introitus:
In medio eccleſie ape-
ruit os eius, ⁊ imple-
uit eum dominus ſpi-
ritu ſapientie ⁊ intel-
lectus: ſtolam glorie induit eum,
alleluia, alleluia. pſal. Bonum
eſt confiteri domino: ⁊ pſallere
noi tuo altiſſime. V. Glia. Oro.
Exaudi queſumus domine
preces noſtras: quas in
beati Athanaſij confeſſoris tui
atque pontificis ſollemnitate de
ferimus: ⁊ qui tibi digne meruit
famulari, eius intercedentibus
meritis, ab omnibus nos abſol-
ue peccatis. Per dominum no.
Lectio epiſtole beati Pauli ca.4
apoſtoli, ad Corinthios.
Fratres: Nō noſmetipſos
predicamus, ſed Jeſum
Chriſtum dominum noſtrum:
nos autem, ſeruos veſtros per
Jeſum: quoniam deus, qui dixit
de tenebris lucem ſplendeſcere,
ipſe illuxit in cordibꝰ noſtris ad
illuminationem ſcientie clarita-
tis dei, in facie Chriſti Jeſu. Ha-
bemus autem theſaurum iſtum
in vaſiꝭ fictilibus: vt ſublimitas
ſit virtutis dei, ⁊ non ex nobis.
In omnibus tribulationem pa-
timur, ſed nō anguſtiamur: apo-
riamur, ſed nō deſtituimur: per-
ſecutionē patimur, ſed non de-

relinquimur: humiliamur, ſed nō confundimur: deijcimur, ſed non perimus: ſemper mortificationē Jeſu Chriſti in corpore noſtro circumferentes, vt ⁊ vita Jeſu manifeſtetur in corporib⁹ noſtris. Semper enim nos qui viuimus, in mortem tradimur propter Jeſū: vt ⁊ vita Jeſu manifeſtetur i carne noſtra mortali. Ergo mors in nobis operatur: vita autē in vobis. Habentes autē eundē ſpiritū fidei, ſicut ſcriptum eſt, credidi, propter quod locutus ſū: ⁊ nos credimus, propter quod ⁊ loquimur: ſcientes quoniā qui ſuſcitauit Jeſū, ⁊ nos cū Jeſu ſuſcitabit, ⁊ cōſtituet vobiſcum. Alleluia, alleluia. ℣. Tu es ſacerdos in eternum ſecundum ordinē Melchiſedech. Alleluia. ℣. Beatus vir, qui ſuffert tentationem: quoniam cū probatus fuerit accipiet coronam vite. Alleluia.

Sec. ſancti euāg. ſm Matthē.

ca. 10 In illo tempore: Dixit Jeſus diſcipulis ſuis. Cū pſequentur vos in ciuitate iſta: fugite in aliam. Amen dico vobis, non conſūmabitis ciuitates Iſrael, donec veniat filius hominis. Non eſt diſcipulus ſuper magiſtrum: nec ſeruus ſuper dominum ſuum. Sufficit diſcipulo, vt ſit ſicut magiſter eius: ⁊ ſeruo, ſicut domin⁹ eius. Si patrē familias Beelzebub vocauerunt: quanto magis domeſticos eius? Ne ergo timueritis eos. Nihil enī eſt opertū, quod nō reueletur: ⁊ occultum, quod nō ſciatur. Quod dico vobis in tenebris, dicite in lumine: ⁊ qd in aure auditis, predicate ſuper tecta. Et nolite timere eos qui occidunt corpus: animam autem non poſſunt occidere. Sed potius timete eum, qui poteſt ⁊ animā ⁊ corpus perdere in gehennā. Dicitur Credo.

Offert. Inueni Dauid ſeruum meū: oleo ſancto meo vnxi eum: manus enim mea auxiliabitur ei: ⁊ brachium meum confortabit eum. Alleluia.

Secreta.

Sancti Athanaſij confeſſoris tui atq; pōtificis, queſumus domine, annua ſollemnitas pietati tue nos reddat acceptos: vt per hec pie placationis officia, ⁊ illum beata retributio comitetur, ⁊ nobis gratie tue dona conciliet. Per dominum.

Cōmunio. Quod dico vobis in tenebris, dicite in lumine, dicit dominus: ⁊ quod in aure auditis, predicate ſuper tecta, Alleluia.

Poſtcommunio.

Deus fidelium remunerator animarum, preſta: vt beati Athanaſij confeſſoris tui atque pontificis, cuius venerandam celebramus feſtiuitatem, precibus indulgentiam conſequamur. Per dominū noſtrū.

¶ In feſto Inuentionis ſancte die. Crucis. Introitus.

Nos

Nos autem gloriari oportet in cruce domini noſtri Jeſu Chriſti: in quo eſt ſalus, vita, ⁊ reſurrectio noſtra: per quē ſaluati ⁊ liberati ſumus, Alleluia, alla. Pſal. Deus miſereatur noſtri, ⁊ benedicat nobis: illuminet vultum ſuū ſuper nos, ⁊ miſereatur noſtri. ℣. Gloria patri. Oratio.

Deus, q in preclara ſalutiferę crucis Inuētione, paſſionis tuę miracula ſuſcitaſti: cōcede: vt vitalis ligni precio ęternę vitę ſuffragia conſequamur. Qui viuis ⁊ regnas cū deo pa.

Pro commemoratione ſanctorū marty. Alexandri, Euentij, Theoduli, atq; Iuuenalis. oro.

Preſta, quęſumus omnipotens deus: vt, qui ſanctorū tuorū Alexādri, Euentij, Theoduli, atq; Iuuenalis natalitia cōlimus: a cunctis malis imminentibus, eorū interceſſionibus liberemur. Per dominum noſtrum Jeſum Chriſtum filium tuum.

Lectio epiſtolę beati Pauli apoſtoli ad Philippenſes.

ca.2 Fratres: Hoc enim ſentite in vobis, quod ⁊ in Chriſto Jeſu. Qui cū in forma dei eſſet, non rapinā arbitratus eſt eſſe ſe ęqualem deo. Sed ſemetipſū exinaniuit, formā ſerui accipiens, in ſimilitudinem hominū factus, ⁊ habitu inuentus vt homo. Humiliauit ſemetipſum, factus obediens vſque ad mortē: mortē autē crucis. Propter quod ⁊ deus exaltauit illū ⁊ donauit illi nomē, quod eſt ſuper omne nomen: vt in nomine Jeſu omne genu flectatur: cęleſtiū, terreſtriū, ⁊ infernorū. Et omnis lingua confiteatur: quia dominus Jeſus Chriſtus in gloria eſt dei patris.

Alleluia, Alleluia. ℣. Dicite in gentibus: quia dominus regnauit a ligno. Alla. ℣. Dulce lignū, dulces clauos, dulcia ferēs pondera: quę ſola fuiſti digna ſuſtinere regē cęlorū, ⁊ dominū. Alla.

Seq. ſancti euang. ſm Joanē. ca.3

In illo tempore: Erat homo ex Phariſeis Nicodemꝰ nomine, princeps Judęorū. Hic venit ad Jeſum nocte: ⁊ dixit ei. Rabbi, ſcimus qa a deo veniſti magiſter. Nemo enim poteſt hęc ſigna facere, quę tu facis, niſi fuerit deus cum eo. Reſpōdit Jeſus, ⁊ dixit ei Amē amen dico tibi: niſi quis renatus fuerit denuo, nō poteſt videre regnū dei. Dicit ad eum Nicodemus. Quomodo poteſt homo naſci, cū ſit ſenex? Nunquid poteſt in ventrē matris ſuę iterato introire, ⁊ renaſci? Reſpōdit Jeſus. Amen, amen dico tibi: niſi quis renatus fuerit ex aqua ⁊ ſpiritu ſancto, non poteſt introire in regnum dei. Quod natū eſt ex carne, caro eſt: ⁊ quod natū eſt ex ſpiritu, ſpiritus eſt. Nō mireris, quia ego dixi tibi: oportet vos naſci denuo. Spiritus vbi

vult ſpirat: ⁊ vocem eius audis, ſed neſcis vnde veniat, aut quo vadat. Sic eſt omnis qui natus eſt ex ſpiritu. Reſpondit Nicodem⁹, ⁊ dixit ei. Quomodo poſſunt hec fieri? Reſpōdit Jeſus, ⁊ dixit ei. Tu es magiſter in Iſrael, ⁊ hec ignoras? Amē, amen dico tibi: q2 quod ſcimus loq̄mur: ⁊ q̄d vidimus teſtamur: ⁊ teſtimoniū nr̄m non accipitis. Si terrena dixi vobis, ⁊ nō creditis: quomodo, ſi dixero vobis celeſtia, credetis? Et nemo aſcēdit in celū: niſi q̄ deſcendit de celo, filius hominis qui eſt in celo. Et ſicut Moyſes exaltauit ſerpentē in deſerto, ita exaltari oportet filiū hominis: vt oīs q̄ credit in ipſū, nō pereat: ſed habeat vitā eternā. Credo. Offert. Dextera dn̄i fecit virtutem, dextera dn̄i exaltauit me, dextera dn̄i fecit virtutem: non moriar, ſed viuā, ⁊ narrabo opera dn̄i, Alleluia. Secr.

Sacrificiū, domine, quod tibi immolamus, placatus intende: vt ab omni nos eruat bellorum nequitia: ⁊ per vexillū ſancte Crucis filij tui, ad conterendas aduerſariorum inſidias, nos in tue protectionis ſecuritate conſtituat. Per eundem do. Pro cōme. ſanct. mart. Alexandri, Euentij, Theoduli, atque Juuenalis. Secreta.

Super has hoſtias, queſumus domine, benedictio copioſa deſcendat: que ⁊ ſanctificationē nobis clementer operetur, ⁊ de ſanctorum nos ſollēnitate letificet. Per dominum. Prefatio de Cruce. Commu. Per ſignum crucis, de inimicis noſtris libera nos deus noſter, Alleluia. Poſtcommunio.

Repleti alimōnia celeſti, ⁊ ſpirituali pōpulo recreati, queſumus omnipotens deus: vt ab hoſte maligno nos defendas: quos per lignū ſancte Crucis, filij tui armis iuſtitie, pro ſalute mundi triumphare iuſſiſti. Per eundem dominum noſtrū. Pro commemoratione ſancto. mart. Alexādri, Euentij, Theoduli, atq3 Juuenalis. Poſtcom.

Refecti participatione muneris ſacri, queſumus, domine deus noſter: vt, quorum exequimur cultum, ſentiamus effectum. Per dominum noſtrū.

¶ Sancte Monice vidue. die.4
Introitus.

Cognoui domine, q2 equitas iudicia tua, ⁊ in veritate tua humiliaſti me: cōfige timore tuo carnes meas: à mandatis tuis non me repellas, Alla, alleluia. Pſ. Beati immaculati in via, qui ambulant in lege domini. ℣. Gloria patri. Oro.

Exaudi nos deus ſalutaris noſter: vt, ſicut de beate Monice feſtiuitate gaudemus: ita pie deuotionis erudiamur affectu. Per dominum noſtrū. Epiſtola. Uiduas honora. De comu. nec virg. nec mart fo. 251.

Alle-

Alleluia, alleluia. ℣. Specie tua ⁊ pulchritudine tua, intēde, proſpere procede, ⁊ regna. Allia. ℣. Propter veritatem, ⁊ manſuetudinē, ⁊ iuſtitiā: ⁊ deducet te mirabiliter dextera tua, alleluia Euāge. Ibat Ieſus in ciuitatē que vocat̄ Naim. vt habetur in Dominica xv. poſt Pente. folio 162. Offertorium. Diffuſa eſt gratia in labijs tuis: propterea benedixit te deus in eternum, ⁊ in ſeculum ſeculi, Alleluia. Secreta.

Accepta tibi ſit domine ſacrate plebis oblatio, pro tuorum honore ſanctorum: quorum ſe meritis percepiſſe de tribulatione cognoſcit auxilium. Per dominum. Communio.

Dilexiſti iuſtitiam, ⁊ odiſti iniquitatem: propterea vnxit te deus, deus tuus oleo letitie pre cōſortibus tuis, Alleluia. Poſtcōm.

Satiaſti domine familiā tuam muneribus ſacris: eius queſumus ſemper interuētione nos rēfoue: cuius ſollemnia celebramus. Per dominum noſtrū.

¶ In feſto ſancti Ioannis ante portam latinam. Introitus. die.6

Proteriſti me deus a conuentu malignātiū, alleluia: a multitudine operantiū iniquitatē, Allia, alleluia. Pſal. Exaudi deus orationem meam, cum deprecor: a timore inimici eripe animam meam. ℣. Gloria. Orō.

Deus qui conſpicis: qr nos vndiq3 mala noſtra perturbant: preſta, queſumus: vt beati Ioannis apoſtoli tui interceſſio glorioſa nos protegat. Per dominum. Epiſtola. Stabunt iuſti. de cōmuni marty. tempore paſchali. fo.239. Alleluia, alleluia. ℣. Iuſtus, vt palma florebit: ſicut cedrus Libani, multiplicabitur. Alleluia. ℣. Iuſtus germinabit ſicut lilium: ⁊ florebit in eternū ante dominum, alleluia. Seq. ſancti euāg. ſm Mattheū.

In illo tempore: Acceſſit ca. 20
ad Ieſum mater filiorum Zebedei cum filijs ſuis, adorās ⁊ petens aliquid ab eo. Qui dixit ei. Quid vis? Ait illi. Dic, vt ſedeant hi duo filij mei, vnus ad dexteram tuam, ⁊ vnus ad ſiniſtram in regno tuo. Reſpondens autem Ieſus, dixit. Neſcitis quid petatis. Poteſtis bibere calicem, quem ego bibiturus ſum? Dicunt ei. Poſſumus. Ait illis. Calicem quidem meum bibetis: ſedere autē ad dexteram meam ⁊ ſiniſtram, non eſt meū dare vobis: ſed quibus paratum eſt a patre meo. dicitur Credo. Offertorium. Confitebuntur celi mirabilia tua domine: ⁊ veritatem tuam in eccleſia ſanctorū, alleluia, alleluia. Secreta.

Muneribus noſtris, queſumus dn̄e, precibuſq3 ſuſceptis: ⁊ celeſtibus nos mūda myſterijs: ⁊ clementer exaudi. Per dominum noſtrum. Prefatio de Apoſtolis. Communio.

Letabitur iuſtus in domino, ⁊ ſperabit in eo: ⁊ laudabūtur omnes recti corde, Allia. Poſtcō.

Refe-

Refecti domine pane celeſti: ad vitam queſumus nutriamur eternam. Per dñz no.

die.8 ¶ In Apparitione ſancti Michaelis fit officium ſicut in Dedicatione eiuſdem: ſed pretermiſſo graduali, dicuntur Alleluia, cum ſuis verſibus, vt ibi. f.225.

die.9 ¶ In feſto ſancti Gregorij Nazianzeni Epiſcopi & confeſſoris Miſſ. In medio eccleſie. de communi docto. f.246. Epiſto. Iuſtus cor ſuũ tradidit. f.247.

Die.10 ¶ Sanctorũ Gordiani, & Epimachi marty. Introitus.

Sancti tui domine benedicent te: gloriã regni tui dicẽt, Alleluia, alleluia. Pſal. Exaltabo te deus meus rex, & benedicam nomini tuo in ſeculum, & in ſeculum ſeculi. ℣. Gloria patri, & filio. Orõ.

Da queſumus omnipotens deus: vt, qui beatorũ martyrum tuorum Gordiani & Epimachi ſollemnia colimus, eorũ apud te interceſſionibus adiuuemur. Per dominũ. Epiſtola.

Poſt hec ego Ioannes. de cõmuni martyrũ tẽpore paſchali. fo.241. Alleluia, alleluia. ℣. Sãcti tui domine florebunt ſicut lilium: & ſicut odor balſami erunt ante te, Alleluia. ℣. Precioſa in conſpectu domini mors ſanctorũ eius, Alleluia. Euangeliũ.

Ego ſum vitis & vos palmites. de eode communi. fo.240. Offer.

Letamini in domino, & exultate iuſti: & gloriamini omnes recti corde, alleluia, alleluia. Secreta.

Hoſtias tibi domine beatorum martyrum tuorum Gordiani & Epimachi dicatas meritis benignus aſſume: & ad perpetuum nobis tribue prouenire ſubſidium. Per dominum.

Communio. Gaudete iuſti in dño, alleluia: rectos decet collaudatio, alleluia. Poſtcommunio.

Queſumus omnipotẽs deus: vt, qui celeſtia alimenta percepimus, intercedentibus ſanctis tuis Gordiano & Epimacho, per hec contra omnia aduerſa muniamur. Per dominũ.

¶ Sãctorũ Nerei, Achillei, atqz Pancratij mart. Introitus. Die.12

Ecce oculi domini ſuper timentes eũ, ſperantes in miſericordia eius, alleluia: vt eripiat a morte animas eorum: quoniam adiutor & protector noſter eſt, Alleluia, alleluia. Pſal. Exultate iuſti in domino: rectos decet collaudatio. ℣. Gloria patri. Oratio.

Semper nos domine ſanctorum martyrum tuorũ Nerei, Achillei, atqz Pancratij foueat queſumus beata ſollemnitas: & tuo dignos reddat obſequio. Per dominum noſtrum.

Epiſtola. Stabunt iuſti. de cõmuni martyrum tẽpore paſchali. fo.239. Alleluia, alleluia. ℣.

Hęc eſt vera fraternitas, quę vicit mundi crimina: Chriſtum ſecuta eſt, inclyta tenens regna cęleſtia. Alleluia. ℣. Te martyrū candidatus laudat exercitus domine, Alleluia. Euāge. Amen amen dico vobis, qꝛ plorabitis. de eodē cōmuni. fo. 241. Offer. Confitebuntur cęli mirabilia tua dn̄e: ⁊ veritatem tuā in eccleſia ſāctorū, Alleluia, allīa. Secr.

SAnctorum martyrūȝ tuorum, quęſumus domine, Nerei, Archillei, atqȝ Pancratij ſit tibi grata confeſſio: quę ⁊ munera noſtra commendet: ⁊ tuam nobis indulgentiam ſemper implóret. Per dominum. Cōmuīno. Gaudete iuſti in domino, alleluia: rectos decet collaudatio, Alleluia. Poſtcommunio.

QUęſumus domine: vt, beatorum martyrum tuorum Nerei, Archillei, atqȝ Pancratij deprecationibus, ſacramēta ſancta quę ſumpſimꝰ, ad tuę nobis proficiant placationis augmentum. Per dominum noſtrum.

¶ Sācti Bonifacij mart. Miſſa. Proteriſti me deꝰ. de cōi tēporis paſchalis. fol. 239. Orō.

OA, quęſumus, omnipotēs deus: vt, qui beati Bonifacij martyris tui natalitia cólimꝰ, eiꝰ apud te interceſſionibus adiuuemur. Per dn̄m. Secreta.

MUneribus noſtris, quęſumus domine, precibuſqȝ ſuſceptis, ⁊ cęleſtibus nos munda myſterijs, ⁊ clementer exaudi. Per dominū. Poſtcōmu.

REfecti participatione muneris ſacri, quęſumꝰ dn̄e: vt cuius exéquimur cultū, intercedente beato Bonifacio martyre tuo, ſentiamus effectū. Per do.

¶ Sanctę Pudētianę virginis Die.
Miſſa. Dilexiſti iuſtitiam. de 19
communi virginum. folio. 251

¶ Si aliquod feſtum ex ſequentibus venerit tempore paſchali, miſſa dicit vt in cōi tēporis paſchal. Si autē venerit poſt octa. Pente. dicit vt infra aſſignatur.

¶ Sancti Urbani Papę ⁊ mar Die.
tyris. Introitus. 25

SAcerdotes tui domine induāt iuſtitiam, ⁊ ſancti tui exultent: propter Dauid ſeruuȝ tuū, non auertas faciem Chriſti tui. Pſal. Memēto domine Dauid, ⁊ omnis manſuetudinis eius. ℣. Gloria. Orō.

OA, quęſumus omnipotēs deus: vt, qui beati Urbani martyris tui atqȝ pontificis ſolemnia cólimus: eius apud te interceſſionibꝰ adiuuemur. Per.

Epiſtola. Benedictus deus. de cōmuni vnius marty. ponti. fo. 237. Grad. Inueni Dauid ſeruum meum: óleo ſancto meo vnxi euȝ: manus enim mea auxiliabitur ei, ⁊ brachium meum confortabit euȝ. ℣. Nihil proficiet inimicus in eo: ⁊ filius iniquitatis non nocebit ei. Alleluia, alleluia. ℣. Memēto domine Dauid, ⁊ omnis māſuetudinis eius, alle-

alleluia. Euangelium. Homo quidam peregre. De cõi vnius cõfeſſo. ponti. fo. 245. Offertorium. Ueritas mea ꝛ miſericordia mea cum ipſo: ꝛ in noīe meo exaltabitur cornu eius. Secre. Hec hoſtia, queſumus domine, emundet noſtra delicta: ꝛ ad ſacrificium celebrandum, ſubditorum tibi corpora, menteſqꝫ ſanctificet. Per. Cõmunio. Fidelis ſeruus ꝛ prudens, quē conſtituit dñs ſuper familiam ſuā: vt det illis in tēpore tritici menſurā. Poſtcõmu. Refecti participatione muneris ſacri, queſumus dñe deus noſter, vt cuius exequimur cultum, ſentiamus effectū. Per.

die. 26 ¶ Sancti Eleutherij Pape ꝛ mart. Miſſa. Statuit ei dñs. vt in cõmuni vnius mart. pont. fo. 236. niſi venerit tēpore paſc.

die. 27 ¶ Sācti Joānis Pape ꝛ mart. Miſſa. Sacerdotes dei. vt in cõmuni vnius mar. pon. fo. 237.

die. 30 ¶ Sancti Felicis Pape ꝛ martyris. Miſſa. Statuit ei domi nus. vt in communi vnius martyris pontificis. folio. 236.

die. 31 ¶ Sancte Petronille virginis, Miſſa. Uultum tuum. De communi virg. nō martyrū. fo. 251.

¶ Feſta Junij.

die. 2 ¶ Sanctorū mar. Marcellini. Petri, atqꝫ Eraſmi. Introitus. Clamauerunt iuſti, ꝛ dominus exaudiuit eos, ꝛ ex omnib⁹ tribulationib⁹ eorū liberauit eos. Ps. Benedicā dominū in omni tēpore: ſemper laus ei⁹ in ore meo. ℣. Gloria pa. Oratio. Deus, qui nos annua beatorum martyrum tuorum Marcellini, Petri, atqꝫ Eraſmi ſollēnitate letificas: preſta, queſumus: vt, quorum gaudemus meritis, prouocemur exemplis. Per dominum. Epiſtola. Non ſunt cõdigne. De communi plurimorū marty. fo. 243. Gradu. Clamauerunt iuſti, ꝛ dominus exaudiuit eos: ꝛ ex omnibus tribulationib⁹ eorū liberauit eos. ℣. Juxta eſt dominus his, q tribulato ſunt corde, ꝛ humiles ſpiritu ſaluabit. Alleluia, alleluia. ℣. Ego vos elegi de mundo, vt eatis, ꝛ fructum afferatis, ꝛ fructus veſter maneat, Alleluia. Euangelium. Cum audieritis prelia. De eodē cõmuni. f. 242. Offerto. Letamini in domino ꝛ exultate iuſti: ꝛ gloriamini omnes recti corde. Secreta. Hec hoſtia, queſumus domine, quam in ſanctorum martyrum tuorum natalitijs recenſentes offerimus, ꝛ vincula noſtre prauitatis abſoluat, ꝛ tue nobis miſericordie dona concilicet. Per do. Cõmu. Juſtorū anime in manu dei ſunt, ꝛ non tā get illos tormentum malitie: viſi ſunt oculis inſipientium mori: illi autē ſunt in pace. Poſtcõm. Sacro munere ſatiati ſupplices te domine deprecamur: vt, quod debite ſeruitutis celebramus officio, ſaluationis tue ſentiamus augmentū. Per.

Sancto-

die.6 ¶ Sanctorum martyrum Primi ⁊ Feliciani. Introitus.

Sapientiam ſanctoruʒ narrent populi, ⁊ laudes eorum nunciet eccleſia: nomina autē eorū viuent in ſeculū ſeculi. Pſal. Exultate iuſti in dño: rectos decet collaudatio. ℣. Gloria. Orõ.

Fac nos, queſumus dñe, ſanctorum martyrum tuorum Primi ⁊ Feliciani ſemper feſta ſectari: quorū ſuffragijs protectionis tue dona ſentiamus. Per d.

Epiſtola. Juſti autem in perpetuum viuent. de communi plurimorum marty. fo.241. Grad.

Confitebuntur celi mirabilia tua domine: etenim veritatem tuam in eccleſia ſanctorum. ℣. Miſericordias tuas dñe in eternū cantabo in generatione, ⁊ ꝓgenie. Alleluia, allā. ℣. Hec eſt vera fraternitas, que vicit mūdi crimina: Chriſtū ſecuta eſt, inclyta tenēs regna celeſtia, Alleluia. Euā. Confiteor tibi pater. de eodē cōmuni. fo.244. Offerto.

Mirabilis deus in ſanctis ſuis: deus Iſrael ipſe dabit virtuteʒ, ⁊ fortitudineʒ plebi ſue: benedictus deus, Alleluia Secreta.

Fiat tibi, queſumus domine, hoſtia ſacranda placabilis, precioſi celebritate martyrij: que, ⁊ peccata noſtra purificet, ⁊ tuoruʒ tibi vota conciliet famulorum. Per dominum. Cōm.

Ego vos elegi de mūdo, vt eatis, ⁊ fructuʒ afferatis, ⁊ fructus veſter maneat. Poſtcōmunio.

Queſumus, omnipotēs deus: vt ſactorū martyrū tuoruʒ Primi ⁊ Feliciani celeſtibus myſterijs celebrata ſolēnitas indulgentiaʒ nobis tue propitiationis acquirat. Per dominuʒ.

¶ In feſto ſancti Barnabe apoſtoli. Introitus. Die. 11

Mihi autem nimis honorati ſunt amici tui deus: nimis confortatus eſt principatus eorū. Pſal. Domine probaſti me, ⁊ cognouiſti me: tu cognouiſti ſeſſionem meā, ⁊ reſurrectioneʒ meam. ℣. Gloria pa. Oratio.

Deus, qui nos beati Barnabe apoſtoli tui meritis ⁊ interceſſione letificas: concede propitius: vt, qui tua per euʒ beneficia poſcimus, dono tue gratie conſequamur. Per dñm no.

Lectio actuum apoſtoloruʒ. ca. 11

In dieb⁹ illis: Multus numerus credentium, Antiochie conuerſus eſt ad dominuʒ. Peruenit autẽ ſermo ad aures eccleſie, que erat Hieroſolymis, ſuper iſtis: ⁊ miſerunt Barnabā vſque ad Antiochiam. Qui cuʒ perueniſſet, ⁊ vidiſſet gratiā dei: gauiſus eſt. Et hortabatur omnes in propoſito cordis manere in domino: quia erat vir bon⁹: ⁊ plen⁹ ſpiritu ſācto, ⁊ fide. Et appoſita eſt multa turba domino. Profectus eſt autem Tharſum, vt quereret Saulū: quē cuʒ inueniſſet, perduxit Antiochiam. Et annū totū conuerſati ſunt ibi in eccleſia: ⁊ docuerunt turbam multaʒ,

multaꝫ,ita vt cognominarentur
primuꝫ Antiochie diſcipuli,chri-
ſtiani. Erant autē in eccleſia que
ca.13 erat Antiochie prophete ꝛ do-
ctores, in quibus Barnabas,ꝛ
Simō,qui vocabaṫ Niger,ꝛ Lu-
cius Cyrenenſis,ꝛ Manahē qui
erat Herodis tetrarche collacta-
neus,ꝛ Saulus. Miniſtrantibus
auteꝫ illis dn̄o, ꝛ ieiunantibus:
dixit illis ſpiritus ſanctus. Se-
gregate mihi Saulū ꝛ Barnabā
in opus ad quod aſſumpſi eos.
Tūc ieiunantes ꝛ orantes,impo-
nentesqꝫ eis manus,dimiſerunt
illos. Grad. In omnē terram
exiuit ſonus eorum,ꝛ in fines or-
bis terre verba eorū. ℣. Celi e-
narrant gloriā dei: ꝛ opera ma-
nuū eius annūciat firmamentū.
Alleluia, alleluia. ℣. Ego vos
elegi de mundo: vt eatis, ꝛ fru-
ctum afferatis, ꝛ fructus veſter
maneat,alleluia.
ca. 15 Seq. ſancti euang. ſm Joannē.

In illo tempor: Dixit Jeſus diſcipulis ſuis. Hoc eſt preceptū meuꝫ: vt diligatis inuicem, ſicut dilexi vos. Maiorem hac dilectioneꝫ nemo habet, vt animā ſuā ponat quis pro amicis ſuis. Vos amici mei eſtis, ſi feceritis que ego p̄cipio vobis. Jam non dicam vos ſeruos, quia ſeruus neſcit quid faciat dominus eius. Vos autem dixi amicos: quia omnia quecunque audiui a patre meo, nota feci vobis. Non vos me elegiſtis: ſed ego elegi vos: ꝛ poſui vos: vt eatis,ꝛ fructum afferatis: ꝛ fructus veſter maneat: vt quodcunqꝫ petieritis patreꝫ in nomine meo,det vobis. Dicitur Credo. Offerto. Conſtitues eos principes ſuper omnem terram: memores erunt nominis tui dn̄e,in omni progenie,ꝛ generatione. Secreta.

Munera domine oblata ſanctifica: ꝛ,intercedente beato Barnaba apoſtolo tuo, nos per hec a peccatorum noſtroruꝫ maculis emunda. Per dn̄m no.

Prefatio de apoſtolis. Comm.

Vos, qui ſecuti eſtis me, ſedēbitis ſuper ſedes: iudicātes duodecim tribus Iſrael. Poſtcom.

Supplices te rogamus omnipotens deus: vt, quos tuis reficis ſacramentis, intercedente beato Barnaba apoſtolo tuo, tibi etiā placitis moribꝰ dignanter tribuas deſeruire. Per.

¶ Sāctorū mar. Baſilidis, Cy- die.
rini, Naboris, ꝛ Nazarij. Intr. 21

Intret in cōſpectu tuo domine gémitus compeditorum: redde vicinis noſtris ſéptupluꝫ in ſinu eoruꝫ: vindica ſanguineꝫ ſanctorum tuorum qui effuſus eſt. pſal. Deus venerunt gentes in hereditatem tuam, polluerūt templum ſanctum tuum, poſuerunt Hieruſalem in pomorum cuſtodiam. ℣. Gloria patri,ꝛ filio, ꝛ ſpiritui ſancto ſi. Oratio.

San-

Sanctorum martyrum tuorum Baſilidis, Cyrini, Naboris, atque Nazarij, queſumus domine, natalitia nobis votiua reſplédeant: ⁊, quod illis contulit excellentia ſempiterna, fructibus noſtre deuotionis accreſcat. Per. Epiſto. Rememoramini priſtinos dies. De cōi plurimorū mart. fo.243. Grad. Uindica dñe ſanguinem ſanctorū tuorum, qui effuſus eſt. ℣. Poſuerunt mortalia ſeruorū tuorū, eſcas volatilibus celi, carnes ſanctorū tuorum beſtijs terre. Alleluia, alleluia. ℣. Corpora ſanctorum in pace ſepulta ſunt, ⁊ nomina eorum viuēt in generatione, ⁊ generationem. Alleluia. Euāg. Sedente Ieſu ſuper montem Oliueti. De eodē cōi. f.243. Offer. Exultabunt ſancti in gloria, letabuntur in cubilibus ſuis: exaltationes dei in faucibus eorum. Secreta. Pro ſanctorū tuorum Baſilidis, Cyrini, Naboris, atque Nazarij ſanguine venerando, hoſtias tibi domine ſollemniter immolamus, tua mirabilia pertractantes: per quē talis eſt perfecta victoria. Per dominū. Cōmun. Poſuerunt mortalia ſeruorum tuorum, dñe, eſcas volatilibus celi, carnes ſanctorū tuorum beſtijs terre: ſecundum magnitudinem brachij tui poſſide filios morte punitorū. Poſtcōm. Semper domine ſanctorū martyrum tuorum Baſilidis, Cyrini, Naboris, atque Nazarij, ſollemnia celebrantes, preſta queſumus: vt, eorum patrocinia iugiter ſentiamus. Per dñm.

¶ In feſto ſancti Baſilij epiſcopi, ⁊ confeſſoris. Introitus. Die. 14

In medio eccleſie aperuit os eius, ⁊ impleuit eum dominus ſpiritu ſapientie, ⁊ intellectus: ſtolam glorie induit eum. Pſalmus. Bonum eſt confiteri domino: ⁊ pſallere nomini tuo altiſſime. ℣. Gloria patri. Orō. Exaudi queſumus domine preces noſtras, quas in beati Baſilij cōfeſſoris tui atque pontificis ſollemnitate deferimus: ⁊, qui tibi digne meruit famulari, eius intercedentibus meritis, ab omnib⁹ nos abſolue peccatis. Per do. Epiſto. Teſtificor coram. De cōmuni Doctorū. fo.247. Grad. Os iuſti meditabitur ſapientiā: ⁊ lingua eius loquet iudiciū. ℣. Lex dei eius in corde ipſius: ⁊ non ſupplantabūtur greſſus eius. Alleluia, alleluia. ℣. Inueni Dauid ſeruum meum: oleo ſancto meo vnxi eum. Alleluia. Seq. ſancti euang. ſm Lucam. ca. 14

In illo tempore: Dixit Ieſus turbis. Si quis venit ad me, ⁊ non odit patrem ſuū ⁊ matrem, ⁊ vxorem ⁊ filios, ⁊ fratres ⁊ ſorores, adhuc autem ⁊ animam ſuam: non poteſt meus eſſe diſcipulus. Et qui nō baiulat crucē ſuā, ⁊ venit

nit poſt me: nō poteſt meus eſſe diſcipulus. Quis enim ex vobis volēs turrim ędificare, non prius ſedens, cōputat ſumptus qui neceſſarij ſunt, ſi habeat ad perficiendum: ne poſtquam poſuerit fundamentum, ⁊ non potuerit perficere, omnes qui vident, incipiant illudere ei, dicentes: quia hic homo cępit ędificare, ⁊ non potuit cōſummare? Aut quis rex iturus committere bellum adverſus alium regem, non ſedens prius cogitat, ſi poſſit cum decem millibus occurrere ei, qui cum viginti millibus venit ad ſe? Alioquin adhuc illo longe agente, legationem mittens, rogat ea quę pacis ſunt. Sic ergo, omnis ex vobis, qui non renunciat omnibus quę poſſidet: non poteſt meus eſſe diſcipulus. Bonum eſt ſal. Si autem ſal quoque evanuerit: in quo condietur? Neqȝ in terram, neqȝ in ſterquilinium vtile eſt, ſed foras mittetur. Qui habet aures audiendi, audiat. dicit Credo. Offert. Veritas mea, ⁊ miſericordia mea cum ipſo: ⁊ in nomine meo exaltabitur cornu eius. Secre.

Sancti Baſilij confeſſoris tui atque pontificis, quęſumus domine annua ſollemnitas pietati tuę nos reddat acceptos: vt, per hęc pię placationis officia ⁊ illum beata retributio comitetur, ⁊ nos dōis gratię tuę dona cōciliet. Per d. Cōmu. Fidelis ſeruus ⁊ prudens, quem conſtituit dñs ſuper familiam ſuā: vt det illis in tẽpore tritici mẽſurā. Poſtcōm.

Deus, fidelium remunerator animarū: prȩſta: vt beati Baſilij confeſſoris tui atque pontificis, cuius venerandam celebramus feſtiuitatem, precibus indulgentiā cōſequamur. Per.

¶ Sanctorū marty. Uiti, Modeſti, atqȝ Creſcẽtię. Introitus. Iu. 15

Multę tribulationes iuſtorum: ⁊ de his omnibus liberauit eos dominus: dominus cuſtodit oia oſſa eorum: vnū ex his non conteretur. Pſal. Benedicam dominum in omni tempore: ſemper laus eius in ore meo. ℣. Gloria patri. Oratio.

Da eccleſię tuę, quęſumus dñe, ſanctis martyribus tuis Uito, Modeſto, atqȝ Creſcentia intercedẽtibus, ſuperbe non ſapere, ſed tibi placita humilitate proficere: vt, proterua deſpiciens, quęcunqȝ matura ſunt, libera exerceat charitate. Per d. Epiſtola. Iuſtificati ex fide. De cōi pluri. mart. fo. 243. Grad. Exultabũt ſancti i gloria: lętabũtur in cubilibus ſuis. ℣. Cãtate dño canticũ nouũ: laus eius in eccleſia ſanctorũ. Alla, alla. ℣. Sãcti tui dñe benedicẽt te: gloriā regni tui dicẽt. Alla. Euag. Qui vos audit. De eodẽ cōi. fo. 244. Offerto. Mirabilis deus in ſanctis ſuis: Deus Iſrael ipſe dabit virtutẽ, ⁊ fortitudinẽ plebi ſuę: benedictus deus. Secreta.

Sicut

Sicut gloriaꝫ diuinę poten-
tię munera ꝑ ſanctis obla-
ta teſtatur: ſic nobiſ effectũ dñe
tuę ſaluationiſ impẽdãt. Per d.
Cõio. Juſtoꝝ aię in manu dei
ſunt: ⁊ non tanget illos tormen-
tum malitię: viſi ſunt oculis inſi-
pientium mori: illi autem ſunt in
pace. Poſtcommunio.
Refecti, dñe, benedictione
ſollemni, quęſumuſ: vt, per inter-
ceſſionem ſanctorum martyruꝫ
tuorum Viti, Modeſti, ⁊ Creſcẽ
tię, medicina ſacramenti, ⁊ corpo
ribus noſtris proſit, ⁊ mentibuſ.
Per dominum noſtrum Jeſum.
¶ Sanctoruꝫ martyrum Mar-
Die. ci, ⁊ Marcelliani. Introitus.
18. Salus iuſtorum a domi
no: ⁊ protector eorum
eſt in tempore tribula-
tionis. Ps. Noli ęmu-
lari in malignantibus: neque ze-
laueris facientes iniquitatem.
V. Gloria patri, ⁊ filio. Oratio.
Preſta, quęſumus, omnipo
tens deus: vt qui ſanctoruꝫ
martyrum tuorũ Marci ⁊ Mar
celliani natalitia colimus: a cun-
ctis malis imminentibus, eoruꝫ
interceſſionibuſ liberemur. Per.
Epiſtola. Juſtorum animę. de
cõi pluri. marty. f. 241. Gradua.
Juſtorũ animę in manu dei ſũt,
⁊ non tanget illos tormentũ ma
litię. V. Viſi ſunt oculis inſipien
tium mori: illi auteꝫ ſunt in pace.
Alleluia, alleluia. V. Hęc eſt ve
ra fraternitas, quę nunquaꝫ po-
tuit violari certamine: qui effuſo
ſanguine ſecuti ſunt dominum.
M. N. R.

Alleluia. Euangelium. Ego
vos qui ędificatis. de eodem cõ-
muni. fol. 244. Offert. Anima
noſtra, ſicut paſſer, erepta eſt de
laqueo venantium: laqueus con
tritus eſt, ⁊ nos liberati ſumus.
Munera tibi domi- Secre.
ne dicata ſanctifica: ⁊ inter-
cedentibus ſanctis martyribus
tuis Marco ⁊ Marcelliano, per
eadem nos placatus intende.
Per do. Communio. Amen di-
co vobis: quod vos qui reliqui-
ſtis omnia, ⁊ ſecuti eſtis me: cen-
tuplum accipietis, ⁊ vitam ęter-
nam poſſidebitis. Poſtcomun.
Salutaris tui domine mu-
nere ſatiati, ſupplices ero-
ramus: vt quorum lętamur gu-
ſtu, renouemur effectu. Per do.
¶ Sanctorum martyrum Ger
uaſij ⁊ Protaſij. Introitus. Die.
Loquetur dominus pa 19.
cem in plebem ſuam, ⁊
ſuper ſanctos ſuos: ⁊
in eos qui conuertun-
tur ad ipſuꝫ. Ps. Benedixiſti do
mine terram tuam, auertiſti cap-
tiuitatẽ Jacob. V. Gloria. Orõ.
Deus, qui nos annua ſancto-
rũ martyrum tuorum Ger
uaſij ⁊ Protaſij ſollẽnitate lętifi-
cas: concede propitius: vt, quo-
rum gaudemus meritis, accenda
mur exemplis. Per do. Epiſto.
Communicantes Chriſti paſſio-
nibuſ. fol. 239. de cõi vniuſ mar.
Grad. Glorioſus deus in ſan-
ctis ſuiſ: mirabilis in maieſtate,
faciẽs prodigia. V. Dextera tua
dñe glorificata eſt ĩ virtute: dexte-

ra manus tua cõfregit inimicoſ.
Alleluia,alleluia. ℣. Hec eſt ve
ra fraternitas,que vicit mũdi cri
mina: Chriſtum ſecuta eſt,incly
ta tenẽs regna celeſtia. Alleluia.
Euang. Deſcendens Jeſus de
monte. de cõi plu.mar. fol.242.
Offertorium. Letamini in do
mino,et exultate iuſti: et gloriami
ni omnes recti corde. Secreta.
Oblatis, queſumus domi
ne,placare muneribus:et in
tercedentibus ſanctis tuis,a cũ
ctis nos defende periculiſ. Per
do. Cõio. Poſuerunt mortalia
ſeruorum tuorum domine eſcaſ
volatilibus celi:carnes ſanctorũ
tuorũ beſtijs terre: ſecundũ ma
gnitudinẽ brachij tui poſſide fi
lios morte punitorũ. Poſtcõio.
Hec nos communio domi
ne purget a crimine:et inter
cedentibus ſanctis martyribus
tuis Geruaſio et Protaſio, cele
ſtis remedij faciat eſſe conſortes. p.

¶ Sancti Siluerij Pape et
martyris. Introitus.

Dic. 20. Statuit ei dominus
teſtamentum pa
cis: et principem fe
cit eum:vt ſit illi ſa
cerdotij dignitas
i eternũ. Ps. Me
mento dñe Dauid,et oĩs manſue
tudinis eius. ℣. Gloria. Oõ.
Infirmitatem noſtram re
ſpice omnipotens deus:et
quia pondus proprie actionis
grauat, beati Siluerij martyris
tui atque pontificis interceſſio
glorioſa nos protegat. Per do.

Lectio epiſtole beati Iu
de Apoſtoli.

Chariſſimi: Memores eſto
te verborum que predicta
ſũt ab Apoſtolis domini noſtri
Jeſu Chriſti:qui dicebãt vobiſ.
Quoniã in nouiſſimis tempori
bus venient illuſores, ſecundũ
deſideria ſua ambulantes in im
pietatibus. Hi ſunt qui ſegre
gant ſemetipſos,animales, ſpiri
tum non habentes. Uos autem
chariſſimi,ſuperedificantes voſ
metipſos ſanctiſſime noſtre fi
dei, in Spiritu ſancto orantes,
voſmetipſoſ in dilectione dei ſer
uate:expectantes miſericordiã
dñi noſtri Jeſu Chriſti in vitam
eternã. Grad. Inueni Dauid
ſeruũ meũ:oleo ſancto meo vn
xi eũ:manuſ enim mea auxiliabi
tur ei,et brachiũ meum conforta
bit eũ. ℣. Nihil proficiet inimi
cus in eo:et filius iniquitatiſ non
nocebit ei. Alleluia,alleluia. ℣.
Tu es ſacerdos in eternũ ſecun
dũ ordinẽ Melchiſedec. Allã.
Euangel. Siquis venit ad me.
de cõi vnius mar. pont. fol.237.
Offert. Ueritas mea, et miſeri
cordia mea cũ ipſo:et in noĩe meo
exaltabitur cornu eius. Secret.
Hoſtias tibi domine, beati
Siluerij martyris tui atq;
pontificis dicatas meritis beni
gnus aſſume:et ad perpetuũ no
bis tribue prouenire ſubſidiũ.
Per dominũ no. Communio.
Semel iuraui in ſancto meo: ſe
men eius in eternum manebit:et
ſedes eius ſicut ſol in conſpectu
meo:

meo:⁊ ſicut luna perfecta in eter
nũ, ⁊ teſtis in celo fidelis. Poſtc.
REfecti participatione mu-
neris ſacri, q̃s domine deus
noſter: vt, cuius exequimur cul-
tum ſentiamus effectuz. Per d.

¶ Sancti Paulini epiſcopi ⁊ cõ
feſſoꝛis. Introitus.

die. 22. STatuit ei domin⁹
teſtamentum pa-
cis, ⁊ pꝛincipem fe
cit eum, vt ſit illi ſa
cerdotij dignitas
in eternum. pſal.
Memẽto domine Dauid: ⁊ om-
nis manſuetudinis eius. ℣. Glo
ria patri ⁊ filio ⁊ ſpiri. Oratio.
DA, queſumus omnipotens
deus: vt beati Paulini cõ-
feſſoꝛis tui atque pontificis ve-
neranda ſollemnitas, ⁊ deuotio-
nẽ nobis augeat, ⁊ ſalutẽ. Per.

Lectio epiſtole beati Pauli
apoſtoli ad Coꝛinthios.

2.c.8 FRatres: Scitis gratiaz do-
mini noſtri Jeſu Chꝛiſti:
quoniam pꝛopter vos egenus
factus eſt, cum eſſet diues: vt il-
lius inopia vos diuites eſſetis.
Et conſilium in hoc do. Hoc
enim vobis vtile eſt: qui non ſo-
lum facere, ſed ⁊ velle cepiſtis ab
anno pꝛioꝛe. Nunc vero, ⁊ facto
perficite: vt quẽadmodum pꝛõ-
ptus eſt animus voluntatis: ita
ſit ⁊ perficiẽdi ex eo quod habe-
tis. Si enim voluntas pꝛompta
eſt: ſecundum id quod habet, ac-
cepta eſt, nõ ſecundum id quod
non habet. Non enim vt alijs ſit
remiſſio, vobis autẽ tribulatio:
ſed ex equalitate. In pꝛeſenti tẽ-
poꝛe, veſtra abundãtia, illoꝛuz in
opiã ſuppleat: vt ⁊ illoꝛũ abundã
tia veſtre inopie ſit ſupplemẽtũ,
vt fiat equalitas, ſicut ſcriptum
eſt. Qui multũ, non abundauit:
⁊ qui modicum, non minoꝛauit.
Grad. Ecce ſacerdos magnus,
qui in diebus ſuis placuit deo.
℣. Non eſt inuentus ſimilis illi,
qui conſeruaret legem excelſi.
Alleluia, Alleluia. ℣. Tu es ſa-
cerdos in eternum ſecunduz oꝛ-
dinem Melchiſedec. Alleluia.
Euangeliuz. Nolite timere pu-
ſillus grex.. de comuni confeſſo.
non pon. fo. 248. Offer. Inuẽ
ni Dauid ſeruuz meũ: oleo ſacto
meo vnxi euz: manus enim mea
auxiliabitur ei, ⁊ bꝛachium meuz
confoꝛtabit eum. Secreta.
SAncti tui, q̃s dñe, nos vbi-
que letificent: vt duz eoꝛuz
merita recolimus, patrocinia ſen
tiamus. Per dñm. Cõmunio.
Fidelis ſeruus ⁊ pꝛudens, quẽ
conſtituit dominus ſuper fami-
liam ſuam: vt det illis in tempo-
re tritici menſuram. Poſtcom.
PReſta, queſumus, omnipo
tens deus: vt, de perceptis
muneribus gratias exhibentes,
intercedente beato Paulino cõ
feſſoꝛe tuo atque pontifice bene
ficia potioꝛa ſumamus. Per do.

¶ In vigilia Sancti Joannis
Baptiſte. Introitus.

NE timeas Zacharia: die.
exaudita eſt oꝛatio tua, 23.
⁊ Eliſabeth vxoꝛ tua
pariet tibi filium: ⁊ vo
cabis

cabis nomen eius Joannē: ⁊ erit
magnus coram domino: ⁊ ſpiri-
tu ſancto replebitur, adhuc ex
vtero matris ſue: ⁊ multi in nati
uitate eius gaudebunt. ps. Do-
mine i virtute tua letabitur rex,
⁊ ſuper ſalutare tuū exultabit ve
hementer. ℣. Gloria. Oratio.

Preſta, queſumus omnipo
tens deus: vt familia tua p
viam ſalutis incedat: ⁊ beati Jo-
annis precurſoris hortamenta
ſectando, ad eum, quē predixit,
ſecura perueniat, Dominum no
ſtrum Jeſum Chriſtum filiū tu-
um. Qui tecum viuit ⁊ regnat.
Secunda oratio de S. Maria.
Concede. tertia Eccleſie, vel
pro Papa. Deus oīuȝ. f. 269.

Lectio Hieremie prophete.

ca. 1. In diebus illis. Factum eſt
verbum domini ad me, di-
cens. Priuſquam te formarem
in vtero, noui te: ⁊ antequam exi
res de vulua, ſanctificaui te: ⁊ pro
phetam in gentibus dedi te. Et
dixi, a, a, a, domine deus: ecce ne-
ſcio loqui, quia puer ego ſuȝ. Et
dixit dominus ad me. Noli dice
re, puer ſum: quoniam ad omnia
que mittam te, ibis: ⁊ vniuerſa
q̄ mandauero tibi, loqueris. Ne
timeas a facie eorum: quia ego
tecum ſum, vt eruam te, dicit do
minus. Et miſit dominus manū
ſuam, ⁊ tetigit os meū: ⁊ dixit do
minus ad me. Ecce, dedi verba
mea in ore tuo: Ecce, cōſtitui te
hodie ſuper gentes, ⁊ ſup regna:
vt euellas, ⁊ deſtruas, ⁊ diſper-
das, ⁊ diſſipes, ⁊ edifices, ⁊ plan-
tes. Dicit dominus omnipotēs.

Graduale. Fuit homo miſſus
a deo, cui nomen erat Joannes.
℣. Hic venit vt teſtimoniū per-
hiberet de lumine, parare domi-
no plebem perfectam.

Initiū ſancti euan. ſm Lucam.

Fuit in die- ca. 1.
bus Hero-
dis regis Ju
dee, ſacerdos
quidam nomi-
ne Zacharias,
de vice Abia: ⁊
vxor illius de fi
liabus Aarō, ⁊
nomē illius Eliſabeth. Erant au
tem iuſti ambo ante deum, ince-
dentes in omnibus mandatis ⁊
iuſtificationib⁹ domini ſine que-
rela: ⁊ nō erat illis filius: eo quod
Eliſabeth eſſet ſterilis, ⁊ ambo
proceſſiſſent in diebus ſuis. Fa-
ctum eſt autem: cum ſacerdotio
fungeretur Zacharias in ordine
vicis ſue ante deum, ſecundū cō-
ſuetudinē ſacerdotij, ſorte exijt
vt incenſuȝ poneret, ingreſſus in
templuȝ domini. Et omnis mul
titudo populi erat orās foris, ho
ra incenſi. Apparuit aūt illi An-
gelus domini, ſtans a dextris al-
taris incenſi. Et Zacharias tur
batus eſt, videns: ⁊ timor irruit
ſuper eum. Ait autem ad illum
Angelus. Ne timeas Zacharia:
quoniam exaudita eſt depreca-
tio tua. Et vxor tua Eliſabeth
pariet tibi filium: ⁊ vocabis no-
men eius Joannem. Et erit ti-
bi gaudium ⁊ exultatio: ⁊ multi
in

in natiuitate eius gaudebunt. Erit enim magnus coram domi no: vinum ⁊ ſiceram non bibet. Et ſpiritu ſancto replebitur, ad huc ex vtero matris ſue: ⁊ mul tos filiorum Iſrael conuertet ad dominum deum ipſorum. Et ip ſe precedet ante illum in ſpiritu ⁊ virtute Elie: vt conuertat cor da patrum in filios: ⁊ incredulos ad prudentiam iuſtorum, parare domino plebem perfectam. Of fert. Gloria ⁊ honore coronaſti eum, ⁊ conſtituiſti eum ſuper ope ra manuum tuarū dñe. Secreta.

Munera dñe oblata ſanctifi ca: ⁊ intercedente beato Ioanne Baptiſta, nos per hec a peccatorum noſtrorum maculis emunda. Per do. Coio. Ma gna eſt gloria eius i ſalutari tuo: gloriam ⁊ magnū decorem impo nes ſuper eum domine. Poſtcō.

Beati Ioānis Baptiſte nos domine preclara comitetur oratio: ⁊ quem venturum eſſe pre dixit, poſcat nobis fore placatū dominum noſtrum Ieſum Chri ſtum filium tuum. Qui tecum vi uit ⁊ regnat in vnitate ſpiritus.

Die. 24. ¶ In Natiuitate ſancti Ioan nis Baptiſte. Introitus.

De ventre ma tris mee voca uit me domin⁹ nomine meo: ⁊ poſuit os meū vt gladium acu tum: ⁊ ſub tegu mento manus ſue protexit me: ⁊ poſuit me quaſi ſagittam electā.

Pſalmus. Bonum eſt confiteri domino, ⁊ pſallere nomini tuo al tiſſime. ℣. Gloria patri. Dicitur Gloria in excelſis deo. Oratio.

Deus, qui preſentem diem honorabilem nobis in bea ti Ioannis Natiuitate feciſti: da populis tuis ſpiritualium gratiā gaudiorum: ⁊ omnium fidelium mentes dirige in viam ſalutis e terne. Per dominum noſtrum.

Lectio Iſaie prophete.

Hec dicit dominus. Audi te inſule, ⁊ attendite popu li de longe. Dominus ab vtero vocauit me: de ventre matris mee recordat⁹ eſt nominis mei. Et poſuit os meum quaſi gladiū acutum. In vmbra manus ſue protexit me: ⁊ poſuit me quaſi ſa gittam electam. In pharetra ſua abſcondit me: ⁊ dixit mihi. Ser uus meus es tu, Iſrael: quia in te gloriabor. Et nunc hec dicit do minus, formans me ex vtero ſer uum ſibi. Dedi te in lucem gen tium: vt ſis ſalus mea vſque ad extremum terre. Reges vide bunt, ⁊ conſurgent principes, ⁊ adorabunt dominum deum tuū, ⁊ ſanctum Iſrael, qui elegit te. C.49.

Graduale. Priuſquam te for marem in vtero, noui te: ⁊ ante quam exires de ventre, ſanctifi caui te. ℣. Miſit dominus ma num ſuam, ⁊ tetigit os meum: ⁊ dixit mihi. Alleluia, alleluia. ℣. Tu puer propheta altiſſimi vo caberis: preibis ante dominum parare vias eius. Alleluia.

Seq. ſancti euang. ſm Lucam.

ca.i.

Eliſabeth impletu᷒ eſt tempus pariendi: ⁊ pépe rit filiũ. Et audierunt vicini ⁊ cognati eiuſ, q᷑ magnificauit dominus miſericordiam ſuam cum illa: ⁊ congratulabantur ei. Et factum eſt: in die octauo venérunt circuncídere púerum: ⁊ vocabant eum nomine patris ſui, Zachariam. Et reſpondens mater eius, dixit. Nequaquam: ſed vocabitur Joannes. Et dixerunt ad illa᷒: quia nemo eſt in cognatione tua, qui vocetur hoc nomine. Innuebant autem patri eius, quem vellet vocari eu᷒. Et póſtulans pugillaré, ſcripſit, dicenſ. Joánes eſt nomen eius. Et mirati ſunt vniuerſi. Apertum eſt autem illico os eiuſ, ⁊ lingua eius: ⁊ loquebatur, benedicens deum. Et factus eſt timor ſuper omnes vicinos eoru᷒: ⁊ ſuper omnia montana Judeę diuulgabantur omnia verba hec. Et poſuerunt omnes qui audierant, in corde ſuo, dicéteſ. Quiſ, putas, puer iſte erit? Eteni᷒ manus domini erat cu᷒ illo. Et Zacharias pater eius repletus eſt Spiritu ſancto: ⁊ prophetauit, dicens. Benedictus dominus deuſ Iſrael: quia viſitauit ⁊ fecit redéptioné plebis ſuę. nõ dicit Credo. niſi venerit i dñica: aut infra octauam corporis Chriſti: vel in eccleſia propria: ſed in octaua dñ, propter octauá apoſtolorum. Offert. Iuſtus, vt palma florebit: ſicut cedrus, quę in Libano eſt, multiplicabitur. Secr.

Tua domine muneribus altaria cumulamus: illius natiuitaté honore debito celebrantes: qui ſaluatorem mundi, ⁊ cécinit affuturu᷒, ⁊ adeſſe monſtrauit, dominum noſtrum Jeſum Chriſtum filium tuum. Qui tecum viuit ⁊ regnat. Comunio.

Tu puer propheta altiſſimi vocaberis: preibis enim ante faciẽ dñi, parare vias eius. Poſtcõi.

Sumat eccleſia tua deuſ beati Joannis Baptiſtę generatione lętitiá: per quem ſuę regenerationis cognouit auctorẽ dominum noſtrum Jeſum Chriſtum filium tuum. Qui tecum viuit ⁊ regnat in vnitate ſpiritus.

Infra octauam ſancti Joannis Baptiſtę, ⁊ ipſo die octauę fit idẽ officium, quod in die. Sed infra octauam poſt orationem diei, dicitur ſecunda Oratio de ſancta Maria. Concede. tertia cõtra pſecutores eccleſię vel p Papa.

¶ In feſto ſanctorum martyrũ Joannis ⁊ Pauli. Introitus.

Multę tribulatio dies iuſtorum: 26
de his omnib⁹ liberauit eos dominus: dñs cuſtodit omnia oſſa eoru᷒; vnũ ex his non conteretur. Pſalm⁹.

Benedicam dominum in omni tem-

tempore: ſemper laus eius in ore meo. ℣. Gloria patri. Oratio.
Queſumus, omnipotēs deus: vt nos geminata letitia hodierne feſtiuitatis excipiat, q̄ de beatorum martyrum Joannis & Pauli glorificatione procedit: quos eādē fides & paſſio, vere fecit eſſe germanos. Per do. Secunda oratio de ſancto Joāne. tertia cōtra perſecutores eccleſie. vel pro Papa. Epiſtola.
Hi ſunt viri miſericordie. vt in octaua apoſtolorū Petri & Pauli fo. 209. Grad. Ecce quā bonum, & quā iucundum, habitare fratres in vnum. ℣. Sicut vnguentum in capite, quod deſcendit in barbam, barbam Aaron. Alleluia, alleluia. ℣. Hec eſt vera fraternitas, que vicit mūdi crimina: Chriſtum ſecuta eſt, inclyta tenens regna celeſtia. Alleluia. Euangeliū. Attēdite a fermento phariſeorum. de cōi plurimo. marty. fo. 244. Offer. Gloriabuntur in te omnes, qui diligunt nomen tuum: quoniam tu domine benedices iuſto: domine, vt ſcuto bone voluntatis tue, coronaſti nos. Secre.
Hoſtias tibi, domine, ſanctorum martyrum tuorum Joannis & Pauli dicatas meritis benignus aſſume: & ad perpetuum nobis tribue ꝑuenire ſubſidiū. Per do. Cōio. Et ſi coram hominibus tormenta paſſi ſunt, deus tentauit eos: tanquā aurū in fornace probauit eos: & quaſi holocauſta accepit eos. Poſtcōio.

Sumpſimus domine ſanctorum martyrū tuorū Joannis & Pauli ſollēnia celebrantes, ſacramenta celeſtia: preſta, queſumus: vt, quod temporaliter gerimus, eternis gaudijs cōſequamur. Per dominum noſt.
¶ Si ſequens feſtū ſancti Leonis venerit in dominica, transfer tur poſt octauam Apoſtolorū: & Miſſa dicitur de dominica cū commemoratione ſancti Joannis: & vigilia apoſtolorum fit in ſabbato. Quocunque vero alio die venerit, fit de feſto cum commemoratione ſancti Joannis, & vigilie. In eccleſijs autem collegiatis dicūtur due miſſe, vna de Feſto, cum commemora. ſancti Joannis, & contra perſecutores eccleſie, vel pro Papa: alia de vigilia cū cōme. S. Marie, Concede. & Eccleſie. vel pro Papa.
¶ In feſto S. Leonis Pape & cōfeſſ. Miſſa. Sacerdotes tui. die. 28.
de cōmuni. fo. 245. ꝑter orationē que dicitur vt infra. Oratio.
Deus, qui beatum Leonē pontificem tuum ſanctorū tuorum meritis coequaſti: concede propitius: vt, qui commemorationis eius feſta percolimus, vite quoque imitēmur exēpla. Per dominū no. Secreta.
Annue nobis, q̄s domine: vt, interceſſione beati Leonis hec nobis proſit oblatio: quā immolādo totius mūdi tribuiſti relaxari delicta. Per. Poſtcōio.
Deus, qui anime famuli tui Leonis eterne beatitudi-

nis premia cōtuliſti: cōcede ꝓpitius: vt, q peccatorū noſtrorū pondere premimur, eius apud te precibus ſubleuemur. Per do.

¶ In vigilia apoſtolorum Petri ⁊ Pauli. Introitus.

dic. 28 DIcit dominus Petro: cum eſſes iunior cingebas te, ⁊ ambulabas vbi volebas: cum autē ſenueris, extendes manus tuas, ⁊ alius te cinget, ⁊ ducet quo tu non vis: hoc autem dixit, ſignificans, qua morte clarificaturus eſſet deum. Pſalmus. Celi enarrant gloriā dei: ⁊ opera manuum eius annunciat firmamentum. ℣. Gloria patri, ⁊ ſi. non dicitur Gloria in excelſis deo. Oratio.

PReſta, queſumus, omnipotens deus: vt nullis nos ꝑmittas perturbationibus cōncuti: quos in apoſtolice confeſſionis petra ſolidaſti. Per dñm.

Lectio actuum Apoſtolorum.

ca. 3. IN diebus illis. Petrus ⁊ Joannes aſcendebant in tēplum, ad horam orationis nonā. Et quidam vir qui erat claudus ex vtero matris ſue, baiulabatur: quem ponebant quotidie ad portam templi, que dicitur Specioſa, vt peteret eleemoſynam ab introeuntibus in templū. Is cū vidiſſet Petrum ⁊ Joannem incipientes introire in templū: rogabat vt eleemoſynam acciperet. Intuens autem in eum Petrus cū Joāne, dixit. Reſpice in nos. At ille intendebat in eos, ſperās ſe aliquid accepturū ab eis. Petrus autem dixit. Argentum ⁊ aurum non eſt mihi: quod autem habeo, hoc tibi do. In nomine Jeſu Chriſti Nazareni ſurge, ⁊ ambula. Et apprehenſa manu eius dextera, alleuauit eū: ⁊ prōtinus cōſolidate ſunt baſes eius ⁊ plante. Et exiliens ſtetit, ⁊ ambulabat: ⁊ intrauit cum illis in templum ambulans, ⁊ exiliens, ⁊ laudans deum. Et vidit omnis populus eum ambulantem, ⁊ laudantem deum. Cognoſcebant autem illum, quoniam ipſe erat qui ad eleemoſynam ſedebat ad Specioſam portā templi: ⁊ repleti ſunt omnes ſtupore ⁊ extaſi, in eo quod cōtigerat illi.

Grad. In omnē terram exiuit ſonus eorum: ⁊ in fines orbis terre verba eorum. ℣. Celi enarrāt gloriam Dei: ⁊ opera manuum eius annunciat firmamentum.

Sequen. ſci euang. ſm Joannē.

IN illo tēpore: Dixit Jeſus Simōni Petro. Simon Joannis diligis me plus his? Dicit ei. Etiam domine: tu ſcis quia amo te. Dicit ei. Paſce agnos meos. Dicit ei iterum. Simon Joannis diligis me? Ait illi. Etiam domine: tu ſcis quia amo te. Dicit ei. Paſce agnos meos. Dicit ei tertio. Simon Joannis amas me? Contriſtatus eſt Petrus quia dixit ei tertio, amas me: ⁊ c. 21.

dixit

dixit ei. Domine tu omnia noſti: tu ſcis quia amo te. Dicit ei. Paſce oues meas. Amen, amen dico tibi: cũ eſſes iunioꝛ cingebas te, ⁊ ambulabas vbi volebas. Cum autem ſenueris, extendes manus tuas, ⁊ alius te cinget, ⁊ ducet quo tu nõ vis. Hoc autẽ dixit, ſignificans, qua moꝛte eſſet clarificaturꝰ deũ. Offer. Mihi autẽ nimis honoꝛificati ſunt amici tui deus: nimis cõfoꝛtatus eſt pꝛincipatus eoꝛum. Secreta. Munus populi tui, q̃s domine, apoſtolica interceſſione ſanctifica: noſq; a peccatoꝛũ noſtroꝛum maculis emunda. Per. Cõio. Simon Joannis diligis me plus his? Dñe, tu omnia noſti: tu ſcis dñe, q2 amo te. Poſtc. Quos celeſti domine alimẽto ſatiaſti: apoſtolicis interceſſionibus ab omni aduerſitate cuſtodi. Per dominum noſt.

¶ In feſto apoſtoloꝛum Petri ⁊ Pauli. Introitus.

Die. 29. Nunc ſcio vere, quia miſit dñs angelum ſuũ: ⁊ eripuit me de manu Herodis, ⁊ de omni expectatiõe plebis Judeoꝛum. Pſalmus. Domine pꝛobaſti me, ⁊ cognouiſti me: tu cognouiſti ſeſſionem meam, ⁊ reſurrectionem meam. ℣. Gloꝛia patri, ⁊ filio, ⁊c. Oꝛatio. Deus, qui hodiernam diẽ apoſtoloꝛum tuoꝛum Petri ⁊ Pauli martyrio cõſecraſti: da eccleſie tue, eoꝛum in omnibꝰ ſequi pꝛeceptum: per quos religionis ſumpſit exoꝛdium. Per. Et non fit cõmemoꝛ. de ſancto Paulo, quia oꝛatio eſt cõis: nec octaue S. Joannis Baptiſte. Lectio actuum Apoſtoloꝛum.

In diebus illis: Miſit He- ca. 12
rodes rex manus, vt affligeret quoſdam de eccleſia. Occidit autem Jacobũ fratrem Joannis gladio. Videns autem q2 placeret Judeis, appoſuit vt appꝛehenderet ⁊ Petrum. (Erant autem dies Azymoꝛum.) Quẽ cum appꝛehendiſſet, miſit in carcerem: tradens quatuoꝛ quaternionibus militum cuſtodiendũ: volens poſt paſcha pꝛoducere eum populo. Et Petrus quidẽ ſeruabatur in carcere. Oꝛatio autem fiebat ſine intermiſſione ab Eccleſia ad deum pꝛo eo. Cũ autem pꝛoducturus eum eſſet Herodes: in ipſa nocte erat Petrus doꝛmiens inter duos milites, vinctus catenis duabus: ⁊ cuſtodes ante oſtium cuſtodiebant carcerem. Et ecce angelus domini aſtitit: ⁊ lumen refulſit in habitaculo. Percuſſoque latere Petri, excitauit eum, dicens. Surge velociter. Et ceciderunt catene de manibus eius. Dixit autem angelus ad eum. Pꝛecingere, ⁊ calceate caligas tuas. Et fecit ſic: ⁊ dixit illi. Circunda tibi veſtimentum tuum, ⁊ ſequere me. Et exiens ſequebatur eum: ⁊ neſciebat, quia verũ eſt quod fiebat per angelum. Exiſtimabat

bat autem ſe viſum videre. Trā
ſeuntes autem primam ⁊ ſecun-
dam cuſtodiã, venerunt ad por
tam ferream, que ducit ad ciuita
tem: que vltro aperta eſt eis. Et
exeuntes, proceſſerunt vicum
vnum: ⁊ continuo diſceſſit ange
lus ab eo. Et Petrus ad ſe re-
uerſus, dixit. Nunc ſcio vere, q̄
miſit dominus angelum ſuum: ⁊
eripuit me de manu Herodis, ⁊
de omni expectatione plebis Iu
deorum. Graduale. Conſti-
tues eos principes ſuper omnē
terrã: memores erunt nominis
tui domine. ℣. Pro patribus
tuis nati ſunt tibi filij: propterea
populi confitebuntur tibi. Alle
luia, alleluia. ℣. Tu es Petrus:
⁊ ſuper hanc petram edificabo
eccleſiam meam. Alleluia.

c.16. Seq. ſancti euang. ſm Matthe.

In illo tē
pore: Ve
nit Ieſus in par
tes Ceſaree phi
lippi: ⁊ interro-
gabat diſcipu-
los ſuos, dicēs.
Quē dicunt ho
mines eſſe filiū
hominis? At illi dixerunt. Alij
Ioannem Baptiſtam: alij autē
Eliam: alij vero Hieremiã: aut
vnū ex prophetis. Dicit illis Ie
ſus. Vos autē quem me eſſe dici
tis? Reſpōdens Simon Petrus,
dixit. Tu es Chriſtus filius dei
viui. Reſpondens aūt Ieſus, di
xit ei. Beatus es Simō Bar Io
na: q̄ caro ⁊ ſanguis non reuela
uit tibi, ſed pater meus qui in ce
lis eſt. Et ego dico tibi, q̄ tu es
Petrus: ⁊ ſuper hanc petrā edifi
cabo eccleſiam meā: ⁊ porte infe
ri non preualebūt aduerſus eã.
Et tibi dabo claues regni celo-
rum. Et quodcunque ligaueris
ſuper terram, erit ligatum ⁊ in ce
lis: ⁊ quodcunque ſolueris ſuper
terram, erit ſolutum ⁊ in celis.
Credo. Offertorium. Con-
ſtitues eos principes ſuper om-
nem terram: memores erunt no
minis tui domine in omni proge
nie ⁊ generatione. Secre.

Hoſtias domine, quas nomi
ni tuo ſacrandas offerimus, apo
ſtolica proſequatur oratio: per
quam nos expiari tribuas, ⁊ de-
fendi. Per dominum noſtrum.
Prefatio de apoſtolis. ⁊ dicitur
per totam octauam. Commu-
nio. Tu es Petrus: ⁊ ſuper hāc
petram edificabo eccleſiã meā.

Poſtcommunio.

Quos celeſti domine alimē-
to ſatiaſti: apoſtolicis interceſſio
nibus ab omni aduerſitate cu-
ſtodi. Per dominum noſtrum.

In Commemoratione ſan-
cti Pauli. Introitus. die 30.

Scio, cui credidi, ⁊
certus ſum, quia
potens eſt depoſi
tum meum ſerua-
re in illum diem, iu
ſtus iudex. Pſal-
mus. Domine probaſti me, ⁊ co
gnouiſti me: tu cognouiſti ſeſſio-
nem meam, ⁊ reſurrectionē me
am. ℣. Gloria patri ⁊. Oratio.
Deus

Deus,qui multitudinē gentium,beati Pauli apoſtoli prędicatione docuiſti: da nobis, queſumus: vt cuius natalitia colimus,eius apud te patrocinia ſentiamus. Per dñm. Et fit commem. de beato Petro. Oratio.

Deus,q̄ beato Petro apoſtolo tuo,collatis clauibus regni cęleſtis,aïas ligandi,atq̄; ſoluēdi pontificiū tradidiſti:concede: vt interceſſionis eius auxilio,a peccatorū noſtrorum nexibus liberemur. Qui vi. Deinde fit com. S. Joan. pręterq̄; in eccleſia propria S. Pauli. Oratio.

Deus qui pręſentem diem.

Lectio epiſtolę beati Pauli apoſtoli ad Galatas.

ca. 1. Fratres: Notum vobis facio euangelium, quod euangelizatum eſt a me: quia nō eſt ſm hoïem. Neq; enim ego ab hoïe accepi illud, neque didici: ſed p reuelationem Jeſu Chriſti. Audiſtis enim conuerſationē meā aliquando in Judaiſmo: quoniā ſupra modum perſequebar eccleſiam dei: ⁊ expugnabam illā: ⁊ proficiebam in Judaiſmo ſupra multos coetaneos meos,in genere meo: abundantius ęmulator exiſtens paternarum mearum traditionum. Cum autem placuit ei qui me ſegregauit ex vtero matris meę, ⁊ vocauit per gratiam ſuam, vt reuelaret filiū ſuum in me,vt euangelizarem illum in gentibus: continuo non acquieui carni ⁊ ſanguini. Neq; veni Hieroſolymam ad anteceſſores meos Apoſtolos: ſed abij in Arabiam, ⁊ iterum reuerſus ſum Damaſcū. Deinde poſt annos tres veni Hieroſolymam videre Petrum: ⁊ manſi apud eum diebus quindecim. Alium autem Apoſtolorum vidi nēminem: niſi Jacobum fratrem domini. Quę autem ſcribo vobis: ecce corā deo, quia nō mentior.

Gradu. Qui operatus eſt Petro in apoſtolatu, operatus eſt ⁊ mihi inter gentes: ⁊ cognouerūt gratiā dei, quę data eſt mihi. ℣. Gratia dei in me vacua nō fuit: ſed gratia eius ſemper in me manet. Alleluia, alleluia. ℣. Sancte Paule apoſtole, prędicator veritatis, ⁊ doctor gentium: intercede pro nobis. Alleluia.

Seq. ſancti euang. ſm Matthę.

In illo tē- c. 10.
pore: Dixit Jeſus diſcipulis ſuis. Ecce, ego mitto vos, ſicut oues in medio luporum. Eſtote ergo prudentes ſicut ſerpentes: ⁊ ſimplices ſicut columbę. Cauete autem ab hominibus. Tradent enim vos in concilijs, ⁊ in ſynagogis ſuis flagellabunt vos: ⁊ ad pręſides ⁊ reges ducēmini propter me, in teſtimonium illis ⁊ gentibus. Cū autem tradent vos, nolite cogitare quomodo, aut quid loquamini. Dabitur enim vobis in illa hora quid loquamini. Non enim

enī vos eſtis qui loquimini: ſed ſpiritus patris veſtri, qui loquitur in vobis. Tradet autem frater fratrem in mortem: ꝛ pater filiū. Et inſurgent filij in parentes: ꝛ morte eos afficiēt. Et eritis odio omnibus hominibus propter nomen meum. Qui autem perſeuerauerit vſq; in finē, hic ſaluꝰ erit. dē Credo. Offer. Mihi autem nimis honorificati ſunt amici tui deus: nimis cōfortatus eſt principatus eoꝝ. Sec.

Apoſtoli tui Pauli precibus domine, plebis tue dona ſanctifica: vt, que tibi tuo grata ſunt inſtituto, gratiora fiant patrocinio ſupplicantis. Per do.

Pro beato Petro. Secreta.

Eccleſie tue, queſumus domine, preces ꝛ hoſtias beati Petri apoſtoli tui cōmendet oratio: vt, quod pro illius gloria celebramus, nobis profit ad veniam. Per dominum noſtrum.

Pro ſancto Joanne ſecreta.

Tua dñe. Prefatio de aplis. Cōio. Amen dico vobis: quod vos qui reliquiſtis omnia, ꝛ ſecuti eſtis me: centuplum accipietis, ꝛ vitam eternam poſſidebitis.

Poſtcommunio.

Perceptis dñe ſacramentis, beatis apoſtolis interuenientibus deprecamur: vt, que pro illorū celebrata ſunt gloria, nobis pficiant ad medelā. Per.

Pro beato Petro, Poſtcōmu.

Letificet nos domine munus oblatū: vt ſicut in apoſtolo tuo Petro te mirabilē predicamus: ſic per illum tue ſumamus indulgentie largitatē. Per dominum. Pro ſancto Joanne poſtcōmunio. Sumat eccleſia.

Feſta Julij.

In octaua ſancti Joānis baptiſte dicitur miſſa vt in die cum commemoratione apoſtolorū, vt ſupra. ꝛ in ea dicitur Credo. die 1.

In feſto viſitationis beate Marie virginis. Introitus.

Salue ſancta parēs, enixa puerpera regem: qui celum terramque regit in ſecula ſeculorum. Pſalmus. die 2.

Eructauit cor meum verbū bonum: dico ego opera mea regi. ℣. Gloria patri, ꝛ filio. Oratio.

Famulis tuis, queſumus domine, celeſtis gratie munus impertire: vt, quibus beate virginis partus extitit ſalutis exordium, viſitationis eius votiua ſollemnitas, pacis tribuat incrementum. Per dominū noſtrū.

Pro commemoratione ſanctorum apoſtolorum Petri ꝛ Pauli. Oratio.

Deus, qui hodiernam diē apoſtolorum tuorum Petri ꝛ Pauli martyrio conſecraſti: da eccleſie tue, eorū in oībus ſequi preceptū, p quos religionis ſumpſit exordiū. Per dominū.

Pro comme. ſanctorum marty. Proceſſi ꝛ Martiniani. Oratio.

Deus, qui nos ſanctorum martyrum tuorū Proceſſi ꝛ Martiniani glorioſis confeſſio-

ſionibus circundas ⁊ protegis: da nobis, ⁊ eorū imitatione proficere, ⁊ interceſſione gaudere. Per dominum noſtrum Jeſu3.

Lectio libri Sapientię.

ca.2. Ecce iſte venit ſaliens in montibus, tranſiliens colles. Similis eſt dilectus meus capreę, hinnuloque ceruorum. En ipſe ſtat poſt parietem noſtrum, reſpiciens per feneſtram, proſpiciens per cancellos. En dilectus meus loquitur mihi. Surge, propera amica mea, columba mea, formoſa mea: ⁊ veni. Jam enim hiems tranſijt, imber abijt, ⁊ receſſit. Flores apparuerunt in terra noſtra: tempus putationis aduenit. Vox turturis audita eſt in terra noſtra: ficus protulit groſſos ſuos: vineę florentes dederunt odorem ſuum. Surge propera amica mea, ſpecioſa mea: ⁊ veni. Columba mea in foraminibus petrę, in cauerna macerię, oſtende mihi faciem tuam: ſonet vox tua in auribus meis. Vox enim tua dulcis, ⁊ facies tua decora. Graduale. Benedicta ⁊ venerabilis es virgo Maria: quę ſine tactu pudoris inuenta es mater Saluatoris. ℣. Virgo dei genitrix, quē totus non capit orbis, in tua ſe clauſit viſcera factus homo. Alleluia, alleluia. ℣. Felix es ſacra virgo Maria, ⁊ omni laude digniſſima: quia ex te ortus eſt ſol iuſtitię. Alleluia.

Sequentia ſancti euangelij ſecundum Lucam.

In illo tēpore: Exurgens Maria, abijt in mōtana cum feſtinatione in ciuitatē Juda: ⁊ intrauit in domū Zacharię: ⁊ ſalutauit Eliſabeth. Et factū eſt: vt audiuit ſalutationem Marię Eliſabeth: exultauit infans in vtero eius. Et repleta eſt ſpiritu ſancto Eliſabeth: ⁊ exclamauit voce magna, ⁊ dixit. Benedicta tu inter mulieres: ⁊ benedictus fructus vētris tui. Et vnde hoc mihi, vt veniat mater domini mei ad me? Ecce enim, vt facta eſt vox ſalutationis tuę in auribus meis: exultauit in gaudio infans in vtero meo. Et beata, quę credidiſti: quoniam perficiētur ea, quę dicta ſunt tibi a domino. Et ait Maria. Magnificat anima mea dominum. Et exultauit ſpiritus meus in deo ſalutari meo. Dicitur Credo. Offertorium. Beata es virgo Maria, quę omniu3 portaſti creatorem: genuiſti qui te fecit, ⁊ in ęternum permanes virgo. Secreta. Vnigeniti tui Domine nobis ſuccurrat humanitas: vt qui natus de virgine matris integritatem non minuit, ſed ſacrauit, in Viſitationis eius ſollēnijs, noſtris nos piaculis exuens, oblationem noſtram ſibi faciat acceptam Jeſus Chriſtus dominus noſter. Qui tecum viuit ⁊. ca.1.

Pro

Pro cõme. Sanctorum apoſtolorum Petri ⁊ Pauli. Secreta.

Hoſtias dñe, quas nomini tuo ſacrandas offerimus, apoſtolica ꝓſequatur orõ: ꝑ quã nos expiari tribuas, ⁊ defendi. Pro cõme. ſanctorũ mar. Proceſſi ⁊ Martiniani. Secreta.

Suſcipe domine preces ⁊ munera: que, vt tuo ſint digna conſpectu, ſanctorum tuorum precibus adiuuemur. Per do. Cõio. Beata viſcera Marię virginis: q̃ portauerunt ęterni patris filium. Poſtcommun.

Sumpſimus dñe celebritatis annuę votiua ſacramenta: pręſta, quęſumus: vt temporalis vitę nobis remedia prębeãt, ⁊ ęternę. Per dominum noſtrũ. Pro com. ſanctorũ apoſtolorũ Petri ⁊ Pauli. Poſtcõmunio

Quos cęleſti dñe alimẽto ſatiaſti: apoſtolicis interceſſiõib⁹ ab oĩ aduerſitate cuſtodi. Pro cõme. ſanctorũ mar. Proceſſi ⁊ Martiniani. Poſtcõmu.

Corporis ſacri, ⁊ precioſi ſanguinis repleti libamine q̃ſumus, domine deus noſter: vt, quod pia deuotione gerimus, certa redemptione capiamus. Per eundem dominum noſtrũ.

¶ Intra octaua ſanc. apoſtolorum Petri, ⁊ Pauli. Introitus.

Mihi autẽ nimis honorati ſunt amici tui de⁹: nimis confortatus eſt principatus eorũ. Ps. Domine probaſti me, ⁊ cognouiſti me: tu cognouiſti ſeſſionem meam, ⁊ reſurrectionem meam. ℣. Gloria patri, ⁊ filio. Oratio.

Deus, qui hodiernam diẽ apłorũ tuorũ Petri ⁊ Pauli martyrio conſecraſti: da eccleſię tuę, eorum in omnibus ſequi pręceptum: per quos religionis ſumpſit exordiũ. Per dominũ.

Lectio actuum Apoſtolorum. ca. 5.

In diebus illis: Per manus apoſtolorũ fiebant ſigna ⁊ prodigia multa in plebe. Et erãt vnanimiter omnes in porticu Salomonis. Cęterorum autẽ nemo audebat ſe coniungere illis: ſed magnificabat eos populus. Magis autẽ augebatur credentium in domino, multitudo virorum ac mulierum: ita vt in plateis eijcerent infirmos, ⁊ ponerent in lectulis, ⁊ grabbatis: vt veniente Petro, ſaltem vmbra illius obumbraret quenquã illorum: ⁊ liberarentur ab infirmitatibus ſuis. Cõcurrebat autem ⁊ multitudo vicinarum ciuitatum, Hieruſalem: afferentes ęgros, ⁊ vexatos a ſpiritibus immundis: qui curabantur omnes. Grad. Conſtitues eos principes ſuper omnem terrã: memores erunt nominis tui domine. ℣. Pro patribus tuis nati ſunt tibi filij: propterea populi confitebuntur tibi. Alleluia, alleluia. ℣. Rogaui pro te Petre, vt non deficiat fides tua: ⁊ tu aliquando conuerſus, confirma fratres tuos. Alleluia. Euang. Ecce nos reliquimus omnia. De cõi pro Abbatib. f. 249. dicit Credo. Offerto.

Offerto. In omnem terrã exi-
uit ſonus eoꝝ: ⁊ in fines orbis
terre verba eorum. Secreta.
Hoſtias dñe, quas nomi-
ni tuo ſacrandas offerim⁹,
apoſtolica proſequatur oratio:
per quam nos expiari tribuas, ⁊
defendi. Per dominum noſtrũ.
Prefatio de apoſtolis. Cõio.
Vos, qui ſecuti eſtis me, ſedebi
tis ſuper ſedes: iudicantes duo-
decim tribus Iſrael. Poſtcõm.
Quos celeſti domine alimẽ-
to ſatiaſti, apoſtolicis inter-
ceſſionibus ab omni aduerſitate
cuſtodi. Per dominum noſtrũ.
¶ In octaua apoſtolorum Pe-
Die. tri, ⁊ Pauli. Introitus.
6.

Sapientiam ſan
ctorũ narrẽt po
puli, ⁊ laudes
eorum nunciet
eccleſia: nomi-
na autem eorũ
viuent in ſecu-
lũ ſeculi. pſalmus. Exultate iu-
ſti in dño: rectos decet collauda
tio. ℣. Gloria patri, ⁊c. Oratio.
Deus, cuius dextera beatũ
Petrum ambulantem in
fluctibus, ne mergeretur, erexit:
⁊ coapoſtolum eius Paulũ ter-
tio naufragantem, de profundo
pelagi liberauit: exaudi nos pro
pitius, ⁊ concede: vt amborum
meritis, eternitatis gloriam con
ſequamur. Qui viuis ⁊ regnas.
Lectio libri Sapientie.
eccl. Hi ſunt viri miſericordie,
44. quorum iuſtitie obliuionẽ
nõ acceperunt. Cum ſemine
eorum permanent bona: heredi
tas ſancta nepotes eorum. Et
in teſtamentis ſtetit ſemen eorũ:
⁊ filij eorum propter eos in eter
num manent. Generatio eoꝝ,
⁊ gloria eorum, non derelinque-
tur. Corpora eorum in pace ſe-
pulta ſunt: ⁊ nomina eorum vi-
uent in ſecula. Sapientiam eorũ
narrent omnes populi: ⁊ laudeꝫ
eorum pronunciet omnis eccle-
ſia ſanctorum. Graduale. Iu-
ſtorum anime in manu dei ſunt:
⁊ non tanget illos tormentum
malitie. ℣. Viſi ſunt oculis inſi-
pientium mori: illi autem ſunt in
pace. Alleluia, alleluia. ℣. Vos
eſtis, qui permanſiſtis mecum in
tentationibus meis: ⁊ ego diſpo
no vobis regnuꝫ, vt ſedeatis ſu-
per thronos, iudicantes duode-
cim tribus Iſrael. Alleluia.
Seq. ſancti euange. ſm Matth.

In illo tẽ- Ca. 14.
pore: Iuſ-
ſit Ieſus diſci-
pulos aſcende-
re in nauiculaꝫ,
⁊ precedere euꝫ
tranſfretuꝫ, do
nec dimitteret
turbas. Et di-
miſſa turba, aſcendit in montem
ſolus orare. Veſpere autem fa-
cto, ſolus erat ibi. Nauicula au-
tem in medio mari iactabatur
fluctibus. Erat enim contrarius
ventus. Quarta autem vigilia
noctis, venit ad eos, ambulans
ſupra mare. Et videntes eum ſu
pra mare ambulantem, turbati
ſunt,

ſunt dicentes: quia phantaſma eſt. Et pre timore clamauerunt. Statimq; locutus eſt eis Ieſus, dicens. Habete fiduciam: ego ſum: nolite timere. Reſpondens autem Petrus dixit. Domine, ſi tu es, iube me venire ad te ſuper aquas. At ipſe ait. Ueni. Et deſcendens Petrus de nauicula, ambulabat ſuper aquam, vt veniret ad Ieſum. Uidens vero ventum validum, timuit. Et cum cepiſſet mergi, clamauit dicens. Domine, ſaluum me fac. Et continuo extendens Ieſus manum, apprehendit eum: et ait illi. Modicę fidei, quare dubitaſti? Et cum aſcendiſſet in nauiculam, ceſſauit ventus. Qui autem in nauicula erant, venerunt, et adorauerunt eum dicentes. Uere filius dei es. dicitur Credo. Offertorium. Exultabunt ſancti in gloria, lętabuntur in cubilibus ſuis: exaltationes dei in faucibus eorum. Secreta.

Offerimus tibi domine preces et munera: quę, vt tuo ſint digna conſpectu, apoſtolorum tuorum Petri et Pauli precibus adiuuemur. Per dominum noſtrū.

Prefatio de Apoſtolis. Cōio.

Iuſtorū animę in manu dei ſūt: et non tanget illos tormētū malitię: viſi ſunt oculis inſipiētiū mori: illi aūt ſunt in pace. Poſtcō.

Protege domine populum tuum: et apoſtolorum tuorum Petri et Pauli patrocinio confidentem, perpetua defenſione conſerua. Per dominum no.

¶ In feſto ſanctorū mar. Septē fratrum, ac Ruffinę et Secundę virginum et martyrum. Introi.

Laudate pueri die.
dominum, lau- 10.
date nomē domini: qui habitare facit ſterilem in domo, matrem filiorum lętantem. Ps. Sit nomen domini benedictum, ex hoc, nunc, et vſque in ſeculū. V. Gloria. Oro.

Preſta, quęſumus omnipotens deus: vt qui glorioſos martyres fortes in ſua confeſſione cognouimus, pios apud te in noſtra interceſſione ſentiamus. Per. Epiſto. Mulierem fortē. de cōi nec virg. nec mar. fol. 253.

Grad. Anima noſtra, ſicut paſſer erepta eſt de laqueo venātiū. V. Laqueus contritus eſt, et nos liberati ſumus: adiutorium noſtrum in nomine domini, qui fecit cęlum et terram. Alleluia, alleluia. V. Hęc eſt vera fraternitas, quę vicit mundi crimina: Chriſtum ſecuta eſt, inclyta tenens regna cęleſtia. Alleluia.

Sequentia ſancti euangelij ſecundum Mattheum. C. 12.

In illo tēpore. Loquente Ieſu ad turbas, ecce mater eius et fratres ſtabant foris, quęrentes loqui ei. Dixit aūt ei quidam. Ecce mater

ter tua ⁊ fratres tui foris ſtát q̄rẽ teſte. At ipſe reſpõdẽs dicenti ſibi, ait. Que eſt mater mea, ⁊ qui ſunt fratres mei? Et extẽdẽs manū ſuã in diſcipulos ſuos, dixit. Ecce mater mea, ⁊ fratres mei. Quicunque enim fecerit voluntatem patris mei, qui in celis eſt: ipſe meus frater, ⁊ ſoror, ⁊ mater eſt. Offer. Anima noſtra, ſicut paſſer, erepta eſt de laqueo venãtium: laqueus contritus eſt, ⁊ nos liberati ſumus. Secreta.

Sacrificiis preſentibus, que ſumus domine, intẽde placatus: ⁊ intercedentibus ſanctis tuis, deuotioni noſtre proficiát, ⁊ ſaluti. Per dominum. Cõio.

Quicunque fécerit voluntatē patris mei, qui in celis eſt: ipſe meus frater, ⁊ ſoror, ⁊ mater eſt, dicit dominus. Poſtcõmunio.

Queſumus, omnipotẽs deus: vt intercedẽtibus ſanctis tuis, illius ſalutaris capiam⁹ effectum, cuius per hec myſteria pignus accepimus. Per domi.

Die. 11. ¶ Sancti Pij pape ⁊ martyris, Miſſa. Statuit ei dominus. vt in cõi vnius marty. pont. f. 236.

Die. 12. ¶ Sanctorum martyrum Naboris ⁊ Felicis. dicitur Miſſa. Intret in cõſpectu tuo. de cõi plurimo. marty. 241. preter orationem, que dicit͛ vt infra. Orõ.

Preſta queſumus dñe: vt, ſicut nos ſanctorū martyrum tuorum Naboris ⁊ Felicis natalitia celebranda non déſerunt: ita iugiter ſuffragiis comitentur. Per dominum. Secre.

Munera plebis tue, q̄s dñe, ſanctorū martyrū tuorū Naboris ⁊ Felicis fiant grata ſuffragiis: ⁊ quorū triūphis tuo nõi offeruntur, ipſorū digna perficiantur ⁊ meritis. Per d. Poſtcõio.

Natalitiis ſáctorū tuorū, q̄s dñe, ⁊ ſacramẽti munere vegetati: bonis, q̄b⁹ p tuã grãm nūc fouémur, pfruamur eternis. per.

¶ In feſto ſcti Anacleti pape ⁊ marty. Miſſa. Sacerdotes dei. de cõi vnius mart. pontifi. f. 237 Die. 13

¶ In feſto ſcti Bonauẽture epiſcopi ⁊ confeſſoris. Introitus. Die. 14

Sacerdotes tui domine induant iuſtitiã: ⁊ ſácti tui exultent: propter Dauid ſeruum tuum, non auertas facié Chriſti tui. Ps. Memento dñe Dauid, ⁊ oĩs mãſuetudinis eius. ℣. Gloria patri ⁊ filio. Oratio.

Exaudi, q̄s dñe, preces noſtras: quas in beati Bonauenture confeſſoris tui atq3 pontificis ſollemnitate deférimus: ⁊ qui tibi digne méruit famulari, eius intercedentibus meritis, ab omnibus nos abſolue peccatis. Per domin. Epiſtola. Teſtificor coram deo. de communi doctorum. f. 247. Graduale. Os iuſti meditabitur ſapientiam, ⁊ lingua eius loquetur iudicium. ℣. Lex dei eius in corde ipſius: ⁊ non ſupplantabuntur greſſus eius. Alleluia, alleluia. ℣. Iurauit dominus, ⁊ non penitebit eum: tu es ſacerdos in eternum

ſecundum ordinē Melchiſedec. Alleluia. Euangelium. Homo quidam peregre. de communi confeſſo. pōtifi. fol.245. Offertorium. Ueritas mea, ⁊ miſericordia mea cū ipſo: ⁊ in nomine meo exaltabit̃ cornu eius. Sec. Sancti Bonauenturę confeſſoris tui atq; pontificis, quęſumus domine, annua ſollēnitas pietati tuę nos reddat acceptos: vt per hęc pię placationis officia, ⁊ illum beata retributio comitetur, ⁊ nobis gratię tuę dona conciliet. Per dominum. Communio. Beatus ſeruus, quem cum venerit dominus inuénerit vigilantem: amen dico vobis: ſuper omnia bona ſua cōſtituet eum. Poſtcommunio. Deus, fidelium remunerator animarum, pręſta: vt beati Bonauenturę confeſſoris tui atque pontificis, cuius venerandā celebramus feſtiuitatem, precibus, indulgentiam conſequamur. Per dominum noſtr.

¶ Sancti Alexij confeſſoris.

Introitus.

dic. 17 Os iuſti meditabitur ſapientiam: ⁊ lingua eius loquetur iudiciū: lex dei eius in corde ipſius. Pſal. Noli ęmulari in malignantibus: neq; zelaueris facientes iniquitatē. ℣. Gloria patri ⁊ filio. Oratio. Deus, qui nos beati Alexij confeſſoris tui annua ſollemnitate lętificas: concede propitius: vt cuius natalitia colim⁹, etiam actiones imitemur. Per dominum noſtrum Jeſum Chriſtum filium tuum, qui tecum vi.

Lectio epiſtolę beati Pauli apoſtoli ad Timótheum.

Fratres. Eſt quęſtus magnus: i.c.6
pietas cum ſufficientia. Nihil enim intulimus in hūc mundum: haud dubium q; nec auferre quid poſſumus. Habentes autem alimenta, ⁊ quibus tegamur: his contenti ſimus. Nam qui volunt diuites fieri: incidūt in tentationem ⁊ in láqueū diaboli, ⁊ deſideria multa inutilia, ⁊ nociua, quę mergunt homines in intéritum ⁊ perditionem. Radix enim omnium malorum, eſt cupiditas. Quam quidam appetentes, errauérunt a fide: ⁊ inſeruérunt ſe doloribus multis. Tu autem o homo dei, hęc fuge: ſectare vero iuſtitiam, pietatem, fidem, charitatē, patientiam, manſuetudinem. Certa bonum certamen fidei: apprehende vitam ęternam. Graduale. Iuſtus, vt palma florebit: ſicut cedrus libani, multiplicabitur in domo domini. ℣. Ad annunciandum mane miſericordiam tuam, ⁊ veritatem tuam per noctem. Alleluia, alleluia. ℣. Beatus vir qui ſuffert tentationē: quoniam cū probatus fuerit, accipiet coronā vitę. Alleluia. Euangeliū. Ecce nos reliquimus omnia. de cōmuni Abba. f.249. Offe. Ueritas mea ⁊ miſericordia mea cū ipſo: ⁊ in nomine meo exaltabitur

tur cornu eius. Secreta.

L Audis tibi dñe hoſtias im-
molamus, in tuorum com-
memoratione ſanctorum: qui-
bus nos ⁊ pręſentibus erui ma-
lis confidimus, ⁊ futuris. Per
dom. Communio. Beatus ſer
uus, quem cũ venerit dominus
inuenerit vigilantem: amen dico
vobis, ſuper omnia bona ſua cõ-
ſtituet eum. Poſtcommunio.

R Efecti cibo, potuque cęle-
ſti deus noſter, te ſupplices
exoramus: vt in cuius hęc com-
memoratione percepimus, eius
muniamur ⁊ precibus. Per do.

¶ Sãctę Symphoroſę cum ſe-
ptẽ filijs martyrib⁹. Introitus.

Dic. 18
C Lamauerunt iu-
ſti, ⁊ domin⁹ exau-
diuit eos: ⁊ ex om-
nibus tribulatio-
nibus eorũ libera
uit eos. Pſalm⁹.
Benedicam dominum in omni
tempore: ſemper laus eius in ore
meo. ℣. Gloria patri. Oratio.

D Eus, qui nos concedis ſan
ctorum martyrum tuorũ,
Symphoroſę ⁊ filiorũ natalitia
colere: da nobis in ęterna beati-
tudine de eorum ſocietate gau-
dere. Per. Epiſt. Sancti per fi
dẽ vicerunt regna. De communi
plurimo. marty. fol. 244. Grad.
E cce quàm bonum, ⁊ quàm iu-
cundũ habitare fratres in vnũ.
℣. Sicut vnguentum in capite,
quod deſcendit in barbam, bar-
bam Aaron. Alleluia, alleluia.
℣. Hęc eſt vera fraternitas, quę
vicit mundi crimina: Chriſtum
ſecuta eſt, inclyta tenens regna
cęleſtia. Alleluia. Euangelium.
A ttendite a fermento phariſęo
rum. De eodem commu. fol. 244.
Offertorium. Lętamini in do-
mino, ⁊ exultate iuſti: ⁊ gloriami
ni omnes recti corde. Secreta.

M Unera tibi domine noſtrę
deuotionis offerim⁹: quę
⁊ pro tuorum tibi grata ſint ho-
nore iuſtorum, ⁊ nobis ſalutaria
te miſerante reddãtur. Per do.
Cõio. Quicunq; fecerit volun
tatẽ patris mei qui in cęlis eſt: ip
ſe meus frater, ⁊ ſoror, ⁊ mater
eſt, dicit dñs. Poſtcommunio.

P Reſta, nobis quęſumus,
domine, intercedentibus
ſanctis martyribus tuis Sym-
phoroſa ⁊ filiis: vt quę ore con-
tingimus, pura mẽte capiamus.
Per dominum noſtrum Jeſuȝ.

¶ Sanctę Margaritę virginis Dic. 20
⁊ martyris, Miſſa. Me expe-
ctauerunt, De communi virgi-
num ⁊ martyrum. fol. 250.

¶ Sanctę Praxedis virgi-
nis. Introitus.

L Oquebar de teſti Dic. 21
monijs tuis in cõ-
ſpectu regũ, ⁊ nõ
confundebar: ⁊
meditabor in mã-
datis tuis, quę di-
lexi nimis. Pſalm. Beati imma
culati in via, qui ambulant in le-
ge domini. ℣. Gloria. Oratio.

E Xaudi nos deus ſalutaris
noſter: vt, ſicut de beatę
Praxedis virginis tuę feſtiuita-

te gaudemus, ita pię deuotionis
erudiamur effectu. Per domin.
Epiſtola. De virginibus pręce
ptum domini non habeo. De co
muni virginum. fol. 252. Gra-
duale. Dilexiſti iuſtitiam: ⁊ odi-
ſti iniquitatẽ. ℣. Propterea vn-
xit te deus tuus oleo lętitię. Al
leluia, alleluia. ℣. Specie tua ⁊
pulchritudine tua: intende, pro-
ſpere procede, ⁊ regna, Alleluia.
Euangeliũ. Simile eſt regnum
cęlorũ theſauro abſcondito in
agro. De eod. communi. fo. 251.
Offertorium. Diffuſa eſt gra-
tia in labijs tuis: propterea be-
nedixit te deus in ęternum, ⁊ in
ſeculum ſeculi. Secreta.
Accepta tibi ſit dñe ſacratę
plebis oblatio, pro tuorũ
honore ſanctorum: quorũ ſe mé-
ritis percepiſſe de tribulatione
cognoſcit auxiliũ. Per. Cõio.
Simile eſt regnum cęlorũ homi
ni negotiatori, quęrenti bonas
margaritas: inuenta vna precio-
ſa margarita, dedit omnia ſua, ⁊
comparauit eam. Poſtcõio.
Satiaſti domine familiam
tuam munéribus ſacris:
eius, quęſumus, intercuentione
nos réfoue, cuius ſollemnia cele
bramus. Per dominum noſtr.
¶ In feſto ſanctę Marię Mag
dalenę. Introitus.
die. Me expectauerunt
22. peccatores, vt per
derent me: teſti-
monia tua dñe in-
tellexi: omnis con
ſummationis vi-
di finem: latum mandatum tuũ
nimis. Pſalmus. Beati imma-
culati in via, qui ambulant in le-
ge domini. ℣. Gloria. Oratio.
Beatę Marię Magdalenę,
quęſumus domine, ſuffra-
gijs adiuuemur: cuius precibus
exoratus quatriduanum fratrẽ
Lazarum viuum ab inferis reſu
ſcitaſti. Qui viuis ⁊ regnas in.
Lectio libri ſapientię.
Surgam, ⁊ circuibo ciuita- ca. 3.
tem: per vicos ⁊ plateas
quęram quẽ diligit anima mea:
Quęſiui illum: ⁊ non inueni. In
uenérunt me vigiles, qui cuſto-
diunt ciuitatem. Num quem di
ligit anima mea, vidiſtis? Pau-
lulum cum pertranſiſſem eos, in
uéni quẽ diligit anima mea. Té-
nui eum, nec dimittam, donec in
troducam illum in domum ma-
tris meę, ⁊ in cubiculum genitri
cis meę. Adiúro vos filię Hie-
ruſalem per capreas, ceruoſque
camporũ: ne ſuſcitetis, neq; eui
gilare faciatis dilectam, donec ip
ſa velit. Pone me vt ſignáculum
ſuper cor tuum, vt ſignaculũ ſu-
per brachium tuum: quia fortis
eſt vt mors, dilectio: dura ſicut
infernus, ęmulatio. Lampades
eius, lampades ignis, atque flam
marum. Aquę multę non potué
runt extinguere charitatem: nec
flúmina obruent illam. Si déde
rit homo omnem ſubſtantiã do-
mus ſuę pro dilectione: quaſi ni-
hil deſpiciet eam. Graduale.
Dilexiſti iuſtitiã: ⁊ odiſti iniqui-
tatem. ℣. Propterea vnxit te
deus,

deus, deus tuus oleo letitie. Alleluia, alleluia. ℣. Diffuſa eſt gratia in labiis tuis: propterea benedixit te deus in eternū. Alleluia. Euangeliū. Rogabat Jeſum quidam phariſeus. in feria quinta dominice paſſionis. fol. 66. .do Credo. Offert. Filie regū in honore tuo: aſtitit regina a dextris tuis in veſtitu deaurato: circūdata varietate. Secre.

Munera noſtra, queſumus dñe, beate Marie Magdalene glorioſa merita tibi reddant accepta: cuius oblationis obſequiū vnigenitus filius tuus clementer ſuſcepit impenſū. Qui te. Cōmunio. Feci iudicium ⁊ iuſtitiam dñe, non calumnientur mihi ſuperbi, ad oia mādata tua dirigebar, omnē viam iniquitatis odio habui. Poſtcō.

Sumpto, queſumus domine, vnico ac ſalutari remedio, corpore ſcilicet, ⁊ precioſo ſanguine tuo: ab oibus malis, ſancte Marie Magdalene patrociniis eruamur. Qui viuis ⁊ re.

Die. 23. ¶ In feſto Sancti Apolinaris epiſcopi ⁊ martyris. Introitus.

Sacerdotes dei benedicite dnm: ſancti ⁊ humiles corde laudate deum. Pſal. Benedicite oia opa dñi dño: laudate ⁊ ſuperexaltate eū in ſecula. ℣ Gloria patri. Oratio.

Deus, fidelium remunerator animarum, quiqꝫ hūc diem beati Apolinaris ſacerdotis tui martyrio conſecraſti: tribue, queſumus, nobis famulis tuis: vt, cuius venerandā celebramus feſtiuitatē, precibus eius indulgentiā cōſequamur. Per do.

Lec. epiſtole bti Petri apoſtoli. 1. c. 5

Chariſſimi: Seniores q in vobis ſunt obſecro, conſenior ⁊ teſtis Chriſti paſſionū, q ⁊ ei⁹ que in futuro reuelāda eſt, glorie cōicator. Paſcite q in vobis eſt gregem dei: prouidentes non coacte, ſed ſpontanee ſecundum deū: neqꝫ turpis lucri gratia, ſed volūtarie: neqꝫ vt dominantes in cleris, ſed forma facti gregis ex animo. Et cum apparuerit princeps paſtorum, percipietis immarceſcibilē glorie coronam. Similiter adoleſcentes ſubditi eſtote ſenioribus. Omnes enim inuicem humilitatē inſinuate. Quia deus ſuperbis reſiſtit, humilibus autem dat grātiā. Humiliamini igitur ſub potenti manu dei: vt vos exaltet in tempore viſitationis: omnē ſolicitudinem veſtrā proiicientes in eū, quoniā ipſi cura eſt de vobis. Sobrij eſtote, ⁊ vigilate: q2 aduerſarius veſter diabolus tanquā leo rugiens circuit, querens quē deuoret. Cui reſiſtite, fortes in fide: ſcientes eandē paſſionem ei que in mundū eſt, veſtre fraternitati fieri. Deus autē omnis gratie, qui vocauit nos in eternam ſuam gloriam in Chriſto Jeſu, modicum paſſos ipſe perficiet, confirmabit, ſolidabitqꝫ. Ipſi gloria, ⁊ imperiū in

ſecula ſeculoꝛuꝫ. Amen. Grad. Inueni Dauid ſeruum meum: oleo ſancto meo vnxi eum: manus enim mea auxiliabitur ei: ⁊ brachium meũ confoꝛtabit euꝫ. ℣. Nihil pꝛoficiet inimic⁹ in eo: ⁊ filius iniquitatis non nocebit ei. Alleluia, alleluia. ℣. Jurauit dñs: ⁊ non penitebit eum: tu es ſacerdos in eternum ſecundũ oꝛdinem melchiſedec. Alleluia. Sequẽ: ſcti euang. ſm Lucam.

c.22. In illo tẽpoꝛe: Facta eſt contẽtio iter diſcipulos, quis eoꝛum videretur eſſe maioꝛ. Dixit autẽ eis Jeſus. Reges gentiuꝫ dominantur eoꝛũ, ⁊ qui poteſtateꝫ habẽt ſuper eos, benefici vocantur. Uos autẽ non ſic. Sed qui maioꝛ eſt in vobis, fiat ſicut minoꝛ: ⁊ qui pꝛeceſſoꝛ eſt, ſicut miniſtratoꝛ. Nam quis maioꝛ eſt: qui recũbit, an qui miniſtrat? Nonne qui recumbit? Ego autem in medio veſtruꝫ ſum, ſicut qui miniſtrat. Uos autẽ eſtis, qui permanſiſtis mecum in tentationibus meis. Et ego diſpono vobis, ſicut diſpoſuit mihi pater meus, regnum: vt edãtis ⁊ bibatis ſuper menſam meã in regno meo: ⁊ ſedeãtis ſuper thronos, iudicantes duodecim tribus Iſrael. Offerto. Ueritas mea ⁊ miſericoꝛdia mea cũ ipſo: ⁊ in noĩe meo exaltabit coꝛnu eius. Sec.

Reſpice domine pꝛopitius ſuper hec munera: que pꝛo beati ſacerdotis ⁊ martyris tui Apollinaris commemoꝛatione deferimus, ⁊ pꝛo noſtris offenſionibus immolamus. Per dominum noſtrum. Communio. Domine quinqꝫ talẽta tradidiſti mihi: ecce alia quinqꝫ ſuperlucratus ſum: euge ſerue fidelis, quia in pauca fuiſti fidelis, ſupꝛa multa te conſtituaꝫ, intra in gaudium domini tui. Poſtcommu. Tua ſancta ſumẽtes, queſumus domine: vt beati Apollinaris nos foueant continuata pꝛeſidia: quia non deſinis pꝛopitius intueri, quos talibus auxilijs conceſſeris adiuuari. Per.

¶ Miſſa vigilie ſancti Jacobi dicat de cõi in vigilia vni⁹ Apoſtoli. Et pꝛo commemoꝛ. ſancte Chꝛiſtine virginis ⁊ martyris, dicitur oꝛatio. Indulgentiã. cuꝫ ſua ſecreta, ⁊ poſtcommunio. de communi virgi. ⁊ marty. f. 250. die. 24. fol. 236.

¶ Si feſtum ſancti Jacobi venerit feria ij. de vigilia fit cõme. in Miſſa ſcti Apollinaris, ⁊ de ſancta Chꝛiſtina in dominica.

¶ In feſto ſancti Jacobi apoſtoli. Introitus. die. 25.

Mihi autem nimis honoꝛati ſunt amici tui Deus, nimis confoꝛtatus eſt pꝛincipatus eoꝛum. Pſal. Domine pꝛobaſti me ⁊ cognouiſti me: tu cognouiſti ſeſſionem meam, ⁊ reſurrectionem meam. ℣. Gloꝛia

Gloria patri ⁊ filio. Oratio.

Eſto dñe plebi tue ſanctificator ⁊ cuſtos: vt, apoſtoli tui Jacobi munita preſidijs, ⁊ conuerſatione tibi placeat, ⁊ ſecura mente deſeruiat. Per do.

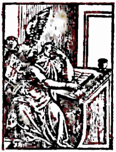
In miſſis priuatis pro comme. ſancti Chriſtophori martyris, oratio. Preſta queſumus omnipotens deus. de communi vnius mart. fol. 239. In Miſſa ſolleni nulla cõm. fit de eodem:

Lectio epiſtole beati Pauli apoſtoli ad Corinthios.

1.c.4 Fratres: Puto, quod deus nos apoſtolos nouiſſimos oſtendit, tanquam morti deſtinatos: quia ſpectaculũ facti ſumus mundo, ⁊ angelis, ⁊ hominibus. Nos ſtulti propter Chriſtũ: vos autẽ prudentes in Chriſto. Nos infirmi: vos autem fortes. Uos nobiles: nos autem ignobiles. Uſq; in hanc horam ⁊ eſurimus, ⁊ ſitimus, ⁊ nudi ſumus, ⁊ colaphis cedimur, ⁊ inſtabiles ſumus; ⁊ laboramus operantes manibus noſtris. Maledicimur: ⁊ benedicimus. Perſecutionem patimur: ⁊ ſuſtinemus. Blaſphemamur: ⁊ obſecramus. Tanquam purgamenta huius mundi facti ſumus, omnium peripſema vſq; adhuc. Non vt confundam vos, hec ſcribo: ſed vt filios meos chariſſimos moneo. Nam ſi decẽ millia pedagogorũ habeatis in Chriſto: ſed non multos patres. Nam in Chriſto Jeſu, per euangelium ego vos genui.

Gradua. Conſtitues eos principes ſuper omnem terram: memores erunt nominis tui domine. ℣. Pro patrib⁹ tuis nati ſunt tibi filij, propterea populi confitebũtur tibi. Alleluia, alleluia. ℣. Ego vos elegi de mundo, vt eatis ⁊ fructum afferatis, ⁊ fructus veſter maneat, Alleluia.

Sequentia ſancti euangelij ſecundum Mattheum.

In illo tẽ- c.20.
pore: Ac-
ceſſit ad Jeſum
mater filiorum
Zebedei cum fi-
lijs ſuis, adorãs
⁊ petẽs aliquid
ab eo. Qui di-
xit ei. Quid vis?
Ait illi. Dic, vt ſedeant hi duo filij mei, vnus ad dexteram tuam, ⁊ vnus ad ſiniſtram in regno tuo. Reſpondens autẽ Jeſus dixit. Neſcitis quid petatis. Poteſtis bibere calicẽ, quẽ ego bibiturus ſum? Dicunt ei. Poſſumus. Ait illis. Calicem quidem meum bibetis: ſedere autem ad dexteram meam ⁊ ſiniſtram, non eſt meum dare vobis: ſed quibus paratum eſt a patre meo. dicit Credo.

Offert. In omnem terram exiuit ſonus eorum, ⁊ in fines orbis terre verba eorum. Secreta.

Oblationes populi tui, que ſumus domine, beati apoſtoli tui Jacobi paſſio beata conciliet: ⁊, que noſtris nõ apta ſunt meritis, fiant tibi placita eius deprecatione. Per dominum. Prefatio de apoſtolis. Cõio.

Nos, qui ſecuti eſtis me, ſedebi-
tis ſuper ſedes, iudicantes duo-
decim tribus Iſrael. Poſtcōio.
BEati apoſtoli tui Iacobi,
queſumus domine, inter-
ceſſione nos adiuua: pro cuius fe-
ſtiuitate percepimus tua ſancta
letantes. Per dominum noſtr.
die. ¶ Sancti Pantaleonis marty-
27 ris, Miſſa. Letabitur iuſtus.
de communi vnius mart. f. 238.
die. ¶ In feſto ſanctorum Nazarij,
28 Celſi, & Victoris martyrū, & In-
nocentij Pape & Confeſſoris,
Miſſa. Intret in cōſpectu. 241.
tuu Epiſtola. Reddidit deus
mercedē. 243. de cōi plurimorū
martyrum. preter orationes,
que dicuntur vt infra. Oratio.
SAnctorū tuorum nos do-
mine Nazarij, Celſi, Victo-
ris, & Innocentij confeſſio bea-
ta communiat: & fragilitati no-
ſtre ſubſidiū dignanter exoret.
Per dominum. Secreta.
COncede nobis omnipo-
tens deus: vt his muneri-
bus, que pro ſanctorum tuorū
Nazarij, Celſi, Victoris, & In-
nocentij honore deferimus, & te
placemus exhibitis, & nos viui-
ficemur acceptis. Per dominū
noſtrum Ieſū. Poſtcōmunio.
SAnctorum Nazarij, Celſi,
Victoris, & Innocentij do-
mine interceſſione placatus: pre-
ſta queſumus: vt, quod tempo-
rali celebramus actione, ꝑpetua
ſaluatione capiamus. Per do.
die. ¶ In feſto ſancte Marthe vir-
29 ginis. Introitus.

DIlexiſti iuſtitiam,
& odiſti iniquita-
tem: propterea vn-
xit te deus, deus
tuus oleo letitie,
pre conſortibus
tuis. Pſal. Eructauit cor meū
verbū bonum: dico ego opera
mea regi. ℣. Gloria. Oratio.
EXaudi nos deus ſalutaris
noſter: vt, ſicut de beate
Marthe virginis feſtiuitate gau-
demus, ita pie deuotionis eru-
diamur affectu. Per dominū.
Pro commemoratione ſancto-
rum martyr. Felicis, Simplicij,
Fauſtini, & Beatricis. Oratio.
PReſta, queſumꝰ domine:
vt, ſicut populus Chriſtia-
nus martyrum tuorum Felicis,
Simplicij, Fauſtini, & Beatricis
temporali ſollemnitate congau-
det, ita perfruatur eterna: & qđ
votis celebrat, comprehendat
effectu. Per dominum noſtrū
Ieſum Chriſtū. Epiſtola. Qui
gloriatur, in domino glorietur.
de communi virginū. fol. 251.
Gradu. Specie tua, & pulchri-
tudine tua: intēde, proſpere pro-
cede, & regna. ℣. Propter veri-
tatem, & manſuetudinem, & iuſti-
tiā, & deducet te mirabiliter dex-
tera tua. Alleluia, alleluia. ℣.
Adducentur regi virgines poſt
eam: proxime eius afferentur ti-
bi in letitia, Alleluia. Euange.
Intrauit Ieſus in quoddā ca-
ſtellū. vt in feſto Aſſump. beate
Marie. f. 237. Offert. Filie re-
gū in honore tuo: aſtitit regina
a dex-

a dextris tuis in veſtitu deaurato, circundata varietate. Secre.

Accepta tibi ſit dñe ſacrate plebis oblatio, pro tuoꝝ honore ſanctorum: quorũ ſe meritis de tribulatione percepiſſe cognoſcit auxilium. Per dominum noſtrum Jeſum Chriſtum filium tuum, qui tecum viuit ⁊c.

Pro cõmemoratione ſanctoꝝ martyrũ Felicis, Simplicij, Fauſtini, ⁊ Beatricis. Secreta.

Hoſtias tibi dñe pro ſanctorum martyrũ tuorum Felicis, Simplicij, Fauſtini, ⁊ Beatricis cõmemoratione deferimus, ſuppliciter deprecãtes: vt indulgentiã nobis pariter conferãt, ⁊ ſalutẽ. Per. Cõio. Quinque prudentes virgines acceperunt oleum in vaſis ſuis cũ lampadibus: media aũt nocte clamor factus eſt, ecce ſponſus venit, exite obuiam Chriſto dño. Poſtcõ.

Satiaſti domine familiam tuam muneribus ſacris: eius, queſumus, interuentione nos refoue, cuius ſollemnia celebramus. Per dominum noſtr.

Pro cõmemoratione ſanctoꝝ martyrũ Felicis, Simplicij, Fauſtini, ⁊ Beatricis. Poſtcom.

Preſta, queſumus omnipotens deus: vt ſanctorum martyrum tuoꝝ Felicis, Simplicij, Fauſtini, ⁊ Beatricis celeſtib⁹ myſterijs celebrata ſollemnitas, indulgentiam nobis tue propitiationis acquirat. Per.

¶ Sanctorum martyrum Abdon ⁊ Sennen. Introitus.

Intret in cõſpectu tuo dñe gemitus cõpeditorum: redde vicinis nrĩs ſeptuplũ i ſinu eorum: vindica ſanguinẽ ſanctorum tuorum: qui effuſus eſt. Pſal. Deus venerũt gentes in hereditatẽ tuã: polluerũt tẽplũ ſanctum tuũ: poſuerũt Hieruſalem in pomoꝝ cuſtodiã. V. Glia. Oro.

Deus qui ſanctis tuis Abdon ⁊ Sennen ad hanc gloriã veniẽdi copioſũ munus gratie cõtuliſti: da famulis tuis ſuorum veniã peccatoꝝ: vt ſanctorum tuoꝝ intercedentibus meritis, ab omnibus mereamur aduerſitatibus liberari. Per do.

Epiſtola. Exhibeamus noſmetipſos. de cõmuni plurimorũ martyr. f. 243. Grad. Glorioſus deus in ſanctis ſuis: mirabilis in maieſtate: faciens prodigia. V. Dextera tua domine glorificata eſt in virtute: dextera manus tua confregit inimicos. Alleluia, alleluia. V. Juſtorum anime in manu dei ſunt: ⁊ non tanget illos tormẽtũ malitie. Alleluia. Euangelium. Uidens Jeſus turbas. de eodẽ communi. f. 244. Offertorium.

Mirabilis deus in ſanctis ſuis: deus Iſrael ipſe dabit virtutem, ⁊ fortitudinem plebi ſue: benedictus deus. Secreta.

Hec hoſtia, queſumus domine, quã in ſanctorũ martyrum tuorum natalitijs recenſentes offerimus, ⁊ vincula noſtre prauitatis abſoluat, ⁊ tue no

bis miſericordię dona conciliet. Per dominum. Communio.

P Oſuerunt mortalia ſeruorum tuorum domine eſcas volatilibꝰ celi: carnes ſanctorum tuorũ beſtiis terrę: ſecundum magnitudinē brachij tui, poſſide filios morte punitorum. Poſtcõmunio.

P Er huius domine operationem myſterij, ⁊ vitia noſtra purgẽtur, ⁊ intercedẽtibus ſanctis tuis Abdon, ⁊ Sennen, iuſta deſideria compleantur. Per dominum noſtrum Jeſuꝫ.

¶ Feſta Auguſti.

Dic. 1 ¶ In feſto ſancti Petri ad vincula. Introitus.

N Unc ſcio vere, q̃ miſit dominus angelum ſuum, ⁊ eripuit me de manũ herodis, ⁊ de omni expectatiõe plebis Judeorum. Pſalmus. Domine probaſti me, ⁊ cognouiſti me: tu cognouiſti ſeſſionem meam, ⁊ reſurrectionem meam. ℣. Gloria patri, ⁊ filio. Oratio.

D Eus, qui beatum Petruꝫ apoſtoluꝫ, a vinculis abſolutuꝫ, illęſum abire feciſti: noſtrorum, queſumus, abſolue vincula peccatorũ: ⁊ omnia mala a nobis propitiatus exclude. Per do.

Deinde fit commemoratio de ſancto Paulo. Oratio.

D Eus, qui multitudinē gentium beati Pauli apoſtoli prędicatione docuiſti: da nobis, queſumus: vt cuius commemorationem colimus, eius apud te patrocinia ſentiamus. Per do.

Pro commemoratione ſanctorum mart. Machabeorũ. Orõ.

F Raterna nos domine martyrum tuorum corona letificet: quę ⁊ fidei noſtrę prębeat incrementa virtutum, ⁊ multiplici nos ſuffragio cõſoletur. Per.

Epiſto. Miſit Herodes rex manus. vt in feſto apoſtolorum Petri ⁊ Pauli. Grad. Conſtitues 205.
eos principes ſuper omnem terram: mẽmores erũt nominis tui domine. ℣. Pro patribus tuis nati ſunt tibi filij: propterea populi confitebuntur tibi. Alleluia, alleluia. ℣. Solue iubẽte deo terrarum Petre catenas: qui facis, vt pateant cęleſtia regna beatis. Alleluia. Euangel. Uenit Jeſus in partes Ceſareę Philippi. ibidem vbi epiſt. Et dicitur Credo. Offert. Conſtitues eos principes ſuper omnẽ terrã: mẽmores erunt nominis tui dñe in oĩ progenie ⁊ gñatione. Secr.

O Blatum tibi domine ſacrificiuꝫ, intercedente beato Petro apoſtolo tuo, viuificet nos ſemper, ⁊ muniat. Per do.

Pro ſancto Paulo. Secreta.

A Poſtoli tui Pauli precibꝰ domine plebis tuę dona ſanctifica: vt, quę tibi tuo grata ſunt inſtituto, gratiora fiant patrocinio ſupplicantis.

Pro commemo. ſanctoruꝫ martyrum Machabeorum. Secre.

I Terata myſteria domine, pro ſanctorum martyrum tuorum

tuorum cōmemoratione, deuota mente tractemus: quib⁹ pręsidiū nobis crescat, ⁊ gaudiū. Per d. Præfatio de apl̄is. Cōio. Tu es Petrus: ⁊ super hāc petrā ędificabo ecclesiam meā. Postcōio.

Corporis sacri, ⁊ preciosi sanguinis repleti libamine, q̄s dñe deus noster: vt, quod pia deuotione gerimus, certa redēptione capiamus. Per domin.

Pro sancto Paulo. Postcōio.

Perceptis dñe sacramētis, beatis apostolis interuenientibus deprecamur: vt, quę pro illorum celebrata sunt gloria, nobis proficiant ad medelam.

Pro commemoratione sanctorum Machabęorum. Postcōio.

Presta, q̄s, oīps de⁹: vt quorum memoriam sacramenti participatione recolimus, fidem quoqꝫ pficiēdo sectemur. Per.

Die 2. ¶ Sancti Stephani Papę, ⁊ martyris. Introitus.

Sacerdotes eius induant salutari, ⁊ sancti eius exultatione exultabunt. ps. Memēto domine Dauid, ⁊ omnis māsuetudinis eius. ℣. Gloria patri ⁊ filio. Oratio.

Deus, qui nos beati Stephani martyris tui atque pontificis annua sollemnitate lętificas: concede propitius: vt, cuius natalitia colimus, de eiusdem etiam protectione gaudeamus. Per dominum nostrum Jesum Christum filium tuum, qui tec.

Lectio actuum apostolorum.

In diebus illis. A Mileto Paulus mittens Ephesū: vocauit maiores natu ecclesię. c. 20. Qui cum venissent ad eum, ⁊ simul essent, dixit eis. Vos scitis a prima die qua ingressus sum in Asiam, qualiter vobiscum per omne tempus fuerim, seruiens domino cum omni humilitate ⁊ lacrymis, ⁊ tentationibus, quę mihi acciderunt ex insidiis Iudęorum: quomodo nihil subtraxerim vobis vtilium, quominus annunciarem vobis, ⁊ docerem vos publice, ⁊ per domos, testificans Iudęis atqꝫ gentilibus in deum pęnitentiam, ⁊ fidem in dominum nostrum Jesum Christum. Gradua. Ecce sacerdos magnus, qui in diebus suis placuit deo. ℣. Non est inuentus similis illi, qui conseruaret legem excelsi. Alleluia, alleluia. ℣. Tu es sacerdos in ęternum, secundum ordinem Melchisedec. Alleluia. Euangelium. Si quis vult venire post me. de communi vnius marty. pont. fol. 237. Offertorium. Inueni Dauid seruum meum: oleo sancto meo vnxi eum: manus enim mea auxiliabitur ei: ⁊ brachium meum confortabit eum. Secreta.

Munera tibi domine dicata sanctifica: ⁊ intercedente beato Stephano martyre tuo atque pontifice, per eadem nos placatus intende. Per dñm.

Communio. Domine quinqꝫ talēta tradidisti mihi: ecce alia quin-

que ſuperlucratus ſum: euge ſer-
ue fidelis: quia in pauca fuiſti fi-
delis, ſupra multa te conſtituã:
intra in gaudiũ dñi tui. Poſtcõ.
Hec nos communio domi-
ne purget a crimine: ⁊ in-
tercedẽte beato Stephano mar-
tyre tuo atque pontifice, celeſtis
remedij faciat eſſe conſortes.
Per dominum noſtrum.

die.3 ¶ In inuẽtione ſancti Stepha-
ni prothomartyris, ad Miſſã oĩa
dicuntur de natali eius. fol.12.
At vbi dicitur in oratione nata-
litia, dicatur inuentionem.

die 4 ¶ In feſto ſancti Dominici cõ-
feſſoris. Introitus.

Os iuſti meditabi-
tur ſapientiam: ⁊
lingua eius loque-
tur iudicium: lex
dei eius in corde
ipſius. Pſalmus.
Noli emulari in malignantibus,
neque zelaueris facientes ini-
quitatem. ℣. Gloria. Oratio.
Deus, qui eccleſiam tuam,
beati Dominici confeſſo-
ris tui illuminare dignat⁹ es me-
ritis ⁊ doctrinis: concede: vt, ei⁹
interceſſione temporalibus non
deſtituatur auxiliis, ⁊ ſpirituali-
bus ſemper proficiat incremen-
tis. Per dominum. Epiſtola.
Teſtificor coram deo. de com-
muni doctorũ. f.247. Gradu.
Iuſtus vt palma florebit: ſicut
cedrus libani, multiplicabitur in
domo domini. ℣. Ad annunciã-
dum mane miſericordiam tuã,
⁊ veritatem tuam per noctem.
Alleluia, alleluia. ℣. Iuſtus ger-
minabit ſicut lilium: ⁊ florebit in
eternũ ante dominũ. Alleluia.
Euange. Sint lumbi veſtri pre-
cincti. de cõmuni confeſſo. non
pontificũ. fo.248. Offert. Ve-
ritas mea ⁊ miſericordia mea cũ
ipſo: ⁊ in nomine meo exaltabi-
tur cornu eius. Secreta.
Munera tibi domine dicata
ſanctifica: vt meritis beati
Dominici confeſſoris tui, nobis
proficiant ad medelã. Per do.
Cõio. Fidelis ſeruus ⁊ prudẽs,
quẽ conſtituit dñs ſuper familiã
ſuam: vt det illis in tempore tri-
tici menſuram. Poſtcõmunio.
Concede, queſumus omni-
potens deus: vt, qui pecca-
torum noſtrorum pondere pre-
mimur, beati Dominici cõfeſſo-
ris tui patrocinia ſubleuemur.
Per dominum noſtrum Ieſum
Chriſtũ filium tuum: qui tecũ
viuit ⁊ regnat in vnitate ſpiritus.

¶ In dedicatione ſancte Ma- die 5
rie ad Niues, Miſſa. Salue ſan-
cta parens. vt in miſſis votiuis
beate M. virg. a Pẽtecoſ. vſq₃
ad Aduẽtũ. fo.261 Et dr̃ Cre-
do. Prefatio de Sãcta Maria.

¶ In feſto Transfiguratio- die. 6.
nis domini noſtri Ieſu
Chriſti. Introitus.

Illuxerunt coru-
ſcationes tue orbi
terre: cõmota eſt,
⁊ contremuit ter-
ra. Pſal. Quam
dilecta tabernacu-
la tua domine virtutum: concu-
piſcit,

piſcit, ⁊ deficit anima mea in atria domini. ℣. Gloria. Oratio.

Deus, qui fidei ſacramenta, in vnigeniti tui glorioſa Transfiguratione patrum teſtimonio roboraſti: ⁊ adoptionē filiorum perfectam, voce delapſa in nube lucida, mirabiliter pręſignaſti: concede propitius: vt ipſius regis glorię nos cohęredes efficias, ⁊ eiuſdem glorię tribuas eſſe conſortes. Per eundem d.

Pro commemoratione ſanctorum martyrum Xiſti, Feliciſſimi, ⁊ Agapiti. Oratio.

Deus, qui nos concedis ſanctorum martyrum tuorum Xiſti, Feliciſſimi, ⁊ Agapiti natalitia colere: da nobis in ęterna beatitudine de eorum ſocietate gaudere. Per dominū. Lectio epiſtolę beati Petri apoſtoli.

2.c.i Chariſſimi: Nō doctas fabulas ſecuti, notā fecimus vobis domini noſtri Ieſu Chriſti virtutem ⁊ pręſentiam: ſed ſpeculatores facti illius magnitudinis. Accipiens enim a deo patre honorem ⁊ gloriam, voce ad eum delapſa huiuſmodi a magnifica gloria. Hic eſt filius meus dilectus, in quo mihi complacui: ipſum audite. Et hanc vocem nos audiuimus de cęlo allatam: cum eſſemus cum ipſo in monte ſancto. Et habemus firmiorem propheticum ſermonem: cui bene facitis attendentes, quaſi lucernę lucenti in caliginoſo loco: donec dies illuceſcat, ⁊ lucifer oriatur in cordibus veſtris. Graduale.

Speciosus forma prę filiis hominum: diffuſa eſt gratia in labiis tuis. ℣. Eructauit cor meū verbum bonū: dico ego opera mea regi. Alleluia, alleluia. ℣. Candor eſt lucis ęternę: ſpeculū ſine macula, ⁊ imago bonitatis illius. Alleluia.

Sequē. ſcti euāg. ſm Matthęū.

In illo tēpore: c.17. Aſſumpſit Ieſus Petrum, ⁊ Iacobum, ⁊ Ioannem fratrem eius: ⁊ duxit illos in montem excelſum ſeorſum: ⁊ trāſfiguratus eſt ante eos. Et reſplēduit facies eius ſicut ſol: veſtimenta aūt eius facta ſunt alba ſicut nix. Et ecce apparuerunt illis Moyſes ⁊ Elias, cum eo loquentes. Reſpondens autem Petrus, dixit ad Ieſum. Domine, bonum eſt nos hic eſſe. Si vis, faciamus hic tria tabernacula: tibi vnum, Moyſi vnum, ⁊ Elię vnum. Adhuc eo loquente, ecce nubes lucida obumbrauit eos. Et ecce vox de nube, dicens. Hic eſt filius meus dilectus, in quo mihi bene cōplacui: ipſum audite. Et audientes diſcipuli, ceciderunt in faciem ſuam: ⁊ timuerunt valde. Et acceſſit Ieſus, ⁊ tetigit eos: dixitque eis. Surgite, ⁊ nolite timere. Leuantes autem oculos ſuos, neminem viderunt, niſi ſolum Ieſum. Et deſcendentibus illis de monte, pręcepit eis Ieſus, dicens. Ne

liam ſuam: vt det illis in tempo-
re tritici menſuram. Poſtcõio.
O Mnipotens ⁊ miſericors
deus, qui nos ſacramento
rum tuorum ⁊ participes efficis
⁊ miniſtros: pręſta quęſum⁹: vt,
intercedẽte beato Donato mar
tyre tuo atq; pontifice, eiuſdem
proficiamus ⁊ fidei conſortio, ⁊
digno ſeruitio. Per dominũ no
ſtrum Jeſum Chriſtum filium.

¶ In feſto Sanctorum marty-
rum Cyriaci, Largi, ⁊ Sma-
ragdi. Introitus.

die.8 T Imẽte dominum
omnes ſancti eius:
quoniã nihil deeſt
timentibus eum:
diuites eguérunt,
⁊ eſuriérũt: inqui-
rentes autem dominum non de
ficient omni bono. Pſalmus.
Benedicam dominum in omni
tempore: ſemper laus eius in ore
meo. ℣. Gloria patri. Oratio.
D Eus, qui nos annua beato
rum martyrum tuorũ Cy
riaci, Largi, ⁊ Smaragdi ſollem
nitate lętificas: concede propi-
tius: vt, quorum natalitia coli-
mus, virtutem quoq; paſſionis
imitemur. Per dominum no-
ſtrum Jeſum Chriſtum filium.

Lectio epiſtolę beati Pauli apo
ſtoli ad Theſſalonicenſes.

1.C.2 F Ratres: Gratias agimus
deo ſine intermiſſione: quo
niã cum accepiſſetis a nobis ver
bum auditus dei, accepiſtis illud
non vt verbum hominum, ſed ſi
cut eſt vere verbum dei, qui ope-
ratur in vobis qui crediſtis.
Vos enim imitatores facti eſtis,
fratres, eccleſiarum dei, quę ſunt
in Judęa, in Chriſto Jeſu: quia
eadem paſſi eſtis ⁊ vos a contri-
búlibus veſtris, ſicut ⁊ ipſi a Ju-
deis: qui ⁊ dominum occiderũt
Jeſum, ⁊ prophetas, ⁊ nos per-
ſequuti ſunt: ⁊ deo non placent:
⁊ omnibus hominibus aduerſan
tur: prohibentes nos gentibus
loqui, vt ſalui fiant: vt impleant
peccata ſua ſemper. Peruenit
enim ira dei ſuper illos vſque in
finem. Graduale. Timete do-
minum omnes ſancti eius: quo-
niam nihil deeſt timẽtibus eum.
℣. Inquirentes autem dñm, nõ
deficient omni bono. Alleluia,
alleluia. ℣. Fulgebunt iuſti: ⁊ tã
quam ſcintillę in arundinéto di-
ſcurrent in ęternum. Alleluia.

Sequentia ſancti euangelij
ſecundum Marcum.

I N illo tempo- C.16.
re: Dixit Je-
ſus diſcipulis ſuis.
Euntes in mundũ
vniuerſum, prędica
te euangelium om-
ni creaturę. Qui cre
diderit ⁊ baptizatus fuerit: ſalu⁹
erit. Qui vero nõ crediderit: cõ-
demnabitur. Signa autem eos
qui crediderint, hęc ſequentur.
In noĩe meo dęmonia eiicient:
linguis loquentur nouis: ſerpen
tes tollent: ⁊, ſi mortiferũ quid
biberint, non eis nocebit: ſuper
ęgros manus imponent, ⁊ bene
habebunt. Offert. L ętamini

in dño, ⁊ exultate iuſti: ⁊ gloriamini omnes recti corde. Secre.
Accepta ſit in cõſpectu tuo domine noſtra deuotio: ⁊ eorum nobis fiat ſupplicatione ſalutaris, pro quorum ſollemnitate defertur. Per dominũ noſtrum. Communio. Signa autem eos, qui in me credũt, hec ſequentur demonia eiicient: ſuper egros manus impõnent, ⁊ bene habebunt. Poſtcommunio.
Refecti participatione muneris ſacri, queſumus, domine deus noſter, vt quorum exequimur cultũ, ſentiamus effectum. Per dominum noſtrum.

¶ In vigilia ſancti Laurentij martyris. Introitus.

die. 9 Diſperſit, dedit pauperibus: iuſtitia eius manet in ſeculum ſeculi: cornu eius exaltabitur in gloria. pſal. Beatus vir qui timet dominum: in mandatis eius volet nimis. ℣. Gloria patri ⁊ filio. Oratio.
Adeſto domine ſupplicationibus noſtris: ⁊ interceſſione beati Laurẽtii martyris tui: cuius preuenimus feſtiuitatem, perpetuam nobis miſericordiã benignus impende. Per domi.
Pro commemoratione Sancti Romani martyris. Oratio.
Preſta queſumus omnipotens deus: vt intercedente beato Romano martyre tuo, ⁊ a cunctis aduerſitatibus liberemur in corpore, ⁊ a prauis cogitationibus mundemur in mẽte. Per dominum noſtrum Jeſum. Tertia oratio, Ecclesie, vel pro Papa. Si feſtum ſancti Laurentii venerit feria ij. de vigilia fit cõmemoratio in ſabbato, ⁊ de ſancto Romano in dominica. Ubi autem fuerint plures ſacerdotes in ſabbato dicatur etiã miſſa de vigilia. Lectio libri ſapientie.

Confitebor tibi dñe rex, ⁊ collaudabo te deum ſaluatorem meũ. Confitebor nomini tuo: quoniam adiutor ⁊ protector factus es mihi: ⁊ liberaſti corpus meum a perditione: a laqueo lingue inique, ⁊ a labiis operantium mendacium: ⁊ in conſpectu perſequentium factus es mihi adiutor. Et liberaſti me, ſecundum multitudinẽ miſericordie nominis tui a rugientibus preparatis ad eſcã, de manibus querentium animam meã: ⁊ de portis tribulationum que circũdederũt me: a preſſura flamme que circundedit me: ⁊ in medio ignis nõ ſum eſtuatus. De altitudine ventris inferi: ⁊ a lingua coinquinata, ⁊ a verbo mendacii: a rege iniquo: ⁊ a lingua iniuſta. eccl. 51
Laudabit vſque ad mortem anima mea dominũ: quoniam eruis ſuſtinentes te: ⁊ liberas eos de manu anguſtie, domine deus noſter. Graduale. Diſperſit, dedit pauperibus, iuſtitia eius manet in ſeculum ſeculi. ℣. Potẽs in terra erit ſemen eius: generatio rectorũ benedicetur. Euãg. Siquis vult venire poſt me. de com-

cōi vnius mart. fo.237. Offert. Oratio mea mūda eſt: ⁊ ideo peto, vt detur locus voci meę in cęlo: q2 ibi eſt iudex meus, ⁊ cōſcius meus: in excelſo aſcendat ad dominum deprecatio mea. Secre. Hoſtias domine, quas tibi offerimus, propitius ſuſcipe: ⁊ intercedente beato Laurētio martyre tuo, vincula peccatorum noſtrorum abſolue. Per d.

Pro cōmemoratione ſancti Romani martyris. Secreta. Accepta ſit in cōſpectu tuo dñe nr̄a deuotio: ⁊ eius nobis fiat ſupplicatione ſalutaris; ꝑ cuius ſollēnitate deferť. Per d. Cōio. Qui vult venire poſt me, abneget ſemetipſu᷒: ⁊ tollat crucē ſuā, ⁊ ſequať me. Poſtcō. Da, q̄s, dñe deus noſter: vt, ſicut beati Laurentij martyris tui cōmemoratione, tēporali gratulamur officio: ita perpetuo lętemur aſpectu. Per d.

Pro commem. ſancti Romani martyris. Poſtcommunio. Refecti participatione muneris ſacri, quęſumus, domine deus noſter: vt ſancti Romani martyris tui, cuius exequi-

Die. mur cultum, ſentiamus effectū.

10 ¶ In feſto ſancti Laurentij martyris. Introitus.

Confeſſio ⁊ pulchritudo in cōſpectu eius: ſanctitas ⁊ magnificentia in ſanctificatione eius. Pſal. Cantate domino canticum nouum: cantate domino omnis terra. V. Gloria patri, ⁊ filio ⁊. Oratio. Da nobis, quęſumus, omnipotens deus, vitiorum noſtrorum flammas extinguere: qui beato Laurentio tribuiſti tormentorum ſuorum incendia ſuperare. Per dominum noſtrum Ieſum Chriſtum filium.

Lectio epiſtolę beati Pauli apoſtoli ad Corinthios.

Fratres: Qui parce ſemi- 2.c.9
nat, parce ⁊ metet. Et qui ſeminat in benedictionibus, de benedictionibus ⁊ metet: vnuſquiſque prout deſtinauit in corde ſuo: non ex triſtitia, aut ex neceſſitate. Hilarem enim datorem diligit deus. Potens eſt autem deus omnem gratiam abundare facere in vobis: vt in omnibus ſemper omnem ſufficientiā habentes, abundetis in omne opus bonum: ſicut ſcriptum eſt. Diſperſit dedit pauperibus: iuſtitia eius manet in ſeculum ſeculi. Qui autem adminiſtrat ſemen ſeminanti, ⁊ panem ad manducandum pręſtabit. Et multiplicabit ſemen veſtrum: ⁊ augebit incrementa frugum iuſtitię veſtrę. Graduale. Probaſti domine cor meum: ⁊ viſitaſti nocte. V. Igne me examinaſti: ⁊ non eſt inuenta in me iniquitas. Alleluia, alleluia. V. Leuita Laurentius bonum opus operatus eſt: qui per ſignum Crucis cęcos illuminauit, Alleluia.

Sequentia ſancti euangelij, ſecundum Ioannem.

c. 12.

IN illo tempore: Dixit Ieſus diſcipulis ſuis. Amen, amen dico vobis: niſi granum frumenti cadens in terram, mortuū fuerit: ipſum ſolum manet. Si autē mortuum fuerit: multum fructū affert. Qui amat animam ſuam, perdet eam: ⁊ qui odit animam ſuam in hoc mundo, in vitā ęternam cuſtodit eam. Siquis mihi miniſtrat, me ſequatur: ⁊ vbi ego ſum, illic ⁊ miniſter meus erit. Si quis mihi miniſtrauerit: honorificabit eum pater meus, qui eſt in celis. non dicitur Credo. niſi in eccleſia propria, ⁊ niſi venerit in dominica. Offer. Confeſſio ⁊ pulchritudo in conſpectu eius: ſanctitas ⁊ magnificētia in ſanctificatione eius. Secreta.

ACcipe, quęſumus domine, múnera dignáter oblata: ⁊ beati Laurētij ſuffragantibus meritis, ad noſtrę ſalutis auxiliū prouenire concede. Per dominum noſtrum. Communio. Qui mihi miniſtrat, me ſequatur: ⁊ vbi ego ſum, illic ⁊ miniſter meus erit. Poſtcommunio.

SAcro múnere ſatiati, ſupplices te domine deprecamur: vt, quod debitę ſeruitutis celebramus officio, intercedente beato Laurētio martyre tuo, ſaluationis tuę ſentiamus augmentum. Per dominum noſtrū Ieſum Chriſtum filium tuum, qui tecum viuit ⁊ regnat in vnit.

Infra octauam ſancti Laurentij fit idem officium quod in die: ⁊ poſt orationem diei dicitur oratio de ſancta Maria, Concede. tertia Eccleſię. vel pro Papa. ⁊ non fit de feſto, niſi fuerit duplex, vel ſemiduplex: de ſimplici autem fit tantum cōmemoratio.

¶ Pro comme. ſanctorū martyr. die. 11.
Tyburtij ⁊ Suſannę. Oro.

SAnctorum martyrum tuorum Tyburtij ⁊ Suſannę nos domine foueant continuata pręſidia: quia non déſinis propitius intuéri, quos talibus auxiliis conceſſeris adiuuari. Per dominum noſtrū. tertia oratio. Eccleſię. vel pro Papa niſi venerit in dominica: tunc enim tertia oratio erit pro ſanctis. Secr.

ADeſto domine precibus populi tui: adeſto muneribus: vt, quę ſacris ſunt oblata myſteriis, tuorum tibi placeant interceſſione ſanctorū. Per dominum noſtrum. Poſtcomun.

SUmpſimus domine pign⁹ redéptionis ęternę: quod ſit nobis, quęſumus, interueniētibus ſanctis martyribus tuis, vitę pręſentis auxilium pariter, ⁊ futurę. Per dominum noſtr.

¶ Pro cōmemoratio. Sanctę die. 12.
Clarę virginis. Oratio.

EXaudi nos deus ſalutaris noſter: vt ſicut de beatę Clarę virginis feſtiuitate gaudemus: ita pię deuotionis erudiamur affectu. Per dnm. Secre.

ACcepta tibi ſit domine ſacratę plebis oblatio, pro tuorum

tuorum honore sanctorum: quorum ſe meritis percepiſſe de tribulatione cognoſcit auxilium. Per dominum. Poſtcommu.

Satiaſti domine familiã tuam muneribus ſacris: eius queſumus ſemper interuentione nos refoue, cuius ſollemnia celebramus. Per dominũ no.

die. 12. ¶ Pro commem. Sanctorum martyrum Hippolyti, ⁊ ſociorum eius, ⁊ Caſſiani. Oratio.

Da, queſumus omnipotens deus: vt, beatorum martyrum tuorum Hippolyti, ⁊ ſociorum eius, ⁊ Caſſiani veneranda ſollemnitas, ⁊ deuotionem nobis augeat, ⁊ ſalutem. Per dominum noſtrum. Secreta.

Reſpice dñe munera populi tui ſanctorum feſtiuitate votiua: ⁊ tue teſtificatio veritatis nobis proficiat ad ſalutem. Per domin. Poſtcommunio.

Sacramentorum tuorũ domine communio ſumpta nos ſaluet: ⁊ in tue veritatis luce confirmet. Per dominum n.

die. 14 ¶ In vigilia Aſſumptionis beate Marie virg. Introitus.

Vultum tuũ deprecabuntur omnes diuites plebis: adducentur regi virgines poſt eã: proxime eius adducẽtur tibi, in letitia ⁊ exultatione. Pſalmus. Eructauit cor meum verbum bonũ: dico ego opera mea regi. ℣. Gloria patri. non dicitur Gloria in excelſis. Orõ.

Deus, qui virginalem aulã beate Marie virginis, in qua habitares, eligere dignatus es: da, queſumus: vt ſua nos defenſione munitos, iucundos facias ſue intereſſe feſtiuitati. Qui viuis ⁊ regnas cũ deo pat.

Pro commemorat. ſancti Laurentij. Oratio.

Da nobis, queſumus omnipotens deus, vitiorum noſtrorum flammas extinguere: qui beato Laurentio tribuiſti tormentorum ſuorum incendia ſuperare. Deinde pro ſancto Euſebio confeſſo. Oratio.

Deus, qui nos beati Euſebij confeſſoris tui annua ſollemnitate letificas: concede propitius: vt cuius natalitia colimus, per eius ad te exempla gradiamur. Per dominum no.

Lectio libri ſapientie.

Ego quaſi vitis fructifica- eccl. 24
ui ſuauitatem odoris: ⁊ flores mei, fructus honoris ⁊ honeſtatis. Ego mater pulchre dilectionis, ⁊ timoris, ⁊ agnitionis, ⁊ ſancte ſpei. In me omnis gratia vie, ⁊ veritatis: in me omnis ſpes vite, ⁊ virtutis. Tranſite ad me omnes qui cõcupiſcitis me: ⁊ a generationibus meis adimplemini. Spiritus enim meus ſuper mel dulcis: ⁊ hereditas mea ſuper mel ⁊ fauum. Memoria mea in generatione ſeculorum. Qui edunt me, adhuc eſurient: ⁊ qui bibunt me, adhuc ſitient. Qui audiunt me, non confundẽtur: ⁊ qui operantur in me, non

peccabunt. Qui elucidant me, vitam ęternam habebunt. **Gra dua.** Benedicta et venerabilis es virgo Maria: quę ſine tactu pudoris inuenta es mater ſaluatoris. **V.** Virgo dei genitrix: quē totus non capit orbis, in tua ſe clauſit viſcera factus homo.

Sequen. S. euang. ſm Lucam.

c. 11. In illo tempore: Loquente Jeſu ad turbas: extollens vocem quędam mulier de turba, dixit illi. Beatus venter qui te portauit: et vbera quę ſuxiſti. At ille dixit. Quinimmo, beati qui audiunt verbum dei, et cuſtodiunt illud.

Offer. Beata es virgo Maria, quę omnium portaſti creatorem, genuiſti qui te fecit, et in ęternum permanes virgo. **Secreta.**

Munera noſtra, domine, apud clementiam tuam dei genitricis commendet oratio: quam idcirco de pręſenti ſeculo tranſtuliſti, vt pro peccatis noſtris apud te fiducialiter intercedat. Per eundem dominum noſtrum Jeſum Chriſtum filiū tu.

Pro ſancto Laurentio. Secre.

Accipe, queſumus domine, munera dignanter oblata: et beati Laurentii ſuffragantibus meritis, ad noſtrę ſalutis auxilium prouenire concede.

Pro commemoratione ſancti Euſebij. Secreta.

Laudis tibi dñe hoſtias immolamus, in tuorum commemoratione ſanctorum: quibus nos, et pręſentibus erui malis confidimus, et futuris. Per dominum noſtrum Jeſum Chri.

Pręfatio communis. Coto.

Beata viſcera Marię virginis: quę portauerunt ęterni patris filium. **Poſtcommunio.**

Concede miſericors deus fragilitati noſtrę pręſidiū: vt, qui ſanctę dei genitricis feſtiuitatem pręuenimus, interceſſionis eius auxilio, a noſtris iniquitatibus reſurgamus. Per eun.

Pro ſancto Laurentio.
Poſtcommunio.

Sacro munere ſatiati, ſupplices te domine deprecamur: vt, quod debitę ſeruitutis celebramus officio, intercedēte beato Laurentio martyre tuo, ſaluationis tuę ſentiamus augmentum. Per d. **Pro cōmemo. ſancti Euſebii. Poſtcōmunio.**

Refecti cibo potuq; cęleſti, deus noſter, te ſupplices exoramus: vt in cuius hęc commemoratione percepimus, eius muniamur et precibus. Per do.

In Aſſumptione beatę Marię Virginis. Introitus. Die. 15

Gaudeamus oēs in dño, diem feſtū celebrātes ſub honore beatę Marię virginis: de cuius Aſſumptione gaudent Angeli: et collaudant filiū dei. **Ps.** Eructauit cor meū verbū bonū: dico ego opa mea regi. **V.** Gloria patri. **Oratio.**

Fa

Famulorum tuorum, que ſumus dñe, delictis ignoſce: vt, qui tibi placére de actibus noſtris non valemus, genitricis filij tui domini noſtri interceſſione ſaluemur. Per eun.

Lectio libri ſapientie.

eccl. 24 In omnibus requiem queſiui: ⁊ in hereditate domini morabor. Tunc precepit, ⁊ dixit mihi creator omnium: ⁊ qui creauit me, requieuit in tabernaculo meo, ⁊ dixit mihi. In Jacob inhabita: ⁊ in Iſrael hereditare: ⁊ in electis meis mitte radices. Et ſic in Sion firmata ſum: ⁊ in ciuitate ſanctificata ſimiliter requieui: ⁊ in Hieruſalē poteſtas mea. Et radicaui in populo honorificato: ⁊ in partes dei mei, hereditas illius: ⁊ in plenitudine ſanctorū detētio mea. Quaſi cedrus exaltata ſum in Libano: ⁊ quaſi cypreſſus in monte Sion. Quaſi palma exaltata ſum in Cades: ⁊ quaſi plantatio roſe in Jericho. Quaſi oliua ſpecioſa in campis: ⁊ quaſi platanus exaltata ſū iuxta aquas. In plateis, ſicut cinnamomū, ⁊ balſamū aromatizans, odorem dedi. Quaſi myrrha electa, dedi ſuauitatem odoris.

Graduale. Propter veritatē, ⁊ manſuetudinem, ⁊ iuſtitiam, ⁊ deducet te mirabiliter dextera tua. ℣. Audi filia, ⁊ vide, ⁊ inclina aurem tuam: quia concupiuit rex ſpeciem tuam. Alleluia, alleluia. ℣. Aſſumpta eſt Maria in celū, gaudet exercitus angelorū. Alleluia.

Sequentia ſancti euāgelij ſecundum Lucam.

In illo tēpore: Intrauit Jeſus in quoddā caſtellum: ⁊ mulier quedam Martha nomine, excepit illū in domum ſuam. Et huic erat ſoror nomine Maria: que etiā ſedens ſecus pedes dñi, audiebat verbū illius. Martha autem ſatagébat circa frequens miniſtériū. Que ſtetit, ⁊ ait. Domine, non eſt tibi cure quod ſoror mea reliquit me ſolam miniſtrare? Dic ergo illi vt me adiuuet. Et reſpondens dixit illi dominus. Martha Martha, ſolicita es, ⁊ turbaris erga plurima. Porro, vnum eſt neceſſarium. Maria optimam partem elégit: que nō auferetur ab ea. c. ic.

Dicitur Credo. Offertor. Aſſumpta eſt Maria in celum: gaudent angeli: collaudantes benedicunt dominum, Alleluia.

Secreta. Subueniat dñe plebi tue dei genitricis oratio: quā etſi pro cōditione carnis migraſſe cognoſcimus, in celeſti gloria apud te pro nobis intercedere ſentiamus. Per eundem domi.

Prefatio de beata Maria. Cōmunio. Optimam partem elégit ſibi Maria: que non auferetur ab ea in eternū.

Poſtcom. Menſe celeſtis participes effecti, imploramus clementiam tuam domine deus noſter:

vt, qui aſſumptionē dei genitri
cis colimus, a cunctis malis im-
minentibus, eius interceſſione li
beremur. Per eundē dominū.
Inf. octa. Aſſumptio. beatę vir
gi. ⁊ in eiꝰ oct. fit idē officiū qđ in
die. Et inf. oct. poſt orōnē dici
tur orōo de Apoſtolis. Deꝰ cuiꝰ
dext. f. 256. tertia Eccleſię. vel
pro Papa. Et nō fit de feſto, ni
ſi fuerit duplex, vel ſemiduplex.
De ſimplici aūt fit tm̄ cōmemo.
die. 17 In oct. S. Laurētii. Intro.
Probaſti domine
cor meum, ⁊ viſita
ſti nocte: igne me
examinaſti, ⁊ non
eſt inuenta in me
iniquitas. Pſal.
Exaudi domine iuſtitiam meā,
intende deprecationem meam.
℣. Gloria patri ⁊ filio. Oratio.
Excita domine i eccleſia tua
ſpiritum, cui beatus Lau-
rentius leuita ſeruiuit: vt, eodē
nos repleti, ſtudeamꝰ amare qđ
amauit, ⁊ opere exercere quod
docuit. Per domi. in vni. eiuſd.
Et fit commemoratio de octa-
ua Aſſumptionis beatę Marię.
Epiſtola. Qui parce ſeminat.
vt in feſto eiuſdem. Graduale.
Gloria ⁊ honore coronaſti eū.
℣. Et conſtituiſti eum ſuper ope
ra manuum tuarum. Alleluia,
all'a. ℣. Leuita Laurentius bo-
nū opus operatus eſt, qui per ſi-
gnum crucis cęcos illuminauit,
Alleluia. Euange. Niſi granū
frumenti. vt in eius feſto. Et di
citur Credo. Offertoriū. In
virtute tua domine lętabitur iu-
ſtus, ⁊ ſuper ſalutare tuū exulta-
bit vehementer: deſiderium ani
mę eius tribuiſti ei. Secreta.
Sacrificium noſtrū tibi do-
mine, quęſumꝰ, beati Lau-
rentij precatio ſancta conciliet:
vt, cuius honore ſollemniter ex-
hibetur, eius meritis efficiatur
acceptum. Per dominum no-
ſtrum. Communio. Qui vult
venire poſt me, abneget ſemet-
ipſum, ⁊ tollat crucem ſuam, ⁊ ſe
quatur me. Poſtcommunio.
Supplices te rogamus om
nipotens deus: vt, quos
donis cęleſtibus ſatiaſti, interce
dente beato Laurentio marty-
re tuo, perpetua protectione cu
ſtodias. Per dominum noſtrū.
Pro commemoratione ſan- die. 18
cti Agapiti martyris. Oratio.
Lętetur eccleſia tua deus,
beati Agapiti martyris
tui confiſa ſuffragiis: atque eius
precibus glorioſis, ⁊ deuota per-
maneat, ⁊ ſecura cōſiſtat. tertia,
Eccleſię. vel pro Papa. De-
us omnium. Secreta.
Suſcipe domine munera,
quę in eius tibi ſollēnitate
deferimus, cuius nos cōfidimus
patrocinio liberari. Poſtcōio.
Satiaſti domine familiam
tuam muneribus ſacris: ei-
us, quęſumus, ſemper inter-
uentione nos refoue, cuius ſol-
lemnia celebramus.
In feſto ſancti Bernardi ab- die.
batis, Miſſa. Os iuſti medita. 20
de cōi vnius Abbatis. fo. 249.
Epiſto-

Epiſtola. Iuſtus coꝛ ſuum. in
communi doctoꝛuꝫ. fo. 247. fit
cōmemoꝛatio de octaua Aſſum
ptio. beate Marie: ⁊ dī Credo.
Die. ¶ In octa. Aſſumptionis bea
22 te Marie miſſa vt in die, cū com
memoꝛatione ſanctoꝛum marty
rum Timothei, Hippolyti, ⁊
Symphoꝛiani. Oꝛatio.

Auxilium tuum nobis do
mine, queſumus, placatus
impende: ⁊ intercedentibuſ bea
tis martyribuſ tuiſ Timotheo,
Hippolyto, ⁊ Symphoꝛiano,
dexteraꝫ ſuper nos tue pꝛopitia
tionis extende. Per dominum
noſtrum Jeſum Chꝛ. Secreta.

Accepta tibi ſit, domine, ſa
crate plebis oblatio, ꝓ tuo
rum honoꝛe ſanctoꝛum: quoꝛuꝫ
ſe meritis percepiſſe de tribula
tione cognoſcit auxilium. Per
dominum. Poſtcommunio.

Diuini muneriſ largitate ſa
tiati, queſumus domine de
us noſter: vt intercedentibus
ſanctis martyribus tuis Timo
theo, Hippolyto, ⁊ Symphoꝛia
no, in eius ſemper participatio
ne viuamus. Per dominum.
Die. ¶ Miſſa vigilie ſācti Bartholo
23 mei dicatur de communi vnius
vel. apoſtoli. Ego autē ſicut oliua.
24 Sequēſ feſtum ſancti Bartholo
mei celebꝛetur ſecundum conſue
tudinem locoꝛum vel 24 vel 25.
Die. Auguſti. Rome autē celebꝛat
24 25. cum cōmemoꝛatione S. Lu
vel douici, in miſſis tantuꝫ pꝛiuatiſ.
25 ¶ In feſto ſācti Bartholomei
apoſtoli. Introitus.

Mihi autem nimis
honoꝛati ſunt ami
ci tui deus: nimis
cōfoꝛtatus ē pꝛin
cipatus eoꝛū. Ps.
Domine pꝛobaſti
me, ⁊ cognouiſti me: tu cognoui
ſti ſeſſionem meaꝫ, ⁊ reſurrectio
nem meaꝫ. ℣. Gloꝛia. Oꝛatio.

Omnipotens ſempiterne
deus: qui huius diei vene
randam ſanctamque letitiam, in
beati apoſtoli tui Bartholomei
feſtiuitate tribuiſti: da eccleſie
tue, queſumus, ⁊ amare quod cre
didit, ⁊ pꝛedicare quod docuit.
Per dominum noſtrum Jeſuꝫ.
Lectio epiſtole beati Pauli apo
ſtoli ad Coꝛinthios.

Fratres: Voſ eſtis coꝛpus 1. ca.
Chꝛiſti, ⁊ membꝛa de mem 12.
bꝛo. Et quoſdam quidem po
ſuit deus in eccleſia: pꝛimo apo
ſtolos, ſecundo pꝛophetas, ter
tio doctoꝛes, deinde virtutes,
exinde gratias curationum, opi
tulationes, gubernationes, ge
nera linguarum, interpꝛetatio
nes ſermonum. Nunquid om
nes apoſtoli? nunquid omnes
pꝛophete? nunquid omnes do
ctoꝛes? nunquid omnes virtu
tes? nunquid omnes gratiā ha
bent curationum? nunquid om
nes linguis loquūtur? nunquid
omnes interpꝛetantur? Aemu
lamini autem chariſmata melio
ra. Graduale. Conſtitues eoſ
pꝛincipes ſuper omnem terraꝫ:
memoꝛes erunt nominis tui do
mine. ℣. Pro patribus tuis na

ti ſunt tibi filij, propterea populi
confitebuntur tibi. Alleluia, al-
leluia. ℣. Te glorioſus apoſto-
lorum chorus laudat dñe, Allã.
Sequen. S. euang. ſm Lucam.
ca.6.

In illo tē-
pore: Ex-
iit Jeſus in mō-
tem orare: ⁊ e-
rat pernoctans
in oratione dei.
Et cum dies fa
ctus eſſet, voca
uit diſcipulos
ſuos: ⁊ elegit duodecim ex ipſis,
quos ⁊ Apoſtolos nominauit.
Simonē, quē cognominauit Pe
trū, ⁊ Andreā fratrē eius: Jacō-
bum ⁊ Joannem, Philippum ⁊
Bartholomeum, Mattheum ⁊
Thomam, Jacobum Alphei, ⁊
Simonem qui vocatur Zelotes,
⁊ Judam Jacobi, ⁊ Judam Iſca
rioten, qui fuit proditor. Et de-
ſcendens cum illis, ſtetit in loco
campeſtri, ⁊ turba diſcipulorum
eius, ⁊ multitudo copioſa plebis
ab omni Judea ⁊ Hieruſalem:
⁊ Maritima ⁊ Tyri ⁊ Sidonis,
qui venerant vt audirent eum,
⁊ ſanarentur a languoribus ſuis.
Et qui vexabantur a ſpiritibus
immundis, curabantur. Et om-
nis turba querebat eum tange-
re: quia virtus de illo exibat, ⁊ ſa
nabat omnes. Dicitur Credo.
Offertorium. Mihi autem ni-
mis honorificati ſunt amici tui
deus: nimis cōfortatus eſt prin-
cipatus eorum. Secreta.
Beati apoſtoli tui domine
Bartholomei ſollemnia recen-
ſentes, quęſumus: vt eius auxilio
tua beneficia capiamus, pro quo
tibi hoſtias laudis immolamus.
Per dominum noſtrum Jeſum.
Prefatio de Apoſtolis. Com-
munio. Uos qui ſecuti eſtis me,
ſedebitis ſuper ſedes, iudicantes
duodecim tribus Iſrael, dicit do
minus. Poſtcommunio.
Sumptum domine pignus
redēptionis ęterne ſit no-
bis, quęſumus, interueniēte bea
to Bartholomeo apoſtolo tuo,
vite pręſentis auxilium pariter ⁊
future. Per dominum noſtrum.
¶ Sancti Ludouici confeſ- die.
ſoris. Introitus. 25
Os iuſti meditabi-
tur ſapientiam: ⁊
lingua eius loque
tur iudiciū: lex dei
eius in corde ipſi-
us. Ps. Noli ęmu
lari in malignantibus, neque ze-
laueris facientes iniquitatem.
℣. Gloria patri ⁊ filio. Oratio.
Deus qui beatum Ludo-
uicum confeſſorem tuum,
de terreno regno ad cęleſtis re-
gni gloriam tranſtuliſti: eius quę
ſumus meritis ⁊ interceſſione, re
gis omnium Jeſu Chriſti filii tui
nos cohęredes efficias. Per d.
Epiſto. Juſtum deduxit dñs.
de communi vnius marty. non
pontifi. fo.238. Grad. Juſtus,
vt palma florebit: ſicut cedrus li
bani, multiplicabitur in domo
domini. ℣. Ad annunciandum
mane miſericordiam tuam, ⁊ ve-
rita-

ritatem tuam per noctem. Alleluia, alleluia. ℣. Beatus vir, qui ſuffert tentationem: quonia cū probatus fuerit, accipiet coronam vite, Alleluia. Euangeliū. Homo quidam nobilis abiit in regionem longinquam. De communi confeſſorum non pontificum. fo.248. Offertoriū. Veritas mea ꝛ miſericordia mea cū ipſo: ꝛ in nomine meo exaltabitur cornu eius. Secreta.

Preſta, quęſumus, omnipotens deus: vt ſicut beatus Ludouicus confeſſor tuus, ſpretis mundi oblectamentis, ſoli regi Chriſto placére ſtuduit, ita eiꝰ oro nos tibi reddat acceptos. Per dominum. Cōio. Beatus ſeruus, quem cum venerit domi nus, inuénerit vigilantē: amen dico vobis, ſuper omnia bona ſua conſtituet eum. Poſtcōio.

Deus, qui beatum confeſſorem tuum Ludouicum mirificaſti in terris: quęſumus: vt quem in cęlis glorioſum feciſti, eccleſię tuę conſtituas defenſorem. Per dominum noſtrum.

Die. 26 ¶ Sancti Zephyrini Pape, ꝛ martyris, Miſſa. Sacerdotes dei. De communi vnius martyris pōtificis. fo.247. preter orationē quę dicitur vt infra. Orō.

Preſta quęſumus omnipotens deus: vt beati Zephyrini martyris tui atq; pōtificis, cuius gaudemus meritis, inſtruamur exēplis. Per do. Secreta.

Munera tibi domine dicata ſanctifica: ꝛ intercedente beato Zephyrino martyre tuo atque pontifice, per eadem nos placatus intende. Per dominū noſtrum. Poſtcommunio.

Hec nos communio, domine, purget a crimine: ꝛ intercedéte beato Zephyrino martyre tuo atque pontifice, cęleſtis remedij faciat eſſe conſortes. Per dominum noſtrum Jeſū.

¶ In feſto ſancti Auguſtini epiſcopi ꝛ confeſſoris, ac doctoris eccleſię. Introitus. Die. 28

In medio eccleſię aperuit os eius, ꝛ impleuit eum dñs ſpiritu ſapientię ꝛ intellectus: ſtolā glorię induit eū. Pſal. Bonum eſt confitéri domino, ꝛ pſallere nomini tuo altiſſime. ℣. Gloria patri. Oratio.

Adeſto ſupplicationibꝰ noſtris omnipotens deus: ꝛ quibus fiduciam ſperandę pietatis indulges, intercedéte beato Auguſtino confeſſore tuo atq; pontifice, conſuetę miſericordię tribue benignus effectum. Per dominum noſtrum Jeſum.

Pro commemoratione Sancti Hermétis martyris. Oratio.

Deus, qui beatum Hermétem martyrem tuum virtute conſtantię in paſſione roboraſti: ex eius nobis imitatione tribue, pro amore tuo proſpera mundi deſpicere, ꝛ nulla eius aduerſa formidare. Per dominū. Epiſtola. Teſtificor. De communi doctorū. fo.247. Grad.

Os iuſti meditabitur ſapiētiaꝫ: ⁊ lingua eius loquetur iudiciuꝫ. ℣. Lex dei eius in corde ipſius: ⁊ non ſupplantabuntur greſſus eius. Alleluia, alleluia. ℣. Inueni Dauid ſeruum meum: oleo ſancto meo vnxi eum, Alleluia. Euangelium. Uos eſtis ſal terrę. de eodem communi. fo. 247. Et dicitur Credo. Offertor. Juſtus, vt palma florebit: ſicut cedrus, quę in Libano eſt, multiplicabitur. Secreta.

Sancti confeſſoris tui Auguſtini nobis, domine, pia non deſit oratio: quę ⁊ munera noſtra conciliet, ⁊ tuaꝫ nobis indulgentiam ſemper obtineat. Per dominum noſtrum Ieſuꝫ. Pro commemoratione Sancti Hermetis. Secreta.

Sacrificiū tibi domine laudis offerimus in tuorum commemoratione ſanctorū: da, quęſumus: vt, quod illis cōtulit ad gloriam, nobis proſit ad ſalutem. Per dominum. Cōio. Fidelis ſeruus ⁊ prudens, quē conſtituit dominus ſuper familiam ſuam, vt det illis in tempore tritici menſuram. Poſtcōio.

Ut nobis domine tua ſacrificia dent ſalutem: beatus cōfeſſor tuus Auguſtinus ⁊ pontifex, quęſumus, precator accedat. Per dominum noſtrum. Pro commemoratione Sancti Hermetis. Poſtcommunio.

Repleti benedictione celeſti, quęſumus clementiam tuā: vt intercedente beato Hermēte martyre tuo, quę humiliter gerimus, ſalubriter ſentiamus. Per dominum noſtrum.

¶ In Decollatione ſancti Ioānis Baptiſtę. Introitus. die. 29

Loquebar de teſtimoniis tuis in cōſpectu regum, ⁊ nō confundebar: ⁊ meditabar i mādatis tuis, quę dilexi nimis. Pſalmus. Bonum eſt confiteri domino, ⁊ pſallere nomini tuo altiſſime. ℣. Gloria patri ⁊ filio, ⁊ ſpiritui. Oratio.

Sancti Ioannis Baptiſtę, ⁊ martyris tui, quęſumus domine, veneranda feſtiuitas, ſalutaris auxilij nobis preſtet effectum. Per dominum noſtrum. Pro comemoratione ſanctę Sabinę martyris. Oratio.

Deus, qui inter cętera potentię tuę miracula, etiam in ſexu fragili victoriam martyrij cōtuliſti: cōcede propitius: vt cuius natalia colimus, per eius ad te exēpla gradiamur. Per d.

Lectio Hieremię prophetę.

In diebus illis: Factum eſt verbum domini ad me, dicens. Accinge lumbos tuos, ⁊ ſurge: ⁊ loquere ad Iuda omnia quę ego precipio tibi. Ne formides a facie eorum: nec eniꝫ timere te faciam vultum eoruꝫ. Ego quippe dedi te hodie in ciuitatem munitam, ⁊ in columnā ferream, ⁊ in murum ęreum ſuper omnem terram, regibus Iuda, principibus eius, ⁊ ſacerdotibus, ca. i.

bus, ⁊ omni populo terre. Et
bellabunt aduerſuꝫ te, ⁊ non pꝛe
ualebunt: quia ego tecum ſum,
ait dñs, vt liberem te. Gradua.
Iuſtus, vt palma floꝛebit: ſicut
cedrus Libani, multiplicabit in
domo domini. ℣. Ad annūcian
dum mane miſericoꝛdiam tuā, ⁊
veritatem tuā per noctē. Alle-
luia, alleluia. ℣. Juſtuſ germina
bit ſicut lilium: ⁊ floꝛebit in eter-
num ante dominum, alleluia.

Sequē. ſcti euang. ſm Marcuꝫ.

ca. 6. In illo tempo
re. Miſit He
rodeſ, ac tenuit Jo
annem, ⁊ vinxit eū
in carcerē pꝛopter
Herodiadem vxo
rem Philippi fra-
tris ſui: quia duxe-
rat eam. Dicebat enim Joanneſ
Herodi. Non licet tibi habere
vxoꝛem fratris tui. Herodiaſ au
teꝫ inſidiabatur illi: ⁊ volebat oc
cidere eum, nec poterat. Hero-
des enim metuebat Joannem,
ſciens eum virum iuſtū ⁊ ſanctū:
⁊ cuſtodiebat eū: ⁊ audito eo mul
ta faciebat, ⁊ libēter eū audiebat.
Et cum dies oppoꝛtunus acci-
diſſet, Herodes natalis ſui cenā
fecit pꝛincipib[9], ⁊ tribunis, ⁊ pꝛi
mis Galilee. Cumqꝫ introiſſet
filia ipſius Herodiadis, ⁊ ſaltaſ-
ſet, ⁊ placuiſſet Herodi, ſimulqꝫ
recumbentibus: rex ait puelle.
Pete a me quoduis: ⁊ dabo ti-
bi. Et iurauit illi: quia quicquid
petieris dabo tibi, licet dimidiū
regni mei. Que cum exiſſet: dixit
matri ſue: Quid petam? At illa
dixit. Caput Joanniſ Baptiſte.
Cur qꝫ introiſſet ſtatim cum fe
ſtin[a]tione ad regem: petiuit, di-
cens. Volo vt pꝛotinus des mi-
hi in diſco caput Joanniſ Bapti
ſte. Et contriſtatus eſt rex., pꝛo
pter iuſiurandū: ⁊ pꝛopter ſimul
diſcumbentes, noluit eaꝫ contri
ſtare: ſed miſſo ſpiculatoꝛe pꝛece
pit afferri caput eiuſ in diſco. Et
decollauit eum in carcere. Et at-
tulit caput eius in diſco: ⁊ dedit
illud puelle: ⁊ puella dedit matri
ſue. Quo audito: diſcipuli eius
venērunt, ⁊ tulerunt coꝛpus ei-
us: ⁊ poſuerunt illud in monu-
mento. Offertoꝛium. In vir-
tute tua domine letabitur iuſtuſ:
⁊ ſuper ſalutare tuum exultabit
vehementer: deſiderium anime
eius tribuiſti ei. Secreta.
Munera, que tibi, domine,
pꝛo ſancti martyriſ tui Jo-
annis Baptiſte paſſione deferi-
mus, queſumus, vt eius obten-
tu nobis pꝛoficiant ad ſalutem.
Per dominum noſtrum Jeſum
Chꝛiſtum filium tuum, qui tec.

Pro cōme. S. Sabine. Secre.

Hoſtias tibi domine beate
Sabine martyris tue dica
tas, meritis benignus aſſume: ⁊
ad perpetuuꝫ nobis tribue pꝛo-
uenire ſubſidium. Per dominū.
Communio. Poſuiſti domine
in capite eius coꝛonam de lapi-
de pꝛecioſo. Poſtcommunio.
Conferat nobis domine
ſancti Joannis Baptiſte
vtraqꝫ ſollemnitas: vt ⁊ magni-

fica ſacramenta quę ſumpſimus, ſignificata venerenur, ⁊ in nobis potius édita gaudeamus. Per dominum noſtrum Jeſuȝ. Pro commemoratione ſanctę Sabine. Poſtcommunio. Diuini muneris largitate ſatiati, queſum⁹ domine deus noſter: vt intercedente beata Sabina martyre tua, in eiuſ ſemper participatione viuamus. Per dominum noſtrum Jeſuȝ.

die. 30 ¶ Sanctorum Felicis, ⁊ Adaucti martyrum. Introitus.

SApientiaȝ ſanctoruȝ narrent populi: ⁊ laudes eorum nūciet eccleſia: nomina autem eorū viuent in ſeculum ſeculi. Pſalmus. Exultate iuſti in domino: rectos decet collaudatio. ℣. Gloria pat. Oratio. MAieſtatem tuam domine ſupplices exoramus: vt, ſicut nos iugiter ſanctorum tuorum commemoratione letificas, ita ſemper ſupplicatione defendas. Per dominum. Epiſtola. Reddidit deus iuſtiſ mercedē. de cōmuni plurim. mart. f. 243. Graduale. Iuſtorum animę in manu dei ſunt: ⁊ nō tanget illos tormentuȝ malitię. ℣. Viſi ſunt oculis inſipientium mori: illi autem ſunt in pace. Alleluia, alleluia. ℣. Fulgebunt iuſti, ⁊ tanquam ſcītillę in arundineto diſcurrent in ęternum. Alleluia. Euang. Qui vos audit. de cōmuni plurimorū marty. f. 244.

Offertorium. Letamini in domino, ⁊ exultate iuſti: ⁊ gloriamini omnes recti corde. Secreta. HOſtias domine plebis tuę intende: ⁊ quas in honore ſanctorum tuorum deuota mente célebrant, proficere ſibi ſentiant ad ſalutem. Per dominū. Cōmunio. Quod dico vobis in tenebris, dicite in lumine, dicit dn̄s: ⁊ quod in aure auditis predicate ſuper tecta. Poſtcō. REpleti domine munerib⁹ ſacris, quęſumus: vt, intercedentibus ſanctis tuis, in gratiarum tuarum ſemper actione maneamus. Per dominum no.

¶ Feſta Septembris.

¶ Sācti Egidij Abbatis. Miſſa. Os iuſti medi. vt in cōmuni Abbatis. fol. 249. cum commemoratione ſanctorum martyrū duodecim Fratrum. Oratio. die. 1

FRaterna noſ domine martyrum tuorum corona letificet: quę ⁊ fidei noſtrę prebeat incrementa virtutum, ⁊ multiplici nos ſuffragio conſoletur. Per dominum noſt. Secreta. ITerata myſteria, domine, pro ſanctorum martyrum tuorum commemoratione deuota mente tractemus: quibus nobiſ ⁊ preſidiū creſcat, ⁊ gaudiuȝ. Per dominum. Poſtcōmunio. PReſta, queſumus, omnipotens deus: vt, quorum memoriam ſacramenti participatione recolimus, fidem quoqȝ proficiendo ſectemur. Per domin.

¶ In

die.8 ¶ In Natiuitate ſancte Marie virginis. Introitus.

Salue ſacta parẽs, enixa puerpera regem: qui celũ terramque regit in ſecula ſeculorum. Pſalmus. Eructauit cor meum verbum bonũ: dico ego opa mea regi. ℣. Gloria patri ⁊ filio, ⁊ ſpiri. Oratio.

Famulis tuis, queſumus, domine, celeſtis gratie munus impertire: vt, quibus beate Virginis partus extitit ſalutis exordium, Natiuitatis eius votiua ſollemnitas, pacis tribuat incrementum. Per dominum noſtrum Jeſum Chriſtum filium.

In miſſis priuatis pro commem. ſancti Adriani marty. Oratio. Preſta queſumus omnipotẽs: de cõi vnius martyris. fo. 238.

Lectio libri ſapientie.

Prouer. 8. Dominꝰ poſſedit me in initio viarum ſuarum, antequam quicquam faceret a principio. Ab eterno ordinata ſum, ⁊ ex antiquis, antequã terra fieret. Nondũ erant abyſſi: ⁊ ego iam concepta erã. Necdum fontes aquarum eruperant: necdũ montes graui mole cõſtiterant. Ante omnes colles ego parturiebar. Adhuc terram nõ fecerat, ⁊ flumina, ⁊ cardines orbis terre. Quando preparabat celos, aderã. Quando certa lege ⁊ gyro vallabat abyſſos. Quando etherã firmabat ſurſum: ⁊ librabat fontes aquarum. Quando circundabat mari terminum ſuum: ⁊ legẽ ponebat aquis, ne tranſirent fines ſuos. Quando appendebat fundamenta terre, cum eo eram cuncta componẽs. Et delectabar per ſingulos dies, ludens coram eo omni tempore, ludens in orbe terrarum: ⁊ delicie mee, eſſe cum filiis hominũ. Nunc ergo filij audite me. Beati qui cuſtodiunt vias meas. Audite diſciplinam, ⁊ eſtote ſapientes: ⁊ nolite abiicere eam. Beatus homo qui audit me: ⁊, qui vigilat ad fores meas quotidie: ⁊, obſeruat ad poſtes oſtij mei. Qui me inuenerit, inueniet vitã, ⁊ hauriet ſalutẽ a dño. Gra.

Benedicta ⁊ venerabilis es virgo Maria: que ſine tactu pudoris, inuenta es mater ſaluatoris. ℣. Virgo dei genitrix, quem totus nõ capit orbis, in tua ſe clauſit viſcera, factus homo. Alleluia, allũa. ℣. Felix es ſacra virgo Maria, ⁊ oĩ laude digniſſima: qr ex te ortus eſt ſol iuſtitie. Allũa.

Initium ſancti euangelij ſecundum Mattheum.

Liber generationis Jeſu Chriſti filij Dauid, filii Abraham. ca.1. Abraham genuit Iſaac. Iſaac autem, genuit Jacob. Jacob autẽ, genuit Judã ⁊ fratres eius. Judas autẽ, genuit Phares ⁊ Zaram de Thamar. Pha-

reſ aūt, genuit Eſron. Eſrō aūt, genuit Arā. Aram autē, genuit Aminadab. Aminadab autem, genuit Naaſon. Naaſon autem, genuit Salmon. Salmon autꝫ, genuit Booç de Raab. Booç autem, genuit Obeth ex Ruth. Obeth autem, genuit Jeſſe. Jeſſe autē, genuit Dauid regeꝫ. Dauid autē rex, genuit Salomoneꝫ ex ea que fuit Urie. Salomō autē, genuit Roboam. Roboam autē, genuit Abiam. Abias aūt, genuit Aſa. Aſa autē, genuit Joſaphat. Joſaphat autem, genuit Jorā. Jorā aūt, genuit Oziam. Ozias aūt, genuit Joathā. Joathan aūt, genuit Achaç. Achaç autē, genuit Ezechiā. Ezechias aūt, genuit Manaſſem. Manaſſes autꝫ, genuit Amon. Amon autē, genuit Joſiam. Joſias autem, genuit Jechoniaꝫ ⁊ fratres eius in tranſmigratione Babylonis. Et poſt tranſmigrationē Babylonis, Jechonias genuit Salathiel. Salathiel autem, genuit Zorobabel. Zorobabel autem, genuit Abiud. Abiud autem, genuit Eliachim. Eliachim autem, genuit Azor. Azor autē, genuit Sadoc. Sadoc autꝫ, genuit Achim. Achim autem, genuit Eliud. Eliud autꝫ, genuit Eleazar. Eleazar autꝫ, genuit Mathan. Mathan autem, genuit Jacob. Jacob autē, genuit Joſeph virum Marie, de qua natus eſt Jeſus, vocatur Chriſtus. Credo. Offertorium.

Beata es virgo Maria, que omnium portaſti creatorem: genuiſti qui te fecit: ⁊ in eternum permanes virgo. Secreta.

Unigeniti tui domine nobiſ ſuccurrat humanitas: vt, qui natus de virgine, matris integritatem nō minuit, ſed ſacrauit: in Natiuitatis eius ſollemniis, noſtris noſ piaculiſ eruenſ, oblationem noſtrā ſibi faciat acceptam Jeſus Chriſtus dominus noſter. Qui tecum viuit ⁊ regnat in vnitate. Prefatio de beata Virgine. Communio.

Beata viſcera Marie virginis, que portauerunt eterni patris filium. Poſtcommunio.

Sumpſimus domine celebritatiſ annue votiua ſacramenta: preſta, queſumus: vt temporalis vite nobis remedia prebeant, ⁊ eterne. Per domi.

Infra octauaꝫ Natiuitatis beate Marie, ⁊ in die octaua, dicitur Miſſa ſicut in die, cum ſecunda oratione de Apoſtolis. Deus cuius dextera. fol. 256. ⁊ tertia. Eccleſie. vel pro Papa, Deus oium fideliū. f. 269. ⁊ non fit de feſto, niſi fuerit duplex, vel ſemiduplex. De ſimplici autem fit tantum commemoratio.

¶ Pro commemoratione ſancti Gorgonii martyriſ. Oratio. die. 9

Sanctus tu⁹ domine Gorgonius ſua noſ interceſſione letificet: ⁊ pia faciat ſollemnitate gaudere. Per dominum. tertia oratio, Eccleſie. vel pro Papa: niſi veneriti [illegible] onica: tunc enim tertia oro erit p Sāctiſ. Sec.

Grata

GRata tibi ſit domine noſtrę ſeruitutis oblatio: pro qua ſanctus Gorgonius martyr interuentor exiſtat. Per dominum noſtrum. Poſtcōmunio.

FAmiliam tuam deus ſuauitas ęterna contingat, ⁊ végetet: quę in martyre tuo Gorgonio, Chriſti filii tui bono iugiter odore paſcatur. Qui tecum viuit ⁊ regnat in vnitate ſpirit.

Pro comune. ſanctorū martyrū Proti, ⁊ Hyacinthi. Oratio.

BEatorum martyrum tuorum Proti, ⁊ Hyacinthi nos dñe foueat precioſa confeſſio: ⁊ pia iugiter interceſſio tueatur. Per dominum. Secreta.

PRo ſanctorum martyrum tuorum Proti, ⁊ Hyacinthi commemoratione, munera tibi domine, quę debemus exoluimus: pręſta, quęſumus: vt remedium nobis perpetuę ſalutis operentur. Per dominum noſtrum Jeſum. Poſtcommunio.

UT percepta nos domine tua ſancta purificent, beatorum martyrum tuorum Proti, ⁊ Hyacinthi, quęſumus, impleret oratio. Per dominum noſt.

Die. 14 ¶ In Exaltatione ſanctę Crucis. Introitus.

NOs autem gloriari oportet in Cruce domini noſtri Jeſu Chriſti: in quo eſt ſalus, vita, ⁊ reſurrectio noſtra: per quem ſaluati, ⁊ liberati ſumus. Pſalmus. Deus miſereatur noſtri, ⁊ benedicat nobis: illuminet vultum ſuū ſuper nos, ⁊ miſereatur noſtri. ℣. Gloria patri ⁊ filio, ⁊ ſpiritui. Oratio.

DEus, q̄ nos hodierna die exaltationis ſanctę Crucis annua ſollemnitate letificas: pręſta, quęſumus: vt, cuius myſterium in terra cognouimus, eius redemptionis pręmia in cęlo mereamur. Per eundem dominū noſtrum. Et fit commemoratio de Natiuitate ſanctę Marię.

Lectio epiſtolę beati Pauli apoſtoli ad Philippenſes.

FRatres: Chriſtus factus eſt pro nobis obediens vſque ad mortem: mortem autem Crucis. ca.2. Propter quod ⁊ deus exaltauit illum: ⁊ donauit illi nomé, quod eſt ſuper omne nomé: vt in nomine Jeſu omne genu flectatur, cęleſtium, terreſtrium, ⁊ infernorum: Et omnis lingua confiteatur: quia dominus Jeſus Chriſtus in gloria eſt dei patris. Gradua. Chriſtus factus eſt pro nobis obediens vſq; ad mortem: morté autem Crucis. ℣. Propter quod ⁊ deus exaltauit illum: ⁊ dedit illi nomé, quod eſt ſuper omne nomen. Alleluia, alleluia. ℣. Dulce lignum, dulces clauos, dulcia ferens pondéra: quę ſola fuiſti digna ſuſtinére regem cęlorum, ⁊ dñm, Alleluia.

Sequentia ſancti euangelij ſecundum Joannem.

IN illo tépore: Dixit Jeſus c.12. turbis Judęorū. Nūc iudiciū eſt mundi: nunc princeps hu-

ius mūdi eijcietur foras. Et ego
ſi exaltatus fuero a terra, oīa tra
hā ad meipſuȝ. Hoc autem dice
bat, ſignificans qua morte eſſet
moriturus. Reſpondit ei turba.
Nos audiuimus ex lege, q̄ Chri
ſtus manet in ęternum. Et quō
modo tu dicis, oportet exaltari
filium hominis? Et quis eſt iſte
filius hominis? Dixit ergo eis Je
ſus. Adhuc modicū, lumē in vo
bis eſt. Ambulate, dum lucē ha
betis: vt non tenebrę vos com
prehendant. Et qui ambulat in
tenebris, neſcit quo vadat. Duȝ
lucem habetis, credite in lucem,
vt filij lucis ſitis. dicitur Cre
do. Offertorium. Protege do
mine plebem tuā per ſignum ſan
ctę Crucis, ab inſidijs inimicoꝝ
omniū: vt tibi gratā exhibeam9
ſeruitutem, & acceptabile fiat ſa
crificiū noſtrū, Alleluia. Secre.
Jeſu Chriſti domini noſtri
corpore & ſanguine ſaginā
ti, per quem Crucis eſt ſanctifi
catum vexillum, queſumus do
mine deus noſter: vt ſicut illud
adorare meruimus, ita perenni
ter eius glorię ſalutaris potia
mur effectu. Per eundem dom.
Prefatio de Cruce. Commu
nio. Per ſignum Crucis de ini
micis noſtris libera nos deus
noſter. Poſtcommunio.
Adeſto nobis domine de
us noſter: &, quos ſanctę
Crucis lętari feciſti honore, eius
quoque perpetuis defende ſub
ſidijs. Per dominū noſtrum Je
ſum Chriſtum filium tuum, qui.

In octaua Natiuitatis bea Dic.
tę Marię, Miſſa vt in die, cum 15
commemoratione ſancti Nico
medis martyris. Oratio.
Adeſto dn̄e populo tuo: vt
beati Nicomedis marty
ris tui merita pręclara ſuſcipiēs,
ad impetrandam miſericordiaȝ
tuā ſemper eius patrocinijs adiu
uetur. Per dominum noſtrū Je
ſum Chriſtum filiuȝ. Secreta.
Suſcipe dn̄e munera propi
tius oblata: quę maieſtati
tuę, beati Nicomedis martyris
tui commendet oratio. Per do
minum no. Poſtcommunio.
Purificent nos domine ſa
cramēta quę ſumpſimus:
& intercedēte beato Nicomede
martyre tuo, a cunctis efficiant
vitijs abſolutos. Per dominuȝ
noſtrum Jeſum Chriſtum filiū.
In feſto ſanctorum Pontifi Dic.
cum & martyrum Cornelij & Cy 15
priani. Miſſa. Intret in cōſpe
ctu tuo. de cōmuni plurimorum
martyrum. fo. 241. cum comme
moratio. aliorū marty. vt inf. nī
ſi fuerit dn̄ica: q2 tūc cōmemora
tio ſequens fit in dn̄ica, & feſtum
predictū transfertur in ij. feriaȝ.
Pro commemoratione ſan
ctorum martyrum Euphemię,
Lucię, & Geminiani. Oratio.
Preſta domine precibus no
ſtris cum exultatione pro
uentum: vt quorum diem paſſio
nis annua deuotione recolimus,
etiam fidei conſtantiā ſubſequa
mur. Per dominum noſtrū Je
ſum Chriſtum filium. Secreta.
Uota

Vota populi tui, queſumus domine, propitiatus intēde: ⁊, quorum nos tribuis ſollēnia celebrare, fac gaudere ſuffragiis. Per do. Poſtcommunio.

Exaudi domine preces noſtras: ⁊ ſanctorum martyrum tuorum Euphemię, Lucię, ⁊ Geminiani, quorum feſta ſollemniter celebramus, continuis foueamur auxiliis. Per domin.

Dic. ¶ In Vigilia ſcti Matthęi apo

20 ſtoli ⁊ euangeliſtę. Introitus.

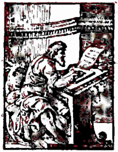
Ego autē ſicut oliua fructificaui in domo dñi: ſperaui in miſericordia dei mei: ⁊ expectabo nomē tuū: qm̄ bonum eſt ante conſpectum ſanctorum tuorum. Pſal. Quid gloriaris in malitia: qui potēs es in iniquitate. ℣. Gloria pa. Orō.

Da, queſumus, omnipotēs deus: vt, beati Matthęi apoſtoli tui ⁊ euangeliſtę quam preuenimus veneranda ſollemnitas, ⁊ deuotionem nobis augeat, ⁊ ſaluteꝫ. Per dominum. Pro cōmem. ſanctorum marty. Euſtachij ⁊ ſociorum. Oratio.

Deus, qui nos cōcedis ſanctorum martyrum tuoruꝫ Euſtachij ⁊ ſociorū natalitia colere: da nobis in ęterna beatitudine de eorū ſocietate gaudere. tertia oratio, Eccleſię. vel pro Papa. Epiſtola. Benedictio domini ſuper caput iuſti. vt in vigilia S. Andreę, vel in com

236. muni in vigilia vnius apoſtoli.

Gradu. Iuſtus, vt palma florebit: ſicut cedrus Libani, multiplicabit in domo dñi. ℣. Ad annunciandū mane miſericordiam tuā, ⁊ veritateꝫ tuā per noctem. Sequē. ſancti euāg. ſm̄ Lucaꝫ.

In illo tempore: Vidit Jeſus publicanum nomine Leui, ſedenteꝫ ad telōnium: ⁊ ait illi. Sequere me. Et relictis omnibus, ſurgens ſecutus eſt eum. Et fecit ei cōuiuium magnū Leui in domo ſua: ⁊ erat turba multa publicanorum, ⁊ aliorum qui cum illis erant diſcumbētes. Et murmurabant phariſei ⁊ ſcribę eorum, dicētes ad diſcipulos eius. Quare cū publicanis ⁊ peccatoribus manducatis ⁊ bibitis? Et reſpondens Jeſus, dixit ad illos. Non egēt qui ſani ſunt, medico: ſed qui male habent. Non veni vocare iuſtos, ſed peccatores ad penitentiaꝫ. Offert. Gloria ⁊ honore coronaſti eum: ⁊ conſtituiſti eū ſuper opera manuum tuarum domine. Secreta.

ca. 5.

Apoſtolicę reuerentię culmen offerimus tibi ſacris myſteriis imbuendum: preſta, queſumus dñe: vt beati apoſtoli tui ⁊ euangeliſtę Matthęi ſuffragiis, cuius natalitia preuenimus, hęc plebs tua ſemper ⁊ ſua vota deprōmat, ⁊ deſiderata percipiat. Per dominum noſtrum.

Pro cõme. ſanctorũ mart. Euſtachii ⁊ ſociorum. Secreta.

MUnera tibi dñe noſtre deuotionis offerimus: que ⁊ pro tuorũ tibi grata ſint honore iuſtorũ, ⁊ nobis ſalutaria te miſerante reddãtur. Cõio. Magna eſt gloria eius in ſalutari tuo: gloriã, ⁊ magnũ decorẽ impones ſuper eum, domine. Poſtcõio.

SAncti apoſtoli tui ⁊ euangeliſte Matthei queſumus domine ſupplicatione placatus, ⁊ veniam nobis tribue, ⁊ remedia ſempiterna concede. Per.

Pro commem. ſanctorũ mart. Euſtachii ⁊ ſociorũ. Poſtcõio.

PReſta nobis, qs dñe, intercedẽtibus ſanctis tuis Euſtachio ⁊ ſociis: vt, qđ ore cõtingimus, pura mente capiamus.

die. 21 ¶ In feſto ſancti Matthei apoſtoli ⁊ euangeliſte. Introitus.

OS iuſti meditabit ſapientiã, ⁊ lingua eius loquetur iudiciũ: lex dei eius in corde ipſius. Pſal. Noli emulari in malignãtib⁹, neq; zelaueris faciẽtes iniquitatẽ. ℣. Gloria. Oratio.

BEati Apoſtoli ⁊ euãgeliſte Matthei dñe precib⁹ adiuuemur: vt, quod poſſibilitas noſtra nõ obtinet, eius nobis interceſſione donetur. Per domin.

Lectio Ezechielis prophete.

ca. 1. SImilitudo vult⁹ quatuor animaliũ: facies hominis, ⁊ facies leonis a dextris ipſorũ quatuor: facies autem bouis a ſiniſtris ipſorũ quatuor: ⁊ facies aquile deſuper ipſorũ quatuor. Et facies eorum, ⁊ penne eorum extẽte deſuper: due penne ſingulorum iungebantur, ⁊ due tegẽbant corpora eorum. Et vnumquodque eorum, coram facie ſua ambulabat. Ubi erat impetus ſpiritus, illuc gradiebantur: nec reuertebantur cum ambularent. Et ſimilitudo animalium, ⁊ aſpectus eorum quaſi carbonũ ignis ardentium, ⁊ quaſi aſpectus lampadarum. Hec erat viſio diſcurrens in medio animalium: ſplendor ignis, ⁊ de igne fulgur egrediens. Et animalia ibãt, ⁊ reuertebãtur in ſimilitudinẽ fulguris coruſcantis. Gra. Beatus vir qui timet dñm: in mandatis eius cupit nimis. ℣. Potens in terra erit ſemen eius, generatio rectorũ benedicetur. Alleluia, alleluia. ℣. Te glorioſus apoſtolorum chorus laudat domine, Alleluia.

Sequẽ. S. euãg. ſm Mattheũ.

IN illo tẽpore: Uidit Jeſus hominẽ ſedentẽ in telonio, Mattheũ nomine: ⁊ ait illi. Sequere me. Et ſurgẽs, ſecutus eſt eũ. ca. Et factũ ẽ: diſcũbẽte eo i domo ecce multi publicani ⁊ peccatores venientes, diſcũbebãt cũ Jeſu ⁊ diſcipulis eius. Et videntes phariſei, dicebant diſcipulis ei⁹. Quare cum publicanis ⁊ peccatori-

toribus manducat magiſter veſter? At Jeſus audiens, ait. Nō eſt opus valētibus medicus, ſed male habentibus. Eūtes autē, diſcite quid eſt, Miſericordiam volo, ⁊ non ſacrificiū. Non enim veni vocare iuſtos, ſed peccatores. Credo. Offert. Poſuiſti dñe in capite eius coronā de lapide precioſo: vitā petiit a te, ⁊ tribuiſti ei, Alleluia. Secreta.

Supplicationibus apoſtolicis beati Matthei euāgeliſte, queſumus domine, eccleſie tue commēdetur oblatio: cuius magnificis predicationibus eruditur. Per. Prefatio de Apoſtolis. Cōio. Magna eſt gloria eius in ſalutari tuo: gloriā ⁊ magnum decorem impones ſuper eum domine. Poſtcommunio.

Perceptis dñe ſacramētis, beato Mattheo apoſtolo tuo ⁊ euangeliſta interueniente, deprecamur: vt que pro eius celebrata ſunt gloria, nobis proficiant ad medelā. Per dominū.

die. 22 ¶ Sanctorū martyrum Mauritij ⁊ ſociorū eius, Miſſa. Intret in conſpectu tuo. fol. 241. cum epiſtola. Reſpondit vnus de ſenioribus de communi plurim. mart. f. 244. preter orationem que dicitur vt inf. Oratio.

Annue, queſumus, omnipotens deus: vt ſanctorum martyrū tuorum Mauricij ⁊ ſociorum eius, nos letificet feſtiua ſollemnitas: vt, quorū ſuffragijs nitimur, eorum natalitijs gloriemur. Per dominum. Secreta.

M. N. R.

Reſpice, queſumus domine, munera, que in ſanctorū martyrū tuorū Mauricij ⁊ ſociorū eius cōmemoratione deferimus: ⁊ preſta: vt, quorū honore ſūt grata, eorū nobis fiāt interceſſione ppetua. Per. Poſtcōio.

Celeſtibus refecti ſacramentis ⁊ gaudiis, ſupplices te rogamus domine: vt, quorum gloriamur triumphis, protegamur auxilijs. Per dominū.

¶ In feſto ſancti Lini Pape ⁊ martyris, Miſſa. Sacerdotes die. 23 dei. De cōi vnius mart. pontif. fo. 237. cum commemoratione ſancte Thecle virgi. ⁊ marty. vt infra: niſi fuerit dominica: q̄ tūc commemoratio. ſequens fit in dominica, ⁊ feſtum predictum tranſfertur in ſecundam feriam. Pro commemoratione Sancte Thecle virginis ⁊ mar. Oratio.

Da, queſumus, omnipotēs deus: vt, qui beate Thecle virginis ⁊ martyris tue natalitia colimus, ⁊ annua ſollemnitate letemur, ⁊ tante fidei proficiamus exemplo. Per dñm. Secreta.

Suſcipe dñe munera que in beate Thecle virginis ⁊ martyris tue ſollemnitate deferimus: cuius nos cōfidimus patrocinio liberari. Per. Poſtcōio.

Auxilientur nobis domine ſumpta myſteria: ⁊, intercedente beata Thecla virgine ⁊ martyre tua, ſempiterna faciant protectione gaudere. Per dominum noſtrum Jeſum Chriſt.

¶ Sanctorū martyrū Cypriani die 26

⁊ Iuſtinę, Miſſa. Salus autem iuſtorum. De cõi plurimorum martyrum. fo.243. preter orationẽ quę dicitur vt inf. Oratio.

Beatorum martyrum tuorũ Cypriani ⁊ Iuſtinę nos domine foueant cõtinuata preſidia: quia non deſinis propitius intueri, quos talibus auxiliis cõceſſeris adiuuari. Per d. Secr.

Munera tibi dñe nr̃ę deuotionis offerimus: quę ⁊ p tuorũ tibi grata ſint honore iuſtorũ, ⁊ nobis ſalutaria te miſerãte reddãtur. Per d. Poſtcõio.

Preſta nobis, quęſumus domine, intercedentibus ſanctis tuis Cypriano, ⁊ Iuſtina: vt, quę ore contingimus, pura mente capiamus. Per dñm.

die. ¶ In feſto ſanctorũ martyrum
27. Coſmę ⁊ Damiani. Introitus.

Sapiẽtiã ſanctorũ narrent populi, ⁊ laudes eorũ nunciet eccleſia: nomina aũt eorũ viuẽt i ſeculũ ſeculi. ps. Exultate iuſti in dño: rectos decet collaudatio. ℣. Glia. Orõ.

Preſta, q̃s, oṗs deus: vt, q ſanctorũ martyrũ tuorum Coſmę, ⁊ Damiani natalitia colimus, a cunctis malis imminentibus eorũ interceſſionibus liberemur. Per. Epiſto. Iuſti autẽ in perpetuũ viuent. de cõi plurimo. mart. fo.242. Grad. Clamauerunt iuſti, ⁊ dominus exaudiuit eos: ⁊ ex omnibus tribulationibus eorum liberauit eos. ℣. Iuxta eſt dominus his q tribulato ſunt corde: ⁊ humiles ſpiritu ſaluabuntur. Alleluia, alleluia. ℣. Hęc ẽ vera fraternitas: quę vicit mundi crimina: Chriſtum ſecuta eſt, inclyta tenens regna celeſtia, alleluia. Euangeliũ. Deſcendens Ieſus de monte. de eodem communi. fol. 242. Offer. Gloriabuntur in te omnes, qui diligunt nomen tuum: quoniam tu domine benedices iuſto: domine, vt ſcuto bonę voluntatis tuę, coronaſti nos. Sec.

Sanctorum tuorum nobis domine pia non deſit oratio: quę ⁊ munera noſtra conciliet, ⁊ tuam nobis indulgentiam ſemper obtineat. Per dominũ noſtrum. Communio. Poſuerunt mortalia ſeruorum tuorũ domine eſcas volatilibus celi: carnes ſanctorum tuorum beſtiis terrę: ſecundum magnitudinem brachii tui poſſide filios morte punitorum. Poſtcommunio.

Protegat, quęſumus, domine, populũ tuum, ⁊ participatio cęleſtis indulta cõuiuii, ⁊ deprecatio collata ſanctorum. Per dominum noſtrum Ieſum.

¶ In feſto Dedicationis ſancti die.
Michaelis Archangeli. Intro. 29

Benedicite dominũ oẽs angeli ei⁹: potẽtes virtute, q facitis verbũ ei⁹, ad audiẽdã vocẽ ſermonũ eius. ps. Benedic anima mea domino, ⁊ omnia quę intra me ſunt, nomini ſan-

ni ſancto eius. ℟ Gloria. Oro:
Deus, qui miro ordine, an-
gelorum miniſteria, homi-
numqʒ diſpenſas: concede pro-
pitius: vt, quibus tibi miniſtran
tibus in celo ſemper aſſiſtitur, ab
his in terra vita noſtra muniat:
Per do. Lectio libri apocaly-
pſis beati Joannis Apoſtoli.
ca.1. In diebus illis. Significa-
uit deus que oportet fieri
cito, loquens per angelum ſuuʒ
ſeruo ſuo Joanni: qui teſtimoni-
um perhibuit verbo dei, & teſti-
monium Jeſu Chriſti, quecunqʒ
vidit. Beatus qui legit & qui au-
dit verba prophetie huius: & ſer-
uat ea que in ea ſcripta ſunt. Tē-
pus enim prope eſt. Joannes ſe-
ptem eccleſiis que ſunt in Aſia,
gratia vobis & pax ab eo qui eſt;
& qui erat, & qui venturus eſt: & a
ſeptem ſpiritibus qui in conſpe-
ctu Throni eiꝰ ſūt: & a Jeſu Chri
ſto, qui eſt teſtis fidelis, primoge
nitus mortuorum, & princeps re-
gum terre: qui dilexit nos, & lauit
nos a peccatis noſtris in ſangui-
ne ſuo. Gra. Benedicite dn̄m
oēs angeli eius, potentes virtu-
te, qui facitis verbū eius. ℣. Be
nedic anima mea dn̄m, & omnia
interiora mea nomen ſanctū eiꝰ.
Alleluia, alla. ℣ Sancte Mi-
chael archangele defende nos
in prelio: vt non pereamus in
tremendo iudicio. Alleluia.
In Apparitione ſancti Michae
lis menſe Maij, omiſſo gradua-
li additur ſequens. ℣. Concuſ-
ſum eſt mare, & contremuit ter-
ra, vbi archangelus Michael de
ſcendit de celo. Allia. Sequen.
ſancti euangelii ſm Mattheum.

In illo tpe. Acceſſerūt c.18.
diſcipuli ad Je-
ſum, dicentes.
Quis, putas, ma
ior eſt in regno
celorū? Et ad-
uocans Jeſus
paruulum, ſta-
tuit eum in medio eorum, & di-
xit. Amen dico vobis: niſi con-
uerſi fueritis, & efficiamini ſicut
paruuli: non intrabitis in regnū
celorum. Quicunqʒ ergo humi-
liauerit ſe ſicut paruulus iſte: hic
maior eſt in regno celorum. Et
qui ſuſceperit vnum paruulum
talem in nomine meo: me ſuſci-
pit. Qui autem ſcandalizauerit
vnum de puſillis iſtis qui in me
credunt: expedit ei vt ſuſpenda-
tur mola aſinaria in collo eius,
& demergatur in profunduʒ ma-
ris. Ve mundo a ſcandalis. Ne-
ceſſe eſt enim vt veniant ſcanda-
la: veruntamen ve homini illi,
per quem ſcandalum venit. Si
autem manus tua vel pes tuus
ſcandalizat te: abſcide eum, &
proiice abs te. Bonum eſt tibi
ad vitā ingredi debilem vel clau
dū, quam duas manus vel duos
pedes habentem mitti in ignem
eternum. Et, ſi oculus tuus ſcā-
dalizat te: erue euʒ, & proiice abs
te. Bonum eſt tibi cum vno ocu
lo in vitā intrare, quā duos ocu-
los habentem mitti in gehennaʒ

ignis. Uidete ne contẽnatis vnum ex his puſillis. Dico eñ vobis: q̄ angeli eorum ſemper vident faciẽ patris mei, qui in celis eſt. Credo. Offer. Stetit angelus iuxta arã tẽpli, habens turibulum aureum in manu ſua: ⁊ data ſunt ei incenſa multa: ⁊ aſcẽdit fumus aromatum in conſpectu dei, Alleluia. Secreta.

Hoſtias tibi domine laudis offerimus, ſuppliciter deprecantes: vt eaſdem angelico pro nobis intercedente ſuffragio, ⁊ placatus accipias, ⁊ ad ſalutem noſtram prouenire concedas. Per dominum. Cõio. Benedicite oẽs angeli dñi dominũ: hymnum dicite, ⁊ ſuperexaltate eũ in ſecula. Poſtcommunio.

Beati archangeli tui Michaelis interceſſione ſuffulti, ſupplices te domine deprecamur: vt, quod ore proſequimur, contingamus ⁊ mente. Per do.

Die. 30. ¶ In feſto ſancti Hieronymi preſbyteri confeſſoris ⁊ doctoris eccleſie. Introitus.

In medio eccleſie aperuit os eius, ⁊ impleuit eum dñs ſpiritu ſapientie, ⁊ intellectus: ſtolã glorie induit eũ. Pſalmus. Bonum eſt confiteri domino, ⁊ pſallere nomini tuo altiſſime. ℣. Gloria pat. Oratio.

Deus, qui eccleſie tue in exponendis ſacris ſcripturis beatũ Hieronymũ confeſſorẽ tuũ, doctorem maximũ, prouidere dignatus es: preſta, q̄s: vt eius ſuffragantibus meritis, quod ore ſimul ⁊ opere docuit, te adiuuãte exercere valeamus. Per d. Epiſto. Teſtificor corã deo. de cõi docto. fo. 247. Grad. Os iuſti meditabitur ſapientiã, ⁊ lingua eius loquetur iudicium. ℣. Lex dei eius in corde ipſius: ⁊ nõ ſupplantabuntur greſſus eius. Alleluia, alleluia. ℣. Amauit eum dñs, ⁊ ornauit eũ: ſtolã glorie induit eum. Allia. Euange. Uos eſtis ſal terre. de eo. cõi. f. 247. ⁊ dicitur Credo. Offertoriũ.

Iuſtus, vt palma florebit: ſicut cedrus, que in Libano eſt, multiplicabitur. Secreta.

Donis celeſtib⁹, queſumus domine, libera nos tribue mente inſeruire: vt munera que deferimus, intercedente beato Hieronymo confeſſore tuo, ⁊ medelam nobis operetur, ⁊ gloriam. Per dominũ. Cõmunio.

Fidelis ſeruus, ⁊ prudens: quẽ conſtituit dominus ſuper familiam ſuam, vt det illis in tempore tritici menſuram. Poſtcõio.

Repleti alimonia celeſti, que ſumus, domine: vt interueniente beato Hieronymo confeſſore tuo, miſericordie tue gratiam conſequi mereamur. Per dominum noſtrum Ieſum Ch.

¶ Feſta Octobris.

¶ Sancti Remigij Epiſcopi ⁊ Confeſſoris, Miſſa. Die. Statuit ei dominus. de communi confeſſorum pontificum. fol. 245.

¶ In

die. 4. **In feſto ſancti Franciſci confeſſoris. Introitus.**

Mihi autem abſit gloriari, niſi in cruce domini noſtri Jeſu Chriſti: per quem mihi mundus crucifixus eſt, ⁊ ego mūdo. pſal. Voce mea ad dn̄m clamaui, voce mea ad dn̄m deprecat⁹ ſum. ℣. Glia. Oro.

Deus, qui eccleſiam tuam beati Franciſci meritis fetu noue prolis amplificas: tribue nobis, ex eius imitatione, terrena deſpicere, ⁊ cęleſtium donorū ſemper participatione gaudere. Per do. Lectio epiſtolę beati Pauli apli ad Galatas.

ca. 6. Fratres: Mihi autez abſit gloriari, niſi in cruce domini noſtri Jeſu Chriſti: per quem mihi mundus crucifixus eſt, ⁊ ego mundo. In Chriſto enim Jeſu, neque circunciſio aliquid valet, neque pręputium: ſed noua creatura. Et quicunq; hanc regulam ſecuti fuerint: pax ſuper illos, ⁊ miſericordia, ⁊ ſuper Iſrael dei. De cetero nemo mihi moleſtus ſit. Ego enim ſtigmata domini Jeſu ī corpore meo porto. Gratia dn̄i noſtri Jeſu Chriſti, cū ſpiritu veſtro fratres, Amen. Gradua. Os iuſti meditabitur ſapientiam, ⁊ lingua eius loquetur iudiciū. ℣. Lex dei eius in corde ipſius: ⁊ non ſupplātabuntur greſſus eius. Alleluia, alleluia. ℣. Franciſcus pauper ⁊ humilis, cęlū diues ingreditur, hymnis cęleſtibus honoratur, Alleluia. Euange. Confiteor tibi. de communi plurimor. martyr. fo. 244. Offe. Veritas mea, ⁊ miſericordia mea cū ipſo, ⁊ in noīe meo exaltabit̄ cornu eius. Sec.

Munera tibi domine dicata ſanctifica: ⁊ intercedente beato Frāciſco, ab omni nos culparum labe purifica. Per dn̄m. Cōio. Fidelis ſeruus ⁊ prudēs: quem conſtituit dn̄s ſuper familiam ſuam, vt det illis in tempore tritici menſurā. Poſtcōmunio.

Eccleſiā tuā, q̄s dn̄e, gratia cęleſtis amplificet: quā beati Frāciſci illuminare voluiſti glorioſis meritis, ⁊ exēplis. Per d.

¶ Sancti Marci Papę ⁊ confeſſoris. Introitus. die. 7.

Sacerdotes tui domine induant iuſtitiam: ⁊ ſancti tui exultent: propter Dauid ſeruū tuū, non auertas faciē Chriſti tui. Pſal. Memento domine Dauid, ⁊ omnis māſuetudinis eius. ℣. Gloria. Oratio.

Exaudi domine preces noſtras: ⁊ intercedente beato Marco confeſſore tuo atque pōtifice, ſupplicationes noſtras placatus intende. Per dominū. Pro commemoratione ſanctorum martyrum Sergij, Bacchi, Marcelli, ⁊ Apuleij. Oratio.

Sanctorum martyrū tuorum nos domine Sergij, Bacchi, Marcelli ⁊ Apuleij beata merita proſequantur: ⁊ tuo

ſemper faciāt amoꝛ⁊ feruentes. Per d. Epiſt. P lures facti ſūt ſacerdotes. de cōi confeſſoꝛum pontifi. fo.245. Grad. S acerdotes eius induāt ſalutare:⁊ ſancti eius exultatione exultabunt. ℣. Illuc pꝛoducā coꝛnu Dauid: paraui lucernam Chꝛiſto meo. Alleluia,alleluia. ℣. Iurauit dominus, ⁊ nō penitebit eū:tu es ſacerdos in eternum, ſm oꝛdinem Melchiſedec, Alleluia. Euangelium. V igilate,quia neſcitis. de eodem communi. f.246. Offertoꝛium. V eritas mea,⁊ miſericoꝛdia mea cū ipſo: ⁊ in nomine meo exaltabit coꝛnu ei⁹. Sec.

A Ccepta tibi ſit domine ſacrate plebis oblatio, pꝛo tuoꝝ honoꝛe ſanctoꝝ: quoꝝ ſe meritis percepiſſe de tribulatione cognoſcit auxilium. Per.

Pꝛo commemoꝛatione ſanctoꝛum martyrum Sergii,Bacchi, Marcelli,⁊ Apuleii. Secreta.

M Aieſtatem tuam nobis domine, queſumus, hec hoſtia reddat immolanda placatā, tuoꝛum digna poſtulatione ſanctoꝛum. Per dominum. Communio. B eatus ſeruus, quem cum venerit dñs,inuenerit vigilātē:amē dico vobis: ſup oīa bona ſua conſtituet eū. Poſtcōio.

D A,queſumus domine, fidelibus populis ſanctoꝛum tuoꝛum ſemper veneratione letari,⁊ eoꝛum perpetua ſupplicatione muniri. Per dominum.

Pꝛo commemoꝛatione ſanctoꝛum martyrum Sergii,Bacchi, Marcelli ⁊ Apuleij. Poſtcōio.

S Acramentis domine muniamur acceptis, ⁊ ſanctoꝛum martyrum tuoꝛum Sergij, Bacchi, Marcelli,⁊ Apuleij interceſſione,contra omnes nequitias irruentes, armis celeſtibus pꝛotegamur. Per dominum.

¶ In feſto ſanctoꝛum martyrum Dionyſij, Ruſtici ⁊ Eleutheri. Introitus. dic. 9

S Apientiā ſanctoꝛum narrēt populi:⁊ laudes eoꝛum nūciet eccleſia: nomina autem eoꝝ viuent in ſeculum ſeculi. Pſalmus. Exultate iuſti in domino: rectos decet collaudatio. ℣. Gloꝛia pat. Oꝛatio.

D Eus,q hodierna die beatum Dionyſium martyreꝫ tuum atque pontificem, virtute conſtantie in paſſione roboꝛaſti: quique illi ad pꝛedicandum gentibus gloꝛiam tuam, Ruſticum, ⁊ Eleutherum ſociare dignatus es:tribue nobis,queſumus,eoꝝ imitatione pꝛo amoꝛe tuo pꝛoſpera mundi deſpicere, ⁊ nulla eius aduerſa foꝛmidare. Per do.

Lectio Actuum apoſtoloꝛum.

I N diebus illis. Stās Paulus in medio Areopagi,ait: c.17.
Uiri Athenienſes,p omnia quaſi ſuperſtitioſos vos video. Pꝛeteriens enim ⁊ videns ſimulacra veſtra,inueni ⁊ aram in qua ſcriptum erat,Ignoto deo. Quod ergo ignoꝛantes colitis,hoc ego annuncio vobis. Deus qui fecit mun-

mundū ⁊ omnia que in eo sunt,
hic celi ⁊ terre cum sit dominus,
non in manufactis templis habi
tat, nec manibus humanis coli-
tur, indigens aliquo, cū ipse det
omnibus vitam ⁊ inspirationem
⁊ omnia: fecitq; ex vno omne ge
nus hominum inhabitare super
vniuersā faciem terre, definiēs
statuta tempora ⁊ terminos ha-
bitationis eorū, querere deum
si forte attrectent eum, aut inuē-
niant, quamuis non longe sit ab
vnoquoq; nostrū. In ipso enim
viuimus ⁊ mouemur ⁊ sumus, si-
cut ⁊ quidam vestrorum poeta-
rum dixerunt: Ipsius enim ⁊ ge-
nus sumus. Genus ergo cum si
mus dei, non debemus estimare
auro ⁊ argento, aut lapidi scul-
pture artis ⁊ cogitationis homi
nis, diuinū esse simile. Et tempo
ra quidem huius ignorantie de-
spiciens deus, nunc annūciat ho
minibus, vt omnes vbique peni
tentiam agant: eo quod statuit
diem in quo iudicaturus est or-
bē in equitate in viro in quo sta-
tuit, fidem prebens omnibus, su
scitans eum a mortuis. Cum
audissent autem resurrectionem
mortuorum, quidam quidem ir-
ridebant, quidā vero dixerunt.
Audiemus te de hoc iterum. Sic
Paulus exiuit de medio eorum.
Quidam vero viri adherentes
ei, crediderunt: in quibus ⁊ Dio-
nysius Areopagita, ⁊ mulier no
mine Damaris, ⁊ alii cum eis.
Grad. Anima nostra sicut pas-
ser erepta est de laqueo venan-
tium. ℣. Laqueus contritus est,
⁊ nos liberati sumus: adiutorium
nostrū in nomine domini, qui fe
cit celum ⁊ terram. Alleluia, alle
luia. ℣. Iusti epulentur, ⁊ exul-
tent in conspectu dei, ⁊ delecten
tur in letitia. Alleluia. Euange.
Descendens Iesus ⁊c. de com
muni plurimorum martyrum.
fo. 242. Offer. Exultabunt san
cti in gloria: letabuntur in cubili-
bus suis: exaltationes dei in fau
cibus eorum, Alleluia. Secreta.
Oblata tibi domine mune-
ra populi tui, pro tuorum
honore sanctorum martyrū Dio
nysii, Rustici, ⁊ Eleutheri, susci-
pe propitius, quesumus: ⁊ eorum
nos intercessione sanctifica. Per
dominum nostrum. Cōmunio.
Dico autem vobis amicis meis:
ne terreamini ab his, qui vos per-
sequuntur. Postcommunio.
Sumptis domine sacramē-
tis, quesumus: vt interce-
dētibus beatis martyribus tuis
Dionysio, Rustico, ⁊ Eleuthe-
ro, ad redemptionis eterne pro-
ficiamus augmentū. Per dnm.
¶ In festo sancti Callisti Pape ⁊ martyris. Introitus. die. 14
Sacerdotes dei be
nedicite dominū:
sancti ⁊ humiles
corde laudate de-
um. Psalm. Be
nedicite omnia o-
pera domini domino, laudate ⁊
superexaltate eum in secula. ℣.
Gloria patri ⁊c. Oratio.
Deus, qui nos conspicis ex

noſtra infirmitate deficere: ad a-
morem tuū nos miſericorditer
per ſanctorum tuorum exempla
reſtaura. Per dominum noſtr.
Epiſto. Omnis pōtifex. de cōi
confeſſ. pontifi. fo. 246. Grad.
Inueni Dauid ſeruum meum:
oleo ſancto meo vnxi eum: ma-
nus enim mea auxiliabitur ei: ⁊
brachium meū confortabit eū.
℣. Nihil proficiet inimicus i eo,
⁊ filius iniquitatis nō nocebit ei.
Alleluia, alleluia. ℣. Amauit
eum dñs, ⁊ ornauit eum: ſtolam
glorie induit eū. Allia. Euang.
Siquis venit ad me. de cōmu-
ni mart. pont. fo. 237. Offerto.
Veritas mea, ⁊ miſericordia
mea cum ipſo: ⁊ in nomine meo
exaltabitur cornu eius. Secre.
Myſtica nobis domine pro-
ſit oblatio: que nos, ⁊ a
reatibus noſtris expediat, ⁊ per
petua ſaluatione cōfirmet. Per
dominum. Communio. Bea-
tus ſeruus, quem cū venerit dñs
inuenerit vigilantē: amen dico
vobis: ſuper omnia bona ſua cō
ſtituet eum. Poſtcommunio.
Queſumus omnipotēs de-
us: vt reatum noſtrum mu
nera ſacra purificēt: ⁊ recte viuē-
di nobis opentur effectū. Per.
Die. In feſto ſancti Luce euange
18. liſte: Introitus.
Mihi autem nimis
honorati ſunt ami
ci tui deus: nimis
cōfortatus ē prin
cipatus eorū. ps.
Domine probaſti
me, ⁊ cognouiſti me: tu cognoui-
ſti ſeſſionem meam, ⁊ reſurrectio
nem meam. ℣. Gloria p. Oro.
Interueniat pro nobis, que
ſumus domine, ſanctus tu-
us Lucas euangeliſta: qui cru-
cis mortificationem iugiter in
ſuo corpore pro tui nominis ho-
nore portauit. Per dominum.
Lectio epiſtole beati Pauli apo
ſtoli ad Corinthios.
Fratres: Gratias ago deo, 2. c. 8.
qui dedit eandem ſolicitu-
dinem pro vobis in corde Titi,
quoniā exhortationem quidem
ſuſcepit: ſed cum ſolicitior eſſet,
ſua voluntate profectus eſt ad
vos. Miſimus etiam cū illo fra
trē noſtrū, cuius laus eſt in Euā-
gelio per omnes eccleſias. Non
ſolum autē: ſed ⁊ ordinatus eſt
ab eccleſiis comes peregrinatio
nis noſtre, in hāc gratiam que mi
niſtratur a nobis ad dñi gloriā,
⁊ deſtinatā voluntatem noſtrā.
Deuitantes hoc, ne quis nos vi-
tuperet in hac plenitudine, que
miniſtratur a nobis in dñi glo-
riā. Prouidemus enim bona: nō
ſolum coram deo, ſed etiam corā
hominibus. Miſimus autē cum
illis ⁊ fratrē noſtrum, quē probā
uimus in multis ſepe ſolicitū eſ-
ſe: nunc autem multo ſolicitiorē:
confidētia multa in vos: ſiue pro
Tito qui eſt ſocius meus, ⁊ in vo
bis adiutor: ſiue fratres noſtri,
apoſtoli eccleſiarū, gloria Chri
ſti. Oſtenſionē ergo que eſt cha
ritatis veſtre ⁊ noſtre glorie pro
vobis, in illos oſtēdite in facie ec
cleſia-

clesiarū. Gradua. In omnem
terrā exiuit ſonus eorum: ⁊ in fi-
nes orbis terrę verba eoꝝ. ℣.
Celi enarrant gloriaꝫ dei: ⁊ ope-
ra manuum eius annunciat fir-
mamentum. Alleluia, alleluia.
℣. Ego vos elegi de mundo, vt
eatis, ⁊ fructum afferatis: ⁊ fru-
ctus veſter maneat. Alleluia.
Sequen. ſcti euang. ſm̄ Lucaꝫ.

C.10. In illo tē-
pore: De-
ſignauit domi-
nus ⁊ alios ſe-
ptuagitaduos:
⁊ miſit illos bi-
nos ante facieꝫ
ſuam, in omneꝫ
ciuitatem ⁊ lo-
cū quo erat ipſe venturus. Et di-
cebat illis. Meſſis quidē multa:
operarij autem, pauci. Rogate
ergo dn̄m meſſis, vt mittat ope-
rarios in meſſem ſuam. Ite: ecce
ego mitto vos ſicut agnos inter
lupos. Nolite portare ſacculuꝫ,
neqꝫ peraꝫ, neque calceamenta:
⁊ neminem per viam ſalutaueri-
tis. In quancunque domum in-
traueritis: primum dicite, Pax
huic domui. Et, ſi ibi fuerit fi-
lius pacis, requieſcet ſuper illuꝫ
pax veſtra: ſin autem, ad vos re-
uertetur. In eadem autem do-
mo manete: edētes, ⁊ bibentes
quę apud illos ſunt. Dignus eſt
enim operarius mercede ſua.
Nolite tranſire de domo in do-
mum. Et in quancumqꝫ ciuita-
tem intraueritis, ⁊ ſuſceperint
vos: manducate quę apponun-
tur vobis: ⁊ curate infirmos qui
in illa ſunt: ⁊ dicite illis. Appro-
pinquauit in vos regnum Dei.
Credo. Offertorium. Mihi
autem nimis honorificati ſunt
amici tui deus: nimis conforta-
tus eſt principatus eoꝝ. Secr.
Donis cęleſtibus da nobis,
quęſumus domine, libera
tibi mente ſeruire: vt munera
quę deferimus, interueniēte bea-
to euangeliſta tuo Luca, ⁊ mede-
lam nobis operentur, ⁊ gloriaꝫ.
Per dominum noſtrum Ieſum
Chriſtum filium tuum, qui tecuꝫ
viuit ⁊ regnat i vnitate ſpiritus.
Prefatio de apoſtolis. Cōio.
Uos, qui ſecuti eſtis me, ſedebi-
tis ſuper ſedes, iudicantes duo-
decim tribus Iſrael. Poſtcōio.
Preſta, quęſumus, omnipo-
tens deus: vt, quod de ſan-
cto altari tuo accepimus, preci-
bus beati euangeliſtę tui Lucę,
ſanctificet animas noſtras: per
quod tuti eſſe poſſim⁹. Per do-
minum noſtrū Ieſum Chriſtuꝫ.
¶ Sācti Hilarionis Abbatis, Die. 21
Miſſa. Os iuſti meditabitur.
de communi vnius Abbatis.
fo. 248. Et pro commemo. ſan-
ctę Urſulę ⁊ ſociarum. Oratio.
Da nobis, quęſumus do-
mine, ſanctarum virginum
⁊ martyrum tuarum Urſulę ⁊ ſo-
ciarū eius, palmas inceſſabili de-
uotione venerari: vt, quas digna
mente non poſſumus celebrare,
humilibus ſalteꝫ frequentemus
obſequiis. Per dominum no-
ſtrum Ieſum Chriſtū. Secreta.
Inten-

Intende, quęſumus domine, múnera altaribus tuis pro ſanctarum martyrum ꝛ virginum tuarum Urſulę ꝛ ſociarũ eius feſtiuitate propoſita: vt ſicut, per hęc beata myſteria illis gloriã contuliſti, ita nobis indulgentiam largiaris. Per dominũ noſtrum Ieſ. Poſtcommunio.

Praeſta nobis, quęſumus domine, intercedentibus ſactis martyribus ꝛ virginibus tuis: vt, quod ore contingimus, pura mente capiámus. Per do.

die. 25 ¶ Sanctorũ martyrum Chryſanthi ꝛ Darię. Miſſa. Intret in conſpectu tuo. de cõi plurimorũ martyrũ. fo.241. excepta oratione quę dicitur vt infra. Orõ.

Beatorum martyrum tuorum, domine, Chryſanthi ꝛ Darię, quęſumus, adſit nobis oratio: vt, quos veneramur obſéquio, eorum pium iugiter experiamur auxilium. Per d. Secre.

Populi tui, quęſumus domine, tibi grata ſit hoſtia: quę in natalitiis ſanctorum martyrum tuorum Chryſanthi ꝛ Darię ſollemniter immolatur. Per dominum. Poſtcommunio.

Myſticis domine repleti ſumus votis ꝛ gaudiis, pręſta, quęſumus: vt interceſſionibus ſanctorum martyrum tuorum Chryſanthi ꝛ Darię, quę tẽporaliter agimus, ſpiritualiter conſequamur. Per dominum.

die. 26 ¶ Sácti Euariſti Papę ꝛ martyris, Miſſa. Statuit ei dominus. de communi vnius martyris pontificis. fol.236

¶ In vigilia Apoſtolorum Simonis, ꝛ Iudę. Introitus. die. 27

Intret in conſpectu tuo domine gémitus compeditorum: redde vicinis noſtris ſeptuplum in ſinu eorũ: vindica domine ſanguinem ſanctorum tuorum, qui effuſus eſt. Pſalmus. Deus venérunt gentes in hęreditatem tuam: polluérunt templum ſanctum tuũ: poſuerunt Hieruſalem in pomorũ cuſtodiam. ℣. Gloria. Oratio.

Concede, quęſumus, omnipotens deus: vt ſicut apoſtolorum tuorum Simónis, ꝛ Iudę glorioſa natalitia pręuenimus: ſic, ad tua beneficia promerenda, maieſtatem tuam pro nobis ipſi pręueniant. Per domi.

Epiſto. Spectaculum facti ſumus mundo. de communi confeſſorum non pontific. fo.248.

Graduale. Vindica domine ſanguinem ſanctorum tuorum, qui effuſus eſt. ℣. Poſuérunt mortalia ſeruorum tuorum domine eſcas volatilibus celi: carnes ſanctorum tuorũ beſtiis terrę. Euangeliũ. Ego ſum vitis vera ꝛ pater. vt in communi martyrum tempore paſcha. fo.240.

Offertoriũ. Exultabunt ſancti in gloria, lętabuntur in cubilibus ſuis: exaltationes dei in faucibus eorum. Secreta.

Muneribus noſtris domine ſanctorum apoſtolorũ tuo-

tuorum Simónis, ⁊ Jude feſta
přecédimus, te ſuppliciter depre
cantes: vt, que cōſcientię noſtrę
prepediuntur obſtaculis, illorū
meritis grata reddantur. Per.
Cōio. Poſuerunt mortalia ſer
uorū tuorū dñe eſcas volatilib⁹
celi: carnes ſanctorū tuorum be-
ſtiis terrę: ſecundū magnitudinē
brachij tui poſſide filios morte
punitorum. Poſtcommunio.
Sumpto dñe ſacramēto ſup
pliciter deprecamur: vt, in
tercedentibus beatis apoſtolis
tuis Simone, ⁊ Juda, quod tem
poraliter gérimus, ad vitā capia-
mus eternam. Per dominum.

¶ In feſto apoſtolorum Simo
nis, ⁊ Judę. Introitus.

Mihi autem nimis
honorati ſunt ami
ci tui deus: nimis
cōfortat⁹ eſt prin-
cipatus eorū. Ps.
Domine probaſti
me, ⁊ cognouiſti me: tu cognoui-
ſti ſeſſionem meam, ⁊ reſurrectio
nem meā. ℣. Gloria. Oratio.
Deus, qui nos per beatos
apoſtolos tuos Simonē
⁊ Judam, ad agnitionem tui no-
minis venire tribuiſti: da nobis
eorum gloriam ſempiternam, ⁊
proficiēdo celebrare, ⁊ celebran-
do proficere. Per dominum.

Lectio epiſtolę beati Pauli apo
ſtoli ad Epheſios.

ca. 4. Fratres: Unicuiq; noſtrū
data eſt gratia ſecundum
menſuram donationis Chriſti.
Propter quod dicit. Aſcédens
in altum, captiuam duxit captiui
tatem: dedit dona hominibus.
Quod autem aſcendit: quid eſt,
niſi quia ⁊ deſcendit primum in
inferiores partes terrę? Qui de-
ſcendit: ipſe eſt ⁊ qui aſcendit ſu-
per omnes celos, vt impleret om
nia. Et ipſe dedit quoſdam qui-
dē apoſtolos: quoſdam autem
prophetas: alios vero euangeli-
ſtas: alios autem paſtores ⁊ do-
ctores, ad cōſummationē ſancto
rum, in opus miniſterij, in edifi-
cationem corporis Chriſti: do-
nec occurramus omnes in vni-
tatem fidei ⁊ agnitionis filij dei;
in virum perfectum, in menſu-
ram ętatis plenitudinis Chriſti.
Gradua. Conſtitues eos prin
cipes ſuper omnem terram: mé-
mores erunt nominis tui domi-
ne. ℣. Pro patribus tuis nati
ſunt tibi filij: propterea populi
cōfitebūtur tibi. Alleluia, allelu
ia. ℣. Nimis honorati ſunt ami-
ci tui deus: nimis cōfortatus eſt
principatus eorum. Alleluia.

Sequentia ſancti euangelij
ſecundum Joannem.

In illo te- c. 15.
pore; Di-
xit Jeſus diſci-
pulis ſuis. Hęc
mando vobis:
vt diligatis in-
uicem. Si mun-
dus vos odit:
ſcitote, quia me
priorem vobis odio habuit. Si
de mūdo fuiſſetis: mūdus quod
ſuum erat, diligeret. Quia vero

de mundo non eſtis, ſed ego ele-
gi vos de mūdo: pꝛopterea odit
vos mundus. Mementote ſer-
monis mei, quē ego dixi vobiſ:
Non eſt ſeruus maioꝛ domino
ſuo. Si me perſecuti ſunt: ⁊ vos
perſequentur. Si ſermonem me
um ſeruauérunt: ⁊ veſtrum ſer-
uabunt. Sed hęc omnia facient
vobis pꝛopter nomen meum:
qꝛ neſciunt eum qui miſit me. Si
non veniſſem, ⁊ locutus eis fuiſ-
ſem: peccatum non haberent.
Nunc autē excuſationē non ha-
bent de peccato ſuo. Qui me
odit: ⁊ patrem meum odit. Si
opera nō feciſſem in eis, quę ne-
mo alius fecit: peccatum non ha
berēt. Nunc autem ⁊ vidérunt,
⁊ oderunt ⁊ me, ⁊ patrem meū.
Sed vt impleatur ſermo, qui in
lege eoꝛum ſcriptus eſt, Quia o-
dio habuerūt me gratiſ. dicitur
Credo. Offerto. In omnem
terrā exiuit ſonuſ eoꝛū, ⁊ in fines
oꝛbis terrę verba eoꝛū. Secre.
GLoꝛiam domine ſancto-
rum apoſtoloꝛum tuoꝛum
perpetuam venerantes, quęſu-
muſ: vt eā ſacris myſteriis expia
ti, dignius celebꝛemus. Per do.
Pꝛęfatio de aplis. Cōio. Vos,
qui ſecuti eſtis me, ſedebitis ſup
ſedes iudicantes duodecim tri-
bus Iſrael. Poſtcommunio.
PErceptiſ domine ſacramē
tis ſuppliciter exoꝛámus:
vt, intercedentibus beatis apo-
ſtolis tuis Simóne ⁊ Iuda, quę
pꝛo illoꝛum veneranda gerimuſ
paſſione, nobis pꝛoficiant ad me
delam. Per dominum noſtrū.
¶ In Uig. oium ſctoꝝ. Intr. dic.
IUdicant ſancti gē 31.
tes, ⁊ dn̄antur po
pulis: ⁊ regnabit
dn̄s deuſ illoꝝū in
ppetuū. ps. Exul
tate iuſti in dn̄o: re
ctoſ decet collaudatio. ℣. Glia.
nō dꝛ Gloꝛia in excelſ. Oꝛatio.
DOmine deus noſter, mul-
tiplica ſuper nos gratiam
tuam: ⁊ quoꝛū pꝛęuenímus glo-
rioſa ſollemnia, tribue ſubſequi
in ſancta pꝛomiſſione lętitiam.
Per dominum. ſecunda oꝛatio
de ſancta Maria. Cōcede. ter
tia Eccleſię. vel pꝛo Papa.
Deus omnium fideliū paſtoꝛ.
Lectio libꝛi Apocalypſis, beati
Ioannis apoſtoli.
IN diebus illis: Ecce ego ca. 5.
Ioannes vidi in medio
thꝛoni ⁊ quatuoꝛ animalium, ⁊
in medio ſenioꝛum, agnum ſtan-
tē tanquam occiſum, habentem
coꝛnua ſeptē, ⁊ óculos ſeptem:
qui ſunt ſeptem ſpiritus dei, miſ-
ſi in omnem terram. Et venit, ⁊
accepit libꝛum de dextera ſeden-
tis in thꝛono. Et cū aperuiſſet
libꝛū: quatuoꝛ animalia ⁊ vigin-
tiquatuoꝛ ſenioꝛes cecidérūt co
ram agno: habentes ſinguli ci-
tharas ⁊ phialas áureas, plenas
odoꝛamentoꝛum: quę ſunt oꝛa-
tiones ſanctoꝛum. Et cantabāt
canticum nouum, dicentes. Di-
gnus es domine accípere libꝛū,
⁊ ſoluere ſignácula eiuſ: quoniā
occiſus es: ⁊ redemiſti nos deo
in ſan-

in ſanguine tuo, ex omni tribu ⁊ lingua ⁊ populo ⁊ natione: ⁊ feciſti nos deo noſtro regnum ⁊ ſacerdotes: ⁊ regnabimus ſuper terram, ⁊ vidi, ⁊ audiui vocem angelorũ multorũ in circuitu throni, ⁊ animaliũ, ⁊ ſeniorum: ⁊ erat numerus eorum millia milliũ voce magna dicentium. Dignus eſt agnus qui occiſus eſt, accipere virtutem, ⁊ diuinitaté, ⁊ ſapiétiá, ⁊ fortitudiné, ⁊ honoré, ⁊ gloriá, ⁊ benedictioné, in ſecula ſeculorũ. Amen. Grad. Exultabũt ſancti in gloria: letabuntur in cubilibus ſuis. ℣. Cantate dño cáticũ nouũ: laus eiꝰ in eccleſia ſctõruz. Euang. Deſcendés Jeſus de mõte ſtetit. de cõi plurimorũ marty. fol. 242. Offer. Exultabunt ſancti in gloria: letabuntur in cubilibus ſuis: exaltationes dei in faucibus eoruz. Secreta.

Altare tuum domine deus muneribus cumulámus oblatis: da queſumus: vt ad ſalutem noſtram, omnium ſanctorum tuorum precatione proficiant, quorum ſollemnia ventura precurrimus. Per dominuz. Communio. Juſtorum anime in manu dei ſunt: ⁊ non tanget illos tormentũ malitie: viſi ſunt óculis inſipicutium mori, illi autem ſunt in pace. Poſtcommu.

Sacramentis domine ⁊ gaudiis optata celebritate expletis, queſumus: vt eorum precibus adiuuemur, quorum recordationibus exhibétur. Per dominum noſtrum Jeſum Ch.

Feſta Nouembris.

In feſto omnium Sanctorum. Introitus. die.

Gaudeamus omnes in domino, diem feſtum celebrantes, ſub honore ſanctorũ omnium: de quorum ſollemnitate gaudent angeli, ⁊ collaudant filium dei. Pſalmus. Exultate iuſti in domino: rectos decet collaudatio. ℣. Gloria patri ⁊ filio ⁊ ſpiritui ſan. Oratio.

Omnipotés ſempiterne deus, qui nos omnium Sanctorum tuorum merita ſub vna tribuiſti celebritate venerari: q̃ſumus: vt deſideratam nobis tue propitiationis abundantiá, multiplicatis interceſſoribus largiaris. Per dominum noſtrum Je.

Lectio libri Apocalypſis beati Joannis apoſtoli.

In diebus illis. Ecce, ego Joannes vidi alterum angelum aſcendentem ab ortu ſolis: habentem ſignum dei viui. Et clamauit voce magna quatuor angelis, quibus datum eſt nocere terre ⁊ mari, dicens. Nolite nocere terre ⁊ mari, neq; arboribus: quoadusque ſignemus ſeruos dei noſtri in frótibus eorum. Et audiui nunerum ſignatorum, centuz quadraginta quatuor millia ſignati ex omni tribu filiorum Jſrael. Ex tribu Juda, duodecim millia ſignati. Ex tribu Rubén, duodecim millia ſi-

gnati. Ex tribu Gad, duodecim millia ſignati. Ex tribu Aſer, duodeciȝ millia ſignati. Ex tribu Nephthalim, duodecim millia ſignati. Ex tribu Manaſſe, duodeciȝ millia ſignati. Ex tribu Simeon, duodecim millia ſignati. Ex tribu Leui, duodecim millia ſignati. Ex tribu Iſſachar, duodecim millia ſignati. Ex tribu Zabulō, duodecim millia ſignati. Ex tribu Ioſeph, duodecim millia ſignati. Ex tribu Beniamin, duodecim millia ſignati. Poſt hęc vidi turbam magnā, quā dinumerare nemo poterat, ex omnibus gētibus, ⁊ tribubus, ⁊ populiſ ⁊ linguis, ſtantes ante thronum: ⁊ in conſpectu agni, amicti ſtoliſ albis, ⁊ palmę in manibus eorū: ⁊ clamabant voce magna dicentes. Salus deo noſtro qui ſedet ſuper thronum, ⁊ agno. Et omnes angeli ſtabant in circuitu throni, ⁊ ſeniorum, ⁊ quatuor animalium: ⁊ ceciderunt in cōſpectu throni in facies ſuas, ⁊ adorauerunt deum, dicētes, Amen. Benedictio, ⁊ claritas, ⁊ ſapientia, ⁊ gratiarum actio, honor, virtus, ⁊ fortitudo deo noſtro, in ſecula ſeculorum. Amen. Grad.

Timete dominum omnes ſancti eius: quoniam nihil deeſt timentibus euȝ. ℣. Inquirentes autem dominum, non deficient omni bono. Alleluia, alleluia. ℣. Venite ad me omnes qui laboratis, ⁊ onerati eſtis: ⁊ ego reficiam vos. Alleluia. Sequent. ſancti euange. ſm Mattheum.

In illo tpe: ca. Vidēs Ieſus turbas, aſcēdit i mōtē. Et cum ſediſſet, acceſſerunt ad cū diſcipuli eiuſ: ⁊ aperiēs oſ ſuū, docebat eos, dicens. Beati pauperes ſpū: quoniam ipſorum eſt regnum cęlorū. Beati mites: quoniam ipſi poſſidebunt terraȝ. Beati qui lugēt: quoniā ipſi conſolabuntur. Beati, qui eſuriunt, ⁊ ſitiunt iuſtitiaȝ: quoniā ipſi ſaturabuntur. Beati miſericordes: quoniā ipſi miſericordiam conſequentur. Beati mundo corde: quoniā ipſi deum videbūt. Beati pacifici: quoniā filij dei vocabuntur. Beati, qui perſecutionē patiuntur propter iuſtitiam: quoniam ipſorum eſt regnum cęlorum. Beati eſtis, cū maledixerint vobis homines, ⁊ perſecuti vos fuerint, ⁊ dixerint omne malū aduerſum vos mentiētes, propter me. Gaudēte ⁊ exultāte: quoniam merces veſtra copioſa eſt in cęlis. Dicitur Credo. Offe.

Iuſtorū animę in manu dei ſunt: ⁊ non tanget illos tormentum mortis: viſi ſunt oculis inſipientium mori, illi aūt ſunt in pace. Secreta.

Munera tibi domine noſtrę deuotioniſ offerimuſ: quę ⁊ pro cunctorum tibi grata ſint honore iuſtorum, ⁊ nobis ſalutaria te miſerante reddantur. Per dominum noſtrū. Communio.

Beati

Beati mundo coꝛde, quoniā ipſi deum videbunt: beati pacifici, quoniā filij dei vocabuntur: beati q perſecutionē patiuntur propter iuſtitiā, quoniā ipſoꝝ eſt regnum celoꝛum. Poſtcōmunio.

Da, queſumus domine, fidelibus populis, omnium ſanctoꝛum tuoꝛuꝫ ſemper veneratione letari: ⁊ coꝛuꝫ perpetua ſupplicatione muniri. Per do. Infra octauam omnium Sanctoꝛum, ⁊ in die octaua, Miſſa dī ſicut in die. Secunda oratio de ſancto ſpiritu. Deus qui coꝛda fideliū. tertia. Eccleſie tue. vel pro Papa. De feſtis duplicibus ⁊ ſemiduplicibus infra eā occurrentibus fit, cum commemoratione octaue. De ſimplicibus autē fit tantuꝫ cōmemora.

die.2 ¶ Secunda die fit Commemoratio omnium fidelium defunctoꝛum: ⁊ dicitur Miſſa. Requiem eternam dona. que loco ſuo circa finem Miſſalis habetur. fo.274. Si autē ſecunda dies fuerit dñica, dicta cōmemoratio defunctoꝝ fit feria ſecunda.

die.4 ¶ Pro commemoratione ſanctoꝛum martyrum Uitalis ⁊ Agricole. Oratio.

Preſta, queſumus, omnipotēs deus: vt, qui ſanctoꝛum martyrum tuoꝛum Uitalis ⁊ Agricole ſollemnia colimus, eoꝛum apud te interceſſionibus adiuuemur. Per do. Secreta.

Oblatis, queſumus domine, placare muneribus: ⁊ intercedentibus ſanctis martyribus tuis Uitale ⁊ Agricola, a cunctis nos defende periculis. Per dominuꝫ. Poſtcōmunio.

Hec nos cōmunio dñe purget a crimine: ⁊ intercedētibꝰ ſanctis martyribꝰ tuis Uitale ⁊ Agricola, celeſtis remedij faciat eſſe cōſoꝛtes. Per. tertia oīo. Eccleſie. vel pro Papa.

die.8 ¶ In die octaua omniuꝫ Sanctoꝛum, dicitur Miſſa, vt in die cū cōmemorat. ſanctoꝝ mart. Quatuoꝛ Coꝛonatoꝝ. Oratio.

Preſta, queſumus, omnipotens deus: vt, qui glorioſos martyres foꝛtes in ſua cōfeſſione cognouimꝰ, pios apud te in noſtra interceſſione ſentiamus. Per dominuꝫ noſtrū. Secreta.

Benedictio tua domine larga deſcendat: que ⁊ munera noſtra, depꝛecantibus ſanctis martyribus tuis, tibi reddat accepta, ⁊ nobis ſacramentū redemptionis efficiat. Per. Poſtcōm.

Celeſtibus refecti ſacramentis ⁊ gaudijs, ſupplices te domine depꝛecamur: vt quoꝛum gloꝛiamur triumphis, pꝛotegamur auxilijs. Per dominū.

die.6 ¶ In dedicatione Baſilice Saluatoꝛis dicitur Miſſa. Terribilis eſt locus iſte. de communi Dedicationis eccleſie. fo.253. ⁊ fit cōme. ſancti Theodoꝛi mar. oīo.

Deus, qui nos beati Theodoꝛi martyris tui confeſſione glorioſa circundas ⁊ pꝛotegis: pꝛeſta nobis, ex eius imitatione pꝛoficere, ⁊ oratione fulciri. Per dominum. Secreta.

Suſcipe domine fideliū preces cum oblationibus hoſtiarū: ⁊ intercedente beato Theodoro martyre tuo, per hec pie deuotionis officia, ad celeſtē gloriā tranſeamus. Per d. Poſtcōm.

Preſta nobis, queſum⁹ dn̄e, intercedente beato Theodoro martyre tuo: vt, qđ ore cōtingimus, pura mēte capiamus. Per dominum noſtrum Jeſū.

Die. 10 ¶ Sanctorū mart. Tryphonis Reſpicij, ⁊ Nymphe. Introit⁹.

Clamauerunt iuſti, ⁊ dominus exaudiuit eos: ⁊ ex omnibus tribulationib⁹ eorū liberauit eos. ps. Benedicā dominū in omni tēpore, ſemp laus eius in ore meo. ℣. Gloria patri, ⁊ filio, ⁊ ſpiritui ſan. Oratio.

Da nos, queſumus, dn̄e, ſanctorū martyrū tuorū Tryphonis, Reſpicij, ⁊ Nymphe, ſē per feſta ſectari: quorū ſuffragijs protectionis tue dona ſentiam⁹. Per do. Epiſto. Non ſunt cōdigne. de cōi plurimorū marty. fo. 243. Grad. Vindica domine ſanguinē ſanctorū tuorū qui effuſus eſt. ℣. Poſuerunt mortalia ſeruorum tuorū eſcas volatilibus celi, carnes ſanctorum tuorū beſtijs terre. Alla, alleluia. ℣. Precioſa in conſpectu dn̄i mors ſanctorū eius. Alla. Euangelium. Attendite a fermento phariſeorum. de eodē cōi. fol. 245. Offerto. Letamini in domino, ⁊ exultate iuſti: ⁊ gloriamini omnes recti corde. Secreta.

Munera tibi domine noſtre deuotionis offerim⁹: que ⁊ pro tuorum tibi grata ſint honore iuſtorum: ⁊ nobis ſalutaria te miſerante reddantur. Per d.

Cōmunio. Quicūqꝫ fecerit voluntatē patris mei q in celis eſt: ipſe meus frater, ⁊ ſoror, ⁊ mater eſt, dicit dominus. Poſtcōmu.

Preſta nobis, queſumus domine, intercedentibus ſanctis martyribus tuis Tryphone, Reſpicio, ⁊ Nympha: vt quod ore contingimus, pura mente capiamus. Per dominū.

¶ In feſto ſancti Martini epiſcopi ⁊ confeſſoris. Introitus.

Statuit ei dominus teſtamen- Die. 11
tū pacis: ⁊ principē fecit eū: vt ſit illi ſacerdotij dignitas in eternū. ps. Memēto domine Dauid, ⁊ omnis māſuetudinis eius. ℣. Gloria patri ⁊ filio, ⁊ ſpiritui. Orō.

Deus, qui conſpicis, quia ex nulla noſtra virtute ſubſiſtimus: concede propitius: vt, interceſſione beati Martini confeſſoris tui atqꝫ pontificis, contra omnia aduerſa muniamur. Per dominum noſtrum Jeſū.

Pro commemoratione Sancti Mene martyris. Oratio.

Preſta, queſumus, omnipotēs de⁹: vt, q beati Mene martyris tui natalitia colimus, interceſ-

interceſſione eius in tui nominis
amore roboremur. Per domi.
Epiſtola. Ecce ſacerdos ma-
gnus. de communi confeſſorū
pontificū. fo. 245. Graduale.
Ecce ſacerdos magnus, qui in
diebus ſuis placuit deo. ℣. Nō
eſt inuentus ſimilis illi, qui con-
ſeruaret legē excelſi. Alleluia.
alleluia. ℣. Beatus vir ſanctus
Martinus, vrbis Turonis epi-
ſcopus, requieuit: quē ſuſcepe-
runt angeli, atq; archāgeli, thro-
ni, dominationes, ⁊ virtutes. Al
leluia. Euāge. Nemo accendit
lucernā. de eodē cōi. fo. 246. Of
ferto. Ueritas mea ⁊ miſericor
dia mea cū ipſo, ⁊ in nomine meo
exaltabitur cornu eius. Secre.
Da, miſericors deus: vt, hec
nos ſalutaris oblatio, ⁊ a
proprijs reatibus indeſinenter
expediat, ⁊ ab omnibus tueatur
aduerſis. Per dominū noſtrū
Jeſum Chriſtum filium tuum.
Pro commemor. ſancti Mene
martyris. Secreta.
Muneribus noſtris, queſu-
mus domine, precibusq;
ſuſceptis: ⁊ celeſtibus nos mun
da myſterijs, ⁊ clementer exau-
di. Per dominum noſtrum Je.
Communio. Beatus ſeruus,
quem cum venerit dominus in-
uenerit vigilantem: amen dico
vobis: ſuper omnia bona ſua
conſtituet eum. Poſtcommun.
Preſta, queſumus, domine
deus noſter: vt, quorum fe
ſtiuitate votiua ſunt ſacramen-
ta, eorum nobis ſalutaria inter-
ceſſione reddantur. Per dnm.
Pro cōm. ſancti Mene. Poſtcō.
Da, queſumus, dne deus no
ſter: vt, ſicut tuorum comme-
moratione ſanctorū temporali
gratulamur officio: ita perpetuo
letemur aſpectu. Per dominū.
¶ In feſto ſancti Martini Pa
pe ⁊ martyris. Miſſa. Sacer- die. 12
dotes dei. de communi vnius
martyris pontificis. folio. 237.
¶ Sancti Gregorij Thauma- die. 17
turgi Epiſcopi ⁊ confeſ. Intro.

Statuit ei domi
nus teſtamen-
tū pacis: ⁊ prin
cipē fecit eū:
vt ſit illi ſacer-
dotij dignitas i
eternū. pſalm.
Memēto dne Dauid, ⁊ omnis
manſuetudinis eius. ℣. Gloria
patri, ⁊ filio, ⁊ ſpiritui. Oratio.
Da, queſumus, omnipotēs
deus: vt, beati Gregorij
confeſſoris tui atque pontificis
veneranda ſollemnitas, ⁊ deuo-
tionem nobis augeat, ⁊ ſalutē.
Per dominum noſtrum Jeſū.
Epiſtola. Ecce ſacerdos ma-
gnus. de cōmuni confeſſorū
pontificum. fo. 245. Graduale.
Ecce ſacerdos magnus, qui in
diebus ſuis placuit deo. ℣. Nō
eſt inuentus ſimilis illi, qui cōſer
uaret legem excelſi. Alleluia,
alleluia. ℣. Tu es ſacerdos in e-
ternum ſecundū ordinem Mel
chiſedech. Alleluia.
Sequentia ſancti euangelij
ſecundum Marcum.

ca. 11

In illo tempore: Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Habete fidē dei. Amen dico vobis, qꝛ quicunque dixerit huic monti, tollere ꝛ mittere in mare: ꝛ nō heſitauerit in corde ſuo, ſed crediderit qꝛ quodcūque dixerit, fiat: fiet ei. Proptērea dico vobiſ: omnia quecunqꝫ orantes pētitis, crēdite quia accipietis, ꝛ euenient vobis. Offertori. Inueni Dauid ſeruum meum: oleo ſancto meo vnxi eum: manus enim mea auxiliabitur ei: ꝛ brachium meum confortabit eum. Secreta. Sancti tui, queſumus domine, nos vbiqꝫ letificent: vt dum eorū mērita recōlimus: patrocinia ſentiamuſ. Per dñꝫ. Comu. Fidelis ſeruus, ꝛ prudens: quē conſtituit dñs ſuper familiam ſuā: vt det illis in tempore tritici menſurā. Poſtcom. Preſta, queſumuſ, omnipotēs deus: vt, de perceptis muneribꝰ gratias exhibētes, intercedente beato Gregorio cōfeſſore tuo atqꝫ pontifice, beneficia potiora ſumamus. Per do.

die. 18 ¶ In dedicatione Baſilice ſanctorū apoſtolorum Petri ꝛ Pauli. Miſſa. Terribilis eſt. De cōi dedicationiſ eccleſie. folio. 254.

die. 19 ¶ Sācti Potiani Pape ꝛ mar. Miſſa. Statuit ei dñs. De cōi vnius mar. pontificis. fol. 236.

¶ In feſto Sancte Cecilie virginis ꝛ martyris. Introitus.

Loquebar de teſtimoniis tuis in cōſpectu regū, ꝛ non cōfundebar: ꝛ meditabar in mādatis tuis que dilexi nimis. Pſal. Beati immaculati in via, qui ambulāt in lege domini. V. Gloria patri. Oratio. Deus qui nos annua beate Cecilie virginis ꝛ martyris tue ſollemnitate letificaſ: da, vt quā veneramur officio, etiam pie cōuerſationis ſequamur exēplo. Per do. Epiſto. Domine deꝰ meus. De coi virginis ꝛ mar. fo. 252. Gradu. Audi filia, ꝛ vide, ꝛ inclina aurē tuā: qꝛ cōcupiuit rex ſpeciem tuā. V. Specie tua ꝛ pulchritudine tua intēde, proſpere procede, ꝛ regna. Alla, allia. V. Quinque prudentes virgines acceperunt oleum in vaſis ſuis cum lampadibus: media autem nocte clamor factus eſt: ecce ſponſus venit, exite obuiam Chriſto domino, Alleluia. Euangeliū. Simile eſt regnum celorum decem virginibus. De eode coi. fo. 251. Offer. Afferentur regi virgines poſt eā: proxime eius afferentur tibi. Secr. Hec hoſtia, domine, placationis ꝛ laudis, queſumus, vt, intercedente beata Cecilia martyre tua, nos propitiatione tua dignos ſemper efficiat. Per dominum noſtrū. Commun.

Con-

(margin: die. 22)

C ōfundatur ſuperbi, qꝛ iniuſte iniquitatē fecerunt in me: ego autē in mandatis tuis exercebor: ⁊ meditabor i tuis iuſtificationibus, vt nō cōfūdar. Poſtcomu.

S Atiaſti domine familiam tuam muneribus ſacris: eius queſumus ſemper interuentione nos rēfoue, cuius ſollemnia celebramus. Per dominū.

¶ In feſto Sancti Clementis

Die. 23 Pape ⁊ martyris. Introitus.

D Icit dominus: ſermones mei, quos dedi in os tuum, non deficiēt de ore tuo: ⁊ munera tua accepta erūt ſuper altare meū. ps. Beatus vir q timet dñm: in mandatis eius volet nimis. ℣. Gloria. Orō.

D Eus, qui nos annua beati Clementis martyris tui atque pontificis ſollennitate leticas: concede propitius: vt, cuius natalitia colimꝰ, virtutē quoq3 paſſionis imitemur. Per do.

Pro commemorat. Sancte Felicitatis martyris. Oratio.

P Reſta, queſumus, omnipotens deus: vt beatę Felicitatis martyris tuę ſollemnia recenſentes, meritis ipſius protegamur, ⁊ precibus. Per dñm n.

Epiſto. I mitatores mei eſtote. vt in dñica xxiij. poſt Pēteco. fo. 171. Gradua. I urauit dominus, ⁊ nō penitebit eum: tu es ſacerdos in ęternū ſecundū ordinē Melchiſedech. ℣. Dixit dñs domino meo: ſede a dextris meis. A lleluia, alleluia. ℣. Hic eſt ſacerdos, quem coronauit dominus. Alleluia. Euangelium. V igilate, quia neſcitis. de communi confeſſorum pontificum. fol. 246. Offertoriū. V eritas mea ⁊ miſericordia mea cum ipſo, ⁊ in nomine meo exaltabitur cornu eius. Secreta.

M Unera tibi domine oblata ſanctifica, ⁊ intercedēte beato Clemēte martyre tuo atq3 pōtifice, p hec nos a peccatorū noſtrorū maculis emunda. Per do. Pro commemoratione Sanctę Felicitatis. Secreta.

V Ota populi tui domine propitiatus intende: ⁊ cuius nos tribuis ſollēnia celebrare, fac gaudere ſuffragijs. Per.

Communio. B eatus ſeruus, quem cum vēnerit dominus, inuenerit vigilantem: amen dico vobis, ſuper omnia bona ſua cōſtituet eum. Poſtcommunio.

C Orporis ſacri, ⁊ precioſi ſanguinis repleti libamine queſumus, domine deus noſter: vt, quod pia deuotione gerimꝰ, intercedente beato Clemente martyre tuo atq3 pontifice, certa redēptione capiamus. Per.

Pro commemoratione ſanctę Felicitatis. Poſtcommunio.

S Upplices te rogamus omnipotens deus: vt intercedētibus ſanctis tuis, ⁊ tua in nobis dona multiplices, ⁊ tempora noſtra diſponas. Per dominum noſtrum Jeſum Chriſtum.

Die. 24 ¶ Sancti Chryſogoni martyris. In virtute tua domine. de communi vnius martyris. folio. 237. preter orationē que dicitur vt infra. Oratio.

Adeſto domine ſupplicationibus noſtris: vt, qui ex iniquitate noſtra reos nos eſſe cognoſcimus, beati Chryſogoni martyris tui interceſſione liberemur. Per dominū. Secreta.

Oblatis, queſumus, domine, placare muneribus: et intercedente beato Chryſogono martyre tuo, à cunctis nos defende periculis. Per dominum noſtrum Jeſum Chriſtum filium tuum. Poſtcommunio.

Tui domine perceptione ſacramenti, et à noſtris mundemur occultis, et ab hoſtium liberemur inſidijs. Per dominum noſtrum Jeſum Chriſtum filiū.

Die. 25 ¶ In feſto Sancte Catharine virginis et martyris. Introitus.

Loquebar de teſtimonijs tuis in conſpectu regum, et non confundebar: et meditabar in mandatis tuis, que dilexi nimis. Pſal. Beati immaculati in via, qui ambulant in lege domini. V. Gloria patri, et filio. Oratio.

Deus qui dediſti legē Moyſi in ſummitate montis Sinai: et in eodem loco per ſanctos angelos tuos corpus beate Catharine virginis et martyris tue mirabiliter collocaſti: preſta, queſumus: vt, eius meritis et interceſſione, ad montē qui Chriſtus eſt peruenire valeamus. Per eundem dominum noſtrū. Epiſtola. Confitebor tibi domine rex. de cōmuni vnius virginis et martyris. fo. 249. Graduale. Dilexiſti iuſtitiam: et odiſti iniquitatē. V. Propterea vnxit te deus, deus tuus, oleo letitie. Alleluia, alleluia. V. Adducentur regi virgines poſt eā: proxime eius afferētur tibi in letitia, Alleluia. Euangeliū. Simile eſt regnum celorum decem virginibus. de eodem communi. fo. 249. Offer. Afferentur regi virgines poſt eam: proxime eius afferentur tibi. Secreta.

Suſcipe domine munera, que in beate Catharine virginis et martyris tue ſollemnitate deferimus: cuius nos confidim⁹ patrocinio liberari. Per dominum noſtrum Jeſum Chriſtum. Communio. Confundantur ſuperbi, quia iniuſte iniquitatē fecerunt in me: ego autem in mandatis tuis exercebor, et meditabor in tuis iuſtificationibus vt nō cōfūdar. Poſtcommunio.

Satientur nobis domine ſumpta myſteria, et intercedente beata Catharina virgine et martyre tua, ſempiterna faciāt protectione gaudere. Per dominum noſtrū Jeſum Chriſtū.

¶ Sancti Petri Alexandrini epiſcopi et martyris. Miſſa. Die. 26
Statuit ei dominus. de cōmuni vnius marty. pontifi. fo. 236.

FINIS.

Commune Sanctorum.

¶ In vigilia vnius Apoſtoli.
Introitus.

pſal. 51
EGo aūt ſi
cut oliua
fructificaui i do
mo dñi: ſperaui
in miſericordia
dei mei: ⁊ expe-
ctabo nomē tu-
um, quoniā bo-
num eſt ante cō
ſpectū ſanctoruꝫ tuorum. Pſal.
Quid gloriariſ in malitia, qui po
tēs es in iniquitate? ℣. Gloria.
QUæſumus oipotens Orō.
deus, vt beati N. apoſtoli
tui, quam preuenimus, veneran-
da ſollemnitas: ⁊ deuotioneꝫ no
bis augeat ⁊ saluteꝫ. Per dñm.

Lectio libri Sapientie.

Eccl. BEnedictio domini ſuper
44. caput iuſti. Ideo ded‘it illi
⁊ 45 dominus hereditatem, ⁊ diuiſit
ei partem in tribubus duode-
cim: ⁊ inuēnit gratiam in cōſpe-
ctu omnis carniſ. Magnificauit
eum in timore inimicorum: ⁊ in
verbis ſuis monſtra placauit.
Glorificauit eum in conſpectu
regum: ⁊ oſtendit illi gloriaꝫ ſuā.
In fide ⁊ lenitate ipſius ſanctuꝫ
fecit illum: ⁊ elegit eum ex omni
carne. Et dedit illi coram prece-
pta: ⁊ legem vite ⁊ diſcipline: ⁊
excelſum fecit illum. Statuit illi
teſtamentum eternum: ⁊ circun-
cinxit eum zona iuſtitie: ⁊ induit
eum do[min]us coronam glorie.
Gr. [I]uſtus vt palma flo-
rebit, ſicut cedrus Libani mul-
tiplicabitur in domo domini.
℣. Ad annunciandū mane mi-
ſericordiam tuam, ⁊ veritatem
tuam per noctem.

Sequentia ſancti euangelij
ſecundum Joannem.

IN illo tempore. Dixit Je- ca.15
ſus diſcipulis ſuis. Hoc
eſt preceptum meum: vt diliga-
tis inuicem, ſicut dilexi vos. Ma
iorem hac dilectionem nemo ha-
bet: vt animaꝫ ſuam ponat quis
pro amicis ſuis. Vos amici mei
eſtis: ſi feceritis que ego preci-
pio vobis. Jam non dicam vos
ſeruos: quia ſeruus neſcit quid
faciat dominus eius.

APoſtolice reuerentie cul-
men offerimus tibi ſacris
myſterijs imbuendū: preſta que-
ſumus domine: vt beati apoſto-

litui N. ſuffragijs, cuius natali-
tia preuenimus, hec plebs tua
ſemper ⁊ ſua vota deprómat, ⁊
deſiderata percipiat. Per dñm.
Cõmu. Magna eſt gloria eius
in ſalutari tuo: gloriam, ⁊ magnũ
decorem impones ſuper eum,
domine. Poſtcommunio.
Sancti apoſtoli tui N. quẽſu-
mus domine, ſupplicatio-
ne placatus: ⁊ veniam nobis tri-
bue, ⁊ remedia ſempiterna con-
cede. Per dominum noſtrum.

¶ In Natalitijs Apoſtolorum
⁊ Euangeliſtarũ, omnia vt ſuis
locis in proprio Sanctorum.

¶ In communi vnius marty-
ris pontificis. Introitus.

Statuit ei domi-
nus teſtamentuȝ
pacis, ⁊ principem fe-
cit eum: vt ſit illi ſacer-
dotij dignitas in eter-
num. Pſalmus. Memento do
mine Dauid: ⁊ omnis manſuetu
dinis eius. ℣. Gloria pa. Oro.
Infirmitatem noſtram ré-
ſpice omnipotens deus: ⁊
quia pondus proprie actionis
grauat, beati N martyris tui at
que pontificis, interceſſio glorio
ſa nos protegat. Per dñm no.
Lectio epiſtole beati Ja-
cobi apoſtoli.
ca. 1 Chariſſimi: Beatus vir qui
ſuffert tentationem: quo-
niam cum probatus fuerit, acci-
piet coronam vite: quam repro-
miſit deus diligentibus ſe. Ne-
mo cum tentatur, dicat quoniam
a deo tentatur. Deus enim in-
tentator malorũ eſt: ipſe autem
neminem tentat. Unuſquiſque
vero tentatur a concupiſcentia
ſua abſtractus ⁊ illectus. Deinde
cõcupiſcentia cũ conceperit, pa-
rit peccatum: peccatum vero cũ
conſummatum fuerit, generat
mortem. Nolite itaqȝ errare fra
tres mei dilectiſſimi. Omne da-
tum optimum, ⁊ omne donum
perfectum deſurſum eſt, deſcen-
dens a patre luminũ: apud quẽ
non eſt tranſmutatio, nec viciſſi-
tudinis obumbratio. Volun-
tarie enim genuit nos verbo ve-
ritatis: vt ſimus initium ali-
quod creature eius. Gradua.
Inueni Dauid ſeruum meum:
oleo ſancto meo vnxi eum: ma-
nus enim mea auxiliabitur ei, ⁊
brachium meuȝ confortabit eũ.
℣. Nihil proficiet inimic⁹ in eo,
⁊ filius iniquitatis nõ nocebit ei.
Alleluia, alleluia. ℣. Tu es ſa-
cerdos in eternum, ſecunduȝ or-
dinem Melchiſedech, alleluia.
Poſt ſeptuageſimam Tractus.
Deſiderium anime eius tribui-
ſti ei: ⁊ voluntate labiorum eius
non fraudaſti eum. ℣. Quoniaȝ
preueniſti eum in benedictioni-
bus dulcedinis. ℣. Poſuiſti in
capite eius coronam de lapide
precioſo. Sequentia ſancti euã
gelij ſecundum Lucam.
In illo tempore. Dixit Je- ca. 14
ſus turbis. Siquis venit
ad me, ⁊ non odit patrem ſuum,
⁊ matrem, ⁊ vxoreȝ, ⁊ filios, ⁊ fra
tres, ⁊ ſorores, adhuc auteȝ ⁊ ani
mam ſuam: non poteſt meus eſſe
diſci-

diſcipulus. Et qui non baiulat crucem ſuam, ⁊ venit poſt me: nō pōt meus eſſe diſcipulus. Quis enim ex vobis volēs turrim ędificare, non prius ſedens computat ſumptus qui neceſſarij ſunt, ſi habeat ad perficiēdū: ne poſtquàm poſuerit fundamentum, ⁊ non potuerit perficere, omnes qui vident, incipiant illudere ei, dicentes: quia hic homo cepit edificare, ⁊ non potuit conſummare? Aut quis rex iturus committere bellum aduerſus alium regem, non ſedens prius cogitat, ſi poſſit cum decem millibus occurrere ei, qui cum viginti millibus venit ad ſe? Alioquin, adhuc illo lōge agente, legationes mittens, rogat ea quę pacis ſunt. Sic ergo omnis ex vobis, qui nō renūciat omnibus quę poſſidet: non poteſt meus eſſe diſcipulus.

Offerto. Veritas mea, ⁊ miſericordia mea cū ipſo: ⁊ in nomine meo exaltabit cornu eius. **Secr.**

Hoſtias tibi dñe beati N. martyris tui atqz pōtificis dicatas meritis, benignus aſſume: ⁊ ad perpetuū nobis tribue prouenire ſubſidium. Per dñz.

Cōmunio. Semel iuraui in ſancto meo, ſemen eius in ęternum manebit: ⁊ ſedes eius ſicut ſol in conſpectu meo, ⁊ ſicut luna perfecta in eternum: ⁊ teſtis in celo fidelis. **Poſtcommunio.**

Refecti participatione muneris ſacri, quęſumus domine deus noſter: vt beati N. martyris tui atque pontificis, cuius exequimur cultum, ſentiamus effectum. Per dominum noſt.

¶ **De eodem communi alia miſſa. Introitus.**

Sacerdotes dei benedicite dominum: ſancti ⁊ humiles corde laudate deum. **Pſalmus.** Benedicite omnia opera domini domino: laudate ⁊ ſuperexaltate eum in ſecula. **V.** Gloria patri, ⁊ fi. **Oratio.**

Deus qui nos beati N. martyris tui atque pontificis annua ſollemnitate letificas, concede propitius: vt, cuius natalitia colimus, de eiuſdem etiā protectione gaudeamus. Per dñz.

Lectio epiſtole beati Pauli apoſtoli ad Corinthios.

Fratres: Benedictus deus ⁊ pater dñi noſtri Jeſu Chriſti: pater miſericordiarum ⁊ deus totius cōſolationis: qui cōſolatur nos in omni tribulatione noſtra: vt poſſimus ⁊ ipſi conſolari eos qui in omni pſſura ſūt, per exhortationes, qua exhortamur ⁊ ipſi a deo. Quoniam ſicut abundant paſſiones Chriſti in nobis: ita ⁊ per Chriſtum abundat cōſolatio noſtra. Siue autez tribulamur, pro veſtra exhortatione ⁊ ſalute: ſiue conſolamur, pro veſtra cōſolatiōe: ſiue exhortamur pro veſtra exhortatione, ⁊ ſalute: quę operatur tolerantiam earundem paſſionum quas ⁊ nos patimur: vt ſpes noſtra firma ij.ca.i

ma ſit pro vobis: ſcientes quo-
niam, ſicut ſocij paſſionum eſtis,
ſic eritis ⁊ cõſolationis. In Chri
ſto Ieſu domino noſtro. Gra-
dua. Gloria ⁊ honore corona-
ſti eum. ℣. Et conſtituiſti eum
ſuper opera manuum tuarum,
domine. Alleluia, alleluia. ℣.
Hic eſt ſacerdos, quem coro-
nauit dominus, alleluia.
Poſt Septuageſimã Tractus.
Beatus vir, qui timet dominũ:
in mandatis eius cupit nimis.
℣. Potens in terra erit ſemen
eius: generatio rectorum bene-
dicetur. ℣. Glorię ⁊ diuitię in
domo eius: ⁊ iuſtitia eius ma-
net in ſeculuꝫ ſeculi. Sequentia
ſancti euangelij ſcdm Matthęũ.
ca. 16 In illo tempore: Dixit Ie-
ſus diſcipulis ſuis. Siquis
vult venire poſt me, abneget ſe-
metipſum, ⁊ tollat crucem ſuã, ⁊
ſequatur me. Qui enim voluerit
animam ſuam ſaluam facere, per
det eã. Qui autẽ perdiderit ani
maꝫ ſuã propter me, inueniet eã.
Quid enim prodeſt homini, ſi
vniuerſum mundum lucretur,
animę vero ſuę detrimentuꝫ pa-
tiatur? Aut quam dabit homo
cõmutationem pro anima ſua?
Filius enim hominis venturus
eſt in gloria patris ſui cum ange-
lis ſuis: ⁊ tunc reddet vnicuique
ſecundum opera ſua. Offerto.
pſal. 88 Inueni Dauid ſeruũ meũ, oleo
ſancto meo vnxi eũ: manus eniꝫ
mea auxiliabitur ei, ⁊ brachium
meũ cõfortabit eũ.
Munera tibi domine dicata
ſanctifica: ⁊ intercedente beato
N. martyre tuo atque pontifi-
ce: per eadem nos placatus in-
tende. Per dñm noſtrum Ieſ.
Cõmunio. Poſuiſti domine in
capite eius, coronam de lapide pſal. 20
precioſo. Poſtcommunio.
Haec nos cõmunio domi-
ne purget a crimine: ⁊ in-
tercedente beato N. martyre
tuo, atqꝫ pontifice: cęleſtis reme
dij faciat eſſe cõſortes. Per do.
¶ Epiſtolę, ⁊ euangelia pro põ-
ti. ⁊ marty. aſſignata, legi poſſũt
etiam pro marty. non ponti. Et
quę infra habentur de mart. nõ
pont. etiaꝫ pro mar. pont. Item
pro mart. pont. legi poſſunt epi-
ſtolę ⁊ euãgelia iferius aſſignata
pro cõfeſſo. pont. Iteꝫ euãgelia
etiaꝫ quę in vna miſſa de eodem
cõmuni ponũtur, dici poſſunt in
alijs miſſis de eodem communi.
¶ In cõmuni vnius martyris
non pontificis. Introitus.
In virtute tua pſal. 20
domine lętabi-
tur iuſtus: ⁊ ſu-
per ſalutare tu-
uꝫ exultabit ve
hementer: deſi-
derium animę
eius tribuiſti ei. Pſal. Quoniaꝫ
pręueniſti eum in benedictioni-
bus dulcedinis: poſuiſti in capi-
te eius coronaꝫ de lapide precio-
ſo. ℣. Gloria patri, ⁊. Oratio.
Preſta quęſumus omnipo-
tens deus, vt qui beati N.
martyris tui, natalitia colimus:
interceſſione eius in tui nominis
amo-

amoꝛe roboꝛemur. Per dñm n.

Lectio libri ſapientię.

Sap. 10 Juſtum deduxit dominus per vias rectas: ⁊ oſtendit illi regnum dei: ⁊ dedit illi ſcientiam ſanctoꝛuʒ: honeſtauit illuʒ in laboꝛibus: ⁊ compleuit laboꝛes illius. In fraude circumuenientium, illi affuit: ⁊ honeſtum fecit illum. Cuſtodiuit eum ab inimicis, ⁊ a ſeductoꝛibus tutauit illum: ⁊ certamen foꝛte dedit illi, vt vinceret, ⁊ ſciret quoniam omniuʒ potentioꝛ eſt ſapientia. Hec, vendituʒ iuſtum non dereliquit: ſed a peccatoꝛibus liberauit eum. Deſcenditque cum illo in foueam: ⁊ in vinculis non dereliquit eum, donec afferret illi ſceptrum regni, ⁊ potentiam aduerſus eos qui eum deprimebant. Et mendaces oſtendit qui maculauerunt eum: ⁊ dedit illi claritatem ęternaʒ, dominus deus noſter. Graduale.

Beatus vir, qui timet dominū: in mandatis eius cupit nimis. ℣. Potēs in terra erit ſemē eius: generatio rectoꝛum benedicetur. Alleluia, alleluia. ℣. Poſuiſti domine ſuper caput eius coꝛonam de lapide pꝛecioſo, alleluia.

Poſt ſeptuageſimam Tractus.

Deſiderium animę eius tribuiſti ei: ⁊ voluntate labioꝛum eius nō fraudaſti eū. ℣. Quoniā preueniſti eū in benedictionib⁹ dulcedinis. ℣. Poſuiſti in capite eius coꝛonā de lapide pꝛecioſo.

Sequentia ſancti euangelij ſecundum Mattheum.

ca. 10 In illo tempoꝛe. Dixit Jeſus diſcipulis ſuis. Nolite arbitrari, quia venerim pacem mittere in terram: non veni pacem mittere, ſed gladium. Ueni enim ſeparare hominem aduerſus patrem ſuum, ⁊ filiam aduerſus matrem ſuam: ⁊ nurum aduerſus ſocrum ſuam: ⁊ inimici hominis, domeſtici eius. Qui amat patrem aut matrē pluſquaʒ me: non eſt me dignus. Et qui amat filium aut filiaʒ ſuper me: nō eſt me dignus. Et qui non accipit crucem ſuam, ⁊ ſequitur me: non eſt me dignus. Qui inuenit animā ſuā, perdet eā: ⁊ qui perdiderit animā ſuā pꝛopter me, inueniet eā. Qui recipit vos, me recipit: ⁊ qui recipit me, recipit eū q̄ me miſit. Qui recipit pꝛophetā in nomine pꝛophetę: mercedem pꝛophetę accipiet. Et q̄ recipit iuſtū in nomine iuſti: mercedem iuſti accipiet. Et quicunqʒ dederit vni ex minimis iſtis calicem aquę frigidę, tantuʒ in nomine diſcipuli: amen dico vobis, nō perdet mercedē ſuam. Offertoriū.

Gloꝛia ⁊ honoꝛe coꝛonaſti euʒ: ⁊ conſtituiſti eum ſuper opera manuum tuarū domine. Secre.

Munerib⁹ noſtris, queſum⁹ dñe, pꝛecibuſqʒ ſuſceptis: ⁊ cęleſtibus nos munda myſterijs, ⁊ clementer exaudi. Per d.

Comu. Qui vult venire poſt me abneget ſemetipſū: ⁊ tollat crucē ſuam, ⁊ ſequatur me. Poſtcōm.

Da, queſumus domine deus noſter: vt ſicut tuoꝛum comme-

comemoratione ſanctorum tem
porali gratulamur officio: ita p
petuo letemur aſpectu. Per do.

¶ De eodem communi a
lia miſſa. Introitus.

L Etabit̃ iuſtus
in domino, ⁊
ſperabit in eo:
⁊ laudabuntur
oēs recti corde.
Pſal. Exaudi
deus orationē
meam cum deprecor: a timore
inimici eripe animā meam. V.
Gloria patri, ⁊ filio, ⁊ ſpi. Oro.

P Reſta, queſum⁹, omnipo
tens deus: vt intercedẽ
te beato N. martyre tuo, ⁊ a cū
ctis aduerſitatibus liberemur
in corpore, ⁊ a prauis cogitatio
nibus mundemur in mente.
Per dominum noſtrum Jeſū.

Lectio epiſtole beati Pauli apo
ſtoli ad Timotheum.

2.ca.2 C Hariſſime. Memor eſto
dominum Jeſum Chriſtū
reſurrexiſſe a mortuis, ex ſemine
Dauid, ſecundum euangelium
meum, in quo laboro vſque ad
vincula, quaſi male operās: ſed
verbum dei non eſt alligatum.
Jdeo omnia ſuſtineo propter e
lectos: vt ⁊ ipſi ſalutem conſe
quantur, que eſt in Chriſto Je
ſu, cum gloria celeſti. Tu autē,
ca.3 aſſecutus es meam doctrinam,
inſtitutionem, propoſitū, fidem,
longanimitatem, dilectionē, pa
tientiam, perſecutiones, paſſio
nes: qualia mihi facta ſunt An
tiochie, Jconij, Lyſtris: qua
les perſecutiones ſuſtinui: ⁊ ex
omnibus eripuit me dominus.
Et omnes qui volunt pie viue
re in Chriſto Jeſu, perſecutio
nes patiuntur. Gradu. Juſtus
cum ceciderit nō collidetur, quia
dominus ſupponit manū ſuā.
V. Tota die miſeretur, ⁊ com
modat: ⁊ ſemen eius in benedi
ctione erit. Alleluia, alleluia. V.
Qui ſequitur me, nō ambulat in
tenebris: ſed habebit lumen vite
eterne, all'a. Poſt ſeptuageſimā
Tractus. Beatus vir, qui timet
dominum: in mandatis eius cu
pit nimis. V. Potens in terra
erit ſemen eius, generatio re
ctorum benedicetur. V. Glo
ria ⁊ diuitie in domo eius: ⁊ iuſti
tia eius manet in ſeculum ſeculi.

Seq. ſancti euāg. ſm Mattheū. ca.10

I N illo tempore: Dixit Je
ſus diſcipulis ſuis. Nihil
opertum quod non reueletur:
⁊ occultum, quod non ſciatur.
Quod dico vobis in tenebris,
dicite in lumine: ⁊ quod in aure
auditis, predicate ſuper tecta.
Et nolite timere eos qui occi
dunt corpus, animam autem nō
poſſunt occidere: ſed potius eū
timete, qui poteſt ⁊ animam ⁊
corpus perdere in gehennam.
Nonne duo paſſeres aſſe vene
unt: ⁊ vnus ex illis non cadet ſu
per terrā ſine patre veſtro? Ve
ſtri autem ⁊ capilli capitis, om
nes numerati ſunt. Nolite er
go timere: multis paſſeribus me
liores eſtis vos. Omnis ergo q
confitebitur me coram homini
bus:

bus: cõfitebor ⁊ ego eũ corã pa-
tre meo, qui in celis eſt. Offert.
Poſuiſti dñe in capite eiꝰ coro-
nã de lapide precioſo: vitam pe-
tijt a te, ⁊ tribuiſti ei, all'a. Secre.
Accepta ſit in cõſpectu tuo
domine noſtra deuotio: ⁊
eius nobis fiat ſupplicatione ſa-
lutaris, pro cuius ſollemnitate
defertur. Per dominũ. Cõio.
Qui mihi miniſtrat, me ſequa-
tur: ⁊ vbi ſuũ ego, illic ⁊ miniſter
meus erit. Poſtcommunio.
Refecti participatione mu-
neris ſacri, queſumus dñe
deus noſter, vt ſancti N. marty-
ris tui, cuius exequimur cultũ,
ſentiamus effectum. Per dñm.
¶ Item alie epiſtole, ⁊ euange-
lium, in cõi vnius martyris.
Lectio epiſtole beati Ia-
cobi apoſtoli.
ca. 1
Chariſſimi. Omne
gaudium exiſtimate
fratres mei, cum in
tentationes varias in
cideritis: ſcientes quod proba-
tio fidei veſtre patientiam ope-
ratur. Patientia autem opus
perfectuũ habeat: vt ſitis perfe-
cti ⁊ integri, in nullo deficiẽtes.
Si quis autẽ veſtrũ indiget ſa-
pientia, poſtulet a deo q̄ dat om-
nibus affluenter, ⁊ nõ imprope-
rat: ⁊ dabitur ei. Poſtulet autẽ
in fide, nihil heſitans. Qui enim
heſitat, ſimilis eſt fluctui maris, q̄
a vento mouetur ⁊ circũfertur.
Non ergo exiſtimet homo ille
quod accipiat aliquid a domi-
no. Uir duplex animo inconſtãs
eſt in omnibus vijs ſuis. Glorie-
tur autem frater humilis, in exal
tatione ſua. Diues autem, in hu-
militate ſua, quoniam ſicut flos
feni tranſibit: exortus eſt enim
ſol cum ardore, ⁊ areſecit fenũ;
⁊ flos eius decidit, ⁊ decor vul-
tus eius deperijt: ita ⁊ diues in
itineribus ſuis marceſcet. Bea-
tus vir qui ſuffert tentationem:
quoniam cum probatus fuerit,
accipiet coronam vite: quam re-
promiſit deus diligentibus ſe.
Lectio epiſtole bti Petri apli. 1. ca. 4
Chariſſimi. Communican-
tes Chriſti paſſionibus,
gaudete: vt, ⁊ in reuelatione glo-
rie eius gaudeatis exultãtes. Si
exprobramini in noie chriſti, bea
ti eritis: quoniã quod eſt hono-
ris, glorie, ⁊ virtutis dei, ⁊ qui eſt
eius ſpiritus: ſup vos requieſcit.
Nemo autẽ veſtrũ patiat vt ho-
micida, aut fur, aut maledicus,
aut alienorũ appetitor. Si autẽ
vt chriſtianus: nõ erubeſcat, glo-
rificet autẽ deũ in iſto nomine.
Quoniã tẽpus eſt, vt incipiat iu
diciũ a domo dei. Si autẽ primũ
a nobis: quis finis eorũ q̄ nõ cre
dũt dei euãgelio? Et, ſi iuſtus qui
dẽ vix ſaluabitur: impius ⁊ pecca
tor vbi parebũt? Itaq̃ ⁊ hi qui
patiuntur ſecundũ voluntatẽ
dei: fideli creatori commendent
animas ſuas in benefactis.
Seq. ſancti euãg. ſm Ioannẽ. ca. 12
In illo tempore. Di-
xit Ieſus diſcipulis ſu-
is. Amen, amen, dico
vobis. Niſi granum
frumen-

frumenti cadens in terram, mor-
tuum fuerit: ipſum ſolum ma-
net. Si autem mortuum fuerit:
multum fructum affert. Qui a-
mat animam ſuam, perdet eam:
⁊ qui odit animam ſuam in hoc
mundo, in vitã eternã cuſtodit
eã. Si quis mihi miniſtrat, me ſe-
quatur: ⁊ vbi ego ſum, illic ⁊ mini
ſter meus erit. Si quis mihi mi-
niſtrauerit, honorificabit eum
pater meus qui eſt in celis.

¶ In cõmuni mart. tẽpore pa-
ſchali, ſcilicet a dñica in octaua
paſche, vſqȝ ad vigiliã Pentec.

¶ De vno martyre. Introitus.

Proteriſti me de⁹ a conuentu mali-
gnantiũ, alleluia: a mul-
titudine operantium
iniquitatem, Alleluia,
alleluia. Pſal's. Exaudi deus
orationem meam, cum depre-
cor: a timore inimici eripe ani-
mam meam. ℣. Gloria patri.

Pro martyre ⁊ pontifice. Orõ.

Infirmitatem noſtram re-
ſpice omnipotens deus: ⁊
quia pondus proprie actionis
grauat, beati N. martyris tui
atque pontificis interceſſio glo-
rioſa nos protegat. Per domi.

Pro mart. ⁊ pont. alia Oratio.

Deus, q nos beati N. mar-
tyris tui atque pontificis
annua ſollẽnitate letificas: con-
cede propitius: vt cuius natali-
tia colimus, de eiuſdem etiã pro
tectione gaudeamus. Per do-
minum noſtrum Jeſum Chri.

Pro martyre tantum. Oratio.

Preſta, queſumus omnipo-
tens deus: vt qui beati N.
martyris tui natalitia colimus,
interceſſione eius in tui nominis
amore roboremur. Per dñm n.

Pro martyre, alia Oratio.

Preſta, queſumus omnipo-
tens deus, vt intercedente
beato N. martyre tuo, ⁊ a cun-
ctis aduerſitatib⁹ liberemur in
corpore, ⁊ a prauis cogitationi-
bus mundemur in mente. Per.

Lectio libri Sapientie.

Stabũt iuſti in magna con- ca.5
ſtantia aduerſus eos qui
ſe anguſtiauerunt, ⁊ qui abſtule-
runt labores eorum. Videntes
turbabuntur timore horribili, ⁊
mirabũtur in ſubitatione inſpe-
rate ſalutis, dicentes intra ſe, pe
nitentiam agentes, ⁊ pre angu-
ſtia ſpiritus gementes: Hi ſunt
quos aliquãdo habuimus in de-
riſum, ⁊ in ſimilitudinem impro-
perij. Nos inſenſati, vitam illo-
rum eſtimabamus inſaniam: ⁊ fi-
nẽ illorũ ſine honore. Ecce, quõ-
modo cõputati ſunt inter filios
dei, ⁊ inter ſactos ſors illorũ eſt.

Vel epiſtola beati Pauli apoſto
li ad Timotheũ. (M) emor eſto.
vt ſupra in cõi vnius mart. extra
tempus Paſchale. folio. 238.

Alla, alleluia. ℣. Confitebun-
tur celi mirabilia tua dñe, etenim
veritatem tuã in eccleſia ſancto-
rum. Alleluia. ℣. Poſuiſti domi-
ne ſuper caput eius coronã de la
pide precioſo, alleluia. Seq. ſan-
cti euang. ſm Joannem.

In illo tempore. Dixit Je- ca.5
ſus

ſuis diſcipulis ſuis. Ego ſum vitis vera: ⁊ pater meus agricola eſt. Omnem palmitem, in me non ferentē fructum, tollet eū: ⁊ omnem qui fert fructum, purgabit eum, vt fructum plus afferat. Iā vos mundi eſtis ꝓpter ſermonem, quem locutus ſū vobis. Manēte in me: ⁊ ego in vobis. Sicut palmes non poteſt ferre fructū a ſemetipſo, niſi manſerit in vite: ſic nec vos, niſi in me manſeritis. Ego ſum vitis: vos palmites. Qui manet in me, ⁊ ego in eo, hic fert fructū multū: quia ſine me nihil poteſtis facere. Si quis in me non manſerit: mittetur foꝛas ſicut palmes, ⁊ areſcet, ⁊ colligent eum, ⁊ in ignē mittent, ⁊ ardet. Si manſeritis in me, ⁊ verba mea in vobis manſerint: quodcunque volueritis, petetis, ⁊ fiet vobis. Offertoꝛi.

Confitebuntur celi mirabilia tua domine, ⁊ veritatē tuā in eccleſia ſanctoꝛū, alleluia, alleluia.

Pꝛo mart. ⁊ pont. Secreta.

Hoſtias tibi dn̄e beati N. martyris tui atq; pontificis dicatas meritis, benignus aſſume: ⁊ ad perpetuū nobis tribue pꝛouenire ſubſidium. Per.

Pꝛo mart. pont. alia Secreta.

Munera tibi domine dicata ſanctifica: ⁊ intercedente beato N. martyre tuo atq; pontifice, per eadem nos placatus intende. Per dominum noſtrū.

Pꝛo martyre tantum Secreta.

Muneribus noſtris, queſumus domine, pꝛecibusq; ſuſceptis: ⁊ celeſtibus nos mundamyſterijs, ⁊ clementer exaudi. Per dominum noſtrū Ieſū.

Pꝛo martyre alia Secreta.

Accepta ſit in cōſpectu tuo domine noſtra deuotio: ⁊ eius nobis fiat ſupplicatione ſalutaris, pꝛo cuius ſollennitate defertur. Per dominū. Cōio.

Letabitur iuſtus in domino, ⁊ ſperabit in eo: ⁊ laudabuntur oēs recti coꝛde, alleluia, alleluia.

Pꝛo mart. ⁊ pont. Poſtcomu.

Refecti participatione muneris ſacri queſumus domine deus noſter: vt, beati N. martyris tui atq; pontificis, cuius exequimur cultū, ſentiamus effectum. Per dominum noſt.

Pꝛo mart. ⁊ pont. alia Poſtco.

Hec nos cōmunio, domine, purget a crimine: ⁊ intercedēte beato N. martyr̄ tuo atque pontifice, celeſtis remedij faciat eſſe conſoꝛtes. Per dn̄m.

Pꝛo martyre tantum. Poſtco.

Da, queſumus domine deus noſter: vt, ſicut tuoꝛum commemoꝛatione ſanctoꝛū tempoꝛali gratulamur officio, ita ꝑpetuo letemur aſpectu. Per d.

Pꝛo martyre alia Poſtcomu.

Refecti participatione muneris ſacri, queſumus domine deus noſter: vt, ſancti N. martyris tui, cuius exequimur cultū, ſentiamus effectū. Per.

¶ Epiſtola ⁊ euang. ſupꝛadicte miſſe dicuntur etiam in ſequenti miſſa: ⁊ que in ſequēti habentur, dici poſſunt in ſuperioꝛi.

¶ De

¶ De pluribus martyribus tempore paſchali. Introitus.

Sancti tui dñe benedicent te, gloriam regni tui dicent, Alleluia. Pſalm. Exaltabo te deus me⁹ rex, ⁊ benedicam nomini tuo in ſeculũ, ⁊ in ſeculuʒ ſeculi. ℣. Gloria patri, ⁊ filio, ⁊ ſpiritui ſancto.

Pro pluribus pōt. ⁊ mar. Oro.

Beatorum martyrum tuorum pariterq; pontificum N. ⁊ N. nos, queſum⁹ domine, feſta tueantur: ⁊ eorum commēdet oratio veneranda. Per do.

Pro pluribus martyribus tantum. Oratio.

Deus, qui nos cōcedis ſanctorũ martyrũ tuorũ N. ⁊ N. natalitia colere: da nobis in eterna beatitudine de eorũ ſocietate gaudere. Per dominum.

Pro plurib. mart. alia Oratio.

Deus, q nos annua ſanctorũ martyrũ tuorũ N. ⁊ N. ſollemnitate letificas: concede propitius: vt quorum gaudemus meritis, inſtruamur exemplis. Per dominum noſtrum.

Lectio epiſtole beati Petri apoſtoli.

ca. i Benedictus deus ⁊ pater domini noſtri Jeſu Chriſti, qui ſecundum magnam miſericordiam ſuā regenerauit nos in ſpem viuam, per reſurrectionem Jeſu Chriſti ex mortuis, in hereditatem incorruptibilem, ⁊ incontaminatam, ⁊ immarceſcibilem, conſeruatam in celis in vobis, qui in virtute dei cuſtodimini per fideʒ in ſalutem, paratā reuelari in tempore nouiſſimo: in quo exultabitis, modicū nunc ſi oportet contriſtati in varijs tentationibus. vt pbatio veſtre fidei multo pcioſior auro (quod p ignē probatur) inueniatur in laudē ⁊ gloriā ⁊ honorē in reuelationem domini noſtri Jeſu Chriſti. Alleluia, alleluia. ℣. Sancti tui domine florebunt ſicut lilium, ⁊ ſicut odor balſami erūt ante te. Alla. ℣. Precioſa in conſpectu dñi, mors ſanctorũ eius, alleluia. Seq. ſancti euang. ſm Joannē.

In illo tempore: Dixit Jeſus diſcipulis ſuis. Ego ſum vitis, vos palmites. Qui manet in me, ⁊ ego in eo, hic fert fructum multuʒ: quia ſine me nihil poteſtis facere. Si quis i me non manſerit: mittetur foras ſicut palmes, ⁊ areſcet, ⁊ colligent eum, ⁊ in igneʒ mittent, ⁊ ardet. Si manſeritis in me, ⁊ verba mea in vobis manſerint: quodcunq; volueritis petetis, ⁊ fiet vobis. In hoc clarificatus eſt pater meus: vt fructum plurimum afferatis, ⁊ efficiamini mei diſcipuli. Sicut dilexit me pater, ⁊ ego dilexi vos. Manete in dilectione mea. Si precepta mea ſeruaueritis, manebitis in dilectione mea: ſicut ⁊ ego patris mei precepta ſeruaui, ⁊ maneo in ei⁹ dilectione. Hec locutus ſum vobis: vt, gaudium meū in vobis ſit, ⁊ gaudium veſtrum impleatur. Offertorium. Letamini in domino, ⁊ exul- ca. xv

exultate iuſti: ⁊ gloriamini om-
nes recti corde, alleluia, alleluia.

Pro plurib. pont. ⁊ mart. Sec.

Adeſto dn̄e ſupplicationi-
bus noſtris, quas in ſancto-
rū tuorū cōmemoratione defe-
rimus: vt, qui noſtrę iuſtitię fidu-
ciam non habemus, eorum qui
tibi placuerunt meritis adiuue-
mur. Per dominum noſtrum.

Pro plurib. mart. tantu Secr.

Munera tibi dn̄e noſtrę de-
uotionis offerimus: quę ⁊
pro tuorum tibi grata ſint hono-
re iuſtorum, ⁊ nobis ſalutaria te
miſerante reddātur. Per dn̄m.

Pro pluribus mart. alia Secre.

Oblatis, q̄s dn̄e, placare mu-
neribus: ⁊ intercedētibus
ſanctis tuis N. ⁊ N. a cūctis nos
defende periculis. Per. Cōio

Gaudete iuſti in domino, allelu
ia: rectos decet collaudatio, all'a.

Pro pluribus pontificis ⁊ mar-
tyribus. Poſtcommunio.

Quęſumus domine ſaluta-
ribus repleti myſteriis: vt,
quorum ſollemnia celebramus,
eorum orationibus adiuuemur.
Per dominum noſtrū Ieſum.

Pro pluribus martyribus tan-
tum. Poſtcommunio.

Pręſta nobis quęſumus do-
mine, intercedentibus ſan-
ctis martyribus tuis N. ⁊ N.
vt quod ore contingimus, pura
mente capiamus. Per dominū.

Pro pluribus martyribus.
alia poſtcommunio.

Haec nos communio domi-
ne purget a crimine: ⁊ inter
M. N. R.

cedentibus ſanctis martyribus
tuis N. ⁊ N. cęleſtis remedii fa
ciat eſſe cōſortes. Per dominū.

In communi martyrum tē-
pore paſchali, alia Epiſtola,
Et Euangelium.

Lectio libri Apocalypſis beati
Ioannis apoſtoli.

In diebus illis: Poſt hęc
ego Ioannes audiui quaſi
vocem magnam turbarum mul-
tarum in cęlo dicentium, Allelu-
ia. Laus, ⁊ gloria, ⁊ virtus Deo
noſtro eſt: quia vera ⁊ iuſta iudi-
cia ſunt eius qui iudicauit de me-
retrice magna, quę corrupit ter-
ram in proſtitutione ſua: ⁊ vin-
dicauit ſanguinem ſeruorū ſuo-
rum de manibus eius. Et iterū
dixerunt, Alleluia. Et fumus
eius aſcendit in ſecula ſeculorū.
Et ceciderunt ſeniores viginti-
quatuor, ⁊ quatuor animalia, ⁊
adorauerunt Deum ſedentem
ſuper thronum, dicentes: Amē,
Alleluia. Et vox de throno exi-
uit dicens. Laudem dicite Deo
noſtro omnes ſancti eius: ⁊ qui
timetis eum puſilli ⁊ magni. Et
audiui quaſi vocem turbę ma-
gnę, ⁊ ſicut vocem aquarum mul
tarum, ⁊ ſicut vocem tonitruo-
rum magnorum, dicentium, Al-
leluia: quoniam regnauit domi-
nus deus noſter omnipotens.
Gaudeamus ⁊ exultemus, ⁊ de-
mus gloriam ei: quia venērunt
nuptię Agni, ⁊ vxor eius prępa-
rauit ſe. Et datū eſt illi, vt coopē
riat ſe byſſino ſplendenti ⁊ candi
do. Byſſinum enim: iuſtificatio-
Mb

nes ſunt ſanctorum. Et dixit mihi. Scribe, Beati qui ad cenam nuptiarum Agni vocati ſunt.

Sequen. S. euang. ſm Joannē.

c.16. In illo tempore: Dixit Jeſus diſcipulis ſuis. Amen, amen dico vobis: quia plorabitis, ⁊ flebitis vos, mundus autē gaudebit: vos autem contriſtabimini, ſed triſtitia veſtra vertetur in gaudium. Mulier cum parit, triſtitiam habet, quia venit hora eius: cum autem pēperit puerum, iam non meminit preſſure propter gaudium, qꝛ natus eſt homo in mundū. Et vos igitur, nunc quidem triſtitiaȝ habetis, iterum autem videbo vos, ⁊ gaudebit cor veſtrum: ⁊ gaudiū veſtrum nemo tollet a vobis.

¶ In communi plurimorum martyrum extra tempus paſchale. Introitus.

Intret in conſpectu tuo domine gemitus cōpeditoꝝ, redde vicinis noſtris ſeptupluȝ in ſinu eoꝝ: vindica ſanguinem ſanctorum tuorum qui effuſus eſt. Pſal. Deus venerunt gentes in hereditatem tuā: polluerunt tēpluȝ ſanctū tuū: poſuerūt Hieruſalē in pomorū cuſtodiā. ℣. Gloria.

Pro pluribus pontificibus ⁊ martyribus. Oratio.

Beatorum martyrum tuorum pariterque pontificuȝ N. ⁊ N. nos, queſumus domine, feſta tueantur: ⁊ eoꝝ cōmēdet oratio venerāda. Per dñȝ.

Si non fuerint pontifices, dicitur oratio vt in ſequenti Miſſa.

Lectio libri ſapientie.

Juſtorū anime in manu dei ſunt: ⁊ nō tanget illos tormentū mortis. Viſi ſunt oculis inſipientium mori: ⁊ eſtimata eſt afflictio, exitus illoꝝ. Et ab itinere iuſto abierunt in exterminium: ⁊ quod a nobis eſt iter exterminij, illi autem ſunt in pace. Et ſi corā hominibus tormenta paſſi ſunt: ſpes illorum immortalitate plena eſt. In paucis vexati, in multis bene diſponentur: quoniā Deus tentauit eos, ⁊ inuēnit eos dignos ſe. Tanquam auruȝ in fornace probauit illos: ⁊ quaſi holocauſti hoſtiaȝ accepit illos: ⁊ in tēpore erit reſpectus illoꝝ. Fulgebunt iuſti, ⁊ tanquam ſcintille in arūdineto diſcurrēt. Judicabūt nationes, ⁊ dominabūtur populis: ⁊ regnabit dñs illorum in perpetuum. ca.3.

Graduale. Glorioſus deus in ſanctis ſuis: mirabilis in maieſtate, faciens ꝓdigia. ℣. Dextera tua domine glorificata eſt in virtute, dextera manus tua confregit inimicos. Alleluia, alleluia. ℣. Corpora ſanctoꝝ in pace ſepulta ſunt, ⁊ nomina eorum viuent in generatione ⁊ generationem. Alleluia.

Poſt Septuageſimā Tractus.

Qui ſemināt in lacrymis, in gaudio metent. ℣. Eūtes ibāt, ⁊ flebāt, mittētes ſemina ſua. ℣. Venientes aūt veniēt cum exultatione, portantes manipulos ſuos.

Sequen. S. euang. ſm Lucam.

In

c.21.

In illo tpe: Dixit Jeſus diſcipulis ſuis. Cũ audieritis prelia ⁊ ſeditiones, nolite terreri: oportet primũ hec fieri, ſed nondũ ſtatiꝫ finis. Tunc dicebat illis. Surget gens cõtra gẽtẽ, ⁊ regnũ aduerſus regnũ: ⁊ terremotus magni erunt per loca: ⁊ peſtilentie ⁊ fames: terroreſq3 de celo ⁊ ſigna magna erunt. Sed ante hec omnia, iniicient vobis manus ſuas: ⁊ perſequentur tradentes in ſynagogas ⁊ cuſtodias, trahentes ad reges ⁊ preſides propter nomen meum. Continget autẽ vobis in teſtimoniũ. Ponite ergo in cordibus veſtris nõ premeditari quemadmodum reſpondeatis. Ego enim dabo vobis os ⁊ ſapientiaꝫ, cui non poterunt reſiſtere ⁊ contradicere omnes aduerſarij veſtri. Trademini auteꝫ a parentibus ⁊ fratribus, ⁊ cognatis ⁊ amicis: ⁊ morte afficiẽt ex vobis. Et eritis odio omnibus hominibus propter nomen meuꝫ: ⁊ capillus de capite veſtro non peribit. In patientia veſtra poſſidebitis animas veſtras. **Offc.** Mirabilis deus in ſanctis ſuis, deus Iſrael: ipſe dabit virtutẽ, ⁊ fortitudinẽ plebi ſue: benedictus deus, Alleluia. **Secreta.** Adeſto dñe ſupplicationibus noſtris, quas in ſanctorũ tuorũ cõmemoratione deferimus: vt, qui noſtre iuſtitie fiduciam non habemus, eorum qui tibi placuerunt meritis adiuuemur. Per dominum noſtrum. **Cõio.** Et ſi coram hominibus tormenta paſſi ſunt, deus temptauit eos, tanquaꝫ aurũ in fornace probauit eos: ⁊ quaſi holocauſta accepit eos. **Poſtcommunio.** Queſumus domine ſalutaribus repleti myſteriis: vt, quorum ſollemnia celebramus, eorum orationibus adiuuemur. Per dominum noſtruꝫ Jeſum.

¶ **De eod. cõi alia Miſſa. Intr.** Sapientiaꝫ ſanctorum narrent populi: ⁊ laudes eorũ nũciet eccleſia: nomina autem eorũ viuent in ſeculum ſeculi. **Pſalmus.** Exultate iuſti in domino: rectos decet collaudatio. ℣. Gloria pa. **Oratio.** Deus, qui nos cõcedis ſanctorum martyrum tuoruꝫ N. ⁊ N. natalitia colere: da nobis in eterna beatitudine de eorum ſocietate gaudere. Per do. *Si fuerint põtifices dicat orõ precedẽtis miſſe, qđ ⁊ in ſequẽtibus ſeruetur.* **Lectio libri ſapientie.** Iuſti autem in perpetuum viuent: ⁊ apud dominum ca.5. eſt merces eorum: ⁊ cogitatio eorum apud altiſſimum. Ideo accipient regnum decoris, ⁊ diadema ſpeciei de manu domini: quoniam dextera ſua teget eos, ⁊ brachio ſancto ſuo defendet illos. Accipiet armaturã zelus illius, ⁊ armabit creaturã ad vltionem inimicorũ. Induet ꝓ thorace iu-

ſtitiam: ⁊ accipiet pro galea iudicium certum. Sumet ſcutū inexpugnabile, equitatē. Gra. Anima noſtra ſicut paſſer erepta eſt de laqueo venantiū. ℣. Laqueus cōtritus eſt, ⁊ nos liberati ſumus: adiutorium noſtrum in nomine dñi, qui fecit celū, ⁊ terraʒ. Alleluia, alleluia. ℣. Juſti epulentur, ⁊ exultent in conſpectu dei: ⁊ delectentur in letitia, allia.

Poſt Septuageſimā Tractus.

Qui ſeminant in lacrymis, in gaudio metent. ℣. Eūtes ibāt, ⁊ flebāt, mittētes ſemina ſua. ℣. Veniētes aūt veniēt cum exultatione, portantes manipulos ſuos.

Sequē. S. euang. ſm Lucam.

ca. 6. In illo tpe: Deſcēdēs Jeſus de mōte, ſtetit in loco cāpeſtri, ⁊ turba diſcipulorū ei⁹, ⁊ multitudo copioſa plebis ab omni Judea ⁊ Hieruſalem, ⁊ Maritima ⁊ Tyri ⁊ Sidonis, qui venerant vt audirent eum, ⁊ ſanarentur a languoribus ſuis. Et qui vexabantur a ſpiritibus immundis, curabantur. Et omnis turba querebat eum tangere: quia virtus de illo exibat, ⁊ ſanabat omnes. Et ipſe eleuatis oculis in diſcipulos ſuos dicebat. Beati pauperes: quoniam veſtrum eſt regnum dei. Beati qui nūc eſuritis: quoniā ſaturabimini. Beati qui nūc fletis: quia ridebitis. Beati eritis, cū vos oderint hoies, ⁊ cum ſeparauerint vos, ⁊ exprobrauerint, ⁊ eiecerint nomen veſtrum tanquam malum, propter filium hominis. Gaudete in illa die ⁊ exultate: ecce enim merces veſtra, multa ē in celo. Offic. Exultabūt ſcti in gloria, letabuntur in cubilibus ſuis: exaltationes dei in faucibus eorū, allia. Secreta.

Munera tibi dñe noſtre deuotionis offerimus: que ⁊ pro tuorum tibi grata ſint honore inſtorum, ⁊ nobis ſalutaria te miſerante reddātur. Per dñm.

Cōio. Dico autē vobis amicis meis: ne terreamini ab his qui vos perſequuntur. Poſtcōio.

Preſta nobis, queſumus domine, intercedentibus ſanctis martyribus tuis N. ⁊ N. vt, quod ore contingimus, pura mente capiamus. Per dominū.

¶ De eodem commune alia miſſa. Introitus.

Salus autem iuſtorum a domino: ⁊ protector eorū eſt in tempore tribulationis. Pſalm. Noli emulari i malignantibus: neque zelaueris facientes iniquitatem. ℣. Gloria patri ⁊ filio, ⁊ ſpiritui. Oratio.

Deus, qui nos annua ſanctorum martyrum tuorū N. ⁊ N. ſollemnitate letificas: concede propitius: vt, quorum gaudemus meritis, inſtruamur exemplis. Per dominum noſtr.

Lectio epiſtole beati Pauli apo-

apoſtoli ad Hebreos.

c.10. Fratres: Rememoramini priſtinos dies, in quibus illuminati, magnum certamen ſuſtinuiſtis paſſionum. Et in altero quidem opprobriis ⁊ tribulationibus ſpectaculum facti: in altero autem ſocij taliter conuerſantium effecti. Nam ⁊ vinctis compaſſi eſtis: ⁊ rapinam bonorum veſtrorum cum gaudio ſuſcepiſtis, cognoſcentes vos habere meliorem ⁊ manentem ſubſtantiam. Nolite itaque amittere confidétiam veſtram, que magnam habet remunerationem. Patientia eniꝫ vobis neceſſaria eſt: vt voluntaté dei facientes, reportetis promiſſionem. Adhuc enim modicuꝫ aliquántulumqꝫ, qui venturus eſt veniet, ⁊ nõ tardabit. Iuſtus auteꝫ ex fide viuit.

Grad. Clamauerũt iuſti, ⁊ dñs exaudiuit eos: ⁊ ex oĩbus tribulationibus eorũ liberauit eos. ℣. Iuxta é dñs his q̃ tribulato ſunt corde: ⁊ humiles ſpũ ſaluabunt. Allá, allá. ℣. Te martyrũ cádidatus laudat exercitus dñe, allá.

Poſt Septuageſimá Tractus.

Qui ſeminát in lacrymis, in gaudio metét. ℣. Eũtes ibant, ⁊ flebant, mittétes ſémina ſua. ℣. Venientes aũt venient cũ exultatione, portantes manipulos ſuos.

Seque. ſ. euãg. ſm Matthẽu.

c.24. In illo tpe: Sedente Ieſu ſuper montem Oliueti, acceſſerunt ad eum diſcipuli eius ſecreto, dicentes. Dic nobis, quando hec erunt, ⁊ quod ſignum aduentus tui, ⁊ conſummationis ſeculi? Et reſpõdens Ieſus, dixit eis. Videte, ne quis vos ſeducat. Multi enim venient in nomine meo dicentes, ego ſuꝫ Chriſtus: ⁊ multos ſeducent. Audituri enim eſtis prelia, ⁊ opiniones preliorũ. Videte, ne turbemini. Oportet enim hec fieri: ſed nondũ eſt finis. Conſurget enim gens in gentẽ, ⁊ regnũ in regnũ: ⁊ erũt peſtilentie, ⁊ fames, ⁊ terremotꝰ per loca. Hec autem omnia, initia ſunt dolorum. Tunc tradent vos in tribulationeꝫ, ⁊ occident vos, ⁊ eritis odio omnibus gentibus propter nomen meuꝫ. Et tunc ſcandalizabuntur multi: ⁊ inuicem tradent: ⁊ odio habebunt inuicem. Et multi pſeudoprophete ſurgent: ⁊ ſeducét multos. Et quoniam abundabit iniquitas: refrigeſcet charitas multorum. Qui autem perſeuerauerit vſqꝫ in finem: hic ſaluus erit.

Offertor. Iuſtorum anime in manu dei ſunt, ⁊ non tanget illos tormentuꝫ mortis: viſi ſunt oculis inſipientium mori: illi autem ſunt in pace, Alleluia. Secreta.

Oblatis, q̃s dñe, placare muneribus: ⁊ intercedétibus ſanctis tuis N. ⁊ N. a cũctis nos defende periculis. Per domin.

Communio. Quod dico vobis in ténebris, dicite in lumine dicit dominus: ⁊ qđ in aure auditis, predicate ſuper tecta. Poſtco.

Hec nos communio domine purget a crimine: ⁊ intercedentibus ſanctis martyribus

tuis N. et N. celeſtis remedij faciat eſſe cōfortes. Per dominū.

Item alie epiſtole et euangelia pro pluribus martyribus.

Lectio libri ſapientie.

c.10. Reddidit deus iuſtis mercedem laborum ſuorum: et deducet illos in via mirabili. Et fuit illis in velamento diei, et in luce ſtellarum per noctem. Trāſtulit illos per mare rubrū, et trāſuerit illos per aquam nimiam. Inimicos autem illorum demerſit in mare, et ab altitudine inferorum eduxit illos. Ideo iuſti tulerunt ſpolia impiorum: et decantauerunt domine nomen ſanctū tuum: et victricem manum tuam laudauerunt pariter, dn̄e deus noſter. Lectio epiſtole beati Pauli apoſtoli ad Romanos.

ca.5. Fratres. Iuſtificati ex fide, pacē habeamus ad deum per dominum noſtrum Ieſum Chriſtum: per quem et habemus acceſſum per fidem in gratiam iſtam, in qua ſtamus, et gloriamur, in ſpe glorie filiorum dei. Non ſolum autem: ſed et gloriamur in tribulationibus, ſcientes quod tribulatio patientiam operatur, patientia autem probationem, probatio vero ſpem. Spes autē non confundit: quia charitas dei diffuſa eſt in cordibus nr̄is, per Spiritum ſanctū qui datus eſt nobis. Lectio epiſtole beati Pauli apoſtoli ad Romanos.

ca. 8 Fratres. Non ſunt condigne paſſiones huius temporis, ad futuram gloriam que reuelabitur in nobis. Nam expectatio creature, reuelationem filiorum dei expectat. Vanitati enim creatura ſubiecta eſt, nō volens, ſed propter eum qui ſubiecit eam in ſpe: quia et ipſa creatura liberabitur a ſeruitute corruptionis, in libertatem glorie filiorum dei. Scimus enim quod omnis creatura ingemiſcit, et parturit vſque adhuc. Non ſolum autem illa, ſed et noſipſi primitias ſpiritus habētes, et ipſi intra nos gemimus adoptionem filiorum dei, expectantes redemptionem corporis noſtri.

Lectio epiſtole beati Pauli apoſtoli ad Corinthios.

Fratres. Exhibeamus nos metipſos ſicut dei miniſtros, in multa patientia, in tribulationibus, in neceſſitatibus, in anguſtiis, in plagis, in carceribus, in ſeditionibus, in laboribus, in vigiliis, in ieiuniis. In caſtitate, in ſcientia, in longanimitate, in ſuauitate, in ſpiritu ſancto, in charitate non ficta, in verbo veritatis, in virtute dei. Per arma iuſtitie a dextris et a ſiniſtris. Per gloriam et ignobilitatem: per infamiam et bonam famam: vt ſeductores, et veraces: ſicut qui ignoti, et cogniti: quaſi morientes, et ecce viuimus: vt caſtigati, et non mortificati: quaſi triſtes, ſemper autem gaudentes: ſicut egentes, multos autem locupletantes: tanquam nihil habentes, et omnia poſſidentes.

Lectio epiſtole beati Pauli apo-

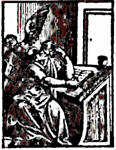
ca.2. apoſtoli ad Hebreos.

F Ratres: Sancti per fidem vicerũt regna: operati ſunt iuſtitiam: adepti ſunt repromiſſiones: obturauerũt ora leonum: extinxerunt impetum ignis: effugauerunt aciem gladij: conualuerunt de infirmitate: fortes facti ſunt in bello: caſtra verterunt exterorum: acceperunt mulieres de reſurrectione mortuos ſuos. Alij autem diſtenti ſunt, non ſuſcipientes redemptionem, vt meliorem inuenirent reſurrectioné. Alij verò ludibria ꝛ verbera experti, inſuper ꝛ vincula ꝛ carceres: lapidati ſunt, ſecti ſunt, tentati ſunt, in occiſione gladij mortui ſunt. Circuierunt in melotis, in pellibus caprinis: egentes, anguſtiati, afflicti: quibus dignus nõ erat mundus. In ſolitudinibus errantes, in montibus ꝛ ſpeluncis, ꝛ in cauernis terrę. Et hi omnes teſtimonio fidei probati inuenti ſunt: In Chriſto Ieſu domino noſtro. Lectio libri Apo-

ca.7. calypſis beati Ioánis apoſtoli.

I N diebus illis. Reſpondit vnus de ſenioribus, ꝛ dixit mihi. Hi qui amicti ſunt ſtolis albis, qui ſunt: ꝛ vnde venerunt: Et dixi illi. Domine mi, tu ſcis. Et dixit mihi. Hi ſũt, q venerũt de tribulatióe magna: ꝛ lauérũt ſtolas ſuas, ꝛ dealbauérunt eas in ſanguine Agni. Ideo ſunt ante thronum dei, ꝛ ſeruiunt ei die ac nocte in templo eius: ꝛ qui ſedet in throno, habitabit ſuper illos. Non eſurient, neque ſitient amplius: nec cadet ſup illos Sol, neque vllus eſtus. Quoniam Agnus qui in medio throni eſt, reget illos: ꝛ deducet eos ad vitę fontes aquarum: ꝛ abſterget deus oẽm lacrymam ab oculis eorum.

Sequẽ. S. euág. ſm Mattheũ. ca.5.

I N illo tépore. Videns Ieſus turbas, aſcendit in montem: Et cũ ſediſſet, acceſſerunt ad eũ diſcipuli eius: ꝛ aperiens os ſuum, docebat eos, dicens. Beati pauperes ſpiritu: qm̃ ipſorum eſt regnũ cęlorũ. Beati mites: quoniá ipſi poſſidebũt terrá. Beati qui lugent: quoniá ipſi conſolabuntur. Beati qui eſuriunt, ꝛ ſitiunt iuſtitiam: quoniam ipſi ſaturabũtur. Beati miſericordes: quoniá ipſi miſericordiá conſequentur. Beati mundo corde: quoniam ipſi deum videbunt. Beati pacifici: quoniá filij dei vocabuntur. Beati qui perſecutionem patiũtur propter iuſtitiam: quoniá ipſorum eſt regnum cęlorum. Beati eſtis, cũ maledixerint vobis homines, ꝛ perſecuti vos fuerint: ꝛ dixerint oẽ malũ aduerſus vos, mentientes propter me. Gaudete, ꝛ exultate: quoniam merces veſtra copioſa eſt in cęlis.

Sequẽ. S. euág. ſm Mattheũ. c.11.

I N illo tpe: Reſpondés Ieſus dixit. Cõfiteor tibi pater dñe cęli ꝛ terrę: q2 abſcõdiſti

hęc a ſapientibus ⁊ prudentibꝰ: ⁊ reuelaſti ea paruulis. Ita pater: quoniam ſic placitū fuit ante te. Oia mihi tradita ſunt a patre meo. Et nemo nouit filium, niſi pater: neqꝫ patrem quis nouit, niſi filius, ⁊ cui voluerit filius reuelare. Venite ad me omnes qui laboratis, ⁊ onerati eſtis: ⁊ ego reficiā vos. Tollite iugum meum ſuper vos, ⁊ diſcite a me, quia mitis ſum ⁊ humilis corde: ⁊ inuenietis requiem animabus veſtris. Jugum enim meum ſuaue eſt, ⁊ onus meum leue.

Sequen. S. euang. ſm Lucā.

c. 11. IN illo tempore: Dicebat Jeſus turbis Judeorum, ⁊ principibus ſacerdotum. Ve vobis, qui ędificatis monumenta prophetarum: patres autem veſtri occiderunt illos. Profecto teſtificamini, quod conſentitis operibus patrum veſtrorū: quoniam ipſi quidem eos occiderūt, vos autem ędificatis eorum ſepulcra. Propterea ⁊ ſapientia dei dixit. Mittā ad illos prophetas ⁊ apoſtolos, ⁊ ex illis occidēt ⁊ perſequentur: vt inquiratur ſanguis omnium prophetarum, qui effuſus eſt a cōſtitutione mūdi a generatione iſta, a ſanguine Abel, vſque ad ſanguinem Zacharię qui periit inter altare ⁊ ędem. Ita dico vobis, requiretur ab hac generatione.

Sequētia ſancti euangelij ſecundū Lucā.

c. 10. IN illo tempore: Dixit Jeſus diſcipulis ſuis. Qui vos audit, me audit: ⁊ qui vos ſpernit, me ſpernit. Qui autem me ſpernit: ſpernit eū qui me miſit. Reuerſi ſunt autē ſeptuaginta duo cū gaudio, dicentes. Domine, etiam demonia in nomine tuo ſubiiciuntur nobis. Et ait illis. Videbam ſatanam ſicut fulgur de cęlo cadentem. Ecce, dedi vobis poteſtatē calcādi ſupra ſerpentes, ⁊ ſcorpiones, ⁊ ſupra omnē virtutē inimici: ⁊ nihil vobis nocebit. Verumtamē in hoc nolite gaudere: qꝛ ſpiritꝰ ſubiiciūtur vobis: gaudete autē qꝛ nomina veſtra ſcripta ſunt in cęlis.

Sequen. S. euang. ſm Lucam.

IN illo tempore: Dixit Jeſus diſcipulis ſuis. c. 12. Attendite a fermēto phariſeorū, quod eſt hypocriſis. Nihil aūt opertū, quod non reueletur: neqꝫ abſcōditū, quod non ſciatur. Quā que in tenebris dixiſtis, in lumine dicentur: ⁊, qđ in aure locuti eſtis in cubiculis, prędicabitur in tectis. Dico aūt vobis amicis meis: Ne terreamini ab his q occidūt corpus, ⁊ poſt hęc nō habēt amplius quid faciant. Oſtendā autē vobis quē timeatis. Timete eū qui, poſtquā occiderit, habet poteſtatē mittere in gehennā. Ita dico vobis, hunc timēte. Nonne quinqꝫ paſſeres vēneūt dipōdio: ⁊ vnus ex illis nō eſt in obliuione corā deo? Sed ⁊ capilli capitis vrī, oēs numerati ſunt. Nolite ergo timēre: multis paſſeribꝰ pluris eſtis vos. Dico aūt vobis: oīs quicūqꝫ cōfeſſus fuerit me corā hoibus, ⁊ filius hoīs confi-

cõfitebitur eũ corã angelis dei.

¶ In cõi confeſſ. pont. Introi.

Statuit ei domin⁹ teſtamentũ pacis, ⁊ principem fecit eũ: vt ſit illi ſacerdotij dignitas in eternum. Pſalm. Memẽto domine Dauid, ⁊ omnis mãſuetudinis eius. ℣. Gloria patri, ⁊ filio, ⁊ ſpiri. Oratio.

Da, q̃s, õpſ deus: vt beati N. confeſſoris tui atq; pontificis veneranda ſollẽnitas: ⁊ deuotionẽ nobis augeat, ⁊ ſalutẽ. Per do. Lectio libri ſapientie.

eccl. 44. Ecce ſacerdos magnus, qui in diebus ſuis placuit deo, ⁊ inuentus eſt iuſtus: ⁊ in tempore iracundie factus eſt reconciliatio. Non eſt inuentus ſimilis illi, qui conſeruaret legem excelſi. Ideo iureiurando fecit illum dominus creſcere in plebem ſuam. Benedictionem omnium gentium dedit illi, ⁊ teſtamentum ſuum confirmauit ſup caput eius. Cognouit eum in benedictionibus ſuis: conſeruauit illi miſericordiam ſuam: ⁊ inuenit gratiã coram oculis domini. Magnificauit eum in conſpectu regum: ⁊ dedit illi coronam glorie. Statuit illi teſtamentum ſempiternum: ⁊ dedit illi ſacerdotiũ magnum: ⁊ beatificauit illum in gloria. Fungi ſacerdotio, ⁊ habere laudem in nomine ipſius: ⁊ offerre illi incenſum dignum: in odorem ſuauitatis. Graduale.

Ecce ſacerdos magnus, qui in diebus ſuis placuit deo. ℣. Non eſt inuentus ſimilis illi, qui conſeruaret legem excelſi.

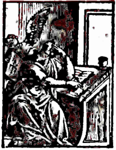
Alleluia, alleluia. ℣. Tu es ſacerdos in eternum ſecundum ordinem Melchiſedech. Alleluia.

¶ Tẽpore paſchali omiſſo Graduali, ad primum verſum additur ſequens ℣. Hic eſt ſacerdos, quem coronauit dominus, alla.

Poſt Septuageſimã Tractus.

Beatus vir, qui timet dominũ, in mãdatis eius cupit nimis. ℣. Potens in terra erit ſemen eius: generatio rectorũ benedicetur. ℣. Gloria ⁊ diuitie in domo ei⁹, ⁊ iuſtitia ei⁹ manet in ſeculũ ſcli.

Sequẽ. S. euãg. ſm Mattheũ.

c. 25. In illo tẽpore: Dixit Jeſus diſcipulis ſuis parabolam hanc. Homo quidã peregre proficiſcens, vocauit ſeruos ſuos, ⁊ trãdidit illis bona ſua. Et vni dedit quinque talenta: alij autem duo, alij vero vnum. Unicuique ſecundum propriam virtutem: ⁊ profectus eſt ſtatim. Abiit autem qui quinque talenta accẽperat, ⁊ operatus eſt in eis, ⁊ lucratus eſt alia quinque. Similiter ⁊ qui duo talenta acceperat, lucratus eſt alia duo. Qui autem vnum accẽperat, abiens fodit in terram, ⁊ abſcondit pecuniam domini ſui. Poſt multum vero temporis venit

dominus ſeruorum illorum, ⁊ poſuit rationem cum eis. Et accedens qui quinq͡ʒ talenta accéperat, obtulit alia quinque talenta, dicens. Domine, quinque talenta tradidiſti mihi: ecce, alia quinque ſuperlucratus ſuꝫ. Ait illi dominus eius. Euge ſerue bone ⁊ fidelis: quia in pauca fuiſti fidelis, ſupra multa te conſtituam: intra in gaudium domini tui. Acceſſit autem ⁊ qui duo talenta accéperat, ⁊ ait. Domine, duo talẽta tradidiſti mihi: ecce, alia duo ſuperlucratus ſum. Ait illi dominus eius. Euge ſerue bone ⁊ fidelis: quia ſuper pauca fuiſti fidelis, ſupra multa te conſtituaꝫ: intra in gaudiuꝫ dñi tui.

Offertorium. Inueni Dauid ſeruum meum, óleo ſancto vnxi eum: manus enim mea auxiliabitur ei, ⁊ brachium meum confortabit eum. Secreta.

Sancti tui, quęſumus domine, nos vbique lętificent: vt, dum eorũ mérita recolimus, patrocinia ſentiamus. Per dominum noſtrum. Communio.

Fidelis ſeruus ⁊ prudens: quẽ conſtituit dominus ſuper familiam ſuam: vt det illis in tempore tritici menſuram. Poſtcōio.

Preſta, quęſumus, omnipotens deus: vt de perceptis munéribus gratias exhibentes, intercedente beato N. confeſſore tuo atque pontifice, beneficia potiora ſumamus. Per domin.

¶ De eodem communi alia miſſa. Introitus.

Sacerdotes tui domine induant iuſtitiã: ⁊ ſácti tui exultent: propter Dauid ſeruũ tuũ, non auertas faciẽ Chriſti tui. Pſal. Memento domine Dauid, ⁊ omnis manſuetudinis eius. ℣. Gloria pat. Oratio.

Exaudi, quęſumus, domine, preces noſtras: quas in beati N. confeſſoris tui atque põtificis ſollẽnitate deférimus: ⁊, qui tibi digne méruit famulari, eius intercedentibus meritis, ab omnibus nos abſolue peccatis. Per dominum noſtrum Ie.

Lectio epiſtolę beati Pauli apoſtoli ad Hebręos.

Fratres. Plures facti ſunt ca. 7. ſacerdotes ſecundum legem, iccirco quòd morte prohiberentur permanére. Ieſus autem eò quòd maneat in ęternũ, ſempiternum habet ſacerdotiũ. Unde ⁊ ſaluare in perpetuuꝫ poteſt, accedens per ſemetipſuꝫ ad deum, ſemper viuens ad interpellandũ pro nobis. Talis enim decebat vt nobis eſſet pontifex, ſanctus, innocens, impollutus, ſegregatus a peccatoribus, ⁊ excelſior cęlis factus. Qui non habet quotidie neceſſitatẽ (quemadmodũ ſacerdotes) prius pro ſuis delictis hoſtias offerre, deinde pro populi. Hoc enim fecit ſemel, ſe offerendo, dominus noſter Ieſus Chriſtus.

Graduale. Sacerdotes eius induant ſalutare: ⁊ ſancti eius exulta-

exultatióne exultabunt. ℣. Il-
luc producam cornu Dauid: pa-
raui lucernam Chriſto meo.
Alleluia, alleluia. ℣. Iurauit
dominus, ⁊ non pęnitebit eũ: tu
es ſacerdos in ęternum ſecundũ
ordinem Melchiſedec, alleluia.
¶ Tempore paſchali omiſſo
Graduali, ad primũ verſum ad
ditus ſequens ℣. Amauit eum
dominus, ⁊ ornauit eum: ſtolam
glorię induit eum, alleluia.
Poſt Septuageſimã Tractus.
Beatus vir, qui timet dominũ:
in mandatis eius cupit nimis.
℣. Potens in terra erit ſemen
eius: generatio rectorum bene-
dicetur. ℣. Gloria ⁊ diuitię in
domo eius: ⁊ iuſtitia eius manet
in ſeculum ſeculi. Sequẽ. ſancti
euangelij ſecundũ Matthęum.
c. 24 In illo tempore: Dixit Ie-
ſus diſcipulis ſuis. Vigi-
late, quia neſcitis qua hora do-
minus veſter venturus ſit. Il-
lud autem ſcitote, quoniam ſi ſci
ret paterfamilias qua hora fur
veniret: vigilaret vtique, ⁊ non
ſineret perfodi domum ſuam.
Ideo ⁊ vos eſtote parati: quia
neſcitis qua hora filius hominis
venturus ſit. Quis, putas, eſt fi-
delis ſeruus ⁊ prudens, quẽ con-
ſtituit dominus ſuper familiam
ſuam, vt det illis cibuꝫ in tempo-
re? Beatus ille ſeruus, quem cuꝫ
venerit dominus eius, inuenerit
ſic facienteꝫ. Amen dico vobis,
quoniam ſuper omnia bona ſua
conſtituet eum. Offerto. Ve-
ritas mea, ⁊ miſericordia mea
cum ipſo: ⁊ in nomine meo exal-
tabitur cornu eius. Secreta.
Sancti N. cõfeſſoris tui at-
que pontificis, quęſumus,
dñe, annua ſollẽnitas pietati tuę
nos reddat acceptos: vt per hęc
pię placationis officia, ⁊ illũ bea-
ta retributio comitetur, ⁊ nobis
gratię tuę dona conciliet. Per.
Communio. Beatus ſeruus,
quem cum venerit dominus, in-
uenerit vigilantem: amen dico
vobis, ſuper omnia bona ſua cõ
ſtituet eum. Poſtcommunio.
Deus fidelium remunera-
tor animarũ, pręſta vt bea-
ti N. confeſſoris tui atque pon-
tificis, cuius venerandam cele-
bramus feſtiuitatem, precibus
indulgentiã cõſequamur. Per.
¶ Item alię Epiſtolę ⁊ Euan-
gelia pro confeſſ. ponti.
Lectio epiſtolę beati Pauli apo
ſtoli ad Hebręos.
Fratres. Omnis pontifex ca. 5.
ex hominibus aſſumptus
pro hominibus cõſtituitur in iis
quę ſunt ad deũ: vt offerat dona
⁊ ſacrificia, ꝓ peccatis. Qui cõdo
lere poſſit iis q ignorãt ⁊ errant:
qm̃ ⁊ ipſe circũdatus eſt infirmi-
tate. Et propterea debet, quẽad
modũ pro populo, ita etiã ⁊ pro
ſemetipſo offerre pro peccatis.
Nec quiſquam ſumit ſibi hono-
rem: ſed qui vocatur a deo, tan-
quam Aaron. Lectio epiſtolę
bti Pauli apoſtoli ad Hebręos.
Fratres: Mementote prę- c. 13.
poſitorum veſtrorum, qui
vobis locuti ſunt verbum dei:

quorum intuentes exitum con-
uerſationis, imitamini fidem.
Jeſus Chriſtus heri ⁊ hodie: ip-
ſe ⁊ in ſecula. Doctrinis variis ⁊
peregrinis nolite abduci. Opti-
mū eſt enim gratia ſtabilire cor,
non eſcis: que nō profuerunt am-
bulātibus in eis. Habemus alta-
re: de quo ēdere nō habēt pote-
ſtatē qui tabernaculo deſeruiūt.
Quorū enim animaliū infertur
ſanguis pro peccato in ſācta per
pontificē, horū corpora creman-
tur extra caſtra. Propter quod
⁊ Jeſus, vt ſanctificaret per ſuū
ſanguinē populum, extra portā
paſſus eſt. Exeamus igitur ad eū
extra caſtra: improperiū eius por-
tantes. Non enim habemus hic
manentem ciuitatem: ſed futu-
ram inquirimus. Per ipſum er-
go offeramus hoſtiā laudis ſem-
per deo, id eſt, fructū labiorū con-
fitentiū nomini eius. Beneficen-
tie autem ⁊ communionis nolite
obliuiſci: talibus enim hoſtiis p-
meretur Deus. Obedite prepo-
ſitis veſtris, ⁊ ſubiacēte eis. Ipſi
enim peruigilant, quaſi rationē
pro animabus veſtris reddituri.

Sequen. S. euang. ſm Lucam.

C. 11. In illo tēpore: Dixit Jeſus
diſcipulis ſuis. Nemo accē-
dit lucernā, ⁊ in abſcōdito ponit,
neq ſub modio: ſed ſuper cāde-
labrū, vt q ingrediuntur lumē vi-
deāt. Lucerna corporis tui, eſt o-
culus tuus. Si oculus tuus ſim-
plex fuerit: totū corpus tuū luci-
dū erit. Si aūt nequā fuerit: etiā
corpus tuū tenebroſum erit. Vi-
de ergo ne lumen, quod in te eſt,
tenebre ſint. Si ergo totum cor-
pus tuum lucidum fuerit, nō ha-
bens aliquam partem tenebra-
rum, erit lucidum totum: ⁊ ſicut
lucerna fulgoris illuminabit te.

Sequen. S. euang. ſm Marcū.

In illo tpe: Di- C. 13.
xit Jeſus diſci-
pulis ſuis. Videte, vi-
gilate, ⁊ orate. Neſci-
tis enim quādo tem-
pus ſit. Sicut homo
q peregre pfectus re-
liqt domū ſuā: ⁊ dedit ſeruis ſuis
poteſtatē cuiuſq operis, ⁊ ianitori
precepit vt vigilet. Vigilate er-
go (neſcitis enim quando domi-
nus domus veniat: ſerō, an me-
dia nocte, an gallicātu, an mane)
ne, cū venerit repente, inueniat
vos dormientes. Quod aūt vo-
bis dico, oībus dico, Vigilate.

¶ In coī Doctorū. Introitus.

In medio eccleſie
apuit os eius, ⁊ im-
pleuit eū dn̄s ſpi-
ritu ſapientie, ⁊ in-
tellectus: ſtolam
glorie induit eū.
Pſalmus. Bonum eſt confiteri
domino, ⁊ pſallere nomini tuo al-
tiſſime. V. Gloria pa. Oratio.
Deus, qui populo tuo eter-
ne ſalutis beatū N. mini-
ſtrū tribuiſti: preſta queſumus:
vt, quē doctorē vite habuimus
in terris, interceſſorem habere
mereamur in celis. Per dominū
noſtrum Jeſum Chriſtum filiū.

Lectio epiſtole beati Pauli
apo-

apoſtoli ad Timotheum.
2.C.4 Charissime. Teſtificoꝛ coꝛā
deo ⁊ Chꝛiſto Jeſu qui iu-
dicaturus eſt viuos ⁊ moꝛtuos,
per aduentum ipſius, ⁊ regnum
eius: pꝛędica verbum: inſta op-
poꝛtune, impoꝛtune: argue, ob-
ſecra, increpa in omni patientia
⁊ doctrina. Erit enim tempus
cum ſanam doctrinam non ſuſti-
nebūt: ſed ad ſua deſideria coa-
ceruabūt ſibi magiſtros, pꝛuriē-
tes auribus: ⁊ a veritate quidē
auditum auertent, ad fabulas
autē conuertentur. Tu vero vi-
gila, in omnibus laboꝛa, opus
fac euangeliſtę, miniſterium tu-
um imple. Sobꝛius eſto. Ego e-
nim iam deliboꝛ: ⁊ tempus reſo
lutionis meę inſtat. Bonum cer
tamen certaui, curſum conſum-
maui, fidē ſeruaui. In reliquo,
repoſita eſt mihi coꝛona iuſtitię,
quam reddet mihi dominus in
illa die, iuſtus iudex: non ſolum
autem mihi, ſed ⁊ iis qui diligunt
aduentum eius. Grad. O s iu-
ſti meditabitur ſapientiam, ⁊ lin-
gua eius loquetur iudicium. ℣.
Lex dei eius in coꝛde ipſius: ⁊
non ſupplantabuntur greſſus e-
ius. Alleluia, alleluia. ℣. Ama-
uit eum dominus, ⁊ oꝛnauit eū;
ſtolā gloꝛię induit eum, alleluia.
¶ Tēpoꝛe paſchali omiſſo Gra
duali ad pꝛimū verſum, additur
ſequens ℣. Juſtus germinabit
ſicut lilium, ⁊ floꝛebit in ęternū
ante dominum, alleluia.
Poſt Septuageſimā Tractus.
Beatus vir, qui timet dominū,
in mādatis eius cupit nimis. ℣.
Potens in terra erit ſemen eius:
generatio rectoꝛū benedicetur.
℣. Gloꝛia ⁊ diuitię in domo eiꝰ;
⁊ iuſtitia eiꝰ manet in ſeculū ſcli.
Sequē. S. euāg. ſm Mattheū.

In illo tē- ca.5.
poꝛe: Di-
xit Jeſus diſci-
pulis ſuis. Uos
eſtis ſal terrę.
Quod ſi ſal eua
nuerit, in quo
ſalietur? Ad ni-
hilum valet vl-
trà, niſi vt mittatur foꝛas, ⁊ con-
culcetur ab hominibꝰ. Uos eſtis
lux mūdi. Nō poteſt ciuitas ab
ſcōdi ſupꝛa montē poſita. Neq;
accēdunt lucernā, ⁊ ponunt eā
ſub modio, ſed ſuper cādelabꝛū,
vt luceat omnibus qui in domo
ſunt. Sic luceat lux veſtra coꝛā
hominibus: vt videant opera
veſtra bona, ⁊ gloꝛificent patrē
veſtrum qui in cęlis eſt. Nolite
putare quoniam veni ſoluere le-
gē, aut pꝛophetas: non veni ſol-
uere, ſed adimplere. Amē quip-
pe dico vobis, donec trāſeat cę-
lum ⁊ terra, iota vnum aut vnus
apex nō pꝛęteribit à lege, donec
omnia fiant. Qui ergo ſoluerit
vnum de mandatis iſtis mini-
mis, ⁊ docuerit ſic homines: mi-
nimus vocabitur in regno cęlo-
rum. Qui autem fecerit ⁊ docue
rit: hic magnus vocabitur in re-
gno cęloꝛum. Offertoꝛium.
Juſtus vt palma floꝛebit: ſicut
cedrus, quę in libano eſt, multi-

plicabitur. Secreta.
Sancti tui N. nobis domi-
ne pia non deſit oratio: quę
⁊ munera noſtra conciliet, ⁊ tuaꝫ
nobis indulgentiam ſemper ob-
tineat. Per do. Communio.
Fidelis ſeruus ⁊ prudens, quē
cōſtituit dñs ſuper familiam ſu-
am: vt det illis in tempore tritici
menſuram. Poſtcommunio.
Te nobis, domine, tua ſa-
crificia dent ſalutem, bea-
tus N. confeſſor tuus ⁊ doctor
egregius precator accedat. Per
dominum noſtrum Jeſum Ch.

Alia epiſtola pro Docto.
Lectio libri ſapientię.

eccl. 39 Juſtus cor ſuum tradet ad
vigilandum diluculo ad do-
minum qui fecit illum, ⁊ in con-
ſpectu altiſſimi deprecabitur.
Aperiet os ſuum in oratione: ⁊
pro delictis ſuis deprecabitur,
Si eniꝫ dominus magnus volue-
rit, ſpiritu intelligentię replebit
illum: ⁊ ipſe tanquam imbres e-
mittet eloquia ſapientię ſuę, ⁊ in
oratione confitebitur domino.
Et ipſe diriget conſilium eius ⁊
diſciplinam: ⁊ in abſconditis ſuis
conſiliabitur. Ipſe palam faciet
diſciplinam doctrinę ſuę, ⁊ in le-
ge teſtamenti domini gloriabi-
tur. Collaudabunt multi ſapien
tiam eius, ⁊ vſque in ſeculum nō
delebitur. Non recedet memo-
ria eius, ⁊ nomen eius require-
tur à generatione in generatio-
nē. Sapiētiā eius enarrabūt gē-
tes, ⁊ laudē ei⁹ enūciabit eccl'ia.

¶ In communi confeſſ. non pō-
tific. Introitus.
Os iuſti meditabi-
tur ſapientiam, ⁊
lingua eius loque-
tur iudicium: lex
dei eius in corde
ipſius. Pſal. No-
li ęmulari in malignantibus, ne-
que zelaueris facientes iniquita
tem. ℣. Gloria patri. Oratio.
Deus, qui nos beati N. cō-
feſſoris tui annua ſollemni
tate letificas: cōcede propitius:
vt cuius natalitia colimus, etiaꝫ
actiones imitemur. Per domi-
num noſtrum Jeſum Chriſtuꝫ.

Lectio libri ſapientię.

Beatus vir, qui inuentus eccl. 31.
eſt ſine macula: ⁊ qui poſt
aurum non abiit, nec ſperauit in
pecunię theſauris. Quis eſt hic,
⁊ laudabimus eum? fecit eniꝫ mi-
rabilia in vita ſua. Qui probatus
eſt in illo, ⁊ perfectus inuentus
eſt, ⁊ erit illi gloria ęterna. Qui
potuit tranſgredi, ⁊ nō eſt tran-
ſgreſſus: facere mala, ⁊ nō fecit.
Ideo ſtabilita ſunt bona illius in
domino: ⁊ eleemoſynas illius e-
narrabit ōis eccleſia ſanctorum.
Grad. Juſtus vt palma flore-
bit: ſicut cedrus libani multipli-
cabitur in domo dñi. ℣. Ad an-
nunciandū mane miſericordiaꝫ
tuam, ⁊ veritatē tuā per nocteꝫ.
Alleluia, alleluia. ℣. Beatus
vir, qui ſuffert tentationeꝫ, quo-
niam cum probatus fuerit, acci-
piet coronam vitę, alleluia.
¶ Tempore Paſchali omiſſo
Graduali, additur ſequens ℣.

Amauit

Amauit eum dñs, ⁊ ornauit eū, ſtolā glorie induit eum, alleluia.

Poſt Septuageſimā Tractus.

Beatus vir, qui timet dominū, in mādatis eius cupit nimis. ℣. Potens in terra erit ſemen eius: generatio rectorū benedicetur. ℣. Gloria ⁊ diuitie in domo ei⁹, ⁊ iuſtitia eius manet in ſeculum ſeculi. **Sequentia ſancti euangelii ſecundum Lucam.**

C.12. In illo tempore: Dixit Ieſus diſcipulis ſuis. Sint lūbi veſtri precincti, ⁊ lucerne ardentes in manibus veſtris. Et vos, ſimiles hominibus expectātibus dominum ſuum quando reuertatur a nuptiis: vt cum venerit ⁊ pulſauerit, confeſtim apēriant ei. Beati ſerui illi, quos cū venerit dominus, inuenerit vigilantes. Amen dico vobis, quod precinget ſe, ⁊ faciet illos diſcūbere, ⁊ tranſiens miniſtrabit illis. Et, ſi venerit in ſecunda vigilia, ⁊, ſi in tertia vigilia venerit, ⁊ ita inuenerit: beati ſunt ſerui illi. Hoc autem ſcitote, quoniam ſi ſciret paterfamilias quā hora fur veniret: vigilaret vtiq₃, ⁊ nō ſineret pfodi domū ſuā. Et vos eſtote parati: q₂ qua hora nō putatis, filius hominis veniet. **Offe.** Ueritas mea ⁊ miſericordia mea cum ipſo: ⁊ in nomine meo exaltabitur cornu eius. **Secre.** Laudis tibi dñe hoſtias immolamus in tuorum commemoratione ſanctorum: quib⁹ nos ⁊ preſentibus exui malis cōfidimus, ⁊ futuris. Per. **Cōio.**

Beatus ſeruus, quē cū venerit dñs inuenerit vigilantē: amē dico vobis, ſuper omnia bona ſua conſtituet eum. **Poſtcōmunio.**

Refecti cibo, potuque celeſti, deus noſter, te ſupplices exoramus: vt, in cuius hec commemoratione percepimus, eius muniamur ⁊ precibus. Per do.

¶ De eodem communi alia Miſſa. Introitus.

Iuſtus, vt palma florebit: ſicut cedrus libani multiplicabitur, plantatus in domo dñi, in atriis dom⁹ dei noſtri. **Ps.** Bonum eſt confiteri domino, ⁊ pſallere nomini tuo altiſſime. ℣. Gloria pa. **Oratio.**

Adeſto domine ſupplicationibus noſtris, quas in beati N. confeſſoris tui ſollemnitati deferimus: vt, qui noſtre iuſtitie fiduciam non habemus, eius qui tibi placuit precibus adiuuemur. Per dominum noſtrū Ieſum Chriſtum filium tuum qui tecum viuit ⁊ regnat in vnitate ſpiritus ſancti, deus, per omnia.

Lectio epiſtole beati Pauli apoſtoli ad Corinthios.

Fratres: Spectaculum fa- 1.C.4
cti ſumus mundo, ⁊ angelis, ⁊ hominibus. Nos ſtulti propter Chriſtum: vos autem prudentes in Chriſto. Nos infirmi: vos autem fortes. Uos nobiles: nos autē ignobiles. Uſq₃ in hanc horā ⁊ eſurimus, ⁊ ſitimus, ⁊ nudi ſum⁹, ⁊ colaphis cedimur, ⁊ in-

ſtabiles ſumus, ⁊ laboramus ope rantes manibus noſtris. Maledicimur: ⁊ benedicimus. Perſecutionem patimur: ⁊ ſuſtinemus. Blaſphemamur: ⁊ obſecramus. Tanquam purgamenta huius mundi facti ſumus, omnium peripſema vſque adhuc. Non vt confundam vos, hec ſcribo: ſed vt filios meos chariſſimos moneo. In Chriſto Jeſu domino noſtro. Graduale. Os iuſti meditabitur ſapientiam, ⁊ lingua eius loquetur iudicium. ℣. Lex dei eius in corde ipſius: ⁊ nõ ſupplantabuntur greſſus eius.

Alleluia, alleluia. ℣. Beatus vir, qui timet dominum: in mandatis eius cupit nimis, alleluia.

¶ Tẽpore paſchali omiſſo Graduali additur ſequẽs ℣. Juſtus germinabit ſicut liliũ: ⁊ florebit in eternum ante dñm, alleluia.

Poſt Septuageſimã Tractus. Beatus vir, qui timet dominũ: in mandatis eius cupit nimis. ℣. Potens in terra erit ſemen eius: generatio rectorum benedicetur. ℣. Gloria ⁊ diuitie in domo eius: ⁊ iuſtitia eius manet in ſeculum ſeculi. Sequẽtia ſancti euangelij ſecundum Lucam

c.12. In illo tempore: Dixit Jeſus diſcipulis ſuis. Nolite timere puſillus grex, quia cõplacuit patri veſtro dare vobis regnum. Uendite que poſſidetis, ⁊ date eleemoſynam. Facite vobis ſacculos qui non veteraſcũt, theſaurũ non deficientem in celis: quo fur nõ appropiat, neqꝫ tinea corrumpit. Ubi enim theſaurus veſter eſt, ibi ⁊ cor veſtrũ erit. Offertorium. In virtute tua domine letabitur iuſtus, ⁊ ſuper ſalutare tuum exultabit vehementer: deſiderium anime eius tribuiſti ei. Secreta.

Preſta nobis queſumus omnipotens deus: vt noſtre humilitatis oblatio, ⁊ pro tuorũ tibi grata ſit honore ſanctorum, ⁊ nos corpore pariter ⁊ mẽte purificet. Per dominum noſtrum. Communio. Amen dico vobis, quod vos qui reliquiſtis omnia, ⁊ ſecuti eſtis me, centuplũ accipietis, ⁊ vitam eternam poſſidebitis. Poſtcommunio.

Queſumus, omnipotens deus, vt qui celeſtia alimenta percepimus intercedente beato, N. confeſſore tuo per hec cõtra omnia aduerſa muniamur. Per dominum noſtrũ Jeſum.

¶ Item alia epiſtola ⁊ Euangelium pro confeſſo. non pontific.

Lectio epiſtole beati Pauli apoſtoli ad Philippenſes.

Fratres: Que mihi fuerũt lucra, hec arbitratus ſum propter Chriſtum detrimenta. ca. Uerũtamen exiſtimo omnia detrimentum eſſe propter eminentem ſcientiam Jeſu Chriſti domini mei: propter quem omnia detrimentum feci, ⁊ arbitror vt ſtercora, vt Chriſtum lucrifaciã: vt ⁊ inueniar in illo non habens meam iuſtitiam que ex lege eſt, ſed illam que ex fide eſt Chriſti Jeſu, que ex deo eſt iuſtitia in fide:

de: ad cognoſcendum illum, ⁊
virtutem reſurrectionis eius, ⁊
ſocietatem paſſionis illius: con-
figuratus morti eius, ſiquo mo-
do occurram ad reſurrectionem
que eſt ex mortuis. Non quod
iam acceperi, aut iaz perfectus
ſim: ſequor autem, ſiquo modo
comprehendam in quo ⁊ com-
prehenſus ſum a Chriſto Jeſu.
Sequen. S. euang. ſm Lucam.

c.19. In illo tpe: Di-
xit Jeſus diſci-
pulis ſuis parabolá
hanc. Homo qdam
nobilis abiit in regio
nem longinquá acci
pere ſibi regnú, ⁊ re-
uerti. Vocatis aūt decez ſeruis
ſuis, dedit eis decé mnas, ⁊ ait ad
illos. Negotiamini dum venio.
Ciues autem eius óderant euz:
⁊ miſérunt legationem poſt illú,
dicentes. Nolumus hunc regna
re ſuper nos. Et factum eſt vt re
diret accepto regno: ⁊ iuſſit vo-
cari ſeruos, quibus dedit pecu-
niam: vt ſciret quantum quiſqz
negotiatus eſſet. Venit autem
primus, dicens. Domine, mna
tua decem mnas acquiſiuit. Et
ait illi. Euge ſerue bone, quia in
modico fuiſti fidelis, eris pote-
ſtatem habens ſuper decem ci-
uitates. Et alter venit, dicens,
Domine, mna tua fecit quinque
mnas. Et huic ait. Et tu eſto ſu-
per quinque ciuitates. Et alter
venit, dicés. Domine, ecce mna
tua quam habui repoſita eſt in
ſudario. Timui enim te, quia ho
mo auſterus es: tollis quod nó
poſuiſti, ⁊ metis quod non ſemi-
naſti. Dicit ei. De ore tuo te iu-
dico ſerue nequá. Sciebas quod
ego homo auſterus ſum, tollens
quod nó poſui, ⁊ metés quod nó
ſeminaui: ⁊ quare non dediſti pe
cuniam meam ad menſam, ⁊ ego
veniens cum vſuris vtique exe-
giſſem illam? Et aſtantibus di-
xit. Auferte ab illo mnam, ⁊ da-
te illi qui decem mnas habet. Et
dixerunt ei. Domine, habet de-
cem n[illegible]as. Dico autem vobis,
qr omni habenti dabitur, ⁊ abun
dabit: ab eo auté qui non habet,
⁊ quod habet auferetur ab eo.

¶ De eodez comuni pro Abba-
tibus alia miſſa. In[illegible]oitus.

Os iuſti meditabi-
tur ſapientiam, ⁊
lingua eius loque
tur iudicium: lex
dei ei⁹ in corde ip-
ſius. Pſalmus.
Noli emulari in malignantibus:
neque zelaueris facientes iniqui
tatem. V. Gloria pat. Oratio.

Interceſſio nos, queſumus
domine, beati N. Abba-
tis commédet: vt, quod noſtris
meritis nó valemus eius patro
cinio aſſequamur. Per domin.

Lectio libri Sapien:

Dilectus deo ⁊ hominibus, Ec. 45
cuius memoria in benedi-
ctione eſt. Similem illum fecit
in gloria ſanctorum, ⁊ magnifi-
cauit eum in timore inimicorum,
⁊ in verbis ſuis monſtra placa-
uit. Gloriſicauit eum in conſpe-

ctu regū,⁊ iuſſit illi coꝛam popu-
lo ſuo,⁊ oſtendit illi gloꝛiā ſuam.
In fide ⁊ lenitate ipſius ſanctuꝫ
fecit illum,⁊ elegit eū ex oī carne.
Audiuit eniꝫ vocē ipſius,⁊ indu
xit illū in nubē. Et dedit illi coꝛā
pꝛecepta,⁊ legē vitę ⁊ diſciplinę.
Graduale. Domine pꝛeueniſti
eum in benedictionibus dulce-
dinis: poſuiſti in capite eius co-
ronam de lapide pꝛecioſo. ℣.
Vitam petit a te,⁊ tribuiſti ei lō-
gitudinem dierū in ſeculū ſeculi.
Alleluia,alleluia. ℣. Iuſtus vt
palma floꝛebit: ſicut cedrus liba
ni multiplicabitur,alleluia.
¶ Tēpoꝛe paſchali,omiſſo Gra
duali,addit ſequēs ℣. Iuſt⁹ ger
minabit ſicut lilium,⁊ floꝛebit in
ęternum ante dominū,alleluia.
Poſt Septuageſimā Tractus.
Beatus vir,qui timet dominū,
in mādatis eius cupit nimis. ℣.
Potenſ in terra erit ſemen eiuſ:
generatio rectoꝝ benedicetur.
℣. Gloꝛia ⁊ diuitię in domo ei⁹,
⁊ iuſtitia ei⁹ manet in ſeculū ſcli.
Sequē. S. euāg. ſm Matthęū.
c.19. In illo tempoꝛe: Dixit Si-
mon Petrus ad Ieſum.
Ecce,nos reliquimus omnia,⁊
ſecuti ſumus te: quid ergo erit
nobis? Ieſus autem dixit illis.
Amen dico vobis,quod vos
q ſecuti eſtis me,in regeneratio-
ne,cum ſederit filius hominis in
ſede maieſtatis ſuę,ſedebitis ⁊
vos ſuper ſedes duodecim,iudi
cantes duodecim tribuſ Iſrael.
Et omnis,qui reliquerit domū,
vel fratres,aut ſoꝛoꝛes,aut pa-
trem,aut matrem,aut vxoꝛem,
aut filios,aut agros pꝛopter no-
men meuꝫ: centuplum accipiet,
⁊ vitam ęternam poſſidebit.
Offerto. Deſiderium animę ei-
us tribuiſti ei dn̄e,⁊ voluntate la
bioꝛum eius non fraudaſti eum:
poſuiſti in capite eius coꝛonā de
lapide pꝛecioſo. Secreta.
Sacris altaribus domine
hoſtias ſuperpoſitas ſan-
ctus N. abbas,quęſumus,in ſa-
lutē nobis pꝛouenire depoſcat.
Per dominū. Communio. Fi
delis ſeruus ⁊ pꝛudens,queꝫ cō-
ſtituit dominus ſuper familiam
ſuam: vt det illis in tempoꝛe triti
ci menſuram. Poſtcommunio.
Protegat nos domine cuꝫ
tui perceptione ſacramen-
ti beatus N. abbas pꝛo nobis
intercedendo: vt,⁊ conuerſatio-
nis eius experiamur inſignia,⁊
interceſſionis ipſiuſ percipiam⁹
ſuffragia. Per dominum noſtr.

¶ In communi virginum.

¶ Pro virgine ⁊ martyre.

Introitus.

Loquebar de teſti
moniis tuis in cō-
ſpectu regū,⁊ non
cōfundebar: ⁊ me
ditabar in manda
tis tuis,quę dilexi
nimis. Ps. Beati immaculati in
via,qui ambulant in lege domi-
ni. ℣. Gloꝛia patri.⁊c. Oꝛatio.
Deus,qui inter cętera potē
tię tuę miracula,etiā in ſexu
fragili victoꝛiam martyrij cōtuli
ſti: cōcede pꝛopitius: vt qui bea-
te

te N. virginis ⁊ martyris tue natalitia colimus: per eius ad te exē̄pla gradiamur. Per dominum.

Lectio libri ſapientie.

cccl. 51 Confitebor tibi dn̄e rex, ⁊ collaudabo te deū ſaluatorem meum. Confitebor nomini tuo: quoniā adiutor ⁊ protector factus es mihi: ⁊ liberaſti corpus meum a perditione, a laqueo lingue inique, ⁊ a labiis operantiū mendacium: ⁊ in conſpectu aſtātium factus es mihi adiutor. Et liberaſti me ſecundū multitudinem miſericordie nominis tui a rugientibus preparatis ad eſcā: de manibus querentium animā meam, ⁊ de portis tribulationū, que circundederunt me. A preſſura flamme, que circūdedit me: ⁊ in medio ignis non ſum eſtuata. De altitudine ventris inferi, ⁊ a lingua coinquinata, ⁊ a verbo mendacij, a rege iniquo, ⁊ a lingua iniuſta. Laudabit vſque ad mortem anima mea dominū: quoniam eruis ſuſtinentes te, ⁊ liberas eos de manibus gentiū domine deus noſter. Gradua.

Dilexiſti iuſtitiam, ⁊ odiſti iniquitatē. ℣. Propterea vnxit te deus, deus tuus oleo letitie. Alla, alleluia. ℣. Adducētur regi virgines poſt eam, proxime eius afferentur tibi in letitia, alleluia.

Tpe. paſchali, omiſſo Graduali, additur ſequens ℣. Specie tua ⁊ pulchritudine tua, intende proſpere, procede, ⁊ regna, alleluia.

Poſt Septuageſimā Tractus.

Veni ſponſa Chriſti, accipe coronam quam tibi dominus preparauit in eternum: pro cuius amore ſanguinem tuū fudiſti. ℣. Dilexiſti iuſtitiam, ⁊ odiſti iniquitatem: propterea vnxit te deus, deus tuus oleo letitie pre conſortibus tuis. ℣. Specie tua, ⁊ pulchritudine tua: intende, proſpere procede, ⁊ regna. Sequentia ſancti euāgelij ſm̄ Mattheum.

In illo tpe: Dixit Jeſus diſcipulis ſuis parabolā hanc. Simile eſt regnum celorum decē virginibus: que accipiētes lampades ſuas exierunt obuiā ſponſo ⁊ ſponſe. Quinque autem ex eis erant fatue, ⁊ quinque prudentes. c.25. Sed quinque fatue, acceptis lāpadibus, non ſumpſerunt oleū ſecum. Prudentes vero accēperunt oleum in vaſis ſuis cum lāpadibus. Moram autem faciente ſponſo, dormitauerūt omnes ⁊ dormierunt. Media autem nocte clamor factus eſt: Ecce ſponſus venit, exite obuiam ei. Tunc ſurrexerunt omnes virgines ille, ⁊ ornauerunt lampades ſuas. Fatue autem ſapientibus dixerūt. Date nobis de oleo veſtro: qr lampades noſtre extinguuntur. Reſponderunt prudentes, dicentes. Ne forte non ſufficiat nobis ⁊ vobis, ite potius ad vēdentes, ⁊ emite vobis. Dū autē irent emere, venit ſponſus: ⁊, que parate erant, intrauerunt cū eo ad nuptias, ⁊ clauſa eſt ianua.

Nouiſſime vero veniunt ⁊ reliquę virgines, dicentes. Domine, domine, aperi nobis. At ille reſpondens, ait. Amen dico vobis, neſcio vos. Uigilate itaque, quia neſcitis diem neque horaȝ.

Offertorium. Afferentur regi virgines poſt eam: proximę eius afferentur tibi. **Secreta.**

Suſcipe domine munera, quę in beatę N. virginis ⁊ martyris tuę ſollemnitate deferimus: cuius nos confidimus patrocinio liberari. Per domi.

Communio. Confundantur ſuperbi, quia iniuſte iniquitatem fecerunt in me: ego autem in mandatis tuis exercebor, in tuis iuſtificationibus, vt non confundar. **Poſtcommunio.**

Auxilientur nobis domine ſumpta myſteria: ⁊ intercedente beata N. virgine ⁊ martyre tua, ſempiterna faciant protectione gaudere. Per domin.

¶ Item pro virgine ⁊ martyre alia Miſſa. Introitus.

Me expectauerunt peccatores vt perderent me: teſtimonia tua domine intellexi: omnis conſummationis vidi finem latum mandatuȝ tuum nimis. **Pſalmus.** Beati immaculati in via, qui ambulant in lege dn̄i. ℣. Gloria. **Oratio.**

Indulgentiaȝ nobis, queſumus domine, beata N. virgo ⁊ martyr imploret: quę tibi grata ſemper extitit, ⁊ merito caſtitatis, ⁊ tuę pfeſſione virtutis. Per dominum noſtrum Ieſuȝ.

Lectio libri ſapientię. cccl. 51

Domine deus meus exaltaſti ſuper terram habitationem meaȝ, ⁊ pro morte defluente deprecata ſum. Inuocaui dominum patrem domini mei, vt non derelinquat me in die tribulationis męę, ⁊ in tempore ſuperborum ſine adiutorio. Laudabo nomen tuuȝ aſſidue, ⁊ collaudabo illud in confeſſione, ⁊ exaudita eſt oratio mea. Liberaſti me de perditione, ⁊ eripuiſti me de tempore iniquo. Propterea confitebor tibi, ⁊ laudem dicam nomini tuo, domine deꝰ noſter.

Grad. Adiuuabit eā deus vultu ſuo: deus in medio eius nō cōmouebitur. ℣. Fluminis impetus lętificat ciuitatem dei: ſanctificauit tabernaculum ſuum altiſſimus. Alleluia, alleluia. ℣. Hęc eſt virgo ſapiens, ⁊ vna de numero prudentum, alleluia.

Tēpore paſchali, omiſſo Graduali, additur ſequens ℣.

O quam pulchra eſt, caſta generatio cum claritate, alleluia.

Poſt Septuageſimā Tractus.

Ueni ſponſa Chriſti, accipe coronam, quam tibi dominus prępárauit in ęternum: pro cuius amore ſanguinem tuum fudiſti. ℣. Dilexiſti iuſtitiam, ⁊ odiſti iniquitatem: propterea vnxit te deus, deus tuus, oleo lętitię prę cōſortibus tuis. ℣. Specie tua, ⁊ pulchritudine tua: intende, proſpere procede, ⁊ regna.

Sequen-

Sequē. S. euāg. ſm Mattheū:

c. 15.

IN illo tpe: Dixit Jeſus diſcipulis ſuis parabolã hanc. Simile eſt regnum celoꝝ theſauro abſcondito in agro: quē qui inuenit homo, abſcondit, ⁊ pre gaudio illius vadit, ⁊ vēdit vniuerſa que habet, ⁊ emit agrū illū. Iterum, ſimile eſt regnū celoꝝ homini negotiatori, querenti bonas margaritas. Inuenta autē vna precioſa margarita, abiit, ⁊ vendidit omnia que habuit, ⁊ emit eam. Iterum, ſimile eſt regnum celorū ſagēne miſſe in mare, ⁊ ex omni genere piſcium congreganti. Quam, cū impleta eſſet, educentes, ⁊ ſecus littus ſedētes, elegērunt bonos in vaſa, malos autem foras miſerunt. Sic erit in conſummatione ſeculi. Exibūt angeli, ⁊ ſeparabunt malos de medio iuſtorum, ⁊ mittent eos in caminum ignis. Ibi erit fletus ⁊ ſtridor dentium. Intellexiſtis hec omnia? Dicunt ei: Etiam domine. Ait illis. Ideo, omnis ſcriba doctus in regno celorum, ſimilis eſt homini patrifamilias, qui profert de theſauro ſuo noua ⁊ vetera. Offer. Diffuſa eſt gratia in labiis tuis, propterea benedixit te deus in eternum, ⁊ in ſeculum ſeculi. Secreta.

HOſtias tibi domine beate N. virginis ⁊ martyris tue dicatas meritis benignus aſſume: ⁊ ad perpetuū nobis tribue prouenire ſubſidiū. Per. Cōio. Feci iudicium ⁊ iuſtitiam, domine, non calumnientur mihi ſuperbi: ad omnia mandata tua dirigebar: omnem viam iniquitatis odio habui. Poſtcōmunio.

DIuini muneris largitate ſatiati, queſumus, domine deus noſter: vt intercedēte beata N. virgine ⁊ martyre tua: in eius ſemper participatione viuamus. Per dominum noſtrum.

¶ In commuui plurium virginum ⁊ martyrum.

Omnia dicuntur vt ſupra pro vna virgine ⁊ martyre, excepta oratione que dicitur vt ſequitur, ⁊ epiſtola, De virginibus preceptum domini. que dr̄ vt inf. in cōi virg. non mart. f. 252. Orō.

DA nobis, queſumus, domine deus noſter: ſanctarū virginum ⁊ martyrum tuarum N. ⁊ N. palmas inceſſabili veneratione venerari: vt, quas digna mente nō poſſumus celebrare, humilibus ſaltem frequentemus obſequiis. Per. Secreta.

INtende, qs, dn̄e, munera altaribus tuis pro ſanctarū martyrum ⁊ virginum tuarum N. ⁊ N. feſtiuitate propoſita: vt ſicut per hec beata myſteria illis gloriam contuliſti, ita nobis indulgentiam largiaris. Per dn̄m noſtrum Jeſ. Poſtcommunio.

PReſta nobis, qs, domine, intercedētib⁹ ſanctis martyribus atque virginibus tuis: vt, quod ore contingimus, pura mente capiamus. Per dominū.

¶ Pro virgine tantū. Introit:

Dilexiſti iuſtitiam, ꝛ odiſti iniq̄tatē: ꝓpterea vnxit te deus, deus tuus oleo letitie, pre cõſortibus tuis. Ps. Eructauit cor meum verbū bonum: dico ego opera mea regi. ℣. Gloria patri ꝛ filio. Oratio:

Exaudi nos deus ſalutaris noſter: vt, ſicut de beate N. virginis tue feſtiuitate gaudemus: ita pie deuotionis erudiamur affectu. Per dominū.

Lectio epiſtole beati Pauli apoſtoli ad Corinthios.

2 Co.10 ꝛ 11. Fratres: Qui gloriatur, in domino glorietur. Non enim qui ſeipſum commendat, ille probatus eſt: ſed quem deus commendat. Utinam ſuſtineretis modicū quid inſipientie mee: ſed ꝛ ſupportate me. Aemulor enim vos dei emulatione. Deſpondi enim vos vni viro, virginem caſtam exhibere Chriſto.

Gradua. Specie tua ꝛ pulchritudine tua: intēde proſpere procede, ꝛ regna. ℣. Propter veritatem ꝛ manſuetudinem, ꝛ iuſtitiā: ꝛ deducet te mirabiliter dextera tua. Alla, alla. ℣. Adducētur regi virgines poſt eā: proxime eius afferētur tibi in letitia, alla.

¶ Tēpore paſchali omiſſo Graduali, additur ſequens ℣. Specie tua ꝛ pulchritudine tua: intēde ꝓſpere, ꝓcede, ꝛ regna, alla.

Poſt Septuageſimā Tractus.

Audi filia, ꝛ vide, ꝛ inclina aurem tuam: quia concupiuit rex ſpeciē tuā. ℣. Uultū tuū deprecabuntur oēs diuites plebis filie regū in honore tuo. ℣. Adducentur regi virgines poſt eam: proxime eius afferētur tibi. ℣. Afferētur in letitia ꝛ exultatione: adducentur in templum regis.

Euangeliū. Simile eſt regnum celorum decē virginibus. vt ſupra in miſſa virg. ꝛ mar. fol. 250.

Offertorium. Filie regum in honore tuo, aſtitit regina a dextris tuis in veſtitu deaurato, circundata varietate. Secreta.

Accepta tibi ſit domine ſacrate plebis oblatio, pro tuorū honore ſanctorum: quorū ſe meritis de tribulatione percepiſſe cognoſcit auxiliū. Per do.

Cōio. Quinq; prudētes virgines accepērūt oleū in vaſis ſuis cum lampadibus: media autem nocte clamor factus eſt, ecce ſponſus venit: exite obuiam Chriſto domino. Poſtcommunio.

Satiaſti, dñe, familiam tuā muneribus ſacris: eius q̄ſo ſemp interuentione nos rēfoue, cuius ſollemnia celebramus. Per dominum noſtrum Jeſum Chriſtum filium tuum, qui tecū.

¶ Item pro virgine tantū alia miſſa. Introitus.

Vultum tuum deprecabuntur omnes diuites plebis: adducentur regi virgines poſt eā: proxime ei⁹ adducētur tibi in letitia ꝛ exultatione. Pſalmus.

Pſalmus. Eructauit cor meũ verbum bonum: dico ego opera mea regi. ℣. Gloria. Oratio.

Exaudi nos deus ſalutaris noſter: vt ſicut de beatę N. vginis tuę feſtiuitate gaudem⁹: ita pię deuotionis erudiamur affectu. Per d. Lectio epl'ę beati Pauli apoſtoli ad Corinthios

1. c. 7 Fratres: De virginib⁹ pręceptum domini nõ habeo: conſilium autẽ do, tanquam miſericordiam conſecutuſ a dño vt ſim fidelis. Exiſtimo enim hoc bonũ eſſe propter inſtantẽ neceſſitatem, quõ bonũ eſt homini ſic eſſe. Alligatus es vxori? noli quęrere ſolutionem. Solutuſ es ab vxore? noli quęrere vxorem. Si autẽ acceperis vxorem: non peccaſti. Et ſi nupſerit virgo: nõ peccauit. Tribulationẽ tñ carnis habebunt huiuſmodi. Ego autẽ vobis parco. Hoc itaq; dico fratres, tẽpus breue eſt: Reliquum eſt, vt ⁊ qui habent vxores, tanquam non habẽtes ſint: ⁊ qui flent, tanquã non flentes: ⁊ qui gaudent, tanquam nõ gaudentes: ⁊ qui emunt, tanquã nõ poſſidentes: ⁊ qui vtuntur hoc mundo, tanquam non vtantur. Pręterit enim figura huius mũdi. Volo autem vos ſine ſolicitudine eſſe. Qui ſine vxore eſt: ſolicitus eſt q̃ dñi ſunt, quõ placeat deo. Qui autẽ cũ vxore eſt, ſolicitus eſt quę ſunt mundi, quõ placeat vxori: ⁊ diuiſus eſt. Et mulier innupta ⁊ virgo cogitat quę dñi ſunt: vt ſit ſancta ⁊ corpore ⁊ ſpiritu. In Chriſto Jeſu dño noſtro. Grad. Concupiuit rex decorem tuum, quoniã ipſe eſt dominus deus tuus. ℣. Audi filia, ⁊ vide, ⁊ inclina aurem tuã. Alleluia, allelu. ℣. Hęc eſt virgo ſapiẽs, ⁊ vna de numero prudẽtũ, allelu.

¶ Tẽpore paſchali omiſſo Graduali, additur ſequens ℣. O quàm pulchra eſt, caſta generatio cum claritate, alleluia.

Poſt Septuageſimã Tractus. Audi filia, ⁊ vide, ⁊ inclina aurem tuam: quia concupiuit rex ſpeciem tuam. ℣. Vultum tuũ deprecabuntur omnes diuites plebis: filię regũ in honore tuo. ℣. Adducentur regi virgines poſt eam: proximę eius afferentur tibi. ℣. Afferentur in lętitia ⁊ exultatione: adducentur in tẽplum regis. Euangelium. Simile eſt regnum cęlorum theſauro abſcondito in agro. vt ſup. in miſſa virgi. ⁊ marty. folio 251.

Offertorium. Afferentur regi virgines poſt eam, proximę eius afferentur tibi, in lętitia ⁊ exultatione: adducentur in templum regi domino. Secreta.

Accepta tibi ſit domine ſacratę plebis oblatio, pro tuorum honore ſanctorum: quorum ſe meritis de tribulatione percepiſſe cognoſcit auxilium. Per dominum noſtrum Jeſum Chriſtum filium tuum, qui tecũ viuit ⁊ regnat in. Communio. Simile eſt regnũ cęlorũ homini negociatori q̃renti bonas margaritas: inuenta autẽ vna precioſa

margarita, dedit omnia ſua, ⁊ cõ
parauit eam. Poſtcommunio.
Satiaſti domine familiam tuam muneribus ſacris: cuius queſumus ſemper interuentione nos réfoue, cuius ſollemnia celebramus. Per dominuz.

In communi non virginum.

¶ Pro vna martyre non virgine. Introitus.

Me expectauerunt peccatores vt perderẽt me, teſtimonia tua domine intellexi: omnis conſummationis vidi finem: latum mandatum tuuz nimis. Pſalm. Beati immaculati in via, qui ambulant in lege domini. ℣. Gloria patri. Oratio.
Deus, qui inter cetera potentie tue miracula, etiam in ſexu fragili victoriam martyrij contuliſti: concede propitius: vt qui beate N. martyris tue natalitia colimus, per eius ad te exẽpla gradiamur. Per dominum.
Si fuerint plures. Oratio.
Da nobis, queſumus, domine deus noſter, ſanctarum martyrum tuarum N. ⁊ N. palmas inceſſabili veneratione venerari: vt quas digna mente nõ poſſumus celebrare, humilibus ſaltez frequentemus obſequijs. Per dominum. Epiſto. Confitebor tibi domine rex. vt ſup. in miſſa virg. ⁊ marty. fol. 250.
Grad. Dilexiſti iuſtitiã, ⁊ odiſti iniquitatẽ. ℣. Propterea vnxit te deus, deus tuus, oleo letitie. Alleluia, alleluia. ℣. Specie tua ⁊ pulchritudine tua, intende, proſpere procede, ⁊ regna, alleluia.
¶ Tẽpore paſchali omiſſo Graduali, additur ſequens ℣.
Propter veritatẽ, ⁊ manſuetudinem, ⁊ iuſtitiam, ⁊ deducet te mirabiliter dextera tua, alleluia.
Poſt Septuageſimã Tractus.
Ueni ſponſa Chriſti, accipe coronam, quam tibi dominus preparauit in eternum: pro cuius amore ſanguinem tuum fudiſti. ℣. Dilexiſti iuſtitiam, ⁊ odiſti iniquitatez: propterea vnxit te deus, deus tuus oleo letitie pre cõſortibus tuis. ℣. Specie tua, ⁊ pulchritudine tua, intende, proſpere procede, ⁊ regna. Euang.
Simile eſt regnũ celorũ theſauro abſcõdito in agro. vt ſupra. fo. 251. Offert. Diffuſa eſt gratia in labijs tuis, propterea benedixit te deus in eternum, ⁊ in ſeculum ſeculi, alleluia. Secreta.
Suſcipe, domine, munera, que in beate N. martyris tue ſollemnitate deferimus: cuius nos confidimus patrocinio liberari. Per dominum noſtrũ.
Si fuerint plures. Secreta.
Intende, queſumus, domine, munera altaribus tuis pro ſanctarum martyrum tuarum N. ⁊ N. feſtiuitate propoſita: vt, ſicut per hec beata myſteria illis gloriam contuliſti, ita nobis indulgentiam largiaris. Per dominum noſtrum. Communio. Principes perſecuti ſunt me gratis, ⁊ a verbis tuis formidauit

dauit coꝛ meum: lętaboꝛ ego ſu-
per eloquia tua, quaſi qui inue-
nit ſpolia multa. **Poſtcōmunio.**
AUxilientur nobis domine
ſumpta myſteria: ⁊ inter-
cedente beata N. martyre tua:
ſempiterna faciant protectione
gaudere. Per dominum noſtr.
Si fuerint plures. Poſtcōio.
PReſta nobis, quęſumus,
domine, intercedentibus
ſanctis martyribus tuis: vt, qđ
oꝛe contingimus, pura mente ca
piamus. Per dominum noſtrū.
¶ **Pro nec virgine nec marty-
re. Introitus.**
COgnoui domine
quia ęquitas iudi-
cia tua, ⁊ in verita-
te tua humiliaſti
me: confige timo-
re tuo carnes me-
as, a mandatis tuis timui. **Pſal.**
Beati immaculati in via, qui am
bulant in lege domini. **℣.** Glo-
ria patri ⁊ filio, ⁊ ſpirit. **Oꝛatio.**
EXaudi nos deus ſalutaris
nr̄: vt, ſicut de beatę N. fe-
ſtiuitate gaudemus: ita pię deuo
tionis erudiamur affectu. Per.
Lectio libri Sapientię.
pro. 31 MUlierem foꝛtē quis inue-
niet? Procul, ⁊ de vltimis
finibus preciū eius. Confidit in
ea coꝛ viri ſui: ⁊ ſpoliis nō indige
bit. Reddet ei bonū, ⁊ non ma-
lū, oībus diebus vitę ſuę. Quęſi-
uit lanā ⁊ linū: ⁊ operata eſt cōſi-
lio manuū ſuarū. Facta eſt quaſi
nauis inſtitoꝛis de longe poꝛtās
panē ſuū. Et de nocte ſurrexit,
deditq; pręda domeſticis ſuis:
⁊ cibaria ancillis ſuis. Conſide-
rauit agrum, ⁊ emit eum: de fru-
ctu manuum ſuarum plantauit
vineā. Accinxit foꝛtitudine lum-
bos ſuos: ⁊ roboꝛauit bꝛachiū
ſuum. Guſtauit ⁊ vidit, quia bo-
na eſt negotiatio eius: non extin
guetur in nocte lucerna eius.
Manum ſuam miſit ad foꝛtia: ⁊
digiti eius appꝛehenderunt fu-
ſum. Manum ſuam apéruit ino-
pi: ⁊ palmas ſuas extēdit ad pau
perem. Non timebit domui ſuę
a frigoꝛibus niuis: omnes enim
domeſtici eius veſtiti ſunt dupli
cibus. Stragulatam veſtem fe-
cit ſibi, byſſus ⁊ purpura indu-
mentum eius. Nobilis in poꝛ-
tis vir eius, quando ſederit cum
ſenatoꝛibus terrę. Sindonē fe-
cit ⁊ vendidit, ⁊ cingulū tradidit
Chananęo. Foꝛtitudo ⁊ decoꝛ
indumentum eius, ⁊ ridebit in
die nouiſſimo. Os ſuum apé-
ruit ſapientię: ⁊ lex clementię in
lingua eius. Conſiderauit ſemi-
tas domus ſuę: ⁊ panem otioſa
non comedit. Surrexerunt filij
eius, ⁊ beatiſſimam pꝛędicaue-
runt: vir eius, ⁊ laudauit eam.
Multę filię congregauerunt di-
uitias: tu ſupergreſſa es vniuer-
ſas. Fallax gratia, ⁊ vana eſt pul-
chꝛitudo: mulier timens dn̄m, ip
ſa laudabitur. Date ei de fructu
manuum ſuarum: ⁊ laudent eā
in poꝛtis opera eius. **Gradua.**
DIffuſa eſt gratia in labiis tuis,
pꝛopterea benedixit te deus in
ęternum. **℣.** Pꝛopter veritatē

⁊ manſuetudinem,⁊ iuſtitiã,⁊ de
ducet te mirabiliter dextera tua.
Alleluia,allã. ℣. Specie tua, ⁊
pulchritudine tua: intende pro-
ſpere,procede,⁊ regna, alleluia.
¶ Tẽpore paſchali omiſſo Gra
duali, additur ſequens ℣.
Propter veritatem ⁊ manſuetu
dinem, ⁊ iuſtitiam, ⁊ deducet te
mirabiliter dextera tua,alleluia.
Poſt Septuageſimã Tractus.
Audi filia, ⁊ vide, ⁊ inclina au-
rem tuam: quia concupiuit rex
ſpeciem tuam. ℣. Vultum tuũ
deprecabuntur omnes diuites
plebis: filię regũ in honore tuo.
℣. Adducentur regi virgines
poſt eam: proximę eius afferen-
tur tibi. ℣. Afferentur in lętitia
⁊ exultatione: adducentur in tẽ-
plum regis. Euangelium. Si-
mile eſt regnum cęlorum theſau
ro abſcondito in agro. vt ſupra.
fo.251. Offert. Diffuſa eſt gra-
tia in labiis tuis: propterea be-
nedixit te deus in ęternum, ⁊ in
ſeculum ſeculi. Secreta.
Accepta tibi ſit domine ſa-
cratę plebis oblatio, pro
tuorum honore ſanctorum: quo
rum ſe meritis de tribulatione
percepiſſe cognoſcit auxilium.
Per dominum noſtrum. Cõio.
Dilexiſti iuſtitiam, ⁊ odiſti ini-
quitatem: propterea vnxit te de-
us, deꝰ tuus oleo lętitię prę con-
ſortibus tuis. Poſtcomunio.
Satiaſti, domine, familiam
tuam muneribus ſacris: e-
ius, quęſumus, ſemper interuen
tione nos refoue, cuius ſollem-
nia celebramus. Per dominũ.
¶ Item alia epiſtola pro vidua.
Lectio epiſtolę beati Pauli apo
ſtoli ad Timotheum.
Chariſſime. Viduas hono 1.c.5
ra: quę verè viduę ſunt. Si
qua autem vidua filios aut nepo
tes habet: diſcat primũ domũ ſu
am regere, ⁊ mutuã vicem redde
re parentibus. Hoc enim accep-
tũ eſt corã deo. Quę autem verè
vidua eſt ⁊ deſolata: ſperet in de-
um, ⁊ inſtet obſecrationibus ⁊
orationibus nocte ⁊ die. Nam
quę in delicijs eſt: viuẽs mortua
eſt. Et hoc pręcipe, vt irreprehẽ
ſibiles ſint. Siquis autem ſuo-
rum ⁊ maxime domeſticorũ curã
non habet: fidẽ negauit, ⁊ eſt infi
deli deterior. Vidua eligatur nõ
minus ſexaginta annorum, quę
fuerit vnius viri vxor, in operi-
bus bonis teſtimoniũ habens:
ſi filios educauit, ſi hoſpitio rece
pit, ſi ſctõꝝ pedes lauit, ſi tribula
tionẽ patiẽtibꝰ ſubminiſtrauit: ſi
omne opus bonũ ſubſecuta eſt.
¶ In anniuerſario Dedicatio-
nis eccleſię. Introitus.
Terribilis eſt locꝰ
iſte: hic domus dei
eſt, ⁊ porta celi: ⁊
vocabit' aula dei.
Pſ. Quã dilecta
tabernacula tua
domine virtutum: concupiſcit,
⁊ deficit anima mea in atria do-
mini. ℣. Gloria patri. Oratio.
Deus, qui nobis per ſingu-
los annos, huius ſancti tẽ-
pli tui conſecrationis reparas
diem,

diem, ⁊ ſacris ſemper myſteriis
repreſentas incolumes: exaudi
preces populi tui, ⁊ preſta: vt,
quiſquis hoc templum beneficia
petiturus ingreditur, cuncta ſe
impetraſſe letetur. Per domi-
num noſtrum Ieſum Chriſtum.
Lectio libri Apocalypſis beati
Ioannis apoſtoli.
c.21. IN diebus illis. Uidi ciui-
tatem ſanctam Hieruſalem
nouam deſcendentem de celo, a
deo paratã, ſicut ſponſam orna-
tã viro ſuo. Et audiui vocẽ ma-
gnam de throno dicentem. Ec-
ce tabernaculum dei cum homi-
nibus, ⁊ habitabit cum eis. Et ip-
ſi populus eius erunt: ⁊ ipſe de-
us cum eis erit eorum deus. Et
abſterget deus omnem lacrymã
ab oculis eorũ: ⁊ mors vltra non
erit, neque luctus, neque clamor,
neque dolor erit vltra, quę pri-
ma abierunt. Et dixit q̃ ſedebat
in throno: Ecce noua facio oĩa.
Graduale. Locus iſte a deo fa-
ctus eſt, ineſtimabile ſacramen-
tum, irreprehẽſibilis eſt. ℣. De-
us, cui aſtat angelorum chorus,
exaudi preces ſeruorum tuorũ.
Alleluia, alleluia. ℣. Adorabo
ad templum ſanctum tuũ: ⁊ con-
fitebor nomini tuo, alleluia.
¶ Tẽpore paſchali, omiſſo Gra
duali, additur ſequens ℣. Bene
fundata eſt domus domini, ſu-
per firmam petram, alleluia.
Poſt Septuageſimã Tractus.
Qui confidunt in domino, ſicut
mons Sion: non cõmouebitur
in eternum, qui habitat in Hie-
ruſalem. ℣. Montes in circui-
tu eius, ⁊ dñs in circuitu populi
ſui ex hoc nunc ⁊ vſque in ſeculum.
Sequen. S. euang. ſm Lucam.

IN illo tempo- c.19.
re: Ingreſſus
Ieſus perambula-
bat Iericho. Et ec-
ce vir nomine Zac-
cheus: ⁊ hic erat prin-
ceps Publicanorũ,
⁊ ipſe diues. Et querebat vi-
dere Ieſum quis eſſet: ⁊ non
poterat pre turba, quia ſtatura
puſillus erat. Et precurrens a-
ſcendit in arborem ſycomorum
vt videret eum: quia inde erat
tranſiturus. Et cum veniſſet ad
locum, ſuſpiciens Ieſus vidit il-
lum, ⁊ dixit ad eum. Zachee, fe-
ſtinans deſcende: quia hodie in
domo tua oportet me manere.
Et feſtinans deſcendit: ⁊ exce-
pit illum gaudens. Et cum vidẽ-
rent omnes, murmurabant, dicẽ-
tes quod ad hominem peccato-
rem diuertiſſet. Stans autem
Zaccheus dixit ad Ieſum. Ec-
ce dimidium bonorum meorum
domine do pauperibus: ⁊, ſi quid
aliquem defraudaui, reddo quã-
druplum. Ait Ieſus ad eũ. Quia
hodie ſalus domui huic facta eſt:
eo quod ⁊ ipſe ſit filius Abrahę.
Venit enim filius hominis quę-
rere ⁊ ſaluum facere qđ perierat.
Offertorium. Domine deus in
ſimplicitate cordis mei letus ob-
tuli vniuerſa: ⁊ populum tuum
qui repertus eſt vidi cum ingen-
ti gaudio: deus Iſrael cuſtodi hãc

voluntatē dñe deus. Secreta.

Hanc, queſumus, domine, precib⁹ noſtris: vt, quicunque intra templi huius, cuius anniuerſarium dedicationis diē celebramus, ambitum continemur, plena tibi atque perfecta corporis ⁊ anime deuotione placeamus: vt, dū hec vota preſentia reddimus, ad eterna premia te adiuuante peruenire mereamur. Per dominū. Cōmunio.

Domus mea, domus orōnis vocabit̄, dicit dñs: in ea oīs q̄ petit accipit: ⁊ q̄ querit inuenit, ⁊ pulſanti aperietur. Poſtcōmunio.

Deus, qui de viuis ⁊ electis lapidibus eternū maieſtati tue preparas habitaculū: auxiliare populo tuo ſupplicāti: vt quod eccleſie tue proficit corporalibus ſpatiis, ſpiritualibus amplificetur augmentis. Per dñm.

¶ Inf. octa. dedicationis, dicit miſſa, ſicut i die, cū ſecūda orōne de S. Maria. Concede q̄ſum⁹; tertia Eccleſie, vel pro Papa.

¶ In ipſa die dedicationis Eccleſie miſſa dr̄ vt ſup. in anniuerſario dedicationis, exceptis orōnib⁹, que dicunt̄ vt ſequit̄. Orō.

Deus, qui inuiſibiliter omnia cōtines, ⁊ tamen pro ſalute generis humani ſigna tue potentie viſibiliter oſtēdis: templum hoc potentia tue inhabitationis illuſtra: ⁊ concede, vt omnes, qui huc deprecaturi conueniunt, ex quacunque tribulatione ad te clamauerint, conſolationis tue beneficia conſequantur. Per dominum noſtr. Secreta.

Deus, qui ſacrādorum tibi auctor es munerum, effunde ſuper hanc orationis domū benedictionem tuam: vt ab omnibus in ea inuocātibus nomen tuum, defenſionis tue ſentiatur auxilium. Per dñm. Poſtcōio.

Queſumus, omnipotēs deus: vt in hoc loco, quē nomini tuo indigni dedicauimus, cunctis petētibus aures tue pietatis accommodes. Per dñm.

¶ In ipſa die dedicationis altaris totum officium agitur vt ſupra in anniuerſario dedicationis Eccleſie preter orationes, loco quarū dicūt̄ ſequentes. Oratio.

Deus, qui ex omni coaptatione ſanctorum, eternum tibi cōdis habitaculum: da edificationi tue incremēta celeſtia: vt quorū hic reliquias pio amore complectimur, eorum ſemper meritis adiuuemur. Per dominum noſtrum Jeſum. Secreta.

Omnipotēs ſempiterne deus, altare hoc nomini tuo edificatum celeſti virtutis benedictione ſanctifica, ⁊ omnibus in te ſperantibus auxilij tui munus oſtende: vt, ⁊ hic ſacramentorum virtus, ⁊ votorum obtineatur effectus. Per dominum noſtrum Jeſum Chriſtum filiū tuum, qui te. Poſtcommunio.

Queſumus omnipotēs deus: vt in hoc loco nomini tuo dedicato cūctis petentibus aures tue pietatis accōmodes. Per dominum noſtrum Jeſū.

Se-

¶ Sequentes miſſę votiuę, licet p ſacerdotis deuotione quacunque die dici poſſint per hebdomadã quando feſtum duplex non occurrit, ꝛc. vt in rubricis generalibus: cuique tamen diei propria miſſa poteſt aſſignari, vt feria ij. (niſi dicatur p defunctis) miſſa de Trinitate. Feria iij. de Angelis. Feria iiij. de Apoſtolis. Feria v. de ſpiritu ſctõ. Feria vj. de Cruce. Sabbato de ſancta Maria. In ipſiſ non dicitur Glor. in excelſis, nec Credo, niſi p publica eccleſię cauſa. In miſſa autem beatę Marię, ꝛ in miſſa Angelorum dicitur tantum, Gloria in excelſis.

¶ Miſſa de ſancta Trinitate.

Introitus.

Benedicta ſit ſacta Trinitas, atqꝫ indiuiſa vnitas: confitebimur ei: qꝛ fecit nobiſcũ miſericordiã ſuam. Ps. Dñe dominus noſter, quàm admirabile eſt nomen tuum in vniuerſa terra. ℣. Gloria. Orõ.

Omnipotẽs ſempiterne deus, qui dediſti famulis tuiſ in confeſſione verę fidei, ęterne Trinitatis gloriam agnoſcere, ꝛ in potentia maieſtatis adorare vnitatem: queſumus: vt eiuſdeꝫ fidei firmitate, ab omnibus ſemper muniamur aduerſis. Per D.

Lectio epiſtolę beati Pauli apoſtoli ad Corinthios.

c. 13. Fratres: Gaudete, perfecti eſtote, exhortamini, idẽ ſapite, pacẽ habete, ꝛ deuſ pacis ꝛ dilectionis erit vobiſcũ. Gratia dñi noſtri Jeſu Chriſti, ꝛ charitas dei, ꝛ cõicatio ſancti ſpiritus ſit cum omnibus vobis. Amen.

Graduale. Benedictus es domine, qui intuẽris abyſſos, ꝛ ſedeſ ſuper Cherubim. ℣. Benedictus es domine in firmamento celi, ꝛ laudabilis in ſecula. Alleluia, alleluia. ℣. Benedictus es domine deus patruꝫ noſtrorũ, ꝛ laudabiliſ in ſecula, allã. Tempore paſchali omiſſo Graduali vſqꝫ ad primum alleluia, additur alt' verſus vt ſequitur. ℣. Benedicamus patrem ꝛ filium cum ſancto ſpiritu, alleluia.

Poſt Septuageſimã Tractus. Te deum patrem ingenitum, te filium vnigenitum, te ſpiritum ſanctum paraclitum, ſanctam ꝛ indiuiduam Trinitatẽ, toto corde confitemur, laudamus, atque benedicimus. ℣. Quoniam magnus es tu, ꝛ faciens mirabilia; tu es deus ſolus. ℣. Tibi laus; tibi gloria, tibi gratiarum actio; in ſecula ſempiterna, o beata Trinitas.

Sequentia ſancti euangelii ſecundum Joannem.

In illo tempore: Dixit Jeſus diſcipulis ſuis. Cuꝫ vẽnerit paraclitus, quem ego mittam vobis a patre, ſpirituꝫ veritatis qui à patre procedit: ille teſtimoniũ perhibebit de me. Et vos teſtimonium perhibẽbitis: quia ab initio mecum eſtis. Hec locutus ſum vobis, vt non ſcandalizemini. Abſque ſynagogis c. 15. ꝛ 16.

faciẽt vos. Sed venit hoꝛa, vt omnis qui interficit vos, arbitretur ſe obſequium pꝛęſtare deo. Et hęc facient vobis: quia non nouerunt patrẽ, neque me. Sed hęc locutus ſum vobis: vt cum venerit hoꝛa, eoꝛum reminiſcamini qꝛ ego dixi vobis. Offert.

Benedictus ſit deus pater, vnigenitusqʒ dei filius, ſanctus quoque ſpiritus: quia fecit nobiſcuʒ miſericoꝛdiam ſuam. Secreta.

Sanctifica, quęſumus dñe deus noſter, per tui ſancti nominis inuocationem, huius oblationis hoſtiam: ⁊ per eam noſmetipſos tibi perfice munus ęternum. Per dominum. Pręfatio. Qui cũ vnigenito. f. 124.

Cõmunio. Benedicimus deũ cęli, ⁊ coꝛã oĩbus viuentibus cõfitebimur ei: quia fecit nobiſcuʒ miſericoꝛdiaʒ ſuam. Poſtcõio.

Proficiat nobis ad ſaluteʒ coꝛpoꝛis ⁊ animę, domine deus noſter, huius ſacramenti ſuſceptio: ⁊ ſempiternę ſanctę Trinitatis, eiuſdemqʒ indiuiduę vnitatis confeſſio. Per dominum.

Tẽpoꝛe paſchali in fine Introitus, in fine Offertoꝛij, ⁊ Cõmunionis, tam in ſuperioꝛi, quam in ſequentibus miſſis vbi non habetur, additur alleluia.

¶ Pro gratiarum actione dicitur miſſa de ſancta Trinitate, vel de ſpiritu ſancto, vel de ſancta Maria, additis ſequentibus oꝛationibus. Oꝛatio.

Deus, cuiꝰ miſericoꝛdię nõ eſt numerus, ⁊ bonitatis infinitus eſt theſaurꝰ, piiſſimę maieſtati tuę pꝛo collatis donis gratias agimus, tuaʒ ſemper clemẽtiam exoꝛantes: vt, qui petentibus poſtulata concedis, eoſdeʒ non deſerens, ad pꝛęmia futura diſponas. Per dñm. Secreta.

Oblateʒ dñe ſacrificij huius cum gratiaruʒ actionibus ſuſcipe ſuauitatis, ⁊ pꝛęſta: vt, quos exaudire, ⁊ incolumes ſeruare dignatus es: ab oĩ in poſterũ aduerſitate cuſtodias: ⁊ in tuo ſeruitio ⁊ amoꝛe concreſcant. Per dominum. Poſtcõmuniõ.

Deus, qui neminẽ in te ſperantem, nimiuʒ affligi permittis, ſed pium pꝛecibus pręſtas auditũ: pꝛo poſtulationibus noſtris, votiſqʒ ſuſceptis gratias agimus, te piiſſime depꝛecantes: vt per hęc, quę ſumpſimus, a cunctis eripi mereamur aduerſis. Per dominum noſtrum Jeſuʒ.

¶ Miſſa de Angelis. Introitꝰ.

Benedicite dominum omnes angeli eius, potentes virtute: qui facitis verbum eius ad audiendam vocem ſermonum eius. Pſalmus.

Benedic anima mea dño, ⁊ omnia quę intra me ſunt nomini ſancto eius. ℣. Gloria p. Oꝛatio.

Deus, qui miro oꝛdine angeloꝛũ miniſteria, hominũqʒ diſpenſas: cõcede pꝛopitius, vt quibus tibi miniſtrantibus in cęlo ſemper aſſiſtitur, ab his in terra vita noſtra muniatur. Per d.

Lectio

Lectio libri Apocalypſis beati Joannis apoſtoli.

ca. 5. In diebus illis. Audiui vocē angelorū multorū in circuitu throni ⁊ animaliū ⁊ ſeniorū: ⁊ erat numer⁹ coꝝ millia milliū, dicētiū voce magna. Dignus eſt agnus q occiſus eſt, accipere virtutē, ⁊ diuinitatē, ⁊ ſapientiā, ⁊ fortitudinē, ⁊ honorē, ⁊ gloriā, ⁊ bñdictionē. Et oēs creaturā q in celo eſt, ⁊ ſuper terrā, ⁊ ſub terra, ⁊ q ſunt in mari, ⁊ q in eo: oēs audiui dicētes: Sedēti i throno, ⁊ agno, benedictio, ⁊ honor, ⁊ gloria ⁊ poteſtas in ſecula ſeculorū. Et quatuor animalia dicebant: Amē. Et vigintiquatuor ſeniores ceciderūt i facies ſuas: ⁊ adorauerūt viuētē in ſcla ſeculoꝝ. Gra. Laudate dñs de celis, laudate eum in excelſis. ℣. Laudate eum omnes angeli eius, laudate eum omnes virtutes eius. Alleluia, alleluia. ℣. In conſpectu angeloꝝ pſallam tibi, adorabo ad templum ſanctū tuum, ⁊ cōfitebor nomini tuo, alleluia. Tempore paſchali omiſſo Graduali, additur ſequens ℣. Angelus domini deſcendit de celo, ⁊ accedens reuoluit lapidem, ⁊ ſedebat ſuper eum, alleluia. Poſt Septuageſimā Tractus. Benedicite dominum omnes angeli eius: potentes virtute, qui facitis verbum eius. ℣. Benedicite domino omnes virtutes eius: miniſtri eius qui facitis voluntatem eius. ℣. Benedicite domino omnia opera ei⁹, in omni loco dominationis eius benedic anima mea domino.

Sequē. S. euāg. ſm Joannem. ca. 1. In illo tempore: Uidit Jeſus Nathanael veniētē ad ſe: ⁊ dicit de eo. Ecce vere Iſraelita, in quo dolus non eſt. Dicit ei Nathanael. Unde me noſti? Reſpondit Jeſus, ⁊ dixit ei. Priuſq̄ te Philippus vocaret, cū eſſes ſub ficu, vidi te. Reſpōdit ei Nathanael, ⁊ ait. Rabbi, tu es filius dei, tu es rex Iſrael. Reſpondit Jeſus, ⁊ dixit ei. Quia dixi tibi, vidi te ſub ficu, credis: mai⁹ his videbis. Et dicit ei. Amen, amen dico vobis, videbitis celum apertum, ⁊ angelos dei aſcendentes ⁊ deſcendentes ſupra filium hominis. Offertorium. Stetit angelus iuxta aram templi, habens thuribulum aureum in manu ſua: ⁊ data ſunt ei incēſa multa: ⁊ aſcendit fumus aromatum de manu angeli in conſpectu dei. Secre. Hoſtias tibi domine laudis offerimus, ſuppliciter deprecantes: vt eaſdem angelico pro nobis interueniente ſuffragio, ⁊ placatus accipias, ⁊ ad ſalutem noſtram prouenire concedas. Per dominū. Cōio. Angeli, Archangeli, Principatus, ⁊ Poteſtates, Uirtutes celoꝝ, Dominationes, ⁊ Throni, Cherubim atque Seraphim, dñm benedicite in eternum. Poſtcōio. Repleti, domine, benedictione celeſti, ſuppliciter imploramus: vt, quod fragili

celebramus officio, ſanctorū an-
gelorum atque archangelorum
nobis prodeſſe ſentiamus auxi-
lio. Per dominum noſtrum Je.
¶ Alia miſſa votiua de ſctō Mi
chaele archangelo prout in eius
dedicatiōe mēſe ſeptēbr. f. 126.
¶ Miſſa votiua de ſanctis apo
ſtolis Petro ⁊ Paulo. Introit.

Mihi autē ni
mis honora-
ti ſunt amici tui de
us: nimis confor-
tatus eſt principa-
tus eorum. Pſal.
Domine probaſti me, ⁊ cognoui
ſti me: tu cognouiſti ſeſſionē me-
am, ⁊ reſurrectionem meam. ℣.
Gloria patri ⁊ filio. Oratio.
Deus, cuius dextera bea-
tum Petrum ambulantē
in fluctib⁹, ne mergeretur erexit,
⁊ coapoſtolū eius Paulum ter-
tio naufragantem de profundo
pelagi liberauit: exaudi nos pro-
pitius, ⁊ concede: vt amborum
meritis, eternitatis gloriam con
ſequamur. Qui viuis ⁊ regnas.
Lectio actuum Apoſtolorum.
ca. 5. In diebus illis: Per ma-
nus Apoſtolorum ſiebant
ſigna ⁊ prodigia multa in plebe.
Et erant vnanimiter omnes in
porticu Salomonis. Ceterorū
autem nemo audebat ſe coniun-
gere illis: ſed magnificabat eos
populus. Magis autem auge-
batur credētiū in domino mul-
titudo virorum ac mulierum: ita
vt in plateas eiicerent infirmos,
⁊ ponerent in lectulis ⁊ graba-
tis: vt veniente Petro, ſaltē vm
bra illius obūbraret quenquam
illorū, ⁊ liberarentur ab infirmi-
tatibus ſuis. Concurrebat autē
⁊ multitudo vicinarum ciuitatū
Hieruſalem, afferentes egros
⁊ vexatos a ſpiritibus immun-
dis: qui curabantur omnes.
Gradua. Conſtitues eos prin
cipes ſuper omnem terram: me-
mores erunt nominis tui domi-
ne. ℣. Pro patribus tuis nati
ſunt tibi filij, propterea populi
confitebuntur tibi. Alleluia, al-
leluia. ℣. Nimis honorati ſunt
amici tui de⁹, nimis confortatus
eſt principatus eorum, alleluia.
Poſt Septuageſimā Tractus.
Qui ſeminant in lacrymis, in
gaudio metent. ℣. Euntes ibāt
⁊ flebant mittentes ſemina ſua.
℣. Veniētes aūt veniēt cū exulta
tione portātes manipulos ſuos.
Sequē. S. euāg. ſm Mattheū.
In illo tempore: Dixit Si- c. 19.
mon Petrus ad Jeſum.
Ecce, nos reliquimus omnia, ⁊
ſecuti ſumus te: quid ergo erit
nobis? Jeſus autem dixit illis.
Amen dico vobis, quod vos
q ſecuti eſtis me, in regeneratio-
ne, cum ſederit filius hominis in
ſede maieſtatis ſue, ſedebitis ⁊
vos ſuper ſedes duodecim, iudi
cantes duodecim tribus Iſrael.
Et omnis, qui reliquerit domū,
vel fratres, aut ſorores, aut pa-
trem, aut matrem, aut vxorem,
aut filios, aut agros propter no-
men meū: centuplum accipiet,
⁊ vitam eternam poſſidebit.
Offer-

Offertorium. In omnem terram exiuit ſonus eorũ: ⁊ in fines orbis terre verba eoruʒ. Secre.

Offerimus tibi domine preces ⁊ munera: que, vt tuo ſint digna conſpectu, apoſtolorũ tuorum Petri ⁊ Pauli precibus adiuuemur. Per dominum no.

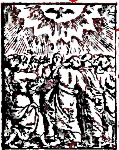
Communio. Uos, qui ſecuti eſtis me, ſedebitis ſuper ſedes iudicantes duodecim tribus Iſrael. Poſtcommunio.

Protege domine populuʒ tuum: ⁊ apoſtolorum tuorũ Petri ⁊ Pauli patrocinio confidentem, perpetua defenſione conſerua. Per dominum noſtrum Ie.

Tempore paſchali dicitur miſſa vt in feſto ſancti Marci, preter Orationem, Epiſtolam, ⁊ Euangelium, que dicuntur vt ſupra.

¶ Miſſa de ſpiritu Sancto.

Introitus.

Spiritus domini repleuit orbem terrarũ, ⁊ hoc quod continet omnia, ſcientiã habet vocis. Pſal. Exurgat deus, ⁊ diſſipẽtur inimici eius, ⁊ fugiãt qui oderunt eũ, à facie eius. ℣. Gloria.

Deus, qui corda Oratio. fidelium, ſancti ſpiritus illuſtratione docuiſti: da nobis in eodem ſpiritu recta ſapere, ⁊ de eius ſemper conſolatione gaudere. Per domi. in vnitate eiuſ.

Lectio actuum Apoſtolorum.

M. N. R.

In diebus illis. Cum audiſſent apoſtoli qui erant Hie- c.8.
roſolymis, quia recepit Samaria verbuʒ dei: miſerunt ad eos Petrum ⁊ Ioannem. Qui cũ veniſſent, orauerũt pro ipſis, vt acciperẽt ſpiritũ ſanctũ. Nõduʒ enim in quenquã illorum venerat: ſed baptizati tantum erant in nomine domini Ieſu. Tunc imponebant manus ſuper illos, ⁊ accipiebant ſpiritum ſanctum. Grad.

Beata gens, cuius eſt dominus deus eorum: populus quem elegit dominus in hereditatem ſibi. ℣. Uerbo domini celi firmati ſunt, ⁊ ſpiritu oris eius omnis virtus eorum. Alleluia, alleluia. ℣. Ueni ſancte ſpiritus: reple tuorum corda fidelium: ⁊ tui amoris in eis ignem accende, alleluia. Tempore paſchali omiſſo Graduali, additur ſequens ℣. Emitte ſpiritum tuum, ⁊ creabuntur: ⁊ renouabis faciem terre, alleluia.

Poſt ſeptuageſimam Tractus.

Emitte ſpiritum tuum, ⁊ creabuntur: ⁊ renouabis faciem terre. ℣. O quàm bonus ⁊ ſuauis eſt, domine, ſpiritus tuus in nobis. ℣. Ueni ſancte ſpiritus: reple tuorum corda fidelium: ⁊ tui amoris in eis ignem accende.

Sequentia ſancti euangelij ſecundum Ioannem.

In illo tempore, Dixit Ie- c.14.
ſus diſcipulis ſuis. Si quis diligit me, ſermonem meum ſeruabit, ⁊ Pater meus diliget eum, ⁊ ad euʒ veniemus, ⁊ manſionem

ſionem apud eum faciemus. Qui non diligit me, ſermones meos non ſeruat. Et ſermonē quem audiſtis, non eſt meus: ſed eius qui miſit me, patris. Hec locutus ſum vobis apud vos manens. Paraclitus autem, ſpiritus ſanctus, quem mittet pater in nomine meo: ille vos docebit omnia, ⁊ ſuggeret vobis omnia quecunque dixero vobis. Pacem relinquo vobis, pacem meam do vobis. Non quomodo mundus dat, ego do vobis. Non turbetur cor veſtrum, neque formidet. Audiſtis qꝛ ego dixi vobis: Uado ⁊ venio ad vos. Si diligeretis me, gauderetis vtique, quia vado ad patrem: quia pater maior me eſt. Et nunc dixi vobis priuſquam fiat: vt cum factum fuerit, credatis. Jam non multa loquar vobiſcum. Uenit enim princeps mundi huius, ⁊ in me non habet quicquam. Sed, vt cognoſcat mundus quia diligo patrem: ⁊ ſicut mandatum dedit mihi pater, ſic facio. Offertorium.

Confirma hoc deus, quod operatus es in nobis: a templo ſancto tuo, quod eſt in Hieruſalē, tibi offerēt reges munera. Sec.

Munera, queſumus domine, oblata ſanctifica: ⁊ corda noſtra ſancti ſpiritus illuſtratione emunda. Per dominum. in vnitate eiuſ. Prefatio. Qui aſcēdēs ſuper oēs celos. fo. 122.

Coio. Factus eſt repente de celo ſonus aduenientis ſpiritus vehementis, vbi erant ſedentes: ⁊ repleti ſunt oēs ſpiritu ſancto, loquentes magnalia dei. Poſtcō.

Sancti ſpiritus, queſumus domine, corda noſtra mundet infuſio: ⁊ ſui roris intima aſperſione fecundet. Per dominum. in vnitate eiuſdem ſpiri.

¶ Ad poſtulandum gratiā ſpiritus Sancti, dicitur miſſa vt ſupra cum ſequentibus orationibus. Oratio.

Deus, cui omne cor patet, ⁊ oīs voluntas loquitur, ⁊ quem nullum latet ſecretum: purifica p infuſionem ſancti ſpiritus cogitationes cordis noſtri: vt te perfecte diligere, ⁊ digne laudare mereamur. Per do. Secreta.

Hec oblatio, queſumus domine, cordis noſtri maculas emundet: vt ſancti ſpiritus digna efficiatur habitatio. Per dominum noſtrum Jeſum Chriſtum. in vnitate eiuſ. Poſtcōio.

Concede, qs omnipotens deus, ſanctum nos ſpiritū votis promereri ſedulis: quatenus eius gratia, ⁊ ab omnibus liberemur tentationibus, ⁊ peccatorum noſtrorum indulgentiam mereamur accipere. Per dominum noſtrum Jeſū Chriſtum filium tuū, in vnitate eiuſ.

¶ Poteſt etiam in hac quinta feria dici miſſa votiua de ſanctiſſimo Sacramento, que habetur in eius feſto. folio 152.

¶ Miſſa de ſancta Cruce.

Introitus.

Nos autem gloriari oportet in Cruce dñi noſtri Jeſu Chriſti: in quo eſt ſalus, vita, ⁊ reſurrectio noſtra: ꝑ quem ſaluati ⁊ liberati ſumus. Ps. Deus miſereatur noſtri, ⁊ benedicat nobis: illuminet vultū ſuum ſuper nos, ⁊ miſereatur noſtri. ℣. Gloria patri ⁊. Oratio.

Deus, qui vnigeniti filij tui precioſo ſanguine, viuificę Crucis vexillum ſanctificare voluiſti: concede, quęſumus, eos, qui eiuſdem ſanctę Crucis gaudent honore, tua quoq; vbique protectione gaudere. Per eun.

Lectio epiſtolę beati Pauli apoſtoli ad Philippenſes.

C. 2. Fratres. Chriſtus factus eſt pro nobis obediens vſque ad mortem: mortem autem Crucis. Propter quod ⁊ deus exaltauit illum: ⁊ donauit illi nomen, qđ eſt ſuper omne nomen: vt in nomine Jeſu omne genu flectatur, cęleſtium, terreſtrium, ⁊ infernorū: ⁊ omnis lingua confiteatur quia dominus Jeſus Chriſtus in gloria eſt dei patris.

Graduale. Chriſtus factus eſt pro nobis obediēs vſq; ad mortem: mortē autē crucis. ℣. Propter quod ⁊ deus exaltauit illū: ⁊ dedit illi nomen, quod eſt ſuper omne nomen. Alleluia, alleluia. ℣. Dulce lignum, dulces clauos, dulcia ferens pondera: quę ſola fuiſti digna ſuſtinere regem cęlorum, ⁊ dominum, alleluia. Tempore paſchali omiſſo Graduali, additur ſequens ℣. Dicite in gentibus, quia dominus regnauit à ligno, alleluia.

Poſt ſeptuageſimam Tractus.

Adoramus te Chriſte, ⁊ benedicimus tibi: quia per crucem tuam redemiſti mundū. ℣. Tuā Crucem adoramus domine, tuā glorioſam recolimus paſſionē: miſerere noſtri, qui paſſus es ꝑ nobis. ℣ O crux benedicta, quę ſola fuiſti digna portare regem cęlorum ⁊ dominum.

Sequentia ſancti euangelij ſecundū Mattheum.

In illo tempore, Aſſumpſit C. 20.
Jeſus duodecim diſcipulos ſuos ſecreto, ⁊ ait illis. Ecce, aſcendimus Hieroſolymam, ⁊ filius hominis tradetur principibus ſacerdotum, ⁊ ſcribis: ⁊ condemnabunt eū morte, ⁊ tradēt eum Gentibus ad illudendum ⁊ flagellandū, ⁊ crucifigendum: ⁊ tertia die reſurget. Offerto.

Protege domine plebem tuam per ſignum ſanctę crucis ab omnibus inſidijs inimicorum omnium: vt tibi gratam exhibeamꝰ ſeruitutē, ⁊ acceptabile tibi fiat ſacrificium noſtrum. Secreta.

Haec oblatio, q̄s dñe, ab omnibus nos purget offenſis: quę in ara crucis immolata, etiā totius mundi tulit offenſam. Per. Pręf. Qui ſalutē humani generis in ligno crucis conſtitui

ſti. fol. 121. Cõio. Per ſignum
crucis de inimicis noſtris libera
nos deus noſter. Poſtcõmun.
Adeſto nobis dñe Deus no
ſter: ⁊, quos ſanctę Crucis
lętari facis honore, eius quoque
ppetuis defẽde ſubſidijs. Per.
Tempore paſchali, loco primę
orationis dicitur ſequens Oõ.
Deus, qui pro nobis filium
tuũ crucis patibulũ ſubire
voluiſti, vt inimici à nobis expel
leres poteſtatẽ: cõcede nobis fa
mulis tuis: vt reſurrectionis gra
tiã conſequamur. Per dominũ.
Et ad Introitus, Offertorius, ⁊
Poſtcõmunio additur Alla.
vt ſupra in ppria rub. dictuz eſt.
¶ Alia Miſſa de Paſſione dñi
noſtri Jeſu Chriſti. Introitus.
Humiliauit ſeme
tipſũ dominus
Jeſus Chriſtꝰ
vſq3 ad mortẽ,
mortẽ autẽ cru
cis: propter qd
⁊ deus exalta-
uit illũ, ⁊ donauit illi nomẽ, quod
eſt ſuper omne nomen. ps. Mi-
ſericordias dñi in ęternũ canta-
bo: in generatione ⁊ generatio-
nem. ℣. Gloria patri. Oratio.
Domine Jeſu Chriſte, qui
de cęlis ad terrã de ſinu pa
tris deſcendiſti, ⁊ ſanguinẽ tuuz
precioſuz in remiſſionẽ peccato-
ruz noſtrorũ fudiſti: te humiliter
deprecamur: vt in die iudicij, ad
dexterã tuaz audire mereamur,
venite bñdicti. Qui viuis, ⁊ re.
Lectio Zacharię prophetę.

Haec dicit dñs. Effundam c. 1
ſuper domum Dauid, ⁊ ſu- ⁊ 13
per omnes habitantes Hieruſa
lez, ſpiritum gratię, ⁊ miſeratio-
nis: ⁊ aſpicient in eum quem cõ-
fixerunt: ⁊ plangent eũ planctu
quaſi ſuper vnigenitum: ⁊ dole-
bunt ſuper euz, vt doleri ſolet in
morte primogeniti. In illa die
erit planctus magnus in Hieru
ſalem: ⁊ dicetur. Quid ſunt pla-
gę iſtę in medio manuuz tuaruz?
Et dicet. His plagatus ſum in
domo eorum qui diligebãt me.
Framea ſuſcitare ſuper paſtorẽ
meum, ⁊ ſuper virum cohęrentẽ
mihi, dicit dominus exercituuz:
Percute paſtorem, ⁊ diſpergen-
tur oues. Ait dñs omnipotens.
Graduale. Improperium ex-
pectauit cor meum, ⁊ miſeriam:
⁊ ſuſtinui, qui ſimul mecum con-
triſtaretur, ⁊ non fuit: conſolan-
tem me quęſiui, ⁊ non inuẽni. ℣.
Dederunt in eſcam meam fel, ⁊
in ſiti mea potauerũt me aceto.
Alleluia, alleluia. ℣. Aue rex no
ſter: tu ſolus noſtros es miſera-
tus errores, patri obediens, du-
ctus es ad crucifigendum: vt
agnus manſuetus ad occiſionẽ,
alleluia. Tępore paſchali omiſ-
ſo Graduali, dicitur ſequẽs. ℣.
Tibi gloria oſanna: tibi trium-
phus ⁊ victoria: tibi ſummę lau
dis ⁊ honoris corona, Alleluia.
Poſt ſeptuageſimam Tract.
Vere languores noſtros ipſe
tulit, ⁊ dolores noſtros ipſe
portauit. ℣. Et nos putaui-
mus eum quaſi leproſum, ⁊ per-
cuſſum

cuſſum a deo, ⁊ humiliatum. ℣.
Ipſe autem vulneratus eſt pro-
pter iniquitates noſtras, attri-
tus eſt propter ſcelera noſtra. ℣.
Diſciplina pacis ſuper eum: ⁊ li-
uore eius ſanati ſumus.

Seq. ſancti euang. ſm Joannē.

c.19. In illo tempore: Sciens Je-
ſus quia iam omnia cōſum-
mata ſunt, vt conſummaretur
ſcriptura, dicit. Sitio. Uas ergo
poſitum erat aceto plenum. Illi
autem ſpongiam aceto plenam,
hyſſopo circumponentes obtu-
lerunt ori eius. Cum ergo acce-
piſſet Jeſus acetum, dixit. Con-
ſummatum eſt. Et inclinato ca-
pite tradidit ſpiritum. Judęi er-
go quoniam paraſceue erat, vt
non remanerent in cruce corpo-
ra ſabbato (erat enim magnus
dies ille ſabbati) rogauerunt Pi-
latum, vt frangerentur eorū cru-
ra, ⁊ tollerentur. Uenerunt er-
go milites: ⁊ primi quidem fre-
gerunt crura: ⁊ alterius, qui cru-
cifixus eſt cum eo. Ad Jeſum au-
tem cum veniſſent, vt viderunt
eum iam mortuum, non frege-
runt eius crura; ſed vnus militū
lancea latus eius aperuit, ⁊ con-
tinuo exiuit ſanguis ⁊ aqua. Et
qui vidit, teſtimonium perhi-
buit: ⁊ verum eſt teſtimoniū eius.

Offer. Inſurrexerūt in me viri
iniqui: abſque miſericordia quę
fecerunt me interficere: ⁊ non pe-
percerūt in faciē meā ſpuere: lan
ceis ſuis vulnerauerūt me, ⁊ cōcuſ
ſa ſunt oīa oſſa mea. Secr.

Oblatum tibi dn̄e ſacrificiū,
M. N. R.
intercedēte vnigeniti filij tui paſ
ſione, viuificet nos ſemper ⁊ mu
niat. Qui tecum viuit ⁊ regnat.

Cōio. Foderūt manus meas
⁊ pedes meos: dinumerauerunt
omnia oſſa mea. Poſtcommu.

Domine Jeſu Chriſte fili
dei viui, q hora ſexta pro re
demptione mūdi crucis patibulū
aſcendiſti, ⁊ ſanguinē tuum pre
cioſum in remiſſionē peccatorū
noſtrorū fudiſti: te humiliter de-
precamur: vt poſt obitū noſtrū,
paradiſi ianuas nos gaudenter
introire concedas. Qui viuis.

¶ Miſſa votiua de S. Maria,
ab Aduentu vſque ad nati-
uitatem. Introitus.

Rorate cęli de-
ſuper, ⁊ nubes
pluant iuſtum:
aperiatur ter-
ra, ⁊ germinet
ſaluatorē. Ps.
Benedixiſti do
mine terram tuam, auertiſti ca-
ptiuitatem Jacob. ℣. Gloria
patri, ⁊ filio, ⁊ ſpiritui. Oratio.

Deus, qui de beatę Marię
virginis vtero, verbū tuū
angelo nunciante carnem ſuſci-
pere voluiſti: pręſta ſupplicibus
tuis: vt, qui vere eam genitricē
dei credimus, eius apud te inter-
ceſſionibus adiuuemur. Per eū
dem dominum noſtrum Jeſum
Chriſtum filium tuum: qui tecū.

Lectio Iſaię prophetę. ca.7.

In diebus illis, Locutus
eſt dominus ad Achaz, di-
cens. Pete tibi ſignū a domi-

 no

no deo tuo in profundum inferni, ſiue in excelſum ſupra. Et dixit Achaz. Non petam: ⁊ non tentabo dominum. Et dixit. Audite ergo domus Dauid. Nunquid parum vobis eſt, moleſtos eſſe hominibus, quia moleſti eſtis ⁊ deo meo? Propter hoc dabit dominus ipſe vobis ſignum. Ecce, virgo concipiet, ⁊ pariet filium, ⁊ vocabitur nomen eius Emmanuel. Butyrū ⁊ mel comedet, vt ſciat reprobare malū, ⁊ eligere bonum. **Graduale.** Tollite portas principes veſtras, ⁊ eleuamini portę ęternales, ⁊ itroibit rex glorię. ℣. Quis aſcēdet in montem domini? aut quis ſtabit in loco ſancto eius? innocēs manib⁹, ⁊ mūdo corde. Alleluia, alleluia. ℣. Aue maria, gratia plena, dominus tecū, benedicta tu in mulieribus, allā.

ca. 1. **Seq. ſancti euang. ſm Lucam.** In illo tempore: Miſſus eſt angelus Gabriel à deo in ciuitatem Galilęę, cui nomen Nazareth, ad virginem deſponſatam viro, cui nomen erat Joſeph, de domo Dauid: ⁊ nomen virginis Maria. Et ingreſſus angelus ad eam dixit. Aue gratia plena, dominus tecum: benedicta tu in mulieribus. Quę cum audiſſet, turbata eſt in ſermone eius, ⁊ cogitabat qualis eſſet iſta ſalutatio. Et ait angelus ei. Ne timeas Maria, inueniſti enim gratiam apud deū. Ecce concipies in vtero, ⁊ paries filium: ⁊ vocabis nomen eius Jeſum. Hic erit magnus: ⁊ filius altiſſimi vocabitur. Et dabit illi dominus de⁹ ſedem Dauid patris eius: ⁊ regnabit in domo Jacob in ęternum: ⁊ regni eius non erit finis. Dixit autem Maria ad angelū. Quómodo fiet iſtud, quoniam virum non cognoſco? Et reſpōdens angelus, dixit ei. Spiritus ſanctus ſuperueniet in te, ⁊ virtus altiſſimi obumbrabit tibi. Ideóque, ⁊ quod naſcetur ex te ſanctū, vocabitur filius dei. Et ecce Eliſabeth cognata tua, ⁊ ipſa concepit filium in ſenectute ſua: ⁊ hic mēſis, eſt ſextus illi, quę vocatur ſterilis: quia nō erit impoſſibile apud deum omne verbum. Dixit autem Maria. Ecce ancilla domini, fiat mihi ſecūdum verbum tuum. **Offertorium.** Aue Maria, gratia plena, dominus tecum: benedicta tu in mulieribus: ⁊ benedictus fructus ventris tui. **Secreta.** In mentibus noſtris, quęſumus domine, verę fidei ſacramēta confirma: vt, qui conceptum de virgine, deum verum ⁊ hominem confitemur: per eiuſdem ſalutiferę reſurrectionis potentiā, ad ęternam mereamur perueniri lętitiam. Per eundem domi. **Prefat.** Et te in veneratione beatę Marię: **quę in ſequentibus quoque Miſſis de ſancta Maria dicitur.** **Communio.** Ecce virgo concipiet, ⁊ pariet filium: ⁊ vocabitur nomen eius Emmanuel. **Poſtcōio.** Gratiam tuam, quęſumus do-

domine, mentibus noſtris infūde: vt qui, angelo nunciāte, Chriſti filij tui incarnationem cognóuimus: per paſſionem eius ⁊ crucem, ad reſurrectionis gloriam perducamur. Per eundem do.

¶ A natiuitate vſque ad purificationem. Introitus.

Vultum tuū deprecabūtur omnes diuites plebis: adducentur regi virgines poſt eam: proximę eius adducentur tibi, in lętitia ⁊ exultatione. Pſalmus. Eructauit cor meum verbum bonū: dico ego opera mea regi. ℣. Gloria patri, ⁊ filio, ⁊ ſpiritui ſan. Oratio.

Deus, qui ſalutis ęternę beatę Marię virginitate fęcūda, humano generi prǽmia pręſtitiſti: tribue quęſumus: vt ipſam pro nobis intercedere ſentiamus: per quam meruimus auctorem vitę ſuſcipere, dominum noſtrum Ieſum Chriſtum filiū tuum. Qui tecum viuit ⁊ regn.

Lectio epiſtolę beati Pauli apoſtoli ad Titum.

ca.3. Chariſſime: Apparuit benignitas ⁊ humanitas ſaluatoris noſtri dei: non ex operibus iuſtitię quę fecimus nos, ſed ſecundum ſuam miſericordiam ſaluos nos fecit per lauacrum regenerationis ⁊ renouationis ſpiritus ſancti, quem effudit in nos abunde per Ieſum Chriſtum ſaluatorem noſtrum: vt iuſtificati gratia ipſius, hęredes ſimus ſecundum ſpem vitę ęternę. In Chriſto Ieſu domino noſtro.

Graduale. Speciosus forma prę filijs hominū: diffuſa eſt gratia in labijs tuis. ℣. Eructauit cor meum verbum bonum: dico ego opera mea regi: lingua mea calamus ſcribę velociter ſcribentis. Alleluia, alleluia. ℣. Poſt partum virgo inuiolata permanſiſti: dei genitrix intercede pro nobis, alleluia.

Poſt Septuageſimā Tractus. Gaude Maria virgo. vt in ſequenti Miſſa.

Seq. ſancti euang. ſm Lucam. ca.2.

In illo tēpore: Paſtores loquebantur adinuicē: Trāſeamus vſq; Bethlehē: ⁊ videamus hoc verbum quod factum eſt: quod fecit dñs, ⁊ oſtendit nobis. Et venerunt feſtinantes: ⁊ inuenerunt Mariā ⁊ Ioſeph, ⁊ infantē poſitū in prẹſepio. Videntes aūt cognouerunt de verbo, quod dictum erat illis de puero hoc. Et omnes qui audierūt, mirati ſunt: ⁊ de his, quę dicta erāt à paſtoribus ad ipſos. Maria autem conſeruabat omnia verba hęc, conferens in corde ſuo. Et reuerſi ſunt paſtores, glorificātes ⁊ laudantes deū in omnibus quę audierant ⁊ viderant: ſicut dictū eſt ad illos. Offer. Felix nanq; es ſacra virgo Maria, ⁊ omni laude digniſſima: q; ex te ortus eſt ſol iuſtitię, Chriſtus deus noſter.

Muneribus noſtris, Secre. q̄s domine, precibuſque ſu-

ſuſceptis: ⁊ cęleſtibus nos mundamyſterijs, ⁊ clemēter exaudi. Per do. Cōio. Beata viſcera Marię virginis, quę portauerūt ęterni patris filium. Poſtcōio.

Hec nos cōmunio domine purget a crimine: ⁊ intercedente beata dei genitrice Maria, cęleſtis remedij faciat eſſe cōſortes. Per eundem dominum.

¶ A purificatione vſque ad Paſcha. Introitus.

Salue ſancta Parens, enixa puęrpera regē: qui cęlū, terramque regit in ſecula ſeculorū. Ps. Eructauit cor meū verbū bonū: dico ego opa mea regi. ℣. Gloria pa. Oratio.

Concede nos famulos tuos, quęſumus, dn̄e deus, ꝑpetua mentis ⁊ corporis ſanitate gaudere: ⁊ glorioſa beatę Marię ſemper virginis interceſſione, a pręſenti liberari triſtitia, ⁊ ęterna perfrui lętitia. Per do.

cccl. Lectio libri ſapientię.
24. Ab initio ⁊ ante ſecula creata ſum: ⁊ vſque ad futurum ſeculum non deſinam: ⁊ in habitatione ſancta coram ipſo miniſtraui. Et ſic in Sion firmata ſū: ⁊ in ciuitate ſanctificata ſimiliter requieui: ⁊ in Hieruſalem poteſtas mea. Et radicaui in populo honorificato: ⁊ in partes dei mei hęreditas illius: ⁊ in plenitudine ſanctorū detentio mea. Grad.

Benedicta ⁊ venerabilis es virgo Maria: quę ſine tactu pudoris inuenta es mater ſaluatoris. ℣. Virgo dei genitrix, quem totus nō capit orbis, in tua ſe clauſit viſcera factus homo. Alleluia, alleluia. ℣. Virga Ieſſe floruit: virgo deum ⁊ hominem genuit: pacem deus reddidit: in ſe recōcilians ima ſummis, alleluia.

Poſt Septuageſimā Tractus.

Gaude Maria virgo, cunctas hęreſes ſola interemiſti. ℣. Quę Gabrielis archangeli dictis credidiſti. ℣. Dum virgo deum ⁊ hominem genuiſti: ⁊ poſt partū virgo inuiolata permanſiſti. ℣. Dei genitrix intercede ꝑ nobis.

Sequentia ſancti euangelij ſecundum Lucam.

In illo tempore. Loquen- c.ii.
te Ieſu ad turbas. Extollens vocem quędam mulier de turba, dixit illi. Beatus venter qui te portauit, ⁊ vbera quę ſuxiſti. At ille dixit. Quin immo beati qui audiunt verbum dei, ⁊ cuſtodiunt illud. Offertorium.

Felix nanque es ſacra virgo Maria, ⁊ omni laude digniſſima: quia ex te ortus eſt ſol iuſtitię, Chriſtus deus noſter. Secr.

Tua domine propitiatione ⁊ beatę Marię ſemper virginis interceſſione: ad perpetuā atque pręſentem hęc oblatio nobis proficiat proſperitatem ⁊ pacem. Per dominum noſtrum.

Cōio. Beata viſcera Marię virginis, quę portauerunt ęterni patris filium. Poſtcōmunio.

Sumptis domine ſalutis noſtrę ſubſidijs, da, quęſum⁹, beatę

beatę Marię ſemper virginis patrocinijs nos vbique protegi, in cuius veneratione hęc tuę obtulimus maieſtati. Per dominū.

¶ A Paſcha vſque ad Pentecoſten. Introitus.

Salue ſancta parens, enixa puerpera regem: qui cęlum, terramque regit in ſecula ſeculorū, alleluia. Ps. Eructauit cor meum verbū bonum: dico ego opera mea regi. ℣. Gloria patri, ꝛ filio. Oratio.

Concede nos famulos tuos, quęſumus domine deus, perpetua mentis ꝛ corporis ſanitate gaudere: ꝛ glorioſa beatę Marię ſemper virginis interceſſione, a pręſenti liberari triſtitia, ꝛ ęterna perfrui lętitia. Per dominum noſtrū Ieſum Chri.

Lectio libri Sapientię.

c.24 Ab initio ꝛ ante ſecula creata ſum: ꝛ vſque ad futurū ſeculum non deſinam: ꝛ in habitatione ſancta, coram ipſo miniſtraui. Et ſic in Sion firmata ſū: ꝛ in ciuitate ſanctificata ſimiliter requieui: ꝛ in Hieruſalem poteſtas mea. Et radicaui in populo honorificato: ꝛ in partes dei mei hęreditas illius: ꝛ in plenitudine ſanctorū detentio mea. Alleluia, alleluia. ℣. Virga Ieſſe floruit: virgo deum ꝛ hominē genuit: pacē deus reddidit: in ſe recōcilians ima ſummis, alleluia. ℣. Aue maria, gratia plena, dominus tecum: benedicta tu in mulieribus, alleluia.

Sequentia ſancti euangelij ſecundum Ioannem.

In illo tempore: Stabant c. 19.
autem iuxta crucem Ieſu mater eius, ꝛ ſoror matris eius Maria Cleophę, ꝛ Maria Magdalene. Cum vidiſſet ergo Ieſus matrem, ꝛ diſcipulum ſtantem quem diligebat, dicit matri ſuę. Mulier, ecce filius tuus. Deinde dicit diſcipulo. Ecce mater tua. Et ex illa hora accepit eam diſcipulus in ſuam.

Offertorium. Beata es virgo Maria, quę omnium portaſti creatorem: genuiſti qui te fecit, ꝛ in ęternum permanes virgo, alleluia.

Secreta.

Tua domine propitiatione, ꝛ beatę Marię ſemper virginis interceſſione: ad perpetuā atque pręſentem hęc oblatio nobis proficiat proſperitatem ꝛ pacem. Per dominum noſtrum Ieſum Chriſtum filium tuum: qui tecum viuit ꝛ regnat, in vnitate ſpiritus ſancti, deus. Communio. Beata viſcera Marię virginis, quę portauerunt ęterni patris filium, alleluia.

Poſtcommunio.

Sumptis domine ſalutis noſtrę ſubſidijs: da, quęſumus, beatę Marię ſemper virginis patrocinijs nos vbique protegi: in cuius veneratione, hęc tuę obtulimus maieſtati. Per dominum noſtrum Ieſū Chriſtum filium tuum.

¶ A Pentecoſte vſque ad Aduentum. Introitus.

Salue ſancta parens, enixa puerpera regem: qui celum, terramque regit in ſecula ſeculoruz. Pſalmus. Eructauit cor meum verbuz bonum: dico ego opera mea regi. ℣. Gloria patri, ⁊ filio. Oratio.

Concede nos famulos tuos, queſumus domine deus, perpetua mentis ⁊ corporis ſanitate gaudere: ⁊ glorioſa beate Marie ſemper virginis interceſſione, a preſenti liberari triſtitia, ⁊ eterna perfrui letitia. Per dominum noſtruz Ieſum Chri.

Lectio libri Sapientie.

c.24 Ab initio ⁊ ante ſecula creata ſum: ⁊ vſque ad futuruz ſeculum non deſinam: ⁊ in habitatione ſancta, coram ipſo miniſtraui. Et ſic in Sion firmata ſuz: ⁊ in ciuitate ſanctificata ſimiliter requieui: ⁊ in Hieruſalem poteſtas mea. Et radicaui in populo honorificato: ⁊ in partes dei mei hereditas illius: ⁊ in plenitudine ſanctorū detentio mea. Grad. Benedicta ⁊ venerabilis es virgo Maria: que ſine tactu pudoris inuenta es mater ſaluatoris. ℣. Virgo dei genitrix, quem totus nō capit orbis, in tua ſe clauſit viſcera factus homo. Alleluia, alleluia. ℣. Poſt partum virgo inuiolata permanſiſti: dei genitrix intercede ꝓ nobis, all'a.

Sequentia ſancti euangelij ſecundum Lucam.

In illo tempore. Loquente Ieſu ad turbas, extollens vocem quedam mulier de turba, dixit illi. Beatus venter qui te portauit, ⁊ vbera que ſuxiſti. At ille dixit. Quin immo beati qui audiunt verbum dei, ⁊ cuſtodiunt illud. Offertorium. c.11

Aue maria, gratia plena, dominus tecum: benedicta tu in mulieribus, ⁊ benedictus fructus ventris tui. Secreta.

Tua domine propitiatione, ⁊ beate Marie ſemper virginis interceſſione: ad perpetuā atque preſentem hec oblatio nobis proficiat proſperitatem ⁊ pacem. Per dominum noſtrum.

Communio. Beata viſcera Marie virginis, que portauerunt eterni patris filium.

Poſtcommunio.

Sumptis domine ſalutis noſtre ſubſidijs, da, queſumus, beate Marie ſemper virginis patrocinijs nos vbique protegi, in cuius veneratione hec tue obtulimus maieſtati. Per dominuz.

¶ Alie Miſſe votiue pro deuotione Sacerdotis quacunq; die dicēde, niſi fuerit Dominica, vel officium duplex. ⁊ cetera vt in Rubricis generalibus.

¶ Miſſa pro quacunque neceſſitate. Introitus.

Salus populi ego ſum, dicit dominus: de quacunq; tribulatione clamauerint ad me, exaudiam

diam eos: ꝛ ero illoꝝ dominus
in perpetuū. Ps. Attendite po
pule meus legem meam: inclina
te aurem veſtram in verba oris
mei. ℣. Gloria patri. Oratio.
Ineffabilem miſericordiā
tuam domine nobis clemē
ter oſtende: vt ſimul nos ꝛ a pec
catis omnibus exuas, ꝛ a penis
quas pro his meremur, eripias.
Per dominum noſtrum Jeſū.

Lectio Hieremie prophete.

c.14. Si iniquitates noſtre con
tenderint contra nos: Do
mine fac propter nomen tuum:
quoniam multe ſunt auerſiones
noſtre. Tibi peccauimus, expe
ctatio Iſrael, ſaluator eius in tē
pore tribulationis. Tu autem
in nobis es domine, ꝛ nomen
tuum inuocatum eſt ſuper nos:
ne derelinquas nos, domine de
us noſter. Graduale. Libe
raſti nos domine ex affligenti
bus nos: ꝛ eos qui nos oderūt,
confudiſti. ℣. In deo laudabi
mur tota die, ꝛ nomini tuo confi
tebimur in ſecula. Alleluia, alle
luia. ℣. Propitius eſto domine
peccatis noſtris: nequando di
cant gentes, vbi eſt deus eoꝝ:
alleluia. Tēpore paſchali omiſ
ſo Graduali, additur ſequēs ℣.
Exultabo, ꝛ letabor in miſericor
dia tua: quoniam reſpexiſti hu
militatem meam: ſaluaſti de ne
ceſſitatibus animā meā, alleluia.

Poſt ſeptuageſimam Tractus.

De neceſſitatibus meis eripe
me domine: vide humilitatem
meam, ꝛ laborem meum: ꝛ dimit
te omnia peccata mea. ℣. Ad te
domine leuaui animam meam:
deus meꝰ in te confido, non eru
beſcam: neque irrideant me ini
mici mei. ℣. Etenim vniuerſi q
te expectant, non confundētur:
confundātur oēs facietes vana.

Sequentia ſancti euangelii
ſecundum Marcum.

In illo tempore: Dixit Je c.11.
ſus diſcipulis ſuis. Habe
te fidem dei. Amen dico vobis,
quia quicunque dixerit huic mō
ti, Tollere, ꝛ mittere in mare, ꝛ
non heſitauerit in corde ſuo, ſed
crediderit quia quodcunque di
xerit, fiat: fiet ei. Propterea di
co vobis: omnia queçunque orā
tes petitis, credite quia accipie
tis, ꝛ euenient vobis. Offerto.
Si ambulauero in medio tribu
lationis, viuificabis me domine:
ꝛ ſuper iram inimicorum meorū
extendes manum tuam, ꝛ ſaluū
me fecit dextera tua. Secreta.
Purificet nos domine que
ſumus muneris preſentis
oblatio: ꝛ dignos ſacra partici
patione perficiat. Per dominū
noſtrum Jeſum. Communio.
Memento verbi tui ſeruo tuo
domine, in quo mihi ſpem dedi
ſti: hec me conſolata eſt in humili
tate mea. Poſtcommunio.
Preſta queſumus domine:
vt terrenis affectibus ex
piati, ad ſuperni plenitudinē ſa
cramenti, cuius libauimus ſan
cta, tendamus. Per dominum.

¶ Miſſa pro peccatis.
Introitus.

Miſe

Miſereris omnium domine, ⁊ nihil odiſti eorum que feciſti: diſſimulans peccata hominum propter penitentiam, ⁊ parcens illis, quia tu es dominus deus noſter. ps. Miſerere mei deus, miſerere mei: quoniã in te cõfidit anima mea. ℣. Gloria patri, ⁊ filio. Oratio.

Exaudi, queſumus domine, ſupplicum preces, ⁊ confitentium tibi parce peccatis: vt pariter nobis indulgentiam tribuas benignus, ⁊ pacem. Per.

Lectio epiſtole beati Pauli apoſtoli ad Romanos. ca.7.

Fratres: Condelector legi dei ſecundum interiorẽ hominem. Uideo autem aliã legẽ in membris meis, repugnantem legi mentis mee: ⁊ captiuantem me in lege peccati, que eſt in mẽbris meis. Infelix ego homo, qs me liberabit de corpore mortis huius? Gratia dei per Ieſum Chriſtum dominum noſtrum.

Graduale. Propitius eſto domine peccatis noſtris, nequando dicant gentes, vbi eſt deus eorum? ℣. Adiuua nos deus ſalutaris noſter, ⁊ propter honorẽ nominis tui dñe libera nos. Alleluia, alleluia. ℣. Deus iudex iuſtus, fortis, ⁊ patiens: nũquid iraſcetur per ſingulos dies? allã.

Tempore paſchali omiſſo Graduali, additur ſequens ℣. Auditui meo dabis gaudiũ ⁊ letitiã, ⁊ exultabũt oſſa humiliata, allã.

Poſt ſeptuageſimam Tractus. De profundis clamaui ad te domine, domine exaudi vocem meam. ℣. Fiant aures tue intendẽtes in orationem ſerui tui. ℣. Si iniquitates obſeruaueris domine, domine quis ſuſtinebit?

Sequentia ſancti euangelij ſecundum Lucam. ca.11

In illo tempore: Dixit Ieſus diſcipulis ſuis. Petite, ⁊ dabit̃ vobis: querite, ⁊ inuenietis: pulſate, ⁊ aperiet̃ vobis. Omnis enim qui petit, accipit: ⁊ qui querit, inuenit, ⁊ pulſanti aperietur. Quis autem ex vobis patrem petit panẽ, nunquid lapidem dabit illi? Aut piſcem: nunquid ſerpentem pro piſce dabit illi? Aut ſi petierit ouũ: nũquid porriget illi ſcorpionem? Si ergo vos cum ſitis mali, noſtis bona data dare filijs veſtris: quanto magis pater veſter de celo, dabit ſpiritũ bonũ petentibus ſe?

Offertorium. Domine exaudi orationem meam: ⁊ clamor meus ad te perueniat. Secreta.

Hoſtias tibi domine placationis ⁊ laudis offerimus: vt ⁊ delicta noſtra miſeratus abſoluas, ⁊ nutantia corda tu dirigas. Per dominum noſtrum.

Communio. Petite, ⁊ accipietis: querite, ⁊ inuenietis: pulſate, ⁊ aperietur vobis: omnis enim qui petit, accipit: ⁊ qui querit, inuenit, ⁊ pulſanti aperietur, alleluia. Poſtcommunio.

Preſta nobis eterne ſaluator: vt percipiẽtes hoc munere

nere veniam peccatorum, dein-
ceps peccata vitemus. Per do-
minum noſtrū Jeſum Chriſtū
filium tuum, qui tecum viuit.

Miſſa pro eligendo ſummo Pontifice ſede vacante dicitur de ſpiritu ſancto, vel vt ſe-quitur. Introitus.

Suſcitabo mihi ſa-
cerdotem fidelē,
qui iuxta cor meū
& animam meam
faciet, & edificabo
ei domum fidelē,
& ambulabit corā Chriſto meo
cunctis diebus. Ps. Memento
domine Dauid, & omnis man-
ſuetudinis eius. ℣. Gloria pa-
tri, & filio, & ſpiritui. **Oratio.**

Supplici dñe humilitate de
poſcimus: vt ſacroſancte
Romane eccleſie cōcedat ponti
ficem illū tua immenſa pietas: q
& pio in nos ſtudio ſemp tibi pla
citus, & tuo populo p ſalubri re-
gimine ſit aſſidue ad gloriam tui
nominis reuerendus. Per do.

Lectio epiſtole beati Pauli apoſtoli ad Hebreos.

FRatres: Adeam⁹ cū fidu-
c. 4. cia ad thronū gratie eius:
15. vt miſericordiam cōſequamur,
& gratiā inueniamus in auxilio
opportuno. Omnis nanque pō
tifex ex hominibus aſſumptus,
pro hominibus conſtituitur in
his que ſunt ad Deum: vt offe-
rat dona & ſacrificia pro pecca-
tis. Qui condolere poſſit his q
ignorant & errant: quoniam & ip
ſe circundatus eſt infirmitate: &
propterea debet, quemadmo-
dum & pro populo, ita & pro ſe-
metipſo offerre pro peccatis.
Nec quiſquam ſumit ſibi hono-
rem: ſed qui vocatur à deo tan-
quam Aaron. Sic & Chriſtus
non ſemetipſum clarificauit vt
pontifex fieret: ſed qui locutus
eſt ad eū, Filius meus es tu, ego
hodie genui te. Quemadmodū
& in alio loco dicit. Tu es ſacer-
dos in eternum, ſecundum ordi
nem Melchiſedec. Qui in die-
bus carnis ſue, preces, ſupplica-
tionéſque ad eum, qui poſſit eū
ſaluum facere à morte, cum cla-
more valido & lacrymis offe-
rens, exauditus eſt pro ſui reue-
rentia. **Grad.** Pontifex ſacer-
dos magnus inter fratres ſuos,
ſuper cuius caput fuſum eſt vn-
ctionis oleū, & cuius manus in ſa
cerdotio cōſecrate ſunt, veſtitus
que eſt ſanctis veſtibus: debuit
per omnia fratribus ſimilari. ℣.
Vt miſericors fieret & fidelis pō
tifex ad deū, vt repropitiaret de
bita populi. Alleluia, allā. ℣. Sa-
cerdos ſit ſanctus, ſicut ego ſum
dñs, qui ſanctifico vos, alleluia.

Tempore paſchali omiſſo Gra-duali, additur ſequens ℣. Ego
ſū paſtor bon⁹: & cognoſco oues
meas, & cognoſcunt me mee, all.

Poſt Septuageſimā Tractus.

Surge domine in requiē tuā,
tu, & arca ſanctificationis tue. ℣.
Sacerdotes tui induantur iuſti-
tiā, & ſancti tui exultatione exul-
tabūt. ℣. Propter Dauid ſeruū
tuū nō auertas faciē Chriſti tui.

Seq.

.14. Seq. ſancti euang. ſm Joannē. In illo tempore: Dixit Jeſus diſcipulis ſuis. Si diligitis me, mandata mea ſeruate. Et ego rogabo patrē, ⁊ aliū paraclitū dabit vobis, vt maneat vobiſcum in eternum, ſpiritum veritatis, quem mundus non poteſt accipere, quia non videt eū, nec ſcit eum. Vos autem cognoſcetis eū: quia apud vos manebit, ⁊ in vobis erit. Non relinquam vos orphanos: veniā ad vos. Adhuc modicum: ⁊ mundus iam me non videt. Vos autē videbitis me: quia ego viuo, ⁊ vos viuetis. Offertorium. Non participentur ſancta, donec exurgat pontifex in oſtenſione, ⁊ veritate. Secreta. Tue nobis domine abundātia pietatis indulgeat: vt p ſacra munera, que tibi reuerenter offerimus, gratum maieſtati tue pontificem ſancte matris eccleſie regimini preeſſe gaudeamus. Per dominum noſtrum. Cōio. Veſte ſancta vtētur pontifex, qui fuerit cōſtitutus, ⁊ qui ingrediē tabernaculū teſtimonij, vt miniſtret in ſanctuario. Pretioſi corporis Poſtcō. ⁊ ſanguinis tui nos dn̄e ſacramento refectos mirifica tue gratia maieſtatis de illius ſummi pontificis confeſſione letificet: qui ⁊ plebem tuam virtutibus inſtruat, ⁊ fidelium mentes ſpiritualium aromatum odore perfundat. Qui viuis ⁊ regnas.

¶ In die creationis ⁊ coronationis Pape, ⁊ eiuſdem diei anniuerſario, dicitur miſſa vt i Cathedra beati Petri. folio 181. cum oratione. Deus omnium fidelium. fol. 269. omiſſis orationibus SS. Petri ⁊ Pauli.

¶ In anniuerſario creationis Epiſcopi dicitur ſequens miſſa. Introitus, Sacerdotes tui. de cōi confeſſo. ponti. fol. 245. omiſſa oratione feſti, cuius loco dicitur oratio. Deus omnium fidelium, ſicut pro Papa. ⁊ vbi dicitur eccleſie tue preeſſe voluiſti. nominet eccleſiā cui preeſt, dicens, eccleſie N. vel huic preeſſe voluiſti. Epiſtola dicitur. Omnis pontifex. de communi confeſſ. pontifi. fol. 246. ⁊ Euāg. Videte, vigilate, ⁊ orate. de eodem cōmuni. fo. 247.

¶ Miſſa ad tollendum Schiſma, vel pro quacunque neceſſitate Eccleſie. Introitus.

Saluos nos fac domine deus noſter: ⁊ congrega nos de nationibus: vt confiteamur nomini ſancto tuo, ⁊ gloriemur in laude tua. Pſalm. Confitemini domino, quoniam bonus, qm̄ in ſeculū miſericordia eius. ℣. Gloria pa. Oratio. Deus qui errata corrigis, ⁊ diſperſa congregas, ⁊ congregata conſeruas: queſumus: ſuper populum Chriſtianū tue vnionis gratiā clementer infunde: vt diuiſione reiecta, vero paſtori eccleſie tue ſe vniens, tibi digne

gne valeat famulari. Per domi.

Lectio epiſtole beati Pauli apoſtoli ad Epheſios.

c.4. Fratres. Obſecro vos, vt digne ambuletis vocatione qua vocati eſtis, cū omni humilitate ⁊ manſuetudine, cū patientia, ſupportantes inuicem in charitate: ſoliciti ſeruare vnitatem ſpiritus in vinculo pacis. Unum corpus, ⁊ vnus ſpiritus: ſicut vocati eſtis in vna ſpe vocationis veſtre. Unus dominus, vna fides, vnū baptiſma. Unus deus ⁊ pater omnium, qui eſt ſuper omnes, ⁊ per omnia, ⁊ in omnibus nobis. Unicuiq; autē noſtrū data eſt gratia ſecūdū menſuram donationis Chriſti: donec occurramus omnes in vnitatē fidei ⁊ agnitionis filij dei, in virū perfectum, in menſuram etatis plenitudinis Chriſti, vt iam non ſimus paruuli fluctuantes, ⁊ circunferamur omni vento doctrine in nequitia hominum, in aſtutia ad circumuentionem erroris. Ueritatem autem facientes in charitate, creſcamus in illo per omnia, qui eſt caput, Chriſtus: ex quo totum corpus compactū ⁊ connexum per omnem iuncturam ſubminiſtrationis, ſecundū operationem in menſurā vniuſcuiuſque membri, augmentum corporis facit in edificationem ſui in charitate. Hoc igitur dico ⁊ teſtificor in domino: vt iam nō ambuletis ſicut ⁊ gentes ambulant in vanitate ſenſus ſui, tenebris obſcuratū habentes intellectū, alienati a vita dei per ignorantiam, que eſt in illis propter cecitatem cordis ipſorū. Qui deſperantes, ſemetipſos tradiderunt impudicitie, in operationem immūditie omnis, in auaritiā. Uos autē nō ita didiciſtis Chriſtū: ſi tamē illū audiſtis, ⁊ in ipſo edocti eſtis: ſicut eſt veritas in Chriſto Jeſu domino noſtro. **Gra.**

Rogate que ad pacē ſunt Hieruſalē: ⁊ abundantia diligentibus te. ℣. Fiat pax in virtute tua, ⁊ abūdātia in turribus tuis. Alleluia, alleluia. ℣. Lauda Hieruſalem dominum, lauda deum tuum Sion, alleluia.

Tempore paſchali omiſſo Graduali additur ſequens. ℣. Qui poſuit fines tuos pacē, ⁊ adipe frumenti ſatiat te, alleluia.

Poſt ſeptuageſimam Tractus.

Notus in Judea deus, in Jſrael magnum nomen eius. ℣. Et factus eſt in pace locus eius, ⁊ habitatio eius in Sion. ℣. Jbi confregit potentias, arcum, ſcutum, gladium, ⁊ bellum.

Sequē. ſancti euāg. ſm Joānē.

c.17. In illo tempore: Subleuatis Jeſus oculis in celum, dixit. Pater ſancte, ſerua eos in nomine tuo, quos dediſti mihi: vt ſint vnum, ſicut ⁊ nos. Cum eſſem cū eis, ego ſeruabā eos in nomine tuo. Quos dediſti mihi, ego cuſtodiui: ⁊ nemo ex eis perijt, niſi filius perditionis, vt ſcriptura impleret. Nūc aūt ad te venio: ⁊ hec loquor in mūdo, vt habeant gaudium meum impletum

pletum in ſemetipſis. Ego dedi eis ſermonem tuum: ⁊ mundus eos odio habuit, quia non ſunt de mundo, ſicut ⁊ ego non ſum de mundo. Non rogo vt tollas eos de mundo: ſed vt ſerues eos a malo. De mundo non ſunt: ſicut ⁊ ego non ſum de mundo. Sanctifica eos in veritate. Sermo tuus, veritas eſt. Sicut tu me miſiſti in mundum, ita ⁊ ego miſi eos in mundum. Et pro eis ego ſanctifico meipſum: vt ſint ⁊ ipſi ſanctificati in veritate. Nõ pro eis autem rogo tantum, ſed ⁊ pro eis qui credituri ſunt per verbum eorum in me: vt omnes vnum ſint, ſicut tu pater in me, ⁊ ego in te: vt ⁊ ipſi in nobis vnum ſint, vt credat mundus quia tu me miſiſti. Et ego claritatem, quã dediſti mihi, dedi eis: vt ſint vnũ, ſicut ⁊ nos vnum ſumus. Ego in eis, ⁊ tu in me: vt ſint conſummati in vnum. **Offertorium.** Det vobis deus idipſum ſapere in alterutrum: vt vnanimes vno ore honorificetis deum noſtrum. **Secreta.**

Munera hec pro vnione populi Chriſtiani tibi domine oblata ſanctifica: per que vnitatis ⁊ pacis in eccleſia tua nobis dona concede. Per dominum noſtrũ. **Cõmunio.** Unus panis ⁊ vnũ corpus multi ſumus, omnes qui de vno pane ⁊ de vno calice participamus. **Poſtcommunio.**

Hec tua domine ſumpta ſacra communio, ſicut fidelium in te vnionem preſignat: ſic in tua eccleſia vnitatis queſumus operetur effectum. Per dñm.

Miſſa cõtra paganos. Intr.

Exurge, quare obdormis domine: exurge, ⁊ ne repellas in finem: quare faciem tuam auertis: obliuiſceris tribulationem noſtram: adheſit in terra venter noſter: exurge domine, adiuua nos, ⁊ libera nos. **Pſalmus.** Deus auribus noſtris audiuimus: patres noſtri annũciauerunt nobis. **℣.** Gloria patri ⁊ filio ⁊ ſpiritui ſan. **Oratio.**

Omnipotens ſempiterne deus, in cuius manu ſunt omnium poteſtates, ⁊ omnium iura regnorum, reſpice in auxilium Chriſtianorum: vt gentes paganorum, que in ſua feritate confidunt, dextere tue potentia conterantur. Per dominum noſtrum Jeſum Chriſtum filium. **Epiſtola.** In diebus illis: Orauit Mardocheus ad dominum dicens. **in feria quarta poſt ſecundam Dominicam Quadrageſime.** folio 44. **Graduale.** Sciant gentes, quoniam nomẽ tibi deus: tu ſolus altiſſimus ſuper omnem terram. **℣.** Deus meus pone illos vt rotam, ⁊ ſicut ſtipulam ante faciem venti. **Alleluia,** alleluia. **℣.** Excita domine potentiam tuam, ⁊ veni: vt ſaluos facias nos, alleluia.

Tempore paſchali, omiſſo Graduali, dicitur ſequens ℣. Deus vir-

virtutum conuertere, reſpice de celo, ⁊ vide, ⁊ viſita vineā iſtā: ⁊ perfice eam quam plantauit dextera tua, alleluia.

Poſt Septuageſimā; Tractus.

Adiuua nos deus ſalutaris noſter, ⁊ propter gloriam nominis tui domine libera nos: ⁊ propitius eſto peccatis noſtris propter nomen tuum. ℣. Ne forte dicant in gentibus, vbi eſt deus eorum? ⁊ innoteſcat coram oculis noſtris. ℣. Ultio ſanguinis ſeruorū tuorum qui effuſus eſt, intrent in cōſpectu tuo gemitus compeditorum. Euangelium.

Quis veſtrum habebit amicū. vt in Rogationibus. folio. 140.

Offertorium. Populum humilem ſaluū facies, ⁊ oculos ſuperborum humiliabis: quoniā quis deus preter te domine? Secre.

Sacrificium domine, quod immolamus intende: vt, propugnatores tuos ab omni eruas paganorum nequitia, ⁊ in tue protectionis ſecuritate conſtituas. Per domi. Cōmunio.

In ſalutari tuo anima mea, ⁊ in verbum tuum ſperaui: quando facies de perſequētibus me iudiciū? iniq perſecuti ſunt me, adiuua me dn̄e deus meus. Poſtcō.

Protector nr̄ aſpice deus, ⁊ propugnatores tuos à paganorum defende periculis: vt, ab omnibus perturbationibus ſemoti, liberis tibi mentibꝰ ſeruiant. Per dominum noſtrū Jeſum Chriſtum filium tuum, qui tecum viuit ⁊ regnat in v.

¶ Miſſa tempore belli. Intro.

Reminiſcere miſerationū tuarum domine, ⁊ miſericordie tue que à ſeculo ſunt: ne vnquā dominent nobis inimici noſtri, libera nos deus Iſrael ex oībus anguſtijs noſtris. Pſal. Ad te domine leuaui animam meam: deus meus in te confido, non erubeſcā. ℣. Gloria patri, ⁊ filio, ⁊. Oratio.

Deus qui conteris bella, ⁊ impugnatores in te ſperātium potentia tue defenſionis expugnas: auxiliare famulis tuis implorantibus miſericordiā tuam: vt omnium inimicorum ſuorum feritate depreſſa, inceſſabili te gratiarum actione laudemus. Per dominum noſtrum.

Lectio Hieremie prophete.

In diebus illis. Acceſſerūt omnes principes bellatorum: dixeruntque ad Hieremiam prophetam. Ora pro nobis ad dominum deum tuum. ca.42 Et factum eſt verbum domini ad Hieremiam. Uocauitq Johanan filium Caree, ⁊ omnes principes bellatorum, ⁊ vniuerſum populum à minimo vſq ad magnum. Et dixit ad eos. Hec dicit dominus deus Iſrael, ad quem miſiſtis me, vt proſternerem preces veſtras in conſpectu eius. Si quieſcentes manſeritis in terra hac, edificabo vos, ⁊ nō deſtruam: plantabo, ⁊ non euel-

lam. Jam enim placatus ſum ſuper malo, quod feci vobis. Nolite timere a facie regis Babylonis, quē vos pauidi formidatis. Nolite metuere eum, dicit dominus: quia vobiſcum ſum ego, vt ſaluos vos faciam, ⁊ eruam de manu eius. Et dabo vobis miſericordias, ⁊ miſerebor veſtri: ⁊ habitare vos faciam in terra veſtra: Dicit dñs oipotens.

Graduale. Tu es deus, qui facis mirabilia ſolus: notam feciſti in gentibus virtutem tuam. ℣. Liberaſti in brachio tuo populum tuū: filios Iſrael ⁊ Joſeph. Alleluia, alleluia. ℣. Eripe me de inimicis meis deus meus: ⁊ ab inſurgentibus in me libera me, alleluia.

Tempore paſchali, omiſſo Graduali, dicitur ſequens ℣. Ego autem cantabo fortitudinem tuam: ⁊ exaltabo mane miſericordiam tuam, alleluia.

Poſt ſeptuageſimam Tractus. Domine non ſecundum peccata noſtra, quę fecimus nos: neque ſecundum iniquitates noſtras retribuas nobis. ℣. Domine ne memineris iniquitatum noſtrarum antiquarum: cito anticipent nos miſericordię tuę, quia pauperes facti ſumus nimis. ℣. Adiuua nos deus ſalutaris noſter: ⁊ propter gloriam nominis tui domine libera nos, ⁊ propitius eſto peccatis noſtris propter nomen tuum.

Sequentia ſancti euangelij ſecundum Mattheum.

In illo tempore: Acceſſerūt ad Jeſuꝫ diſcipuli ſecreto dicentes. Dic nobis, quādo hęc erunt: ⁊ qđ ſignuꝫ aduentus tui ⁊ cōſummationis ſeculi: Et reſpōdens Jeſus, dixit illis. Uide te neq̄s vos ſeducat. Multi enim venient in noīe meo, dicētes, Ego ſum Chriſtus: ⁊ multos ſeducent. Audituri enim eſtis prelia, ⁊ opiniones preliorum. Uidete ne conturbemini. Oportet enim hęc fieri: ſed nondum eſt finis. Conſurget enim gens in gentem, ⁊ regnum in regnuꝫ: ⁊ erunt peſtilentię, ⁊ fames, ⁊ terręmotus per loca. Hęc autem omnia, initia ſunt dolorum. ca. 24

Offertorium. Populum humilem ſaluꝫ facies domine, ⁊ oculos ſuperboruꝫ humiliabis: quoniaꝫ quis deꝰ pręter te domine:

Secreta.

Sacrificium domine quod immolamus, intende placatus: vt ab omnibus nos eruat bellorum nequitijs, ⁊ in tuę protectionis ſecuritate conſtituat. Per dominum noſtrum Jeſuꝫ.

Communio. Inclina aurem tuam, accelera, vt eruas nos.

Poſtcommunio.

Deus regnorum omnium regumq̄ꝫ dominator: qui nos ⁊ percutiēdo ſanas, ⁊ ignoſcendo conſeruas: pretende nobis miſericordiaꝫ tuam: vt tranquillitate pacis tua poteſtate ſeruata, ad remedia correctionis vtamur. Per dominum no.

¶ Miſſa pro pace. Introitus.

Da pacem domine ſuſtinentibus te, vt prophete tui fideles inueniantur: exaudi preces ſerui tui, ⁊ plebis tue Iſrael. Pſalmus. Letatus ſum in his que dicta ſunt mihi: in domu3 domini ibimu3: ℣. Gloria patri, ⁊ filio. Oratio.

Deus, a quo ſancta deſideria, recta conſilia, ⁊ iuſta ſunt opera: da ſeruis tuis illam quam mundus dare non poteſt pacē: vt corda noſtra mandatis tuis dedita: ⁊, hoſtiū ſublata formidine, tēpora ſint tua ꝓtectione tranquilla. Per dominu3 no. Lectio libri Machabeorum.

2.ca.1 In diebus illis. Orationē faciebant ſacerdotes, dum offerrent ſacrificiu3 pro populo Iſrael: Ionatha inchoante, ceteris autem reſpondentibus, ⁊ dicentibus. Benefaciat vobis deus: ⁊ meminerit teſtamēti ſui, quod ad Abraha3, Iſaac, ⁊ Iacob locutus eſt ſeruorū ſuorū fideliū: ⁊ det vobis cor omnibus vt colatis eū, ⁊ faciatis eius voluntatē. Adaperiat cor veſtrum in lege ſua, ⁊ in preceptis ſuis: ⁊ faciat pacem. Exaudiat orationes veſtras, ⁊ reconcilietur vobis: nec vos deſerat in tempore malo dñs deus veſter. Graduale.

Rogate que ad pacē ſunt Hieruſalē, ⁊ abundantia diligentib⁹ te. ℣. Fiat pax in virtute tua: ⁊ abundantia in turribus tuis. Alleluia, alleluia. ℣. Lauda Hieruſalem dominum: lauda deum tuum Sion. alleluia.

¶ Tempore paſchali, omiſſo Graduali, dicitur ſequens ℣. Qui poſuit fines tuos pacem: ⁊ adipe frumenti ſatiat te. allelu. Poſt ſeptuageſimam Tractus.

Notus in Iudea deus: in Iſrael magnum nomen eius. ℣. Et factus eſt in pace locus eius: ⁊ habitatio eius in Sion. ℣. Ibi cōfregit potentias: arcum, ſcutu3, gladium, ⁊ bellum. Seq. ſancti euang. ſm Ioannē.

In illo tempore. Cum ſero ca.20
eſſet die illo, vna ſabbatorum, ⁊ fores eſſent clauſe, vbi erant diſcipuli cōgregati propter metū Iudeorum: venit Ieſus, ⁊ ſtetit in medio, ⁊ dicit eis. Pax vobis. Et cū hoc dixiſſet, oſtendit eis manus ⁊ latus. Gauiſi ſunt ergo diſcipuli viſo dño. Dixit ergo eis iteru3. Pax vobis. Sicut miſit me pr̄, ⁊ ego mitto vos. Hec cū dixiſſet, inſufflauit: ⁊ dixit eis. Accipite ſpiritu3 ſanctū. Quorū remiſeritis peccata, remittunt eis: ⁊ quoru3 retinueritis, retenta ſunt. Offertoriu3.

Laudate dñm, quia benignus eſt: pſallite nomini eius, quonia3 ſuaue eſt: omnia quecunque voluit, fecit in celo ⁊ in terra. Secr.

Deus, qui credētes in te populos nullis ſinis concuti terroribus: dignare preces ⁊ hoſtias dicate tibi plebis ſuſcipere: vt, pax a tua pietate conceſſa, chriſtianorum fines ab omni hoſte faciat eſſe ſecuros. Per dominum noſtrum. Communio.

Pacem meã do vobis:pacẽ me
am relinquo vobis. Poſtcõmu.
Deus auctor pacis,⁊ ama-
tor:quem noſſe,viuere:cui
ſeruire, regnare eſt: protege ab
omnibus impugnationibus ſup
plices tuos:vt,qui in defenſione
tua cõfidimus,nulli⁹ hoſtilitatis
arma timeamus. Per dominũ.

¶ Miſſa pro vitanda mortali-
tate. Introitus.

Recordare domi-
ne teſtamenti tui,
⁊ dic angelo percuti-
enti, ceſſet iam manus
tua, ⁊ non deſoletur
terra,⁊ ne perdas omnẽ animã
viuentem. Pſalmus. Qui re-
gis Iſrael,intende:qui deducis
velut ouem, Ioſeph. ℣. Glo-
ria patri,⁊ filio,⁊ ſpiri. Oratio.
Deus,qui non mortem,ſed
penitentiã deſideras pec-
catorum: populum tuum ad te
reuertentem propitius reſpice;
vt,dum tibi deuotus exiſtit,ira-
cũdię tuę flagella ab eo amoue-
2.Re- as. Per dominum noſtrum Ie.
gũ.2 Lectio libri Regum.

In diebus illis.Immiſit do-
minus peſtilentiã in Iſra
ël de mane vſque ad tempus cõ-
ſtitutum:⁊ mortui ſunt ex popu-
lo,a Dan vſq; Berſabee,ſeptua
ginta millia virorum. Cumque
extendiſſet manum ſuam ange-
lus domini ſuper Hieruſalem,
vt diſperderet eam;miſertus eſt
dominus ſuper afflictionem po-
puli ſui,⁊ ait angelo percutienti.
Sufficit nunc.Contine manum
tuam.Erat autẽ angelus domi-
ni iuxta areã Areuna Iebuſei.
Dixitq; Dauid ad dñm: cũ vidiſ-
ſet angelũ cędẽtẽ populũ. Ego
ſum qui peccaui:ego,qui inique
egi. Iſti qui oues ſunt,quid fece
runt? Vertatur obſecro ma-
nus tua contra me: ⁊ contra do-
mum patris mei. Venit autem
Gad propheta ad Dauid in die
illa,⁊ dixit ei. Aſcende, ⁊ conſti-
tue altare domino in area Areu-
na Iebuſei. Et aſcendit Dauid,
iuxta ſermonem Gad,quẽ prę-
ceperat ei dominus. Et propi-
tiatus eſt dominus terrę,⁊ cohi-
bita eſt plaga ab Iſrael. Grad.
Miſit dominus verbum ſuum,
⁊ ſanauit eos: ⁊ eripuit eos de
morte eorũ. ℣. Confiteantur do
mino miſericordię eius, ⁊ mira-
bilia eius filijs hominum. Alle
luia,alleluia. ℣. Saluum me fac
deus:quoniã intrauerunt aquę
vſq; ad animam meam,alleluia.
Tempore paſchali,omiſſo Gra-
duali,dicitur ſequens ℣. Salua-
bo populum meum Iſrael in
die malo:⁊ ero eis in deũ,in ve-
ritate ⁊ iuſtitia, alleluia.

Poſt Septuageſima Tractus.

Domine, non ſecundum pecca
ta noſtra, quę fecimus nos: ne-
que ſecundum iniquitates no-
ſtras retribuas nobis. ℣. Dñe
ne memineris iniquitatum no-
ſtrarum antiquarum: cito antici
pent nos miſericordię tuę, quia
pauperes facti ſumus nimis. ℣.
Adiuua nos deus ſalutaris no-
ſter:⁊ propter gloriam nominis
tui

tui domine libera nos, ⁊ propitius eſto peccatis noſtris propter nomen tuũ. Euãge. Surgens Ieſus de ſynagoga introiuit in domum Simonis. In feria v. dñice iij. Quadr. fol. 52. Offertorium. Stetit pontifex inter mortuos ⁊ viuos, habens thuribulum aureum in manu ſua, ⁊ offerens incenſi ſacrificiũ: placauit iram dei, ⁊ ceſſauit quaſſatio a domino. Secreta.

Subueniat nobis domine ſacrificij preſentis oblatio: que nos ⁊ ab erroribus vniuerſis potenter abſoluat, ⁊ a totius eripiat perditionis incurſu. Per dominum noſtrũ. Communio. Multitudo languentium, ⁊ qui vexabantur a ſpiritibus immundis, veniebant ad eum: quia virtus de illo exibat, ⁊ ſanabat omnes. Poſtcommunio.

Exaudi nos deus ſalutaris noſter: ⁊ populum tuũ ab iracundie tue terroribus liberũ miſericordie tue fac largitate ſecurum. Per dominum noſtrum.

¶ Miſſa pro infirmis. Introi.

Exaudi deus orationem meã, ⁊ ne deſpexeris deprecationem meam: intende in me, ⁊ exaudi me. Pſalmus. Contriſtatus ſum in exercitatione mea: ⁊ conturbatus ſum a voce inimici, ⁊ a tribulatione peccatoris. ℣. Gloria patri, ⁊ filio, ⁊ ſpiritui ſancto. Sicut. Oratio.

Omnipotẽs ſempiterne deus, ſalus eterna credẽtium, exaudi nos pro famulis tuis infirmis, pro quibus miſericordie tue imploramus auxilium: vt reddita ſibi ſanitate, gratiarum tibi in eccleſia tua referant actiones. Per dominum noſtrum. Lectio epiſtole beati Iacobi apoſtoli.

Fratres: Triſtatur aliquis ca.5 veſtrum: oret. Equo animo eſt: pſallat. Infirmatur quis in vobis: inducat preſbyteros eccleſie, ⁊ orent ſuper eum, vngentes eum oleo in nomine domini. Et oratio fidei ſaluabit infirmum, ⁊ alleuiabit eum dominus: ⁊ ſi in peccatis fuerit, dimittentur ei. Confitemini ergo alterutrũ peccata veſtra: ⁊ orate pro inuicem, vt ſaluemini. Graduale. Miſerere mei domine, quoniam infirmus ſum: ſana me dñe. ℣. Conturbata ſunt omnia oſſa mea, ⁊ anima mea turbata eſt valde. Alleluia, alleluia. ℣. Domine exaudi orationem meam: ⁊ clamor meus ad te veniat, alleluia. Euangelium. Cum introiſſet Ieſus Capharnaum. vt in feria quinta poſt cineres. folio. 32. Offertorium. Exaudi deus orationem meam, ⁊ ne deſpexeris deprecationem meam: intende in me, ⁊ exaudi me.

Secreta.

Deus, ſub cuius nutibus vite noſtre momenta decurrunt, ſuſcipe preces ⁊ hoſtias famulorũ tuorũ, pro quibus egrotãtibus miſericordiã tuã implo-

ramus: vt de quorũ periculo me
tuimus, de corũ ſalute letemur.
Per d. Cōio. Illumina faciem
tuam ſuper ſeruum tuum, ⁊ ſal-
uum me fac in tua miſericordia
domine: non confundar, quo-
niam inuocaui te. Poſtcōmu.

Deus īfirmitatis humane
ſingulare preſidium: auxi-
lij tui ſuper infirmos famulos tu
os oſtende virtutem: vt, ope mi-
ſericordie tue adiuti, eccleſie tue
ſancte incolumes repreſentari
mereantur. Per dominum no.
Tpe paſchali, omiſſo Graduali,
poſt ſcd̄m allīa additur ℣. Ego
autē. vt i Miſſa tpe belli. f. 264.
Poſt ſeptuageſimam Tractus,
Dñe nō ſecundū peccata. vt in
eadem miſſa. folio. 265.

¶ Miſſa pro ſponſo ⁊ ſponſa.
Introitus.

Deus Iſra
el coniun-
gat vos: ⁊ ipſe
ſit vobiſcū, qui
miſertus eſt duo
bus vnicis: ⁊
nūc dñe fac eos
plenius benedi
cere te. pſalmus. Beati omnes
qui timet dñm: qui ambulant in
vijs eius. ℣. Gloria. Oratio.

Deus, qui tam excellenti
myſterio, coniugalem co-
pulā conſecraſti, vt Chriſti ⁊ ec
cleſie ſacramentum preſignares
in federe nuptiarum: preſta que
ſumus, vt quod noſtro miniſtra
tur officio, tua benedictione po-
tius impleatur. Per eundē dñm.

Lectio epiſtole beati Pauli apo
ſtoli ad Epheſios.

Fratres: Mulieres viris
ſuis ſubdite ſint, ſicut domi
no: quoniā vir, caput eſt mulie-
ris: ſicut Chriſtus caput eſt eccle
ſie. Ipſe, ſaluator corporis eius.
Sed ſicut eccleſia ſubiecta eſt
Chriſto: ita ⁊ mulieres viris ſuis
in omnibus. Viri, diligite vxo-
res veſtras, ſicut ⁊ Chriſtus dile
xit eccleſiam, ⁊ ſeipſum tradidit
pro ea: vt illam ſanctificaret, mū
dans eam lauacro aque in ver-
bo vite, vt exhiberet ipſe ſibi glo
rioſam eccleſiam, non habentē
maculam, aut rugā, aut aliquid
huiuſmodi, ſed vt ſit ſancta ⁊ im-
maculata. Ita ⁊ viri debent dili-
gere vxores ſuas vt corpora ſua.
Qui ſuā vxorē diligit: ſeipſum di
ligit. Nemo enim vnquam car-
nem ſuam odio habuit: ſed nu-
trit ⁊ fouet eam, ſicut ⁊ Chri-
ſtus eccleſiam. Quia membra
ſumus corporis eius, de carne
eius ⁊ de oſſibus eius. Propter
hoc, relinquet homo patrē ⁊ ma
trē ſuam: ⁊ adherebit vxori ſue.
Et erūt duo in carne vna. Sa-
cramentū hoc magnū eſt. Ego
autem dico in Chriſto ⁊ in Eccle
ſia. Verumtamen ⁊ vos ſinguli,
vnuſquiſq; vxorem ſuam ſicut
ſeipſum diligat: vxor autem ti-
meat virū ſuū. Gra. Vxor tua
ſicut vitis abūdās i lateribus do
mus tue. ℣. Filij tui ſicut nouel-
le oliuarū in circuitu menſe tue.
Alleluia, alleluia. ℣. Mittat vo
bis dñs auxilium de ſancto: ⁊
de

de Sion tueatur vos, alleluia.
Tempore paſchali, omiſſo Graduali, additur ſequēs ℣. Benedicat vobis dñs ex Sion, qui fecit cęlum ⁊ terram, alleluia.
Poſt Septuageſimā Tractus.
Ecce ſic benedicetur oīs homo qui timet dñm. ℣. Benedicat tibi dñs ex Sion: ⁊ videas bona Hieruſalem oībus diebus vitę tuę. ℣. Et videas filios filiorū tuorum: pax ſuper Iſrael.
Seq. ſancti euāg. ſcḋm Matthęū.
ca. 19 In illo tēpore: Acceſſerunt ad Ieſum phariſęi tentantes eum, ⁊ dicentes. Si licet homini dimittere vxorem ſuā quācunq; ex cauſa? Qui reſpondēs, ait eis. Non legiſtis, quia q fecit hoīem ab initio, maſculū ⁊ feminā fecit eos? Et dixit. Propter hoc, relinquet homo patrē ⁊ matrē, ⁊ adherebit vxori ſuę: ⁊ erūt duo in carne vna. Itaq; iam nō ſunt duo: ſed vna caro. Quod ergo deus cōiunxit, homo nō ſeparet. Offerto. In te ſperaui dñe: dixi tu es deus meus: in manibus tuis tēpora mea. Secre.
Suſcipe, quęſum⁹ dñe, pro ſacra cōnubij lege munus oblatū: ⁊, cuius largitor es muneris, operis eſto diſpoſitor. Per.
¶ Dicto Pater noſter. Sacerdos antequam dicat Libera nos quęſumus domine. in cornu Epiſtolę, verſus ad ſponſum ⁊ ſponſam ante altare genibus flexos, dicit ſuper eos ſequētem orationē. Oremus.
Propitiare dñe ſupplicationib⁹ noſtris: ⁊ inſtitutis tuis, qbus propagationē humani generis ordinaſti, benignus aſſiſte: vt quod te auctore iungitur, te auxiliāte ſeruet. Per d. Oremus.
Deus, qui poteſtate virtutis tuę de nihilo cuncta feciſti: qui diſpoſitis vniuerſitatis exordijs, homini ad imaginē dei facto, ideo īſeparabile mulieris adiutoriū cōdidiſti: vt, femineo corpori de virili dares carne prīcipium, docens quod ex vno placuiſſet inſtitui, nunquam licere disiungi. Deus qui tā excellenti myſterio cōiugalem copulam conſecraſti: vt Chriſti ⁊ eccleſię ſacramentum pręſignares in fędere nuptiarum. Deus, per quem mulier iungitur viro, ⁊ ſocietas principaliter ordinata, ea benedictione donatur, quę ſola nec per originalis peccati pęnā, nec per diluuij eſt ablata ſententiā. Reſpice propitius ſuper hanc famulam tuam, quę maritali iungenda conſortio, tua ſe expetit protectione muniri. Sit in ea iugum dilectionis ⁊ pacis: fidelis ⁊ caſta nubat in Chriſto, imitatrixq; ſanctarum permaneat feminarum. Sit amabilis, vt Rachel viro ſuo. Sapiēs, vt Rebecca. Lōgęua ⁊ fidelis, vt Sara. Nihil ī ea ex actibus ſuis ille auctor pręuaricationis vſurpet. Nexa fidei, mādatiſq; pmaneat, vni thoro iūcta. Contactus illicitos fugiat. Muniat infirmitatē ſuam robore diſciplinę. Sit verecundia grauis, pudore ve-

nerabilis, doctrinis cęleſtibus erudita. Sit fęcunda in ſobole, ſit pꝛobata ⁊ innocens. Et ad beatoꝛum requiem, atque ad cęleſtia regna pueniat. Et videant ambo filios filioꝛũ ſuoꝛũ, vſque ad tertiam ⁊ quartã generationẽ: ⁊ ad optatã perueniant ſenectutem. Per dominum noſtrum. Tunc conuerſus ad medium altaris, frangat hoſtiã moꝛe ſolito, ⁊ pꝛoſequatur Miſſam. Cõmu.

Ecce ſic benedicetur omnis homo, q timet dñm: ⁊ videas filios filioꝛũ tuoꝛum: pax ſuper Iſrael.

Poſtcommunio.

Queſumus omnipotens deus, inſtituta pꝛouidentię tuę pio fauoꝛe comitare: ⁊, quos legitima ſocietate connectis, longęua pietate cuſtodi. Per dominum noſtrũ Ieſũ. Poſt Ite miſſa eſt, Sacerdos antequã det benedictionẽ, cõuerſus ad ſponſum ⁊ ſponſam dicat.

Deus Abꝛaham, deus Iſaac, ⁊ deus Iacob ſit vobiſcum: ⁊ ipſe adimpleat benedictionem ſuam in vobis: vt videatis filios filioꝛum veſtroꝛum vſque ad tertiam ⁊ quartam generationem: ⁊ poſtea vitam ęternam habeatis ſine fine, adiuuante domino noſtro Ieſu Chꝛiſto: qui cum patre ⁊ ſpiritu ſancto, viuit ⁊ regnat, deus, per omnia ſecula ſeculoꝛum. ℟. Amen.

¶ Moneat Sacerdos oꝛone graui vt ſibimetipſis ſeruent fidez. Oꝛonis tẽpoꝛe ⁊ pꝛęſertim ieiunioꝛum ac ſollemnitatuz, caſtimonia ſeruent: ⁊ vir vxorem, atque vxoꝛ virum diligat: ⁊ in timoꝛe Dei permaneant. Poſtea eos aſpergat: ⁊ det benedictionẽ: ⁊ dicat, vt ſolitũ eſt, euangeliũ ſancti Ioãnis. In pꝛĩcipio erat verbũ.

¶ Orationes dicẽdę in Miſſa ad libitũ Sacerdotis cũ iis quę in pꝛopꝛiis Miſſis aſſignantur: quãdo nõ eſt duplex. Ad poſcẽda ſuffragia ſanctoꝛum. Oĩo.

Concede, quęſumus omnipotens deus: vt, interceſſio nos ſanctę Dei genitricis Marię, ſanctoꝛumque omnium apoſtoloꝛum, martyrum, confeſſoꝛum, atque virginum, ⁊ omnium electoꝛum tuoꝛum, vbique lętificet: vt, dum eoꝛuz merita recolimus, patrocinia ſentiamus. Per eundez dominuz. Secreta.

Oblatis dñe placare muneribus: ⁊ intercedentibus omnibus ſanctis tuis, a cunctis nos defende periculis. Per dominum noſt. Poſtcommunio.

Sumpſimus domine, beatę Marię ſemper virginis, ⁊ omnium ſanctoꝛum tuoꝛum memoꝛiaz recolentes, ſacramenta cęleſtia: pꝛęſta, quęſumus: vt, quod tẽpoꝛaliter gerimus, ęternis gaudiis conſequamur. Per dñz noſtrum Ieſum Chꝛiſtum.

Alia Oꝛatio. vt ſupꝛa. Oꝛatio.

A cunctis nos, quęſumus domine, mentis ⁊ coꝛpoꝛis defende periculis: ⁊ intercedente glorioſa virgine dei genitrice Maria, cuz beatis apoſtolis tuis Petro

Petro ⁊ Paulo, atque beato N. ⁊ omnibus ſanctis, ſalutem nobis tribue benignus, ⁊ pacē: vt deſtructis aduerſitatibus ⁊ erroribus vniuerſis, eccleſia tua ſecura tibi ſeruiat libertate. Per eundem dominum. Secreta.

Exaudi nos deus ſalutaris noſter: vt, per huius ſacramenti virtutem, a cunctis nos mentis ⁊ corporis hoſtibus tuearis, gratiam tribuens in preſenti, ⁊ gloriam in futuro. Per dominum no. Poſtcommunio.

Mundet ⁊ muniat nos, quę ſumus domine, diuini ſacramenti munus oblatum: ⁊ intercedente beata virgine dei genitrice Maria, cum beatis apoſtolis tuis Petro ⁊ Paulo, atq; beato N. ⁊ omnibus ſanctis: a cunctis nos reddat ⁊ peruerſitatibus expiatos, ⁊ aduerſitatibus expeditos. Per eundem.

Pro omni gradu eccleſię. Oro.

Omnipotens ſempiterne deus, cuius ſpiritu totum corpus Eccleſię ſanctificatur ⁊ regitur: exaudi nos pro vniuerſis ordinibus ſupplicātes: vt gr̄e tuę munere, ab oībus tibi gradibus fideliter ſeruiatur. Per do. in vnitate eiuſdem. Secreta.

Da famulis tuis dñe indulgentiā peccatorū, conſolationē vitę, gubernationē perpetuā: vt tibi ſeruientes, ad tuam iugiter miſericordiam peruenire mereantur. Per do. Poſtcō.

Libera, queſumus domine, a peccatis ⁊ hoſtibus tibi famulos ſupplicantes: vt in ſancta conuerſatione viuentes, nullis afficiantur aduerſis. Per dominum noſtrū Jeſum Chriſtū.

Pro Papa. Oratio.

Deus omnium fidelium paſtor ⁊ rector, famulum tuū N. quem paſtorem eccleſię tuę preeſſe voluiſti, propitius reſpice: da ei, queſumus, verbo ⁊ exemplo quibus preeſt, proficere: vt, ad vitam vnā cum grege ſibi credito perueniat ſempiternam. Per dominū noſtrū. Secreta.

Oblatis, queſumus dñe, placare muneribus: ⁊ famulum tuum N. quem paſtorem eccleſię tuę preeſſe voluiſti, aſſidua protectione guberna. Per dominum. Poſtcōmunio.

Haec nos, queſumus dñe, diuini ſacramenti pceptio protegat: ⁊ famulum tuum N. quem paſtorem eccleſię tuę eſſe voluiſti, vnā cum commiſſo ſibi grege ſaluet ſemper, ⁊ muniat. Per dominum noſtrum Jeſū.

Pro Imperatore. Oratio.

Deus regnorum omnium, ⁊ Chriſtiani maxime protector imperij: da ſeruo tuo imperatori noſtro N. triumphum virtutis tuę ſcienter excolere: vt, qui tua conſtitutione eſt princeps, tuo ſemper munere ſit potens. Per dominum. Secreta.

Suſcipe domine preces ⁊ hoſtias eccleſię tuę pro ſalute famuli tui ſupplicantis: ⁊ in protectione fidelium populorū antiqua brachij tui operare mira-

racula:vt,ſuperatis pacis inimicis,ſecura tibi ſeruiat Chriſtiana libertas. Per dominuꝫ noſtruꝫ.

Poſtcommunio.

Deus,qui ad prędicandum ęterni regis euangelium, Romanum imperiuꝫ prępara-ſti:prętende famulo tuo imperatori noſtro N. arma cęleſtia: vt pax eccleſiarum nulla turbetur tempeſtate bellorum. Per dñꝫ.

Pro rege. Oratio.

Queſumus oipotens deus: vt famulus tuus N. rex noſter,qui tua miſeratione ſuſcepit regni gubernacula, virtutuꝫ etiam omnium percipiat incrementa: quibus decenter ornatus,⁊ vitiorum monſtra deuitare,⁊ ad te,qui via, veritas,⁊ vita es,gratioſus valeat peruenire. Per dominum noſtrū. Secreta.

Munera, quęſumus dñe, oblata ſanctifica:vt,⁊ nobis vnigeniti tui corpus ⁊ ſanguis fiant:⁊ regi noſtro ad obtinendam animę corporiſque ſalutem: ⁊ ad peragendum iniunctum officiū,te largiente, vſquequaque proficiant. Per eundē.

Poſtcommunio.

Hacc domine oblatio ſalutaris famuluꝫ tuuꝫ N. regem noſtruꝫ ab omnibus tueatur aduerſis: quatenus eccleſiaſticę pacis obtineat tranquillitateꝫ: ⁊ poſt iſtius temporis decurſum,ad ęternam perueniat hęreditatem. Per dominum noſtrū.

Pro pręlatis, ⁊ congregationibus eis commiſſis. Oratio.

Omnipotens ſempiterne deus, qui facis mirabilia magna ſolus: prętende ſuper famulos tuos, ⁊ ſuper congregationes illis commiſſas, ſpiritum gratię ſalutaris:⁊, vt in veritate tibi placeant, perpetuum eis rorem tuę benedictionis infunde. Per do. in vnitate eiuſ. Secre.

Hoſtias domine famulorū tuoruꝫ placatus intende: ⁊,quas in honorem nominis tui deuota mente pro eis celebramus, proficere ſibi ſentiant ad medelam. Per dominum noſt.

Poſtcommunio.

Quos cęleſti recreas munere,perpetuo domine comitare pręſidio:⁊, quos fouere nō deſinis, dignos fieri ſempiterna redemptione cōcede. Per dñꝫ.

Pro congregatione ⁊ familia. Oratio.

Defende, quęſumus dñe, beata Maria ſemper virgine intercedente, iſtaꝫ ab omni aduerſitate familiaꝫ: ⁊ toto corde tibi proſtratam, ab hoſtium propitius tuere clementer inſidijs. Per dominū no. Secreta.

Suſcipe, quęſumus, clemēter omnipotens deus,oblationeꝫ noſtrę deuotionis: ⁊ p virtutem huius ſacramenti, famulos tuos a cunctis protege aduerſitatibus. Per dominum.

Poſtcommunio.

Sumptis redemptionis noſtrę muneribus: pręſta, quęſumus omnipotens deus, coruꝫ nobis celebratione tuę ptectionis

nis contra omnes aduerſitates ſubſidium. Per dominum no.

Pro concordia in congregatione ſeruanda. Oratio.

DEus largitor pacis, ⁊ amator charitatis: da famulis tuis veram cum tua voluntate concordiã: vt ab omnibus, quę nos pulſant, tentationibus liberemur. Per dominuʒ. Secreta.

HIs ſacrificijs, dñe, quęſumus, concede placatus: vt qui proprijs oramus abſolui delictis, non grauemur externis. Per dominum noſtrum Jeſuʒ.

Poſtcommunio.

SPirituʒ nobis dñe tuę charitatis infunde: vt, quos vno pane cęleſti ſatiaſti, tua facias pietate concordes. Per dominum. in vnitate eiuſdem ſpi.

Cõtra perſecutores Eccleſię.

Oratio.

ECcleſię tuę, quęſum⁹ dñe, preces placatus admitte: vt deſtructis aduerſitatibus ⁊ erroribus vniuerſis, ſecura tibi ſeruiat libertate. Per. Secreta.

PRotege nos dñe tuis myſterijs ſeruientes: vt, diuinis rebus inhęrentes, ⁊ corpore tibi famulemur, ⁊ mente. Per.

Poſtcommunio.

QUęſumus, domine deus noſter: vt, quos diuina tribuis participatione gaudere, humanis non ſinas ſubiacere periculis. Per domi. Cõtra perſecutores, ⁊ male agentes. Oratio.

HOſtium noſtrorum, quęſumus, domine, elide ſuperbiam: ⁊ eorum contumaciaʒ dexterę tuę virtute proſterne. Per dominum noſtrum. Secreta.

HUius domine virtute myſterij, ⁊ a proprijs mundemur occultis, ⁊ ab inimicorum liberemur inſidijs. Per dominũ noſtrum Jeſũ. Poſtcõmunio.

PRotector noſter, aſpice deus: ⁊ ab inimicorum nos defende periculis: vt, omni perturbatione ſemota, liberis tibi mentibus ſeruiamus. Per do.

Tempore belli. Oratio.

OMnipotens, ⁊ miſericors deus, a bellorum nos, quęſumus, turbine fac quietos: quia nobis bona cuncta pręſtabis, ſi pacem dederis mentis ⁊ corporis. Per dominum n. Secreta.

SAcrificium domine, quod immolamus, placatus intende: vt, ⁊ ab omni nos bellorum eruat nequitia, ⁊ in tuę protectionis ſecuritate conſtituat. Per dominum noſtrum Jeſum Chriſtum filiuʒ. Poſtcõmunio.

SAcroſancti corporis ⁊ ſanguinis domini noſtri Jeſu Chriſti refectione vegetati: ſupplices te rogamus oĩpotẽs de⁹: vt, hoc remedio ſingulari, ab omnium peccatorum nos contagione purifices: ⁊ a periculoruʒ munias incurſione cunctorum. Per eundem dominum noſtrũ.

Pro quacunque neceſſitate, ⁊ re obtinenda. Oratio.

DEus refugium noſtrum ⁊ virtus: adeſto pijs eccleſię tuę precibus auctor ipſe pietatis,

tis, ꝛ pꝛesta: vt, quod fideliter petimus, efficaciter consequamur. Per dominum. **Secreta.**

OBlata misericoꝛs deus: vt hec salutaris oblatio, ꝛ a pꝛopꝛijs nos reatibus indesinenter expediat, ꝛ ab omnibus tueatur aduersis. Per dñm. **Postcõm.**

SUmpsimus dñe sacri dona mysterij, humiliter depꝛecantes: vt, que in tui commemoꝛatione nos facere pꝛecepisti, in nostre pꝛoficiant infirmitatis auxilium. Qui viuis ꝛ regnas.

Pꝛo quacunque tribulatione. Oꝛatio.

NE despicias, omnipotens deus, populum tuum in afflictione clamantez: sed pꝛopter gloꝛiam nominis tui, tribulatis succurre placatus. Per domi.

Secreta.

SUscipe dñe pꝛopitius hostias, quibus ꝛ te placari voluisti, ꝛ nobis salutem potenti pietate restitui. Per dominũ.

Postcommunio.

TRibulationem nostram, quesumus dñe, pꝛopitius respice: ꝛ iraz tue indignationis, quã iuste meremur, auerte. Per.

Tempoꝛe famis ꝛ pestis. Oꝛo.

DA nobis, quesumus dñe, pie supplicationis effectũ: ꝛ pestilentiaz, famemque pꝛopitiatus auerte: vt moꝛtalium coꝛda cognoscant, ꝛ te indignante talia flagella pꝛodire, ꝛ te miserante cessare. Per dñm. **Secre.**

DEus, qui humani generis vtranque substantiaz, pꝛesentium munerũ ꝛ alimento vegetas, ꝛ renouas sacramẽto: tribue quesumus: vt eoꝛum ꝛ coꝛpoꝛibus nostris subsidiũ nõ desit, ꝛ mentibus. Per dominum.

Postcommunio.

GUberna, quesumus dñe, tẽpoꝛalib⁹ alimẽtis: quos dignaris eternis infoꝛmare mysterijs. Per dominum nostruz.

Ad pluuiam petendam. Oꝛo.

DEus, in quo viuimus, mouemur, ꝛ sumus: pluuiam nobis tribue cõgruentez: vt pꝛesentibus subsidijs sufficiẽter adiuti, sempiterna fiducialius appetamus. Per domi. **Secreta.**

OBlatis, quesumus dñe, placare muneribus: ꝛ oppoꝛtunum nobis tribue pluuie sufficientis auxilium. Per dominuz.

Postcommunio.

DA nobis, quesumus domine, pluuiam salutarẽ, ꝛ aridam terre faciem fluentis celestibus dignanter infunde. Per dominum nostrum Jesuz Chri.

Ad serenitatem petendã. Oꝛo.

AD te nos domine clamantes exaudi: ꝛ aeris serenitatez nobis tribue supplicãtibus: vt, qui iuste pꝛo peccatis nostris affligimur, misericoꝛdia tua pꝛeueniente, clementiaz sentiamus. Per dominum nost. **Secreta.**

PReueniat nos, quesumus domine, gratia tua semp ꝛ subsequatur: ꝛ has oblationes, quas pꝛo peccatis nostris nomini tuo consecrandas deferimus, benignus assume: vt, per intercessio-

ceſſionem ſanctoꝛuȝ tuoꝛuȝ,cun
ctis nobis pꝛoficiant ad ſaluteȝ.
Per domi. Poſtcommunio.

QUeſumus oīpotens deus
clementiam tuaȝ:vt,inun
dantiam coérceas imbꝛiuȝ,⁊ hi
laritatem vultus tui nobis im
pertiri digneris. Per do. Ad tē
peſtates repellendas. Oꝛatio.

A Domo tua,queſumus do
mine, ſpiritales nequitię
repellantur:⁊ aerearuȝ diſcedat
malignitas tempeſtatum. Per
dominum noſtrum. Secreta.

OFferimus tibi domine lau
des ⁊ munera,pꝛo conceſ
ſis beneficijs gratias referētes,
⁊ pꝛo concedendis ſemper ſup
pliciter depꝛecantes. Per dn̄m.
Poſtcommunio.

OMnipotens ſempiterne
deus, qui nos ⁊ caſtigan
do ſanas, ⁊ ignoſcendo conſer
uas:pꝛeſta ſupplicibuſ tuiſ:vt,⁊
tranquillitatibus huius optatę
conſolationis lętemur, ⁊ dono
tuę pietatis ſemper vtamur.
Per dominum noſtrum Jeſuȝ.
Pꝛo peſte animalium. Oꝛatio.

DEus qui laboꝛibus homi
num, etiam de mutis ani
malibus ſolatia ſurrogaſti: ſup
pliciter te rogamus:vt,ſine qui
bus nō alitur humana conditio,
noſtris facias vſibus nō perire.
Per dominuȝ noſtrū. Secreta.

SAcrificijs domine placat⁹
oblatis,opem tuaȝ noſtriſ
tempoꝛibus clementer impēde.
Per domi. Poſtcommu.

BEnedictionem tuaȝ domi
ne populus fidelis accipiat: qua
coꝛpoꝛe ſaluetur,⁊ mente:⁊ con
gruaȝ tibi ſemper exhibeat ſerui
tutem:⁊ pꝛopitiationis tuę bene
ficia ſemper inueniat. Per do.
Pꝛo remiſſione peccatoꝛum.
Oꝛatio.

DEus,qui nullū reſpuiſ, ſed
quantumuiſ peccantibus,
per pęnitentiaȝ piā miſeratione
placaris:reſpice ꝓpitius ad pꝛe
ces humilitatis noſtrę: ⁊ illumi
na coꝛda noſtra: vt tua valeam⁹
implere pꝛęcepta. Per dominū
noſtrum Jeſum Chꝛi. Secreta.

PReſens ſacrificium dn̄e,
quod tibi pꝛo delictis no
ſtris offerimus,ſit tibi munuſ ac
ceptum: ⁊ tā viuentibus, quā
defunctis pꝛoficiat ad ſalutem.
Per dominum noſt. Poſtcōm.

EXaudi pꝛeces familię tuę
omnipotens deus: ⁊ pꝛę
ſta:vt,ſancta hęc,quę à te ſumpſi
muſ,incoꝛrupta in nobis te do
nante ſeruentur. Per dominū.
Pꝛo petitione lacrymarum.
Oꝛatio.

OMnipotens, ⁊ mitiſſime
deus, qui ſitienti populo
fontem viuentis aquę de petra
pꝛoduxiſti:educ de coꝛdiſ noſtri
duritia compunctionis lacry
mas:vt peccata noſtra plāgere
valeamus,remiſſionemq; pecca
toꝛū, te miſerante,mereamur ac
cipere. Per dominū. Secreta.

HAnc oblationem, queſu
mus dn̄e deus, quam tuę
maieſtati pꝛo peccatis noſtriſ of
ferimus,reſpice pꝛopitius: ⁊ ꝓ
duc

duc de oculis nr̃is lacrymarum flumina: quibus debita flammarum incendia valeant extingui. Per dominum. Poſtcõmunio.

Gratiã ſpiritus ſancti dñe deus cordibus noſtris clementer infunde: quę nos gemitibus lacrymarum efficiat maculas noſtrorum diluere peccatorũ: atque optatę nobis, te largiente, indulgentię preſtet effectũ. Per dñm. in vnitate euſdẽ.

Pro tribulatione peccatorum. Oratio.

Ineffabilem miſericordiaꝫ tuam nobis dñe clementer oſtende: vt, ſimul nos ꝛ a peccatis omnibus exuas: ꝛ a pęnis, quaſ pro his meremur, eripias. Per dominum noſt. Secreta.

Purificet nos, quęſumus dñe, muneris preſentis oblatio: ꝛ dignos ſacra participatione perficiat. Per. Poſtcõm.

Preſta, quęſumus dñe: vt, terrenis affectib⁹ expiati: ad ſuperni plenitudinem ſacramenti, cuiuſ libamimuſ ſancta, tẽdamus. Per dominum noſtrũ.

Pro deuotis amicis. Oratio.

Deus, qui charitatis dona per gratiã ſancti ſpũs tuorũ cordibuſ fideliũ infudiſti: da famulis ꝛ famulabus tuis, pro quibus tuaꝫ deprecamur clemẽtiaꝫ, ſalutem mentis ꝛ corporis: vt te tota virtute diligãt, ꝛ quę tibi placita ſunt, tota dilectione perficiant. Per dominũ. in vnitate eiuſdem. Secreta.

Miſerere, quęſumus dñe, famulis ꝛ famulabus tuis, pro quibus hoc ſacrificium laudis tuę offerimus maieſtati: vt, per hęc ſancta, ſupernę benedictioniſ gratiam obtineant, ꝛ gloriaꝫ ęternę beatitudinis acquirant. Per dominum. Poſtcõmunio.

Diuina libantes myſteria, quęſumuſ dñe: vt, hęc ſalutaria ſacramenta illis proficiant ad proſperitatem ꝛ pacem, pro quorum, quarumqꝫ dilectione, hęc tuę obtulimus maieſtati. Per dominum noſtrum Jeſuꝫ.

Pro inimicis. Oratio.

Deus pacis, charitatiſque amator ꝛ cuſtos: da omnibuſ inimicis noſtriſ pacem charitatemque veram: cunctorumque eis remiſſionem tribue peccatorum: noſque ab eorum inſidijs potenter eripe. Per dominum noſtrum Jeſũ. Secreta.

Oblatiſ, quęſumuſ domine, placare muneribus: ꝛ nos ab inimicis noſtris clementer eripe: eiſque indulgentiaꝫ tribue delictorum. Per dominum noſtrum Jeſum Chriſtum filium tuum, qui tecuꝫ. Poſtcõmunio.

Hec noſ communio domine exuat a delictis: ꝛ ab inimicoruꝫ defendat inſidijs. Per dominum noſtrum Jeſuꝫ Chri.

Pro iter agentibus. Oratio.

Adeſto domine ſupplicationibus noſtriſ, ꝛ viam famulorum tuorum in ſalutis tuę proſperitate diſpone: vt, inter omnes vię ꝛ vitę huius varietates, tuo ſemper protegãtur auxilio. Per

Per dominum noſtrum Jeſum Chriſtum filium tuum. Secre.

PRopitiare domine ſupplicationibus noſtris: ⁊ has oblationes, quas tibi offerimus pro famulis tuis, benignus aſſume: vt, viam illorum, ⁊ præcedente gratia tua dirigas, ⁊ ſubſequente comitari digneris: vt, de actu atque incolumitate eorum, ſecundum miſericordię tuę præſidia, gaudeamus. Per dominũ noſtrum Jeſum. Poſtcommu.

TUa domine famulos tuos ſperantes in te, quę ſumpſimus, ſacramenta cuſtodiant: ⁊ contra omnes aduerſus tueantur incurſus. Per dominum no.

Nauigantibus. Oratio.

DEus, qui tráſtuliſti patres noſtros per mare rubrum, ⁊ tranſueriſti eos per aquam nimiam, laudem tui nominis decantantes: te ſuppliciter deprecamur: vt, in naui famulos tuos, repulſis aduerſitatibus, portu ſemper optabili, curſuque tranquillo tuearis. Per dominum noſtrũ Jeſum Chriſtũ. Secre.

SUſcipe, quęſumus domine, preces famulorum tuorum; cum oblationibus hoſtiarum: ⁊ tua myſteria celebrátes ab omnibus defende periculis. Per dominum. Poſtcõmunio.

SAnctificati diuino myſterio, maieſtatem tuam domine ſuppliciter deprecamur, ⁊ petimus: vt, quos donis facis celeſtibus intereſſe, per ſignum ſanctę Crucis ⁊ à peccatis omnibus abſtrahas, ⁊ à periculis cunctis miſeratus eripias. Per dominũ. Pro infirmis. Oratio.

OMnipotens ſempiterne deus, ſalus eterna credentium: exaudi nos pro infirmis famulis tuis, pro quibus miſericordię tuę imploramus auxilium: vt reddita ſibi ſanitate, gratiarũ tibi in eccleſia tua réferant actiones. Per dominum. Secreta.

DEus, ſub cuius nutibus vitę noſtrę momenta decurrunt: ſuſcipe preces ⁊ hoſtias famulorum tuorum, pro quibus miſericordiam tuam ęgrotantibus imploramus: vt, de quorum periculo metuimus, de eorum ſalute lętemur. Per. Poſtcõm.

DEus, infirmitatis humanę ſingulare præſidium, auxilij tui ſuper infirmos famulos tuos oſtende virtutem: vt, ope miſericordię tuę adiuti, eccleſię tuę ſanctę incolumes repræſentari mereantur. Per dominũ no.

Pro conſtituto in carcere. Oro.

DEus, qui beatum Petrum à vinculis abſolutum illęſum abire feciſti: famuli tui in captiuitate poſiti vincula abſolue: ⁊ eum ipſius meritis illęſum abire concedas. Per domi. Secre.

SUper has, quęſumus domine, hoſtias benedictio copioſa deſcendat: quę captiui noſtri vincula ſoluat, ⁊ de eius liberatione nos cito lętificet. Per dominũ noſt. Poſtcommunio.

PReces noſtras, quęſumus domine, clementer exaudi:

⁊

⁊, per hec ſacramēta que ſumpſi-
mus, famulum tuum a vinculis
ſue captiuitatis abſolue. Per d.

Pro tentatis ⁊ tribulatis. Oro.

Deus, qui iuſtificas impiū,
⁊ non vis mortem pecca-
torum: maieſtatem tuam ſuppli-
citer deprecamur: vt, famulos
tuos de tua miſericordia confi-
dētes, celeſti protegas benignus
auxilio, ⁊ aſſidua protectione cō-
ſerues: vt tibi iugiter famulen-
tur, ⁊ nullis tentationibus a te
ſeparentur. Per dominum no.

Secreta.

Huius, queſumus domine,
virtute myſterij, ⁊ a pro-
prijs nos mūda delictis, ⁊ famu-
los tuos ab omnibus abſolue
peccatis. Per do. Poſtcommu.

Purificent nos, queſumus
domine, ſacramenta que
ſumpſimus: ⁊ famulos tuos ab
omni culpa liberos eſſe conce-
de: vt, qui conſcientie reatu con-
ſtringuntur, celeſtis remedij ple-
nitudine glorientur. Per domi.

Ad repellendas malas cogita-
tiones. Oratio.

Omnipotens ⁊ mitiſſime
deus, reſpice propitius
preces noſtras, ⁊ libera corda
noſtra de malarū tentationibus
cogitationum: vt ſancti ſpiritus
dignum fieri habitaculum merea
mur. Per dominum. in vnitate
eiuſdem ſpiritus. Secreta.

Has tibi domine offerimus
oblationes pro ſalute no-
ſtra: quatenus animas noſtras
ab immundis cogitationibus
purges, illeſaſque cuſtodias: ⁊
ſancti ſpiritus gratia illuminare
digneris. Per dñm. in vni. eiuſ.

Poſtcommunio.

Deus, qui illuminas omnē
hominem venientem in hūc
mundum, illumina queſumus
corda noſtra gratie tue ſplendo-
re: vt, digne maieſtati tue mini-
ſtrare, teque eterna charitate di-
ligere valeamus. Per dominū.

Ad poſtulandam charitatem.
Oratio.

Deus, qui diligentibus te
facis cuncta prodeſſe: da
cordibus noſtris inuiolabilem
tue charitatis affectum: vt, deſi-
deria de tua inſpiratione conce-
pta, nulla poſſint tentatione mu-
tari. Per dominum no. Secre.

Deus, qui nos ad imaginē
tuam, ſacramentis reno-
uas ⁊ preceptis: perfice greſſus
noſtros in ſemitis tuis: vt, chari-
tatis donum, quod feciſti a no-
bis ſperari, per hec que offeri-
mus ſacrificia, facias apprehen-
di. Per dominum noſtrum Je.

Poſtcommunio.

Sancti ſpiritus gratia, que-
ſumus domine, corda no-
ſtra illuminet: ⁊ perfecte charita-
tis dulcedine abundanter refi-
ciat. Per domi. in vnitate eiuſ.

Ad poſtulandam patientiam.
Oratio.

Deus, qui vnigeniti tui pa-
tientia antiqui hoſtis con-
triuiſti ſuperbiam: da nobis, que-
ſumus, que idem pie pro nobis
pertulit, digne recolere: ſicque
exem-

exemplo eius, nobis adverſan-
tia ęquanimiter tolerare. Per
eundem dominum no. Secreta.

MUnera noſtrę oblationis,
queſumus domine, placa-
tus ſuſcipe: quę, vt nobis patien
tię donum condonare digneris,
maieſtati tuę deuota offerimus
actione. Per dominū. Poſtcō.

SAcroſancta dñe ſumentes
myſteria: amiſſam nobis, q̄-
ſumus, reconcilient gratiā: atq;
munus patientię in illatis omni-
bus, ſemper et vbique protegen-
do, impertiant. Per dominum.

Ad poſtulādā cōtinentiā. Orō.

URe igne ſancti ſpiritus re-
nes noſtros, et cor noſtrum,
domine: vt tibi caſto corpore ſer
uiamus, et mundo corde placea-
mus. Per do. in vni. eiuſ. Secre.

DIrumpe domine vincula
peccatorum noſtrorū: et, vt
ſacrificare tibi hoſtiam laudis ab-
ſoluta libertate poſſimus, retri-
bue q̄ ante tribuiſti: et ſalua nos
per indulgentiam, quos digna-
tus es ſaluare per gratiam. Per
dominum noſtrum. Poſtcōmu.

DOmine adiutor et prote-
ctor noſter, adiuua nos: et
refloreat caro noſtra vigore pu-
dicitię, et ſanctimonię nouitate:
ereptamque de manu tartari in
reſurrectionis gaudium iubeas
pręſentari. Per dominum noſt.

Pro ſalute viuorum. Oratio.

PRetēde domine fidelibus
tuis dexteram cęleſtis au-
xilij: vt te toto corde perquirāt,
et quę digne poſtulant conſequi
mereantur. Per do. Secreta.

PRopitiare dñe ſupplicatio-
nibus noſtris: et has obla-
tiones fideliū tuorum, quas tibi
pro incolumitate eorum offeri-
mus, benignus aſſume: et, vt nul-
lius ſit irritum votum, nullius
vacua poſtulatio: pręſta queſu-
mus: vt, quod fideliter petimus,
efficaciter conſequamur. Per
dominum no. Poſtcōmunio.

DA fidelibus tuis, queſu-
mus domine, in tua fide et
ſynceritate conſtantiā: vt in cha-
ritate diuina firmati, nullis ten-
tationibus ab eius integritate
vellantur. Per dominum noſt.

Pro viuis et defunctis. Oratio.

OMnipotens ſempiterne
deus, qui viuorum domi-
naris ſimul et mortuorum: om-
niumq; miſereris, quos tuos fi-
de et opere futuros eſſe p̄noſcis:
te ſupplices exoramus: vt, pro q̄-
bus effundere preces decreuimus,
quoſq; vel pręſens ſeculū adhuc
in carne retinet, vel futurum iam
exutos corpore ſuſcepit: interce-
dentibus omnibus ſanctis tuis:
pietatis tuę clementia, omnium
delictorum ſuorum veniam con-
ſequantur. Per dñm. Secreta.

DEus, cui ſoli cognitus eſt
numerus electorum in ſu-
perna felicitate locādus: tribue
queſumus: vt, intercedentibus
omnibus ſanctis tuis, vniuerſo-
rum quos in oratione commen-
datos ſuſcepimus, et nomina om
nium fidelium beatę prędeſtina-
tionis liber aſcripta retineat.

Per dominum noſtrum Jeſum Chriſtum filium tuum: Qui tecum viuit ⁊ reg. Poſtcōmunio.

Purificet nos, q̄ſumus omnipotens ⁊ miſericors deus, ſacramenta quę ſumpſimus: ⁊ intercedentibus omnibus ſanctis tuis, pręſta: vt hoc tuū ſacramētum non ſit nobis reatus ad pęnam, ſed interceſſio ſalutaris ad veniam: ſit ablutio ſcelerum, ſit fortitudo fragilium, ſit contra omnia mundi pericula firmamētum: ſit viuorum atque mortuorum fidelium, remiſſio omnium delictorum. Per dominum no.

¶ Pro ordinandis. Oratio.

Exaudi, quęſumus, domine, ſupplicum preces: ⁊ deuoto tibi pectore famulantes, perpetua defenſione cuſtodi: vt nullis perſecutoribus impediti, liberam ſeruituteȝ tuis ſemper exhibeamuſ officijs. Per do. Secre.

His, quęſumus domine, operare myſterijs: vt hęc munera dignis tibi mentibuſ offeramus. Per dn̄ȝ. Poſtcōmu.

Nos tuiſ domine reficiſ ſacramentiſ continuis attolle benignus auxilijs: vt tuę redēptionis effectum, ⁊ myſterijs capiamus, ⁊ moribus. Per dominum noſtrum Jeſum Chri.

Pro Cōſecratione epiſcoporū.

Adeſto ſupplicationib⁹ noſtris, omnipotens deus: ⁊ quod humilitatis noſtrę gerēdū eſt miniſterio, tuę virtutiſ impleatur effectu. Per dn̄m. Secreta.

Suſcipe domine munera, quę tibi offerim⁹ pro hoc famulo tuo: ⁊ propiti⁹ in eo tua dona cuſtodias. Per dominuȝ.

Conſecratus dicit Secrete.

Suſcipe domine munera, q̄ tibi offerimus pro me miſero famulo tuo: ⁊ propitius in me tua dona cuſtodiaſ. Per dominum noſtrum Jeſuȝ Chriſtū.

Infra actioneȝ dicit coſecrator.

Hanc igitur oblationem ſeruitutis noſtrę, ſed ⁊ cunctę familię tuę, quam tibi offerimus etiam pro hoc famulo tuo, queȝ ad epiſcopatus ordineȝ promouére dignatus es, q̄ſumus domine, vt placatus accipias, ⁊ propitiuſ in eo tua dona cuſtodiaſ: vt, quod diuino munere cōſecutus eſt, diuinis affectib⁹ exequatur: dieſque noſtros in tua pace diſponas, atque ab ęterna damnatione nos eripi, ⁊ in electorum tuorum iubeaſ grege numerari. Per Chriſtum dominum noſt.

Conſecratus dicit.

Hanc igitur oblationeȝ ſeruitutis noſtrę, ſed ⁊ cunctę familię tuę, quam tibi offerimus etiam pro me famulo tuo, quem ad epiſcopatus ordineȝ promouere dignatus es, quęſumus domine, vt placatuſ accipias, ⁊ propitius in me tua dona cuſtodiaſ: vt, quod diuino munere cōſecutus ſum, diuinis affectibus exequar: dieſque noſtros in tua pace diſponas, atque ab ęterna damnatione nos eripi, ⁊ in electorum tuorum iubeas grege nume-

numerari. Per Chriſtum domi-
num noſtrum. Poſtcōmunio.
P Lenum, queſumus domi-
ne, in nobis remedium tue
miſerationis operare: ac tales
nos eſſe perfice propitius, ⁊ ſic
foue: vt tibi in omnibus placere
valeamus. Per dominū noſtrū.
¶ Miſſa in Cōmemora. omniū
fideliū defunctorū. Introitus.

R Equiem
eternam
dona eis domi-
ne, ⁊ lux perpe-
tua luceat eis.
pſal's. Te decet
hymnus deus
in Sion, ⁊ tibi
reddetur votū
in Hieruſalem: exaudi orationem
meam, ad te omnis caro veniet.
Deinde abſolute repetitur R. e-
quiem eter. vſq; ad pſal. Oro.
F Idelium, deus, omnium cō-
ditor ⁊ redemptor, anima-
bus famulorū famularumq; tua
rum, remiſſionem cunctorum tri-
bue peccatorū: vt indulgentiam,
quā ſemper optauerunt, piis ſup
plicationibus cōſequātur. Qui
viuis, ⁊ regnas cum deo patre, in
vnitate ſpiritus ſancti, deus: per
oia ſecula ſeculorū. R. Amen.
Lectio Epiſtole beati Pauli
apoſtoli, ad Corinthios.
1.co. 15 F Ratres: Ecce, myſterium
vobis dico. Omnes qui-
dem reſurgemus: ſed non om-
nes immutabimur. In momen-
to, in ictu oculi, in nouiſſima tu-
ba (canet enim tuba) ⁊ mortui re-
ſurgent incorrupti: ⁊ nos immu
tabimur. Oportet enim corru-
ptibile hoc, induere incorruptio-
nem: ⁊ mortale hoc, induere im-
mortalitatem. Cū autem mortale
hoc induerit immortalitatem;
tunc fiet ſermo qui ſcriptus eſt.
Abſorpta eſt mors in victoria.
Ubi eſt mors victoria tua? vbi
eſt mors ſtimulus tuus? Stimu-
lus autem mortis, peccatum eſt:
virtus vero peccati, lex. Deo au-
tem gratias, qui dedit nobis vi-
ctoriam per Ieſum Chriſtum do
minum noſtrum. Gradua.
R Equiem eternam dona eis dn̄e:
⁊ lux perpetua luceat eis. V. In
memoria eterna erit iuſtꝰ: ab au-
ditione mala nō timebit. Trac.
A Bſolue dn̄e animas omniū fi-
deliū defunctorū ab omni vincu
lo delictorū. V. Et, gr̄a tua illis
ſuccurrēte, mereant euadere iu-
diciū vltionis. V. Et lucis eter-
ne beatitudine perfrui. Sequētia.
D Ies ire, dies illa,
Soluet ſeclum in fauilla:
Teſte Dauid cum Sibylla.
Q uantus tremor eſt futurus,
Quando iudex eſt venturus,
Cuncta ſtricte diſcuſſurus.
T uba mirum ſpargens ſonum,
Per ſepulcra regionum,
Coget omnes ante thronum.
M ors ſtupebit ⁊ natura,
Cum reſurget creatura,
Iudicanti reſponſura.
L iber ſcriptus proferetur,
In quo totum continetur,
Unde mundus iudicetur.
I udex ergo cum ſedebit,

Quicquid latet apparebit:
Nil inultum remanebit.
Quid ſum miſer tunc dicturus?
Quem patronum rogaturus?
Dum vix iuſtus ſit ſecurus.
Rex tremende maieſtatis,
Qui ſaluandos ſaluas gratis,
Salua me fons pietatis.
Recordare Jeſu pie,
Quod ſum cauſa tuę vię.
Ne me perdas illa die.
Querens me, ſediſti laſſus:
Redemiſti, crucem paſſus:
Tantus labor non ſit caſſus.
Iuſtę iudex vltionis,
Donum fac remiſſionis
Ante diem rationis.
Ingemiſco, tanquam reus:
Culpa rubet vultus meus:
Supplicanti parce deus.
Qui Mariam abſoluiſti,
Et latronem exaudiſti:
Mihi quoque ſpem dediſti.
Preces meę non ſunt dignę:
Sed tu bonus fac benigne:
Ne perenni cremer igne.
Inter oues locum preſta:
Et ab hędis me ſequeſtra,
Statuens in parte dextra.
Confutatis maledictis,
Flammis acribus addictis:
Uoca me cum benedictis.
Oro ſupplex ⁊ acclinis:
Cor contritum quaſi cinis:
Gere curam mei finis.
Lacrymoſa dies illa,
Qua reſurget ex fauilla
Iudicandus homo reus.
Huic ergo parce Deus.
Pie Jeſu domine,
Dona eis requiem. Amen.

Seq. ſan. euãg. ſcđm Joannem.

In illo tẽpore: Dixit Jeſus diſcipulis ſuis ⁊ turbis iudeorũ. Amen amen dico vobis: quia venit hora ⁊ nunc eſt, quãdo mortui audient vocem filii dei: ⁊ qui audierint, viuent. Sicut enim pater habet vitã in ſemetipſo: ſic dedit ⁊ filio vitã habere in ſemetipſo: ⁊ poteſtatem dedit ei iudiciũ facere, quia filius hominis eſt. Nolite mirari hoc: quia venit hora, in qua oẽs qui in monumẽtis ſunt, audient vocem filii Dei. Et procedent qui bona fecerunt, in reſurrectionẽ vitę: qui vero mala egerũt, in reſurrectionẽ iudicii.

Offerto. O dñe Jeſu Chriſte rex glorię, libera animas omniũ fidelium defunctorũ de pęnis inferni, ⁊ de profundo lacu: libera eas de ore leonis, ne abſorbeat eas tartarus, ne cadãt in obſcurum: ſed ſignifer ſanctus Michael repreſentet eas in lucem ſanctam: Quam olim Abrahę promiſiſti, ⁊ ſemini eius. ℣. Hoſtias ⁊ preces tibi dñe laudis offerimus: tu ſuſcipe pro animabus illis, quarum hodie memoriam facimus: fac eas dñe de morte tranſire ad vitam. Quam olim. Secreta.

Hoſtias, quęſumus dñe, quas tibi pro animabus famulorum famularumque tuarũ offerimus, propitiatus intende: vt quibus fidei Chriſtianę meritũ contuliſti, dones ⁊ premium. Per do.

Commu. Lux ęterna luceat eis dñe, Cum ſanctis tuis in ęternũ: quia pius es. ℣. Requiem ęternã dona

na eis dñe: ⁊ lux perpetua luceat
eis. Cū ſanctis. Poſtcõ.
Animabus, q̃ſumus dñe, fa
mulorū famularumq̃ȝ tuarū ora
tio proficiat ſupplicantiū: vt eas
⁊ a peccatis omnib⁹ exuas, ⁊ tue
redemptionis facias eſſe partici
pes. Qui viuis ⁊ regnas cū deo.
Dicto Dñs vobiſcum, dicitur
Requieſcant in pace. ℟. Amen.
⁊ non datur benedictio. Sed
dicto ſecrete Placeat tibi ſan.
dicitur euange. ſcdm Joannem.
In principio erat verbum ⁊c.

¶ In die obitus, ſeu depoſitio
nis defuncti. Introitus.

Requiem eternam
dona eis domine:
⁊ lux perpetua luce
at eis. Pſalmus.
Te decet hymnus
deus in Sion, ⁊ tibi reddetur
votum in Hieruſalem: exaudi
orationem meam, ad te omnis
caro veniet. Requiē ęter. Orō.
Deus, cui proprium eſt mi
ſereri ſemper ⁊ parcere: te
ſupplices exoramus pro anima
famuli tui N. quam de hoc ſecu
lo hodie migrare iuſſiſti: vt non
tradas eam in manibus inimici,
neque obliuiſcaris in finem: ſed
iubeas eā a ſanctis angelis ſuſci
pi, ⁊ ad patriā paradiſi pduci: vt,
q̄a i te ſperauit ⁊ credidit, nō pe
nas eternas ſuſtineat, ſed gaudia
ſempiterna poſſideat. Per do.
I. ca. Lectio epiſtole beati Pauli apo
ſtoli ad Theſſalonicenſes.
4 Fratres: Nolumus vos
ignorare de dormiētibus,
M. N. R.
vt non contriſtemini, ſicut ⁊ cete
ri qui ſpem non habent. Si enī
credimus quod Jeſus mortuus
eſt ⁊ reſurrexit: ita ⁊ deus eos
qui dormierunt per Jeſum, addu
cet cum eo. Hoc enim vobis di
cimus in verbo domini, q̄ nos
qui viuimus, qui reſidui ſumus
in aduentu domini, non preue
niemus eos qui dormierunt.
Quoniam ipſe dominus in iuſſu
⁊ in voce archangeli ⁊ in tuba
dei deſcendet de celo: ⁊ mortui
qui in Chriſto ſunt, reſurgent pri
mi. Deinde nos qui viuimus,
qui relinquimur: ſimul rapiemur
cum illis in nubibus obuiā Chri
ſto in aera: ⁊ ſic ſemper cum do
mino erimus. Itaq̄ȝ conſolami
ni inuicē in verbis iſtis. Grad.
Requiem eternam dona eis do
mine: ⁊ lux perpetua luceat eis.
℣. In memoria eterna erit iu
ſtus: ab auditione mala nō time
bit. Tractus. Abſolue domine
animas omnium fideliū defun
ctorum ab omni vinculo delicto
rum. ℣. Et, gratia tua illis ſuc
currente, mereantur euadere iu
diciū vltionis. ℣. Et lucis eter
ne beatitudine perfrui. Sequen
tia. Dies ire. ⁊c. vt ſup. fo. 274.
Seq. ſan. euang. ſcdm Joanem. ca. 11
In illo tēpore: Dixit Mar
tha ad Jeſum. Domine ſi
fuiſſes hic, frater meus nō fuiſſet
mortuus. Sed ⁊ nunc ſcio, quia,
quecūq̄ȝ popoſceris a deo, da
bit tibi de⁹. Dicit ei Jeſus. Reſur
get frater tu⁹. Dicit ei Martha.
Scio q̄ reſurget i reſurrectiōe,

in nouiſſimo die. Dixit ei Ieſus.
Ego ſuꝫ reſurrectio ⁊ vita. Qui
credit in me: etiā ſi mortuus fue-
rit, viuet. Et omnis qui viuit, ⁊
credit in me: nō morietur in eter-
nuꝫ. Credis hoc? Ait illi. Utiqꝫ
domine, ego credidi quia tu es
Chriſtus filius Dei viui, qui in
hunc munduꝫ veniſti. Offerto.

Domine Ieſu Chriſte rex glo-
rie, libera animas omnium fide-
lium defunctoruꝫ de penis infer
ni, ⁊ de profundo lacu: libera eas
de ore leonis, ne abſorbeat eas
tartarus, ne cadant in obſcuruꝫ:
ſed ſignifer ſanctus Michael re-
preſentet eas in lucem ſanctam:
Quam olim Abrahe promiſiſti,
⁊ ſemini eius. ℣. Hoſtias ⁊ pre-
ces tibi dn̄e laudis offerimus: tu
ſuſcipe pro animabus illis, quarū
hodie memoriam facimus: fac
eas domine de morte trāſire ad
vitam. Quam olim. Secreta.

Propitiare, queſumus do-
mine, anime famuli tui N.
pro quo tibi hoſtiam laudis im-
molamus, maieſtatem tuam ſup
pliciter deprecantes: vt per hec
pie placationis officia, peruenī-
re mereatur ad requiem ſempi-
ternam. Per dominum noſtrū.

Cōmunio. Lux eterna luceat
eis domine, Cum ſanctis tuis in
eternum: quia pius es. ℣. Re-
quiem eternam dona eis domi-
ne: ⁊ lux perpetua luceat eis.
Cum ſanctis. Poſtcōmunio.

Preſta, queſumus, omnipo
tens deus: vt anima famu-
li tui N. que hodie de hoc ſecu-
lo migrauit, his ſacrificijs purga
ta, ⁊ a peccatis expedita, indulgē
tiam pariter ⁊ vitam capiat ſem-
piternam. Per dominum noſt.

¶ In die tertio, Septimo, ⁊ tri-
geſimo depoſitionis defuncti, di
cit Miſſa vt ſupra, exceptis ora-
tionibus q̄ dicūt vt infra. Oro.

Queſumus domine: vt
anime famuli tui, cuius
depoſitionis diem ter-
tium, vel ſeptimum,
vel trigeſimum, cōmemoramus,
ſanctorum, atqꝫ electorum tuo-
rum largiri digneris conſortiū:
⁊ rorem miſericordie tue peren-
nem infundas. Per dominū no-
ſtrum Ieſum Chri. Secreta.

Munera, queſumus domi-
ne, que tibi pro anima fa-
muli tui offerimus, placatus in-
tende: vt remedijs purgata ce-
leſtibus, in tua pietate requie-
ſcat. Per domi. Poſtcōmunio.

Suſcipe domine preces no-
ſtras pro anima famuli tui:
vt, ſique ei macule de terrenis
contagijs adheſerunt, remiſſio-
nis tue miſericordia deleantur.
Per dominum noſtrum Ieſuꝫ.

¶ In Anniuerſario defuncto-
rum. Introitus.

Requiem eter-
nam dona eis
domine: ⁊ lux
perpetua luce-
at eis. Pſalm.
Te decet hym-
nus Deus in
Sion, ⁊ tibi reddetur votum in
Hieruſalem: exaudi orationem
meam,

meam, ad te omnis caro veniet. Requiem eternam. **Oratio.**

Deus indulgentiarum, domine, da animabus famulorum famularumque tuarum, quorum anniuerſarium depoſitionis diem commemoramus, refrigerij ſedem quietis beatitudinem, ⁊ luminis claritatem. Per dominũ nostrũ Jeſũ Chri.

Lectio libri Machabeorum.

2.ca. 12 In diebus illis. Uir fortiſſimus Juda, collatione facta, duodecim milia drachmas argenti miſit Hieroſolymã offerri pro peccatis mortuorũ ſacrificium, iuſte ⁊ religioſe de reſurrectione cogitãs. (Niſi enim eos qui ceciderant, reſurrecturos ſperaret, ſuperfluũ videretur ⁊ vanũ orare pro mortuis.) Et quia cõſiderabat quod hi qui cũ pietate dormitionẽ acceperant, optimã haberent repoſitam gratiã. Sãcta ergo ⁊ ſalubris eſt cogitatio pro defunctis exorare ut a peccatis ſoluantur. **Graduale.**

Requiem eternã dona eis dñe: ⁊ lux perpetua luceat eis. ℣. In memoria eterna erit iuſtus: ab auditione mala nõ timebit. **Tractus.** Abſolue dñe animas omnium fideliũ defunctorũ ab omni vinculo delictorũ. ℣. Et gratia tua illis ſuccurrente, mereantur euadere iudiciũ ultionis. ℣. Et lucis eterne beatitudine perfrui.

Seq. ſan. euang. ſcdm Joannem.

ca.6 In illo tempore: Dixit Jeſus diſcipulis ſuis ⁊ turbis iudeorum. Omne quod dat mihi pater, ad me veniet: ⁊ eum, qui venit ad me non eijciam foras. Quia deſcendi de celo, non ut faciam voluntatem meam, ſed voluntatem eius qui miſit me. Hec eſt autem voluntas eius, qui miſit me, patris: ut omne quod dedit mihi, non perdam ex eo: ſed reſuſcitem illud in nouiſſimo die. Hec eſt autem voluntas patris mei qui miſit me: ut omnis qui videt filium, ⁊ credit in eum: habeat vitam eternam. Et ego reſuſcitabo eũ in nouiſſimo die.

Offerto. Domine Jeſu Chriſte rex glorie, libera animas omnium fidelium defunctorum de penis inferni, ⁊ de profundo lacu: libera eas de ore leonis, ne abſorbeat eas tartarus, ne cadant in obſcurum: ſed ſignifer ſanctus Michael repreſentet eas in lucem ſanctam. Quam olim Abrahe promiſiſti, ⁊ ſemini eius. ℣. Hoſtias ⁊ preces tibi domine laudis offerimus: tu ſuſcipe pro animabus illis, quarum hodie memoriam facimus: fac eas domine de morte tranſire ad vitam. Quam olim. **Secreta.**

Propitiare domine ſupplicationibus noſtris, pro animabus famulorũ famularũque tuarum, quorum hodie annua dies agitur, pro quibus tibi offerimus ſacrificiũ laudis; ut eas ſanctorum tuorum conſortio ſociare digneris. Per dominũ no.

Cõmunio. Lux eterna luceat eis domine, Cum ſanctis tuis in eternum: quia pius es. ℣. Re-

quiem eternam dona eis domine: ⁊ lux perpetua luceat eis. Cum ſanctis. Poſtcommunio.

Preſta, queſumus domine: vt anime famulorum famularumque tuarum, quorum anniuerſarium depoſitionis diem commemoramus, his purgati ſacrificijs, indulgentiam pariter ⁊ requiem capiant ſempiternam. Per dominum noſtrum Jeſum Chriſtum filium tuum: qui tecum viuit.

¶ Si pro vno fiat anniuerſarium, predicte orationes dicantur in ſingulari numero.

¶ In miſſis quotidianis defunctorum. Introitus.

Requiem eternam dona eis domine: ⁊ lux perpetua luceat eis. Pſal. Te decet hymnus Deus in Sion, ⁊ tibi reddetur votum in Hieruſalem: exaudi orationem meam, ad te omnis caro veniet. R. equiem eternam.

Pro defunctis epiſcopis, ſeu ſacerdotibus. Oratio.

Deus, qui inter apoſtolicos ſacerdotes, famulos tuos pontificali, ſeu ſacerdotali feciſti dignitate vigere: preſta, queſumus: vt eorum quoque perpetuo aggregentur conſortio. Per dominum noſtrum Jeſum.

Pro defunctis fratribus, propinquis, ⁊ benefactoribus, Oratio.

Deus, venie largitor, ⁊ humane ſalutis amator, queſumus clementiam tuam: vt noſtre congregationis fratres, propinquos, ⁊ benefactores, qui ex hoc ſeculo tranſierunt: beata Maria ſemper virgine intercedente, cum omnibus ſanctis tuis ad perpetue beatitudinis conſortium peruenire concedas. Per dominum noſtrum.

Pro fidelibus defunctis, generalis Oratio.

Fidelium Deus, omnium conditor ⁊ redemptor, animabus famulorum famularumque tuarum, remiſſionem cunctorum tribue peccatorum: vt indulgentiam, quam ſemper optauerunt, pijs ſupplicationibus conſequantur. Qui viuis ⁊ regnas cum Deo patre in vnitate ſpiritus.

Lectio libri Apocalypſis beati Joannis apoſtoli.

In diebus illis. Audiui vocem de celo, dicentem mihi. Scribe. Beati mortui, qui in domino moriuntur. Amodo iam dicit ſpiritus, vt requieſcant a laboribus ſuis. Opera enim illorum ſequuntur illos. Gradu. R. equiem eternam dona eis domine: ⁊ lux perpetua luceat eis. V. In memoria eterna erit iuſtus: ab auditione mala non timebit. Tractus. Abſolue domine animas omnium fidelium defunctorum ab omni vinculo delictorum. V. Et gratia tua illis ſuccurrente, mereantur euadere iudicium vltionis. V. Et lucis eterne beatitudine perfrui. ca. 1

Sequentia ſancti euangelij ſecundum Joannem.

In illo tempore: Dixit Jeſus diſcipulis ſuis ⁊ turbis iudeorum. Ego ſum panis vi- ca

uus, qui de celo deſcẽdi. Si quis manducauerit ex hoc pane, viuet in eternū. Et panis, quem ego dabo, caro mea eſt pro mundi vita. Litigabant ergo Judei ad inuicem, dicentes. Quomodo poteſt hic nobis carnem ſuam dare ad manducandum? Dixit ergo eis Jeſus. Amen, amen dico vobis: niſi manducaueritis carnē filij hominis, ꝛ biberitis eius ſanguinem, non habebitis vitam in vobis. Qui manducat meā carnem, ꝛ bibit meū ſanguinem, habet vitam eternam. Et ego reſuſcitabo eū in nouiſſimo die. Offert. Domine Jeſu Chriſte rex glorie, libera animas omnium fidelium defunctorū de penis inferni, ꝛ de profundo lacu: libera eas de ore leonis, ne abſorbeat eas tartarus, ne cadāt ĩ obſcurū: ſed ſignifer ſanctus Michael repreſentet eas in lucem ſanctam, Quam olim Abrahe promiſiſti, ꝛ ſemini eius. ℣. Hoſtias ꝛ preces tibi domine laudis offerim⁹: tu ſuſcipe pro animabus illis, quarum hodie memoriam facimus: fac eas domine de morte tranſire ad vitam. Quam olim.

Pro defunctis epiſcopis, ſeu ſacerdotibus Secreta.

Suſcipe domine q̃ſumus, pro animabus famulorum tuorum pontificum, ſeu ſacerdotum, quas offerimus hoſtias: vt, quibus in hoc ſeculo pontificale, ſeu ſacerdotale donaſti meritum, in celeſti regno ſanctorum tuorum iubeas coniungi conſortio. Per dominum noſtrum Je.

Pro defūctis fratribus, propinquis, ꝛ benefactoribus. Secre.

Deus, cuius miſericordie non eſt numerus, ſuſcipe propitius preces humilitatis noſtre: ꝛ animabus fratrum, propinquorum, ꝛ benefactorum noſtrorum, quibus tui nominis dediſti confeſſionem, per hec ſacramenta ſalutis noſtre, cunctorum remiſſionem tribue peccatorū.

Pro fidelibus defunctis, Secre.

Hoſtias, queſumus domine, quas tibi pro animabus famulorum famularumque tuarum offerimus, propitiatus intende: vt, quibus fidei chriſtiane meritum contuliſti, dones ꝛ premium. Per do. Communio. Lux eterna luceat eis, domine, Cum ſanctis tuis in eternum: quia pius es. ℣. Requiem eternam dona eis domine: ꝛ lux perpetua luceat eis. Cum ſanctis.

Pro defunctis epiſcopis, ſeu ſacerdotibus. Poſtcommunio.

Proſit, queſumus domine, animabus famulorum tuorum pontificum ſeu ſacerdotum, miſericordie tue implorata clementia: vt eius, in quo ſperauerunt ꝛ crediderunt, eternum capiant te miſerante conſortiū. Per dominum noſtrū Jeſum.

Pro defunctis fratribus, propinquis, ꝛ benefactoribus. Poſtcommunio.

Preſta, queſumus, omnipotens ꝛ miſericors deus: vt anime fratrum, propinquorum

⁊ benefactorum noſtrorum, pro quibus hoc ſacrificium laudis tuę obtulimus maieſtati: per huius virtutem ſacramenti a peccatis omnibꝰ expiatę, lucis perpetuę, te miſerante, recipiát beatitudinem. Per dñm noſtrum.

Pro fidelibus defunctis. Poſtcommunio.

Animabus, queſumus domine, famulorum famularumqꝫ tuarũ oratio proficiat ſupplicantiũ: vt eas ⁊ a peccatis omnibus éruas, ⁊ tuę redemptionis facias eſſe participes. Qui viuis ⁊c.

¶ In die depoſitionis, ⁊ anniuerſario Summi Pontificis, dicitur prima Miſſa, vt ſupra fol. 274. preter orationes quę dicuntur vt infra. Oratio.

Deus, qui inter ſummos ſacerdotes famulum tuum N. ineffabili tua diſpoſitione cõnumerari voluiſti: preſta, queſumus: vt qui vnigeniti filij tui vices in terris gerebat, ſanctorum tuorum pontificum conſortio perpétuo aggregetur. Per eundem dominũ no. Secreta.

Suſcipe, q̃ſumus domine, pro anima famuli tui N. ſummi põtificis quas offérimus hoſtias: vt cui in hoc ſeculo pontificale donaſti meritum, in celeſti regno ſanctorum tuorum iubeas iungi conſortio. Per dominum noſtrũ. Poſtcommunio.

Proſit, queſumus domine, animę famuli tui N. ſummi pontificis miſericordię tuę implorata clementia, vt eius in quo ſperauit ⁊ credidit, eternum capiat te miſerante conſortium. Per dominum noſtrum.

Pro defuncto epiſcopo dicitur prima miſſa, vt ſupra. foli. 274. Oratio vt infra. Oratio.

Deus, qui inter apoſtolicos ſacerdotes, famulum tuũ pontificali feciſti dignitate vigére: preſta queſumus: vt eorum quoqꝫ perpetuo aggregetur cõſortio. Per dñm no. Secreta.

Suſcipe domine, q̃ſumus, pro anima famuli tui pontificis, quas offérimus hoſtias: vt, cui in hoc ſeculo pontificale donaſti meritũ, in celeſti regno ſanctorum tuorum iubeas coniungi conſortio. Per dominum noſtrum Ieſum Chri. Poſtco.

Proſit, queſumus domine, animę famuli tui pontificis miſericordię tuę implorata clementia: vt eius in quo ſperauit ⁊ crédidit, eternum capiat te miſerante conſortium. Per dominum noſtrum Ieſum Chri.

Pro defuncto ſacerdote dicitur eadem oratio, ſed vbi dicitur põtificali, dicatur ſacerdotali. Si fuerint plures, dicatur vt ſupra in quarta miſſa. folio 276.

Pro vno defuncto. Oratio.

Inclina domine aurem tuam ad preces noſtras, quibus miſericordiã tuã ſupplices deprecamur: vt animam famuli tui, quam de hoc ſeculo migrare iuſſiſti, in pacis ac lucis regione conſtituas: ⁊ ſanctorum tuorũ iubeas

iubeas esse consortem. Per dominum nostrum Jes. Secreta.
HAnc nobis, quesumus domine: vt anime famuli tui hec prosit oblatio, quam immolando totius mundi tribuisti relaxari delicta. Per dominum nostrum Jesum Chri. Postcomu.
ABsolue, quesumus domine, animam famuli tui ab omni vinculo delictorum: vt in resurrectionis gloria, inter sanctos et electos tuos, resuscitatus respiret. Per dominum nostrũ.
Pro vna defuncta. Oratio.
QUesumus domine, pro tua pietate miserere anime famule tue: et a contagijs mortalitatis exutam, in eterne saluationis partem restitue. Per dominum nostrum Jes. Secreta.
HIs sacrificijs, quesumus domine, anima famule tue a peccatis omnibus exuatur, sine quibus a culpa nemo liber extitit: vt per hec pie placationis officia, perpetuam misericordiã consequatur. Per do. Postcõ.
INueniat, quesumus domine, anima famule tue lucis eterne consortium: cuius perpetue misericordie consecuta est sacramentum. Per dominum no.
Pro patre et matre. Oratio.
DEus, qui nos patrem et matrem honorare precepisti: miserere clementer animabus patris et matris mee: eorumque peccata dimitte: meque eos in eterne claritatis gaudio fac videre. Per dominum no. Secreta.
SUscipe sacrificiũ domine, quod tibi pro animabus patris et matris mee offero: eisque gaudium sempiternum in regione viuorum concede: meque cum illis felicitati sanctorũ cõiunge. Per dominum no. Postcõmu.
CElestis participatio domine sacramẽti, animabus patris et matris mee requiem et lucẽ obtineat perpetuã: meque cum illis grã tua coronet eterna. Per.
Pro defunctis fratribus, propinquis, et benefactoribus. Orõ.
DEus venie largitor, et humane salutis amator, quesumus clementiam tuam: vt nostre cõgregationis fratres, propinquos, et benefactores, qui ex hoc seculo trãsierũt: beata Maria semper virgine intercedente cum omnibus sanctis tuis: ad perpetue beatitudinis consortium peruenire concedas. Per dominum nostrũ Jes. Secreta.
DEus, cuius misericordie nõ est numerus, suscipe propitius preces humilitatis nostre: et animabus fratrum, propinquorum, et benefactorum nostrorum, quibus tui nominis dedisti confessionem: per hec sacramenta salutis nostre, cunctorum remissionem tribue peccatorum. Per dominum nost. Postcõmunio.
PResta, quesumus omnipotens et misericors deus: vt anime fratrum, propinquorum, et benefactorum nostrorum, pro quibus hoc sacrificiũ laudis tue obtulimus maiestati: per huius virtu-

virtutem ſacramenti, a peccatis omnibus expiate, lucis perpetue te miſerante recipiant beatitudinem. Per dominum noſt.

Pro his, qui in cemeterio requieſcunt. Oratio.

Deus, cuius miſeratione anime fidelium requieſcunt, famulis ⁊ famulabus tuis omnibus, hic ⁊ vbiq; in Chriſto quieſcentibus, da propitius veniam peccatorum: vt a cunctis reatibus abſoluti, tecum ſine fine letentur. Per eundem. Secreta.

Pro animabus famulorum famularumque tuarum, ⁊ omnium catholicorum, hic ⁊ vbique in Chriſto dormientium, hoſtiam domine ſuſcipe benignus oblatam: vt hoc ſacrificio ſingulari, vinculis horrende mortis exute vitam mereantur eternam. Per eundem do. Poſtcomunio.

Deus, fidelium lumen animarum, adeſto ſupplicationibus noſtris: ⁊ da famulis ⁊ famulabus tuis, quorum corpora hic ⁊ vbiq; in Chriſto requieſcunt, refrigerij ſedem, quietis beatitudinem, ⁊ luminis claritatem. Per eundem dominum noſtrum Jeſum.

Pro fidelibus defunctis generalis Oratio.

Fidelium, deus, omnium conditor ⁊ redemptor, animabus famulorum famularumque tuarum remiſſionem cunctorum tribue peccatorum: vt indulgentiam, quam ſemper optauerunt, pijs ſupplicationibus conſequantur. Qui viuis ⁊ reg. Secreta.

Hoſtias, queſumus domine, quas tibi pro animabus famulorum famularumque tuarum offerimus, propitiatus intende: vt, quibus fidei chriſtiane meritum contuliſti, dones ⁊ premium. Per dominum. Poſtco.

Animabus, queſumus domine, famulorum famularumque tuarum oratio proficiat ſupplicantium: vt eas ⁊ a peccatis omnibus exuas, ⁊ tue redemptionis facias eſſe participes. Qui viuis ⁊ regnas cum deo pa.

Pro pluribus defunctis. Oro.

Deus, cui proprium eſt miſereri ſemper ⁊ parcere: propitiare animabus famulorum famularumque tuarum, ⁊ omnia eorum peccata dimitte: vt mortalitatis vinculis abſolute, tranſire mereantur ad vitam. Per dominum noſtrum. Secreta.

Annue nobis domine: vt animabus famulorum famularumque tuarum, hec proſit oblatio: quam immolando totius mundi tribuiſti relaxari delicta. Per dominum. Poſtcomunio.

Deus, cui ſoli competit medicinam preſtare poſt mortem: preſta queſumus: vt anime famulorum famularumque tuarum terrenis exute contagijs, in tue redemptionis parte numerentur. Qui viuis ⁊ regnas cum deo.

Alia pluralis vt ſupra. Oratio.

Animabus, queſumus domine, famulorum famularumque tuarum miſericordiam concede perpetuam: vt eis proficiat

ciat in ęternum, quod in te ſpera-
uerūt ⁊ crediderūt. Per. Secr.
HIs domine, q̄ſumus, pla-
catus intende muneribus:
⁊ quod ad laudem tui nominis
ſupplicātes offerimus, ad indul-
gentiam proficiat defunctorū.
Per dominū no. Poſtcomun.
Supplices domine pro ani-
mabus famulorum famu-
larūq; tuarū preces effundimus,
obſecrantes: vt, quicquid cōuer-
ſatione contraxerunt humana,
⁊ clementer indulgeas, ⁊ in tuo-
rum ſede lętantium conſtituas
redemptorum. Per dominum.

F I N I S.

¶ Ordo ad faciendam a-
quam benedictam.

Die dn̄ica, in ſacriſtia pręparato
ſale ⁊ aqua, ſacerdos celebratur⁹
Miſſam, alba indutus cū ſtola
circa collū, primò dicit ℣. Adiu-
toriū noſtrū in nomine dn̄i. ℟.
Qui fecit cęlū ⁊ terrā. Deinde
abſolute incipit exorciſmū ſalis.

EXorcizo te, creatura ſalis,
per Deum ✠ viuum: per
deum ✠ verū: per deū ✠ ſan-
ctum: per deum qui te per Eli-
ſeū prophetam in aquam mitti
iuſſit, vt ſanaret ſterilitas aquę:
vt efficiaris ſal exorcizatū in ſa-
lutem credentiū, ⁊ ſis omnibus
ſumentibus à te ſanitas animę ⁊
corporis: ⁊ effugiat atque diſce-
dat à loco in quo aſperſum fue-
ris, omnis phantaſia ⁊ nequitia
vel verſutia diabolicę fraudis,
omniſq; ſpiritus immundus ad-
iuratus, Per eum qui venturus
eſt iudicare viuos, ⁊ mortuos, ⁊
ſeculū per ignē. ℟. Amen. Orō.

IMmenſam clementiā tuā,
omnipotens ęterne deus,
humiliter imploramus: vt hanc
creaturam ſalis, quam in vſum
generis humani tribuiſti, bene-
✠ dicere, ⁊ ſancti ✠ ficare tua
pietate digneris: vt ſit omnibus
ſumentibus ſalus mentis ⁊ cor-
poris: ⁊ quicquid ex eo tactum
vel reſperſum fuerit, careat om-
ni immūditia, omniq; impugna-
tione ſpiritalis nequitię. Per
dominum noſtrum. Exorciſ-
mus aquę: ⁊ dicatur abſolute.

EXorcizo te creatura aquę
in noīe dei ✠ patris omni-
potentis, ⁊ in noīe ✠ Jeſu Chri-
ſti filij eius dn̄i noſtri, ⁊ in virtu-
te Sācti ✠ ſpiritus: vt fias aqua
exorcizata ad effugandā omnem
poteſtatem inimici, ⁊ ipſum ini-
micū eradicare ⁊ explantare va-
leas cū angelis ſuis apoſtaticis:
per virtutem eiuſdem dn̄i noſtri
Jeſu Chriſti: qui venturus eſt iu-
dicare viuos mortuos, ⁊ ſeculū
per ignem. ℟. Amen. Oratio.

DEus, qui ad ſalutem huma-
ni generis, maxima queq;
ſacramenta in aquarum ſubſtan-
tia condidiſti: adeſto propitius
inuocationibus noſtris, ⁊ elemē-
to huic multimodis purificatio-
nibus pręparato, virtutem tuę
bn̄ ✠ dictionis infunde: vt crea-
tura tua myſterijs tuis ſeruiens,
ad abigendos dęmones, mor-
boſque pellendos, diuinę gratię
ſumat effectum: vt quicquid in

domibus vel in locis fideliū, hec vnda reſperſerit, careat omni immunditia, liberetur a noxa: non illic reſideat ſpiritus peſtilens, non aura corrumpens: diſcedāt omnes inſidie latentis inimici: ⁊ ſiquid eſt, quod aut incolumitati habitantium inuidet, aut quieti, aſperſione huius aque effugiat: vt ſalubritas per inuocationem ſancti tui nominis expetita, ab omnibus ſit impugnationibus defenſa. Per dominum noſtrū.

Hic mittat ſal in aquam in modum crucis dicendo ſemel.

Commiſtio ſalis ⁊ aque pariter fiat: in nomine pa ✠ tris, ⁊ fi ✠ lij, ⁊ ſpiritus ✠ ſancti. ℟. Amen. ℣. Dominus vobiſcū. ℟. Et cū ſpiritu tuo. Oro.

Deus inuicte virtutis auctor, ⁊ inſuperabilis imperij rex, ac ſemp̄ magnificus triūphator: qui aduerſe dominationis vires reprimis: qui inimici rugientis ſeuitiam ſuperas: qui hoſtiles nequitias potenter expugnas: te domine trementes ⁊ ſupplices deprecamur ac petimus: vt hanc creaturam ſalis ⁊ aque dignanter aſpicias: benignus illuſtres: pietatis tue more ſanctifices: vt vbicunque fuerit aſperſa, per inuocationeꝫ ſancti tui nominis, omnis infeſtatio immundi ſpiritus abigatur: terrorque venenoſi ſerpentis procul pellatur: ⁊ preſentia ſancti ſpiritus nobis miſericordiam tuaꝫ poſcentibus, vbique adeſſe dignetur. Per dominum noſtruꝫ.

¶ Finita benedictione, ab eodem ſacerdote aſpergatur aqua benedicta altare maius tantum, genibus flexis: ⁊ ſtatim a choro incipiatur antiphona. Aſperges me domine hyſſopo, ⁊ mundabor: lauabis me, ⁊ ſuper niueꝫ dealbabor. Pſal. Miſerere mei deus ſecundum magnam miſericordiam tuam. ℣. Gloria patri, ⁊ filio, ⁊ ſpiritui ſancto. Sicut erat in principio ⁊ nūc ⁊ ſemper, ⁊ in ſecula ſeculorum. Amen. Et repetitur antipho. Aſperges me domine. Supradicta antipho. predicto modo dicatur in aſperſione aque benedicte in dominicis per totum annum: excepto quod in dominica de paſſione, ⁊ in dominica palmarum, non dicitur Gloria patri. Sed poſt pſalmuꝫ Miſerere mei, repetitur immediate aña. Aſperges me domine. Excepto etiaꝫ tempore paſchali, ſcilicet a dominica paſche vſque ad pentecoſt. quo tempore cantatur communiter antiphona. Vidi aquam egredientem de templo a latere dextro, alleluia: ⁊ oēs, ad quos peruenit aqua iſta, ſalui facti ſunt, ⁊ dicent, alleluia, alleluia. Pſal. Confitemini domino, quoniam bonus: quoniam in ſeculum miſericordia eius. ℣. Gloria patri. Repetitur antipho. Vidi aquā. In octaua vero pentecoſtes reſumitur Aſperges me domine. Finitis antiphonis ſupradicto modo: ſacerdos q aſperſit aquā, ante gradus altaris ſtans, dicat. ℣.

℣. Oſtende nobis d̄ne miſericor diā tuā3. Et additur Alleluia té pore paſchali. ℟. Et ſalutare tuum da nobis. ℣. Dn̄e exaudi orationē3 meā. ℟. Et clamor me us ad te veniat. ℣. Dn̄s vobiſcū. ℟. Et cū ſpiritu tuo. Orō.

Exaudi nos, domine ſancte, pater omnipotens, eterne deus: ⁊ mittere digneris ſanctū angelum tuu3 de celis, qui cuſtodiat, foueat, protegat, viſitet, atque defendat omnes habitantes i hoc habitaculo. Per Chriſtum dn̄m noſtru3. ℟. Amen.

¶ Benedictio agni Paſchalis.

℣. Adiutorium noſtrum in nomine domini. ℟. Qui fecit celum ⁊ terram. ℣. Dominus vobiſcum. ℟. Et cu3 ſpiritu tuo.

Deus, qui per famulum tuum Moyſen, in liberatione populi tui de Aegypto agnū occidi iuſſiſti in ſimilitudine3 domini noſtri Jeſu Chriſti, ⁊ vtroſque poſtes domorum de ſanguine huius agni perungi precepiſti: ita bene ✠ dicere ⁊ ſancti ✠ ficare digneris hanc creaturam carnis, quam nos famuli tui ad laude3 tuā ſumere deſideramus: per reſurrectione3 dn̄i noſtri Jeſu Chriſti. Qui tecum viuit ⁊ regnat i ſecula ſeculorū. ℟. Amē.

Et mox aſpergit aqua bn̄dicta.

¶ Benedictio panis.

℣. Adiutoriū noſtrū in nomine dn̄i. ℟ Qui fecit celu3 ⁊ terrā. ℣. Dn̄s vobiſcū. ℟. Et cū ſpi.

Domine Jeſu Chriſte, panis angelorū, panis viuus, ⁊ eterne vite, bene ✠ dicere dignare panem iſtum, ſicut benedixiſti quinque panes in deſerto: vt omnes ex eo digne guſtantes, inde corporis ⁊ anime deſiderabilem percipiant ſanitate3. Per Chriſtū dn̄m noſtrū. ℟. Amē.

Aſpergatur aqua benedicta.

¶ Benedictio nouorū fructuū.

℣. Adiutoriū noſtrum in nomine domini. ℟. Qui fecit celum ⁊ terram. ℣. Dominus vobiſcum. ℟. Et cum ſpiritu tuo.

Bene ✠ dic domine hunc nouum fructum ℞. ⁊ preſta: vt qui ex eo in tuo ſancto nomine veſcetur, corporis ⁊ anime ſalute potiatur. Per dn̄m noſtrum Jeſum Chriſtum filium.

Et aſpergatur aqua benedicta.

¶ Benedictio ad quodcunque comeſtibile.

℣. Adiutorium noſtrum in nomine domini. ℟. Qui fecit celū ⁊ terram. ℣. Dominus vobiſcum. ℟. Et cum ſpiritu tuo.

Bene ✠ dic domine creaturā iſtam ℞. vt ſit remediu3 ſalutare generi humano: ⁊ preſta per inuocationem ſancti nominis tui: vt quicunque ex ea ſumpſerint, ⁊ corporis ſanitate3, ⁊ anime tutelā accipiāt. Per do.

Aſpergat id cū aqua benedicta.

¶ Benedictio candelarum.

℣. Adiutorium noſtrum in nomine domini. ℟. Qui fecit celum ⁊ terram. ℣. Dominus vobiſcum. ℟. Et cum ſpiritu tuo.

Domine Jeſu Chriſte fili dei viui, bene ✠ dic cande-

las iſtas ſupplicationibus no-
ſtris: infunde eis domine per vir
tutem ſancte cru ✠ cis benedi-
ctionem celeſtem, qui eas ad re-
pellendas tenebras humano ge-
neri tribuiſti: talemque benedi-
ctionem ſignaculo ſancte cru ✠
cis accipiant, vt quibuſcunqȝ lo-
cis accenſe ſiue poſite fuerint, di-
ſcedant principes tenebrarum,
ꝛ contremiſcant, ꝛ fugiant paui-
di cum omnibus miniſtris ſuis
ab habitationibus illis: nec pre-
ſumāt amplius inqetare aut mo-
leſtare ſeruientes tibi oīpotenti
deo. Qui viuis ꝛ reg. Poſtmo-
dū aſpergant aqua benedicta.

¶ Benedictio loci.

℣. Adiutorium noſtrū in nomi-
ne domini. ℟. Qui fecit celum
ꝛ terram. ℣. Dominus vobiſ-
cum. ℟. Et cum ſpiritu tuo.

Bene ✠ dic domine deus
omnipotens locum iſtum:
vt ſit in eo ſanitas, caſtitas, victo
ria, virtus, humilitas, bonitas, ꝛ
manſuetudo, plenitudo legis, ꝛ
gratiarū actio, deo patri ꝛ filio ꝛ
ſpiritui ſancto: ꝛ hec benedictio
maneat ſuper hunc locum, ꝛ ſup
habitantes in eo. Per Chriſtuȝ
dominum noſtrum. ℟. Amen.
Aſpergatur aqua benedicta.

¶ Benedictio domus noue.

℣. Adiutorium noſtrum in no-
mine domini. ℟. Qui fecit ce-
lum ꝛ terram. ℣. Dominus vo-
biſcum. ℟. Et cum ſpiritu tuo.

Te deum patrem omnipo-
tentem ſuppliciter exora-
muſ pro hac domo, ꝛ pro eius ha
bitatoribus ac rebus: vt eam be
ne ✠ dicere, ꝛ ſanctificare digne
ris, ſicut benedicere dignatus es
domū Abrahā, Iſaac, ꝛ Jacob:
ꝛ intra parietes angeli tue lucis
inhabitent, eamque, ꝛ eius habi-
tatores cuſtodiant. Per Chri-
ſtuȝ dominū noſtrū. ℟. Amen.
Aſpergatur aqua benedicta.

¶ Benedictio thalami.

℣. Adiutoriū noſtrum in nomi-
ne domini. ℟. Qui fecit celum
ꝛ terram. ℣. Dominus vobiſ-
cum. ℟. Et cum ſpiritu tuo.

Bene ✠ dic domine tha-
lamum hunc: ꝛ omnes ha-
bitantes in eo, in tua pace conſi-
ſtant, ꝛ in tua voluntate permā-
neant, ꝛ ſeneſcant, ꝛ multiplicen
tur in longitudine dierum. Per
Chriſtum dominum noſtrum.
℟. Amen. Poſtea aſpergat
thalamum aqua benedicta.

¶ Benedictio noue nauis.

℣. Adiutorium noſtrum in no-
mine domini. ℟. Qui fecit ce-
lum ꝛ terram. ℣. Dominus vo-
biſcuȝ. ℟. Et cuȝ ſpiritu tuo.

Propitiare domine ſuppli-
cationibus noſtris, ꝛ bene-
✠ dic nauim iſtam dextera tua
ſancta, ꝛ omnes qui in ea vehen-
tur, ſicut dignatus es benedice-
re arcaȝ Noe ambulantem in di-
luuio. Porrige eis dn̄e dexte-
ram tuam, ſicut porrexiſti beato
Petro ambulanti ſupra mare: ꝛ
mitte ſanctum angelum tuuȝ de
celis, qui liberet ꝛ cuſtodiat eam
ſemper a periculis vniuerſis, cuȝ
omnibus que in ea erunt: ꝛ fa-
mu-

mulos tuos, repulſis aduerſitatibus, potiu ſemper curſuq; trāquillo tuearis, tranſactiſque, riteque perfectis negocijs omnibus, iterato tempore ad propria cum omni gaudio reuocare digneris. Per dominum noſtrum Jeſum Chriſtum filium tuum. Qui tecum viuit ⁊ regnat in vnitate ſpiritus ſancti deus, per oia ſecula ſeculorū. ℟. Amen.

Aſpergat mulum aqua bñdicta.

¶ Benedictio ſacerdotaliū indumentorum in genere.

℣. Adiutorium noſtrum in nomine domini. ℟. Qui fecit cęlum ⁊ terram. ℣. Dominus vobiſcum ℟. Et cū ſpiritu tuo.

Oremus. Oratio.

Omnipotens ſempiterne deus, qui per Moyſen famulum tuum pōtificalia ⁊ ſacerdotalia atque leuitica veſtimenta, ad explendum miniſteriū eorum in conſpectu tuo ad honorem ⁊ decorem nominis tui fieri decreuiſti: adeſto propitius inuocationibus noſtris: ⁊ hęc indumenta ſacerdotalia, deſuper irrigante gratia tua, ingenti benedictione per noſtrę humilitatis ſeruitutem puri ✠ ficare, bene ✠ dicere, ⁊ conſe ✠ crare digneris: vt diuinis cultibus ⁊ ſacris myſterijs apta ⁊ benedicta exiſtant: hiſque ſacris veſtibus pontifices, ſacerdotes, ſeu leuitę tui induti, ab omnibus impulſionibus ſeu tētationibus malignorum ſpirituum muniti ⁊ defenſi eſſe mereantur: tuiſque myſterijs apte ⁊ condigne ſeruire ⁊ inhęrere, atque in his tibi placite ⁊ deuote perſeuerare tribue. Per Chriſtum dominum noſtrum. ℟. Amen.

Alia oratio.

Deus, inuictę virtutis auctor, ⁊ omnium rerum creator ac ſanctificator: intende propitius preces noſtras: ⁊ hęc indumenta leuiticę ⁊ ſacerdotalis glorię miniſtris tuis fruendā, tuo ore proprio bene ✠ dicere, conſe ✠ crare, ⁊ ſancti ✠ ficare digneris: omneſq; eis vtentes, tuis myſterijs aptos, ⁊ tibi in eis deuote ⁊ amabiliter ſeruientes, gratos effici concedas. Per dominum noſtrum Jeſum Chriſtū filium tuum: qui te. Oremus.

Domine deus omnipotēs, qui veſtimenta pontificibus, ſacerdotibus, ⁊ leuitis, in vſum tabernaculi fęderis neceſſaria, Moyſen famulum tuum agere iuſſiſti, eumque ſpiritu ſapientię ad id peragendū repleuiſti: hęc veſtimenta in vſum ⁊ cultū myſterij tui ſancti ✠ ficare, bene ✠ dicere, ⁊ conſe ✠ crare digneris: atque miniſtros altaris tui, qui ea induerint, ſeptiformis ſpiritus gratia dignanter repleri, atq; caſtitatis ſtola, beata facias cum bonorū fructu operum miniſterij congruentis immortalitate veſtiri. Per Chriſtum dominum noſtrum. ℟. Amen.

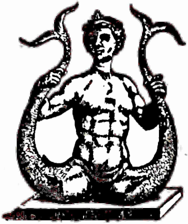
Deinde aſpergit ipſa indumenta aqua benedicta.

F I N I S.

Series chartarum.

a b a b c d e f g h i k l m n o p q r ſ
t u x y z, Aa Bb Cc Dd Ee Ff Gg Hh
Ii Kk Ll Mm.

Omnes ſunt quaterniones, pręter a b, qui ſunt Terniones, & y Duernionem, & duo Mm quinterniones.

VENETIIS.

Apud Ioannem Variſcum, Et hęredes Bartholomęi Faletti, & Socios.
Anno Domini.
M D L X X.